B. WESTERMANN & Co.
NEW YORK
290 Broadway

6.27.'02

From the Library of

Professor William Henry Green

Bequeathed by him to

the Library of

Princeton Theological Seminary

PJ4831
.G54

W. Henry Green

Princeton N.J.

June 1856

LEXICON

MANUALE

HEBRAICUM ET CHALDAICUM.

LEXICON

MANUALE

HEBRAICUM ET CHALDAICUM

IN QUO

OMNIA LIBRORUM VETERIS TESTAMENTI
VOCABULA AD ORDINEM ALPHABETICUM DIGESTA, NECNON
LINGUÆ SANCTÆ IDIOMATA EXPLANANTUR, TANDEM LOCA SACRI
TEXTUS DIFFICILIORA SCOLIIS SEU BREVIBUS
COMMENTARIIS ILLUSTRANTUR,

CUM INDICE LATINO VOCABULORUM.

OPUS SUMMO VIRO **QUATREMÈRE** DEDICATUM.

Auctore

J. B. GLAIRE,

Decano, et Scripturæ sacræ Professore in sacrâ Facultate Theologiæ Parisiensi.

EDITIO ALTERA MULTISQUE MODIS EMENDATA, AUCTA ATQUE LOCUPLETISSIMA.

PARISIIS,

APUD MEQUIGNON JUNIOREM ET J. LEROUX,
FACULTATIS THEOLOGIÆ BIBLIOPOLAS.

1843.

Ex typis Wittersheim, via dicta Montmorency, 8.

SUMMO VIRO

QUATREMÈRE.

Cùm jàm Ill. de Sacy, quem deflendum nunquàm satis Orientales lugent litteræ, Lexicon hocce, ubi primùm in lucem prodiit, sacrum sibi esse haud fuerit dedignatus, gaudeo vehementer, quòd idem per tuam in me singularem benevolentiam, nunc denuò typis mandatum, Viro nuncupare mihi liceat, qui solus in orbe erudito illi æquiparari meritò possit. Equidem vix ullum in re grammaticâ parem habuit Cl. de Sacy; verùm quis unquàm, sicut Tu, Vir eximie, tot et tantas ex uberrimis Arabiæ, Persiæ, Armeniæ et Ægypti fontibus opes hausit collegitque? Arabiæ præ cæteris damnum factum est in illo maximum; nequaquàm tamen, te superstite, non resarciendum. Ipse etenim in arabicis eruditione atque doctrinâ te jactare solebat. Imò haud semel, me præsente, exclamavit : Étienne Quatremère est l'orientaliste le plus capable et même le seul capable de faire un bon Dictionnaire arabe. *Quæ quidem verba eò magis referre juvat, quòd non solùm tibi, Vir clarissime sed et Galliæ ipsimet permagnæ laudi omninò sunt.*

Vale.

J. B. GLAIRE, PRESBYTER.

PRÆFATIO.

Ne linguæ sacræ cultores lateat, quæ potissimùm causa fuerit, cur diventidis jàm dudùm omnibus Lexici mei exemplaribus, illud denuò typis mandandum nondùm curaverim, scire eos volo, cùm ex anno 1830, quo primùm in lucem prodiit, lætiora in Galliis incrementa ceperint hebrææ litteræ, aliud planè opus elaborandum fuisse atque concinnandum. Præterà etsi laudem non minimam de iis qui orientalibus studiis dant operam omnium manibus trita G. Gesenii et G.-B. Wineri Lexica meruerint, fatendum tamen est, in iis multa reperiri, quæ cum veritate hebraïcâ haud minùs graviter, quàm cum divinâ Revelatione pugnant. Enimverò doctissimi viri illi, utpotè *rationalismi* fautores, nusquàm hebraïcam vocem aut sententiam ad alienum sensum non detorquent ubi genuinum *supranaturalismo* favere deprehendunt. Quod si autem adeò clari et perspicui sint vocabulorum significatus, ut ne in dubium quidem ullo modo vocari possint, scriptores sacros erroris superstionisve insimulare minimè pudet eos. Deindè sæpiùs et quidem levioribus de causis ab eâ quam *communem* vel *vulgarem* nuncupant, opinione deflectit Gesenius; nec non fucum

facit densissima illa *radicum sanscritarum, persicarum, græcarum, latinarum, gothicarum aliarumque his finitimarum* silva, quâ totum horrescit ejus *Lexicon Manuale*. Indè rogârunt me optimi viri, ut in his castigandis emendandisque operam darem. Quorum precibus deesse nolens, munus delatum in me recepi, quamquàm intelligebam haud pauca et ardua mihi præstanda superesse, hancque editionem, novo labore suscepto, retardatum iri. Jam verò cùm multò majorem in molem excreverit liber, præcipuas tantùm, quas in hâc editione elaborandâ secutus sum, rationes, paucis exponam.

Et primùm quidem *Manuale Gesenianum*, quod, nemo inficias ibit, concinnitate cæteris facilè præstat, magnâ ex-parte secutus sum, servatis haud rarò ipsissimis verbis. Attamen Christ. Stockii vestigia premens, Lexicon chaldaïcum ab hebraïco sejungendum duxi; hâc nimirùm fretus ratione, quod, cum in Bibliis, quæ chaldaïcâ dialecto conscripta sunt, non ubivis dispersa jaceant, sed, si Jer. 10, 11 excipias, plura capita tenore ferè uno legantur, tironibus usum præberem commodiorem. Eamdem ob causam, et aliundè expostulantibus permultis viris doctis, vocabula non ad radicum ordinem sed litterarum alphabeticarum digessi, subjecto tamen cuique Derivato nomini suo proprio stemmate. Prætereà hunc ipsum litterarum alphabeti ordinem prout in vocabulis adhibetur paululùm immutavi; namque haud mistìm שׂ et שׁ composui, sed, Arabum more, priorem locum characteri שׂ, posteriorum verò שׁ ubiquè vindicavi.

Deindè appellativis nominibus hominum locorumque propria adjeci ferè omnia. Equidem, Gesenii neglecto exemplo, eorum internam significationem subjungere non tentavi; sed

facilè, ut spero, veniam dabunt periti, quos non latet rem esse perarduam, adde et usûs ferè nullius.

Tùm nihil non egi, ut vocabulorum primariam vim nativamque detegerem. Hinc etymis quamdam, sed tantùm ut par erat, tribui auctoritatem; namque, fatebor, pleraque à doctoribus allata, cùm distorta sint, parùm firmam præ se ferunt auctoritatem; undè fit ut sæpiùs etiam etymologici viri mirum in modum inter se discrepantes, et quasi alternis ipsimet pedibus insistentes, nullam aliis viam ab errore tutam præstare possint. Præter quàm quòd nullum idioma exstat, nulla omninò lingua, in quam usus complures non invexerit significatus, invitâ prorsùs, imò reluctante etymologiâ.

Porrò ad enucleanda vocabula, quæ ob rariorem usum abstrusæ essent significationis multùm adjutus sum subtiliùs observatâ elementorum et radicum mutuâ necessitudine, seu collatione verborum nominumve, ut nuncupant, *vicinorum, affinium, cognatorum*. Signa autem numerorum arabica singulis præmisi significationibus, quæ diversæ sunt aut esse videntur. Jàm verò, cùm ad linguas penitùs intelligendas haud sufficiat vocum vim propriam atque potestatem novisse, nihil potius habui, quàm ut linguæ sanctæ idiotismos exponerem. Indè in obscuriora, adeòque difficiliora Bibliorum loca aliquam lucem affundere conatus sum, adjectis identidem adnotationibus, quæ commentariorum aut scoliorum vices explerent.

Ad verborum nominumque declinatus quod attinet, tironum gratiâ potiores adscripsi, et quidem illos maximè qui vel anomalorum verborum essent vel à legitimâ inclinatione aliquantulùm deflecterent.

Duobus astericis (*—*) vocabula haud pauca sententiasque

integras interclusi, quæ novè et feliciùs explanasse mihi visus sum. An tamen ubiquè rem acu tetigerim, judicent Eruditi qui saltem viginti annos in hebraïcis litteris consumpserunt.

Tandem denuò dicam, quod jam in primâ editione animadverti : « Mirum denique non sit, si, cùm mentionem fecerim de quibusdam scriptis (qualia sunt Bocharti *Hierozoïcon,* Celsii *Hierobotanicon,* Braunii *de Vestitu Sacerd. Hebræor.,* atque Schrœderi de *Vestitu Mulierum Hebr.*), ne caput quidem libri vel paginam adnotaverim ; quippè illis annexus est singularum vocum index ad alphabeticum digestus ordinem. »

Scribebam Pariis Kal. Julii ann. 1843.

LEXICON HEBRAICUM.

א

א Prima alphabeti littera hebraicè אָלֶף *Alef* sonans; in numeralibus *unitatis* nota. Ex litteris gutturalibus lenissimam habet pronunciationem, et leni gutturis, vel potiùs pulmonis, halitu profertur, ut Græcorum spiritus lenis, Gallorumque *h* in voculis *habit*, *homme*. Non nunquam transiit in ה et ע ob eam quam admodùm vicinam pronunciationem habent tres istæ litteræ. Sed ubi magis emolienda est, transit in quescibiles ו et י.

Ad *vocum conformationem* quod attinet, notand. 1) Hebræos sæpiùs א vocali carens ob initio vocum abjicere per aphæresin. 2) eosdem præponere ab initio vocabulorum א prosthéticum; quod tunc potissimum fieri solet, ubi vocabulum à duabus consonantibus Scheva mobili tantùm distinctis insipit, veluti אֶזרוֹעַ, זְרוֹעַ *brachium*, etc.

אָב m. constr. אַבִי, et quandoque in nominib. propr. compos. אַב; cum suffix. אָבִי, אָבִיךָ, אֲבִיכֶם, 1 pers. אָבִי; pl. אָבוֹת, constr. אֲבוֹת, suff. אֲבוֹתַי, אֲבוֹתֵיכֶם, אֲבוֹתָם, et אֲבוֹתֵיהֶם *pater*, nom. forsan primitiv., etsi forma grammatica ad verbum אבה illud referat, et quasi pro אָבֶה dictum videatur. Primar. significatio est *pater*, ut Gen. 44, 19, 20. Ps. 103, 13, etc. Sed cùm *patris* notio alias includat, veluti originis, pietatis curæ et auctoritatis paternæ, dicitur etiam 1) de *quovis ex majoribus* 1 Reg. 15, 11: 2 Reg. 14, 3. 15, 38. 16, 2 etc., ut de *avo* Gen. 28, 13. 31, 42. 32, 10. 37, 35, *proavo* Num. 18, 1, 2: 1 Reg. 15, 11, 24, etc. Sæpissimè ità in plur. אָבוֹת *majores* Gen. 15, 15. Ps. 45, 17. De formulâ נֶאֱסַף אֶל־אֲבוֹת v. sub voc. אָסַף. 2) de *conditore*, *auctore gentis* Gen. 4, 21. 10, 21. Jos. 24, 3 etc. 3) de *auctore* rei, spec. de creatore Job 38, 28: *num pluviæ est pater*? i. e. creator. Hoc quidem sensu Deum vocari *patrem hominum*. Jes. 63, 16. 64, 7. Deut. 32, 6. non refugio modò non excludatur paternæ pietatis atque benevoli ergà homines animi notio, quam ibidem vox אָב manifestò præ se fert. 4) de *altore*, *nutritore* Job 29, 16. Ps. 68, 6, etc. 5) de *doctore*, *magistro* 1 Sam. 10, 12; atque hinc sacerdotes et prophetæ utpote magistri divina auctoritate instructi, patris nomine, honoris causa, salutantur, etiam à regibus 2 Reg.

2, 13. 5, 13. 6, 21. 13, 14. (cf. 8, 9.) Jud. 17, 10, etc. Hinc *pater regis* dicitur is, qui regi est à consiliis supremis, quem hodiè *Vesirum* appellant Orientales; וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה *constituit me patrem Pharaonis*, Gen. 45, 8. Sic intelligebant veteres nonnulli illud Gen. 41, 43: אַבְרֵךְ explicantes *patrem regis* vel *terræ*, *regni*. 7) poeticè de eo quod tam aretè conjunctum est, ut naturali quasi vinculo adhæreat: sic Job 17, 14, *putredini clamavi* אָבִי אַתָּה *pater meus tu es*. A voc. אב multa sunt nomina propria, quæ suo loco reperire est. * Dubiæ admodùm interpretationis est אֲבִי, in Job. 34, 36: אֲבִי יִבְחַן אִיּוֹב Vulg. *pater mi probetur Job*. LXX *verùm enim verò disce Job*. Syr. et Arab. *verè exploratus est*. Chald. *cupiens ego ut probetur*. Verùm insolentius est Deum compellari; quippè bis tantùm in Vet. Test. (Jes. 63, 16, et 64, 7), *patris* appellatio Deo tribuitur. Nec ratio perspicitur cur hoc loco illâ compellatione utatur Elium, quæ aliundè sententiam languentem omninò reddit. Haud multùm displicet Chald. אֲבֵי vel אֲבֵה *voluntatem* sive *desiderium* vertens, à radice אָבָה, quamquàm hujus formæ nullum aliud vestigium exstat. Sed magis arridet eorum opinio qui אֲבִי defectivè scriptum volunt pro אֲבִיא *adducam*, *afferam*, à verbo בוא in quo sæpiùs deficit א. Vid. בוא. Undè sensus est: *adduco* (quo) *Job exploretur*. Hoc maximè suadent orationis series et ipsum argumentum. *

אָב m. *vir*, de herba; suffix. אָבוֹ *vir ejus*, Job. 8, 12. Pl. constr. אֲבֵי הַנַּחַל *virores vallis*. Vulg. *poma* ex signific. chaldaic. Cant. 6, 11. Rad. אבב.

אבב Hebr. inusit. Chald. in *Pa.* אַבֵּב est *fructus protulit*, maximè primos et præcoces. Deriv. אָבִיב, אֵב.

אֲבַגְתָא n. pr. viri Esth. 1, 10.

אָבַד; part. activ. אֹבֵד, constr. אֹבַד, Deut. 32, 28. pl. אֹבְדִים, inf. abs. אָבֹד, constr. אֲבֹד, eum suff. אֲבָדְךָ, in pausâ אֲבָדֶךָ; fut. יֹאבַד et יֹאבֵד; signif. 1) *amissus est*; imprimis de pecore in desertis oberrante Deuter. 26, 5. de ove amissâ et oberrante Ps. 129, 176, etc. De homin. Deut. 26, 5. Jes. 27, 13. et de reb. ut de rivis in desertò evanescentibus Job. 6 18; et metaph. de sapientiâ exstinctâ Jes. 29, 14. Hinc 2) *periit*, *interiit* de hominib. aliisque animantib. Ps. 37, 20. Job. 4, 11; interdum adject. מֵעַל הָאָרֶץ Deut. 4, 26. 11, 17. Jos. 23, 13, 16; it. de terrâ domibusque, quæ vastantur Jer. 9, 11. Am. 3, 15; metaph. de spe, voto, desideriis, quæ irrita cadunt Ps. 9, 19. 112, 10. Prov. 10 28. 11, 7. Eze. 12, 22. Constr. cum ל pers. 1 Sam. 9, 3. 20; it. cum מִן Deut. 22, 3. Job. 11, 20, etc. 3) *miser*, *infelix fuit* de eo qui in præsenti periculo versatur. Job. 29, 13. 31, 19. Proverb. 31, 6. — * Hinc denique *evanuit*, *deletus est* (*disparaître*, *s'effacer*); sic intelligendum istud Ps. 2, 12: וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד *et semita improborum delebitur* i. e.

vestigia semitæ, Deo jàm non curante, ut proborum hominum viam curat, adeò delebuntur, ut non videant improbi, ubi pedem reponant. Semita enim cui nulla cura impenditur, sensim tegitur herbis crescentibus, ità ut mox ex oculis prorsùs evanescat. Sic etiam expediendum Ps. 2, 12 : וְתֹאבְדוּ דֶּרֶךְ *et pereatis semitâ*, seu *quoad semitam*, i. e. et deleatur semita vestra. *

Pi. אִבֵּד, fut. cum ו conv. et suff. וָאֲאַבֵּדֵךְ Ezech. 28, 16, pro וָאַאֲבֶדְךָ. Dicitur de hominib. et de reb. inanim. 1) *pro amisso habuit* Eccl. 3, 6. — 2) *dispersit* Jer. 23, 1.—3) *perdidit corrupit* Eccl. 7, 7. cum מִן *exstirpavit*, *abstulit*. Jer. 51, 55. *vastavit* 2 Reg. 19, 18. Num. 33, 52. Deuter. 12, 2. *dilapidavit* rem familiarem Prov. 29, 3. *occidit, necavit, exstirpavit* Esth. 3, 9 . 13: 2 Reg. 11, 1. 13, 7.

Hiph. הֶאֱבִיד. fut 1. pers. cum ה parag. אַבִּידָה Jer. 46, 8. pro אֹאבִידָה. Sign. *perdidit, delevit*, ut homines populosque Deuter. 7, 10. 8, 20; interdum addit. מִקֶּרֶב הָעָם Lev. 23, 30, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם Deuter. 7, 24, it. *vastavit* terram Soph. 2, 5, *ademit* spem Job. 14, 19. Derivata sequuntur.

אֹבֵד m. 1) *miser*, *infelix*, v. verbum no. 3.—2) nom. participiale *perditio* Num. 24, 20, 24.

אֲבֵדָה f. constr. אֲבֵדַת 1) *res perdita, amissa* Ex. 22, 8. Lev. 5, 22, 23.—2) *locus perditionis*, *orcus* Prov. 27, 20. in Chethib.

אֲבַדּוֹן m. 1) *exitium* Job. 31, 12. —2) *locus exitii*, *barathrum*, ut ferè synony. שְׁאוֹל Job. 26, 6. 28, 22. Prov. 15, 11.

אַבְדָן m. *excisio*, *occisio* (activè) *cædes* Esth., 9, 5.

אֹבְדָן, constr. אִבְדַן m. *perditio* (passivè), *interitus* Esth. 8, 6.

אָבָה, 3 pl. אָבוּא, Jes. 28, 12, pro אָבוֹ, eum א parag. arab. more; fut יֹאבֶה, sed Prov. 1, 10 תֹּאבֶא occurrit; *propensus*, *proclivis*, *pronus fuit*; hinc *voluit* et *desideravit*, *cupivit*, *eguit*; sæpiùs additâ negatione. Constr. cum infin. vel nudo Deut. 2, 30. 10, 10. 25, 7. Jes. 30, 9. vel cum præf. לְ, quod quidem posterius magis pedestris orationis est. Exod. 10, 25. Lev. 26, 21 : 2 Sam. 13, 14. 16. Job. 39, 9, etc. Cum לְ pers. *facilem se præbuit alicui, obtemperavit, obsecutus est.* Deuter. 13, 9. Psal. 81, 12. Prov. 1, 30. Deriv. אֲבִיוֹנָה, אֶבְיוֹן, אַבּוּי, אֵבֶה.

אֵבֶה masc. *voluntas*, *desiderium*; sic communiter undè Job 9, 26 : אֳנִיּוֹת אֵבֶה *naves desiderii*, id est cum desiderio ad portum prosperantes, seu veloces; ut vertit Symmach. Al. *naves poma portantes*, ut Chald. et Vulgat. Al. *naves arundineæ*, *papyraceæ*, ex papyro nilotică contextæ; nam Arab. אַבַּאָה est *arundo palustris*, vel *arundinetum*; et Æthiop. אבוי abawi, *Nilus*; præterea navigia papyro contexta frequentissimo usui Ægyptiis et Æthiopibus fuisse, neminem latet. « Quam exhibent 44 libri MSS. lectionem אִיבָה, inquit

W. Gesenius, haud dubie illa cum Syro interprete efferenda est אֵיבָה atque expliquanda de navigiis hostilibus, prædatoriis, quæ velocissimo impetu per mare feruntur ac satis commode in altero hemistichio aquilæ junguntur in prædam irruenti. Sed idem illud potest significari scriptura vulgari, modo pro אֵבָה scribitur אֵיבָה".

אָבָה undè quid. deducunt voc. אָבִי Job 34, 36, sed vid. אב sub finem.

אֲבוֹי *paupertas, miseria* Prov. 23, 29. Aliis est interject. *heu, eheu!* Sed contextui minùs aptum videtur. Rad. אָבָה.

אֲבוּס m. ex Syriasmo pro אֵבוּס; cum suff. in pausâ אֲבוּסֶךָ pro quo alii legunt in plur. אֲבוּסֶיךָ; sign. *locus, ubi saginatur* pecus, vel *præsepe*, ut LXX, Vulgat. et alii veteres interpretes, vel *stabulum*, Job. 39, 9 (12). Prov. 14, 4. Jes. 1, 3. Rad. אָבַס.

אבח radix inus. undè

אִבְחָה vel אֲבָחָה f. constr. אִבְחַת חֶרֶב forsan *mactatio gladii*. Eze. 21, 20. « Ut dicam quod sentio, inquit W. Gesenius, scriptura in illo Ezechielis loco mihi laborare videtur, sic restituenda: טִבְחַת חֶרֶב *mactatio gladii*. Firmant conjecturam *LXX* σφάγια ῥομφαίας, Chald. קְטוֹלֵי חַרְבָּא, et quæ consequuntur: *væ, redditus est coruscus et exacutus ad mactandum* (לְטַבָּח). Cf. v. 14. 15. Sæpenumerò voc. gr. σφάγιον σφαγή exprimuntur hebr. טֶבַח, טִבְחָה. »

אֲבַטִּיחִים m. pl. *melones ægyptii, cucurbitæ citrulli*, Numer. 11, 5.

אֲבִי et אֲבִיָּה n. pr. f. 2 Reg. 18, 2; 2 Par. 29, 1.

אֲבִי־עַלְבוֹן n. pr. viri 2 Sam. 23, 31, qui etiam אֲבִיאֵל 1 Par. 11, 32, vocatur.

אֲבִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 11, 32. qui et אֲבִי־עַלְבוֹן. it. alius viri 1 Sam. 9, 1. 14, 51.

אֲבִיאָסָף n. pr. viri Ex. 6, 24, qui 1 Par. 6, 8, 22. 9, 19 אֶבְיָסָף vocatur.

אָבִיב m. *arista, spica* Lev. 2, 14. Ex. 9, 31: חֹדֶשׁ הָאָבִיב *mensis spicarum*, posteà נִיסָן dictus, sic vocabatur, quia tunc temporis hordeum erat in aristâ. A novilunio Aprilis (Martii juxta Rabbin.) orditur, et primus est veteris anni mensis. Ex. 13, 4. 23, 15. Deuter. 16, 1. Rad. אבב

אֲבִיגַיִל n. pr. duar. feminarum quæ et אֲבִיגַל dicuntur. 1 Sam. 25, 3, 14: 2 Sam. 3, 3. 17, 25; 1 Paral. 2, 15.

אֲבִידָן n. pr. viri Num. 1, 11. 2, 22.

אֲבִידָע n. pr. viri Gen. 25, 4.

אֲבִיָּה n. pr. 1 Sam. 8, 2: 1 Paral. 7, 8: 1 Reg. 14, 1: 1 Paral. 24, 10. Neh. 10; 8. it. n. pr. mulieris 1 Par. 2, 24.

אֲבִיָּהוּ et אֲבִיָּה n. pr. rex Judæ 2 Paral. 13, 1 sqq., in libris Regg. constanter אֲבִיָּם scriptus 1 Reg. 14, 31. 15, 1, 7, 8.

אֲבִיהוּא n. pr. viri Lev. 10, 1 sqq.

אֲבִיחַיִל n. pr. mul. 1 Par. 2, 29.

אֶבְיוֹן, pl. אֶבְיוֹנִים, constr. אֶבְיוֹנֵי; sign. 1) *egenus, pauper* Ex. 13, 6. Deut. 15, 4, 7, 11. 2) *oppressus, miser* Psalm. 40, 18. 70, 6. 86, 1.

109, 22. Dicitur præsertim de iis qui immerita patiuntur, quanquam pii Dei cultores, Ps. 12, 6. Jes. 29, 19 (21). 41, 17. Amos 2, 6. Rad. אָבָה.

אֲבִיוֹנָה f. propr. *appetitus, concupiscentia*; hinc *bacca capparis*, quæ et appetitum et venerem instigare dicitur, Eccl. 12, 5. Rad. אָבָה.

אֲבִיחַיִל n. propr. viror. Num. 3, 35. Esth. 2, 15. 9, 29; et mulieris 2, Par. 11, 18.

אֲבִישַׁג n. pr. mulier. 2 Sam. 3, 4.

אֲבִיהוּ vid. אֲבִיָּם

אֲבִימָאֵל n. propr. vir. Gen. 10, 28: 1 Par. 1, 22.

אֲבִימֶלֶךְ n. pr. complurium regum in terrâ Philistæorum, ac diversis quidem temporibus Gen. 20, 2 sqq. 21, 22 sqq. 26, 1 sqq. — it. alior. viror. 8, 31 sqq. 9, 1 sqq. 2 Sam. 11, 21: 1 Par 18, 16.

אֲבִינָדָב n. pr. viror. 1 Sam. 7, 1. 16, 8. 17, 13. 31, 2: 1 Reg. 4, 11.

אֲבִינֹעַם n. pr. viri Jud. 4, 6. 5, 1.

אֲבִינֵר n. pr. viri 1 Sam. 14, 50. alibi אַבְנֵר q. v.

אֲבִיעֶזֶר n. pr. viri Jos, 17, 2 et meton. ejus posteri Jud. 6, 34. 8, 2. Nom. patronym. אֲבִי הָעֶזְרִי Jud. 6, 11. 24. 8, 32. Indè decurtat. אִיעֶזְרִי Num. 26, 30 et nom. patronym. אִיעֶזְרִי ibid. — it. alterius viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 28. 27, 12.

אָבִיר m. constr. אֲבִיר *fortis, validus, potens*, Gen. 49, 24. Jes. 1, 24. Rad. אָבַר.

אַבִּיר m. pl. אַבִּירִים; constr. אַבִּירֵי, suff. אַבִּירָי; 1) *fortis, validus, heros* Thren. 1, 15. Jer. 46, 15. et forsan Jud. 5, 22, ubi alii de *equis* intelligunt, quod contextui minùs congruere videtur. Cum לֵב, *animo valens* Ps. 76, 6. it. *contumax, pervicax*, Jes. 46, 12. poet. de tauris Ps. 22, 13. 50, 13 et metaph. de principib. Ps. 68, 31. de equis Jer. 8, 16. 47, 3. 50, 11. — 2) *potens, nobilis* Job. 24, 22. 34, 20. Hinc *cibus nobilium* s. *principum*, i. e. cibus delicatior, exquisitus Ps. 78, 25. Cf. Jud. 5, 25. *præfectus, princeps* 1 Sam. 21, 8.

אַבִּירָם n. pr. virorum Num. 16, 1. 12. 26, 19: 1 Reg. 16, 36.

אֲבִישַׁג n. pr. mul. 1 Reg. 1, 3. 2, 17.

אֲבִישׁוּעַ n. pr. virorum 1 Par. 8, 4. 6, 4, 5, 50. Esr. 7, 5.

אֲבִישׁוּר n. propr. viri 1 Paral. 2, 28, 29.

אֲבִישַׁי n. pr. m. vir. 1 Sam. 26, 6 sqq. 2 Sam. 2, 18. 24; dicitur אֲבִשַׁי 1 Sam. 10, 10.

אֲבִישָׁלוֹם n. pr. vir. 1 Reg. 15, 2, 10 qui 2 Par. 11, 20, 21 אֲבְשָׁלוֹם.

אֶבְיָתָר n. pr. vir. 1 Sam. 22, 20 sqq. 23, 6. 30, 7: 2 Sam. 15, 24.

אָבַךְ probab. *volvit, convolvit*, it. *implicuit*, vicin. est בּוּךְ *implicare, perplexum, intricatum esse.*

Hithp. Jes. 9, 17: וַיִּתְאַבְּכוּ גְּאוּת עָשָׁן *et convolvuntur elatione fumi*; i. e. convoluti surgunt et evanescunt. Hoc sensu Vulgat.

אָבַל fut. יֶאֱבַל; *luxit* sequent. עַל Hos. 10, 5. Am. 8, 8. Propr. signif. esse videtur *languere, capite demisso incedere* (cf. vicin. בָּלָה, נָבַל, נָפַל, quod faciunt lugentes; transfertur autem à habitu cultuque lugentium

ad vocem et ejulationem (v. אָבַל). Poet. de rebus inanimat. Jes. 24, 4. 7. 33, 9. Amos 1, 2.

Hiph. הֶאֱבִיל *fecit lugere, luctum attulit* Ez. 31, 15, fut. conv. וַיַּאֲבֵל *et luctum attulit* Thren. 2, 8.

Hithpa. propr. *lugentem se gessit*, hinc *luxit*, i. q. Kal, maxime in sermone pedestri, cum illud orationi poët. pr. sit Gen. 37, 34. Exod. 33, 4, cum אֶל et עַל pers. 1 Sam. 15, 35 : 2 Sam. 13, 37. Derivat. protinùs sequuntur.

אָבֵל constr. אֲבֵל plur. אֲבֵלִים, constr. אֲבֵלֵי, suff. אֲבֵלָיו f. אֲבֵלוֹת, *lugens* Gen. 37, 35. Esth. 6, 12. Jes. 57, 18. 61, 2, 3. Ps. 35, 14, etc. — אָבֵל (sed significat. *loci graminosi*, *vireti*, ex Arab. deductâ, ut volunt) præmissum aliis vocabulis abit in nom. propr. locor. complurium; sic 1 Sam. 6, 18, nisi pro אָבֵל הַגְּדוֹלָה legend. אֶבֶן הַגְּדוֹלָה, quod fermè flagitant vers. 14. 15, et expresserunt LXX cum Syro. — אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה oppidum Manassitarum 2 Sam. 20, 14, 15 : 1 Reg. 15, 20 : 2 Reg. 15, 29, alibi אָבֵל־מַיִם 2 Par. 16, 4 coll. 1 Reg. 15, 20, et simpl. אָבֵל 2 Sam. 20, 18. — אָבֵל הַשִּׁטִּים Numer. 33, 49 locus in campestribus Moabi, idem forsan qui ibidem 25, 1, et Mich. 6, 5. simpl. שִׁטִּים. — אָבֵל כְּרָמִים Jud. 11, 33, pagus Ammonitarum, אָבֵל מְחוֹלָה vicus in tribu Issachar, Jud. 7, 22 : 1 Reg. 4, 12. 19, 16. — אָבֵל מִצְרַיִם area haud procul ab Jordane quod loco cit. ita explicatur, ut appareat, scriptorem sacrum sine punctis legisse, et אָבֵל מִצְרַיִם (*luctus Ægyptiorum*) pronuntiasse, Gen. 50, 11.

אֵבֶל m. suff. אֲבֵלִי; *luctus*, Gen. 27, 41. Jerem. 6, 26. Mich. 1, 8: עָשָׂה אֵבֶל לְ *luctum alicui instituit* Gen. 50, 10.

אֲבָל adverb. *profecto*, *certo* Gen. 42, 21 : 2 Sam. 14, 5 : 2 Reg. 4, 14. *immò* Gen. 17, 19, *immò verò* 1 Reg. 1, 43. *at verò*, *contrà* Dan. 10, 7, 21. Esr. 10, 13 : 2 Par. 1, 4. 19, 3.

אָבַל vid. אוּבַל.

אבן rad. inusit. undè

אֶבֶן f. (forsan m. 1 Sam. 17, 40) suff. אַבְנוֹ plur. אֲבָנִים, constr. אַבְנֵי אַבְנֵיהֶם, אַבְנֵיהָ, אַבְנָיו — 1) *Lapis* cujuscumque generis, rudis et politus, sive maximi, sive minimi moduli molisque. Collect. *lapides*, Gen. 11, 3. 28, 18, etc. Hinc *lapideum*, *lapide formatum quid*, ut *vas lapideum*, Ex. 7, 19 (cf. עֵצִים *vasa lignea*). *Idolum lapideum*, Deuteron. 4, 28, etc. — * Forsan pro *domo* ipsâ sumitur Genes 49, 24; ubi רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל, facile sic expeditur : *pastor* (evasit, Joseph scilicet) *domûs Israëlis;* qui locus alio modo explanari nequit, quin eruatur sensus perquam difficilis intellectu et seriei orationis minimè accommodatus.* — Metaph. 1 Sam. 25, 37. Ezech. 11, 19. Job. 41, 16. אֶבֶן בָּרָד *lapis grandinis* Jes. 30, 30, undè Jos. 10, 11 : אֲבָנִים גְּדֹלוֹת de grandine majori, paulo inferiùs אַבְנֵי הַבָּרָד dicta. — 2) *lapis pretiosus*, *gemma* Ex. 28, 9 sqq. 35, 27, plenius

אֶבֶן חֵן Jes. 54, 12, אֶבֶן חֵן Prov. 17, 8, אֶבֶן יְקָרָה Eze. 28, 13, quod quidem posterius dicitur etiam de lapidibus ad ædificandum, ut marmore 1 Reg. 10, 2, 11. — 3) *lapis ærosus*, Job 28, 2. — 4) *pondus libræ* (quoniam lapidibus olim utebantur hodieque in Oriente utuntur pro ponderibus), quanquam non lapideum, Zach, 4, 10. אֶבֶן וָאֶבֶן *pondera diversa* Deut. 25, 13. אַבְנֵי כִיס *pondera in marsupio gesta* Prov. 16, 11. — *Pondus perpendiculi*, a filo pendens, primitus sine dubio lapideum, posteà etiam staneum aut plumbeum, quo cœmentarius structuræ rectitudinem et architectus singulas ædificii exstruendi partes solent examinare, Jes. 34, 11. — 6) Nonnunquam *lapides* locis designandis inserviebant, sic אֶבֶן עֵזֶר 1 Sam. 4, 1. 5, 1. 7, 12. אֶבֶן הָאֵזֶל (*lapis discessus*) 1 Sam. 20, 19 Cf. זֹהֶלֶת.

אֹבֶן m. i. q. אֶבֶן *lapis*; dual. אָבְנַיִם 1) *sellæ particurientum*: sic vulgò: undè vertunt Ex. 1, 16: *cùm videritis* eas (parturientes scilicet) *super sellas*; sed melius forsan intelligunt alii *labra lapidea*, i. e. *duplici lapide formata* in quibus recens nati lavari solebant. — 2) *sellæ, tabulæ figulorum* Jer. 18, 3. juxta plerosque, sed potius *rota* figuli, instrumentum duplici rotâ constans alterâ inferiore et majore, alterâ minore et superiore; in quo figulos Mauros opus suum facere testatur R. Jona seu Abulwalid. Vid. quæ de hoc vocab. dixi in *Le Pentateuque avec une traduction française et des Notes, etc.* Exode, I, 16. pag. 8.

אַבְנֵט m. suff. אַבְנֵטְךָ pl. אַבְנֵטִים *balteus* vel *cingulum*, quale gestabant sacerdotes Ex. 28, 4, 39, 40. Lev. 16, 4 aliique nobiles Jes. 22, 21, cf. Joseph. Arch. 3, 7 § 2. Rad. inus. בנט.

אַבְנֵר nom. pr. viri 1 Sam. 14, 51. 17, 55, 57. 20, 25. Aliquoties אֲבִינֵר 14, 50.

אָבַס *saginavit*. Part. pass. אָבוּס *saginatus* Prov. 15, 17; pl. אֲבוּסִים 1 Reg. 5, 3. Deriv. מַאֲבוּס, אֵבוּס אֲבַעְבֻּעֹת plural. *pustulæ* in cute exortæ. Ex. 9, 9, 10. Cf. בּוּעַ.

אֶבֶץ n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 17, 20.

אֶבְצָן n. pr. vir. Jud. 12, 8. 10.

אָבַק forsan ut חָבַק *amplexus est*; hinc Niphal נֶאֱבַק, infin. cum suffix. הֵאָבְקוֹ, fut. יֵאָבֵק *alter alterum amplexus est, reciprocè luctatus est*, Gen. 32, 25, 26. constr. c. עִם. Sed vulgò habetur pro denom. ab אָבָק *pulvis*, quia inter luctandum pulverem excitant, ut græcè παλαίειν, συμπαλαίειν, συγκονιοῦσθαι a πάλη, κόνις.

אָבָק masc. constr. אֲבַק, cum suffix. אֲבָקָם; *pulvis*, tenuis et subtilis, qualis per auras facile dispergitur Jes. 5, 24. Ez. 26, 10. אָבָק וְעָפָר *pulvis minutior et densior*, i. e. pulvis omnis generis Deut. 28, 24. *Pulvis pedum Dei*, poët. de nubibus, quibus vehitur Deus Nah. 1, 3.

אֲבָקָה fem. id. constr. אַבְקַת רוֹכֵל *pulvis institoris* h. e. aromaticus Cant. 3, 6.

אָבַר forsan 1) *valuit, polluit robore;* vid. אֲבִיר, אָבִיר. Hiph. הֶאֱבִיר fut. יַאֲבִיר (denom. à אֵבֶר) *pennas alarum agitavit ad volandum*, hinc *volavit* Job 39, 26 (29).

אֵבֶר m. *penna major*, Jes. 40, Ps. 55, 7. Distinguitur ab ipsa ala Eze. 17, 3.

אֶבְרָה f. suffix. אֶבְרָתוֹ, pl. אֲבָרוֹת suff. אֶבְרוֹתֶיהָ, id. Job. 39, 16 (13). Psalm. 68, 14. Poët. tribuitur Deo Deut. 32, 11. Ps. 91, 4.

אַבְרָהָם n. pr. *Abrahamus*, à אָב *pater*, et *multitudo* רהם exusu Arab. *rŏhâm*. In Gen. usque ad 17, 5 ubique vocatur אַבְרָם i. e. *pater altitudinis*.

אַבְרֵךְ vox a præcone ante Josephi currum pronuntiata Gen. 41, 43. Si hebræa esset, profecto Infin. abs. Hiph. (a rad. בָּרַךְ) pr. הַבְרֵךְ efferendum (cf. אַשְׁכִּים pro הַשְׁכֵּים Jer. 25, 3) qui Imperat. hoc loco vices sustineat, ut sit: *genua flectite*. At probabilius hoc vocab. ægyptiacæ est originis a scriptore hebræo ita inflexum et immutatum, ut, quamquam peregrinum, tamen hebraicè sonaret, atque ex hujus linguæ radicibus posset derivari. Et vocem istam ægyptiacam forsan assecuti sunt, qui sub ea delitescere judicant *Au-rek*, h. e. *inclinet se quisque* (sensu optativi), vel *Aperek* h. e. *inclinate caput*.

אַבְשַׁי vid. אֲבִישַׁי.

אָגָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 11.

אָגָג n. pr. regum Amalecitarum; Num. 24, 7: 1 Sam. 15, 8, 9, 20, 32.

אֲגָגִי n. gentil. de Amano, Esth. 3, 1, 10, 8, 3, 5.

אגד radix inusitat. Chaldaic. *ligavit*. Indè

אֲגֻדָּה fem., constr. אֲגֻדַּת, suffix. אֲגֻדָּתוֹ, pl. אֲגֻדוֹת. — 1) *nexus, vinculum, lorum*, Jes. 58, 6. — 2) *fasciculus*, ut hyssopi Ex. 12, 22. — 3) *manipulus* s. *turma* hominum 2 Sam. 2, 25. — 4) *opus fornicatum*, de fornice cœli (*là voûte des cieux*) Am. 9, 6.

אֱגוֹז m. *nux* Cant. 6, 11. Rad. ut videtur, גוז, et א prosthetic.

אָגוֹר vid. אָגַר.

אֲגוֹרָה f. constr. אֲגוֹרַת, 1) *nummulus, obolus argenteus*, (rad. אָגַר *collegit;* sic lat. *stips* in formula *stipem colligere*) 1 Sam. 2, 36. LXX. ὀβολός, Vulgat. *nummus*.

אגל inus. cogn. radici גָּלַל. Indè

אֱגֶל m. pl. constr.; טַל אֱגָלַי *stillæ* i. e. guttulæ, globuli *roris*, Job 38, 28. Sic optimè Vulg. Chald. Syr. Minus favet contextus notioni *promptuariorum*, *receptaculorum* à quibusdam excogitatæ.

אֶגְלַיִם nom. pr. vici in agro Moab, Jes. 15, 8.

אגם rad. inus. chald. *contristatus fuit*, *doluit*. Indè

אֲגַם m., constr. אַגַם, pl. אֲגַמִּים, constr. אַגְמֵי, suffix. אַגְמֵיהֶם 1) *stagnum, palus*; Ex. 7, 16. 8, 1. Jes. 35, 7. 42, 15. Ps. 107, 35 — 2) *palus arundine obsita, arundinetum* Jer. 51, 32.

אָגְמִי m. pl. constr. אַגְמֵי נֶפֶשׁ, *tristes animi* vel *animo* Jes. 19, 10.

אַגְמוֹן et אַגְמֹן m. 1) *ahcnum fervens* Job 41, 12, — 2) *juncus*, Jes. 58, 5. Ad Jes. 9, 13, 19, 15, cf. כִּפָּה — 3) *funis junceus* Job 40, 26. Rad. אגם.

אגן rad. inus. undè :

אַגָּן m. constr. אַגַּן, pl. אַגָּנוֹת; *labrum*, *pelvis* Ex. 24, 6. Jes. 22, 24. Cant. 7, 3.

אֲגַפִּים m. pl., suff. אֲגַפָּיו, אֲגַפֶּיךָ; pr. *alæ*, ut chald. et talmud. גַּף, אֲגַף; hinc *alæ exercituum*, *exercitus* ipsi, *copia*; tantummodò apud Ezechielem obvium Eze. 12, 14. 17, 21. 38, 6. 9. 39, 4. Rad. גָּנַף.

אָגַר futur. יֶאֱגֹר, part. act. אֹגֵר; *collegit*, *congessit* fruges Deut. 28, 39. Prov. 6, 8. 10, 5.*—Part. pass. est אָגוּר Prov. 30, 1. sed cùm signif. activâ *congregans* (cf. אָחוּז, יָקוּשׁ); symbolicum nomen quo Salomo significatur; haud secus atque קֹהֶלֶת q. v. Sic permulti; alii verò nomen pr. esse volunt viri sapientis, qui Proverb. capitis 30, autor fuit, et cujus sententiæ Salomonis, sententiis adjectæ sunt ob argumenti similitudinem.* —Deriv. אֲגֻרָה, אִגֶּרֶת, et secundum plurimos אַגַרְטָל.

אֲגֻרוֹף m. *pugnus* Exod. 21, 18. Jes. 58, 4. Rad. גָּרַף.

אֲגַרְטָל m. pl. constr. אֲגַרְטְלֵי *pateræ*, Esr. 1, 9. Etymon prorsùs incertum.

אִגֶּרֶת f. pl. אִגְּרוֹת suff. אִגְּרוֹתֵיהֶם, (vox sequioris Hebraismi): *epistola*, potissimum, de epistolis edictisque regiis vel auctoritate publica scriptis, 2 Paral. 30, 1, 6. Neh. 2, 7, 9. 6, 5, 17. Esth. 9, 6, 29.

אֵד masc. pr. *expressio*, *exhalatio* terræ, hinc *vapor* Gen. 2, 6. Job 36, 27. Rad. אוד.

אֵדוֹת vid. אוֹדוֹת.

אדב ut דָּאַב *contabuit*, q. v. legitur non nisi in Hiph. inf. לַאֲדִיב (pro לְהַאֲדִיב) *ad conficiendum summo mœrore*; 1. Sam. 2, 33. Cf. imprimis Deut. 28, 63.

אַדְבְּאֵל n. pr. viri Gen. 25, 13.

אֲדַד n. pr. viri 1 Reg. 11, 17. qui ibid. ver. 14, vocatur הֲדַד.

אִדּוֹ n. pr. viri Esr. 8, 17.

אָדוֹן m. constr. אֲדוֹן, suff. אֲדֹנַי, præfix. בַּאדֹנִי, וַאדֹנִי, plur. אֲדֹנִים, constr. אַדֹנֵי suff. אֲדֹנַי, אֲדֹנֶיךָ, אֲדֹנָיו; plur. affix. אֲדֹנַי, undè אֲדֹנָי q. v.—Propr. *qui exercet imperium* aut *dominium* quodcumque in alios, *dominus*. Dicitur, 1) de *possessore*; 1 Reg. 16, 24. unde de hero servorum Gen. 24, 14. 27. 39, 2, 7, de *regibus* ut dominis subjectorum; Jes. 26, 13, de *marito* uxoris Gen. 18, 12. (cf. בַּעַל). Denique de *Deo mundi et possessore et moderatore* Jos. 3, 13: אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ, qui et κατ' ἐξοχήν הָאָדוֹן Ex. 23, 17. et omisso art. אָדוֹן vocatur Ps. 114, 7. —2) De *præfecto* et *moderatore* Gen. 45, 8. —אֲדֹנִי *domine mi!* compellatio honorifica omnium, quibus reverentia debetur Gen. 31, 35. Num. 12, 11: 1 Reg. 1, 17, 18. 3, 17. Blandius et aliquantò submissius dici solebat *dominus meus*, loco pronom. *tu*, ut Gen. 33, 8, 13, etc.

Plur. אֲדֹנִים *domini* Jes. 26, 13. (cum verbo pl.) et sic cum suff. אֲדֹנַי *domini mei* Gen. 19, 2, 18. Alibi ubivis est pl. excellentiæ, ejusdem prorsus cum singulari significatûs Gen. 39, 2 sqq. eamque ob causam adjectivo singulari jungitur, ut Jes. 19, 4, etc.

אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים *dominus dominorum*, i. e. Jehova Deut. 10, 17. De idolis Soph. 1, 9. cf. בַּעַל.

אֲדֹנָי *Dominus*, de Deo solo dicitur Gen. 18, 27. Jud. 13, 8. Esr. 10, 3. etc. Terminatio יִ־ forma vestustior est Plur. pro vulgari ־ִים (ut in שַׁדַּי); sed scribitur יָ־ ut distinguatur ab אֲדֹנַי *domini mei*. Ceterum Judæi quotiescunque in contextu sacro scriptum est יְהוָה, legunt אֲדֹנָי,

אֲדוֹרַיִם n. pr. oppidi Judæorum 2 Par. 11, 9.

אֲדוֹרָם vid. אֲדֹנִירָם.

אַדִּיר m. suff. אַדִּירוֹ, pl. אַדִּירִים, constr. אַדִּירֵי, suff. אַדִּירֶיךָ, 1) *prægrandis*, *ingens*, *validus* Ps. 93, 4. 33, 21. — 2) *potens*, Ps, 136, 18. Eze. 32, 18. — 3) *princeps*, *dux*, Plur. *proceres*, *magnates* Jud. 5, 25: 2 Par. 23, 20. Neh. 10, 30. — 4) *magnificus*, *illustris*, *gloriosus* Ps. 8, 2. — 5) *nobilis* Ps. 16, 3.

אַדַלְיָה n. pr. viri Esth. 9, 8.

אָדַם *rubuit*, *rutilavit*. Hinc forsan *Principes eorum..... candebant præ lacte*, אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים *rubuit corpus eorum præ coralliis* Thren. 4, 7. Candor et rubedo pertinent ad descriptionem pulchritudinis juvenilis.

Puh. Part. מְאֻדָּם *rubro colore infectus* Ex. 25, 5. 35, 7, 23. Nah. 2, 4.

Hiph. Fut. plur. יַאְדִּימוּ *rubrum colorem referent*, *rubræ erunt*, Jes. 1, 18.

Hithpa. fut. יִתְאַדָּם *rutilat* (vinum in poculo) Prov. 23, 31. Deriv. sequuntur; vid. prætereà דָּם.

אָדָם m. 1) pr. *è terrâ ortus* (cf. Gen. 2, 7. 3, 19); *homo*. Neque st. constr., neque pluralis formam admittit hoc voc., sæpissimè autem collect. notat *homines*, *genus humanum* Gen. 1, 26, 27. 6, 1. Ps. 68, 19. 76, 11. Job. 20, 29. Interdùm adjectivis ut genitivus postponitur, velut אֶבְיוֹנֵי אָדָם *pauperes hominum* i. e. homines pauperes Jes. 29, 19, cf. Hos. 13, 2; et intercedente בְּ, ut בִּגְדִים בְּאָדָם Prov. 23, 28. — Spec. legitur 1) de *aliis*, reliquis *hominibus*, opp. iis de quibus nunc actum fuerat Jer. 32, 20: בְּיִשְׂרָאֵל וּבְאָדָם *in Israële et in reliquis hominibus*. Jud. 16, 7. 18, 28. Ps. 73, 5. Jes. 43, 4. — 2) de *hominibus è vulgo*, *ignobilibus*, *infimæ sortis* Job. 31, 33. Ps. 82, 7. Jes. 2, 9. 5, 15, — 3) de *mancipiis*, ut נֶפֶשׁ Num. 16, 32. — 4) de *militibus*, Jes. 22, 6. Cf. אִישׁ. — 5) pro *viro*, i. q. אִישׁ Eccl. 7, 28: *virum* (sc. hoc nomine dignum, per emphasin) *reperi unum e millibus*, *sed mulierem in toto earum numero non inveni*. — 6) pro *aliquo* Lev. 1, 2. Cum part. negandi *nemo* Job. 32, 21. Cf. אִישׁ. — 7) n. pr. hominis protoplasti Gen. 2, 7 sq. 3. 4. it. oppidi ad Jordanem Jos. 3, 16. — בֶּן אָדָם cum art. בֶּן הָאָדָם *filius hominis* poët. de *homine*. Num. 23, 19. Ps. 8, 5. 80, 18. Job. 16, 21. 25, 6. 35, 8, et sæpissimè apud Ezechielem, ubi propheta à Deo compellatur: בֶּן אָדָם *fili hominis* i. e. mortalis! Eze. 2, 1, 3. etc. Frequentior etiam est Plur. בְּנֵי אָדָם *homines* Deut. 32, 8. Ps. 11, 4, etc. Cum art. בְּנֵי הָאָדָם 1 Sam.

26, 19 : 1 Reg. 8, 39. Ps. 145, 12. Eccl. 1, 13.

אָדֹם et אָדוֹם adj. f. אֲדֻמָּה plur. אֲדֻמִּים ; *ruber*, de veste sanguine conspersa Jes. 63, 2, de genis rubicundis Cant. 5, 10, de equo fusco Zach. 1, 8. 6, 2, de vacca rufa Num. 19, 2, de lentium rubedine Gen 25, 30. Substant. *rubrum* i. e. *rubedo*. Jes. 63, 2.

אֱדֹם n. pr. 1) cognomen Esaü Gen. 25, 25. — 2) Edomi posteri i. e. *Edomitæ* s. Idumæi Num. 20, 14. Jud. 11, 17. it. *regio Idumæorum, Idumæa*, ipsa et tunc ferè femininè generis est Gen. 36, 32. Jes. 11, 14. Jer. 49, 17. Edomitarum autem regio tractum illum montanum inter mare mortuum et maris rubri sinum Ælaniten occupabat, posteà Gebalene, Γεβαληνή, hodiè *Dschebal* dictum. — Nomen gent. est אֲדֹמִי *Edomita, Idumæus* Deut. 23, 8. Fem. אֲדֹמִית pl. אֲדֹמִיּוֹת *Idumææ* (mulieres) 1 Reg. 11, 1.

אֹדֶם masc. *gemma* quædam *rubicunda*, fort. *rubinus, granatum* Ex. 28, 17. 39, 10. Eze. 28, 13. LXX. Vulg. Σάρδιον, *Sardius*.

אַדְמְדָּם f. pl. f. אַדַמְדְּמוֹת *subrudibus, subrufer*, de arcolâ, quæ squamam (la croûte, l'écaille) circumdat in leprâ Lev. 13, 19 sq. 14, 37.

אֲדָמָה f. 1) *humus* Ex. 20, 21, de pulvere, quo lugentes caput conspergebant, 1 Sam. 4, 12 : 2 Sam. 15, 32. — 2) *terra*, quæ colitur, *ager* Gen. 4, 2. 47, 19, 22, 23. Ps. 105, 35. Jes. 28, 24. אֹהֵב אֲדָמָה *amans agrum* i. e. *agriculturam* 2 Par. 26, 10. De proventu agri, Jes. 1, 7. — 3) *terra, regio* Gen. 28, 15. אַדְמַת יְהוָה *terra Jehovæ* i. e. Canaan Jes. 14, 2. Plur. אֲדָמוֹת *regiones*, semel Ps. 49, 12. — 4) *orbis terræ* Gen. 4, 11. 6, 1. 7, 4. — 5) n. pr. oppidi tribus Nephtali. Jos. 19, 36.

אַדְמָה n. pr. oppidi in regio Pentapolitanâ Gen. 10, 19. 14, 2, 8. Deut. 29, 22. Hos. 11, 8.

אַדְמֹנִי et אַדְמוֹנִי m. *rufus*, i. e. rufis capillis Gen. 25, 25 : 1 Sam. 16, 12. 17, 42.

אַדָּמִי n. pr. oppidi Nephtalitarum Jos. 19, 33.

אַדָּמִי vid. אֱדֹם.

אַדְמָתָא n. pr. viri. Esth 1, 14.

אַדָּן n. pr. viri Esr. 2, 59 : idem in loco parallelo Neh. 7, 61, אַדּוֹן.

אָדֶן m. pl. אֲדָנִים, constr. אַדְנֵי, suffix. אַדְנֵיהֶם, אַדְנָיו ; *basis, stylobates* Ex. 26, 19 sq. 27, 10 sq. 36, 38. Job. 38, 6, etc. Rad. אדן.

אַדְנִי vid. p. 10.

אַדְנִי־בֶזֶק nom. titulusve regis urbis Cananææ Bezec Jud. 1, 5—7.

אַדְנִי־צֶדֶק n. pr. Hierosolymorum regis Canaanitici Jos. 10, 1, 3.

אַדְנִיָּהוּ n. pr. 1) viri 1 Reg. 1, 8 sq., qui et אַדְנִיָּה vers. 5. 2 Sam. 3, 4. — 2) 2 Par. 17, 8. — 3) Neh. 10, 17. qui et Esr. 2, 13.

אַדְנִירָם n. pr. viri, 1 Reg. 4, 6. forsan id. ac אֲדוֹרָם 2 Sam. 20, 24; 1 Reg. 12, 18, et הֲדוֹרָם 2 Paralip. 10, 18.

אָדַר cognat. הָדַר pr. *amplus*, dein *magnificus fuit*.

Niph. Partic. נֶאְדָּר, cum ' parag.

נֶאְדָּרִי; *magnificatus est* Ex. 15, 11. et ver. 6, ubi: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ *dextra tua, ô Jehova, magnificata est* (i. e. illustris reddita) *robore*, al. vertunt *ô Jehova*, qui es *magnificus;* referentes נֶאְדָּרִי ad יְהוָה sed minus aptè.

Hiph. *magnificum, illustrem reddidit;* fut. יַאְדִּיר *magnificum, illustrem reddet* Jes. 42, 21. Deriv. אֶדֶר, אַדִּיר, אַדֶּרֶת, אֶדֶר.

אֲדָר *Adar*, mensis duodecimus, a novilunio mensis Martii ad novilunium Aprilis (sec. Rabbinos à novilunio Februarii ad novilunium Martii). Esth. 3, 7, 13, 8, 12, 9, 1. 15, 17, 19. 21.

אַדַּר v. חֲצַר אַדָּר.

אֶדֶר m. pr. 1) *pallium amplum.* Mich. 2, 8, i. q. אַדֶּרֶת. — 2) *magnificentia* Zach. 11, 13.

אַדַּרְכוֹן m. pl. אַדַּרְכֹנִים 1 Par. 29, 7. Esr. 8, 27, i. q. דַּרְכְּמוֹן *daricus*, nummus persicus ex auro puro cusus, isque Judæis, quamdiu Persarum imperio subjecti erant, frequentissimus. א prosthet. est. Vulgò idem ac δραχμή. Etymon haud satis certum.

אַדְרַמֶּלֶךְ n. pr. 1) idoli Sipparenorum, qui humanis placabatur 2 Reg. 17, 31. — 2) viri Jes. 37, 38: 2 Reg. 19, 37.

אַדְרֶעִי n. pr. 1) metropoleos Batanææ veteris, intra fines Manassitarum sitæ, Num. 21, 33. Deut. 1, 4. Jos. 12, 4. — 2) oppidi Nephtalitar. Jos. 19, 37.

אַדַּרְתּ f., suff. אַדַּרְתּוֹ, *ampla.* Eze. 17, 8: גֶּפֶן אַדֶּרֶת *vitis ampla, frondosa.* — 2) *pallium* 1 Reg. 19, 13. 19: 2 Reg. 2, 13. 14. Jon. 3, 6. אַדֶּרֶת שִׁנְעָר *pallium babylonicum* Jos. 7, 21 i. e. picturis variegatum, vel intextas habens variis coloribus hominum bestiarumque figuras. אַדֶּרֶת שֵׂעָר *pallium pilosum* Gen. 25, 25. Zach. 13, 4. — 3) *magnificentia.* Zach. 11, 3.

אָדַשׁ i. q. דוּשׁ *trituravit;* undè infin. abs. אָדוֹשׁ *triturando* Jes. 28, 28.

אָהַב et אָהֵב part. act. אֹהֵב, suff. אֹהֲבִי, pl. אֹהֲבִים, constr. אֹהֲבֵי; f. אֹהֶבֶת, cum parag. אֹהַבְתִּי; pass. אָהוּב, f. אֲהוּבָה, fut. יֶאֱהַב et יֶאֱהֵב, 1 pers. אֶאֱהַב et אֶאֱהֵב, 2e pers. pl. m. תֶּאֱהֲבוּ; infin. אֱהֹב Eccl. 3, 8. et אַהֲבָה. 1) *cupivit, adspiravit;* cum acc. Ps. 40, 17. 70, 5, sq. כִּי Ps. 116, 1. — 2) *amavit,* cum acc. Gen. 37, 3, 4. Deut. 4, 37, rarius cum לְ Levit. 19, 18, 34, et בְּ Eccl. 5, 9: 1 Sam. 20, 17. Part. אֹהֵב *amicus*, isque diligens et dilectus familiaris, diversus à רֵעַ *socio.* Prov. 18, 24. Esth. 5, 10, etc. — 3) *delectatus est* aliquâ re, cum gerundio verbi (*aimer à faire quelque chose*), Jer. 14, 10, etc. Hos. 12, 8: לַעֲשֹׁק אָהֵב *oppressione delectatur.* Jes. 56, 10. Jer. 14, 10.

Niph. part. pl. נֶאֱהָבִים *amabilis* 2 Sam. 1, 23.

Pi. part. מְאַהֵב pl. מְאַהֲבִים, suff. מְאַהֲבֶיהָ; 1) *amicus* Zach. 13, 6. — 2) *amasius*, imprimis *mœchus.* Eze. 16, 33 sq. 23, 5 sq. Derivata statim sequuntur.

אֲהָבִים in pl. tantùm 1) *amores*, spec. inhonesti. Trop. de societatibus cum gentibus exteris junctis Hos.

8, 9. — 2) *deliciæ* אַיֶּלֶת אֲהָבִים *cerva deliciarum* i. e. suavissima, dulcissima Prov. 5, 19.

אַהַב m. *amor*. In sing. semel pro amasiis, mœchis Hos. 9, 10 (LXX. οἱ ἠγαπημένοι). Plur. אֲהָבִים *amores*, maximè inhonesti, meretricii. Prov. 7, 18.

אַהֲבָה (infin. אָהַב), constr. אַהֲבַת, suff. אַהֲבָתָם, 1) *amare*, cum acc. Deut. 7, 8: 1 Reg. 10, 9, etc. — 2) *amor*, 1 Sam. 18, 3. Prov. 10, 12. Cant. 8, 6, 7. — 3) *objectum amoris, deliciæ* Cant. 2, 7. 3, 5, etc.

אַהַד n. pr. viri Gen. 46, 10.

אֲהָהּ interj. dolentis *ah! eheu!* Jos. 7, 7. Jud. 6, 22: 2 Reg. 6, 5, 15. Joël 1, 15, etc.

אֲהוּד n. pr. viror. Jud. 3, 15 sq. 1 Par. 7, 10.

אַהֲוָא n. pr. fluminis Esr. 8, 21, 31 et regionis conterminæ Vers 15, in quâ Esras populum in patriam redituram congregabat.

אֱהִי Hos. 13, 10, 14. Hoc voeab. quod alibi est fut. apoc. à rad. הָיָה, hîc i. q. אַיֵּה, אַי *ubi*? Sic Chald. LXX. Vulgat. et exigit contextus.

אָהַל; fut. conv. וַיֶּאֱהַל — 1) forsan ut הָלַל *splenduit, micuit;* — 2) *tentorium movit* (denom. ab אֹהֶל), de Nomade migrante, tentoria mox figente mox promovente, Gen. 13, 12, 18.

Pi. fut. יְאַהֵל pro quo יַהֵל *tentorium figet* Jes. 13, 20. Cf. מַלָּךְ pro מְאַלֶּךָ.

Hiph. i. q. Kal no. 1. *splenduit.* Job. 25, 5: הֵן עַד־יָרֵחַ וְלֹא־יַאֲהִיל *ecce vel lunam, neque hæc splendet* i. e. pura, munda est de sententia Dei. Sic LXX. Vulgat. efflagitant tum contextus, tum parallelismus.

אֹהֶל e. Suff. אָהֳלִי, אָהֳלְךָ (*oholcha*) cum He parag. אָהֳלָה; pl. אֹהָלִים pro אֳהָלִים cum præf. בְּאָהָלִים, constr. אָהֳלֵי, suff. אָהֳלֶיךָ, אָהֳלָיו, אָהֳלֵיכֶם, אָהֳלִי 1) *tentorium* Gen. 9, 27, etc. אֹהֶל מוֹעֵד *tentorium conventus*, i. e. templum illud portabile Israëlitarum in deserto, quod describitur Ex. 26 collat. 36, etiam simpliciter הָאֹהֶל dictum 1 Reg. 1, 39. Quo in tentorio si אֹהֶל distinguitur à מִשְׁכָּן, אֹהֶל est tegumentum tentorii exterius, duodecim constans cortinis è pilis caprarum contextis, quod imponebatur *habitaculo* (מִשְׁכָּן) h. e. decem aulæis interioribus, quæ asseribus incumbebant. Ex. 26, 1, 7. 36, 8, 14, 19. — 2) *domus, habitatio* quælibet Jes. 16, 5. Jer. 4, 20, etc. — 3) spec. de templo. Eze. 41, 1. — 4) n. pr. viri 1 Paral. 3, 20. Latet etymon.

אָהֳלָה n. pr. meretricis fictium quo designatur Samaria Eze. 23, 4 sq.

אָהֳלִיאָב n. pr. viri Ex. 31, 6. 35, 34.

אָהֳלִיבָה n. pr. mulieris meretriciæ quo indigitatur Jerusalem Deo infidelis. Eze. 23, 4 sqq.

אָהֳלִיבָמָה n. pr. mulieris, Gen. 36, 2, 14, et viri Gen. 36, 41: 1 Chron. 1, 52.

אֲהָלִים m. pl. Num. 24, 6. Prov. 7, 17; et f. אֲהָלוֹת Ps. 45, 9. Cant. 4, 14, genus arboris odoriferæ, Græc. ἀγάλλοχον, ξυλαλόη quoquæ dictæ, *lignum aloës*, it. *lignum paradisi et li-*

gnum aquilæ, *Excœcaria Agalocha* Linn. V. Diosc. l. I, 21. Vid. Celsius in *Hierobot.* et Michaëlis in *Suppl.*

אָהַר rad. inusit. et incerta. Indè

אַהֲרוֹן n. pr. Aaron Ex. 4, 14, etc. בְּנֵי אַהֲרוֹן *filii Aaronis* Jos. 21, 4. 10. 13 et poët. בֵּית אַהֲרוֹן Ps. 115, 10, 12. 118, 3 *domus Aaronis* de sacerdotibus, *Aaron* autem Ps. 133, 2 pro quovis summo sacerdote dicitur.

אַו masc. constr. אוֹ (formæ צוֹ, קוֹ, à rad. אָוָה *voluit*) — 1) pr. *voluntas*, *desiderium*. Semel legitur substantivè Prov. 31, 4 in Chetib, ubi efferendum: וְלִרְוָנִים אוֹ שֵׁכָר *et principes* (non decet) *desiderium temeti*. Keri: אַי שֵׁכָר (non decet dicere) *ubi temetum?* — 2) *libera voluntas*, *electio*, hinc Conj. quæ liberam hoc vel illud eligendi potestatem dat, *vel*, *aut*, sicut *vel* (et quod inde decurt. est, *ve*) à *velle*. Deut. 13, 2, etc. Ubi geminatur *sive*, *sive* Exod. 21, 31. Lev. 5, 1. Aliquoties intendit sermonem: *aut potiùs*. 1 Sam. 29, 3: *qui mecum fuit jam multos dies* אוֹ זֶה שָׁנִים *quin potiùs annos*. Passim ellipt. pro אוֹ כִּי quod sequ. futuro subjunctivo latinè commodè vertas *nisi forte*, sic: *totam ego comburam*, אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעֻזִּי *nisi fortè prehenderit asylum meum*, Jes. 27, 5. — Hinc abiit, 3) in part. condition. pr. *si vis*, *si*, *si forte*, *sin autem*. (LXX. ἐάν), cf. lat. *sive*, in quo itidem latet *si* condit ita seq. futuro 1 Sam. 20, 10: *quis indicabit* mihi אוֹ מַה־יַּעֲנְךָ אָבִיךָ קָשֶׁה *si duri quidquam tibi responderit pater tuus?* LXX. ἐάν. Vulg. *si forte*. Vertas etiam, *sin autem* Ex. 21, 36, etc. — * Quoad Gen. 24, 55, sic statuendum videtur: *maneat nobiscum puella*, יָמִים אוֹ עָשׂוֹר *dies aliquot* (i. e. aliquod tempus decem diebus longius) aut saltem decem. *

אוּאֵל n. pr. viri Esr. 10, 34.

אוּב radix inusit. undè

אוֹב m. pl. f. אוֹבוֹת — 1) *uter* Job 32, 19, ubi pl. אֹבוֹת *utres* jungitur masculino חֲדָשִׁים *novi*. — 2) *necromantes* et *necromantia*, *ars necromantica* Lev. 19, 31: 1 Sam. 28, 7, 8, ete Gesenius et quidam alii putant Jes. 29, 4 אוֹב dictum de *ipso mortuo evocato*, sed haud minùs commodè perusitatum significatum *necromantem* verti potest. — LXX ubique fere אֹבוֹת reddunt ἐγγαστριμύθους, *ventriloquos*, et rectè, quoniam ventriloqui apud veteres plerumque hâc intus loquendi arte ad præstigias abutebantur. — Est etiam אוֹבוֹת n. pr. stationis Israëlitar. in deserto Num. 21, 10. 33, 43.

אוֹבִיל n. pr. viri 1 Par. 27, 30.

אוֹבָל et אֹבֶל m. *fluvius*, *amnis* Dan. 8, 2, 3, 6. Rad. יָבַל.

אוּד et אִיד cognat. אוּץ *premere*, *urgere*. Derivat. statim; adde מְאֹד.

אוּד m. pl. אוּדִים *titio*, *torris*, Jes. 7, 4. Zach. 3, 2. Amos 4, 11.

אוֹדוֹת f. pl. suff. אוֹדוֹתַי, אוֹדוֹתֶיךָ; pr. *res quæ premunt*, *urgent*; hinc *molestiæ*; quæ notio ubique congruit, etsi per *propter* vulgò vertant. Usurpatur non nisi in formulâ עַל אוֹדוֹת, Gen. 21, 11, 25. 26, 32. Ex. 18, 8. Jos. 14, 6. Jer. 3, 8. Quod in editt. legitur 2 Sam. 13, 16 אֵל אוֹדוֹת, id

è duab. lection. conflatum est, alterâ אֶל אוֹדוֹת, alterâ עַל אוֹדוֹת.

אָוָה et אָיָה cognat. אָבָה *pronus fuit, cupivit*. In Kal inus.

Pi. אִוָּה fut. יְאַוֶּה; sed נָאוֶה, נַאֲוָה, vide in נָאָה; *expetivit, desideravit*. Tribuitur ubique animæ (נֶפֶשׁ) Ps. 1, 32, 13, 14, etc.

Hithpa. הִתְאַוָּה, part. f. מִתְאַוָּה; pl. m. מִתְאַוִּים, fut. יִתְאַוֶּה, apoc. יִתְאָו; 1) *cupivit, desideravit sibi*. Constr. absol. 1 Par. 11, 17. Cum acc. Num. 11, 4. Deut. 5, 18. Jer. 27, 16. Cum dat. Prov. 23, 3, 6. — 2) *signavit, designavit, descripsit*, ut תָּאָה et תָּוָה. Num. 34, 10. ubi agitur de limitibus, finibus determinandis. A Piel ita differt Hithpael, ut hoc nunquam, illud semper jungatur substantivo נֶפֶשׁ. Nomina derivata præter hæc, quæ sequuntur, sunt אַו constr. אוֹ, מַאֲוַיִּים אִי, תַּאֲוָה.

אַוָּה f. constr. אַוַּת, suff. אַוָּתִי *desiderium, libido* Deut. 12, 15. Jer. 2, 24. — 2) *lubitus*. 1 Sam. 23, 20. Ubique tribuitur animæ (נֶפֶשׁ), præter Hos. 10, 10.

אוּזַי n. pr. viri Neh. 3, 25.

אוּזָל n. pr. viri Gen. 10, 27.

אֱוִי n. pr. regis Madianitarum Num. 31, 8. Jos. 13, 31.

אוֹי 1) *lamentatio* Prov. 23, 29. —2) interj. tam dolentis, *væ* cum dat. 1 Sam. 4; 8. Jes. 3, 9. rarò cum acc. Ezech. 24, 6, 8, et absol. Num. 24, 23, quàm comminantis et imprecantis Num 21, 29. Cognatum est הוֹי.

אוֹיָה i. q. אוֹי. Ps. 120, 5. cum dat.

אֱוִיל m. pl. אֱוִילִים; *stultus*, vel adject. אִישׁ אֱוִיל Prov. 29, 9. Hos. 9, 7, vel, quod sæpius fit, subst. Job 5, 2. Jes. 19, 11. Prov. 7, 22, etc. Interdum *impietatis* notionem inclusam habet. Job 5, 3. Rad. אָוַל.

אֱוִילִי Zach. 11, 15. Rad. אָוַל.

אֱוִיל מְרֹדַךְ n. pr. regis Babyloniæ 2 Reg. 25, 27. Jer. 52, 31.

אוּל rad. inusit. i. q. יָאַל q. v.

אוּל et אִיל rad. inus. sed cujus significationes sunt, quantùm sive ex derivatis nominibus, sive ex verbis cognatis, sive ex usu arabico autumare licet: *fortem, robustum, primum, primorem esse*.

אוּל m. 1) *corpus*, ut in arab. Ps. 73, 4. —2) Plur. *potentes, primores*. 2 Reg. 24, 15 in Chethib אוּלֵי הָאָרֶץ *primores terræ*. Keri אֵילֵי exhibet.

אוּלַי comp. ex אוֹ et לַי = לֵי, לֵא, לָא *non* (cf. אַחְלַי, לוּלֵי) — 1) *si non, nisi*; sic Num. 22, 33, ubi vertendum: *nisi declinasset a facie mea, illicò te interfecissem*. LXX. Εἰ μή. Aben Esra bene לוּלֵי. — 2) *an non* i. e. *fortassè, forsitan* Gen. 16, 2. 24, 5. Jos. 9, 7. Amos 5, 15, etc. — 3) n. pr. fluvii Dan. 8, 2.

אוּלָם rarius אֻלָם m. pl. constr. אֻלַמֵּי; pr. *pars prima*, seu *anterior* ædificii; hinc 1) *vestibulum, porticus*, German. Vorhalle 1 Reg. 7, 6 seqq. Eze. 40, 7 seqq. Spec. de templi Salomonis vestibulo (πρόναος) 1 Reg. 6, 3. Joël 2, 17. Sæpiùs LXX per ναὸς vertunt undè cum quibusdam suspicari possis, sequiori ævo, אוּלָם quandoque pro *templo* ipso, partem pro toto, dictum fuisse 2 Chron. 29, 7. collat. 28, 24. — hinc 2) adverb. pr.

à parte antieâ, undè *ex adverso*, *verùm*, *verùm enim verò* Job 2,5. 5, 8. item *veruntamen*, *nihilominùs* (*toutefois*) Gen. 48, 19. Ex. 9, 17. — 3) n. pr. virorum 1 Par. 7, 16. 8, 39, 40. Rad. אול.

אִוֶּלֶת f., suff. אִוַּלְתִּי, 1) *stultitia*, sæpissimè in Proverbiis. — 2) *impietas* Ps. 38, 6 (cf. נְבָלָה). 69, 6. — 3) fort. *potestas*, *principatus*, ut si a rad. אול. Prov. 14, 24: אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת *principatus* s. magni honores *stultorum stultitia* sunt i. e. fons actionum stultarum. Lusisse videtur scriptor in duplici ejusdem vocabuli אִוֶּלֶת significatione. Rad. אול.

אוֹמָר n. pr. viri Gen 36, 1.

אִין et אַיִן rad. inus. Indè.

אָוֶן m., suff. אוֹנֶךָ, אוֹנָם, pl. אוֹנִים; 1) *inanitas*, *vanitas*, it. *inane*, *vanum*, Jes. 41, 29. Zach. 10, 2, spec. de vanitate idolorum omniumque rerum ad idolatriam pertinentium (cf. הֶבֶל) 1 Sam. 15, 23. adeoque de ipsis idolis Jes. 66, 3. Hinc apud Hoseam urbs בֵּית־אֵל (domus Dei) utpote idolis dedita contemtim dicitur בֵּית־אָוֶן *domus idolorum* 4, 15. 10, 5. Eòdem referenda sunt tum בִּקְעַת אָוֶן *vallis idoli* Amos 1, 5 i. e. vallis quædam in vicinia urbis Damasci, tum אָוֶן pro אוֹן Heliopolis Eze. 30, 17 cum notione urbis idololatricæ. — Spec. 2) *vanitas verborum*, *mendacium*, *fraudulentia*. Ps 36, 4. Prov. 17, 4. — 3) *nequitia*, *scelus*. Num. 23, 21. Job 36, 21. Jes. 1, 13. מְתֵי אָוֶן, אַנְשֵׁי אָוֶן, אָוֶן *viri nequam* Job 22, 15. 34, 36. פֹּעֲלֵי אָוֶן *patrantes scelus* ibid. 31, 3. 34, 8 22. In plur. אוֹנִים Prov. 11, 7 probab. pro אַנְשֵׁי אָוֶן sec. LXX. Syr. Arab. Chald. — 4) *infortunium*, *res adversæ*, *calamitas* Ps. 54, 4. Prov. 22, 8. Ps. 90, 10. Hab. 3, 7, etc. Spec. *dolor*, undè בֶּן־אוֹנִי *filius doloris mei* Gen. 35, 18. לֶחֶם אוֹנִים *panis doloris* h. e. lugentium cibus, qui immundus erat Hos. 9, 4, cf. Dent. 26, 14. Cæterum tirones monentur, ne אָוֶן, quod suffixis munitum forma sua congruit cum אוֹן, cum hoc confundant.

אוֹן m. suff. אוֹנִי, אוֹנוֹ (quod ul- ultimum passim n. prop. est; vid. paulò infrà); plur. אוֹנִים; 1) *vires*, *robur* Job 18, 7, 12. 40, 16. Hos. 12, 4, spec. de robore virili et vi genitali. Gen. 49, 3. Deut. 21, 17. Jes. 40, 26. 29 Ps. 78, 51. — 2) *facultates*, *opes* Hos. 12, 9. Job 20, 10. — 3) n. pr. viri Num. 16, 1.

אוֹן, אן et Eze. 30, 17 אָוֶן *Heliopolis* (cf. Jer. 43, 13) n. pr. urbis antiquæ Ægypt. Gen. 41, 45, 50. 46, 20.

אוֹנוֹ n. pr. oppidi Benjaminitarum Esr. 2, 33. Neh. 7, 37. 11, 35: 1 Par. 8, 12, cum valle cognomini Neh. 6, 2.

אוֹנִיּוֹת f. pl. 2 Par. 8, 18 in Chethib pro אֳנִיּוֹת *naves*.

אוֹנָם n. pr. viri Gen. 36, 23: 1 Par. 2, 26.

אוֹנָן n. pr. viri Gen. 38, 9. 46, 12. Num. 26, 19.

אוֹפָז n. pr. regionis auriferæ Jer. 10, 9. Dan. 10, 5. Videtur non fuisse diversa ab Ophir, cum affines sint litteræ ר et ז.

אוֹפִיר, אוֹפִר, אֹפִיר, n. pr. *Ophir* regio Gen. 10, 29, auro, lignis ac

lapidibus pretiosis, nec non ebore, pavonibus et similis abundans, 1 Reg. 9, 28, etc. 2 Chron. 8, 18, etc. — Auri ophiritici tanquam purissimi mentio fit Jes. 13, 12. Job 23, 16. Ps. 45, 10: 1 Chron. 29, 4. et metonym. אוֹפִיר pro *auro ophiritico* usurpatur. Job 22, 24. De ipsius situ magna opinionum diversitas. Recentiorium doctissimi viri inter tres tantùm regiones ambigunt, *Indiam* scilicet, quemdem *Arabiæ* tractum, et orientalem *Africæ* partem, videlicet *Nigritiam*, *Sofalam*que Arabum (hodie Zangnebar, Mosambique, ubi regio aurifera *Fura*), pro quâ tamen minus feliciter pugnatum est. Cæterùm vide, si placet, quæ hâc de re disputata sunt, in G. Gesenii *Thesaur. ling. hebr.* p. 141—143.

אוֹפָן m. constr. אֹפַן pl. אוֹפַנִּים; constr. אוֹפַנֵּי, suff. אוֹפַנֵּיהֶם *rota* Ex. 14, 25. Prov. 20, 26: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹפַן *et vertit rotam* (tribulorum) *super eos* i. e. conculcat et eominuit eos. Cf. דוּשׁ. Rad. אָפַן.

אוּץ præter. et part. act. אָץ; 1) *urgere, fortius instare* alicui Exod. 5, 13. — 2) *festinare* Jos. 10, 13. Prov. 19, 2. 28, 20. Sequ. מִן est: *retro festinare, subtrahere se.* Jer. 17, 16: לֹא־אַצְתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ pro מֵהְיוֹת רֹעֶה *non subtraxi me, ne pastor* (propheta) *fierem teque sequerer.* — 3) *angustus, arctus fuit* Jos. 17, 15.

Hiph. i. q. Kal no. 1. *ursit, institit*, sequ. בְּ pers. Gen. 19, 15. Jes. 22, 4.

אוֹצָר m. constr. אוֹצַר, suff. אוֹצָרוֹ, pl. אוֹצָרוֹת, constr. אוֹצְרוֹת, suff. אֹצְרוֹתֶיךָ; 1) *thesaurus, promtuarium*, ut frugum, cibi commeatusque 2 Par. 11, 11: 1 Par. 27, 27, auri, argenti aliarumque rerum prætiosarum 1 Reg. 7, 51. 14, 26. 15, 18. — 2) *horreum* Joel 1, 17, *ærarium* 2 Par. 32, 27. Rad. אצר.

אוֹר *lucere, illucescere, lucidum fieri* Gen. 44, 3. De oculis hominis languidi, nunc animam recipientis 1 Sam. 14, 27. 29. Præt. imperson. אוֹר *illuxit* 1 Sam. 29, 10. Imperat. אוֹרִי *illucesce, illuminare* Jes. 60, 1.

Niph. נָאוֹר, fut. יֵאוֹר i. q. Kal 2 Sam. 2, 32. Inf. לֵאוֹר pro לְהֵאוֹר *ut illustretur* Job 33, 30. Part. נָאוֹר *illustris, gloriosus.* Ps. 76, 5.

Hiph. הֵאִיר 1) *illustravit, lucidum reddidit* sq. acc. Ps. 77, 19. 97, 4 etc. — a) הֵאִיר עֵינֵי פ׳ *collustravit oculos alicujus* (qui tenebris obvoluti erant) i. e. ad vitam quasi revocavit eum Ps. 13, 4, inde *refecit, recreavit* Prov. 29, 13 etc. — b) *illustravit faciem alicujus* i. e. exhilaravit Eccl. 8, 1 cf. synon. נָהַר — הֵאִיר פָּנָיו *faciem suam illustravit* dicitur impr. de numinis vultu hilari et propitio Ps. 80, 4. 8, 20; sequ. אֶל Num. 6, 25, עַל Ps. 31, 17, בְּ Ps. 119, 135, לְ 118, 27, אֵת Ps. 67, 2. Semel omisso פָּנִים Ps. 118, 27. — c) *illuminavit* i. e. sapientia imbuit. Ps. 119, 130. — 2) *luxit, lucem præbuit*, absol. Gen. 1, 15. cum dat. Exod. 13, 21. Jes.

60, 19. — 3) *accendit* Mal. 1, 10. Jes. 27, 11. (Cf. angl. *to light* et אור *ignis*). Deriv. præter sequentia sunt מָאוֹר et מְאוּרָה.

אוֹר m. (semel f. Job 36, 32), suff. אוֹרוֹ, pl. אוֹרִים (sed pro מְאֹרִים *luminaria*, i. e. sidera); *lux* Gen. 1, 3 — 5. Job. 3, 9. 12, 25. Spec. est a) *lux matutina*, Neh. 8, 3. Job. 24, 14. — b) *lux solis* et ipse *sol* Job 31, 26. 37, 21. Jes. 18, 4. Hab. 3, 4. — c) *lux fulguris*, et ipsum *fulgur*. Job 36, 32: עַל־כַּפַּיִם כִּסָּה אוֹר *lucem* fulguris *tegit super manus* i. e. ut videtur, manus tegit fulgure, rubent fulgure manus. ib. 37, 3. 11. 15. — d) *lux*, *vitæ* Job 3, 16, 20, plenius אוֹר חַיִּים Ps. 56, 14. — Metaphor. e) *felicitas* Job 30, 26. Ps. 97, 11. — f) *lux* pro *doctrina*. Jes. 49, 6: אוֹר גּוֹיִם *lux gentium* i. e. doctor. 51, 4 etc. — g) אוֹר פָּנִים *lux faciei* i. q. hilaritas vultus, vultus serenus Job 29, 24. Prov. 16, 15 etc.

אוּר m. pl. אוּרִים et אֻרִים; 1) i. q. אוֹר *lux*. Hinc in Plur. אוּרִים a) *luces* i. e. regio lucida, *oriens*, Jes. 24, 15. — b) *luces* metaph. *revelationes sacræ* Numer. 27, 21: 1 Sam. 28, 6, plerumque plenius הָאוּרִים וְהַתֻּמִּים *revelatio et veritas* Exod. 28, 30. Levit. 8, semel תֻּמִּים וְאֻרִים Deuter. 33, 8. LXX. δήλωσις καὶ ἀλήθεια. Gestatas fuisse sacras has sortes, quas solus pontifex maximus in gravioris momenti causis consulere solebat, *in* vel *super* pectorali ejus, apparet ex Exod. 28, 30. Quales verò fuerint, incertum omninò. Vid interpretes, si placet. — 2) *splendor*, *ignis flamma* Ies. 50, 11, et ipse *ignis* 44, 16. 47, 14. Eze. 5, 2. — 3) n. pr. oppidi Chaldæorum, plenius אוּר כַּשְׂדִּים Gen. 11, 28, 31. 15, 7. Nehem. 9, 8, it. n. pr. viri 1 Par. 11, 33.

אוֹרָה f 1) *lux* Ps. 139, 12, metaph. *felicitas* Esth. 8, 16. — 2) Pl. אוֹרוֹת *viridia*, *olera* 2 Reg. 4, 39. Sic Jes. 29, 29: כִּי טַל אוֹרוֹת טַלְּךָ *nam ros plantarum est ros tuus* i. e. recreabit ros Dei resurrectos instar roris plantas recreantis.

אֲוֵרוֹת transp. pro אֲרָוֹת q. v. *stabula*, *præsepia*. 2 Par. 32, 28.

אוּרִי nom. pr. virorum Ex. 31, 2: 1 Reg. 4, 19. Esr. 10, 24.

אוּרִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 6, 9. 15, 5, 21: 2 Par. 13, 2.

אוּרִיָּה n. pr. viror. 2 Sam. 11, 3: 2 Reg. 16, 10. Jes. 8, 2.

אוּרִיָּהוּ n. pr. prophetæ Jer. 26, 20 sqq.

אוּשׁ v. הִתְאוֹשֵׁשׁ sub אִישׁ.

אוֹת c. plur. אוֹתוֹת, אֹתֹת, suffix. אֹתֹתַי, אֹתוֹתֵינוּ; — 1) *signum*, prognosticum Jes. 20, 3, etc. miraculosum Ex. 4, 8. Jes. 7, 11. 8, 18. etc. stupendum Ps. 78, 43. propheticum Deut. 13, 1, 2. memoriale Ex. 13, 9, 16. Deut. 6, 8. signum militare sed minus, nam majus erat דֶּגֶל Num. 2, 2 seqq. — 2) *documentum*, *argumentum* Job 21, 29. — * Sed Gen. 4, 15: וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת

vertendum forsan : *Sic cum Caïno pactam rem habuit Deus, ut qui in illum incideret, ipsi necem non inferret;* ut suspicati sumus in *Le Pentateuque, avec une trad. franç.*, etc. Genèse, *p.* 27. Vel, quod magis arridet, explanandum est : *Et fecit Deus miraculum coram Caïno*, ut ipsi nullus timendi locus superesset, neab ullo quoeumque homine interficeretur. De formulâ שׂוּם אוֹתוֹת *miracula facere*, confer Ex. 10, 2. Ps. 78, 43. * — Rad. אָוָה.

אוֹת vel אֵת eum suffix., vid. אֵת.

אוֹת v. אוּת rad. in Kal. inusit.

Niph. נֶאוֹת, fut., 1 plur. נֵאוֹת, 3 pl. יֵאוֹתוּ; *consensit, obsecutus est* 2 Reg. 12, 9. cum dat. pers. *morem gessit alicui* Gen. 34, 15, 22, 23.

אָז pr. subst. *tempus*, hinc in acc. *eo tempore*, *tunc*, spec. 1) de tempore præterito, Gen. 12, 6. Jos 10, 12. 14, 11. Sequitur præter. verbi 1 Reg. 8, 12: 2 Paral. 6, 1. 8, 12, 17, et fut., præter. vices gerens Ex. 15, 1. Deut. 4, 41, etc.—2) *tunc*, de temp. fut. construitur eum fut., quod vim suam retinet Ps, 96, 12. Soph. 3, 9. Job 3, 13. Nonnunquam etiam cum præt. significatione futur., ubi futur. præcessit Jud. 5, 11. Exod. 15, 15. — 3) *tunc* pro *ideo*, *idcireo*, *propterea*. Jer. 22, 15. Ps. 40, 8.

מֵאָז et מִן־אָז pr. *a tempore*, inde a) adv. *inde a longo tempore, olim, antea* 2 Sam. 15, 34. Jes. 16, 13. 44, 8. 45, 21. 48, 3, 5, 7. b) præpos. et conj. *ex* (aliquo) *tempore*, *ex quo* (*depuis*, *dès lors*), cum inf. Ex. 4, 10. Jos. 14, 10. cum subst. Ruth 2, 7. Psalm. 76, 8. Cum verbo finito (pro מֵאָז אֲשֶׁר) Gen. 39, 5. Ex. 5, 23. Rad. אזה.

אוב rad. inus., unde אֵזוֹב.

אֵזְבַּי n. pr. viri 1 Par, 11, 37.

אוה rad. inusit. forsan *præteriit*, ut עָדָה. Deriv. אָז, אֲזַי.

אֵזוֹב (per Syriasm. pro אִזּוֹב) m. ὕσσωπος, *hyssopus* veterum, qua utebantur Hebræi in lustrationibus sacris. Videntur tamen eo nomine alias quoque plantas aromaticas comprehendisse Exod. 12, 22. Lev. 14, 4, 6, 21, 49. Ps. 51, 9: 1 Reg. 5, 13. Rad. אזב.

אֵזוֹר (per Syriasm. pro אִזּוֹר) m. 1) *cingulum* Jes. 5, 27. Jer. 13, 1 sq. 2) *funis vinculum* Job 12. 18. Rad. אָזַר.

אֲזַי i. q. אָז adv. *tum*, *tunc* Ps. 124, 3—5.

אַזְכָּרָה f. suff. אַזְכָּרָתָהּ (verbale Hiphil à rad. זָכַר), pr. *memoriale*, *in memoriam revocans* sc. sacrificium. LXX. Vulg. μνημόσυνον, *memoriale*, sic appellabatur id quod de fertis in altare eomburebatur, maximè verò thus quod fertis jungi solebat, Lev. 2, 2, 9, 16. 5, 12. 24, 7. Num. 5, 26.

אזל fem. אֲזָלַת, ex chaldaismo, pro אָזְלָה, Deut. 32, 36. fut. f. 2 pers. תְּאָזְלִי similiter ex chald. pro תֵּזְלִי, Jer. 2, 36. *abiit*, *abiit*, maximè citò. Prov. 20, 14 (sq. dat. pleon. לוֹ, ut הָלַךְ לוֹ). Jes. 2, 36. Metaph. *defecit* aqua Job 14, 11, eibus 1 Sam. 9, 7, vis Deut. 32, 36.

Pu. Part. מְאוּזָל pro מְאֻזָּל, *quod netum est*, fila, ex usu Talmudico; innuit præterea contextus, sed. aliis est *abire factus*, al. legunt מְאוּזָל *ex Uzal*, n. pr. loci, Eze. 27, 19.

אָזֵל *abitus*, *discessus*, vid. אָבַן no. 6.

אָזַן rad. in Kal inusit. Pih. אִזֵּן *aures arrexit, auribus auscultavit, attendit* (denom. à אֹזֶן *auris*) Eccl. 12, 9.

Hiph. הֶאֱזִין, part. מֵזִין pro מַאֲזִין Prov. 17, 4. fut. 1 pers. אַזִּין pro אַאֲזִין Job 32, 11; *auscultavit*. Construitur cum acc. Gen. 4, 23. Job 33, 1, לְ Job 34, 2, אֶל Ps. 77, 2, עַל Prov. 17, 4, עַד Num. 23, 18 pers. et rei. Spec. *exaudivit*, de Deo Ps. 5, 2. Job 9, 16. de homin. *obedivit*, *obsecutus est* sq. dat. Neh. 9, 30. Ex. 15, 26. Deriv. מַאֲזִנַיִם et forsan

אֹזֶן m. suff. אָזְנְךָ sed multi codices in pl. habent אָזְנֶיךָ quod præferendum videtur; *suppellex*, pr. *arma* (cf. chald. אֲזַיִן *arma*) Deut. 32, 14. Eadem et supellectilis et armorum notio inest in vocabulo כְּלִי. Rad. juxta multos זין.

אֹזֶן suff. אָזְנוֹ, dual. (qui etiam pro plurali est) אָזְנַיִם, constr. אָזְנֵי suff. אָזְנֶיךָ; *auris* Ex. 29, 20. Lev. 8, 23, etc. Formulas cum hac voce compositas exposuimus sub verbis quibuscum construitur. שָׁמַע בְּאָזְנָיו *auribus suis audivit*, emphat. Ps. 44, 2. Job 28, 22,

אֶזֶן שְׁאֵרָה n. pr. oppiduli 1 Par. 7, 24.

אֲזַנּוֹת־תָּבוֹר n. pr. oppidi Nephtalitarum Jos. 19, 34.

אֲזָנִי n. pr. viri Num. 26, 16.

אֲזַנְיָה n. pr. viri Neh. 10, 10.

אֲזָקִים, cum artic. הָאֲזָקִים, cum præfix. בָּאֲזָקִים, הָאֲזָקִים, בָּאֲזָקִים, *catenæ*, *vincula* Jer. 40, 1. 4. Rad. זָקַק.

אָזַר (cognat. אָסַר) part. pass. אָזוּר, imper. אֱזֹר et אֱזָר, fut. יֶאֱזַר, Jer. 1, 17, cum suff. יַאַזְרֵנִי Job 30, 18, *cinxit* it. *cinctus est*, *cinxit se*; de veste, qua quis cingitur, cum acc. pers. Job 30, 18. cum acc. membri cingendi Job 38, 3. 40, 2. Jer. 1, 17 et cum acc. cinguli vestisve, qua quis cingitur, et metaph. 1 Sam. 2, 4: אֲזָרוּ חָיִל *robore cincti sunt.*

Niph. partic. נֶאְזָר *accinctus* Ps. 65, 7.

Pih. part. cum suff. מְאַזְּרֵנִי, pl. constr. מְאַזְּרֵי, fut. יְאַזֵּר, sed תְּזָרֵנִי cum suff. pro תְּאַזְּרֵנִי 2 Sam. 22, 40; *cinxit*, cum acc. pers. et cinguli Jes. 50, 11. Ps. 18, 33, 40. 30, 12.

Hithp. הִתְאַזֵּר *accinxit se* (robore) Ps. 93, 1. Imper. הִתְאַזְּרוּ *accingite vos*, i. e. *armate vos*, *parate bellum*. Jes. 8, 9.

אְזְרוֹעַ *brachium* Jer. 32, 21. Job 31, 22. Rac. זָרַע.

אֶזְרָח m. constr. אֶזְרַח; *indigena* de arbore necdum aliud in solum transplantatâ Ps. 37, 35. it. de homin. Levit. 16, 29. 18, 26 etc. Rac. זָרַח.

אֶזְרָחִי n. patron. 1 Reg. 5; 11. (4, 31) etc.

אָח m. constr. אֲחִי, cum suff אָחִי אָחִיךָ, אָחִיו, אֲחֵיכֶם, אֲחֵיהֶם; pl. אַחִים, const. אַחֵי, suffix. אַחֶיךָ, אֲחֵיהֶם, nomen. forsan primitiv., etsi forma grammatica illud modò ad verbum אחה, modò ad אחח referat. Primaria significatio est *frater*, et dicitur de fratribus eodem patre editis, sed diversis matribus Gen. 42, 15. Jud. 11, 3. de fratribus uterinis quidem, sed diverso patre genitis Jud. 9, 19, qui, plenè vocantur בֶּן אֵם, בֶּן אָב. Sed signific. latius patet, est enim 1) *cognatus* et *consanguineus* quicunque Gen. 14, 16. 13, 8. 29, 12, 15. — 2) *contribulis* 2 Sam. 19, 13, sic dicitur de Levitis Num. 8, 26. 16, 10. Neh. 3, 1. — 3) *popularis*. Jud. 14, 3. Ex. 2, 11. 4, 18, usurpatur adeo de populis cognatis, ut de Edomitis et Hebræis Gen. 9, 25. 16, 12. 25, 18. Num. 20, 14. — 4) *socius*, de populis consociatis, ut de Tyriis et Hebræis Amos 1, 9, vel ejusdem religionis Jes. 66, 20. — 5) *amicus* Job 6, 15, etc. — 6) *quivis alius homo*, sola humani generis societate nobiscum conjunctus i. q. רֵעַ Levit. 19, 17. Hinc præcedente אִישׁ *alter*, *alter* Gen. 13, 11. 26, 31, et ita dicitur de rebus inanimatis sibi similibus, modo masculini generis sint (de feminis eodem sensu usurpatur אִשָּׁה־אֲחוֹת) Ex. 25, 20. 37, 9. — 7) metaph. *similitudinem* quandam ingenii morumve exprimit Prov. 18, 9. Hinc Job 30, 29 : *frater canum ferorum factus sum* i. e. instar canis feri mihi ululandum est. Confer Gen. 49, 5 ubi אַחִים *fratres* sonat non modò eodem patre eâdemque matre editos, verùm ingenio et moribus conjunctos; nam alluditur ad significatum nominis לֵוִי *Levi*, cujus nativa ac genuina vis in notione *conjungendi*, *adhærendi* reperitur. Sed vid. quæ hâc de re diximus in *Le Pentateuque, avec une traduction française*, etc. Genèse, XLIX, 5. — Tandem inservit ad efformanda multa nomina propria composita.

אָח interj. dolentis *ah! heu! eheu!* Eze. 6, 11. 21, 20.

אָח *olla magna*, seu *foculus* portatilis, quali utuntur hodiè Orientales, Jer. 36, 22, 23. Urcei hæ formam habent solentque in foramine, quod in medio conclavi est, reponi. Exstincto igne ollis scabelli majoris genus imponitur tectum aulæo, quo, quicunque calefieri cupiunt, terræ insidentes pedes, crura adeoque ventrem tegunt. Rad. אחח.

אֹחַ m. unde pl. אֹחִים Jes. 15, 21. forsan vocabulum sonum imitans, *ululatus*, *rugitus*, et hinc probabiliter avium vel animalium genus, ut *ululæ*, *bubones*, *stryges*, quod præter Vulgat. et Arab. suadet parallelismus. LXX et Syr. *echo*, *sonus*, habent. Rad. אחח.

אַחְאָב n. pr. 1) regis Israelis 1 Reg. 16, 28 — 22, 40. — 2) viri Jer. 29, 21.

אַחְבָּן n. pr. viri 1 Par. 2, 29.

אֶחָד constr. אַחַד f. אַחַת (pro אַחֲדַת) in pausa אֶחָת, *unus*, *a*, *um*. Sed *unus* sæpè valet 1) *idem* Gen.

40, 5. Job 31, 1. — 2) *primus*, *a*, *um*, sed nonnisi in numerandis mensium diebus Gen. 8, 5. 13, etc. Cf. μία τῶν συββάτων Act. 20, 7 et Galli *il est une heure*, pro *la première heure*. Alibi, ut Gen. 1, 5. 2, 11, אֶחָד numeri card. notionem non exuit, ut lat. *unus*, *alter*, *tertius* Sueton. Octav. 101. — 3) *aliquis*, *nonnemo*. אֶחָד הָעָם *nonnemo ex populo*. לֹא אֶחָד, אֵין אֶחָד *nemo*. Hinc sæpenumero 4) articuli indefiniti partes sustinet, Gen. 37, 20. Exod. 29, 3: 1 Reg. 20, 13. Dan. 8, 3. Job 2, 10, etc. — 5) *unicus* in suo genere Job 23, 13. Eze. 7, 5. Cant. 6, 9. — 6) ubi repetitur est *unus*, *alter*. Ex. 17, 12. 18, 3: 1 Sam. 10, 3, etc. Etiam distributive de singulis Num. 13, 2. — 7) כְּאֶחָד *sicut unus*, i. e. *unà*, *simul* Esr. 2, 64. 3, 9. 6, 20. Eccl. 11, 6. Deinde etiam i. q. *unà*, *junctim* Jes. 65, 25. In eandem sententiam dicitur כְּאִישׁ אֶחָד Jud. 20, 8: 1 Sam. 11, 7. — 8) Fem. אַחַת elipt. pro פַּעַם אַחַת *unâ vice*, *semel* 2 Reg. 6, 10. Ps. 62, 12. — 9) בְּאַחַת *unâ vice*, *semel* Num. 10, 4. it. *subito*, *repente* Prov. 28, 18. et *unâ* Jer. 10, 8. — 10) לְאַחַד אֶחָד *unus post alterum*, *singulatim* Jes. 27, 12 et Eccl. 7, 27: אַחַת לְאַחַת *una post alteram*. — Pl. אֲחָדִים 1) *iidem*. Gen. 11, 1. Cf. lat. *uni*, ut unis moribus vivere Cic. pro Flacco 26. Terent. Eun. 2, 3, 75. — 2) *in unum conjuncti*, *uniti* Eze. 37, 17. — 3) *pauci*, *aliquot* Gen. 27, 44. 29, 20. — Deriv. verbum denominativum

אָחַד inus. in Kal, cujus vices explet יָחַד *univit*.

Hithp. imper. fem. הִתְאַחֲדִי *uni te* (ensem triplicem eompellat. ver. 19) Eze. 21, 21. i. e. unitis, conjunctis viribus grassare, sævi in hostes, ut optimè Rosenmüllerus in Schol. ad hunc locum.

אָחוּ vox ægyptiaca *gramen palustre*, *ulvam juncumque* notans, et *quicquid in palude virens nascitur*. LXX ἄχι, ἄχει Gen. 41, 2. 18. Job 8, 11.

אָחוּד n. pr. viri 1 Par. 8, 6, qui scribitur Gen. 46, 21. אֲחִי

אַחָוָה f., suffix. אַחֲוָתִי *declaratio*, *indicatio mea*, i. e. sententiæ meæ Job 13, 17. Est nomen verbale Hiph. a rad. חָוָה.

אַחֲוָה f. *fraternitas* Zach. 11, 14, denom. ab אָח *frater* q. v.

אֲחוֹחַ n. pr. 1 Par. 8, 4, pro quo v. 7 אֲחִיָּה. Patronym. אֲחֹחִי 2 Sam. 23, 9, 23.

אֲחוּמַי n. pr. viri 1 Par. 4, 2.

אָחוֹר m. pl. constr. אֲחֹרֵי, suffix. אֲחוֹרֵיהֶם, אֲחֹרַי; 1) *pars posterior*, *postica* Ex. 23, 23. 26, 12: 1 Reg. 7, 25. Eze. 8, 16. In adverb. abiit *ponè*, *à tergo*, Ezc. 2, 10: 1 Par. 19, 10. Ps. 139, 5. *retrò*, *retrorsum*, Gen. 49, 17. Jer. 15, 6, etc. Cum præfix. בְּאָחוֹר *retrorsum*. Prov. 29, 11 *omnem iram suam expromit stultus* וְחָכָם בְּאָחוֹר יְשַׁבְּחֶנָּה *sed sapiens retrorsum compescit eam*, quod est retrorsum agit, ut ad se re-

deat. לְאָחוֹר *ponè, à tergo*, Jer. 7, 24. *retrorsum*, Ps. 114, 5. מֵאָחוֹר *à tergo* 2 Sam. 10, 9. — 2) *pars occidentalis* Job 23, 7, 8. Jes. 9, 11. — 3) *tempus posterum, futurum.* לְאָחוֹר *in posterum* Jes. 41, 23. 42, 23.

אָחוֹת f. (pro אֲחוֹת, à masc. אָח) constr. אֲחוֹת, suff אֲחוֹתִי; pl. eum suff. אֲחָיוֹתַי et אֲחָיוֹתֵךְ, it. אֲחָיוֹתַי, אֲחָיוֹתָיו (tanquam à sing. אֲחָיָה), *soror* Gen. 4, 21. 25, 20, etc. Proprie quidem dicitur de sorore germana, iisdem parentibus orta, sed (ubi nihil refert, accurate dicere) etiam de sorore ex eodem patre tantùm editâ Gen. 20, 12 : 2 Sam. 13, 2, 5. vel de eâdem matre solum Lev. 18, 9, 11. 20, 17. Latiore sensu *soror* vocatur etiam 1) *cognata, consanguinea* Job 42, 11. Gen. 24, 60, ubi mater eum fratre ad Rebeccam : אֲחוֹתֵנוּ אַתְּ *tu soror nostra* (es). — 2) *contribulis, popularis* Num. 25, 18. — 3) *socia*, gens, civitas consociata. Ezech. 16, 46. 23, 31. — 4) post אִשָּׁה : *altera, altera*, etiam de rebus inanimat. sexus femin. Exod. 26, 3, 5, 6, 17. Eze. 1, 9. 3, 13. — 5) poet. *soror* vocatur res nobis arctissimè conjuncta, ut Prov. 7, 4 : *dic sapientiæ* : *tu soror mea.* Job 17, 14. Cf. reliqua vocabula, quæ *propinquitatis* significationem gerunt, imprimis autem אָב et אָח et ita blandè compellatur sponsa Cant. 4, 9 et seq.

אָחַז, part. act. אֹחֵז, fem. אֹחֶזֶת, passiv. אָחוּז et אָחֻז, pl. אֲחוּזִים, constr. אֲחֻזֵי, pl. fem. אֲחֻזוֹת, infin. constr. אֲחֹז, cum præf. בְּאָחְזוֹ, לְאָחְזוֹ, imper. אֲחֹז, fem. אֲחֻזִי (pro אֲחֻזֵי) pl. אֲחֹזוּ, in pausâ אֲחֻזוּ; fut. יֹאחַז, rarius יֶאֱחֹז, eum vav convers. וַיֹּאחֶז 2 Sam. 20, 9, — 1) *prehendit, apprehendit* spec. manu. Constr. eum acc. pers. vel rei Ps. 56, 1. Jud. 12, 6, sæpius etiam seq. בְּ Ex. 4, 4. Job 23, 11 : 2 Sam. 20, 9. Metaph. tribuitur terrori, metui Ex. 15, 14, 15. Ps. 48, 7. et vicissim de aliquo dicitur *cepit apprehendit* horrorem, dolores Job 18, 20. 21, 6. Jes. 13, 8. — 2) *cepit* in bello, venando, piscando Jes. 5, 21. Eccl. 9, 12. Cant. 2, 15. — 3) *cepit* eligendo, eximendo è numero Num. 31, 30 : 1 Par. 24, 6. — 4) prehensum *tenuit*, eum acc. 1 Par. 13, 9. 2 Par. 25, 5, et בְּ Gen. 25, 26. Metaph. *amplexus est* aliquid eum acc. Job 17, 9 (cf. κρατέω Apoc. 2, 25), c. בְּ 23, 11. Part. pass. significatu activo. אֲחוּזֵי־חֶרֶב *tenentes gladium* Cant. 3, 8. — 5) *conjunxit, conjunctus fuit, adhæsit* 1 Reg. 6, 6. Ezech. 41, 6. — Hinc 6) *conjunxit* tigna et asseres, *contignavit, tabulavit, contabulavit.* 1 Reg. 6, 10. Hinc denique 7) *clausit, occlusit* Neh. 7, 3.

Niphal נֶאֱחַז, partic. נֶאֱחָז, plur. נֶאֱחָזִים; imp. plur. הֵאָחֲזוּ, fut. plur. יֵאָחֲזוּ; 1) *prehensus, captus est* Eccl. 9, 12. — 2.) *hæsit* Gen. 22, 13. — 3) *possessorem, sc fecit, occupavit* Gen. 34, 10. 47, 27. Jos. 22, 9, 19.

Pih. part. מְאַחֵז *continere faciens, contignans* Job 26, 9, ubi agitur de facie throni Dei, et sensus est : contignat et coagmentat cœli superficiem.

ut in eo posteà nubes consternantur, ut in altero hemistichio sequitur : sic vulgò (cf. Hophal) : sed aliqui *claudens*, *occludens* vertunt i. e. abscondens et obvelans nubibus, adseitâ imprimis significatione *claudendi* quâ gaudet אחז in Kal Neh. 7, 3. Verùm hoc ipso Neh. loco agitur de portis civitatis claudendis, quæ ideo multò rectius conjungi et contignari dicerentur, quàm abscondi aut obvelari, præsertim si ad modum attendamus quo veteres Hebræi portas occludebant.

Hoph. part. לַכִּסֵּא מְאֻחָזִים *throno conjuncta coagmentata*, *contignata* 2 Chron. 9, 18, ubi de sex gradibus et scabello sermo est. Deriv. protinus sequuntur.

אָחָז nom. pr. 1) regis Judæ, 2 Reg. 16, 1 sq. 2 Par. 28, 16 sq. Jes. 7, 1 sq. 38, 8. — 2) cujusdam viri 1 Par. 8, 35. 9, 42.

אֲחֻזָּה fem., constr. אֲחֻזַּת, suff. אֲחֻזָּתְכֶם ; *possessio* imprim. terragum agrorumque ; adhibetur tamen de mancipiis Lev. 25, 45, 46. Conjungitur אֲחֻזַּת נַחֲלָה Num. 27, 7, et נַחֲלַת אֲחֻזָּה 35, 2.

אֲחַזְיָ n. pr. viri Neh. 11, 13, pro quo 1 Par. 9, 12 יַחְזְרָה.

אֲחַזְיָה et אֲחַזְיָהוּ n. pr. 1) regis israëlitici 1 Reg. 22, 40 : 2 Reg. 1, 2. — 2) Regis Judæ 2 Reg. 8, 24. 9, 16.

אַחְזָם n. pr. viri 1 Par. 4, 6.

אַחֻזַּת nomen. pr. viri Genes. 26, 26.

אחח rad. inusit. undè אָח, אֲחִים, derivantur.

אֲחִי vide אָחוֹד.

אֲחִי n. pr. viror 1 Par, 5, 15. 7, 34.

אֲחִיאָם n. pr. m. viri 2 Sam. 23, 33 : 1 Par. 11, 33.

אֲחִיָּה n. pr. viror 1 Sam. 14, 3, 8 : 1 Reg. 4, 2 15, 27, 33 : 1 Par. 2, 25. 8, 7. 11, 36. 26, 20. Neh. 10, 27. it. n. pr. prophetæ 1 Reg. 11, 29. 12, 15, pro quo אֲחִיָּהוּ 14, 6. 18 ; 2 Par. 10, 15.

אֲחִיהוּד n. pr. viri Num. 34, 27.

אֲחִיו n. pr. viror. 2 Sam. 6, 3. 4 : 1 Par. 8, 14, 31. 9, 37.

אֲחִיחוּד n. pr. viri 1 Par. 8, 7.

אֲחִיטוּב n. pr. viror 1 Sam. 14, 3. 22, 9 : 2 Sam. 8, 17 : 1 Par. 5, 37. Neh. 11, 11.

אֲחִילוּד n. pr. viri 2 Sam. 8, 16. 20, 24 : 1 Reg. 4, 2.

אֹחִים v. אֹחַ.

אֲחִימוֹת n. pr. viri 1 Par. 6, 10 (25), pro quo in loeis parallelis מַחַת legitur.

אֲחִימֶלֶךְ n. pr. viror 1 Sam. 21, 2. 22, 9 : 2 Sam. 8, 17. Ps. 52, 2 : 1 Chron. 24, 3, 6, 31.

אֲחִימָן n. pr. viror. Num. 13, 22. Jos. 15, 14. Jud. 1, 10 : 1 Par. 9, 17.

אֲחִימַעַץ n. pr. viror. 1 Sam. 14, 50 : 2 Sam. 15, 27. 36, 17. 17, 20. 18, 19 sq.

אַחְיָן n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

אֲחִינָדָב n. pr. viri 1 Reg. 4, 14.

אֲחִינֹעַם n. pr. mul. 1 Sam. 14, 50. it. viror. 1 Sam. 25, 43. 27, 3. 30, 5 : 2 Sam. 2, 2. 3, 2.

אֲחִיסָמָךְ n. pr. viri Ex. 31, 6. 35, 34.

אֲחִיעֶזֶר n. pr. viror m. Num. 1, 12. 2, 25. 7, 66 : 1 Par. 12, 3.

אֲחִיקָם n. pr. viri 2 Reg. 25, 22. Jer. 39, 14. 40, 5 sq.

אֲחִירָם n. pr. viri Numer. 26, 38. Patronym. ׳י — ibid.

אֲחִירַע n. pr. viri Numer. 1, 15. 2, 29. 7, 78, 83. 10, 27.

אֲחִישַׁחַר n. pr. viri 1 Chron. 7, 10.

אֲחִישָׁר n. pr. viri 1 Reg. 4, 6.

אֲחִיתֹפֶל n. pr. viri 2 Sam. 15—17.

אַחְלָב n. pr. oppidi in tribu Asser Jud. 1, 31.

אַחֲלַי et אַחֲלֵי *utinam! faxit Deus!* 2 Reg, 5, 3. Ps. 119, 5. Vulgô derivant à rad. חלה, Pi. חִלָּה פָּנִים *demulsit faciem, adulatus est, rogavit*, sed nonne potius composita est ex אָח et לַי = לוֹ ?

אַחְלַי n. pr. viri 1 Par. 11, 41. Et mul. 2, 31.

אַחְלָמָה f. Ex. 28, 19 nomen gemmæ. LXX. Vulg. ἀμέθυστος, *amethysthus*. Videtur esse verbale Hiph. à חלם *somniavit*, fortasse quia gestantibus somnia indicat. Sic dicitur ἀμέθυστος, quod ebrietatem depellat à gestantibus.

אַחְמְתָא vid. infra in Lexic. Chald.

אֲחַסְבַּי n. pr. viri 2 Sam. 23, 34.

אָחַר *posterior fuit*, hinc *moratus, cunctatus est ;* fut. conv. וְאֶאֱחַר *et moratus sum* Gen. 32, 5. ex Chaldaïsmo, sic in אהב et אזל.

Pi. אֵחַר, pl. אֵחֲרוּ pro אֵחֲרוּ part. plur. מְאַחֲרִים, constr. מְאַחֲרֵי ; fut. יְאַחֵר, in pausâ יְאַחַר. Sed וַיּוֹחַר quod exstat in Keri 2 Sam. 20, 5, vid. in rad. יחר ; — 1) *retardavit, moratus est* aliquem Gen. 24, 56, *distulit* aliquid Ex. 22, 28, et per ellipsin Deut. 7, 10 : *non differt* (pœnas) *osori suo.* — 2) ut Kal *moratus, cunctatus est* Gen. 34, 19. Jud. 5, 28. Ps. 40, 18. 70, 6. — 3) *immoratus est rei*, hinc מְאַחֲרִים עַל־הַיָּיִן *qui diu immorantur vino* i. e. qui ad multam noctem bibunt, Prov. 23, 30. Cf. Jes. 5, 11. Ps. 127, 2.

Deriv. statim seq., adde אָחוֹר.

אַחֵר (cum Dag. forti occulto) f. אַחֶרֶת, pl. m. אֲחֵרִים, f. אֲחֵרוֹת (à sing. deperdito אָחֵר) 1) adj. pr. *sequens, alter*, spec. qui primum sequitur, *secundus* (a sequendo) Gen. 17, 21 : 1 Reg. 3, 22. Dein generatim *alius, alia, aliud* Gen. 4, 25. 8, 10, 12. 29, 19, etc. אֱלֹהִים אֲחֵרִים *dii alii*, de idolis Deut. 6, 14. 7, 4. Jer. 1, 16. 7, 18 et sexcenties Sing. אֶל אַחֵר Ex. 34, 14, et omisso אֶל Jes. 42, 8 : וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן *et gloriam meam alii* (Deo) *non relinquam.* 48, 11. Semel, ut videtur, adverb. : *aliorsum.* Psalm. 16, 4 : אַחֵר (אֲשֶׁר) מָהֲרוּ *qui aliorsum festinant* sc. à vero deo ad idola. — 2) n. pr. viri 1 Par. 7, 12.

אַחַר, pl. אֲחֵרִים undè constr. אַחֲרֵי, suff. אַחֲרַי, אַחֲרָיו, אַחֲרֶיהָ, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֶן, pr. *posterius, pars posterior, postica, extrema* 2 Sam. 2, 23. Sed plerumque abit 1) in adv. tum loci, *ponè, post, à tergo*, sic Gen. 22, 13, ubi genuinus sensus est : Abraham audito strepitu (arietis videlicet expedire sese à fruticeto conantis), oculos deflexit et animadvertit arietem à tergo

vepribus jam implicitum (בְּאָחַז plusquamperfect.). Non audiendus Gesenius, qui אָחַר, *in recessu*, non autem *post tergum* vertendum statuit, neque est, cur cum Samar. LXX. Syr. et 42 codd. legatur אֶחָד. —tum temporis, *postea*, *tum*. Gen. 10, 18. 18, 5, 24, 55. 30, 21, etc. — 2) præp. loci, *pone*. Cant. 2, 9. Ex. 3, 1. it. *post*. הָלַךְ אַחַר פ' *secutus est aliquem* Gen. 37, 17. Job, 31, 7. מֵאַחַר עָלוֹת הֵבִיאוֹ *à post lactantes duxit eum* i. e. eum, qui pecudes secutus erat, duxit Ps. 78, 71.—temporis, *post*. Gen. 9, 28. 15, 1. 22, 1. Sequ. Infin. *postquam*. Num. 6, 19. אַחַר כֵּן pr. *post sic* i. e. postquam ita, ut dictum est, res evenerant, i. e. *postea* Lev. 14, 36. Deut. 21, 13. — 3) conj. אַחַר אֲשֶׁר *postquam*. Eze. 40, 1, et omisso אֲשֶׁר Lev. 14, 43, Job. 42, 7. Sed pro אַחַר longe frequentius in Plural. dicitur אַחֲרֵי, quo constanter utuntur, ubi Suffixa affigenda sunt. Hinc fit 1) præp. tum loci *pone* Jud. 18, 12 (h. l. i. q. ab occidente), crebrius *post*, Lev. 26, 33: 1 Sam. 14, 37: 2 Reg. 19, 21. אַחֲרֵיהֶם (אֲשֶׁר) *qui eos sequuntur* i. e. assentatores et parasiti eorum Ps. 49, 14. Hinc jungitur verbis *eundi*, ut valeant *sequi*. הָיָה אַחֲרֵי פ' est: *partes alicujus secutus est* Ex. 23, 2: 2 Sam. 2, 10. Cf. 1 Reg. 1, 7. Prov. 28, 23.— tum temporis, *post* Gen. 16, 13. 17, 8. Seq. infin. *postquam* Gen. 5, 4.—2) conj. *postquam* plerumque dicitur אַחֲרֵי אֲשֶׁר. Deut. 24, 4. Jos. 9, 16, 23, 1, rariùs אֶשֶׁר omittiturLev.25,48.Semel אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר Jos. 2, 7.—3) אַחֲרֵי־כֵן pr. *post* quam res *ita* evenerant, i. e. *postea*. Gen. 15, 14. 23, 19. 25, 26, etc. Addito אֲשֶׁר denuo fit Conjunctio et i. q. אַחֲרֵי אֲשֶׁר ut lat. *posteaquam* pro *postquam* Gen. 6, 4: 2 Sam. 24, 10. Cum præfix. et aliis præp. 1) מֵאַחֲרֵי, semel מִן אַחֲרֵי 1 Par. 17, 7, pr. *à post*, *ne* (sit amplius) *post* (aliquid), Usurpatur maxime, ubi, quem antea secuti eramus, relinquimus, alias partes jam amplexi Num. 14, 43, 43. Deut. 7, 4: 2 Sam. 20, 2, it. *à tergo*, *post* Jos. 8, 2. Ex. 14, 19. Jer. 9, 21; de tempore Eccl. 10, 14. Apud Neh. 4, 7, pro eo est, מֵאַחֲרֵי לְ. Hinc מֵאַחֲרֵי כֵן *postea* 2 Sam. 3, 28. 15, 1. — 2) אֶל אַחֲרֵי *post* cum acc. *ad tergum*. 2 Reg. 9, 18: סֹב אֶל אַחֲרַי *redi post me*. 2 Sam. 5, 23. — 3) עַל אַחֲרֵי Eze. 41, 15 i. q. אַחֲרֵי Cf. עַל.

אַחֲרוֹן, f. אַחֲרֹנָה (ab אַחַר cum term. וֹן) 1) *posterior*, oppos. priori, superiori (רִאשׁוֹן) Gen. 33, 2. Ex. 4. 8. Deut. 24, 3. הַיָּם הָאַחֲרוֹן *mare posterius* i. e. occidentale, mediterraneum Deut. 11, 24. 34, 2. Joël 2, 20. —2) *posterus*, *a*, *um* Ps. 48, 14. Prov. 31, 25. Jes. 30, 8. Plur. אַחֲרוֹנִים *posteri* Job. 18, 20.—3) *postremus*, *ultimus*, *novissimus*. Jes. 44, 6. Job. 19, 25. Neh. 8, 18. Fem. אַחֲרֹנָה adv. *postremùm*. Dan. 11, 29. It. בָּאַחֲרֹנָה Deut. 13, 10 et לָאַחֲרֹנָה Num. 2, 31. Eccl. 1, 11 *in fine*, *postremò*.

אַחֲרַח n. pr. viri 1 Par. 8, 1.

אַחַרְחֵל nomen propr. viri 1 Par. 4, 8.

אַחֲרִית f. 1) *pars postrema, extrema.* Ps. 139, 9. Frequentius de tempore, *finis* Deut. 11, 12, *exitus, eventus*, ultima sors Job 8, 7. 42, 12. Prov. 5, 4. etc. De eventu feliei Prov. 23, 18. 24, 14. — *tempus posterum, futurum*, Gen. 49, 1. Jes. 2, 2. Mich. 4, 1. —2) *posteritas, posteri.* Ps. 109, 13. Amos 4, 2. 9, 1. Dan. 11, 4.

אַחֲרַנִּית adv. *retrorsum.* Gen. 9, 23: 1 Sam. 4, 18.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים m. pl. vox origine persica Esther. 3, 12. 8, 9. 9, 3, etc. *satrapæ*, provinciarum majorum præfecti apud veteres Persas, civili et militari potestate instructi, regnum, quorum splendorem æmulabantur, in provinciis vicarii. Singulis harum provinciarum partibus circulisque procuratores (פַּחוֹת) præerant, satrapæ integris provinciis.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ *Assuerus*, nomen, seu titulus regum Persarum et Medorum, Esth. 1, 1. Dan. 9, 1. Esr. 4, 6.

אֲחַשְׁרֹשׁ Esth. 10, 1 Chethib, pro אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ.

אֲחַשְׁתָּרִי n. pr. viri 1 Par. 4, 6.

אֲחַשְׁתְּרָנִים plur. masc. vox persica *muli*, Esth. 8, 10.

אַחַת v. אֶחָד.

אַט m. 1) *tenuis sonus, murmur, gemitus*, et plur. coner. אֲטִים *mussitatores* i. e. ἐγγαστρίμυθοι, ventriloqui, voeis artificiosæ murmure manium voeem imitantes (v. sub. אוב) Jes. 19, 3. — 2) *lenis ineessus, lenis fluxus, lenis agendi ratio*, unde: אַט, לְאַט, לָאַט plerumque adv. *leniter, lente*, de leni lentoque incessu lugentis 1 Reg. 21, 27, de aqua leniter fluente Jes. 8, 6. — לְאִטִּי pr. *leni incessu meo*, i. e. *lentè* Gen. 33, 14. — de agendo et loquendo 2 Sam. 18, 5: לְאַט לִי לַנַּעַר *leniter* agite *mihi cum puero!* Job 15, 11: וְדָבָר לָאַט עִמָּךְ *et verbum placidè teeum* factum. Rad. אטט Hebr. inus. sed Arab. *lenem sonum edidit, murmuravit.*

אטד Hebr. inusit. Arabib. *firmus fuit*; hine:

אֵטָד m. *rhamnus* (*Rhamnus paliurus* Linn.), à firmitate radieum dicta Jud. 9, 14. 15. Ps. 58, 10.

אֵטוֹן m. forsan *instratum* (*tapis*) Prov. 7, 16. Rad. אטן.

אָטַם, part. aet. אוֹטֵם, pass. plur. אֲטוּמִים, f. אֲטֻמוֹת; *clausit, obturavit* os, aures Prov. 17, 28. 21, 13. Jes. 33, 15. חַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת Eze. 40, 16. 41, 16. 26, *fenestræ clathris cancellisve clausæ*, ità ut extrinsecus ne violentiâ quidem aperiri possent. Cf. 1 Reg. 6, 4.

Hiph. יְאַטֵּם *obturabit.* Ps. 58, 5.

אָטַר, fut. יֶאְטַר *claudet*, Ps. 69, 16. Vicinæ rad. sunt עָצַר, חָצַר, אָצַר. Indè:

אָטֵר n. pr. viror. Esr. 2, 16, 42. Neh. 7, 21, 45.

אָטֵר masc. præclusus *impeditus.* אָטֵר יַד יְמִינוֹ *impos manu dexterâ suâ* Jud 3, 15. 20, 16.

אַי constr. אֵי 1) adv. *ubi?* — 2) nota quæ adverbiis et prononinibus, quibus præmittitur, vim interrogativam tribuit. Hinc אֵי זֶה *quis?* sed ubique (præter Eccl. 11, 6) eum

respectu ad locum 1 Reg. 13, 12 : אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ הָלַךְ *quânam viâ abiit?* Job 38, 24, etc. et sine interrogatione Jer. 6, 16. Eccl. 11, 6. Alibi est *ubi?* Job 28, 12. Est. 7, 5. Scribitur quoque אַיֵּזֶה v. infra. אֵי מִזֶּה *unde?* Gen. 16, 8: 1 Sam. 30, 13. Jon. 1, 8 : אֵי מִזֶּה עַם אַתָּה *ex quonam populo es?* (Pr. *undenam populi?* sic Plaut. *unde gentium?* Odyss. 1, 170 πόθεν ἀνδρῶν). אֵי לָזֹאת *cur? quare?* (à לָזֹאת *propterea*) Jer. 5, 7. Aliis quibusd. partic. אֵי arctius jungitur, ut in unum vocabulum coalescant, אֵיךְ, אֵיכָה, אֵיכֹה, אֵיפֹה, q. vide.

אִי (pro נִאי, à rad. נאה) m. pl. אִיִּים, et termin. Chald. אִיִּין Eze. 26, 18; const. אִיֵּי; pr. ut videtur *regio longinqua, remotissima.* Sic autem vocabant Hebræi regiones quasvis, quæ ad occidentem vergebant. Hinc dicitur 1) de *regione maritimâ*, et spec. de *orâ maris* Jes. 20, 6. 23, 2, 6. Eze. 27, 7 : אִיֵּי אֱלִישָׁה *oræ Elisæ* i. e. Peloponnesi s. Græciæ. — it. de *insulâ* Jer. 47, 4 : אִי כַּפְתֹּר *insula Caphtor* i. e. Creta. אִיֵּי כִתִּים *insulæ Chittæorum* Eze. 27, 6. Jer. 2, 10. cf. Esth. 10, 1, ubi אִיֵּי הַיָּם opponuntur *terræ continenti.* Sæpissimè Plur. in universum usurpatur de *regionibus maritimis* et *transmarinis* (Jer. 25, 22 per epexegesin הָאִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם), et proindè longissimè remotis Jes. 24, 15. 40, 15. 41, 1. 5. 42, 4. 10. 12. 49, 1. 51, 5, impr. de oris maris mediterranei Ps. 72, 10. Dan. 11, 18, quæ magis definitè אִיֵּי הַיָּם Jes. 11, 11, et אִיֵּי הַגּוֹיִם Gen. 10, 5. Soph. 2, 11. — Eze. 27, 15 Indiæ Archipelagus intelligendus est. — 2) de *solitudine, deserto;* undè concret. *incola deserti.* וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו *et ululabunt incolæ deserti* (aves silvestres) Jes. 13, 22. Sic 34, 14. Cf. אִיָּה. — * Quidam אִי deducunt à stemmate נָוָה, et vertunt *terram habitabilem, habitatam*, conferentes illud Jes. 42, 15 : וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים *et mutabo flumina in terras habitabiles :* sed aliam prorsùs vatis sacri mentem redarguit contextus. Totus enim in eo est propheta, ut nobis ob oculos ponat, omnia, fervente irâ divinâ, sus deque verti atque omninò pessumdari. Non ergò cogitavit de fluminibus tanquàm in terras habitabiles vertendis, sed potiùs utpotè in siccas et aridas plagas, seu vastam solitudinem, vastum desertum, mutandis. Ponitur etenim in loco paralello Jes. 50, 2 מִדְבָּר *desertum*, pro אִיִּים.*

אִי forsan onomotap. interj. i. q. אוֹי *væ!* cum dat. Eccl. 10, 16. 4, 10, ubi pleræque editt. junctim exhibent אִי אֵילוֹ *væ ei!*

אִי adv. *non* Job 22, 30 et in nominib. pr. Latet etymon, quamquàm Buxtorfius per apocopen dici putat pro אַיִן.

אִי־כָבוֹד n. pr. viri 1 Sam. 4, 21.

אוֹיֵב, part. אוֹיֵב, suff. אוֹיִבְךָ, אוֹיְבִי; pl. אוֹיְבִים, constr. אוֹיְבֵי, suff אוֹיְבָיו; f. אוֹיֶבֶת, undè אוֹיַבְתִּי sed aliis י est parag.; *adversatus est alicui, inimice et hostiliter persecutus est aliquem,*

odit. Verbum finitum occurrit tantùm Ex. 33, 22. Sed longè frequentissimi usûs est Part. *adversarius*, *inimicus*, *hostis* Gen. 22, 17. 49, 8: 1 Sam. 18, 29. — *inimica*, collect. de inimicis, hostibus Mich. 7, 8. 10. Indè:

אֵיבָה, constr. אֵיבַת f. *inimicitia*, *hostilis animus* Gen. 3, 15. Num. 35, 21. Eze. 25, 15. 35, 5.

אֵיד m. pr. *id quod premit;* unde 1) *grave infortunium*, *calamitas* Ps. 18, 19. Job 21, 30. — 2) *exitium*, *pernicies* Job 18, 12. 21, 17. 30, 12. אֵיד אֵל *exitium Dei* i. e. à Deo immittendum. Rad. אוד.

אַיָּה f. cujus. masc. est אַי; pr. *deserti*, *solitudinis habitatrix;* dein 1) *avis* quædam è genere immundarum et rapacium Lev. 11, 14. Deut. 14, 13, cui insignis oculorum acies tribuitur Job 28, 7. LXX. et Vulg. modo *vulturem*, modo *milvum* reddunt. Juxta Bochart *æsalon* veterum, noster *emerillon.* — 2) n. pr. viror. Gen. 24, 24: 2 Sam. 3, 7. 21, 8: 1 Chron. 1, 40.

אַיֵּה i. q. אַי *ubi?* eum ה— parag.; suff. אַיּוֹ *ubi ille?* Ex. 2, 20, etc., אַיָּם *ubi illi?* Jes. 19, 12, etc. et eum נ epenthet. אַיֵּכָה *ubi tu?* Gen. 3, 9. In interrog. obliquâ Nah. 3, 17. Job 15, 23.

אִיּוֹב n. pr. *Jobus*, præter librum à se nominatum tantûm Eze. 14, 14, 20 commemoratus.

אִיזֶבֶל n. pr. mulieris 1 Reg. 16, 31. 18, 4, 13. 21, 5 sq. 2 Reg. 9, 7 sq.

אֵיזֶה *ubi?* Job 38, 19, 24 Compos. ex אַי *ubi?* et זֶה *hîc.*

אֵיךְ *quomodo?* (decurt. ex אֵיכָה) Gen. 26, 9. Sæpe est dolentis (*eheu*) *quam!* Ps. 73, 19. Jes. 14, 4. Eccl. 2, 16. In interrog. obliquâ Ruth, 3, 18: 2 Reg. 17, 28:

אֵיכָה (ex אַי no. 2 et כָּה i. q. כֹּה *ita*, *hic*) — 1) *quomodo?* Deut. 1, 12. — 2) *ubi?* Cant. 1, 7. Sæpe dolentis est (ut אֵיךְ) Jes. 1, 21. Thren. 1, 1. Citra interrog. Deut. 12, 30.

אֵיכָה *ubi*, sine interrog. 2 Reg. 6, 13, ubi in Keri legitur אֵיכוֹ.

אֵיכָכָה *quomodo?* Cant. 5, 3 Esth. 8, 6 ex אֵי et כָּכָה = כָּה, כָּה *ita.*

אִיל v. rad. אול Deriv. statim.

אַיָּל m. pl. אַיָּלִים; *cervus* Deut. 12, 15. 14, 5. Jes. 35, 6. Cant. 2, 9. 17. Ubique est mascul. gen., sed Ps. 42, 2 femimino junctum more communium, cervam notat, quæ alibi peculiari formâ אַיֶּלֶת, אַיָּלָה appellatur. Quod ad etymon attinet, אַיָּל est quasi intensivum vocis אַיִל pr. igitur *magnum arietem* notat, אַיָּלָה *capram majorem.*

אַיִל m. constr. אֵיל, pl. אֵילִים et אֵלִים, cons. אֵילֵי, suff. אֵלָיו, אֵילֵיהֶם pro אֵלֵיהֶם. 1) *aries* Gen. 15, 9. 31, 38. Ex. 25, 5. Num. 5, 8. Job 42, 8. — 2) *superliminare*, sic vulgò, sed non improbabilis opinio Gesenii, qui ait: « architecturæ vocabulum significans *crepidinem portæ* s. marginem prominentem, qui portam superne et ab utraque parte eingit, plerumque columnis utrinque, superne zoophoro, infra crepidine or-

natum, 1 Reg. 6, 31. Eze. 41, 3 cf. 40, 9, 21, 24, 26, 29, 33, 36, 37, 48, 49. In Plur. אֵילִים *crepidines* s. partes in fronte ædificii prominentes, columnis palmisve plerumque ornatæ, quibus lacunaria s. intercolumnia, ubi fenestris locus, interjecta erant. Eze. 40, 10, 14, 16, 38. 41, 1. Verss. antiquæ modo *postes*, modo *columnas* reddunt, Aqu. κρίωμα q. d. arietinum opus i. e. columnarum maxime corinthiarum voluta, alibi κριός dicta. Cf. אַיִל.»

אֵיל m. *fortitudo robur* Ps. 88, 5.

אַיִל pl. אֵילִים m. pl. *fortis, robustus* 1) Plur. *potentes, primores, principes civitatis* Ex. 15, 15. Eze. 17, 13. et 2 Reg. 24, 15 (in Keri). — 2) *arbor robusta*, spec. terebinthus, et quercus, ut plurimi contendunt. Sing. semel exstat Gen. 14, 6 in n. pr. אֵיל פָּארָן LXX. τερέβινθος τῆς Φαράν. Plur. אֵלִים, אֵילִים Jes. 1, 29. 57, 5. 61, 3. Cæterum confer, si placet, quæ de hoc vocabulo disputârunt Celsius in Hierobot., Michaëlis in Supplem. et Gesenius in Thesaur.

אַיָּלָה f. pl. אַיָּלוֹת, constr. אַיְלוֹת; *cerva* 2 Sam. 22, 34. Ps. 18, 34. Cant. 2, 7. 3, 5. et sic communiter Gen. 49, 21, ubi tamen Bochart putat legendum אַיֶלָה et locum exponit נַפְתָּלִי אַיֶלֶת שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי שָׁפֶר *Nephtali est terebintus surculosa, edens ramos pulchritudinis*, i. e. egregios et speciosos. Ita etiam LXX et quidem haud parùm aptè.

אַיָּלוֹן n. pr. 1) urbis leviticæ in tribu Dan Jos. 10, 12. 19, 42. 21, 24. Jud. 1, 35. — 2) urbis in tribu Zabulon Jud. 12, 12.

אַיָּלוֹן n. pr. 1) oppidi Danitarum Jos. 19, 43: 1 Reg. 4, 9. — 2) n. pr. viror. Gen. 26, 34. 36, 2. 46, 14. Jud. 12, 11.

אֵילוֹת et אֵילַת n. pr. urbis Idumææ ad sinum orientalem maris rubri sitæ, qui ab ea sinus Ælanites nuncupatur Deut. 2, 8: 2 Sam. 8, 14: 1 Reg. 9, 26: 2 Reg. 14, 22. 16, 6. A Josepho dr. Εἰλάνη, Ἔλανα Ptolemæo, *Ælana* Plinio (VI. 32 s. 38). Vid. *Relandi* Palæst. p. 217. 554 sq.

אֵילוּת f. undè cum suff. אֵילוּתִי *robur meum* Ps. 22, 20.

אֵילָם et אוּלָם, pl. אֵילַמִּים et אֲלַמִּים; suff. אֵילַמָּיו in Keri, ubi Chetib אֲלַמּוֹ habet; pl. f. אֲלָמוֹת; *projectura cymatii* (*doucine, cymaise*); quantùm autumare licet. Apertè ab אוּלָם, quocum plerique confuderunt, distinguitur Eze. 40, 7 sq. Nimirùm אֵילַמִּים ædificium circumcircà cingunt, iisque ferè ubivis אֵילִים junguntur. Vid. 40, 16, 22, 26, 29.

אֵילִם n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Ex. 15, 27. 16, 1. Num. 33, 9. Cum He parag. אֵילִמָה Exod. 15, 27.

אֵילַת vid. אֵילוֹת.

אַיֶּלֶת f. i. q. אַיָּלָה (cui est pro statu constr.) *cerva*, Jer. 13, 5. Trop. blanda feminæ compellatio Prov. 5, 19. Sed in inscriptione Psal. 22: עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר *ad cervam auroræ*, carminis cujusdam nomen esse vide-

tur, ad cujus modos hic Psalmus decantandus esset.

אִים rad. inus. Chald. et Talmud. אֵים *terruit*. Indè :

אַיִם f. אֵימָה ; *terribilis*, *formidabilis*. Hab. 1, 7. Cant. 6, 4. 10, et אֵימָה, f. constr. אֵימַת cum ה parag. אֵימָתָה ; suff. אֵימָתוֹ, אֵימַתְכֶם ; pl. אֵימוֹת et אֵימִים, suff. אֵימֶיךָ ; — 1) *terror* Gen. 15, 12. Deut. 32, 25. Ps. 55, 5. 88, 16. Activè sumitur : sic Prov. 20, 2 : אֵימַת מֶלֶךְ *terror regis*, i. e. quem rex incutit. Job 33, 7 : אֵימָתִי *terror meus* i. e. quem incutio. — 2) *idola* pr. *terricula* Jer. 50, 38. Cf. מִפְלֶצֶת. 3) *Emæi*, n. pr. populi antiquissimi, qui ante Moabitas terram ipsorum incoluisse fertur. Gen. 14, 5. Deut. 2, 11.

אִין rad. inus. i. q. אוּן. Indè :

אַיִן stat. constr. אֵין, suffix. אֵינֶנִּי, אֵינְךָ, f. אֵינֵךְ, אֵינֶנּוּ, אֵינָהּ, fem. אֵינְכֶם, אֵינְכֶן, אֵינָם et formâ plur. (quasi ab אֵינִים) אֵינֵימוֹ, אֵינֵמוֹ ; pr. subst. *nihilum*, *defectus*, *vacuitas*, Deut. 22, 27. Jer. 40, 23, etc. Hinc adv. 1) *nihil*. Sæpè ità, ut verbum substantivum involvat 1 Reg. 8, 9 : אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים *nihil erat in arcâ præter duas tabulas lapideas*. Ex. 22, 2. Ps. 19, 7. — 2) *non*, incluso itidem verbo subst. : *non est, non erat, non sunt, non erat*, etc. i. q. לֹא יֵשׁ. Gen. 37, 29. Lev. 13, 31. Numer. 14, 42. Ps. 10, 4, etc. Observand. cum verbum subst. ex linguæ usu in hâc negandi particulâ lateat, ea penæ ubivis participio jungitur. Dan. 8, 5 : *ecce hircus ab occidente veniebat super faciem terræ* וְאֵין נוֹגֵעַ בָּאָרֶץ *et non tangebat terram*, i. q. לֹא נָגַע Ex. 5, 16. Esth. 3, 8. 7, 4. Esr. 3, 13. Sæpe ità circumscribitur *nemo*, *nullus* Jos. 6, 1 : אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא *neque* (erat) *egrediens*, *neque* (erat) *ingrediens*, i. e. nemo egrediebatur, et nemo ingrediebatur. Levit. 26, 6. Jes. 5, 29. Rarissimè jungitur verbo finito. אֵין לִי *mihi non est* dicitur pro *non habeo*, *non habui*. Lev. 11, 10 : 1 Sam. 1, 2, sequente gerundio sæpè valet *non licet*, sicut οὐκ ἔστιν pro οὐκ ἔξεστιν, Esth. 4, 2. Ruth 4, 4. Ps. 40, 6. Variis jungitur vocabulis : אֵין אִישׁ *nemo est*, *erat*, אֵין דָּבָר, et אֵין מְאוּמָה *nihil quicquam est*, *erat*, אֵין כֹּל *nihil prorsus est*, *erat*. — 3) *non adest*, *non præsto est*, *erat*, *erant*, etc. (*il n'y a pas*) Num. 21, 5 : 1 Sam. 9, 4, etc. — 4) *sine*, *absque* i. q. בְּאֵין. Sed pr. exempla redeunt ad no. 2. Joel 1, 6 : *valide et absque numero*, pr. et non est numerus. Deut. 32, 4. — 5) cum præfixis : בְּאֵין pr. *in defectu*, hinc *dum non*, *priusquàm* (esset) Prov. 8, 24. Sed plerùmquè *sine* Eze. 38, 11. Prov. 5, 23. 11, 14. — כְּאַיִן *propemodum*, *pænè* Ps. 73, 2, pr. *ferè nihil*, hinc : *nihil abfuit quin*. Cf. כִּמְעַט *parùm abfuit quin* i. e. *propemodum*. — לְאֵין pro אֵין לַאֲשֶׁר *ei cui non* (est) Jes. 40, 29, *ei cui nihil* (est) Neh. 8, 10. it. pro לְלֹא הֱיוֹת *ita ut non* (esset) Esr. 9, 14. מֵאֵין *ita ut non* (cum duplice negatione) Jes. 5, 9 : מֵאֵין יוֹשֵׁב *ita ut non sit habitator*. 6, 11. it. *eo quod non* (est) Jes. 50, 2. i. q. אֵין cum מִן pleonastico *nemo*. Jer. 10, 6, 7. 30, 7.

אַיִן ut אַי, אֵי, *ubi?* tantummodo cum præf. מֵאַיִן *undè?* Gen. 29, 4 et sæpè.

אִין ut אַיִן, sed interrogat. *annon?* 1 Sam. 21, 9.

אֲבִיעֶזֶר v. אִיעֶזֶר.

אֵיפָה, rarius אֵפָה f., constr. אֵיפַת; *Epha*, mensura, tantùm continens in aridis, quantùm *batus* in liquidis, i. e. tres *seas*, sive tria *sata*. Ex. 16, 16. Num. 5, 15. Jud. 6, 19. Ruth 2, 17. Mich. 6, 10, etc. אֵיפָה וְאֵיפָה, *duplex modius* (alter justus, alter justo minor et injustus) Prov. 20, 10. Deut. 25, 14 Amos 8, 5. Fortassè vox est ægyptica, quamquam nonnulli ad hebr. אוֹף alias אפף referunt. LXX. vertunt οἰφί vel οἰφεί, quæ mensura Ægyptiorum antiquissima fuit.

אֵיפֹה (ex אַי et פֹּה —1) *ubi?* 1 Sam. 19, 22. Jes. 47, 21, etc. —2) *quomodò* Jud. 8, 18. In interrog. indir. Jer. 36, 19.

אֵיפוֹא i. q. אֲפוֹא *prorsus*, *ità*, *igitur*. Jud. 9, 38. Prov. 6, 3.

אִישׁ m. suff אִישָׁהּ, אִישֵׁךְ, אִישִׁי, pl. ter tantùm (Ps. 141, 4. Prov. 8, 4. Jes. 53, 3) אֲנָשִׁים, alibi semper אֲנָשִׁים (vid. אֱנָשׁ), constr. אַנְשֵׁי, suff. אַנְשֵׁיהֶם, אֲנָשָׁיו, et periphrasticum בְּנֵי אִישׁ; 1) *vir*. Spec. *mas*, *masculus*, Gen. 4, 1: 1 Sam. 1, 11. Adeò de brutis Gen. 7, 2, cf. 1, 27. 6, 19. — *maritus* Gen. 3, 6. 29, 32. 34. Ruth. 1, 11. Oppos. seni est nomen *virilis ætatis* 1 Sam. 2, 33. — Nonnunquam *qui virilem animum gerit*, *viri virtutem habet*, *strenuus* 1 Sam. 4, 9: 1 Reg. 2, 2. *homo*, oppos. numini Job 9, 32. 12, 10. Jes. 31, 8, maximè in Plur. Gen. 32, 29. Jes. 7, 13. Opp. bestiis Gen. 49, 6. Ex. 11, 7. — Per appositionem jungitur aliis substantivis, ut אִישׁ סָרִיס *eunuchus* Jer. 38, 7, אִישׁ כֹּהֵן *sacerdos* Levit. 21, 9; imprimis gentilitiis, אִישׁ עִבְרִי *Hebræus* Gen. 39, 14. — Sequ. genitiv. urbis terræ, populique *incola* civis ejus אִישׁ יִשְׂרָאֵל *Israelita*; אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 7, 11; 2 Sam. 19, 42, item אַנְשֵׁי יְהוּדָה Gen. 24, 13. Hâc maxime signific. sing. אִישׁ collectivè ponitur, אִישׁ יִשְׂרָאֵל pro אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל Jos. 9, 6. 7. 10, 24. Jud. 7, 8. 8, 22, etc. — Seq. genit. regis, ducis, præfecti militaris, domini etc. *viri alicujus* sunt *comites*, *sectatores*, *milites* ejus, 1 Sam. 23, 3, 12. 24, 5, 8. 28, 1. Semel fortassè de *cognatis* et *necessariis* dicitur, Eze. 24, 17, 22, ubi לֶחֶם אֲנָשִׁים est cibus, quem cognati et necessarii lugentibus mittere solebant. Similiter אִישׁ אֱלֹהִים et אִישׁ הָאֱלֹהִים *vir Dei*, i. q. servus Dei Deut. 33, 1, Jud. 13, 6, 8: 1 Sam. 2, 27, etc. Sequ. genit. qui attributum, virtutem, vitium, etc. designat, eum notat, qui *tali attributo præditus* est, sic: אִישׁ תֹּאַר *vir formæ* i. e. formosus, אִישׁ דָּמִים *sanguinolentus*, אַנְשֵׁי לֵבָב *cordati*, etc. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם *celebres* Gen. 6, 4, cf. אִישׁ הָאֲדָמָה *agricola* Gen. 9, 21. — אִישׁ *virum* notat *nobiliorem*, oppos. אָדָם *homini*, *hominibus* ex plebe 2, 9. 5, 15, etc. — 2) *alter*, seq. אָח, aut רֵעַ, Gen. 11, 3. Ex. 25, 10, etc.

— 3) *aliquis* Gen. 13, 16. Ex. 16, 29. Cant. 8, 7. — 4) *quisque, unusquisque*, Gen. 40, 5. Jud. 9, 55, etc. maximè si geminetur אִישׁ אִישׁ Exod. 36, 4. Lev. 20, 2. alibi אִישׁ אִישׁ *singuli* Num. 1, 4; sed אִישׁ וְאִישׁ, אִישׁ וְאִישׁ *homines varii generis* Ps. 87, 5. Esth. 8, 1. — 5) Imperson. pro Gall. *on*: כֹּה אָמַר אִישׁ *dictum fuit*. gall. *on a dit*. Sic legitur 1 Samuel. 9, 9: כֹּה אָמַר אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל *in Israële ita dicebant* l. dicebatur. בְּנֵי אִישׁ *filii viri* est periphrastic. pro *viri* simpliciter, sicut בְּנֵי אָדָם (vid. אָדָם no. 5), Ps. 4, 3. Interdum ἐμφατικῶς de viris nobilibus, oppos. בְּנֵי אָדָם (v. אָדָם no. 2) Ps. 49, 3. Prov. 8, 4. Hinc denominat.

Hithpal. הִתְאוֹשֵׁשׁ *virum se gessit, præstitit* (ἀνδρίζεσθαι); imper. pl. הִתְאַשְּׁשׁוּ *viros vos præstate* i. e. fortes strenuos præbete vos in abjiciendo idolotatriam, Jes. 46, 8.

אִישׁ־בֹּשֶׁת n. pr. viri 2 Sam. 2, 3, 4.

אִישְׁהוּד n. pr. viri 1 Par. 7, 18.

אִישׁוֹן m. (diminutiv. אִישׁ) 1) *homunculus*, et sequ. עַיִן *homunculus oculi* i. e. *pupilla*, in quâ hominis imaguncula conspicitur Deuter. 32, 10. Prov. 7, 2. Plenius Ps. 17, 8 אִישׁוֹן בַּת עַיִן *pupilla, filia oculi* (v. בַּת). — 2) Metaph. *medium, meditullium rei*. Hinc Prov. 7, 9: *in pupillâ noctis* i. e. mediâ nocte. 20, 20: *in pupillâ tenebrarum* i. e. in mediis tenebris, ubi Keri habet בְּאֶשׁוֹן *in tenebris*.

אִישַׁי n. pr. viri, alibi יִשַׁי 1 Par. 2, 13.

אִיתוֹן m. *ingressus* Eze. 40, 15 in Keri, sed in Chetib אֶתִּין legitur. Rad. אתה.

אִיתַי n. pr. v. אֲתַי.

אִיתִיאֵל n. pr. viri Prov. 30, 1.

אִיתָמָר n. pr. viri Deut. 6, 23. 28, 1.

אֵיתָן et אֶתָן m. suff. אֵיתָנוֹ pl. אֵיתָנִים; vox cujus vera significatio incerta est, sive etymologiam consulas, sive antiquas versiones. Ex usu tamen valet fortassè 1) *petra, rupes*, sic הָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ *rupes, fundamenta terræ* Mich. 6, 2. it. נְוֵה אֵיתָן *habitaculum rupis* Jer. 50, 44. (cf. חַגְוֵי סֶלַע 49, 16). et אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ *rupes, habitatio tua*, ubi proximè sequitur בַּסֶּלַע קִנֶּךָ *in petrâ nidus tuus* Num. 24, 21. Sic. Prov. 13, 15, *via perfidorum saxetum* (est) i. e. dura perniciosa, Vulgat. *vorago*. — *Gen. 49, 24 וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ sic verto: *sed stetit in petrâ arcus ejus*, i. e. Josephus arcum suum validè ad petram instruxit et disposuit in fratres; quam metaphoram commendant, tùm antecedentia, tùm sequentia; idcircò iis minimè assentior, quibus בְּאֵיתָן est *in robore, firmitate*, aut *firmus*; quasi בְּ esset Beth essentiæ.* — Hinc 2) *validus*, Job 33, 19, ubi sensus est: *et contentione*, i. e. concussione et quassatione *ossium maximâ* scil. הוּכָה *punitur*. גּוֹי אֵיתָן *populus fortis* Jer. 5, 15. Pl. אֵיתָנִים *potentes, fortes*. Vulgat. *optimates* Job 12, 19. — *נַחַל אֵיתָן Deut. 21, 4. Amos 5, 24, juxtà quosdam est *rivus perennis*, i. e. *perpetuò fluens*, et hoc

sensu Ps. 74, 15. Ex. 14, 27 explanant, haud secus ac 1 Reg. 8, 2. יֶרַח הָאֵיתָנִים *mensis* (rivorum) *perennium* (alibi *Tisri*), qui à novilunio Octobris orditur et anni hebræi septimus est; collat. arab. وتن *perennis fuit* aqua. Verùm opinio ista fundamentum habet haud satis certum. Primùm, Deut. loc. citat. non congruit *rivi* notio sed *vallis*, ut constat ex subjectà descriptione; ac proindè vox ipsa אֵיתָן significatu *perpetuò fluentis*, haud gaudet, cui aliundè competit *saxosæ, petrosæ* sensus. Similiter, Amos 5, 24, ubi agitur de rivo, nihil impedit quominùs vocabulo אֵיתָן, *validi, vehementis*, quam aliàs habet, significatio tribuatur. Haud difficiliùs expedientur, tùm Ex. 14, 27, ubi אֵיתָנוֹ exprimit tantummodò *impetum vehementem*, et notio *fluendi* includitur in יָם *mare*, quemadmodùm Ps. 74, 15 in נַהֲרוֹת *flumina;* tùm 1 Reg. 8, 2, ubi latet הַנְּחָלִים *torrentium*, modo tamen non subaudiatur aliud nomen quod nos fugit. Nec ideò ad arabic. significatum confugere necesse est. * — 3) n. pr. viri 1 Reg. 5, 11. Ps. 89, 1 : 1 Par. 6, 18, 29.—Rad. יתן.

אַךְ forsan ex אֶכֶן à rad. כון, cf. chald. הָכֵי, הָכִי et כְּ ortum ex pleniore כֵּן — 1) *profectò, certè*, Gen. 44, 28 : 1 Reg. 22, 32. Ps. 58, 12. Job. 18, 21, etc. — 2) *tantùm, tantummodò, nonnisi* Ex. 10, 17. Lev. 11, 21. Ps. 37, 8. Prov. 14, 23, etc. Hinc antè adject., et adverb. et verba *prorsus, omninò* Deut. 16, 15. Jes. 16, 7. 19, 11 : 1 Sam. 25, 21. Ps. 73, 13. Job 19, 13, etc. Antè subst. *nil nisi*, quod sæpè adjectivis *solus, merus, totus* reddi potest Ps. 39, 12. 139, 11. Cf. Ex. 12, 15 : אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן *prorsus primō die* est *ipso die primo*. — 3) est excipientis : *modò, tantummodò, sed* Gen. 20, 12 : אַךְ לֹא בַת אִמִּי *modo non filia matris meæ*. Lev. 11, 4. Num. 26, 55. Deut. 18, 20. Jos. 3, 4. — 4) de tempore *tantùm quod, vixdùm*, Gall. *à peine*, Gen. 27, 30. Jud. 7, 19.

אַכַּד n. pr. urbis à Nemrode conditæ Gen. 10, 10. LXX. Ἀρχάδ. Targg. Hieron. *Nesibin* intelligunt, Mesopotamiæ urbem.

אַכְזָב *mendax, fallax* Jer. 15, 18. Mich. 1, 14. — Rad. כָּזַב.

אַכְזִיב n. pr. 1) oppidi maritimi in tribu Aser, gr. *Ecdippa*, hodie *Dsib* Jos. 19, 29. Jud. 1, 31. — 2) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 44. Mich. 1, 14. Cf. כְּזִיב et כְּזִבָּה.

אַכְזָר m. 1) *fortis, audax* Job 41, 2. — 2) *durus, crudelis* Thren. 4, 3, hinc *hostis* Job 30, 21. — 3) *sævus*, (de veneno) Deut. 32, 33. — Rad. כזר.

אַכְזָרִי m. 1) *durus, crudelis* Prov. 5, 9. 17, 11. Jer. 6, 23. — 2) *sævus, atrox*. Prov. 17, 11 : *nuntius atrox* i. e. qui nuntium affert funestum, velut sententiam mortiferam. Jes. 13, 9. Jer. 30, 14. — Rad. כזר.

אַכְזְרִיּוּת f. *crudelitas, sævitia* Prov. 27, 4. — Rad. כזר.

אֲכִילָה f. *cibus, esus* 1 Reg, 19, 8. — Rad. אָכַל.

אָכִישׁ n. pr. regis Philist. in urbe Gath 1 Sam. 21, 11. 27, 2 : 1 Reg. 2, 39.

אָכַל, inf. abs. אָכוֹל, constr. אֵכֶל, cum præf. לֶאֱכֹל, בֶּאֱכֹל, cum suff. אָכְלוֹ, אֲכָלָהּ, fut. יֹאכַל, in Pausâ יֹאכֵל, semel יוֹכְלוּ Eze. 42, 5. — 1) *edit, comedit.* (Vicina radix est כָּלָה). Ponitur absol. Deut. 27, 7 : 1 Sam. 9, 13, sæpius cum acc. cibi, rarò sq. לְ Thren. 4, 5, בְּ Ex. 12, 43 — 45. Lev. 22, 11 et מִן Lev. 7, 21. 25, 22. Num. 15, 19. Usurpatur etiam de bestiis Jes. 11, 7, undè הָאֹכֵל *comesor* Jud. 14, 14 de leone dicitur. Notand. *edere terram, agrum, vitem* pro *fructum ejus comedere* Gen. 3, 17. Jes. 1, 7. 36, 16 (cf. 37, 30). — אָכַל לֶחֶם *cibum consumsit* 1 Reg. 21, 7. Ps. 102, 5. it. *pransit, cœnavit, epulatus est* Gen. 31, 54. 43, 16. Jer. 41, 1. 52, 33 cf. φαγεῖν ἄρτον Luc. 14, 1. et simpliciter *vixit* Amos 7, 12. — אָכַל לִפְנֵי יְהוָה *epulas sacrificales instituit* videlicet in templo Ex. 18, 12. Deuter. 12, 7. 18. 14, 23. — אָכַל בְּשַׂר *comedit carnem* alicujus Ps. 27, 2 de hostibus sævis et ferocibus sanguinem alicujus sitientibus. — Sed *carnem suam comedere* Eccl. 4, 5 de stolido, qui invidiâ conficitur. — אָכַל חָעָם, עֲנִיִּים *comedere, devorare populum, pauperes* dicuntur viri principes, opes populi absumentes, cum divexantes et exhaurientes Ps. 14, 4. Prov. 30, 14. Hab. 3, 15. Idem est *carnem populi comedere* Mich. 3, 3. Alibi *comedere* est i. q. cæde belloque absumere Deut. 7, 16. Jes. 9, 11. Jer. 10, 25. 30, 16. 50, 7, 17. 51, 34. Hos. 7, 7. *sermones* alicujus *comedere* est avidè captare, Jes. 15, 16. — 2) *voravit, absumsit*: sæpè de inanim. velut de igne, Num. 16, 35. 21, 28. 26, 10. Job. 1, 16, etc., sq. בְּ Zach. 11, 1, de gladio 2 Sam. 2, 26. 18, 8. Deut. 32, 42, de fame et peste Eze. 7, 15, de morbo mortifero Job 18, 13, de irâ Dei Ex. 15, 7, de exsecratione Jes. 24, 6, de calore et frigore Gen. 31, 40, de nimio studio et desiderio Ps. 69, 10. — 3) *fruitus est* aliquâ re, ut bono, fortunâ Job 21, 25, fructibus bonarum malarumve actionum, amplexibus venereis Prov. 30, 20. — 4) fortassè *gustavit*, de gustandi sensu Deut. 4, 28. — 5) *diminuit, detraxit.* Eze. 42 : 5 : *cellæ superiores breviores erant* כִּי יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה *nam tigna* seu *columnæ detrahebant indè* i. e. partem earum occupabant.

Niph. נֶאֱכַל, part. fœm. נֶאֱכֶלֶת, infin. הֵאָכֵל, fut. יֵאָכֵל; *comestus est* Ex. 12, 46. 13, 3, 7, it. *comedi potuit, esu idoneus fuit* Gen. 6, 21. Metaph. *igne absumptus est* Zach. 9, 4.

Pi. אִכֵּל, fut. cum suff. תְּאַכְּלֵהוּ אֵשׁ (teâchlehou) *consumet eum ignis*, Joq 20, 26. pro תְּאַכְּלֵהוּ sed illud alii ad Kal referunt, alii ad Puhal.

Pu. אֻכַּל *consumptus est*, igne Neh. 2, 3, 13, gladio Jes. 1, 20.

Hiph. הֶאֱכִיל, part. מַאֲכִיל; inf. אַכִּיל pro הַאֲכִיל, sed הַכִּיל vid. in כּוּל; fut. יַאֲכִיל, semel 1 pers. אוֹכִיל,

apoc. יַאֲכַל; *fecit, ut comederet, voraret* gladius Eze. 21, 33; spec. *comedendum dedit, cibavit*, cum duobus accus., pers. et rei. Ex. 16, 32. Num. 11, 18. Deut. 8, 16. Jes. 49, 26, cum מִן cibi Ps. 81, 17.–Deriv. præter hæc, quæ statim sequuntur, vid. מַאֲכָל, אֲכִילָה.

אֹכֶל m., suff. אָכְלוֹ; — 1) nomen actionis *edere, vorare*. Ex. 12, 4: אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ *quisque prout edit*. 16, 16, 18, 21. Job. 20, 21. — 2) *cibus*, maximè *frumentum, fruges, annona, commeatus* Gen. 14, 11. 41, 35 sq. 42, 7 sq. 43, 2 sq. 44, 1. item *præda, esca* Job 9, 26. 39, 3, 32.

אָכֶל n. pr. viri Prov. 30, 1.

אָכְלָה f. *cibus* Gen. 1, 29. 6, 21; de pabulo ferarum Jer. 12, 9, metaph. de alimento ignis Eze. 15, 4, 6.

אָכֵן (pr. inf. abs. Hiph. à rad. כון pro הָכֵין, הָכֵן *stabiliendo*, chald. הָכֵי, הָכֵין — 1) *profecto! sanè!* Gen. 28, 16. Ex. 2, 14. Jer. 8, 8.—2) *verùm, verò* Ps. 31, 23. Jes. 49, 4. 53, 4. Indè forsan est אַךְ, q. v.

אָכַף 1) pr. forsan *onus, sarcinas imposuit*, quemadmodùm in arab. *clitellas imposuit*. Hinc — 2) *ad opus impulit* Prov. 16, 26: כִּי אָכַף עָלָיו פִּיהוּ *nam impellit eum os suum* i. e. fames eum ad laborem incitat. Quod construitur cum עַל, id è primariâ *opus imponendi* signif. explicandum. Sed alii aliter.

אֹכֶף m. *onus*, et metaph. *gravitas, auctoritas*, ut כָּבוֹד. Job 33, 7: וְאַכְפִּי עָלֶיךָ לֹא יִכְבָּד *et onus meum tibi non grave* seu *molestum erit*. Ità Chald. Syr., sed LXX. ἡ χείρ μου.

אָכַר rad. inus. sed vicina radicibus נָקַר, קוּר, כוּר, כָּרָה. Indè:

אִכָּר m. pl. אִכָּרִים, suff. אִכָּרֵיכֶם; *fossor, agricola*, Jes. 61, 5. Jer. 51, 23. Amos 5, 16: 2 Par. 26, 10. Joël 1, 11.

אַכְשָׁף n. pr. oppidi in tribu Aser. Jos. 12, 20. 19, 25.

אַל pr. 1) *nihilum, res nihili* Job 24, 25, sed in adverb. negandi abit, — 2) *ne* absolutè positum pro *ne ità fiat* Ruth 1, 13: אַל בְּנֹתַי *ne* ita faciatis, *ô filiæ meæ!* Gen. 19, 18: 2 Reg. 3, 13. Aliquoties simpliciter negandi vim habet, nonnisi in propositionibus, quas vocant, subjectivis. Itaque jungitur soli futuro et ita differt à neg. לֹא. 2 Reg. 6, 27: אַל־יוֹשִׁיעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ quum *Deus te non juvet, quomodo ego te juvem?* (לֹא יוֹשִׁיעֵךְ vertendum esset: Deus *te non juvabit*. Optimè LXX. μή σε σώσαι Κύριος, vereor ut Dominus salvet te). Gen. 21, 16. Ps. 34, 6. 41, 3. 50, 3. Prov. 3, 25. Job 5, 22. Nonnunquam verbum omissum est Amos 5, 22: דִּרְשׁוּ טוֹב וְאַל רַע *sectemini bonum, et non* (sectemini) *malum*. 2 Sam. 1, 21: אַל־טַל וְאַל מָטָר עֲלֵיכֶם *ne* (sit) *ros, neque pluvia super vos*. Prov. 12, 28, ubi reddendum: *via justitiæ* (dat) *vitam, et via recta* אַל מָוֶת *non* (dat) *mortem* s. calamitatem, via recta nunquam ducit ad mortem. Sed vergit plerumquè in — 2) conj. *prohibentis, dehortan-*

tis, *deprecantis*, optantis, *ne* quid fiat. Ubiqu- jungitur futuro, eique, ubi forma f.rt, apocopato, in primâ personâ paragogico Exod. 16, 29: אַל יֵצֵא אִישׁ *ne egrediatur quisquam*. 1 Sam. 26, 20, etc. Ps. 25, 2: אַל־אֵבוֹשָׁה *ne pudore suffundar*? scil. ita faxit Deus, utinam non suffundar. Est etiam imprecantis Genes. 49, 4: אַל־תּוֹתַר *aussi tu n'auras pas ces avantages*. In precibus additur נָא. Gen. 13, 8: אַל־נָא תְהִי *ne, quæso, sit*. 18, 3, 30, 32. (לֹא cum fut. est fortius prohibentis, פֶּן *ne fortè* mitius etiam dehortantis). — 4) interr. pro *num*, *annon*? 1 Sam. 27, 10. juxta quosdam, sed veteres interpretes videntur legisse אָן *quò*, quod commendat contextus et imprimis Davidis responsio. — Deriv. ab hâc stirpe אֵלִיל; sed verbum אָלַל, num unquàm in usu fuerit, incertum.

אַל Arab. articulus i. q. hebr. הַל, nonnullis etiam vocibus heb. præfixus, quæ vel arab. ogirinis sunt, vel certè, quanquam exoticæ, è linguâ arab. in hebræam transierunt, vid. אַלְמוּדָד, אַלְמֹגִים, אֶלְנַבִּישׁ, אַלְקוֹם. Cognatum est pron. pers. pl. אֵל, אֵלֶּה, q. v.

אֵל masc., suff. אֵלִי, tantùm; pro *Deus tuus*, *suus* dicitur אֱלֹהֶיךָ, אֱלֹהָיו, pl. אֱלֹהִים, et defect. אֱלֹם Ex. 15, 11. cosntr. אֵלֵי; — 1) *fortis*, *heros* Eze. 31, 11. et sic אֵלִים *fortes* Job 41, 17, ubi multi libri mss. et editi אֵילִים, habent. — Spec. 2) *Deus*, sive verus (Jehova) Gen. 14, 20, 22. Ex. 20, 5, etc., qui accuratius vocatur אֵל עֶלְיוֹן, אֵל אֱלֹהִים, אֵל חַי, אֵל שַׁדַּי; sive commentitius, falsum numen, et tunc usurpatur tùm undè, Jes. 44, 10, 15, tùm adjecto epitheto, אֵל אַחֵר, *deus alius*, אֵל זָר, אֵל נֵכָר *deus peregrinus*, *alienigena* ut passim. Notand. Genes. 31, 13: הָאֵל בֵּית־אֵל ellipt. dici pro *Deus ille* visus tibi in *Bethel*: obstat enim artic. הָ, quominus בֵּית ut genitiv. consideretur. — Adhibetur quoque אֵל ad superlativa efformanda, seu ad exprimenda quæcumquè in suo genere eximia, præstantia; hinc אַרְזֵי אֵל, Ps. 80, 11 *cedri Dei* i. e. altissimæ, (cf. גַּן יְהוָה Gen. 13, 10), עֲצֵי יְהוָה Ps. 104, 16, הָרְרֵי אֵל *montes Dei* Ps. 36, 7. — בְּנֵי אֵלִים Psalm. 29, 1, vertunt LXX, Vulg. et Syr. *filios arietum*, Chald. autem *turmas*, *cœtus angelorum*; quem sensum maximè commendat Ps. 89, 7, ubi legitur: *Quis in nubibus Jovæ conferatur? Quis assimiletur Jovæ* בִּבְנֵי אֵלִים *inter filios deorum*, i. e. ex idiomate syntaxeos hebr. et syr. poët. inter filios Dei, quod ibidem habent LXX, Vulg., nempè angelos, ut reddunt Chald. et Syr. — * 3) *robur potestas*, juxta plerosque, in phrasi אֵין לְאֵל יָד, יֵשׁ לְאֵל יָד, sed parùm congruenter, ni fallor. Fatendum, est non satis sibi constare veteres versiones; indè fidus interpres hæret dubius. Verumtamen, attentè perspecto unoquoque loco, ubi occurrit phrasis hæcce, conjectare licet, ipsius vim primariam eamdem prorsus esse ac formulæ חָרִים יָד לְאֵל *extollere manum ad Deum*, quod intelligi potest tùm de iis qui juramento se ob-

stringunt, tùm de his qui divinum auxilium implorant. Igitur Gen. 31, 29: יֶשׁ לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע ad verbum: *Est ad Deum manus mea, si faciam vobis malum*, i. e. manum tollendo ad cœlum, juro me non malè vos esse habiturum; ubi monitum volo, לעשות esse pro אִם, quæ in juramentis fit particula negandi (cf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une Traduction française et des Notes, etc.* Genèse, XXXI, 29. pag. 206, 207). Sic Prov. 3, 27: *Ne cohibeas beneficium ab eo cui debetur*, בְּהִיוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת *etiamsi juraverit te non* ipsi benè *facturum*. Sic etiam Mich. 2, 1: *Væ cogitantibus scelus, malumque in cubilibus suis molientibus!* primâ enim *diei luce illud perpetrant*, כִּי יֶשׁ לְאֵל יָדָם *quippè manus suas Deo extulerunt*, i. e. jurârunt se illud perpetraturos esse. Neque à primario *extollendi manum ad Deum* significatu deflectunt cætera exempla. Ità enim Nehem. 5, 5: וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ *neque ad Deum est manus nostra*, i. e. non valemus, elevatis ad cœlum manibus, divinam opem implorare; hunc *attolendi ad Deum manus* sensum reddidêre etiam Syr. et Arab. Haud aliter intelligend. Deut. 28, 32, invitâ tamen veterum versionum auctoritate. * — Rad. אול, juxta plurimos, sed aliis אֵל videtur primitiv. et ab eo tanquam stirpe plures alias voces derivari, velut אָלָה *Deum invocavit* maximè *in jurando*, אָלַה *Deum coluit*, et אֱלוֹהַּ *Deus;* quod omninò improbab. non videtur.

אֵל pron. pl. utriusque generis, i. q. אֵלֶּה *hi, hæ, hæc*, tantummodò in Pentateucho et 1 Par. 20, 8 legitur. Cognat. artic. הַל.

אֵל, nonnisi constr. אֶל (ferme ubique sq. Makkeph), rarius et poet. in Pl. constr. אֵלֵי Job 3, 22. 5, 26. 15, 22. 29, 19; eum suff. אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלֶיהָ et אֵלֶיהָ, אֵלֵיכֶם, אֵלֵינוּ, אֵלָיו, semel אֵלֵיהֶם Eze. 31, 14 poet. אֵלֵימוֹ Ps. 2. 5; pr. ut videtur, *motio, directio* ad aliquem locum, et hinc, ad aliquid *conversio, directio* tùm corporis, tùm animi, sed ex usu in proposition. abiit, quæ latinè reddi potest 1) *ad, versus*, vel per dativ.; sicque jungitur cum verbis eundi, ponendi, jaciendi, dandi, intuendi, alloquendi, jubendi, expectandi et similibus, Gen. 8, 9. Ex. 14, 20. Jos. 5, 14, etc. Nonnunquam constructio est prægnans, ut זָנָה אֶל *scortatus est* (accedendo) *ad* Num. 25, 1. Eze. 16, 29. דָּרַשׁ אֶל *oraculum petiit* (se convertendo) *ad* aliquem Jes. 8, 19. Prægnans etiam constr. Jos. 11, 19. Jer. 33, 4, haud secus ac (saltem pro ut mihi videtur) Gen. 6, 6. 24, 11. Deut. 16, 6, et cætera exempla in quibus hæc partic. à suo primario significatu *ad* deflectere videtur. — 2) *adversus, contra* Gen. 4, 8. Jos. 10, 6. Jud. 12, 3. 20, 30. Hos. 12, 5. Imprimis huc pertinet locutio הִנְנִי אֵלֶיכֶם *ecce me contra vos* (Targ. *ecce mitto iram meam contra vos*) Eze. 13, 8. 21, 8. 34, 10. Jer. 50, 31. 51, 25. Nah. 2, 14, quâ rarò etiam in bonam partem utuntur Eze. 36, 9. — Atque sic

in bonam partem pro *erga* 2 Sam. 3, 8 : 1 Reg. 14, 13 : 2 Par. 16, 9, etc. — 3) *usque ad*, i. q. עַד. Jer. 51, 9. Job 40, 23. Metaph. Hos. 9, 1 : *ne lætèris, Israël,* אֶל גִּיל *usque ad exultationem.* Job 3, 22. Eodem pertinet etiam usus ejus ad indicandam mensuram, ut אֶל־אַמָּה Gen. 6, 16 *usque ad ulnæ longitudinem.* Compos. אֶל־מִן *adeò ex*, Job 5, 5 : וְאֶל־מִצְנִים יִקָּחֶנּוּ *et adeo ex spinis* (i. e. hortis sepe spinosâ septis) *rapiet eum.* — 4) *in* cum accus. græc. εἰς, germ. hinein, angl. *into*, Gen. 6, 18. 7, 1 : 2 Sam. 5, 8. Jon. 1, 5, etc. — 5) *inter* 1 Sam. 10, 22. Jer. 4, 3. — 6) *præter*, *una cum*, partic. addentis, adjicientis (cf. no. 1, et הוֹסִיף אֶל 1 Reg. 10, 7) Lev. 18, 18 : *uxorem præter sororem ejus* (אֶל־אֲחוֹתָהּ) *ne ducito.* Thren. 3, 41 : נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפַּיִם אֶל־אֵל *tollamus cor nostrum cum manibus ad Deum*, (LXX ἐπὶ χειρῶν.) Post verbum conjungendi Dan. 11, 23. Crebrius hoc sensu utuntur עַל. — 7) Metaphoricè est respicientis ad aliquid, spectantis aliquid, rationem habentis alicujus rei, inde *propter*, sic Eze. 44, 7 : אֶל־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם *propter omnes abominationes vestras.* (Cf. vers. 6, ubi eodem contextu legitur מִן, et vers. 11, ubi בְּ). 2 Sam. 21, 1. 1 Reg. 14, 5. 21, 22. Sic בָּכָה אֶל *flere propter* aliq. 2 Sam. 1, 24, הִנָּחֵם אֶל, שָׂחַק אֶל Jud. 21, 6. it. *de*, post verba dicendi, narrendi, ut אָמַר Gen. 20, 2. דִּבֶּר Jer. 40, 16, סִפֵּר Ps. 69, 27 (quandoquidem oratio spectat *ad* aliquid), et audiendi Eze. 19, 4, שְׁמוּעָה אֶל *fama de* aliquâre 1 Sam. 4, 19. (Cf. in N. T. εἰς Act. 2, 25. Ephes. 5, 32). Vide etiam 1 Sam. 1, 27 : אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי : *de hoc puero precatus sum*, ubi אֶל finem scopumque orationis indicat. — 8) Metaph. est itidem ad normam exigentis *secundùm* אֶל פִּי *secundum mandatum* Jos. 15, 13. 17, 4, אֶל־נָכוֹן *tanquam certum*, 1 Sam. 26, 4. Atque sic post verba similitudinis, ut דָּמָה, נִמְשָׁל, q. v. — 9) Præpositionibus, quietem in loco indicantibus, præmissum his significatum motûs s. conversionis in locum tribuit, ut מִחוּץ לְ *extra*, cum abl. אֶל מִחוּץ לְ *extra* cum acc. Lev. 4, 12, cf. *foris* et *foras ;* בֵּין *intra*, אֶל בֵּין *inter* Eze. 10, 2. 31, 10. Cf. אֶל מִנֶּגֶב לְ, אֶל־מִבֵּית, אֶל אַחֲרֵי Jos. 15, 3, אֶל נֹכַח, אֶל־תַּחַת. — 10) *ad* pro *apud* 1 Reg. 13, 20. Jer. 41, 12, etc. — Rad. אלה.

אֶלָא n. pr. viri 1 Reg. 4, 18.

אֶלְגָּבִישׁ m. *grando* Ezc. 13, 11, 13. 38, 22, i. q. גָּבִישׁ glacies, κρύσταλλος, unde אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ *lapides glaciei* i. e. grando. Vocab. fortasse magis arab., quàm hebr. crat.

אֲלַגּוּמִּים v. אַלְמֻגִּים.

אֶלְדָּד n. pr. viri Num. 11, 26, 27.

אֶלְדָּעָה n. pr. viri Gen. 25, 4.

אֱלָהּ inus. denomin. esse possit ab אֵל *fortis, Deus*, ubi vid. in fine. — Deriv. אֱלוֹהַּ.

אָלָה, 2 pers. f. אָלִית, inf. absol. אָלֹה ; denom. esse possit ab אָלָה et sic — 1) pr. *per Deum affirmavit*, hinc *juravit* 1 Reg. 8, 31 — 2) *exsecra-*

tus est Jud. 17, 2. Hos. 4, 2. —3) *ejulavit*, ex signif. Chald. et Syr. Sic imper. אֱלִי *ejula* Joel 1, 8.

Hiph. inf. הַאֲלוֹת, undè cum suff. הַאֲלֹתוֹ, fut. apoc. וַיּאַל à יאלה pro יַאֲלָה, formâ petitâ à יָאַל; *jurare fecit aliquem, jurejurando adstrinxit* eum, eum acc. 1 Sam. 14,24: 1 Reg. 8,13: 2 Par. 6, 22. — Deriv. אָלָה, אַלְיָה et תַּאֲלָה.

אָלָה f., suff. אָלָתוֹ, plur. אָלוֹת; 1) *jusjurandum, juramentum.* בּוֹא בָּאָלָה *inire jusjurandum* i. e. jurejurando se obstringere Neh. 10,30, hinc הֵבִיא בְּאָלָה *obstringere* aliquem *juramento* Eze. 17, 13. Cf. Virg. Æn. 4, 339: *Hæc in fœdera veni.* אָלָתִי *jusjurandum mihi præstitum* Gen. 24, 41. —2) *fœdus juramentis confirmatum* Gen. 26, 28. Deut. 29, 11, 14. Eze. 16, 59. — 3) *imprecatio, exsecratio.* Num. 5, 21, 23. Jer. 44, 12. Jes. 24, 6, etc.

אָלָה f. *quercus* Jos. 24, 26, i. q. אַלּוֹן. — Rad. אלל.

אָלָה f. i. q. אַיִל no. 2 q. vid.; *arbor robusta*, spec. *terebinthus*, arbor in Palæstinâ frequens, longæva et propterea locis designandis adhibita Gen. 35, 4. Jud. 6, 11, 19. Verss. vett. modò *terebinthum* modò *quercum* reddunt. — Rad. אול.

אֵלֶּה pron. pl. utriusque generis *hi, hæ, hæc*, ut אֵל, q. vid. Refertur tàm ad antecedentia Gen. 9, 19. 10, 20, 29; 31, quàm ad consequentia Gen. 2, 4. 6, 9. 11, 10. Postponitur plerumque nomini, ut Gen. 15, 1; ubi præponitur, vel est ellipsis verbi subst. vel usurpatur δειχτικῶς Ps. 73, 12. Cf. זֶה. Bis terve repetitum: *hi, illi, illi* Jos. 8, 22. Jes. 49, 12, etc.

אֱלֹהִים, אֱלֹהַּ v. אֱלוֹהַּ.

אִלּוּ (ex אִם et לוּ) *si, etsi* Eccl. 6, 6. Esth. 7, 4.

אֱלוֹהַּ m., cum præf. לֵאלֹהַּ et suff. לֵאלֹהוֹ, plur. אֱלֹהִים, constr. אֱלֹהֵי, suff. אֱלֹהֵיכֶם; cum præfix. בֵּאלֹהִים, לֵאלֹהִים, *Deus;* singul. אֱלֹהַּ exstat quinquagesies et septies; plerumque in libris poet. in Cant. Deut. 32, bis, in prophetis aliquoties, in Job quadragies, in reliq. libris sedecies, pluralis autem אֱלֹהִים bis mille et quingenties circiter vicibus occurrit. Jam verò usurpatur sing. — 1) de *deo quocumque* Dan. 11, 37, 39: 2 Par. 32, 15. Neh. 9, 17. Dictio proverb. est Hab. 1, 11 de homine protervo: זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ *cui robur suum pro numine est* i. e. qui propriis viribus confidit. Cf. Job. 12, 6: אֲשֶׁר הֵבִיא אֱלוֹהַּ בְּיָדוֹ *qui deum in manu gerit.* Arma intelliguntur. Cf. Virg. Æn. 6, 773: *Dextra mihi Deus, et telum..... Nunc adsint.* — 2) plerumque de *vero Deo* pro הָאֱלוֹהַּ Deut. 32, 15. Ps. 50, 22, et in libro Job quadragies. Constr. cum adj. sing. Deut. 32, 15 et pl. Job 35, 10.— Plur. אֱלֹהִים usurpatur. 1) de *Diis* s. *numinibus falsis* Gen. 35, 2, 4. Ex. 12,12. Deut. 29, 18. 32, 17. —2) de *uno Deo*, constr. tùm cum sing. Gen. 1, 1, 3, etc. 2 Reg. 19, 4. Ps. 7, 10, etc. tùm cum plur. Gen. 20, 13. 35, 7, etc. — 2) de *numine quocunque.*

Deut. 32, 39. Ps. 14, 1, etc. —3) de *idolo*, Ex. 32, 1 : 1 Sam. 5, 7, etc. — 4) *Deus alicujus* est deus, quem aliquis colit, quem deum domesticum, tutelarem habet. Gen. 17, 7, 8. 28, 21. Jon. 1., 5. Ruth 1, 16. — *Israëlitarum* igitur *deus* est Jehova, sexcenties propterea dictus אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל et junctim יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהַי — 5) Rarius genitivus continet id, cui deus præest, vel id, quod creavit, ut אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ Gen. 24, 3, אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת Am. 3, 13; vel dei attributa, ut : אֱלֹהֵי אֱמֶת *deus verax* Jes. 65, 16. — 6) de *specie divinâ* 1 Sam. 28, 13, ubi incantatrix ad Saulum : *speciem divinam video è terrâ surgentem.* — 7) de *angelis* juxta plærusque Ps. 8, 6. 82, 1. 97, 7. 138, 1.—8) de *judicibus* Ex. 21, 6. 22, 7, 8. quarum tamen sententiam refutare conatus est W. Gesenius in Thesaur. pag. 95. — Quoad אֱלֹהִים Ps. 45, 7, de *Deo* et quidem *Messiâ* dicitur (Cf. Hebr. 1, 8), et sic vertendum : *solium tuum, ô Deus,* (solium est) *sœculi et æternitatis*, i. e. in sempiternum stabit ; non autem, ut vult W. Gesenius : *solium tuum* erit *solium divinum* i. e. à Deo munitum et fortunatum. — 9) cum art. הָאֱלֹהִים est *DEUS*, Deus unus et verus, Deut. 4, 35 : כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים *nam Jehova est* (verus) *Deus.* 1 Reg. 18, 21 : *Si Jehova est Deus, hunc sequimini, si Baal est* (Deus), *sequimini illum.* Vers. 37. Deut. 7, 9. Undè הָאֱלֹהִים sæpissimè de *Jehova* quamquam sexenties idem valet אֱלֹהִים sine articulo. — *Dei* esse dicebant Hebræi quidquid ipsis utpotè præstantissimum in suo genere specialiter à Deo profectum, missum creatumve videbatur, vel divinam augustamque speciem præ se ferebat (τὸ θεῖον), Gen. 30, 8. 23, 6 : 1 Sam. 14, 15. Ps. 68, 16, etc. similis forsan est ratio formulæ לֵאלֹהִים adjectivis additæ. Jon. 3, 3 : עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים propr. *urbs divinitus magna.* Act. 7, 20 : ἀστεῖος τῷ θεῷ.

אֱוִיל m. 1) i. q. אֱוִיל *vanus* Jer. 14, 14 in Chethib. — 2) mensis Hebræorum sextus, à novilunio Septembris ad Octobris novilunium. Neh. 6, 15. Etymol. latet.

אַלּוֹן m. 1) i. q. אֵלָה Gen. 35, 8. Eze. 27, 6. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 37.—Rad. אלל.

אֵלוֹן m., pl. אֵלוֹנִים undè constr. אֵלוֹנֵי ; 1) *arbor robusta* spec. *terebinthus*, vel *quercus*, ut uno ore vett. intpp. Gen. 12, 6. 13, 18. 14, 13. 18, 1. Deut. 11, 30, etc. Nonnunquam arbores istæ propriis nominibus insigniebantur. — 2) n. pr. viri Gen. 46, 14, qui 36, 2. אֵילוֹן legitur.—Rad. אול.

אַלּוּף et אֶלֶף, m. plur. אַלּוּפִים et אַלְפִּים, constr. אַלּוּפֵי, suff. אַלּוּפֵנוּ, אַלּוּפֵיהֶם ; denom. forsan à אֶלֶף *familia*, undè pr. *tribus* plurib. constans familiis, Gen. 36, 15, 30, in quo tamen ultimo ver. לְאַלְפֵיהֶם est *cum ducibus tribûs suæ.*—2) *dux tribus* spec. Idumæor. Gen. 36, 40. seqq. 1 Par. 1, 51, sqq. Judæor. Zach. 9, 7. 12, 5, 6. it. *dux* in genere Jer. 13, 21

— 3) *familiaris, socius, amicus* Prov. 16,28. 17, 9. Mich. 7, 5. אַלּוּף הַנְּעָרִים *amicus inventutis* dicitur *maritus* Jer. 3, 4 (cf. רֵעַ Jer. 3, 20). — 4) *mansuefactus, cicuratus* Jerem. 11, 19. — 5) *bos* i. q. אֶלֶף. Sexûs est *masc. epicœni*, ita ut sub mascul. etiam de bove feminâ usurpetur Ps. 144, 14. — Rad. אלף.

אָלוּשׁ n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 13.

אֶלְזָבָד n. pr. viror. 1 Par. 12, 12. 26, 7.

אָלַח rad. in Kal inusit.

Niph. נֶאֱלָח, part. נֶאֱלָח; metaph. *corruptus, perditis moribus* qs. vappa *fuit*. Ps. 14, 3. 53, 4. Job 15, 16.

אֶלְחָנָן n. pr. viri 2 Sam. 21, 19, et fortasse 2 Sam. 23, 24.

אֶלִיאָב n. pr. viror. Num. 1, 9. 2, 7. 16, 1, 12. 26, 8: 1 Sam. 16, 6. 17, 13, 28: 1 Par. 16, 4.

אֶלִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 24. 8, 20, 22. 11, 46, 47. 12, 11. 15, 9, 11: 2 Par. 31, 13.

אֶלִיאָתָה n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

אֶלִידָד n. pr. viri Num. 34, 21.

אֶלְיָדָע n. pr. viror. 2 Sam. 5, 16: 1 Reg. 11, 23: 2 Par. 17, 17.

אַלְיָה f. *cauda* quarumdam ovium orientalium, quæ juxta testimonia veterum et recentiorum, adeó crassa et adiposa, ut ad minus decem, aut duodecim, aliquoties quadraginta libras pondere excedat. Ex 29, 22. Levit. 3, 9. 7, 3. 8, 25. 9, 19. — Rad. אָלָה.

אֵלִיָּה et אֵלִיָּהוּ *Elias*, n. pr. prophetæ 1 Reg. 17, 1, 13, etc. 2 Reg. 1, 3, 4. Malach. 3, 23. — 2) alior. viror. Esr. 10, 21, 26: 1 Par. 8, 27.

אֶלְיְהוּ n. pr. vir. 1 Par. 26, 7. 27, 18.

אֶלִיהוּא n. pr. 1) Jobi amici qui et אֱלִיהוּ dicitur, Job 32, 2, 4. 35, 1, etc. — 2) alior. viror. Job 32—35: 1 Sam. 1: 1 Par. 12, 20.

אֶלִיהוֹעֵינַי n. pr. viror. Esr. 8, 4: 1 Par. 26, 3.

אֶלְיוֹעֵינַי n. pr. viror. 1 Par. 3, 23. 4, 36. 7, 8. Esr. 10, 22, 27.

אֶלִיחָבָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 32.

אֶלִיחֹרֵף n. pr. viri 1 Reg. 4, 3.

אֱלִיל, pl. אֱלִילִים, constr. אֱלִילֵי, suff. אֱלִילֵיהֶם; 1) *qui nihili est, inanis, vanus*. 1 Par. 16, 26. Ps. 96, 5. Plur. *vani* i. e. idola. Levit. 19, 4. 26, 1 (cf. הֶבֶל). — 2) *vanitas, debilitas* Job 13, 4: רֹפְאֵי אֱלִיל *medici inanes* i. e. consolatores inanes, cf. Zach. 11, 17. — Rad. אלל.

אֱלִימֶלֶךְ n. pr. viri Ruth 1, 2. 2, 1.

אֱלִיסָף n. pr. viror. Num. 1, 14. 2, 14. 3, 24.

אֱלִיעֶזֶר n. pr. viror. Gen. 15, 2, 3. Ex. 18, 4: 1 Par. 7, 8. 15, 24. 27, 16: 2 Par. 20, 37. Esr. 8, 16. 10, 18, 23, 31.

אֶלְיַעֲנַי n. pr. viri 1 Par. 8, 20.

אֶלְיָעָם n. pr. viri 2 Sam. 11, 3, pro quo 1 Par. 3, 5 עַמִּיאֵל legitur. it. alterius 2 Sam. 23, 34.

אֱלִיפַז n. pr. viror. Gen. 36, 4 sq. Job 2, 11. 4, 1. 15, 1 etc.

אֱלִיפָל n. pr. viri 1 Par. 11, 35.

אֱלִיפֶלֶהוּ n. pr. viri 1 Par. 15, 18, 21.

אֱלִיפֶלֶט n. pr. viri 1 Par. 3, 6. 14, 7, pro quo 14, 5 אֶלְפֶלֶט. it alior.

2 Sam. 23, 34 : 1 Par. 8, 39. Esr. 8, 13. 10, 33.

אֱלִיצוּר n. pr. viri Nnm. 1, 5. 2, 10. 7, 30, 35. 10, 18.

אֱלִיצָפָן n. pr. viri Num. 3, 30, pro quo אֱלִצָפָן Ex. 6, 22. Lev. 10, 4. it. alterius Num. 34, 25.

אֱלִיקָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 25.

אֱלְיָקִים n. pr. viror. 2 Reg. 18, 18. 19, 2. 23, 34. 24, 1. Jes. 22, 20. 36, 3. Jer. 1, 3. Neh. 12, 41 : 1 Chron. 3, 15.

אֱלִישֶׁבַע n. pr. mul. Ex. 6, 23. LXX. Ἐλισαβέτ, ut Luc. 1, 7.

אֱלִישָׁה n. pr. regionis : Gen. 10, 4. Eze. 27, 7, juxta Bochart, *Peloponnesus* est, in quo *Elis* vetustissima et amplissima regio cujus una pars ab Homero vocatur *Alisium*, juxta allios *Hellas* est. Vid. Michaëlis spicil. Geogr. Hebr. T. I, p. 78.

אֱלִישׁוּעַ n. pr. viri 2 Sam. 5, 15. 1 Par. 14, 5.

אֱלְיָשִׁיב n. pr. viror. 1 Par. 3, 24. 24, 12. Esr. 10, 6. 24, 27, 36. Neh. 3, 1, 20. 12, 10.

אֱלִישָׁמָע n. pr. viror. Num. 1, 10. 2, 18 : 2 Sam. 5, 16 : 2 Reg. 25, 25. Jer. 41, 1 : 1 Par. 2, 41 : 2 Par. 17, 8.

אֱלִישָׁע n. pr. prophetæ, 2 Reg. 1–13. In N. T. Ἐλισσαῖος Luc. 4, 27.

אֱלִישָׁפָט n. pr. viri 2 Par. 23, 1.

אֱלִיאָתָה v. אֱלִיתָה.

אלל vicin. יָלַל; hinc Deriv. אֲלַלַי. Ab eodem stemmate defluunt אַלָּה, אַלּוֹן, אֵלִיל quamquam haud satis patenti signific. cognatione.

אֲלַלַי *væ, hei*, gr. ἐλελεῦ, sequ. לִי, Job. 10, 15. Mich. 7, 1.

אָלַם in Kal. inusit. pr. 1) *ligavit.* —2) passiv. *ligatus fuit* sc. linguâ i. e. *obmutuit, tacuit.* — 3) *solitarius, relictus, viduus fuit.*

Niph. נֶאֱלַם, fut. יֵאָלֵם, plur. f. תֵּאָלַמְנָה; 1) *obmutuit, mutus fuit* Jes. 53, 7. Ps. 31, 19. 39, 3, 10. — 2) *siluit* Eze. 33, 22.

Pih. אִלֵּם; part. pl. מְאַלְּמִים *colligantes* Gen. 37, 7. Deriv. facilè inter sequent. dignoscentur.

אֵלָם vid. אַיִלָם.

אֵלֶם m. *silentium.* Ps. 58, 2 : *num revera silentium justitiæ proloquimini?* i. e. num revera justitia, quæ tamdiu siluit et obmutuisse videtur, utimini in decretis vestris? Ps. 56, 1 : יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים *columba silentii inter peregrinos* (i. e. fort. populus Israëlitarum exsul, cf. תּוֹר Ps. 74, 19), inscriptio carminis, ad cujus modos Ps. 56. cantandus erat.

אִלֵּם m. pl. אִלְּמִים, adj. *mutus* Ex. 4, 11. Jes. 35, 6. 50, 10. Ps. 38, 14.

אָלָם Job. 17, 10 in nonnul. editt. malè pro אוּלָם q. v. *sed, verò.*

אַלְמֻגִּים m. pl. 1 Reg. 10, 11, 12 et litt. transp. אַלְגּוּמִּים 2 Par. 2, 7. 9, 10, 11 *ligni prctiosi genus*, quod Salomon ex Ophir advexit Vulgat. *Thyana ligna.* Plerique Rabbini, *coralia* intelligunt, sed hæc non sunt ligna (עֵצִים), ut jam observavit Celsius in Hierob.; et aliundè non ex Indis, sed ad Indos deportabantur.

Juxta eum est potius *Sandalus*, in Persiâ et Indiâ orientali frequens.

אַלְמוֹדָד n. pr. filii Joctanis Gen. 10, 26 : 1 Par. 1, 20.

אַלְמָה f. suff. אַלְמָתִי, pl. אַלְמִים et f. cum suff. אַלְמוֹתָיו; *manipulus* frugum, *merges*. Gen. 37, 7. Ps. 126, 6.

אַלְמֶלֶךְ n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 26.

אַלְמָן m. adj. *viduus*, *derelictus* Jer. 51, 5.

אַלְמָן m. *viduitas*, trop. de civitate rege suo orbatâ Jes. 47, 9.

אַלְמָנָה fem. plur. אַלְמָנוֹת, suff. אַלְמְנוֹתֶיהָ; 1) *vidua* Gen. 38, 11. Ex. 22, 21 etc. Metaph. de civitate rege orbatâ Jes. 47, 8. (Cf. vers. 9 et 54, 4). — 2) Jes. 13, 22 *palatia* i. q. אַרְמְנוֹת, quod ipsum in nonnul. codd. legitur, litt. ר emollit. in ל, ut sæpissimè. Cf. אַרְמוֹן.

אַלְמָנוֹת pl. אַלְמְנוֹתַיִם f. *viduitas* Gen. 38, 14. Metaph. de Israëlis in exilio conditione Jes. 54, 4.

אַלְמֹנִי m. *quidam*, ὁ δεῖνα, pr. *qui reticetur*, cujus nomen dissimulatur. Ubique præmittitur פְּלֹנִי q. v.

אֶלְנָעַם n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

אֶלְנָתָן n. pr. viror. 2 Reg. 24, 8. Jer. 26, 22. 36, 12, 25. Esr. 8, 16.

אֶלְסָר n. pr. regionis vel regni fortasse *Assyriæ* Gen. 14, 1, 9.

אֶלְעָד n. pr. viri 1 Par. 7, 21.

אֶלְעָדָה n. pr. viri 1 Par. 7, 20.

אֶלְעוּזַי, et אֶלְעָזַי n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

אֶלְעָזָר n. pr. viror. quod sæpissimè occurrit.

אֶלְעָלֵה et אֶלְעָלָא n. pr. oppidi in tribu Ruben, Num. 32, 3, 37. Jes. 15, 14. 16, 9.

אֶלְעָשָׂה n. pr. viror. Jer. 29, 3 : 2 Par. 2, 39. 8, 37. 9, 43.

אָלַף vel אָלֵף, fut. יֶאֱלַף; 1) *assuevit*, *assuetus fuit*, undè *familiaris*, *socius*.—2) *mansuefactus fuit*, de brutis. — 3) *didicit*, cf. לָמַד. Prov. 22, 25. — 4) *copulavit*, *sociavit*.

Pih. אִלֵּף, fut. יְאַלֵּף, part. cum suff. מְאַלְּפֵנוּ ex Syrismo pro מְלַמְּדֵנוּ; *docuit*, cum duob. acc. altero pers. altero rei. Job 15, 5. 33, 33. cum uno qui ad pers. refertur Job 35, 11.

Hiph. (denom. ab אֶלֶף *mille*) *millia fecit*, vel *protulit*, *produxit*; part. pl. f. מַאֲלִיפוֹת, Ps. 144, 13.—Deriv. אַלּוּף et

אֶלֶף c. dual. אַלְפַּיִם, pl. אֲלָפִים, constr. אַלְפֵי, suff. אַלְפָּיו; 1) *bos* Deut. 7, 13. 28, 4. Ps. 8, 8. Prov. 14, 4. — 2) *familia* quarum plures unam tribum constituebant Jud. 6, 15 : 1 Sam. 10, 19. 23, 23. De oppido ut familiæ sede Mich. 5, 1. — 3) *mille* Gen. 20, 16. 18, 21. Num. 7, 85. Jud. 20, 45, etc.—4) n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 28.

אַלּוּף vid. אַלּוּף.

אֶלְפָּלֵט vid. אֶלְפָּלֵט.

אֶלְפַּעַל n. pr. viri 1 Par. 8, 11, 12, 18.

אָלַץ in Kal inus. ut אוץ et לָחַץ.

Pi. אִלֵּץ fut. cum suffix. תְּאַלְּצֵהוּ; *ursit*, *institit* alicui, *vim fecit* Jud. 16, 16.

אֶלְצָפָן vid. אֶלְיָצָפָן.

אַלְקוֹם forsan ut in arab. *populus* quasi אַל sit articul. arab. Sic Pocock. ad *Specim. hist. Arab.*, et Castel in *Lexic.* Unde Prov. 31: וּמֶלֶךְ אַלְקוֹם עָמוֹ *rex quocum populus* i. e. populo suo stipatus, LXX. δημηγορῶν ἐν ἔθνει. Hebr. interpr. אַלְקוֹם compos. videtur ex אַל *non* et קוּם *surgere* (cf. אַל־מָוֶת Prov. 12, 28), hâc sententiâ: *rex, contra quem surgi* i. e. *qui resisti nequit*, sed parum aptè ad contextum.

אֶלְקָנָה n. pr. viror. 1 Sam. 1, 1. sq. 2, 11, 20. Ex. 6, 24: 1 Par. 6, 8, 10, 11, 20, 21. 12, 6: 2 Par. 28, 7.

אֶלְקֹשִׁי nom. gent. Nah. 1, 1.

אֶלְתּוֹלַד vid. תּוֹלַד.

אֶלְתֶּקֵה et אֶלְתְּקֹא n. pr. urbis leviticæ in tribu Dan Jos. 19, 44. 21, 23.

אֶלְתְּקֹן n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 59.

אֵם f. suff. אִמִּי, pl. אִמּוֹת suff. אִמּוֹתָם; nom forsan primitiv., etsi forma gramm. ad verbum אמם illud referat; *mater*. Jud. 14, 16. Ps. 27, 10. Esth. 2, 7. — בֶּן אִמִּי *frater meus uterinus* Gen. 43, 29. Poët. בְּנֵי אִמִּי *fratres mei* universè Gen. 27, 29. Cant. 1, 6. De *novercâ* Gen. 37, 10. quæ accuratiùs אֵשֶׁת אָב. Sed matris nomen latiùs patet et dicitur etiam 1) de *aviâ* 1 Reg. 15, 10, et universim de *parente procreatrice* Gen. 3, 20. — 2) metaph. de *eâ, quæ beneficiis de aliis meretur* Jud. 5, 7. — 3) de eo quod tam arctè conjunctum est, ut naturali quasi vinculo adhæreat; sic de vermibus, quibus corpus arroditur, Job 17, 14 (cf. אָב no. 7). — 4) de *gente*, oppos. liberis i. e. hominibus ex eâ oriundis. Jes. 50, 1. Jer. 50, 12. Eze. 19, 2. Hos. 2, 4. 4, 5. — 5) cum דֶּרֶךְ, *mater viæ* est *bivium*, pr. caput viarum (alibi רֹאשׁ דֶּרֶךְ) Eze. 21, 26. — 6) i. q. אֵמָּה *metropolis, urbs insignis et primaria*, quamquam non capitalis 2 Sam. 20, 19. — 7) Metaph. de *terrâ* omnium hominum matre Job 1, 20.

אִם partic. demonstr., interrog. et condition., ut הֵן; hinc 1) *en, ecce!* Hos. 12, 12. Job 17, 13, 16. Prov. 3, 34. — 2) in interrog. rectâ *num? an?* 1 Reg. 1, 27. Jes. 29, 16. Longè creberrimè in interrog. disjunctivâ, ubi præcessit הַ; *utrum — an?* Jos. 5, 13: 1 Reg. 22, 15. Job 21, 6. 34, 17. 40, 8, 9. Etiam in quæst. gemin., quamquam non disjunctivâ, ut Gen. 37, 8. 17, 17. (Ubi duæ quæstiones se excipiunt inter se minus cohærentes, repetitur הַ 1 Sam. 23, 11). — 3) in interrogat. obliquâ: *an, num*, Germ. ob, angl. *if*. Post verba interrog. Cant. 7, 13, explorandi, dubitandi 2 Reg. 1, 2; in quæst. gem. et disjunct. הַ־אִם Gen. 27, 21. Num. 13, 20. Formula מִי יוֹדֵעַ אִם Esth. 4, 14 *nescio an, haud scio an, fortassè*. — 4) *si*, ei, Germ. wenn, seq. præter. ubi non dubitatur aliquid factum esse vel fieri, sic Esth. 5, 8: אִם מָצָאתִי חֵן *si inveni gratiam* Gen. 43, 9. 18, 3. Num. 22, 20; et fut. in re dubiâ Jud. 4, 8: אִם תֵּלְכִי עִמִּי *si mecum ibis* (quod nescio an futurum sit). Genes. 13, 16. 28, 20. Job 8, 4 sq. 11, 10, rarius participio Jud. 9, 15. 11, 9, infin. (pro verbo fin.) Job 9, 27. Ponitur

etiam sine verbo 8, 6. 9, 19. — Quandò geminatur, est *sive, sive* Ex. 19, 13. Lev. 3, 1. Eze. 2, 5, etc. et præcedente negat. *neque, neque* 2 Reg. 3, 14. — 5) *etsi, quamquam*, gr. ἐὰν καί, κἄν, seq. præter. ubi exprimendum *quanquam sum* Job 9, 15, plerumque fut., ubi exprimendum : *etsi essem* Jes. 1, 18. 10, 22. Ps. 139, 8. Job 20, 6 (cf. tamen 9, 20). It. seq. nomine verbali Nah. 1, 11. — 6) *o si, utinam!* εἰ γάρ. Sq. fut. Ps. 68, 14. 81, 9. 95, 7. 139, 19. Anacoluthon est Gen. 23, 13 : אִם אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי *utinam tu!* — *utinam audias me.* — 7) *quum, quando* (cf. Germ. wenn, wann, et angl. *when*). Seq. præt., sæpe etiam plusquamperf. et fut. exacto reddendum Jes. 24, 13 : אִם כָּלָה *quando finita est* Am. 7, 2 : וְהָיָה אִם כִּלָּה לֶאֱכֹל *et cum absumsisset.* Jes. 4, 4 : אִם רָחַץ *quando abluerit.* Gen. 38, 9. Ps. 63, 7. Job 8, 4. 17, 13. Ita in comp., ut עַד אִם *usquè dùm* Gen. 24, 19, עַד אֲשֶׁר אִם 28, 15. Num. 32, 17. Jes. 6, 11. — 8) rarò *quum* causale, *quandoquidem* Gen. 47, 18. Jes. 53, 10. — In jurisjurandi formulis אִם absol. positum, fit partic. negans, 2 Sam. 11, 11 : 1 Reg. 1, 51. Ps. 89, 36, etc., sed addito לֹא, fit affirmans Num. 14, 28. Jes. 5, 9. Jer. 15, 11, etc. Propriè quidem est partic. merè conditionalis, quippè per euphismum omittitur sententiæ pars, quæ mali imprecationem continet. Plena verò formula exstat : *sic faciat mihi Deus et addat*, אִם *si*, pro ut legitur 1 Sam. 3, 17, etc. Vid. etiam Num. 32, 23. Deut. 11, 28. Ps. 137, 6, etc. — In obtestationibus haud secus ac in juram. Cant. 2, 7. 3, 5. Neh. 13, 25, rarò alibi maximè poet. Jud. 5, 8. Jes. 22, 14. 62, 8. Prov. 27, 24. — Compos. cum aliis partic. הַאִם *nonne? ecce?* Num. 17, 28. Job 6, 13. — אִם־לֹא *nonne?* (ubi præcessit הֲלֹא Jes. 10, 9. it. *si non, nisi* Ps. 7, 13. Gen. 24, 8. Indè post form. jurandi fortiter affirmat et asseverat Numer. 14, 28. Jes. 14, 9, etiam in obtestationibus Job 1, 11. 2, 5. 17, 2. 22, 20. 30, 25. Jes. 5, 9. Ponitur pro *sed*, sondern, (cf. εἰ μή, *nisi*, Chald. אֶלָּא ex אִם־לָא) Genes. 24, 37, 38.

אִמָּה f. suff. אֲמָתִי, pl. (servato ה) אֲמָהוֹת, construct. אַמְהוֹת, suffix. אַמְהֹתֵיהֶם ; vocabul. forsan primitiv. *ancilla, serva.* אֲמָתְךָ *serva tua* pro *ego*, Jud. 19, 9 : 1 Sam. 1, 11, 16. 25, 24 sq. 2 Sam. 14, 15 (cf. אָדוֹן). בֶּן־אָמָה *filius ancillæ* i. e. servus. Ex. 23, 12. Ps. 116, 16.

אַמָּה, fem., constr. אַמַּת, dual. אַמָּתַיִם, pl. אַמּוֹת ; pr. i. q. אֵם, sed ubique metaph. *de principio, capite, fundamento* rei. Spec. 1) est *mater brachii* i. e. pars brachii anterior, *cubitus, ulna* Deut. 3, 11. De mensurâ Gen. 6, 15. Ex. 25, 10, etc. Ulnarum numerandarum ratio hæc est : אַמָּתַיִם *duæ ulnæ*, שָׁלֹשׁ אַמּוֹת *tres ulnæ* atque ita usque ad denarium numerum, in sequiore Hebr. אַמּוֹת שָׁלֹשׁ 2 Par. 6, 13 ; cum numeris denario majoribus in antiquiore Hebr. hunc in modum : חֲמִשִּׁים אַמָּה Gen. 6, 15, in sequiore

חֲמִשִּׁים אַמּוֹת Ez. 42, 2 vel אַמּוֹת עֶשְׂרִים 2 Par. 3, 4. Præterea omnis generis numeralibus et in utroque Hebr. jungitur interced. בְּ: אַרְבַּע בָּאַמָּה *quatuor ad ulnam* i. e. quatuor ulnæ, מֵאָה בָּאַמָּה *centum ulnæ*, Ex. 27, 9. 18. 36, 15. 38, 9. Ulna vulgaris Hebræorum sex, ut videtur, palmorum erat, et major ἑπταπάλαιστος memoratur Eze. 40, 5. 43, 13. cf. 2 Par. 3, 3, et quæ disputavit W. Gesenius in Thes. p. 110. 113.—Metaph. Jer. 51, 13: *venit finis tuus, mensura rapinæ tuæ* i. e tempus, quo Deus nefandoquæs tui tuo modum et mensuram posuit.—2) *metropolis*. 2 Sam. 8, 1: *et sumsit Davides frenum metropoleos è manu Philistæorum* i. e. metropolin Philistæornm sibi subjecit. Cf. proverbium Arabum: *tradidit capistrum suum alicui* i. e. arbitrio ejus se permisit. Schult. ad Job 30, 11.—3) *fundamentum* Jes. 6, 4. —4) n. pr. collis 2 Sam. 2, 24.—Rad. אמם, si formam gramm. spectes.

אֵמָה i. q. אֵימָה q. v. *terror*.

אֻמָּה f. *populus*, *natio*. Legitur tantùm in plur. אֻמּוֹת Gen. 25, 16. Num. 25, 15, et אֻמִּים Ps. 117, 1. —Rad. אמם.

אָמוֹן m. *alumnus*, al. *opifex*, *architectus* i. q. אָמָן, Prov. 8, 30 de sapientiâ Dei mundi opifice. — 2) i. q. הָמוֹן (à rad. הָמָה) *multitudo*, *turba* Jer. 52, 15. — 3) *Amon*, n. pr. numinis suremi apud Thebanos (vid. נֹא אָמוֹן) — 4) n. pr. viror. 1 Reg. 22, 26: 2 Reg. 21, 18 — 26: 2 Par. 33, 20 sq. Neh. 7, 59.

אָמוֹן n. pl. אֲמוּנִים et אֲמֻנִים; sed constr. אֲמוּנֵי, vid. in Rad.; *fides*, *veracitas* Deut. 32, 20. Jes. 26, 2. אִישׁ אֱמוּנִים *vir fidus*, *fidelis* Prov. 20, 6.—Rad. אמן.

אֲמוּנָה f. constr. אֲמוּנַת, suffix. אֲמוּנָתְךָ et אֲמֻנָתְךָ, in pausâ אֲמוּנָתְךָ, pl. אֲמוּנוֹת; 1) *firmitas* Ex 17, 12.— 2) *securitas* Jes. 33, 6. — 3) *fides*, quâ quis promissa exsequitur. Tribuitur hominibus Ps. 37, 3. Prov. 28, 20. Hab. 2, 4, Deo Deut. 32, 4. Ps. 36, 6. 40, 11.—Rad. אמן.

אָמוֹץ n. pr. viri Jes. 1, 1. 2, 1. 13, 1. 20, 2.

אָמִי n. pr. viri Esr. 2, 57, forsan corruptum pro אָמוֹן Neh. 7, 59.

אֵמִים vid. אֵימִים.

אֲמִינוֹן n. pr. viri i. q. אֲמְנוֹן. 2 Sam. 13, 20.

אַמִּיץ m. *firmus*, *fortis* Job 9, 4, 19, plenius addito כֹּחַ Nah. 2, 2. Jes. 40, 26.—Rad. אָמַץ.

אָמִיר m. *vertex* arboris, *ramus summus*, Jes. 17, 6, 9.

אָמַל vel אָמַל *languit*, *flaccidus fuit*, pr. caput demisit. Affine est אָבַל q. v. Par. pass. f. אֲמֻלָה *languidum*, de corde Eze. 16, 30.

Pyl. אִמְלֵל 1) *languit*, pr. de plantis Jes. 24, 7, hinc de agris, de homine ægroto Ps. 6, 3, ubi אֲמֻלָּל est pro מְאֻמְלָל.—2) *tristis fuit* Jes. 19, 8, de terrâ vastatâ Jes. 24, 4. 33, 9. de mœnibus dirutis Thren. 2, 8. Usurpatur tantum in sermone poët. Sed pedestris sermonis est

אֲמֻלָּל m. *languidus*, *debilis* Neh. 3, 34.

אמם rad. inus. quæ ut עמם, גמם (q. v.) *conjugendi* vim habuisse videtur. – Deriv. אֻמָּה et forsan לאם.

אֲמָם n. pr. oppidi ad meridiem tribûs Judæ. Jos. 15, 25.

אָמַן pr. *fulcivit, sustentavit*, hinc *nutrivit, aluit* (cf. כָּלְכַּל). it. intrans. *fultus*, hinc *firmus inconcussus*, et metaph *fidus fuit*. Partic. act. אֹמֵן παιδαγωγός, puerum *gestans et curans* Num. 11, 12. it. *tutor* et *altor* Esth. 2, 7. f. אֹמֶנֶת *nutrix* Ruth 4, 16. suff. מֵנְקָתוֹ *nutrix ejus* 2 Sam. 4, 4. pl. m. אֹמְנִים *altores, tutores* 2 Reg. 10, 1. suff. אֹמְנֶיךָ *altores tui* Jes. 49, 23. Par. pass. pl. אֱמוּנִים *nutriti*, i. e. *gestati* Thren. 4, 5. Sed *fidi, fideles* Ps. 12, 2. 31, 24. Constr. אֱמוּנֵי *fideles* (Israëlis) 2 Sam. 20, 19.

Niph. נֶאֱמַן, part. נֶאֱמָן, plur. נֶאֱמָנִים, fut. יֵאָמֵן, plur. f. in pausâ תֵּאָמַנָּה pro תֵּאָמַנְנָה; 1) *fultus, gestatus est* brachiis parvulorum instar Jes. 60, 4. — 2) *firmus, stabilis fuit* 1 Sam. 2, 35. 25, 28: 2 Sam. 7, 16: 1 Reg. 11, 38. Jes. 22, 23, 25. — 3) *diù duraturus, perennis fuit*, de aquâ Jes. 33, 16. Jer. 15, 18, de morbis Deut. 28, 59, de fœdere Ps. 89, 29. — 4) metaph. *fidus, fidelis fuit*, Num. 12, 7, Deut. 7, 9. Jes. 49, 7. Hos. 12, 1. — 5) *probus, integer fuit*, Prov. 11, 13. 27, 6: נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אֹהֵב *proba sunt vulnera amici* i. e. ex animi candore profecta. Vulneribus autem significantur correctiones severiores. — 6) *verus, certus fuit* Hos. 5, 9. De verbo Dei Ps. 19, 8; it. *verus agnitus est* Gen. 42, 20, et *verus confirmatus est* 1 Reg. 8, 26.

Hiph. הֶאֱמִין, fut. יַאֲמִין (sed תַּאֲמִינוּ Jes. 30, 21 vid. in יָמַן); 1) *innixus est, superstruxit rei* pr. Jes. 28, 16: *cui qui superstruit, non aufugiet*. Plerumque — 2) transl. *fidem habuit* Gen. 15, 6. Job. 4, 18. Ps. 78, 22, etc. — 3) *credidit*, absol. Jes. 7, 9, plerumque seq. ל pers. et rei Gen. 45, 26. Ex. 4, 1, 8, 9. Prov. 14, 15. Ps. 106, 24, seq. כִּי Ex. 4, 5. Job 9, 16; it. cum inf. Job 15, 22. — 4) fortassè intrans. *constitit firmus*. Job 39, 24: *non consistit firmus, ubi tubæ vox* sc. audita est. Cf. Virg. Georg. 3, 83. E vulgari linguæ usu interpretatio esset: ita exoptat pugnam, ut *vix credat* suisque auribus confidat præ gaudio. Cf. 9, 16. 29, 24.

אָמֵן m. *artifex, faber* Cant. 7, 2.

אֱמֶן 1) adj. verbal: *firmus*, metaph. *fidus, verus*. Cf. Apoc. 3, 4. Neutr. *fidum, verum, fides* Jes. 65, 16. — 2) Indè transiit in partic. affirmantis et assentientis *firmum, ratum esto, verè, certò*, Deut. 27, 15. Num. 5, 22: 1 Reg. 1, 36. Neh. 15, 13, etc. Geminat. vim auget Ps. 41, 14. 72, 19. 89, 53.

אֱמֶת m. *fides, veritas* Jes. 25, 1.

אֲמָנָה f. 1) *fœdus* Neh. 10, 1. — 2) *statutum, decretum* i. q. חֹק. Neh. 11, 23. — 3) n. pr. fluvii in Antilibano 2 Reg. 5, 12, à quo illa

ipsa Libani pars Amana dicta Cant. 4, 8.

אֻמְנָה f. pr. *fulciens*, hinc *columna*, *postis* Pl. אֻמְנוֹת 2 Reg. 18, 16.

אֹמְנָה f. 1) *educatio*, *tutela* Esth. 2, 20. — 2) *veritas*, adv. *re verâ*, *verè* Gen. 20, 12. Jos. 7, 20.

אַמְנוֹן n. propr. 1) filius Davidis Sam. 3, 2. 13, 1—39, qui et אֲמִינוֹן 2 Sam. 13, 20. — 2) alter. viri 1 Par. 4, 20.

אָמְנָם adv. *re verâ*, *verè*, *profectò*, Job 9, 2. 19, 4. 5. Jes. 37, 18. אָמְנָם כִּי *verum* est *quod* Job 12. 2. Ruth. 3, 12.

אֻמְנָם *id.* Gen. 18, 13. Num. 22, 57.

אָמַן, imp. אֱמַן, fut. יֶאֱמַן; *firmus*, *validus fuit* (vicin. חָמַס, חָמַץ *acer fuit*), 2 Par. 13, 18. Sq. מִן *prævaluit* alicui Gen. 25, 23. Ps. 18, 18. 142, 7. Hinc *fortis*, *animosus fuit* Deut. 31, 6, 7, 23. Jos. 1, 6, 9, 10. 10, 25.

Pi. אִמֵּן 1) *firmum reddidit*, *firmavit* labantem Job 4, 4. Jes. 35, 3. Hinc *firmavit*, *alacrem reddidit animum* Deut. 3, 28. Job. 16, 5. — 2) *roboravit*, *corroboravit* Jes. 41, 10. Ps. 89, 22. 2 Par. 11, 17. Prov. 31, 17. 24, 5.—3) *restituit*, *refecit* ædificium i. e. חִזֵּק 2 Par. 24, 13, it. *statuit*, *condidit*. Prov. 8, 28.— 4) *obfirmavit* (cor) Deut. 2, 30. 15, 7: 2 Par. 36, 13. — 5) *constituit*, *delegit sibi* Ps. 80, 18. Jes. 44, 14.

Hiph. fut. apoc. יַאֲמֵן *fortis sit*, de animo Ps. 27, 14. 31, 25.

Hithpa. הִתְאַמֵּץ, *alacrem se gessit*, *alacriter fecit aliquid* 1 Reg. 12. 18: 2 Par. 10, 18. — 2) *corroboravit se*, de conjuratis 2 Par 13. 7. — 3) *obfirmavit se* i. e. animo obfirmato fuit Ruth 1, 18. Cf. חָזַק.

אָמֻץ pl. אֲמֻצִים *alacres* de equis. Zach. 6, 3. Aquila et Vulgat. *fortes*, sed ver. 7 ob contextum flagitat אֲדֻמִּים *rubri*.

אֹמֶץ m. *robur*, Job 17, 9.

אַמְצָה m. *robur*. Zach. 12, 5.

אַמְצִי n. pr. viror. 1 Par. 6, 31. Neh. 11, 12.

אֲמַצְיָה et אֲמַצְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 12, 22. 14, 1, 11. Amos 7, 10: 1 Par. 4, 34. 6, 30: 2 Par. 25, 1 sqq.

אָמַר, part. act. אֹמֵר, pass. אָמוּר, infin. absol. אָמוֹר, constr. אֱמֹר, sed semel אֲמַר Prov. 25, 7. cum præf. בֶּאֱמֹר, כֶּאֱמֹר, sed cum לְ semper לֵאמֹר, cum suff. אֲמָרְכֶם, אֲמָרִי, fut. יֹאמַר et יֹאמֶר, convers. וַיֹּאמֶר; 1. pers. sing. אֹמַר pro אֶאֱמַר, cum suffix. et abjecto Aleph יְמָרוּךְ Ps. 139, 20, ubi quidam legunt יַמְרוּךָ à מָרָה; 1) *dixit* Gen. 1, 3. Jer. 14, 17, et sexcenties. it. *locutus est*, ut דִּבֶּר sed rarò Gen. 4, 8. Ex. 19, 25: 2 Par. 2, 10. 32, 24. Psalm. 139, 20, et Dan. 7, 16. Constr. cum לְ, אֶל, *ad aliquem*, *alicui* ut plurimùm; nonnumquàm *de aliquo*, ut Gen. 20, 13. Jud. 9, 54. Ps. 71, 10. sæpiùs cum accus. rei Deut. 17, 11. Jer. 3, 16. Ps. 139, 10. *jussit mandavit* Lev. 17, 12. Ps. 105, 31. Esth. 1, 17:

1 Par. 21, 17. *addixit*, *assignavit* 1 Reg. 11, 18. Hab. 3, 9. *prædicavit, celebravit*, Jes. 3, 10. Ps. 40, 11. 145, 6, 11. *vocavit*, *nominavit* Jes. 8, 12. — 2) *secum dixit*, *animo volvit, cogitavit* addito vel non בְּלִבּוֹ, לְלִבָּבוֹ; Gen. 17, 17. Ps. 10, 6, 11. Ex. 2, 14.

Niph. נֶאֱמַר, fut. יֵאָמֵר et יֵאָמַר, 1) *dictus est* Dan. 8, 26. cum לְ et אֶל pers. Num. 23, 23. Eze. 13, 12. ut lat. *dicitur*, *dicunt* Gen. 10, 9. 22, 14. Num. 21, 14. — 2) יֵאָמֵר לְ *dicitur alicui* (hoc vel illud) i. e. (ita) *vocatur*, *appellatur*. Jes. 4, 3. 19, 18. 61, 6. 62, 4. Hos. 2, 1.

Hiph. הֶאֱמִיר *dicere* i. e. spondere fecit Deut. 26, 17, 18.

Hithpa. הִתְאַמֵּר *seipsum prædicavit, extulit se, gloriatus est* Ps. 94, 4. Derivata sunt præter seq. אֹמֶר, מַאֲמָר.

אֵמֶר m. cum c. suff. אִמְרוֹ plur. אֲמָרִים constr. אִמְרֵי, suffix. אֲמָרַי, אִמְרֵיכֶם; 1) *verbum*, *sermo* i. q. דָּבָר, sed tantùm poët. præter Jos. 24, 27. Maximè de verbis Dei Num, 24, 4, 16. Prov. 6, 2. 15, 26. 22, 21. Ps. 19, 15. Sed Gen. 49, 21, Bochart legit אַמְרֵי *rami* q. v. in אַיָּלָה — 2) *jussum*, *mandatum*. Job 20, 29: נַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל *sors à Deo ei demandata*, imposita.

אֵמֶר n. pr. viror. Jer. 20, 1. Esr. 2, 59. Neh. 7, 61.

אֹמֶר m. suff. אָמְרִי; poët. tantùm. i. q. אֵמֶר, 1) *verbum*, *sermo* Ps. 19, 4. — 2) spec. *carmen*, *hymnus* (ἔπος) Ps. 19. 3; *epinicium* Ps. 68, 12. Hab. 3, 9. — 3) *promissio* Dei. Ps. 77, 9. — 4) *res*, *aliquid*, sicut דָּבָר. Job 22, 28.

אִמְרָה, constr. אִמְרַת, suff. אִמְרָתוֹ, pl. אֲמָרוֹת, constr. אִמְרוֹת; nonnisi poët. *verbum*, *sermo*, potissimum de verbo Dei Ps. 18, 31. 119, 38, 50, 103, 140, et de poësi sacrâ Gen. 4, 23. Deut. 32, 2. Ps. 17, 6.

אֶמְרָה f. id. Thren. 2, 17.

אֱמֹרִי *Amorrhæus*, collect. *Amorrhæi*, n. pr. populi cananitici, cujus nomen nonnunquàm latissimè patet et ad omnes gentes Cananæas transfertur Gen. 14, 7, 13. 15, 16. 48, 22. Num. 13, 29. 21, 13, 24, 32, 39. Deut. 1, 20. 4, 47. Jos. 2, 10.

אֲמָרִי n. pr. viror. 1 Par. 9, 4. Neh. 3, 2.

אֲמַרְיָה n. pr. viror. Soph. 1, 1: 1 Par. 5, 3 (al. 6, 7). 5, 37 (al. 6, 11). Esr. 7, 3. 10, 42. Neh. 10, 4. 11, 4. 12, 2, 13.

אֲמַרְיָהוּ n. pr. viror 1 Par. 24, 23: 2 Par. 19, 11. 31, 15.

אַמְרָפֶל n. pr. viri Gen. 14, 1, 9.

אֶמֶשׁ m. 1) *nox prætérita*: hinc adv. *nocte prætéritâ* Gen. 19, 34. 31, 29, 42. it. *heri* i. q. תְּמוֹל 2 Reg. 9, 26. — 2) *nox*, *tenebræ* generatim. Job 30, 3: *fugiunt* אֶמֶשׁ שְׁאָה וּמְשֹׁאָה *in noctem* seu *tenebras vastæ vastitatis*. Desertum enim invium egregiè nocti tenebrisque comparare solent Orientales. Vide Jer. 2, 6, 31 et Jes. 42, 16. Etymon incertum.

אֱמֶת pro אֲמֶנֶת f., suff. אֲמִתִּי, אֲמִתּוֹ; pr. *firmitas*, *stabilitas*, *perennitas*, hinc *amicitia*, *favor*, *boni-*

tas constans et *stabilis* Ex. 18, 21. Jud. 9, 16, 19. Jos. 2, 12. Jes. 39, 8. — 2) *fides*, quâ quis sibi constat, promissa servat et exsequitur Jes. 59, 14, 15. Ps. 45, 5. 71, 22. 91, 4. Sæpissimè jungitur חֶסֶד et per ἓν διὰ δυοῖν intelligendus *favor constans et perennis*. עָשָׂה חֶסֶד וֶאֱמֶת עִם *benevolentiam sinceram alicui præstare* Gen. 24, 49. 47, 29. Jos. 2, 14: 2 Sam. 2, 6. 15, 20. — 3) *probitas*, *integritas*. Opp. רֶשַׁע Prov. 8, 7. Spec. est *integritas* (judicis), *justitia* Ps. 19, 10. Jes. 16, 5. Prov. 29, 14; it. *sinceritas* opp. simulationi Jos. 24, 14: 1 Sam. 12, 24: 1 Reg. 2, 4. Jes. 10, 20. — 4) *veritas* oppos. mendacio Gen. 42, 16. Deut. 22, 20: 2 Sam. 7, 28. אֲמָרִים אֱמֶת *verba* (quæ) *veritas* (sunt) Prov. 22, 21. Jes. 42, 3. Jer. 26, 15. Ps. 119, 142. אֱמֶת יְהוָה *veritas Dei* sæpè pro verâ ejus doctrinâ et religione Ps. 25, 5. 26, 3. 86, 11. — Rad. אָמַן.

אַמְתַּחַת f., suff. אַמְתַּחְתּוֹ, plur. constr. אַמְתְּחוֹת, suff. אַמְתְּחֹתֵינוּ; *saccus* Gen. 42, 27. sq. 43, 18, 21, 22, — Rad. מָתַח.

אַמְתַּי n. pr. viri 2 Reg. 14, 25. Jon. 1, 1.

אָן forsan contract. ex אַיִן *ubi?* מֵאָן *unde?* 2 Reg. 5, 25 (in Chethib). Dein: *quo? quorsum?* de tempore *quamdiu?* עַד־אָן *usque quando? quamdiu?* Job 8, 2. Cum ה locali אָנָה 1) *quo? quorsum?* etiam citra interrog. Jos. 2, 5. Neh. 2, 16. Constr. prægnans est Jes. 10, 3: אָנָה תַּעַזְבוּ כְבוֹדְכֶם *quorsum* (transportabiti s ubi) *relinquetis divitias vestras.* — 2) *ubi?* Ruth. 2, 19. — 3) de tempore: עַד־אָנָה *usque quando? quamdiu?* Ex. 16, 28. Ps. 13, 2. Job 18, 2. — 4) sine interr. אָנָה וְאָנָה *huc et illuc* 1 Reg. 2, 36, 42.

אֵן i. q. אוֹן *Heliopolis.*

אָנָּא (lege *ânna*, non *onna*) interj. *ah quæso!* seq. imperat. Gen. 50, 17, vel fut. apoc. i. e. Optativ. Neh. 1, 5, alibi absol. legitur Ex. 32, 31. Dan. 9, 4. Scribitur אָנָּה 2 Reg. 20, 3. Jes. 38, 3. Job 1. 14.

אנה 1) vicin. verbis אָנַק, אָנַח, אָנַן, עָנָה; *mœruit, luxit, ingemuit, suspiria duxit* Jes. 3, 26. 19, 8. — 2) Pih. אִנָּה *fecit* (Deus), *ut obveniret, accideret* aliquis alicui Ex. 21, 13.

Puh. אֻנָּה, fut. יְאֻנֶּה; *obvenire factus est* i. e. *obvenit*, *obtigit* infortunium Prov. 12, 21. Ps. 91, 10.

Hithpa. הִתְאַנָּה, part. מִתְאַנֶּה; *se ipsum objecit*, i. e. *occasionem quæsivit* alicui nocendi cum ל 2 Reg. 5, 7. — Deriv. אֲנִיָּה, אֳנִיָּה, תַּאֲנָה, תְּאֵנָה, תַּאֲנִיָּה.

אָנָה *quorsum?* vid. אָן.

אֲנָה vid. אָנָּא.

אֲנוּ *nos* i. q. אֲנַחְנוּ tantùm Jerem. 42, 6 in Chethib. Deriv. ab אֲנִי, ut אֲנַחְנוּ ab אָנֹכִי, et ex eâ decurtata sunt Suffixa נוּ, ־נוּ, ־נוּ. In Keri אנחנו, at nil dubito, quin אנו genuinum sit.

אֱנוֹשׁ m., pl. אֲנָשִׁים (cf. יוֹם, pl. יָמִים), constr. אַנְשֵׁי, suffix. אֲנָשֶׁיךָ,

אֲנָשִׁיהֶם; vocab. poët. 1) *homo* et plerùmque collect. *homines* Ps. 8, 3. 55, 14. Job 7, 17. 15, 14. Deut. 32, 26. Spec. est forsan *vulgus*, *homines vulgares*, hinc Jes. 8, 1 : בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ *scripturâ vulgari* i. e. vulgaribus, non artificiosis litterarum figuris, ab illiterato quoque nullo negotio legendis. —it. *homines mali.* Ps. 9, 20. 56, 2 66, 12.—2) n. pr. viri Gen. 4, 26. 5, 9, 9.—Rad. אָנַשׁ, ut vulgò, sed W. Gesenio אֱנוֹשׁ est forma deducta vocabuli inusit. אֱנֶשׁ, quod ut primitiv. ducit, et à quo etiam formam contractam et emollitam אִישׁ derivari contendit. Ergò juxta eum ægritudinis et morbi significatus, qui inest in rad. אָנַשׁ, aliundè (à themate נשׁ) penitus ab hâc radice nominali planè alienus est. Sed hoc nimis coactum.

אָנָה vicin. נָאַק, אָנַק, עָנָה. Niph. נֶאֱנַח, imper. הֵאָנַח, fut. יֵאָנַח; *ingemuit*, *suspiravit* Thren. 1, 21. Prov. 29, 2. Joël 1, 18. Cum עַל rei propter quam suspiratur Eze. 21, 12 (9, 4) et מִן Ex. 2, 23.

אֲנָחָה f. suff. אֲנָחָתִי, pl. cum. suff. אֲנָחֹתַי; *gemitus*, *suspirium* Ps. 6, 7. 31, 11. Job 3, 23. Thren. 1, 22. Jes. 21, 2. 35, 10. 51, 11.

אֲנַחְנוּ pron. plur. c. *nos*, forma vulgaris, ex qua decurt. est נַחְנוּ.

אֲנִי, cum accentu disjunct. אָנִי, pron. sing. c. *ego* i. q. אָנֹכִי q. v. Ex. 22, 26. Eccl. 2, 1, etc. Nonnunquam includit verbum substant. *ego* (*sum*). Gen. 24, 24; sed plerumque seq. attributo.

אֳנִי c. *navis* seu potius collect. *classis* 1 Reg. 9, 26. 10, 11, 22. — Rad. אנה.

אֳנִיָּה f. pl. אֳנִיּוֹת, suff. אֳנִיּוֹתֵיהֶם; *navis* Gen. 49, 13. Jud. 5, 17. Jes. 2, 16. Jon. 1, 3. Prov. 30, 19: 2 Par. 9, 21, sed 18, 13 Chethib habet אֳנִיּוֹת. אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת *nautæ* 1 Reg. 9, 27. — Rad. אָנָה.

אֲנִיָּה f. *mœror*, *luctus* Jes. 29, 2. — Rad. אָנָה.

אֲנִיעָם n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

אֲנָךְ m. *plumbum* i. q. עֹפֶרֶת, hinc pro *perpendiculo* Am. 7, 7 : חוֹמַת אֲנָךְ *murus perpendiculi* i. e. ad amussin constructus. Vers. 8 : *perpendiculum admovebo populo meo Israël* i. e. omnia destruam, quasi ad normam et libellam. Cf. Jes. 34, 11 : 2 Reg. 21, 13.

אָנֹכִי in Pausâ mutato tono אָנֹכִי pron. sing. c. *ego*, Gen. 7, 4. Ex. 3, 6. Jud. 17, 9: 1 Sam. 1, 15, etc. Ab hâc formâ primigeniâ derivata videtur brevior altera אֲנִי.

אָנַן vicin. sunt אָנָה, אָנַח, עָנָה. Hithpo. הִתְאוֹנֵן pr. *mœstum se gessit*, hinc *conquestus*, *quiritatus*, *est*. Part. pl. מִתְאוֹנְנִים *quiritantes* Num. 18, 1. fut. יִתְאוֹנֵן *quiritabitur* Thren. 3, 39.

אָנַס ut in Syr. *ursit*, *coëgit*; part. act. אוֹנֵס Esth. 1, 8.

אָנַף, fut. יֶאֱנַף pr. *spiravit*, *naribus efflavit*; hinc translatè *iratus fuit*. Constr. vel absol. Ps. 2, 12. 60, 3. 79, 5, vel cum בְּ objecti Jes. 12, 1 : 1 Reg. 8, 46. Ps. 85, 6. In Kal

legitur nonnisi in submiliore et poëtico dicendi genere, in pedestri oratione frequentatur.

Hithpa. הִתְאַנַּף, futur. יִתְאַנַּף, pr. *iratum se præbuit*, hinc i. q. Kal, cum בְּ Deut. 1, 37. 4, 21. 9, 20: 1 Reg. 11, 9.—Deriv. אַף pro אָנֵף.

אֲנָפָה f., avis quædam impura vulgò *ardea* Lev. 11, 19. Deuter. 14, 18. LXX. χαραδριός i.e. avis in hiatibus amnium et ad ripas degens. Bochart *iracundam* reddit cum Hebræis et suspicatur aquilæ genus esse, quod Arabes *zummadj* vocant et cui nomen est ab *iracundiâ*.

אָנַק, imper. אָנֹק, fut. יֶאֱנַק; vicin. sunt אָנַק, חָנַק, עָנָה, אָנַח, אָנָה; *ingemuit vehementius, clamavit cum gemitu* Jer. 51, 52. Eze. 26, 15.

Niph. part. plur. נֶאֱנָקִים *gementes apud se, singultantes* Eze. 9, 4. 24, 17. Imper. הֵאָנֵק דָּם *ingemisce tacens*, ne quis suspiria audiat.—Indè:

אֲנָקָה f. constr. אֲנָקַת 1) *clamor, gemitus* Mal. 2, 13. Ps. 12, 6. 79, 11. 102, 21. — 2) Lev. 11, 30 *stellionis* genus nomen habens à voce suâ gemebundâ. LXX. Vulgat. *murem araneum* reddunt. Vide Bochart. in Hierozoic.

אָנַשׁ i. q. נוּשׁ *æger, malè affectus fuit*. Part. pass. אָנוּשׁ, f. אֲנוּשָׁה *æger, malè affectus*, de plagâ aut vulnere ægrè sanabilibus Jer. 25, 18. Mich. 1, 9. Job 34, 6, de dolore Jes. 17, 11, de die calamitoso Jes. 17, 16, de animi indole maligná Jer. 17, 9.

Niph. fut. in pausâ et cum ך con vers. וַיֵּאָנַשׁ *et graviter ægrotavit*. 2 Sam. 12, 15.

אָסָא n. pr. viror. 1 Reg. 15, 9—24: 1 Par. 9. 16 & 2 Par. 14—16.

אָסַד inus. sed forsan i. q. arab. אזי *læsus est, percepit noxam* et transit. *læsit*. Indè אָסוֹן.

אָסוּךְ m. *pyxis unguentaria* 2 Reg. 4, 2. — Rad. סוּךְ.

אָסוֹן m. *noxa, damnum*, Gen. 42, 4. 38. Ex. 21, 22, 23.—Rad. אסה.

אָסוּר m. pl. אֲסוּרִים, suff. אֲסוּרָיו; *vinculum* Jud. 15, 14. Eccl. 7, 26 (27). בֵּית הָאָסוּר Jer. 37, 15 *domus vinculi* i. e. carcer. Jer. 37, 15. — Rad. אָסַר.

אָסִיף et אָסֶף m. *collectio* seu messis *pomorum* Ex. 23, 16, 34, 22. — Rad. אָסַף.

אָסִיר m. pl. אֲסִירִים, constr. אֲסִירֵי, suff. f. אֲסִירַיִךְ; substant. (cf. Gen. 39, 20) *captivus*. Job 3, 18. Ps. 68, 7.

אַסִּיר m. 1) id. Jes. 10, 4. 24, 22. 42, 7. — 2) n. pr. viror Ex. 6, 24: 1 Par. 6, 7, 8, 22.

אסם vicin. שׂוּם *ponere*, chald. et syr. אסן *coacervavit, reposuit*. Indè

אֲסָמִים, m. pl. suff. אֲסָמֶיךָ; *horrea* Deut. 28, 8. Prov. 3, 10, quæ in oriente subterranea esse solent, hodiè *Matmourath* dicta.

אַסְנָה n. pr. viri Esr. 2, 50.

אַסְנַפַּר n. pr. viri Esr. 4, 10.

אָסְנַת n. pr. mulieris Gen. 41, 45. 46, 20.

אָסַף part. act. cum suff. אֹסְפֶךָ, אֹסְפָם, pass. pl. constr. אֲסֻפֵי, infin. absol. אָסוֹף, constr. אֹסֶף, suff. אָסְפְּךָ, imp. אֱסוֹף, cum ה parag. אֱסֻפָה, pl. אִסְפוּ, fut. תֹּסֵף, יֹאסֵף Ps. 104, 29, cum ו convers. וַיֹּסֶף 2 Sam. 6, 1. Suff. יַאַסְפֵנִי, 1 pers. cum ה paragog. אֹסְפָה et suff. אֹסְפֶךָ 1 Sam. 15, 6; cognat. סוּף, סָפָה, it. יָסַף, et fortius חָסַף; 1) *collegit*, fruges Ex. 23, 10, spicas Ruth 2, 7, pecuniam 2 Reg. 22, 4, it. *congregavit* homines, populum, etc. Ex. 3, 16. Num. 21, 16: 2 Sam. 12, 28, etc. constr. cum אֶל et עַל loci. — 2) *recepit*, maximè in hospitium et tutelam Deut. 22, 2. Jos. 20, 4. אָסַף מִצָּרַעַת 2 Reg. 5, 3 sq. *recepit* aliquem *à leprâ* i. e. medicatus est homini leproso, quo facto in reliquorum hominum consortium denuò recipiebatur. — 3) *collegit* ad se, *contraxit*, *retraxit* Gen. 49, 33: 1 Sam. 14, 19. Joël 2, 10. — 4) *abstulit* Gen. 30, 23. Jes. 4, 1. 10, 14. Ps. 104, 29. Job 34, 14. — 5) *sustulit è medio*, *interfecit*. Jud. 18, 25: 1 Sam. 15, 6. Jer. 8, 13: Eze. 34, 29. Soph. 1, 2. — Quoad Jes. 58, 8, est vel *in tutelam et protectionem assumpsit*, vel *extremum agmen collegit, duxit;* cf. Pih. Hunc ultimum sensum commendare videtur antitheti ratio, quippè proximè anteponitur; *et præcedet faciem tuam justitia tua.*

Niph. נֶאֱסַף, part. נֶאֱסָף, inf. absol. הֵאָסוֹף, imp. f. הֵאָסְפִי, fut. יֵאָסֵף; 1) *collectus, congregatus est*, cum אֶל (Lev. 26, 25), עַל (2 Sam. 17, 11), לְ (2 Par. 30, 3) loci, quanquàm עַל in hâc phrasi frequentiùs valet *contra* Genes. 34, 30. Ps. 55, 15. — נֶאֱסַף אֶל־עַמּוֹ Genes. 49, 29, אֶל־אֲבוֹתָיו Jud. 2, 10 et simpliciter נֶאֱסַף Num. 20, 26 *congregatus est ad populum suum, ad patres suos*, de introitu in locum ubi Hebr. animas majorum suorum, congregatas esse credebant. Distinguitur ista *ad patres* seu *ad populum congregatio* tam à morte quam à sepulturâ (Gen. 25, 8. 35, 29: 2 Reg. 22, 20). Alia ratio est locorum, in quibus נֶאֱסַף dicitur de collectione cadaverum in pugnâ interfectorum ad sepulturam Jer. 8, 2. Eze. 29, 5. Job 27, 19. — 2) *receptus est* (cf. Kal no. 2), de leproso i. q. sanatus est Num. 12, 14. et reflex. *recepit se* (in vaginam), de gladio Jer. 47, 6. — 3) *ablatus est*, *evanuit*, *periit*. Jes. 16, 10. 60, 20. Jer. 48, 33. Hos. 4, 3.

Pihel particip. מְאַסֵּף, pl. cum suff. מְאַסְּפָיו, Daguesch ejecto; 1) *collegit* Jes. 62, 9. — 2) *recepit* in hospitium Jud. 19, 18. — 3) *extremum agmen collegit*. Num. 10, 25. Jos. 6, 9, 13. Jes. 52, 12.

Puh. אָסַף, part. מָאֻסָּף; *collectus est* Jes. 24, 22. Eze. 38, 12. Zach. 14, 14.

Hiph. fut. תֹּאסִפוּן v. in יָסַף.

Hithpa. infinit. הִתְאַסֵּף *congregari* Deut. 33, 5. — Deriv. אֹסֶף et quæ statim seq.

אָסָף n. pr. viror. Jes. 36, 3: 2 Reg. 18, 18. Esr. 2, 41. 3, 10. Neh. 2, 8. 7, 44. 11, 22: 1 Par. 16, 4, 5. 25, 1: 2 Par. 20, 14. 29, 13, 30.

Nomen unius ex ipsis præseferunt inscriptiones duodecim Psalmorum (50. 73—83).

אָסִיף vid. אָסִיף.

אָסֹף m., tantùm in plur. אֲסָפִים et constr. אֲסָפֵי; *collectiones* i.e. promptuaria 1 Par. 26, 15, 17. Neh. 12, 25. Aliis *congregationes*, *concilia*, sed illud præstat. cf. 2 Par. 25, 24.

אֶסֶף m. pl. constr. אָסְפֵי; *collectio*, *messis*, maximè *pomorum* Jes. 32, 10. 33, 4. Mich. 7, 1.

אֲסֵפָה f. *congregatio* Jes. 24, 22.

אֲסֵפָה f. nonnisi in pl. אֲסֵפוֹת *congregationes*, maximè virorum doctorum et sapientium de rebus divinis disputantium Eccles. 12, 11: בַּעֲלֵי אֲסֵפוֹת *domini* i. e. socii *congregationum*, *sodales societatum*.

אָסַף v.

אַסַּפְסֻף m. *turba miscella*, ex variis hominum generibus collecta. Cum Art. הָאסַּפְסֻף Num. 11, 4, א quiesc. De eâdem re Ex. 12, 38 עֵרֶב רַב.

אַסְפַּתָא n. pr. viri Esth. 9, 7.

אָסַר part. act. poët. אֹסְרִי (pro אֹסֵר) Gen. 49, 11. pass. אָסוּר, pl. אֲסוּרִים, cum articulo et expulso א, הָסוּרִים Eccl. 4, 14. f. אֲסוּרוֹת, constr. m. אֲסוּרֵי, inf. abs. אָסוֹר, constr. cum præf. לֶאֱסֹר et לֶאְסֹר, suff. אֲסָרְךָ, אֲסָרָם, imper. אֱסֹר, pl. אִסְרוּ, fut. יֶאֱסֹר et יֶאְסֹר, cum suff. et ו convers. וַיֶּאֱסֹר, וַיֶּאֱסָרֵהוּ, וַיַּאַסְרֵהוּ 1) *ligavit*, *alligavit* (cogn. אֱזֹר) Gen. 49, 11. Eze. 3, 25. Ps. 118, 27. Neh. 4, 12, etc. —2) *vinxit* Gen. 42, 24, nominatim compedibus Ps. 149, 8. Jer. 40, 1. 2 Reg. 25, 7. Part. אָסוּר *vinctus* Ps. 146, 7, metaph. de homine amore mulieris capto Cant. 7, 6. —3) *captivum fecit*, *in custodia tenuit*, quamquam non vinctum. 2 Reg. 17, 4. 23, 33. Part. אָסוּר *captivus* Gen. 40, 3, 5. Jes. 49, 9. בֵּית הָאסוּרִים *domus captivorum* i. e. carcer Jud. 16, 21, 25. Eccl. 4, 14. — 4) *alligavit*, *junxit* currui jumenta 1 Sam. 6, 7, 10, et currum (jumentis) Gen. 46, 29, vel absol. 1 Reg. 13, 44: אֱסֹר וָרֵד *junge* (currum equis) *et descende*. —5) *alligavit* seu *nexuit pugnam* i. e. adoriendo incepit, 1 Reg. 20, 14: 2 Par. 13, 3. —6) אָסַר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ *ligavit obligationem* seu *interdictum super se* i. e. religione quâdam se obstrinxit votoque suscepto abstinentiam ab usu alicujus rei aliàs licitæ promisit. Num. 30, 3 sq. Differt à נָדַר נֶדֶר, pr. *voto suscepto se aliquid facturum* vel *præstiturum promisit*.

Niph. נֶאֱסַר, imp. pl. הֵאָסְרוּ, fut. יֵאָסֵר; 1) *ligatus*, *vinctus est* Jud. 16, 6. 13. — 2) *in custodia tenetur* Gen. 42, 16. 19.

Pu. אֻסַּר *bello captus*, *captivus factus est* Jes. 22, 3. — Deriv. præter seq. sunt: אֱסוּר, אָסִיר, אֲסִיר, מָסֹרֶת, מוֹסֵרִים.

אֵסֶר et אֶסֶר m. pr. *obligatio*, hinc *votum abstinentiæ*, Num. 30, 3 sq. In statu abs. ubiqnè אֶסֶר, at cum suff. אֲסָרֶיהָ, pl. אֲסָרֶיהָ 30, 6, 8, 15.

אֵסַר־חַדּוֹן n. pr. *Assaraddon* Assyriæ rex 2 Reg, 19. 37. Jes. 37, 38. Esr. 4, 2.

אֶסְתֵּר n. pr. mul. Esth. 8, 10, 11.

אַף particula, quæ augendæ orationi, inservit. Ferè synonym. conjunctionis גַּם, sed magis poët. est. — 1) *adeò* Job 14, 3. 15, 4. Cant. 1, 16, etc. — הַאַף *num adeò?* Am. 2, 11. Job 34, 16. 40, 8. — Ante pronomen iteratum emphaseos causâ Prov. 22, 19: הוֹדַעְתִּיךָ אַף אַתָּה: *doceo te, te inquam.* Hinc *nedum* Job 4, 19. — 2) simpl. *etiam* Lev. 26, 16, 28: 2 Sam. 20, 14. Ps. 93, 1. 108, 2. Job 32, 10, etc. Jes. 40, 24. 41, 26. Sæpè dicitur poët. et cum emphasi pro vulgari *et item, nec non* Jes. 48, 12, 13. 26, 8. 33, 2. 41, 10. — 3) per ellipsin particulæ condition. i. q. אַף אִם *etiamsi*, Job 19, 4. It. *licet, quamquàm* Ps. 44, 10. 58, 3. 68, 17. — אַף כִּי a) pr. *quin etiam quod, quin imò* Eze. 23, 40. Hab. 2, 5. — b) *nedùm;* ubi igitur præcessit affirmatio, *quantò magis* 1 Sam. 14, 30: 2 Sam. 4, 11, ubi negatio, *quantò minùs* Job 25, 6. — Gen. 3, 1: אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים forsan pro הַאַף כִּי *adeone verum quod dixerit Deus?* siccine Deus dixerit?

אַף (pro אָנֵף) m. suff. אַפִּי, אַפְּךָ, dual. אַפַּיִם, constr. אַפֵּי; pr. *spiramentum, membrum, quo spiramus*, hinc 1) *nasus* sive hominum Num. 11, 20 sive animalium Job 40, 24. גָּבַהּ אַף de fastu v. רוּחַ אַף. גָּבַהּ *efflatio spiritus per nares*, ut eorum, qui irâ perciti sunt Job 4, 9. — Hinc 2) *ira*, quæ anhelando se prodit. בַּעַל אַף Prov. 22, 24 et אִישׁ אַף 29, 22 *iracundus*. Sæpissimè de *irâ Dei* Deut. 32, 22. 29, 19. Job 36, 13. — Dual. אַפַּיִם 1) *duo spiramina* seu *spiramenta* i. e. *nares, nasus*. Gen. 2, 7. — 2) *ira*, maximè in קְצַר אַפַּיִם *citò irascens*, אֶרֶךְ אַפַּיִם *tardus ad iram* i. e. patiens. — 3) *facies, vultus* Gen. 3, 19. Crebra est formula: *prostravit se* אַפַּיִם אַרְצָה *vultu ad terram demisso* Gen. 19, 1. 42, 6. לְאַפֵּי דָוִד *coram Davide* 1 Sam. 25, 23 pro vulgari לְפָנָיו. — 4) *duæ personæ* (cf. πρόσωπον, et פָּנִים). 1 Sam. 1, 5: מָנָה אַחַת אַפַּיִם *portionem unam duarum personarum* dedit i. e. duplicem. — 5) n. pr. viri 1 Par. 2, 30, 31. — Rad. אָנַף.

אָפַד fut. יֶאְפֹּד *accinxit, amicivit*, spec. de humerali summi sacerdotis dicto Ex. 29, 5. Lev. 8, 7. Indè אֵפוֹד, nisi ab eo verbum ipsum denominatum sit.

אֵפֶד n. pr. viri Num. 34, 23.

אֵפֹד f. constr. אֵפַדַּת, suff. אֵפָדָתוֹ; 1) nom. action. verbi אָפַד; *amictus, adstrictio* (Ephodi) Ex. 28, 8. — 2) *amictus* (aureus) seu *obductio* statuæ Jes. 30, 22 i. q. צִפּוּי. Solebant enim idolorum imagines è ligno vel opere fictili confici laminisque aureis argenteis sive foràs obduci.

אַפַּדֹּן m. ut in syr. *palatium;* suff. אָהֳלֵי אַפַּדְנוֹ *tentoria palatii ejus* Dan. 11, 45. Aleph est forsan prosthetic. sequente Dag. forti, cf. אַפִּרְיוֹן. — Rad. פדן.

אָפָה, part. act. אֹפֶה, suff. אֹפֵהֶם, pl. אֹפִים, f. אֹפוֹת, imp. pl. אֲפוּ (pro אֲפֵהוּ) Ex. 16, 23. fut. f. cum ו conv. et suffix. וַתֹּאפֶהוּ (pro וַתֹּאפֵהוּ) 1 Sam. 28, 24. pl. יֹאפוּ; *coxit*, special. pa-

nem placentamve in furno, Gen. 19, 3. Lev. 26, 26. Jes. 44, 15, 19, etc. Seq. duo accus. alter materiæ, alter ejus, quod ex eâ paratur Lev. 24, 5. Part. ut substant. sumitur *pistor*, pistrix Genes. 40, 1 : 1 Sam. 8, 13, שַׂר הָאֹפִים *princeps pistorum*, Ægyptiorum regis aulicus (Gen. 40, 2 sqq.) quæ dignitas etiam apud Mogolos est.

Niph. fut. f. תֵּאָפֶה *coquatur, coquetur* Lev. 6, 10. 7, 9, pl. תֵּאָפֶינָה *coquantur* Lev. 23, 17. - Der. מַאֲפֶה, תְּפִינִים et

אֵפוֹ et אֵפוֹא cum Aleph paragog. (ut רִבּוֹ, רִבּוֹא), quæ formæ in libris mss. mirè variant; — 1) adv. *ità prorsus, igitur*. Job 9, 24 : אִם־לֹא אֵפוֹ *si non ita est*. Gen. 43, 11 : אִם־כֵּן אֵפוֹא *si prorsus ita* (est) Gall. *puisqu'il en est ainsi*. — 2) plerumque emph. additur tum pronom. et adv. interrog. ut gr. ποτέ, latin. *tandem* Gen. 27, 33. בַּמָּה אֵפוֹא *quâ tandem re?* Ex. 33, 16. Jes. 22, 1 : מַה־לָּךְ אֵפוֹא *quid tibi tandem?* אַיֵּה אֵפוֹא *ubi tandem?* Job 17, 15. Jud. 9, 38. Jes. 19, 12. Gen. 27, 37 : וּלְכָה אֵפוֹא מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי *et tibi jam quid faciam mi fili?* tum exhortat. et votis. Job 19, 6 : דְּעוּ אֵפוֹא *scitote igitur*, LXX. γνῶτε οὖν. 2 Reg. 10, 10. Prov. 6, 3.

אָפַז v. אוּפָז.

אֵפוֹד m. *ephod*, amiculum summi sacerdotis, auro, purpurâ, cocco byssoque contextum, quod juxta Braunium post Kimchi, Jarchi, etc. est vestimentum breve, constans duabus plagulis, in humeris fibulis aureis gemmatis nexis, et indè ad medias nates dependentibus, quarum altera posterior tergum, altera anterior pectus et ventrem tegebat. Ex. 28, 4 sqq. Lev. 8, 7. Præter summum pontificem alii quoque hoc vestimento sed ex lino confecto induebantur, Davides nempe sacram choream ducens 2 Sam. 6, 14 atque Samuel, summi sacerdotis puer 1 Sam. 2, 18, 28 nec non alii inferioris ordinis pontifices. — 2) *simulacrum* idoli. (cf. אֲפֻדָּה no. 2) Jud. 8, 27, neque aliter, ut videtur Jud. 17, 5. 18, 17 — 20. Hos. 3, 4. — 3) n. pr. viri Num. 34, 23.

אֲפִיחַ n. pr. viri 1 Sam. 9, 1.

אָפִיל *serotinus*, de frugibus, Ex. 9, 32. — Rad. אפל.

אָפִיק, m. constr. אֲפִיק, pl. אֲפִיקִים Job 12, 21. constr. אֲפִיקֵי 1) *canalis, tubus*, Job 40, 18. a) *alveus fluvii* Jes. 8, 7. Eze. 32, 6, it. fondus maris 2 Sam. 22, 16. — b) *rivus, torrens* Ps, 42, 2. 126, 4. Joël 1, 20. אֲפִיק נְחָלִים *torrens convallium* Job 6, 15; hinc c) ipsa *vallis*, torrente irrigua i. q. נַחַל, Eze. 6, 3. 34, 13. 35, 8. 36, 4, 6. — 2) *fortis, robustus* Job 41, 7 : אֲפִיקֵי מָגִנִּים *robusti clypeorum* i. e. clypei (crocodili) robusti. 12, 21 : *zonam fortium solvit*; in paralell. נְדִיבִים.

אֲפִיק Jud. 1, 32, vid. אֲפֵק.

אפל rad. inusit. Indè אֹפֶל, אָפֵל, אֲפֵלָה, מַאְפַלְיָה, מַאֲפֵל, אָפִיל.

אָפֵל m. *caliginosus*, Am. 5, 20.

אֹפֶל m. *caligo*, vox poët, Ps. 11, 2. Job 3, 6. 10, 22. 28, 3. 30, 26. Metaph. *miseria, infortunium* Job 23, 17.

אֲפֵלָה f. suff. אֲפֵלָתְךָ *caligo*, eaque densa et crassa Ex. 10, 22. Metaph.

miseria Jes. 8 22, etc. Pl. אֲפֵלוֹת *tenebræ* Jes. 59, 9.

אֶפְלָל n. pr. viri 1 Par. 2, 37.

אפן rad. inus. sed forsan *vertit* ut פָּנָה. — Hinc אוֹפָן *rota*, et

אֹפֶן, pl. cum suff. אָפְנָיו; *tempus* à *vertendo volvendo*que, cf. תְּקוּפָה, דּוֹר, περίοδος et plura vocab. *annum* designantia, quæ omnia pr. orbem indicant, ut *annus*, undè *annulus*, ἐνιαυτός. Hinc Prov. 25, 11: דְּבַר דָּבָר עַל־אָפְנָיו: *verbum prolatum in temporibus suis* i. e. tempore opportuno! Symm. Vulg. Abulwalid., qui confert arabic. אֹפֶן *tempus*. Sed aliis est: *Verbum ductum super rotis suis*, i.e. citò dictum, modò אֹפֶן idem *rota* sit quod אוֹפָן. Ità Syr. *in rotâ* i. e. *citò*.

אָפַס i. q. פָּסַס *cessavit, esse desiit, defecit* Gen. 47, 15. 16. Ps. 77, 9. Jes. 16, 4. Indè

אֶפֶס, m. suff. אַפְסִי, dual. אַפְסַיִם pl. אֲפָסִים, undè constr. אַפְסֵי; 1) subst. *finis, extremitas*. אַפְסֵי אֶרֶץ *fines terræ*, poët. de ultimis terrarum oris. Ps. 2, 8, etc. Dual. *utraque* pedum *extremitas* i. e. *tali*. Sic Chald. Syr. et Vulg. Ezc. 47, 3, ubi sensus est aquæ non profundæ, quæ modò talos rigant. — 2) adv. *non amplius* Deut. 32, 36. Jes. 5, 8. Am. 6, 10. It. *pretereà non* Jes. 45, 6. 46, 9. Soph. 2, 15: אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד *ego sum neque ullus præterea*. — 3) *non*. Jes. 54, 15. בְּאֶפֶס *sine*, Dan. 8, 25. Job 7, 6. Prov. 14, 28. — 4) *nihil, nihilum* Jes. 41, 12. 29. מֵאֶפֶס id. pr. *de nihilo* 40, 17, בְּאֶפֶס *propter nihilum* i. e. sine causâ 52, 4. — 5) *nonnisi* Num. 22, 35. 23, 13. — 6) Conj. אֶפֶס כִּי pr. *tantùm, quòd*, simpl. pro *tamen, veruntamen*. Num. 13, 28. Deut. 15, 4. Am. 9, 8.

אֶפֶס דַּמִּים n. pr loci in tribu Judâ 1 Sam. 17, 1, pro quo 1 Par. 11, 13 פַּס־דַּמִּים.

אֶפַע m. vocab. forsan vitiosum Jes. 41, 24, ubi de idolorum infirmitate: פָּעֳלְכֶם מֵאָפַע, in altero membro מֵאַיִן Nonnullis אֶפַע est i. q. אֶפְעֶה *vipera*, et reddunt: *facinus eorum viperâ pejus* (est), sed prorsus invito contextu. Reponę ergò cum Vulg. Chald. Saad. מֵאֶפֶס, quod legitur in locis similibus 40, 17. 41, 12, 29 et frequentissimum est in his capitibus.

אֶפְעֶה c. *vipera*, Job. 20, 16. Jes. 30, 6. 56, 5. Job 20, 16. — Rad. פָּעָה.

אָפַף, pl. אָפְפוּ, pro. אָפוּ, cum suff. אֲפָפוּנִי; ut סָבַב *circumdedit*, sed poët. cum acc. Ps. 18, 5. 116, 3: 2 Sam. 22, 5. Jon. 2, 6. cum עַל Ps. 40, 13.

אָפַק obfirmavit, *tenuit, continuit*, cf. חָזַק, הֶחֱזִיק.

Hithpah. inf. הִתְאַפֵּק, fut. in pausâ אֶתְאַפָּק fut. *continuit se, vim sibi fecit*, Gen. 43, 31. 45, 1: 1 Sam. 13, 12. Jes. 42, 14. 63, 15. Esth. 5, 10. — Deriv. אֲפִיק.

אֲפֵק n. pr. *Apheca* 1) urbis in tribu Aser Jos. 19, 30, quæ et אֲפִיק Jud. 1, 31. Eadem Jos. 13, 4 sed cum ה locali. — 2) urbis propè Jezrahel (cum ה locali) 1 Sam. 29, 1. Harum alterutram intelligas etiam Jos. 12, 18.

אַפֵּקָה n. pr. oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 53.

אֵפֶר m. * 1) pr. *pulvis*, neque *cinis*, ut vulgò volunt: invictè demonstrant tùm locutiones Gen. 18, 27. וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר *ego qui nonnisi terra et pulvis* (sum). et Jes. 44, 20 רֹעֶה אֵפֶר *pascens pulverem* scil. vento agitatum, i. q. alibi *pascens* i. e. sectans *ventum*. tùm deniquè vocab. דֶּשֶׁן quod pr. *cinerem* notat. — Hinc 2) *cinis* Num. 19, 9, 10. Alibi de *pulvere* intelligi minimè repugnat. * Metaph. Job 1, 3, 12: מְשָׁלֵי אֵפֶר *sententiæ pulveris* i. e. inanes et fallaces. — Rad. אפר, modò non sit primitiv. cf. עָפָר.

אֵפֵר m. id. juxta quosdam, sed potius *capitis tegumentum fastigiatum*, sive conferatur בְּאֵר transp. litt. Sive (Syr. מעפרא mahphrô) *cidaris* sacerd. et episcoporum 1 Reg. 20, 38, 41. LXX. τελαμών.

אֶפְרֹחַ masc. plur. אֶפְרֹחִים, suff. אֶפְרֹחֶיהָ; *pulli* avium. Deut. 22, 6, Ps. 84, 4. — Rad. פָּרַח.

אַפִּרְיוֹן m. *sella gestatoria*, *lectica*, Cantic. 3, 9. LXX. φορεῖον. Vulgat. *ferculum*. — Rad. פָּרָה.

אֶפְרַיִם n. pr. 1) *Ephraim*. Josephi filius natu minor, Gen. 41, 52. 46, 20, etc. — 2) tribus ab eo oriunda Jos. 16, 5. sqq., plenius בְּנֵי אֶפְרַיִם Numer. 10, 22. — 3) *universum regnum populusque decem tribuum*, impr. in libris prophetarum. Jes. 9, 8. 17, 3. 28, 3. Hos. 4, 17. 5, 3 sq. 9, 3. sq. Ubi terra signif. est fem. Hos. 5, 9, ubi populus, masc. Jes. 7, 8. cf. אֶפְרָת no. 2.

אֶפְרָת Gen. 48, 7, et אֶפְרָתָה Gen. 35, 16, 19. Ruth 4, 11 (terra, regio) 1) n. pr. oppidi in tribu Judæ, alibi *Bethlehem* dicti. Gen. 48, 7. — 2) i. q. אֶפְרַיִם Ps. 132, 6. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 2, 19, 50. 4, 4.

אֶפְרָתִי m. nom. gentil. 1) *Ephratæus* seu Bethlehemita 1 Sam. 17, 12. Pl. אֶפְרָתִים Ruth 1, 2. — 2) *Ephraimita* Jud. 12, 5: 1 Sam. 1, 1: 1 Reg, 11, 26.

אָצַב rad. incerta, fortasse i. q. עָצַב *laboravit*. Indè

אָצְבוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 16: 1 Par. 7, 7.

אֶצְבַּע f. suff. אֶצְבָּעִי, pl. אֶצְבָּעוֹת, constr. אֶצְבְּעוֹת *digitus* Ex. 31, 18, pr. forsan index, qui *intingendo* adhibetur Lev. 4, 6 sq. 14, 16. Ex. 8, 15: *hîc Dei digitus est* i. e. Dei ipsius potentiâ hoc factum. Plur. *digiti* pro manu Ps. 8, 4. 144, 1. De mensurâ digiti transversi Jer. 52, 21. seq. רַגְלַיִם *digitus pedis* 2 Sam. — Rad. צָבַע.

אֲצִיל m. plur. constr. אֲצִילֵי, suff. אֲצִילֶיהָ; 1) *latus* i. q. אֲצַל. Jes. 41, 9: *latera terræ* i. e. fines, extrema. In altero membro est קְצוֹת הָאָרֶץ. — 2) adj. *nobilis* stirpe ut in Arab. Ex. 24, 11. — Rad. אָצַל.

אַצִּילָה m. cum ה local. אַצִּילָה, pl. constr. אַצִּילֵי, f. אַצִּילוֹת; *juncturæ*; undè *juncturæ* יָדַיִם *brachiorum* Jer. 38, 12. Eze. 41, 8, sunt *cubitus*, ut patet ex contextu loci Eze. 13, 18, quanquam alii hîc *carpum* vel *axillam* explicant, et illic *juncturas articulos manuum*. — Rad.

אָצַל 1) *junxit*, *copulavit*. — 2)

ferè i. q. אָצַר; emollit. ץ in ל, it *seposuit;* hinc. sequ. מִן *subtraxit, abstulit.* Num. 11, 17, *denegavit* Eccl. 2, 10, sq. ל *reservavit* alicui. Gen. 27, 36.

Niph. נֶאֱצַל *contractus fuit.* Eze. 42, 6.

Hiph. futur. cum ו conv. וַיֹּאצֶל, pro וַיַּאֲצֵל *et seposuit* Num. 11, 25. —Deriv. אֲצִיל, אֵצֶל.

אָצֶל in pausâ אָצָל, n. pr. 1) viri 1 Par. 8, 37, 38, 9, 43, 44. — 2) loci propè Jerusalem Zach. 14, 5.

אֵצֶל m. suff. אֶצְלִי m. 1) *latus* 1 Sam. 20, 41 : מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב *à parte meridionali.* מֵאֶצְלָם *à latere alicujus:* 1 Reg. 3, 20 et i. q. *ad latus alicujus* Eze. 40, 7. — 2) præp. *juxta, propè* Gen. 41, 3. Lev. 1, 16. 6, 3. 10, 12 : 1 Sam. 5, 2. 20, 19. Jnngitur etiam verbis motûs ad locum Gen. 39, 10 : 2 Par. 28, 15.

אֶצְלִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 34, 8.

אֹצֶם n. pr. viror 1 Par. 2, 15, 25.

אֲצַעֲדָה f. pr. *catenula cruralis, compes,* dein, nullà habità etymi ratione, *armilla* Numer. 31, 50 : 2 Sam. 1, 10. Cf. צְעָדָה. —Rad. צָעַד.

אָצַר part. act. pl. אֹצְרִים; *recondidit, reposuit, concervavit* in thesauro (cognat. עָצַר חָצַר, it. אָזַר, אָסַר) 2 Reg. 20, 17. Jes. 39, 6. Am. 3. 10.

Niph. fut. יֵאָצֵר *reponetur* in thesauro Jes. 23, 18.

Hiph. fut. cum ו conv. et ה parag. וְאוֹצִירָה, pro וְאוֹצִירָה; *fecit, ut reconderet in thesauro* i. e. *thesauro præposuit* aliquem Neh. 13, 13. Deriv. אוֹצָר.

אֵצֶר n. pr. viri Gen. 36, 21, 30.

אֶקְדָּה m. *gemma* quædam, forsan *ignea* et *scintillans* (à קָדַח *arsit*) Jes. 54, 12.

אַקּוֹ m. *ibex, hircus silvestris* Deut. 14, 5. — Rad. אָנַק vel אקק.

אר v. אור *lux* et יאר.

אֲרָא n. pr. viri 1 Par. 7, 38.

אֲרִאֵל forsan i. q. אֲרִיאֵל *leo Dei, heros.* Hinc 1) אַרְאֵלִי n. pr. viri Gen. 46, 16. Num. 26, 17. — 2) אֲרִאֵלָם Jes. 33, 7 vel collect. *heroum copia* (cf. כֻּנָּם), vel *heroes eorum* scil. Israelitarum, Sed cùm explicari nequeat Dag. forte ל litteræ, quidam legunt cum pluribus codd. אַרְאֵלִים vel אֲרִאֵלִים.

אַרְאֵל vid. אֲרִיאֵל.

אָרַב, imp. אֱרֹב, fut. יֶאֱרֹב, pl. cum ה parag. נֶאֶרְבָה; 1) pr. *plexit, nexuit, texuit,* hinc (Vicin. עָרַב). —2) *insidiatus est.* Constr. cum ל Ps. 59, 4. Prov. 24, 15. Jos. 8, 4, sq. acc. Prov. 12, 6, עַל Jud. 9, 34. Alibi absol. pro *speculatus est ex insidiis* Jud. 9, 32. 21, 20. Part. אוֹרֵב, הָאוֹרֵב *insidiator,* sæpè collect. *insidiatores,* Jos 8, 14, 19, 21. Jud. 20, 33 sq.

Pihel. part. pl. מְאָרְבִים *insidiantes,* sq. עַל 2 Par. 20, 22, absol. Jud. 9, 25.

Hiph. Fut. conv. וַיָּאֶרֶב pro וַיַּאֲרֵב *insidias posuit.* 1 Sam. 15, 5. —Deriv. sequuntur, excepto מַאֲרָב.

אֲרָב n. pr. oppidi in montanis Judæ. Jos. 15, 52. Hinc prob. est Gentil. אַרְבִּי 2 Sam. 23, 35.

אֹרֶב m. 1) *insidiæ* Job 38, 40. —

2) *locus insidiarum*, *latibulum* ib. 37, 8.

אֹרֶב m. suff. אָרְבָּם, אָרְבּוֹ *insidiæ* Jer. 9, 7. Hos. 7, 6.

אַרְבְּאֵל v. בֵּית אַרְבְּאֵל.

אַרְבֶּה m. *locusta* Ex. 10, 4 sq. Lev. 11, 22. Joël 1, 4. Ps. 78, 46. Spec. de certâ quâdam earum specie, prob. de *gryllo gregario* Lev. 11, 22. Joël 1, 4. — Rad. רָבָה.

אָרְבָּה f. pl. אֲרָבוֹת constr. אָרְבוֹת, Jes. 25, 11: *humiliabit ille* (Deus) *superbiam ejus* (Moabi) *cum insidiis manuum ejus* i. e. quas manus ejus struxerunt.

אֲרֻבָּה f. pl. אֲרֻבּוֹת, suff. אֲרֻבּוֹתֵיהֶם; pr. *opus* plexum seu *reticulatum*, *cancelli*, *clathri*, semel in sing. Hos. 13, 3, alibi in pl. 1) *fenestra* Eccl. 12, 3. — 2) *columbarium*, Jes. 60, 8. — 3) *fumarium* Hos. 13, 3. Cf. Voss. ad Virg. Georg. 2, 242. — 4) אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם *catarrhactæ cœli*, quæ aperiuntur, dum pluit. Gen. 7, 11. 8, 2: 2 Reg. 7, 19. Jes. 24, 18. Mal. 3, 10. — 5) אֲרֻבּוֹת n. pr. loci, prob. in tribu Judæ 1 Reg. 4, 10.

אַרְבִּי, vid. אֲרָב.

אַרְבַּע f. et אַרְבָּעָה m. constr. אַרְבַּעַת 1) *quatuor*. Cum suff. אַרְבַּעְתָּם *quatuor illi*. Eze. 1, 8, 10. Passim. pro ord. *quartus*, ubi anni mensesque numerantur Jes. 36, 1. Zach. 7, 1. — Dual. אַרְבַּעְתַּיִם *quadruplum* 2 Sam. 12, 6. Pl. אַרְבָּעִים *quadraginta* Gen. 8, 6. Deut. 29, 4, etc. — 2) n. pr. viri Jos. 14, 15. 15, 13. 21, 11. — Rad. רָבַע.

אָרַג part. act. אֹרֵג, pl. אֹרְגִים, f. אֹרְגוֹת, fut. f. תַּאַרְגִי, pl. in pausâ יֶאֱרֹגוּ; 1) *plexuit* Jud. 16, 13. — 2) *texuit* 2 Reg. 23, 7. Jes. 59, 5. Part. אוֹרֵג *texens* Jes. 19, 9 et subst. *textor* Ex. 28, 32. Jes. 38, 12. מְנוֹר אֹרְגִים *jugum textorium* 1 Sam. 17, 7. — Indè

אֶרֶג m. 1) *textura* Jud. 16, 14. — 2) *radius textorius* Job 7, 6.

אַרְגֹּב n. pr. 1) regionis in Basan Deut. 3, 4, 13: 1 Reg. 4, 13. — 2) viri 2 Reg. 15, 27.

אַרְגְּוָן *purpura* i. q. אַרְגָּמָן 2 Par. 2, 6.

אַרְגָּז m. *cista* è plaustri lateribus pendens 1 Sam. 6, 8, 11, 15. — Rad. רָגַז.

אַרְגָּמָן m. 1) *purpura*, Num. 4, 13. Cant. 7, 6. — 2) *purpurâ infectum*, *panni purpurei* Ex. 25. 26. 27. Eze. 27, 16. Prov. 31, 22. Jer. 10, 9. — Etymon prorsus incertum.

אַרְדְּ n. pr. viri Num. 26, 40 Gen. 46, 21. Indè gent. אַרְדִּי Num. l. c.

אַרְדּוֹן n. pr. viri 1 Par. 2, 18.

אָרָה 1) *carpsit*, *decerpsit*, Cant. 5, 1 Ps. 80, 13. — 2) vicin. חָרָה *arsit*, *exarsit*. — Deriv. אֶרְוָה et אֶרְיָה, אֲרִיאֵל, אֲרִי; אָרוֹן.

אַרְוָד n. pr. *Arad.* urbs phœnicia in insulâ cognomine haud procul à littore (Strab. XVI, 2 §. 13, 14) Eze. 27, 8, 11. Nom. gent. אַרְוָדִי Gen. 10, 18: 1 Par. 1, 16.

אֲרוֹד n. pr. viri Num. 26, 17, undè gent. אֲרוֹדִי Gen. 46, 16.

אֶרְוָה et אֶרְיָה, f. pl. אֲרָוֹת, et per metathes. אֲוֵרוֹת 2 Par. 32, 28, constr. אֲרוֹת et אֲרוּוֹת *præsepe*, *stabulum* mul-

tis est, sed Bochart *loculi* singulis equis, proprii et ex quibus pabulum carpunt, sive *stationes jumentorum in stabulo*. 1 Reg. 4, 26 (5, 6) : 2 Par. 9, 25. 32, 28.

אֲרוּכָה, אֲרֻכָה et אֲרֻכָּה, f., constr. אֲרֻכַת, suff. אֲרֻכָתְךָ; *sanatio, sanitas*, sed aliis est pr. *prolongatio vitæ*, al. *fascia longua*, quam sanando vulneri medicus applicare solet. Ubiquè metaph. Jes. 58, 8. Jer. 8, 22. 30, 17. 33, 6. Neh. 4, 1 : 2 Paral. 24, 13. — Rad. אָרַךְ.

אֲרוּמָה n. pr. Jud. 9, 41 oppidum fort. i. q. רוּמָה 2 Reg. 23, 36.

אֲרוֹמִים 2 Reg. 16, 6 mendosè pro אֱדוֹמִים, ut Keri habet.

אָרוֹן c., constr. אֲרוֹן; *cista, arca*, de arcâ pecuniariâ 2 Reg. 12, 10, 11, ferali Gen. 50, 26, sæpius de arcâ sacrâ, quæ pleniùs dicitur *arca legis* Ex. 25, 22. 26, 33. *arca fœderis Jehovæ*, Deut. 10, 8 ete. *arca fœderis* Jos. 3, 6, etc. *arca Jehovæ* 1 Sam. 5, 3, ete. Quod ad etymon attinet, longiùs petita videtur signif. *colligendi, res asservandas*, eollato Æthiop.

אַרְוָנָה 2 Sam. 24, 20 sq. n. pr. viri, quod ibid. ver. 16 in Chetib אוֹרְנָה, ver. 18 in Chethib אַרַוְיָה scribitur, in Par. אָרְנָן.

אֶרֶז m., plur. אֲרָזִים, אַרְזֵי, suffix. אַרְזִי, אַרְזֵיו, אַרְזֶיךָ; *cedrus*, arbor. è pinorum genere. Intelligitur *cedrus conifera*, arbor admodùm proeera et patula, in Libano olim frequentissima sed hodiè perquam rara Jes. 2, 13. Eze. 31, 3. Amos 2, 9. Ps. 29, 5. 92, 13, ete. Metonym. *tabulatum cedrinum* 1 Reg. 6, 18. Jer. 22, 15 : 1 Par. 17, 1. — De etymo, notand. apud Arabes, nomen אַרַז *arborem designare firmas radices habentem.*

אַרְזָה f. *tabulatum cedrinum* Soph. 2, 14. Fem. vim habet collectivam, ut in עֵצָה *ligna*. Al. *tabulatum cedrinum ejus*, deficiente Mappik in ה.

אָרַח *iterfecit* Job 34, 8. Part. act. אוֹרֵחַ *viator* Jud 19, 17 : 2 Sam. 12, 4. 14, 8. Pl. אֹרְחִים Jer. 9, 1. Fem. s. et pl. vid. mox אֹרַח, אֹרְחָה.

אָרַח n. pr. viror. Esr. 2, 5. Neh. 7, 10 : 1 Par. 7, 39.

אֹרַח c., suffix. אָרְחִי pl. אֳרָחוֹת; constr. אָרְחוֹת, suff. אָרְחֹתַי, אָרְחֹתֶיךָ, אָרְחֹתָם, אָרְחֹתֶיהָ, אָרְחֹתַי et אָרְחֹתָם; voe. poët. 1) *incessus, profectio, iter* Ps. 139, — 2) *via*, quâ itur Gen. 49, 17. Jud. 5, 6. Ps. 19, 6, etc. Hinc metaph. (cf. דֶּרֶךְ) *vivendi et agendi ratio* Jes. 40, 14. Ps. 17, 4, etc. it. *conditio sors* hominis Job 8, 13. Prov. 1, 19. *consuetudo*, i. e. menstrua mulieris Gen. 18, 11. — 3) *turma viatorum* (*caravane*) Job 6, 18. — 4) *viator* Job 31, 32.

אֹרְחָה f. constr. אָרְחַת, pl. אֳרָחוֹת; 1) *gressus, incessus* Jes. 3, 12. Prov. 9, 15. — 2) collect. *caterva viatorum*, maximè institorum (*caravane*) Gen. 37, 25. Jes. 21, 13.

אֲרֻחָה f. constr. אֲרֻחַת, suff. אֲרֻחָתוֹ, *demensum portio definita*, maximè cibi 2 Reg. 25, 30. Jer. 40, 5. 52, 34. Prov. 15, 17.

אֲרִי m. in pausâ אָרִי, pl. אֲרָיִם 1 Reg. 10, 20, alibi אֲרָיוֹת *leo* pr. *carpens, discerpens* Num. 24, 9 : 1 Sam.

17, 54 sq. Jer. 51, 38, etc. Imaginem præbet tùm fortitudinis Num. 23, 24, tùm crudelitatis Prov. 28, 15. — Rad. אָרָה.

אֲרִאֵל et אֲרַאֵל m. (comp. ex אֲרִי et אֵל) 1) *leo Dei*, i. e. fortissimus heros. 2 Sam. 23, 20: 1 Par. 11, 22. — 2) *focus Dei*, de altari holocaustorum Eze. 43, 15, 16, Not. אֲרִיאֵל dici Jerusalem Jes. 20, 1, 2, sivè quod ibi exstructa erant altaria Dei, sive quia plena erat heroïbus. — 3) Jes. 29, 1. 2 de Hierosolymis dr. tanquam *heroum urbe*, quæ invicta futura sit, quanquam alii, coll. Ezechielis loco statim laudato *focum* i. e. altare *Dei* reddunt. —4) n. pr. viri, Esr. 8, 16.

אֲרִידַי n. pr. viri Esth. 9, 9.

אֲרִידָתָא n. pr. viri Esth. 8, 9.

אֲרִיֵה i. q. אֲרִי (cum ה paragog. ut in אֵשׁ et אִשָּׁה) *leo* Gen. 49, 9. Deut. 33, 22. Jud. 14, 8. De hoste potenti sævoque Jes. 15, 9. 21, 8. Jerem. 4, 7.

אֲרִיָּה v. אֲרִוָה.

אַרְיוֹךְ n. pr. viror. Gen. 14, 1, 9. Dan. 2, 14.

אֲרִיסַי n. pr. viri Esth. 9, 9.

אָרַךְ fut. pl. יַאֲרְכוּ, f. cum ו conv. וַתַּאֲרַכְנָה; *longus fuit*. Eze. 31, 5. Gen. 26, 6: וַיְהִי כִי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים *accidit cum diù ibi vixisset*. Eze. 12, 22.

Hiph. הֶאֱרִיךְ, inf. הַאֲרִיךְ, imp. f. הַאֲרִיכִי, fut. יַאֲרִיךְ, part. מַאֲרִיךְ; 1) *longum fecit, prolongavit* Ps. 129, 3, *protendit* linguam Jes. 57, 4. הֶאֱרִיךְ יְמֵי פ׳ *prolongavit vitam alicujus, vitam longam ei concessit* 1 Reg. 3, 14, contra יָמָיו ה׳ אָרַךְ *prolongavit vitam suam, longævus fuit* Deut. 4, 26, 40. 5, 30. 17, 20. 22, 7. Jes. 53, 10, etiam omisso יָמִים Prov. 28, 2. Eccl. 7, 15. 8, 12. — 2) intrans. *longus fuit* 1 Reg. 8, 8, maximè de tempore: הֶאֱרִיכוּ יָמָיו *longævus fuit* Ex. 20, 12. Deut. 5, 16. 6, 2. 25, 15. — 3) *tardavit. distulit.* הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ Jes 48, 9. Prov. 19, 11 *distulit iram, patiens fuit* et μακρόθυμος. Cf. אֶרֶךְ seu אֶרֶךְ אַפַּיִם. —4) *moratus, commoratus est* Num. 9, 19, 22. —Deriv. præter אֲרוֹכָה protinus sequuntur.

אָרֵךְ nonnisi constr. אֶרֶךְ adj. 1) *longus* Eze. 17, 3: אֶרֶךְ הָאֵבָר *longis pennis prædita* (aquila). —2) *tardus*, in formulis אֶרֶךְ רוּחַ Eccl. 7, 8, et אֶרֶךְ אַפַּיִם *ardus ad iram*, μακρόθυμος, Prov. 15, 18. 16, 32. Ex. 34, 6. Num. 14, 18. Semel אֶרֶךְ אַפַּיִם est τὸ μακρόθυμον, *patientia* Jer. 15, 15. Oppos. קְצַר רוּחַ.

אָרֹךְ m. אֲרֻכָּה f. adj. *longus, diuturnus* 2 Sam. 3, 1. Job 11, 9.

אֶרֶךְ n. pr. urbis Gen. 10, 10. Plurimi *Edessam* intelligunt, rectius forsan Bochart (Phaleg IV, 16) *Arecam* seu *Areccam* urbem in Babyloniæ et Susianæ confiniis (Ammian. 23, 21).

אָרְכּוֹ m. suff. אָרְכָּהּ m. *longitudo* Gen. 6, 15. Ex. 26, 2, etc. אֹרֶךְ יָמִים *longævitas* Ps. 21, 5. לְאֹרֶךְ יָמִים *quamdiu vivo* Ps. 23, 6. אֶרֶךְ אַפַּיִם *patientia* Prov. 25, 15.

אֲרוֹכָה v. אֲרֻכָּה et אֲרֻכָּה.

אָרְכִּי n. gent. incola oppidi vel re-

gionis אֶרֶךְ, in finibus tribûs Ephraïm (Jos. 16, 2) quærendæ, à cognomine Babyloniæ oppido diversæ Jos. l. c. 2 Sam. 15, 32. 16, 16.

ארם inusit. i. q. רָמַם ; רום *altus fuit*, Indè אַרְמוֹן et

אֲרָם st. constr. אֲרַם ; *Aram*, n. pr. viri Gen. 10, 22. 22, 21. it. alterius viri 1 Par. 7, 34. — *Aramæa*, *Aramæi*, constr. cum verbo masc. sing. 2 Sam. 10, 14, 15, 18: 1 Reg. 20, 26, pl. 2 Sam. 10, 17, 19: 1 Reg. 20, 20, rarius cum sing. fem. Jes. 7, 2. Aramææ autem quæ apud Hebræos complectitur regionem Damascenam, Syriam ad Orontem, et Mesopotamiam, Assyriâ exclusâ, variæ distinguntur partes : 1) אֲרַם נַהֲרַיִם Gen. 24, 10, etc. *Syria duorum fluviorum* seu *Mesopotamia*, planities inter Tigrim et Euphratem, quæ et פַּדַּן אֲרָם dicitur Gen. 25, 20. 28, 2, 5, 6, 7. 31, 18. — 2) אֲרַם צוֹבָא 2 Sam. 10, 6, 8, etc. vid. צוֹבָא. — 3) אֲרַם דַּמֶּשֶׂק *Syria Damascena*, Libanum inter et Antilibanum sita, cujus caput Damascus 2 Sam. 8, 5. — 4) אֲרַם מַעֲכָה 1 Par. 19, 6, ob vicinia urbis cognominis nuncupata ; et — 5) אֲרַם בֵּית רְחוֹב 2 Sam. 10, 6, propter eamdem rationem sic dicta. — Indè אֲרַמִּי.

אַרְמוֹן m. pl. f. constr. אַרְמְנוֹת, suff. אַרְמְנוֹתָיו ; *palatium* Jes. 32, 14. Jer. 17, 27. Prov. 18; 19. etc. אַרְמוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ 1 Reg. 16, 18 : 2 Reg. 15, 25 est *arx domus regiæ*, pars ejus interior eaque altissima et munitissima. De arce urbis hostium capitalis Jes. 25, 2.

אֲרָמִי in fem. אֲרָמִית adv. *linguâ aramæâ*, *aramaïcè* Jes. 36, 11. Dan. 2, 4. Esr. 4, 7.

אֲרַמִּי nomen gentil. *Aramæus*, Gen. 25, 20. 28, 5. 31. 20, 24. 2 Reg. 5, 20. Fem. אֲרַמִּיָּה 1 Par. 7, 14. Pl. אֲרַמִּים 2 Reg. 8, 29, et per Aphæresin הָרַמִּים pro הָאֲרַמִּים 2 Paral. 22, 5.

אַרְמֹנִי n. pr. viri 2 Sam. 21, 8.

אֲרָן n. pr. viri Gen. 36, 28 : 1 Par. 1, 42.

אֹרֶן m. 1) nomen arboris è cujus ligno idola sculpebantur. Vera ipsius significatio haud patet omninò ; videtur quædam esse *pini species* Jes. 44, 14. Vulgò quidem vertitur. *ornus*, sed Celsio est i. q. arab. *Arân*, i. e. arbor spinosa, baccifera ; valles et planities amans. LXX, Vulgat. et Bochart *pinus*. — 2) n. pr. viri 1 Par. 2, 25. — Etymon latet.

אַרְנֶבֶת f. *lepus* Lev. 11, 6. Deut. 14, 7. Bochart. ab אָרָה *carpsit*, *decerpsit*, et נִיב *proventus* compositum esse statuit.

אַרְנוֹן nom. propr. torrentis cum valle cognomini, ab oriente in lacum Asphaltiten se exonerantis. Num. 21, 13 sq. 22, 36. Deut 2, 24, 36. 3, 8 sq. 4, 48. Jes. 16, 2 etc.

אַרְנִיָּה v. אַרְוָנָה.

אַרְנָן n. pr. viri 1 Par. 3, 21.

אָרְנָן n. pr. viri 1 Par. 21, 1 : 2 Par. 3, 2.

אַרְפָּד n. pr., oppidi et regionis Sy-

riæ, 2 Reg. 18, 34. 19, 13. Jes. 10, 9. Jer. 49, 23.

אַרְפַּכְשַׁד n. pr. filii Sem natu tertii, populum regionemve simul designans. Gen. 10, 22. 24. 11, 10–13.

אֶרֶץ c. sed sæpiùs f. cum art. הָאָרֶץ, cum ה locali אַרְצָה, suff. אַרְצוֹ; pl. אֲרָצוֹת, constr. אַרְצוֹת; *terra*, hinc spec. 1) *orbis terrarum*, opp. cœlo Gen. 1, 1. 2, 1, 4. Synecd. pro incolis terræ Gen. 9, 19. 11, 1. 19, 31.—2) *terra*, *continens*, opp. mari Gen. 1, 28. — 3) *terra*, *regio* Gen. 21, 32. Ex. 3, 8. Ruth 1, 7. *Terra alicujus* est, quæ ei paret et subdita est, ut *terra Sidonis* Neh. 9, 22, aut consecrata Jer. 2, 7. 16, 18, it., in quâ quis habitat Deut. 19, 2, 10. 28, 12, vel natus est, *patria* ejus Gen. 24, 4. 30, 25. Num. 10, 9. Jes. 8, 9. Absol. אֶרֶץ et הָאָרֶץ non rarò de *Palæstinâ* κατ' ἐξοχήν Joël 1, 2, ut in יָרַשׁ, שָׁכַן אֶרֶץ Ps. 37, 9, 11, 22, 29. 44, 4. Prov. 2, 21. 10, 30. It. de incolis regionis Jes. 26, 18, spec. de impiis Jes. 11, 4.—4) *ager* (German. ein Stück Land) Gen. 23, 15. Ex. 23, 10. De agro oppidi Jos. 8, 1. — 5) *humus solum terræ* Gen. 33, 3. 37, 10, — 6) *terræ elementum*, *partes terreæ*, *scoriæ* (metalli) Ps. 12, 7. — Plur. אַרְצוֹת Gen. 10, 20, 26, 3, 4, et הָאֲרָצוֹת maximè in sequiore Hebraismo, sunt *terræ*, *regiones exteræ* præter Palæstinam, sic עַמֵּי הָאֲרָצוֹת *populi terrarum* (profanarum) 2 Par. 13, 9. 17, 10. מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת *regna regionum* (ethnicarum) 1 Par. 29, 30: 2 Par. 12, 8. 17, 10. — ot. אַרְצָה die etiam poët. pro אֶרֶץ Job 34, 13. 37, 12. Jes. 8, 23 (cf. לַיְלָה pro לַיִל).

אַרְצָא n. pr. viri 1 Reg. 16, 9.

אָרַר, part. act. pl. constr. אֹרְרֵי, suff. אֹרְרֶיהָ, pass. אָרוּר, f. אֲרוּרָה; pl. m. אֲרוּרִים, inf. abs. אָרוֹר, imp. cum ה parag. אֳרָה, pl. אוֹרוּ et אֹרוּ, fut. תָּאֹר, אָאֹר, 1) *abhorrui* Gen. 3, 14: *horrori esto omni bestiæ*, ad litt. *sois abhorré par tous les animaux*. — 2) *exsecratus est*, *maledixit* Jos. 6, 26: 2 Reg. 9, 34, etc. Sq. acc. pers. aut rei Gen. 27, 29. Ex. 22, 27. Num. 22, 6. Mal. 2, 2. Job 3, 8: אֹרְרֵי יוֹם *qui dies exsecrantur*, præstigiatorum genus, qui imprecationibus suis dies infaustos arcessere posse putabantur.

Niph. part. pl. נְאָרִים *maledicti* Mal. 3, 9.

Pihel אֵרַר 1) *maledixit* Gen. 5, 29. — 2) *exsecrationem effecit* seu *peperit*. Num. 5, 22: הַמַּיִם הַמְאָרְרִים *aquæ*, *quæ* potæ uxori adulteræ et perjuræ *interitui sunt*.

Hoph. fut. יוּאָר *maledictus erit* Num. 22, 6. — Deriv. מְאֵרָה.

הָרְרִי vid. אֲרָרִי.

אֲרָרָט n. pr. regionis in mediâ ferè Armeniâ sitæ, etiamnùm ab Armeni: *Ararat* dictæ, in cujus montanis (הָרֵי אֲרָרָט) arca Noachi substitit Gen. 8, 4: 2 Reg. 19, 37. Jes. 37, 38. De totâ Armeniâ ipsâ Jer. 51, 27.

אָרַשׁ in Kal inusit.

Pih. אֵרַשׁ, fut. יְאָרֵשׁ; *desponsavit* mulierem Deut. 20, 7. 28, 30: 2 Sam. 3, 14. Hos. 2, 21, 22.

Puh. אֹרַשׁ in pausâ אָרֹשָׂה *despon-*

sata est Ex. 22, 15. Deut. 22, 28. Part. fœm. מְאֹרָשָׂה *desponsata* puella Deut. 22, 23, 25, 27.

ארשׁ inus. i. q. arab. ורשׁ *concupivit*, undè

אֲרֶשֶׁת f. Ps. 21, 3 *desiderium*, *cupiditas*. LXX. δέησις. Vulgat. *voluntas*.

אַרְתַּחְשַׁשְׁתְּא Esr. 4, 8, 11, 23, אַרְתַּחְשַׁסְתְּא 7, 7 et אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא 4, 7; n. pr. *Artaxerxes* rex Persarum.

אֲשַׂרְאֵל nom. propr. viri 1 Paral. 4, 16.

אַשְׂרִיאֵל n. pr. viri Num. 26, 31. Jos. 17, 2: 1 Par. 7, 14. Patron. אַשְׂרִיאֵלִי Num. l. c.

אֵשׁ c. sed sæpiùs fem. suff. אִשּׁוֹ, אֶשְׁכֶם; *ignis*, Gen. 15, 17. 22, 6. Ex 3, 2. Lev. 1, 7 et sexcenties. spec. 1) *ignis* Dei, i. e. *ulgur* Gen. 19, 24. Num. 11, 1: 1 Reg. 18, 38. Job 1, 16. Metaphorica dicitur etiam tùm de irâ Dei summâ atque præfervidâ. Deut. 32, 22. Jer. 4, 4. Eze. 22, 21. Soph 1, 18. Ps. 78, 21. Thren. 2, 4. tùm de interno animi hominis ardore Jerem. 20, 9. Ps. 39, 3, 4. — 2) Poët. *ignis* dr. de *bello* Num. 21, 28. Jud. 9, 15, 20. Jes. 10, 16. Psalm. 21, 10, etc. קָדַח אֵשׁ *accendit ignem* metaph. pro belli tumultus excitavit Jes. 50, 11. — 3) *res quævis adversa, quodvis exitium* Job 15, 34. 20, 26. 22, 20. 31, 12. Jes. 1, 31. 30, 30. 33, 11, 14. — 4) *solis fervor* Joël 1, 19, 20. 2, 3, 5. — 5) *splendor* Nah. 2. 5. Eze. 28, 14, 16. Vide deriv. אֵשָׁה.

אִשׁ i. q. יֵשׁ verbum substantivum *est*, *sunt* 2 Sam. 14, 9. Mich. 16, 10. Quidam volunt אִשׁ, hîc poni pro אִישׁ.

אַשְׁבֵּל n. pr. viri Gen. 46, 21: 1 Par. 8, 1. Patronym. אַשְׁבֵּלִי Num. 26, 38.

אֶשְׁבָּן n. pr. viri Gen. 36, 26.

אַשְׁבֵּעַ n. pr. viri 1 Par. 4, 21.

אֶשְׁבַּעַל n. pr. viri 1 Par. 8, 33. 9, 39.

אשׁד in chald. et syr. *effudit*. Indè

אֶשֶׁד m. *effusio* Num. 21, 15.

אֲשֵׁדָה fem. plur. אֲשֵׁדוֹת, constr. אַשְׁדּוֹת; pr. *effusio* (torrentium) *radix montium*. Deut. 3, 17. 4, 49. Jos. 10, 40. 12, 2, 3, 8.

אַשְׁדּוֹד n. pr. *Asdod*, una ex quinque Philistæorum urbibus primariis Jos. 11, 22. 15, 46: 1 Sam. 5, 1. Jes. 20, 1. Nomen gent. אַשְׁדּוֹדִי, f. אַשְׁדּוֹדִית, pl. אַשְׁדּוֹדִיּוֹת; sed. f. seu אַשְׁדּוֹדִית adv. *Asdodicè*, *linguâ Asdodicâ* Neh. 13, 23.

אֶשָּׁה f. i. q. אֵשׁ *ignis* Jer. 6, 29 in Chethib: מֵאֶשָּׁתָם עֹפֶרֶת *ab igne eorum plumbum* sc. absumitur, sed in Keri מֵאֵשׁ תָּם *igne absumitur*.

אִשָּׁה m. (cum ־ֵה paragog. אֲרִי, הִנֵּה, הֵן, אֲרִיֵּה), constr. אִשֵּׁה, plur. constr. אִשֵּׁי; suff. אִשַּׁי; *ignitum, sacrificium igne absumendum*, Ex. 29, 18. Lev. 1, 9, etc. De sacrificiis non cremandis occurrit tantummodò Lev. 24, 7, 9.

אִשָּׁה f. (pro אִנְשָׁה formæ אֵנֶשׁ), constr. אֵשֶׁת (f. formæ אִישׁ pro אִישֶׁת) qui nonnunquàm etiam absol. ponitur Deut. 21, 11: 1 Sam. 28, 7.

Ps. 58, 9, suff. אִשְׁתִּי, אִשְׁתּוֹ, אִשְׁתְּךָ etc., semel אֶשְׁתְּךָ Ps. 128, 3. Plur. semel אִשּׁוֹת Eze. 23, 44, alibi נָשִׁים (pro אֲנָשִׁים per aphæresin, à sing. אִנְשָׁה), constr. נְשֵׁי, suff. נָשַׁי, נָשָׁיו, נְשֵׁיהֶם; 1) *femina*, *mulier*, omnis ætatis et conditionis, sive nupta, sive non Gen. 24, 5. 31, 25. Jes. 4, 1. Job 42, 15, etc. Spec. est a) nomen *sexus*, adeòque de animalibus usurpatur, gall. *femelle* Gen. 7, 2. — b) *uxor*, *conjux*, opp. marito. Gen. 24, 3, 4, etc. אֵשֶׁת אָבִיךָ *uxor patris tui* i. e. noverca tua Lev. 18, 8. לָקַח לוֹ לְאִשָּׁה est *sumsit sibi* feminam *uxorem* Gen. 4, 19. 6, 2. Etiam de pellice et concubinâ Gen. 30, 4, de sponsâ Gen. 29, 21. — c) *mulier* per convicium dicitur de *viro imbelli, timido, consilii experte*. Jes. 19, 16. 3, 12. Jer. 51, 30. Nah. 3, 13. Cf. homer. Ἀχαιΐδες οὐκ ἐτ' Ἀχαιοί, Virg. Æn. 9, 617. — d) per appositionem jungitur variis nom. ut אִשָּׁה זוֹנָה *meretrix* Jos. 2, 1, אִשָּׁה אַלְמָנָה *vidua* 1 Reg. 7, 14. — e) sq. genitivo attributum continente feminam indicat tali attributo præditam. אֵשֶׁת חַיִל *mulier honesta* Ruth 3, 11. Sic Prov. 27, 15. Hos. 1, 2. — 2) Seq. אָחוֹת vel רֵעוּת: *altera*, *altera* (v. sub his v. v.). — 3) *unaquæque*, *quælibet* Ex. 3, 22. Amos 4, 3.

אֲשׁוּיָה v. אָשְׁיָה.

אֱשׁוּן m. *tenebræ*. Prov. 20, 20 בֶּאֱשׁוּן חֹשֶׁךְ in Keri, sed Chethib habet בְּאִישׁוֹן חֹשֶׁךְ — Rad. אשן.

אֲשׁוּר vel אָשׁוּר m. suff. אֲשֻׁרוֹ, pl. אֲשֻׁרִים (f. Ps. 44, 19), suff. אֲשֻׁרַי, אֲשֻׁרָיו; 1) *gressus* Prov. 14, 15. Metaph. *actiones* hominis Ps. 37, 31. 40, 3. 73, 2. Sed Job 23, 11: *gressus Dei* i. e. lex, voluntas ejus. — 2) i. q. תְּאַשּׁוּר *cedri* genus. Eze. 27, 6: קַדְשֵׁךְ עָשׂוּ־שֵׁן בַּת־אֲשֻׁרִים *transtra tua fecerunt ex ebore*, *filiâ cedrorum* i. e. cedro incluso. — Rad. אָשַׁר.

אַשּׁוּר et אַשֻּׁר (1 Par. 5, 6) fem. suff. אַשֻּׁרִי; 1) *gressus* Job 31, 7. — 2) n. pr. filius Sem Gen. 10, 11, 22, à quo — 3) n. pr. *Assyria* Hos. 9, 3. 10, 6. Zachar. 10, 10, pleniùs אֶרֶץ אַשּׁוּר Jes. 7, 18 et *Assyrii* (et tunc constr. cum masc.) Jes. 19, 23. 23, 13. 30, 31. 31, 8. Ps. 83, 9. Hos. 14, 4. *Assyria* verò est — a) vel *vetus et propria* cujus caput Ninive fuit, ad orientem Tigridis (cf. Gen. 2, 14. 10, 10, 11, 12, 22). — b) vel *regnum Assyrium* quod complectebatur Mediam ac Mesopotamiam. Num. 24, 22: 2 Reg. 18, 11. Jer. 8, 7. 18, 2, 7. Nah. 3, 19. Mich. 5, 5. Zach. 10, 11, etc. — c) vel *regnum Persarum* Esr. 6, 22. — Cum ה locali אַשּׁוּרָה *in Assyriam* Gen. 25, 18. — Nom. אֲשׁוּרִי 2 Sam. 2, 9 forsan i. q. pl. אַשּׁוּרִם Gen. 25, 3, nomen proprium gentis arabicæ in vicinia Galaad.

אַשְׁחוּר n. pr. viri 1 Par. 2, 24. 4, 5.

אָשְׁיָה f. undè pl. cum suff. אָשְׁיוֹתֶיהָ *fundamenta ejus* Jer. 50, 15 in Keri, sed in Chethib est אֲשׁוּיֹתֶיהָ — Rad. אשה.

אֲשִׁימָא 2 Reg. 17, 30 numen do-

mesticum Emathæorum incertæ originis. Conferunt nonnulli pers. *Asumán*, i. e. cœlum et non improbab.

אֲשֵׁרָה v. אֲשֵׁרָה.

אָשִׁישׁ m. pl. constr. אֲשִׁישֵׁי; *fundamentum*, forsan de *ruinis* ædificiorum, quia domibus dirutis fundamenta tantùm remanent (cf. מוֹסְדִים Jes. 58, 12 de ruinis) Jes. 16, 7, ubi quidam אַנְשֵׁי legendum putant, sed immeritò, prout videtur. — Rad. חשש.

אֲשִׁישָׁה f. pl. אֲשִׁישׁוֹת, pl. constr. אֲשִׁישֵׁי; *liba*, spec. qualia ex uvis passis parare solebant 2 Sam. 6, 19. Hos. 3, 1. Cant. 2, 5 : 1 Par. 16, 3. — Rad. אשש.

אֶשֶׁךְ m. *testiculus* Lev. 21, 20.

אֶשְׁכֹּל m. pl. אֶשְׁכּוֹלוֹת et אַשְׁכְּלוֹת (quasi ab אַשְׁכֹּלֶת, cf. אַרְמוֹן), suff. הַשְׁכְּלוֹתֶיהָ; *racemus*, Traubenkamm, undè baccæ, acini floresve in uvæ speciem dependent, ut dactylorum Cant. 7, 8, florum cypri 1, 14, maximè de *uvâ*, vel adjectis voce. הַגֶּפֶן 7, 9, עֲנָבִים Num. 13, 23, 24, vel absol. Jes. 65, 8. Mich. 7, 1. Semel Gen. 40, 10 אֶשְׁכֹּל distinguitur ab עֵנָב *uva* et *racemium* pr. dictum notat. Verba enim הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ עֲנָבִים vertenda sunt : *et racemi ejus* (vitis) *maturabant uvas* seu baccas uvarum. — 2) n. pr. a) vallis in Palæstinâ meridionali Num. 13, 32, 24. 32, 9. Deut. 1, 24. b) viri Gen. 14, 13, 24. — Rad. שכל, quæ arab. est *ligavit*, *plexuit*.

אַשְׁכְּנַז n. pr. regionis et gentis forsan in Asiâ boreali quærendæ, Gen. 10, 3. Jer. 51, 27.

אִשְׁכָּרְךָ m. f. אִשְׁכָּרֵךְ; *donum*. Eze. 27, 15. Ps. 72, 10. — Rad. שכר.

אֶשֶׁל m. *nemus*, *lucus* Gen. 21, 33. Cum art. הָאֶשֶׁל *nemus loco cuidam proprium* 1 Sam. 22, 6. 31, 13. Nec obstat quominùs in loco parall. 1 Chron. 10, 12, pro הָאֶשֶׁל ponatur הָאֵלָה, quippè illud rem generatim exprimit, hoc verò speciatim designat. Multi tamen cum Celsio *arborem* in genere intelligunt, alii tamarisii speciem arab. *Athol* dictam. — Etymon latet ; possis tamen conferre אֲשֵׁרָה permut. litteris ל et ר ut sæpè.

אָשַׁם et אָשֵׁם infin. absol. אָשֹׁם, fut. יֶאְשַׁם 1) *deliquit*, *culpam contraxit* Lev. 4, 13, 22, 27. 5, 2, 3, 4, 17. Jer. 50, 7. Eze. 22, 4. Sunt qui אָשַׁם Hos. 5, 15. Zach. 11, 5. Lev. 4, 22, 23, reddunt : *reum se agnovit*. Sed ubiquè vulgaris signif. retineri potest, modò reddas apud Hos. *donec pœnas dederint* (v. no. 2), apud Zach. *neque pœnas dant*, Levit. *ubi princeps peccavit per errorem..... culpam is contraxit. Ubi vero* (או) *peccatum ejus ei innotuerit*, etc. אָשַׁם h. l. idem est quod נָשָׂא עָוֹן 5, 1, 17. — 2) *culpam sustinuit*, *culpæ pœnas dedit* Ps. 34, 22, 23. Jes. 24, 6. Jer. 2, 3. — 3) יָשַׁם et שָׁמַם *periit*, *vastatus est*, de altaribus Eze. 6, 6.

Niph. pl. in pausâ נֶאְשָׁמוּ *pœnas dederunt*, indè *perierunt* de gregibus Joël 1, 18.

Hiph. imp. cum suff. הַאֲשִׁימֵם *pœ-*

nas delicti sui fac cos solvere Ps. 5, 11. — Deriv. statim sequntur.

אָשָׁם m. suff. אֲשָׁמוֹ, pl. cum suff. אַשְׁמָיו; *culpa*, quam quis contraxit Gen. 26, 10. Jer. 51, 5, hinc : 1) *id, quo* (surrepto) *quis culpam contraxit* Num. 5, 7. 8. — 2) *sacrificium pro delicto* 1 Sam. 6, 3 sq. 2 Reg. 12, 17. Jes. 53, 10. Eze. 40, 39. Hæc *sacrificia pro delicto* (אֲשָׁמִים) à *sacrificiis pro peccato* (חַטָּאוֹת), diversa erant, quamquam de discriminis ratione haud satis constat.

אָשֵׁם m. pl. אֲשֵׁמִים; adj. verbale 1) *reus* Gen. 42, 21 : 2 Sam. 14, 13. — 2) *sacrificium pro delicto offerens.* Esr. 10, 19.

אַשְׁמָה fem. constr. אַשְׁמַת, suff. אַשְׁמָתוֹ, pl. אַשְׁמוֹת, suff. אַשְׁמוֹתַי; 1) pr. Inf. verbi אָשַׁם, ut הַהֲבָה, יִרְאָה. Lev. 4, 3. 5, 26 (6, 7) — 2) *culpa, delictum* Ps. 69, 6 : 1 Par. 21, 3 : 2 Par. 24, 18. 28, 10, 13. Am. 8, 14 : אַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן *culpa Samariæ* pro idolis ejus. — 3) *oblatio hostiæ pro delicto.* Lev. 5, 24 (6, 5).

אַשְׁמַנִּים m. pl. i. q. שְׁמַנִּים *pinguedines*, hinc *arva pinguia*, fertilia (cf. Gen. 27, 28 : al. *tenebræ*, sed forsan minùs rectè. Jes. 59, 10. — Rad. שָׁמַן.

אַשְׁמֹרָה, אַשְׁמוּרָה fem. constr. אַשְׁמֻרַת (semel absol. Jud. 7, 19), pl. אַשְׁמֻרוֹת; *vigilia*, φυλακή, pars noctis, dicta à vigiliis excubiisque militum. Apud veteres Hebræos tres erant vigiliæ (prima seu רֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת Thren. 2, 19, media Jud. 7, 19, tertia אַשְׁמֻרַת הַבֹּקֶר Ex. 14, 24 : 1 Sam. 11, 11), quatuor in N. T. ex more Romanorum. — Rad. שָׁמַר.

אֶשְׁנָב m. suff. אֶשְׁנָבִי; *clathri fenestræ* (*jalousies*) Jud. 5, 28. Prov. 7, 6. — Rad. שנב.

אַשְׁנָה n. pr. duorum oppidorum tribûs Juda Jos. 15, 33, 43.

אָשְׁעָן n. pr. oppidi in tribu Juda Jos. 15, 52.

אשף inus. Propr. juxta quosdam *texit*, *occultavit*, *recondidit*, undè Syr. *incantavit*, pr. *occultis artibus usus est*, coll. לָאַט et לוּט. Cf. præterea כָּשַׁף. Indè

אַשָּׁף m. undè pl. אַשָּׁפִים; *incantator* Dan. 1, 20. 2, 2.

אַשְׁפָּה f. suff. אַשְׁפָּתוֹ f.; *pharetra*, in quâ sagittæ *occultantur*, sive *reconduntur* Jes. 49, 2, ubi ad hanc vocis originem alluditur. Jer. 5, 16. Ps. 127, 5. Job 39, 23. Thren. 3, 13 : בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ *filii pharetræ ejus* i. e. sagittæ.

אַשְׁפְּנַז n. pr. viri Dan. 1, 3.

אֶשְׁפָּר m. 2 Sam. 6, 19 : 1 Par. 16, 3. Vulgat. *assatura bubulæ carnis*, ab אֵשׁ *ignis* et פָּה *bos*. Al. est certa (vini potûsve) *mensura*, *calix*, pro שְׁפָר cum Aleph prosthet. à rad. שָׁפַר i. q. in æthiop. *mensuravit*, (et coll. סָפַר *numeravit*).

אַשְׁפֹּת pro שִׁפֹּת (Neh. 3, 13) m. sing. ut videtur, pl. f. אַשְׁפַּתּוֹת (à sing. אַשְׁפַּתָּה vel אַשְׁפֹּת) *fimetum*, *fimus* Thren. 4, 5. Neh. 2, 13. 3, 14. 12, 31. Metaph. de summæ egestatis sordibus 1 Sam. 2, 8. Ps. 113, 7. — Rad. שָׁפַת, quod inuit forma

plur. אַשְׁפַּתּוֹת, vel אָשַׁף, ut aliis placet.

אַשְׁקְלוֹן n. pr. *Ascalon*, maritima urbs Philistæorum Jud. 1, 18. 14, 19: 1 Sam. 6, 17: 2 Sam. 1, 20. Nomen gent. אֶשְׁקְלוֹנִי Jos. 13, 3.

אָשַׁר (cogn. יָשַׁר), imp. pl. אִשְׁרוּ; 1) pr. *rectus fuit*, impr. de viâ. — 2) *recta incessit* et univers. *incessit*. Prov. 9, 6. — 3) *successum habuit*, *prosperavit*, *felix fuit*.

Pih. אִשֵּׁר imp. אַשֵּׁר, fut. יְאַשֵּׁר, part. pl. מְאַשְּׁרִים, constr. מְאַשְּׁרֵי; suff. מְאַשְּׁרֶיךָ 1) *recta duxit*, Prov. 23, 19. Jes. 1, 17: אַשְּׁרוּ חָמוֹץ *ducite* in rectam virtutis viam *oppressorem* (nisi coll. Puh. no. 2 cum vett. intpp. vertendum ῥύσασθε ἀδικούμενον. Vulg. *subvenite oppresso*, pr. *beatum reddite oppressum*), et generatim *duxit* Jes. 3, 12. 9, 15. — 2) intrans. *incessit* Prov. 4, 14. — 3) *felicem prædicavit* Gen. 30, 13. Ps. 72, 17. Prov. 31, 28. Cant. 6, 9. Job 29, 11.

Puh. אֻשַּׁר et אוּשַּׁר, fut. יְאֻשַּׁר, part. מְאוּשָּׁר, pl. cum suff. מְאוּשָּׁרָיו; 1) *ductus est* Jes. 9, 15. — 2) *felix redditus est* Ps. 41, 3. Prov. *redditus est* Ps. 41, 3. Prov. 3, 18. — Deriv. אֶשֶׁר, אֹשֶׁר, אֲשׁוּר, אַשּׁוּר, אֲשֵׁרָה, תְּאַשּׁוּר.

אָשֵׁר n. pr. 1) filii Jacob Gen. 30, 15. 35, 26, auctoris tribus cognominis Num. 1, 40, 41. Jos. 19, 24, 31. Nom. gent. אֲשֵׁרִי Jud. 1, 32. — 2) oppidi ab oriente Sichem Jos. 17, 7.

אֲשֶׁר et formâ breviore -ֶשׁ, שְׁ q. v. — 1) pronom. relat. utriusque generis et numeri, *qui*, *quæ*, *quod* et pl. *qui*, *quæ*, *quæ*; de ipsius usu agendum in Syntaxi. Animadv. tantùm — a) אֲשֶׁר sæpè merum esse relationis signum, quod substantivis adverb. et pronom. vim relativam, tribuit, velut אֲשֶׁר אֶת־עָפָר *quem pulverem* Gen. 13, 16. אֲשֶׁר לוֹ *cui* (à לוֹ *ei*), אֲשֶׁר בּוֹ *in quo*, מִמֶּנּוּ *à quo*, אֲשֶׁר לְשֹׁנוֹ *cujus lingua*, אֲשֶׁר־שָׁם *ubi* (à שָׁם *ibi*), אֲשֶׁר מִשָּׁם *undè* (à מִשָּׁם *indè*), atque hanc esse rationem, quâ Hebræi obliquos Relativi casus exprimere solent, exceptis בַּאֲשֶׁר Jes. 47, 12 pro אֲשֶׁר בָּהֶם, et עִם אֲשֶׁר Gen. 31, 32 pro אֲשֶׁר עִמּוֹ *apud quem*. — b) אֲשֶׁר לְ inservire Genitivo circumscribendo, imprimis ubi plures Genitivi ex uno nomine in statu constr. pendent, et ubi ex duobus nominib. constructis, prius indefinitè accipiendum est, ut 1 Sam. 21, 8: אַבִּיר הָרֹעִים אֲשֶׁר לְשָׁאוּל *princeps pastorum Saulis*. Cant. 1, 1: שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה *Canticum canticorum Salomonis*. 2 Sam. 2, 8: שַׂר צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל *unus ex ducibus exercitûs Saulis*, nam שַׂר צְבָא שָׁאוּל est *dux unicus* (*le chef*) *exercitûs Saulis*. — 2) conjunct. *quòd*, cf. g. ὅτι, germ. daß, Ex. 11, 7. Lev. 5, 5: 1 Reg. 22, 16. Jes. 38, 7. Esth. 3, 4. Eccl. 5, 4, etc. Quomodò Neutrum Relativi in hanc vim transierit, ex his potissimùm exemplis intelliges Jos. 2, 10: שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מֵי יַם־סוּף *cognovimus* id *quod exsiccavit Iehovah aquas maris rubri*. 1 Sam. 24, 11. 19: 2 Sam. 11, 20: 2 Reg. 8, 12. Deut. 29, 15. Jes. 38, 7:

hoc tibi signo sit, *quod*, etc. — 3) *ut* (*afin que*) seq. Fut. Gen. 11, 7. 22, 14. Deut. 4, 40. 6, 3. Ruth 3, 1 : 2 Reg. 9, 37. Ps. 144, 12. Dan. 1, 8. Pleniùs לְמַעַן אֲשֶׁר (v. מַעַן) semel אֶת־אֲשֶׁר Eze. 36, 27. — 4) *eò quod*, *quia*, sq. Præt. Gen. 30, 18. 31, 49. 34, 27. Jos. 4, 7. 22, 31 : 1 Reg. 15, 5. Eccl. 4, 9, rarò Fut. ubi refertur ad rem incertam 1 Reg. 8, 33. Pleniùs תַּחַת אֲשֶׁר. יַעַן אֲשֶׁר, autem commodiùs redditur *nam* Deuteron. 3, 24 (LXX. Vulgat. Syr.), et אֲשֶׁר לָמָּה Dan. 1, 10 (coll. שֶׁלָּמָּה Cant. 1, 7) pr. *nam quare* ? — 5) *si* Lev. 4, 22 : 1 Reg. 8, 31 : 2 Par. 6, 29, etc. seq. Fut. Gen. 30, 38. Jos. 4, 21. Jes. 31, 4. Hinc *etsi* Eccl. 8, 12. — 6), *quo tempore*, *quùm*, ὅτε, sq. Præt. Deut. 11, 6 : 1 Reg. 8, 9. Ps. 139, 15 : 2 Par. 35, 20. — 7) *quo loco*, *ubi*, οὗ, pro אֲשֶׁר שָׁם. Num. 20, 13. Ps. 95, 9. Jes. 64, 10, et pro אֲשֶׁר שָׁמָּה *quò*, *quocunque* Num. 13, 27. Ps. 84, 4. Jes. 55, 11. — 8) i. q. כַּאֲשֶׁר *sicut* in protasi Ex. 14, 13 (LXX. ὃν τρόπον). 1 Reg. 8, 24. Sequ. כֵּן Jer. 33, 22. It. *quomodò*, *quo pacto* Job 37, 17. — 9) * i. q. לֵאמֹר *dicendo*, cùm præmittitur orationi directæ (cf. כִּי, arab. *ân*, pers. *khî*, gr. ὅτι), sic 2 Sam. 1, 4, etc. nec non 1 Sam. 15, 19, quamquàm omnes reddunt *immò*.* — Errat, W. Gesenius, cùm ait אֲשֶׁר signum esse apodoseos, nam Deut. 1, 31 sensus est : *in deserto* (est) *quòd vidisti*. 2 Sam. 2, 4 vertend. *viri* (sunt) *Jabès*, *qui sepelierunt Saulem*. 2 Sam. 14, 15 : *sed nunc* (est) *quòd veni ad loquendum*. Zach. 8, 23 : *diebus illis* (erit) *quòd prehendant*. Tandem Jes. 3, 20 : אִם לֹא יֹאמְרוּ כַדָּבָר חַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר, est *nisi ità loquuntur*, *quibus nulla lucebit aurora* et sequitur apodosis vers. 21 וְעָבַר *transibit*. Verùm huic interpretationi maximè favet contextus, nedùm ipsi repugnet. — 10) *adeò*, *immò*, pro pleniore עַד אֲשֶׁר *adeò ut* Job 5, 5. 9, 15. 19, 27. Ps. 8, 2. 10, 6. — 11) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. convertit, velut אַחַר אֲשֶׁר *postquam*, עַד אֲשֶׁר *usquè dùm*, etc. Semel אֲשֶׁר præponitur, אֲשֶׁר עַל כֵּן Job 34, 27 i. q. עַל כֵּן אֲשֶׁר *propterea quòd*, *quia*. — Cum Præfixis : a) בַּאֲשֶׁר *ubi*, *ubicunque* Ruth 1, 17. Jud. 5, 27. 17, 9, sq. שָׁם *ibi* Job 39, 30. Plenius בַּאֲשֶׁר־שָׁם Gen. 21, 17, et בִּמְקוֹם אֲשֶׁר שָׁם 2 Sam. 15, 21. *et quò*, *quòcumque* 1 Sam. 23, 13 : 2 Reg. 8, 1. — b) *eò quod*, *quia* Gen. 39, 9, 23. — c) בַּאֲשֶׁר לְ *propter*, Jon. 1, 8. Contractiùs dicitur בְּשֶׁל ib. 7, 12. כַּאֲשֶׁר v. sub כְּ. — מֵאֲשֶׁר *eò quod* Jes. 43, 4. — De origine אֲשֶׁר statuit nunc tandem W. Gesenius, illud pariter atque reliqua pronomina relativa antiquitùs vim demonstrativam habuisse videri : suamque opinionem haud infelici conatu adstruere tentat in *Lex. Man.* pag. 109, 111, 112.

אֹשֶׁר m. *felicitas*, sed interject. evasit. Hinc pl. constr. אַשְׁרֵי הָאִישׁ pr. *ô felicitates viri* i. e. *ô felicem vi-*

rum! Ps. 1, 1. 2, 12. 32, 1, 2. 33, 12. — Ps. 65, 5 : אַשְׁרֵי תִבְחַר *felix* est, quem *diligis*. Cum suff. אַשְׁרֶיךָ *ô te felicem!* Deut. 33, 29. אַשְׁרַיִךְ (pro אַשְׁרַיִךְ) Eccl. 10, 17, אַשְׁרָיו Prov. 14, 21, et אַשְׁרֵהוּ (pro אַשְׁרֵיהוּ) Prov. 29, 18, אַשְׁרֵיכֶם Jes. 32, 20. Cf. græc, et lat. τρισμακάριος, τρισόλβιος, τρισευδαίμων, *terque*, *quaterque beatus*.

אֹשֶׁר id. suff. אָשְׁרִי *felicitas mea* Gen. 30, 13.

אַשְׁרְאֵלָה n. pr. viri 1 Par. 25, 2, quod ver. 14 יִשְׁרְאֵלָה scribitur.

אֲשֵׁרָה f. rarò אֲשִׁירָה, pl. אֲשֵׁרִים, f. אֲשֵׁרוֹת, suff. אֲשֵׁרֵיהֶם ; *nemus*, *lucus*, ut volunt plærique post Vulgat. Sed quibusdam est propr. *fortuna* i. e. in Phœnicum Aramæorumque religionibus *Astarte* seu *stella Veneris*, alibi עַשְׁתֹּרֶת dicta Baalis, socia et conjux (cf. Jud. 3, 7 : 1 Reg. 18, 19 : 2 Reg. 23, 4.) *ejusque simulacrum*, in Plur. *simulacra Astartes* et fort. universim *idolorum simulacra*, certæ saltem speciei. — * Etsi non paucis in locis, *luci* significatio contextui minimè sit apta, in quibusdam tamen, prout videtur, congrua omninò est, velut Ex. 34, 15. Deut. 7, 5. 16, 21 : 2 Reg. 18, 4. 23, 14 : 2 Par. 14, 2. 31, 1. Neque sufficit ad hunc significatum eliminandum quòd אֲשֵׁרָה copuletur cum מַצֵּבָה aut פְּסִיל, quippè de pluribus valdè distinctis oratio esse potest, vel cum עָשָׂה, שָׂרַף, etc., quia verba hæc ut alia benè multa à suâ primariâ significatione plusquàm semel paululum recedunt. Quapropter visum est אֲשֵׁרָה duplici significatu gaudere, *luco* nempè et *Deâ Astarte*.*

אָשַׁשׁ, הִתְאוֹשֵׁשׁ v. sub rad. אִישׁ p. 32.

אֶשֶׁת v. אִשָּׁה.

אֶשְׁתָּאֹל n. pr. urbis Danitarum Jes. 15, 33. 19, 41. Jud. 13, 25, 16, 31. Nom. Gent. אֶשְׁתָּאֳלִי 1 Par. 2, 53.

אֶשְׁתּוֹן n. pr viri 1 Par. 4, 11, 12.

אֶשְׁתְּמֹה Jos. 15, 50. et אֶשְׁתְּמוֹעַ n. pr. urbis Levitarum in montanis Judæ Jos. 21, 14 : 1 Sam. 30, 28 : 1 Par. 4, 17, 19. 6, 42.

אַתְּ i. q. אַתָּה *tu* q. v.

אַתְּ f. cum accentu dist. אָתְּ pron. pers. 2 pers. *tu*, sexcenties. Jungitur masculinis Num. 11, 15. Deut. 5, 24. Eze. 28, 14.

אֵת sq. Makkeph אֵת־, suff. אִתִּי, אִתָּךְ, in Pausâ אִתָּךְ, אִתּוֹ, אִתָּהּ, אִתָּנוּ, (quæ cuncta non minus freq. plenè leguntur), אִתְּכֶם, rarò אוֹתְכֶם Jos. 23, 15, אִתָּנָה, אִתָּן, אִתָּם Ex. 35, 26, rarius אִתָּהֶם Gen. 32, 1, אוֹתָהֶם Eze. 23, 45, אוֹתָהֵן ver. 47. — 1) pr. pron. demonst. αὐτός, *ipse*, Gen. 1, 1 : אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ *cælum hoc et terram istam qualia nunc videmus*. Jer. 38, 16. Dan. 3, 13, etc. —Not. a) *reflexivè* poni, אֹתוֹ ἑαυτόν, אִתָּם ἑαυτούς. Eze. 34, 2 : *væ pastoribus* אֲשֶׁר הָיוּ הָעִים אֹתָם *qui se ipsos pascunt* i. q. נַפְשָׁם. Ver. 8. 10. Jer. 7, 19. Num. 6, 13. b) Apud Eze. adeo quater sine sequente nomine legit pro αὐτό *id*, *ipsum*, cum alibi nomen vel suffixum requirat. Eze. 43,

אֶת מְקוֹם כִּסְאִי וְאֶת מְקוֹם כַּפּוֹת ז : רַגְלָי *hic* (αὐτὸ) *est locus solii mei et hic locus plantarum mearum.* Eze. 47, 17, 18, 19, cf. ver. 20, ubi זאת eodem contextu. — 2) paulatim verò de vi suâ primitivâ multùm remisit, ità ut nominib. et pronominib. præmissum vim demonstr. vix augeret : אֵת הַדָּבָר i. q. gall. *la chose.* — Creberrimè objecto propositionis præpositum est, undè abiit in particulam quæ *accusativum* notaret. Jam verò *accus.* notat. a) quoties jungitur verbis activis, b) quandò etiam construitur eum verbis passivis, quamquàm ibidem per nominativum commodiùs vertitur Gen. 17, 5. 21, 5. Ex. 10, 8, etc. His in locis verbum impers. explanandum est, haud secus ac in Num. 32, 5 : יִתֵּן אֵת הָאָרֶץ *datur terra* (pr. *terram*), gall. *on donne la terre*: et Hos. 10, 6 : גַּם אֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל *etiam ipse* (pr. *ipsum* sc. vitulum) *in Assyriam deportabitur.* Nominativum fortassè denotat, quandò verbis neutris jungitur, velut Jos. 22, 17 : 1 Sam. 17, 34 : 2 Sam. 11, 25 : 2 Reg. 6, 5, quamquàm ferè ibidem non absonè accus. saltem adverbialiter sumptus intelligeretur. Frequentatur autem אֵת hunc in modum antè Substantiva articulo (אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ Gen. 1, 1, cf. אֶרֶץ וְשָׁמַיִם 2, 4) aut addito Genitivo aut Suffixo definitis (Esth. 9, 14. Ruth 2, 15), it. antè nomina propria (Jon. 2, 1), longeque frequentius in sermone pedestri legitur, quam in poëtico. Tria tantùm occurrerunt exempla vocabuli nostri nominibus etiam non determinatis præmissi, duo (Prov. 13, 21. Eze. 43, 10), ubi sententia definita est, unum (Ex. 21, 28), non est.

אֵת sq. Makkeph אֶת־, suff. אִתִּי, אִתָּךְ, in Pausâ et in fem. אִתָּךְ, אִתּוֹ, אִתָּם, אִתְּכֶם · אִתָּנוּ, rariùs et in libris potissimùm Jos. Reg. Jer. et Eze. אִתָּם, אִתָּהּ, אִתָּךְ (ita ut eum אֵת nota accus. confusum videatur) ; præp. signif. 1) *apud, prope* Gen. 19, 33. Lev. 19, 13. Job 2, 13, etc. אֵת־פְּנֵי פ׳ *coram aliquo* Ps. 16, 11. 140, 14. et sic forsan Ps. 67, 2. — Not. Gen. 30, 29 : *te non fugit, qualis factus est grex tuus* אִתִּי *apud me* i. e. me pastore eumque curante, cf. 39, 6 : *nullius rei curam gerebat* אִתּוֹ i. e. dùm Josephum habebat οἰκόνομον, ver. 8. — 2) *penes* Deut. 8, 5. Job 14, 5. Ps. 38, 11. Ellipticè dicitur pro מֵאֵת Gen. 49, 25, ubi ex anteced. repetendum מִן. — 3) *cum*, de societate Gen. 6, 13. 43, 16. Jud. 1, 16. Jer. 51, 59, de affinitate 1 Reg. 3, 1, fœdere Gen. 15, 18, de auxilio Gen. 4, 4. Jer. 1, 8. 15, 20. Dr. loqui *cum* aliquo 1 Reg. 8, 15, nec non pugnare, bellum gerere *cum* aliquo (ubi אֵת reddi potest *contra*) Gen. 14, 9 : 1 Par. 20, 5. Prov. 23, 11. הִתְהַלֵּךְ אֶת־יְהוָה *ambulavit cum Deo* Gen. 5, 24 i. e. vitam degit Deo placentem עָשָׂה חֶסֶד אֶת־פ׳ *benignè egit cum aliquo* Zach. 7, 9 cf. Ruth 2, 20 : 2 Sam. 16, 17. — De Ex. 1, 14, vid. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, p. 8 ;

adde tamen quod me fugerat, voc. אֵת à W. Gesenio in *præter* conversum fuisse in hoc loco nec non 1 Reg. 11, 1, 25. Sed minùs rectè prout videtur. — מֵאֵת vid. sub מִן.

אֵת m. suff. אֵתוֹ, pl. אֵתִים et אִתִּים, suff. אִתֵּיכֶם; *ligo* cum Symmacho, Vulgat. et interp. hebr. etsi sit vomer aratri juxta plurimos veter. interp. 1 Sam. 13, 20. — Etymon latet.

אָתָא vid mox אָתָה.

אֶתְבַּעַל n. pr. viri 1 Reg. 16, 31.

אָתָה et אָתָא, propriè Chald. est, undè et hujus linguæ formam imitatur, et nonnisi poëticè ab Hebr. usurpatur; præt. pl. אָתָנוּ (pro אָתָאנוּ) fut. יֶאֱתֶה, pl. יֶאֱתָיוּ contrac. et def. תֵּאתֶה, וַיֵּתֵא et וַיֵּאת (pro וַיַּאֲתֶה) imp. pl. אֵתָיוּ (pro אֱתָיוּ) — 1) *venit* Deut. 33, 2, 21. Jer. 3, 22. Mich. 4, 8. Prov. 1, 27, etc. Part. pl. fem. הָאוֹתִיּוֹת *res venturæ* i. e. futuræ Jes. 41, 23, 44, 7. 45, 11. — 2) *evenit* alicui, *supervenit, accidit* (malum) Job 3, 25. — 3) *ivit*, *transiit*. Job 16, 22.

Hiph. *attulit*. Præt. pl. הֵתָיוּ (pro הֶאֱתָיוּ) Jes. 21, 14, et eadem forma pro Imp. Jer. 12, 9. — Deriv. אִיתוֹן.

אַתָּה pro אַנְתָּה ut habent Chald. Syr. Arab. et Ethiop. Cum accentu distinct. אָתָּה Gen. 3, 11. 4, 11. 27, 32, et quinquies in Chethib אַתָּ 1 Sam. 24, 19. Ps. 6, 4. Eccl. 7, 22. Job 1, 10. Neh. 9, 6. pron. sing. m. *tu*. In casibus obliq. *tui*, *tuus* 1 Reg. 21, 19, *te* Prov. 22, 19. — Vid. Grammat.

אָתוֹן f., suff. אֲתֹנוֹ, pl. אֲתֹנוֹת; *asina* Gen. 12, 16. 32, 16. 49, 11. Num. 22, 23 sq. — Rad. אתה ut vulgò, sed quibusd. est אתן i. q. in arab. *contracto brevique passu incessit*, *stetit, constitit*: *sic asina* Ovidio *lentè gradiens* dicitur.

אַתּוּק Eze. 41, 15 in Chethib pro אַתִּיק q. v.

אַתִּי i. q. אַתְּ pron. sing. f. *tu*. Quanquam in V. T. rara est hæc forma (septies tantum legitur in Chethib 1 Reg. 14, 2. 2 Reg. 4, 16. 23. 8, 1. Jud. 17, 2. Jer. 4, 30. Eze. 36, 13, et totidem Masoretharum ἀκρισία sublato Jod reposuit אַתְּ, ita ut in textu apparent אַתְּי), tamen non dubitandum, quin genuina sit atque adeò primaria et antiquior, quam postea negligentior vulgi pronuntiatio decurtavit in אַתְּ. Jod in fine additum sexus muliebris nota est, ut in תִּקְטְלִי.

אִתַּי n. pr. viri 2 Sam. 15, 19. 22. 18, 2. it. alterius 2 Sam. 23, 19, quod et אִיתַי scribitur.

אַתִּיק m. plur. אַתִּיקִים, suff. fem. אַתִּיקֶיהָא, cum א pleonast. in fine; Chethib habet אתוקיהא; Eze. 41, 15, 16. 42, 5, 5 genus quoddam columnarum (v. imprim. 42, 5 coll. 6). LXX. Vulgat. Cap. 42: περίστυλον, *porticum* reddunt. — Rad. אתק.

אַתֶּם pron. pl. m. *vos* feminino jungitur Eze. 13, 20. Ortum est ex אַתָּה q. v. addito ם, multitudinis notâ.

אֵתָם n. pr. loci in deserto arabico ubi castrametati sunt Israëlitæ Ex. 13, 20. Num. 33, 6.

אֶתְמוֹל et אֶתְמוּל, semel אִתְּמוֹל 1 Sam. 10, 11 i. q. תמול cum Aleph

prosth. adv. 1) *heri* 1 Sam. 4, 7. 14, 21. 19, 7. Ps. 90, 4. — 2) *pridem*, *antcà* Jes. 30, 33. Mich. 2, 8.

אֵתָן pro אֵיתָן q. v.

אַתֶּן pron. pl. f. *vos* Eze. 34, 31, ubi alii codd. אַתֵּן. Cum ת parag. אַתֶּנָה Gen. 31, 6. Eze. 13, 11, 20. 34, 17, et ibid. 13, 20 אַתֵּנָה ad analogiam formarum הֵמָּה, הֵנָּה. Noun n fine, æquè ac Mem, est multitudinis nota, maximè in fem.

אֶתְנָה f. *merces*, spec. meretricia Hos. 2, 14 (11). — Rad. תָּנָה.

אֶתְנִי n. pr. viri 1 Par. 6, 26.

אֶתְנַן Eze. 16, 34, 41 et אֶתְנָן m. constr. אֶתְנַן suff. אֶתְנָנָהּ; pl. cum suff. אֶתְנַנֶּיהָ; 1) *quæstus meretricius* absol. Eze. 16, 31. 34, et adjecto זוֹנָה Deut. 23, 19. Metaph. de agrorum proventu, quem ab idolis acceptum referebant idololatræ Hos. 9, 1. Mich. 1, 7, cf. Jes. 23, 17, 18. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 7. — Rad. תָּנָה.

אֲתָרִים n. pr. loci ab Austro Palæstinæ. Num. 21, 1: דֶּרֶךְ אֲתָרִים *in viâ quæ Atharim ducit*.

ב

ב Secunda alphabeti littera hebraicè בֵּית *Beth* sonans; in numeralibus valet *duo*. — Quod ad *permutationem* ejus attinet, ב transit interdùm in alias litteras, labiales, quod quidem patet, ubi aliæ ling. semiticæ conferuntur.

בְּ, antè monosyllaba passim בָּ (vide Grammat.), suff. בִּי; בְּךָ, rarò בָּכָה Ps. 114, 8, in Pausâ et fem. בְּהֵם, בָּכֶן, בָּכֶם; בָּנוּ; בָּהּ, בּוֹ; בָּךְ; בֶּם f. בָּהֵן; pr. *in* cum ablat. gr. ἐν, et dicitur Spec. pr. a) de loco Ex. 7, 16. 2 Reg. 4, 40. Threu. 3, 53, etc. — b) de tempore Gen. 1, 1. Jud. 10, 8. etc. — c) de conditione, in quâ versamur Lev. 4, 2. Num. 35, 20: 1 Sam. 29, 7, etc.—d) de fonte, origine et materiâ, undè aliquid hauritur, fit, egreditur, ut in formulâ: *biberc in poculo* i. c. bibere quæ poculo insunt, pro *ex poculo* (ut gall. *boire dans une tasse*, gr. ἐν χρυσῷ, ἐν ποτηρίοις πίνειν Xenoph. Anab. VI, 1 §. 4) Gen. 44, 5. Am. 6, 6. it. 2 Par. 9, 18: כֶּבֶשׁ בַּזָּהָב *scabellum ex auro*. Ex. 38, 8. Lev. 13, 52: 1 Reg. 7, 14. Eze. 7, 20. Metaph. יָדַע בְּ *cognovit ex aliquâ re* Ex. 7, 17. — 2) *inter* Deut. 4, 27: 2 Sam. 15, 31, etc. Indè nonnullis verbis copulatum hæc nonnisi ad partem prædicati referri declarat, ut הִכָּה בְּ *percussit* (plures) *ex iis*, stragem hostibus intulit (divers. ab הִכָּה cum acc. *percussit eos*) 2 Sam. 23, 10, הָרַג בְּ Ps. 78, 31 cf. נָשָׂא בְּ Job 7, 13. — 3) *intra* de loco Ex. 20, 10. Jes. 56, 5, de tempore Dan. 11, 20. Eccl. 11, 1, et quidem jam absoluto Num. 28, 26. — 4) *in* cum acc., εἰς, angl. *into* Gen. 19, 8. Lev. 16, 22. Deut. 7, 20, etc., *inter* cum acc. Deut. 4, 27: 1 Reg, 11, 2. — 5) *ad*, *apud* 1 Sam. 29, 1. Eze. 10, 15. Lev. 25, 53. — 6) *coram*, *ante* Gen. 23, 18 pleniùs בְּאָזְנֵי, בְּעֵינֵי, בְּפָנֵי. — 7) *in* pro *super* Num. 14, 10: 1 Reg. 8, 9. Jes. 66, 20. — *ad* cum motu ad

locum Gen. 11, 4: *turris* רֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם *cujus caput cœlum attingat.* מַשְׁתִּין בַּקִּיר *mingens ad parietem* 1 Reg. 16, 11. Indè frequentatur post verba et nomina attingendi adhærendi, adeundi, interrogandi, adoriendi, adprehendendi, inclinationis et affectus, quæ cuncta latinè cum particulis, *ad*, *in* componuntur. Quùm בְּ hoc significatu sit *transeundi* particula, nonnullis verbis vim transitivam, atque adeo causativam tribuit, quæ alibi conjugatione Hiphil exprimitur, ut videre est in נָשָׂה et עָבַד. Spec. בְּ hoc sensu a) verbis videndi, audiendi, olfaciendi, ubi iis postponitur, immorationem quamdam inesse vindicat, ac proindè iisdem adjungit notionem voluptatis, doloris, etc. (v. רָאָה, חָזָה, הִבִּיט, שָׁמַע, חָרַח). b) in juramentis præponitur pers. vel rei, *per* quam i. e. *ad* quam conversi juramus Gen. 21, 23. 22, 16, vel diris devovemus 1 Sam. 17, 43. — 8) *in* pro *super* cum accus. Lev. 20, 9: 1 Reg. 2, 44. Et ita post verba calcandi, regnandi, innitendi, etc.—9) *in* pro *contra*, *adversus* Gen. 16, 12: 2 Sam. 24, 17. Ita post verba pugnandi, irascendi, perfidè agendi. — 10) *cum* a) de societate. Num. 20, 20: בְּעַם כָּבֵד *cum populo multo.* Jes. 8, 16: בְּלִמָּדָי *cum cultoribus meis* i. e. adhibitis cultoribus meis. 1 Reg. 10, 2, etc. Cf. Gen. 32, 11. Ex. 8, 1, 13. Jes. 7, 24. b) de auxilio Jes. 26, 13. Ps. 44, 10, etc. c) Substantivis attributa, maximè virtutes et vitia, significantibus præmissum inservit adverbiis circumscribendis, ut בְּחִפָּזוֹן *cum festinatione*, *festinanter* Ex. 12, 11, בְּתָמִים *cum integritate*, *integrè*, בְּאָשְׁרִי *cum felicitate meâ* i. e. *feliciter* Gen. 30, 15. Ps. 29, 4: *vox Dei* est *cum robore* i. e. *robore prædita.* — 11) Usurpatur de instrumento, ubi latinè Ablativo utimur, ut בְּחֶרֶב *gladio* Jos. 10, 11, בְּרַגְלַיִם *pedibus* Eze. 34, 18, etc. de intercessore (lat. *per*) ut בְּמשֶׁה *per Mosen*, בְּיַד מֹשֶׁה *per manum Mosis;* it. de eausâ efficiente ut *deficere fame* (בְּרָעָב) Thren. 2, 19, *igne* (בָּאֵשׁ) *cremare* Lev. 8, 32, *jussus est à Deo* (בַּיהוָה) Num. 36, 2, בַּיהוָה, בַּבַּעַל הִתְנַבֵּא, *per Deum*, *per Baalem vaticinatus est* i. e. Deo, Baale inspirante, it. post passivum Num. 36, 2. Jes. 45, 17. — 12) *cum* pro *licet*, בְּכָל־זֹאת *cum omnibus istis* i. e. his non obstantibus, nihilò minus Jes. 9, 11, 16, 20. 10, 4. 47, 9. Job 1, 22. Num. 14, 11. Vicina est formula בְּזֹאת *hoc concesso* i. e. *eâ lege* Gen. 34, 22: 1 Sam. 11, 2. — 13) *pro* de pretio, præmio et permutatione ut lat. *loco* et *pro* pro *ante*, germ. anſtatt et für pro ʋor et vice versâ. Gen. 29, 18, 20, 27. Deut. 19, 21. Jes. 7, 23. Eccl. 4, 9, etc. — 14) *propter* Gen. 18, 28: 2 Reg. 14, 6. Jon. 1, 14.—15) *de*, gall. *au sujet de* 1 Reg. 5, 22, maximè post verba gaudendi, audiendi, sciendi et imprimis loquendi. — 16) *juxta*, *secundum* Gen. 1, 26. Num. 31, 11. בְּדֶרֶךְ *ad modum*, *ad morem* Jes. 10, 24, 26. Amos 4, 10. —Winero (Le-

xic. hebr. p. 109) lubens assentior quùm ait Rosenmüll. ad Ps. 11, p. 947 et Gesen. ad Jes. 11, p. 78 non satis probabiliter præcipere, בְּ passim poni pro כְּ *sicut*; nam Hos. 10, 15 sensus est : *evanescet prorsus cum aurorâ* i. e. citò (cf. Ps. 37, 20 בָּעָשָׁן *cum fumo*), Ps. 39, 7 : *homo vivit in imagine*, i. e. homo nihil nisi umbram præ se fert, et Jes. 48, 10 : *purgavi te, sed non in argento*, i. e. argento non adhibito. — Not. substantiv. quibus præfigitur effici quandoque adject. Ps. 90, 4 : *vigilia in nocte*, i. e. *vigilia nocturna*, et ita Ps. 29, 4.—* Haud aliter expediri possunt plura exempla *quibus Beth essentiæ*, seu pleonasticum inesse volunt Ex. 32, 22. Eccl. 7, 14. Prov. 3, 26. Sed Jes. 26, 4 : כִּי בְיָהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים sensus est *nam in Jâh Jehovâ est petra æterna*, ad quam scilicet confugiendum est vobis. Nec satis video, quid sibi velit Gesenius, cùm vertit (Lexic. hebr. p. 122) : *nam Jâh* (i. e. *æternus sibi constans*) *est Jehova* præter quamquòd hæc explicatio nullo modo congruit cum iis quæ immediatè præcedunt. Ps. 68, 5 : בְּיָהּ שְׁמוֹ verte *in Jâh est virtus* seu *potentia ejus* (cf. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, not. in יהוה שמו, p. 118). Hos. 13, 9, cum Gesenio : שִׁחֲתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי בִי בְּעֶזְרֶךָ Vulgat. quidem reddit : *perditio tua, Israël : tantummodò in me auxilium tuum*, sed coll. 7, 13 interpretandum : *id perdidit te, Israël, quòd contra me, auxiliatorem tuum* fuisti seu rebellasti. 1 Reg. 13, 34 redde : *eamque ob causam* (בַּדָּבָר הַזֶּה) *in culpam incidit domus Jeroboami*. Esr. 3, 3 : כִּי בְאֵימָה עֲלֵיהֶם *nam in terrore erant propter seipsos*. 1 Par. 9, 33 : עֲלֵיהֶם בַּמְּלָאכָה *iis incumbebat* esse *in opere*. At in 7, 23 : כִּי בְרָעָה הִיתָה בְּבֵיתוֹ *quia calamitas fuerat in domo ejus*, בְּ est verè pleonast. — Sq. infinit. בְּ circumscribit Gerundium, ut בְּשַׂחֲק *in ridendo* Prov. 14, 13, et vulgò conjunctionibus exprimitur, *dùm* Num. 35, 19. Prov. 30, 32. Cant. 5, 6. Esth. 2, 8. *quùm*, Gen. 33, 18. Ex. 3, 12. Jes. 20, 1. Job 42, 10. *eo quod* 2 Paral. 28, 6. *si, etsi, licet* Jes. 1, 15. Ps. 46, 3. — Quod ad etymon attinet probabilis est vetus Grammaticorum opinio, בְּ decurtatum esse ex בַּיִת *in domo*, *in* (ut לְ ex אֶל, מִ ex מִן).

בְּאָה f. *introitus* Eze. 8, 5.—Rad. בוא.

בְּאֵר pr. ut. in Arab. *fodit*, spec. puteum, foveam. Vicina sunt בּוּר, בָּרַר.

Pih. בֵּאֵר, imper. בָּאֵר, infin. בַּאֵר Deut. 27, 8, (ubi alii legunt בְּאֵר) ; 1) *insculpsit* litteras lapidi, sq. עַל Deut. 27, 8. Hab. 2, 2. — 2) *explicavit*, *declaravit*, pr. eruit sententiam, eruitamque exposuit. Deut. 1, 5. — Deriv. statim seq.

בְּאֵר f. suff. in pausâ בְּאֵרֶךָ ; pl. בְּאֵרוֹת constr. בְּאֵרוֹת, 1) *puteus* Gen. 24, 11, Prov. 5, 15, etc. sæpè pleniùs בְּאֵר מַיִם חַיִּים Gen. 21, 19, בְּאֵר מַיִם 26, 19. Distinguitur à fonte (עַיִן) in terræ superficie vel è rupe effluente : potest tamen *puteus* (בְּאֵר) etiam *fons* (עַיִן) vocari v. Gen. 16, 7 coll. 14.

24, 11, 13, 16. De puteis bituminis Gen. 14, 10.—2) *fovea* Ps. 55, 24. 69, 16. — 3) n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 16—18, probab. idem ac qui Jes. 15, 8 plenius vocatur בְּאֵר אֵלִים *puteus heroum*. it. oppidi Palæstinæ Jud. 9, 21.

בְּאֵר לַחַי רֹאִי n. pr. putei in finibus australibus Palæstinæ Gen. 16, 14. 24, 62. 25, 11.

בְּאֵר שֶׁבַע n. pr. oppidi in australibus Palæstinæ finibus Gen. 21, 31. 26, 33. Jud. 20, 1, etc.

בְּאֵרָא n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

בְּאֵרָה n. pr. viri 1 Par. 5, 6.

בְּאֵרוֹת n. pr. oppidi inter Jerusalem et Sichem Jos. 9, 17. 18, 25 : 2 Sam. 4, 2. Esr. 2, 25. Neh. 7, 29. Nom. gent. בְּאֵרֹתִי 2 Sam. 4, 2. 23, 37, et contrac. בֵּרֹתִי 1 Par. 11, 39. Cf. infrâ בִּרֹתַי.

בְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן nom. pr. stationis Israelitarum in deserto Deut. 10, 6, in loco gemino Num. 33, 31 ellipt. בְּנֵי יַעֲקָן.

בְּאֵרִי nom. pr. viror. Gen. 26, 34. Hos. 1, 1.

בּאֹר m., pl. בארות; i. q. בּוֹר, quod usitatius est, *cisterna* Jer. 2, 13 et in Chethib 2 Sam. 23, 15, 16, 20, ubi Keri et 1 Par. 11, 17, 18, 22 בּוֹר.

בָּאַשׁ fut. יִבְאַשׁ *fœtuit* Ex. 7, 18, 21. 8, 10. 16, 20. Jes. 50, 2.

Niph. נִבְאַשׁ *fœtidus* et metaph. *invisus, odiosus factus est*, 1 Sam. 13, 4 : 2 Sam. 10, 6. 16, 21, cf. Gall. *être en bonne, en mauvaise odeur.*

Hiph. הִבְאִישׁ, infin. abs. חַבְאֵשׁ, cum suff. הַבְאִישֵׁנִי, fut. יַבְאִישׁ 1) *fœtidum reddidit* Eccl. 10, 1 et metaph. *odiosum reddidit* Gen. 34, 30. Plenius Ex. 5, 21 : הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ *fœtidum fecistis odorem nostrum* i. e. in invidiam vocastis nos. — 2) intrans. *fœtuit* Ex. 16, 24. Ps. 36, 38, 6, metaph. *odiosus fuit* 1 Sam. 27, 12. —* Prov. 13, 5 : *sermones falsos odit justus* וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וְיַחְפִּיר *ac improbus fœtere facit* (eos) *atque ignominiâ afficit*, i. e. improbus autem mendacia effutiendo spargit fœtidam diffamationem et ignominiam. Quibusdam הִבְאִישׁ est hîc *malè egit* collat. Syrio idiomat., sed minùs rectè. Gesenius (Lexic. hebr. p. 124) וַיַּחְפִּיר vertit *et turpiter agit*, sed inferiùs (p. 360) transit. tribuit sensum *pudefaciendi, ignominiâ afficiendi.**

Hithp. הִתְבָּאֵשׁ *seipsum odiosum fecit* 1 Par. 19, 16. — Derivata sequuntur.

בְּאֹשׁ (*beosch*) m. suff. בְּאֹשָׁם בְּאֹשׁוֹ *fœtor* Amos 4, 10, Joël 2, 20. Jos. 34, 3.

בְּאֻשִׁים m. pl. uvæ *malæ*, acidæ et immaturæ, *labruscæ*, ut optimè Vulgat. Jes. 5, 2, 4. Alii *aconitum, napellum* sed malè intelligunt.

בְּאֻשָׁה f. *herba fœtida et mala* Job 31, 40.

בָּבָה (pro נִבְבָה, נְבָבָה) f. pr. *cavitas, foramen*, hinc constr. בָּבַת עַיִן *pupilla oculi* Zach. 2, 12. — Rad. נָבַב.

בֶּבַי n. pr. viri Esr. 2, 11. 8, 11. Neh. 7, 16.

בָּבֶל nom. propr. *Babel, Babylon,*

urbs Asiæ, celeberrima ad Euphratem sita, quæ Babyloniæ metropolis fuit Gen. 10, 10. 11, 9 : 2 Reg. 17, 24, 20, 12 sq. Mich. 4, 10, etc. Item *Babylonia* provincia Ps. 87, 4. 137, 1. Jes. 14, 4, undè sæpè מֶלֶךְ בָּבֶל *rex Babyloniæ*, quod quidem nomen etiam Persiæ regibus tribuitur, ut Cyro Esr. 5, 13, Artaxerxi Neh. 13, 6, cf. אֲשׁוּר.

בַּג vox persica *cibum* designans, in composito פַּתְבַּג (q. v.) obvium, prætereà Ezech. 25, 7 Chethib : וְנִתַּתִּיךְ לְבַג לַגּוֹיִם *et dabo te cibum populis.* Attamen rectius cum omnibus Verss. antiquis legeris לְבַז *in prædam*, quod commendant similes formulæ Jer. 15, 13, 17, 3, maximè Eze. 26, 5. 34, 28.

בָּגַד part. act. בּוֹגֵד, f. בּוֹגֶדֶת, pl. m. בּוֹגְדִים, inf. abs. בָּגוֹד, constr. בְּגֹד, suff. בִּגְדוֹ, fut. יִבְגֹּד, semel יִבְגַּד (Mal. 2, 10) pr. *texit*, indè 1) *tectè, fraudulenter perfidè egit.* Ponitur absol. 1 Sam. 14, 33. Job 6, 15, sæpius sq. בְּ pers. *perfidè deseruit* Ex. 21, 8. Jud. 9, 23. Hos 5, 7. 6, 7, etc. raro sq. מִן Jer. 3, 20, et acc. Ps. 73, 15. Part. בּוֹגְדִים *qui perfidè* à Deo *defecerunt impii* (LXX. παράνομοι). Prov. 2, 22. 11, 3, 6. 13, 2, 15. Ps. 25, 3. 59, 6. Jer. 9, 1. — 2) *oppressit, afflixit, rapuit* i. q. עָשַׁק, גָּזַל. Jes. 21, 2. 24, 16. 33, 1. De petulantiâ Hab. 2, 5. — Deriv. seq.

בֶּגֶד m. (f. Lev. 6, 20) in pausâ בָּגֶד, suff. בִּגְדִי, בִּגְדוֹ, pl. בְּגָדִים, constr. בִּגְדֵי, suff. בִּגְדֶיךָ, f. cum suff. בִּגְדוֹתַיִךְ; 1) *stragula, pannus*, quo aliquid involvitur Num. 4, 6 — 13, de stragulis lecti 1 Sam. 19, 13 : 1 Reg. 1, 1. — 2) *vestis* Gen. 39, 12, etc. 1 Reg. 22, 10. Ps. 45, 9, etc. — 3) *perfidia* Jer. 12, 1. — 4) *rapina* Jes. 24, 16.

בְּגָדוֹת f. pl. *perfidiæ* Soph. 3, 4.

בָּגוֹד m. בְּגוֹדָה f. adj. *perfidus* Jer. 3, 7, 10.

בִּגְוַי n. pr. viri Esr. 2, 2, 14. 8, 14. Neh. 7, 19.

בִּגְתָא nomen propr. viri Esther 1, 10.

בִּגְתָן id. Esth. 2, 21, et בִּגְתָנָא 6, 2.

בַּד m. 1) pr. *separatio, res separata.* Ex. 30, 34 : בַּד יִהְיֶה בְּבַד *separatio erit cum separatione*, i. e. quodque aromatum seorsum præparabitur ; sed alii aliter (cf. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, p. 216). Plur. בַּדִּים spec. *partes corporis* i. e. *membra* Job 18, 13. 41, 4, arboris i. e. *rami* Eze. 17, 6. 10, 14, indè *vectes* Ex. 25, 13 sq. Num. 4, 6 sq. Metaph. *vectes urbis* de principibus Hos. 11, 6. — In Sing. cum præf. לְבַד a) adv. *separatim, seorsum*, gall. *à part.* Ex. 26. 9. 36, 16. Sæpè hoc significatu additur suff. Gen. 21, 28 : *collocabat Abrahamus septem agnos* לְבַדֶּהֶן *separatim.* 30, 40. 32, 17. 45, 32, etc. Frequentius b) לְבַד cum suffix. est i. q. *solus, a, um.* Undè לְבַדִּי *solus ego*, לְבַדֵּךְ *solus tu*, לְבַדּוֹ *solus ille*, לְבַדָּם *soli illi*, etiam post casus obliquos, ut לְךָ לְבַדֵּךְ *tibi soli* Ps. 51, 6, צְדַקְתְּךָ לְבַדֶּךָ pr. de *justitia*

tui, *tui solius* i. e. *tua solius justitia* Ps. 71, 16. c) *solùm*, *tantummodò* Jes. 26, 13. Eccl. 7, 29. d) sq. מִן abit in præp. *præter* Ex. 12, 37. Num. 29, 39. Jos. 17, 5, sq. עַל Esr. 1, 6. Idem valet מִלְבַד Gen. 26, 1. Num. 17, 14. Deut. 4, 35. מִלְבַד אֲשֶׁר *præter* (id) *quod* Num. 6, 21. — 2) Spec. *filum* collect. *fila*, maximè linea, indè *linteum* album, et subtile Ex. 28, 42. 39, 28. Lev. 5, 3. Plur. בַּדִּים *vestes linteæ* Eze. 9, 2 sq. Dan. 10, 5. — 3) *solitudo*. בַּדֵּי שְׁאוֹל *solitudines inferni* Job 17, 16. multis tamen est *vectes inferni* i. e. *portæ inferni*, sed בַּדִּים signif. tantùm *vectes ad portandum*, et nusquàm usurpatur pro *pessulis* qui hebr. בְּרִיחִים dicuntur. — 4) Plur. בַּדִּים *nugæ*, *mendacia*, Job 11, 3. Jes. 16, 6. Jer. 48, 30. It. i. q. אַנְשֵׁי בַדִּים *mendaces* de hariolis et pseudoprophetis. Jes. 44, 25. Jer. 50, 36. — Rad. בָּדַד.

בָּרָא *effinxit*, *commentus est* 1 Reg. 12, 33. Neh. 6, 8. Part. cum suff. בָּדְאָם per Syriasmum pro בָּדְאֵם Neh. loc. citat.

בָּדַד 1) pr. *separavit*. — 2) *separavit sc*, *solitarius fuit*. Part. בּוֹדֵד *solitarius*. Jes. 14, 31. Hos. 8, 9. Ps. 102, 8. — 3) i. q. בָּדָא *effinxit*, *commentus est*. — Deriv. בַּד et בָּדָד m. *separatio*, indè adv. *seorsùm* Lev. 13, 46, *solitariè*, quod latinè plerumque adjectivo *solus*, *a*, *um* exprimitur Jes. 27, 10: *urbs munita* stat *sola* i. e. derelicta Deut. 32, 12: *Jehova solus ducebat eum*. It. לְבָדָד *solitariè* pro *solus*, *a*, *um* Num. 23, 9. Mich. 7, 14. Ps. 4, 9.

בְּדָד n. pr. viri Gen. 36, 35.

בְּדֵי v. דֵּי.

בְּדְיָה n. pr. viri Esr. 10, 35.

בְּדִיל m. pl. cum suff. f. בְּדִילַיִךְ; 1) *stannum* i. e. plumbum nigrum, quod in fodinis invenitur argento mixtum, et vi ignis ab eo *separatur* Jes. 1, 25. — 2) *plumbum album* Num. 31, 22. Eze. 22, 18, 20. 27, 12. — Radix

בָּדַל vicin. בָּתַל *separavit*, *discrevit*. Niph. נִבְדַּל, part. נִבְדָּל 1) *sejunctus est*, *sejunxit se*, sq. מִן Esr. 6, 21. 9, 10, 11, it. *selectus est* Esr. 10, 16, sq. לְ ad aliquid 1 Par. 23, 13. — 2) *seclusus est*, Esr. 10, 8. — 3) *dicessit* sq. מִן loci Num. 16, 21, sq. אֶל *discessit in partes* alicujus 1 Par. 12, 8.

Hiph. הִבְדִּיל 1) *separavit*, *disjunxit* Lev. 1, 17, ut duo loca velo, pariete, muro Gen. 1, 6. Ex. 26, 33. Eze. 42, 20, res antea permixtas Gen. 1, 4. — 2) Translatè ad animum: *discrevit*, *distinxit* res diversas Lev. 10, 9, 10. 11, 47. 20, 25. In utrâque hâc signif. (no. 1. 2) seq. בֵּין — וּבֵין Gen. 1, 4, 7. Ex. 26, 33. בֵּין — לְבֵין Jes. 59, 2. לְ — בֵּין Gen. 1, 6. — 3) *sejunxit* à reliquis, *sclegit* ex iis sq. מִן Num. 8, 14. 16, 9. Lev. 20, 24, 26, it. sq. לְ rei, cui aliquid destinatur, 1 Reg. 8, 53, et sine מִן Deut. 4, 41. 10, 8: 1 Par. 25, 1, absol. Deut. 19, 7. Eze. 39, 14. — 4) *seclusit*, *segregavit* sq. מִן Neh. 13,

3, מֵעַל Jes. 56, 3. — Deriv. בְּדִיל, מִבְדָּלוֹת et

בָּדָל m. constr. בְּדַל; *pars*, *particula*, semel Am. 3, 12.

בְּדֹלַח m., Gen. 2, 12. Num. 11, 7. forsan *bdellium* (sic Aquila, Symm., Vulgat. Josephus et Theod. in Num.) i. e. *lacryma translucida odorataque* arboris crescentis *in Arabiâ, Indiâque, Mediâ ac Babylonia*. Juxta Plin. hist. nat., l. XII, c. 9. Levioris sunt momenti rationes à Bochart contrà *bdellium* et in *margaritarum* gratiam allatæ, quàm ut à veterum opinione deficiam. — Etymon latet omninò, quidquid idem Bochart dixerit.

בְּדָן n. pr. viri 1 Par. 7, 17. In loco 1 Sam. 12, 11 videtur fuisse Israëlitarum judex, qui tamen in libro Jud. non commemoratur; sed LXX. Syr. Arab. habent בָּרָק.

בָּדַק, inf. constr. בְּדוֹק; 1) *fidit*, *rimas egit*, undè בֶּדֶק. — 2) denom. à בֶּדֶק, *rimas reparavit*; 2 Par. 34, 10.

בֶּדֶק m. suff. בִּדְקֵךְ; *fissura*, *rima* 2 Reg. 12, 6 sq., in nave Eze. 27, 9, 27.

בִּדְקַר n. pr. viri 2 Reg. 9, 25.

בֹּהוּ m. (pro בֹּהֶו) *vacuitas*, *inanitas* et concr. *res vacua et inanis*, i. e. sine terminis et limitibus. Ter paronomasticè jungitur voci תֹּהוּ q. v. Gen. 1, 2. Jer. 4, 23. Jes. 34, 11.

בַּהַט Esth. 1, 6 marmoris species, ex quâ pavimenta fiebant. LXX. Vulgat. *smaragdites*.

בָּהִיר adject. * forsan *crustosum*, *squameum* (cf. בַּהֶרֶת), indè *crassum* quid Job 37, 21, ubi sensus est, homines nunquàm splendorem solis videre posse; quippè, vel nubibus sol circumfunditur, et jàm imaginem crustæ aut squamæ seu alicujus rei erassæ tantùm, refert, vel transeunte vento, et (ver. 22), venientc ab aquilone splendore aureo, corruscat, sed tunc illum aspicere non sustinent, cùm oculos statim fulgore suo pertringat. Hâc nimirùm comparatione utitur eliu, ut ex eâ colligat, majestatem Dei formidandam, semper inaccessam esse, ac proindè summæ esse insipientiæ nec non arrogantiæ, cum numine omnipotenti disputationem instituere, quod sibi dari Job poposcerat. Interpp. ad unum omnes בהיר vertunt *fulgentem*, *splendidum*, sed invitâ prorsùs orationis serie.*

בָּהַל, Niph. נִבְהַל, part. נִבְהָל, f. נִבְהָלָה, fut. יִבָּהֵל, pl. cum ן parag. et in pausâ יִבָּהֲלוּן; 1) *trepidavit* Eze. 7, 27. Ps. 6, 3, 4. — 2) *perterritus*, *perculsus est* Ex. 15, 15: 1 Sam. 28, 21. Ps. 48, 6. Eze. 26, 18, sq. מִפָּנַי Gen. 45, 3. Job 23, 15. Eccl. 8, 3. — 3) *trepide fugit* Jud. 20, 41 et univ. *festinavit* ad aliquid, sq. ל Prov. 28, 22. — 4) *acceleratus fuit* Soph. 1, 18. — 5) subitò *periit*, juxta quosdam, Ps. 104, 29, sed rectiùs *perturbatus est*, quippè in hemistichio proximè sequenti peculiariter dicitur: *Si halitum eorum retrahas*, *extremam reddent animam*.

Pih. בֵּהַל, part. pl. מְבַהֲלִים, inf. cum suff. בַּהֲלָם, בַּהֲלֵנִי, fut. יְבַהֵל, cum suffix. יְבַהֲלֵךְ, יְבַהֲלֵמוֹ; *terrore perculit*, *perterrefecit* Dan. 11, 44. Ps. 2, 5. 83, 16. Job 22, 10, inde *fecit*,

ut animum desponderet Esr. 4, 4 Keri. —2) *accelleravit* Esth. 2, 9, et 3) sq. Gerundio i. q. מָהַר *festinavit* (qs. trepidavit) aliquid facere Eccl. 5, 1. 7, 9.

Puh. part. f. Prov. 20, 21 Keri : נְבֹהָלָה מְבֹהֶלֶת *opes acceleratæ* i. e. nimis anxiè et festinanter comparatæ ; m. pl. מְבֹהָלִים *celeres* Esth. 8, 14.

Hiph. הִבְהִיל, fut. יַבְהִיל, pl. cum suff. יַבְהֲלֻהוּ 1) *perterrefecit* Job 23, 16. —2) *acceleravit* Esth. 6, 14. —3) *deturbavit* aliquem è loco. 2 Paral. 26, 20. — Deriv.

בֶּהָלָה f., pl. בֶּהָלוֹת ; *terror* Lev. 26, 16. Jer. 15, 8. Cum artic. *terror* κατ' ἐξοχήν, *exitium repentinum* Jes. 65, 23.

בְּהֵמָה fem., constr. בְּהֵמַת, suff. בְּהֶמְתּוֹ, בְּהֶמְתָּךְ (qs. a בְּהֵמֶת) plur. בְּהֵמוֹת, constr. בַּהֲמוֹת ; *bestia* eaque *quadrupes, major* et general. *terrestris*. Opp. aves et reptilia. Gen. 6, 7, 20. 7, 2, 8, 23. 8, 20. Ex. 9, 25. Lev. 11, 2. Spec. 1) *quadrupedes domesticæ, pecus*, idque collect., opp. חַיַּת הָאָרֶץ Gen. 1, 24, חַיַּת הַשָּׂדֶה 2, 20. 3, 14, הַחַיָּה 7, 14, 21. Lev. 25, 7 animalia agrestia, feræ. Complectitur צֹאן et בָּקָר Gen. 47, 18. Lev. 1, 2. Alibi —2) sola *jumenta*, ut asini, cameli, opp. מִקְנֶה Gen. 34, 23. 36, 6. Num. 32, 26 : 2 Reg. 3, 17. — 3) poët. *quadrupedes agrestes* et *feræ*. Ita in pl. בְּהֵמוֹת Deut. 32, 24. Hab. 2, 17, maximè sq. הָאָרֶץ Deut. 28, 26. Jes. 18, 6, שָׂדַי, הַשָּׂדֶה 1 Sam. 17, 44. Joël 1, 20, יַעַר Mich. 5, 7. — Sed בְּהֵמוֹת Job 40, 15 (10) est —4) pl. majest. seu excell. (propterea sq. sing. masc.) *quadrupes magna, ingens*, quo nomine *hippopotamus* insignitur. — Radix בהם in Arab. X conjug. *obmutuit*.

בֹּהֶן m. *pollex* sive manûs, sive pedis Ex. 29, 20. Lev. 8, 23 sq. 14, 14, etc. —Rad. בהן.

בֹּהַן n. pr. filii Ruben, à quo nomen traxit אֶבֶן־בֹּהַן locus in confiniis tribuum Judæ et Benjamin. Jos. 15. 6. 18, 17.

בֹּהֶנֶת f. undè plur. בֹּהֶנוֹת *pollices* Jud. 1, 6, 7. —Rad. בהן.

בֹּהַק m. Lev. 13, 39, morbi genus constans crustis albis et subnigris, lepræ simile sed innoxium, neque contagiosum, quod Arabes hodiè adhuc *Bohak*, ut testatur Niebuhr (Description de l'Arabie, tom. 1 pag. 191). Cf. etiam quæ notavi in *La Sainte Bible en latin et en français, etc.*, tom. I, pag. 460.

בַּהֶרֶת f. pl. בָּהָרוֹת Lev. 13, 2, 4, 19, 38, 39. * Al. *macula* al. *papula, pustula*, Vulgat. *quasi lucens quippiam*. Reverà in semiticis dialectis rad. בהר est *lucere, splendere* ; verùm mihi probabilius est בהרת valere *crustam, squamam* ob rationes quas attuli in *La Sainte Bible, etc.*, tom. I, p. 456, 457.*

בּוֹא, præt. בָּא, fem. בָּאָה, 2 per, בָּאתָ, f. בָּאַת semel בָּאתְ 2 Sam. 14, 3. cum suff. בָּאתָנוּ. Ps. 44, 18 pl. בָּאנוּ, et בָּאוּ Jer. 27, 18. 1 per. בָּאוּ sed בָּנוּ 1 Sam. 25, 8. part. בָּא fem. בָּאָה, pl. m. בָּאִים, f. בָּאוֹת, inf. בּוֹא, sed בֹּאָה 1 Reg. 14, 12. Cum suff. בֹּאֲךָ, et בֹּאֲכָה, in pausâ בֹּאֶךָ, בֹּאֶן et בֹּאֲנָה,

imp. בֹּא, בָּא, bis בְּאָה 1 Sam. 20, 21 : 1 Reg. 13, 7. fut. יָבוֹא, וַיָּבֹא, sed וַיָּבוֹ in Chethib 1 Reg. 12, 12. cum suffix. תְּבוֹאֵךְ, cum ה paragog. תְּבוֹאָה, atque indè תְּבוֹאָתְךָ Job 22, 21 (quod aliis est nomen), it. תְּבוֹאָתָה Deut. 33, 16. תְּבוֹאָתִי, in Keri תְּבוּאַת 1 Sam. 25, 34. pl. cum suff. יְבוֹאוּנִי, Ps. 119, 77, יְבוֹאֲנִי 119, 41. Pl. f. תְּבוֹאֲנָה, et תְּבוֹאֶינָה Gen. 30, 38, it. תְּבוֹאֵינָה Jer. 9, 17. Ps. 45, 16. —1) *ingredi*, *intrare*. Oppos. יָצָא Jos. 6, 1 : 1 Reg. 13, 17. Locus, quem quis ingreditur, constr. cum בְּ, לְ, אֶל, cum ה locali, vel poët. cum accusat. Gen. 6, 18. 12, 11. Deut. 23, 25, 26. Esth. 6, 4. Ps. 100, 4. Thren. 1, 10, etc. Sq. אֶל pers. *ingredi ad aliquem* Gen. 6, 20. 7, 13. Sq. בְּ, *ingredi in* corpus Ezc. 2, 2 : 2 Reg. 18, 21. Spec. a) *ingredi ad feminam*, honestè dicitur de coitu Gen. 6, 4. 16, 2. 30, 3, et sq. עַל Gen. 19, 31. b) *intrare in judicium cum* aliquo i. e. in jus vocare aliquem Jes. 3, 14. Job 22, 4. Ps. 143, 2. c) צֵאת וָבוֹא *egredi et ingredi*, formula universam vitæ agendique rationem describens. Deut. 28, 6. 1 Sam. 29, 6. Ps. 121, 8. Diversum est *egredi et ingredi antè populum* i. e. populum in bellum ducere, de duce Num. 27, 17 : 1 Sam. 18, 16 : 2 Par. 1, 10, etiam omisso לִפְנֵי הָעָם Jos. 14, 11. 1 Reg. 3, 7. d) בּוֹא בְּ *consuetudinem inire* cum aliquo Jos. 23, 7. 12. e) *ingredi* de sole, i. q. *occidere* Gen. 15, 12, 17. 18, 11, etc. Plures aliæ sunt formulæ, quarum sensus facilè capitur ex locis, in quibus occurrunt.—2) *venire* Opp. הָלַךְ. Sq. אֶל pers. locive Gen. 37, 23, עַל Ex. 18, 23, עַד 2 Sam. 16, 5, לְ 1 Sam. 9, 12. Jes. 49, 18. Sæpe de rebus inanim. Job 37, 9. 38, 11. Jer. 7, 32. Spec. a) בּוֹא בְּ *venire cum* aliquâ re i. e. *eam afferr*, *eoffere* 1 Reg 13, 1. Ps. 66, 13. Eccl. 5, 2. Ps. 71, 16 : *veniam cum facinoribus Domini* i. e. ea narrabo, laudabo. b) עַד לְבוֹא *donec venis* Jud. 3, 3 et ellipt. לְבוֹא Num. 13, 21. 34, 8, pro *usque ad*, in descript. geogr. idem est עַד־בֹּאֲךָ Gen. 19, 22, בֹּאֲכָה Gen. 10, 19, 30, 13. 10. c) sq. עַד *pervenire ad* (locum) Ex. 22, 8 et metaph. *pervenire ad* aliquem i. e. eum *æquare*, ei *parem esse* 2 Sam, 23, 19, sq. אֶל 2 Sam. 23, 23. *d*) *supervenire* alicui, *invadere* aliquem, maximè ex inopinato Gen. 34, 27. 1 Sam. 12, 12. Job 20, 22. Rarò de re bonâ et exoptata sq. עַל Jos. 23, 15. Job 22, 21. Ps. 119, 41, 77. e) i. q. *evenire*. *impleri*, *compleri* Deut. 13, 2. 18, 22. Jud. 13, 12. Prov. 13, 12, etc. f) בּוֹא בְּשֵׁמוֹת *adduci* i. e. *recenseri nominatim* 1 Par. 4, 38. — 3) rariùs *ire* i. q. הָלַךְ, Gen. 37, 30. Num. 32, 6. Jud. 19, 3. Jes. 7, 24. 22, 15. 24, 62. Jon. 1, 3. Sq. pleon. לְךָ 1 Sam, 22, 5. Spec. a) Metaph. *vivere* cum aliquo i. e. *consuetudinem habere* Ps. 26, 4. Prov. 22, 24. b) בּוֹא אֶל אֲבוֹתָיו *ire ad patres suos* Gen. 15, 15 i. q. congregari ad patres suos, intrare in infernum.

Hiph. הֵבִיא, 2 pers. הֵבֵאתָ, cum suff. הֲבִיאֹתָנוּ Ps. 66, 11, item 1

pers. cum suff. הֲבֵאתִים Ezech. 23, 22, frequentiùs הֲבִיאֹתִיךָ, הֲבִיאֹתַנִי, הֲבֵאתֶם, plur. הֲבִאֹתִים, Levit. 23, 10 et הֲבִיאֹתֶם 1 Sam. 16, 17. part. מֵבִיא, passim מֲבִי, inf. abs. הָבֵא, constr. הָבִיא cum præfix. לְהָבִיא, bis לְבִיא 2 Par. 31, 10. Jer. 39, 7, imp. הָבֵא Gen. 43, 16. Ex. 4, 6, sed וְ הָבִיא 1 Sam. 20, 40. fut. יְבִיא, וַיָּבֵא et 1 pers. אָבִי 1 Reg. 21, 29. Mich. 1, 15; causat. conj. Kal, fermè in omnibus signif. hinc 1) *ingredi fecit, introduxit, induxit* Gen. 43, 17. Ex. 6, 8, etc. הֵבִיא בְמִשְׁפָּט *in jus vocavit* Job 14, 3. Eccl. 11, 9, *reduxit* populum i. e. in bellum et è bello, Nume 27, 17: 1 Paralip. 11, 2, *ingredi* i. e. *occidere jussit* solem Amos 8, 9. De inanim. *invexit* proventum 2 Sam. 9, 10, *tulit intrò, intùlit* Gen. 27, 10. Lev. 4, 5. 16, etc., *inseruit, immisit* Ex. 4, 9. 25, 14. 26, 11. — 2) *adduxit*, pr. de animatis, Gen. 2, 19, *advocavit, admisit* Esth. 5, 10, 12. Transl. de rebus inanim. Indè a) *attulit* Gen. 27, 10: 2 Par. 9, 10, etc. b) *obtulit* Gen. 4, 4: 1 Sam. 9, 7. 25, 27. e) *adduxit super aliquem* malum seu perniciosum quid, Gen. 6, 17. Jer. 4, 6, 5, 15. 15, 8. 32, 42. d) *evenire jussit, eventum dedit* Jes. 37, 26. 46, 11. Jer. 39, 16.

Hoph. הוּבָא, f. more chald. הֻבָאת Gen. 33, 11, et 2 pers. m. הֻבָאתָה Eze. 40, 4. part. מוּבָא, pl. מוּבָאִים, fut. יוּבָא; 1) *introductus est* Gen. 43, 18. Ps. 45, 15, *illatus est* Lev. 10, 18: 2 Reg. 12, 10 sq., *insertus, immissus est* Ex. 27, 7. — 2) *adductus est* Lev. 13, 2, 9. 14, 2, *allatus est* Gen. 33, 11. — Deriv. בִּיאָה, מָבוֹא, מוֹבָא, תְּבוּאָה.

בוב. Quæ huc vulgò referunt, נְבוּב et בָּבָה, forsan pertinent ad rad. נָבַב.

בַּבַּי n. pr. viri Neh. 3, 18.

בוּז, præt. בָּז, Zach. 4, 10 pro בָּז, formâ petitâ à בָּזַז, part. בָּז, inf. בּוֹז fut. יָבוּז et יָבֻז; pr. forsan quemadmodum vicin. בָּזַז, i. fermè q. בוּס *conculcare pedibus*, quod ad contemptum refertur, cf. Prov. 27, 7; indè *spernere, contemnere*. Constr. sq. acc. Prov. 1, 7, sæpius ל 11, 12, etc. Cant. 8, 1, 7. Prov. 6, 30: *non despiciunt furem* i. e. non impunis dimittitur fur, cf. 30, 17. — Deriv.

בּוּז m. 1) *contemptus* Job 12, 5. 31, 34. — 2) n. pr. viri Gen. 22, 21, it. populi et regionis Arabiæ desertæ Jer. 25, 23. Nom. gent. בּוּזִי Job 32, 2. — 3) Tandem nom. propr. alterius viri 1 Par. 5, 14.

בּוּזָה f. *contemptus*, indè *qui contemptui est* Neh. 3, 36.

בּוּזִי n. pr. viri Eze. 1, 3.

בּוּךְ inus. in Kal, cf. אָבַךְ.

Niph. נָבוּךְ, part. נְבֻכִים; *perplexus, perturbatus est* Esth. 3, 15, *aberravit* cum perturbatione Joel 1, 18. Ex. 14, 3. — Deriv. מְבוּכָה.

בּוּל pro יָבוּל 1) *proventus* Job 40, 15 (20) adjecto עֵץ *proventus arboris* i. e. *lignum*, vel *caudex ligni*, *truncus*, ut in linguâ chald. Jes. 44, 19. — 2) *pluvia vehemens, imber*, hinc nomen mensis Hebr. octavus, à novilunio Novembris ad Decembris novilunium 1 Reg. 6, 38. — Rad. יָבַל.

בּוֹן cum deriv. v. בִּין.

בּוּנָה n. pr. viri 1 Par. 2, 25.

בּוּנִי v. בְּנִי.

בּוּס, part. pl. בּוֹסִים, fut. יָבוּס; vicin. בּוּז, בָּזָה; *pedibus calcare*, veluti rem neglectam, et depsectam Prov. 27, 7, tropicè *penitùs subigere* Jes. 14, 25. 63, 6. Ps. 44, 6. 60, 14. Zach. 10, 5,

Pil. בּוֹסֵס *pedibus calcavit* locum terramve sanctam Jer. 12. 10. Jes. 63, 18, adjuncta polluendi profanandique potestate, cf. καταπατεῖν i. q. βεβηλοῦν 1 Macc. 3, 45, 51. Apoc. 11, 2 et רָמַס.

Hoph. part. מוּבָס *conculcatum* (de cadavere) Jes. 14, 19.

Hithpal. part. f. מִתְבּוֹסֶסֶת *conculcandam se præbens* Eze. 16, 6, 22. — Deriv. תְּבוּסָה, מְבוּסָה.

בּוּעַ inus. sed cum vicinis בָּעָה et נָבַע *ebulliendi*, potestatem habet, et transfertur, tùm ad aquam *scaturientem* et *ebullientem*, tùm ad ulcera *ardentia*. V. אַבַּעְבֻּעֹת.

בּוּץ et בֵּץ 1 Par. 4, 21, m. *byssus* et *pannus byssinus* i. e. bombycinus, isque candidus, subtilissimus et pretiosissimus. Esth. 1, 6, 8, 15: 1 Par. 15, 27: 2 Par. 5, 12. Spec. autem usurpatur de bysso Syriorum (Eze. 27, 16), et distingui videtur ab Ægyptiorum bysso שֵׁשׁ dicta (ibid. ver. 7): alibi non differt à שֵׁשׁ et pro eo frequentatur in seq. Hebr. 1 Par. 4, 21: 2 Par. 3, 14. coll. Ex. 26, 31.—Rad. בוּץ i. q. בִּיץ.

בּוּצֵץ n. pr. scopuli 1 Sam. 14, 4.

בּוּקָה f. *vacuitas*, *evacuatio* i. e. vastatio, depopulatio Nah. 2, 11.— Rad. בּוּק i. q. בָּקַק.

בּוֹקֵר pr. *armentarius* (denom. à בָּקָר q. v.), spec. *opilio* Amos 7, 14.

בּוֹר m. cum ה locali בֹּרָה, suff. בֹּרוֹ, pl. בֹּרוֹת (pro בְּאֹר, בְּאֵר, à rad. בָּאַר) — 1) *fovea* 1 Sam. 13, 6. 1 Par. 11, 22.—2) spec. *cisterna* Gen. 37, 20 sq. Deut. 6, 11. — 3) *carcer subterraneus*, quia in cisternis aquâ destitutis captivi detinebantur, Gen. 40, 15. Jer. 38, Zach. 9, 11. hinc. *carcer* in genere Jes. 24, 22, pleniùs בֵּית הַבּוֹר Ex. 12, 29. Jer. 37, 16. — 4) *sepulcrum* adeoque i. q. שְׁאוֹל *locus infernorum* Jes. 38, 18. Ps. 28, 1. 30, 4. 88, 5. Jes. 14, 19: *descensuri in lapides sepulcri* i. e. in sepulcris lapideis (nobilioribus) sepeliendi. עַד בּוֹר *usque ad sepulcrum* Prov. 28, 17. Jes. 14, 15: יַרְכְּתֵי־בוֹר *recessus sepulcri* i. e. imum sepulcrum.

בּוֹר i. q. בּוּר q. v.

בּוּר i. q. בָּרַר *exploravit*, inf. לָבוּר *ad explorandum* Eccl. 9, 1.

בּוּשׁ præt. part. inf. et imp., fut. יֵבוֹשׁ *pudefieri*, *pudere* Eze. 36, 32. Est. 8, 22: בֹּשְׁתִּי לִשְׁאֹל *puduit me petere*. 9, 6. Cum verbo finit. Job 19, 3: לֹא־תֵבֹשׁוּ תַּהְכְּרוּ־לִי *sine pudore me obtunditis*. Spec. est 1) *spe et exspectatione excidere*, quod cum pudore et rubore conjunctum est Jer. 14, 3. Job 6, 20. Ps. 6, 11, etc. Contrà *non pudefactum iri* dicuntur, quicunque fiduciam in Deo posuerunt. Ps. 22, 6, etc. — 2) *perturbatus confusus est animo, maximè*

in formulâ עַד בוֹשׁ Jud. 3, 25: *exspectabant* עַד בוֹשׁ *usque dum perturbati sunt* 2 Reg. 2, 17. — 3) forsan i. q. יָבֵשׁ *exarescere* Hos. 13, 15.

Pil. בִּשֵּׁשׁ *cunctatus est* Ex. 32, 1. Jud. 5, 28, pr. exspectantem pudore affecit eum justo diutiùs detinendo. Cf. עַד בוֹשׁ Jud. 3, 25.

Hiph. הֵבִישׁ 2 pers. הֲבִישׁוֹתָ, fut. יָבִישׁ (aliam formam הוֹבִישׁ habes sub rad. יָבֵשׁ)—1) *pudore affecit* aliquem impr. propter irritos conatus. Ps. 14, 6. 44, 8, etc. — 2) *ignominiâ affecit.* Prov. 29, 15. — 3) intr. *pudenda fecit, turpiter egit.* Part. מֵבִישׁ *turpis, inhonestus, nequam.* Prov. 10, 5. 14, 35. 17, 2. Fem. מְבִישָׁה Prov. 12, 4, opp. אֵשֶׁת חַיִל.

Hithpal. fut. pl. in pausâ יִתְבּוֹשָׁשׁוּ erubescent Gen. 2, 25. — Deriv. בֹּשֶׁת, מְבֻשִׁים, בּשֶׁת et

בּוּשָׁה f. *pudor* Eze. 7, 18. Mich. 7, 10. Ps. 89, 46, etc.

בַּז m. suff. f. בִּזָּה; *præda* Num. 14, 3. Jes. 42, 2. Jer. 15, 13. Eze. passim et 25, 7 in Keri. — Rad. בָּזַז.

בָּזָא vulgò i. q. בָּזַז *rapuit*, sed quibusdam est ut Chald. בְּזַע *fidit, dissecuit*, undè Jes. 18, 2: *populus...* אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ *cujus regionem flumina dissecant*; quod quidem satis placet.

בָּזָה, part. act. בּוֹזֶה, plur. בּוֹזִים, suff. בּוֹזַי, pass. בָּזוּי, constr. בְּזוּי, f. בְּזוּיָה, fut. יִבְזֶה, apoc. יִבֶז; *sprevit, contempsit*, ut בּוּז q. v. Sq. acc. Num. 15, 31. Ps. 22, 25, etc. sq. לְ 2 Sam. 6, 16. et (appositè ad etymon) עַל Neh. 2, 19. Hinc *neglexit* Prov. 19, 16. *pro nihilo duxit* Esth. 3, 6.

Niph. part. נִבְזֶה *contemptus* Jes. 53, 3. Ps. 15, 4. Pl. נִבְזִים Mal. 2, 9.

Hiph. inf. constr. הַבְזוֹת *spernere* Esth. 1, 17. — Deriv. בִּזָּיוֹן, נִמְבָּזֶה et בְּזֵה־נֶפֶשׁ adj. verbale, constr. בָּזֶה *contemptus ab hominibus* Jes. 49, 7. i. q. בְּזוּי עָם Ps. 22, 7.

בְּזֶה i. q. בַּז *præda*, sed nonnisi in seq. Hebr. 2 Paral 14, 13. 28, 14. Esr. 9, 7. Neh. 3, 36. Esth. 9, 10 sq. Dan. 11, 24, 33. — Rad. בָּזַז.

בָּזַז pl. בָּזְזוּ, בָּזְזנוּ, semel imperf. בַּזּוֹנוּ, part. act. בּוֹזֵז, plur. בּוֹזְזִים, pass. בָּזוּז, inf. בֹּז, fut. יָבֹז; *diripuit, prædam egit, prædatus est, spoliavit.* Constr. absol Num. 31, 53: 1 Sam. 14, 36, et cum acc. prædæ *rapuit, raptumque asportavit* Gen. 34, 29. Num. 31, 9. Deut. 2, 35. בָּזַז בַּז *rapuit prædam* Jes. 10, 6. 33, 23. בָּזַז שָׁלָל id. 2 Par. 8, 8, tandem cum acc. loci, hominum spoliatorum Gen. 34, 27. Jes. 42, 22. Eze. 39, 10: 2 Par. 14, 13, etc.

Niph. נִבַּז, pl. נִבְּזוּ, inf. הִבּוֹז, fut. יִבּוֹז *spoliatus est*, Jes. 24, 3. Amos 3, 11.

Puh. בֻּזַּז id. Jer. 50, 37. — Deriv. בִּזָּה, בַּז.

בִּזָּיוֹן m. *contemptio, contemptus* Esth. 1, 18. — Rad. בָּזָה.

בִּזְיוֹתְיָה n. pr. oppidi in meridionalibus Judæ Jos. 15, 28.

בָּזָק m. Eze. 1, 14 i. q. בָּרָק *fulgur*, permut. ז et ר.

בֶּזֶק n. pr. urbis Cananææ Jud. 1, 4 sq. 1 Sam. 11, 8.

בָּזַר fut. יִבְזֹר; ut פָּזַר, *dispersit, dissipavit* Dan. 11, 24.

Pih. בִּזַּר *dispersit, in fugam conjecit* Ps. 68, 31.

בִּזְתָא n. pr. viri Esth. 1, 10.

בָּחוֹן adj. verb. i. q. בֹּחֵן *explorator* metallorum Jer. 6, 27. — Rad. בָּחַן.

בַּחוֹן (cum Dag. forti occulto) m. pl. בַּחוֹנִים; *specula, turris* urbi obsidendæ exstructa Jes. 23, 13 in Keri. — Rad. בָּחַן.

בָּחוּר m. plur. בַּחוּרִים, constr. בַּחוּרֵי (formæ קָטוֹל cum Dag. forti occulto, ut disting. à בְּחוּרִים) *juvenis*, Deut. 32, 25. Jud. 14, 10: 1 Sam. 8, 16. Jes. 62, 5. Thren. 1, 18, etc. Spec. *juvenes* ad militiam selecti Jes. 9, 16. Jer. 18, 21, Am. 4, 10, etc. — Rad. בָּחַר.

בְּחֻרוֹת v. בְּחוּרוֹת.

בַּחִין Jes. 23, 13 Cheth. v. בַּחוֹן.

בָּחִיר, constr. בְּחִיר, suff. בְּחִירִי, pl. cum suff. בְּחִירַי, בְּחִירָיו; adject. verb. *electus* 2 Sam. 21, 6. Jes. 42, 1. 65, 9, etc. Ps. 105, 6, 43, etc. — Rad. בָּחַר.

בָּחַל *fastidivit* ex signif. chald. et syr. sic reddidit Onkelos; sed LXX. vers. syr. arab. et Vulg. est *rugire, ululare* Zach. 11, 8.

Puh. part. f. מְבֻחֶלֶת Prov. 20, 21 in Chethib, forsan *sordidâ avaritiâ acquisita* divitiarum possessio; sed Vulgat. *ad quam festinatur* juxta Keri מבהלת.

בָּחַן part. act. בֹּחֵן, infin. constr. בְּחַן, imp. בְּחַן, undè cum suff. בְּחָנֵנִי, fut. יִבְחַן; 1) *exploravit, examinavit*, pr. metalla (ut צָרַף) Jer. 9, 6. Zach. 13, 9. Ps. 66, 10, metaph. Job 23, 10. Dein in genere Jer. 11, 20. Mal. 3, 10, 15. Ps. 95, 9, etc. — 2) *speculatus est* i. q. צָפָה.

Niph. נִבְחַן, fut. יִבָּחֵן; *exploratus, probatus est* Gen. 42, 15, 16. Job 34, 36.

Puh. בֻּחַן *nam probatio facta est*, Eze. 21, 18. Aliis בֻּחַן est nomen: *probatio* scil. facta est. — Deriv. præter seqq. sunt בָּחִין, בַּחוֹן, בָּחוֹן.

בָּחַן m. *specula* Jes. 32, 14.

בֹּחַן m. *probatio* Jes. 28, 16.

בָּחַר, part. act. בֹּחֵר, pass. בָּחוּר. בְּחוּרִים, infin. abs. בָּחוֹר, constr. בְּחֹר, cum suff. בָּחֳרִי, imp. בְּחַר, fut. יִבְחַר; 1) *probavit* i. q. *exploravit, examinavit*, ut בָּחַן. Jes. 48, 10. Job. 34, 4: 2 Par. 34, 6 — 2) *probavit* i. q. *elegit, delegit*. Cum accus. ejus quod eligitur. Gen. 13, 11. Ex. 17, 19. Jos. 8, 3, etc. cum בְּ Num. 16, 5. 17, 20: 1 Sam. 10, 24, etc. semel עַל (quod desiderium rei notat) Job 36, 21, it. מִן (præferendi potestate) Ps. 84, 11. — Part. בָּחוּר *delectus, electus*. Ex. 14, 7. it. *præstans, eximius*. Cant. 5, 15. — 3) *dilexit, delectatus est concupivit, placuit ei*, cum acc. Gen. 6, 2: 2 Sam. 15, 15. Jes. 1, 29. Prov. 1, 29. 3, 31; sq. בְּ Jes. 14, 1. Zach. 1, 17. 3, 2; et לְ 1 Sam. 20, 30 (ubi plures codd. בְּ). Semel prægn. sq. עַל pers. 2 Sam. 19, 39: כֹּל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ *quæcunque cupies mi-*

hique (ad faciendum) *impones*, *faciam tibi.*

Niph. נִבְחַר *electus est*, sq. מִן *præstantior fuit* aliquâ re 1) Jer. 8, 3. Part. נִבְחָר *præstans* Prov. 10, 20, etc. sq. מִן *præstantior* Prov. 16, 16. 22, 1. —2) sq. לְ *electus est ab aliquo, placuit alicui.* Prov. 21, 3.

Puh. fut. יְבֻחַר *eligetur* Eccl. 9, 4 Chethib. — Deriv. בָּחִיר, בָּחוּר, מִבְחָר, מִבְחוֹר, בְּחוּרוֹת, בְּחֻרִים et בְּחֻרוֹת f. pl. undè cum suff. בְּחֻרוֹתֶיךָ et בְּחוּרוֹתֶיךָ; *juventus* Eccl. 11, 9, 12, 1.

בַּחֻרִים m. pl. cum suff. בְּחֻרָיו; id. Num. 11, 28.

בְּחֻרִים n. pr. oppiduli Benjaminitarum 2 Sam. 3, 16. 16, 5. 17, 18. 19, 17: 1 Reg. 2, 8, 10. Simonis (Onomast.) indè derivat nom. gent. בַּחֲרוּמִי 1 Par. 11, 33, et litt. transp. בַּרְחֻמִי 2 Sam. 23, 31.

בָּטָא et בָּטָה *effutivit, temerè et inconsideratè locutus est* part. act. בּוֹטֶה *blaterator, garrullus* Prov. 12, 18.

Pih. inf. בַּטֵּא, fut. יְבַטֵּא; id. Lev. 5, 4. Ps. 106, 33. —Deriv. מְבַטֵּא.

בָּטַח, part. act. בּוֹטֵחַ, f. בּוֹטַחַת, infin. constr. בְּטֹחַ, imp. בְּטַח, fut. יִבְטַח 1) *confisus est* alicui, *spem et fiduciam* in aliquo *collocavit.* Sq. בְּ Prov. 11, 28. Ps. 28, 7. עַל 2 Reg. 18, 20. 21. 24, אֶל Ps. 4, 6. 31, 7. Cum Dat. pleon. 2 Reg. 18, 21. Jer. 4, 7, 8. Rarò absol. ponitur Job 6, 20, et tunc plerumquè valet.— 2) *securus fuit, nihil sibi timuit* Jud. 18, 7, 10, 27. Jer. 12, 5. Job 40, 23. Prov. 11, 13. Part. pass. בָּטוּחַ *confisus*, signif. activâ. Jes. 26, 3. Ps. 112, 7.

Hiph. הִבְטִיחַ, part. cum suffix. מַבְטִיחִי, fut. apoc. יַבְטַח; 1) *confidere jussit*, sq. אֶל-עַל et עַל. Jes. 36, 15. Jer. 28, 15. 29, 31. —2) absol. *securum fecit* Ps. 22, 10. — Deriv. אֲבַטְחִים, seqq. et מִבְטָח.

בֶּטַח m. — 1) *fiducia*, et adv. *fidenter, confidenti animo* Gen. 34, 25. — 2) *securitas* Jes. 32, 17. Alibi semper לָבֶטַח et בֶּטַח adv. a) *sine periculo et metu, tutò* Lev. 25, 18, 19. 26, 5. Deut. 33, 12: 1 Sam. 12, 11. b) *sine metu, securè.* Mich. 2, 8. De nimis securo et incauto Jud. 8, 11. Jer. 49, 31. —3) n. pr. oppidi Syriæ 2 Sam. 8, 8, quod 1 Paral. 18. 8 טִבְחַת scribitur.

בִּטְחָה f. *fiducia* Jes. 30, 15.

בִּטָּחוֹן m. *fiducia* Jes. 36, 4, *spes* Eccl. 9, 4.

בִּטְחוּת f. plur. pr. *securitates* i. e. tranquillitas secura Job 12, 6.

בָּטַל *cessavit, feriatus est.* Eccl. 12, 3.

בֶּטֶן f. suff. בִּטְנִי; 1) *venter* Num. 5, 22. Jud. 3, 21. Ezech. 3, 3, etc. —2) *uterus* Gen. 25, 23. 24. מִן-הַבֶּטֶן, מִבֶּטֶן et pleniùs מִבֶּטֶן אִמִּי *indè ab utero*, hyperbol. pro *à teneris.* פְּרִי-בֶטֶן *soboles, proles* Gen. 30, 2. Deut. 7, 13. Jes. 13, 18. Mich. 6, 7, ubique de prole jam natâ, non de fœtu, etiam sq. genit. patris (Mich. l. c). De uno filio dicitur בַּר בִּטְנִי *filius uteri mei* Prov. 31, 2, ubi suff. refertur ad matrem; sed Job 3, 10 בִּטְנִי *uterus meus*

est *uterus matris meæ* et בְּנֵי בִטְנִי Job 19, 17 non intelligendi videntur *Jobi filii* (hi enim perierant 1, 19 cf. 29, 5), sed probab. fratres uterini, ἀδελφοὶ cf. Ps. 69, 9). — 3) *intima pars rei* i. q. קֶרֶב. — בֶּטֶן שְׁאוֹל — *intimum inferni* Jon. 2, 3. Impr. de imo pectore hominis. Job 15, 35. 32, 18. Prov. 22, 18. collat. חַדְרֵי בָטֶן Prov. 18, 8. 20, 27, 30. 26, 22. — 4) *prominentia* columnarum ventri similis 1 Reg. 7, 20. — 5) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 25.

בָּטְנִים plur. Gen. 43, 11 *pistacia*, nuces oblungæ à tumore quasi *ventris*, ut volunt, quibus et nunc abundant Syria et Palæstina. Vid. Celsius, Hierobot. et Bochart, Geogr. Part. II, lib. 2, cap. 9.

בִּטְנִים n. pr. oppidi in tribu Gad Jos. 13, 26.

בִּי *quæsò*, *obsecrò*, ubiquè sq. אֲדֹנִי, אֲדֹנִי, Gen. 43, 20. 44, 18. Ex. 4, 10. Jos. 7, 8. Jud. 6, 13: 1 Sam. 1, 26: 1 Reg. 3, 17, etc. W. Gesenio est pr. *precatio*, *rogatio*, ità ut sit pro בְּעִי à rad. בָּעָה. Vide, si placet, quæ disputavit in Thes. p. 222.

בִּיאָה f. *introitus* Eze. 8, 5.

בִּין et בוּן, præt. בָּנְתָה Ps. 139, 2, sed בִּינֹתִי Dan. 9, 2, part. act. בָּן, pl. בָּנִים, inf. et imp. בִּין, fut. יָבִין, apoc. et conv. וַיָּבֶן, יָבֶן; pr. ut in arab. *secuit*, *fidit* (undè בֵּין *separatio*, *intervallum*), metaphor. *distinctè cognovit* (Gall. *distinguer*), *dijudicavit* (sic Lat. *videre* et *dividere*, *cernere* et *decernere*); hinc *intellexit*. Spec. 1) *animadvertit* oculis i. q. *vidit*. Cum acc. Prov. 7, 7. בְּ Neh. 13, 7, לְ Job 9, 11. 23. 8, auribus i. q. *audivit*, Job 23, 5. Prov. 29, 19, tactu i. q. *sensit*, de rebus inanim. Ps. 58, 10. — 2) *animum advertit* ad aliquid; *attendit*, cum acc. Deut. 32, 7. Dan. 10, 1. Ps. 5, 2. Prov. 23, 1, etc. בְּ Esr. 8, 15. Dan. 9, 2. 23, אֶל Ps. 28, 5, לְ Deut. 32, 29. Job 14, 21. Jes. 32, 4, עַל Dan. 11, 30, 37, absol. Ps. 94, 7. — 3) *intellexit* Jes. 6, 9. Dan. 12, 8. sq. כִּי 1 Sam. 3, 8: 2 Sam. 12, 19. Jes. 43, 10. — 4) *compertum habuit*, *scivit*, *novit*, sq. acc. Ps. 19, 13. Job 38, 20, לְ Ps. 139, 2. — 5) absol. *sapuit* Hos. 4, 14. Job 42, 3. 18, 2. Part. plur. בָּנִים *sapientes*, *prudentes* Jer. 49, 7.

Niph. נָבוֹן, 1 pers. נִבְנוֹתִי *intelligens*, *prudens fuit* Jes. 10, 13. Part. adj. נָבוֹן *intelligens*, *rerum peritus*, Gen. 41, 33, 39. Deut. 1, 13. 4, 6. Jes. 5, 21. נְבוֹן דָּבָר *sermonis peritus*, *eloquens* 1 Sam. 16, 18.

Pi. בּוֹנֵן fut. cum suff. יְבוֹנְנֵהוּ *curavit eum* Deut. 32, 10. — * Sic vulgò, sed forsan rectiùs verbum hoc loco denomin. est à בֵּין *inter* et vertendum: *statuit eum inter* columnam nubis et columnam ignis, coll. Ex. 13, 24, 25. 14, 19, 20. Hunc sensum non minùs efflagitat יְסֹבְבֶנְהוּ *circumdedit* immediatè præcedens, ut patet vel leviter attendenti. *

Hiph. הֵבִין, pl. 2 pers. הֲבִינוֹתֶם, part. מֵבִין, pl. מְבִינִים, infin. הָבִין, suff. הֲבִינֵךְ, imp. הָבֵן, suff. הֲבִינֵנִי, fut. יָבִין; 1) causat. *intelligere fecit* aliquem aliquid, i. e. *declaravit*, *explicavit*. Dan. 8, 16, 27. Neh. 8, 8.

it. *docuit*, *instruxit*, cum acc. pers. Neh. 8, 9. Ps. 119, 34, 73, 130. Jes. 40, 14, simul et rei Ps. 119, 27. Prov. 8, 5. Alibi cum accusat. rei et dat. person. Job 6, 24. Dan. 11 33 et accusat. pers. et dat. rei Nehem. 8, 7; *intelligentem reddidit* Job 32, 8. —2) *percepit*, velut rumorem Jes. 28, 19; *animum advertit ad* aliquid, cum בְּ Dan. 9, 23. 10, 11. Neh. 8, 12, אֶל Ps. 33, 15; et absol. Dan. 8, 5. 17; *discrevit, intellexit* 1 Reg. 3, 9; *scivit*, *novit* Mich. 4, 12. Job 28, 23, etc. *peritus fuit rei*, sq. בְּ Dan. 1, 17 et acc. Dan. 8, 23. Prov. 1, 6, it. abs. Jes. 29, 16; *sapuit*. Jes. 57, 1. Part. מֵבִין *sapiens*, Prov. 8, 9. 17, 10, 24. 28, 7, 11. *doctus*, *peritus* Esr. 8, 16: 1 Chron. 27, 32.

Hithp. הִתְבּוֹנְנוּ pl. in pausâ הִתְבּוֹנָנוּ Jes. 52, 15, imp. הִתְבּוֹנֵן, fut. יִתְבּוֹנֵן in pausâ יִתְבֹּנָן; 1) pr. *attentum se exhibuit*, i. e. *animum advertit*, *attendit*, absol. Jer. 2, 10. 9, 16. Job 11, 11, sq. אֶל 1 Reg. 3, 21. Jes. 14, 16, עַל Job 31, 1. Ps. 37, 10; עַד Job 32, 12. 38, 18; בְּ Jer. 30, 24. Job 30, 20; cum acc. Job 37, 14; hinc— 2) *percepit* cum acc. Job 26, 14. —3) *sapuit* pr. *sapientem se præbuit* Ps. 119, 100, 104. — Deriv. תְּבוּנָה et seq.

בֵּין, constr. בֵּין; suff. בֵּינִי, בֵּינְךָ in pausâ בֵּינֶךָ; בֵּינוֹ, dual. בֵּנַיִם, pl. בֵּינִים et בֵּינוֹת, undè cum suff. בֵּינָיו, בֵּינֵיהֶם et בֵּנֵינוּ Jos. 22, 25. בֵּינֵיכֶם et בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם; pr. *separatio*, *intervallum*, *spatium interjectum*, sed abit in præp. 1) *inter* Job 30, 7. Prov. 6, 19, etc. Duplic. *inter — inter* est בֵּין — וּבֵין Gen. 26, 28. Ex. 11, 7. Jos. 22, 25 etc. rariùs בֵּין—לְ (pr. *intervallum—usquè ad*) Gen. 1, 6. Lev. 20, 25. Deut. 17, 8, בֵּין—לְבֵין Jes. 59, 2, וְלְ — בֵּין Joel 2, 17. Ubi seq. verba videndi, intelligendi, docendi, hæc signif. videre, intelligere, docere, quid intersit *inter et inter*. Mal. 3, 18: וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע *videbitis*, *quid intersit inter justum et impium*, sic 2 Sam. 19, 36: 1 Reg. 3, 9. Eze. 44, 23. Jon. 4, 11. — 2) *intra* Job 24, 11. Prov. 26, 13. De tempore *intra decem dies* Neh. 5, 18. — Dual. בֵּנַיִם *spatium inter duas acies medium*, undè אִישׁ־הַבֵּנַיִם 1 Sam. 17, 4, 23, *intercessor*, μεσίτης, monomachiâ litem dirempturus, de Goliatho. — Compon. cum aliis præp. עַל־בֵּין et אֶל־בֵּינוֹת *inter* *usquè inter* Eze. 19, 11. בְּבֵין *inter* Jes. 44, 4, ubi aliis est *sicut inter*, sed tunc כְּבֵין legend. מִבֵּין *è medio*, gall. *d'entre* Zach. 6, 1. Ps. 104, 12, etc. מִבֵּינוֹת לְ *inter*, *intrà* i. q. בֵּינוֹת Eze. 10, 2, 6, 7.

בִּינָה f. constr. בִּינַת, suff. בִּינָתִי, pl. בִּינוֹת; 1) *intellectus* Jes. 33, 19. Dan. 8, 15, etc. — 2) *intelligentia*, *prudentia* Jes. 27, 11. Prov. 4, 5. Job 28, 12, etc. יָדַע בִּינָה *intelligens fuit* vel *factus est* Jes. 29, 24. Job 38, 4. Prov. 4, 1. Jes. 29, 24. Spec. *peritia* artis vel disciplinæ 2 Par. 2, 12: 1 Par. 12, 32: יֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים *temporis rationum periti*.

בוץ arab. *album esse*. Indè

בֵּיצִים pl. m. terminat. sed jungitur adjectivo fem. Jes. 10, 14. constr. בֵּיצֵי, suff. בֵּיצֵיהֶם; *ovum* Deut. 22,

6. Jes. 10, 14. 59, 5. Job 39, 14.

בֵּיר m. *puteus* i. q. בְּאֵר Jer. 6, 7 in Keri.

בִּירָה f. 1) *palatium*, *arx*, de arce Susorum Neh. 1, 1. Esth. 1, 2. 2, 3, 8. 3, 15. Dan. 8, 2, de totâ urbe adjacente Esth. 1, 5. 2, 5. 8, 14. 9, 6, 11, 12, de arce templi Hierosol. Neh. 2, 8. — 2) *templum* 1 Par. 29, 1, 19.—Quoad etymon, videtur esse originis persicæ, ut

בִּירָנִית f. undè pl. בִּירָנִיּוֹת *arces*, *castella* 2 Par. 17, 12. 27, 4.

בַּיִת m.constr. בֵּית, suff. בֵּיתוֹ, cum ה locali בַּיְתָה, constr. בֵּיתָה, pl. בָּתִּים (bottim) constr. בָּתֵּי, suff. בָּתֵּיהֶם, בָּתַּיִךְ, בָּתֵּינוּ ; — *domus*, בֶּן־הַבַּיִת *filius domus* Gen. 15, 3. Eccl. 2, 7 et יְלִיד בַּיִת Gen. 17, 12, 27. Jer. 2, 14, est *verna*, servus *in domo natus*, אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת apud privatos homines est οἰκόνομος, *dispensator*, servus rei familiari reliquisque servis præfectus Gen. 43, 16. 44, 1, sed v. infra no. 3. *Domus luteæ* Job 4, 19 sunt corpora humana, utpote fragilia et caduca (cf. 2 Cor. 5, 1 ibique intpp.). *Domus Dei* est universus mundus Ps. 36, 9. In Acc. constr. בַּיִת sæpè pro בְּבַיִת Gen. 24, 23. 38, 11, etc. Spec. est 1) *tentorium* Gen. 27, 15. 33, 17, de tabernaculo fœderis, et Ex. 23, 19. Jos. 6, 24, etc. —2) *palatium*, *arx* Gen. 12, 15 : 2 Sam. 11, 2, 9 : 1 Reg. 9, 1, etc. Interdum הַבַּיִת dicitur et κατ' ἐξοχήν pro בַּיִת, undè אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת *præfectus palatii* 1 Reg. 4, 6 : 2 Reg. 10, 5. 15, 5. Jes. 22, 15, ut רַב הַבַּיִת Esth. 1, 8. Passim est certa ædium pars, ut conclave Esth. 2, 3, 9, cœnaculum Cant. 2, 4. Esth. 7, 8.—3) *ædes*, *templum* 1 Sam. 5, 2, 5 : 1 Reg. 6, 5. Jes. 66, 1, etc. — 4) *sepulcrum* Jes. 14, 18. — 5) *habitaculum*, *mansio*, *locus* cujuscunque generis Ps. 84, 4. Job 17, 13. 27, 18, etc. Hinc *receptaculum*. בָּתֵּי נֶפֶשׁ *olfactoriola* Jes. 3, 20. בָּתִּים לַבְּרִיחִים, לַבַּדִּים *receptacula vectium* Ex. 26, 29. 36, 34. 37, 14. 38, 5. בֵּית אֲבָנִים *locus lapidosus* (in terra) Job 8, 17. Neh. 2, 3. Eze. 41, 9 : בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת *spatium conclavium templi lateralium*. — 6) *interior pars*, *quod intus*, *intra est* (Opp. חוּץ *extra*, *foras*). מִבַּיְתָה, מִבַּיִת et מִבַּיְתָה *intus intrinsecus*. Oppos. בֵּית לְ מִחוּץ, לְמִבַּיִת לְ, מִבַּיִת לְ *intra* (spatium quoddam). אֶל־מִבַּיִת לְ *intra*, cum accus.—7) Metonym. *qui versantur in domo*, *familia* Gen. 7, 1. 12, 17, etc. Ita *domus regis*, de aulicis Jes. 22, 18. — 8) *nepotes*, *posteri*, *prosapia* i. q. בָּנִים (et ita plurali jungitur Jes. 2, 5) Gen. 18, 19. בֵּית לֵוִי i. q. בְּנֵי לֵוִי Ex. 2, 1, בֵּית יוֹסֵף Jos. 17, 17. בֵּית דָּוִד *gens davidica* 1 Sam. 20, 16. Jes. 7, 2, 13. בָּנָה בַּיִת לְ *prolem*, *sobolem dedit alicui*, de leviro (i. q. הֵקִים שֵׁם לְ) Deut. 25, 9, de Deo 1 Sam. 2, 35. 25, 28 : 2 Sam. 7, 27. Cf. Ruth. 4, 11. Idem valet עָשָׂה בַּיִת לְ Ex. 1, 21 : 2 Sam. 7, 11. — 9) *res*, *opes*, quæ in domo asservantur, *totaque res familiaris* Gen. 15, 2. Esth. 8, 1, 2, 7.—10) בֵּית אָב *domus* seu *familia paterna* Gen. 31, 30. Not.

in censibus Hebræorum singulæ *tribus* (מַטּוֹת, שְׁבָטִים) dividebantur in *familias* (מִשְׁפָּחוֹת), familiæ in *domos paternas* (בֵּית הָאָבוֹת) Hinc רָאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם Ex. 6, 14, רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם 1 Par. 5, 24, vel per ellipsin רָאשֵׁי הָאָבוֹת Num. 31, 26. Jos. 14, 1, vel שָׂרֵי הָאָבוֹת 1 Par. 29, 6, נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת 2 Par. 5, 2 *principes domuum, patriarchæ.* — Quod ad etymon attinet, est forsan בַּיִת pro בָּנִית, à rad. בָּנָה, et pl. בָּתִּים pro בָּנִיתִים, primùm excluso נ ut persæpè, dein in pl. correpto י in Daghesch velut in אִישׁ, אֶשָּׁה, etc. Quod etymon valdè commendat præterea ipsamet significatio. — Sæpissimè בֵּית præmittitur nom. pr. oppidorum, modò necessariò, modò ita ut etiam omitti queat: sic בֵּית אָוֶן opp. tribûs Benjamin, Jos. 7, 2 : 1 Sam. 13, 5, etc. בֵּית אֵל (olim לוּז dicta Gen. 28, 19) oppid. inter Jerusalem et Sichem sita Gen. 35, 1. Jos. 16, etc. Contemptim à prophetis vocatur בֵּית־אָוֶן, vid. אָוֶן. Nom. gent. בֵּית הָאֵלִי 1 Reg. 16, 34. — בֵּית הָאֶצֶל opp. Judææ vel Samariæ Mich. 1, 11. — בֵּית אַרְבֵאל Hos. 10, 14, aliis eadem est ac Ἄρβηλα Galilæorum (1 Macc. 9, 2), aliis ab eâ diversa. — בֵּית בַּעַל מְעוֹן Jos. 13, 17, alibi בַּעַל מְעוֹן Num. 32, 38 et בֵּית מְעוֹן Jer. 48, 23 opp. in tribu Ruben. Idem videtur בְּעוֹן (pro מְעוֹן) Num. 32, 3. — בֵּית בִּרְאִי opp. Simeonitarum 1 Par. 4, 31. — בֵּית בָּרָה Jud. 7, 24 locus ad Jordanem, prob. pro בֵּית עֲבָרָה, cf. Βηθαβαρά Joan. 1, 28 in codd. multis. — בֵּית גָּדֵר opp. tribûs Judæ 1 Par. 2, 51 i. q. גְּדֵרָה, q. v. — בֵּית גִּלְגָּל Neh. 12, 29 i. q. גִּלְגָּל q. v. — בֵּית גָּמוּל opp. Moabitarum Jer. 48, 23. — בֵּית דִּבְלָתַיִם Jer. 48, 22 et דִּבְלָתַיִם Num. 33, 46 opp. Moab. — בֵּית דָּגוֹן opp. 1) tribûs Judæ Jos. 15, 41; — 2) tribûs Aser Jos. 19, 27. — בֵּית הָרָם Jos. 13, 27 urbs Gaditarum, Num. 32, 36 בֵּית הָרָן appellata. — בֵּית חָגְלָה opp. Benjaminit. in confiniis Judæ Jos. 15, 6. 18, 19. 21. — בֵּית חָנָן opp. Judæorum vel Danitarum 1 Reg. 4, 9. — בֵּית חֹרוֹן duo oppida tribûs Ephraim; alterum, *superius* dictum in septentr. ejus tribûs parte (Jos. 16, 5. 21, 22), alterum *inferius* in limite Benjaminitarum situm erat (Jos. 16, 3. 18, 13). Bis (Jos. 10, 11 : 2 Par. 25, 13) Beth-horon κατ' ἐξοχήν memoratur, et apud Josue certè *inferius* intelligendum. — בֵּית הַיְשִׁימוֹת opp. Rubenitarum ad Jordanem Num. 33, 49, Jos. 12, 3. 13, 20. Eze. 29, 9. — בֵּית כַּר locus in Philistæorum regione situs 1 Sam. 7, 11. — בֵּית הַכֶּרֶם opp. Judæ Jer. 6, 1. Neh. 3, 14. — בֵּית לְבָאוֹת Jos. 19, 6, et לְבָאוֹת Jos. 15, 32. urbs Simeonitarum. — בֵּית לֶחֶם — עֶפְרָה v. לְעֶפְרָה 1) opp. tribûs Judæ, patria Davidis et Christi (olim אֶפְרָתָה Gen. 35, 19) Jud. 17, 7, 9. Ruth 1, 1, 2. Mich. 5, 1. Nom. gent. בֵּית הַלַּחְמִי 1 Sam. 16, 1, 18. 17, 58. — 2) opp. tribûs Zabulon Jos. 19, 15. — בֵּית מִלּוֹא v. מִלּוֹא. — בֵּית מַעֲכָה. — בֵּית בַּעַל מְעוֹן v. בֵּית מְעוֹן opp. in radicibus Hermon. 2 Sam 20, 14, cf. אָבֵל בֵּית מַעֲכָה et מַעֲכָה. — בֵּית הַמֶּרְחָק locus ad torrentem Cedron

2 Sam. 15, 17.—בֵּית הַמֶּרְחָק opp. Simeonitarum Jos. 19, 5 : 1 Par. 4. 31.—בֵּית נִמְרָה Num. 32, 36. Jos. 13, 27; et נִמְרָה Num. 32, 3 opp. in tribu Gad.—בֵּית עֵדֶן urbs regia Syriæ in monte Libano Amos 1, 5.—בֵּית עַזְמָוֶת Neh. 7, 28 et simpl. עַזְמָוֶת ib. 12, 29. Esr. 2, 24 vicus tribûs Judæ vel Benjamin. — בֵּית הָעֵמֶק opp. in tribu Aser Jos. 19, 27. — בֵּית עֲנוֹת opp. tribûs Judæ Jos. 15, 59.—בֵּית עֲנָת opp. Nephtalitarum Jos. 19, 38. Jud. 1, 33.—בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים locus propè Samariam 2 Reg. 10, 12, et omisso הָרֹעִים vers. 14.—בֵּית עַרָבָה et בֵּית הָעֲרָבָה opp. in confiniis tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 6. 18, 22, omisso בֵּית Jos. 18, 18.—בֵּית פֶּלֶת opp. in australibus Judæ Jos. 15, 27.—בֵּית פְּעוֹר urbs Moabitarum Deut. 3, 29. 34, 6. Jos. 13, 20.—בֵּית פַּצֵּץ opp. Issacharit. Jos. 19, 21.—בֵּית צוּר opp. in montanis Judæ Jos. 15, 58 : 2 Par. 11, 7.—בֵּית רְחֹב Jud. 18, 28 : 2 Sam. 10, 6, alibi רְחֹב (nisi fortè *Beth Rechob* regionem denotat, *Rechob* urbem), urbs in tribu Aser sita, Num. 13, 21. Jos. 19, 28, 30. 21, 31 : Jud. 1, 31. Syriæ pars vicina appellatur אֲרַם בֵּית רְחֹב 2 Sam. 10, 6, אֲרַם רְחֹב ib. vers. 8.—בֵּית שְׁאָן Jos. 17, 11, 16, contr. בֵּית שָׁן 1 Sam. 31, 20, 12, et בֵּית שַׁן 2 Sam. 21, 12 urbs Manassitarum, cis Jordanem sita, postcà Scythopolis dicta (LXX Jud. 1, 27).—בֵּית הַשִּׁטָּה opp. ad Jordanem Jud. 7, 22.—בֵּית שֶׁמֶשׁ opp. 1) Levitarum, in limitibus tribuum Judæ et Dan et Philistææ Jos. 15, 10. 21, 16 : 1 Sam. 6. 12, etc. Constr. cum plur. 1 Sam. 6, 13, ubi cives intelligendi. N. gent. בֵּית הַשִּׁמְשִׁי ibid. vers. 14, 18.—2) Nephtalitarum Jos. 19, 38. Jud. 1, 33. — 3) Issacharitarum Jos. 19, 22. — 4) i. q. אֹן Heliopolis Ægypti Jer. 43, 13.—בֵּית תַּפּוּחַ opp. tribûs Judæ. Jos. 15, 53.

בִּיטָן m. constr. בִּיטַן *palatium* Esth. 1, 5. 7, 7, 8.

בכא i. q. בָּכָה *flevit*, *lacrymavit*. Hinc :

בָּכָא m. 1) *fletus* Ps. 84, 7 : עֵמֶק הַבָּכָא *vallis fletûs* i. e. infortunii, sec. omnes vet. interpr. sed aliis est n. pr.—2) pl. בְּכָאִים 2 Sam. 5, 23. 24. 1 Par. 14, 13, 14, arbor quæ, auctore Celsio, eadem est ac arab. *Bacâ*, arbor prope Meccam et in locis vicinis crescens, temperamento calida et sicca; sed cum ejus folium resecatur, lacryma quædam indè destillat alba, calida et acris.

בָּכָה part. act. בֹּכֶה, f. בֹּכִיָּה; inf. abs. בָּכוֹ et בָּכֹה, constr. בְּכוֹת; fut. יִבְכֶּה, conv. וַיִּבְךְ, pl. cum ן parag. in pausâ יִבְכְּיוּן; pr. i. q. בָּכָא *stillavit, guttatim fluxit*; hinc *flevit*, Gen. 43, 30 : 2 Sam. 19, 2. Esr. 10, 1. Sq. acc. *deflevit*, *luxit* aliquem, maxime mortuum. Gen. 23, 2. 37, 35. 50, 3, it. sq. עַל Jud. 11, 37. Thren. 1, 16, אֶל 2 Sam. 1, 24. Eze. 27, 31 et לְ Jer. 22, 10. Job 30, 25. Sq. עַל præterea est *lamentando adiit* aliquem Num. 11, 13. Jud. 14, 16; et *flevit super* aliquo i. e. in amplexu ejus, Gen. 45, 15. 50, 1.

Niph. part. pl. constr. נִבְכֵי Job

38, 16, quod quidam huc referunt, vide sub נבך.

Pih. part. f. מְבַכָּה, pl. מְבַכּוֹת; *vehementer de flevit, luxit* mortuum cum acc. Jer 31, 15. Eze. 8, 14. — Deriv. בְּכִית, בְּכִי, בָּכוּת, בֶּכֶה.

בֶּכֶה m. *fletus* Esr. 10, 1.

בְּכוֹר m. pl. constr. בְּכוֹרֵי; *primogenitus* tam hominum Gen. 25, 13. 35, 23, quam brutorum Ex. 11, 5. 12, 29. 13, 15. Hinc metaph. de *quâlibet re* in suo genere *præcipuâ* et *primariâ*. Job 18, 13: בְּכוֹר מָוֶת *mortis* filius *primogenitus* i. e. *maximus inter morbos letiferos;* ut apud Arabes *filiæ fati* seu *mortis*, sunt *febres mortiferæ*. Vulgat. *primogenita mors*, forsitan *præcocem* et *præmaturam* intellexit. Jes. 14, 30: בְּכוֹרֵי דַלִּים *primogeniti tenuium*, i. e. forsan *pauperrimi*. — Rad. בָּכַר.

בְּכוֹר m., suff. f. בְּכוֹרָהּ Jes. 28, 4. (sed forsan legendum בְּכוּרָה quod vide paulò inferius); plur. בְּכֹרִים, בִּכּוּרִים *primitiæ* fructuum frugumque Num. 13, 20, maximè de primitiis Deo dofferenis Ex. 23, 19. Lev. 2, 14. 23, 17. Neh. 10, 36, etc.

בְּכֹרָה, בְּכוֹרָה f. suff. בְּכֹרָתוֹ, pl. בְּכֹרוֹת 1) *primogenita, primogenitum*, de hominibus Neh. 10, 37, de fœtu bestiarum Gen. 4, 4. Deut. 12, 6, 17. 14, 23. — 2) *primogenitura* Gen. 43, 33 (Opp. צְעִירָה). מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה *jus primogenituræ* seu natu maximorum Deut. 21, 17. De eodem ellipt. בְּכוֹרָה Gen. 25, 31, 34. 27, 36.

בִּכּוּרָה f. *ficus præcox* et propterea in deliciis habita Mich. 7, 1. Hos. 9, 10, et Jes. 28, 4 (ubi tamen cod. communiter legunt cum editt. בְּכוּרָה sed suffixo languente). Mauri hodiè eam vocant *Bokkora*, et Hispani *Albacora*, quibus idem est ac *breva*, alia prorsus atque ficus vulgaris *higo* dicta.

בַּכּוּרָה fem. plur. בַּכּוּרוֹת id. Jer. 24, 2.

בְּכוֹרַת n. pr. viri 1 Sam. 9, 1.

בָּכוּת f. *fletus, luctus* Gen. 35, 8. — Rad. בָּכָה.

בְּכִי m. in pausâ בֶּכִי; suff. בְּכִיי; 1) *fletus* Gen. 45, 2. Jes. 15, 3, etc. — 2) *fluxus, stillatio* aquæ in metallifodinis Job 28, 11. — Rad. בָּכָה.

בְּכִים n. pr. loci Jud. 2, 1, 5.

בְּכִירָה f. *primogenita* Gen. 19, 31. 29, 26: 1 Sam. 14, 49. — Rad. בָּכַר.

בְּכִית f. *fletus, luctus* Gen. 50, 4. — Rad. בָּכָה.

בָּכַר rad. in Kal inusit.

Pih. בִּכֵּר, inf. בַּכֵּר, fut. יְבַכֵּר; forsan denomin. à בְּכוֹר, vel בִּכּוּר; hinc 1) *fructus præcoces tulit* arbor. Eze. 47, 12. — 2) *primogenitum fecit, primogenituræ jus dedit* alicui Deut. 21, 16.

Puh. f. בֻּכַּר; fut. יְבֻכַּר; *primogenitus fuit* Lev. 27, 26.

Hiph. part. f. מַבְכִּירָה *primipara* Jer. 4, 31. — Nomina sunt paulo altius allata, et mox seq. cætera.

בֶּכֶר m. pl. constr. בִּכְרֵי; *camelus juvencus* Jes. 60, 6.

בֶּכֶר n. pr. 1) filii Ephraim Num.

26, 35. N. gent. בַּכְרִי ibid. — 2) filii Benjamin Gen. 46, 21.

בִּכְרָה f. *camela juvenca* Jer. 2, 23.

בְּכֹרוּ n. pr. viri 1 Par. 8, 38. 9, 44.

בִּכְרִי n. pr. viri 2 Sam. 20, 1.

בַּל 1) *nihilum*, *nihil* Ps. 17, 3. — 2) *non* i. q. לֹא, sed poët., sq. præt. Ps. 10, 11. 21, 3 et fut. Ps. 10, 4, 6. 49, 13. Prov. 10, 30. Jes. 26, 14, it *nondum* pro *vix* Jes. 40, 24 (cf. 2 Reg. 20, 4), semel pro בְּבַל = בְּלֹא. Ps. 32, 9: *ne sitis equis similes, freno et capistro coercendis* בַּל קְרוֹב אֵלֶיךָ pr. *in non appropinquando ad te.* — 3) *ne* i. q. אַל sq. futur. Ps. 10, 18. — Rad. בָּלַל.

בֶּל n. pr. numen domesticum idque primarium Babyloniorum Jes. 46, 1. Jer. 50, 2. 51, 44. Juxta quosdam, contract. est ex בְּעַל i. q. בַּעַל.

בַּלְאָדָן n. pr. viri 2 Reg. 20, 12.

בָּלַג in Kal inus. forsan ut in arab. *nituit*, *fulsit* aurora. et *risit*, *hilaris fuit*, à vultu nitido.

Hiph. הֶבְלִיג, fut. יַבְלִיג; 1) *effulgere*, seu *subitò oriri jussit*. Amos 5, 9: הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז *effulgere* seu *subitò oriri jubens vastationem super potentes* i. e. subitò iis immittens, metaphora petita ab aurorâ subitò et velociter se diffundente, cf. Joel 2, 2. — 2) *exhilaravit* scil. vultum, *hilaris factus est* Ps. 39, 14. Job 9, 27. 10, 20. — Deriv. מַבְלִיגִית.

בִּלְגָּה n. pr. viri Neh. 12, 5, 18, sed Neh. 10, 9 בִּלְגַּי scribitur.

בִּלְדַּד n. pr. viri Job 2, 11. 8, 1. 18, 1. 25, 1.

בָּלַהּ in Kal inus. forsan *trepidavit*, *perterritus est* ut בָּהַל.

Pih. בִּלַּהּ *terruit*, ut Syr. בלהי; hinc part. m. pl. מְבַלְּחִים *terrentes* Esr. 4, 4 Chetib. In Keri est usitatius מבהלים — Deriv. בַּלָּהָה.

בָּלָה inf. cum suff. בָּלְתִּי; fut. יִבְלֶה; pr. *cecidit*, *concidit*, *collapsus est* (ut אָבַל, נָבַל q. v.), spec. dr. 1) de *vestibus* usu et vetustate *collapsis* et dilaceratis. Sq. מֵעַל est constructio prægn. pro *detritum decidere* Deut. 8, 4. 29, 4, et absol. Jos. 9, 13. Neh. 9, 21. Translatè de cœlo terrâque Jes. 50, 9. 51, 6. Ps. 102, 27. — 2) de hominibus, qui morbo, senio, curis *marcescunt* Gen. 18, 12. Ps. 32, 3. Job 13, 28. Hinc — 3) *occidit*, *ad nihilum redactus est*, ut constat ex derivatis.

Pih. בִּלָּה, inf. constr. בַּלּוֹת, fut. יְבַלֶּה; 1) *veterascere fecit* Thren. 3, 4, hinc generatim *absumsit*, *consumsit* Ps. 49, 15. Jes. 65, 22. Refertur ad tempus, Job 21, 13: *in felicitate vitam terunt* seu traducunt. — 2) *afflixit*, *vexavit* 1 Par 17, 9. — Deriv. בִּלְתִּי, בְּלִי, בָּלֶה, בַּל, תַּבְלִית, בְּלוּאִים, et comp. בִּלְיַעַל, בִּלְיָמָה, בִּלְעֲדֵי.

בָּלֶה m. adj. f. בָּלָה *usu et vetustate attritus* Jos. 9, 4. 5. Transl. *mulier mœcha* Eze. 23, 43.

בַּלָּהוֹת f. pl. בַּלָּהָה, constr. בַּלְהוֹת; in sing. semel Jes. 17, 14, sæpiùs in pl. 1) *terror*, *terrores* Job 18, 11. 24, 17. etc. — 2) *subita pernicies* Ps. 73, 19. Eze. 26, 21. 27, 36. 28, 19. — Rad. בָּלַהּ.

בִּלְהָה n. pr. 1) mulieris Gen. 30, 3 sq. 35, 22.—2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29, quod alibi בָּלָה (Jos. 19, 3), nec non בַּעֲלָה.

בִּלְהָן n. pr. viror. Gen 36, 27: 1 Par. 7, 10.

בָּלוֹא m. nonnisi in plur. constr. בְּלוֹאֵי Jer. 38, 12 et contr. בְּלוֹיֵ ver. 11. *vestium detritarum panni laceri.* Posterior hæc forma *belovê* efferenda, pr. est à sing. בְּלוֹ pro בְּלוֹו, in aliis codd. tamen (v. J. H. Michaëlis) legitur בְּלוֹיֵי et in editt. בְּלוֹיֵ (ad forman גוֹיֵ, גוֹיֵי) à sing. בְּלוֹי (formæ אֲבוֹי).

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 1, 7. 2, 26, etc.

בְּלִי subst. 1) *consumptio*, *interitus* Jes. 38, 17. — 2) *defectus*, *nihil*, hinc adv. negandi i. q. לֹא. Gen. 31, 20. Jes. 14, 6. 32, 10. Hos. 7, 8. 8, 7. Nonnunquam subst. arcte jungitur, ut in unam notionem coalescant, בְּלִי שֵׁם *non-fama* i. e. *infamia* Job 30, 8.—3) pro בִּבְלִי *sine*, nonnisi poët. Job 8, 11. 24, 10. 31, 39, etc. Ps. 59, 5. — Cum Præp. a) בִּבְלִי pr. *in defectu*, i. e. *sine* בִּבְלִי דַעַת *imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4, *inopinatò* Job 35, 16. 36, 12.— b) לִבְלִי id. Job. 38, 41. 41, 25. Jes. 5, 14.—c) מִבְּלִי pr. *propter defectum* i. e. *eò quod non*, *quia non*, sq. infin. Deut. 9, 28. Jes. 5, 13, part. Thren. 1, 4. Nonnunquam Pleon. מִבְּלִי אֵין Ex. 14, 11. 2 Reg. 1, 3, 6, 16.—Est et מִבְּלִי *ita ut non* Deut. 28, 55. Job 6, 6. 18, 15. Sq. part. *ita ut nemo* Jer. 2, 15. 9, 10, cf. Eze. 14, 15. Sq. אֲשֶׁר et pleon. לֹא, *ne* Eccl. 3, 11. — d) עַד בְּלִי *usque ad interitum* i. e. *quamdiù* Ps. 72, 7. Mal. 3, 10. — e) עַל בְּלִי *eò quod non*, sq. præt. Gen. 31, 20.

בְּלִיל m. pr. *mixtum*, spec. *farrago*, pabulum ex pluribus frugum generibus, ut farre, hordeo, viciis aliisque leguminibus constans Jes. 30, 24. Job 6, 5. 24, 6.—Rad. בָּלַל.

בְּלִימָה (comp. ex בְּלִי et מָה) *non quidquam*, *nihil* Job 26, 7.

בְּלִיַּעַל (comp. ex בְּלִי et יַעַל) pr. *inutilitas*, *ignobilitas*; *quod inutile*, *nullius frugis est*. Indè 1) *nequitia*, *vilitas*. Jungitur voc. בַּת, בֶּן־אָדָם, אִישׁ ita ut sit *vir*, *mulier nequam* Deut. 13, 14. Jud. 19, 22: 1 Sam. 1, 16. 25, 17, 25: Hinc דְּבַר בְּלִיַּעַל *res abjecta*, *turpis* Ps. 41, 9. 101, 2. cf. Deuteron. 15, 9. — 2) *pernicies*, *exitium* Nah. 1, 11. Ps. 18, 5: *torrentes exitii me*, id est hostes torrentium instar irruentes. — 3) Ellipt. pro אִישׁ בְּלִיַּעַל *homo nequam* 2 Sam. 23, 6. Job 34, 18, *vastator*, *exitium parans* Nah. 2, 1.

בָּלַל 1 pers. בַּלֹּתִי, part. pass. בָּלוּל, f. בְּלוּלָה, fut. cum ה parag. נָבְלָה pro נָבֹלָה, cum ו conv. וַיָּבָל Jud. 19, 21 in Keri, sed ויבול in Chetib. 1) *perfudit* Lev. 2, 4, 5. 7, 10, 12. 14, 21. Num. 7, 13, 19. Intrans. *perfusus est* Ps. 92, 11. — 2) *confudit* maximè sermonem Gen. 11, 7, 9. — 3) *pabulum præbuit* (denom. à בְּלִיל) Jud. 19, 21.

Hiph. fut. conv. וַנָּבֶל Jes. 64, 5, vid. בָּנַל.

Hithpo. fut. in pausâ יִתְבּוֹלָל *immiscebit se* Hos. 7, 8.—Deriv. תֶּבֶל, בְּלִיל. תַּבְלֻל, שַׁבְלוּל.

בָּלַם inf. constr. בְּלוֹם; *constrinxit*, os jumenti capistro Ps. 32, 9.

בָּלַס, undè part. act. Amos 7,14: בּוֹלֵס שִׁקְמִים, LXX. κνίζων συκάμινα. Vulgat. *vellicans sycomoros*. Bochart, Simonis et alii vertunt: *colens ficus* vel *sycomoros*, collat. *balas* quod arab. *ficus*, æthiop. *ficus* et *sycomorus* est; sed, ut animadvertit Eichhorn (ad Lex. Simon.), obstat, quod Nomadum certas sedes non habentium, haud moris est arbores colere.

בָּלַע inf. constr. בְּלֹעַ, et בְּלַע, undè cum suff. בִּלְעִי; fut. יִבְלַע. Vicin. לוּעַ; 1) *deglutivit*, *devoravit* Gen. 41, 7. Ex. 7, 12. Jes. 28, 4. Jer. 51, 34. Jon. 2, 1. Proverbialis est locutio Job 7, 19: *non dimittis me* עַד־בִּלְעִי רֻקִי *dum deglutiam salivam meam* i. e. ne respirandi quidem locum mihi relinquis, ne brevissimum quidem momentum, quo recreer, mihi concedis. Similiter apud Arabes et Persas *absorptio salivæ* dicitur de morâ. — 2) Transl. *absumsit, perdidit* Job 20, 18. Prov. 1, 12. Ps. 124, 3. Tribuitur inanimatis Num. 16, 30 sq. Ps. 69, 16.

Niph. נִבְלַע *perditus est* Hos. 8, 8, spec. de ebriis. Jes. 28, 7: נִבְלְעוּ מִן הַיַּיִן *perditi sunt vino* i. e. vino oppressi, fracti, victi.

Pih. בִּלַּע, inf. בַּלֵּעַ et בַּלַּע; fut. יְבַלֵּעַ et יְבַלַּע; *deglutivit*. Semel ellipt. Num. 4, 20: *neque veniant ad videndum*, כְּבַלַּע *dum deglutitur* sc. saliva i. e. ne unicum quidem temporis momentum. Egregie LXX. ἐξάπινα. Metaph. *devoravit scelus* i. e. totum se replevit sceleribus Prov. 19, 28 (cf. שָׁתָה Job 15, 16). — 2 *perdidit, vastavit, pessumdedit, exitio dedit*, etc. Jes. 49, 19. Hab. 1, 13. Ps. 21, 10. 35, 25: 2 Sam. 20, 19. 20. Thren. 2, 8, it. *dilapidavit* opes Prov. 21, 20; *perdidit* i. e. irritum fecit consilium Jes. 19, 3, cf. Ps. 55, 10; viam alicuius i. e. effecit, ut in exitium rueret Jes. 3, 12.

Puh. part. m. pl. מְבֻלָּעִים; fut. יֻבְלַע; *perditus est, periit*. Jes. 9, 15, *exitium paratum est*, sq. לְ 2 Sam. 17, 16.

Hithpa. fut. f. תִּתְבַּלַּע *absorbetur in se* Ps. 107, 27.

בֶּלַע m. in pausâ בָּלַע; suff. בִּלְעִי; 1) *devoratio*, *res devorata* Jer. 51, 44. — 2) *exitium* Ps. 52, 6. — 3) n. pr. urbis in littore australi maris mortui, etiam צֹעַר dictæ Gen. 14, 2, 8. 19, 20 sq. — 4) n. pr. viror. Gen. 36, 32: 46, 21. 1 Par. 5, 8.

בִּלְעֲדֵי; suff. בִּלְעָדַי, בִּלְעָדֶיךָ (comp. ex בַּל *non*, et עַד, עֲדֵי *usque ad*) 1) pr. *non usque ad*, *nihil ad*, declinantis deprecantisque particula. Gen. 14, 24: *nihil ad me scil.* perveniat, nihil mihi vindico. 41, 16: *non ad me*, scil. pertinet.—2) *sine* Gen. 14, 24: *sine te* i. e. te inscio et invito *nemo tollet manum suam*. — 3) *præter*. Jes. 45, 6. Ellipt. pro אֲשֶׁר בִּלְעֲדֵי *præter id quod*. Job 34, 32: בִּלְעֲדֵי אֶחֱזֶה אַתָּה הוֹרֵנִי (si quæ

peccavi) *præter ea quæ video* scio, *tu* hæc *indica mihi.*

בַּלְעֲדֵי id. Ubique cum מִן מִבַּלְעֲדֵי : 1) *sine.* Jes. 36, 10 : *num sine Deo* i. e. Deo invito nec annuente *ascendi in hanc terram?* Jerem. 44, 19.—2) *præter.* Num. 5, 20. Jes. 43, 11. Ps. 18, 32.

בִּלְעָם n. pr. 1) viri. Num. 22-24. Deut. 23, 5, 6. Jos. 13, 22. 24, 9. Mich. 6, 5. LXX Βαλαάμ.—2) oppidi Manassitarum trans Jordanem 1 Par. 6, 55, alibi יִבְלְעָם dicti Jos. 17, 11. Jud. 1, 27 : 2 Reg. 9, 27.

בָּלַק, part.act. cum suff. f. בּוֹלַקְתָּהּ; *evacuavit, exinanivit* Jes. 24, 1.

Puh. partic. f. מְבֻלָּקָה *exinanita* Nah. 2, 11.

בָּלָק n. pr. viri Num. 22, 2 sq. Jos. 24, 9. Jud. 11, 25. Mich. 6, 5.

בִּלְאֲשַׁצַּר et בִּלְשַׁאצַר n. pr. ultimi Chaldæorum regis, LXX. Βαλτάσαρ. Dan. 5, 12, etc. 7, 1. 8, 1.

בִּלְשָׁן n. pr. viri Esr. 2, 2. Neh. 7, 7.

בֶּלֶת vel בֶּלֶת nom. inus. à rad. בָּלָה (formæ כֶּסֶת à כָּסָה) pr. *nihilum, redactio ad nihilum* i. q. בַּל, בְּלִי, undè cum Iod paragog.

בִּלְתִּי 1) adv. *non* i. q. לֹא 1 Sam. 20, 26. — 2) præp. pro בִּבְלְתִּי *sine* Jes. 14, 6, *præter* (ubi antecessit negatio) Gen. 21, 26. Ex. 22, 19. Num. 11, 6. 32, 12. cum suff. בִּלְתִּי *præter me* Hos. 13, 4. Jes. 10, 4. בִּלְתֶּךָ *præter te* 1 Samar. 2, 2.—3) conjunct. pro בִּלְתִּי אֲשֶׁר *præterquàm quòd* Dan 11, 18; *nisi quòd* Gen. 43, 3. Plenius dicitur בִּלְתִּי אִם *nisi quòd* Amos 3, 4, et simpl. *nisi* Gen. 47, 18. Jud. 7, 14. — Cum præfix. לִבְלְתִּי sq. infin. valet *quòd non* Jud. 8, 1. *ut non, ita ut non*, Ex. 8, 25. 9, 17. Num. 9, 7. Jer. 16, 12. *ne* Gen. 3, 11, 38, 9 : 2 Reg. 12, 9. semel pleon. לְבִלְתִּי לְ 2 Reg. 23, 10, et ter לִבְלְתִּי sq. verbo finito pro לְבִלְתִּי אֲשֶׁר Jer. 23, 14. 27, 18. Eze. 13, 3.—מִבְּלְתִּי *quòd non, quia non*, sq. Inf. Num. 14, 16, nomine verbali Eze. 16, 28. — עַד בִּלְתִּי *usque dùm non, donec non*, sq. præt. Num. 21, 35. Deut. 3, 3. Jos. 8, 22. 10, 33, it. *quamdiù* Job 14, 12. Cf. עַד בְּלִי.

בָּמָה f. cum ה loc. בָּמָתָה; pl. בָּמוֹת, et adjecto altero plur. numeri signo בָּמוֹתַי, undè constr. בָּמוֹתֵי (cf. רַאֲשׁוֹתֵי 1 Sam. 26, 12); suff. בָּמוֹתַי; quæ tamen quibusdam sunt à sing. בָּמוֹת (formæ אָחוֹת) immediatè deducta. Est quidem construct. בָּמוֹתֵי Deut. 32, 13. Jes. 58, 14. Mich. 1, 3 in Chetib', sed in Keri בָּמָתֵי et ita in textu Job 9, 8. Jes. 14, 14. Amos 4, 13.—1) *locus excelsus, editus*, generale voc. montes clivosque comprehendens, 2 Sam. 1, 19. 25. בָּמוֹת אַרְנוֹן *montes ad Arnonem* Num. 21, 28. — 2) *arx, castellum* in monte structum. Ps. 18, 34 : *in arcibus meis constituit me* i. e. tutum me præstitit. רָכַב דֶּרֶךְ עַל־בָּמֳתֵי אֶרֶץ *vectus est, incessit super arces terræ* poet. i. e. ut victor et triumphator, celsissimas arces conscendit, omnia sub pedibus subjecta habuit Deut. 32, 13. 33, 29. Jes. 58, 14. Amos 4, 13. Mich.

1, et translatè Job 9, 8 *super arces maris*, et Jes. 14, 14 *super arces nubium*, de Deo summo mundi rectore.—3) *delubrum, sacellum* in collibus montibusque erectum, cultûs causâ, sive liciti ut 1 Reg. 3, 2, 3, sive illiciti ut 1 Reg. 11, 7 : 2 Par. 17, 6, etc. Probabiliter hæc sacella tentoria erant aulæis ornata (Eze. 16, 16), cf. 2 Reg. 23, 7. Amos 5, 26, cujus generis tabernacula etiam Pœnos veteresque Slavos habuisse constat (Diod. 20, 25.)—4) Fortassè *tumulus sepulcralis*, gr. βωμός. Eze. 43, 7, cf. vers. 8 et intpp. ad Jes. 53, 9, cui loco hæc significatio commodè adhiberi potest.—Rad. בוּם juxta quosdam, sed probabilius est vocab. exoticum.

בְּמֹהָל n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

בְּמוֹ vide מוֹ.

בָּמוֹת Num. 21, 19, pleniùs בָּמוֹת בַּעַל 22, 41. Jos. 13, 17 n. pr. oppidi in ditione Moabitarum, ad Arnonem fluvium siti.

בֶּן est Jos. 22, 25 : 1 Sam. 4, 17, 23 pro בֵּין q. v.

בֵּן m. constr. בֶּן־ (cum præf. כְּ, בְּ, לְ sine Makkeph) rarò בֵּן Prov. 30, 1. Deuter. 25, 2 Jon. 4. 10 et ubicunque sequitur n. pr. נוּן; semel בְּנֵי (sicut אֲבִי) Gen. 49, 11 et בְּנוֹ Num. 24, 3. 15; suff. בְּנוֹ, בֵּינְךָ, in pausâ בִּנְךָ; pl. בָּנִים (quasi à sing. בָּן); constr. בְּנֵי; suff. בָּנָיו, בָּנַיִךְ et in pausâ בָּנֶיךָ primaria significatio est *filius*. Plural. בָּנִים nonnunquàm de de utriusque sexûs *liberis* Gen. 3, 16. 21, 7. 30, 1. 31, 17. 32, 12. Deut. 4, 10, quanquàm crebriùs plenè dicitur בָּנִים וּבָנוֹת Gen. 5, 4, 7, 10, 13. 11, 11 sq. In sing. communis generis vestigium habes in בֶּן־זָכָר (rectiùs בֵּן זָכָר) *filius masculus* Jer. 20, 15, υἱὸς ἄῤῥην Apoc. 12, 5. Sed significatio latiùs patet; dicitur enim—1) de *nepote* Gen. 29, 5. Esr. 5, 1 cf. Zach. 1, 1. Plur. בָּנִים *nepotes* Gen. 32, 1 (31, 55). 31, 28 (quanquàm, ubi major est sermonis accuratio, *nepotes* dicuntur בְּנֵי בָנִים. Ex. 34, 7. Prov. 13, 22. 17, 6), it. *posteri*, ut בְּנֵי יִשְׂרָאֵל *Israelitæ*, בְּנֵי יְהוּדָה, בְּנֵי לֵוִי *Judæi, Levitæ*, בְּנֵי עַמּוֹן *Ammonitæ*, etc. —2) de *puero*, *juvene* ut gr. παῖς. Cant. 2, 3. Prov. 7, 7.—3) de *subjecto*, regi dominoque quasi patri obsequium præstante 2 Reg. 16, 7. Hinc metaph. *filius mortis* est morti destinatus et quasi in dominium traditus. 1 Sam. 20, 31 : 2 Sam. 12, 5, *filius plagarum* i. q. plagis damnatus Deut. 25, 2.—4) de *alumno* qui filii instar educatur Ex. 2, 10, cf. Act. 7, 21, et de *discipulo*, quatenus doctores parentum cultu et observantiâ prosequi *patris*que nomine ornare solebant. Hinc *filii prophetarum* pro *discipulis prophetarum* ipsorumque prophetarum collegiis 1 Reg. 20, 35 : 2 Reg. 2, 3, 5, 7. 4, 38, etc. Eodem pertinet, quod in Proverbiis auctor lectorem *filium* compellat Prov. 2, 1, etc. — 5) de *alumno, incolâ* loci, sic *filii Sion*, sunt ejus incolæ Ps. 149, 2, *filii Orientis*, i. e. orientales Jes. 11, 14.

De brutis Deut. 32, 14: *arietes*, *filii Basan*. Transfertur etiam ad res, quæ in aliquo loco continentur, ut *filii pharetræ*, de sagittis Thren. 3, 13.—6) Sq. genit. temporis, *personam rem ve* designat, vel *eo tempore natam ortamque*, vel *hujus temporis alumnam* i. e. quæ hoc temporis spatium transegit. Sic *filius senectutis ejus* id est in senectute ejus genitus Gen. 37, 3, *filius juventutis ejus* à patre juvene genitus Ps. 127, 4, *filii orbitatis* matre orbâ i. e. in exilio nati Jes. 49, 20; *filius quingentorum annorum*, i. e. quingentos annos natus Gen. 5, 32, etc.—7) Sq. genitivo virtutem, vitium, vitæve conditionem significante, *hominem* notat *illius virtutis vitiive* quasi *alumnum*, *iis imbutum*, vel *in tali conditione adultum*, velut בֶּן־חַיִל *filius roboris*; heros, bellator, בֶּן־בְּלִיַּעַל *filius nequitiæ*, homo nequam, בֶּן־עָנִי i. q. עָנָו *miser* Prov. 31, 5, etc. In aliis hujus generis locutionibus figuratis et poëticis, *filius* alicujus rei vocatur, qui ei similis est, veluti *filii fulguris*, de avibus fulguris æmulis Job 5, 7; vel ex eâ pendet, veluti *filii arcûs*, de sagittis Job 41, 20; vel quâcunque necessitudine eum eâ conjunctus est, ut *filii olei*, oleo delibuti, uncti Zach. 14, *filius olei* (s. *pinguedinis*), pinguis, fertilis, etc. Cf. אִישׁ, אָב, בַּעַל.—8) plur. *filii*. Sq. nomine *Dei* tribuitur a) *angelis* Ps. 29, 1. Job 1, 6. 2, 1. 38, 7, etc. b) *hominibus Deum piè colentibus* Ps. 73, 15. Prov. 14, 26. Deuter. 14, 1, spec. Israëlitis, quanquam filiis interdum ingratis Jes. 1, 2. 30, 1, 9. 43, 6. Jer. 3, 14. 19. Hos. 2, 1. In sing. Israël *Dei filius* vocatur Ex. 4, 22. 23. Hos. 11. Sed Ps. 2, 7. *filius Dei*, est Messias, quem Jehova parens ab æterno genuit, vid. יָלַד.—9) de *fœtu bestiarum* Gen. 49, 11. Lev. 12, 6. Ps. 147, 9, etc. Quoad Gen. 49, 22, בֵּן פֹּרָת v. פֹּרָת.—10) n. pr. viri 1 Par. 15, 18. Alia nomm. propria compos. sunt: — בֶּן־אוֹנִי n. propr. Benjamino à matre impositum Gen. 35, 18.—בֶּן־חֲדַד n. pr. trium regum Syriæ Damascenæ, quorum primus memoratur 1 Reg. 15, 20 sq. et 2 Par. 16, 2 sq.: alter, 1 Reg. 20, 1 sq.: 2 Reg. 6, 24 sq. 8, 7: tertius 2 Reg. 13—*Palatia Benhadad* id est Damascena Jer. 49, 27. Am. 1, 4.—בֶּן־חַיִל n. pr. viri 2 Par. 17, 7.—בֶּן־חָנִין n. pr. viri 1 Par. 4, 20.—בֶּן־יָמִין n. pr. viror. 1 Par. 7, 10. Esr. 10, 32. Nehem. 3, 23. Ubi Benjamin patriarcha intelligitur, hoc voeab. semper (except. Sam. 9, 1 Chethib) junctim scribitur בִּנְיָמִין, q. v.—בְּנֵי־בְרַק n. pr. oppidi tribûs Dan. Jos. 19, 45.—בְּנֵי יַעֲקָן v. in בְּאֵרוֹת.—Rad. בָּנָה.

בָּנָה, inf. abs. בָּנֹה, constr. בְּנוֹת, cum suff. בְּנֹתֵיךְ Eze. 16, 31, irreg. pro בְּנֹתָיִךְ; imp. בְּנֵה; fut. יִבְנֶה, cum conv. וַיִּבֶן et sexies וַיִּבֶן; 1) *ædificavit*, *exstruxit*, veluti domum, templum, urbem, mœnia, munimenta, etc. Gen. 8, 20. Jer. 7, 31, Eze. 27, 5. Metaph. *Sedem fixam concessit*, *res prosperas fecit* alicui Jer. 24, 6.

33, 7. 42, 10. Materia ex quâ quid exstruitur, ponitur plerumquè in accus. Ex. 20, 22. Deuter. 27, 6: 1 Reg. 15, 22, cum בְּ materiæ est *munire* et *mœnibus cingere* 1 Reg. 6, 15. 16, 24; cum בְּ rei exstruendæ, *occupari in exstruendo* aliquo ædificio, Zach. 6, 15. Neh. 4, 4, 11. Sq. עַל, *obstruxit*. Thren. 3, 5: *obstruxit me* (Deus) i. e. viam undique præclusit, ut egredi nequeam, cf. גָּדַר vers. 7, 9.—Transl. *finxit* hominem Gen. 2, 22.—2) *restituit, instauravit* domum urbemque vastatam Jos. 6, 26: 1 Reg. 16, 34. Amos 9, 14. Ps. 122, 3.—3) 2 Reg. 14, 22. בָּנָה בַּיִת לְ *domum alicui ædificavit* i. e. prolem et sobolem ei dedit (v. בַּיִת n° 8 et mox Niph. n° 3).

Niph. נִבְנָה; part. נִבְנֶה; inf. הִבָּנֹת; fut. יִבָּנֶה—1) *ædificatus est* Num. 13, 22. Deut. 13, 17, cum acc. materiæ 1 Reg. 6, 7. Metaphor. *sede stabili rebusque secundis auctus est* Jer. 12, 16. Mal. 3, 15. Job 22, 23.—2) *instauratus est* Jes. 44, 28.—3) denomin. à בֵּן, *sobole aucta est* mulier, *liberi progeniti sunt ei*. Gen. 16, 2. 30, 3. Genes. 16, 2: אִבָּנֶה מִמֶּנָּה *ædificabor per illam* i. e. hujus ancillæ ope liberos habebo, in sequiore germanismo diceres: ich werde durch sie bekindert werden.—Deriv. בֵּן, בַּת, תַּבְנִית, מִבְנֶה, בִּנְיָן, בִּנְיָה.

בִּנּוּי n. pr. viror. Esr. 10, 30, 38. Neh. 3, 24, 7, 15, etc.

בָּנוֹת *filiæ*, vid. בַּת.

בָּנִי n. pr. viror. 2 Sam. 23, 36: 1 Par. 6, 31. Esr. 10, 26. Neh. 3, 17, etc.

בֻּנִּי n. pr. viri Neh. 9, 4. 10, 16.

בְּנָיָהוּ n. pr. viror. 2 Sam. 8, 18. 23, 30. Eze. 11, 1, 13: 1 Par. 15, 24. 27, 34: 2 Par. 31, 13, etc.

בִּנְיָה f. *ædificium*. Eze. 41, 13. Cf. בִּנְיָן.—Rad. בָּנָה.

בִּנְיָמִין n. pr.—1) *Benjamin* patriarchæ, filii Jacob natu minimi, Gen. 35, 18, etc.—2) tribûs ab eo oriundæ Jos. 18, 28. Jud. 19, 14, etc.—Nom. gent. בֶּן־יְמִינִי 1 Sam. 9. Ps. 7, 1, et בֶּן־הַיְמִינִי Jud. 3, 15: 2 Sam. 16, 11. Plur. בְּנֵי יְמִינִי Jud. 19, 16. Ellipt. dicitur אִישׁ יְמִינִי pro אִישׁ בֶּן־יְמִינִי 1 Sam. 9, 1: 2 Sam. 20, 1 et אֶרֶץ יְמִינִי 1 Sam. 9, 4.

בִּנְיָן m. 1) *ædificium* Eze. 41, 12.—2) *murus* Eze. 40, 5.—Rad. בָּנָה.

בְּנִינוּ n. pr. viri Neh. 10, 14.

בִּנְעָא n. pr. viri 1 Par. 9. 43. et בִּנְעָה 8, 37.

בְּסוֹרְיָה n. pr viri Neh. 3, 6.

בֵּסַי n. pr. viri Esr. 2, 49. Neh. 7, 52.

בסס rad. spuria, v. בוס.

בֵּסֶר m. suff. בִּסְרוֹ; *uva acida et immatura* Job 15, 33.

בֹּסֶר m. id. Jes. 18, 5. Jer. 31, 29. 30. Eze. 18, 2.

בְּעַד et בַּעַד suff. בַּעֲדִי et בַּעֲדֵנִי Ps. 139, 11, בַּעַדְךָ, בַּעֲדוֹ, in pausâ בַּעֲדֶךָ, בַּעֲדוֹ, בַּעֲדֵנוּ, et בַּעֲדֵינוּ Amos 9, 10, בַּעֲדָם, בַּעַדְכֶם; pr. subst. sed ex linguæ usu abiit in partic. designans—1) *juxta, propè* 1 Sam. 4, 18. et metaph. *propter* Prov. 6, 26.—2) *pone, post* Gen. 7, 16. Jud. 3, 22. Amos 9, 10, etc. מִבַּעַד לְ i. q. בַּעַד (ut מִתַּחַת לְ i. q. תַּחַת). Cant. 4, 1: *oculi*

tui instar *columbarum* מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ *pone velum tuum* ver. 3. 6, 7. — 3) *circa* Ps. 139, 11. Job 1, 10, 23. Thren. 3, 7.—4) *inter* (duas res) *per* cum verbo veniendi Joel. 2, 9, prospiciendi Gen. 26, 8. Jud. 5, 28.—5) Metaph. *pro* Ex. 8, 24 : 1 Sam. 7, 9 : 2 Sam. 20, 21. Jer. 21, 2, etc. —Rad. בעד.

בְּעֵה, imper.pl. in pausâ בְּעִיוּ (mutat. ה in י); fut. pl. cum ן parag. et et extra pausam תִּבְעִיוּן; 1) pr. *tumefecit, tumentem et ebullientem fecit aquam* (Vicin. נָבַע). Jes. 64, 1 : מַיִם תִּבְעֶה אֵשׁ sicut *ignis aquam efficit ebullientem.* — 2) ut in Chald. et Syr. *quæsivit, petiit, interrogavit* Jes. 21, 12.

Niph. נִבְעֶה; part. נִבְעֶה; 1) *tumefactus est, tumuit*, proptereaque *prominuit, erupit* Jes. 30, 13.—2) *quæsitus est* Obad., 6.—Derivat. בְּעִי et בִּי (pro בְּעִי), ut quidam volunt.

בָּעוֹר n. pr. viror. Gen. 36, 32. 1 Num. 22, 5. Deut. 23, 5 : 1 Par. 1, 43.

בַּעַז 1) viri Ruth 2, 1 sq.—2) columnæ templi Salomonis 1 Reg. 7, 21 : 2 Par. 3, 17.

בָּעַט; fut. יִבְעַט; 1) *calcavit*, hinc *neglexit* 1 Sam. 2, 29.—2) *recalcitravit* Deut. 32, 15. — *Sic vulgò, sed invitâ prorsus in utroque loco orationis serie. Quocircà ubiquè *ingurgitavit se, nimiam pabuli* vel *cibi copiam comedit*, vertere nullus dubito, efflagitante contextu, nec non verbo עָבָה *crassus factus est* pinguedine, quod Deut. loc. cit. occurrit post בָּעַט cui cognatum esse possit*.

בְּעִי m. *preces, precatio.* Job 30, 24 : לֹא בְעִי יִשְׁלַח יָד *nil* valent *preces*, Deus *extendit manum!* et alterum hemistichium sic interpretare : *neque in exitio ejus* i. e. à Deo immisso *iis clamor* prodest.—Rad. בָּעָה.

בְּעִיר m. suff. בְּעִירָהּ, pro בְּעִירוֹ; *pecus* Gen. 45, 17. Ex. 22, 4. Num. 20, 4. Ps. 78, 48.—Rad. בָּעַר.

בָּעַל; fut. יִבְעַל; 1) *dominatus est, possedit* Jes. 26, 13. Sq. ל 1 Par. 4, 22.—2) *uxorem duxit* Deut. 21, 13. 24, 1. Mal. 2, 11. Jes. 62, 5. Part. act. בּוֹעֲלַיִךְ Plur. excellent. *maritus tuus* Jes. 54, 5. Part. pass. f. בְּעוּלָה ibid. 1; constr. בְּעֻלַת בַּעַל *nupta, quæ viro nupsit* Gen. 20, 3. Deuter. 22, 22. Metaph. de terrâ orbâ, nunc incolis denuò repletâ Jes. 62, 4. — Quod spectat Jer. 3, 14. 31, 32, ubi constr. cum בְּ, LXX, Syr. Abulwalides aliique veteres interpretes *fastidivit, rejecit* vertunt. Sed posset tamen *dominandi* notio his quoque locis accommodari.

Niph. fut. f. תִּבָּעֵל *uxor fiet* Prov. 30, 23, metaph. Jes. 62, 4. Indè

בַּעַל m. suff. בַּעֲלִי, בַּעֲלָהּ; plur. בְּעָלִים, constr. בַּעֲלֵי; suff. בְּעָלָיו, בַּעֲלֵיהֶן, בְּעָלֶיהָ; —1) *dominus, possessor* Ex. 22, 7. Jud. 19, 22, Job 31, 39. Jes. 1, 3, etc.—2) *maritus* Ex. 21, 22 : 2 Sam. 11, 26. בַּעַל אִשָּׁה *uxorem habens* Exod. 21, 3. בַּעַל נְעוּרִים *maritus, cui juveni nupsit conjux* Joel 1, 8.—Sequente genitivo urbis, terræ, populique, est *incola, civis* ejus Jos. 24, 11. Jud. 9, 2 : 2 Sam. 21, 12, etc. — Con-

junctum multis substantivis, concretum exprimit denominativum, et possessivum vel quamcumque relationem cum his substantivis. Sic *Dominus causarum* est *litem habens* Ex. 24, 14. *Dominus alæ, cornuum*, id est *alatus, cornutus* Dan. 8, 6. Prov. 1, 17. *Domini sagittarum*, i. e. *sagittarii*, Gen. 49, 23. *Domini fœderis*, i. e. *confœderati* Gen. 14, 13. Neh. 6, 18. *Dominus linguæ*, i. e. *incantator* Eccl. 10, 11.—Eccl. 8, 8 : *scelus non servat dominum suum* id est *scelestum.* 7, 12. Prov. 3 27 : *ne cohibeas beneficium à domino ejus*, i. e. *ab eo* cui debetur, ad quem pertinet, ab egeno.—3) הַבַּעַל, cum præf. לַבַּעַל, בַּבַּעַל; *Baal* id est *Dominus* κατ' ἐξοχήν vocatur idolum Cananitarum (Phœnicum) atque primarium, etiam ab Hebræis, imprimis Samariæ, una cum Astarte magnâ cum regione cultum Jud. 6, 25 sq. 2 Reg. 10, 18 sq. Indè בֵּית הַבַּעַל *templum Baal* 1 Reg. 16, 32, נְבִיאֵי הַבַּעַל *prophetæ Baal* 1 Reg. 18, 22. Pl. הַבְּעָלִים *statuæ Baal* Jud. 2, 11. 3, 7. 8, 33. 10, 10 : 1 Sam. 7, 4. 12, 10, etc. A singulis quibusdam civitatibus ejus cultui deditis, certis epithetis ornabatur, qualia sunt : בַּעַל בְּרִית *fœderum præses et tutor* à Sichemitis cultus Jud. 8, 33. 9, 4 cf. 46 q. d. Ζεὺς ὅρκιος.—b) בַּעַל זְבוּב à Philistæis incolis Accaron cultus, tanquam muscarum averruncus, æquè ac Ζεὺς Ἀπόμυιος, et Myiagrus deus Romanorum. 2 Reg. 1, 2.—c) בַּעַל פְּעֹר v. פְּעֹר.—Præmittitur nom. pr. viror. et oppid. —בַּעַל n. pr. 1) viror. 1 Par. 5, 5. 8, 30. 9, 36.—2) oppidi 1 Par. 4, 33, fort. idem quod בַּעֲלַת בְּאֵר in confiniis Simeonitarum Jos. 19, 8.—בַּעַל גָּד oppid. in radicibus Hermonis circa fontes et ad ortum Jordanis situm, prob. i. q. בַּעַל חֶרְמוֹן, juxta Gesenium, quem vide in Thes. p. 225. —בַּעַל הָמוֹן Cant. 8, 11. Oppidum Βελαμών (LXX Βαλαμών) in Samaria situm memoratur Judith 8, 3.—בַּעַל חָנָן n. pr. viror. Gen. 36, 38 : 1 Par. 1, 49. 27, 28.—בַּעַל חָצוֹר opp. vicusve juxta tribum Ephraïm 2 Sam. 13, 23, fortassè i. q. חֲצוֹר Neh. 11, 33 in tribu Benjamin.—בַּעַל חֶרְמוֹן oppid. cum monte vicino ad radices Hermon 1 Par. 5, 23. Jud. 3, 3.—בֵּית בַּעַל מְעוֹן v. בַּעַל מְעוֹן p. 92.—בַּעַל פְּרָצִים locus vicusve in vicinia vallis Rephraïm 2 Sam. 5, 20 : 1 Par. 14, 11, cf. Jes. 28, 21.—בַּעַל צְפוֹן oppid. Ægypti in vicinia maris Rubri Ex. 14, 2. 9. Numer. 33, 7.—בַּעַל שָׁלִשָׁה 2 Reg. 4, 42 opp., probab. in regione שָׁלִשָׁה, montanis Ephraïm vicina (1 Sam. 9, 4).—בַּעַל תָּמָר n. propr. loci cujusdam Jud. 20, 33.—בַּעֲלֵי יְהוּדָה 2 Sam. 6, 2 oppid. quod alibi קִרְיַת יְעָרִים et בַּעֲלָה vocatur, cf. 1 Paral. 13, 6, vid. בַּעֲלָה no. 2.

בַּעֲלָה f. constr. בַּעֲלַת; 1) *domina* 1 Reg. 17, 17. Metaph. *aliquâ re prædita, pollens*, בַּעֲלַת־אוֹב *necromantiæ perita*, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים *præstigiatrix* Nah. 3, 4.—2) n. pr. duarum urbium, quarum altera a) in septentrionali parte tribus Judæ sita (Jos. 15, 9 : 1 Par. 13, 6) etiam קִרְיַת יְעָרִים, בַּעֲלֵי יְהוּדָה

et קִרְיַת־בַּעַל dicta est et monti *Baala* (Jos. 15, 11) in cădem regione, sed mari propius sito nomen dedisse videtur : b) altera in ejusdem tribûs regione australi sita erat Jos. 15, 29, et eadem videtur, quæ alibi בָּלָה Jos. 19, 3 et בִּלְהָה 1 Paral. 4, 29 dicta, Simeonitis tribuitur.

בְּעָלוֹת n. pr. oppidi in australibus Judæ Jos. 15, 24, diversi forsan à בַּעֲלָה ver. 9, 29.

בְּעַלְיָדָע n. pr. viri 1 Par. 14, 7, qui 2 Sam. 5, 16 אֱלְיָדָע vocatur.

בְּעַלְיָה n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

בַּעֲלִיס n. pr. regis Ammonitarum Jer. 40, 14. Nonnulli codd. suffragante Josepho (Arch. IX, 3) habent בעלים

בַּעֲלָת n. pr. oppid. tribûs Dan Jos. 19, 44 : 1 Reg. 9, 18 : 2 Par. 8, 6.

בַּעֲלַת־בְּאֵר vide בַּעַל n. pr. viror.

בַּעֲנָא n. pr. viror. 1 Reg. 4, 12, 16. Neh. 3, 4.

בַּעֲנָה n. pr. viror. 2 Sam. 4, 2. 23, 29 : 1 Par. 11, 30. Esr. 2, 2. Neh. 7, 7. 10, 28.

בָּעַר, fut. יִבְעַר 1) pr. *depavit*, *absumsit*, in genere ;—2) spec. *igne consumsit* (cf. אָכַל no. 2), *combussit* Ps. 83, 15, plerumque sq. בְּ, sed tunc notionem *grassandi* prægnanter includit Num. 11, 3. Ps. 106, 18. Job 1, 16. Jes. 42, 25. Jer. 44, 6. Thren. 2, 3, it. *accendit* Jes. 30, 33. Alibi intrans. *igne absumtus est*. Ex. 3, 3. Jes. 1, 31. 9, 17. *arsit*, ut ignis Jer. 20, 9, pix Jes. 34, 9, carbo Eze. 1, 13, translatè ira Jes. 30, 27. Ps. 79, 5. 89, 47. *accensus est*. Hos. 7, 4 : *sicut furnus* בְּעֵרָה מֵאֹפֶה *accensus à pistore* it. *extarsit* carbo Ps. 18, 9, et metaph. ira Ps. 2, 12. Esth. 1, 12. —3) (denom. à בְּעִיר) *brutus fuit*. Jer. 10, 8. Part. בּוֹעֲרִים homines *bruti* Ps. 94, 8, *feroces* Eze. 21, 36.

Niph. נִבְעַר, part. f. נִבְעָרָה ; *brutus factus est* Jes. 19 ; 11. Jer. 10, 14, 21. 51, 17.

Pih. בְּעֵר, infin. בָּעֵר, fut. יְבַעֵר ; 1) *depavit* agrum, vineam Jes. 3, 14. 5, 5, sq. בְּ Ex. 22, 4 (5). — 2) *accendit*, Ex. 35, 3. Lev. 6, 5 (10), it. *cremavit*, *combussit* Neh. 10, 35. Jes. 44, 15. 40, 16, בְּעֵר אֵשׁ בְּ *ignem admovit* alicui rei. Eze. 39, 9, 10.—3) *sustulit*, *removit*, *exterminavit* Deut. 26, 13, 14 : 2 Sam. 4, 11 : 1 Reg. 22, 47 : 2 Reg. 23, 24 : 2 Par. 19, 3. Jes. 4, 4. 6, 13. Formula solemnis Deuteronomii, ubicunque jubetur supplicium, hæc est : בְּעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ *tolles hoc scelus è medio vestro* Deut. 13, 6, etc. vel מִיִּשְׂרָאֵל 17, 12. 22, 22, cf. Jud. 20, 13. (De locutionibus synonymis Ex., Levitici et Numer., v. rad. כָּרַת).

Puh. part. f. מְבֹעֶרֶת, *accensa*, de fornace Jer. 36, 22.

Hiph. הִבְעִיר, part. מַבְעִיר, fut. יַבְעִיר, apoc. יַבְעֵר, cum Makkeph יַבְעֶר־ ; 1) *depavit* Ex. 22, 4 (5).—2) *accendit* Ex. 22, 5 (6), *combussit cremavit* Jud. 15, 5. Eze. 5, 2. Additur בָּאֵשׁ 2 Par. 28, 3. הִבְעִיר אֵשׁ בְּ *ignem admovit* alicui rei Jud. 15, 5. —3) *removit*, *exterminavit* 1 Reg. 16, 3.—Deriv. præter quæ seq. בְּעִיר.

בַּעַר m. pr. *stupiditas*, sed ubique

concr. *stupidus*, *brutus* instar pecoris, de hominibus Ps. 49, 11. 73, 22. Prov. 12, 1. 30, 2.

בַּעֲרָא n. pr. mul. 1 Par. 8, 8.

בְּעֵרָה f. *incendium* Ex. 22, 5.

בַּעְשָׁא n. pr. viri 1 Reg. 15, 16, sq. Jer. 41, 9. 2 Par. 16, 1 sq.

בַּעֲשִׁיָּה n. pr. viri 1 Par. 6, 25.

בְּעֶשְׁתְּרָה n. pr. urbis Levitarum in tribu Manassis trans Jordanem Jos. 21, 27. 1 Par. 6, 56 עַשְׁתָּרוֹת dicta.

בָּעַת inus. in Kal.

Niph. נִבְעַת *subitò invasus*, *obrutus est*, hinc *perturbatus*, *perterritus est* Dan. 8, 17, seq. 1 Par. 21, 30. Esth. 7, 6.

Pih. בִּעֵת part. f. מְבַעֵת per syncop. pro מְבַעֲתַת, undè cum suff. et in pausâ מְבַעֲתֵךְ; fut. יְבַעֵת; 1) pr. ut in arab. *subitò invasit*, *obruit* hominem, *ingruit* in eum 1 Sam. 16, 14, 15, * haud secus atque 2 Sam. 22, 5. Jes. 21, 4. Jer. 8, 15. Ps. 18, 5. Job 3, 5, et in cæteris prorsus locis, ubi occurrit, quamquàm minùs aptè *terruit*, *perterruit* vulgò vertunt.*—Indè

בְּעָתָה f. *subita et inopinata aggressio*, *invasio* Jer. 8, 15. 14, 19.

בְּעוֹתַי m. pl. constr. בְּעוֹתֵי; suff. בְּעוֹתֶיךָ; id. Ps. 88, 17. Job, 6, 4.

בֹּץ m. *cœnum*, *lutum* Jer. 38, 22. —Rad. בצץ.

בְּצָה f. *palus* Job, 8, 11. 40, 21. Plur. cum suff. בְּצָאתָיו ex scripturâ parum emendatâ Ezc. 47, 11 pro בְּצוֹתָיו. —Rad. בצץ.

בְּצַי n. pr. viri Esr. 2, 17. Neh. 7, 23. 10, 19.

בָּצִיר m. constr. בְּצִיר, suff. בְּצִירֵךְ; 1) *vindemia* Lev. 26, 5. Jes. 24, 13. 32, 10. Jer. 48, 32.—2) *inaccessus*, *altus*, Zach. 11, 2 in Keri, sed Chethib habet בָּצוּר. —Rad. בָּצַר.

בָּצַל ut פָּצַל *decorticavit*. Indè

בָּצָל m. undè pl. בְּצָלִים *cepæ*. Num. 11, 5. Cf. quadril. חֲבַצֶּלֶת.

בְּצַלְאֵל n. pr. viror. Ex. 31, 2. 35, 30. Esr. 10, 30.

בַּצְלוּת n. pr. viri Esr. 2, 52, quod Neh. 7, 54 scribitur בַּצְלִית.

בָּצַע, part. act. בֹּצֵעַ; imper. cum suff. בְּצָעֵם, irreg. pro בִּצְעֵם; fut. יִבְצַע; 1) *scidit*, *discidit*, *fregit*. (Affinia sunt פָּצַע, פָּצַם, פָּצַל, פָּצַח, פָּצָה) Amos 9, 1. Intrans. *vulneratus est* Joel 2, 8 de locustis: *ruunt per medios enses strictos* לֹא יִבְצָעוּ *neque vulnerantur*. Sic meliùs quàm: *non abrumpunt* scil. cursum.—2) *diripuit*, *rapuit*, pr. de hostibus Hab. 2, 9. Ps. 10, 3, dein formula בָּצַע בֶּצַע *rapinam rapuit* transfertur ad privatos homines iniqui lucri studiosos, aliosque exspoliantes, cf. german. Geld ſchneiden; hinc בֹּצֵעַ בָּצַע *lucri improbi nimis cupidus* Prov. 1, 19. 15, 27. Jer. 6, 13. 8, 10.

Pih. בִּצַּע, fut. יְבַצַּע; 1) *resecuit*. Jes. 38, 12: מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי *à peniculamento ab scindit me* (Deus), metaphora petita à textore, qui telam absolutam à peniculamento abscindit Job, 6, 9.—2) *diripuit*, *fraudavit* aliquem Eze. 22, 12.—3) *perfecit*, *absolvit* Jes. 10, 12. Zach. 4, 9. Thren. 2, 17. Indè

בֶּצַע m. in pausâ בָּצַע; suff. בִּצְעֵךְ; 1) *rapina*, *præda* pr. hostium Jud.

5, 19. Jer. 51, 13. Ezech. 22, 13. Mich. 4, 13. —2) *lucrum iniquum* Ex. 18, 21 : 1 Sam. 8, 3. Jes. 57, 17. Prov. 28, 16.—3) *lucrum quodvis* Jes. 56, 11. Eze. 33, 31. מַה־בֶּצַע *quid* indè *lucri?* Gen. 37, 26. Job 22, 3. Ps. 30, 10.

בָּצַק *intumuit* Deut. 8, 4. Neh. 9, 21.—Indè

בָּצֵק m. *massa* farinaeea Ex. 12, 34. 39 : 2 Sam. 13, 8. Jer. 7, 18.

בָּצֶקֶת n. pr. oppidi Judæ Jos. 15, 39. 2 Reg. 22, 1.

בָּצַר, part. act. בּוֹצֵר, pl. בֹּצְרִים, pass. בָּצוּר, f. בְּצוּרָה, pl. בְּצוּרוֹת et בְּצֻרוֹת ; fut. יִבְצֹר ; 1) *abscidit, amputavit.* Plerumque refertur ad uvas et vindemiam et valet *vindemiavit* Lev. 25, 5, 11. Deut. 24, 21. Jud. 9, 27. Part. בּוֹצֵר *vinitor* Jer. 6, 9, plur. בּוֹצְרִים *vinitores* metaphor. de hostibus cladem parantibus Jer. 49, 9. Obad. 1, 5. Metaph. Ps. 76, 13 : *abscindit* q. d. frangit *superbiam principum.*—2) *cohibuit, arcuit, inaccessum fecit.* Ita Part. pass. בָּצוּר *inaccessus* Deut. 28, 52. Jes. 2, 15. Zach. 11, 2 in Keri, de urbibus munitissimis Numer. 13, 28. Deut. 1, 28. 3, 5. Jos. 14, 12 : 2 Sam. 20, 6. Jes. 25, 2. Metaph. *arduus intellectu* Jer. 33, 3. — 3) *excidit*, de metallis, v. בֶּצֶר.

Niph. נִבְצַר, fut. יִבָּצֵר *cohibitus, arduus, inaccessus fuit* alicui, sq. מִן. Gen. 11, 6 : *haud nimis arduum ipsis erit, quodcunque consilium capient.* Job 42, 2.

Pih. בִּצֵּר, inf. בַּצֵּר, fut. יְבַצֵּר ; *inaccessum reddidit* munimentum Jer. 51, 53, it. simpl. *munivit*, murum *resarcivit* Jes. 22, 10.—Deriv. præter מִבְצָר, בָּצִיר, seq.

בֶּצֶר m. in pausâ בֶּצֶר Job 36, 19 i. q. בֶּצֶר, q. vide

בֶּצֶר m. 1) *auri argentique metallum*, idque rude, quale ex fodinis *exciditur* effoditurque, ab *excidendo* vel *frangendo* (Ps. 76, 13) dictum. Job 22, 24 : שִׁית־עַל עָפָר בֶּצֶר *in pulverem conjice pretiosa metalla.* In altero hemist. aurum Ophir. Plur. Comm. 25 : וְהָיָה שַׁדַּי בְּצָרֶיךָ *et omnipotens tibi erit instar metallorum*, in altero hemist. כֶּסֶף תּוֹעָפוֹת. Adde בָּצַר Job 36, 19 quod idem valet. Optimam hanc vocabuli obscuri explicationem ex Abulwalide uberius vindicavit Gesenius in Thes. p. 230, ubi vide.—2) n. pr.—a) urbis in tribu Ruben, Deut. 4, 43. Jos. 20, 8. 21, 36. Vulgat. *Bosor.* —b) viri 1 Par. 7, 37.

בְּצֵרָה f. 1) *septum, ovile* Mich. 2, 12.—2) n. pr. urbis primariæ Idumæorum Gen. 36, 33. Jes. 34, 6. 63, 1. Jer. 49, 13, 22. Amos 1, 12. Semel (Jer. 48, 24) Moabitis tribuitur, undè vel alia est, vel eadem, sed quæ fuit aliquamdiù in Moabitarum potestate.

בְּצָרוֹן m. *munimentum* Zach. 9, 12.

בַּצֶּרֶת f. pl. בַּצָּרוֹת ; *cohibitio* seil. pluviæ, *siccitas* Jer. 14, 1. 17, 8.

בַּקְבּוּק m. 1) *lagena* 1 Reg. 14, 3. Jer. 19, 1, 10.—2) n. pr. viri Esr. 2, 51. Neh. 7, 53.—Rad. בָּקַק.

בַּקְבֻּקְיָה n. pr. viri Neh. 11, 17. 12, 9.

בַּקְבַּקַּר n. pr. viri 1 Par. 9, 15.

בָּקִי n. pr. viror. Num. 34, 22: 1 Par. 5, 31. 6, 36.

בָּקְבּוּק n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 13.

בְּקִיעַ m. pl. בְּקִיעִים, constr. בְּקִיעֵי *fissuræ*, *rimæ* Jes. 22, 9. Amos 6, 11.—Rad. בָּקַע.

בָּקַע, imp. cum suff. בְּקָעֵהוּ, inf. cum suff. בְּקָעָם, fut. יִבְקַע, 1) *fidit*, *diffidit* ligna Eccl. 10, 9, mare Ex. 14, 16, ventrem prægnantis Amos 1, 13, copias hostiles, urbes, i. q. *expugnavit*, *disrupit*, *perrupit* 2 Sam. 23, 16: 2 Par. 21, 17. 32, 1.—2) prægnanter *findendo* seu *rumpendo eduxit* ut fontem Ps. 74, 15, et absolutè positum *ova fidit* avis, id est *pullos exclusit* Jes. 34, 15.

Niph. נִבְקַע, inf. הִבָּקֵעַ, fut. יִבָּקֵעַ; *fissus est*, *fidit* et *aperuit se* terra Num. 16, 31. Zach. 14, 4, it. *ruptus*, *disruptus est* Job 26, 8. 32, 19: 2 Par. 25, 12, *expugnata est* urbs 2 Reg. 25, 4. Jer. 52, 7.—2) prægnanter *rumpendo eductus est*, *erupit*, *prorupit* aqua Gen. 7, 11. Jes. 33, 6. Prov. 3, 20, lux Jes. 58, 8, fletus Jes. 59, 5.

Pih. בִּקַּע, fut. יְבַקַּע, 1) *fidit* ligna Genes. 22, 3, rupem Ps. 78, 15, *diffidit*, *dissecuit* ventrem gravidarum 2 Reg. 8, 12. 15, 16.—2) *discerpsit*, *dilaceravit* 2 Reg. 2, 24: Hos. 13, 8.—3) *aperuit*, *prorumpere fecit* rivos Job 28, 10, torrentes Hab. 3, 9, ventum Eze. 13, 11, 13, ova Jes. 59, 5.

Puh. בֻּקַּע, part. f. מְבֻקָּעָה pl. m. מְבֻקָּעִים; *fissus est* Jos. 9, 4, *diffissus est* Hos. 14, 1, *expugnatus est* Eze. 26, 10.

Hiph. הִבְקִיעַ, inf. הַבְקִיעַ, futur. יַבְקִיעַ, 1) *aperuit* urbem, eam *expugnavit* Jes. 7, 6. — 2) seq. אֶל *perrupit ad* aliquem 2 Reg. 3, 26.

Hoph. הָבְקַע, *perruptus*, *expugnatus est* Jer. 39, 2.

Hithpa. הִתְבַּקַּע, fut. יִתְבַּקַּע; *fissus*, *diffissus est*, *findi*, *diffindi* Jos. 9, 13. Mich. 1, 4.—Deriv. præter בְּקִיעַ, seq.

בֶּקַע m. *pars dissecta* in duas partes, spec. *dimidius siclus* Gen. 24, 22. Ex. 38, 26.

בִּקְעָה, f. const. בִּקְעַת; pl. בְּקָעוֹת; *vallis* Deut. 8, 7. 11, 11. Jes. 41, 18. Ps. 104, 8. Sæpiùs autem *planities*, *campus latè patens* (LXX πεδίον) vocatur is, in quo Babylon sita erat Gen. 11, 2, cf. Eze. 3, 23. 37, 1, 2. בִּקְעַת הַלְּבָנוֹן *vallis Libani*, de planitie ad radices Hermonis et Antilibani atque ortum Jordanis Jos. 11, 17. 12, 7.

בָּקַק, 1 pers. בַּקֹּתִי, part. act. בּוֹקֵק; *vacuavit*, *evacuavit* pr. vas, sed translatè *evacuavit*, *incolis nudavit* terram Jes. 24, 1, *spoliavit*, *exinanivit* incolas Nah. 2, 3. *Evacuare consilium alicujus*, i. e. eum consilii inopem reddere Jer. 19, 7. — Quoad Hos. 10, 1: גֶּפֶן בּוֹקֵק, aliis est *vitis vastata*; ità chald. interpres; undè sensus loci esse possit: Israël est veluti vitis palmitibus foliisque denudata, quæ anteà fructus uberrimos protrudebat. Aliis verò *vitis latè se diffundens*, *frondosa*, *pa-*

tula, sic LXX et Vulgat., sed minùs ad etymon accommodatè, quamquam ad significatum arab. *multùm pluviæ fudit* cœlum, *multam prolem peperit* mulier, confugiunt. Alii adhuc aliter.

Niph. נָבַק, f. נְבַקָה, pro נְבַקָה, inf. abs. הָבוֹק, fut. יִבּוֹק; *evacuatus est* Jes. 24, 3, trop. *evanuit, periit* Jes. 19, 3.

Poh. בּוֹקֵק, fut. יְבוֹקֵק; *populatus est* Jer. 51, 2.—Deriv. בַּקְבּוּק.

בָּקַר inusit. in Kal.

Pih. בִּקֵּר, inf. בַּקֵּר; fut. יְבַקֵּר; 1) *diligenter inspexit, animum advertit ad* aliquid, sq. לְ Lev. 13, 36. בֵּין־לְ 27, 33. Sq. בְּ *cum voluptate adspexit* Ps. 27, 4. — 2) *providit, curæ habuit* cum acc. Eze. 34, 11, 12. — 3) *animo contemplatus est, circumspexit, cogitavit.* 2 Reg. 16, 15 (19). Prov. 20, 25.—4) *animadvertit in* aliquem, *punivit* eum, vid. בְּקֻרֹת — Deriv. protinùs sequuntur.

בָּקָר epic. constr. בְּקַר; suff. בְּקָרְךָ, בַּקָרְכֶם: pl. בְּקָרִים; 1) *bos*, sive mas, sive femina. In Plur. Amos 6, 12. Neh. 10, 37: 2 Par. 4, 3. In reliquis exemplis ubiquè — 2) collect. *boves, boum grex, armenta.* צֹאן וּבָקָר *armenta et (ovium caprarumque) greges.* Gen. 12, 16. 13, 5. 20, 14. Deut. 32, 14, etc. — עֶגֶל בֶּן־בָּקָר Lev. 9, 2, עֶגְלַת בָּקָר Jes. 7, 21 et simpl. בֶּן־בָּקָר Gen. 18, 7, 8. *vitulus bovinus.* De bobus arte factis 1 Reg. 7, 29. — Indè est denom. בּוֹקֵר.

בֹּקֶר m. pl. בְּקָרִים 1) *manè, prima lux, tempus matutinum.* אוֹר בֹּקֶר *lux matutina* 2 Sam. 23, 4. In Acc. adv. *manè* Ps. 5, 4, crebriùs בַּבֹּקֶר *manè* Gen. 19, 27, et poët. לַבֹּקֶר Ps. 30, 6. 59, 17 quod alibi est עַד בֹּקֶר Deut. 16, 4. Ps. 130, 6. Distributivè בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר, לַבֹּקֶר לַבֹּקֶר, לַבְּקָרִים לַבְּקָרִים *quovis manè*, Ex. 16, 21: 1 Par. 9, 27. Jes. 33, 2. Job 7, 18, etc. Metaph. *manè* i. e. *prospera lux* Job 11, 17.—2) Spec. *crastina lux* Ex. 29, 34. Lev. 19, 13. 22, 30. Num. 9, 12. Jud. 6, 31. Indè *dies crastinus* ut מָחָר (cf. אֶמֶשׁ), et adv. *cràs.* Ex. 16, 7. Num. 16, 5. ut בַּבֹּקֶר 1 Sam. 19, 2, idque pro *mox* Ps. 5, 4 (in hemistichio priore). 90, 14. 143, 8, לַבֹּקֶר id. Ps. 49, 15.

בְּקָרָה f. *cura*, ut videtur, quamvis vulgò *inquisitio* Eze. 34, 12.

בְּקֹרֶת f. *animadversio, castigatio* Lev. 19, 20.

בָּקַשׁ rad. inusit. in Kal.

Pih. בִּקֵּשׁ; part. מְבַקֵּשׁ, pl. omisso Daguesch מְבַקְּשִׁים; inf. בַּקֵּשׁ; fut. יְבַקֵּשׁ; 1) *quæsivit.* Constr. abs. 2 Reg. 2, 17, cum acc. pers. et rei Gen. 37, 15, 16: 1 Sam. 10, 14; sq. לְ *inquisivit in* aliquid Job 10, 6. Additur nonnunquàm Dativus commodi לוֹ 1 Sam. 28, 7. Thren. 1, 19, quo adjecto etiam *deligendi* vim habet 1 Sam. 13, 14. Jes. 40, 28, cf. Eze. 22, 30. Spec. a) *quæsivit faciem regis* i. e. regem adiit, adire cupivit 1 Reg. 10, 24, maximè petendi ergo Prov. 29, 26. — b.) *quæsivit faciem Dei* pr. Deum adiit, maximè preci-

bus, 2 Sam. 12, 16. Ps. 24, 6. 27, 8. 105, 4, oraculum petiturus 2 Sam. 21, 1, eum placaturus Hos. 5, 15. — c) בִּקֵּשׁ אֶת־יְהוָה *oraculum à Deo petiit* Ex. 33, 7: 2 Par. 20, 4. מְבַקְשֵׁי יְהוָה *Dei cultores* Ps. 40, 17. 69, 7. 105, 3. Jes. 51, 1. Cf. דָּרַשׁ. — 2) *appetiit, sectatus est, captavit* Num. 16, 10. Ps. 4, 3. Prov. 17, 9. Rarò sq. ל Prov. 18, 1. בִּקֵּשׁ נֶפֶשׁ פ׳ *vitæ alicujus insidiatus est* Ex. 4, 19: 1 Sam. 20, 1, etc. semel in bonam partem: *operam dedit vitæ alicujus servandæ.* Prov. 29, 10 (cf. בִּקֵּשׁ רָעַת פ׳. דָּרַשׁ לְנֶפֶשׁ Ps. 142, 5). *malum, interitum* alicujus *sectatus est, intendit.* 1 Sam. 24, 10. Ps. 71, 13, 24, etc. — 3) *poposcit, postulavit.* Neh. 5, 18, sq. מִן Ps. 104, 21, מִיַּד Gen. 31, 39, 43, 9. Jes. 1, 12, Spec. בִּקֵּשׁ דָּם פ׳ מִיַּד פ׳ *postulavit sanguinem alicujus ab aliquo* i. e. cædis commissæ pœnam repetiit. 2 Sam. 4, 11. Eze. 3, 18, 20. 33, 8, et omisso דָּם 1 Sam. 20, 16. — 4) *rogavit, petiit* sq. מִן pers. Esr. 8, 21. Dan. 1, 8, et acc. rei Esth. 2, 15, it. sq. עַל *precatus est, deprecatus est pro* aliquo Esth. 4, 8. 7, 7. — 5) *interrogavit, quæsivit ex* aliq., sq. מִן Dan. 1, 20.

Puh. *quæsitus est* Eze. 26, 21. Jer. 50, 20. Esth. 2, 23. Indè

בַּקָּשָׁה f. suff. בַּקָּשָׁתִי; *petitio.* Esth. 5, 3, 7, 8. Esr. 7, 6.

בַּר m. cum suff. בְּרִי; *filius*, in Chald. et Syr. usitatissim. apud Hebræos poët. tantum. Bis legitur Prov. 31, 2. Ps. 2, 12: נַשְּׁקוּ בַר *osculamini filium* (Dei), ubi Vulgat. *apprehendite disciplinam*; sed minùs rectè prout videtur ex orationis serie et imprimis è vers. 7. Conf. præterea. בֵּן Jes. 9, 5. — Rad. בָּרָה.

בַּר m. f. בָּרָה; plur. m. constr. בְּרֵי; 1) *electus, dilectus* Cant. 6, 9. — 2) *purus* 6, 10. Metaph. de moribus *probus* Ps. 24, 4. 73, 1. Job 11, 4. — 3) *inanis*, de horreo Prov. 14, 4. — Rad. בָּרַר.

בַּר Am. 5, 11. 8, 6. Ps. 72, 16, alibi בָּר m. 1) *frumentum*, pr. *purgatum* à paleâ Gen. 41, 35, 49. Prov. 11, 26. Joel 2, 24, sed de frugibus arva ornantibus Ps. 65, 14. — 2) *campus, rus*, ut in Chald. Job 39, 4. — Rad. בָּרַר.

בֹּר m. suff. בָּרְרִי 1) *puritas.* Figuratè *innocentia* 2 Sam, 22, 25, alibi additur יָדַיִם, vel כַּפַּיִם, 2 Sam. 22, 21. Ps. 18, 21, 25. Job 9, 30. 22, 30. — 2) ut בָּרִית q. v. *quod purgandi vim habet, lixivium, sal lixivii* Job 9, 30, et Jes. 1, 25, ubi vulgò *puritatem* vertunt. — Rad. בָּרַר.

בָּרָא; part. act. בּוֹרֵא, suff. בֹּרְאֶךָ; pl. cum suff. בֹּרְאֶיךָ; inf. בְּרֹא; imp. בְּרָא; fut. יִבְרָא; 1) pr. *cecidit, secuit, secando effinxit.* — 2) *creavit, produxit.* Dicitur de creatione cœli et terræ Gen. 1, 1, hominum Gen. 1, 27. 5, 1, 2. 6, 7, gentis, i. e. *condidit* Jes. 43. 1, 15. Eze. 28, 13. Part. בּוֹרְאֶיךָ (in Plur. majestat.) *creator tuus* Eccl. 12, 1. — * Quod ad בָּרָא לַעֲשׂוֹת Gen. 2, 3 attinet, videtur לַעֲשׂוֹת referendum non ad בָּרָא, sed ad שָׁבַת quod præcedit, ità

ut sensus sit : *quia hâc* (die) *cessârat à producendo* (Vid. quæ diximus in *Le Pentateuque*, etc. *Tom.* I. GENÈSE pag. 12 et 321) * — 3) *comedit, saginavit se*, à secando dictum.

Niph. præter et part. נִבְרָא; inf. יִבָּרֵא, suff. f. הִבָּרְאָךְ; fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִבָּרְאוּן; 1) *creatus est* Gen. 2, 4. 5, 2, *factus est* Ex. 34, 10. — 2) *natus est* Eze. 21, 35 (30). 28, 13. Ps. 104, 30.

Pih. בֵּרֵא; inf. בָּרֵא, 1) *cecidit*, ut gladio Eze. 23, 47, silvam securi, Jos. 17, 15, 18. — 2) *finxit*, *effinxit* i. q. יָצַר, Eze. 21, 24 (19).

Hiph. inf. cum suff. הַבְרִיאֲכֶם *saginare vos* 1 Sam. 2, 29. — Deriv. בְּרִיאָה, בָּרִיא.

בֵּית־בִּרְאִי vid. בִּרְאִי.

בְּרַאדַךְ בַּלְאֲדָן n. pr. regis Babyloniæ 2 Reg. 20, 12, qui *Merodach Baladan* Jes. 39, 1, vid. מְרֹאדַךְ.

בְּרָאיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 21.

בַּרְבֻּרִים m. pl. aves, quæ *saginatæ* Salomonis mensæ apponebantur 1 Reg. 5, 3 (4, 23). Bochart, *selectissima quæque altilia* esse putat. — Rad. בָּרַר.

בָּרַד pr. *sparsit* (cf. פָּרַד), hinc *sparsit grandinem*, *grandinavit* Jes. 32, 19. Indè

בָּרָד m. *grando* Ex. 9, 18. Ps. 18, 13, etc. אַבְנֵי בָרָד *lapides grandinis*, de ipsâ grandine, v. אֶבֶן.

בָּרֹד m. pl. בְּרֹדִים; *maculis sparsus*, *maculosus*, de hircis Gen. 31, 10, 12, de equis Zach. 6, 3, 6. Sic lat. *sparsas albo pelles* dixit Virg. Ecl. 2, 41. Differt à נָקֹד, cui jungitur Gen. l. c., quod minora puncta designat.

בֶּרֶד n. pr. 1) loci Gen. 16, 14. — 2) viri 1 Par. 7, 20.

בָּרָה; fut. יִבְרֶה; 1) *comedit* 2 Sam. 12, 17. 13, 6, 10. בָּרָה לֶחֶם idem est quod אָכַל לֶחֶם v. אָכַל. — 2) *genuit*. — 3) *pinguis fuit*. — 4) *elegit*, ut בָּרַר 1 Sam. 17, 8.

Pih. infin. בָּרוֹת *comedere* Thren. 4, 10.

Hiph. הִבְרָה; infin. הַבְרוֹת; fut. יַבְרֶה, undè cum suff. הַבְרֵנִי; *comedendum dedit*, sq. duobus acc. 2 Sam. 3, 35. 13, 5. — Deriv. בַּר, בְּרִי, בְּרִית, בָּרוֹת, בְּרִיָּה

בָּרוּךְ n. pr. 1) prophetæ, Jer. 32, 12, et.—2) alior. viror. Neh. 3, 20. 10, 7. 11, 5.

בְּרוֹמִים m. pl. Eze. 27, 24 *vestes polymitæ*, ut rectè Kimchius. Arab. برים (berîm) est *funiculus contortus bicolor*, et مبرم (mobrem) *vestis ex ejusmodi filis contexta*.—Rad. برم.

בְּרוֹשׁ m. pl. בְּרוֹשִׁים; 1) *cupressus*, arbor procera Jes. 55, 13 et fructifera Hos. 14, 9. Sed Vulgat. et pluribus aliis est *abies*. 1 Reg. 5, 22. Jes. 14, 8, etc. « *Cypressum*, inquit Gesenius, non *abietem*, intelligere et res ipsa jubet, et veterum interpp. auctoritas, quanquàm hoc nomen fortasse alias quoque arbores è pinorum genere comprehendebat. Vide hæc uberius exposita in Thes. p. 246. » — 2) *quod è ligno cupressino factum est*, ut *lancea* Nah. 2, 4, it. *instrumentum musicum*. 2 Sam. 6, 5.

בְּרוֹת m. pl. בְּרוֹתִים i. q. בְּרוֹשׁ, mutat. ש in ת ex Syrorum dialecto; al. *bruta*, arbor (de quâ Plinius. 12, 17) cupresso similis. Cant. 1, 17. — Rad. ברת.

בָּרוּת f. *cibus*, *alimentum* Ps. 69, 22. — Rad. בָּרָה.

בֵּרוֹתָה et בֵּרוֹתַי n. pr. urbis quæ in ditione regis Syriæ Sobææ fuit 2 Sam. 8, 8 et Damascum inter et Hamath interponitur Eze. 47, 16, undè Berytum Phœnices urbem esse, quod plerique volunt, non videtur.

בִּרְזוֹת 1 Par. 7, 31 in Chethib n. pr. forsan mulieris.

בַּרְזֶל m. 1) *ferrum* Gen. 4, 22. Eze. 27, 12. 19, etc. Sæpè adhibetur ad duritiem et firmitatem adumbrandam, sic Ps. 2, 9. Jes. 48, 4. — 2) *instrumentum ferreum* Deut. 27, 5. Jos. 8, 31: 2 Reg. 6, 5, *vinculum ferreum* Ps. 105, 18, plenè כֶּבֶל בַּרְזֶל 149, 8. — Quod ad etymon. spectat, latet omninò; nam, quod nonnulli volunt, vocabulum istud derivari à Chald. et Talmud. בְּרַז *transfixit*, *transfodit*, addito ל, id à longè nimis petitum videtur; quippè *transfigendi* notionem inter et *ferrei metalli*, nulla prorsus exstat analogia. Cæterum Radix esse possit inusit. בזל inserto, ut sæpè, ר (vid. sub litter. ר).

בַּרְזִלַּי n. pr. viror. 2 Sam. 17, 27. 19, 32 — 39: 1 Reg. 2, 7. Esr. 2, 61.

בָּרַח, inf. constr. בְּרֹחַ; imper. בְּרַח; fut. יִבְרַח; 1) *transiit*, *pertransiit* (german. durchschneiden, durchbrechen); site Ex. 36, 33: *et fecit vectem medianum, qui transiret per medios asseres ab uno extremo ad alterum.* — 2) *fugit*, *aufugit* (germ. durchbrechen, durchgehen). Constr. absol. Gen. 31, 22, 27: 1 Sam. 19, 18, cum acc. loci, quò fugitur 1 Sam. 27, 4, it. sq. לְ Neh. 13, 10, אֶל Num. 24, 11 et מִן loci, ex quo fugitur 1 Sam. 20, 1. Is, qui fugitur, exprimitur prævio מִפְּנֵי Gen. 16, 8, 55, 1. e, מִלִּפְנֵי Jon. 1, 3, מִן Jes. 48, 20, מִיַּד (*è manu* i. e. *potestate ejus*) Job 27, 22, מֵאֵת 1 Reg. 11, 23, Differt à הִמָּלֵט *elabi*. 1 Sam. 19, 12: וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח וַיִּמָּלֵט *abiit, aufugit et elapsus est.* Imperativo sæpè additur Dat., בְּרַח לְךָ Gen. 27, 43. Num. 24, 11. Am. 7, 12 (cf. gall. *s'enfuir*).

Hiph. הִבְרִיחַ; part. מַבְרִיחַ; *transiit*, *pertransiit* 1) Ex. 26, 28. — 2) *in fugam conjecit*, *fugavit* Job 41, 20, it. *expulit*, *abegit* Neh. 13, 28. — Deriv. בְּרִיחַ, מִבְרָח et

בָּרִיחַ m. *fugitivus*, *fugax* de serpente naturali Jes. 27, 1, hinc *sidus draco*, *draco borealis* Job 26, 13.

בְּרִי m. f. בְּרִיָּה 1) *pinguis* Eze. 34. 20, ubi plures codices habent בְּרִיאָה. — 2) *serenitas* Job 37, 11. desumptâ signif. à בָּרַר. Notio ista huic loco sola apta videtur. Alii, ב ut servili habito, deducunt à רָוָה (ut sit pro רְוִי, veluti אִי pro אֱוִי). Sic inter alios Winer (ad Lexic. Simonis), qui tamen vertit *serenitas* ad verbum טָרַח. — Rad. בָּרָה.

בֵּרִי n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

בָּרִיא m. f. בְּרִיאָה ; pl. m. בְּרִיאִים, constr. בְּרִיאֵי ; pl. f. בְּרִיאוֹת ; *saginatus*, *pinguis* Gen. 41, 25. Jud. 3, 17. Dan. 1, 15. Hab. 1, 16. Fem. הַבְּרִיאָה coll. *pecus pingue* Eze. 34, 3. Zach. 11, 16. — Rad. ברא .

בְּרִיאָה f. *res creata*, nova, inaudita. Num. 16, 30. — Rad. בָּרָא .

בְּרִיָּה f. *cibus*. 2 Sam. 13, 5, 7, 10. — Rad. בָּרָה .

בָּרִיחַ m. (pro בַּרַח, formæ צַדִּיק) ; pl. בְּרִיחִים ; 1) *fugitivus* Jes. 43, 14, et forsan 15, 5 ut habent interpr. Chald., Arab. et Kimchi, quamquàm alii cum Vulgat. *vectes* seu *principes* tenent. — 2) n. pr. viri 1 Chron. 3, 22. — Rad. בָּרַח .

בְּרִיחַ m. pl. בְּרִיחִים constr. בְּרִיחֵי ; suff. בְּרִיחָיו ; *lignum transversum*, *vectis* quo ab uno latere ad alterum per annulos trajecto singuli in tentorio sacro asseres conjungebantur, Ex. 26, 26, etc. Num. 3, 36. 4, 31. — 2) *repagulum*, *vectis* portæ claudendæ Jud. 16, 3. Neh. 3, 3, etc. *Terræ repagula*, i. e. vectes portæ, quâ in penetralia terræ i. e. in infernum descenditur Jon. 2, 7. — Metaphor. *vectis* dr. pro *principe*, quatenùs tuendæ civitati operam dat (v. בד sed de Hos. 11, 6). Sed de Jes. 15, 5. בְּרִיחֶיהָ, vid. בָּרִיחַ .

בְּרִיעָה n. pr. viror. Gen. 46, 17 : 1 Par. 7. 23. 8, 13. 23, 10.

בְּרִיעִי n. patron. Num. 26, 44.

בְּרִית f. suff. בְּרִיתוֹ ; 1) *fœdus* quodcumque sive hominis cum homine, sive Dei cum homine sancitum. De fœdere constituendo et sanciendo utuntur verbis כָּרַת, שׂוּם, נָתַן, הֵקִים, עָבַר בְּ, בּוֹא בְּ, בּוֹז בְּ, שָׁכַר בְּ, עָזַב, חִלֵּל, הֵפֵר, שִׁכַּח בְּ . — 2) *conditio fœderis*, nimirum a) *promissio* Num. 18, 19 : 2 Sam. 23, 5, et sæpiùs b) *præcepta* Dei ab Israële servanda, i. e. *lex divina*, *decalogus* Num. 10, 33. Deut. 4, 13. 9, 9, etc. — 3) *signum fœderis* Gen. 17, 10, 13. — * Quoad etymon, omnes ad unum, et quidem meritò ad Rad. בָּרָה, vocab. בְּרִית referunt, sed adscitâ *dissectionis* notione, quia nimirum, animalium dissectio in pangendis fœderibus usitata erat; sed nobis vero similius videtur בְּרִית pr. *cibum* (*repas*) signare quia : 1° absque sufficienti ratione sensus *concīdendi*, *dissecandi* ver. 5o בָּרָה tribuitur ; nullibi etenim hoc sensu usurpatur ; 2° cætera hujus verbi derivata *cibum* significant, et nullo modo *dissectionem* ; 3° carnes animalium edere solebant qui pangebant fœdus. Vide quæ adnotavimus tùm in *Chrestomathie hébraïque*, pag. 64, tùm in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. *Tom. I.* Genèse, p. 36.*

בֹּרִית f. pr. *res purgatoria*, *res purgandi vim habens* (à בֹּרִי inus., quod ipsum est à בֹּר cum termin. fem. ת—), *smegma* special. *sal lixivii*, *sal alcali* (*potasse*) maximè vegetabile (mineralе enim נֶתֶר vocatur), è cineribus nonnullarum plantarum salsuginosarum factum, quod oleo permixtum in vestibus et metallis purgandis apud veteres adhibebatur, Jer. 2, 22. Mal. 3, 2. — Rad. בָּרַר .

בָּרַךְ ; part. pass. בָּרוּךְ , constr. בְּרוּךְ ; pl. בְּרוּכִים et בְּרֻכִים (infin. abs. בָּרוֹךְ pertinet ad Pihel , ubi vid.) ; fut. יְבָרֵךְ ; 1 pers. pl. cum ה parag. נְבָרְכָה ; 1) *genua flexit* , *in genua procubuit* (denom. à בֶּרֶךְ *genu*) Ps. 95 , 6 : 2 Par. 6 , 13. — 2) *laudavit* , maximè Deum , *fausta apprecatus est* , *benedixit*. Sæpè ità in Pih., in Kal verò tantùm in Part. pass. בָּרוּךְ *laudatus*, *benedictus* (LXX. εὐλογημένος , εὐλογητὸς) , Gen. 9 , 26. 26 , 29 : 2 Sam. 2 , 5. Jes. 65, 23. Ruth 3, 10. Ps. 115, 15, etc.

Niph. נִבְרַךְ *benedictus est* Gen. 12, 3. 18 , 18. 28 , 14. Vid. Hithpah.

Pih. בֵּרַךְ ; Part. מְבָרֵךְ ; inf. abs. בָּרוֹךְ (pro בָּרֵוךְ , forma קָנוֹא , יָסוֹר), constr. בָּרֵךְ , cum suff. בָּרְכוֹ ; imper. בָּרֵךְ , pl. בָּרְכוּ et בָּרֲכוּ ; fut. יְבָרֵךְ , conv. וַיְבָרֶךְ , cum ה parag. יְבָרְכָה , cum suff. יְבָרֶכְךָ , simulque cum נ epenthet. יְבָרְכֶנְּהוּ ; 1) Deum *invocavit* , *laudavit* , *celebravit* , *veneratus est* , quod fit genubus flexis, (cf. 2 Par. 6 , 13. Ps. 95 , 6. Dan. 6, 11). Constr. sq. acc. (ut γονυπετεῖν τινα Matth. 17 , 14). Ps. 104 , 1. 26 , 12, etc., rarò sq. לְ 1 Par. 29 , 20. Job 2 , 9 : בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת *lauda Deum et morere* i. e. quantumvis Deum laudabis et celebrabis, tamen tibi mox moriendum est , vana igitur tua erga Deum pietas. Verba sunt mulieris impiæ. Plenius dicitur בֵּרַךְ שֵׁם יְהוָה *invocavit nomen Jehovæ* Ps. 96 , 2 et בֵּרַךְ בְּשֵׁם יְהוָה (קָרָא בְּשֵׁם יְ) Deut. 10 , 8. 21 , 5. Semel de invocatione idolorum Jes. 66, 3, adeoque de propriâ laude Ps. 49 , 19. — 2) *fausta* alicui *apprecatus est* numine invocato בְּשֵׁם יְהוָה Ps. 129 , 8 : 1 Par. 16 , 2 , *benedixit alicui* Gen. 27 , 27 , 28. Dicitur de piis votis et precibus , Gen. 27 , 4. Lev. 9 , 22 , 23. Num. 6 , 23 , Deut. 27 , 12. — 3) *benedixit* Deus homini aliisque rebus creatis ut feliciter cedant et fausta incrementa capiant Gen. 1 , 22. 9 , 1. 12 , 2. Ex. 23 , 25. Job 1 , 10. Prov. 3 , 33, etc. — 4) *salutavit* 2 Reg. 4 , 29. Prov. 27 , 14. Dicitur de adveniente Gen. 47 , 7. 2 Sam. 6 , 20 , de discedente et valendicente Gen. 47 , 10. 1 Reg. 8 , 66 , item de præsentibus, qui salvere jubent advenientem 1 Sam. 13 , 10 , et discedentem bonis votis prosequuntur Gen. 24 , 60. Jos. 22 , 6. 7. — 5) In malam partem *execratus est maledixit* 1 Reg. 21 , 10. Ps. 10 , 3. Job 1 , 5 , 11. 2 , 5.

Puh. בֻּרַךְ , part. מְבֹרָךְ , f. מְבֹרֶכֶת , plur. m. מְבֹרָכִים , undè cum suff. מְבֹרָכָיו ; fut. יְבֹרַךְ ; 1) *laudatus est* Deus Job 1 , 21. — 2) *benedictus* i. e. *prosperatus est* à Deo , sq. מִן rei Deut. 33 , 13.

Hiph. הִבְרִיךְ ; fut. conv. וַיַּבְרֵךְ ; *in genua procumbere fecit* camelos , ut quiescerunt et biberent Gen. 24, 11. Vide אַבְרֵךְ pag. 8.

Hithpah. הִתְבָּרֵךְ ; part. מִתְבָּרֵךְ ; fut. יִתְבָּרֵךְ ; 1) *benedixit sibi* Deut. 29 , 18. — * 2) *benedictus est* Gen. 22 , 18. 26 , 4. Sic LXX. et Chald. (Cf. Gal. 3 , 8) ; hoc sensu passivo vertenda sunt cætera loca , veluti Jes. 65 , 16. Jer. 4 , 2. Ps. 72 , 17 , quæ

manifestò ad Genes. loc. citat., alludunt. Verò enim simile est Formam Hithpah. antiquitùs usurpatam fuisse ad sensum passivum exprimendum, Syrorum et Chaldæorum more, qui verba passiva ex activis efformant, additâ ab initio syllabâ אִתְ. Haud secus ergo explicanda Forma Niphal, quæ in formulâ de benedictione omnium gentium, occurrit Gen. 12, 3. 18, 18. 28, 14.* — Deriv. seq.

בֶּרֶךְ f. *genu*, semel Jes. 45, 23. Dual. constr. בִּרְכֵּי; constr. בִּרְכַּי; *utrumque genu* Gen. 30, 3. Jes. 66, 12. Ezc. 7, 17. Job 3, 12, etc. — Indè verbum בָּרַךְ.

בַּרְכְּאֵל n. pr. viri Job 32, 2. 6.

בְּרָכָה semel בְּרֵכָה (Gen. 27, 38) f. constr. בִּרְכַּת, suff. בִּרְכָתִי; pl. בְּרָכוֹת constr. בִּרְכוֹת 1) *benedictio*, *adprecatio boni* Gen. 27, 12 sq. 33, 11. — 2) prosperitas, *felicitas*, quæ alicui (divinitùs) contingit Gen. 39, 5. Ps. 3, 9, etc. Nonnunquam sequitur Genit. ejus cui Deus benedixit: Sic *benedictio Abrahami*, est benedictio quâ Deus Abrahamo benedixit Gen. 28, 4. — 3) metonym. *prosperatus*, *fortunatus* Gen. 12, 2. Zach. 1, 13. Ps. 21, 7. — 4) *munus*, *donum*, Gen. 33, 11: 1 Sam. 25, 27. 30, 26, etc. נֶפֶשׁ בְּרָכָה *anima munifica*, i. e. homo munificus Prov. 11, 25. — 5) *pax* 2 Reg. 18, 31. Jos. 36, 18. — 6) n. pr. vallis in deserto propè Thecuc 2 Par. 20, 26, et n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

בְּרֵכָה f. constr. בִּרְכַת; pl. בְּרֵכוֹת; *stagnum*, *piscina*, pr. talis, ad quam cameli potaturi procumbunt (vid. חִבְרִיךְ) 2 Sam. 2, 13. Nah. 2, 9. Jes. 22, 11, etc. Eccl. 2, 6, etc. Cant. 7, 5. Hodiè adhuc Arabes Jemanenses *Birké* vocant receptaculum quoddam aquæ stagnantis, undè cameli adaquantur. Cf. hispan. *Alberca*.

בִּרְכְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 20. 9, 16. Neh. 3, 4, 30.

בִּרְכְיָהוּ (id.). Zach. 1, 7: 1 Par. 6, 24: 2 Par. 28, 12.

בָּרְנֵעַ v. בַּרְנֵעַ.

בֶּרַע n. pr. viri Gen. 14, 2.

בָּרַק; imper. בְּרוֹק; *fulguravit* Ps. 144, 6.—Deriv. בָּרָקָת, בַּרְקָנִים, et

בָּרָק m. constr. בָּרַק; pl. בְּרָקִים: suff. בָּרָקָיו 1) *fulgur* Job 38, 35. Dan. 10, 6. Collect. *fulgura* Ps. 144, 6: 2 Sam. 22, 15. Ezc. 1, 13. —2) Deut. 32, 41. Ezc. 21, 15, 33. Nah. 3, 3. Hab. 3, 11. — 3) *gladius coruscans* Job 20, 25. — 4) n. pr. viri Jud. 4, 6 sq. 5, 1, 12, 15.

בָּרָק, vide בְּנֵי בָרַק p. 100.

בַּרְקוֹס n. pr. viri Esr. 2, 53. Neh. 7, 55.

בַּרְקָנִים m. pl. vulgò genus *spinarum*, *tribuli* vertitur, sed melius fortasse *tribulæ* seu instrumenta, quibus in triturando uti solent, facta ex tabula ligneâ crassiore infra ferro vel lapidibus *pyritis*, quibus Palæstina abundat, munita et asperata, ut comminuantur frumenta Jud. 8, 7, 16.

בָּרֶקֶת f. Ex. 28, 17 et בָּרַקַת Ezc. 28, 13 *gemmæ* species, à *fulgore* dicta. LXX. Vulgat. et Josephus *smaragdum* reddunt, idque proli-

xius vindicavit Braunius (*De vest. sacerdott.*) — Rad. בָּרַק.

בָּרַר, præt. 1 pers. בָּרוֹתִי; part. pass. בָּרוּר, f. בְּרוּרָה; pl. m. בְּרוּרִים, f. בְּרוּרוֹת; infin. cum suff. בָּרְרָם Eccles. 3, 18; 1) *separavit, sejunxit* Eze. 20, 38. — 2) *selegit, elegit.* 1 Par. 7, 40. 16, 41. Nehem. 5, 18. — 3) seq. לְ, *destinavit* 1 Par. 9, 22. — 4) *separavit* et *removit* impura, *purgavit* sagittam ab ærugine, *polivit, cuspidavit, acuit* eam Jes. 49, 2. Translatè dicitur de labio seu sermone *puro, casto* Soph. 3, 9, *verace, justo* Ps. 19, 9. Hinc adverb. Jos. 33, 3: שִׂפְתַי בָּרוּר מִלֵּלוּ *labia mea purè* i. e. verè, infucatè *eloquuntur.* — 5) *explo-ravit, indagavit* Eccl. 3, 18.

Niph. נָבַר; imp. pl. הִבָּרוּ; *purgavit se* Jes. 52, 11. Part. נָבָר *purus* i. e. integer, pius. 2 Sam. 22, 27. Ps. 18, 27.

Pih. inf. בָּרֵר *purgare* Dan. 11, 35.

Hiph. inf. הָבֵר; imp. pl. הָבִרוּ; *purgavit* sagittam i. e. acuit Jer. 51, 11, frumentum in aream Jer. 4, 11.

Hithpa. הִתְבָּרַר; fut. יִתְבָּרַר sed 2 Sam. 22, 27, legitur תִּתְבָּרַר pro תִּתַּבַּר; 1) *purgavit se, emendavit se* Dan. 12, 10. — 2) *purum*, i. e. *castum sanctum se gessit* 2 Sam. 22, 27. — Deriv. בַּרְבָּרִים, בְּרִית, בֹּר.

בְּרַשַׁע n. pr. viri Gen. 14, 2.

בְּשׂוֹר, ubique cum art. הַבְּשׂוֹר n. pr. torrentis qui propè Gazam in mare Mediterran. illabitur 1 Sam. 30, 9, 10, 21.

בְּשׂוֹרָה et בְּשֹׂרָה f. 1) *lætus nuntius* 2 Sam. 18, 22, 25, 27. — 2) *læti nuntii præmium* 2 Sam. 4, 10 Rad. בָּשַׂר.

בָּשַׂם rad. iuusit. forsan ut chald. et syr. בְּסַם, *suavis, jucundus fuit, benè olait.* Indè:

בֹּשֶׂם m. suff. בָּשְׂמִי forsan *balsa-mum, planta balsamifera*, in Judææ hortis olim frequens et etiamnum Ti-beriade culta Cant. 5, 1.

בֹּשֶׂם m. pl. בְּשָׂמִים; suff. בְּשָׂמַי; 1) *odor suavis*, maximè aromaticus Ex. 25, 6. Cant 4, 6. — 2) *aroma* ipsum Ex. 30, 23: 1 Reg. 10, 2.

בֹּשֶׂם m. 1) *odor suavis*, aromati-cus Ex. 30, 23. — 2) *aroma* ipsum Ex. 35, 28. Jes. 3, 24. Eze. 27, 22. — 3) i. q. בֹּשֶׂם *frutex balsamum ferens.* Cant. 5, 13. 6, 2.

בָּשְׂמַת n. pr. mulierum Gen. 26, 34. 36, 3: 1 Reg. 4, 15.

בָּשַׁר inusit. in Kal.

Pih. בִּשֵּׂר; particip. מְבַשֵּׂר, fem. מְבַשֶּׂרֶת; pl. מְבַשְּׂרוֹת; infin. בַּשֵּׂר; fut. יְבַשֵּׂר, cum ה parag. יְבַשְּׂרָה; 1) *lætum nuntium attulit, nuntiavit* (læ-ta) alicui, cum accus. pers. 2 Sam. 18, 19. Jes. 40, 9. Ps. 68, 12. Absol. 2 Sam. 4, 10, etiam sq. acc. rei nun-tiatæ Jes. 60, 6. Ps. 40, 10. — 2) *nunciavit* in genere 2 Sam. 18, 20, adeoque de nuntio ingrato 1 Sam. 4, 17, quare bis plenè בַּשֵּׂר טוֹב 1 Reg. 1, 42. Jes. 52, 7.

Hithp. fut. יִתְבַּשֵּׂר *lætum nuntium accipiet* 2 Sam. 18, 31. — Deriv. בְּשׂוֹרָה et

בָּשָׂר m. constr. בְּשַׂר; suff. בְּשָׂרוֹ; pl. semel בְּשָׂרִים (Prov. 14, 30); 1) *caro* Gen. 2, 21. Ex. 21, 28. Jud.

6, 19. Dan. 10, 8. — 2) totum *corpus*, Num. 8, 7. Prov. 14, 13. Eccl. 12, 12, *anima*, *animans*, undè כָּל־בָּשָׂר *bestiæ et homines* Gen. 7, 15. Job 34, 15. — 3) sæpius *omnes homines* tantùm, Jes. 40, 6. Jer. 12, 12. Ps. 65, 3. — 4) *mortales* opp. cœlestibus Ps. 56, 5. Job 10, 4. Jes. 31, 3. — 5) *consanguineus cognatus* Gen. 29, 14. Job 9, 2 : 2 Sam. 5, 1 : 1 Chron. 1, 1. — 6) *pudendum* virile Lev. 15, 2, 3, 7, 19. Eze. 16, 26.

בְּשׂוֹרָה vid. בְּשׂוֹרָה.

בָּשַׁל vel בָּשֵׁל *coctus est* 1) igne Eze. 24, 5. — 2) solis ardore, i. e. *maturuit* messis Joël 4, 13 al. 3, 18.

Pih. בִּשֵּׁל; part. מְבַשֵּׁל; inf. et imp. בַּשֵּׁל; fut. יְבַשֵּׁל; *coxit* carnem et alios cibos Ex. 16, 23. 23, 19. Num. 11, 8 : 2 Reg. 4, 38. 6, 29.

Puh. בֻּשַּׁל : part. מְבֻשָּׁל; fut. יְבֻשָּׁל; coctus est Ex. 12, 9. Lev. 6, 21.

Hiph. הִבְשִׁיל, *maturavit* Gen. 40, 10 (vid. אָשְׁכֹּל).—Deriv. מְבַשְּׁלוֹת et בָּשֵׁל m. Exod. 12, 9, בְּשֵׁלָה fem. Num. 6, 19 *coctum, coctile.*

בִּשְׁלָם n. pr. viri Esr. 4, 7.

בָּשָׁן sæpè cum Art. הַבָּשָׁן n. pr. regionis transjordanensis inter torrentem, Jabok et saltum Hermon, alendo pecori aptissimæ Num. 21, 33. 32, 33. Deut. 32, 14. Ps. 22, 13. Amos 4, 1. Eze. 39, 18 : 1 Par. 5, 23, etc. Apud Josephum et Ptolem. Βαταναία, hodie *el-Bottin.*

בָּשְׁנָה f. *pudor* Hos. 10, 6. Formæ est insolitæ à Rad. בוּשׁ.

בָּשַׁס undè Pohel בּוֹשֵׁס; infin. cum suff. בּוֹשַׁסְכֶם; i. q. בּוֹסֵס *conculcavit* seq. עַל, Amos 5, 11.

בָּשַׁשׁ rad. spuria, vid. בּוּשׁ.

בֹּשֶׁת fem. suff. בָּשְׁתִּי; 1) *pudor*, sæpè addito פָּנִים Jer. 7, 19. Dan. 9, 7, 8. Job 8, 22. Ps. 35, 26. —2) *ignominia*, *conditio vilis et ignominiosa* Jes. 54, 4. 61, 7. Hab. 2, 10. Mich. 1, 11 : עֶרְוַת בֹּשֶׁת *in nuditate et ignominia* (al. *nuda pudendis*). — 3) *idolum*, quod spem cultorum fallendo pudore et ignominiâ afficit Jer. 3, 24. 11, 3. Hos. 9, 10. — Rad. בּוּשׁ.

בַּת f. (constr. ex בִּנְתִּ); suff. בִּתִּי; pl. בָּנוֹת; constr. בְּנוֹת (à sing. בִּנָּה, cf. בָּנִים *filii*); primaria signif. est *filia*, sed latius patet, sicut בֵּן q.v.; dicitur enim — 1) de *nepte*, *ex progenie alicujus oriendâ* Gen. 24, 48, hinc *filiæ Chanaan*, i. e. *mulieres ex Chanaan oriendæ* Gen. 36, 2. — 2) de *puellâ*, *adolescentulâ*, *muliere* gall. *fille* Gen. 30, 13. Jud. 12, 9. Jes. 32, 9. Cant. 2, 2, etc. Poët. בַּת הַנְּשִׁים *filia mulierum* i. e. *puella, juvencula* Dan. 11, 17.—3) de *alumnâ*, *filiâ adoptivâ* Esth. 2, 7. 15. — 4) de *discipulâ*, *cultrice* Malach. 2, 11. —5) Sq. genit. loci, impr. urbis, regionis, de *feminâ ibi natâ et degente*, spec. juvenilis ætatis Gen. 34, 1. Jes, 3, 16. Cant. 2, 7, etc. E singulari autem linguæ Hebrææ et Syriacæ idiomate בַּת *filia*, pariter atque alia feminina à poëtis collectivè usurpatur pro בָּנִים *filii* (cf. בַּת גְּדוּד Mich. 4, 14 pro בְּנֵי גְדוּד 2 Par. 25, 13)

et *filia urbis* aut *regionis* aut *populi* poët. dicitur pro *incolis civibusque* ejus. Sic *filia Tyri* i. e. *populus Tyri* Ps. 45, 13, *filia Jerusalem* i. e. *incolæ Jerusalem* Jes. 37, 22, *filia Ægypti* i. e. *Ægypti* Jer. 46, 11 etc. — * Poëticè etiam de urbe et regione ipsâ usurpari volunt veluti Jes. 1, 8. 10, 32. Jer. 46, 19. 48, 18. Zach. 2, 11. Ps. 137, 8; sed in his et pluribus aliis locis possit commodissimè verti *arx* (gall. *citadelle*), servatâ propriâ radicis videlicet *ædificandi* significatione : undè, quæ haud rarò occurrit, formula בְּתוּלַת בַּת, sequenti urbis vel regionis, reddenda erit : *virgo arcis* i. e. virgo inclusa in arce. Hoc enim pacto, sed non aliter explicatur status constructus vocabuli בְּתוּלַת.* — 6) Sq. genit. temporis notat. *feminam*, quæ hoc tempus transegit. Sic filia nonaginta annorum i. e. nonaginta annos nata Gen. 17, 17. — 7) Figuratè *filia alicujus rei* vocatur *quodcunque ex eâ pendet, ad eam pertinet*, vel *eâ imbutum est*. Sic *filiæ urbis* vocantur vici minores in ditione urbis siti et ex eâ pendentes Num. 21, 25 etc. Jos. 17, 11. Jud. 11, 26. בַּת־עַיִן *filia oculi* i. e. pupilla בַּת־אַשּׁוּרִים (ebur) *filia cedrorum* i. e. *cedro* inclusum Eze. 27, 6. — 8) de *fœtu brutorum* Lev. 11, 16. Jes. 13, 21. Job 30, 29 etc. בְּנוֹת הַשִּׁיר *filiæ cantûs* poët. sunt *alites* Eccl. 12, 4. Quoad בָּנוֹת צְעָדָה Gen. 49, 29, vid. צְעָד. — 9) Quædam nomina pr. notat, ut : בַּת־רַבִּים n. pr. portæ Hesbon. Cant. 7, 5. — בַּת־שֶׁבַע n. pr. mul. 2 Sam. 11, 3 : 1 Reg. 1 15 sq. Vocatur בַּת־שׁוּעַ 1 Par. 3, 5.

בַּת m. sed f. Jes. 5, 10, pl. בַּתִּים ; *bathus*, mensura liquidorum, ut vini et olei ; decima Chomeri (חֹמֶר) pars erat 1 Reg. 7, 26, 38. Eze. 45, 10 etc. — Rad. בתת quam conferunt cum eâdem rad. arab. significante *scidit, secuit, resecuit ;* sed, quidquid dicant, nimis distortum etymon istud.

בַּתָּה f. *vastatio, excidium* Jes. 7, 19. — Rad. בתת, q. v. in בַּת præcedente.

בָּתָּה fem. id. Jes. 5, 6. — Rad. בָּתָּה vel בוּת, nisi potiùs legendum sit בַּתָּה ut suprà.

בְּתוּאֵל n. pr. 1) viri Gen. 22, 22, etc. — 2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 30, quod Jos. 19, 4 בְּתוּל scribitur.

בְּתוּלָה f. constr. בְּתוּלַת ; plur. בְּתוּלוֹת ; 1) *virgo*, illibata ita dicta utpotè à virorum consortio separata et seclusa (quomodò autem differat ab עַלְמָה, vid. ad istam vocem pag. 432) Gen. 24, 16 : 1 Reg. 1, 2 etc. — 2) *mulier recens nupta* Joël 1, 8. — 3) Metaph. *urbs, gens* Jes. 37, 21. Jer. 18, 13. 31, 4, 21. Amos 5, 2, præsertim : *intacta* et *incorrupta* i. e. indomita, in hostium potestatem nondùm redacta Jes. 23, 12. — Radix inusitata בתל vicina est בָּדַל *separavit, sejunxit ;* hoc sensu occurrit quoque in arab. بتل.

בְּתוּלִים m. plur. constr. בְּתוּלֵי ; suff. בְּתוּלַי ; 1) *virginitas* sensu physico (*l'hymen*) Lev. 21, 13. Jud. 11, 37. — 2) *signa virginitatis* Deut. 22, 14 seq. Metaphoricè *status quo versabantur Israëlitæ, quandò ab idolo-*

latriâ alieni erant Eze. 23, 8. — Rad. בתל.

בְּתְיָה n. pr. mul. 1 Par. 4, 18.

בָּתִּים pl. *domus*, vid. בַּיִת.

בָּתַק ut in arab. *diffidit, secuit, amputavit.*

Pih. בִּתֵּק *confodit, transfixit* Eze. 16, 40. Vulgat. *trucidavit.*

בָּתַר *dissecuit* (Vicin. פָּתַר, פָּטַר) Gen. 15, 10.

Pih. בִּתֵּר *dissecuit* Gen. 15, 10. — Indè

בֶּתֶר m. in pausâ בֶּתֶר; suff. בִּתְרוֹ; pl. constr. בִּתְרֵי; suff. בִּתְרֵיהֶן; 1) *pars dissecta* hostiarum Gen. 15, 10. Jer. 34, 19. — 2) *disjunctio, separatio* Cant. 2, 17.

בִּתְרוֹן n. pr. loci 2 Sam. 2, 29.

ג

ג tertia alphabeti littera hebraïcè גִּימֶל *Guîmel* sonans; in numeralibus valet *tres.* — Quod ad *permutationem* ejus attinet, ג transit in alias litteras palatinas כ et ק; item, sed rariùs in gutturales ח, ע; quod maximè patet, ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur.

גֵּא m. (pro גֵּאֶה q. v.) *superbus, fastuosus* Jes. 16, 6.

גָּאָה infin. abs. גָּאֹה; fut. יִגְאֶה; poët. 1) *extulit se* aqua Eze. 47, 5. *crevit* planta Job 8, 11. — 2) Metaph. *elatus, magnificus fuit*, de Deo Ex. 15, 1, 21. — 3) *superbivit, fastuosus fuit.* — Deriv. sequuntur præter גֵּוָה, גֵּא.

גֵּאֶה m. pl. גֵּאִים; 1) *elatus, altus* Jes. 2, 12. Job 40, 11, 12. — 2) *superbus, fastuosus* Jer. 48. 29, sæpè adjunctâ impietatis notione Ps. 94, 2. 140, 6. Prov. 15, 26. 16, 19.

גַּאֲוָה f. *fastus* Prov. 8, 13.

גַּאוּאֵל n. pr. viri Num. 13, 15.

גַּאֲוָה f. pr. *elatio*, hinc 1) *sublimitas, magnificentia, majestas* Dei Deut. 33, 26. Ps. 68, 35. *Vox majestatis Dei* i.e. tonitru Job 37, 4. — 2) *decus, ornatus* Deut. 33; 29. Job 41, 7. — 3) *superbia, fastus* Jes. 9, 8. Ps. 73, 6. Prov. 14, 3 etc.

גְּאוּלִים m. plur. (forma עֲשׁוּקִים, קְדוּמִים) *redemtiones, redemtio* Jes. 63, 4: שְׁנַת גְּאוּלָי *annus redemtionis meæ* i. e. annus quo populum meum redimam. Ità LXX. Vulgat. Syr. Vulgò: *annus redemtorum meorum.* — Rad. גָּאַל.

גְּאוֹן masc. constr. גְּאוֹן; pl. cum suff. f. גְּאוֹנַיִךְ; pr. *elatio*, undè 1) *sublimitas, majestas* Dei Ex. 15, 7. Jes. 2, 10. Job 37, 4 etc. — 2) *decus, splendor* Jes. 4, 2. 60, 15. 13, 19. Ps. 47, 5 etc. — 3) *superbia, fastus* Eze. 16, 56. Prov. 16, 18. Job 38, 11. — Rad. גָּאָה.

גְּאוּת f. 1) *elatio, motus in sublime*, de fumo in altum se extollente Jes. 9, 17. — 2) *majestas* Dei Ps. 93, 1. — 3) *decus, splendor* Jes. 28, 1, 3. — 4) *superbia, fastus, insolentia* Ps. 17, 10. 89, 10. — Rad. גָּאָה.

גַּאֲיוֹן *superbus, fastuosus* Ps. 123, 4 Chethib, in Keri גְּאֵי יוֹנִים *superbi inter oppressores.*

גֵּאוּת *valles* vid. גַּיְא.

גָּאַל; part. act. גֹּאֵל, suff. גֹּאֲלִי; pass. pl. גְּאוּלִים; constr. גְּאוּלֵי, suff. גְּאוּלַי; infin. absol. גָּאוֹל; constr. גְּאוֹל; suff. f. גָּאֳלֵךְ; imp. גְּאַל; fut.

יִגְאַל; 1) *redemit*, tum res, tum homines Lev. 25, 25, 48. 27, 13. Ruth. 4, 4, 6. Creberrimè de Deo homines, et spec. Israëlem redimente, Ex. 6, 6. Jes. 43, 1, etc. Constr. absol. et sq. מִיַּד, מִן. — 2) sq. דָּם: *sanguinem repetiit* i. e. *vindicavit*, *cædis factæ pœnas* ab aliquo *repetiit*, nonnisi in Part. גֹּאֵל הַדָּם *vindex sanguinis* Num. 35, 19 sq. Deut. 19, 6. 12. Jos. 20, 3: 2 Sam. 14, 11, et omisso הַדָּם Num. 35, 12. — 3) Quandoquidem et redimendi jus (no. 1) et cædis vindicandæ officium (no. 2) proximi consanguinei erat, גֹּאֵל *consanguineum*, *propinquum* denotat. Num. 5, 8. Lev. 25, 25. Ruth 3, 12. Cum artic. הַגֹּאֵל *proximus consanguineus* Ruth 4, 1. 6. 8 cf. 3, 9. 12. Qui hunc proximè excipit, vocatur מְגֹאָל Ruth 2, 20 cf. 4, 4. Plur. גֹּאֲלִים *cognati* 1 Reg. 16, 11. — 4) Cum verò ex lege mosaicâ hujus esset, mortui cognati viduam in matrimonium ducere (v. יִבֵּם, יָבָם), verbum גָּאַל etiam de hoc officio dicitur et tunc est denomin. à גֹּאֵל, Ruth 3, 13. — 5) Hinc *vindicavit*; sic Job 3, 5 de die natali agens: *vindicent* sibi *illum tenebræ*, *et caligo*, i. e. recuperent, denuò occupent. — 6) ut Chald. גְּעַל, *polluit*, *contaminavit*.

Niph. נִגְאַל et נִגְאָל, part. fem. נִגְאָלָה; fut. יִגָּאֵל; 1) *redemptus est* Lev. 25, 30, 54. 27, 20, etc. — 2) reflexiv. *se ipsum redemit* Levit. 25, 49. — 3) *pollutus*, *contaminatus est* Jes. 59, 3. Sophon. 3, 1. Thren. 4, 14.

Pih. גֵּאַל *polluit*, *inquinavit* Mal. 1, 7.

Puh. גֹּאַל; fut. יְגֹאַל; 1) *pollutus est*. Part. מְגֹאָל *pollutus*, *impurus*, de cibo Mal. 1, 7. 12. — 2) *impurus declaratus* i. e. à sacro ministerio *remotus est* sacerdos. Esr. 2, 62. Neh. 7, 64.

Hiph. אֶגְאַלְתִּי *contaminavi* Jes. 63, 3, cum א pro ה, ex formâ Syriacâ.

Hithpa. fut. יִתְגָּאֵל *polluit se* Dan. 1, 8. Indè

גְּאָלִי, m. pl. constr. גְּאָלֵי *inquinationes* Neh. 13, 29.

גְּאֻלָּה f. 1) *redemtio* Lev. 25, 24. Ruth 4, 6. — 2) *jus redemtionis* Lev. 25, 29, 31, 48. Jer. 32, 7. גְּאֻלַּת עוֹלָם *jus redimendi in perpetuùm* Lev. 25, 32. Ruth 4, 6. — 3) *objectum redemptionis* — 4) *pretium redemtionis* Lev. 25, 26, 51, 52. — 5) *cognatio*, *propinquitas*: undè Ezech. 11, 15: אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֵךְ: *propinqui tui*.

גַּב m. suff. גַּבִּי; pl, m. גַּבִּים, fem. גַּבּוֹת; constr. m. גַּבֵּי pr. *gibbus*, *res in gibbi arcusve figuram incurvata*: hinc 1) *dorsum* animalium Eze. 10, 12, hominum Ps. 129, 3. — 2) *dorsum clypei*, *umbo* Job 15, 26 proverbio dicitur: *irruit in eum... densis clypeorum dorsis*, metaphora petita à militibus, qui scutis arctè et testudinis more junctis impectum facere solent. — 3) *propugnaculum*, *arx* Job 13, 12: *arces luteæ arces vestræ*. Intelliguntur argumenta debilia et infirma, quibus adversarii se defendant. — 4) *domus fornicata*, *for-*

nix spec. de lupanari, cella camerata, in quâ meretrices prostabant (ut lat. *fornix* Juven. 3, 156) Eze. 16, 24, 31, 39. — 5) *absis*, *curvatura* rotarum 1 Reg. 7, 33. Eze. 1, 18. — 6) *supercilium* Lev. 14, 9. — 7) *dorsum* i. e. superficies *altaris* Eze. 43, 13. LXX. τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου. Idem valet גַּג הַמִּזְבֵּחַ Ex. 30, 3. 37, 26, ut dubitare possis, sitne ita legendum. Rad. גבב.

גֵּב pl. גֵּבִים 2 Reg. 25, 12 Chethib, vid. rad. גוב.

גֵּב m. undè plur. גֵּבִים 1) *asseres*, *tabulæ* 1 Reg. 6, 9. — 2) *fossæ*, *foveæ* Jer. 14, 3. — 3) *locustæ* Jes. 33, 4. — Rad. גוב; sed גֵּב *locustam*, quidam ad Rad. גבה referunt et pro גֵּבֶה poni volunt.

גֵּב et גּוֹב u. pr. loci 2 Sam. 21, 18, 19, pro quo 1 Par. 20, 4 גֶּזֶר.

גֶּבֶא m. pl. גְּבָאִים, undè cum suff. גְּבָאָיו, 1) *lacuna*, *cisterna* Jes. 30, 14. Vulg. *fovea*. — 2) *palus*, *piscina* Eze. 47, 11.

גָּבַהּ, f. גָּבְהָה ex Chaldaismo pro גָּבְהָה; inf. constr. גָּבְהַּ, cum ה parag. גָּבְהָה; fut. יִגְבַּהּ, 3 pl. f. irreg. תִּגְבַּהְנָה pro תִּגְבַּהְנָה; 1) *altus fuit* 1 Sam. 10, 23. Eze. 19, 11. Ps. 103, 11. — 2) *elatus*, *exaltatus est* ad majorem dignitatis gloriæque gradum Jes. 52, 13. Job. 36, 7. — 3) גָּבַהּ לִבּוֹ a) in bonam partem: *animum sumsit* 2 Paral. 17, 6. b) in malam partem: *extulit se cor ejus ad fastum et superbiam*, *superbus fuit*. Ps. 131, 1. Prov. 18, 12: 2 Par. 26, 16; hinc sine לֵב, *superbus*, *fastuosus fuit* Jes. 3, 16. Jer., 13, 15.

Hiph. הִגְבִּיהַּ; part. מַגְבִּיהַּ; *altum fecit*, *exaltavit*. Ezech. 17, 24. Prov. 17 17, etc. Psalm. 113, 5: מַגְבִּיהִי לָשָׁבֶת *qui se exaltat ad habitandum* i. e. *qui in sublimi habitat*. Job. 5, 7: יַגְבִּיהוּ עוּף *altum faciunt volare*, i. e. *altè volant*. Omisso עוּף id. Job 39, 27 (30), sq. verbo finito Jes. 7, 11. — Deriv. seq.

גָּבֹהַּ *altus*, undè constr. גִּבְהַּ עֵינַיִם, גִּבְהַּ רוּחַ, גְּבַהּ לֵב *superbus* Ps. 101, 5. Prov. 16, 5. Eccl. 7, 8.

גָּבֹהַּ, rarò גָּבוֹהַּ; f. גְּבֹהָה; constr. m. גִּבְהַּ; pl. גְּבֹהִים, fem. גְּבֹהוֹת; 1) *altus* Gen. 7, 19: 1 Sam. 9, 2. Jes. 2, 15. Eze. 17, 24, etc. Subst. *proceritas* 1 Sam. 16, 7. — 2) *superbus*; *fastuosus* 1 Sam. 2, 3. Jes. 5, 15.

גֹּבַהּ m. suff. גָּבְהוֹ; plur. constr. גָּבְהֵי 1) *altitudo*, 1 Sam. 17, 4. Eze. 1, 18. Amos 2, 9. Job 22, 12. — 2) *majestas*, *magnificentia* Job 40, 10. — 3) *superbia*, *fastus* Jer. 48, 29, pleniùs גִּבְהַּ רוּחַ, גִּבְהַּ לֵב et גִּבְהַּ אַף.

גַּבְהוּת f. *fastus* Jes. 2, 11, 17.

גְּבוּל et גְּבֶל m. suff. גְּבוּלִי, גְּבֻלִי; plur. גְּבוּלִים; pr. *funis* quo mensurantur termini; hinc 1) *terminus*, *limes*, agri et regionis Deut. 19, 14. Prov. 22, 28. גְּבוּל יָם *terminus occidentalis* Num. 34, 3, 6. Ps. 104, 9. — 2) *spatium finibus suis circumscriptum*, *fines* Gen. 10, 19. Ex. 10, 14. 19: 1 Sam. 11, 3. 7, etc. Plur. *fines*, *territoria*, 2 Reg. 15, 16, 16.

Jes. 60, 18. Jer. 15, 13. Ezc. 27, 4. — 3) *margo* (altaris) Eze. 43, 13, 17. — Rad. גָּבַל.

גְּבוּלָה et גְּבֻלָה f. undè cum suff. גְּבֻלָתוֹ; pl. גְּבוּלוֹת et גְּבֻלוֹת; *terminus*, *margo* Jes. 28, 25. Plur. *termini*, *limites* agri Job 24, 2, regionum Numer. 34, 2, 12, populorum Deut. 32, 8. — Rad. גָּבַל.

גִּבּוֹר, גִּבֹּר m. pl. גִּבּוֹרִים constr. גִּבּוֹרֵי; 1) *fortis*, *validus*, *strenuus* Gen. 10, 9: Dan. 11, 3. Ps. 33, 16. גִּבּוֹר חַיִל *bellator strenuus* Jud. 6, 12. 11, 1: 1 Sam. 9, 1, etc. *opibus pollens* Ruth 2, 1: 1 Sam. 9, 1. 2 Reg. 15, 20. — 2) *potens* Gen. 10, 8. — 3) *dux*, *præfectus militaris*. Jes. 3, 2. Haud secus forsan 2 Sam. 23, 8: 1 Reg. 1, 8: 1 Par. 11, 26. 29, 24. Generatim de præfecto 1 Paral. 9, 26: גִּבּוֹרֵי הַשְּׁעָרִים *præfecti portitorum*. — 4) *superbus*, *tyrannus* Ps. 52, 3. — Rad. גָּבַר.

גְּבוּרָה et גִּבְרָה; fem. suff. גְּבוּרָתוֹ, גִּבְרָתוֹ; plur. גְּבוּרוֹת; *robur* corporis Eccl. 9, 16. Ps. 90, 10: *vivimus septuaginta annos*, וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמֹנִים שָׁנָה *et si robore valemus*, *octoginta*. — 2) *fortitudo* Jud. 8, 21. Jes. 36, 5. Mich. 3, 8. Hinc *viri fortes*, *heroes* Jes 3, 25. — 3) *potentia* Jes. 30, 15, impr. Dei Ps. 21, 14. 54, 3. 66, 7. 71, 18. 89, 14. גְּבוּרוֹת יְהוָה *facinora Dei*. Deut. 3, 24. Ps. 106, 2. Job 26, 14. — 4) *victoria* Ex. 32, 18. — Rad. גָּבַר.

גִּבֵּחַ m. *anteriore capitis parte calvus*, *recalvus* Levit. 13, 41. Opp. קָרֵחַ *occipite calvus*.

גַּבַּחַת f. *calvitium sincipitis* Lev. 13, 42, 43. It. *locus calvus et depilis* in *exteriore* et *adversâ vestium pannorumque parte* Lev. 13, 55. Opp. קָרְחָה *calvitium occipitis* et *aversæ* pannorum *partis*.

גַּבַּי n. pr. viri Neh. 11, 8.

גֵּבִים n. pr. oppiduli non procul à Jerusalem Jes. 10, 31.

גְּבִינָה fem. *lac coagulatum*, *caseus* Job 10, 10. Rad. גבן.

גָּבִיעַ m. constr. גְּבִיעַ; suff. גְּבִיעוֹ; pl. גְּבִיעִים; 1) *calix*, *scyphus* Gen. 44, 2 sq., *crater* vini Jer. 35, 5, distinguitur enim à כּוֹסוֹת i. e. *cyathis*, quibus vinum è cratere hauritur. — 2) *calix florum*, in ornamentis candelabri sacri. Ex. 25, 31 sq. 37, 17, 19. — Rad. גבע.

גְּבִיר m. *dominus* Gen. 27, 29, 37. — Rad. גָּבַר.

גְּבִירָה f. *domina*, præsertim *regina*, 1 Reg. 11, 19: 2 Par. 15, 16, etc. — Rad. גָּבַד.

גָּבִישׁ pr. *glacies* (vid. אֶלְגָּבִישׁ), transl: de *crystallo*, glaciei simili et re verâ pro glacie habito (Plin. H. N. 37, 2), cf. gr. κρύσταλλος Job 28, 18. — Rad. גבש.

גָּבַל; fut. יִגְבֹּל; 1) *torsit*, *contorsit*, *plexuit*, ut funem (vic. חָבַל, כָּבַל) — 2) denominat. à גְּבוּל *terminavit*, a) de ipso termino Jos. 18, 20. b) cum acc. termini: *determinavit* Deut. 19, 14. — 3) seq. ב *conterminus fuit*, *adjacuit* terræ Zach. 9, 2.

Hiph. הִגְבִּיל; imper. הַגְבֵּל; *terminavit*, *terminis sepivit*. Ex. 19, 12. 23. — Deriv. מִגְבָּלָה, גְּבוּל, גְּבֻלוֹת.

גְּבַל *Byblus*, n. pr. urbis Phœnicum, Tripolin inter et Berytum non procul a mari, ab Arabibus hodiè *Djebleh* nuncup. Eze. 27, 9. Nom. gent. גִּבְלִי, pl. גִּבְלִים 1 Reg. 5, 32.

גְּבַל *Gebalene*, n. pr. regionis montanæ ab Idumæis habitatæ, à mari Mortuo meridiem versus ad Petram usque patentis, hodiè *Djebâl* dictæ Ps. 83, 8.

גְּבֻל vid. גְּבוּל.

גַּבְלֻת et גַּבְלוּת f. *opus tortile*, instar funis plexum et tortum, Ex. 28, 22: *et facies pectorali catenulas tortiles, opere plexili, ex auro puro*. it. 39, 15. —Rad. גָּבַל.

גִּבֵּן masc. *gibbosus* Levit. 21, 20, —Rad. גבן.

גַּבְנֻנִּים m. pl. *cacumina* Ps. 68, 16: ver. 17 per appositionem הָרִים גַּבְנֻנִּים *montes*, qui *cacumina* sunt i. e. cacuminibus abundant. — Rad. גבן.

גֶּבַע n. pr. urbis Levitarum in tribu Benjamin Jos. 18, 24. 21, 17: 2 Reg. 23, 8. Zach. 14, 10, pleniùs גֶּבַע בִּנְיָמִין 1 Sam. 13, 16.

גִּבְעָא n. pr. viri 1 Par. 2, 49.

גִּבְעָה f. constr. גִּבְעַת; pl. גִּבְעוֹת; constr. גִּבְעוֹת; 1) *collis* 2 Sam. 2, 25. Jes. 40, 12. Cant. 2, 8, etc. גִּבְעַת יְהוָה *collis Dei*, Sion Eze. 34, 26. cf. Jes. 31, 4. Non pauci Palæstinæ colles nominibus propriis insigniti erant (חֲכִילָה, גֶּרֶב, אַמָּה), alibi collis nomen translatum est. —2) ad *oppidum in colle situm*, velut a) גִּבְעַת בִּנְיָמִין 1 Sam. 13, 15, גִּ׳ בְּנֵי בִנְיָמִין 2 Sam. 23, 29, etiam גִּבְעַת שָׁאוּל 1 Sam. 11, 4, גִּבְעַת הָאֱלֹהִים 1 Sam. 10, 5 cf. 10, κατ' ἐξοχήν חַגִּבְעָה Hos. 5, 8. 9, 9. 10, 9 et גִּבְעָה 1 Sam. 10, 26, etc. oppid. Benjaminitarum, in quo Saül natus erat, atroci civium flagitio infame Jud. 19, 12 sq. 20, 4 sq., cæterum, pariter atque Bethel, antiquis Palestinæ sanctuariis annumerandum 1 Sam. 10, 5. 6. Nom. gent. גִּבְעָתִי 1 Par. 12, 3. — b) גִּבְעַת פִּינְחָס in montanis Ephraim Jos. 24, 33. — c) גִּבְעָה oppid. in tribu Judæ Jos. 15, 57. —Rad. גבע.

גִּבְעוֹן n. pr. oppidum magnum in Hevitarum Jos. 10, 2. 11, 19, posteà Benjaminitarum Jos. 18, 25. 21, 17. Nom. gent. גִּבְעֹנִי 2 Sam. 21, 1 sq.

גִּבְעֹל m. *calix, corolla florum* aliis est *culmus aristà*, sed forsan minus rectè. Ex. 9, 31: *nam triticum erat arista* וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל *et linum florum corollæ* i. e. linum florum corollas habebat. —Quoad etymon, idem est atque גְּבִיעַ *calix*, addito in fine ל, quod, juxta quosdam interdùm vim diminutivam inferre videtur. Hoc, si non omninò certum, verò simillimum est. —Rad. גבע.

גִּבְעַת n. pr. oppidum tribûs Judæ Jos. 18, 28.

גָּבַר et גָּבֶר 2 Sam. 1, 23; fut. יִגְבַּר *valuit, invaluit* Gen. 7, 18, 19, 20, 24. Ex. 17, 11, de aquis Job 21, 7. Sq. מִן *prævaluit* alicui 2 Sam. 1, 23, it. sq. עַל Gen. 49, 26.

Pih. גִּבֵּר; fut. יְגַבֵּר; *fortem, robustum fecit* Zach. 10, 6, 12. Eccl. 10, 10.

Hiph. הִגְבִּיר; fut. יַגְבִּיר; 1) *fortem firmum fecit*. Dan. 9, 27. —2) intrans. *prævaluit* (pr. *robur exercuit*, cf. sy-

nonym. הֶחֱזִיק, הֶאֱמִיץ et lat. *robur facere*, ital. *far forze*) Ps. 12, 5.

Hithpah. fut. יִתְגַּבֵּר 1) *fortem se gessit*, sq. עַל. Jes. 42, 13. — 2) *superbiit, ferociit*, ὑβρίζειν Job 36, 9, sq. אֶל *contra* aliquem. ibid. 15, 25. —Deriv. גֶּבֶר, גֶּבֶר, גְּבֶרֶת, גִּבּוֹר, גְּבִירָה, גְּבִיר, גְּבוּרָה.

גֶּבֶר m. in pausâ גָּבֶר, pl. גְּבָרִים; 1) *vir*, à robore, i. q. אִישׁ, Deut. 22, 5 : 1 Par. 24, 4. 26, 12. Job 3, 2; hinc לְגִבְרִים et לַגְּבָרִים *viritim* Jos. 7, 14, 17. 1 Par. 23, 3. — 2) opp. feminæ *mas*, *masculus* Deut. 22, 5. Jer. 30, 6. —3) opp. conjugi *maritus* Prov. 6, 34. —4) opp. numini, *homo* Job 4, 17. 10, 5. 14, 10, 14. — 5) *miles* Jud. 5, 30. —6) *quilibet*, *quivis* Joel 2, 8. Thren. 3, 39. —7) n. pr. viri 1 Reg. 4, 19 cf. 13.

גַּבַּר m. *vir* Ps. 18, 26.

גַּבְרִיאֵל n. pr. Archangeli Dan. 8, 16. 9, 21.

גְּבֶרֶת f. suff. גְּבִרְתִּי *domina*, opp. ancillæ Gen. 16, 4. Jes. 47, 5, 7. Prov. 30, 23. —Rad. גָּבַר.

גִּבְתּוֹן n. pr. oppidi in tribu Dan. Jos. 19, 44. 21, 23. 1 Reg. 15, 27.

גַּג m., constr. גַּג; suff. גַּגּוֹ, cum ה parag. גַּגָּה, pl. גַּגּוֹת; 1) *suprema ædificii pars*, plana et æqua apud Orientales : *tectum* domus apud nos. Jos. 2, 6, 8 : 1 Sam. 9, 25, 26. Prov. 21, 9, etc. De tecto turris Jud. 9, 51, templi 16, 27. — 2) *superficies altaris* Ex. 30, 3. 37, 26. —Etymon prorsus incertum.

גַּד m. *coriandrum*, plantæ genus, cujus semini manna comparatur Ex. 16, 31. Num. 11, 7. —2) *fortunâ*, ut vulgò post LXX et Vulgat. vertunt, et coll. præterea Arab. linguæ usu : undè cum articulo est special. *Dea fortuna* Jes. 65, 12. Sed forsan est גַּד vocab. exoticum; cujus primaria vis nos latet omninò. Si formam spectes, Rad. esse possit גָּדַד.

גָּד m. 1) *fortuna*, Gen. 30, 11, ubi Chethib habet בָּגָד, LXX. ἐν τύχῃ, Vulgat. *feliciter* scil. hoc mihi accidit : sed ubi Keri et Onkelos legunt בָּא גָּד *venit fortuna*. —* Sic omnes, sed invitâ orationis serie; nam ver. 13, Lia alterum, quem Zelpha peperit, filium, nomine *prosperitatem* signante, donavit; quod sanè non egisset, si primàm prolem nomine synonymo jam compellasset. Notand. præterea in Gen. 49, 19 manifestò allusi significatui nominis גָּד; jam verò hoc in loco, nullas allius conceipi potest siguificatus, præter quàm quem habet verbum גוד, q. v. Ideircò Gen. 30, 11 vertendum videtur, *venit post* alios, scil. fratres, i. e. numero fratrum suorum se adjunxit. Cf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc Genèse, t. I, p.* 188, 317.*—2) n. pr. a filii Jacob et tribûs cognominis Gen. 30, 11. 49, 19. Jos. 13, 24, etc. Nom. gent. est גָּדִי plerumque collect. הַגָּדִי Deut. 3, 12. Jos. 22, 1. —b) prophetæ 1 Sam. 22, 5. 2 Sam. 24, 11 sq.

חֹר הַגִּדְגָּד undè גִּדְגָּד Num. 33, 32 n. pr. statio Israelitarum in deserto arab., i. q. גִּדְגֹּד Deut. 10, 7.

גָּדַד; fut. pl. יָגֹדּוּ; 1) *incidit*, *se-*

cuit. — 2) i. q. גוד pr. *gressus est* (*faire des pas*), hinc *gressus est post* aliquem, aliquid (*marcher, courir après*), undè *sectatus, persecutus est* et seq. עַל *irrupit* in aliquem Ps. 94, 21.

Hithpoh. part. מִתְגּוֹדֵד; fut. יִתְגּוֹדָד; 1) *incidit se, incisiones* sibi *fecit* in cute, Deut. 14, 1: 1 Reg. 18, 28. Jer. 16, 6. 41, 5. 47, 5. — 2) *turmatim se congregavit* Jer. 5, 7. Mich. 4, 14. —Deriv. גְּדוּד, גַּד.

גַּדָּה vid. חָצַר גַּדָּה.

גֵּדָה vel גָּדָה f. pl. constr. גְּדוֹת *ripæ* Jos. 3, 15. 4, 18. Jes. 8, 7. —Rad. גדה.

גְּדוּד m. pl. m. גְּדוּדִים, f. גְּדוּדוֹת; 1) *incisio* cutis Jer. 48, 37, agri, i. e. *sulcus* Ps. 65, 11. — 2) *turma, agmen militum* prædas agentium. Gen. 49, 19: 2 Reg. 5, 2, etc: בְּנֵי הַגְּדוּד *filii* i. e. milites *turmæ* 2 Par. 25, 13, poët. בַּת גְּדוּד Mich. 4, 14. De turmâ prædonum 1 Reg. 11, 24. Hos. 7, 1. גְּדוּדֵי יְהוָה *agmina Jehovæ*, de angelis Job 25, 3, de agminibus malorum ab eo immissis 19, 12. — Rad. גָּדַד.

גָּדוֹל et גָּדֹל constr. גְּדוֹל, גְּדֹל, ter in Keri גָּדֵל Ps. 145, 8. Prov. 19, 19. Nah. 1, 3. pl. גְּדוֹלִים, f. גְּדוֹלָה, pl. גְּדֻלוֹת 1) *magnus*, de mole et ambitu Num. 34, 6, de numero Gen. 12, 2; de vehementia, ut gaudii Neh. 8, 12, luctûs Gen. 50, 10; de gravitate rei Gen. 39, 9. Joël 2, 11. Gen. 29, 7: עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל *adhuc magnus* i. e. multus *esdies* (gall. *il est grand jour*). Subst. Ex. 15, 16. Plur. גְּדֻלוֹת *magna facinora*, præclarè facta, maximè Dei Job 5, 9. 9, 10. 37, 5. —Specialiter a) *natu major, maximus* Gen. 10, 21. 27, 1, 15, 42. — b) *magnus* potentiâ, nobilitate, opibus, *potens, nobilis* Ex. 11, 3: 2 Reg. 5, 1. Job 1, 3. הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל *sacerdos magnus* i. e. summus Agg. 1, 1, 12, 14. Pl. גְּדֹלִים *proceres, optimates* 2 Reg. 10, 6. 11. Prov. 18, 16. — 2) *superbus*, Ps. 12, 4: לְשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת *lingua loquens superba* id est magniloquia, impia. —Rad. גָּדַל.

גְּדוּלָה, גְּדוֹלָה et גְּדֻלָה fem. plur. גְּדֻלוֹת; 1) pr. *magnitudo*, concr. *magna* Dei *facinora* 2 Sam. 7, 23: 1 Par. 17, 19, 21. et Ps. 145, 6. in Chethib. — 2) *magnificentia, majestas* Esth. 1, 4, Ps. 71, 21. 145, 3. — Rad. גָּדַל.

גְּדוּף undè plur. m. גְּדוּפִים et fem. גְּדוּפוֹת Jes. 43, 28. 51, 7. —Rad. גדף.

גְּדוּפָה f. id. Eze. 5, 15.

גָּדִי 1) patron. à גָּד *Gadita*; — 2) n. pr. viri 2 Reg. 15, 14.

גַּדִּי n. pr. viri Num. 13, 11.

גְּדִי m. pl. גְּדָיִים, constr. גְּדָיֵי; *hœdus* Gen. 27, 9. Ex. 20, 19. 1 Sam. 10, 3. pleniùs גְּדִי עִזִּים *hœdus caprinus* Gen. 38, 17, 20. —Rad. גָּדָה.

גַּדִּיאֵל n. pr. viri Num. 13, 10.

גְּדִיָּה vel גַּדְיָה *littus*. pl. suff. גְּדִיוֹתָיו vel גַּדְיוֹתָיו 1 Par. 12, 15 Chethib.

גְּדִיָּה f. pl. גְּדִיוֹת; *capella* Cant. 1, 8. Cf. גְּדִי.

גְּדִיל m. undè pl. גְּדִילִים *fila intorta* seu *fimbria funiculis constans* Deut. 22, 12, it. *fila catenata, filamenta* quæ inter columnarum capitella, ornatûs causâ, pendebant, 1 Reg. 7, 17. —Rad. גדל.

גָּדִישׁ m. 1) *acervus mergitum in agro* Ex. 22, 5. Jud. 15, 5. Job 5, 26. — 2) *tumulus sepulcralis* Job 21, 32. — Rad. גדשׁ.

גָּדַל et גָּדֵל; inf.absol. גָּדוֹל, fut. יִגְדַּל; 1) pr. *contorsit, plexuit funem*, ut in arab. chald. et syr. — 2) *magnus fuit, crevit* Gen. 21, 8. Ex. 2, 10. Job 31, 18: גִּדְּלַנִי כְּאָב *adolevit mihi* orphanus *sicut patri* i. e. mecum, me educante. — 3) *potens, nobilis fuit* Gen. 26, 13. 48, 19. — 4) *magni estimatus fuit* 1 Sam. 26, 24; hinc *laudibus celebratus est* 2 Sam. 7, 26. Ps. 35, 27. 40, 17. 70, 5.

Pih. גִּדֵּל, in fine enunciationis גִּדֵּל (Jos. 4, 14. Esth. 3, 1); infin. גַּדֵּל, cum suff. גַּדְּלָהּ; fut. יְגַדֵּל; 1) *fecit curavit* que, *ut* aliquid *crescere et magnum fieret*, itaque *aluit, promisit* capillum Num. 6, 5, *eduxit* plantas, arbores, Jes. 44, 14. Eze. 31, 4, *educavit* liberos 2 Reg. 10, 6. Jes. 1, 2. 23, 4. Transl. *opulentum et potentem fecit* Gen. 12, 2. Jos. 3, 7. Esth. 3, 1. — 2) *magni fecit* Job 7, 17. hinc *laudavit* Ps. 69, 31, sq. ל 34, 4.

Puh. part. pl. m. מְגֻדָּלִים, *educati* Ps. 144, 12.

Hiph. הִגְדִּיל, infin. הַגְדִּיל, futur. יַגְדִּיל; 1) *magnum fecit* Gen. 19, 19. Jes. 9, 2, seq. לַעֲשׂוֹת *præclarè egit, magna facinora patravit*, de Deo Joel 2, 21, et omisso לַעֲשׂוֹת 1 Sam. 12, 24, sed vid. infra. הִגְדִּיל פֶּה Obad. 12, et הִגְדִּיל בְּפֶה Eze. 35, 13 *fastuosè, insolenter locutus est*; it. הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת *fastuosè egit*, sq. Joel 2, 20, et simpl. הִגְדִּיל Thren. 1, 9. Soph. 2, 8. sq. עַל Ps. 35, 26. 38, 17. — 2) *altum fecit, sustulit* Ps. 41, 10.

Hithpah. 1 pers. הִתְגַּדְּלְתִּי (pro הִתְגַּדַּלְתִּי); fut. יִתְגַּדֵּל; 1) *magnum, præclarum se præbuit* Eze 38, 23. — 2) *fastuosè egit*, sq. עַל Jes. 10, 15. Dan. 11, 36, 37. — Deriv. גָּדוֹל, גְּדִילִים, גְּדוּלָה, מִגְדָּל, et

גָּדֵל m. *crescens, adolescens* Gen. 26, 13; 1 Sam. 2, 26, *magnus* Eze. 16, 26 ubi pl. constr. גִּדְלֵי, alii ad sing. גָּדֵל, referunt.

גֹּדֶל m. suff. גָּדְלוֹ et גָּדְלוֹ; 1) *magnitudo* Eze. 31, 7. — 2) *magnificentia, majestas* Deut. 3, 24. 5, 21. Eze. 31, 2. Ps. 150, 2. — 3) גֹּדֶל לֵבָב *fastus, insolentia* Jes. 9, 8. 10, 12.

גֵּדֵל n. pr. viror. Esr. 2, 47, 56. Neh. 7, 58.

גָּדֵל vid. גָּדוֹל.

גְּדוּלָה vid. גְּדֻלָּה.

גְּדַלְיָה n. pr. viror. 2 Reg. 25, 22. sq. Jer. 40; 5 sq. 41, 1 sq., alibi גְּדַלְיָהוּ 39, 14. Soph. 1, 1. Esr. 10, 18.

גְּדַלְיָהוּ n. pr. viror. Jer. 38, 1; 1 Par. 25, 3, 9.

גִּדַּלְתִּי n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 29.

גָּדַע; part. pass. גָּדוּעַ, f. גְּדוּעָה; pl. m. גְּדֻעִים; fut. יִגְדַּע, 1) *cecidit, succīdit, amputavit* pr. de arboribus, dein de hominibus Jud. 21, 6. Jes. 10, 33. — 2) *fregit* Zach. 11, 10, 14. 1 Sam. 2, 31. Thren. 2, 3.

Niph. נִגְדַּע; *cæsus, succisus est* Jes. 14, 12. 25, it. *fractus est*, Jer. 48, 25. Eze. 6, 6.

Pih. גִּדַּע cum Accent. dist. גִּדַּע;

fut. יִגְדַּע; *fregit, confregit* Deut. 7, 5. Jes. 45, 2. Ps. 75, 11.

Puh. גֻּדַּע; *cæsus est* Jes. 9, 9. — Deriv. sequuntur.

גִּדְעוֹן n. pr. viri Jud. cap. 6—8. LXX. Γεδεών.

גִּדְעֹם n. pr. loci in tribu Benjamin Jud. 20, 45.

גִּדְעֹנִי n. pr. viri Num. 1, 11, 2, 22.

גָּדַף inusit. in Kal.

Pih. גִּדֵּף; part. מְגַדֵּף *conviciatus est*, verbis 2 Reg. 19, 6, 22. Jes. 37, 6, 23. Ps. 44, 17, it. factis Num. 15, 30. Eze. 20, 27. — Deriv. גְּדוּפִים · גְּדוּפָה ·

גָּדַר part. act. גֹּדֵר; *circumdedit* sepi, *pariete*, *muro*, undè *murum struxit*. Part. גְּדֵרִים *fabri murarii* 2 Reg. 12, 13. Sæpè figuratè — a) גָּדַר גָּדֵר עַל *muro circumducto munivit* i. e. tutum præstitit aliquem Eze. 13,5 cf. 22,30. — b) גָּדַר בְּעַד פְּ *obstruxit viam alicujus*, ut egredi non posset Thren. 3, 7. 9. Job 19, 8. Hos. 2, 8. — Deriv. sequuntur.

גָּדֵר constr. גְּדֵר; suff. גְּדֵרוֹ; pl. m. cum suff. f. גְּדֵרֶיהָ; 1) *septum*, *maceria*, *murus* Num. 22, 24. Jes. 5, 5. Eze. 13, 5. 42, 10. Prov. 24, 31. Ps. 62, 4. — 2) *locus muro munitus* Esr. 9, 9.

גֶּדֶר n. pr. urbis regiæ Cananæorum Jos. 12, 13, fort. ejusdem atque גְּדֵרָה ·

גְּדֹר n. pr. 1) oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 58. — 2) viri 1 Par. 8, 31. 9, 37.

גְּדֵרָה f. constr. גִּדְרַת; pl. גְּדֵרוֹת, constr. גִּדְרוֹת, suff. גִּדְרֹתָיו; 1) *murus* urbis Ps. 89, 41, frequentius *maceria* vineæ Jer. 49, 3. Nah. 3, 17, et stabulum in agris exstructum supernè apertum, muris undiquè cinctum, plenè גִּדְרוֹת צֹאן Num. 32, 16, 24, 36. — 2) Cum Art. הַגְּדֵרָה n. pr. oppidi in planitie tribûs Judæ Jos. 15, 36 fortassè ejusdem, quod alibi בֵּית גָּדֵר · Nom. gent. גְּדֵרָתִי 1 Par. 12, 4.

גְּדֵרוֹת Jos. 15, 41 et cum Art. הַגְּדֵרוֹת 2 Par. 28, 18 itidem n. pr. oppidi in tribu Judæ.

גְּדֵרוֹתַיִם n. pr. oppidi in planitie tribûs Judæ Jos. 15, 36.

גְּדֵרִי Nom. gent. à בֵּית־גָּדֵר vel à גֶּדֶר 1 Par. 27, 28.

גֵּה Eze. 47, 13 scriptura mendosa pro זֶה.

גָּהָה; fut. יִגְהֶה; *curavit*, *sanavit* Hos. 5, 13; sic Hebræi, quod maximè congruit. — Hinc

גֵּהָה fem. *sanatio* vulneris Prov. 17, 22.

גָּהַר *inclinavit se*, *procubuit*, *procidit*; fut. cum ו conv. 2 Reg. 4, 34, 35: וַיִּגְהַר עָלָיו *et inclinavit se super illum*. 1 Reg. 18, 42: וַיִּגְהַר אַרְצָה *et humi procidit*.

גַּו m. suff. in pausâ גָּוְךָ; *dorsum*, in unâ locutione הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי גַּו *conjecit post tergum suum* i. e. neglexit, contemsit. 1 Reg. 14, 9. Eze. 23, 35. Neh. 9, 26. — Rad. גוו ·

גֵּו (pro גֵּוֵה, ut בֵּן pro בֵּנֵה) m. constr. גֵּו; suff. גֵּוִי, גֵּוְךָ; 1) *dorsum* Prov. 10, 13. Jes. 50, 6. 51, 23, etc. — 2) *medium* Job 30, 5. — Rad. גוה.

גוּב 1) forsan ut in arab. *fidit, secuit.* — 2) *fodit puteum*, ut in arab. — 3) i. q. יָגַב *aravit, agrum secuit* aratro. Indè 2 Reg. 25, 12 Chethib גבים (גָּבִים) *aratores*, in Keri יוֹגְבִים.

גוֹב masc. plur. גוֹבַי et גֹּבַי (pro גוֹבִים); *locusta* Am. 7, 1. Nah. 3, 17: גוֹב גוֹבַי *locusta locustarum*, i. e. *prægrandes*, vel ut aliis placet *numero multæ locustæ*.

גוֹב n. pr. loci 2 Sam. 21, 18. 19:

גוֹג *Gog*, n. pr. 1) regis terræ Magog Eze. 38, 2, 3, etc. — 2) viri Rubenitæ 1 Par. 5, 4.

גּוּד; fut. יָגוּד; ut גָּדַד q. v. *institit* alicui, *ursit*, *invasit* eum, Gen. 49, 19. Hab. 3, 16. — Deriv. גָּד.

גֵּוָה f. ut גֵּו *corpus* Job 20, 25. — Rad. גוה.

גָּוֶה f. (pro גַּאֲוָה 1) *elatio* Job 22, 29: *cùm submissè agunt homines, jubes elationem* i. e. modestos, mansuetos homines attollis. — 2) *superbia, fastus* Jer. 13, 17. Job 33, 17. — Rad. גָּאָה.

גּוּז; præter. גָּז; fut. convers. וַיָּגָז; (vic. גָּזַז), pr. *dissecuit*, hinc 1) *pertransiit, transiit* ut in syr. et arab. Ps. 90. 10. — 2) *transportavit, transvexit* Num. 11, 31, ubi Hebræi interpp. *avulsit*. collat. גזז. De voce גּוֹזִי Ps. 71, 6 vid. rad. גָּזָה.

גּוֹזָל m. pl. suff. גּוֹזָלָיו; pr. *rapinæ expositus*, vel *pipiens*; hinc *pullus* columbinus Gen. 15, 9, aquilinus Deut. 32, 11. — Rad גָּזַל.

גּוֹזָן n. pr. urbis vel regionis in Mesopotamiâ boreali 2 Reg. 17, 6. Jes. 37, 12: 1 Par. 5, 26, etc.

גּוֹחַ, vid. גִּיחַ.

גּוֹי m. cum suff. 1 pers. גּוֹיִ pro גּוֹיִי, Soph. 2, 9; pl. גּוֹיִם, aliquoties in Chethib גֹּיִים; constr. גּוֹיֵי; suff. גּוֹיֶךָ pro גּוֹיֶיךָ, f. גֹּיַיִךְ pro גּוֹיַיִךְ; pr. ut volunt, *confluxus* hominum (a rad. גוה arab. *confluere*; hinc *gens, populus* Gen. 15, 14. 20, 4. Deut. 4, 7. Special. de populo Israël. Gen. 12, 2. Ex. 19, 6, etc., de populo oriundo stirpe non Israëliticâ (*les païens*), Jer. 2, 11. Ps. 115, 2. Neh. 5, 8, de hostibus Israëlitarum Ps. 9, 6. 10, 16. 59, 6, etc. Metaph. de locustis, Joël 1, 6 (quemadmodùm עַם de *formicis* Prov. 30, 25). — Notand. ubi de Israëlitis agitur, rarissimè inveniri גּוֹי יְהוָה, גּוֹי, sed dici creberrimè עַמִּי · עַמּוֹ · עַם יְהוָה. LXX satis constanter עַם reddunt λαός, גּוֹי ἔθνος, Vulgat. *gens*, unde etiam in N. T. τὰ ἔθνη opponuntur τῷ λαῷ θεοῦ Ἰσραήλ Luc. 2, 32.

גְּוִיָּה f. constr. גְּוִיַּת; suff. גְּוִיָּתֵנוּ; pl. גְּוִיּוֹת; suff. גְּוִיּוֹתֵינוּ; 1) *corpus* Gen. 47, 18. Eze. 1, 11. 23. Dan. 10, 6. Neh. 9, 37. — 2) *cadaver* hominum 1 Sam. 31, 10, 12. Nah. 3, 3, bestiarum Jud. 14, 8. 9. — Rad. גוה.

גּוּל *exultare* vid. גִּיל.

גּוֹלָה f. part. act. fem. verbi גָּלָה; 1) collect. *exulum turba, exules* (cf. sing. m. גּוֹלֶה *exul* 2 Sam. 15, 19.) Esr. 1, 11. 9, 4. Jer. 28, 6. Eze. 1, 1. 3, 11, 15. 11, 24, 25, etc. etiam de iis, qui jam in patriam redierant Esr. 10, 8. — 2) abstr. *exilium, migratio* Jer. 29, 16. Eze. 12,

7 : 1 Par. 5, 22 : בְּנֵי הַגּוֹלָה *exules*, etiam ii, qui redierant ex captivitate Esr. 4, 1. 6, 19. 8, 35.

גּוֹלָן n. pr. urbis in Basan Deut. 4, 43. Jos. 20, 8. 21, 27 (ubi Keri גָּלוֹן). 1 Par. 6, 56.

גּוּמָּץ m. *fovea* Eccl. 10, 8. — Rad. גמץ in chald. et syr. *fodit, effodit.*

גּוּן rad. inusit. chald. גְּוַן *colore tinxit.* Indè

גּוּנִי 1) n. pr. viri Gen. 46, 24, undè patron. ejusdem formæ (pro גּוּנְיִי) Num. 26, 48. — 2) n. pr. viri 1 Par. 5, 15.

גָּוַע; part. גּוֹעֵ inf. גְּוֹעַ et גָּוַע; fut. יִגְוַע; *exspiravit*, animam exhalavit Gen. 6, 17. Num. 17, 27, maximè poët. Job 3, 10. 10, 18, etc. Passim additur מות Gen. 25, 8.

גּוּף inusit. in Kal; 1) forsan ut in arab. *cavus fuit.* — 2) *clausus fuit.*

Hiph. הֵגִיף *clausit* valvas; fut. pl. יָגִיפוּ *claudent* Neh. 7, 3. — Indè

גּוּפָה f. constr. גּוּפַת; plur. גּוּפֹת; *corpus, cadaver*, à cavitate 1 Par. 10, 12; pro גְּוִיָּה in loco parall. 1 Sam. 31, 12.

גּוּר; præt. et part. act. גָּר; fem. constr. גָּרַת; plur. m. גָּרִים, constr. גָּרֵי; inf. abs. גּוֹר; imper. גּוּר; fut. יָגוּר; forsan ut in arab. pr. *deflectere à viâ*, (cf. זוּר), hinc *divertere* ad aliquem; demùm in vulgari linguæ usu; 1) *commorari* alicubi *tanquam peregrinum et hospitem, peregrinari* Gen. 12, 10. Jud. 17, 7. Ps. 105, 23. Esr. 1, 4. Poët. de brutis Jes. 11, 6. Personam apud quam quis commoratur, præeedit vel עִם Gen. 32, 5, vel אֵת Ex. 12, 48. Lev. 19, 33, vel בְּ Jes. 16, 4, vel poët. simplic. accusativus Jud. 5, 17. Ps. 120, 5, etc. Ex. 3, 22 : גָּרַת בֵּיתָהּ *inquilina* vel sec. Vulg. *hospita ejus.* LXX. σύσκηνος. Alii *vicinam* intelligunt, ex usu Arabum. גּוּר בְּאֹהֶל יְהוָה *commorari in tentorio Jehovæ* est i. q. frequentem adesse in templo, Dei quasi hospitem esse, et, quod cum eo conjunctum est, ejus tutela et patrocinio uti. Ps. 5, 5. 15, 1. 61, 5. Job 28, 4 in descriptione metallifodinæ : פָּרַץ נַחַל מֵעִם גָּר *rumpit* homo *canalem* i. e. puteum *ex eo, ubi habitat* et quasi peregrinatur i. e. indè à superficie terræ hominumque sede, מֵעִם גָּר pro pleniore מֵאֱנוֹשׁ i. q. postcà ; מֵעִם אֲשֶׁר גָּר שָׁם — 2) *timere*, ut יָגֹר. Pendet forsan hic significatus è *deflectendo* : timidus enim pavidusque alteri de viâ decedit et ab eâ deflectit, velut german. *geht ihm aus dem Wege, tritt zurück.* Sq. מִן Job 41, 17, et מִפְּנֵי Num. 22, 3. Deut. 1, 17. 9, 19. 18, 22 : 1 Sam. 18, 15, semel accus. rei quam timemus Deut. 32, 27, לְ rei, cui timemus Hos. 10, 5. De timore seu reverentiâ Dei Ps. 22, 24. 33, 8. — 3) *congregari* (cf. גָּרַר . אָגַר) Ps. 56, 7. יָגוּרוּ יַצְפִּינוּ *congregantur* et *delitescunt* i. e. gregatim in insidiis delitescunt. Sq. עַל et אֵת *contra* aliquem Ps. 59, 4. Jes. 54, 15. Vide Hithpah. Semel, ut videtur, transitivè Ps. 140, 3 :

יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת *congregant bella*, ubi alii vertunt *concitant bella*. Hithpal. הִתְגּוֹרֵר; fut. יִתְגּוֹרֵר; 1) *commoratus est* 1 Reg. 17, 20. — 2) *congregavit se* Hos. 7, 14. Part. מִתְגּוֹרֵר Jer. 30, 23 vide sub rad. גָּרַר. — Deriv. מָגוֹר, גֵּרוּת, גֵּיר, מַמְגוּרָה, מְגוּרָה, מְגוֹרָה, et duo seq.

גּוֹר m. pl. constr. גַּרְיֵ; suff. גַּרְיוֹתַיִךְ; *catulus leonis* Jer. 51, 38. Nahum. 2, 13.

גּוּר m. pl. גּוּרִים; 1) *catulus*. Spec. de *catulo leonis* Eze. 19, 2. 3, 5. גּוּר אַרְיֵה Gen. 49, 9. Deut. 33, 22, ubi intelligitur catulus matris adhuc uberasugens, diversus à כְּפִיר *leone* qui à lacte depulsus ipsi victum quærere cœpit. Semel de catulo canis feri (תַּן) Thren. 4, 3. — 2) מַעֲלֵה גּוּר *ascensus catuli*, n. pr. loci propè Jeblaam 2 Reg. 9, 27.

גּוּר בַּעַל n. pr. oppidi in Arabiâ, 2 Par. 26, 7.

גּוֹרָל m., constr. גּוֹרַל; suff. גּוֹרָלוֹ; plur. גּוֹרָלוֹת; 1) *sors* Lev. 16, 8 sq. De sorte jaciendâ utuntur verbis יָרָה, נָתַן, הֵטִיל, הִפִּיל, חִשְׁלִיךְ, יִדַּד (quæ vide), de sorte jactâ נָפַל Jon. 1, 7. Eze. 24, 6, de sorte ex concussâ hydriâ exeunte dicitur עָלָה גּוֹרָל עַל Lev. 6, 9, et יָצָא גּוֹרָל לְ Num. 33, 54. Jos. 19, 1 sq. Res, de quâ sortes consuluntur, constr. cum עַל Ps. 22, 19, אֶל Joel 4, 3. — 2) *quod sorte alicui obtigit*, maximè pars *hereditatis, terra, quæ hereditate alicui obtigit* Jud. 1, 3. Jes. 57, 6. Ps. 125, 3. Metaph. de *sorte* hominibus divinitus concessâ Ps. 16, 5. Dan. 12, 13.

גִּישׁ, גּוּשׁ m. forsan ut chald. et Talmud. גּוּשָׁא, *gleba* terræ, pulveris Job 7, 5: *vestiunt* i. e. tegunt *corpus meum vermes et glebæ terræ*, quod referendum ad cineritiam ægroti cutem, asperam insuper et quasi squamosam, cui terræ glebæ inspersæ esse videbantur. Vulgat. *sordes pulveris* reddidit. — Quoad Etymon, perobscurum est. Jo. Simoni גּוּשׁ et גִּישׁ dictum esse videtur pro נְגִישׁ, נְגוּשׁ à rad. arab. نَغَشَ, *impurus, spurcus fuit.*

גֵּז m. pl. constr. גְּזֵי; 1) *lana* ovium *detonsa, vellus*. Deut. 18, 4. Job 31, 20. Cf. גְּזָזָה. — 2) *pratum detonsum* Ps. 72, 6. Am. 7, 1: גְּזֵי הַמֶּלֶךְ *fœnisecia regis*, primitiæ fœni, quas fortasse exigebant Israëlitarum reges. — Rad. גָּזַז.

גִּזְבָּר m. *thesaurarius*, pecuniæ regiæ apud Persas præfectus Esr. 1, 8. Plur. vid. infra in Lexic. chald.

גָּזַר pr. *secuit*, ut גָּזַז (q. v.) spec. 1) *lapidem cecidit, cœdendo effinxit*; — forsan ut in chald. et in arab. *retribuit, pensavit*. Sic particip. cum suffix. גֹּזְרִי *retributor meus* i. e. beneficiis me afficiens Ps. 71, 6. Vulgat. *protector meus* habet. Aliis est *avulsor meus*. — Deriv. גְּזִית.

גְּזָזָה f. *detonsum, vellus* Jud. 6, 39, 40, plenius גִּזַּת הַצֶּמֶר ver. 37. — Rad. גָּזַז.

גְּזָזָה n. pr. loci aliundè non cogniti, à quo gentil. גְּזָזִי 1 Par. 11, 34.

גָּזַז; part. גֹּזֵז, pl. גֹּזְזִים; fut. conv. וַיָּגֶז vid. גּוּז; *secuit*, ut fœnum (v. גֵּז), spec. *totondit* gregem. Gen. 31, 19. 38, 12: 1 Sam. 25, 4, 7, capillum, ut in luctu Job 1, 20. Mich. 1, 16.

Niph. נָגְזוּ, plur. נָגְזוּ; *tonsus est;*

hinc metaph. *excisus est* Nah. 1, 12. — Deriv. גֵּזָה, גֵּז.

גֵּזִי n. pr. viror 1 Par. 2, 46.

גִּזְרָה vid. גְּזֵרָה.

גְּזִית f. *cæsio, cæsura lapidum.* Undè אַבְנֵי גָזִית 1 Reg. 5, 31 et simpl. גָּזִית *lapides cæsi,* maximè *quadrati* Jes. 9, 9 : 1 Reg. 6, 36. Ex. 20, 22.

גָּזַל; part. pass. גָּזוּל; fut. יִגְזֹל (vicin. גָּזַר); 1) pr. *detraxit,* ut cutem de carne Mich. 3, 2. — 2) *rapuit, abripuit* Lev. 5, 23. Mich. 2, 2. Job 24, 9 : 1 Par. 11, 23, etc. — 3) cum acc. pers. *diripuit, spoliavit, defraudavit* aliquem Levit. 19, 13. Deut. 28, 29. Jud. 9, 25. Ps. 35, 10. Prov. 22, 22.—4) *pipivit* ut in arab. juxta multos post Bochart.

Niph. נִגְזַל *raptus, abreptus est,* de somno Prov. 4, 16. — Deriv. גּוֹזָל et seqq.

גָּזֵל m. constr. ut videtur גְּזַל; *rapina* et *raptum* Lev. 5, 21. Jes. 61, 8. 18, 18. Eccl. 5, 7.

גְּזֵלָה f. constr. גְּזֵלַת; plur. גְּזֵלוֹת; id. Eze. 18, 7, 12. et Jes. 3, 14, ubi rapina pauperis i. e. bona pauperibus erepta.

גזם rad. inusit. pr. *resecuit, amputavit,* ut in arab. conf. præterea גָּזַר, גָּזַל, גָּזַז. Hinc

גָּזָם m. *locustæ species* Joel 1, 4, 2, 25. Amos. 4, 9. LXX. κάμπη. Vulg. *eruca.*

גָּזָם n. pr. viri Esr. 2, 48. Neh. 7, 51.

גִּזְרִי nom. gent. vid. גֶּזֶר.

גזע rad. inusit. i. q. גָּדַע *cecidit.* Indè

גֵּזַע m. suff. גִּזְעוֹ *truncus arboris cæsæ* Job 14, 8, dein *quilibet truncus* Jes. 11, 1. Jes. 40, 24.

גָּזַר; fut. יִגְזֹר et יִגֹּזַר; (vicin. גָּזַז, גָּזַל, קָצַר, גָּזַז); 1) *secuit, dissecuit* 1 Reg. 3, 25, 26. Ps. 136, 13. — 2) *cecidit ligna* 2 Reg. 6, 4. — 3) *comedit, voravit* Jes. 9, 19, ubi de belli cæde.—4) *decrevit, constituit* Job 22, 28, ut in Chald. et Syr. — 5) intrans. *defecit* Hab. 3, 17.

Niph. נִגְזַר; 1) *decretum fuit* Esth. 2, 1. — 2) *segregatus, exclusus est* Jes. 53, 8. Ps. 88, 6. 2 Par. 26, 21. — 3) *absumtus est, periit.* Thren. 3, 54. Cum dat. pleon. Eze. 37, 11 : נִגְזְרוּ לָנוּ *perditi sumus.*—Deriv. sequuntur, præter מַגְזֵרָה.

גֵּזֶר 1) *segmentum, pars,* pl. גְּזָרִים *segmenta* hostiarum Gen. 15, 17, *partes* maris discissi Ps. 136, 13. — 2) n. pr. urbis leviticæ Jos. 10, 33. 12, 12. 16, 3. 21, 21. Jud. 1, 29 : 1 Reg. 9, 15-17.

גִּזְרָה vel גְּזֵרָה (ut plures codices habent) f. *terra abscissa, derosa, nuda, herbâ carens* i. e. deserta, *solitaria,* ut optimè Vulgat. Lev. 16, 22. Conf. ver. 10, 21 et 22.

גְּזֵרָה f. suff. גְּזֵרָתָם; 1) *excisio* i. e. *formatio, forma* cf. gall. *taille* Thren. 4, 7. — 2) *structura separata* à reliquo ædificio, ut exponi solet, Eze. 41, 12-15. 42, 1, 10, 13.

גְּזְרִי 1 Sam. 27, 8 in Keri (Chethib גרזי) n. pr. populi prob. incolæ urbis Gezer (גֶּזֶר).

גָּחוֹן m. suff. גְּחֹנְךָ; *venter* seu potius *corpus* ipsum reptilium Lev. 11, 42, serpentum Gen. 3, 14. — Rad. גחן in Chald. et Syr. *inclinavit, incurvavit se.*

גֵּיחֲזִי, גֵּיחֲזִי n. pr. viri 2 Reg. 4, 11 sq. 5, 20 sq.

גֶּחָל m. plur. גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי, suff. גַּחָלָיו; *pruna, carbo ardens* (divers. à פֶּחָם *carbo niger* Prov. 26, 21). Job. 41, 13. Prov. 6, 28. Jes. 44, 19, plenius גַּחֲלֵי אֵשׁ Lev. 16, 12. Poët. de *fulguribus* 2 Sam. 22, 9, 13. Not. *Prunæ in capite* proverb. dici, forsan de re admodum molestâ; sic Prov. 25, 21, 22: *si esurierit inimicus tuus, ciba eum, si sitiens est, præbe potum; prunas enim coacervabis in caput ejus*, i. e. gravissimis eum curis obrues eumque animi sui inimici tibique infensi pudebit, cf. Rom. 12, 20. Haud secus Arabes *prunas cordis, ignem hepatis* figuratè dicunt de curis ardentibus, deque animo æstuante et pudore suffuso. Plura vid. apud Schultens in Comment. ad hunc loc. — Rad. גחל.

גַּחַם n. pr. viri Gen. 22, 4.

גַּחַר n. pr. viri m. Esr. 2, 47. Neh. 7, 49.

גַּי c., גַּיְא m. גֵּיא m. Zach. 14, 4, let גָּיְא m. Jes. 40, 4. constr. גֵּיא et גַּי; pl. גיאות (lege גֵּיאוֹת) 2 Reg. 2, 16. Eze. 6, 3 in Chethib, sed sæpius transp. גְּאָיוֹת; cum suff. גֵּיאוֹתֵיהֶ; 1) *vallis*, dein *regio plana, depressa*. Differt à נַחַל, quod vallem notat torrente irriguam, item à בִּקְעָה et עֵמֶק, quibus campi et planities majores indicantur, et propterea certis quibusdam vallibus constanter tribuitur, quemadmodum aliæ נַחַל, בִּקְעָה, עֵמֶק nuncupantur — 2) nom. pr. locorum signat, ut גֵּי בֶן־הִנֹּם, גֵּיא Jer. 7, 32, 19, 2. 6, גֵּי בְּנֵי הִנֹּם 2 Reg. 23, 10. Chethib, גֵּי הִנֹּם Jos. 15, 8 vallis finitima Hierosolymor. et Molocho consecrata, etiam תֹּפֶת dicta et κατ' ἐξοχήν גֵּיא Jer. 2, 23. — גֵּי הַחֲרָשִׁים et גֵּי *vallis* in finibus Judææ Neh. 11, 35. — גֵּי יִפְתַּח־אֵל *vallis* in septentrionalibus Zabulon finibus Jos. 19, 14, 27. — גֵּיא מֶלַח *vallis* mari mortuo vicina Ps. 60, 2: 2 Sam. 8, 13. — גֵּי הָעֲבָרִים *vallis* ab oriente maris Galilæi Eze. 39, 11. — גֵּי הַצְּבָעִים *vallis* in tribu Benjamin 1 Sam. 13, 18. — גֵּיא צְפָתָה *vallis* in planitie tribus Judæ 2 Par. 14, 9. — גַּיְא et הַגַּיְא Israëlitarum statio Num. 21, 20. Deut. 3, 29, 4, 46. — Rad. גיא quam conferunt cum arab. גוי et גיא *confluxit* aqua.

גִּיד m. pl. גִּידִים, constr. גִּידֵי; *nervus, tendo* vel potius quodvis *ossium ligamentum* Gen. 32, 33. Jes. 48, 4. Eze. 37, 8. Job 10, 11. 40, 17.

גָּחַח et גִּיחַ; part. cum suff. גֹּחֲי; infin. cum suff. גִּיחוֹ; imper. fem. גְּחִי; fut. cum Vav conv. וַיִּגַּח; 1) *prorupit, erupit* Job 40, 23. 38, 8. Eze. 32, 2. — 2) trans. *fecit ut prorumperet, prodiret* infans, *produxit* eum ex utero Ps. 22, 10. De matre: *parturivit, peperit* Mich. 4, 10

Hiph. part. מֵגִיחַ *erumpens* Jud. 20, 33.

גּוֹל vid. mox גִּיל.

גּוֹלָן n. pr. urbis in Basan Deut. 4, 43. Jos. 20, 8: 1 Par. 6, 56.

גִּיחַ n. pr. loci prope Gabaon. 2 Sam. 2, 24.

גִּיחוֹן n. pr. 1) unius è quatuor fluviis Eden Gen. 2, 13. — 2) fontis cum rivo et piscinis prope Hierosolyma alibi שִׁלֹחַ dicti. 1 Reg. 1, 33, 38: 2 Par. 32, 30. 33, 14.

גִּיל et גּוֹל; infin. absolut. גוֹל in Chethib Prov. 23, 24, ubi Keri גִּיל habet; imper. f. גִּילִי; fut. יָגִיל, apoc. יָגֵל, cum ה parag. יָגִילָה, cum ן parag. יָגִילוּן; pr. *in orbem ire, gyrare* ut גָּלַל, חוּל et חָגַג; hinc 1) *exsultavit* præ gaudio, *lætatus est* cum ב pers. vel rei de quâ exsultatur Job 3, 22. Ps. 9, 15. cum עַל Soph. 3, 17.—Metaph. rebus inanimatis tribuitur Jes. 35, 1. Ps. 96, 11. — 2) *trepidare*, quod fit exsultatione et palpitatione cordis Hos. 10, 5. Ps. 2, 11. — Deriv. protinus sequuntur.

גַּיִל vid. אַבְיַגַּיִל.

גִּיל m. 1) propr. *orbis*, indè *ætas, ævum*, et meton. *homines coævi* i. q. דּוֹר. Dan. 1, 10: הַיְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם *adolescentes vestræ ætatis.* — 2) *exsultatio* Jes. 16, 10. Jer. 48, 33. Ps. 45, 16.

גִּילָה fem. *exsultatio* Ps. 65, 13. Quoad v cabul. גִּילַת Jes. 35, 2, vel est constr. pro absoluto, vel forma est absoluta.

גִּילְגִּי V. d. גִּלְגָּל.

גִּיר, גֵּר m. *calx* Jes. 27, 9. conferunt verbum arab. גיר quod *æstuandi* vim habere volunt.

גֵּיר *peregrinus* ut גֵּר, 2 Par. 2, 16.

גִּישׁ vid. גּוּשׁ.

גִּישָׁן n. pr. viri 1 Par. 2, 47.

גַּל m. pl. גַּלִּים constr. גַּלֵּי; suff. גַּלָּיו; 1) *acervus lapidum* Job 8, 17, plerumque adjecto אֲבָנִים Jos. 7, 26. Sæpe de ruinis Jes. 25, 2. Plur. *ruinæ parietinæ* Jer. 9, 10. 51, 37. — 2) *scaturigo* Cant. 4, 12. Plur. *fluctus* Ps. 42, 8. 89, 10. 107, 25, 29.—Rad. גָּלַל.

גַּל m. suff. f. גַּלָּהּ; *lecythus, lenticula* Zach. 4, 2. — Rad. גָּלַל.

גַּלָּב m. undè plur. גַּלָּבִים *tonsores* Eze. 5, 1.

גִּלְבֹּעַ n. pr. montis vel regionis montanæ in tribu Issachar 1 Sam. 28, 4. 31, 1: 2 Sam. 1, 6, 21.

גַּלְגַּל pl. גַּלְגַּלִּים undè cum suff. גַּלְגַּלָּיו; 1) *rota* currus Jes. 5, 28. Eze. 10, 2. 6. 23, 24. 26, 10. putei sive *trochlea* Eccl. 12, 6. — 2) *turbo* Eze. 10, 13. Ps. 77, 19. — Hinc 3) *stipula, palea, festuca, gluma*, quæ turbine agitantur Ps. 83, 14. Jes. 17, 13. — Rad. גָּלַל.

גִּלְגָּל m. constr. גִּלְגַּל; 1) *rota* Jes. 28, 28. — 2) cum art. הַגִּלְגָּל, n. pr. oppidi ad Orientem Jericho, Jos. 4, 19: 1 Sam. 10, 8: 2 Reg. 4, 38. Amos 5, 5; plenius בֵּית הַגִּלְגָּל Neh. 12, 29, Γάλγαλα 1 Macc. 9, 2. Non diversus quibusdam videtur vicus Jos. 12, 23. Deut. 11, 30 commemoratus. — Rad. גָּלַל.

גֻּלְגֹּלֶת f. *cranium* Jud. 9, 53; 2 Reg. 9, 35. Indè *caput* seu *homo ipse individuum*, ubi singulorum numerus initur, aut census agitur. Sic Ex. 16, 16: עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת *Gomer singulis capitibus (un Gomer par tête, par individu, pour chacun).* Num. 1, 2, etc. — Rad. גָּלַל.

גָּלַח rad. inusit., quæ *glabritiei* et *nuditatis* significatum habuisse videtur (ut plurimæ radd. à litteris גל, חל ordientes); indè

גֶּלַח m. cum suff. גִּלְּחִי; *cutis* hominis Job 16, 15.

גָּלָה part. act. גּוֹלֶה, f. גּוֹלָה; pl. m. גּוֹלִים; part. pass. גָּלוּי, constr. גְּלוּי; infin. absol. גָּלֹה, constr. גְּלוֹת; im-

per. גְּלֵה ; fut. יִגְלֶה, apocop. יִגֶל ; pr. forsan *nudus* fuit, et transit. *nudavit.* (Conf. גָּלַח). Hinc 1) *revelavit, retexit,* maximè in locutione גָּלָה אֹזֶן פ׳ *aurem* alicujus remotis capillis *nudavit, retexit,* quod faciunt arcani quiddam alteri revelaturi, hinc *certiorem fecit* de aliquâ re, *aperuit* rem 1 Sam. 20, 2, etc. Indè *revelavit* arcanum Amos 3,7. Prov. 20, 19. Item *aperuit* librum Jer. 32, 11, 14. — 2) *nudavit* terram incolis i. e. *emigravit* 2 Sam. 15, 19, it. *in exilium ductus est* 2 Reg. 17, 23. Amos 1, 5. 6, 7, etc. Hinc de rebus inanim. *exulavi-* Job 20, 28. Prov. 27, 25. Jes. 24, 11.

Niph. נִגְלָה ; part. נִגְלֶה, f. נִגְלָה ; inf. abs. נִגְלֹה, נִגְלוֹת, constr. הִגָּלוֹת ; fut. יִגָּלֶה, apocop. יִגָּל ; 1) *retectus, nudatus est* Jes. 47, 3. Eze. 13, 14, etc. — 2) *revelatus est,* de hominibus et Deo : *apparuit,* sq. אֶל Gen. 35, 7. 1 Sam. 14, 8. 11, cf. Jes. 53, 1, ubi sequitur עַל. It. *manifestatus, manifestus est,* de rebus, quæ antea latuerant Jes. 49, 9. Hos 7, 1, et *nuntiatum est,* sq. לְ et אֶל Jes. 23, 1 : 1 Sam. 3, 7. — 3) *deportatus est* Jes. 38, 12.

Pih. גִּלָּה ; part. מְגַלֶּה ; imper. apoc. גַּל, f. גַּלִּי ; fut. יְגַלֶּה, apocop. יְגַל ; 1) *nudavit, retexit* Ruth 3, 4. 7. Mich. 1, 6, etc. Spec. — *a*) גִּלָּה עֶרְוַת אִשָּׁה *retexit pudenda mulieris* i. e. rem habuit cum eâ Lev. 18, 8 sq. Hos. 2, 11, etc. Hoc sensu *retexit* stragulam ejus Deut. 23, 1. 27, 20. — *b*) *retexit* (Deus) *oculos* alicujus. i. e. *aperuit, monstravit* ei res mortalibus occultas Num. 22, 31. Ps. 119, 18. גְּלוּי עֵינַיִם *apertus oculorum* i. e. *propheta* Num. 24, 4. 16. — 2) Metaph. *revelavit* rem occultam Job 20, 27, arcanum Prov. 11, 13, *prodidit* fugitivum Jes. 16, 3, *aperuit* virtutes suas Deus Ps. 98, 2. Jer. 33, 6.

Puh. גֻּלָּה, undè f. גֻּלְּתָה *retecta, denudata est,* ignominiosè Nah. 2, 8. Part. f. מְגֻלָּה *aperta, manifesta* Prov. 27, 5.

Hiph. הִגְלָה et הֶגְלָה ; inf. constr. הַגְלוֹת ; fut. יַגְלֶה, apoc. יֶגֶל ; *deportavit, in exilium abduxit* 2 Reg. 15, 29. 17, 11. Jer. 20, 4. Esdr. 2, 1, etc.

Hoph. הָגְלָה, f. הָגְלְתָה, et ex chaldaismo הָגְלָת ; part. pl. מְגְלִים ; *deportatus est* Esth. 2, 6. Jer. 13, 19. 40, 1.

Hithpah. הִתְגַּלָּה ; inf. הִתְגַּלּוֹת ; fut. apoc. יִתְגַּל ; 1) *retexit se* Gen. 9, 21. — 2) *revelavit se* cor alicuj. Prov. 18, 2. — Deriv. גּוֹלָה, גּוֹלָן, גָּלוּת, גִּלָּיוֹן.

גֹּלָה f. ut גּוֹלָה *emigratio.*

גִּלֹה n. pr. urbis in montanis Judæ Jos. 15, 51, nom. gent. גִּילֹנִי 2 Sam. 15, 12.

גֻּלָּה f. constr. גֻּלַּת ; pl. גֻּלּוֹת ; 1) Plur. *scaturigo* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. — 2) *lecythus, lenticula* Zach. 4, 3. Eccl. 12, 6. — 3) Plur. *orbes coronarum* in *columnis conspicui* (*volutes de chapiteaux,* vel *chapiteaux circulaires*) 1 Reg. 7, 41 : 2 Par. 4, 12, 13. — Rad. גָּלַל.

גִּלּוּלִים m. plur. vel pr. *trunci, caudices,* à volvendo dicti, vel *stercorei* à גָּלָל *stercus ;* hinc contemptim dicuntur *idola* Lev. 26, 30. Deut. 29, 16 : 1 Reg. 21, 26. Eze. 18, 12, etc. — Rad. גָּלַל.

גְּלוֹם m. undè pl. constr. גְּלוֹמֵי ; *stragula, pallium,* cui quis involvitur Eze. 27, 24. —Rad. גָּלַם.

גְּלוֹן Jos. 20, 8. 21, 27 in Keri ut גּוֹלָן quod vid.

גְּלוּת et גָּלֻת Obad. 20 f. suff. גָּלוּתִי; 1) *deportatio, exilium* 2 Reg. 25, 27. Jer. 52, 31. Eze. 1, 2, etc. —2) metonym. *deportati, exules* Jes. 45, 13, Jer. 24, 5. 28, 4. 29, 22. 40, 1. —Rad. גָּלָה.

גָּלַח in Kal inusit. pr. forsan *glaber,* hinc *nudus* (cf. גָּלָה) spec. *calvus fuit.*

Pih. גִּלַּח ; inf. cum suff. גַּלְּחוֹ; *rasit* caput Num. 6, 9. Deut. 21, 12, virum 1 Par. 19, 4, *abrasit* capillum, barbam 2 Sam. 10, 4. Semel intrans. *rasit sibi* (capillum barbamque) Gen. 41, 14. Metaph. *radere terram* i. e. eam ferro flammâve pervastare Jes. 7, 20.

Puh. גֻּלַּח *rasus est* Jud. 16, 17, 22. Part. pl. constr. מְגֻלְּחֵי זָקָן *rasi barbâ* Jer. 41, 5.

Hithpah. הִתְגַּלַּח ; inf. cum suff. הִתְגַּלְּחוֹ ; 1) *rasit se* Lev. 13, 33. —2) *abrasit sibi,* cum accus. Num. 6, 19.

גִּלָּיוֹן m. (formæ נְקִיּוֹן, כְּזָיוֹן, כְּלָיוֹן) vulgò *volumen, liber* (quasi esset à rad. גָּלַל); sed potius *tabula* è ligno, lapide, aut metallo, *rasa atque polita,* in qua scribebatur (collat. arab. גלי *detersit* et *polivit*) Jes. 8, 1. Apud Talmudicos גִּלְיוֹן est *spatium chartæ in librorum lateribus vacuum.* —Plur. גִּלְיוֹנִים *specula* Jes. 3, 23; sic permulti; sed melius forsan cum Schrœder (De vest. mulier. Hebr. p. 311, 312) post LXX qui verterunt *διαφανῆ λακωνικά,* et plures alios *pellucidæ et tenuiores vestes,* quæ corpus magis nudant quam tegunt; quod opprimè convenit Prophetæ consilio, luxum et lasciviam fœminarum gravissimè increpantis. — Rad. גָּלַח.

גְּלִיל m. pl. גְּלִילִים, constr. גְּלִילֵי; 1) adj. *volubilis, versatilis,* de valvis 1 Reg. 6, 34. — 2) subst. *annulus* Esth. 1, 6. Cant. 5, 14. —3) *circulus, tractus terræ circuitu conscriptus, regio,* hinc גְּלִיל הַגּוֹיִם Jes. 8, 23 circulus gentium, et κατ' ἐξοχήν הַגָּלִיל Jos. 20, 7. 21, 32. cum He parag. הַגְּלִילָה 2. Reg. 15, 29, אֶרֶץ הַגְּלִיל 1 Reg. 9, 11, n. pr. regionis in Palæstina septentrionali, i. e. in tribu Nephtali, à gentilibus habitatæ. LXX. ἡ Γαλιλαία.

גְּלִילָה f. *tractus, regio,* Eze. 47, 8, ubi alii *Galilæam* intelligunt. Plur. גְּלִילוֹת *regiones (Philistæorum)* Jos. 13 2. Joel 4, 4, Γαλιλαία Ἀλλοφύλων 1 Mac. 5, 15. גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן *circulus, ripa Jordanis* Jos. 22, 10. 11. —Rad. גָּלַל.

גַּלִּים n. pr. oppidi de cujus situ non constat 1 Sam. 25, 44. Jes. 10, 30.

גָּלְיָת n. pr. gigantis 1 Sam. 17, 4, 23, etc. De 1 Par. 20, 5, vid. sub. לַחְמִי.

גָּלַל 1 pers. גָּלוֹתִי, sed 3 plur. גָּלְלוּ (Gen. 29, 3, 8); part. act. גֹּלֵל. imper. גַּל, גּוֹל, semel גַּ (Ps. 119, 22); *volvit,* ut lapides Gen. 29, 3, 8. Metaph. sq. מֵעַל *devolvit, amolitus est ab* aliquo Jos. 5, 9. Ps. 119, 22. *Devolvere in Deum,* i. e. *Deo permittere* Ps. 37, 5. Prov. 16, 3. —* Quoad Ps. 22, 9, ubi poëta inimicos suos fiduciam in Deo positam derisuros ita inducit lo-

quentes: גֹּל אֶל־יְהוָֹה־יְפַלְּטֵהוּ vel vertendum *devolvit* res suas *in Deum, is* scilicet *eripiet eum*, ita ut גֹּל infinitivus sit pro verbo finito; vel explicandum *devolve*, ita ut גֹּל sit imper. et supponatur, inimicos Davidis seu potius Messiæ, qui adumbratur, postquam illum his verbis *devolve, etc.*, compellârunt, mutuò alium ad alium dixisse: *Deus eripiet;* quod nobis perplacet. *

Niph. נָגֹל pl. נָגֹלוּ; fut. יִגַּל; *volvi*, de fluctibus Amos 5, 24. it. *convolvi* voluminis instar Jes. 34, 4.

Pilp. גִּלְגֵּל *volvit, devolvit* Jer. 51, 25.—Hithpalp הִתְגַּלְגֵּל *devolvit se* irruens Job. 30, 14.

Pohal. part. f. מְגוֹלְלָה *volutatum* i. e. inquinatum Jes. 9, 4.

Hithpoh. הִתְגּוֹלֵל; part. מִתְגּוֹלֵל; *volutavit se, irruit* Gen. 43, 18. 2 Sam. 20, 12.

Hiph. fut. convers. וַיָּגֶל *volvit, devolvit* lapidem Gen. 29, 10.—Deriv. præter seqq. sunt: גַּל, גֹּל, גֻּלָּה, גַּלְגַּל, גִּלְגֵּל, גִּלְגֹּלֶת, גָּלִיל, גִּלְיוֹן, גְּלִילָה, גְּלוּלִים.

גָּלַל m. 1) *stercus* 1 Reg. 14, 10. —2) *res, causa*, unde cum præp. בִּגְלַל, et cum suff. בִּגְלַלְכֶם, בִּגְלָלֶךָ *tuî, vestri, causâ* i. e. *propter te, propter vos* Gen. 39, 5. Deut, 15, 10. 18, 12. Jer. 11, 17. 15, 4.—3) n. pr. viror. 1 Par. 9, 15, 16. Neh. 11, 17.

גֵּלֶל m. undè cum suff. גֶּלְלוֹ; pl. גְּלָלִים constr. גֶּלְלֵי; *stercus* Job 20, 7. Eze. 4, 12, 15. Sophon. 1, 17.

גִּלֲלַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

גָּלַם, fut. יִגְלֹם; *convolvit, complicuit* 2 Reg. 2, 8.—Deriv. גְּלוֹם et

גֹּלֶם m. suff. גָּלְמִי; pr. *res convoluta*, deinde *materia rudis* et *informis*, nondum elaborata. Hinc *embryo* Ps. 139, 16.

גַּלְמוּד m. et f. גַּלְמוּדָה; adj. *durus*, hinc *sterilis*, propriè de solo duro, lapidoso, dein de muliere Jes. 49, 21, poët. de nocte, in qua nemo parietur Job 3, 7, *macer*, fame emaciatus 15, 34. 30, 3.—Rad. גלמד.

גָּלַע rad. in Kal inusit.

Hithpah. inf. הִתְגַּלַּע; fut. יִתְגַּלַּע; *exacerbatus, irritatus est* (altercatione) Prov. 17, 14. 18, 1. 20, 3.

גִּלְעָד n. pr. 1) filii Machir, nepotis Manassis Num. 26, 29, 30, undè patronym. גִּלְעָדִי Jud. 11, 1. 12, 4, et aliorum viror. Jud. 11, 1, 2: 1 Par. 5, 14.—2) montis, urbis et regionis transjordanem ad Orientem Jer. 8, 22. Hos. 6, 8. Zach. 10, 10, etc.

גַּלְעֵד, n. pr. acervi lapidum à Laban et Jacobo congesti Gen. 31, 47.

גָּלַשׁ, *ascendit, prodiit.* Sic Bochart. post Græcos Interpretes in Complutensi editione et Parisiensi nuperâ, Cant. 6, 4. αἱ ἀνέβησαν. Vulgat. Cant. 4, 1, *quæ ascenderunt.* Sic etiam Syrus Interpr. non obstat partic. מִן, quia ascendi potest de uno ad alterum montem, vel in eodem monte de partibus inferioribus ad superiores. Potest etiam textus intelligi hoc ordine. *Capillitium tuum est ut gregis caprarum è monte Galaad quæ ascendunt*, supple *illum montem.* Plura sunt hujusmodi locutionis exempla. Sic 2 Sam. 11, 2, *vidit mulierem se lavantem ex tecto*, pro *vidit ex tecto*, etc. Sic etiam Ps. 68, 24. — Multò simplicius quidam, collato arab. גלש,

vertunt *ut gregis caprarum quæ discumbunt quasi* pendentes *è monte.*

גַּם particula, quæ augendæ orationi inservit ut אַף (q. vid.); 1) *etiam* Gen. 3, 6. Job 7, 11, etc. Sumitur interrog. (pro הֲגַם) *etiamne?* 1 Sam. 22, 7. Zach. 8, 6. גַּם — גַּם *et — et, tàm, quàm* Gen. 24, 25. 43, 8. Ex. 12, 31, *ut—ita* Jer. 51, 12.—2) *adeò* Prov. 14, 20. 17, 26. Joel 3, 2. Cum negandi particulâ, *ne quidem* Ps. 14, 3. 53, 4: 2 Sam. 17, 12, 13. — 3) *inquam, utique* Gen. 20, 5: 1 Sam. 24, 12. Prov. 14, 20, etc. — 4) גַּם־כִּי *etiamsi* Jes. 1, 15. Hos. 8, 10. 9, 16, et omisso כִּי Jes. 49, 15. Ps. 95, 9. — כִּי גַם *etiamsi* Eccl. 4, 14. 8, 12. — 5) *tamen, sed* Ps. 129, 2. Eccl. 4, 16. Eze. 16, 28.

גָּמָא in Kal inusit. *sorpsit, hausit, bibit,* ut in chald.

Pih. גִּמֵּא; undè fut. יְגַמֵּא אֶרֶץ *absorbet terram,* celerrimo cursu Job 39, 24. Familiaris est Arabib. locutio *sorbet terram equus,* quin et Latin. non insueta.

Hiph. imp. f. cum suff. הַגְמִיאֵנִי *sorbere sine me, pota me* Gen. 24, 17. — Indè

גֹּמֶא m. *juncus palustris* spec. *papyrus nilotica,* ita dicta, quia humorem sorbet et bibit, undè *bibula papyrus* Job 8, 11. Jes. 35, 7. Conficiebant indè Ægyptii vestes, calceos, corbes, varii generis vasa, præsertim navigia Ex. 2, 3. Jes. 18, 2.

גַּמָּדִים m. pl. Eze. 27, 11 *milites fortes, audaces.* Hieron. *bellatores.* Aliis n. pr. populi cujusdam Phœniciæ, cæterum incogniti; sed præstat quod præcedit. — Rad. גמד Arab. et Syr. (in *Aphel*) *audax fuit* miles.

גֹּמֶד m. *cubitus,* ut vulgò vertitur Jud. 3, 16.

גְּמוּל n. pr. viri 1 Par. 24, 17.

גְּמוּל m. suff. גְּמֻלְךָ, f. גְּמוּלֵךְ; pl. cum suff. גְּמוּלָיו; 1) *actio, opus, bene* aut *male factum,* plenius גְּמוּל יָדַיִם Jud. 9, 16. Prov. 12, 14. Jes. 3, 11, hinc *beneficium* Ps. 103, 2. הֵשִׁיב גְּמוּלוֹ לְ *rependit alicui actiones* seu *opera ipsius* Ps. 28, 4. Prov. 12, 14, sq. עַל Ps. 94, 2, vel בְּרֹאשׁ Joel 4, 7; it. שִׁלֵּם גְּמוּל לְ id. Ps. 137, 8. Prov. 19, 17, sq. עַל Joel 4, 4. — 2) *retributio* Jes. 35, 4.—Rad. גָּמַל.

גְּמוּלָה f. pl. גְּמֻלוֹת; *beneficium* 2 Sam. 19, 37. it. *opus, agendi ratio* Jes. 59, 18. Jer. 51, 56.

גְּמָזוֹ n. pr. oppidi tribûs Judæ 2 Par. 28, 18.

גָּמַל; part. act. גֹּמֵל, pass. גָּמוּל, et גָּמֻל, cum suff. f. גְּמוּלֵךְ; inf. cum suff. f. גָּמְלֵךְ; imper. גְּמֹל; fut. יִגְמֹל; 1) *tribuit, præstitit* alicui *bonum* vel *malum,* cum dupl. accus. personæ et rei Gen. 50, 15. Prov. 3, 30. Jes. 63, 7, cum ל pers. Jes. 3, 9. Ps. 137, 8. — 2) *benefecit* alicui Prov. 11, 17. cum Ps. 13, 6. 116, 7. 119, 17. 142, 8. — 3) *retribuit, rependit* alicui bonum malumve, Deut. 32, 6. Ps. 18, 21: 2 Par. 20, 11, etc. — 4) *ablactavit* infantem 1 Reg. 11, 20. Jes. 11, 8. 28, 9. — 5) *maturavit* fructum Num. 17, 23, et intrans. *maturuit* Jes. 18, 5.

Niph. נִגְמַל, undè inf. הִגָּמֵל; fut. יִגָּמֵל, cum ו conv. וַיִּגָּמַל; *ablactatus est* Gen. 21, 8: 1 Sam. 1, 22. — Deriv. תַּגְמוּל, גְּמוּלָה, גְּמוּל.

גָּמָל c. pl. גְּמַלִּים ; constr. גִּמְלֵי, suff. גִּמְלֶיךָ ; *camelus* Lev. 11, 4. Deut. 14, 7. Jes. 21, 7 ; sed fœmin. *camela* (Gen. 32, 16). Bochartus aliique ducunt à גָּמַל *retribuit*, quod camelus animal sit *μνησίκακον*. Sed forsan verbo גָּמַל inest vis *portandi* haud secus ac verbo arab.

גִּמְלִי n. pr. viri Num. 13, 12.

גַּמְלִיאֵל n. pr. viri Num. 1, 10. 2, 20. 7, 53.

גָּמַר ; part. גֹּמֵר ; fut. יִגְמֹר, cum Makkeph יִגְמַר־ ; 1) *perfecit, ad finem duxit* : hinc cum עָלַי et בַּעֲדִי *ad felicem exitum omnia mea perduxit* Ps. 57, 3. 138, 8. — 2) intrans. *desiit, defecit* Ps. 7, 10. 12, 2. 77, 9.

גֹּמֶר n. pr. 1) populi aquilonaris Gen. 10, 2, 3. Eze. 38, 6. Incert. quænam fuerint sedes illius ac fines, quamquam haud improbabiliter juxta quosdam intelligendi *Cimmerii* (Κιμμέριοι) Chersonesum Tauricam cum regionibus vicinis ad Tanais et Istri ostia habitantes. Vid. J. D. Michaëlis, *Spicileg.* et *Supplem.* — 2) uxoris Hoseæ prophetæ, Hos. 1, 3.

גְּמַרְיָה n. pr. viri Jer. 29, 3.

גְּמַרְיָהוּ n. pr. viri Jer. 36, 10 — 12.

גַּן c. (f. Gen. 2, 15) ; suff. גַּנִּי ; pl. גַּנִּים *hortus*, maxime *arboretum* Gen. 2, 8 seq. Deut. 11, 10 : 1 Reg. 21, 2, etc. *Hortus clausus* Cant. 4, 12 figuratè de muliere casta. — Rad. גָּנַן.

גָּנַב ; part. pass. גָּנוּב ; f. constr. גְּנֻבַת ; pl. m. גְּנוּבִים ; infin. absol. גָּנוֹב ; fut. יִגְנֹב ; *furatus est, furto absulit, surripuit* Gen. 31, 19, 39. Prov. 6, 30. Hinc *furari aliquem*, vel *cor alicujus*, i. e. *eum decipere, fallere* Gen. 31, 20, 26, 27.

Niph. fut. יִגָּנֵב, *furto auferetur* Ex. 22, 11.

Pih. part. m. pl. constr. מְגַנְּבֵי *sufuratores* Jer. 23, 30 ; fut. conv. וַיְגַנֵּב *et decepit* 2 Sam. 15, 6.

Puh. גֻּנַּב ; infin. absol. גֻּנֹּב ; fut. יְגֻנַּב ; *furto surreptus est* Gen. 40, 15. Ex. 22, 6. Sed Job 4, 12 : *et ad me verbum erat surreptum*, i. e. furtim seu clam ad me perlatum, delatum est.

Hithpah. fut. conv. וַיִּתְגַּנֵּב *et furtim se subduxit* 2 Sam. 19, 4. — Deriv. sqq.

גַּנָּב m. pl. גַּנָּבִים ; *fur* Ex. 22, 1, 6, 7.

גְּנֵבָה f. suff. גְּנֵבָתִי ; *furto ablatum* Ex. 22, 2, 3.

גְּנֻבַת n. pr. viri 1 Reg. 11, 20.

גִּנָּה f. pl. גַּנּוֹת ; *hortus* Jes. 1, 30. Job 8, 16. Am. 4, 9. 9, 14. — Rad. גָּנַן.

גִּנָּה f. id. Esth. 1, 5. 7, 7, 8. Cant. 6, 11. — Rad. גָּנַן.

גִּנְזִים m. pl. undè constr. גִּנְזֵי ; 1) *thesauri* Esth. 3, 9. 4, 7. — 2) *cistæ*, in quibus merces pretiosiores reconduntur Eze. 27, 24. — Rad. גנז chald. arab. *abscondit, in thesauro reposuit.*

גִּנְזָךְ m. undè pl. cum suff. גִּנְזָכָיו, *gazophylacia ejus* (templi) 1 Par. 28, 11. — Rad. גנז cum termin. chald. ךְ.

גָּנַן 1 pers. גָּנוֹתִי ; inf. absol. גָּנֹן ; (vicin. כָּנַן, עָנַן) pr. *texit, obtexit*, translatè *protexit*, ubique de Deo homines protegente, cum עַל et אֶל 2 Reg. 19, 34. 20, 6. Jes. 31, 5. 37, 35. 38, 6.

Hiph. fut. יָגֵן *proteget* cum עַל et בְּעַד Jes. 31, 5. Zach. 9, 15. 12, 8. — Deriv. מָגֵן, גִּנָּה, גַּנָּה, גַּן, מְגִנָּה.

גִּנְתוֹן n. pr. viri Neh. 10, 7. 12, 6. Versu 4 vitiosè legitur גִּנְתוֹי.

גָּעָה *mugiit, boavit;* undè inf. abs. געו (pro גָּעוֹה) 1 Sam. 6, 12. fut. יִגְעֶה Job 6, 5.

גֵּעָה n. pr. loci prope Hierosolyma Jer. 31, 39.

גָּעַל; part. f. גֹּעֶלֶת; *fastidivit, cum fastidio abjecit, respuit.* Sæpè dicunt גָּעֲלָה נַפְשִׁי אֶת *anima mea fastidit aliquid* Lev. 26, 11, etc. cum בְּ Jer. 14, 19, et sine נֶפֶשׁ Lev. 26, 44. Eze. 16, 45.

Niph. נִגְעַל *abjectus est* 2 Sam. 1, 21.

Hiph. fut. יַגְעִיל; undè Job 21, 10: שׁוֹרוֹ עִבַּר וְלֹא יַגְעִיל vertunt haud pauci *taurus ejus transmittit* membrum scilicet aut semen, *et non rejicit,* semen temerè et extra matricem vaccæ. Sed, cum געל omninò sit *aliquid ablatum fastidire, rejicere, spernere,* alii post LXX, Aquila, Symmach. et Vulgat. reddunt: *bos* i. e. vacca *ejus concipit nec respuit,* scil. tauri semen. — * Nobis verò sic explanandus locus videtur: *taurus ejus init* vaccam, et vacca *non abjicit* semen; hoc enim modo sua cuique vox servatur genuina significatio; neque obstare debet subita subjecti mutatio, ut calleuti linguam hebr. patet omninò. Parùm sibi constat Gesenius in isto loco expediendo; conf. *Lexic. man.* pag. 219, ad Hiph. גָּעַל, et pag. 732, ad Pih. עִבַּר *.

גַּעַל m. *fastidium* Eze. 16, 5.

גַּעַל n. pr. viri Jud. 9, 26, 28, 30.

גָּעַר; part. act. גֹּעֵר; inf. constr. גְּעֹר undè cum Makkeph גְּעַר- imper. גְּעַר; fut. יִגְעַר *increpuit, objurgavit,* cum accus. et בְּ Gen. 37, 10. Ruth 2, 16. Jer. 29, 27. Sæpè de Deo aliquem increpante Jes. 17, 13. 54, 9. Ps. 9, 6. 68, 31. 119, 21, maximè ad coercendum eum; hinc *arcuit cohibuit, coercuit* Zach. 3, 2. Mal. 3, 11, sed *ecce increpabo vobis semen,* i. e. vetabo semini, ne germinet Mal. 2, 3. *compescuit* mare Ps. 106, 9. Nah. 1, 4. — Deriv. מִגְעֶרֶת et

גְּעָרָה constr. גַּעֲרַת; suff. גַּעֲרָתוֹ; *increpatio, objurgatio* Prov. 13, 1. Eccl. 7, 5. Job 26, 11. Ps. 76, 7. Ps. 104, 7. Jes. 30, 17. 50, 2.

גָּעַשׁ, undè fut. cum ו conv. וַתִּגְעַשׁ *concussa est* terra Ps. 18, 8.

Puh. גֹּעַשׁ, undè fut. pl. יְגֹעֲשׁוּ *commoventur* Job 34, 20.

Hithpah. fut. conv. וַיִּתְגָּעַשׁ *et commovit se, commotus est* de terra 2 Sam. 22, 8 in Keri plur. m. יִתְגָּעֲשׁוּ *commoventur* Jer. 46, 7.

Hithpoh. הִתְגֹּעַשׁ; fut. יִתְגֹּעַשׁ; *vacillavit, titubavit* Jer. 25, 16, *commotus est* Jer. 46, 8.

גַּעַשׁ n. pr. montis Jos. 24, 30. Jud. 2, 9: 2 Sam. 23, 30: 1 Par. 11, 32.

גַּעְתָּם n. pr. viri Gen. 36, 11, 16.

גַּף m. suff. גַּפּוֹ; pl. constr. גַּפֵּי; 1) *dorsum,* ut גַּב; hinc *fastigium* Prov. 9, 3. — 2) *corpus.* Indè בְּגַפּוֹ *cum* (solo) *corpore suo* i. e. cælebs, sine uxore et liberis Ex. 21, 3, 4.

גֶּפֶן c. suff. גַּפְנִי; pl. גְּפָנִים; *vitis* Gen. 40, 9: 2 Reg. 18, 31. Hos. 10, 1. *vera vitis,* strictius dicitur גֶּפֶן הַיַּיִן Num. 6, 42. Jud. 13, 14, quia eodem vocabulo exprimuntur aliæ similes

plantæ. Sic גֶּפֶן הַשָּׂדֶה vitis agrestis 2 Reg. 4, 39. *Vitis generosa* figuratè designat generosiorem hominum indolem, et contra *vitis peregrina, vitis Sodomitica* indolem ignobilem et degenerem. — Rad. גפן.

גֹּפֶר m. nomen ligni incogniti Gen. 6, 14. E recentioribus Bochartus (Phaleg I, 4) et Celsius (Hierob. 328) haud male spec. κυπάρισσον, *cupressum*, intelligunt, ad litterarum etiam similitudinem non temere provocantes. — Rad. גפר.

גָּפְרִית f. *sulphur*. Gen. 19, 24. Deut. 29, 22. Jes. 30, 33. 34, 9. Job 18, 15. — Rad. גפר.

גֵּר *inquilinus* vid. Rad. גור.

גֵּר m. suff. גָּרִי, גָּרֵךְ; pl. גֵּרִים; *peregrinus, hospes, alienigena*, homo *extra patriam degens* Gen. 15, 13. Ex. 2, 22. 22, 20, etc. Lev. 19, 34. Jes. 5, 17. Sæpè jungitur syn. תּוֹשָׁב *advena, accola* (cf. Michaël. in Jur. mos. 2, § 38) Gen. 23, 4, oppos. אֶזְרָח *indigena* Ex. 12, 19. Jos. 8, 33. — Rad. גוּר.

גֵּר *calx*, vid. גִּיר.

גֹּר *catulus leonis*, vid. גּוֹר.

גֵּרָא n. pr. viror. Gen. 46, 21. Jud. 3, 15: 1 Par. 8, 7. 8, 3, 5: 2 Sam. 16, 5.

גָּרָב m. *porrigo, scabies maligna* Lev. 21, 20. 22, 22. Deut. 28, 27.

גָּרֵב n. pr. 1) viri 2 Sam. 23, 38: 1 Par. 11, 40. — 2) collis in vicinia Hierosolym. Jer. 31, 39.

גַּרְגַּר m. undè pl. גַּרְגְּרִים *grana, baccæ* Jes. 17, 6. — Rad. גָּרַר.

גַּרְגְּרוֹת fem. pl. undè cum suff. גַּרְגְּרוֹתַיִךְ *fauces tuæ, guttura tua* Prov. 1, 9. 3, 3, 22. 6, 21. — Rad. גרר.

גִּרְגָּשִׁי n. pr. populi Cananitici de cujus sedibus non constat Gen. 10, 16. 15, 21. Jos. 24, 11. LXX cum Josepho Ant. Γεργεσαῖος. Euseb. in *Onomast.* sub voc. Γεργασεῖ, eum trans Jordanem habitasse tradit.

גָּרַד in Kal inusit., in chal. syr. arab. *scabit, rasit*.

Hithpah. infin. הִתְגָּרֵד *scabere se* Job. 2, 8.

גָּרָה in Kal inusit.

Pih. גֵּרָה; fut. יְגָרֶה; *provocavit, excitavit* litem Prov. 15, 18. 28, 25. 29, 22.

Hithpah. הִתְגָּרָה; imper. apocop. הִתְגָּר; fut. יִתְגָּרֶה, apoc. יִתְגָּר; pr. *se ipsum excitavit* ad iram, ad litem, ad pugnam, indè 1) *irritatus, irâ percitus est* cum ב *contra* aliquem Prov. 28, 4. — 2) *bellum iniit* cum aliquo, seq. ב, et addito aut omisso מִלְחָמָה *bellum* Deut. 2, 5, 9, 19, 24. Jer. 50, 24. — הִתְגָּרָה בְרָעָה *contendit cum infortunio* tanquam cum hoste 2 Reg. 14, 10. Absol. הִתְגָּרָה *bellum gessit* Dan. 11, 10, et cum לַמִּלְחָמָה *excitavit se, surrexit ad pugnam* Dan. 11, 25. — Deriv. תִּגְרָה.

גֵּרָה f. 1) *ruminatio*, cibus, quem ruminando ex imo retrahit jumentum Lev. 11, 3, etc. Deut. 14, 6, 7. — 2) pr. *granum, faba* ut גֵּרָר, deinde *pondere* et *nummo* Hebræorum *minimo, vicesimâ sicli parte* Ex. 30, 13. Lev. 27, 25. Num. 3, 47. 18, 16. Valde enim probabile, Hebræos, pariter atque Græcos et Romanos, in hâc re siliquæ seu ceratii fabis usos esse. — Rad. גָּרַר.

גָּרוֹן m. suff. גְּרוֹנִי; 1) *guttur*, Ps. 5, 10. 69, 4, etc. קָרָא בְגָרוֹן *clama-*

vit gutture, i. e. plenâ voce, ore pleno, Jes. 58, 1. — 2) *jugulum, collum*, hinc Jes. 3, 16: *erecto jugulo incedunt*, i. e. altos spiritus gerunt. — Rad. גָּרָה.

גֵּרוּת f. *hospitium* Jer. 41, 17. — Rad. גּוּר.

גָּרַז in Kal inusit. ut גָּזַר quod vid.

Niph. נִגְזַר *excisus*, seu *exclusus est* Ps. 31, 23. 88, 6. — Deriv. seqq.

גְּרִזִי vel גִּרְזִי n. pr. populi in vicinia Philistææ 1 Sam. 27, 8 Chethib. Hinc forsan הַר גְּרִזִים *mons Garizim*, in agro Ephraim Deut. 11, 29. 27, 12. Jos. 8, 33.

גַּרְזֶן m. *securis* Deut. 19, 5. 20, 19. 1 Reg. 6, 7. Jes. 10, 15.—Rad. גָּרַז.

גָּרֶל m. undè constr. in Chethib Prov. 19, 19. גֶּרֶל־חֵמָה *asper iræ*, i. e. iræ asperæ, iracundus et asper; sic Schultens, sed Keri habet גְּדל חֵמָה *valens irâ, iracundus*, quod exprimunt omnes veteres interpretes.

גֹּרָל vid. גּוֹרָל.

גָּרַם, forsitan *seposuit, servavit*. Undè Soph. 3, 3: לֹא גָרְמוּ לַבֹּקֶר *nihil seposuerunt in diem crastinum*. Sic omnes versiones quoad sensum; alii *ossa roserunt* Soph. 3, 3. LXX οὐχ ὑπελίποντο. Vulgat. *non relinquebant ad mane*. Cf. אָצַל לְ Gen. 27, 36.

Pih. גֵּרַם; יְגָרֵם; (denom. à גֶּרֶם) *ossa derosit* al. *confregit* Num. 24, 8. Hinc translatè Eze. 23, 34: *ebibes et exsuges illud* (poculum) וְאֶת־חַרְשִׂיהָ תְגָרְמִי *et testes ejus rodes* i. e. lambes, ne guttam quidem vini in illis relictura.

גֶּרֶם m. pl. גְּרָמִים; suff. גַּרְמָיו; 1) *os* ut עֶצֶם, sed rarius et nonnisi poët. Prov. 17, 22. 25, 15. Job 40, 18. Hinc חֲמוֹר גֶּרֶם *asinus* ossibus valens, i. e. validus, robustus Gen. 49, 14.— 2) *substantia* rei, res *ipsa* (ut עֶצֶם) אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת *super gradus ipsos* 2 Reg. 9, 13.

גַּרְמִי n. pr. viri 1 Par. 4, 19.

גֹּרֶן f. c. cum ה local. גָּרְנָה; suff. גָּרְנִי; pl. גֳּרָנוֹת; constr. גָּרְנוֹת); 1) *area, forum* ante portas urbium, alibi רְחֹב dicta, 1 Reg. 22, 10: 2 Par. 18, 9. — 2) *area*, in quâ fruges triturantur Ruth 3, 2. Hos. 9, 1. Mich. 4, 12, etc. *Proventus areæ* i. e. *fruges* Num. 18, 30: sed Jes. 21, 10: בֶּן־גָּרְנִי *fili areæ meæ* i. e. ô gens patria, quæ nunc conculcata et fracta es, ut fruges in area solent. Parall. מְדֻשָּׁתִי *tritura mea*. Metonym. sumitur pro ipso *frumento* Job 39, 12.— Rad. גרן.

גָּרַס *fractus, comminutus fuit* Ps. 119, 20.

Hiph. fut. conv. וַיְגָרֶס *confregit* (*dentes meos*) figuratè pro conditione longè molestissimâ et infelicissimâ Thren. 3, 16. Vide infra גָּרַשׁ.

גָּרַע; part. pass. f. גְּרוּעָה vel גְּרֻעָה; inf. constr. גְּרוֹעַ; fut. יִגְרַע; 1) *abrasit* barbam Jer. 48, 37. et in nonnullis codd. Jes. 15, 2. Indè — 2) generatim *detraxit* Jer. 26, 2. Job. 36, 7. Sæpè גָּרַע מִן valet: *detraxit* (*aliquid*) *de* aliquâ re, ita quidem, ut accusativus partis detractæ omittatur Ex. 5, 8, 19. Deut. 4, 2. 13, 1. Eccl. 3 14. Hinc cum acc. *diminuit*, pr. *detraxit de* Ex. 21, 10. Eze. 16, 27. Job 15, 4. Seq. אֶל *attraxit* Job 15, 8.

Niph. fut. יִגָּרַע et יִגָּרֵעַ. Constr.

velita, ut res detrahenda disertè notetur Num. 27, 4. 36, 3, vel ita ut suppleatur, נִגְרַע; 1) *detractum est* aliquid (imperson.) Ex. 5, 11. Lev. 27, 18. Num. 36, 3. — 2) *imminutus, inferior fuit* Num. 9, 7. 27, 4.

Pih. fut. יְגָרַע *attrahit* Job 36, 27. — Deriv. מְגֵרָעוֹת.

גָּרַף *rapuit, abripuit, everrit* Jud. 5, 21. — Deriv. אֶגְרוֹף, מְגֵרָפָה.

גָּרַר; fut. יִגּוֹר, undè cum suff. יְגוֹרֵהוּ; *traxit, rapuit.* Habac. 1, 15. Prov. 21, 7.

Niph. fut. in pausâ יִגָּר *ruminabit* (cibum) Lev. 11, 7; quod tamen ad Kal refert Gesenius. Part. pl. f. נִגָּרוֹת (formæ chald.) *corrasæ* opes Job 20, 28, juxta eumdem Gesen. sed omnes fere alii radici נָגַר tribuunt.

Pohal. part. pl. f. מְגוֹרָרוֹת *dissectæ* 1 Reg. 7, 9.

Hithpoh. part. מִתְגּוֹרֵר *trahens, rapiens* de turbine Jer. 30, 23. — Deriv. גְּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת, גֵּרָה, מְגֵרָה.

גְּרָר n. pr. urbis Philistæorum Gen. 20, 1. 26, 1, 17.

גֵּרְשׁ m. suff. f. גִּרְשָׁהּ; *contusum* Lev. 2, 14, 16. Conf. גָּרַס—Rad. גרשׁ.

גָּרַשׁ; part. act. גֹּרֵשׁ, pass. fem. גְּרוּשָׁה; *expulit* Ex. 34, 11. Jes. 57, 20. It. *abegit, repudiavit* uxorem Lev. 21, 7, 14. 22, 13. Num. 30, 10. Eze. 44, 22.

Niph. נִגְרַשׁ; part. נִגְרָשׁ 1) *expulsus est* Jon. 2, 5. — 2) *propulsus*, seu *abreptus est* Amos 8, 8. — 3) *impulsus*, commotus fuit de marc Jes. 57, 20.

Pih. גֵּרֵשׁ; infin. גָּרֵשׁ; fut. יְגָרֵשׁ, pl. cum ן parag. יְגָרְשׁוּן; *expulit, abegit* Gen. 3, 24. Ex. 11, 1. 23, 29, 31. Jud. 2, 3.

Puh. גֹּרַשׁ; fut. pl. in pausâ יְגֹרָשׁוּ; *expulsus est* Ex. 12, 30. Job 30, 5. — Deriv. מְגֹרָשׁ et quæ statim sequuntur.

גֹּרֶשׁ m. pr. *quod propellitur, protruditur*, hinc *proventus.* Deut. 33, 14.

גְּרֻשָׁה f. undè pl. cum suff. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם *expulsiones vestræ* Eze. 45, 9.

גֵּרְשׁוֹן n. pr. filius Levi, auctor levitica: Gersonitarum gentis Gen. 16, 11. Ex. 6, 16. Num. 3, 17, etc. Indè patronym. גֵּרְשֻׁנִּי Num. 3, 23. 26, 57.

גֵּרְשֹׁם n. pr. 1) filii Mosis Ex. 2, 22. 18, 3. — 2) filii Levi, qui alibi גֵּרְשׁוֹן — 3) alior. viror. Jud. 18, 30. Esr. 8, 2.

גְּשׁוּר n. pr. vel unius, vel plurium regionum.

גְּשׁוּרִי nom. gent. 1) populi ad radices Hermon Deut. 3, 14. Jos. 12, 5. 13. — 2) populi in vicinia Philistææ Jos. 13, 2 : 1 Sam. 27, 8.

גָּשַׁם in Kal. inusit.

Hiph. part. pl. מַגְשִׁימִים *pluere facientes* Jer. 14, 22. Forsan est denom. à seq.

גֶּשֶׁם m. pl. גְּשָׁמִים, constr. גִּשְׁמֵי; 1) *pluvia vehementior, imber* Gen. 7, 2 : 1 Reg. 18, 45. Eze. 13, 11. 13. Job 37, 6. — 2) n. pr. viri Neh. 2, 19. 6, 1, 2, quod et גַּשְׁמוּ scribitur.

גִּשְׁמָה m. suff. גִּשְׁמָהּ *imber ejus* Eze. 22, 24.

גֹּשֶׁן n. pr. 1) Ægypti regio, in quâ Israelitæ indè à Jacobi tempore usque ad Mosen (i. e. per 430 annos) habitârunt. Gen. 45, 10. 46, 28, 34. 47,

27. 50, 8. Ex. 9, 26. — 2) urbs in tribu Juda Jos. 10, 41. 11, 16. 15, 51.

גְּשְׁפָּא n. pr. viri Neh. 11, 21.

גָּשַׁשׁ in Kal inus. Vicin. est קָשַׁשׁ. Pih. fut. cum ה parag. נְגַשֵּׁשָׁה *palpamus, palpando quærimus* Jes. 59, 10.

גַּת f. pl. גִּתּוֹת; 1) *torcular,* vel potius *cupa (cuve) superior* in quâ uvæ conculcantur, et ex quâ mustum in cupam inferiorem (יֶקֶב) destillat. Joël 4, 13. Neh. 13, 15. Thren. 1, 15. — 2) n. pr. urbis Philistæorum, Jos. 13, 3 : 1 Sam. 6, 17. 21, 11 : 1 Reg. 2, 39, 40. Indè patron. גִּתִּי. — 3) גַּת חֵפֶר oppidum in tribu Zabulon (cum He locali גִּתָּה חֵפֶר) Jos. 19, 13. — 4) גַּת רִמּוֹן oppidum in tribu Dan. Jos. 19, 45. — Quoad etymon quidem, ad radicem יגן collatam cum arab. وغن *contudit, subegit, pressit,* referunt; undè גַּת, quod contractum est ex גִּנַּת, ut בַּת ex בִּנָּת, usurpatur pro יִגַּנַּת. Vi formæ posset referri ad rad. inusit. גנת, vel גתת.

גִּתִּי n. gent. à גַּת no. 2. 2 Sam. 6, 10, 11. 15, 18. Indè fem. גִּתִּית Ps. 8, 1. 81, 1. 84, 1 vel *instrumenti musici* genus, Gathitis familiare, vel initium carminis illis temporibus noti, ad cujus modos cantandum erat; quod præfero ob עַל præpositum.

גִּתַּיִם n. pr. oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 33.

גֶּתֶר n. pr. regionis Aramæorum, cujus fines prorsus ignorantur Gen. 10, 23.

ד

ד Quarta alphabeti littera hebraicè דָּלֶת *Daleth* sonans; in numeralibus valet *quatuor.* — Permutatur haud rarò cum ט, ת, et interdum cum ז; quæ ultima permutatio constat, ubi conferantur aliæ linguæ semiticæ.

דָּאַב; infin. cum ה parag. דָּאֳבָה; *tabuit, liquefactus est,* hinc *languit.* Ps. 88, 10. Jer. 31, 25, 31, 12. — Deriv. seq.

דָּאֳבָה f. *pavor, timor* Job. 41, 14.

דָּאֳבוֹן m. constr. דַּאֲבוֹן *tabes, contabescentia* Deut. 28, 65.

דָּאג m. ut דָּג *piscis.* Neh. 13, 16.

דָּאַג; fut. יִדְאַג; propr. ut דָּאַב *liquefactus fuit,* hinc *timuit, metuit* Jer. 17, 8, cum acc. 38, 19. Jes. 57, 11, מִן Jer. 42, 16; it. לְ person. cui metuimus 1 Sam. 9, 5. 10, 2, et מִן rei, propter quam metuitur Ps. 38, 19. — Deriv. seq.

דֹּאֵג n. pr. viri 1 Sam. 21, 8. 22, 9. Ps. 52, 2. In Chethib 1 Sam. 22, 18. 22 est דּוֹיֵג.

דְּאָגָה f. ut דָּאֳבָה *pavor, timor, sollicitudo.* Eze. 4, 16. 12, 18, 19. Jer. 49, 23. Prov. 12, 25.

דָּאָה; fut. יִדְאֶה, apocop. יֵדֶא; *volavit, volitavit* Deuter. 28, 49. Jer. 48, 40. Ps. 18, 11. (De וידא 2 Reg. 17, 21 vid. נדא). — Deriv. דַּיָּה et

דָּאָה f. *avis* quædam *rapax,* eaque *celeriter volans.* LXX γύψ. Vulg. *milvus* Lev. 11, 14.

יִדְאָלָה vid. דָּאַל.

דּוֹאר vid. דאר.

דֹּב et דּוֹב m. epicœn. pl. דֻּבִּים; 1 Sam. 17, 34 : 2 Reg. 2, 24. Jes. 59, 11, *ursus,* Prov. 17, 12. Hos. 13, 8 : דֹּב שַׁכּוּל *ursus* (i. e. *ursa*) *catulis orbatus* — Rad. דָּבַב.

דֹּבְאָ m. forsan ut Vulg. *senectus*, vel mors. Deut. 33, 25; כְּיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ *ut vita tua, ita senectus tua.* — Rad. דבא.

דָּבַב; undè part. act. דֹּבֵב, Cant. 7, 10, vulgo *loquens*, al. *loqui faciens*, quasi præter. Pohel esset; sed al. ex usu arab. *reptans, leniter incedens*, seu *fluens*; quod quidem valdè commendat הוֹלֵךְ, in parallelism. positum, et de vino usitatum. — Deriv. דּוֹב, דֹּב, et

דִּבָּה f. constr. דִּבַּת; suff. דִּבָּתְךָ; (rad. דָּבַב no. 2) *obtrectatio, calumnia, infamia*; sumitur vel activè Ps. 31, 14. Jer. 20, 10, vel passivè Gen. 37, 2. Num. 13, 32. 14, 37. Prov. 25, 10.

דְּבוֹרָה f. pl. דְּבֹרִים; 1) *apis* Deut. 1, 44. Jud. 14, 18. Jes. 7, 18. Ps. 118, 12. — 2) n. pr. prophetissæ Jud. 4, 4, 5. 5, 1. — Rad. דָּבַר.

דְּבְיוֹנִים m. pl. 2 Reg. 6, 25 in Keri, *stercora columbarum*, honestè dictum pro חֲרֵי יוֹנִים, ut habet Chethib, pr. *fluor, profluvium columbarum*, à verbo דבא, דבה, in hebr. inus. sed in chald. *fluendi* vim habente.

דְּבִיר m. 1) *adytum* templi Salomonei, alibi קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים sanctum sanctorum dictum; pars templi interior seu portica i. e. occidentalis. — 2) n. pr. viri Jos. 10, 3. — 3) dictum, 1 Reg. 6, 5, etc. 2 Chr. 3, 16, etc. n. pr. oppidi tribûs Judæ, olim *Kirjath Sepher* dicti Jud. 1, 11. — Rad. דָּבַר.

דְּבֶלָה f. constr. דִּבֶלַת; pl. דְּבֵלִים; *palatha, massa* ficuum aridarum *compressa* in modum placentæ 1 Sam. 25, 18. 1 Chr. 12, 40, addito תְּאֵנִים 2 Reg. 20, 7. — Rad. דבל.

דִּבְלָה Eze. 6, 14 aliis videtur vitiosè scriptum pro רִבְלָה (quod vid.); aliis idem est ac sequens.

דִּבְלָתַיִם Num. 33, 46, et בֵּית דִּבְלָתַיִם Jer. 48, 22, n. pr. oppidi Moabitarum. Hieronym. *Deblatai.*

דָּבַק et דָּבֵק; infin. cum ה parag. דָּבְקָה; fut. יִדְבַּק, fem. cum ן parag. et in pausâ תִּדְבָּקִין; 1) *adhæsit* spec. firmiter seu visco, *agglutinatus est.* Constr. sq. בְּ Job 19, 20, אֶל Jer. 13, 11, לְ Ps. 102, 6. Thren. 4, 4: *adhæret lingua lactantis palato suo* (præ siti, ariditate). Ps. 22, 16. Eadem locutio usurpatur de eo, qui obmutescit reverentiâ ductus Job 29, 10. Ps. 137, 6. Deut. 13, 18: *nec quidquam manibus tuis adhæreat*, h. e. ne quidquam surripias. Job 31, 7, Metaph. *secutus est aliquem, ei adhæsit* Ruth 2, 8, 21, sq. בְּ V. 23. Hinc *addictus est alicui*, singulari ejus amore ductus (κολλᾶσθαι τινί), cum בְּ et לְ Deut. 10, 20. 11, 22: 2 Sam. 20, 2: 1 Reg. 11, 2. Jos. 23, 12. Gen. 2, 24. 34, 3, cum אַחֲרֵי Ps. 63, 9. — 2) *assecutus est, attigit* aliquem, cum accus. בְּ et אַחֲרֵי Gen. 19, 29. Deut. 28, 60. Jer. 42, 16.

Pub. fut. pl. in pausâ יִדָּבְקוּ *conglutinantur, cohærent* Job 38, 38. 41, 9.

Hiph. הִדְבִּיק; fut. יַדְבִּיק, apocop. יַדְבֵּק, pl. יַדְבִּיקוּ et irreg. יַדְבְּקוּ; 1) *fecit adhærere, agglutinavit* Eze. 3, 26. 29, 4. Jer. 13, 11. — 2) *persecutus est*, cum accus. Jud. 18, 22. 2 Sam. 1, 6, et אַחֲרֵי Jud. 20, 45: 1 Sam. 14, 22. 31, 2. — 3) *assecutus est, attigit* Gen. 31, 23. Jud. 20, 42, nec non causat. *fecit, ut attingeret* Deut. 28, 21.

Hoph. part. מְדֻבָּק *agglutinatus* Ps. 22, 16. — Derivat. seq.

דָּבֵק, f. דְּבֵקָה; pl. m. דְּבֵקִים; *adhærens* 2 Par. 3, 11. Metaph. *deditus* addictus Deut. 4, 4 : 2 Reg. 3, 3. Prov. 18, 24.

דֶּבֶק m. pl. דְּבָקִים; 1) *ferruminatio* metalli Jes. 41, 7. — 2) *junctura, commissura* 1 Reg. 22, 34 : 2 Chr. 18, 33.

דָּבַר; in Kal non occurrit, nisi part. act. דֹּבֵר pl. דֹּבְרִים, constr. דֹּבְרֵי; pl. f. דֹּבְרוֹת; pass. דָּבֻר; infin. cum suff. et in pausâ דָּבְרָךְ. Variæ hujus radicis significationes quæ apparent, aliæ in derivatis, aliæ in verbo ipso, aliæ demum in linguis cognatis, hunc in modum dispescendæ esse, per multis videntur. 1) *seruit, nexuit, ordinavit;* indè — 2) *duxit, egit,* spec. pecudes *pastum egit,* populum *rexit, administravit in ordinem coëgit, subegit.* — 3) *secutus est, à tergo* seu *ponè fuit.* — 4) *insidiatus est, perdidit.* — 5) à primariâ nectendi et serendi potestate oritur significatio in verbo frequentissima *loquendi*, propr. *verba serendi* (conf. *sermo* et *dissero* à *serendo*, et gr. εἴρω, *necto* et *dico*). Ex. 6, 29. Num. 27, 7. 32, 27. 36, 5. Ps. 5, 7. Prov. 25, 11. — Notand. דֹּבֵר שָׁלוֹם לְ *loquens pro salute,* alicujus Esth. 10, 3.

Niph. נִדְבַּר; part. plur. נִדְבָּרִים; reciprocè *collocutus est* alter cum altero, Mal. 3, 16, seq. בְּ Eze. 33, 30. Ps. 119, 23, et עַל Mal. 3, 13.

Pih. דִּבֵּר et in mediâ sententiâ דִּבֶּר; part. מְדַבֵּר, f. מְדַבֶּרֶת, pl. m. מְדַבְּרִים, f. מְדַבְּרוֹת; infin. cum suff. דַּבְּרוֹ; imp. דַּבֵּר; fut. יְדַבֵּר, cum ה parag. יְדַבְּרָה, in pausâ יְדַבֶּרָּה, pl. cum ן parag. יְדַבְּרוּן; 1) *locutus est*, diversum ab אָמַר *dixit.* Ponitur autem — a) absol. Num. 12, 2. Eze. 3, 18. Job. 11, 5, etc. — b) Cum acc. ejus, quod quis loquitur, Ex. 6, 29. Ps. 101, 7. Jes. 45, 19. Dan. 11, 27, etc. דִּבֶּר דְּבָרִים *verba locutus est,* nil amplius, quemadmodum latinè dicunt *verba dare.* Hos. 10, 4. — Sed דִּבֶּר דִּבְרִיו *causam suam dixit, egit* (*plaider sa cause*) sensu forensi Jos. 20, 4 : 2 Sam. 19, 30. Rarò, ut אָמַר *dixit;* sed potius in hoc casu לֵאמֹר est subaudiendum. Gen. 41, 17. Ex. 32, 7 : 1 Reg. 21, 5. Eze. 40, 4. Dan. 2, 4, etc. Personam, quâcum colloquimur, præcedunt particulæ בְּ Num. 12, 6, 8. Zach. 1, 9. etc. אֶל Gen. 8, 15. 19, 14 et לְ Jud. 14 7, עִם Gen. 31, 29. Deut. 5, 4; præpos. אֵת (cum) Gen. 23, 8. 42, 30, עַל Jer. 6, 10. Semel cum acc. *allocutus est* Gen. 37, 4, conf. λέγειν τινά, *alicui dicere. Loqui de aliquo* vel *de aliquâ re* ponitur cum acc. Gen. 19, 21. 23, 16. Ruth 4, 1. cum בְּ 1 Sam. 19, 3, אֶל Job 42, 7, עַל 1 Reg. 2, 19. Dan. 9, 12. Jer. 25, 13. 42, 19. — *Contra* aliquem *loqui* cum עַל Ps. 109, 20. Jer. 29, 32. Deut. 13, 6; vel בְּ Num. 21, 7. Job 19, 18. Ps. 50, 20. 78, 19. Sed דִּבֶּר בְּ est etiam *per* aliquem *locutus est,* aliquo *usus est interprete* Num. 12, 2 : 2 Sam. 23, 2 : 1 Reg. 22, 28. — *Loqui* autem, docente contextu, sæpè est — a) *promittere* Deut. 19, 8. Jon. 3, 10, cum acc. rei Deut. 6, 3, cum אֶל et עַל person.; et in malam partem *minari* Ex. 32, 14. — b) *præcipere, jubere* Gen. 12, 4. Ex. 1, 17. 23, 22. *admonere* 1 Sam. 25, 17. — c) *elo-*

qui carmen, id quod *canere* Jud. 5, 12. — d) *alloqui* mulierem, i. e. *in matrimonium expetere*, sq. לְ Jud. 14, 7, בְּ 1 Sam. 25, 39. — Insuper notandæ sunt hæ locutiones, quæ cæterum è contextu facilè expediuntur: — e) דִּבֶּר עַל־לֵב פ׳ *blandè allocutus est aliquem, consolatus est*, — f) דִּבֶּר בְּלִבּוֹ, אֶל לִבּוֹ, עַל לִבּוֹ, עִם לִבּוֹ *secum locutus est.* — g) דִּבֶּר טוֹב טוֹבָה עַל (de Deo) *bona locutus est de aliquo*, promisit. Num. 10, 29. 1 Sam. 25, 30. Jer. 18, 20. דִּבֶּר רָעָה עַל *mala* alicui *decrevit, inflixit.* 1 Reg. 22, 23. Jer. 11, 17. 19, 15. 26, 19. 35, 14, sq. אֶל 36, 31. — h) דִּבֶּר טוֹבוֹת אֶל, אֶת *blandè cum aliquo locutus est* 2 Reg. 25, 28. Jer. 12, 6, it. דִּבֶּר שָׁלוֹם עִם *amicè, quietè cum aliquo locutus est.* Ps. 28, 3, seq. אֶת Jer. 9, 7, seq. אֶל *salutem nuntiavit, promisit.* Ps. 85, 9, et בְּ *fausta apprecatus est* Ps. 122, 8, אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ *fausta tibi apprecor*; sed absolutè Ps. 35, 20. — i) Quoad דִּבֶּר מִשְׁפָּט אֶת, vid. מִשְׁפָּט. — 2) *insidias, perniciem struxit* Ps. 127, 5; hinc *perdidit, delevit* 2 Par. 22, 10 (conf. אָבַד loco parallelo 2 Reg. 11, 1).

Puh. part. מְדֻבָּר *dictus* Ps. 87, 3. fut. יְדֻבַּר־בָּהּ *sermo erit de eâ, expetetur* in matrimonium Cant. 8, 8.

Hiph. fut. conv. וַיַּדְבֵּר *subegit, subjecit* Ps. 18, 48. 47, 4.

Hithp. part. מִתְדַּבֵּר *colloquens* Num. 7, 89. 2 Sam. 14, 13. Eze. 2, 2, pro מִתְדַּבֵּר. — Deriv. דְּבִיר, מְדְבָּר, דְּבוֹרָה, et seqq.

דָּבָר m. constr. דְּבַר, suff. דְּבָרִי; pl. דְּבָרִים, constr. דִּבְרֵי; suff. דְּבָרֶיךָ;

1) *verbum* λόγος Gen. 44, 18, etc. Sæpè in pl. Gen. 29, 13. Ex. 4, 28. 18, 19, etc Sæpè etiam in sing. collect. *verba, sermo, vox* Job 15, 3. דְּבַר שְׂפָתַיִם *vox labiorum* i. e. *sermo futilis, inanis* Jes. 36, 5. נְבוֹן דָּבָר *sermonis peritus* 1 Sam. 16, 18. Spec. est — a) *promissio, promissum*, 1 Reg. 2, 4. 8, 20. 12, 16. Ps. 33, 4. 56, 5. — b) *præceptum, edictum* Esth. 1, 19. Jos. 1, 13: 1 Sam. 17, 29: Jes. 8, 10. Exod. 34, 28: עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים *decem præcepta, decalogus.* 1 Par. 26, 32: 2 Par. 29, 15. — c) *effatum, sententia*, ut sapientis Prov. 4, 4. 20. 30, 1. 31, 1; imprim. *effatum numinis, oraculum*, Num. 23, 5. 16. Jer. 1, 4. Eze. 3, 16. Job 4, 12. — d) *consilium, sententia proposita.* 2 Sam. 17, 6. — e) *rumor, nuntius* 1 Reg. 10, 6. — 2) *id de quo* dici, sermo fieri *potest, res, res gesta, negotium*, ut λόγος, ἔπος et ῥῆμα דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה *res gestæ, facinora Salomonis* 1 Reg. 11, 41. דִּבְרֵי הַיָּמִים *rerum gestarum commentarii*, 1 Par. 27, 24. Esth. 6, 1. הַדָּבָר הַזֶּה *hæc res, hoc.* Gen. 20, 10. 21, 11, 26. כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה *omnes hæ res, hæc omnia* Gen. 20, 8. כַּדָּבָר הַזֶּה Gen. 18, 25. 32, 20. 44, 7, et כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה 24, 28. 39, 17, 19 *hoc modo, ita.* אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה *his ita gestis, quo facto.* Gen. 15, 1. 22, 1. 39, 7. דְּבַר יוֹם *quotidianum*, hinc דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ *quotidianum suo die*, i. e. *diebus singulis*, Ex. 5, 13, 19. 16, 4. Lev. 23, 37: 1 Reg. 8, 59. It. לִדְבַר יוֹם בְּיוֹם 2 Paral. 8, 13 et יוֹם בְּיוֹמוֹ 2 Paralip. 8, 14. 31, 16. — hinc 3) *aliquid.* Gen. 18, 14. אֵין דָּבָר, לֹא דָּבָר *nihil* 1 Sam. 20, 21. כָּל־דָּבָר *omnis, ulla res.* Num. 31, 23. Deut.

17, 1. דָּבָר טוֹב *aliquid boni* 1 Reg. 14, 13. דָּבָר טָמֵא *impuri quiddam* Levit. 5, 2. — 4) *causa, ratio,* Jos. 5, 4. Hinc עַל דְּבַר *propter* Gen. 12, 17. 20, 11. 43, 18. עַל דִּבְרֵי id. Deut. 4, 21. Jer. 7, 22. 14, 1. עַל דְּבַר אֲשֶׁר (sequente verbo) *propterea quod* Deut. 22, 24. 23, 5 : 2 Sam. 13, 22. — 5) *causa*, sensu forensi Ex. 18, 16, 22. 22, 8. Job 19, 28. Esdr. 10, 16. Jos. 24, 4, etc. Hinc בַּעַל דְּבָרִים *qui causas habet* Ex. 24, 14.

דֶּבֶר m. pl. דְּבָרִים, undè cum suff. דְּבָרֶיךָ (Hos 13, (14) pr. *pernicies, mors*, hinc *pestis* Ex. 9, 3. Deut. 28, 21 : 2 Sam. 24, 13 : 1 Reg. 8, 37, etc. LXX. plerumque θάνατος cf. Sir. 39, 29. conf. Eccli 39, 29.

דֶּבֶר m. undè cum suff. דְּבָרוֹ, דְּבָרָם, דְּבָרָן, *pascuum ejus, eorum* Jes. 5, 17. Mich. 2, 12.

דְּבָרוֹת pl. f. *rates*, ut quæ per mare, flumina agantur, 1 Reg. 5, 23.

דִּבְּרָה f. undè pl. cum suff. Deut. 33, 3 : יִשָּׂא מִדִּבְרוֹתֶיךָ *accipit* (Israël) *de verbis, præceptis tuis ;* sic rectè LXX et Vulgat.

דִּבְרָה f. constr. דִּבְרַת, cum י parag. דִּבְרָתִי ; suff. דִּבְרָתִי ; ut דָּבָר ; 1) *ratio, modus.* Ps. 110, 4 : *tu es sacerdos in æteruum* עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק *secundum rationem Melchisedek* LXX κατὰ τὴν τάξιν, Vulgat. *secundum ordinem.* Paul. in Epist. ad Hebr. 5, 6 ut LXX, sed 7, 15 κατὰ τὴν ὁμοιότητα, Vulgat. *secundum similitudinem* — 2) *causa*, hinc עַל דִּבְרַת *propter* Eccl. 3, 18. 8, 2. עַל דִּבְרַת שׁ *ideò ut* 7, 14. — 3) *causa*, sensu forensi Job 5, 8.

דְּבַשׁ m. suff. דִּבְשִׁי *mel.* Spec. est 1) *mel apum* Lev. 2, 11 : 1 Sam. 14, 26. Prov. 16, 24, etc. דְּבַשׁ מִצּוּר et דְּבַשׁ מִסֶּלַע *mel ex rupe* i. e. mel quod apes deponunt in rupium rimis et fissuris Deut. 32, 13. Ps. 81, 17. sic intellige *mel silvestre* de quo 1 Sam. 14, 26, 27. — 2) *mel uvarum*, i. e. mustum, seu syrupus ex uvis passis confectus, quem hodieque ex Palæstinâ, imprimis ex Hebronis regione, in Ægyptum deportari solet Gen. 43, 11. Eze. 27, 17 : 2 Par. 31, 5. Cæterum conf. quæ diximus in *Introd. histor. et critique aux livr. de l'Anc. et du Nouv. Test. T. II. contenant l'Archéol. Biblique, pag.* 209, 228.

דַּבֶּשֶׁת f. — 1) *gibbus* cameli Jes. 30, 6. — 2) n. pr. oppidi, Jos. 19, 11. — Etymon latet omninò.

דָּג m. pl דָּגִים, constr. דְּגֵי ; pr. *mirificè se multiplicans* (rad. דָּגָה), hinc *piscis* Gen. 9, 2. Num. 11, 22 : 1 Reg. 5, 13. Job 40, 31. Jon. 2, 1, 11. Neh. 3, 3. — Indè verbum denomin. דּוּג.

דָּגָה f. constr. דְּגַת ; דָּגָתָם ; id. Deut. 4, 18. Jon. 2, 2, plerumque collectiv. Gen. 1, 26. 28. Ex. 7, 18. 21. Num. 11, 5. Eze. 29, 4. 5.

דָּגָה *mirum in modum multiplicatus, auctus est ;* fut. pl. יִדְגּוּ *perquàm maximè multiplicentur* Gen. 48, 16. — Deriv. דָּגָן, דָּגָה, דָּג.

דָּגוֹן n. pr. Philistæorum idoli, quod capite manibusque humanis erat, et reliquo corpore piscem referebat 1 Sam. 5, 2, 3, 4. Jud. 16, 23. בֵּית דָּגוֹן *templum Dagon* 1 Par. 10, 10, alibi n. pr. loci, vid. in בַּיִת.

דָּגַל *vexilla erexit.* Verbum denomin. à דֶּגֶל undè fut. נִדְגַּל *vexilla*

crigemus Ps. 20, 6. LXX et Vulgat. *magnificabimur*, legentes vel conjicientes נגדל. Part. pass. דָּגוּל *instar vexilli elatus, conspicuus, insignis*, de juvene Cant. 5, 11.

Niph. part. f. pl. כַּנִּדְגָּלוֹת *vexillis instructæ copiæ* Cant. 6, 4, 10.

דֶּגֶל m. suff. דִּגְלוֹ; pl. דְּגָלִים, constr. דִּגְלֵי *vexillum militare* idque *majus* (minora enim dicuntur אתות) Num. 1, 52. 2, 2, etc. Cant. 2, 4.

דָּגָן m. constr. דְּגַן; suff. דְּגָנִי; pr. *mirum in modum se multiplicans*, dein *frumentum*, Gen. 27, 28, 37. Num. 18, 27. Deut. 28, 51, de *pane* Thren. 2, 12. — Rad. דָּגָה.

דָּגַר ut chald. דְּגַר et ut rectè Vulgat. habet, *fovit* ova pullosque, Jes. 34, 15. Jer. 17, 11.

דַּד m. dual דַּדַּיִם; constr. דַּדֵּי; suff. f. דַּדַּיִךְ, דַּדַּיִךְ; *utraque mamma* Eze. 23, 3, 8, 21. Prov. 5, 19.

דָּדָה in Kal inusit.

Hithp. הִתְדַּדָּה (pro הִתְדַּדָּה); undè fut. אֶדַּדֶּה *lentè incedam* i. e. modestè et submissè agam lugentium more Jes. 38, 15. Quoad Ps. 42, 5: אֶדַּדֵּם *incedam lentè cum eis* (de solemni pompæ tarditate) est pro אֶדַּדֶּה עִמָּהֶם.

דְּדָן n. pr. populi et regionis in Arabiâ septentrionali, Gen. 10, 7. 25, 3. Jer. 25, 23. Eze. 27, 15, etc.

דְּדָנִים m. pl. *Dodanæi*, n. pr. populi Gen. 10, 4. Sed Samar. et LXX legerunt רֹדָנִים *Rhodii*, quod ipse textus hebr. refert in 1 Par. 1, 7.

דָּהַם in Kal inusit.

Niph. part. נִדְהָם *stupefactus, attonitus* subito infortunio, ex usu Arab. Jer. 14, 9.

דָּהַר, undè part. דֹּהֵר *celeriter currens concitatissimus* equus Nah. 3, 2. — Deriv. תַּדְהָר, et

דַּהֲרָה f. *cursus equi concitatus*, Jud. 5, 22.

דּוֹב, *ursus*, vid. דב.

דָּוָה ut דָּאַב *tabuit, languit.*

Hiph. part. f. pl. מַדְוִיבוֹת *tabem, languorem injicientes.* Lev. 26, 16.

דּוּג et דָּיַג (denomin. à דָּג) *piscari* Jer. 16, 16. — Deriv. דַּיָּג, דּוּגָה, et

דַּוָּג m. undè pl. דַּוָּגִים *piscatores* Eze. 47, 10 et Jer. 16, 16 in Chetib.

דּוּגָה f. *piscatio* Amos 4, 2.

דּוֹד m. suff. etiam defect. דֹּדִי, דֹּדְךָ; pl. דֹּדִים; suff. דֹּדֶיךָ; 1) *amor*, in solo plurali hoc sensu occurrit et dicitur maximè de amore sexuum Cant. 1, 2. Eze. 16, 6. Prov. 7, 18, etc. — 2) *objectum amoris, amatus* Cant. 1, 13, 14, 16. 2, 3, etc. — 3) *amicus* Jes. 5, 1. Spec. *patris frater, patruus*, Lev. 10, 4. 20, 20: 1 Sam. 10, 14. 15, 16. Esth. 2, 5. Jer. 32, 7, 8, 9; sed versu 12 pro בֶּן־דּוֹד positum esse videtur. — Rad. דוד.

דּוֹדָה f. undè cum suff. דֹּדָתִי, דֹּדָתְךָ; *amita* (patris soror) Ex. 6, 20, it. *patrui uxor* Lev. 18, 14. 20, 20. — Rad. דוד.

דּוּד m. pl. דּוּדִים et דְּוָדִים; 1) *olla* Job. 41, 11: 1 Sam. 2, 14: 2 Par. 35, 13. — 2) *corbis* 2 Reg. 10, 7. Jer. 24, 2. Ps. 81, 7. — Rad. דוד.

דָּוִד et דָּוִיד n. pr. filii Isai, Israëlitarum regis, sæpissimè occurrit in libris Samuel. עִיר דָּוִד *urbs Davidis* i. e. *Sion* 1 Reg. 3, 1. 8, 1. 9, 24. בֵּית דָּוִד *familia, posteri Davidis* Jes. 7, 2, 13. Jer. 21, 12.

דּוּדָאִים m. pl. constr. דּוּדָאֵי; 1) *corbes* Jer. 24, 1, — * 2) vegetabile genus quoddam odoratum Gen. 30, 14 seqq. Cant. 7, 14. Pleri-

que interpretum post LXX, *mandragoras* intelligunt; sed argumenta quibus nituntur, per quam debilia sunt. Nullibi orationis series mandragoræ sensum expetit; magis autem favet Cant. 7, 14 suave olentis floris notioni, nec obstat Gen. loc. cit. Ideò nobis probabilius est דוּדָאִים signare *flores* quosdam *amœnos, amabiles* seu *amoris* ab Hebræis nuncupatos, quem ad modum apud nos Amarantus, trino colore fulgens vocatur *fleur d'amour.**

דָּוָה ut דָּאַב *languit, ægrotus fuit* præsertim de mulieribus menstruatis. Infin. cum suff. f. דְּוֹתָהּ *languere, languor ejus* Lev. 12, 2. — Deriv. מַדְוֶה, דַּוַי, דְּוַי, דָּוֶה.

דָּוֶה m. et f. דָּוָה; 1) *languidus, a*, de mulieribus menstruatis. Lev. 15, 33. 20, 18. Indè forsan דָּוָה est Jes. 30, 22 metonymicè *vestis menstruata* — 2) *æger* animi, *tristis* Thren. 5, 17. — 3) *afflictus, miser* Thren. 1, 13.

דּוּחַ in Kal. inus. ut דָּחָה, נָדַח.

Hiph. הֵדִיחַ; fut. יָדִיחַ; 1) *pepulit, trusit.* Jer. 51, 34. — 2) *abluit, dispulit sordes, purgavit* altare 2 Chron. 4, 6. Eze. 40, 38, culpam cædis perpetratæ Jes. 4, 4.

דַּוַי m. *languor, morbus* Ps. 41, 4, Sed דְּוַי Job 6, 7 plerisque est pl. constr., undè הֵמָּה כִּדְוֵי לַחְמִי vertunt: *sunt sicut dolores panis*, per hypallagen pro *pane* seu *cibo dolorum* (conf. Ps. 127, 2), i. e. cibis molestis, et dolores creantibus. Gesenius (in Lexic.) reddendum existimat: *his simile est tædium s. immundities cibi mei;* « sed, ut rectè animadvertit Rosenmüller (Schol. in Job, l. cit.); illa *impuri* nomini דַּוַי tributa significatio neque hebraeæ, neque cognatæ alicujus linguæ usu probari potest.... Ego, pergit Rosenmüller, ego non dubito iis accedere, qui כִּדְוֵי idem valere existimant, quod כְּדֵי Jud. 6, 5, *sicut, tanquam.* Nam quod eo loco legitur, כִּדְיֵי־אַרְבֶּה, exponitur Cap. 7, 12. per כָּאַרְבֶּה. Ita et h. l. כִּדְוֵי־לַחְמִי pro כְּלַחְמִי Certè nisi hoc statuas, aptum sensum ex verbis hebraicis non facile elicias..... Integri versûs sententia ergo hæc erit: quæ summum mihi fastidium creant à quibus in totum abhorret stomachus meus, iis pro cibis uti cogor. Perstat in comparatione, versu superiori institutâ, malorum quæ sibi immituntur cum cibis injucundis sibi obstrusis. »

דַּוַי m. *æger* animi Jes. 1, 5. Jer. 8, 18. Thren. 1, 22. — Rad. דָּוָה.

דָּוִיד vid. דָּוִד.

דּוּךְ ut דָּכַךְ *tundere, contundere* Num. 11, 8. — Deriv. מְדוֹכָה.

דוּכִיפַת f. Lev. 11, 19. Deut. 14, 18 *avis* quædam *impura*, forsan ut LXX. Vulg. Arab. Bochart, etc. *upupa.* — Quoad etymon, componi volunt alii ex דּוּ, ut arab. *dzou*, nempè *dominus, possessor*, et כַּפַּת, id est, ut in Chald. כֵּיפָא *rupes;* alii ex inusit. דּוּךְ quod Arab. דִּיךְ scriptum *gallus* sonat; et ex כֵּיפָא; aliis tandem est quidem דּוּךְ *gallus*, sed פַּת *stercus* significare existimant, collat. arab. فتا *stercus excrevit.* Quæ omnia appositè conveniunt upupæ.

דּוּמָה f. 1) *silentium*, metaph. *sepulchrum*, vel *status mortuorum* Ps. 94, 17. 115, 17. — 2) n. pr. tribûs et regionis Ismaëliticæ in Arabiâ Gen. 25, 14. Jes. 21, 11. — Rad. דּוּם.

דוּמִיָּה et דְּמִיָּה f. 1) *silentium* et adv. *tacitè* Ps. 39, 3, *quies, pax* Ps. 22, 3. — 2) *silens expectatio, fiducia* in Deo reposita Ps. 62, 2. 65, 2. — Rad. דום.

דּוֹמֵם m. *silens, mutus* Hab. 2, 19, *quietè confidens* Thren. 3, 26. Hinc adv. *tacitè* Jes. 47, 5. — Rad. דום.

דּוּמָשֶׁק n. pr. vid. דַּמֶּשֶׂק,

דּוֹן vel דִּין undè fut. יָדוֹן *permanebit* Gen. 6, 3. Sic omnes veteres versiones saltem quoad sensum. Cætera vid. in rad. דִּין.

דּוֹן m. *judicium* Job. 19, 29 in Keri, sed Chethib דִּין refert.

דּוֹנַג et דּוֹנֵג m. *cera* Ps. 22, 15. 68, 3. 97, 5. Mich. 1, 4. — Rad. דנג.

דּוּץ undè fut. f. תָּדוּץ *exsultabit, exsiliet* Job. 41, 14.

דּוּר 1) pr. ut in arab. *circumire, in orbem ire.* — 2) *commorari, habitare* Ps. 84, 11. — Deriv. מָדוֹרָה et seqq.

דּוּר m. 1) *orbis, circuitus* Jes. 29, 3. — 2) *pila rotunda* Jes. 22, 18. — 3) *rogus, strues* lignorum *rotunda* Eze. 24, 5.

דּוֹר et דר m. suff. דּוֹרוֹ; pl. m. דּוֹרִים, fem. דּוֹרוֹת; suffix. דּוֹרוֹתָם, דּוֹרוֹתָיו; 1 *periodus, orbis vitæ annorum* (*génération*) Num. 32, 13. Eccl. 1, 4. Job 42, 16, etc. De generatione venturâ, de posteris, Gen. 17, 7. Ex. 12, 14. Lev. 3, 17, etc. Sic לְדֹר דֹּר *ad omnes ætates* (*futuras*) Ex. 3, 15. Joël 4, 20, לְדוֹר וָדוֹר Ps. 10, 6. 33, 11. 49, 12. עַד דֹּר וָדֹר Jes. 13, 20. Ps. 110, 5. מִדֹּר דֹּר Ex. 17, 16. Alibi etiam de ætate præteritâ Deut. 32, 7. Jes. 58, 12. — 2) *habitatio* Jes. 38, 12. Ps. 49, 20 : דּוֹר אֲבוֹתָיו *domus patrum suorum*, i. e. infernus. — 3) n. pr. urbis, vid. נָפַת דֹּר.

דּוּשׁ, דִּישׁ et דָּשַׁשׁ; præter. דָּשׁ; part. f. דָּשָׁה vel דָּשְׁאָה (Jer. 50, 11); infin. cum suff. דִּישָׁם, דּוּשָׁם; imper. f. דּוֹשִׁי; fut. יָדוּשׁ (cognat. אָדַשׁ); 1) *terere, conterere*, maximè *calcando*; undè *conculcare* Hab. 3, 12. Job 39, 15. Metaph. *comminuere* hostes, *vim* eorum *infringere* Mich. 4, 13. — 2) *triturare* frumentum, de bobus qui pedibus frumentum exculcant Deut. 25, 4. Jer. 50, 11. Hos. 10, 11, et de hominibus bovem triturantem agentibus 1 Par. 21, 20 : Hinc *triturare* captivos, quod fiebat in areâ tribulis ferreis Jud. 8, 7. Amos 1, 3.

Niph. נָדוֹשׁ; infin. constr. הֵדּוֹשׁ; *conculcatus est*, Jes. 25, 10.

Hoph. fut. יוּדַשׁ *triturabitur* Jes. 28, 27. — Deriv. מְדוּשָׁה, דִּישׁוֹן, דַּיִשׁ.

דָּחָה; part. act. דֹּחֶה, pass. fem. דְּחוּיָה; infin. absol. דָּחֹה (cognat. דָּחַח, דּוּחַ, נָדַח); *trusit, impulit* pecul. ad. lapsum Ps. 35, 5. 62, 4.

Niph. נִדְחָה, undè fut. יִדָּחֶה *detrudetur*, in pernitiem ruet Prov. 14, 32; pl. יִדָּחוּ *impellentur* Jer. 23, 12, est à דָּחַח. Quoad part. pl. constr. נִדְחֵי, vid. in נָדַח.

Puh. præt. pl. דֻּחוּ *impulsi sunt* ad lapsum Ps. 36, 13. — Deriv. דְּחִי, מִדְחֶה.

דָּחַח ut דָּחָה; hinc Niph. fut. pl. יִדָּחוּ Jer. 23, 12. Sed si יִדָּחוּ legatur ad דָּחָה referri potest.

דְּחִי m. in pausâ דָּחִי; *impulsio* ad lapsum, hinc *lapsus, eversio* Ps. 56, 14. Ps. 116, 8. — Rad. דָּחָה.

דַּחַן m. forsan ut in arab. *holcus*, frumenti genus, cujus plures species coluntur in Italia, Syria, Ægypto, etc. Communiter *panicum*, *milium* intelligunt. — Rad. דחן.

דָּחַף, undè part. pass. pl. דְּחוּפִים *impulsi, concitati ad motum celeriorem* Esth. 3, 15. 8, 14.

Niph. נִדְחַף *impulsit se, properavit* 2 Par. 26, 20. Esth. 6, 12. — Deriv. מַדְחֵפוֹת.

דָּחַק; part. act. דֹּחֵק, undè pl. m. cum suff. דֹּחֲקֵיהֶם *oppressores eorum* Jud. 2, 18. Fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִדְחָקוּן *trudent, prement* Joël 2, 8.

דַּי m. constr. דֵּי; cum suff. et in pausâ דַּיְּךָ, דַּיָּם; *sufficientia, sufficiens* et adverb. *satis, affatim.* Hinc Mal. 3. 10 : *effundam vobis benedictionem* עַד בְּלִי דָי *usque ad defectum sufficientiæ,* seu usque dum deficiat abundantia mea; quod cum fieri nequit, sensus est : Effundam vobis benedictionem perpetuam et abundantissimam, adèo ut mihi potius desit sufficientia benedicendi, quàm vobis desint meæ benedictiones. Sic Ps. 72, 2 : *usque ad defectum lunæ,* i. e. quamdiù erit luna, sive in perpetuum. כְּדֵי בִזְיוֹן *juxta sufficientiam contemptionis,* i. e. quantùm satis est contemptionis Esth. 1, 18. Qui sequitur, genitivus plerumque rem personamve designat, cui sufficit aliquid, דֵּי שֶׂה *quantùm suffit ad agnum emendum* Lev. 5, 7. Sic דַּיָּם *sufficiens eis* Ex. 36, 7. כְּדֵי בָנוּ *quantùm in nobis erat* Neh. 5, 8. Rarius genitivo id significatur, cujus sat magna copia adest. Prov. 27, 27 : דֵּי חֲלֵב עִזִּים *satis lactis caprarum.* — Cum Præp. a) בְּדֵי *in copiâ* i. e. *quotiès;* hinc Job 39, 25 : בְּדֵי שׁוֹפָר *quoties tuba insonat.* It. *ad sufficientiam, pro* Nah. 2, 13. בְּדֵי אֵשׁ *pro igne,* בְּדֵי רִיק *in vanum, incassum* Hab. 2, 13. Jer. 51, 58. — b) דֵּי *secundum copiam, pro ratione* Deut. 25, 2. Jud. 6, 5. — c) מִדֵּי *præ copiâ, juxta copiam,* undè sequent. verbo sive finit. sive infinit. *quoties* 1 Sam. 18, 30 : 1 Reg. 14, 28. Jes. 28, 19. Jer. 20, 8, sic מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה *quotannis* 1 Sam. 7, 16. Zach. 14, 16. — Rad. דוּי vel אדי arab. *plenus, multus fuit.*

דִּי זָהָב n. pr. loci in deserto Arabiæ haud procul à monte Sinaï, qui ab auri abundantiâ dictus esse videtur, Deut. 1, 1.

דִּיבוֹן n. pr. 1) oppidi ad Arnonem olim Moabitarum, deindè Rubenitarum, tandem rursus Moabitarum, Num. 32, 34. Jos. 13, 9, 17. Jes. 15, 2. Jer. 14, 18, 22. Sed Jes. 15, 19 דִּימוֹן *scribitur.* — 2) oppidi in tribu Juda Neh. 11, 25. quod et דִּימוֹנָה Jos. 15, 22.

דִּיג *piscari,* vid. דוּג. — Indè

דַּיָּג m. pl. דַּיָּגִים *piscatores* Jes. 19, 8, et Jer. 16, 16 in Keri.

דַּיָּה f. pl. דָּיוֹת; avis quædam rapax in ruinis habitans. LXX ἰκτῖνος, Vulgat. *milvus*, Bochart. *vultur niger.* — Rad. דיה forsan ut in Chald. דְּהָה seu דֵּיהָה *obscurus, obscuratus fuit.*

דְּיוֹ m. *attramentum*, Jer. 36, 18. — Rad. היד.

דִּימוֹנָה, דִּימוֹן, vid. דִּיבוֹן.

דִּין; præt. et part. act. דָּן; infin. דִּין; fut. יָדִין 1) *regere, moderari,* cum accus. Gen. 49, 16 : 1 Sam. 2,

10. Zach. 3, 7.—2) *judicare*; sed notand. apud Orientales regendi et judicandi notiones arctè cohærere. Jes. 3, 13. Ps. 7, 9. 50, 4, etc. — Hinc *causam* alicujus *agere*, *absolvere*, *vindicare* Gen. 30, 6. Jer. 5, 28. Ps. 54, 3. Prov. 31, 9, etc. Item *damnavit, punivit* sontem, κατακρίνειν Gen. 15, 14. Job 36, 31, seq. בְּ Ps. 110, 6. —3) seq. עִם, *disceptare, litigari cum* aliquo Eccl. 6, 10.

Niph. part. נָדוֹן *disceptans*; alter cum altero 2 Sam. 19, 10. — Deriv. præter quæ proximè sequuntur מְדִינָה מָדָן, מָדוֹן, דִּין, אָדוֹן.

דִּין m. suff. דִּינִי; 1) *judicium* Ps. 76, 9. Prov. 20, 8. Job 35, 14—2) *causa quæ judicatur* Deut. 17, 8. Job 36, 17. Prov. 29, 7, etc. Hinc עָשָׂה דִּין et דָּן דִּין *causam* alicujus *egit, defendit*. Ps. 9, 5. 140, 13. Jer. 5, 28. 22, 16. —3) *judicii norma, jus* Esth. 1, 13.—4) *lis, litigatio* Prov. 22, 10.

דִּינָה n. pr. mulieris Gen. 30, 21. 34, 1 seqq.

דַּיָּן m. constr. דַּיַּן; 1) *judex* 1 Sam. 24, 16. — 2) *vindex, patronus, causidicus* Ps. 68, 6.

דִּיפַת, 1 Par. 1, 6. Forsan vitiosa lectio pro רִיפַת (qd vide), ut habent plures Codices. Versiones Græc. et Latin. reddiderunt *Riphath*.

דָּיֵק m. *murus* quo obsidentes urbem *circumvallabant* (ligne de circonvallation); sic antiqui interpretes, quibus adstipulantur recentiores permulti et præsertim J. D. Michaëlis (*Supplem. pag.* 439 - 441); aliis inter quos Gesenius numeratur, est *specula, turris* in quâ stant oppugnatores, et undè eos vident, qui in muro stant, quin et ea quæ in ipsa urbe sunt, plateas et muros, quemadmodum habet Ephrem. ad Ezech. 4, 2.—Rad. דיק ut דוק in chald. et syr. *prospicere, speculari*, sed in Arab. IV conjug. *circumdare, cingere*.

דִּישׁ ut דוּשׁ *triturare* qd. vid. Indè

דַּיִשׁ m. *trituratio, tempus triturandi* Lev. 26, 5.

דִּישׁוֹן m. 1) *dorcadis species*, de quâ, quid attulerim, vid. in *Archéol. biblique, pag.* 110.—Quoad etymon, latet prorsus primaria notio. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 21, 25, 30: 1 Chron. 1, 38, 41.

דַּךְ m. in pausâ דָּךְ; pl. cum suff. דַּכָּיו; pr. *contritus, attritus*: hinc *depressus, afflictus* Ps. 9, 10. 10, 18. 74, 21. Sed quidam volunt significatu activo accipiendum pro *contundens*, i. e. castigans, reprehendens in Prov. 26, 28, ubi לְשׁוֹן שֶׁקֶר יִשְׂנָא דַכָּיו est *lingua mendax odit castigantes eam*; hunc sensum inquiunt, commendat parallelismus; quippè alterum hemistichium habet: *os blandum parit ruinam*; favent etiam LXX qui *lingua mendax odit veritatem* verterunt. Verumtamen alii aliter intelligunt. Vid. mox infrà דַּכָּיו.— Rad. דכך ut דָּכָא.

דָּכָא ut דָּכָה et דוּךְ in Kal inusit.

Niph. part. pl. m. נִדְכָּאִים *oppressi* Jes. 57, 15.

Pih. דִּכָּא, 2 pers. דִּכֵּאתָ (petitâ punctuat. à דָּכָה); infin. דַּכֵּא cum suff. דַּכְּאוֹ Jes. 53, 10; fut. יְדַכֵּא, 2 pers. pl. cum suff. et נ *epenthet.* more Syrorum תְּדַכְּאוּנַנִי; 1) *contrivit* Ps. 72, 4. 89, 11. Job 6, 9. Metaph. Job. 19, 2.—2) *conculcavit* (pe-

dibus) Thren. 3, 34, hinc metaph. *oppressit,* maximè in judicio Jes. 3, 15. Ps. 94, 5. Prov. 22, 22.

Puh. דֻּכָּא; part. מְדֻכָּא, pl. מְדֻכָּאִים; fut. יְדֻכָּא; 1) *confractus, contritus est,* de brachio Job 22, 9. — 2) *contusus est* (plagis) Jer. 53, 3. — 3) *oppressus, confectus est* mœrore Jes. 19, 10. Jer. 44, 10.

Hithp. fut. pl. יִדַּכְּאוּ (pro יִתְדַּכְּאוּ) in pausâ יִדַּכָּאוּ *conterentur, opprimentur* Job 5, 4. 34, 25.—Deriv. seq.

דַּכָּא m. pl. דַּכָּאִים, undè constr. דַּכְּאֵי *valdè comminutus* seu substant. *comminutum,* poët. pro *pulvere* Ps. 90, 3. — 2) *confractus, abjectus* animo Jes. 57, 13. Ps. 31, 19.

דָּכָה ut דָּכָא; *contusus est* Ps. 10, 10, in Chethib, nam Keri habet fut. יִדְכֶּה *contundetur.*

Niph. נִדְכָּה; part. נִדְכֶּה; *confractus, contritus est* Ps. 38, 9, de animo, 51, 19.

Pih. דִּכָּה *contudit, confregit* Ps. 44, 20. 51, 10.—Deriv. דֳּכִי et juxta plures דַּכָּיו.

דַּכָּה f. *contritio* testium, *castratio* Deut. 23, 2. — Rad. דכך.

דֳּכִי m. undè cum suff. דָּכְיָם; *illisio, collusio,* hinc *fragor eorum,* de fluctibus Ps. 93. — Rad. דָּכָה.

דַּכָּיו m. ut fere דָּכָא *attritus, afflictus* Prov. 26, 28 (mutata tertia radic. ה in ו, cum י otioso, sicut in עניו Num. 12, 3., שְׁלָיו, שְׁלֵיו Jer. 49, 31, etc.); undè sensus est יְ *lingua mendax odit* sive *hostiliter tractat attritum, afflictum,* adeòque afflicto addit afflictionem. Notand. huic explanationi permultùm favere parallelismum. Sed vid. paulò altius דַּךְ.

דַּל m. pr. forsan *pendulus, nutans,* indè *valva* januæ. Metaph. de *labiis* oris; semel occurrit Ps. 141, 3. Conf. Mich. 7, 5. Job 41, 6. — Longè frequentius est fem. דֶּלֶת. — Rad. דָּלָה.

דַּל m. דַּלָּה, constr. דַּלַּת; pl. m. דַּלִּים; f. דַּלּוֹת; 1) *exhaustus, attenuatus* corporis viribus, *macilentus* Gen. 41, 19: 2 Sam. 13, 4. — 2) *attenuatus* opibus, *infirmus, impotens* Jud. 6, 15: 2 Sam. 3, 1. — 3) *tenuis* sorte, *ignobilis* Ex. 23, 3. Ruth 3, 10, Jes. 14, 30. Jer. 5, 4. Ps. 41, 2, etc. — Rad. דָּלַל.

דָּלַג, undè part. act. דּוֹלֵג *saliens, exsiliens* Soph. 1, 9.

Pih. דִּלֵּג; part. מְדַלֵּג; fut. יְדַלֵּג; id. Jes. 35, 6, cum accus. Ps. 18, 30, seq. עַל Cant. 2, 8.

דָּלָה; inf. abs. דָּלֹה; fut. יִדְלֶה, undè cum suff. et נ *epenthet.* יִדְלֶנָּה; pr. forsan *pependit deorsum, pendulus fuit,* ut דָּלַל.—* Quem significatum, præterquàm quod ipsi faveat arab., innuere videtur hebr. תָּלָה q. vid. *—2) *pendere fecit,* i. e. *demisit* urnam in puteum, *hausit,* Ex. 2, 16, 19. Metaph. Prov. 20, 5.

Pih. דִּלָּה *hausit, extraxit* (ex puteo), metaph. *liberavit* Ps. 30, 2. De forma דַּלְיוּ Prov. 26, 7, vid. ad דָּלַל. — Deriv. דַּל, דָּלָה, דֶּלֶת, דְּלִי, דֳּלִי, דָּלִית.

דָּלָה f. undè cum suff. דְּלָתְךָ *janua tua* Jes. 26, 20 in Keri, sed Chethib habet in dual דְּלָתֶיךָ. A דָּלָה dimanat dual. דְּלָתַיִם q. v. infrà in דֶּלֶת.

דַּלָּה f. constr. דַּלַּת; pl. דַּלּוֹת; pr. *res pendula, tenuis tenue quid,* special. 1) *filia tenuia, licium* Jes. 38,

12. — 2) *coma pendula* Cant. 7, 6. — 3) *tenuitas, paupertas*, pro concr. *pauperes* 2 Reg. 24, 14. 25, 12. Jer. 52, 15, 16. — Rad. דָּלַל.

דָּלַח, fut. יִדְלַח; *turbavit, lutulentam fecit aquam* pedibus Eze. 32, 2, 13.

דְּלִי m. *haustrum, situla* Jes. 40, 15. — Rad. דלה.

דְּלִי m. id. undè dual. דַּלְיִם, et cum suff. דַּלְיָו *situlæ ejus*, quæ binæ esse solent, Num. 24, 7, ubi: *fluet aqua ex situlis ejus*, i. e. larga erit ei posteritas, multos procreabit liberos; obscæna quidem apud nos metaphora est, sed Orientalibus familiaris. Voces דְּלִי, דַּלְיִם efferendæ sunt *dolyayim, dolyâv*, remanente aliquandò Chateph-Kamets cum accentu Metheg, ut videre est apud grammaticos. — Rad. דלה.

דְּלָיָה n. pr. viror. Esr. 2, 60. Neh. 6, 10. 7, 62: 1 Chron. 3, 24.

דְּלָיָהוּ n. pr. viror. Jer. 36, 12, 25: 1 Chron. 24, 18.

דְּלִילָה n. pr. mulieris Jud. 16, 4 seqq.

דְּלִית f. undè pl. דְּלִיּוֹת, cum suff. דְּלִיּוֹתָיו; *rami, palmites* Jer. 11, 16. Eze. 17, 6, 23, etc. — Rad. דלה.

דָּלַל; 1 pers. s. דַּלּוֹתִי, 3 pl. דָּלְלוּ et forsan דָּלוּ Prov. 26, 7. Quod aliis est imper. Pih. verbi דָּלָה, mutatâ tertiâ radicali in י et extruso Daguesch ex ל schevato. — 1) *deorsùm pependit, pendulus fuit.* De fossoribus in puteos metallicos sese demittentibus Job 28, 4. ubi verte: *deorsùm pendent* (דָּלוּ) *ab hominum sede* et *vacillant.* Sic Prov. 26, 7: *dependent* (דָּלְיוּ), ut inutile pondus, *crura à claudo, et sententia* pendet æquè inutilis *in ore stultorum.* — 2) *exhaustus est*, de aquis Jes. 19, 6, de hominibus, i. e. *miser, pauper, tenuis fuit*, Ps. 79, 8. 116, 6. 142, 7, de oculis Jes. 38, 14: *languebant oculi mei* suspicientes *in altum.*

Niph. fut. יִדַּל *attenuabitur, debilitabitur*, de populo Jud. 6, 6. Jes. 17, 4. — Deriv. דַּלִּים, דַּלֶּת.

דִּלְעָן n. pr. oppidi tribûs Juda Jos. 15, 38.

דָּלַף, fut. יִדְלֹף; *stillavit, perstillavit* domus, i. e. tecto effracto, inter rimas pluviam decidere sivit. Eccl. 10, 18, it. *lacrymavit* oculus Job. 16, 20, de animo Ps. 119, 28. — Indè

דֶּלֶף m. *stillatio, stillicidium* Prov. 19, 13. 27, 15.

דַּלְפוֹן n. pr. viri Esther 9, 7.

דָּלַק; part. act. pl. m. דֹּלְקִים; infin. constr. דְּלֹק; fut. יִדְלַק; vulgò *arsit, flagravit*, Ps. 7, 14. Obad. 18, hinc translatè *angore æstuavit* Ps. 10, 2, *amore, amicitiâ incaluit*, Prov. 26, 23, *ardenter persecutus est, insectatus est* Gen. 31, 36: 1 Sam. 17, 53. Thren. 4, 19. — *Sed rectiùs forsan propr. ferè ut vicina rad. דָּלַג *saliit, exsiliit*, hinc *cucurrit* post aliquem, eum *insectatus est;* itaquè construitur cum אַחֲרֵי Gen. et Sam. loc. cit. particulæ verò locum tenet accus. in Thren. 4, 19, et ut videtur, in Ps. 10, 2. Translatè dicitur de scintillis, ex igne et flammâ exsilientibus, adeò ut primaria *exsiliendi* vis nunquàm absit, sed contra ex ipsâ eliciatur *ardendi* significatus. Indè commodiùs vertitur Obad. 18: *Et erit domus Jacob ignis et domus Joseph flamma, et domus Esaïi stipula*, וְדָלְקוּ בָהֶם *et*

emittent (ignis et flamma) *scintillas in eis* (domibus) *et consument eas*. Haud aliter Ps. 7, 14: *sagittas suas* לְדֹלְקִים *scintillantes efficiet;* et Prov. 26, 23: *Argentum scoriarum inductum super testâ* sunt *labia urentia et cor malum*, i. e. labia quæ convicia proferunt et cor pravum sunt prorsùs ut argentum nondùm à scoriis defæcatum, atque testa, nimirum res vilissimæ*.

Hiph. infin. abs. הַדְלֵק *scintillare faciendo* ignem Eze. 24, 10; fut. cum suff. יַדְלִיקֵם *scintillare faciet, inflammabit eos* vinum Jes. 5, 11. — Indè

דַּלֶּקֶת f. *febris ardens* Deut. 28, 22.

דֶּלֶת f. suff. דַּלְתּוֹ; pl. דְּלָתוֹת, constr. דַּלְתוֹת, suff. דַּלְתוֹתָיו; 1) *valva* januæ, maximè in pl. et dual. Deut. 3, 5. Jes. 45, 1. Eze. 41, 24, etc. — 2) ipsa *janua, porta* Jud. 3, 23. Gen. 19, 10. Prov. 26, 14. Metaph. de operculo arcæ 2 Reg. 12, 10, de facili accessu Cant. 8, 9, de faucibus crocodili Job 41, 6. — 3) *columnæ* libri Jer. 36, 23, sed aliis sunt *capita* libri ut rabbin. שַׁעַר. — Rad. דָּלָה.

דָּם m. forsan pro אָדָם; constr. דַּם; suff. דָּמוֹ, דָּמְכֶם (pro דַּמְכֶם); pl. דָּמִים, constr. דְּמֵי, suff. דָּמָיו, דְּמֵיהֶם, דָּמֶיךָ; 1) *sanguis* Ex. 7, 19: 2 Reg. 21, 16, etc. אָכַל עַל דָּם (carnem) *comedit cum sanguine* 1 Sam. 14, 32, 55. Eze. 33, 25.—2) *sanguis effusus* per cædem Jes. 9, 4, hinc *cædes* ipsa Lev. 19, 16, et *culpa pro cæde contracta* Gen. 37, 26, Lev. 17, 14. Deut. 17, 8. אֵין לוֹ דָּם *non est cædis reus* Num. 35, 27. Sic *vir sanguinum*, i. e. sanguinolentus, atrox, *domus, urbs sanguinum*, i. e. cædis reæ, *sanguines ejus in eo*, i. e. cædis reus est. — 3) *sanguis uvæ*, i. e. vinum Gen. 49, 11. Deut. 32, 14. — Rad. אָדַם.

דָּם m. fortassè *similitudo;* hinc Eze. 19, 10: *mater tua sicut vitis est* בְּדָמְךָ *ad similitudinem tuî*, i. e. tuî instar. Al. *in sanguine tuo*, i. e. cùm primùm prodires ex utero sanguine aspersus, necdùm abstersus à sordibus. — Rad. דָּמָה.

דָּמָה; part. act. דֹּמֶה; imp. דְּמֵה; fut. יִדְמֶה; 1) *similis fuit, similis factus est*, cum לְ Ps. 102, 7. 144, 4. Cant. 2, 9. 7, 8, sed Cant. 2, 17 prorsùs pleonast. est לְךָ *tibi;* cum בְּ Eze. 31, 8. — 2) ut דום et דָּמַם *siluit, quievit, desiit* Jer. 14, 17, et causat. *finem fecit* rei, *perdidit, vastavit, destruxit* Jer. 6, 2. Hos. 4, 5.

Niph. נִדְמָה; 2 pers. m. cum ה paragog. נִדְמֵיתָה; part. נִדְמֶה; infin. abs. נִדְמֹה; sed תִּדַּמּוּ, יִדַּמּוּ pertinent ad Niph. verbi דָּמַם; 1) *assimilatus est*, seq. בְּ Ps. 49, 13, 21, accus. Eze. 32, 2. — 2) *excisus est, periit* Jes. 6, 5. 15, 1. Jer. 47, 5. Hos. 4, 6, 10, 7, 15. Sophon. 1, 11.

Pih. דִּמָּה; fut. יְדַמֶּה: 1) *comparavit, assimilavit*, seq. אֶל Jes. 40, 18, 25, לְ 46, 5. Cant. 1, 9. Thren. 2, 13. Hinc *parabolas proposuit* Hos. 12, 11 quod aliis est *perdidit*, minùs favente contextu. — 2) *animo sibi informavit, opinatus est* Jes. 10, 7. Ps. 50, 21. Esth. 4, 13, *meditatus est* aliquid facere, seq. לְ Num. 33, 56. Jud. 20, 5: 2 Sam. 21, 5. Jes. 14, 24, *recordatus est*, cum accus. Ps. 48, 10.

Hithp. fut. אֶתְדַּמֶּה pro *assi-*

milabo me Jes. 14, 14. — Deriv. דָּם, דִּמְיוֹן, דְּמִי, דְּמוּת.

דְּמָה f. *vastatio, vastatum* quid. Sic Eze. 27, 32: *Quis sicut Tyr*, כְּדְמָה *sicut vastata?* — Rad. דָּמַם.

דְּמוּת f. suff. דְּמוּתוֹ; 1) *similitudo* Gen. 1, 26. 5, 1. — 2) *imago* Jes. 40, 18. — 3) *exemplar (modèle)* 2 Reg. 16, 10. — 4) *species, forma*, Eze. 1, 5, 26. Dan. 10, 16. Nonnunquàm כִּדְמוּת *juxta similitudinem* in adverbium abit *sicut, instar* Ps. 58, 5, omisso etiam כ Jes. 13, 4. — Rad. דָּמָה.

דְּמִי m. forsan *quies*. Jes. 38, 10: בִּדְמִי יָמַי *in quiete dierum meorum*, i. e. hoc tempore vitæ quo tranquillè regnare poteram. Al. *in meridie*, Vulgat. *in dimidio*. — Rad. דָּמָה.

דְּמִי m. *quies* Jes. 62, 6, 7. Ps. 83, 2 — Rad. דָּמָה.

דִּמְיוֹן m. undè cum suff. דִּמְיוֹנוֹ *similitudo ejus* Ps. 17, 12. — Rad. דָּמָה.

דָּמַם pl. דָּמוּ, in pausâ דָּמוּ; imper. דֹּם, דֹּמוּ, pl. דֹּמוּ; fut. יִדֹּם, pl. יִדְמוּ (ex chaldaismo); 1) *siluit, tacuit* Lev. 10, 3. Eze. 24, etc. Seq. ל *siluit alicui* i. e. cum silentio, reverentiâ eum audivit Job 29, 21, hinc *siluit Jehovæ*, i. e. patienter ejus auxilium exspectavit Ps. 37, 7. 62, 6. — 2) *obstupuit* (cf. שָׁמַם) Ex. 15, 16. Jes. 23, 2. Thren. 2, 10. — 3) *quievit, cessavit, desiit* 1 Sam. 14, 9. Ps. 4, 5. Job 31, 34. Thren. 2, 18. — 4) *substitit* Jos. 10, 12, 13.

Niph. נִדַּם pl. נָדַמּוּ; fut. f. תִּדְמִי, pl. יִדַּמּוּ, in pausâ יִדְּמוּ; *excisus est, periit* de hominibus 1 Sam. 2, 9. Jer. 49, 26, etc. *vastata est* regio Jer. 25, 37. 48, 2. Huc forsan referend. Jer. 8, 14, ubi נִדְמָה *pereamus* est pro נִדַּמָּה.

Poh. דּוֹמֵם *silere fecit, compescuit* Ps. 131, 2.

Hiph. הֶדִּם *excidit, perdidit* Jer. 8, 14. — Deriv. דְּמָה et

דְּמָמָה f. *silentium, lenis aura* Ps. 107, 25. *Vox silentii* 1 Reg. 19, 12 i. e. vox tenuis, lenis. Job 4, 16.

דֹּמֶן m. *stercus, fimus* 2 Reg. 9, 37. Jes. 5, 25. Jer. 8, 2, etc. — Rad. דמן.

דִּמְנָה n. pr. oppid. tribûs Zabulon Jos. 21, 35.

דָּמַע undè infin. abs. דָּמֹעַ, fut. f. תִּדְמַע; *lacrymatus est* Jer. 13, 17. — Deriv. seq.

דֶּמַע m. suff. דָּמְעֵךְ; *lacryma*, metaph. *succus* arborum ut vitis, oleæ, seu *vinum et oleum* Ex. 22, 28.

דִּמְעָה f. constr. דִּמְעַת; suff. דִּמְעָתִי; pl. דְּמָעוֹת; *lacryma*, plerumque sing. collect. usurpatur. Ps. 6, 7. 80, 6. Thren. 2, 11, etc.

דַּמֶּשֶׂק, n. pr. 1) *Damascus*, urbs Syriæ celeberrima ad radices Antilibani Gen. 14, 15. 15, 2: 2 Sam. 8, 6. Jes. 7, 4, etc. — 2) i. e. אִישׁ דַּמֶּשֶׂק vel בֶּן דַּמֶּשֶׂק, Gen. 15, 2, ut כְּנַעַן Hos. 12, 8 pro כְּנַעֲנִי.

דִּמֶּשֶׂק *sericum, pannus sericus artificiosè textus (Damas)* Amos 3, 12. Judæis est *angulus*.

דָּן n. pr. 1) filii Jacobi; hinc nomen tribûs Dan, Gen. 30, 3. Num. 2, 25. Jos. 19, 40-48, etc. — 2) Gen. 14, 14 forsan fontis Jordanis, diversi ab oppido hujus fontis non remoto, et antèà לַיִשׁ nuncupato. Jos. 19, 47. Jud. 18, 29. Cæterum vide quæ dixi-

mus in : *Le Pentateuque avec une traduction française et des notes philologiques*, etc. T. 1. Genèse, *pag.* 71. Conf. etiam Clericum et Rosenmüller *in Gen.* XIV, 14. Quoad דָּנָה 2 Sam. 24, 6, idem locus est de quo Jos. 19, 47, cum ה locali.

דָּנָה n. pr. oppidi in tribu Judâ, Jos. 15, 49.

דִּנְהָבָה n. pr. oppidi Idumæorum Gen. 36, 32 : 1 Par. 1, 43.

דָּנִיֵּאל n. pr. prophetæ, Dan. 1, 6, quod et דָּנְאֵל Eze. 14, 14, 20. 28, 3.

דֵּעַ m. (infin.) ; suff. דֵּעִי ; pl. דֵּעִים ; *cognitio, scientia* Job. 32, 10. 36, 3. 37, 17. — Rad. יָדַע.

דֵּעָה (inf. f. præcedentis); pl. דֵּעוֹת ; Jes. 28, 9. Ps. 73, 11. Job. 36, 4, seq. accus. Jes. 11, 9. — Rad. יָדַע.

דְּעוּאֵל n. pr. viri Num. 1, 14. 7, 42, quod 2, 14 רְעוּאֵל legitur.

דָּעַךְ ; fut. יִדְעַךְ ; *exstinctus est*, pr. de lucernâ Prov. 13, 9 : *lucerna impiorum exstingnitur*, i. e. fortuna eorum periit. Job 18, 5, etc. Metaph. de hostibus cæsis Jes. 43, 17.

Niph. נִדְעַךְ *exstinctus est, exaruit* de aquis Job 6, 17.

Puh. דֹּעַךְ *exstinctus est* hostis Ps. 118, 12.

דַּעַת (infin. f.) ; suff. דַּעְתּוֹ ; 1) *cognitio, scientia*, passim seq. accus. Jer. 22, 16. Hos. 4, 1. 6, 6. Cum artic. הַדַּעַת *cognitio* κατ' ἐξοχήν, seu *cognitio Dei* Hos. 4, 6, etiam sine artic. Jes. 5, 13. בִּבְלִי דַעַת *per ignorantiam, imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4. Jos. 20, 5. — 2) *intelligentia, intellectus, sapientia* Prov. 1, 4. 2, 6, etc. בִּבְלִי דַעַת *insipienter, temerè* Job 35, 16. 36, 12, etc. יָדַע דַּעַת *sapientiâ polluit* Prov. 17, 27. — Rad. יָדַע.

דֶּפִי m. in pausâ דְּפִי ; vel propr. *impulsio*, LXX et Vulgat. *offendiculum ;* dein *ruina, pernicies* Ps. 50, 20 ; vel ut Hebræis omnibus est, *infamia*, conjecturâ ex altero membro deductâ. — Rad. דָּפָה vicin. נָדַף, הָדַף *trusit, dispulit*, nisi idem ferè sit דָּפָה atque דָּבַב = דָּבָה unde דִּבָּה *obtrectatio, infamia.*

דָּפַק ; part. act. דֹּפֵק ; 1) *trusit, propulit acrius* gregem Gen. 33, 13. — 2) *pulsavit* januam Cant. 5, 2.

Hithp. part. pl. m. מִתְדַּפְּקִים *certatim pulsantes* januam Jud. 19, 22.

דִּפְקָה n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 12.

דַּק m. in pausâ דָּק ; f. דַּקָּה, pl. דַּקּוֹת ; 1) *minutus, comminutus, tenuis* de pulvere Lev. 16, 12. Jes. 29, 5, hinc substant. *minutum, pulvisculus*. Ex. 16, 14. Jes. 40, 15. — 2) *gracilis, macer* Gen. 41, 3 seq. *emaciatus* (*étique*) Lev. 21, 20, *exilis, debilis* de voce 1 Reg. 19, 12. — Rad. דָּקַק.

דַּק m. pr. *tenuitas*, deindè *pannus, tennis*, Jes. 40, 20. — Rad. דָּקַק.

דִּקְלָה n. pr. tribûs Joctaniticæ Gen. 10, 27.

דָּקַק ; præter. דַּק, in pausâ דָּק ; fut. יָדֹק, cum suff. יְדַקְּנוּ ; 1) *contudit, comminuit* frumentum Jes. 28, 28, poët. montes Jes. 41, 15. — 2) intrans. *comminutus, tenuis fuit* Ex. 32, 20. Deut. 9, 21.

Hiph. הֵדַק ; infin. הָדֵק et הַדֵּק ; fut. cum suff. אֲדִיקֵם pro אֲדַקֵּם quasi à דוּק esset; fut. conv. וַיָּדֶק ; *commi-nuit* Ex. 30, 36 : 2 Reg. 23, 6, 15 : 2

Par. 15, 16. 34, 4, 7. Metaph. 2 Sam. 22, 43. Mich. 4, 13.

Hoph. fut. יוּדַק *comminuetur* Jes. 28, 28. — Deriv. דַּק ; דק .

דָּקַר ; imp. דְּקָר, cum suff. דְּקָרֵנִי ; fut. יִדְקֹר ; *transfodit, transfixit* Num. 25, 8. Jud. 9, 54: Zach. 12, 10, etc.

Niph. fut. יִדָּקֵר *transfodietur* Jes. 13, 15.

Puh. part. pl. m. מְדֻקָּרִים *transfixi* Jer. 37, 10. 51, 4, metaph. *consumpti* ciborum inopiâ Thren. 4, 9. — Deriv. מַדְקֵרוֹת .

דָּקָר n. pr. viri 1 Reg. 4, 9.

דַּר m. Esth. 1, 6. *parius lapis*, juxta Vulgat; al. est *margarita*, cùm pavimenta margaritis distincta ab Asianorum luxuriâ non sint alinea, ut pluribus exemplis ostendit Bochart (Hieroz). Sed probabilius *lapis* est quidàm *similis margaritæ*. — Rad. דָּרַר .

דְּרָאוֹן m. constr. דִּרְאוֹן ; *aversatio, abominatio* Dan. 12, 2. — Rad. דרא arab. *à se repulit* imprim. malum.

דֵּרָאוֹן m. *quod abominationi est* Jes. 66, 24. — Rad. דרא .

דִּרְבוֹנָה (lege *dorbónâ*) f. undè pl. דִּרְבוֹנוֹת *aculei, stimuli* Eccl. 12, 11. — Rad. דרב arab. (cum *Dzal*) *acutus fuit*.

דִּרְבָן *(dorbán)* m. *stimulus* boum 1 Sam. 13, 21. — Rad. דרב .

דַּרְדַּע n. pr. viri 1 Reg. 4, 31 (5, 11), in loc. parall. 1 Par. 2, 6 legitur דָּרַע .

דַּרְדַּר m. *carduus, tribulus* Gen. 3, 18. Hos. 10, 8. — Rad. דרר .

דָּרוֹם *auster, australis plaga* Ezc. 40, 24. Eccl. 1, 6, etc. Poet. *ventus australis* Job 37, 17. — Rad. prorsus incerta.

דְּרוֹר m. 1) *hirundo*, Ps. 84, 4. Prov. 26, 2, ut vulgò apud judæos interpretes, secundum Version. veteres *turtur*, quod minus quadrat, cùm in altero hemistichio sit צִפּוֹר *passer*, et *turtur* hebr. sonet תֹּר. — 2) forsan *fluxus liber, largus*, undè Ex. 30, 23: מֹר־דְּרוֹר *myrrha fluxûs spontanei*, i. e. quæ *liberè* et *sine incisione* ex arbore stillat, seu præstantissima. — 3) *libertas* Lev. 25, 10. Jes. 61, 1. Jer. 34, 8, 15, 17. שְׁנַת־הַדְּרוֹר *annus manumissionis* servorum, i. e. jubilæus Eze. 46, 17. — Rad. דרר

דָּרְיָוֶשׁ *Darius* n. pr. nonnullorum Mediæ et Persiæ regum. Dan. 6, 1. Esr. 4, 5. Neh. 12, 22, etc.

דָּרְיוֹשׁ Esr. 10, 6, vid. דָּרְיָוֶשׁ .

דָּרַךְ ; part. act. דֹּרֵךְ, pass. דָּרוּךְ undè f. דְּרוּכָה, pl. דְּרֻכוֹת ; fut. יִדְרֹךְ ; 1) *calcavit* pedibus torcular, cupam Job 24, 11. Jes. 63, 2. Thren. 1, 15, olivas, uvas, fruges uvas, Mich. 6, 15. Jud. 9, 25. Jer. 51, 33, ad vinum, oleum et grana exprimenda. Metaph. *calcavit* hostes tanquam uvas Jes. 63, 3 et Jud. 5, 21 : *tunc conculcabas, ó anima mea, robur*, i. e. hostes meos. דָּרַךְ קֶשֶׁת *arcum calcavit*, i. e. tetendit, pede nervo imposito, quod fit si arcus prægrandis est et validus (Arrian. Indic. XVI. Diod. Sic, III. 8) Jes. 5, 28. Jer. 46, 9. Ps. 7, 13 : 1 Par. 5, 18, etc., hinc ellipticè *calcavit sagittas* Ps. 58, 8. 64, 4, pro *calcavit arcum et aptavit sagittas*. — 2) *calcavit* viam locumve eundo, ingrediendo (German. *betreten*), hinc *pedibus attigit* locum, *ingressus est* seq.

accus. Job 22, 15, בְּ Deut. 11, 24. Jos. 1, 3. Jes. 59, 8. Mich. 5, 4, etc., עַל 1 Sam. 5, 5, it. *gressus est, incessit* Amos 4, 13. Ps. 91, 13. Job 9, 8; seq. מִן *progressus est, processit,* poet. Num. 24, 17.

Hiph. הִדְרִיךְ; part. מַדְרִיךְ; fut. יַדְרִיךְ, apocop. יַדְרֵךְ; *ingredi jussit, effecit, deduxit* Jes. 11, 15. 42, 16. Ps. 107, 7. Prov. 4, 11, etc.—2) *calcavit* aream, i. e. fruges in areâ Jer. 51, 33, arcum, sed metaph. Jer. 9, 2, it. *ingressus est* viam Job 28, 8. — 3) *assecutus est* aliquem, seq. accus. Jud. 20, 43.— Deriv. מִדְרָךְ et

דֶּרֶךְ c. suff. דַּרְכִּי; dual. דְּרָכַיִם; à formâ דָּרָךְ; pl. דְּרָכִים, constr. דַּרְכֵי, suff. דַּרְכָּיו; 1) pr. *quod calcatur* pedibus, spec. *via, semita,* sexcenties, et præsertim Ps. 1, 6. 2, 12 (de quibus loc. vid. quæ diximus in אֹבֵד). Seq. genitivo loci est *via* quæ ad aliquem locum ducit, ut דֶּרֶךְ עֵץ *via ad arborem* Gen. 3, 24, etc. Interdùm in partic. abit *versus, ad* Eze. 8, 5. 21, 2, etc. Frequentissimè metaph. a) pro *more, modo, ratione agendi* Gen. 19, 31: 1 Sam. 18, 14. Prov. 12, 15, etc. עִקֵּשׁ דְּרָכַיִם *perversus duplicis viæ,* i. e. qui cum hominibus vivit alius ore, alius pectore. Cùm de Deo usurpatur in plur. *opera* ejus signat, ut Job 26, 14. 40, 19 (14).—b) pro *religione, cultu* (Cf. ὁδὸς Act. 19, 9, 23) Amos 8, 14. Jer. 18, 15. Ps. 139, 24. —c) pasivè pro *sorte* quam quis experitur, Jes. 10, 24. Amos 2, 7. Ps. 37, 5. Job 3, 23; indè דֶּרֶךְ נָשִׁים *sors mulierum,* i. e. menstrua Gen. 31, 35. — 2) pr. *ingrediendi, eundi actio, itio,* hinc *iter* quod quis facit, *profectio* Gen. 28, 20. Prov. 7, 19, etc. hinc *iter diei, trium dierum,* i. e. iter, quod uno, tribus diebus confici potest Num. 11, 31. Gen. 30, 36, etc.

דַּרְכְּמוֹנִים m. pl. דַּרְכְּמוֹנִים Esr. 2, 69. Neh. 7. 70-72, ut אַדַּרְכּוֹן quod vid.

דַּרְמֶשֶׂק 1 Par. 18, 5, 6 ut דַּמֶּשֶׂק quod vid.

דַּרְקוֹן n. pr. viri Esr. 2, 56.

דָּרַשׁ; part. act. דֹּרֵשׁ, pass. f. דְּרוּשָׁה; pl. m. דְּרוּשִׁים; inf. abs. דָּרוֹשׁ, constr. דְּרֹשׁ, cum suff. דָּרְשׁוֹ; impér. דְּרֹשׁ, cum Makkeph דִּרְשׁ־; fut. יִדְרֹשׁ, cum ה parag. יִדְרְשָׁה; 1) pr. ut in syr. et ut arab. דרשׁ *trivit, calcavit* locum pedibus, german. *betreten,* indè *adiit* locum, *frequentavit* Jes. 62, 12, cum accus. Amos 5, 5: 2 Chron. 1, 5. cum אֶל Deut. 5, 2. Hinc *adiit* aliquem precibus, maximè Deum, cum acc. Ps. 34, 5, etc., cum לְ 2 Chron. 15, 13, etc. אֶל Job 5, 8. — 2) *quæsivit,* scq. acc. rei Lev. 10, 16, אָחַר *perquisivit* Job 39, 8.— 3) *quæsivit ex aliquo, percontatus est* Deut. 13, 15. Jud. 6, 29, etc., cum acc. pers. et rei 2 Chron. 32, 31, seq. לְ 2 Sam. 11, 3, עַל Eccl. 1, 13: 2 Chron. 31, 9. Spec. *consuluit aliquem, oraculum petiit ab eo,* cum אֶל, לְ, בְּ pers. 1 Sam. 28, 7. Eze. 14, 7. Jes. 8, 19, etc. Prophetam per quem Dei oraculum petitur, præcedit מֵעִם 1 Reg. 14, 5, מֵאֵת 2 Reg. 3, 11. 8, 8, בְּ Eze. 14, 7. — 4) *postulavit, poposcit,* seq. acc. rei et מֵעִם, מִן pers. Deut. 22, 2. 23, 22. Mich. 6, 8, hinc absol. *poposcit* victum, *mendicavit* Ps. 109, 10. It. *repetiit, repoposcit* Eze. 34, 10, undè

vindicavit, ultus est absol. Deut. 18, 19. Ps. 10, 4, spec. seq. דָּם מֵעִם מִיַּד: *sanguinem repetiit, ultus est cædem* Gen. 9, 5. Eze. 33, 6. Ps. 9, 13. — 5) *sectatus est* rem, *studuit, operam dedit* rei Deut. 23, 7. Jes. 1, 17. Ps. 119, 45, etc. Hinc *curavit, curam gessit* Deut. 11, 12. Eze. 34, 5. Job 3, 4. Ps. 14, 2, 5. *Deum curavit*, i. e. *veneratus est, coluit eum* Jes. 58, 2. Hos. 10, 12. Ps. 14, 2. — Alii sunt ejusdem locutionis significatus quos videre est no. 1, 3.

Niph. נִדְרַשׁ; fut. absol. אֵדָּרֵשׁ pro הִדָּרֵשׁ; fut. יִדָּרֵשׁ; 1) *adire se passus est, aditum præbuit* alicui seq. לְ, indè *exaudivit* Jes. 65, 1. Eze. 14, 3, etc. — 2) *quæsitus* est 1 Par. 26, 31. — 3) *repetitus est* Gen. 42, 22.

Pih. inf. דָּרְיוֹשׁ *quærere* Esr. 10, 16 pro דָּרוֹשׁ, modò genuina sit lectio, cf. דָּלְיוֹ in דָּלַל. — Deriv. מִדְרָשׁ.

דָּשָׁא *germinavit* Joël 2, 22.

Niph. fut. f. apocp. תִּדָּשֵׁא *germen producat* Gen. 1, 11. — Indè.

דֶּשֶׁא m. *herba tenella, gramen* Deut. 32, 2. Jes. 66, 14. Job 6, 5, etc. Opponitur עֵשֶׂב *herbæ adultiori, semen concipienti* Gen. 1, 11, 12.

דָּשֵׁן *pinguis fuit* vel *factus est* Deut. 31, 20.

Pih. דִּשֵּׁן; infin. cum suff. דַּשְּׁנוֹ; fut. יְדַשֵּׁן, cum Makkeph יְדַשֵּׁן־, et ה parag. יְדַשְּׁנָה; 1) *pinguem, medullosum reddidit* Prov. 15, 30, hinc *unxit* Ps. 23, 5. — 2) *pinguem declaravit* de holocausto, i. e. acceptum habuit Ps. 20, 4, ubi al. *in cineres redegit*, igne cœlitùs demisso, cf. 1 Reg. 18, 24, 36. — 3) *à cineribus purgavit* (denom. à דֶּשֶׁן) Ex. 27, 3. Num. 4, 13.

Puh. דֻּשַּׁן, undè fut. in pausâ יְדֻשָּׁן; *pinguis*, sed translatè *bonis satiatus est*, Jes. 34, 7. Prov. 11, 28, etc.

Hothpah. f. הִתְדַּשְּׁנָה pro הִתְדַּשְּׁנָה *impinguata est* Jes. 34, 6. — Deriv. seq.

דֶּשֶׁן m. pl. דְּשָׁנִים, constr. דִּשְׁנֵי; 1) *pinguis* Jes. 30, 23, *succosus* Ps. 92, 15. — 2) *dives, opulentus* Ps. 22, 30.

דֶּשֶׁן m. suff. דִּשְׁנִי; 1) *pinguedo* Jud. 9, 9. Metonym. *cibus pinguis et lautus* Jes. 55, 2. Jer. 31, 14. Job 36, 16. it. *fertilitas, ubertas* Ps. 65, 12. — 2) *cinis*, isque pinguis, qualis ex hostiis combustis oritur Lev. 1, 16: 1 Reg. 13, 3. Jer. 31, 40. Veteres ad arva et prata fructificanda cinere pro fimo usos esse, docet Plinius, l. XVII, c. 9.

דָּת f. constr. דַּת, suff. דָּתוֹ; pl. דָּתִים, constr. דָּתֵי; *lex* Esth. 1, 13, 15, 19. 2, 12, *edictum* Esth. 3, 14. 8, 13. 9, 14. Sed Deut 33, 2: אֵשׁ דָּת *ignis legis*, i. e. *lex ignea*, inter media fulgura promulgata, sic Chald. Syr. Arab. al. *ignis legis instar dirigens*, de columnâ igneâ quæ Israelitas per desertum dirigebat, sed præstat prior sensus. — Etymon latet.

דָּתָן n. pr. oppidi ad Samariæ septentrionem Gen. 37, 17, quod et דֹּתָן 2 Reg. 6, 13.

דָּתָן n. pr. viri Num. 16, 1. Deut. 11, 6. Ps. 106, 17.

ה

ה Quinta alphabeti littera hebraïcè הֵא *hé* sonans; in numeralibus valet

quinque.—Permutatur cum א, rariùs cum ח; sæpiùs etiam emollita est in ו aut in י quiescens.—Ad vocum conformationem quod attinet, vel præponitur ab initio ad fingendas conjugationes Hiph. Hoph. Hithpah., et ad efformanda nomina ex his conjugat. orta, vel à fine additur tanquàm afformativum fœminini generis, tàm in nominibus quàm in verbis et tunc alterum ה, quandò adest immediatè præcedens mutat in ת, aut tanquàm *paragogicum*, et special. *locale*, cùm nempè locorum nominibus junctum, motum significat, ut אַרְצָה *in terram.* Alii sunt hujus litteræ usus quos videre est in iis quæ mox sequuntur.

הַ, הָ, הֶ, הֲ pro הַל; 1) artic. semper definitus ut *the* Anglorum, gr. ὁ, ἡ, τὸ, gall. *le, la, les.* Præmittitur a) nominibus, quæ materias et rerum genera designant, omnibus nota ut *aurum, argentum, vinum,* etc. Sicque frequentissimè usurpatur post כְּ comparandi particulam, quippè comparatio nonnisi cum rebus sat notis institui potest.—b) nominib. abstractis, ut gr. τὸ πολιτικόν, τὸ ἱππικόν, spec. nominib. virtutum, vitiorum (quamquám in his sæpiùs omittitur) et maximè malorum et calamitatum.—c) nominib. collectivis et universitatem earumdem rerum aut personarum (*une classe entière d'objets*) signantibus. Huc revocamus Gen. 14, 13: הַפָּלִיט *fugitivi ad unum omnes.* Cf. quæ diximus in: *Le Pentateuque avec une traduction française et des notes, etc. T. I.* Genèse. *pag.* 70.—d) nominib. vocandi Deut. 32, 1. Joël 1, 2. Ps. 114, 8, etc.—2) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc,* in formulis הַיּוֹם *hoc die, hodiè,* הַלַּיְלָה *hâc nocte,* הַפַּעַם *hâc vice,* it. sed rarò *is, ea, id,* et sic relativo אֲשֶׁר præfigitur 2 Reg. 12, 22. — 3) pron. relat. *qui, quæ, quod,* adeòque verbis, rariùs particulis præponitur Jos. 10, 24. Esr. 8, 25. Dan. 8, 1: 1 Sam. 9, 24 etc.

הַ, הָ, הֶ et quandòque הֲ; 1) simplex partic. interrogativa dubitantis aut ignorantis *an, ne* Gen. 27, 21, interrogat. vim negativam habens *num?* Gen. 4, 9: הֲשֹׁמֵר *num custos?* i. e. non custos: 2 Sam. 7, 5. Job 14, 14, etc. Sic etiam Gen. 30, 2, ubi malè vertit Gesenius *nonne,* it interrog. includens affirmationem *nonne* (pro הֲלֹא) 1 Sam. 2; 27. Jer. 31, 20 etc. In quæstionib. disjunctivis præcedit אִם et וְאִם (vid. supra p. 45): הַ—אִם *utrùm? an?* rariùs אוֹ—הַ Job 16, 3. Eccl. 2, 19. — 2) partic. interrogationis indirectæ: *num, an,* gall. *si,* germ. *ob,* angl. *if,* post verba explorandi Ex. 36, 4. videndi Gen. 8, 8, experiendi Deut. 8, 2, etc.; in propositione disjunctivâ הַ—אִם Gen. 18, 21, vel הַ—הַ Num. 13, 18.—Præfigitur aliis part. הֲלֹא, הֲכִי, הַאִם; vid. לֹא, כִּי, אִם.

הָא *en, ecce,* Gen. 47, 23. Eze. 16, 43.

הָאָח *eia! euge!* vox lætantis Jes. 44, 16. Eze. 25, 3. Ps. 35, 21, etc.

הַב imper. verbi יָהַב q. v.

הַבְהָבִים m. pl. (pro יְהֻבְהָבִים), undè cum suff. הַבְהָבַי *dona mea* Hos. 8, 13. — Rad. יָהַב.

הָבַל; fut. in pausâ יְהִבַל; pr. 1) *spiravit, exhalavit,* indè 2) *vanè egit, vanè locutus est* 2 Reg. 17, 15. Jer. 2,

5. Job 27, 12, it. *vanæ fuit spei* Ps. 62, 11.

Hiph. part. m. pl. מַהְבִּלִים *vanos facientes, ad vana seducentes* Jer. 23, 16. — Deriv. seq.

הֶבֶל m. suff. הַבְלִי; plur. הֲבָלִים, constr. הַבְלֵי; 1) *halitus, spiritus*, benè Vulgat. *aura* Jes. 57, 13, hinc *quidquid caducum, fluxum, leve* Job 7, 16. Prov. 13, 11. Ps. 39, 6. Eccl. 1, 2, etc. it. *vanitas, res vana* Jer. 10, 3. Thren. 4, 17, Spec. de idolis 2 Reg. 17, 15. Jon. 2, 9. Ps. 31, 7, et adv. *vanè, inaniter, frustra* Jes. 30, 7. Ps. 39, 7. Job 9, 29, etc.—2) *exhalatio, vapor, nebula, caligo* Eccl. 6, 4. 8, 14. 11, 8. — 3) n. pr. *Abel* Gen. 4, 2 seq.

הֶבֶל m. *vanitas* Eccl. 1, 2. 12, 2.

הַבְנִי m. undè pl. הֲבָנִים in Keri, in Chethib est הוֹבְנִים; *ebena ligna* Eze. 27, 15. — Rad. הבן i. q. אבן juxta Gesenium, undè הַבְנִי idem valet atque אַבְנִי, ab אֶבֶן, אֹבֶן *lapis*, et pr. significat *ligna lapidea* germ. *Steinholz*, à duritie dicta; etymon quidem minimè spernendum.

הָבַר; forsan ut in arab. *secuit, dissecuit*, undè part. act. m. pl. constr. הֹבְרֵי שָׁמַיִם *qui cœlum dissecant in partes* ad auguria captanda, *augures cœli*, ut optimè Vulgat. *astrologi*. Jes. 47, 13 in Keri, sed Chethib habet הָבְרוּ *secuerunt*.

הָגָה; inf. abs. הָגֹה et הָגוֹ; fut. יֶהְגֶּה; 1) *fremuit, mussitavit* leo nactus prædam Jes. 31, 4, *gemuit* columba, homo Jes. 16, 7. 38, 14. Jer. 48, 31. —2) poët. *locutus est* absol. Ps. 115, 7, cum acc. rei Jes. 59, 3. Job 27, 4. Ps. 37, 30. Prov. 8, 7; hinc *cecinit, celebravit* Ps. 35, 28. 71, 24. — 3) *meditatus est, meditationi vacavit*, religioso sensu cum בְּ Jos. 1, 8. Ps. 1, 2, etc. Prov. 15, 28; hinc *recordatus est* seq. acc. Jes. 33, 18, malo sensu *machinatus, molitus est* vana, injuriam Jes. 59, 13. Ps. 2, 1. Prov. 24, 2. —4) ut יָגָה *amovit, separavit* Jes. 27, 8, et Prov. 25, 4 ubi infin. abs. הָגוֹ est pro imper. *aufer*, ut optimè Vulgat.

Poh. inf. הֹגוֹ *loquendò* Jes. 59, 13.

Hiph. part. m. pl. מַהְגִּים *mussitantes* Jes. 8, 19. — Deriv. seq.

הֶגֶה m. 1) *fragor* tonitru Job 37, 2. — 2) *gemitus, suspirium* Eze. 2, 10. — 3) *cogitatio*, al. *halitus* Ps. 90, 9.

הֲגוּת f. *meditatio* Ps. 49, 4.

הֲגִיג m. undè cum suff. הֲגִיגִי; 1) *æstus, fervor animi* Ps. 39, 4. — 2) *gemitus, suspirium* Ps. 5, 2. — Rad. הגג in arab. IV conjug. *accendit*, et collat. hebr. הֶגֶה.

הֶגְיוֹן m. constr. הֶגְיוֹן; suff. הֶגְיוֹנִי; 1) *meditatio, cogitatio* Ps. 19, 15. Thren. 3, 62. — 2) *strepitus, sonitus* citharæ. Sic LXX, Ps. 92, 4. Sed Ps. 9, 17 signum musicum est forsan הִגָּיוֹן סֶלָה, LXX ᾠδὴ διαψάλματος, neque aliter Symmach. Aquila, Vulgat. — Rad. הָגָה.

הָגִין m. undè f. הֲגִינָה *commoda, apta* Eze. 42, 12. Convenit talmud. הָגוּן, מְהֻגָּן *rectum, aptum, idoneum*. — Rad. הגן.

הָגָר n. pr. mulieris Gen. 16, 1. 25, 12.

הַגְרִים et הַגְרָאִים n. pr. populi arabici ad Orientem Gilead juxta si-

num Persicum 1 Par. 5, 10, etc. Ps. 83, 7.

הֵד m. ut הֵידָד, *celeusma, clamor lætus, jubilatio* Eze. 7, 7. — Rad. הדד.

הֲדַד n. pr. regis Idumæorum Gen. 36, 35 : 1 Par. 1, 46. בֶּן־הֲדַד vid. in בֵּן pag. 100.

הֲדַדְעֶזֶר n. pr. regis Syriæ-Sobæ 2 Sam. 8, 3 seq. Alibi in plurib. codic. הֲדַרְעֶזֶר 2 Sam. 10, 16, 19 : 1 Par. 19, 16, 19.

הֲדַדְרִמּוֹן n. pr. oppid. propè Megiddo Zach. 12, 11.

הָדָה *immisit, direxit* manum ad aliquid Jes. 11, 8.

הֹדּוּ (pro הֹנְדוּ) *India* Esth. 1, 1. 8, 9.

הֲדוֹרָם n. pr. tribûs Joctaniticæ Gen. 10, 27.

הִדַּי n. pr. viri 2 Sam. 23, 30, sed in loco parall. חוּרַי 1 Par. 11, 32.

הָדַךְ undè imper. הֲדֹךְ *contere, everte, destrue* Job 40, 12. Vicin. sunt דָּכָא, דָּכָה, דָּכַךְ.

הֲדֹם m. *scabellum* pedum, semper metaph. Ps. 110, 1. *Scabellum Dei* i. e. vel orbis terrarum Jes. 66, 1, vel arca fœderis Ps. 99, 5. 132, 7. Threu. 2, 1 : 1 Par. 28, 2. — Rad. הדם arab. *humi prostravit, solo æquavit.*

הֲדַס m. pl. הֲדַסִּים; *myrtus* Jes. 41, 19. Zach. 1, 8. Neh. 8, 15, etc. — Rad. הדס.

הֲדַסָּה n. pr. mulieris Esth. 2, 7.

הָדַף; inf. constr. הֲדֹף; fut. יֶהְדֹּף, cum suff. יֶהְדָּפֶנּוּ; 1) *trusit, detrusit* (Vicin. נָדַף) Num. 35, 20. Eze. 34, 21. Job 18, 18, hinc *prostravit* Jer. 46, 15. — 2) *repulit, removit* 2 Reg. 4, 27. Prov. 10, 3. — 3) *expulit* Deut. 6, 19. 9, 4. Jos. 23, 5.

הָדַר; part. pass. m. הָדוּר, pl. הֲדוּרִים; fut. יֶהְדַּר; cognat. אָדַר; 1) *amplus fuit*, it. *tumidus fuit*, et transitiv. *tumefecit.* Jes. 42, 5 : *tumida loca*, i. e. edita. Sic Ovid. *tumidos montes* dixit. Amor. 2, 16, 51. — 2) *ornavit, decoravit* Jes. 63, 1, seq. פְּנֵי פ׳ *vultum alicujus honorare*, i. e. favere alicui, partibus ejus temerè studere in judicio Lev. 19, 15, et omisso פְּנֵי Ex. 23, 3; sed Lev. 19, 32 est simpliciter *honorare, honorificè habere aliquem.*

Niph. נֶחְדַּר undè plur. in pausâ נֶחְדָּרוּ *honorati sunt* Thren. 5, 12.

Hithpah. fut. תִּתְהַדַּר *gloriaberis, superbum te geres* Prov. 25, 6. — Deriv. seq.

הָדָר m. constr. הֲדַר; suff. הֲדָרִי; pl. הֲדָרִים undè constr. הַדְרֵי; 1) *ornatus, decus* Lev. 23, 40. Eze. 16, 14. Ps. 110, 3. Prov. 20, 29. — 2) *majestas* Dei Deut. 33, 17. Ps. 29, 4. — 3) *honor* Ps. 149, 9.

הֶדֶר m. *decus* Dan. 11, 20.

הֲדָרָה f. undè constr. הַדְרַת *ornatus* Ps. 29, 2. Prov. 14, 28 : 1 Par. 16, 29, etc.

הֲדַרְעֶזֶר; vid. הֲדַדְעֶזֶר.

הָהּ *ah!* interjectio dolentis ut אֲהָהּ Eze. 30, 2.

הוֹ id. ut הוֹי Amos 5, 16.

הוּא pronom. 3. pers. sing. masc. *is, hic, ille*, et neutr. *id, illud.* In Pentateucho, הוּא etiam sexum femin. complectitur et ponitur pro הִיא, quod, notante Massorâ ad Gen. 38, 23, nonnisi undecies in toto Pentat. legitur. Punctatores hoc Pentat. idio-

ma minùs forsan agnoscentes, ubicunquè הוּא ad femin. refertur, vitium latere opinati, scribebant הִוא, propriè הִיא legendum esse significaturi. Cæterum præter Pentat. הוּא pro femin. usurpatur 1 Reg. 17, 15. Jes. 30, 33. Job 31, 11, à punctatoribus itidem אִוא scriptum. — Sæpè est a) *ipse*, αὐτός Gen. 19, 30. 24, 54. Ruth. 1, 1, etc. Passim hoc sensu quidem adhibetur, sed additâ emphasi quâdam præsertim ubi nomini postponitur Jes. 7, 14. Gen. 20, 5. 44, 17. Deut. 32, 39. Eze. 12, 12, etc. Cum articulo ה subjicitur nominibus, quæ et ipsa artic. præfixum habent: הָאִישׁ הַהוּא *hic locus*, הַמָּקוֹם הַהוּא *vir ille*, הַיּוֹם הַהוּא *hic dies*. Contemptim præmittitur 2 Par. 28, 22: הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז *rex iste Achaz*. Denique Job 13, 28 δεικτικῶς pro *ego* usurpari volunt. — b) Sæpè includit verbum substant. *is est, hic fuit, erit* Gen. 2, 11. 15, 2: 2 Sam. 7, 28: 1 Par. 21, 17, etc. Indè frequenter *id est, qui, quod, nunc est*, seu *vocatur*, formula explicandi Gen. 14, 7, 8. Deut. 4, 48. Esth. 2, 16. 3, 7. It. pro verbo ipso subst. usurpatur Gen. 3, 6. Ex. 16. Lev. 1, 13: 2 Sam. 7, 28, etc.

הוֹד (forsan pro נָהוֹד) m. suff. הוֹדִי; 1) *magnificentia, majestas, gloria* Jes. 30, 30. Dan. 11, 21. Ps. 21, 6. Job 40, 10, etc.—2) *splendor*, sive naturalis Dan. 10, 8. Hos. 14, 7, sive adventitius, *ornatus* Zach. 6, 13. 10, 3. —3) n. pr. viri 1 Chron. 7, 37. — Rad. נָהַד arab. *extulit se, protuberavit*, it נָהֹד *eminens, pulcher fuit*.

הוֹדִיָה et הוֹדִיָּה, הוֹדַוְיָהוּ, הוֹדַוְיָה n. pr. viror. Esr. 2, 40. Neh. 8, 7: 1 Par. 3, 24. 5, 24, etc.

הָוָה; part. act. הוֶה; imper. הֱוֵה, הֱוִי et הֱוֵא quod fem. est Jes. 16, 4; fut. apoc. יְהוֵא pro יְהִי ex יִהְיֶה; 1) pr. forsan *spiravit*, indè *vixit*, et in linguæ usu *fuit* ut הָיָה, Gen. 27. 29. Neh. 6, 6. Jes. 16, 3. Eccl. 2, 22. 11, 3. — 2) *adspiravit* ad aliquid, *cupivit, desideravit*, ut אָוָה. — 3) *præceps ruit* in aliquid, *delapsus est* Job 37, 6. — Deriv. seq.

הַוָּה f. constr. הַוַּת; suff. הַוָּתוֹ; pl. הַוּוֹת; 1) *cupiditas, cupido* Prov. 10, 3. Mich. 7, 3. — 2) *casus, infortunium, pernicies*, passivè Prov. 19, 13. Job 6, 2. Ps. 57, 2, etc. activè *pernicies* quam quis alii infert, *injuria, nequitia, scelus* Job 6, 30. Prov. 11, 6. Ps 5, 10, etc.

הוָה f. *casus adversus, calamitas* Jes. 47, 11. Eze. 7, 26.

הוֹהָם n. pr. viri Jos. 10, 3.

הוֹי interj. ut אוֹי vel dolentis *ah! heu!* 1 Reg. 13, 30. Jes. 17, 12, vel adhortantis *hëus! he!* Jes. 18. 1. 55, 1. Zach. 2, 10, vel comminantis *væ!* Jes. 1, 4. Jer. 48, 1. Eze. 13, 3, etc.

הוֹלֵלָה f. undè pl. הוֹלֵלוֹת *stultitiæ. insaniæ* Eccl. 1, 7. 2, 12. — Rad. הָלַל.

הוֹלֵלוּת f. *stultitia* Eccl. 10, 13.

הוֹלָם Jes. 41, 7, vid. הָלַם.

הוּם; præter. הָם; pr. *fremere, strepere* de commotis fluctibus, undis, ut ferè cognat. הָמָה, הָמַם, הָמַן; hinc *commovere, perturbare*. Deut. 7, 23: *perturbatione magnâ* הָמָם *perturbabit eos*.

Niph. fut. conv. f. וַתֵּהֹם *contur-*

bata, concitata fuit 1 Sam. 4, 5 : 1 Reg. 1, 45. Ruth. 1, 19.

Hiph. fut. cum ה parag. אֲהֵימָה *strepitum faciam, æstuabo* animo inquieto (cf. germ. *toben in Innern*) Ps. 55, 3. pl. f. תְּהֵימֶינָה pro תְּהֵימֶנָה, *strepitum edent*, de multitudine Mich. 2, 12, ubi quidam codices habent תְּהֹמֶנָּה. — Deriv. תְּהוֹם, מְהוּמָה.

הוֹמָם n. pr. viri 1 Par. 1, 39, quod הֵימָם Gen. 36, 22.

הוֹן in Kal inus. Hiph. הֵהִין, undè fut. plur. cum ו conv. Deut. 1, 41 : וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת, al. et *parati estis, voluistis ascendere;* cui notioni magis favcre videntur vet. vers.; al. *rem levem judiscatis ascendere, parvi putavistis ascendere;* al. *contempsistis* (mandatum Dei) *et ascendistis,* collato arab. هون quod utrumque significat. Non parùm congrua contextui utraque interpretatio, sed cùm, etymologiâ ductus, אָוֶן *inane, vanum*, et אַיִן *nihilum, vacuitas* confero, magis mihi arridet *parvi pendendi, pro nihilo ducendi* significatus. — Deriv. הִין et

הוֹן m. pl. הוֹנִים undè cum suff. f. הוֹנַיִךְ; *divitiæ, opes* Prov. 1, 13. 6, 31. Cant. 8, 7. Eze. 27, 33, it. adv. *satis* Prov. 30, 15, 16.

הוֹר et הַר m. pl. הוֹרֵי pro הוֹרִים, scd al. legunt in constr. הוֹרֵי; 1) vocab. priscum et minus usitat i. q. הַר *mons* Gen. 49, 26, ubi Vulgat. et Chald. *parentes mei,* quasi esset הוֹרַי partic. act. cum suff. verbi הָרָה. Sed prius efflagitant tum loci huic similes Deut. 33, 15. Habac. 3, 6, tum etiam membrorum parallelismus. — 2) n. pr. a) montis ab Austro Palestinæ, ad ipsos Idumeæ fines, in quo sepultus est Aaron, Num. 20, 22. 33, 32. — b) alterius montis ad Libanum versus septentrionem Nnm. 34, 7, 8.

הוֹשָׁמַע n. pr. viri 1 Par. 3, 18.

הוֹשֵׁעַ n. pr. viror. Num. 13, 8 : 2 Reg. 15, 30. Hos. 1, 1, 2.

הוֹשַׁעְיָה n. pr. viror. Jes. 42, 1. Neh. 12, 32.

הוּת, vid. הָתַת

הָזָה vicin. חָזָה; part. pl. חֹזִים *somniantes, delirantes* Jes. 56, 10.

הִי (pr. נְהִי à נָהָה) *lamentatio* Eze. 2, 10, al. interj. *væ!*

הִיא pron. 3 pers. sing. femin. *ea, hæc, illa,* et neutr. *id, illud*, Interdùm in textu massorethico legitur הוּא, quandò nimirùm ad masculina refcrtur, et ideò judæi propriè הוּא efferendum judicabant. Gen. 14, 2. Jes. 10, 2, etc. — Sæpè est — a) *ipsa,* αὐτή Jos. 6, 17, etc. maximè ubi artic. ה præfixum habet, Mich. 3, 4, *eadem* 1 Reg. 19, 8. — c) pro verbo substant. usurpatur Lev. 11, 39. Cant. 6, 9, etc. Denique inter duo nomina positum valet *hoc est, qui, quod hodiè nuncupatur* Gen. 14, 2. 23, 19. Jos. 18, 14, etc.

הֵידוֹת f. pl. *celebrationes, cantica* Neh. 12, 8. Sic vulgò quasi à יָדָה; sed hujusmodi forma absque ullâ analogiâ est.

הֵידָד m. ut הֵד *læta acclamatio, jubilum* Jes. 16, 9, 10. Jer. 25, 30. 48, 33. — Rad. הדד.

הָיָה; part. f. הָיָה; inf. abs. הָיוֹ, constr. הֱיוֹת, sed formâ chald. הֱוֵה Ezc. 21, 15, cum præf. לִהְיוֹת, בִּהְיוֹת; imper. הֱיֵה, f. הֲיִי, pl. m. הֱיוּ, cum ו præf. וִהְיוּ; fut. יִהְיֶה, apoc. יְהִי; *fuit,*

extitit, factus est; ita sexenties. Hæ quidem notiones in multas abierunt alias, pro variis particulis, quibus construitur verbum, nec non pro variis adjunctis; sed eas facilè suggerit orationis series. Notare sufficit — 1) הָיָה לְ significare a) seq. nomine *fuit alicui* res, i. e. res eum possessorem habuit Ex. 20, 3. Deut. 21, 15. Jes. 45, 15, etc. — b) *fuit alicui rei, pro aliquâ re* (*servir de*) Gen. 1, 14, 15. Ex. 4, 16, etc. vel *factus est aliquid* Gen. 2, 7. Jes. 1, 31, etc., It. *fuit in aliquam rem, præstitit se ut talem* 1 Sam. 4, 9. 18, 17. — c) seq. infinit. *in eo fuit ut* (*être sur le point de*) Gen. 15, 12. Jos. 2, 5. Jes. 6, 13 etc., indè *intentus fuit rei* 2 Chron. 26, 5. — 2) הָיָה עִם *fuit cum aliquo, à partibus alicujus stetit* 1 Reg. 1, 8, cf. εἶναι μετά τινος Matth. 12, 30, et ita הָיָה אַחֲרֵי 1 Reg. 12, 20; sed הָיָה עִם אִשָּׁה *rem habuit cum muliere* Gen. 39, 10: 2 Sam. 13, 20. — Sæpè in libris historicis occurrit וַיְהִי כְ, וַיְהִי וְ *et factum est, accidit ut,* sic in Nov. Test. καὶ ἐγένετο ὅτι.

Niph. נִהְיָה; part. m. נִהְיֶה, undè f. נִהְיָה; *factus est* 1 Reg. 1, 27. 12, 24, seq. ל *factus est aliquid* Deut. 27, 9. Prov. 13, 19: *desiderium factum*, i. e. expletum. Zach. 8, 10: *merces non facta*, i. e. non concessa. — 2) *accidit, evenit* Deut. 4, 32. Eze. 21, 12, etc. — 3) *absolutus, confectus est, defecit* Dan. 8, 27. Sic Dan. 2, 1: *somnus ejus defecit super eum*, i. e. fugit ab eo. — Indè

הַיָּה f. undè cum suff. הַיָּתִי *calamitas, pernicies mea* Job 2, 6. 30, 13, in Chethib, sed Keri הַוָּתִי habet.

הֵיךְ ut אֵיךְ *quomodò?* 1 Chron. 13, 12. Dan. 10, 17.

הֵיכָל m. constr. הֵיכַל; suff. הֵיכָלוֹ; pl. הֵיכָלִים, undè constr. הֵיכְלֵי; pl. f. הֵיכָלוֹת; *ædificium sublime et magnificum, palatium* Jes. 39, 7. Dan. 1, 4. Prov. 30, 28. Spec. *templum* 2 Reg. 24, 13. Jer. 50, 26. Zach. 6, 14, *tabernaculum* ubi reponebatur arca 1 Sam. 1, 9. Ps. 5, 8, *pars templi* Hierosolymitani inter atrium et sanctum sanctorum 1 Reg. 6, 5; 17. 7, 50; poët. *cœlum* Ps. 11, 4. 18, 7. — Arab. quadrilit. הֵיכַל *magnus, altus fuit.*

הֵילֵל m. *lucifer*, stella matutina (ab הָלַל *splenduit*) Jes. 14, 12. Sic LXX, Vulgat. et vulgò, sed quibusd. post Syr. et Aquil. est *ejula, lamentare* imper. Hiph. verbi יָלַל, quod non minus aptum.

הִים vid. הוּם.

הֵימָן n. pr. viror. 1 Reg. 5, 11, Ps. 88, 1: 1 Par. 6, 18, etc.

הִין m. mensura liquidorum continens 12 logos, sive 72 ova, 2 χόας Atticor. secundum Joseph. (Antiq. 3, 9) Ex. 30, 24. Lev. 19, 36. Num. 15, 4, etc. — Rad. הוּן *levem, exiguum esse* quidam opinantur.

הִכֵּר in Kal. inus. undè Hiph. fut. תַּהְכִּרוּ לִי *obtunditis me, stuporem incutitis mihi,* Job 19, 3. Ita permulti, LXX ἐπικεισθε μοι, Vulgat. *opprimentes me.* Aliis est *alienos vos exhibetis erga me*, collat. vicin. נָכַר quod nobis perplacet.

הַכָּרָה f. (form. הַצָּלָה) constr. הַכֶּרֶת; *agnitio.* Jes. 3, 9: *agnitio vultûs eorum*, i. e. quod agnoscitur ex eorum vultu. — Rad. נָכַר.

הַל 1) forma primit. ex quâ articulus הַ. — 2) partic. interrog. ut in Arab. Deut. 32, 6 ubi codic. quidam habent separatim הַל יְהוָֹה, quod ceteri junctim scribunt הליהוה.

הָלָא in Kal inus. undè Niph. part. f. נַהֲלָאָה *procul remota, pulsa* Mich. 4, 7. Indè

הֶלֶא m. *dissitum, remotum,* undè cum ה locali הַלְאָה et in pausâ הָלְאָה *ultrà, ulterius, porrò,* et est loci, ut Gen. 19, 9: 1 Sam. 10, 3, etc. מֵהָלְאָה לְ *ultra aliquem locum* Jer. 29, 19. Amos 5, 27. vel temporis Lev. 22, 26: 1 Sam. 18, 9.

הִלּוּלִים m. pl. *dies festivi* peractâ messe celebrati Lev. 19, 24. Jud. 9, 27. — Rad. הָלַל.

הֲלוֹם vid. הֲלֹם.

הַלָּז c. *hic, hæc* Jud. 6, 20: 1 Sam. 14, 1: 2 Reg. 4, 25. Zach. 2, 8. Dan. 8, 16. Decurtatum videtur ex

הַלָּזֶה m. *hic.* Gen. 24, 65. 37, 19. — Compos. ex זֶה et articulo הַל, duplicato ל per Daguesch, ut in cognato אֵל, אֵלֶּה.

הָלִיךְ vel הֲלִיךְ m. undè pl. cum suff. הֲלִיכַי gressus mei Job. 29, 6. — Rad. הָלַךְ.

הֲלִיכָה fem. plur. הֲלִיכוֹת, suffix. הֲלִיכוֹתֶיךָ et הֲלִיכוֹתָם Nah. 2, 6, ubi Keri הֲלִיכָתָם in sing. habet; 1) *incessus, progressus* Nah. 2, 6, hinc *pompa* Dei Ps. 68, 25. — 2) *via* Hab. 3, 6. Trop. *agendi ratio* Prov. 31, 27. — 3) *cœtus commeantium* (*caravane*) Job 6, 19. — Rad. הָלַךְ.

הָלַךְ plur. cum א parag. הָלְכוּא; part. act. הוֹלֵךְ, f. הֹלְכָה et הֹלֶכֶת; inf. abs. הָלוֹךְ, constr. הֲלוֹךְ; imper. הֲלוֹךְ Prov. 13, 20, ubi in Keri הוֹלֵךְ, pl. הִלְכוּ; fut אֶהֱלֹךְ, יַהֲלֹךְ, sed תִּהֲלַךְ Ps. 73, 9; 1) *ivit, incessit, profectus est* Deut. 2, 14: 1 Reg. 19, 4, etc. Ex his notionibus varii pro structuræ varietate oriuntur sensus quos, in locis obviis, deprehendere facilè est, et inter quos notare sufficit: a) seq. אַחֲרֵי, אַחַר *secutus est, studuit alicui, sectatus est aliquem;* hinc *post Deum,* sive *idola ivit* i. e. coluit. — b) seq. אֶל, לְ *adiit, accessit* aliquem, aliquid, item seq. אֶת Jud. 19. 18. — c) seq. לִפְנֵי *præcessit;* sed in formulâ *ivit antè Deum,* i. e. coluit Deum. — d) seq. אֶת et עִם *comitatus est aliquem,* adeòque *eo familiariter usus est.* — 2) Trop. *vixit, se gessit,* cf. in Nov. Tes. πορεύεσθαι Ps. 15, 2. Jes. 33, 15. Mich. 2, 11, etc. — 3) *abiit, evanuit* Ps. 78, 39. Job 7, 9. 19, 10. — הָלַךְ לוֹ id. gall. *s'en aller* Cant. 2, 11. Hinc *decessit, mortuus est* Gen. 15, 2. Ps. 39, 14. — 4) *fluxit, effusus est,* fluvius, aqua Gen. 2, 14. Jes. 8, 6. — 5) *processit, progressus est* in aliquâ re, i. e. *incrementa cepit,* adeòque Gen. 26, 13: *procedendo procedebat et adolescebat,* i. e. magis ac magis adolescebat Prov. 4, 18: *procedens et lucens,* i. e. clarius clariusque relucens, etc.

Niph. נֶהֱלַךְ *abiit, evanuit* Ps. 109, 23.

Pih. הִלֵּךְ; part. מְהַלֵּךְ, plur. מְהַלְּכִים; imper. הַלֵּךְ; fut. יְהַלֵּךְ, pl. cum ן parag. et in pausâ יְהַלֵּכוּן; 1) *ivit, incessit* Job 24, 10. 30, 28. Ps. 38, 7. Notand. *ivit in luce Iehovæ,* i. e. eum propitium habuit Ps. 89, 16, *ivit in rebus magnis,* i. e. *magna*

aggressus est Ps. 131, 1. — 2) *grassatus est* Thren. 5, 18.

Hiph. part. pl. מַהֲלְכִים, ex chaldaismo pro מַהֲלִיכִים, *duces, comites* Zach. 3, 7. Vulgat. *ambulantes.*

Hithpah. הִתְהַלֵּךְ; part. מִתְהַלֵּךְ, f. מִתְהַלֶּכֶת; pl. m. מִתְהַלְּכִים; fut. יִתְהַלֵּךְ et יִתְהַלַּךְ, pl. cum ן parag. et in pausâ יִתְהַלְּכוּן; 1) pr. *sibi ivit,* hinc *ambulavit* Gen. 3, 8: 2 Sam. 11, 2; *ambivit, circumivit* Ex. 21, 19. Job 1, 7. Zach. 1, 10; *incessit* Ps. 35. 14, cum accus. Job 22, 14. — 2) *se gessit, vixit* Ps. 26, 3. Prov. 20, 7, etc. Not. *coram Deo, cum Deo ambulavit* i. e. vitam Deo probatam duxit. — 3) *fluxit* vinum Prov. 23, 31. — 4) *grassatus est* Prov. 24, 34. Conf. Pih. nº 2. — Deriv. הָלִיךְ, תַּהֲלוּכָה, מַהֲלָךְ, et

הֵלֶךְ m. 1) pr. *iter, via,* hinc pro אִישׁ הֵלֶךְ, *viator,* 2 Sam. 12, 4. — 2) *fluxus* 1 Sam. 14, 26.

הָלַל; part. act. pl. הוֹלְלִים; הוֹלְלוּ vid. mox in Hiph. fut. pl. תָּהֹלּוּ; 1) *splenduit, luxit.* — 2) *gloriatus est; superbiit, impiè egit* Ps. 5, 6. 73, 3. 75, 5. — 3) *stolidus fuit.*

Pih. הִלֵּל; part. מְהַלֵּל undè plur. מְהַלְלִים; inf. הַלֵּל; fut. יְהַלֵּל, cum ה parag. יְהַלְלֶה; 1) *splendere fecit, celebravit laudibus, laudavit,* cum accus. Ps. 117, 1. 145, 2, cum ל 1 Par. 16, 36, etc. Esr. 3, 11, cum ב Ps. 44, 9, cum אֶל *collaudavit* aliquem alicui, commendavit Gen. 12, 15. — 2) forsan *gloriatus est.* Ps. 56, 5: בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ *de Deo gloriabor (ob) verbum ejus.*

Puh. הֻלַּל, pl. in pausâ הוֹלְלוּ pro הֻלְלוּ; part. מְהֻלָּל; fut. יְהֻלַּל; *celebratus fuit* Eze. 26, 17. Part. מְהֻלָּל *celebrandus* (Deus) Ps. 18, 4. 96, 4. 145, 3. Sed, Ps. 78, 63: *et virgines ejus non* הוֹלְלוּ *celebrabantur,* scil. epithalamiis, cùm hæc interpretatio haud satis conveniat, vers. 64, alii legere malunt הוֹלְלוּ vel חֵילְלוּ *ejulabant, lamentabantur,* LXX ἐπένθησαν.

Pohel. הוֹלֵל undè fut. יְהוֹלֵל *stultum reddet, arguet* Eccl. 7, 7. Job 12, 17. Jes. 44, 25.

Pohal. part מְהוֹלָל *insaniens* Eccl. 2, 2; pl. cum. suff. מְהוֹלָלַי *insanientes in me* i. e. insano modo mihi insultantes Ps. 102, 9.

Hiph. הֵהֵל; fut. יָהֵל; 1) *fecit lucere, splendescere* Jes. 13, 10. Job 41, 10. Eòdem forsan referendum Job 29, 3: בְּהֵלּוֹ נֵרוֹ *cum lucere faceret* (Deus) *lucernam ejus;* inf. cum suff. בְּהֵלּוֹ est pro בַּהֲהֵלּוֹ, abjecto ה præform. Sed aliis est infin. Kal. quod. non prorsùs spernendum. — 2) *lucem sparsit* Job. 31, 26.

Hithpah. הִתְהַלֵּל; part. מִתְהַלֵּל; fut. יִתְהַלֵּל; in pausâ יִתְהַלָּל; 1) *laudatus est* Prov. 31, 30. — 2) *gloriatus est, sese jactavit* 1 Reg. 20, 11. Prov. 20, 14. Seq. ב *de re gloriatus est* Prov. 25, 14. Ps. 34, 3. 64, 11, etc. Semel cum עִם Ps. 106, 5.

Hithpoh. הִתְהוֹלֵל; fut. יִתְהוֹלֵל, in pausâ יִתְהוֹלָל; 1) *insanivit* Jer. 25, 16. 50, 38. 51, 7. Nah. 2, 5. — 2) 1 Sam. 21, 14. — Deriv. הָלוּל, מַהֲלָל, הוֹלֵלָה, הוֹלֵלוּת, הֵילֵל, תְּהִלָּה, תְּהִלָּה.

הֵלֶל n. pr. viri Jud. 12, 13, 15.

הָלַם; part. act. הוֹלֵם pro הוֹלֵם, quod aliis est nomen abstractum; pass. הָלוֹם; infin. constr. הָלוֹם; fut.

יְהַלֵּם, pl. cum ן parag. et in pausâ יַהֲלֹמוּן; *tudit, percussit* Jud. 5, 26. Jes. 41, 7. Ps. 74, 6. 141, 5. Metaph. Jes. 28, 1: *percussi vino*, i. e. ebrii, cf. latin. *vino sauciatus*, *mero saucius* pro ebrio, græc. οἰνοπλήξ. — 2) *contudit, diffregit* Jes. 16, 8. — 3) *dissolutus est.* 1 Sam. 14, 16: וַיֵּלֶךְ וְהָלֹם *et magis magisque dissolvebatur, dissipabatur* exercitus. — Deriv. יַהֲלֹם מַהֲלֻמוֹת et seq.

הוֹלֵם Jes. 41, 7. vid. rad. ipsam.

הָלַם pr. forsan imper. *pulsa* pede terram, hinc 1) *hîc* Gen. 16, 13. — 2) *huc* Ex. 3, 5. Jud. 18, 3: 1 Sam. 10, 22. עַד־הֲלֹם *hucusque, hactenus* 2 Sam. 7, 18: 1 Par. 17, 16.

הֵלָם n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

הַלְמוּת f. *malleus* Jud. 5, 26.

הֵם vel הָם n. pr. regionis Gen. 14, 5.

הֵם vel הָם m. undè pl. cum suff. הֶמְיָהֶם pro הֶמְיֵהֶם *strepitus, tumultuatio*, i. e. *turba eorum* Eze. 7, 11. Hebræi dictum volunt pro הֵם אֲשֶׁר מֵהֵם. — Rad. הָמָה.

הֵם et הֵמָּה pron. 3 pers. m. plur. *ii, illi.* Interdum pro femin. usurpatur ut Zach. 5, 10. Ruth. 1, 22. Cant. 6, 8, et pro 2 pers. Soph. 2, 12. Cum artic. הָהֵם, הָהֵמָּה fit demonstrativum, et haud rarò vices gerit verbi substantivi Gen. 25, 16: 1 Reg. 8, 40. 9, 20, etc.

הָמָה; part. act. הֹמֶה f. הֹמָה et הֹמִיָּה, pl. הֹמִים et הֹמִיּוֹת; fut. יֶהֱמֶה, cum ה parag. (mutat. tertiâ rad. ה in י) et in pausâ יֶהֱמִיָּה, pl. יֶהֱמוּ, cum ן parag. (mutat. tertiâ rad. in י) et in pausâ יֶהֱמִיּוּן; ad *sonitum et strepitum quemcumque* adhibetur, hinc 1) *strepuit, fremuit, murmuravit*, etc. Sic dicitur de voce, gemitu, fremitu hominum et animalium Ps. 55, 18. 59, 7. Jes. 59, 11. Eze. 7, 16, etc. de strepitu instrumentorum Jes. 16, 11. Jer. 48, 36, pluviæ 1 Reg. 18, 41, fluctuum Ps. 46, 4. Jes. 51, 15, etc. populi tumultuantis Jes. 17, 12. Ps. 46, 7 etc., undè poët. הֲמִיּוֹת *loca strepentia*, i. e. plateæ Prov. 1, 21; de animo inquieto, sollicitudine, curis agitato Jer. 4, 19. Ps. 42, 6, etc. — 2) transit. *fecit strepere, tumultuari* Prov. 20, 1. — Deriv. הֵם vel הָם, הָמוֹן, הֶמְיָה, הֹם.

הֹמָה vid. הֹם.

הָמוֹן m. sed f. Job 31, 34. constr. הֲמוֹן; suff. הֲמֹנוֹ; pl. הֲמֹנִים; suff. הֲמֹנֵיהֶם; 1) *strepitus* imbris 1 Reg. 18, 41, cantantium Eze. 26, 13, maximè multitudinis 1 Sam. 4, 14. Job 39, 7, etc. — Hinc 2) *multitudo* hominum ipsa Gen. 17, 4. Jud. 4, 7. Jes. 13, 4; etc., it. aquarum *copia* Jer. 10, 13. 51, 16. — 3) *copiæ, opes, divitiæ* Jes. 60, 4. Ps. 37, 16. Eccl. 5, 9. — 4) *animi commotio* Jes. 63, 15. — Rad. הָמָה.

הֲמוֹנָה n. propheticum urbis Eze. 39, 16.

הֶמְיָה f. constr. הֶמְיַת; *strepitus* citharæ Jes. 14, 11. — Rad. הָמָה.

הֲמוּלָה et הֲמוּלָה f. *strepitus* Jer. 11, 16. Eze. 1, 24. — Rad. המל.

הָמַם; 1 pers. s. הָמוֹתִי; infin. cum suff. הֲמֹמָם; fut. יֶהֱם, conv. וַיֶּהֱם; pr. forsan ut הוּם et הָמָה *perstrepuit*, sed maximè transit. *perstrepere fecit*, hinc 1) *commovit, agitavit, impulit* rotas Jes. 28, 28. — 2) *perturbavit, dissipavit, fugavit* hos-

tes Ex. 14, 24. Jos. 10, 10. Ps. 18, 15, etc. — Indè 3) *penitùs extinxit. delevit* Deut. 2, 15. Jer. 51, 34. Esth. 9, 24.

הָמַן undè inf. cum suff. הֲמֹנְכֶם *tumultuari vestrûm* Eze. 5, 7. Cf. vicin. הָמָה, cujus ipsum nomen verbale esse rabbini existimant.

הָמָן n. pr. viri Esth. 3, 1 seq.

הֲמַסִּים m. pl. *cremia, stipulæ* Jes. 64, 1. — Rad. חמס.

הֵן pron. 3 pers. f. pl. *eæ, illæ.* Ubiquè cum præfixis. לָהֵן, בָּהֵן, כָּהֵן, מֵהֵן. Sic Gen. 19, 20. Eze. 16, 4. 18, 14. Ruth. 1, 13. Quoties pronom. separatum est, toties præ se fert ה parag. הֵנָּה quod vid.

הֵן seq. Makkeph הֵן־; 1) adv. seu interj. demonstrandi: *en, ecce!* Gen. 3, 22. Job 8, 19, etc. Sed frequentius cum ה parag. הִנֵּה quod vid. — 2) partic. interrogat. indirectæ: *num, an* Jer. 2, 10. — 3) partic. eondition. *si* Ex. 8, 22. Lev. 25, 20. Jes. 54, 3. Jer. 3, 1. Job 40, 25.

הֵנָּה 1) pron. 3 pers. f. pl. *eæ, illæ* Gen. 41, 19. Jer. 34, 17, it. *ipsæ* Gen. 33, 6, et sic cum artic. הַהֵנָּה 1 Sam. 17, 28. Sæpè includit verbum substant. vel pro eo ponitur Gen. 6, 2. 41, 6, etc. — 2) adv. loci (compos. ex הֵן *ecce* et ה parag. locali) — a) *huc, horsum* Gen. 45, 8. Jos. 3, 9, repetitum *huc, illuc* Jos. 8, 20: 2 Reg. 8, 4, etc. — b) *hîc* Gen. 21, 29, repetitum *hîc, illic* 1 Reg. 20, 40.

הִנֵּה rariùs הֵנֵּה Gen. 19, 2 (compos. ex הֵן et ה parag.); eum suff. הִנֵּנִי, in pausâ הִנֵּנִי et cum נ *epenthet.* הִנֵּנִי *ecce me;* הִנְּךָ, semel הִנְּכָה 2 Reg. 7, 2, fem. הִנָּךְ *ecce tu;* חִנּוֹ *ecce eum, eccum;* הִנָּנוּ, in pausâ הִנֵּנוּ et cum נ *epenthet.* הִנָּנוּ *ecce nos;* הִנְּכֶם *ecce vos;* הִנָּם *ecce illos.* Notand. הִנֵּה cum suffixis in oratione vividiori præmitti sæpissimè participio, ubi hoc pro verbo finito est, maximè pro futuro. Gen. 20, 3: הִנְּךָ מֵת *ecce te moriturum, tu moriturus es* Jes. 3, 1. Jer. 8, 17, etc.; pro præterito Gen. 37, 7: 1 Par. 11, 25, pro præsente Gen. 16, 14. Ex. 34, 11. Rariùs sequitur verbum finitum, ut Jes. 28, 16: הִנְנִי יִסַּד *ecce me, qui fundavit,* pro יִסַּדְתִּי vel יָסַד.

הַנָּחָה f. *quietis concessio, quies* Esth. 2, 18, — Verbale Hiph. à rad. נוּחַ.

הֵנֵּם, vid. in גַּי, pag. 131.

הֲנַע n. pr. urbis in Mesopotamiâ 2 Reg. 18, 34. 19, 13. Jes. 37, 13.

הָסָה in Kal inus. (vicin. חָשָׁה). Pih. imper. apoc. הַס, in pausâ הָס *sile!* Jud. 3, 19. Hab. 2, 20. Soph. 1, 7. Amos 6, 10. Zach. 2, 17, sed Amos 8, 3 quibusdam est adv. *tacitè.* Plur. הַסּוּ *silete* Neh. 8, 11.

Hiph. fut. conv. וַיַּהַס *silere fecit, sedavit* populum Num. 13, 30.

הֲפֻגָה f. undè pl. הֲפֻגוֹת *intermissiones* Thren. 3, 49. — Rad. פוּג.

הָפַךְ; partic. act. הֹפֵךְ; cum י parag. הֹפְכִי; pass. f. הֲפוּכָה; inf. abs. הָפוֹךְ, constr. הֲפֹךְ, suff. הָפְכִי; fut. יַהֲפֹךְ; 1) *vertit, invertit, versavit* 2 Reg. 21, 13. Hos. 7, 8. Cum יָד, *vertit manum* vel *latus*, i. e. *reversus est* 1 Reg. 22, 34: 2 Chron. 18, 33. It. intrans. *vertit se* 2 Reg. 5, 26, hinc *terga vertit, fugit* Jud. 20, 39, 41. Ps. 78, 9. — 2) *evertit, subvertit* Gen. 19, 21, Deut. 29, 22, seq. בְּ

Amos 4, 11. — 3) *convertit, mutavit* Ps. 105, 25. Seq. ל *in aliquid* Ps. 66, 6. Jer. 31, 13, etc. Intrans. *mutatus est in, evasit* Lev. 13, 3, 4. 10, 13, 20. — 4) *pervertit* Jer. 23, 36, et intrans. *perversus fuit.* Jes. 29, 16.

Niph. נֶהְפַּךְ; part. fem. in pausâ נֶהֱפָכֶת; infin. abs. נָהֹפוֹךְ; fut. יֵהָפֵךְ; 1) *vertit se* Jos. 8, 20, metaph. נֶהְפַּךְ בִּלְשׁוֹנוֹ *versutæ linguæ fuit* Prov. 17, 20. Seq. ב *vertit se contra aliquem* Job 19, 9, עַל *ad aliquem* 1 Sam. 4, 19. Jes. 60, 5, it. seq. ל Thren. 5, 2. — 2) *eversus est* Jon. 3, 4. — 3) *conversus, mutatus est,* seq. ל Ex. 7, 15. Lev. 13, 16, 17, seq. accus. Lev. 13, 16; spec. in malam partem, *degeneravit* Jer. 2, 21.

Hoph. הָהְפַּךְ *conversus est, irruit* in aliquem Job 30, 15.

Hithpah. part. מִתְהַפֶּכֶת, f. מִתְהַפֵּךְ; fut. תִּתְהַפֵּךְ; 1) *vertit se* continuò, *micuit* de gladio Gen. 3, 24. — 2) *mutavit se* Job 38, 14. — 3) *volvit se* Job 37, 12. Jud. 7, 13. — Deriv. מַהְפֵּכָה, תַּהְפּוּכָה, מַהְפֶּכֶת et statim seq.

הֵפֶךְ et חֵפֶךְ m. *inversum* i. e. *contrarium* Eze. 16, 34.

הַפֵּכָה f. *subversio* Gen. 19, 29.

חֲפַכְפַּךְ m. *tortuosus* Prov. 21, 8.

הַצָּלָה f. *ereptio, liberatio* Esth. 4, 14. — Rad. נָצַל.

חָצֶן m. Eze. 23, 24, forsan. ut Targum et Kimchi *arma bellica.* Syr. *armati*, Vulgat. *instructi.* Plures codices חצן habent. — Rad. חצן.

הָר m. cum artic. הָהָר, cum ה locali הָרָה semel Gen. 14, 10; suff. הַרְכֶם; pl. הָרִים, semel הָרֵי quod tamen aliis est pl. cum suff. *montes mei* Zach. 14, 5; constr. הָרֵי; suff. הָרָיו; *mons* Gen. 10, 30. Deut. 33, 19, etc. Sed sæpè est *tractus montanus* Jos. 10, 40. 11, 2, 16. Jud. 1, 9, etc. — הַר חֶרֶס n. pr. oppid. Samaritanorum Jud. 1, 35. הַר יְעָרִים, vid. יַעַר.

הֹר vid. הוֹר.

הָרָא n. pr. regionis in Assyriorum regno 1 Chron. 5, 26.

הַרְאֵל ut אַרִיאֵל quod vid.

הָרַג; part. act. הֹרֵג, pl. הֹרְגִים; pass. הָרוּג, pl. הֲרוּגִים et חֲרֻגִים; inf. abs. הָרוֹג, constr. חֲרֹג, suff. הָרְגוֹ, חֲרָגְךָ et in pausâ חֲרָגֶךָ; imper. הֲרֹג, pl. הִרְגוּ, in pausâ הָרְגוּ; fut. יַהֲרֹג; *occidit, interfecit* quocumque modo, sive gladio, sive saxo conjecto. Indè tribuitur etiam pesti Jer. 18, 21, viperæ Job 20, 16, grandini Ps. 78, 47, mœrori Job 5, 2. Constr. plerumque cum accus. rarò seq. ל 2 Sam. 3, 30. Job 5, 2, et seq. ב quod forsan signif. *cædem fecit inter* Ps. 78, 31 : 2 Chron. 28, 9.

Niph. inf. הֵרֵג Ezc. 26, 15 ubi cum præfix. ב et exclus. præform. ה, legitur בְּהָהָרֵג *dum occiditur* pro בְּהֵהָרֵג; fut. יֵהָרֵג *occidetur* Thren. 2, 20, pl. f. תֵּהָרַגְנָה *occidentur* Eze. 26, 6.

Puh. הֻרַג undè in pausâ הָרֻג *occisus est* Jes. 27, 7. Ps. 44, 23. — Deriv. seq.

הֶרֶג m. *occisio, cædes* Jes. 27, 7. Prov. 24, 11. Esth. 9, 5, etc.

הֲרֵגָה f. id. Jer. 7, 34, 12, 3. 19, 6. Zach. 11, 4, 7.

הָרָה; part. act. f. הוֹרָה, suff. הוֹרָתִי; infin. abs. הָרֹה et הָרוֹ; fut. וַתַּהַר undè cum ו conv. תַּהֲרֶה; 1) *concepit, gravida facta est* mulier

Gen. 4, 1, etc. seq. לְ viri ex quo illa concepit Gen. 38, 18, 25. Partic. f. הוֹרָה *genitrix, mater* Cant. 3, 4. Hos. 2, 7. De הוֹרִים Gen. 49, 26, vid. הוֹר — 2) metaph. *animo concepit,* hinc *meditatus molitus est* aliquid Jes. 33, 11. 59, 4. Job 15, 35.

Pub. הֹרָה *conceptus est* Job 3, 3.

Pohel הֹרָה undè inf. abs. הֹרוֹ *concipiendo* Jes. 59, 13. — Deriv. seq.

הָרָה f. constr. הֲרַת; plur. הָרוֹת, suff. הָרוֹתֵיהֶם, הָרוֹתֶיהָ (formæ daguessandæ); *gravida, prægnans* Gen. 16, 11. Ex. 21, 22: 2 Reg. 8, 12. 15, 14. Jer. 20, 17, etc.

הֵרוֹן m. undè cum suff. f. הֵרֹנֵךְ *graviditas tua,* vel potius *dolores graviditatis tuæ* Gen. 3, 16.

הָרִיָּה f. undè pl. cum suff. הָרִיּוֹתָיו *gravidæ ejus* Hos. 14, 1.

הֵרָיוֹן m. *conceptus* Ruth 4, 13. Hos. 9, 11.

הֲרִיסָה fem. undè plur. cum suff. הֲרִיסוֹתָיו *quæ destructæ sunt ejus,* i. e. domus ejus destructæ Amos 9, 11. — Rad. הָרַס.

הֲרִיסוּת fem. cum suff. f. הֲרִיסֻתֵךְ *destructio tua* Jes. 49, 19. — Rad. הָרַס.

הֹרָם n. pr. viri Jos. 10, 33.

הָרֻם n. pr. viri 1 Chron. 4, 8.

הַרְמוֹן ut אַרְמוֹן, undè cum ה locali הַרְמוֹנָה *in palatium* Amos 4, 3. Quibusd. est nom. pr. — Rad. הרם.

הָרָן n. pr. viror. Gen. 11, 26, 27: 1 Par. 23, 9. בֵּית הָרָן vid. pag. 92.

הָרַס; part. act. הֹרֵס, pass. הָרוּס; inf. constr. הֲרוֹס; imper. הֲרֹס, cum Makkeph הֲרָס־, cum suff. f. הָרְסָהּ; fut. יֶהֱרֹס et יַהֲרֹס, cum suff. et in pausâ יֶהֱרְסֶךָ, plur. יֶהֱרְסוּ, in pausâ יַהֲרֹסוּ; 1) *diruit, destruxit* sæpius domos, urbes, mœnia. Alibi *excussit dentes* Ps. 58, 7, *decussit, deturbavit* aliquem de statione Jes. 22, 19, *perdidit* populum Ex. 15, 7, et hinc regnum, ut Prov. 29, 4 ubi sensus est: *rex justitiâ stabilit regnum, sed qui largitiones amat,* i. e. ubi rex est injustus, *diruit, perdit illud.* Regnum comparatur ædificio, quod rege justo stabilitur, rege injusto subvertitur et corruit. — 2) intrans. *irruit, irrupit* Ex. 19, 21, 24.

Niph. נֶהֱרַס; part. נֶהֱרָס undè f. pl. נֶהֱרָסוֹת; fut. יֵהָרֵס *dirutus, destructus est* Eze. 30, 4. 38, 20. Joel 1, 17. Ps. 11, 3.

Pih. part. m. pl. cum suff. fem. מְהָרְסַיִךְ *destruentes te, destructores tui* Jes. 49, 17; inf. הָרֵס *destruendo,* et fut. cum suff. תְּהָרְסֵם *dirues eos* Ex. 23, 24. — Deriv. הֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, et

הֶרֶס m. *destructio* Jes. 19, 18 ubi *civitas destructionis vocabitur una* (harum quinque urbium), i. e. diructur una, etc. ad Leontopolin referunt. Sed probabilius legend. quod plures habent codices חֶרֶס *sol,* undè *civitas solis;* sic Symmach. et Vulgat.

הָרָר m. undè cum suff. הֲרָרִי *mons meus* Jer. 17, 3.

הֶרֶר masc. undè cum suff. הַרְרִי, הַרְרָם; pl. הֲרָרִים, undè constr. הַרְרֵי, suff. הַרְרֶיהָ; *mons* Gen. 14, 6. Num. 23, 7. Deut. 8, 9. Ps. 30, 8.

הֲרָרִי et הָרָרִי *montanus* cognomen viri cujusdam 2 Sam. 23, 11, 33.

הָשֵׁם n. pr. viri 1 Par. 11, 34, quod יָשֵׁן 2 Sam. 23, 32.

הַשְׁמַעוֹת f. *auditus*. Eze. 24, 26 : לְהַשְׁמִעוֹת אָזְנִים *ut audiant aures*. — Rad. שָׁמַע.

הַתּוּךְ m. *liquatio* Eze. 22, 22. — Rad. נָתַךְ.

הַתָּךְ n. pr. viri Esth. 4, 5.

הָתַל radix de quâ nonnulla prænotanda sunt. Secundaria videtur atque orta ex Hiph. verbi תָּלַל, ita quidem ut plurimæ formæ originem à תלל prodant, in aliis autem littera ה naturam radicalis induat. Prius locum habet in præter. הֵתֵל Gen. 31, 7 retracto accentu pro הֵתֵל; 2 pers. הָתַלְתָּ Jud. 16, 10; inf. הָתֵל Ex. 8, 25; fut. pl. תְּהָתֵלּוּ Job 13, 9 (quæ formæ cunctæ sunt conjugat. Hiph. à תָּלַל, etsi plerique eas haud secus ac sequentes, excepto הוֹתַל quod ad Puh. radicis הָתַל referunt, ad Pih. ejusdem התל pertinere existiment); præter. הוֹתַל Jes. 44, 20 (quod verum est Hoph. ejusdem תלל); posterius in יְהַתֵּל 1 Reg. 18, 27, plur. יְהָתֵלּוּ Jer. 9, 4, et deriv. הַתְּלִים, מַהֲתַלּוֹת (in quibus ה utpote radicale, servatum est). — 1) *fefellit* seq. בְּ Gen. 31, 7. Jud. 16, 10, 13, 15. Jer. 9, 4. Job 13, 9. — 2) *delusit*, *illusit* 1 Reg. 18, 27, pass. *illusum*, *seductum est* Jes. 44, 20.

הַתְּלִים m. pl. *illusiones, ludibria* Job 17, 2.

הָתַת undè Pih. fut. pl. תְּהוֹתְתוּ forsan ut Vulgat. *irruitis* Ps. 62, 4. LXX ἐπιτίθεσθε; Aquila ἐπιβουλεύετε. Sed Symmach. ματαιοπονήσετε; sic ferè Aben-Ezra et Kimchi *pravitates cogitatis*, referentes verbum ad nomen הַוּוֹת *pravitates*. Quidam statuunt radicem הות in arab. *clamavit*, *inclamavit*, sed parùm aptè.

ו

ו Sexta alphabeti littera hebraicè וו *Vav* sonans; in numeralibus valet *sex*. De ejus duplici munere, vocalis scilicet et consonantis vid. gramma ticos; illud tantùm hîc monebimus, hanc litteram quatenus officio consonantis fungitur, ab initio radicum rarissimam esse, siquidem ubique י in ejus locum substituitur, יָלַד pro וָלַד; in medio vocum modò mobilem, modò quiescentem esse, in fine autem sæpiùs quiescere.

וְ, sed וּ generatim seq. Schevâ mobili vel litteris labial. פ, מ, ב; et וָ antè monosyllaba, nec non antè polysyllaba ab initio munita accentu maximè disjunctivo (De exception. vid. grammaticos). Particula vocum initio præfixa quæ, etsi unam per se vim habeat, copulandi scilicet, omnibus ferè, quibus gaudent linguæ cultiores, particulis exprimi necesse est. Hinc verti debet per — 1) conjunct. a) copulativas *et*, *ac*, *atque* Gen. 1, 1, 2, 3, *etiam* Gen. 2, 12. Prov. 24, 27, *et quidem* Ps. 68, 10. — b) conclusiv. *itaquè*, *igitur* Eze. 18, 32. Zach. 2, 10. — c) adversativ. *sed*, *verùm* Gen. 1, 10. Ps. 44, 18, *tamen*, *verumtamen* Ex. 4, 8. Ps. 44, 18, *et tamen*, *cum tamen*, quandò membrum præcedenti adversans subnectit Gen. 26, 27. Jer. 5, 21. — d) disjunctiv. *aut*, *vel*, *sive* Ex. 21, 17. Jud. 11, 31. Prov. 20, 20. — e) causal. *nam*, *enim* Gen. 6, 17. Ps. 7,

10, *quia* Ps. 60, 12. Jes. 39, 1, *siquidem* Jud. 16, 15. Ps. 65, 10, *quòd* post verba videndi, sciendi Gen. 47, 6, *ita ut* Num. 23, 19. — f) concessiv. *etsi, quamvis* Eze. 14, 18. Mal. 2, 14 — 2) adverbia a) ordinis *præterea, insuper* Gen. 1, 29, *iterùm* Zach. 2. 5, *denique, tandem* Lev. 4, 12. — b) negandi post aliam negationem *neque* Ex. 20, 4. — c) similitudinis *sicut, ut* Prov. 25, 25. Job 5, 7. — 3) præposit. *cum, unà cum* Ruth 1, 6. — 4) particul. explicativ. *isque, nempè, inquam, idest* Gen. 9, 11 : 1 Sam. 28, 3. 17, 40. Ps. 68, 10. — 5) Apodosin incipit, ubi per *tunc*, german. *so, da, dann*, gall. *dans ce cas, cela posé* Gen. 3, 5, etc. Sæpè præcedit אִם Jud. 4, 18. Ps. 78, 34. — Nonnunquàm ope ו connectuntur nomina, quorum alterum ex primo, utpote regente pendet, ut Job 10, 17 : *successiones et agmen*, pro *agmina sibi continuò succedentia*. 2 Par. 16, 14. Sed perrara sunt hujus figuræ hendiadeos (ἓν διὰ δυοῖν), ut vocant, exempla. Itaque huc non placet referre Gen. 1, 14, 3, 16.

וַ, sed ו ante gutturales futuris præfixum his imperfecti vim tribuit, seu fut. in imperf. vertit, et propterea *Vav conversivum* nuncupatur. Ortum est ex verbo substant. הָוָה, sed vid. grammatic. Unum solummodò hîc notandum volumus, nempè Vav convers. creberrimè includere etiam copulativum, adeò ut וַיֹּאמֶר *et dicebat*, sit pro וַיֹּאמֶר quod nunquàm occurrit, et propterea semper ab initio sententiarum poni; non tamen ubique; reperitur enim futur. convers. etiam ab initio integrorum librorum, ubi nulla prorsus intercedit conjunctio cum antecedentibus, ut Ruth 1, 1. Esth. 1, 1. Equidem Ex. 1, 1 : 1 Reg. 1, 1. Esra. 1, 1 Vav copulativum ab initio est, sed in his continuantur antecedentium librorum historiæ.

וְדָן n. pr. loci in Arabiâ Eze. 27, 19.

וָהֵב Num. 21, 14. n. pr. loci est juxta quosdam. Nonnulli codices vocabula את והב conjunctim referunt אֶתְוָאֵב (ut jam Kimchi in veteribus manuscriptis legerat), quod esset aram. Ethpah. verbi יהב, undè vertendum *Deus dedit se in turbine*.

וְו m. undè pl. וָוִים, constr. וְוֵי, suff. וְוֵיהֶם; *clavus, uncinus, paxillus*. Legitur tantummodò in libro Ex. cap. 26. 27. 36. 38 ubi dicitur de clavis, ex quibus tentorii sacri vela suspendebantur. — Etymon latet.

וֵזֶר m. *criminibus prægravatus* Prov. 21, 8, ubi sensus est forsan : *vir sceleratus vias tenet contortas, perversus*. De quo vid. Schultens in Comment. ad hunc locum; sed vulgò ו ut copulat. habetur. — Rad. וזר in arab. *portavit onus*, et metaphor. *crimine onustus fuit*.

וַיזָתָא n. pr. viri Esth. 9, 9.

וֶלֶד m. *proles* Gen. 11, 30.

וֶלֶד m. in pausâ וָלָד id. 2 Sam. 6, 23, sed in Keri יֶלֶד.

וַנְיָה n. pr. viri Esr. 10, 36.

וַפְסִי n. pr. viri Num. 13, 14.

וַשְׁנִי n. pr. viri 1 Par. 6, 13.

וַשְׁתִּי n. pr. mulieris Esth. 1. 9.

ז

ז septima alphabeti littera hebraïcè זַיִן *Zayin* sonans; in numeralibus valet *septem*. — Permutatur intendûm in ץ, ס, et, quod maximè patet ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, in ד.

זְאֵב m. plur. זְאֵבִים, constr. זְאֵבֵי: 1) *lupus* Gen. 29, 47. Jes. 11, 6, etc. זְאֵבֵי עֶרֶב *lupi vespertini*, i. e. vespere noctuque prædæ invigilantes Jer. 5, 6. Soph. 3, 3. — 2) n. pr. viri Jud. 7, 25. 8, 3. Ps. 83, 12. — Rad. זאב.

זֹאת *hæc*, f. pronom. זֶה q. v.

זָבַד *donavit* ut in chald. et syr. Gen. 30, 20. — Deriv. seq.

זֵבֶד m. *donum* Gen. 30, 20.

זָבָד n. pr. viror. 1 Par. 2, 36, etc. 2 Par. 24, 26 ubi idem vir, qui 2 Reg. 12, 22 יְהוֹזָבָד legitur.

זַבְדִּי n. pr. viror. Jos. 7, 1 in loco parall. 1 Par. 2, 6 זִמְרִי. Neh. 11, 17, etc.

זַבְדִּיאֵל n. pr. viri Neh. 11, 14.

זַבְדִּיָה n. pr. viror. 1 Par. 8, 15.

זַבְדִּיהוּ n. pr. viror. 1 Par. 26, 2, etc.

זְבוּב m. pl. זְבוּבִים undè constr. זְבוּבֵי; *musca* Jes. 7, 18. Eccl. 10, 1: *muscæ mortis* sunt muscæ mortiferæ, venenosæ. בַּעַל זְבוּב vid. p. 103. — Rad. זבב.

זְבוּד n. pr. viri 1 Reg. 4, 5.

זְבוּדָה n. pr. mulier. 2 Reg. 23, 36, in Keri, sed זְבִידָה in Chethib.

זְבוּל et זְבֻל m. cum ה local. זְבֻלָה; *habitatio*, *domicilium* 1 Reg. 8, 13. Jes. 63, 15. Hab. 3, 11. Ps. 49, 15: 2 Par. 6, 2. — 2) n. pr. viri Jud. 9, 28. — Rad. זָבַל.

זְבוּלוּן, זְבוּלֻן, זְבֻלוּן; n. pr. filii Jacobi; it. tribûs; nom. gent. זְבוּלֹנִי Gen. 30, 21. Jos. 19, 10-16. Num. 26, 27.

זָבַח; part. act. זֹבֵחַ, pl. זֹבְחִים, constr. זֹבְחֵי; infin. constr. זְבֹחַ, cum suff. זָבְחוֹ; imper. זְבַח; fut. יִזְבַּח; cum ה parag. יִזְבְּחָה; 1) *mactavit* in genere Gen. 31, 54: 1 Sam. 28, 24. Eze. 39, 17, etc. — 2) *mactavit ad sacrificium*, *sacrificavit*, *immolavit* 1 Sam. 1, 4. Eze. 16, 20, cum לְ 1 Reg. 8, 63, et לִפְנֵי Lev. 9, 4, nomini Dei vel idolorum præmisso.

Pih. זִבַּח; part. מְזַבֵּחַ, pl. מְזַבְּחִים, fem. מְזַבְּחוֹת; inf. זַבֵּחַ; fut. יְזַבֵּחַ; *sacrificavit* 1 Reg. 12, 32: 2 Reg. 12. 4, Plerumque iterativè usurpatur de sacrificandi consuetudine 1 Reg. 3, 2. 11, 8. Hos. 4, 14, etc. — Deriv. מִזְבֵּחַ et

זֶבַח m. suff. זִבְחִי; plur. זְבָחִים, constr. זִבְחֵי, suff. זִבְחֵינוּ; fem. cum suff. זִבְחֹתָם; 1) pr. *mactatio*, hinc *quod mactatur*, et *epulæ ex mactatis animalibus* Gen. 31, 54. Eze. 39, 17. Prov. 17, 1. — 2) *sacrificium*, *hostia*, *victima*. Opponitur sacrificio incruento (מִנְחָה) 1 Sam. 2, 29. Ps. 40, 7, et holocausto (עוֹלָה) in quo tota victima cremanda erat, quippè de victimâ comedere licebat Ex. 10, 25, etc. — 3) n. pr. viri Jud. 8, 5. Ps. 83, 12.

זַבַּי n. pr. viri Esr. 10, 28. Neh. 3, 20 in Keri forsan mendosa scriptura, pro זַכַּי ut Esr. 2, 9. Neh. 7, 14 legitur.

זְבִידָה vid. זְבוּדָה.

זְבִינָה n. pr. viri Esr. 10, 43.

זָבַל, undè fut. cum suff. יִזְבְּלֵנִי *habitabit me*, i. e. cohabitabit mecum Gen. 30, 20. — Deriv. זְבוּל.

זְבֻלוּן, זְבָל, vid. זְבוּל, זְבוּלוּן.

זֵג m. *pellicula uvæ* Num. 6, 4. — Rad. זגג forsan ut chald. זוּג *clarus, pellucidus fuit;* cf. samar. זגג ut hebr. זָכַךְ *purus fuit*. Cf. etiam זְכוּכִית.

זָד m. pl. זֵדִים pr. *tumidus, inflatus;* hinc *superbus, protervus, impius* Jes. 13, 11. Jer. 43, 2. Ps. 19, 14, etc. — Rad., זוד, זיד.

זְדוֹן m. constr. זְדוֹן; suff. זְדֹנְךָ; *tumor, superbia, protervia* Deut. 17, 12. Jer. 49, 16. 1 Sam. 17, 28, etc. — Rad. זדה id quod זוד.

זֶה m. f. זֹאת, rarius זֹה, זוֹ, semel זֹאתָה Jer. 26, 6 in Chethib; eum artic. הַזֶּה; plur. אֵלֶּה; 1) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc* Gen. 3, 1. Mich. 5, 4, etc. Ponitur vel seorsum, vel cum substant. ita quidem ut plerumque, pariter atque adjectiva, substantivum sequatur et articulo munitum sit, ubicumque substantivum hunc sibi præfixum habet, ut הַדָּבָר הַזֶּה *hoc verbum*, בַּיּוֹם הַזֶּה *hoc die*. Alibi זֶה sine articulo æmittitur nomini, vel ubi in pronom. continetur prædicatum propositionis, זֶה הַדָּבָר *hoc* (est) *verbum* Ex. 35, 4. Jud. 4, 14; vel ubi pronom. est cum emphasi demonstrativum Ps. 104, 25: זֶה הַיָּם הַגָּדוֹל (eccc!) *hoc mare magnum*. Sic Jos. 9, 12. Jud. 5, 5. Ps. 48, 15, etc. Nonnunquam contemptim *iste* Ex. 32, 1, 23: 1 Sam. 10, 27. Auget vim pronominum. et adverbior. מִי זֶה *quisnam iste?* Jes. 63, 1. מַה־זֶּה *quidnam, quid tandem?* Gen. 27, 20. אַי זֶה *ubinam?* 1 Sam. 9, 18. Rarò postponitur Gen. 27, 21. Dan. 10, 17. Cæterum refertur ad antecedentia Eccl. 6, 9, sed sæpius ad consequentia Gen. 5, 1. Ex. 30, 13. Ps. 7, 4. Jes. 56, 2, etc. Ita plur. אֵלֶּה quod vid. — Repet. זֶה — זֶה *hic, ille; unus, alter* 1 Reg. 22, 20. Job 1, 16. זֶה אֶל־זֶה *unus ad alterum* Jes. 6, 3. — 2) poët. quandoque ponitur pro אֲשֶׁר ut germ. *der* pro *welcher*, Ps. 104, 8: *ad locum* זֶה יְסַדְתָּ *quem fundasti* Prov. 23, 22. Job 15, 17. Ps. 78, 54. Hinc ut אֲשֶׁר pro plur. usurpatur Job 19, 19. — 3) *hic locus* Gen. 38, 21: בָּזֶה *in hoc loco* Ex. 24, 14. מִזֶּה *hinc* Gen. 37, 17, etc. מִזֶּה וּמִזֶּה *hinc et hinc, utrinquè* Num. 22, 24. Jos. 8, 33, it. *hoc tempus* Esth. 2, 13: בָּזֶה *hoc tempore*. — Quod post Noldium (*Concord. Particul. hebr.*) addunt nonnulli quibus adstipulatur Gesenius, זֶה abire in adverb. loci et temporis, id falsum omninò est, et in cunctis, ad quæ provocant, exemplis vocabulum hebr. nonnisi pronominis demonstrativi officio fungitur, ita quidem in Mich. 5, 4: 1 Reg. 17, 24. Gen. 27, 36. 31, 38, etc.

זָהָב m. constr. זְהַב, semel זֵהַב Gen. 2, 12; suff. זְהָבִי; 1) *aurum* Jos. 7, 21. Ps. 72, 15. Joel 4, 5. Ubi numeri antecedunt, metonym. est *pondus aureum, aureus nummus* Gen. 24, 22: 2 Reg. 5, 5. — 2) metaph. *res fulgens, splendens*, ut cœlum Job 37, 22, vinum Jer. 51, 7, oleum Zach. 4, 12. — Rad. זהב id quod צָהַב *splenduit*.

זָהַם in Kal inusit. Pih. זִהֵם *fastidivit, aversatus est* ut sordidum; hunc sensum commendant tum contextus, tum dialecti chald. syr. arab. Præter. fem. cum suff. זְהֲמַתּוּ לֶחֶם *aversatur eum panem* Job 33, 20, ubi redundat suffix. *eum*, ut sæpè accidit.

זַהַם n. pr. viri 2 Par. 11, 19.

זָהַר in Kal. inus. Sed forsan ut in arab. *splenduit, luxit*, quod affine verbum hebr. צָהַר significare, ex derivatis liquidò patet.

Niph. נִזְהַר; part. נִזְהָר; infin. et imper. הִזָּהֵר; pr. *illustratus est*, hinc metaph. *edoctus, admonitus est* Ps. 19, 12, it. *admonitionem admisit, commonefactus est* Eccl. 4, 13. 12, 12. Eze. 33, 4, 5, 6.

Hiph. יְזַהִיר; infin. הַזְהִיר; fut. יַזְהִיר, 1) *illustravit*, metaph. *docuit* cum dupl. accus. Ex. 18, 20, *edocuit* 2 Chron. 19, 10, *monuit, admonuit* Eze. 33, 3, seq. מִן *dehortatus est* (*détourner de*) Lev. 15, 31. Eze. 3, 18. Sed Eze. 3, 17. 33, 7: הִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי *admoneas eos nomine meo* (*de ma part*). — 2) intrans. *splenduit, fulsit*, propr. *lucem sparsit* Dan. 12, 3. — Indè

זֹהַר m. *splendor* cœli Eze. 8, 2. Dan. 12, 3.

זֹר m. ut זִיו (quod multi libri exhibent) *splendor*, imprimis florum; hinc 1 Reg. 6, 1, 37: *mensis florum* seu *mensis secundus* Hebr. à novilunio Maii ad Junii novilunium (secundum Rabb. à novil. Aprilis ad novil. Maii). — Forsan זִיו est pro זְהִיו à Rad. זהה, collat. syr. זהא *superbivit* Ethpah. *splendidus, nitidus factus est*, et arab. verb. زَهَا pro زَهَرَ *nituit, pulcher fuit*, it. nomen زَهْرٌ *nitor, pulchritudo* maximè florum, *flos* ipse.

זוֹ pronomen vid. זֶה.

זוּ c. ut זֶה et זֹאת; 1) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc* Ps. 12, 2. Hos. 7, 16. Hab. 1, 11. — 2) sæpius pro אֲשֶׁר nullo generis et numeri discrimine habito Ex. 15, 13. Jes. 43, 21. Ps. 9, 16. 10, 2. 17, 9.

זוּב; part. act. זָב, f. זָבָה, constr. זָבַת; fut. יָזוּב, plur. יָזֻבוּ; 1) *fluere* de aquâ Jes. 48, 21. Ps. 78, 20, de fluxu seminis virilis seu gonorrhææ et sanguinis feminarum menstrui Lev. 15, 2, 25. Metonym. de rebus et personis, in quibus aliquid fluit Lev. 15, 4 seq. 22, 4. Num. 5, 2: 2 Sam. 3, 29, sed maximè de affluentiâ et redundantiâ, et tunc constr. cum accus. rei quâ affluitur vel redundatur Ex. 3, 8. Lev. 20, 24, etc. — 2) ut דָּאַב *diffluere, contabescere, mori* Thren. 4, 9. — Indè

זוֹב m. suff. זוֹבוֹ; *fluxis* sanguinis menstrui Lev. 15, 16 seq., seminis virilis Lev. 15, 1 - 15.

זוּד vel זִיד; præt. זָד. f. זְדָה; pl. m. זָדוּ; pr. *intumescere, effervescere, ebullire* de aquâ; hinc metaph. *tumere, efferre se, superbire*, de animo, ideòque *protervè, scelestè agere*, in aliquem seq. עַל Ex. 18, 11, אֶל Jer. 50, 29.

Niph. part. נָזִיד *coctum, ferculum* Gen. 25, 29.

Hiph. הֵזִיד; fut. יָזִיד, conv. וַיָּזֵד; pl. cum ן parag. יְזִידוּן 1) *coxit* Gen. 25, 29. — 2) *protervè, scelestè egit* Ex. 21, 14. Deut. 1, 43. 17, 13. Neh.

9, 10, etc. — Derivat. זֶדֶן, זָדוֹן, זֵידוֹנִים.

זוּזִים n. pr. populi ad fines Palæstinæ habitantis Gen. 14, 5.

זָוִיוֹת f. pl. *anguli* aræ Zach. 9, 15. Metonym. de columnis angularibus palatii. Ps. 144, 12 : *filiæ nostræ sunt quasi columnæ angulares* pulchrè *exsculptæ*. — Rad. זוה.

זוֹחֵת n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

זוּל 1) pr. forsan *removere*; — 2) *vilipendere* Jes. 46, 6. part. plur. הַזָּלִים זָהָב מִכִּיס *vilipendentes*, i. e. tanquam vile profundentes *aurum de crumenâ*. Indè

זוֹלָה f. *remotio, amotio*. Semper occurrit in constr. זוֹלַת 2 Reg. 24; 14, et cum suff. זוֹלָתִי; זוֹלָתְךָ *remotio meî, tuî*, i. e. *præter me, te* Jes. 45. 5. Ruth. 4, 4, etc. Nonnunquàm cum ו parag. זוּלָתִי Deut. 1, 36. 4, 12. Jos. 11, 13 : 1 Reg. 3, 18. 12, 20. Ps. 18, 32.

זוּן in Kal inus. Chald. Syr. et Samar. *alere, pascere, cibare*. Hoph. part. m. pl. מוּזָנִים *benè pasti, saginati*, i. e. pingues Jer. 5, 8, sed Keri habet מְיֻזָּנִים *testiculis instructi, probè vasati* juxta Schultens (*Clav. dialect.*, p. 212) qui vocab. derivat à יָזַן, collat. arab. وزن *libravit, ponderavit*. LXX Θηλυμανεῖς. Vulgat. *amatores*. — Deriv. מָזוֹן.

זוּנָה vid. זָנָה.

זוּעַ; præt. זָע; fut. plur. יָזֻעוּ; 1) *movere se* Esth. 5, 9. — 2) *commoveri, tremere* Eccl. 12, 2.

Pilpel part. מְזַעְזֵעַ, undè pl. cum suff. מְזַעְזְעֶיךָ *commoventes, divexantes te*. — Deriv. זַעֲוָה et

זוּעָה f. 1) *agitatio, divexatio* 2 Par. 29, 8. Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. 34, 17. Keri ubique habet זַעֲוָה. — 2) *terror* Jes. 28, 19.

זוּר; præt. זָר (f. זָרָה Job 19, 17, vid. זִיר), undè plur. m. זָרוּ et זֹרוּ; part. act. זָר, f. זָרָה; pl. m. זָרִים, f. זָרוֹת; fut. יָזוּר, conv. וַיָּזָר; 1) ut צור *premere, comprimere, exprimere* Jud. 6, 38. Job 39, 15, et intrans. *comprimi* Jes. 1, 6. — 2) ut סור et גור *deflectere* Job 19, 13. Ps. 58, 4. 78, 30. — Part. זָר *peregrinus, alienus*, special. a) *alius populi, alienigena* Ex. 30, 33; subest frequenter *hostis* et *barbari* notio Jes. 1, 7. Eze. 11, 9. Ps. 54, 5, etc. אֵל זָר *deus externus, exteræ gentis*, oppositus Jehovæ, tanquam numini Israëlitarum domestico Ps. 44, 21. 81, 10, etc. — b) *alius familiæ*, hinc fem. זָרָה *mulier adultera, mœcha* Prov. 2, 16, etc., et pl. m. זָרִים *adulteri, mœchi* mariti Jer. 2, 25. Eze. 16, 32, et Hos. 5, 7 : בָּנִים זָרִים *filii nothi*. — c) *profanus* Ex. 30, 9. Lev. 10, 1. Num. 3, 4. 26, 61. — d) ut אַחֵר *alius* oppos. propriæ personæ 1 Reg. 3, 18. Prov. 11, 15. 14, 10. 20, 16. 27 2, 13. — e) transl. *novus, inauditus* Jes. 28, 21.

Niph. præt. plur. נָזֹרוּ *recesserunt* Jes. 1, 4. Eze. 14, 5.

Hoph. part. מוּזָר *abalienatus* Ps. 69, 9. — Deriv. מָזוֹר.

זוּרָה m., *compressum* ovum Jes. 59, 5. Part. pass. fem. verbi זור pro זוּרָה, ut volunt.

זָחַח radix forsan efficta, ad cujus Niph. referunt יָזַח quod vid. in נָזַח.

זָחַל; pa t. m. pl. constr. זְחֲלֵי; 1) *repsit, serpsit* Deut. 32, 24. Mich.

7, 17. — 2) ut chald. et syr. דחל *timuit* pr. suspensò gradu accessit, nam statim sequitur וְאִירָא *et verebar* Job 32, 6.

זַחֲלֵת n. pr. אֶבֶן זַחֲלֵת saxum propè Jerusalem 1 Reg. 1, 9.

זִיד vid. זוד.

זִידוֹנִים m. pl. *tumentes, superbi* fluctus Ps. 124, 5. — Rad. זוד.

זִיו, vid. זִי.

זִיז masc. 1) *quod movetur.* Poet. זִיז שָׂדַי *bestia, agri fera* Ps. 50, 11. 80, 14, al. *abundantia*, al. *pulchritudo;* sic Vulg. Ps. 50, 11, quæ tamen *bestia* Ps. 80, 14 habet. — 2) *fluxus emicans lactis, plenum uber* Jes. 66, 11. Quæ omnia haud satis certa. — Rad. זוז *movere, motitare se.*

זִיזָא n. pr. viror. 1 Par. 4, 37: 2 Par. 11, 20.

זִיזָה n. pr. viri 1 Par. 5, 13, pro quo דִּינָה, vers. 10 legitur.

זִיעַ n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

זִיף n. pr. 1) oppidi et deserti in tribu Judæ Jos. 15, 55: 2 Par. 11, 8: 1 Sam. 23, 14, 15. Nom. gent. זִיפִי 1 Sam. 23, 19. 26, 1. — 2) viri 1 Par. 4, 16.

זִיקוֹת f. pl. (pro זִנְקוֹת, זְקוֹת) *tela ardentia* Jes. 50, 11. Cf. זִקִּים pro quo multi codic. זִיקִים habent. — Rad. זָנַק.

זִיר forsan ut in arab. cum *Dzal* pro hebr. *Zayin.* Hinc præt. f. intrans. *halitus meus* זָרָה *fastidio factus est uxori* meæ Job 19, 17. — Deriv. זְרָא.

זַיִת m. constr. זֵית; suff. זֵיתְךָ, in pausâ זֵיתֶךָ; pl. זֵתִים; 1) *olea*, arbor Jud. 9, 9, plenius עֵץ שֶׁמֶן זַיִת Deut. 8, 8. שֶׁמֶן זַיִת *oleum olivarum* Ex. 27, 20. Lev. 24, 22. הַר הַזֵּתִים *mons olearum* ad Jerusalem situs erat Zach. 14, 4, et sacer habitus 2 Sam. 15, 30: 1 Reg. 11, 7. — 2) *oliva,* fructus Agg. 2, 19. Mich. 6, 15. — 3) *ramus oliväe* Zach. 4, 11 cf. vers. 12. — Origo ignoratur; attamen minimè despiciendum est etymon à Gesenio propositum, nempè זַיִת derivari à זחה (quod vid. in זוּ), sed ideò masc. generis existimari, quia scilicet postquam vera origo in oblivionem abierit, littera ת pro radicali habita est.

זִיתָן n. pr. viri 1 Par. 7, 10.

זָךְ et זַךְ, fem. זַכָּה: *purus, pura*, phys. Ex. 27, 20. Lev. 24, 7, etc., moral. Job 8, 6. Prov. 16, 2, etc. — Rad. זָכַךְ.

זָכָה; futur. יִזְכֶּה; ut זָכַךְ *purus fuit*, morali sensu Mich. 6, 11. Job 15, 14. 25, 4, Ps. 51, 6.

Pih. זִכָּה; fut. יְזַכֶּה; *purum fecit, mundavit* viam, animum Ps. 73, 13. 119, 9. Prov. 20, 9.

Hithpah. imp. pl. הִזַּכּוּ *mundate vos* Jes. 1, 16, pro הִתְזַכּוּ.

זְכוּכִית f. *vitrum* vel *crystallus* Job 28, 17. Cf. זג. — Rad. זָכַךְ.

זְכוּר m. suff. זְכוּרְךָ; ut זָכָר *mas, masculus* Ex. 23, 17. Deut. 16, 16, etc.

זַכַּי n. pr. viri, vid. זַבַּי.

זָכַךְ, pl. זָכוּ; ut זָכָה *purus fuit*, phys. Thren. 4, 7, moral. Job 15, 15. 25, 5.

Hiph. הִזְכִּיתִי unde *mundavi* Job 9, 30. — Deriv. זָךְ, זַךְ, זְכוּכִית.

זָכַר; part. act. זֹכֵר, unde plur. constr. זֹכְרֵי; pass. זְכוּר; infin. abs. זָכוֹר, constr. זְכֹר, suff. זָכְרֵנוּ; imp.

זָכוֹר, cum ה parag. זָכְרָה; fut. יִזְכֹּר, cum ה parag. יִזְכְּרָה, cum suff. 2 pers. f. more chald. יִזְכְּרֵכִי; 1) *meminit, memoriâ tenuit, custodivit*, it. *recordatus est, memoriam recoluit, reputavit*; dicitur tàm in bonam, quàm in malam partem, et constr. cum accus. לְ, בְּ Gen. 8, 1. Ex. 32, 13. Neh. 5, 19. 13, 22, 29. Thren. 1, 9. Jes. 47, 7; etc. — 2) *meditatus est, molitus est* aliquid Job 40, 32.

Niph. נִזְכַּר; part. pl. נִזְכָּרִים; inf. הִזָּכֵר undè cum suff. הִזָּכְרָכֶם; fut. יִזָּכֵר, in pausâ יִזָּכֶר; 1) *memoratus fuit, in memoriâ fuit* Num. 10, 9. Jes. 23, 16. Job. 24, 20, etc. — 2) *masculus natus est* (denomin. à זָכָר *masculus*) Ex. 34, 19.

Hiph. הִזְכִּיר; part. מַזְכִּיר, fem. מַזְכֶּרֶת; pl. m. מַזְכִּירִים; inf. הַזְכִּיר, suff. הַזְכִּירוֹ, sed הַזְכִּרְכֶם Ezc. 21, 24 ex termin. chald. הַזְכֵּר; fut. יַזְכִּיר, cum. ה parag. הַזְכִּירָה; 1) *in memoriam revocavit*, Num. 5, 15, seq. אֶל, לְ *alicui, apud aliquem* Gen. 40, 14: 1 Reg. 17, 18. Eze. 21, 28. etc. 2) *commemoravit* 1 Sam. 4, 18. Ps. 87, 4. Spec. *cum laude commemoravit, laudavit, celebravit* Jes. 26, 13. Ps. 45, 18, etc. Cum בְּ objecti Jos. 23, 7. Amos 6, 10 etc. et semel *celebrari, prædicari jussit* Ex. 20, 21. — 3) *in memoriam sibi revocavit, meminit* Gen. 41, 9. Jes. 19, 17. 49, 1. — 4) *sacrificium memoriale* (אַזְכָּרָה) *obtulit, adoluit* Jes. 66, 3. — 5) *memoriæ prodidit*, undè part. מַזְכִּיר *memoriæ prodens, historiographus, annalibus regni præfectus* 1 Reg. 4, 2: 2 Reg. 18, 18, 37. Jes. 36, 3, 22: 2 Chron. 34, 8. — Deriv. אַזְכָּרָה, זִכָּרוֹן, et seqq.

זָכָר m. pl. זְכָרִים; *mas, masculus*, ut per quem *memoria* parentum propagatur (cf. 2 Sam. 18, 18) Gen. 1, 26. Ex. 12, 8. Jos. 5, 4, etc.

זֵכֶר et זֵכֶר m. suff. זִכְרוֹ; 1) *memoria* Ex. 17, 14. Ps. 9, 7, etc. — 2) *id cujus ope recordamur* alicujus rei, *memoriale, nomen* Ex. 3, 15. Hos. 12, 6. — 3) *laus, celebratio* Ps. 6, 6. 102, 13.

זִכָּרוֹן m. constr. זִכְרוֹן; pl. זִכְרֹנִים; f. זִכְרֹנוֹת; 1) *memoria* Ex. 12, 14. Jos. 4, 7. Eccl. 1, 11. — 2.) *id quod memoriæ proditur* Ex. 17, 4. Hinc *liber memoriæ, memoriarum*, i. e. *annales* rerum gestarum Mal. 3, 13. Esth. 6, 1. — 3) *signum memoriale* Ex. 13, 9. — 4) *celebratio* festi Lev. 23, 24. — 5) *sententia memorialis* Job 13, 12.

זִכְרִי n. pr. viror. Ex. 6, 21: Neh. 11, 9: 1 Chron. 8, 19, etc.

זִכְרִיָּה, זִכְרִיָּהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 15, 8. Zach. 1, 1, etc.

זִלּוּת f. vulgò *vilitas, contemptus*, al. *terror, tremor* Ps. 12, 9; utrique favet contextui. — Rad. זָלַל.

זַלְזַלִּים m. pl. *flagella, palmites* Jes. 18, 5. — Rad. זָלַל.

זָלַל; 1) *concussit.* — 2) *vilis fuit.* — 3) *commessator, helluator.* Part. זוֹלֵל *vilis* Jer. 15, 19, sed *vorax, lurco* Prov. 23, 21; f. זוֹלֶלֶת *abjecta* Thren. 1, 11; pl. m. זוֹלְלִים *lurcones* Prov. 28, 7, pleniùs זוֹלְלֵי בָשָׂר *helluatores carnis*, i. e. *immodicè carnem devorantes* Prov. 23, 20, ubi jungitur, quemadmodùm vers. 21 et Deut. 21, 20, cum סֹבֵא *potator, bi-*

lax. Ita constanter Vulgat. sed quibusdam est : *profundentes*, *vilipendentes corpus suum* i. e. illud turpi veneri tradentes.

Niph. præt. נִזְלוּ, undè pl. נָזְלוּ *concussi sunt*, montes Jes. 64, 1 (al. 63, 19), et forsan נָזְלוּ Jud. 5, 5, omisso Daghesch ל, ubi LXX ἐσαλεύθησαν et ità ferè Chald. Syr. et Arab. vers. Sed. al. ad נָזַל referunt.

Hiph. plur. הֲזִילוּ *vilipenderunt* Thren. 1, 8, ex chaldaïsmo. Sed al. à זול, al. à נָזַל deducunt. — Deriv. præcedunt.

זַלְעָפָה et זְלָעָפָה f. pl. זַלְעָפוֹת, constr. זַלְעֲפוֹת *æstus vehemens* venti, iræ Ps. 11, 6. 119, 53, famis Thren. 5, 10. — Rad. forsan זָעַף, inserto ל.

זְלֻפָּה n. pr. mulieris Gen. 29, 24.

זִמָּה f. constr. זִמַּת, suff. f. זִמָּתֵךְ, cum ה parag. זִמַּתְכֶנָּה; pl. זִמּוֹת; suff. זִמֹּתַי; 1) *consilium* rarò honestum Job 17, 11, pravum Prov. 21, 27. 24, 8. — 2) *scelus*, *pravè factum* Lev. 18, 17. Jud. 20, 6. Job 31, 11. Eze. 16, 27. — 3) n. pr. viri 1 Par. 6, 5 : 2 Par. 29, 12. — Rad. זָמַם.

זִמָּה f. plur. cum suff. זִמּוֹתַי pro זִמּוֹתַי *consilia mea* Ps. 17, 3. Mutato accentu זִמּוֹתַי est *meditor*, et sensus totius comatis : (quod) *meditor*, *non transit os meum*. — Rad. זָמַם.

זְמוֹרָה f. constr. זְמֹרַת; plur. m. זְמֹרִים, undè cum suff. זְמֹרֵיהֶם; 1) *palmes*, *flagellum* Num. 13, 23. Jes. 17, 10. — 2) *ramus* in genere Eze. 15, 2. 8, 17, ubi alluditur ad morem Persarum magorum, qui inter precandum coram sole vel igne, virgarum fasciculum manu tenebant. — Rad. זָמַר.

זַמְזֻמִּים n. pr. gentis giganteæ, cæterum ignotæ Deut. 2, 20.

זְמִיר m. *tempus amputandarum vitium* Cant. 2, 12. LXX καιρὸς τῆς τομῆς, Vulgat. *tempus putationis*. — Rad. זָמַר.

זְמִיר m. pl. f. זְמִירוֹת; pr. forsan, *cantus qui tempore putationis* in usu erat, vel *ad numeros rhythmicos incisus*, hinc *cantus in genere* 2 Sam. 23, 1. Jes. 25, 5. Ps. 119, 54, seu spec. *hymnus* Jes. 24, 16. Job 35, 10. — Rad. זָמַר.

זִמְרָה n. pr. viri 1 Par. 7, 8.

זָמַם f. זְמָמָה; 1 pers. זָמַמְתִּי et defect. זָמוֹתִי; pl. 3 pers. in pausâ זָמְמוּ; part. act. זֹמֵם; fut. יִזֹּם, undè plur. יִזְמוּ pro יִזְמוּ (cf. supra נָזְלוּ ad Niph. זָלַל) quod al. minus rectè ad יזם referunt; 1) *meditatus est*, *cogitavit*, *proposuit sibi* Gen. 11, 6. Thren. 2, 17. Zach. 1, 6. — 2) *mala molitus est* Ps. 31, 14. Prov. 30, 32, *insidiatus est*, seq. ל Ps. 37, 12. — Deriv. זִמָּה, מְזִמָּה, זַמָּה et

זְמָם m. suff. זְמָמוֹ *machinatio ejus* Ps. 140, 9.

זָמַן inus. in Kal. vicin. זָמַם *statuit*. Puh. part. pl. m. מְזֻמָּנִים fem. מְזֻמָּנוֹת *statuta*, *stata* tempora Esr. 10, 14. Neh. 10, 55. 13, 31. Indè

זְמַן m. suff. זְמָנָם; pl. זְמַנִּים, undè cum suff. זְמַנֵּיהֶם; *tempus statutum*, *determinatum* Neh. 2, 6. Esth. 9, 7, 31. Eccl. 3, 1.

זָמַר undè fut. תִּזְמֹר *putabis* vitem Lev. 25, 3, 4.

Niph. fut. יִזָּמֵר *amputabitur* Jes. 5, 6.

Pih. זִמֵּר; inf. זַמֵּר, cum ה parag. זַמְּרָה; imp. pl. זַמְּרוּ, in pausâ זַמְּרוּ;

fut. יְזַמֵּר cum ה parag. יְזַמְּרָה; 1) pr. *incidit* orationem, carmen, *protulit carmen ad numeros rhythmicos incisum*, seq. accus. vel לְ pers. Jud. 5, 3. Ps. 9, 12. 47, 7, etc. — 2) *cecinit fidibus*, ψάλλειν Ps. 33, 2. 71, 22. — Deriv. מִזְמוֹר, זְמִיר, זְמִירָה, מִזְמוֹר, מַזְמֵרָה, מַזְמֶרֶת et seq.

זֶמֶר m. vulgò *camelopardus* (*girafe*) Deut. 14, 5, animal intimæ Æthiopiæ; quocirca mavult eam Bochart esse *capreæ* vel *rupicapræ* speciem. — Rad. זמר arab. est *saliit* caprea.

זְמֹרָה f. constr. זְמֹרַת; 1) *amputatum abscissum* quid; undè Gen. 43, 11: זִמְרַת הָאָרֶץ *amputatum hujus regionis* (gall. *la coupe du pays*), i. e. fructus amputati in hâc regione, proventus ejus; sed vulgò et perperam quidem *cantus terræ*, i. e. laudatissimi proventus ejus, collato gr. ἀοίδιμος *carminibus celebratus*, pro *celebri*. Conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc. tom. I.* Genèse, *pag.* 274. —2) *cantus* propr. *incisus*, hinc quicumque *cantus* sive vocis Ps. 81. 3. 98, 5, sive fidium Amos. 52, 23. — Rad. זָמַר.

זִמְרִי n. pr. viror. Num. 25, 14: 1 Reg. 16, 9: 1 Par. 2, 6. 8, 36, etc. Sed Jer. 25, 25 patronymicum est à זִמְרָן pro זִמְרָנִי.

זִמְרָן n. pr. viri Gen. 25, 2 etc.

זִמְרָת f. *objectum cantionis* Ex. 15, 2. Jes. 12, 2. Ps. 118, 14. — Rad. זָמַר.

זַן m. in pausâ זָן; pl. זָנִים; *species*, ut in chald. et syr. 2 Par. 16, 14. Ps. 144, 13: *de specie in speciem*, i. e. *cujusvis speciei*. — Rad. זנן.

זָנָב m. suff. זְנָבוֹ; pl. f. זְנָבוֹת, constr. זַנְבוֹת; 1) *cauda* animalium Ex. 4, 4. Job 40, 17, etc.—2) metaph. *extremitas, extremum* rei Jes. 7, 4. Indè *extremum infimum* Deut. 28, 13, 44. Jes. 9, 13. 19, 15.—Indè verbum denom.

Pih. זִנֵּב; fut. יְזַנֵּב; *decaudicavit*, metaph. *extremum exercitûs profligavit* Deut. 25, 18. Jos. 10, 19.

זָנָה; part. act. זֹנֶה, pl. זֹנִים; f. זֹנָה et זוֹנָה, pl. זֹנוֹת; inf. abs. זָנֹה, constr. זְנוֹת; fut. יִזְנֶה, conv. וַיִּזֶן; 1) *scortatus est;* sed plerumque de mulieribus Gen. 38, 24. Lev. 19, 29. Hos. 3, 3. Seq. accus. pers. *cum aliquo, aliquâ* Jer. 3, 1, seq. אֶל Num. 25, 1. Eze. 16, 26, בְּ Eze. 16, 17, אַחֲרֵי Eze. 16, 34 et sæpissimè. Nomen mariti à quo scortando deficit mulier adultera et scortatrix, præcedit particula מִן, vel מֵאַחֲרֵי, vel מִתַּחַת pro quo תַּחַת Eze. 23, 5, vel מֵעַל cujus loco עַל Jud. 19, 2. Eze. 16, 15. Part. זוֹנָה *meretrix*, *scortum* Gen. 38, 15. Deut. 23, 19, etc. plenius אִשָּׁה זוֹנָה Lev. 21, 7. Jos. 2, 1. Jud. 11, 1. —2) sæpiùs de *idololatriâ* usurpatur quæ cunjugium spiritale, Deum inter et populum israëliticum initum violabat. Hinc *scortari post deos alienos, cum numine alieno,* est *aliena numina sectari, colere*. Ex. 34, 15. Lev. 17, 7. Eze. 16, 17, etc. Sed. Jes. 23, 17 est *commercia quæstuosa exercere* cum gentibus exteris. Conf. Nah. 3, 4.

Puh. זוּנָה (pro זֻנָּה) *scortatio facta est* Eze. 16, 34.

Hiph. הִזְנָה; inf. abs. הַזְנֵה, constr. הַזְנוֹת; fut. יַזְנֶה, conv. וַיֶּזֶן; 1) *scortari fecit, ad stuprum seduxit* Ex. 34, 16, *scortari passus est* Lev. 19, 29. — 2) intrans, *stupra fecit* Hos. 4, 10, 18. 5, 3. — Deriv. תַּזְנוּת, זְנוּת, זְנוּנִים.

זָנוֹחַ n. pr. duorum oppidorum tribûs Judæ Jos. 15, 34. Neh. 3, 13, etc.

זְנוּנִים m. pl. constr. זְנוּנֵי, suff. f. זְנוּנֶיהָ, זְנוּנַיִךְ; 1) *scortationes* Gen. 38, 24. Hos. 1, 2, etc. — 2) *idololatria* 2 Reg. 9, 22. — 3) *commercium* cum exteris populis Nah. 3, 4, conf. verbum Jes. 23, 17. — Rad. זָנָה, sed adjecto à fine ן formativo, ut in קָצִין à קָצָה, et in אֶתְנָן à תָּנָה.

זְנוּת f. pl. זְנוּתִים; 1) *scortatio*, hinc, ubique metaph. *idololatria* Jer. 3, 2. Eze. 43, 7. Hos. 4, 11, etc. Sed Num. 14, 33 *seditio* potissimum valere videtur, quæ tanquam defectio à supremo populi israëlitici rege, Jehovâ, considerabatur. — Rad. זָנָה.

זָנַח; fut. יִזְנַח; 1) pr. forsan *rancidus fuit, fœtuit*, ut in arab. — 2) metaph. et transit. *fastivit, respuit, rejecit* Hos. 8, 3. Ps. 43, 2. 44, 10. 60, 3, etc. Ita fortassè Hos. 8, 5: *rejecit* (ira mea) *vitulum tuum, Samaria, exarsit ira mea in eos*; ubi alii durius vertunt: *abominabilis fuit vitulus tuus*. Seq. מִן *repulit ab aliquâ re* Thren. 3, 17.

Hiph. הִזְנִיחַ, pl. הֶאֱזְנִיחוּ (coaluisse videtur ex הִזְנִיחוּ et אֶזְנִיחוּ quod posterius chaldaïsmum imitatur); fut. יַזְנִיחַ; 1) pr. *fœtorem emisit*. Jes. 19, 6: *flumina fœtent*, i. e. vadosa fiunt, deficiunt. LXX et Vulgat. *deficient*. — 2) *rejecit* 1 Par. 28, 9: 2 Par. 11, 14. — 3) *profanavit, polluit* 2 Par. 29, 19.

זָנַק in Kal inus. syr. *sagittam jecit, projecit*. Pih. fut. יְזַנֵּק *prosiliet* Deut. 33, 22. Sic vulgò et favet contextus Deriv. זִקִּים, זִיקוֹת.

זֵעָה f. constr. זֵעַת; *sudor* Gen. 3, 19. — Rad. זוּעַ.

זַעֲוָה f. per metathesin pro זְוָעָה (sic עַלְוָה pro עַוְלָה); *vexatio* Deut. 28, 25. Eze. 23, 46 in Chetib, et Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. 34, 17 in Keri. — Rad. זוּעַ.

זַעֲוָן n. pr. viri Gen. 36, 27, etc.

זְעֵיר m. *modicum paullulum* Jes. 28, 10, 13, *paulisper, parumper*, de tempore Job 36, 2. — Rad. זָעַר.

זָעַךְ, undè Niph. pl. in pausâ נִזְעָכוּ *exstincti sunt* Job 17, 1 ubi plures cod. נזעכו habent.

זָעַם; part. act. זֹעֵם, pass. זָעוּם, constr. זְעוּם; f. זְעוּמָה, imper. cum ה parag. זֹעֲמָה pro זָעֲמָה; fut. יִזְעֹם et יִזְעַם; 1) *iratus est, indignatus est* ut זָעַף, sæpè addita pœnæ notione Prov. 22, 14, cum accus Jes. 66, 14. Zach. 1, 12. Mal. 1, 4, seq. עַל Dan. 11, 30. — 2) *exsecratus est*, cum accus. Num. 23, 7, 8. Prov. 24, 24. Mich. 6, 10.

Niph. part. pl. נִזְעָמִים *irati* Prov. 25, 23. — Indè

זַעַם m. suff. זַעְמִי; 1) *ira* imprim. Dei Jes. 10, 5. Eze. 22, 24. Dan. 18, 19, etc. — 2) *furor, protervia* Hos. 7, 16.

זָעַף; undè part. act. pl. זֹעֲפִים; inf. constr. זְעַף, undè cum suff. זַעְפּוֹ; fut. יִזְעַף; 1) *iratus est*, seq. עַל Prov. 19, 3, עִם 2 Par. 26, 19. — 2) *morosus, tetricus, tristis fuit* Gen. 40,

6. Dan. 1, 10. Deriv. statim seq.

זַעַף m. *iratus* 1 Reg. 20, 43, 21, 4. זַעַף m. suff. זַעְפּוֹ; *ira* 2 Par. 16, 10. 28, 9; metaph. *æstus* maris Jon. 1, 15.

זָעַק; inf. constr. זְעֹק imper. זְעַק; fut. יִזְעַק; *clamavit* imprim. præ dolore, conquerendi et opem implorandi causâ, hinc *imploravit*, *invocavit*, cum accus. pers. quæ imploratur Jud. 12, 2. Neh. 9, 28, cum אֶל Hos. 7, 14. Ps. 22, 6, etc., לְ 1 Par. 5, 20. Item cum accus. rei ob quam imploratur Hab. 1, 2, ubi tamen commodè vertitur: *clamabo ad te: injuria!* scil. mihi fit; cum עַל Jer. 50, 15, לְ Jes. 15, 5. Jer. 48, 31, מִלִּפְנֵי 1 Sam. 8, 18.

Niph. נִזְעַק; fut. יִזָּעֵק; *clamatum est ei, convocatus est* Jud. 18, 22, 23; indè *convenit* Jud. 6, 34, 35: 1 Sam. 14, 20.

Hiph. הִזְעִיק unde inf. הַזְעִיק; imper. הַזְעֵק; fut. יַזְעִיק, conv. וַיַּזְעֵק; 1) *clamorem edidit, clamavit* Job 35, 9, *proclamavit* absol. Jon. 3, 7. — 2) *vocavit*, *invocavit*, cum accus. Zach. 6, 8.—3) *convocavit* Jud. 4, 10, 13: 1 Sam. 20, 4, 5.— Deriv. seq.

זַעַק m. undè cum suff. in pausâ זַעֲקְךָ *clamor tuus* Jes. 30, 19.

זְעָקָה f. constr. זַעֲקַת; suff. זַעֲקָתָם; 1) *clamor* Jes. 15, 10. 65, 19. Jer. 18, 22. Neh. 5, 6, etc.—2) *fama, rumor* Gen. 18, 20.

זְפַרוֹן i. pr. oppidi in Palæstina boreali Num. 34, 9.

זֶפֶת f. *pix* Ex. 2, 3. Jes 34, 9.— Rad. זפה forsan ut arab. وَفَ *fluxit, liquatus est.*

זִקִּים m. pl. 1) *sagittæ* (pro זִנְקִים, à זָנַק) Prov. 26, 18. — 2) *compedes, vincula* (à זָקַק) Jes. 45, 14. Nah. 3, 10. Ps. 149, 8. Job 36, 8.

זָקָן c. constr. זְקַן, suff. זְקָנִי; *mentum* viri *barbatum* Lev. 13, 29: 2 Sam. 10, 5. Jes. 15, 2, etc.— Indè.

זָקַן; fut. יִזְקַן; *senex fuit, factus est, senuit.* Non tamen de decrepitâ tantùm senectute, sed de vegetâ etiam usurpatur Gen. 18, 12: 1 Sam. 2, 22, etc. Quomodò differat à יָשַׁשׁ, שָׁב, זָשַׁן vid. sub his vocab.

Hiph. fut. יַזְקִין *senescet* Prov. 22, 6. Job 14, 8.

זָקֵן m. constr. זְקַן; pl. זְקֵנִים, f. זְקֵנוֹת; constr. m. זִקְנֵי; suff. זְקֵנַי; *senex* Gen. 18, 11. Jos. 6, 21; etc. seq. מִן *senior aliquo* Job 32, 4. *Seniores regionis, urbis, populi* i. e. *proceres, optimates, magistratus*, neglecta senectutis notione. Ex. 3, 16. Deut. 19, 12, etc. Metaph. de populo debilitato Jes. 47, 6. Zach. 8, 4.

זְקֹן m. *senectus* Gen. 48, 10.

זְקֻנָה f. constr. זִקְנַת; suff. זִקְנָתוֹ; Gen. 24, 36. Ps. 71, 9, 18. Metaph. de populo Jes. 46, 4, conf. 47, 6.

זְקֻנִים m. pl. suff. זְקֻנֶיךָ; id. Gen. 21, 2, 7. 44, 20. *Filius senectutis* 37, 3, i. e. filius in senectute genitus.

זָקַף unde part. act. זֹקֵף; ut in chald. et syr. *erexit*, metaph. *solatus est* afflictum Ps. 145, 14. 146, 8.

זָקַק unde fut. pl. יִזְקוּ; 1) *ligavit, constrinxit* (ut in chald.) unde זִקִּים et אֲזוּקִים. — 2) *percolavit, liquavit*, quod fit sacco liquatorio firmiter constringendo, Job 28, 1. — 3) *fudit, effudit* in genere Job 36, 27.

Pih. זִקֵּק *liquavit, purgavit* aurum Mal. 3, 3.

Puh. part. מְזֻקָּק, pl. מְזֻקָּקִים ; *liquatum est* vinum Jes. 25, 6, metallum Ps. 12, 7 : 1 Par. 28, 18. 29, 4.

זָר m. *hostis*, vid. rad. זור.

זַר m. suff. זָרוֹ ; *limbus, margo* (*bordure*) Ex. 25, 11, 24, 25, etc.— Rad. זָרַר.

זָרָא f. pro זָרָה *fastidium, nausea* Num. 11, 20. — Rad. זיר.

זָרַב in Kal inus. Puh. fut. plur. בְּעֵת יִזָּרְבוּ *tempore quo coarctati, angusti fiunt* amnes Job 6, 17 ; ita permulti ex signif. syr. vel *incaluerunt, adusti fuerunt*, collat. צָרַב, שָׂרַב, צָרַף, שָׂרַף ; sed al. cum Vulgat. *tempore quo fuerint dissipati*, vel *fluxerint, diffluxerint ;* — * haud malè quidem, cùm verbi זָרַב cognatæ sint rad. זָרַם et זָרַף *fluxit, se effudit*, et minimè repugnet orationis series, quæ hoc modo videtur explananda : Fratres mei haud aliter sunt atque amnes turbidi præ glacie solutâ, et in quos sese nix abdidit ; horum aqua ad bibendum idonea non est. Aliundè, tempore quo extra ripas diffluendo sese in plures rivos dividunt, abolentur ; nam solis æstu exstinguntur, statim atque alveum deserunt *.

זְרֻבָּבֶל n. pr. viri Esr. 2, 2, etc.

זֶרֶד n. pr. vallis Num. 21, 12, et forsan rivi Deut. 2, 13, 14 in terrâ Moab.

זָרָה ; part. act. זֹרֶה ; inf. constr. זְרוֹת ; imper. זְרֵה ; fut. יִזְרֶה, conv. וַיִּזֶר ; 1) *sparsit, dispersit* Ex. 32, 20. Jes. 30, 22, etc. — 2) *ventilavit* Jes. 30. 24. Jer. 4, 11. Ruth, 3, 2. Metaph. Jer. 15, 7. Ezc. 5, 2. — 3) *expandit*, undè זֶרֶת *spithama*. Vicin. sunt זָרַק, זָרַע, זָרַח.

Niph. inf. cum suff. הִזָּרוֹתֵיכֶם *dispergi vestri* Eze. 6, 8, more nominum pluralium pro הִזָּרוֹתְכֶם ; fut. pl. יִזָּרוּ *dispergentur* Eze. 36, 19.

Pih. זֵרָה ; part. מְזָרֶה, pl. מְזָרִים, quod vid. sub litt. מ ; inf. זָרוֹת ; fut. יְזָרֶה ; 1) *sparsit* Prov. 15, 7, dein *dispersit, dissipavit* Lev. 26, 33. Eze. 5, 10, etc. — 2) *ventilavit* Prov. 20, 26, hinc *eventilavit, excussit*, ideòque *exploravit* Ps. 139, 3.

Puh. part. f. מְזוֹרָה *conspersa* Prov. 1, 17 ; fut. יְזֹרֶה *spargetur* Prov. 1, 17. Quoad זֹרוּ Ps. 58, 4, pertinet ad זור.—Deriv. מְזָרִים, מְזֶרֶה, זֶרֶת.

זְרוֹעַ c. sed sæpius f. suff. זְרוֹעוֹ ; pl. m. זְרוֹעִים, constr. זְרוֹעֵי ; suff. זְרוֹעָיו ; f. זְרוֹעוֹת suff. זְרוֹעֹתֵיכֶם ; *1) pr. *musculus*, et maximè collect. *musculi* qui sparguntur et quasi seruntur per varias corporis partes, et quorun ope omnes interni externique motus producuntur, robur et vires exseruntur. Ad hunc significatum, ut video permultùm faciunt tum radix ipsa זָרַע, tum nomina derivata, siquidem cuncta notionem *spargendi serendi* exprimunt. Indè Gen. 49, 24 : זְרֹעֵי יָדָיו *musculi brachiorum ejus*, et 2 Par. 32, 8 : זְרוֹעַ בָּשָׂר *musculi corporis* *. — 2) *brachium* Jes. 17, 5, etc. maximè anterius, i. e. quod à cubito ad digitos usque protrahitur (divers. à קָנֶה q. vid.) Job 31, 22, in animalibus *armus* Num. 6, 19. Deut. 18, 3. *Brachium nudare* dicitur de militibus ad pugnam paratis Eze. 4, 7. Jes. 52, 10 ubi Deo tribuitur. —3) trop. a) *robur, vires, potentia*, sed ubique musculorum seu brachii servatâ imagine Ps. 44, 4. Job 40, 9.

Indè *militum vis, copiæ, exercitus* Dan. 11, 15. 22, 31. — b) *violentia* Job 22, 8. 35, 9, quò pertinet formula *fregit brachium* alicujus, pro : vires, violentiam ejus infregit. 1 Sam. 2, 31, etc. — c) *robur* quod aliis tribuitur eos adjuvando, *præsidium*, auxilium Jes. 33, 2. Ps. 83, 9, hinc *adjutor, socius* Jes. 9, 19 : *quisque carnem socii sui comedet*. Alii intelligunt propriè *carnem sui ipsius brachii*, sed invito contextu, præterquàm quod LXX cod. Alex. ἀδελφός, et Jer. 19, 9 in loco parallelo רֵעַ *socius* pro זְרוֹעַ, habent. — Rad. זָרַע.

זְרוֹעַ m. (formæ daghessandæ pro זְהוֹעַ); *quod seritur, satum* Lev. 11, 37, pl. זְרוֹעִים *olera hortorum* Jes. 61, 11. — Rad. זָרַע.

זַרְזִיף m. *pluvia copiosa, imber vehemens* Ps. 72, 6. — Rad. quadril. orta à זרף id quod cognat. זָרַם et arab. درف (dzaraf) *fluxit* aqua.

זַרְזִיר m. *constrictus, succinctus* lumbis, de equo, i. e. *generosus, bellator* Prov. 30, 31. — Rad. זָרַר.

זָרַח; part. act. זֹרֵחַ; inf. constr. זְרֹחַ; fut. יִזְרַח; 1) *sparsit radios* (conf. vicin זָרַם, זָרַע, זָרַק), *ortus est* imprim. de sole Gen. 32, 31. Ex. 22, 2. Ps. 104, 22, etc., de luce Jes. 58, 10, de splendore Dei, Deut. 33, 2. Jes. 60, 1. — 2) hinc *exortus est* in genere, *erupit* 2 Chron. 26, 19. — Deriv. מִזְרָח, אֶזְרָח et seqq.

זֶרַח m. 1) *ortus* lucis, undè cum suff. f. זַרְחֵךְ *ortus tuus* Jes. 60, 3. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 26, etc.

זַרְחִי n. patronym. Num. 26, 13, 20.

זַרְחִיָּה n. pr. viri 1 Par. 5, 32. 6, 36. Esr. 7, 4. qui et יִזְרַחְיָה 1 Par. 7, 3, item alterius Esr. 8, 4.

זָרַם *fluxit, effudit se*, seq. accus. *inundavit, torrentis instar abripuit* Ps. 90, 5. Poh. pl. זֹרְמוּ *effuderunt* aquam nubes Ps. 77, 18. — Indè :

זֶרֶם m. *imber* Jes. 4, 6. Job 24, 8, etc. Jos. 25, 4 : *imber parietis* i. e. imber qualis parietes subvertit.

זִרְמָה f. constr. זִרְמַת; suff. זִרְמָתָם; *seminis fluxus* Eze. 23, 20.

זָרַע; part. זֹרֵעַ, pl. זֹרְעִים, constr. זֹרְעֵי; pas. זָרוּעַ, f. זְרוּעָה; inf. constr. זְרֹעַ; imper. זְרַע; fut. יִזְרַע, cum ה parag. יִזְרָעָה; 1) in genere *sparsit, dispersit* (conf. vicin. זָרַח, זָרָה, זָרַק) Zach. 10, 9. — 2) spec. *semen sparsit, sevit, seminavit*. Ponitur absol. Job. 31, 8. Jes. 37, 30. Constr. cum accus. seminis Lev. 26, 16. Jer. 12, 13, etc., cum accus. agri : *consevit* Gen. 47, 23. Jer. 2, 2, etc., cum dupl. accus. seminis et agri Lev. 19, 19. Jud. 9, 45, etc. *Semen spargere* dicitur etiam planta ipsa semen ferens Gen. 1, 29, conf. 12. Metaph. *seminare justitiam*, et contra *nequitiam, pravitatem, ventum (vanitatem)* Prov. 11, 18. 22, 8. Job 4, 8. Hos. 8, 7 (in quibus locis omnibus opponitur messis imago) i. e. bonis vel pravis actionibus præmia pœnasve sibi parare. Conf. Galat. 6, 7, 8. — *seminare populum*, i. e. augere, multiplicare Jer. 31, 27. Hos. 2, 25. — 3) *plantavit*, cum dupl. accus. Jes. 17, 10.

Niph. נִזְרַע; fut. יִזָּרֵעַ, contract. יִזָּרַע; 1) *satus est* Lev. 11, 37, trop. Nah. 1, 14 ubi sensus est : non orietur de stirpe tuâ quisquam. — 2) *consitus est* Deut. 21, 4. 29, 22, trop.

Eze. 36, 9. — 3) *fœcundata est* mulier Num. 5, 28.

Puh. pl. in pausâ זָרְעוּ *sati sunt* Jes. 40, 24.

Hiph. part. מַזְרִיעַ *semen faciens, gignens* Gen. 1, 11, 12; fut. f. תַּזְרִיעַ *semen concipiet, fœcundabitur* Lev. 12, 2. — Deriv. אֶזְרוֹעַ, זְרוֹעַ, זְרוֹעַ, מְזֹרָע, et seq.

זֶרַע m. constr. idem; sed זֶרַע־ Num. 11, 7; suff. זַרְעִי; pl. זְרָעִים; suff. זַרְעֵיכֶם; 1) pr. *satio*, indè *sementis* seu *tempus serendi* (*semailles*) Gen. 8, 22. Lev. 26, 5, it. *plantatio* Jes. 17, 11. — 2) *semen* quod spargitur Gen. 1, 11, Eccl. 11, 1, etc., indè *segetes, sata* 1 Sam. 8, 15, *agrorum proventus* Jes. 23, 3. Job 39, 12 (15). — 3) *semen virile* Lev. 15, 16 seq. 18, 21. 19, 20. — Hinc a) *soboles, posteri* Lev. 18, 21. Num. 14, 24, etc. De uno *filio* 2 Sam. 4, 8; sed Gen. 3, 15, per *semen mulieris* Messias adumbratur 1 Sam. 1, 11 : *soboles virorum* i.e. *soboles mascula*. Jes. 59, 21 ; *soboles sobolis tuæ* i. e. *nepotes tui*. — b) *stirps, familia, populus* 2 Reg. 11, 1, 14. Ps. 22, 24. — c) *genus* contemptim (*race*) Jes. 1, 4. 57, 4.

זֵרְעִים m. pl. *legumina* Dan. 1, 12.

זֵרְעֹנִים m. pl. id. Dan. 1, 1, 16.

זָרַק; part. act. זֹרֵק, pl. זֹרְקִים; infin. constr. et imper. זְרֹק; fut. יִזְרֹק; *sparsit* res aridas et liquidas (cognat. זָרַע, זָרַח, זָרָה) Ex. 9, 8, 10. Num. 19, 13. Job 2, 12, etc. Intrans. *sparsus est* de canitie Hos. 7, 9.

Puh. זֹרַק *sparsus est* Num. 19, 13, 30.

זָרַר, undè Poh. fut. conv. וַיְזֹרֶר *et sternutavit* 2 Reg. 4, 35. Vulgat. *oscitavit*. In dialect. jud. chald. est זְרִיר *sternutatio*.

זֶרֶשׁ n. pr. mulieris Esth. 6, 13.

זֶרֶת f. *spithama* (*empan*) Ex. 28, 16. 39, 9 : 1 Sam. 17, 4. — Rad. זָרָה.

זַתּוּא n. pr. viri Esr. 2, 8, etc.

זֵתָם n. pr. viri 1 Par. 23, 8. 26, 22.

זֵתַר n. pr. viri Esth. 1, 10.

ח

ח Octava alphabeti littera hebraïcè חֵית *hêth* vel *chêth* sonans ; in numeralibus valet *octo*. Ex litteris gutturalibus paulò duriorem pronunciationem habet quam ה, et exit è gutture conduplicato velut spiritu aspero, undè per *hh* permulti scribere solent. Vulgò tamen *Cheth* vocatur, et cum כ *Chaf* quodammodò confunditur. Duplicis olim, florente hebraïsmo, fuisse pronunciationis, quidam statuunt, quemadmodum Arabibus eadem littera duplex est, altera sine puncto, *Hha*, altera cum puncto supernè imposito *Kha*, quæ ut pronunciatione differunt, ita et diversæ significationis radices constituunt : quod idem, ut aiunt, apud Hebræos obtinuisse, haud obscurè quædam exempla produnt. Huic opinioni favet hujus litteræ permutatio ; namque non solùm in ח gutturalem transit, sed etiam in palatinas (conf. גִּיל, גּוּל et חִיל, חוּל ; גָּבַל et חָבַל) quæ sono ad guttur. *Kh* maximè accedunt.

חֹב m. undè cum suff. חָבְיִ *gremium meum* Job 31, 33. — Rad. חָבַב.

חָבָא ut חָבָה; inus. in Kal.

Niph. נֶחְבָּא, pl. 2, pers. נַחְבֹּתֶם

excluso א; part. plur. נֶחְבָּאִים; inf. חֶחְבָּא; fut. יֶחְבָּא; *abscondit se, latuit* Gen. 3, 10. Jos. 17, 27. Jud. 9, 5, etc. Job 29, 8 : *juniores abdebant se* i. e. præ metu meî aut pudore mihi cedebant. Vers. 10 : *vox ducum absondebatse* i. e. cohibebatur, silebant etiam proceres. Gen. 31, 27 : *absondisti te ad fugiendum* i. e. clàm fugisti.

Puh. plur. חֻבְאוּ *abscondere sè coacti sunt* Job 24, 4.

Hiph. הֶחְבִּיא, f. הֶחְבִּיאָה; cum ה parag. הֶחְבִּיאָתָה pro הֶחְבִּיאָה, mutat. ה fœmin. in ת de more, loco הֶחְבִּיאַתְהָ; fut. יַחְבִּיא; *abscondit, occultavit* Jos. 6, 17, 25 : 1 Reg. 18, 13. Jes. 49, 2.

Hoph. חָחְבָּא *abditus est* Jes. 42, 22.

Hithpah. הִתְחַבֵּא; part. מִתְחַבֵּא, pl. מִתְחַבְּאִים; fut. יִתְחַבֵּא, pl. in pausâ יִתְחַבְּאוּ; *abscondit se* 1 Sam. 14, 11, 22 : 2 Reg. 11, 3. Job 38, 30, etc.—Deriv. מַחְבֵּא, מַחְבֹּא.

חָבַב undè part. חֹבֵב *amans, fovens* Deut. 33. 3. — Deriv. חֹב.

חֹבָב n. pr. viri Num. 10, 29. Jud. 4, 11.

חָבָה undè imper. f. חֲבִי; ut חָבָא *abscondit se* Jes. 26, 20.

Niph. infin. הֵחָבֵה *abscondere se* 1 Reg. 22, 25 : 2 Reg. 7, 12, et irreg. נֶחְבָּה Jer. 49, 10, quod aliis est præteritum de solo *conatu se abscondendi* intelligendum. — Deriv. חֶבְיוֹן.

חָבוֹר n. pr. fluvius Mesopotamiæ. 2 Reg. 17, 6 : 1 Par. 5, 26, etc.

חַבּוּרָה f. suff. חַבֻּרְתִּי, pl. חַבֻּרוֹת, suff. חַבּוּרוֹתַי; *vibex* (*meurtrissure*) Gen. 4, 23. Jes. 1, 6. Ps. 38, 6, etc. — Rad. חָבַר.

חַבֻּרְתּוֹ חַבּוּרָה f. undè cum suff. *vibex ejus* Jes. 53, 5.—Rad. חָבַר.

חָבַט; part. act. חֹבֵט; fut. יַחְבֹּט; *decussit, excussit* baculo Deut. 24, 20. Jud. 6, 11. Ruth. 2, 17.

Niph. fut. יֵחָבֵט *excutietur* Jes. 28, 27.

חֲבַיָּה n. pr. viri Esr. 2, 6, etc.

חֶבְיוֹן m. *latibulum* Hab. 3, 4. — Rad. חָבָה.

חָבַל; part. act. חֹבֵל, pl. חֹבְלִים; pass. pl. חֲבֻלִים; inf. abs. חָבֹל; imper. חֲבֹל undè cum suff. חַבְּלֵהוּ; fut. יַחְבֹּל et יַחְבֹּל; 1) *ligavit, obstrinxit* (vicin. חָבַר). Zach. 11, 7, 14 : חֹבְלִים pr. *ligantes, constringentes*, undè *fœderati*; de nomine parabolico pedi pastoralis, nimirum de pedo funibus, ligaminibus constanti, quo effracto ; irritum evasit fraternum fœdus (conf. vers. 14). LXX σχοινισμά, Vulgat. *funiculi*. Al. *dolore afficientes* vel *perdentes* oppos. baculo נֹעַם *amœnitatis* i. e. gratiæ et clementiæ : sed invitâ prorsus orationis serie, ex quâ apparet, hunc baculum pariter atque priorem beneficiorum divinorum, non pœnarum symbolum esse. — 2) *pignore obstrinxit* aliquem, *pignus accepit* ab aliquo, cum accus. pers. Eze. 18, 16. Job 22, 6. Prov. 20, 16. it. cum accus. rei *in pignus sumpsit, accepit* aliquid Ex. 22, 25. Deut. 24, 6. Job 24, 3.— 3) *corruptè, pravè se gessit* Job 34, 31. Neh. 1, 7.

Niph. fut. יֵחָבֵל *perdetur, peribit* Prov. 13, 13.

Pih. חִבֵּל; part. pl. מְחַבְּלִים; inf.

חָבַל; fut. יַחְבֹּל; 1) *cum dolore enixa est, peperit* Ps. 7, 15. Cant. 8, 5. — 2) *corrupit, perdidit* Jes. 32, 7. Eccl. 5, 5, *vastavit* Jes. 13, 5. 54, 16. Mich. 2, 10. Cant. 2, 15.

Puh. חֻבַּל; 1) *corruptus est* Jes. 10, 27. — 2) *perditus*; i. e. *fractus est* Jes. 10, 27. — Deriv. תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבוּלוֹת et seqq.

חֶבֶל m. pl. חֲבָלִים, constr. חִבְלֵי, suff. חֶבְלֵיהֶם; *tormina, dolor* parturientium Jes. 13, 8. 66, 7. Hos. 13, 13. Metonym. *fœtus cum dolore editus* Job 39, 3, quemadmodum apud poet. græcos.

חֶבֶל masc. sed f. Soph. 2, 5. suff. חַבְלוֹ; pl. חֲבָלִים, constr. חִבְלֵי et חַבְלֵי, suff. חַבְלָיו; 1) *funis, funiculus* Jos. 2, 15. Eccl. 12, 6. Spec. a) *funiculus mensorius* 2 Sam. 8, 2. Amos 7, 17. — b) *funiculus aucupatorius, pedica, laqueus* Ps. 140, 6. Job 18, 10, *retia mortis, inferni* Ps. 18, 5, 6. 116, 3. — 2) Metonym. *portio agri* cujus divisio per *funes* fiebat Deut. 32, 9. Ps. 16, 6. Hinc *tractus terræ* quivis, *regio* Deut. 3, 4. Soph. 2, 5, etc. — 3) *manipulus* (*bande*), *caterva, socii itineris* à *colligando*, conf. אֲגֻדָּה) 1 Sam. 5, 10.

חֶבֶל m. *pignus* Eze. 18, 12, 16, etc.

חֲבָלָה fem. undè cum suff. חֲבָלָתוֹ *pignus ejus* Eze. 18, 7.

חֶבֶל m. *malus* navis Prov. 23, 34; sic vulgò, sed Gesenius nunc intelligit *funem ingentem nauticum*, fortasse spec. *funem ancorarium*.

חֹבֵל m. pl. חֹבְלִים undè constr. חוֹבְלֵי; suff. f. חוֹבְלַיִךְ; *nauta* Eze. 27, 8, 27, 28, 29. Jon. 1, 6.

חֲבַצֶּלֶת f. Jes. 35, 1. Cant. 2, 1. Veter. interpret. modò *lilium*, modò *narcissum* vertunt; Syrus verò in loco citato Jes. : חמצליתא *colchicum autumnale* ut volunt lexicographi Syri, i. e. flos pratensis et autumnalis, è bulbis venenosis proveniens, coloris albi et violacei. — Etymon habet in trilitt. בָּצָל *cepa*, ex quo simul et חָמֵץ *acidus*, conflatur, juxta Ewald (*Das Hohelied Salomon. Seit* 69), qui apprimè notat Syr. inter pr. litteram מ retinuisse; vel, quod censet Gesenius, præponitur ח radici (*Lehrgeb.* S. 863).

חֲבַצִּנְיָה n. pr. viri Jer. 35, 3.

חָבַק undè part. חֹבֵק, f. חֹבֶקֶת; inf. constr. חַבֵּק; *complicuit, amplexatus est* Eccl. 3, 5. 4, 5. *Amplexans filium* i. e. concipiens 2 Reg. 4, 16.

Pih. חִבֵּק; inf. חַבֵּק, fut. יְחַבֵּק, suff. cum נ epenthet. יְחַבְּקֶנָּה; 1) *complicuit* manus, *iners fuit* Eccl. 4, 5. — 2) *amplexus est*, cum accus. Gen. 33, 4. Prov. 4, 8, etc., cum dat. Gen. 29, 13, 48, 10. *Amplecti rupem* i. e. ad rupem confugere Job 24, 8, *stercora* i. e. in eis recumbere, vel, quod magis arridet, quærere an sit in eis quid alimenti. Conf. 2 Reg. 18, 27. — Indè

חִבֻּק m. *complicatio* manuum, *inertia* Prov. 6, 10. 24, 33.

חֲבַקּוּק n. pr. viri Hab. 2, 1.

חָבַר; part. act. חֹבֵר; f. חֹבֶרֶת, pl. חֹבְרוֹת; pass. חָבוּר undè constr. חֲבוּר, pr. *ligavit, colligavit* (vicin. חָבַל), hinc 1) intrans. *conjunctus est, cohæsit* Ex. 26, 3. Eze. 1, 9, etc., de hominibus *consociatus est* Gen. 14, 3. Hos. 4, 17. — 2) *vinxit, fascinavit, in-*

cantavit, (conf. gr. καταδέω; κατάδεσμος) Deut. 18, 11. Ps. 58, 6.

Pih. חִבֵּר; inf. חַבֵּר; fut. יְחַבֵּר; 1) *conjunxit, connexuit* Ex. 26, 6 seq. — 2) *consociavit* 2 Chron. 20, 36.

Puh. חֻבַּר; fut. יְחֻבַּר Eccl. 9, 4 in Keri; cum suff. et excidente Daguesch forti יְחֻבָּרְךָ; 1) *conjunctus est* Ex. 28, 7, etc. Ps. 122, 3: *conjuncta fuit sibi* (*civitas*) i. e. continuis ædibus tota sibi cohærens. — 2) *consociatus est* Ps. 94, 20, ubi sensus est: *num conveniet tibi cum solio perverso et iniquo?*

Hiph. fut. cum ה parag. אַחְבִּירָה *conjungerem, necterem* (*contra vos* בְּמִלִּים *verba*, vel *fœdus inirem verbis*) Job 16, 4.

Hithp. אֶתְחַבַּר ex chaldaïsmo, pro הִתְחַבַּר; inf. ex syriasmo הִתְחַבְּרוּת; cum suff. הִתְחַבְּרֶךָ; fut. יִתְחַבַּר, *consociavit se* Dan. 11, 6, 23: 2 Par. 20, 35, 37. — Deriv. חֲבוּרָה, חֲבוּרָה, מְחַבְּרוֹת, מַחְבֶּרֶת et seqq.

חַבַּר m. pl. חַבָּרִים *socii*, de piscatoribus Job 40, 30.

חָבֵר m. suff. חֲבֵרוֹ; pl. חֲבֵרִים, constr. חַבְרֵי, suff. חֲבֵרָיו; *socius, sodalis*, Jes. 1, 23. Eccl. 4, 10. Cant. 8, 13, etc.

חֶבֶר m. in pausâ חֶבֶר; pl. חֲבָרִים, suff. fem. חֲבָרַיִךְ; 1) *societas, consociatio* Hos. 6, 9. Prov. 21, 9. 25, 24. — 2) *incantatio*, Deut. 18, 11. Jes. 47, 9, 12. Ps. 58, 6. — 3) n. pr. viror. Jud. 4, 11: 1 Par. 8, 17, etc. et Gen. 46, 17, pro quo חֶבֶר Num. 26, 45. Nom. patronym. חֶבְרִי Num. 26, 45.

חֲבַרְבֻּרוֹת f. pl. *maculæ variæ*, Jer. 13, 23.

חֲבֻרָה f. *sodalitium* Job. 34, 10.

חֶבְרוֹן n. pr. 1) urbis antiquæ in tribu Juda, olim קִרְיַת־אַרְבַּע dictæ: Gen. 13, 18. Jos. 15, 13, etc. — 2) viror. Ex. 6, 18: 1 Par. 2, 42, 5, 28. Nom. patronym. חֶבְרֹנִי Num. 3, 27.

חֲבֶרְתְּךָ fem. undè cum suff. חֲבֶרְתֵּךְ *socia, uxor tua* Mal. 2, 14.

חֹבֶרֶת f. undè in pausâ חֹבֶרֶת *junctura, commissura* Ex. 26, 4, 10.

חָבַשׁ; part. act. חֹבֵשׁ, pass. חָבוּשׁ, pl. חֲבוּשִׁים et חֲבֻשִׁים; inf. constr. חֲבֹשׁ, suff. f. חֲבָשָׁהּ; imper. חֲבֹשׁ; fut. יַחֲבֹשׁ et יַחְבֹּשׁ, cum ה parag. אֶחְבְּשָׁה; 1) *ligavit, alligavit, colligavit* Ex. 29, 9. Jes. 1, 6. Job 5, 18, etc. — 2) *stravit, instravit* jumenta Gen. 22, 3. Jud. 19, 10, etc. — 3) *obstruxit, clausit* Job 40, 13 (8). — 4) *coërcuit, imperio dominatus est* juxta quosdam, haud parum quidem congruè Job 34, 17.

Pih. חִבֵּשׁ; part. מְחַבֵּשׁ; 1) *obligavit* Ps. 147, 3. — 2) *coërcuit, cohibuit* Job 28, 11.

Puh. חֻבַּשׁ *obligatus est* Jes. 1, 6. Eze. 30, 21.

חֲבָתִים m. plur. *quæ friguntur in sartagine, coctilia* 1 Par. 9, 31. Conf. מַחֲבַת. — Rad. חבת forsan ut arab. חَبَزَ *panem coxit.*

חָג m. cum artic. הֶחָג, cum prepos. כְּחָג, בְּחָג pro כְּהֶחָג, בְּהֶחָג; constr. חַג etiam ante לְ; suff. חַגְּךָ; pl. חַגִּים, suff. חַגֵּיכֶם; 1) *festum* Ex. 10, 9. Num. 29, 12. Amos 5, 21: 2 Par. 6, 3. — 2) meton. *sacrificium festivum, victima* Ex. 23, 18. Mal. 2, 3. Ps. 118, 27. Jes. 29, 1. — Rad. חָגַג.

חִגָּא f. *tremor, pavor* Jes. 19, 17.

Plures codices habent חָגָּה. — Rad. חָגַג.

חָגָב m. pl. חֲגָבִים; 1) *locusta*, alata esuque licita Lev. 11, 22. Num. 13, 34. Jes. 40, 22, etc.— 2) n. pr. viri Esr. 2, 46. — Rad. חגב; arab. חגב (hadjab) *texit, velavit*. Haud rarò locustæ in Oriente tanto agmine congregantur ut solem terræque superficiem occultent.

חֲגָבָה n. pr. viri Esr. 2, 45, etc.

חָגַג; præt. חַג; part. act. חוֹגֵג, pl. חֹגְגִים; inf. חֹג; imper. f. חָגִּי; fut. יָחֹג, pl. יָחֹגּוּ; (vicin. חוג) *in gyrum motus est*, hinc 1) *tripudiavit, saltavit* 1 Sam. 30, 16. — 2) *festum celebravit* (festa enim celebrari solebant tripudiis et choreis) Ex. 5, 1. Lev. 23, 41. Ps. 42, 5, etc.—3) *vertigine correptus est* Ps. 107, 27. — Deriv. חָג, חָגָּא.

חֲגָוִים, undè constr. חַגְוֵי; *asyla* petrarum Jer. 49, 16. Obad. 1, 3. Cant. 2, 14. — Rad. חגה fortè ut arab. חגא (hadja) *confugit* ad aliquem.

חָגָּה vid. חָגָּא.

חָגוֹר, חֲגוֹר et חֲגֹר m. suff. חֲגֹרוֹ; plur. constr. חֲגוֹרֵי; 1) pr. *cingens*, hinc *accingens, induens* Eze. 23, 15. —2) *cingulum*, 1 Sam. 18, 4: 2 Sam. 20, 8. Prov. 31, 24. —Rad. חָגַר.

חֲגוֹרָה et חֲגֹרָה f. suff. חֲגֹרָתוֹ; pl. חֲגֹרֹת; *cingulum* 2 Sam. 18, 12: 1 Reg. 2, 5. Jes. 3, 24, *subligaculum* Gen. 3, 7.

חַגַּי n. pr. *prophetæ*, Hagg. 1, 1.

חַגִּי n. pr. viri, et patronym. Num. 26, 15.

חַגִּיָּה n. pr. viri 1 Par. 6, 15.

חַגִּית n. pr. mul. 2 Sam. 3, 4, etc.

חָגְלָה n. pr. mul. Num. 26, 33, etc.

חָגַר; part. act. חֹגֵר, pass. חָגוּר, f. חֲגוּרָה, constr. חֲגוּרַת; plur. m. חֲגוּרִים; inf. constr. חֲגוֹר; imp. pl. חִגְרוּ, f. חֲגֹרְנָה; fut. יַחְגֹּר; 1) *cinxit, accinxit* propr. et translatè. Constr. cum accus. membri cingendi, vel rei quâ quis se accingit, vel cum duplici accus. personæ et cinguli, vel cum acc. pers. aut membri et בְּ cinguli, vel cum acc. singuli et עַל membri Ex. 29, 9. Lev. 8, 7: 1 Sam. 17, 39. Ps. 45, 4. Prov. 31, 17, etc.— 2) *accinxit se* absol. 1 Reg. 20, 11. Eze. 14, 18, et 2 Sam. 22, 46 ubi *accingunt se e munimentis suis*, i. e. prægnanter *accinti erumpunt* — Deriv. חָגוֹר, חֲגוֹרָה, מַחֲגֹרֶת.

חֲגֹר, חֲגֹרָה vid. חָגוֹר, חֲגוֹרָה.

חַד m. undè f. חַדָּה *acuta* de gladio Jes. 49, 2. Ps. 57, 5 est. — Rad.

חַד ut אֶחָד *unus* Eze. 33, 30.

חָדַד; fut. יָחַד pro יָחֹד; 1) *acutus fuit, factus est* Prov. 27, 17 (vid. mox Hiph.) — 2) *celer, velox fuit* Hab. 1, 8.

Hiph. fut. יַחַד *acuit*, more chald. pro יַחֵד, יַחֵד ut יַחֵל Num. 30, 3, אַחֵל Eze. 39, 7. Prov. 27, 17 sensus totius commatis est: *Ut ferrum ferro acuitur, sic vir acuit vultum socii* i. e. *socium suum* ad studium, iram.

Hoph. f. הוּחַד *exacutus est* gladius Eze. 21, 14, 15, 16. — Deriv. חַד f. חַדָּה, חַדּוּדִים.

חֲדַד n. pr. viri Gen. 25, 15, etc.

חָדָה, undè fut. apoc. יִחַדְּ (cum pathach furtivo sub ח); 1) *gavisus est* Ex. 18, 9.— 2) *unitus, adunatus*, hinc *conjunctus, computatus est* Job 3, 6. Ita vet. interpr. quasi legissent יֵחַד vel יִחַד à rad. יָחַד; *sed quidni

חָדָה à יָחַד cum significat. אָחַד; יָחַד? Conf. לָעָה et יָלַע, item עָטָה et יָעַט favet etiam quod proximè sequitur: *In numerum mensium non veniat.* Undè non placet eorum sententia qui יָחַד (Job loc. cit.) *gaudeat* vertunt.*

Pih. futur. cum suff. תְּחַדְּהוּ *exhilarabis eum* Ps. 21, 7. — Derivat. חֲדוָה.

חַדּוּדִים m. plur. constr. חַדּוּדֵי *acumina* Job 41, 22 (21). — Rad. חָדַד.

חֲדוָה f. constr. חֲדַוַת; *gaudium* 1 Par. 16, 27. Neh. 8, 10. — Rad. חָדָה.

חֲדִיד n. pr. oppidi Benjamitarum, in monte Esr. 2, 33, etc.

חָדַל et חָדַל; inf. constr. חֲדַל; imp. חֲדַל; fut. יֶחְדַּל; 1) *cessavit, desiit esse, defecit* Ex. 9, 34. Jes. 24, 8. Job 14, 7, etc. it *cessavit* à labore, *otiatus, feriatus est, quievit* 1 Sam. 2, 5. Job 14, 6. Jud. 5, 6: *feriabantur viæ* i. e. non frequentabantur ab hominibus. Hinc seq. infin. solo vel cum præf. ל *cessavit, desiit aliquid facere* Gen. 11, 8, 41, 49: 1 Sam. 12, 23. Prov. 19, 27. Jes. 1, 16, rarius seq. nomine Job. 3, 17. — 2) seq. מִן *abstitit, destitit*, duplici sensu, vel *missum fecit* aliquem, aliquid Ex. 14, 12. Job 7, 16, etc., vel *cavit sibi* ab aliquo, ab aliquâ re Ex. 23, 5. — 3) *omisit* aliquid, *non fecit* 1 Reg. 22, 6. Jer. 40, 4, etc. Seq. inf. cum præf. ל Num. 9, 13. Deut. 23, 23. Ps. 36, 4. — Deriv. seq.

חֶדֶל m. constr. חֲדַל; 1) *cessans esse* Ps. 39, 5, vel *agere* Eze. 3. 27. — 2) intrans. *destitutus*, undè Jes. 53, 3: חֲדַל אִישִׁים *destitutus ab hominibus.*

חֶדֶל m. in pausâ חָדֶל; pr. *cessatio, quies*; hinc *habitatores quietis* i. e. homines mortui Jes. 38, 11. Vulgat. *foveæ*; idem quoad sensum.

חֲדָלִי n. pr. viri 2 Par. 28, 12.

חֶדֶק, חָדֶק m. *spinæ* genus, *melongena spinosa* juxta Celsium, Mich. 7, 4. Prov. 15, 19. — Rad. חדק in arab. *pupugit.*

חִדֶּקֶל n. pr. fluvii, *Tigris* Gen. 2, 14. Dan. 10, 14.

חָדַר undè part. f. חֲדֻרַת; forsan ut in syr. *circumdedit, cinxit, obvallavit*, et in malam partem *obsedit* (Conf. vicin. עָצַר, אָצַר, אָזַר, גָּדַר); undè Eze. 21, 19: *gladius qui obsidet eos* undiquè. Plerisque est *penetrans*, al. *ipsos manens*, vet. interpr. *perterrens*, quasi idem sit quod חֲרֻדַת. — Indè

חֶדֶר m. constr. חֲדַר, cum ה loc. חַדְרָה, in pausâ חֲדָרָה; suff. חֶדְרוֹ; pl. חֲדָרִים, constr. חַדְרֵי; suff. חַדְרֵיהֶן; *conclave interius* sive tentorii sive ædium Gen. 43, 30. Jud. 16, 9, indè *cubiculum* 2 Sam. 4, 7. 13, 10, *gynæceum* Cant. 1, 4. 3, 4, *thalamus* Jud. 15, 1. Joel 2. 16, *cella penaria* Prov. 24, 4. Metaph. *penetralia austri* i. e. extrema cœli australis plaga Job 9, 9, *ventris* i. e. intimum cordis Prov. 18, 8. 26, 22, *mortis* i. e. orcus Prov. 7, 27.

חַדְרַךְ n. pr. urbis et regionis ab oriente Damasci Zach. 9, 1.

חָדַשׁ *novus fuit* undè Pih. חִדֵּשׁ; inf. et imp. חַדֵּשׁ; fut. יְחַדֵּשׁ; *renovavit* 1 Sam. 11, 14. Job 10, 17. Ps. 51, 12, *restauravit* Jes. 61, 4: 2 Par. 15, 8 etc.

Hithp. fut. תִּתְחַדֵּשׁ *renovabis te* Ps. 103, 5. — Deriv. seq.

חָדָשׁ, f. חֲדָשָׁה; pl. m. חֲדָשִׁים, f. חֲדָשׁוֹת; *novus* Ex. 1, 5: 1 Sam. 6, 7. Jes. 41, 25, etc., *recens* Lev. 26, 10, *inauditus* Eccl. 1, 9. *Dii novi* i. e. anteà non culti Deut. 32, 17. Fem. חֲדָשָׁה et pl. חֲדָשׁוֹת subst. usurpantur *novum quid*, *nova* Jes. 42, 9. 43, 19.

חֹדֶשׁ m. suff. חָדְשׁוֹ; pl. חֳדָשִׁים, constr. חָדְשֵׁי, suff. חָדְשָׁיו; 1) *novilunium* Hos. 5, 7, it. *primus dies mensis*, Hebræis sacer et festivus Num. 29, 6: 1 Sam. 20, 5, etc. Ex. 19, 1: *tertium novilunium* i. e. prima dies mensis tertii. — 2) *mensis*, isque lunaris à novilunio incipiens Gen. 8, 5. Ex. 13, 15, etc. חֹדֶשׁ יָמִים *per mensem integrum* Gen. 29, 14, etc. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 8, 9.

חֲדָשִׁי n. pr. loci 2 Sam. 24, 6.

חוּב ut in syr. *reum esse*; undè Pih. חִיֵּב *reum fecit* Dan. 1, 10. — Indè.

חוֹב m. *debitum* Eze. 18, 7.

חוֹבָה n. pr. loci ad aquilonem Damasci Gen. 14, 15.

חוּג, præt. חָג *circinavit*, *circino terminum descripsit* (cognat. חָגַג, עוּג) Job 26, 10. — Deriv. מְחוּגָה et

חוּג m. *circulus*, *ambitus* Jes. 40, 22. Job 22, 14. Prov. 28, 27.

חוּד; præt. חָד; imp. חוּד, cum ה parag. חוּדָה; futur. cum ה parag. יְחוּדֶה; forsan ut חָדַד *acutus*, *exacutus est*, hinc *ænigmaticè loqui*, *ænigma proponere* Jud. 14, 12, 13, 16. Eze. 17, 2. — Deriv. חִידָה.

חָוָה *vixit*, in Kal inusit.

Pih. חִוָּה; inf. constr. חַוּוֹת; fut. יְחַוֶּה, cum suff. et נ epenthet. per Dagueschinserto אַחֲוֶנְךָ; *indicavit*, *annunciavit* (poët. pro הִגִּיד), cum dat. pers. sed sæpius accus. Ps. 19, 3. 32, 6. Job 32, 10, etc. — Deriv. אַחְוָה et

חַוָּה f. 1) n. pr. primæ mulieris Gen. 3, 20, etc. — 2) pl. חַוּוֹת pr. forsan *entia viventia*, hinc *familia*, *tribus* spec. nomadum ut arab. حَيّ (hayy) et synecdoch. *pagi nomadum*, *vici* Num. 32, 41. Deut. 3, 14. Jos. 13, 30. Jud. 10, 4: 1 Reg. 4, 13.

חִוִּי n. pr. viri 1 Par. 33, 19.

חוֹחַ m. pl. חוֹחִים et cum ו mobil. חֲוָחִים; 1) *spina*, *dumus* 2 Reg. 14, 9. Job 31, 40 etc. Plur. *dumeta* 1 Sam. 13, 6. Cant. 2, 2. — 2) *hamus piscatorius* (ut חַח quod vid.) Job 40, 21 (26). — *catena ferrea* quâ captivi vinciri solent, *compes* 2 Par. 33, 11.

חוּט m. 1) *filum* Jud. 16, 12. Eccl. 4, 12. — 2) *funiculus* Jos. 2, 18. — *3) *vitta* (*ruban*) Cant. 4, 3, et ità Gen. 14, 23, ubi, quod proximè sequitur: *usque ad corrigiam calcei*, חוּט ibidem ornamentum, idque pretiosum capitis signare, compertum omninò facit. *

חִוִּי n. pr. populi Cananitici qui habitavit ad radices Libani et alibi passim Gen. 34, 2. Jos. 11, 19, etc.

חֲוִילָה n. pr. regionis quæ Gen. 10, 7, dicitur habitata à Chamitis, et ver. 29 à Semitis; et regionis ad Phischonem, cujus situs ignoratur Gen. 2, 11.

חוּל et חִיל, præt. חָל; imp. f. חוּלִי, pl. m. חִילוּ; fut. יָחִיל, יָחוֹל, apocop. וַיָּחֶל, וַיָּחֵל, f. וַתָּחֶל; 1) *gyrare*, *circumagi*, *saltare in orbem*

Jud. 21, 21. — 2) *torqueri, contorqueri* in aliquid; *irruere* Jer. 23, 19. Hos. 11, 6 etc. — 3) *torqueri* doloribus, præsertim de parturientibus, Jes. 13. 8. Mich. 4, 10 etc., et metaphor. *vehementer dolere* Mich. 1, 12, hinc *parturire* Jes. 54, 1. — 4) *torqueri expectatione, expectare* Gen. 8, 10. Jud. 3, 25. — 5) *tremere, contremere* Exod. 15, 14. Joël, 2, 6, etc. — 6) ut in arab. et aram. *robustus, firmus fuit* Ps. 10, 5, it. *durare, perdurare* Job. 20, 21.

Hiph. fut. יָחִיל *contremere faciet* Ps. 29, 8. — Hoph. fut. יוּחַל *parturietur* Jes. 66, 8, ubi Vulgat. *pariet.*

Pohlel. הוֹלֵל; part. מְחוֹלֵל; fut. יְחוֹלֵל; 1) *in orbem ivit, saltavit* Jud. 21, 23. — 2) *contremere fecit* Prov. 26, 10, et *contremuit* Job 26, 5. — 3) *parturire fecit* Ps. 29, 9, et *peperit* Job 39, 1 (4), hinc in genere *formavit, finxit* Deut. 32, 18. Ps. 90, 2. — 4) *sollicitè expectavit* Job 35, 14.

Pohlal. חוֹלַל; part. מְחוֹלָל; *genitus, formatus est* Job 15, 7. Ps. 51, 7. Prov. 8, 24.

Hithpohlel הִתְחוֹלֵל; part. מִתְחוֹלֵל; fut. יִתְחוֹלֵל; 1) *in gyrum se egit, irruit* Jer. 23, 19. — 2) *contortus, cruciatus est* doloribus Job 15, 20. — 3) *anxiè expectavit* Ps. 37, 7.

Hithpahl. fut. f. conv. וַתִּתְחַלְחַל *et cruciata est doloribus* Esth. 4, 4. Derivat. חַל, חַיִל, חֵיל, חִילָה, חֵלֶל, חַלְחֲלָה, חֲלוֹן, מְחוֹלָה, מָחוֹל, et

חוֹל m. * *arena tremula (sable mouvant)* qualis in littore, ripâ fluviorum reperitur; quocirca sæpius additur vox mare. * Ex. 2, 12, etc. Symbol. est *copiæ* ac *multitudinis* Gen. 22, 17. Jos. 42, 4, etc., *oneris gravitatis* Job 6, 3. Prov. 27, 3. Sed Job 29, 18 quibusdam est *phœnix,* avis; quod commendat prius hemistichium; al. *phœnix,* arbor, i. e. *palma,* ut habet Vulgat. Porrò sive arbor, sive sit avis, utraque convenit, cùm utramque diutissimè vivere constet.

חוֹל n. pr. regionis quam Aramæi incolebant Gen. 10, 23.

חוּם m. *fuscus, niger* Gen. 30, 32 seqq. — Rad חום cognat. חָמַם.

חוֹמָה, חֹמָה f. constr. חוֹמַת; suff. חֹמָתֵךְ; f. חוֹמָתָה; pl. חוֹמוֹת; suff. חֹמֹתֶיךָ; dual. חֹמֹתַיִם; *murus,* plerumque urbis Lev. 25, 30. Deut. 28, 52. Jes. 22, 10. Neh. 2, 5, etc. Plur. *mœnia* Jes. 26, 1. Ps. 51, 20. Jer. 39, 8, etiam 1, 18, nec obstat quod 15, 20 in eâdem formulâ singularis legatur. A plur. format. dual. חֹמֹתַיִם *mœnia duplicia,* i. e. murus et antemurale 2 Reg. 25, 4. Jes. 22, 11. Jer. 39, 4.

חוּס; præter. f. חָסָה, 2 pers. m. חָסֹתָ; imper. cum ה parag. חוּסָה; fut. יָחֹס, יָחוּס, יָחֻס, conv. וַיָּחָס; 1) *misereri* alicujus Ps. 72, 13. — 2) *dolere* de aliquâ re Jon. 4, 10. — 3) *parcere* Jer. 13, 14. Eze. 24, 14. Joel 2, 17. Neh. 13, 22. Constr. cum עַל et sæpius subjectum habet עַיִן *oculus,* undè frequenter occurrit formula: *oculus meus parcet illi;* sed 1 Sam. 24, 11 subintelligitur vox עֵינִי *oculus meus.* Apud Arabes etiam oculo misericordia tribuitur.

חוֹף, חֹף m. *portus, littus* Gen. 49, 13. Jos. 9, 1. Jer. 47, 7, etc. — Rad. חָפַף.

חוּפָם n. pr. viri Num. 26, 39, pro quo חֻפִּים Gen. 46, 21; patronym. חוּפָמִי Num. 26, 39.

חוץ m. cum ה local. חוּצָה; pl. חוּצוֹת et חֻצוֹת; suff. חוּצָתָיו; pr. *quod cingit* ædes, *paries*, *murus* ut חַיִץ, hinc special. *latus exterius* ædium, quod sæpe opponitur בַּיִת in formulâ מִבַּיִת וּמִחוּץ *à latere interiore et exteriore*. Gen. 6, 14, etc. Indè 1) subst. *quidquid foris est*, vel extra domum, ut *platea* Jer. 37, 21. Job 18, 17, vel extra urbem, ut *campi*, *pascua*, *deserta* Prov. 8, 26. Job 5, 10, et forsan Ps. 144, 13. — 2) adv. *foris* sed *foras* Deut. 23, 13. Cum ה local. חוּצָה *foris* 1 Reg. 6, 6, *foras* Ex. 12, 46; sic cum artic. הַחוּץ et הַחוּצָה *foras*.—Cum præp. בַּחוּץ *foris* לַחוּץ *foras* Ps. 41, 7, לַחוּצָה *forinsecus* 2 Par. 32, 5, מֵהַחוּץ, מִחוּץ, *extrinsecus* מִחוּצָה לְ, מִחוּץ לְ *extra* אֶל־מִחוּץ לְ (post verba motûs) *extra*, metaph. חוּץ מִן *præter* Eccl. 2, 25.—Indè denomin. חִיצוֹן. —Rad. חוץ in syr. Pah. *inclusit*, *circumdedit*.

חוֹק vel חוֹק m. ut חֵיק; *sinus* Ps. 74, 11 in Chethib.

חָוַר undè fut. pl. in pausâ יְחִוְּרוּ *albescent*, *pallescent* Jes. 29, 22. — Deriv. חוֹר, חֹר, חִוְרִי et seq.

חוֹר et חֹר; plur. חוֹרִים; 1) *genus lini candidi* Esth. 1, 6. 8, 15. LXX βύσσος.—2) *foramen*, *antrum* Jes. 11, 8. 42, 22. — 3) n. pr. viror. Ex. 17, 10. Jos. 13, 21 etc.

חֹר, חוֹר m. plur. חֹרִים, חוֹרִים et חִוְרִי, constr. חִוְרֵי; suff. חִוְרָיו; 1) *genus lini candidi* Jes. 19, 9; * hinc forsan in pl. *nobiles*, *ingenui*, pr. *lino candido induti*, vel *lino candido indutorum instar splendentes* 1 Reg. 21, 8, 11. Neh. 2, 16. 4, 13. Eccl. 10, 17.* — 2) *foramen* 2 Reg. 12, 10. Cant. 5, 4. — 3) *caverna* 1 Sam. 14, 11. Job 30, 6. Nah. 2, 13.

חוּרִי n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

חוּרָם n. pr. viror. 2 Sam. 5, 11 etc.

חַוְרָן n. pr. regionis ultra Jordanem, mare Tiberiadis inter et Damascum Eze. 47, 16, 18.

חוּשׁ; præt. et part. act. חָשׁ, pass. pl. חֻשִׁים; imper. cum ה parag. חוּשָׁה; infin. cum suff. חוּשִׁי; fut. יָחוּשׁ, f. cum ו conv. וַתָּחָשׁ, וַתָּחַשׁ Job 31, 5 (conf. לוּן à תָּלַן et וַיַּעַט, עִיט à וַתַּעַט); quod tamen per apoc. ex תַּחֲשֶׁה (rad. חָשָׁה) formam habere vulgò statuunt. 1) *festinare* absol. 1 Sam. 20, 38, ad aliquid faciendum cum עַל Job 31, 5, cum לְ Hab. 1, 8, et Num. 32, 17 ubi part. pass. חֻשִׁים capitur activè *festinantes*, *festini*; *properè supervenire* alicui, cum לְ Deut. 32, 35. — 2) *commoveri*, *fervere* Job 20, 2. — 3) *perfrui*, *deliciis affluere*, ut Vulgat. pr. *ad voluptates festinare* Eccl. 2, 25.

Niph. הֻחַישׁ; fut. יְחִישׁ; *festinare fecit*, *acceleravit* Jes. 5, 19. 60, 22, et intrans. *festinavit* Jud. 20, 37. Ps. 55, 9, it. *celeriter fugit* Jes. 28, 16.

חוּשָׁה n. pr. viri 1 Par. 4, 4, pro quo שׁוּחָה ver. 11; nom. patron. חוּשָׁתִי 2 Sam. 21, 18. 1 Par. 11, 29.

חוּשַׁי n. pr. viri 2 Sam. 15, 16.

חוּשִׁים n. pr. viror. 1 Par. 7, 12. 8, 8.

חוּת rad. spuria; vid. חָתַת.

חוֹתָם m. suff. חֹתָמוֹ; *sigillum*, *annulus signatorius* Gen. 38, 18: 1 Reg.

21, 8. Job 38, 14, etc. — Rad. חתם.

חֲזָאֵל n. pr. regis Syriæ 1 Reg. 19, 15 etc.

חָזָה; part. act. חֹזֶה, constr. חוֵה, semel חֹזֵה 2 Sam. 24, 11; pl. חֹזִים; inf. constr. חֲזוֹת; imper. חֲזֵה, plur. חֲזוּ; fut. אֶחֱזֶה, apocop. et in pausâ אֶחֱז; vocab. poet. 1) *vidit* Ps. 46, 9. Prov. 22, 29 etc. *Videre Deum* i. e. speciem divinam, quod passim de vitâ æternâ intelligitur. *Videre* dicitur de prophetis cùm eorum menti aliquid à Deo patefactum objicitur, sive visionibus propriè dictis, sive oraculis; usurpaturque tàm de veris quàm de falsis vatibus; undè חוֶה *propheta, vates*, vel verus 2 Sam. 24, 11: 2 Reg. 17, 13. Amos 7, 12, vel falsus Eze. 16, 13. Mich. 3, 7. *Vidit propheta aliquid alicui*, i. e. ei annuntiavit Jes. 30, 10. Thren. 2, 14. — 2) cum ב, *intuitus, contemplatus est* Jes. 47, 13, imprimis *cum voluptate*, i. e. *aspectu rei delectatus est, oculis hæsit in re aliquâ* Mich. 4, 11. Ps. 27, 4 etc. — 3) *vidit, providit sibi, elegit* (Conf. germ. *sehen* et *ausersehen*) Ex. 18, 21. Jes. 57, 8, conf. יִרְאֶה־לּוֹ Gen. 22, 8. — 5) *expertus est, sensit, compertum, exploratum habuit* Job 15, 17. 24, 1. 27, 12. metaph. de inanimat. Job 8, 17. — Deriv. חָזוֹן, מַחֲזֶה, מַחֲזֶה, et seqq.

חֹזֶה m. constr. חֲזֵה, pl. חֲזוֹת; pr. *pars aspectui patens*, hinc *pectus* brutorum Ex. 29, 26. Lev. 7, 30. 9, 20 etc.

חוֶה m. part. act. verbi חָזָה quod vide. — 1) *videns, propheta.* — 2) *fœdus, pactum* Jes. 28, 15.

חָזוֹ n. pr. viri Gen. 22, 22.

חָזוֹן m. constr. חֲזוֹן; 1) *visio* divina Dan. 1, 17. 8, 1. Thren. 2, 9 etc. — 2) generatim *revelatio* divina 1 Sam. 3, 1. Prov. 29, 18 etc. — 3) *oraculum* Jes. 1, 1. Eze. 7, 13. Obad. 1. Nah. 1, 1.

חָזוּת f. *visio* 1 Par. 9, 29.

חָזוּת f. suff. חֲזוּתְכֶם; 1) *aspectus, species*, undè Dan. 8, 5: *cornu aspectûs*, i. e. *spectabile, conspicuum, insigne*, et vers. 8: *surgebant aspectus quatuor*, i. e. quatuor cornua *insignia*. — 2) *visio* Jes. 21, 2. — 3) *revelatio*, indè *fœdus* Jes. 28, 18. 29, 11.

חֲזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 23, 9.

חֲזִיָה n. pr. viri Neh. 11, 5.

חֲזָיוֹן m. constr. חֲזִיוֹן; suff. חֲזִינוּ; pl. חֲזִיוֹנוֹת; 1) *visio* Job 4, 13. Joël 3, 1 etc. — 2) *revelatio* 1 Sam. 7, 17; undè *vallis revelationis* Jes. 22, 1, 5 i. e. Jerosolyma, utpote revelationum divinarum sedes præcipua. — 3) est et חֲזִיזֹן n. pr. viri 1 Reg. 15, 18.

חֲזִיז vel חֲזִיז m. pl. חֲזִיזִים; pr. *sagitta*, ut volunt, undè *fulmen fulgur* (collat. חֵץ *sagitta*, et *fulgur*) Zach. 10, 1, plenius חֲזִיז קוֹלוֹת *fulgur tonitruum* Job 28, 26. 38, 25. — Rad. חזז vicin. חצץ.

חֲזִיר m. *porcus, sus* Lev. 11, 7. Ps. 80, 14 etc. — Rad. חזר.

חֲזִיר n. pr. viri Neh. 10, 21 etc.

חָזַק; inf. cum ה parag. חֲזָקָה, cum suff. f. חֶזְקָתִי; imper. חֲזַק; fut. יֶחֱזַק; 1) *arctè ligavit, validè constrixit*, undè intrans. *constrictus est* Jes. 28, 22. — — 2) *firmiter adhæsit, retentus est* 2 Sam. 18, 9, et metaph. *assiduus fuit* in aliquâ re, *studiosus fuit* alicujus rei Deut. 12, 23: 2 Par. 31, 4 etc. — 3)

firmavit, roboravit Eze. 30, 21; hinc *juvit* 2 Chron. 28, 20. Sed sæpius intrans. *invaluit*, tàm de rebus quæ ingravescuntut fames Gen. 41,56 etc., quàm de hominibus qui opibus et potentiâ augentur Jos. 17, 13 etc. Seq. מִן, עַל, vel accus. *validior, robustior fuit, superavit* 1 Sam. 17, 50 : 1 Reg. 16, 22 : 2 Par. 8, 3 etc. Translatè de corporis valetudine *convaluit* Jes. 39, de imperio *confirmatus est* 2 Reg. 14, 15 : 2 Chron. 25, 3, de animo et virtute, *fortis, strenuus fuit* Deut. 31, 23 : 2 Reg. 2, 2 etc., in malam partem, *obfirmatus, pertinax fuit* Ex. 7, 13. Mal. 3, 13. — 4) *institit* alicui, *ursit* aliquem, seq. עַל Ex. 12, 33. Eze. 3, 14, seq. accus. Jer. 20, 7.

Pih. חִזֵּק; part. מְחַזֵּק, pl. מְחַזְּקִים; inf. et imper. חַזֵּק; fut. יְחַזֵּק; 1) ut in Syr. *cinxit* aliquem, vel aliquid, *cingulum adstrinxit* ei seq. dupl. accus. Nah. 2, 2, et Jes. 22, 21, ubi in parallel. occurrit cum הִלְבִּישׁ *vestivit*. — 2) *firmum reddidit, firmavit*, 2 Par. 11, 11 etc. *refecit, reparavit* ruinas 2 Reg. 12, 8 etc. *sanavit* Eze. 34, 4, 16, seq. יָד *manum* alicujus *firmavit*, i. e. *animum ei addidit, adjuvit* aliquem Jud. 29, 24. Esr. 6, 22, sine יד, Deut. 1, 38 : 2 Par. 29, 34; sed. Esr. 1, 6 : חִזֵּק בְּיָד est *juvit* aliquem *manibus*, i. e. donis; seq. לֵב *obfirmavit, obduravit, animum* alicujus Ex. 4, 21. 9, 12. 14, 4. פָּנִים, חִזֵּק לִבּוֹ *pertinacem se se præstitit* Jos. 11, 20. Jer. 5, 3. Ps. 64, 6 : יְחַזְּקוּ דָּבָר רָע *obfirmant sibi verbum*, i. e. in mendaciis calumniisque continuandis summoperè laborant.

Hiph. הֶחֱזִיק; part. מַחֲזִיק, f. מַחֲזִקֶת; inf. הַחֲזִיק, suff. sed irreg. cum vocal. præteriti הֶחֱזִיקִי; imper. הַחֲזֵק, f. הַחֲזִיקִי; fut. יַחֲזִיק, apoc. יַחֲזֵק, et retracto accentu וַיַּחֲזֵק; 1) *constrinxit, ligavit fortiter* manum suam, seq. בְּ alicui rei, i. e. *prehendit*, Gen. 21, 18; etiam omisso vocab. *manus prehendit, cepit*, sæpius seq. בְּ pers., quandoque לְ, vel עַל et poët. accus. Ex. 4, 4 : 2 Sam. 15, 5. Job 18, 9. Jes. 41, 9 etc. metaph. *amplexus est* rem, *adhæsit* rei Job 2, 3 etc. cum עַל pers. Neh. 10, 30. Sed *prehendit, comprehendit* aliquem sæpè usurpatur pro *retinuit* eum Ex. 9, 2. Jud. 19, 4; it. *potitus est* Dan. 11, 21; de inanim. *cepit, complexus est* 2 Par. 4, 5. — 2) *firmavit, instauravit* Eze. 27, 9. Neh. 5, 16, *corroboravit, vires addidit* Eze. 30, 25, *adjuvit* Lev. 25, 35, etc., et intrans. *invaluit, prævaluit* Dan. 11, 7, 32 : 2 Par. 28. 6.

Hithp. הִתְחַזֵּק; part. מִתְחַזֵּק; inf. הִתְחַזֵּק; imper. הִתְחַזֵּק; fut. conv. וַיִּתְחַזֵּק et וַיִּתְחַזֵּק; 1) *confirmatus est*, de novo rege 2 Par. 1, 1. 12, 13. 13, 21. — 2) *confirmavit se*, i. e. vel *vires collegit* Gen. 48, 2, vel *animum sibi sumpsit* 2 Par. 15, 8. 23, 1. 25, 11, vel seq. בְּ *confisus est in* aliquo 1 Sam. 30, 6, vel *firmum, tutum se putavit* Eze. 7, 13, vel *fortem, strenuum se præstitit* 2 Sam. 10, 12, seq. לִפְנֵי *contra* aliquem, i. e. *restitit, obnisus est* 2 Par. 13, 7, 8, seq. עִם et בְּ *cum, pro* aliquo, i. e. *adjuvit, defendit* 2 Sam. 3, 6. Dan. 10, 21 : 1 Par. 11, 10. — Deriv. sequuntur.

חָזָק m. f. חֲזָקָה; pl. m. חֲזָקִים, constr. חֲזְקֵי; adj. a.) *fortis, validus* Ex. 3, 19. Num. 20, 20 etc. — b) *vehemens, gravis* Ex. 8, 16. 10, 19 : 1 Reg.

17, 17. 18, 2.—c) *obfirmatus, pertinax* Eze. 2, 4. 3, 7 etc. — 2) subst. *fortitudo, potentia*. Jes. 40, 10 : בְּחָזָק יָבוֹא *veniet cum potentiâ*, ubi quidam vertunt, sed forsan minus rectè : *tanquam fortis veniet*, quasi בְּ merè pleonasticum esset.

חָזָק m. *invalescens* Ex. 19, 19 : 2 Sam. 3, 1.

חֹזֶק m. undè cum suff. חָזְקִי *robur, auxilium meum* Ps. 18, 2.

חֹזֶק m. suff. חָזְקֵנוּ ; *robur* Ex. 13, 3. Amos 6, 13 etc.

חֲזָקָה f. (pr. infin. verbi חָזַק) ; constr. חֲזֻקַת ; suff. חֲזָקָתוֹ ; 1) *prehensio, apprehensio ;* sic Jes. 8, 11 : בְּחֲזֻקַת־יָד *in apprehensione manûs, dùm me manu apprehenderet,* ut admonens et manuducens ; alii aliter, sed illud, utpotè magis consonum iis quæ proximè in textu sequuntur, perplacet. — 2) *confirmatio, confortatio* 2 Par. 12, 1. 26, 16. Dan. 11, 2 : בְּחֻזָּקָתוֹ בְעָשְׁרוֹ *juxtà invalescere ejus divitiis*, i. e. *quandò divitiis valebit.*

חֲזָקָה f. 1) *vis, vehementia*, undè בְּחֲזָקָה *per vim, violenter* 1 Sam. 2, 16 ; *severè* Eze. 34, 4 ; *vehementer* Jud. 4, 3. 8, 1. Jon. 3, 8.—2) *refectio, restauratio* ædium 2 Reg. 12, 13.

חִזְקִי n. pr. viri 1 Par. 8, 17.

חִזְקִיָּה et חִזְקִיָּהוּ n. pr. 1) *Ezechias*, rex Juda, qui etiam יְחִזְקִיָּה et יְחִזְקִיָּהוּ dicitur 2 Reg. 16, 20. Jes. 1, 1 etc. — 2) alior. viror. Neh. 7, 22 : 2 Par. 3, 23 etc.

חַח m. suff. חַחִי ; pl. חַחִים et חֲחִיִּים (cum Daguesch implicito) ; 1) pr. *spina* ut חוֹחַ, hinc 1) *spinula* (*épingle*) vel *fibula* (*ardillon* de boucle) Ex. 35, 22 ; sed aliis est *annulus naribus appensus* qualem gestant Asiaticæ mulieres, et alibi נֶזֶם dictus.—2) *annulus* transmissus per nares perforatas animalium et ex quo lorum pendens, ad ea edomanda 2 Reg. 19, 28. Jes. 37, 29. Eze. 19, 4 etc.

חֲחִי m. undè pl. חֲחָיִם vel חֲחִיִּים *annulus* ut חַח Eze. 29, 4 in Chethîb — Rad. חחח.

חֲטָאָה, f. in pausâ חֲטָאָה, ex Chaldaïsmo חֲטָאת ; part. act. חוֹטֵא, חוֹטְאָה, f. חֹטֵאת (contract. pro חֹטְאֵת), pl. m. חֹטְאִים (pro חֹטֵאִים) ; inf. constr. חֲטֹא, חֲטוֹא, cum suff. חֲטֹאתוֹ ; fut. יֶחֱטָא ; oppos. מָצָא ; undè 1) *defuit, defecit* (*manquer à*) alicui. Job 5, 24 : *lustrabis habitationem tuam* וְלֹא תֶחֱטָא *et nihil deerit, omnia aderunt.* —2) *aberravit* (*s'éloigner*) à recto tramite, absol. ponitur Prov. 19, 2, cum accus. 8, 36 : חֹטְאִי *aberrans à me ;* oppos. מֹצְאִי *incidens in me, attingens me,* vers. 35. — 3) *peccavit,* seq. לְ pers. *in, erga aliquem* Gen. 20, 6 etc., seq. בְּ, עַל *in aliquo, in aliquâ re,* Gen. 42, 22. Neh. 13, 26 etc. Prægnanter dicitur Lev. 5, 16 : *id quod peccavit de rebus sacris,* pro *id quod peccando subtraxit etc.* — 4) *reus fuit, factus est alicujus rei* Gen. 43, 9. Lev. 5, 7. Prov. 20, 2 : חוֹטֵא נַפְשׁוֹ *fit reus animæ suæ*, i. e. perniciem in seipsum accersit.

Pih. חִטֵּא ; part. מְחַטֵּא ; inf. חַטֵּא ; fut. יְחַטֵּא, cum suff. f. et נ epenthet. יְחַטֶּאנָּה (excluso א, pro יְחַטְּאֶנָּה, vel formâ petitâ à rad. חטה) ; * significationes formæ Kal contrarias habet, ut sæpè fit in Pihel ; hinc 1) pr. et ad verbum *defectionem abstulit*, i. e. *rem deficientem restituit, compensavit.*

Gen. 31, 39: *dilacertam* (à feris ovem) *nunquam attuli tibi;* (et si cæterum vel unam tibi deesse constat) אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה *ipse compensabo eam; postula eam à me, sive dìu surrepta fuerit, sive noctu.* * — 2) *peccatum abstulit, luit,* hinc *in expiationis sacrificium obtulit* Lev. 6, 19. 9, 15 : 2 Par. 29, 24.—3) *expiavit, ritu sacro mundum declaravit, mundavit* Ex. 29, 36. Num. 19, 9 etc.

Hiph. הֶחֱטִיא et הֶחֱטִי 2 Reg. 13, 6 in Chethib; part. מַחֲטִיא, undè pl. constr. מַחֲטִיאֵי; infin. הַחֲטִיא et הַחֲטִי Jer. 32, 35; fut. יַחֲטִא; 1) *aberravit* à scopo Jud. 20, 16. — 2) *peccare fecit, ad peccatum induxit* Ex. 23, 33 : 1 Reg. 15, 26 etc. — 3) *peccatorem, reum declaravit* Jes. 29, 21.

Hithp. fut. יִתְחַטָּא. pl. יִתְחַטָּאוּ in pausâ יִתְחַטָּאוּ; 1) forsan *terrore perculsus est* Job 41, 17, congruit contextui, et non invitâ prorsus analogiâ; nam *aberrare*, i. e. *extrase rapi* dici potest animus, cùm præ terrore attonitus est; conf. תָּעָה. — 2) *expiavit, mundavit se* Num. 19, 12. 31, 20 etc. — Deriv. seq.

חַטָּא, m. suff. חַטָּאוֹ, f. חַטָּאָה, pro חַטָּאָה Num. 15, 28; pl. חַטָּאִים, constr. חַטָּאֵי, suff. חַטָּאַי; *reatus, peccatum* Gen. 41, 9. Num. 27, 3. Eccl. 10, 4 etc.

חַטָּא m. pl. חַטָּאִים, constr. חַטָּאֵי; 1) *peccator* Gen. 13, 13. Amos 9, 10. — 2) *qui peccatum luit, reus* 1 Reg. 1, 21.

חַטָּאָה f. *peccatum* Gen. 20, 9. Ex. 32, 20. Ps. 32, 1 etc. — 2) *sacrificium pro peccato* Ps. 40, 7.

חַטַּאת, חַטָּאָה f. constr. חַטַּאת, sed absol. ponitur Zach. 13, 1; suff. חַטָּאתוֹ; pl. חַטָּאוֹת, constr. חַטֹּאת, suff. חַטֹּאתָיו; 1) *peccatrix* Amos 9, 8.—2) *peccatum* Ex. 34, 7. Jes. 5, 18; et *res quâ peccatur* velut idolum Deut. 9, 21. Hos. 10, 8; sed *aqua peccati* est *aqua lustralis* Num, 8, 7. — 3) *pœna peccati,* Num. 12, 11. Thren. 3, 39. — 4) sæpiùs *sacrificium pro peccato* expiando Ex. 29, 14. Lev. 4, 3, etc. Conf. אָשָׁם.

חָטַב; part. act. חֹטֵב, pl. חֹטְבִים, constr. חֹטְבֵי; part. pass. f. pl. חֲטֻבוֹת; infin. constr. cum præfix. לַחְטֹב; (vicin. קָצַב, חָצַב) *cecidit, incidit, putavit* propr. *lignum* Deut. 19, 5. Jos. 9, 21. Eze. 39, 10 etc., sed transl. de *affabrè et artificiosè excisis et exsculptis* tapetibus, vel stragulis etc. Prov. 7, 16.

Puh. part. f. pl. מְחֻטָּבוֹת *excisæ* Ps. 144. 12.

חִטָּה f. pl. חִטִּים, et terminat. chald. חִטִּין Eze. 4, 9; constr. חִטֵּי; *triticum* in folliculis Ex. 29, 32. Job 31, 40 etc. *Adeps tritici, triticorum* Ps. 81, 17. 147, 14, et *adeps renum* (כִּלְיוֹת) *tritici* Deut. 32, 14, i. e. pingue triticum optimi generis, sive farina optima granorum triticorum. Plur. חִטִּים *triticum jam excussum, grana tritici* Gen. 30, 14. Jud. 6, 11 etc.— Quoad etymon, vulgò pro חִנְטָה esse voluntà rad. חָנַט *condivit,* sed rectiùs forsan ad חטט referretur, adeò ut littera נ, quæ reperitur in chald. et arab. ex ט geminato orta possit esse.

חֲטוּשׁ n. pr. viror. Esr. 8, 2 etc.

חֲטִיטָה n. pr. viri Esr. 2, 42 etc.

חֲטִיל n. pr. viri Esr. 2, 57 etc.

חֲטִיפָה n. pr. viri Esr. 2, 54 etc.

חָתַם utferè cognat. חָסַם, אָטַם, et arab. אָטַם, *frenavit, capistravit*, hinc fut. אֶחְטֹם־לָךְ meta ph. *freno; cohibeo me*, vel *iram meam*, (repetendo אַפִּי præcedens) Jes. 48, 9.

חָטַף; inf. constr. חֲטֹף; fut. יַחֲטֹף; ut חָתַף *rapuit diripuit* Jud. 21, 21. Ps. 10, 9.

חֹטֶר m. *virga, ramus* Jes. 11, 1, transl. de linguâ, quæ lædit, proscindit Prov. 14, 3. — Rad. רטה.

חַי m. in pausâ חָי; f. חַיָּה; m. constr. חֵי; pl. חַיִּים et חַיִּין Job 24, 22; f. חַיּוֹת; m. constr. חַיֵּי suff. f. chald. et in pausâ חַיְכִי pro חַיָּךְ; 1) adj. a) *vivus, vivens* Gen. 3, 20. 47, 3 etc. sic נֶפֶשׁ חַיָּה *halitus, anima vivens* Gen. 1, 20, 30, *ens halitu vitæ præditum* (*être animé*) Gen. 2, 7, sed collect. *entia animata* Gen. 1, 24. 2, 19. Dan. 12, 7: *vivus æternitatis, vivens in æternum*, i. e. Deus. Huc spectat jurandi formula: חַי יְהוָה *vivus est Jehova!* חַי אֱלֹהִים *vivus est Deus!* i. e. *per Jehovam, Deum immortalem!* De Deo ipso jurante. חַי אֲנִי *per vitam meam, per me!* חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם *per æternam vitam meam!* Plur. חַיִּים *homines*, Eccl. 6, 8. Eze. 26, 20. — b) *vividus, validus* 2 Sam. 23, 20, in Chethib, et *valens, incolumis* 1 Sam. 25, 6. — c) *fluens, scaturiens* aqua Gen. 26, 19. Lev. 14, 5 etc. — d) *cruda, recens* (*fraîche*) caro Lev. 3, 10 : 1 Sam. 2, 15 etc., planta Ps. 58, 10. — e) *redivivus, reviviscens*. עֵת חַיָּה *tempus reviviscens*, i. e. revolutum et ad idem punctum rediens, ut *annus proximus, hoc ipsum tempus* Gen. 18, 10, 14 : 2 Reg. 4, 16, 17. — 2) subst. *vita* Lev. 25, 36. Ita in formulâ jurandi, subaudito בְּ: חֵי פַרְעֹה; בְּ *per vitam Pharaonis* Gen. 42, 15, 16. חֵי נַפְשְׁךָ *per vitam animæ tuæ* 1 Sam. 1, 26 etc. Sed pro *vitâ* exprimendâ sæpius adhibetur pl. חַיִּים, et indè dicitur a) de *victu, alimentis* Prov. 27, 27. — b) de *recreatione* Prov. 3, 22. 4, 22. — c) de *prosperitate, felicitate, salute* Jer. 21, 8. Ps. 34, 13. Prov. 4, 22. 5, 6 etc. De fem. חַיָּה, חַיּוֹת, alia vide mox infrà ad voc. חַיָּה. — Rad. חָיָה.

חִיאֵל n. pr. viri 1 Reg. 16, 34.

חִידָה f. suff. חִידָתִי; pl. חִידוֹת. suff. חִידוֹתָם; 1) *enigma* Jud. 14, 12, 18. — 2) *calliditas, fraus* Dan. 8, 23. — 3) *sententia* Prov. 1, 6; *parabola* Eze. 17, 2; *carmen* Ps. 49, 5. 78, 2, conf. Hab. 2, 6; *obscura visio* Num. 12, 8. — Rad. חוד.

חָיָה; inf. absol. חָיֹה, חָיוֹ, constr. eum præfix. לִחְיוֹת, cum suff. חֲיוֹתָם; imper. f. חֲיִי, m. cum præfix. וְחֵיֵה, pl. וִחְיוּ; fut. יִחְיֶה, apoc. יְחִי, in pausâ יְחִי, pl. cum נ paragog. יִחְיוּן; 1) *vixit*, Gen. 5, 3. Jer. 35, 7 etc. Seq בְּ vel עַל *vixit de aliquâ re* Gen. 27, 40 : 2 Reg. 4, 7 etc. Passim *benè, feliciter vixit, valuit* Deut. 8, 1 : 1 Sam. 10, 24. Ps. 22, 27 etc. — 2) *superstes et incolumis permansit* Gen. 42, 8. Ex. 1, 16 : 1 Reg. 20, 32 etc. — 3) *convaluit, revaluit* ex morbo Jos. 5, 8 : 2 Reg. 1, 20. Jes. 38. 9. — 4) *revixit, vitam recepit* 1 Reg. 17, 22. Jes. 26, 14 etc. metaph. *summo perfusus est gaudio, recreatus, refocillatus est* Gen. 45, 27. Jud. 15. 19.

Pih. חִיָּה; part. מְחַיֶּה; inf. constr. חַיּוֹת; imper. חַיֵּה, cum suff. חַיֵּנִי et mutatâ tertiâ radic. ה in י, חַיֵּהוּ, ut in fut. יְחַיֵּנוּ; 1) *vivere* fecit, *sivit*

1 Sam. 27, 9, et *vivum conservavit* Gen. 12, 12. Ex. 1, 17. Ps. 22, 30 etc., hinc *conservavit semen* Gen. 7, 3, *aluit* vitulam Jes. 7, 21. — 2) *vivificavit* Job 33, 4. Hos. 14, 8, metaph. *exsequtus est* Hab. 3, 2. — 3) *in vitam revocavit, vitæ restituit* Deut. 32, 39: 1 Sam. 2, 6, metaph. *refocillavit* Ps. 71, 20. 85, 7, et *restauravit* ædificia Neh. 3, 34: 1 Chron. 11, 8.

Hiph. הֶחֱיָה; inf. constr. הַחֲיוֹת, ex formâ Chald. הַחֲיָה, undè cum suff. חַחֲיֵנִי (mutatâ tertiâ radic. ה in י); eosdem ferè ac Pihel habet significatus, hinc 1) *vivere sivit, passus est* Num. 22, 33: 2 Sam. 8, 2 etc., *vivum conservavit*, Gen. 6, 19. Jes. 38, 16 etc. — 2) *vitæ reddidit, restituit* 2 Reg. 5, 7. 8, 1, 5. — Deriv. מְחִיָּה et:

חִיָּה undè f. pl. חִיּוֹת, *vividæ, robustæ* Ex. 1, 19.

חַיָּה f. constr. חַיַּת et poët. חַיְתוֹ; suff. חַיָּתוֹ; pl. חַיּוֹת; *viva*, vel neutr. *vivum* (f. adjectivi חַי), hinc 1) *animal, bestia animata*, et sæpè collect. *animalia* Gen. 1, 21, 28. Ex. 23, 11 etc. Dicitur autem a) de omnis omninò generis bestiis Lev. 11, 46. — b) de quadrupedibus oppos. avibus Gen. 1, 30. Lev. 11, 2 etc. — c) de animalibus agrestibus, oppos. pecori (בְּהֵמָה) Gen. 1, 25 etc. special. de *feris*, quo sensu sæpiùs tamen dicitur חַיַּת יַעַר, חַיַּת הָאָרֶץ, חַיַּת הַשָּׂדֶה, vel חַיָּה רָעָה. Quoad Ps. 74, 19, sensus est: *ne tradas feris* i. e. hostibus *turturem* i. e. populum tuum innocentem, subaudiendo חַיַּת הַשָּׂדֶה vel הָאָרֶץ post לְ; Gesenio חַיַּת נֶפֶשׁ *est animus sanguinolentus*, sed exquisititia videtur hæc interpretatio. — 2) poët. *populus, gens* Ps. 68, 11, et *caterva, cætus* 2 Sam. 23, 11, 13, pro quo in loco parallelo 1 Par. 11, 15 dicitur מַחֲנֶה *castra*. — 3) *vita* Eze. 7, 13. Job 33, 18. Ps. 143, 3. Sed de *vigore, robore* intelligend. Jes. 57, 10, ubi verte: *vigorem in manu tuâ invenis*. — 4) *anima, appetitus* Job 30, 20. 38, 39. Cætera vide ad voc. חי. — Rad. חָיָה.

חַיּוּת f. *vita* 2 Sam. 20, 3.

חָיָה, undè præter. defect. חַי *vixit*, it. וָחַי *et vivet, vivat* Gen. 3, 22. 5, 5. Ex. 30, 20. Lev. 18, 5 etc. — Deriv. חַי, חַיָּה, חַיּוֹת.

חִיל verb. vid. חול.

חַיִל m. constr. חֵיל; suff. חֵילִי; pl. חֲיָלִים, constr. חֵילֵי, suff. חֵילֵיהֶם; 1) *robur, vis, fortitvdo, virtus*, maximè bellica Ps. 18, 33 etc., hinc עָשָׂה חַיִל *fortem se gessit* Num. 24, 18. Ps. 60, 14 etc., vid. mox. et בֶּן, אִישׁ חַיִל *vir fortis, strenuus* Jud. 3, 29. 20, 44, 46, sed vid. mox. *Vis arboris*, i. e. *fructus* Joël 2, 22. — 2) *copiæ militum, exercitus* Ex. 14, 28: 2 Sam. 24, 2 אַנְשֵׁי חַיִל, בְּנֵי חַיִל, *milites* Deut. 3, 18: 1 Sam. 14, 52, it. *militia, expeditio bellica* Ps. 110, 3. — 3) *opes, divitiæ, facultates* Gen. 34, 29. Job 20, 15, undè עָשָׂה חַיִל *opes acquisivit, comparavit* Deut. 8, 17, 18. Prov. 31, 29. Ruth. 4, 11. — 4) *probitas, integritas* quo etiam spectat formula אַנְשֵׁי חַיִל, vel בֶּן חַיִל. Ex. 18, 21, 25: 1 Reg. 1, 52: Prov. 12, 4. 31, 10. Ruth. 3, 11. — Rad. חול.

חֵיל et חֶל m. suff. חֵילִי f. חֵילָה Ps. 48, 14, pro חֵילָהּ; 1) *exercitus, copiæ militares* 2 Reg. 18, 17. Obad. 1, 20. — 2) *munimenti genus* à muris distinctum, vel *antemurale*, vel *fossa*

cum antemurali, quâ cingitur, vel *pomœrium* 2 Sam. 20, 15.: 1 Reg. 21, 23. Nah. 3, 8. Ps. 48, 14. 122, 7. Thren. 2, 8, metaph. *præsidium* Hab. 3, 19. — Rad. חול.

חֵילָם et חֲלָאָם n. pr. oppidi propè Euphratem 2 Sam. 10, 16, 17.

חִילֵן n. pr. oppidi sacerdot. in tribu Judâ 1 Par. 6, 43.

חִין m. ut חֵן *gratia, venustas* Job 41, 4. — Rad. חָנַן.

חַיִץ m. ut חוץ *paries* Eze. 13, 10.

חִיצוֹן m. חִיצוֹנָה, f. sed m. cum ה loc. חִיצוֹנָה (adject. denomin. à חוץ); *exterior, exterius* Eze. 10, 5 etc., 1 Par. 26, 29. Neh. 11, 16. לַחִיצוֹן *foris* 1 Reg. 6, 29, 30.

חֵיק et חֵק m. suff. חֵקִי, חֵיקִי; 1) *sinus vestis.* Prov. 16. 33. 21, 4: *donum in sinu*, i. e. donum quod in sinum ingeritur, clam datur; conf. 17, 23.—2) *sinus hominis*, 1 Reg. 3, 20. Ruth. 4, 16. *Mulier sinûs viri, vir sinûs mulieris*, i. e. *uxor carissima, maritus carissimus* Deut. 13, 7. 28, 54, sic Mich. 7, 5. *Rependit, retulit in sinum alicujus* Jer. 32, 18. Ps. 79, 12, i. e. rependit illi suas actiones, ut *rependit in caput* alibi passim. De *pectore* i. e. *animo* Job 19, 27. Eccl. 7, 9. — 3) *sinus currûs, cavum currûs* 1 Reg. 22, 35, *sinus altaris*, i. e. vel cavitas quæ in altari supernè erat, ad excipienda ligna quibus cremebantur victimæ, vel altaris pars infima, et ejus quasi fundamentum, vel cavea in pavimento excisa, quæ sanguinem victimarum excipiens per occultos meatus aliò, nempè in torrentem transmittebat Eze. 43, 13; sed magis arridet prima expositio. — Rad. חיק arab. *circumdedit*, conf. hebr. cognat. חוג

חִירָה n. pr. viri Gen. 38, 1, 12.

חִירָם, חִירוֹם ut חוּרָם.

חִישׁ ut חוּשׁ; imper. cum ה parag. חִישָׁה *festina* Ps. 71, 12 in Chethib. — Indè.

חִישׁ *citò* Ps. 90, 10.

חֵךְ m. suff. חִכִּי; *palatum*, cum parte inferiori oris, quæ illi respondet Job 20, 13. 33, 2. Dicitur de instrumento a) gustûs Job. 12, 11. 34, 3. b) vocis Hos. 8, 1. Job 31, 30. Prov. 8, 7. — Rad. חָנַךְ.

חֹכָה undè part. act. pl. constr. חוֹכֵי לוֹ *exspectantes eum* Jes. 30, 18.

Pih. חִכָּה; part. מְחַכֶּה, constr. מְחַכֵּה, pl. מְחַכִּים; inf. more Chald. חַכֵּי; imper. חַכֵּה; fut. יְחַכֶּה; *exspectavit* 2 Reg. 9, 3, seq. accus. 7, 9. Job. 32, 4, hinc *plenus fiduciæ, confidenter exspectavit* seq. ל Jes, 8, 17. Ps. 22, 20 etc.

חַכָּה f. *hamus* qui piscium faucibus infigitur Job 40, 20 (25). — * Sic ad unum omnes, sed nonne potius חֹכָה synonym. est חֵךְ? Præcedens hemistich. haud secus ac sequentia desinunt in nomina partes corporeas animalis significantia. * — Rad. חָנַךְ.

חַכִּילָה n. pr. collis in deserto Siph 1 Sam. 23, 19. 26, 1.

חַכְלִילִי m. vulgò *rubicundus*, sed quibusd. *turbidus, suffusus* Gen. 49, 12. De oculis dicitur et vini ubertatem significat. — Rad. חכל.

חָכַם; imper. חֲכַם, pl. in pausâ חֲכָמוּ; fut. יֶחְכַּם; *sapuit, sapiens fuit, factus est* 1 Reg. 4, 31. Job. 32, 9 etc.

Pih. fut. יְחַכֵּם; *sapientem reddi-*

dit, ad sapientiam informavit Ps. 105, 2, Job 35, 11.

Puh. part. מְחֻכָּם, pl. מְחֻכָּמִים *sapientiâ instructus, instructi* Ps. 58. 6. Prov. 30, 24.

Hiph. part. f. constr. מַחְכִּימַת *sapientem reddens* Ps. 19, 8.

Hithp. fut. יִתְחַכַּם, cum ה parag. יִתְחַכְּמָה; 1) *sapientem se putavit* Eccl. 7, 16.—2) *callidè se gessit* Ex. 1, 20. — Dcriv. seq.

חָכָם m. constr. חֲכַם; pl. חֲכָמִים, constr. חַכְמֵי, suff. חֲכָמָיו; f. חֲכָמָה, constr. חַכְמַת; pl. חֲכָמוֹת, constr. חַכְמוֹת; 1) *sapiens* 1 Reg. 4, 31. Job 9, 4 etc. *magus* Gen. 41, 8. — 2) *peritus* artium Jes. 3, 3. Jer. 10, 9 etc. plenius חֲכַם־לֵב Ex. 28, 3 etc. Plur. f. *peritæ* lamentationis, *præficæ* Jer. 9, 16, *sapientes, prudentes* Jud. 5, 29. —3) *callidus, astutus* 2 Sam. 14, 2. Job 5, 13.

חָכְמָה f. constr. חָכְמַת, suff. חָכְמָתוֹ; 1) *sapientia, intelligentia* 1 Reg. 4, 29. Job 11, 6 etc.—2) *peritia* artificis Ex. 28, 3 etc.

חָכְמוֹת et חַכְמוֹת fem. *sapientia* Ps. 49, 4. construitur cum sing. Prov. 9, 1. 14, 1, etiam 1, 20 ubi verbum תָּרִנָּה est sing. cum ה parag quod satis probat sing. תִּתֵּן sequens; sed prius cum plur. 24, 7.

חֵל, vid. חיל.

חֹל m. *profanus* Lev. 10, 10: 1 Sam. 21, 5 etc. — Rad. חָלַל.

חָלָא; undè fut. conv. וַיְחַל; ut vicin. חָלָה, 1) *trivit, fricavit*, ut in arab. et intrans. *tritus est*, indè seq. חֲלָאָה.—2) *ægrotus fuit* 2 Ch. 16, 12. —Deriv. תַּחֲלוּאִים et seq.

חֲלָאָה f. undè cum suff. חֲלָאָתָהּ et absque Mappik חֲלָאָתָה; 1) *ærugo* ollæ, forsan à deterendo dicta Eze. 24, 6, 11, 12. — 2) pr. mul. 1 Par. 4, 5, 7.

חֲלָאִים, vid. חֲלִי.

חֲלָאמָה, vid. חִילֹם.

חֶלֶב m. cum art. הַחֵלֶב, constr. חֵלֶב, suff. חֶלְבִּי; * *lac* spec. *ovium caprarumque* Deut. 32, 14. Prov. 27, 27, minùs fluidum armenti lacte (חֶמְאָה), ut omninò patet ex Prov. 30, 33: מִיץ חָלָב יוֹצִיא חֶמְאָה *pressio lactis pinguis elicit lac fluidius* (*lait clairet, petit-lait*); qui sensus unicus est quem commendant tum etymon, tum rerum ipsarum natura, tum orationis series, tum denique scopus auctoris, ut fusiùs dixi in : *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genèse. *Notes supplémentaires*, pag. 323. * Quoad formulam sæpiùs recurrentem : *terra manans lacte et melle*, Palæstinam signat, quæ ob pascuorum florumque omnis generis abundantiam, ac fœcunditatem suam, ingentem armenti pecorisque alebat copiam, innumeraque fovebat apium examina. — Rad. חלב.

חֵלֶב et חֶלֶב (Jes. 34, 6.) m. suff. חֶלְבּוֹ; pl. חֲלָבִים, constr. חֶלְבֵי, suff. pl. f. חֶלְבֵיהֶן, pro חֶלְבֵיהֶן; 1) *pinguedo, adeps* Ex. 33, 18. Lev. 3, 3 etc. Metaph. a) *optimum, præstantissimum* cujusque rei; hinc *pinguedo musti, frumenti, olei, tritici* i. e. *mustum, frumentum, oleum, triticum optimum*; it. *pinguedo terræ*, i. e. *optimi fructus terræ* Gen. 45, 18. — b) *animus torpens* Ps. 17, 10. Conf. 73, 7. 119, 70. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 29, qui 1 Par. 11, 30 חֶלֶד et 27, 19, חֶלְדַּי dicitur. — Rad. חלב.

חֶלְבָּה n. pr. oppid. in tribu Aser Jud. 1, 21.

חֶלְבּוֹן, gr. Χαλυβών, n. pr. urbis Syriæ vino generoso celebris Eze. 27, 18.

חֶלְבְּנָה f. *galbanum*, gummi seu resina grave olens ferulæ galbaniferæ in Syriâ et Arabiâ nascentis Ex. 30, 34. — Rad. חלב.

חֶלֶד m. suff. חֶלְדִּי; 1) *tempus, duratio vitæ humanæ* Ps. 39, 6. 89, 48, hinc *vita* ipsa Job 11, 17. — 2) *mundus* Ps. 49, 2, sic 17, 4, ubi מִתִּים מֵחֶלֶד *homines de mundo* sunt homines quorum desideria præsens seculum non excedunt. Conf. Evang. Joan. 15, 18, 19. — Rad. חלד, in arab. *perduravit.*

חֹלֶד m. *talpa* Lev. 11, 29. — Rad. חלד in syr. *fodit.*

חֶלְדָּח n. pr. mul. 2 Reg. 22, 14.

חֶלְדַּי n. pr. viri, vid. חֵלֶב, it. alterius Zach. 6, 10, pro quo חֶלֶם vers. 14.

חָלָה; part. act. חֹלֶה, fem. חֹלָה, constr. חוֹלַת; inf. constr. cum suff. חֲלֹתוֹ; fut. apoc. et in pausâ וַיֶּחֱלְ; pr. forsan *tritus, fricatus fuit* (conf. חָלָא), hinc 1) *politus, lævis fuit*, undè חֶלְיָה, חֶלְיִי. — 2) *viribus attritus, infirmus, debilis fuit* Jud 16, 7. Jes. 57, 10 etc. — 3) *ægrotavit* Gen. 48, 1 : 1 Reg. 14, 1 etc., amore Cant. 2, 5. 5, 8. Meton. רָעָה חוֹלָה *malum ægrum* i. e. acerbum, admodùm grave Eccl. 5, 12. — 4) *doluit* Prov. 23, 35, hinc metaph. *sollicitus fuit* 1 Sam. 22, 8.

Niph. נֶחֱלָה; part. נַחֲלָה (cum vocalib. verbi חָלָא); f. נַחֲלָה, plur. נַחֲלוֹת; 1) *viribus attritus, debilitatus fuit* Jer. 12, 13. — 2) *morbo affectus est* Dan. 8, 27. Metonym. de vulnere ægrè curabili Jer. 10, 19 etc. — 2) *sollicitus fuit* Amos, 6, 6.

Pih. חִלָּה; infin. constr. חַלּוֹת; imper. apoc. חַל; fut. apocop. וַיְחַל; 1) *demulsit, promulsit* (pr. *attrivit, strinxit*) faciem alicujus, seq. ubiquè פְּנֵי; dicitur vel de blandiente, adulante Ps. 45, 13. Prov. 19, 6, vel de rogante, implorante gratiam alicujus Ex. 32, 11 : 1 Reg. 32, 6 etc. Conf. Iliad. 8, 371. 10, 454, 455. — 2) *morbo affecit* Deut. 29, 21. Ps. 77, 11 : חַלּוֹתִי הִיא *infirmare me hoc est* i. e. hoc me infirmum reddidit.

Puh. חֻלָּה *infirmatus est* Jes. 14, 10.

Hiph. הֶחֱלָה et הֶחֱלִי (cum punctis verbi חָלָא) pro הֶחֱלִיא; part. fem. מַחֲלָה; 1) *ægrè curabilem fecit* Jes. 53, 10. Mich. 6, 13, intrans. *ægrotavit* Hos. 7, 5. — 2) *ægritudinem attulit* Prov. 31, 12.

Hoph. הָחֳלָה *ægrotus factus est* 1 Reg. 22, 34.

Hithp. infin. הִתְחַלּוֹת; imper. apoc. הִתָּחַל, undè in pausâ הִתָּחֶל; fut. conv. וַיִּתְחַל; 1) *ægrotus evasit* 2 Sam. 13, 2. — 2) *ægrotum se fecit, simulavit*, vers. 5, 6. — Deriv. חֳלִי, חֳלָאָה, מַחֲלָה, מַחֲלֶה, חֲלִי, חֶלְיָה · חֲלִי, מַחֲלוּי, תַּחֲלוּאִים.

חַלָּה fem. constr. חַלַּת, pl. חַלּוֹת; *placenta* forsan perforata, qualis apud Arabes et Judæos nostrates Ex. 29, 20. Lev. 8, 24 : 2 Sam. 6, 19 etc. — Rad. חָלַל.

חֲלוֹם m. suff. חֲלוֹמִי; pl. חֲלוֹמוֹת; suff. חֲלוֹמוֹתָיו; *somnium* Gen. 20, 3.

Deut. 13, 1 etc. De *nugis* Eccl. 5, 6. — Rad. חָלַם.

חַלּוֹן c. pl. חַלּוֹנִים, et חַלּוֹנַי Jer. 22, 14; constr. חַלּוֹנֵי; suff. חַלּוֹנֵינוּ; plur. f. חַלּוֹנוֹת; *fenestra* Gen. 8, 6: 1 Reg. 6, 4. Eze. 40, 16 etc. — Rad. חָלַל.

חלון n. pr. 1) oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 51. 21, 15; forsan id quod חֵילֹן 1 Par. 6, 43. — 2) oppidi Moabitarum Jer. 48, 21; forsan i. q. חרון.

חֲלוּף m. *transitus*, sic vulgò; undè Prov. 31, 8: בְּנֵי חֲלוֹף *filii transitûs* i. e. filii eorum qui transierunt, obierunt, *orphani;* al. *filii relicti*, collat. arab. خَلَفَ *liberos reliquit* moriens. — Rad. חָלַף.

חֲלוּשָׁה f. *clades, strages* Ex. 38, 18. — Rad. חָלַשׁ.

חֲלַח n. pr. provinciæ assyriacæ 2 Reg. 17, 6. 18, 11.

חַלְחָלָה fem. 1) *dolor parturientis* Jes. 21, 3. — 2) *tremor, consternatio* Eze. 30, 4, 9. Nah. 2, 11. — Rad. חוּל.

חָלַט forsan *declaravit*; undè Hiph. fut. conv. וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלִטוּ הַמַּמְנוּ *et festinarunt, et declarare* (eum) *fecerunt an ab ipso* (pronunciatum sit), an vera esset animi sui sententia 1 Reg. 20, 33. In Talmud enim חלט est *pronunciare, declarare.* Vulgat. LXX *et rapuerunt verbum ex ore ejus.* Chald. *et rapuerunt ab eo.* Conf. cognat. חָלַץ.

חֲלִי m. plur. חֲלָאִים pro חֲלָיִים; *monile* Prov. 25, 12. Cant. 7, 2. — Rad. חָלָה.

חֲלִי m. in pausâ חֲלִי; suff. חֲלְיוֹ; plur. חֲלָיִים; 1) *morbus* corporis Deut. 7, 15: 1 Reg. 17, 17. Jes. 1, 5. — 2) *morbus* animi, *ægritudo,* Eccl. 5, 16. — 3) *malum* in genere, *calamitas* Eccl. 6, 2. — Rad. חָלָה.

חֲלִיָּה f. masc. vocis חֲלִי; undè cum suff. fem. חֲלִיָּתָהּ *monile ejus* Hos. 2, 15. — Rad. חָלָה.

חָלִיל m. plur. חֲלִילִים; 1) subst. m. *tibia, fistula* 1 Reg. 1, 40. Jes. 5, 12. 30, 29. Jer. 48, 36. — 2) adj. *profanus*, et neutr. *profanum*, undè cum ה local. חֲלִלָה, חֲלִילָה pr. *ad profana*, indè *absit*, vox detestantis Gen. 18, 25. Jos. 24, 16. Job 34, 10 etc. *Sic vulgò, nobis autem haud improbabile videtur חֲלִילָה denominat. esse à חָלָל *homo perforatus, confossus* (*assassiné*), ac proindè signare *confossionem, perfossionem* (*assassinat*), *rem horrendam quæ polluit*, haud secus atque cadaver hominis perfossi; undè חֲלִילָה idem ferè est ac formula *c'est un assassinat, ce serait un meurtre.* Explanatio nostra hæc, præterquam quòd omnium simplicissima videtur, magis etiam congruit cum locis, ubi primùm occurrit in codice sacro (conf. Gen. 18, 25, et ipsa radix חָלַל); et sub hoc respectu maximè accedit ad significatum vocabulorum תֵּבֶל, שֶׁקֶץ, תּוֹעֵבָה etc.* — Rad. חָלַל.

חֲלִיפָה f. suff. חֲלִיפָתִי; pl. חֲלִיפוֹת; *permutatio, mutatio, vicissitudo* Job 14, 14: 1 Reg. 5, 28, sic Job 10, 17: *vicissitudines et exercitus mecum*, i. e. vicissitudines et agmina malorum continua me oppugnant. Special. de vestium mutationibus usur-

patur Gen. 45, 22. Jud. 14, 12 : 2 Reg. 5, 5 etc., etiam omisso בְּגָדִים *vestes* Jud. 14, 19.—Rad. חָלַף.

חֲלִיצָה undè cum suff. חֲלִיצָתוֹ; pl. cum suff. חֲלִיצוֹתָם; *exuviæ* Jud. 14, 19 : 2 Sam. 2, 21.—Rad. חָלַץ.

חֵלְכָּה m. in pausâ חֵלְכָּה; pl. cum א in fine חֵלְכָאִים; *pauper, infelix* Ps. 10, 8, 10, 14. Massorethæ legunt divisim חֵל כָּאִים *turba attritorum.* —Rad. חלך in arab. *niger,* metaph. *miser, infaustus fuit.*

חָלַל; part. m. pl. חֲלָלִים; 1) *perforatus, confossus, transfossus est* Ps. 109, 22. — * hinc 2) *pollutus, profanatus fuit contactu cadaveris hominis* vel *bruti confossi.* (Conf. Num. 19, 11. Lev. 11,24. 22, 4), et generatim *pollutus, profanatus, horrori fuit.** — 3) ut חול, *tripudiavit, saltavit* Ps. 87, 7.

Niph. נֶחַל (pro נֶחְלַל), in pausâ נֶחָל; inf. הֵחָלֵל, cum suff. et præf. לְהֵחָלוֹ; fut. יֵחָל et יֵחֵל; 1) *profanatus est* Eze. 7, 24. Jes. 48, 11 etc.—2) *profanavit se* Lev. 21, 9.

Pih. חִלֵּל; part. מְחַלֵּל, pl. מְחַלְּלִים; inf. חַלֵּל; fut. יְחַלֵּל, pl. f. irreg. תְּחַלֵּלְנָה, pro תְּחַלֵּלְנָה; 1) *confodit* Eze. 28, 9, metaph. *confodit* fœdus i. e. *solvit, dissolvit* Ps. 55, 21. 89, 35.—2) *polluit, profanavit* Gen. 49. 4. Lev. 19, 8. Mal. 2, 11 etc. Prægnanter Ps. 89, 40 : *profanasti diadema ejus in terram,* supple *projiciendo.* Not. Deut. 20, 6. 28, 30. Jer. 31, 5 : *vineam profanare,* i. e. vineæ sacro usui destinatæ fructus in usum communem, vulgarem convertere. —3) denomin. à חָלִיל, *tibiâ cecinit* 1 Reg. 1, 40.

Puh. part. מְחֻלָּל, pl. constr. מְחֻלְלֵי; 1) *confossus est* Eze. 32, 26. — 2) *profanatus est* 36, 23.

Pohel. part. f. מְחוֹלֶלֶת *transfodiens* Jes. 51, 9.

Pohal, part. מְחֻלָּל *transfossus* Jes. 53, 5.

Hiph. הֶחֱל; part. מַחֲל; inf. הָחֵל, suff. הַחְלָם; fut. יָחֵל, יַחֵל, conv. וַיָּחֶל; 1) *solvit, liberavit* Hos. 8, 10, ubi sensus est forsan: *liberabunt* (eos) *aliquantisper ab onere* (duro imperio) *regis.* — 2) *fregit* votum Num. 30, 3. — 3 *incepit* Gen. 9, 20. Deut. 2, 24 etc.—4) *profanavit* Eze. 39, 7.

Hoph. הוּחַל *cœptum est* Gen. 4, 26. — Deriv. חֹל, חַלָּה, חַלּוֹן, חָלִיל, מַחֲלָה, תַּחֲלָה, et

חָלָל m. f. חֲלָלָה; pl. m. חֲלָלִים, constr. חַלְלֵי, suff. חֲלָלָיו; 1) *confossus,* Num. 19, 16. Deut. 21, 1. Ps. 69, 27, etc. transl. *occisus* fame Thren. 4, 9. —2) *profanus* Eze. 21, 30, fem. *profanata* Lev. 21, 7, 14.

חָלַם; part. act. חֹלֵם, pl. חֹלְמִים; fut. יַחֲלֹם, pl. cum ה parag. נַחֲלְמָה, cum נ parag. et in pausâ יַחֲלְמוּן; 1) *pinguis fuit* ut in arab. (conf. etiam cognat. hebr. חלב), hinc *fortis, robustus evasit* Job 39, 4. — 2) *somniavit* Gen. 28, 12 etc. it. *revelationem, visionem habuit per somnium* Gen. 41, 1. Deut. 13, 1. Dan. 2, 1 etc.

Hiph. part. pl. m. מַחְלְמִים *somniare facientes,* Jer. 29, 8, irreg. pro מַחֲלִימִים; fut. cum suff. תַּחֲלִימֵנִי *revalescere me facies,* Jes. 38, 16. — Deriv. אַחְלָמָה, חֲלוֹם, et

חַלְמוּת f. Job 6, 6 *cibus quidam insulsus, insipidus,* ut contextus efflagitat, vel i. q. Syr. חלמתא *portulaca,*

vel *vitellus ovi* ut volunt Talmudistæ et quidem ad contextum sat apposite.

חַלָמִישׁ m. constr. חַלְמִישׁ; * 1) pr. forsan *acumen* (*pointe, pic*), dein *durities;* sic Deut. 8, 15: צוּר הַחַלָמִישׁ *rupes acuminis et duritiei*, i. e. rupes acuta et durissima. 32, 13: חַלְמִישׁ צוּר *durities et acumen rupis.* — 2) omiss. צוּר, est *rupes* ipsa *acuta et durissima, silex, cautes* Jes. 50, 7. Ps. 114, 8. Job 28, 9. — Rad. חָמַשׁ *acutus fuit*, inserto לְ, ut in שַׁלְאֲנָן ex שַׁאֲנָן, quod vid. Alii aliud etymon proponunt, sed, ni fallor, minus feliciter. *

חָלַף; inf. constr. חֲלוֹף; fut. יַחֲלֹף; poët. 1) *præteriit* Cant. 2, 11. Job 4, 15. 9, 26, hinc *abiit* 1 Sam. 10, 3, it. *evanuit, periit* Jes. 2, 18, et *migravit* legem Jes. 24, 5. — 2) *trajecit, transfodit* Jud. 5, 26. Job. 20, 24. — 3) *cum impetu irruit* Job. 9, 11. Jes. 8, 8. 21, 1. — 4) *mutatus est*, hinc *reviruit* planta Ps. 90, 5, 6, metaph. Hab. 1, 11.

Pih. חִלֵּף, undè fut. יְחַלֵּף, *mutabit* vestes Gen. 41, 14: 2 Sam. 12, 20.

Hiph. הֶחֱלִיף; fut. יַחֲלִיף, apoc. יַחֲלֵף; 1) *mutavit*, mercedem promissam Gen. 31, 7, 41, hinc *revirescere fecit* Jes. 9, 9, intrans. *reviruit* Job 14, 7, cum כֹּחַ *vires novas sumpsit* Jes. 40, 31, it. subauditâ hâc voce Job 29, 20, *commutavit* Gen. 35, 2. Ps. 102, 27. — Deriv. חֲלוּף, חֲלִיפָה, מַחֲלָפוֹת, מַחֲלָף et

חֵלֶף m. 1) *permutatio*, hinc adverb. *pro, vice, loco* Num. 18, 21, 31. — 2) n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33.

חָלַץ; part. pass. חָלוּץ, constr. חֲלוּץ, pl. חֲלוּצִים, constr. חֲלוּצֵי et חֲלָצֵי; fut. יַחֲלֹץ; 1) *extraxit*, Thren. 4, 3, hinc *exuit* Deut. 25, 10. — 2) seq. מִן *subtraxit, subduxit* se alicui Hos. 5, 6. — 3) *alacer, strenuus fuit* (cognat. חָרַץ), hinc חָלוּץ et plenè חָלוּץ צָבָא *alacer, expeditus ad pugnam* Num. 32, 21 etc. Deut. 3, 18. Jos. 6, 7. Jes. 15, 4. Conf. Jer. 48, 41.

Niph. נֶחֱלַץ; imper. pl. הֵחָלְצוּ; fut. יֵחָלֵץ, pl. cum נ parag. יֵחָלְצוּן; 1) *liberatus est* Ps. 60, 7. 108, 7. Prov. 11, 8. — 2) *accinxit se, alacer fuit* ad pugnam Num. 31, 3. 32, 17.

Pih. חִלֵּץ; imper. cum ה parag. חַלְצָה; fut. יְחַלֵּץ, cum ה paragog. יְחַלְצָה; 1) *extraxit* Lev. 14, 40, 43, hinc *spoliavit* Ps. 7, 5. — 2) *liberavit* 2 Sam. 22, 20. Ps. 6, 5 etc.

Hiph. fut. יַחֲלִיץ *expeditum, alacrem reddet* Jes. 58, 11. — Deriv. מַחֲלָצוֹת, חֲלִיצָה et

חָלָץ m. undè dual. חֲלָצַיִם, suff. חֲלָצָיו et חֲלָצָו; *lumbi* Gen. 35, 11. Jes. 5, 27. Job 31, 20.

חֵלֶץ n. pr. viri 1 Par. 2, 39, et alterius 2 Sam. 23, 26, pro quo חֶלֶץ 1 Par. 11, 27. 27, 10.

חָלַק; part. act. חוֹלֵק; inf. constr. חֲלֹק, pl. חֲלָקוּ; fut. יַחֲלֹק; 1) pr. forsan ut in arab. *glaber, lævis fuit*, undè metaph. *blandus fuit.* Ps. 55, 22. — 2) *divisit, partitus est*, maximè sorte (pr. ut volunt denomin. à חֵלֶק *lapillus glaber*, hinc *sors*) Jos. 14, 5. 18, 2. 22, 8. seq. לְ *distribuit, impertivit* Deut. 4, 19. Neh. 13, 13 etc. seq. בְּ rei, *impertivit de aliquâ re* Job 39, 17. Quoad Hos. 10, 2: חָלַק

לִבָּם vertendum *divisum est*, *divisit se cor eorum*, vel *divisit* Deus *cor eorum*, internis scilicet dissidiis, quibus respublica tandem dissolvi oportebat; minimè verò cum nonnullis *blandum fuit cor eorum*. Sed 2 Par. 28, 21: *Divisit Achaz domum Dei, et domum regis principumque*, prægnanter dicitur pro: sumpsit thesauros partim ex domo Dei, partim ex domibus regis et principum.

Niph. fut. יֵחָלֵק, et retracto accentu יֵחָלֵק; 1) *divisit se* Job. 38, 24. Gen. 14, 15: *divisit se super eos*, i. e. prægn. distributis suis copiis irruit in eos. — 2) *divisus, distributus est* Num. 26, 53, 55. — 3) recipr. undè וַיְחַלְּקֵם *sibi distribuit eos* 1 Par. 23, 6. 24, 3.

Pih. חִלֵּק; infin. constr. et imper. חַלֵּק; fut. יְחַלֵּק; 1) *partitus est* Gen. 49, 27. Ps. 68, 13, cum ל *distribuit* 2 Sam. 6, 19: 1 Reg. 18, 6. Jes. 34, 17, et *attribuit* Jes. 53, 12. Job 21, 17. — 2) *dispersit* Gen. 49, 7.

Puh. חֻלַּק; fut. יְחֻלַּק *divisus, distributus fuit* Jes. 33, 23. Amos. 7, 14. Zach. 14, 1.

Hiph. הֶחֱלִיק; part. מַחֲלִיק; inf. cum præf. לְהַחֲלִיק pro לַהֲחֲלִיק; fut. pl. cum נ parag. יַחֲלִיקוּן; 1) *lævem fecit, lævigavit* Jes. 41, 7, metaph. et ita quandòque *blanditus est* Ps. 5, 10. 36, 3. Prov. 2, 16 etc. — 2) *partem fecit, portionem sibi* Jer. 37, 12.

Hithpah. הִתְחַלְּקוּ אוֹתָהּ *distribuerunt eam sibi, inter se* Jos. 18, 5. — Deriv. מַחֲלֹקֶת et sequentia:

חֵלֶק m. *lævis, glaber* Gen. 27, 11, de monte *calvus* Jos. 11, 17. 12, 7. — 2) *blandus* Prov. 5, 3. 26, 28. — 3) *fallax* Eze. 12, 14.

חֲלַקּוֹת f. pl. *blanditiæ* Dan. 11, 32.

חֵלֶק m. suff. חֶלְקִי; pl. חֲלָקִים, constr. cum Daguesch euphon. חַלְקֵי; suff. חֶלְקֵיהֶם; 1) *lævor, lævitas*. Jes. 57, 6: *in lævitatibus vallis portio tua est*, i. e. in locis idolorum cultui sacratis. Metaph. *blanditiæ* Prov. 7, 21. — 2) *pars, portio, sors*. Eccl. 2, 10. Job 20, 29 etc. Deut. 18, 18: *pars juxta partem*, i. e. partes æquales. Spec. *pars prædæ* Gen. 14, 14: 1 Sam. 30, 24, undè *præda* ipsa Job 17, 5. Not. *pars est mihi cum aliquo* i. e. *communio, consortium* etc. Deut. 10, 9. Jos. 22, 25. Ps. 50, 18 etc. — 3) n. pr. viri Num. 26, 30. Jos. 17, 2, nom. patronym. חֶלְקִי Num. 26, 30.

חֲלָקִים masc. plur. undè constr. חַלְקֵי אַבְנִים *læves lapidum* i. e. *læves lapides* 1 Sam. 17, 40.

חֶלְקָה f. constr. חֶלְקַת; suff. חֶלְקָתִי; pl. חֲלָקוֹת; 1) *lævitas, glabrities* Gen. 27, 16, pl. *viæ læves, lubricæ* Ps. 73, 18, metaph. *blanditiæ* Prov. 6, 24. Jes. 30, 10 etc. — 2) *pars* spec. *agri, ager* 2 Sam. 14, 30 etc.

חֶלְקָה f. undè constr. חַלְקַת; *partitio* 2 Par. 35, 5.

חִלְקִיָּהוּ, חִלְקִיָּה, חִלְקִי n. pr. viror. Neh. 12, 15: 2 Reg. 22, 8. Jes. 22, 20 etc.

חַלַקְלַקּוֹת pl. f. 1) *loca lubrica* Jer. 23, 12. Ps. 35, 6. — 2) *blanditiæ* Dan. 11, 21, 34.

חָלַשׁ; part. act. חוֹלֵשׁ *prosternens, subjiciens* seq. עַל Jes. 14, 12. fut. יַחֲלֹשׁ *prosternet, vincet* Ex. 17, 13; fut. יֵחָלֵשׁ *prosternetur* i. e. *conficietur, debilis erit* Job 14, 10. — Deriv. חֲלוּשָׁה et

חָלָשׁ m. *debilis* Joël 4, 10.

חָם m. undè cum suff. f. חֲמִיהָ, חֲמִיךָ *socer tuus, ejus* Gen. 38, 13, 14: 1 Sam. 4, 19, 21. Fcm. חָמוֹת vid. infra suo loco. — Rad. חמה, conf. אָב, אָחָה ab אָבָה et אָחָה.

חַם m. pl. חַמִּים; 1) *calidus* Jos. 9, 12. Job. 37, 17. — 2) n. pr. filii Noë Gen. 5, 32. Hinc *terra Cham* i. e. *Ægyptus*, quam occupârunt posteri Cham Ps. 78, 51. 105, 23. — Rad. חָמַם.

חֹם m. *calor*, *æstus* Gen. 8, 22. Jes. 18, 4 etc.

חֵמָא f. pro חֲמָה positum, *ira* Dan. 11, 44.

חֵמְאָה f. constr. חֶמְאַת; * 1) pr. *lac minùs spissum* (*lait clairet, petit-lait*) Prov. 30. 33 ubi opponitur חָלָב quod vid. Vulgò *caseus*, *lac spissum*, sed tam immeritò quàm *butyrum*, quo veteres, ut hodierni Orientales in re medicâ tantùm uti solebant *. — 2) *lac* in genere Jes. 7, 15. Job 20, 17 etc.

חָמַד; fut. יַחְמֹד, plur. cum suff. יַחְמְדֵהוּ; 1) *concupivit*, *appetiit* Ex. 20, 14. Mich. 2, 2 etc. Part. pass. cum suff. חֲמוּדוֹ *desideratum*, *desiderabile ejus* i. e. quod in eo est desiderabile, eximium Ps. 39, 12. Job 20, 20. — 2) *delectatus est* aliquâ re Jes. 1, 29. Ps. 68, 17 etc.

Niph. part. נֶחְמָד 1) *desiderabilis*, hinc *jucundus* Gen. 2, 9. 3, 6 — 2) *pretiosus* Ps. 19, 11. Prov. 21, 20.

Pih. חִמֵּד *summè concupivit* Cant. 2, 3.—Deriv. מַחְמָד, מַחֲמַד, et seq.

חֶמֶד m. *desiderium*, indè *objectum desiderii* Jes. 32, 12. Eze. 23, 6 etc.

חֶמְדָּה fem. constr. חֶמְדַּת, cum suff. חֶמְדָּתִי; 1) *desiderium* 2 Par. 21, 20. — 2) *quod desideratur*, *deliciæ* 1 Sam. 9, 20. Dan. 11, 37 etc.

חֲמֻדוֹת ct חֲמוּדוֹת f. plur. *desideria* 2 Par. 20, 25. Metonym. *res desiderabiles*, *eximiæ*, *pretiosæ* Gen. 27, 11. Dan. 11, 38 etc. לֶחֶם חֲמוּדוֹת *cibus delicatior* Dan. 10, 3. אִישׁ חֲמֻדוֹת *vir eximius* Dan. 10, 11, 19, absque אִישׁ Dan. 9, 23.

חֶמְדָּן n. pr. viri Gen. 36, 26, pro quo 1 Par. 1, 41 legitur חֲמָרָן.

חַמָּה fem. suff. חַמָּתוֹ; 1) *calor*, *æstus* solis Ps. 19, 9. — 2) *sol* ipse Jes. 30, 26. Job 30, 28. Cant. 6, 10.

חֵמָה f. (pro יְחֵמָה); constr. חֲמַת; suff. חֲמָתִי; plur. חֵמוֹת; 1) *æstus*, *ira* Gen. 27, 44. Jes. 51, 17 etc. — 2) *venenum* Deut. 32, 24. Ps. 58, 5.— Rad. יָחַם.

חֵמָה fem. (pro חֵמְאָה) *lac* Job 29, 6.

חוֹמָה vid. חוֹמָה.

חֲמוּאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 26.

חֲמוּטַל n. pr. mul. quæ et חֲמִיטַל 2 Reg. 23, 31 etc.

חָמוּל n. pr. viri Gen. 46, 12 etc. Nom. patron. חֲמוּלִי.

חֲמוֹן n. pr. 1) oppidi in tribu Aser Jos. 19, 28.—2) opp. in tribu Nephtali 1 Par. 6, 61.

חָמוֹץ m. *oppressor* Jes. 1, 17. — Rad. חָמַץ.

חֲמוֹק undè pl. constr. חֲמוּקֵי *ambitus* femorum Cant. 7, 1. — Rad. חָמַק.

חֲמוֹר, חֲמֹר m. suff. חֲמֹרוֹ; plur.

חֲמֹרִים ; suff. חֲמֹרֵינוּ ; 1) *asinus* Gen. 49, 14. Ex. 13, 13. 1 Sam. 16, 20 : *asinus panis* i. e. *pane onustus*. — 2) Sed Jud. 15, 16 et *asinus*, et, ut חֹמֶר, *acervus*; vertas ergo: *cum asini mandibulâ acervum, imò duos acervos* (*percussi*). — 3) n. pr. viri Gen. 33, 19 etc. — Rad. חָמַר.

חֲמוֹרָה f. undè dual. חֲמוֹרָתַיִם *duo acervi* Jud. 15, 16. — Rad. חָמַר.

חֲמוֹת fem. (ad forman אָחוֹת, pro חֲמֹוֶת), undè cum suff. חֲמוֹתָהּ, חֲמוֹתֵךְ *socrus tua, ejus* Ruth 1, 14. 2, 11. Mich. 7, 6 etc. — Rad. חמה.

חֹמֶט masc. forsan *lacertæ* species Lev. 11, 30. LXX σαύρα. Vulgat. *lacerta*. — Rad. חמט.

חֻמְטָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 34.

חָמִיץ m. *subacidus* Jes. 30, 24, de farragine dicitur, acido quodam salis herbarumque mixtâ, quâ jumentorum fastidienti stomachò subvenitur, inquit Bochart in Hieroz. — Rad. חָמֵץ.

חֲמִישִׁי et חֲמִשִׁי m. f. חֲמִישִׁית et חֲמִשִׁית ; suff. חֲמִישִׁיתוֹ ; plur. cum termin. masc. חֲמִשִׁיתִים, undè cum suff. חֲמִשִׁיתָיו ; *quintus, quinta* Gen. 1, 33. Jer. 36, 9. Neh. 6, 3 etc. Sæpè fem. subst. *quinta pars* (*le cinquième*) Gen. 47, 24. Lev. 5, 24 etc. — Rad. חָמֵשׁ.

חָמַל ; inf. fem. חֻמְלָה Eze. 16, 5 ; fut. יַחְמֹל ; pr. *mansuetus, mitis fuit*; constr. cum אֶל, עַל, et seq. infin. לְ. Hinc 1) *misertus est* Ex. 2, 6 : 1 Sam. 23, 21. — 2) *pepercit* 1 Sam. 15, 3. Jes. 9, 18 (19) etc. ; de rebus, *parcè usus est* 2 Sam. 12, 4. Job 20, 13 etc. Sed Eze. 36, 21 : *parcam nomini meo*, i. e. honori ejus consulam, ne deinceps profanetur. — Deriv. מַחְמָל et

חֶמְלָה fem. undè constr. חֶמְלַת ; suff. חֶמְלָתוֹ ; *clementia* Gen. 19, 16. Jes. 63, 9.

חָמַם ; præt. defect. חַם, 1ª pers. חַמּוֹתִי Jes. 44, 16, quod tamen, propter accentum in ultimâ, possit esse infin. Pihel cum suff. à חמה ejusd. signific. cum חָמַם utpotè ipsi cognatum ; inf. חֹם, constr. more perfecto חֲמַם undè in pausâ cum præf. לַחְמָם ; suff. חֻמּוֹ ; fut. יָחֹם, sed plur. יֵחַמּוּ Hos. 7, 7 ; cum ו convers. וַיָּחָם ; ut cognat. יָחַם, *caluit, calefactus est* Ex. 16, 21. Jes. 44, 16 etc. כְּחֹם הַיּוֹם *juxta incalescere diei, tempore meridiano* Gen. 18, 1 etc. Impers. חַם לוֹ *caluit ipsi, calidus factus est* 1 Reg. 1, 2. Eccl. 4, 11. Metaph. Ps. 39, 4. Jer. 51, 39. Hos. 7, 7.

Niph. part. m. plur. נֵחָמִים *incalescentes* libidine Jes. 57, 5. Ceteræ quas huc referunt, formæ, partim ad Kal חָמַם, partim ad יָחַם pertinent.

Pih. fut. f. תְּחַמֵּם *calefaciet* Job 39, 14 (17).

Hithp. fut. יִתְחַמֵּם *calefaciet se* Job 31, 20. — Derivat. חָם, חֹם, חַמָּה et

חַמָּן masc. undè plur. חַמָּנִים ; suff. חַמָּנֵיכֶם ; *statuæ solares* Lev. 26, 30. Jes. 17, 8. Eze. 4, 6 : 2 Par. 14, 4 etc.

חָמַס ; part. act. חֹמֵס ; fut יַחְמֹס, pl. in pausâ יַחְמֹסוּ ; 1) *violenter se gessit, injuriam intulit* Jer. 22, 3. Prov. 8, 36. Job 21, 27, hinc *violavit* legem Eze. 22, 26. Soph. 3, 4. —

2) *vi excussit* Thren. 2, 6. Job 15, 33.

Niph. נֶחְמַס *violenter tractatus est*, i. e. violenter nudatus est calceis, de calcaneis, al. *violatus est*, injectis compedibus; Jer. 13, 22, sed illud commendat parallel. - Deriv. תַּחְמָס et

חָמָס m. constr. חֲמַס; suff. חֲמָסוֹ; plur. חֲמָסִים; 1) *violentia*, *injuria*, quam quis infert Gen. 6, 11. Ps. 18, 49 etc., quam quis patitur Gen. 16, 5. Deut. 19, 16 etc.—2) Meton. *res vi abrepta* Amos. 3, 10.

חָמֵץ; part. act. חֹמֵץ, pass. חָמוּץ, undè constr. חֲמוּץ; inf. חֻמְצָה, undè cum suff. חֻמְצָתוֹ; fut. in pausâ יֶחֱמָץ; 1) *acidus factus est*, *fermentatus est* Ex. 12, 39. — 2) *acuti*, *acris*, spec. *rubefacti coloris fuit* Jes. 63, 1; sic LXX. Syr. plur. rabbin. et Bochart, quem vide in Hieroz. — 3) ut cognat. חָמַס, *violenter egit*, *oppressit* Ps. 71, 4.

Hiph. part. f. מַחְמֶצֶת *fermentatum* Ex. 12, 19, 20.

Hithp. fut. יִתְחַמֵּץ *exacerbabitur*, metaph. de animo Ps. 73, 21.—Deriv. חָמוּץ, חָמִיץ et seqq.

חָמֵץ m. *fermentatum* Ex. 12, 13. Amos etc.

חֹמֶץ m. *acetum* Num. 6, 3. Ruth. 2, 14. Ps. 69, 22. Prov. 10, 26.

חָמַק pr. *circuivit*, vid. Hithp. et conf. cognat. חָבַק; hinc *vertit se*, *dicessit*, *circumendo* Cant. 5, 2.

Hithp. fut. f. in pausâ et cum נ parag. תִּתְחַמָּקִין *circumvagaberis* Jer. 31, 22. — Deriv. חַמּוּק.

חָמַר; fut. pl. יֶחְמְרוּ; 1) *ferbuit*, *æstuavit* aqua Ps. 46, 4, vinum i. e. ex musto in vinum transiit, al. *rubuit* Ps. 75, 9. Plures alios significatus habere probatur ex derivatis; sic — 2) *rubuit*. — 3) *tumuit*. — 4) *bituminavit*.

Pohalal חֳמַרְמַר *æstuavit*, vel *intumuit* Job 16, 16. Thren. 1, 20. 2, 11.

Hiph. fut. fem. cum ה paragog. תַּחְמְרָה *bituminabit* Ex. 2, 3 (denomin. à חֵמָר *bitumen*).—Deriv. חֲמוֹר, חֲמוֹרָה, יַחְמוּר et seqq.

חֵמָר m. *bitumen* quod Babylonii calcis loco in muris condendis adhibebant Gen. 11, 3. 14, 10. Ex. 2, 3.

חֶמֶר m. *vinum* Deut. 32, 14. Jes. 27, 2.

חֹמֶר m. pl. חֲמָרִים, et חֲמָרִם; 1) *æstus* undarum Hab. 3, 15. — 2) *argilla* Jes. 45, 9. Job 38, 14; hinc *cæmentum* Gen. 11, 3, *cœnum* Jes. 10, 6. Job 10, 9. 30, 19. — 3) *tumulus*, *acervus* Ex. 8, 10, undè *chomer*, aridorum mensura, continens 10 Bathos, 30 Sata Lev. 27, 16. Num. 11, 32. Eze. 45, 11 etc.

חֲמֹר vid. חֲמוֹר.

חַמְרָן vid. חֶמְדָּן.

חָמַשׁ; undè part. pass. m. plur. חֲמֻשִׁים et חֲמֻשִׁים (cum Daguesch euphon.) pr. forsan *acuti* (conf. חַלָּמִישׁ), deindè *accinti ad prælium*, *armati* Ex. 13, 18. Jos. 1, 14. 4, 12. Jud. 7, 11. Not. Num. 32, 30, 32 et Deut. 3, 18 ubi de eâdem re agitur, de quâ Jos. 1, 14. 4, 12, poni חֲלוּצִים. Præterea Aquila, Symm. ἐνοπλισμένοι, et Vulgat. *armati* habent; sic etiam Onkelos. Syr. et Arab. Quibusdam est *quintati*, i. e. *in agmina quinque distributi*: ità ferè Pocockius, qui (Not. miscell. ad Portam Mosis, p. 54) vertit, Ex. 13, 18: *agmine ad exercitûs formam composito*, *ascenderunt*.

Apud Arabes inquit, חֲמִישׁ dicitur *exercitus*, quòd ipsorum corpus, quasi è pluribus membris aggregatum, quinque partibus, seu ordinibus constare soleret, videlicet, primâ acie, corde, cornu dextro et sinistro, et crure, seu extremâ acie; sed illud præferendum est.

Pih. חִמֵּשׁ (denomin. à חֲמֵשׁ *quinque*) *quintavit, quintam partem redituum solvendam imposuit* Gen. 41, 34.

חֲמֵשׁ fem., constr. חֲמֵשׁ; masc. חֲמִשָּׁה et חֲמִשָּׁת; *quinque* Gen. 5, 6. Jes. 17, 6 etc. — Plur. חֲמִשִּׁים, suff. חֲמִשֶּׁיךָ, חֲמִשָּׁיו; *quinquaginta* 2 Reg. 1, 9 14. Jes. 3, 3.—Indè

חֹמֶשׁ m. 1) *quinta pars* (à חֲמֵשׁ *quinque*) Gen. 47, 26. — 2) *abdomen* (à חמש forsan *pinguis fuit*) 2 Sam. 2, 23. 3, 27. 4, 6. 20, 10; quem sensum Dialecti commendant. Vulgat. *inguen*, vulgò *quinta costa*.

חֲמִשִׁי, vid. חֲמִישִׁי.

חֵמֶת m. constr. חֲמַת; *uter, lagena* Gen. 21, 14, 15, 19. — Sed חֲמַת Job 21, 20. Hos. 7, 5 est constr. à חֵמָה *calor*. — Etymon latet omninò.

חֲמָת n. pr. *Hemath*, in finibus borealibus Chanaan, Phœnicum colonia, ad Orontem. Deut. 13, 21. Jud. 3, 3. Amos 6, 2 etc. Nom. gent. חֲמָתִי Gen. 10, 18.

חֵן m. suff. חִנּוֹ; 1) *gratia, favor* Gen. 6, 8. Ex. 3, 21 etc. *Gratiam alicujus dedit in oculis alterius*, i. e. favorem conciliavit alicui apud alterum Gen. 39, 21. Eccl. 9, 11 etc. — 2) *venustus, suavitas* Prov. 22, 11. Ps. 45, 3. Eccl. 10, 12. Prov. 17, 8: *lapis gratiæ* seu *pulchritudinis*, i. e. lapis pretiosus. — 3) *obsecratio, preces* Zach. 12, 10. — 4) n. pr. viri Zach. 6, 14. — Rad. חָנַן.

חֲנָדָד n. pr. viri Esr. 3, 9. Neh. 3, 18.

חָנָה; part. act. חֹנֶה, suff. חֹנְךָ (ex chaldaïsmo pro חֹנֵךָ); f. חֹנָה; inf. constr. חֲנוֹת; imper. חֲנֵה; fut, יַחֲנֶה, convers. וַיִּחַן; 1) *inclinavit, flexit se* (cognat. חָנַן). חֲנוֹת הַיּוֹם τὸ *inclinare, inclinatio diei*. Jud. 19, 9. — 2) *consedit, tentorium posuit* Gen. 26, 17; *castra posuit, castrametatus est* Ex. 13, 20 etc.; *hostiliter castra locavit contra aliquem*, undè *oppugnavit* seq. עַל 2 Sam. 12, 28. Jes. 29, 3. Ps. 27, 3, seq. accus. Ps. 53, 6, seq. לְ *defendit aliquem* Zach. 9, 8. — 3) *habitavit* Jes. 29, 1.

Pih. inf. cum suff. חַנּוֹתִי τὸ *precari meum, obsecratio mea, preces meæ* Job 19, 17. — Deriv. חָנוּת, חָנִית, תַּחֲנוֹת, מַחֲנֶה.

חַנָּה f. 1) pl. חֲנֻנוֹת *propensiones, gratia, amor* Ps. 77, 10. — 2) n. pr. mul. 1 Sam. 1, 2 seq.

חָנוֹךְ n. pr. viror. Gen. 4, 17. 5, 18. 25, 4. Ex. 6, 14. Nom. patronym. חֲנֹכִי.

חָנוּן n. pr. viror. 2 Sam. 10, 1. Neh. 3, 13, 30.

חַנּוּן m. *summoperè misericors*. Ex. 22, 26. Ps. 111, 4 etc. — Rad. חָנַן.

חָנוּת f. undè pl. חֲנֻיּוֹת *fornices, cellulæ* Jer. 37, 16. — Rad. חָנָה.

חָנַט; inf. constr. חֲנֹט; fut. pl. יַחַנְטוּ; *condivit* cadaver aromatibus Gen. 30, 2, 3, 26, *succo aromatico, suavi condidit, implevit* ficus grossu-

los suos, i. e. *maturavit* Cant. 2, 13. — Indè.

חַנְטִים m. pl. *conditurœ* cadaverum Gen. 50, 3.

חֲנִיאֵל n. pr. viror. Num. 34, 23 : 1 Par. 7, 39.

חָנִיךְ m. undè pl. cum suff. חֲנִיכָיו *initiati, periti ejus* Gen. 14, 14. — Rad. חָנַךְ.

חֲנִינָה f. *commiseratio, grâtia* Jer. 16, 13. — Rad. חָנַן.

חנית f. suff. חֲנִיתוֹ ; pl. חֲנִיתִים et חֲנִיתוֹת undè cum suff. חֲנִיתוֹתֵיהֶם ; *hasta* 1 Sam. 18, 11. Jes. 2, 4. Mich. 5, 4 : 2 Par. 23, 9. — Rad. חָנָה.

חָנַךְ imper. חֲנָךְ ; fut. pl. יַחְנְכוּ ; *initiavit, dedicavit* domum vel templum Deut. 20, 5 : 1 Reg. 8 etc. Metaph. *à teneris imbuit, instruxit* puerum Prov. 22, 6. Deriv. חֵךְ, חַכָּה, חָנִיךְ et

חֲנֻכָּה f. constr. חֲנֻכַּת ; *initiatio, dedicatio* Num. 7, 10. Ps. 30, 1. Neh. 12, 27 etc.

חִנָּם 1) *gratis, gratuitò* Gen. 29, 15. Ex. 21, 2. — 2) *frustrà* Prov. 1, 17, pleniùs אֶל־חִנָּם Eze. 6, 10. — 3) *sine causâ, immeritò* Job 2, 3. Ps. 35, 7. 1 Reg. 2, 31 : דְּמֵי חִנָּם *sanguis innocens*. — Rad. חָנַן.

חֲנַמְאֵל n. pr. viri Jer. 32, 7.

חַנְמַל *pruina* Ps. 78, 47. Sic vulgò, post. LXX, Vulgat. et quia in altero membro est בָּרָד *grando*. Aliis i. q. נְמָלָה *formica*, præposito ח, ut in חַרְקֹל, חַבַּצֶּלֶת.

חָנַן ; inf. abs. חָנוֹן, cum suff. חָנְנָם, חָנְנָהּ ; imper. חָן, undè cum suff. חָנֵנִי (sed חָנְנֵנִי Ps. 9, 14), pl. cum suff. חָנֵנִי ; fut. יְחָן, cum ו conv. וַיְחָן, et more perfecturum יְחֻנֵּן ; prius cum suff. יְחָנְנוּ, יְחֻנֵּנוּ, sed cum suff. 2 pers. יְחָנֶךָּ, pro יְחֻנֶּךָּ ; 1) *propensus fuit* (conf. vicin. חָנָה), hinc *propitius fuit* alicui, *misertus est* alicujus. Seq. accus. Ex. 33, 19. Thren. 4, 16. Prov. 14, 31. Ps. 9, 14. 31, 10 etc., — 2) *gratificatus est* aliquid alicui, cum dupl. accus. rei et pers. Gen. 33, 5. Ps. 119, 20 etc., absol. Ps. 37, 21, 26. De חַנּוֹתִי Job 19, 17, vid. חָנָה in Pihel.

Niph. נֶחֱנַן (ad formam נֶאֱרַר à אָרַר, נֶחֱמַם à חָמַם), undè fem. cum י parag. נֶחְנַנְתִּי *miseranda fuisti* Jer. 22, 23.

Pih. fut. יְחַנֵּן *gratum faciet* Prov. 26, 25.

Poh. part. מְחוֹנֵן *miserans* Prov. 14, 21 ; fut. pl. in pausâ יְחֻנְּנוּ *miserabuntur* Ps. 102, 15.

Hoph. fut. יָחֳנַן *misericordiâ afficietur* Jes. 26, 10. Prov. 21, 10.

Hithp. præt. et inf. הִתְחַנֵּן ; inf. cum suff. הִתְחַנְּנוֹ ; fut. יִתְחַנֵּן, et יִתְחַנַּן ; *misericordiam imploravit*, seq. אֶל pers. Gen. 42, 21. Ps. 30, 9 etc., לְפָנֵי Esth. 4, 8, Job 19, 16, לְ 1 Reg. 8, 59 etc. — Deriv. חֵן, חִין, חִנָּם, חֲנִינָה, חַנּוּן, חַנּוֹת, תְּחִנָּה et תַּחֲנוּנִים.

חָנָן n. pr. viror. 1 Par. 11, 43 etc.

חֲנַנְאֵל n. pr. turris Jerusalem Jer. 31, 38. Zach. 14, 10 etc.

חֲנָנִי n. pr. viror. 1 Reg. 16, 1. Neh. 1, 2 etc.

חֲנַנְיָה n. pr. viror. gr. Ἀνανίας Jer. 28, 1. Dan. 1, 6 etc.

חֲנֵס n. pr. urbis Ægypti Jes. 30, 4.

חָנַף ; inf. abs. חָנוֹף ; fut. יְחֻנַּף ; 1) *profanatus, contaminatus est* Jes. 24,

5. Ps. 106, 38. — 2) *profanus, impius fuit* Jer. 23, 11, et activ. *profanavit* Jer. 3, 9.

Hiph. הֶחֱנִיף; fut. יַחֲנִיף; *profanavit* terram Num. 35, 33. Jer. 3, 2, hominem *impium reddidit* à cultu Jehovæ avertendo Dan. 11, 32. — Deriv. seq.

חָנֵף m. pl. חֲנֵפִים, constr. חַנְפֵי; *profanus, impius* Jes. 9, 16. 34, 11. Job 8, 13 etc.

חֹנֶף m. *impietas* Jes. 32, 6.

חֲנֻפָּה et חֲנֻפָּה f. id. Jer. 23, 15.

חָנַק in Kal inusit.

Niph. fut. יֶחְנָק, undè cum ו conv. et in pausâ וַיֶּחָנַק *et strangulavit se* 2 Sam. 17, 23.

Pih. part. מְחַנֵּק *strangulans* Nah. 2, 13. — Deriv. מַחֲנָק.

חַנְתוֹן n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 14.

חָסַד in Kal inus. forsan *benignus fuit.*

Pih. חִסֵּד * signif. privativâ *benignitatem avertit* ab aliquo, hinc fut. cum suff. יְחַסֶּדְךָ *benignitatem avertet abs te, probro te afficiet* Prov. 25, 10.*

Hithp. fut. תִּתְחַסַּד *benignum te exhibebis* Ps. 18, 26. — Deriv. חָסִיד, חֲסִידָה et seq.

חֶסֶד m. suff. חַסְדּוֹ; pl. חֲסָדִים, constr. חַסְדֵי, suff. חֲסָדֶיךָ; 1) *benignitas, benevolentia* Gen. 21, 23. Ruth 3, 10. — 2) *pietas* in Deum Jes. 57, 1, it. Dei erga homines, i. e. *favor, gratia* Ps. 5, 8. 36, 6 etc. Plur. *beneficia* Dei Ps. 89, 2 etc. Jes. 55, 3: *beneficia David* i. e. beneficia quibus cumulatus est — 3) ut in Chald. (vid. etiam Pih.) *probrum* Lev. 20, 17. Prov. 4, 34. — 4) n. pr. viri. 1 Reg. 4, 10.

חֲסַדְיָה, n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

חָסָה, fem. חָסְיָה pro חָסָתָה, pl. חָסְיוּ; part. act. חֹסֶה, pl. חֹסִים, constr. חֹסֵי, inf. constr. חֲסוֹת; imp. pl. חֲסוּ; fut. יֶחֱסֶה; pr. forsan *fugit, confugit* aliquò (conf. חוּשׁ), cum בְּ loci Jud. 9, 15. Jes. 30, 2. Ps. 57, 2 etc. Indè *fiduciam reposuit* in aliquo, seq. בְּ Ps. 2, 12. 5, 12 etc. Absol. Ps. 17, 7. Prov. 14, 32. — Deriv. חֲסוּת et מַחֲסֶה.

חֲסָה n. pr. viri 1 Par. 16, 38 etc.

חָסוֹן m. *fortis, robus* Jes. 1, 31. Amos. 2, 9. — Rad. חָסַן.

חֲסוּת f. *refugium* Jes. 30, 3. — Rad. חָסָה.

חָסִיד m. suff. et in pausâ חֲסִידְךָ; pl. חֲסִידִים, suff. חֲסִידָיו et חֲסִידֶיךָ; 1) *benignus* Ps. 12, 2. 18, 26 etc. it. *beneficus, misericors* Jer. 3, 12. Ps. 145, 17. — 2) *pius* erga Deum, *cultor* Dei Ps. 4, 4. 30, 5 etc. — Fem. חֲסִידָה Job 39, 13: ubi sensus est: *Num pia est penna et pluma ejus?* Alludit ad struthionem, quæ non alis fovet ova propria ut aliæ aves, sed neglecta relinquit. — Rad. חָסַד.

חֲסִידָה f. pr. *pia avis, ciconia* Lev. 11, 19. Jer. 8, 7 etc. — Rad. חָסַד.

חֹסִיל m. *bruchus* 1 Reg. 8, 37. Jes. 33, 4 etc. — Rad. חָסַל.

חָסִין m. *robustus* Ps. 89, 9. — Rad. חָסַן.

חָסַל, undè fut. cum suff. et נ epenthet. יַחְסְלֵנּוּ, *depascet, consumet illud* bruchus Deut. 28, 38. — Deriv. חָסִיל.

חָסַם, undè part. act. f. חֹסֶמֶת *obturans* Eze. 39, 11 ubi sensus est: *Obturans* nares *prætereuntibus* fœtore

facto ; fut. תַּחְסֹם *obturabis* os Deut. 25, 4. — Deriv. מַחְסֹם.

חָסַן, inus. in Kal. Niph. fut. יִחָסֵן *recondetur* Jes. 23, 18. — Deriv. חֲסִין, חָסוֹן t

חֹסֶן m. *thesaurus, opes, facultates* Jes. 33, 6. Jer. 20, 5. Prov. 15, 6 etc.

חָסַף vulgò ut חָשַׂף *decorticavit;* undè quadril. חַסְפַּס ; Puh. part. pass. מְחֻסְפָּס *decorticatum,* Ex. 16, 14. Sed, ut monuimus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc.* Exode, pag. 121, quid sibi vult : *minutum aliquid decorticatum,* ubi de *manna* agitur? Itaque magis arridet signif. à Michaële (*Supplem. pag.* 869) proposita, et ex arab. desumpta, *concrescens nivis in morem;* quod sanè magis cum iis quæ proximè sequuntur congruit; addè quòd *manna*, haud secus atque pruina alba sit.

חָסַר ; inf. abs. חָסוֹר ; fut. יֶחְסַר, pl. cum נ parag. יַחְסְרוּן ; 1) *caruit* aliquâ re, cum accus. Deut. 2, 7. Ps. 34, 11. Gen. 18, 28: *forsan carent quinquaginta justi quinque* (hominibus), i. e. desunt quinque (homines) ad quinquaginta justos. — 2) absol. *inops fuit* Ps. 23, 1. Prov. 13, 25. — 3) *defecit, imminutus est* Gen. 8, 3 : 1 Reg. 17, 14. — 4) *defuit* Deut. 15, 8. Eccl. 9, 8.

Pih. part. מְחַסֵּר *carere faciens, destituens* Eccl. 4, 8 ; fut. conv. cum suff. וַתְּחַסְּרֵהוּ *et minuisti, inferiorem fecisti eum* Ps. 8, 6.

Hiph. הֶחְסִיר ; fut. יַחְסִיר ; *deficere fecit, privavit* Jes. 32, 6. — 2) intrans. *caruit, eguit, minùs habuit quàm ipsi necesse erat* Ex. 16, 18. — Deriv. מַחְסֹר et seq.

חֶסֶר m. constr. חֲסַר ; *carens, indigens,* cum accus. 1 Reg. 11, 22, seq. מִן Eccl. 6, 2. חֲסַר לֵב *vecors* Ps. 6, 32, sed subst. *vecordia* 10, 21.

חֶסֶר m. *inopia, defectus* Job. 30, 3. Prov. 28, 22.

חֹסֶר m. id. Amos 4, 6.

חֲסַרְדָּה n. pr. viri 2 Par. 34, 22, pro quo חַרְחַס 2 Reg. 22, 14.

חִסָּרוֹן m. *inopia* Eccl. 1, 15.

חַף m. *purus, mundus* sensu morali Job 33, 9. — Rad. חָפַף.

חֹף, vid. חוֹף.

חָפָא et חָפָה ; part. pass. חָפוּי, constr. חֲפוּי ; (cognat. חָפַף) *texit, operuit, velavit* 2 Sam. 15, 30. Jer. 14, 4. Esth. 7, 8.

Niph. part. fem. נֶחְפָּה *obducta* Ps. 68, 14.

Pih. חִפָּה ; fut. apoc. וַיְחַף, pl. וַיְחַפְּאוּ ; 1) *texit, clam fecit, occultavit* 2 Reg. 17, 9. — 2) *obduxit* auro, etc. cum dupl. accus. 2. Par. 3, 5, 7, 8, 9.

חֻפָּה f. 1) pr. *tegumentum,* hinc *lectus supernè obvelatus, torus nuptialis* Joel 2, 16. Ps. 19, 6. — 2) *obtectio, protectio* Jes. 4, 5. — 3) n. pr. viri 1 Par. 24, 13. — Rad. חָפַף.

חָפַז ; infin. cum suff. חָפְזִי ; fut. יַחְפֹּז ; 1) *trepidavit* Deut. 20, 3o. Ps. 31, 23. 116, 11. — 2) *trepidè fugit* 2 Reg. 7, 15 in Keri. Job 4, 23 (18). — 3) *festinavit* 2 Sam. 4, 4.

Niph. נֶחְפַּז ; part. נֶחְפָּז ; inf. cum suff. הֶחָפְזָם 2 Reg. 7, 15 in Chethib ; fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יֶחְפְּזוּן ; 1) *fugit* Ps. 48, 6. 104, 7. — 2) *festinavit* 1 Sam. 23, 26. — Indè

חִפָּזוֹן m. *fuga concitata* Ex. 12, 11. Deut. 16, 3.

חֻפִּים et חוּפָם n. pr. viror. Gen. 46, 21; 1 Par. 7, 12, 15.

חֹפֶן m. undè dual. חֻפְנַיִם; constr. חָפְנֵי; suff. חָפְנָיו; *pugnus uterque* Ex. 9, 8. Eze. 10, 2. Eccl. 4, 6 etc.

חֻפְנִי n. pr. viri. 1 Sam. 1, 3 etc.

חָפַף (cognat. חָפָה), undè part. act. חֹפֵף *tegens*, seq. עַל Deut. 33, 12. — Deriv. חוֹף, חַף, חֻפָּה.

חָפֵץ; inf. abs. חָפֹץ; fut. יֶחְפָּץ et יַחְפֹּץ; 1) ut in arab. *flexit* Job 40, 17, hinc *animum flexit*, vel ad aliquem, i. e. *voluit* absol. Cant. 2, 7. 3, 5, seq. gerundio Deut. 25, 8 etc., infinitiv. nudo Jes. 53, 10 etc., vel ad aliquem, i. e. *amavit* eum, seq. accus. Mich. 7, 18 etc., בְּ Gen. 34, 19 etc. De rebus etiam hoc sensu 2 Sam. 24, 3. — Deriv. seq.

חֵפֶץ m. pl. חֲפָצִים, constr. חֲפְצֵי; *volens*, *cupiens* 1 Reg. 16, 33. Mal. 3, 1 etc. Fem. חֲפֵצָה *cupida*, *lubens* 1 Par. 28, 9.

חֵפֶץ m. suff. חֶפְצוֹ; pl. חֲפָצִים; suff. חֲפָצֶיךָ, חֲפָצֵיהֶם, חֲפָצַי; 1) *oblectatio* 1 Sam. 15, 22. Ps. 1, 2 etc. — 2) *voluntas*, *desiderium* Job 31, 16. — 3) metonym. *objectum desiderii*, res *pretiosa* Jes. 54, 12. Prov. 3, 15. 8, 11. — 4) *negotium*, *res*, LXX πρᾶγμα. Eccl. 3, 1. 5, 7. 8, 6. Job 21, 21 etc.

חֶפְצִי־בָהּ n. pr. mul. 2 Reg. 21, 1. Jes. 62, 4.

חָפַר; part. act. חֹפֵר; inf. constr. cum præf. לַחְפֹּר; fut. יַחְפֹּר; 1) *fodit* foveam, puteum, Gen. 21, 30. Eccl. 10, 8 etc. Metaph. *foveam fodit*, pro *insidias struxit* Ps. 35, 7. — 2) *pervestigavit*, *inquisivit* cibum Job. 39, 29 (32); seq. accus. *exploravit* regionem Deut. 1, 22. Jos. 2, 2, 3. — Indè חֲפַר פָּרוֹת Jes. 2, 20, quod vid. in חֲפַרְפֶּרָה.

חָפַר, pl. in pausâ חָפְרוּ; fut. יַחְפֹּר; undè plur. תַּחְפְּרוּ, in pausâ יַחְפְּרוּ; (ut arab חَفِرَ *erubuit*, *pudore effusus est*, sæpiùs ex spe irritâ Ps. 35, 4. Job 11, 18 etc.

חֲפַרְפֶּרָה, vid. חֲפַרְפֶּרָה.

חֵפֶר n. pr. 1) urbis in Chanaan Jos. 12, 17. — 2) viror. Num. 26, 32: 1 Par. 4, 1, 36 etc. Nom. patronym. חֵפְרִי Num. 26, 32.

חֲפָרַיִם n. pr. oppid. in tribu Issachar Jos. 19, 19.

חֶפְרַע n. pr. viri Jer. 44, 30.

חֲפַרְפֶּרָה, f. undè pl. חֲפַרְפְּרוֹת *talpæ* Jes. 2, 20, ubi divisim, sed forsan minùs rectè legitur: חֲפַר פְּרוֹת *foramen murium*.

חָפַשׂ; part. act. חֹפֵשׂ; fut. יַחְפֹּשׂ; *scrutatus est*, *pervestigavit* metaph. tantùm Prov. 2, 4. 20, 27. Thren. 3, 40, hinc *excogitavit* Ps. 64, 7.

Niph. נֶחְפַּשׂ *pervestigatus est* Obad. vers. 6.

Pih. חִפֵּשׂ, fut. יְחַפֵּשׂ; *quæsivit*, Gen. 31, 35 etc. *pervestigavit* 1 Reg. 20, 6 etc. metaph. Ps. 77, 7.

Puh. part. מְחֻפָּשׂ; fut. יְחֻפַּשׂ; 1. *quæsitus est*, *quæri se passus est*, hinc *occultavit se* Prov. 28, 12. — 2) *excogitatus est* Ps. 64, 7.

Hithp. הִתְחַפֵּשׂ; fut. יִתְחַפֵּשׂ; *quæri se passus est*, *occultavit se*, *alium se simulavit* 1 Sam. 28, 8 etc., *mutatus est* Job 30, 18. — Indè.

חִפֻּשׂ m. *perscrutatio* Ps. 64, 7.

חֻפָּשׂ; undè Puh. f. חֻפָּשָׁה *liber-*

tate donata est Lev. 19, 20. — Deriv. seq.

חֹפֶשׁ m. *stratio*. Eze. 27, 20: *tapetes strationis*, i. e. *tapetes stratæ* ad equitandum.

חָפְשָׁה f. *libertas* Lev. 19, 20.

חָפְשִׁי m. pl. חָפְשִׁים, 1) *liber, manu missus* Ex. 21, 27. Deut. 15, 12 etc. — 2) *immunis* ab oneribus publicis 1 Sam. 17, 25.—3) *prostratus, debilis*, utin arab. et ut commendat contextus Ps. 88, 6.

חָפְשׁוּת et חָפְשִׁית f. vulgò *libertas, separatio*, sed potius *infirmitas, morbus*, unde *domus infirmitatis, nosocomium* 2 Reg. 15, 5 : 2 Chron. 26, 21.

חֵץ m. suff. חִצִּי; pl. חִצִּים, constr. חִצֵּי; suff. חִצֶּיךָ; 1) *sagitta* 1 Sam. 20, 36 etc. בַּעֲלֵי־חִצִּים *sagittarii* Gen. 49, 23. *Sagittæ Dei*, sunt vel *fulmina* Hab. 3, 11, vel *calamitates, mala*, hominibus à Deo immissa Deut. 32, 42. Job 6, 4 etc. — 2 *vulnus sagittæ* 1 Sam. 20, 36: 2 Reg. 9, 24.

חָצַב; part. act. חֹצֵב, cum ן parag. חֹצְבִי, pl. חֹצְבִים; pass. חָצוּב undè pl. חֲצוּבִים; inf. constr. cum ל, לַחְצֹב; fut. יַחְצֹב; 1) *cecidit, exscidit* maximè lapides Deut. 6, 11. Jes. 5, 2 etc. Part. חֹצֵב *lapicida* 2 Reg. 12, 13, *lignator* Jes. 10, 15. Metaph. *diffidit* flammas igneas Ps. 29, 7. — 2) *exterminavit, delevit* Hos. 6, 5.

Niph. fut. pl. cum ן parag. יֵחָצְבוּן *incidentur* Job 19, 24.

Puh. חָצֵב *excisus, formatus est* Jes. 51, 1.

Hiph. part. f. מַחְצֶבֶת *excindens, delens* Jes. 51, 9. — Deriv. מַחְצֵב.

חָצָה; fut. יַחֲצֶה, apoc. וַיַּחַץ; ut cognat. חָצַץ, *divisit*, vel in duas partes, *dissecuit* Gen. 32, 8. Ps. 55, 24, vel in plures, *partitus est* Jud. 9, 43. Job 40, 30 (25).

Niph. fut. apoc. יֵחָץ, plur. יֵחָצוּ; *dimidiatus est* Eze. 37, 22, *divisus est* Dan. 11, 4.—Deriv. חֲצִי, חֲצוֹת, מַחֲצִית, מַחֲצָה.

חָצוֹר n. pr. oppid. in tribu 1) Nephtali Jos. 11, 1 etc. — 2) Benjamin Neh. 11, 33.— 3) n. pr. regionis in Arabiâ Jer. 49, 28.

חַצְרָה, vid. חַצְצְרָה.

חֲצוֹת f. sing. undè constr. חֲצוֹת, *medium* Ex. 11, 4. Ps. 119, 62. Job 34, 20. — Rad. חָצָה.

חֲצִי m. in pausâ חֵצִי; suff. חֶצְיוֹ, חֲצִיִם; 1) *dimidium; pars dimidia* Ex. 24, 6. Job. 22, 23 etc. — 2) *medium* Jud. 16, 3. — 3) ut חֵץ *sagitta* 1 Sam. 20, 36 etc. — 4) חֲצִי הַמְנֻחוֹת n. pr. viri 1 Chron. 2, 52, undè nom. patron. חֲצִי הַמְנַחְתִּי vers. 54. — Rad. חָצָה.

חָצִיר m. constr. חֲצִיר; 1) *gramen* Jes. 15, 11. 37, 27. Job 8, 12 etc. — 2) *porrum* Num. 11, 5. — 3) pr. *septum*, hinc *habitatio, domicilium* Jes. 34, 13. — Rad. חצר forsan 1) *viruit* ut arab. حَضَرَ.—2) *circumdedit, circumvallavit*, collat. cognat. אָזַר, עָצַר, אָסַר.

חֵצֶן m. undè cum suff. חֵצְנוֹ, *sinus, gremium* Ps. 129, 7.

חֵצֶן m. suff. חֵצְנִי; id. Jes. 49, 22. Neh. 5, 13.

חָצַץ; *divisit* et intrans. *divisus est* (cognat. חָצָה), undè part. act. חֹצֵץ *divisus*. Prov. 30, 27: *locustæ regem non habent*, וַיֵּצֵא חֹצֵץ כֻּלּוֹ *sed*

procedunt omnes divisi, partiti, partito agmine; al. *excidentes* (collat. חָצַב), i. e. *vorantes omnia.*

Pih. part. pl. מְחַצְּצִים *dividentes* prædam Jud. 5, 11, vel cum Chald. et Rabbinis *sagittarii,* quasi esset denomin. à חֵץ *sagitta.*

Puh. חָצַץ *abscissus, absolutus, exactus est* Job 21, 21. — Deriv. חֵץ et

חָצָץ m. plur. cum suff. חֲצָצֶיהָ; 1) *scrupus, lapillus* Prov. 20, 17. Thren. 3, 16. — 2) *sagitta,* poët. pro fulmine Ps. 77, 18.

חַצְצֹן־תָּמָר et חֲצַצֹן־תָּמָר n. pr. oppidi in deserto tribûs Judæ, palmis abundantis Gen. 14, 7: 2 Par. 20, 2, alibi עֵין גֶּדִי dicti.

חֲצֹצְרָה et חַצֹצְרָה f. pl. חֲצֹצְרוֹת; *tuba* Num. 10, 2, 31, 6: 2 Reg. 12, 14. Hos. 5, 8. — Etymon incertum. Gesenio nunc est vocab. onomatopœ. — Indè verbum

חָצַר, *tubâ clanxit,* undè part. pl. 1) Pih. מְחַצְּרִים, altero צ omisso, in Keri 2 Par. 5, 13, ubi Chethib habet מחצצרים, proferendum מְחַצְּצְרִים. — 2) Hiph. מַחְצְרִים in Keri 1 Par. 15, 24 etc. pro quo Chethib refert vel מַחְצְצְרִים, vel מְחַצְּצְרִים 2 Par. 5, 12.

חָצֵר c. constr. חֲצַר; suff. חֲצֵרוֹ; pl. חֲצֵרִים, constr. חֲצֵרֵי, suff. חֲצֵרֶיהָ; plur. fem. חֲצֵרוֹת, constr. חַצְרוֹת, suff. חַצְרוֹתֵיהֶם et חַצְרוֹתָיו; *septum* in genere, hinc spec. 1) *atrium, vestibulum* Ex. 27, 12. Esth. 5, 2 etc. — 2) *pagus, villa* Lev. 25, 31. Jos. 19, 8 etc., de pagis Noinadum mobilibus, ex tentoriis tantùm constantibus Gen. 25, 16. Jes. 42, 11. — Hoc vocabulo incipiunt multa geograp. nomina, sic חֲצַר־אַדָּר oppid. in confinio tribûs Judæ Num. 34, 4, simpl. אַדָּר Jos. 15, 3. חֲצַר־סוּסָה et חֲצַר־סוּסִים in tribu Simeon Jos. 19, 5: 1 Par. 4, 31. עֵינָן et חֲצַר־עֵינָן in finibus boreal. Palæstinæ Num. 34, 9. Eze. 47, 17, 48. 1. שׁוּעָל in tribu Simeon. Jos. 15, 28 etc. חֲצַר הַתִּיכוֹן in finibus Auranitidis Eze. 47, 16. Plur. חֲצֵרוֹת statio Israelitarum in Arab. Petræâ Num. 11, 35 etc. — De Rad. vid. in חָצִיר.

חֲצְרוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 9. Ruth. 4, 18 etc. Patronym. חֶצְרֹנִי Num. 26, 6.

חֶצְרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 35, in Chethib, sed in Keri et 1 Par. 11, 37 חֶצְרוֹ.

חֲצַרְמָוֶת n. pr. regionis in Arabiâ Felice Gen. 10, 26.

חֵק vid. חִיק.

חֹק m. seq. Makkeph חָק־, suff. חֻקִּי et חֻקְּךָ, חֻקָּם; plur. חֻקִּים, constr. חֻקֵּי et חוּקֵּי; suff. חֻקָּיו; *statutum, definitum* quid. Job 23, 14: חֻקִּי *quod in me decretum est.* Hinc spec. *demensum, pensum* laboris, cibi Ex. 5, 14. Prov. 30, 8, *terminus, limes definitus.* Jes. 5, 14. Job 26, 10 etc. *tempus definitum* Job 14, 13. Mich. 7, 11 etc., *lex statuta* Gen. 47, 26. Ex. 12, 24, *decretum* Dei Ps. 2, 7, *mos, consuetudo* Jud. 11, 39. — Rad. חָקַק.

חָקָה in Kal inusit.

Puh. part. מְחֻקֶּה 1) *insculptus* 1 Reg. 6, 35. — 2) *delineatus, pictus* Ezc. 8, 10.

Hithp. fut. תִּתְחַקֶּה *circumscribis te* ad radices pedum meorum i. e.

teipsum circuli instar circa pedes meos describis, ita ut progredi non possim.

חֻקָּה fem. constr. חֻקַּת; pl. חֻקּוֹת, suff. חֻקֹּתָיו; *statutum, definitum* quid, hinc spec. *lex* Dei, cœli, naturæ, Ex. 12, 14. Jer. 31, 35. Job 38, 33, *mos, consuetudo* Lev. 20, 23: 2 Reg. 17, 8. — Rad. חָקַק.

חֲקוּפָא n. pr. viri Esr. 2, 51 etc.

חָקַק, 1 pers. חָקַקְתִּי; part. act. cum ו parag. חֹקְקִי, plur. חֹקְקִים; pass. pl. חֲקֻקִים; inf. חֹק, undè cum suff. חֻקּוֹ et (à formâ חוּק) חוּקוֹ; imper. חֹק, undè cum suff. f. חֻקָּהּ; 1) *incidit, insculpsit* Jes. 22, 16. Eze. 4, 1. — 2) *delineavit, pinxit* Jes. 49, 16. Eze. 23, 14, hinc *descripsit, definivit* Prov. 8, 27, 29. — 3) *decrevit, statuit* Jes. 10, 1. Part. חֹקְקִים *legislatores, judices* Jud. 5, 9.

Puh. part. מְחֻקָּק *statutum* Prov. 31, 5.

Poh. fut. pl. יְחֹקְקוּ *decernent* Prov. 8, 15. Part. מְחֹקֵק *legislator* Deut. 33, 21. Jes. 33, 22; pl. מְחֹקְקִים *duces* Jud. 5, 14. — 2) pr. *baculus legislatoris* Gen. 49, 10. Num. 21, 18. Ps. 60, 9; hunc significatum primariò exigit parallelismus; sed per legislatoris baculum legislator ipsemet intelligitur.

Hoph. fut. plur. in pausâ יְחֻקּוּ pro יְחֻקּוּ *inscribentur* Job 19, 23. — Deriv. חֻקָּה, חֹק et

חֻקָּק m. pl. undè חֻקָּקִים, in constr. חֻקְקֵי *decreta* Jud. 5, 15. Jes. 10, 1.

חָקַר; part. act. חֹקֵר; inf. constr. חֲקֹר, suff. f. חֲקָרָהּ; imper. חֲקֹר, undè cum suff. חָקְרֵנִי; fut. יַחְקֹר; pl. 1 pers. cum ה parag. in pausâ נַחְקְרָה; *investigavit, perscrutatus est.* Absol. usurpatur Deut. 13, 15. Eze. 39, 14, seq. accus. *exploravit* Jud. 18, 2. Job 28, 27. Prov. 23, 32, etc.

Niph. נֶחְקַר; fut. יֵחָקֵר; *pervestigatus est* 1 Reg. 7, 47. Jer. 31, 37.

Pih. חִקֵּר *accuratè scrutatus est* Eccl. 12, 9. — Deriv. מֶחְקָר et

חֵקֶר m. plur. חֲקָרִים, undè constr. חִקְרֵי; 1) *perscrutatio, investigatio* Job 5, 9. Prov. 25, 3 etc. Hinc *deliberatio* Jud. 5, 16. — 2) *quod investigatione cognoscitur, absconditum, intimum* Job 38, 16. Metaph. *profunda* Dei Job 11, 7.

חֹר vid. חוֹר; חָר vid. חוּר.

חֳרָאִים m. plur. undè cum suff. חָרְאֵיהֶם *stercora, excrementa eorum* Jes. 36, 12 in Chethib. Vocalia sunt vocis צוֹאָתָם quæ occurrit in Keri. — Rad. חרא in arab. *cacavit.*

חָרַב et חָרֵב; infin. abs. חָרֹב; imper. חָרֵב; fem. in pausâ חִרְבִי, pl. m. חִרְבוּ; fut. יֶחֱרַב; 1) *exsiccatus est* (differt à יָבֵשׁ *exaruit, aridus fuit*) de aquâ, fluviis, terrâ Gen. 8, 13. Jes 19, 5 etc. — 2) *vastatus, desolatus fuit*, de terris, urbibus, etc. Jes. 34, 10. Eze. 6, 6, *exstinctus, deletus fuit* de populo Jes. 60, 12, et transit. *exstinxit* Jer. 50, 21. — 3) *obstupuit* Jer. 2, 12.

Niph. נֶחֱרַב; part. f. נֶחֱרֶבֶת et נֶחֱרָבָה, undè pl. נֶחֱרָבוֹת; 1) *vastatus est* Eze. 26, 19. 30, 7. — 2) recipr. *sese mutuò devastarunt, debellarunt* 2 Reg. 3, 23.

Puh. חָרַב *exsiccatus est* Jud. 16, 7, 8.

Hiph. הֶחֱרִיב; part. מַחֲרִיב, fem. מַחֲרֶבֶת; fut. יַחֲרִיב et יַחֲרֵב; 1) *exsiccavit* Jes. 50, 2. — 2) *devastavit* Jud. 16, 24. Eze. 19, 7, *delevit* 2 Reg. 19, 17.

Hoph. הָחֳרַב; part. f. pl. מָחֳרָבוֹת; infin. הָחֳרֵב; *vastatus est* Eze. 26, 2. 29, 12. — Deriv. seq.

חָרֵב m. f. חָרֵבָה, sed pl. חֳרָבוֹת; 1) *siccus* Lev. 7, 10. Prov. 17, 1. — 2) *vastatus* Jer. 33, 10. Neh. 2, 3 etc.

חֶרֶב fem. suff. חַרְבִּי; pl. חֲרָבוֹת, constr. חַרְבוֹת; suff. חַרְבוֹתַיִן; 1) *gladius* Deut. 13, 16. Jos. 6, 21 etc. — 2) quodvis *instrumentum secans*, ut *culter* Jos. 5, 2, *cælum* Ex. 20, 22, *novacula* Eze. 5, 1, *securis* Eze. 26, 9. Metaph. *dens falcatus* Job 49, 19. — 3) *siccitas* Deut. 28, 22.

חֹרֵב et חוֹרֵב n. pr. *Horeb*, clivus humilior montis Sinai Ex. 3, 1. Mal. 4, 4 etc.

חֹרֶב m. 1) *siccitas* Jud. 6, 37, hinc *æstus* Gen. 31, 40. Job 30, 30. — 2) *vastatio* Jes. 61, 4. Eze. 29, 10.

חָרְבָּה f. pl. חָרְבוֹת, constr. חָרְבוֹת, suff. f. חָרְבוֹתֶיהָ; *desolatum*, *locus vastatus*, *ruinæ* Lev. 26, 31. Jes. 5, 17. Eze. 36, 10. Job 3, 14 etc.

חָרְבָה (pro חַרְבָּה) f. *siccum*, *terra sicca* Gen. 7, 22: 2 Reg. 2, 8 etc.

חַרְבוֹן m. undè pl. constr. חַרְבוֹנֵי; *siccitates*, *æstus* Ps. 32, 4.

חַרְבוֹנָא n. pr. viri Esth. 1, 10, pro quo חַרְבוֹנָה 7, 9.

חָרַג undè fut. pl. יַחְרְגוּ forsan *contremiscunt* Ps. 18, 46, ubi prægnanter dicitur pro *trementes prodeunt* ex claustris suis. Sed in loco parallelo 2 Sam. 22, 46 legitur יַחְגְּרוּ.

חַרְגֹּל m. *locusta* Lev. 11, 22. — Rad. חרגל in arab. *saliit*, *saltitavit*.

חָרַד; imper. pl. חִרְדוּ; fut. יֶחֱרַד; 1) *tremuit*, *trepidavit* Ex. 19, 16. Jes. 10, 29, seq. ל causæ Job 37, 1. Gen. 42, 28: *trepidabant unus ad alterum*, prægn. pro *trepidantes convertebant se unus ad alterum*. — 2) seq. אֶל *metuit alicui*, *sollicitus fuit erga aliquem* 2 Reg. 4, 13. — 3) *trepidè accurrit*, *festinavit* 1 Sam. 16, 4. 21, 2. Hos. 11, 10, 11.

Hiph. הֶחֱרִיד; infin. הַחֲרִיד; part. מַחֲרִיד; *terruit*, *perterrefecit* Lev. 26, 6. Jud. 8, 12. Jes. 17, 2 etc. — Deriv. seq.

חָרֵד m. pl. חֲרֵדִים; 1) *trepidus*, *timidus* Jud. 7, 3: 1 Sam. 4, 13. — 2) *reveritus* Jes. 66, 2, 5. Esr. 10, 3.

חֲרָדָה f. constr. חֲרָדַת; pl. חֲרָדוֹת; 1) *trepidatio*, *tremor* Gen. 27, 33: 1 Sam. 14, 15 etc. — 2) *sollicitudo*, *studium* 2 Reg. 4, 13. — 3) n. pr. castrametationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 24.

חָרָה; inf. abs. חָרוֹ, constr. חֳרוֹת, fut. יִחֲרֶה, apoc. יְחַר; 1) *arsit*, *exarsit* (cognat. חָרַר) de irâ tantùm; undè dicitur חָרָה אַפּוֹ *exarsit ira ejus* Ex. 22, 23, seq. בְּ, rarius אֶל, semel עַל Zach. 10, 3, *contra aliquem*. Omisso חָרָה לוֹ, אַף *exarsit ei*, *iratus est*, vel חָרָה בְּעֵינָיו *exarsit* (ira) *in oculis ejus*. — Passim formulæ istæ tristitiam potius designant, ut Gen. 4, 5. Jon. 4, 4, 9. Neh. 5, 6.

Niph. נִחַר undè pl. נִחֲרוּ; part. נֶחֱרָה, pl. נֶחֱרִים; *iratus est* Jes. 41, 22. 45, 25, seq. בְּ *contra aliquem* Cant. 1, 6.

Hiph. הֶחֱרָה; fut. convers. וַיַּחַר; 1) *exardescere fecit* Job. 19, 11. — 2) *studiosus fuit; studiosè egit* Neh. 3, 20.

Hithp. fut. apocop. תִּתְחַר *irâ accendaris* Ps. 37, 1, 7, 8. Prov. 24, 19.

Tiph. תַּחֲרָה (ut תַּרְגֵּל), undè part. מְתַחֲרֶה *fervidè contendens* Jer. 22, 15; fut. תִּתַּחֲרֶה *fervidè contendes* Jer. 12, 5. — Deriv. תַּחְרָא, חָרוֹן, חֲרִי.

חֲרוּד n. pr. fontis Jud. 7, 1. Nom. gent. חֲרָדִי 2 Sam. 23, 25.

חֲרוּזִים m. pl. *torques, monilia, series margaritarum* ut in syr. et arab. Cant. 1, 10. — Rad. חרז.

חֲרוּל m. pl. חֲרִלִים; *urtica* Soph. 2, 9. Prov. 24, 31. Job 30, 7. — Rad. חרל.

חָרוֹן m. constr. חֲרוֹן; suff. חֲרוֹנִי; pl. חֲרוֹנִים, suff. חֲרֹנֶיךָ; 1) *ardor, æstus* Num. 25, 4 etc. et *res ardens* Ps. 58, 10. — 2) *ira ardens* Ps. 2, 5. 88, 17. Neh. 13, 18.

חָרוּץ m. pl. f. חֲרוּצוֹת; 1) *fossa* Dan. 9, 25. — 2) *acutus, acuminatus;* hinc מֹרֶג חָרוּץ *tribula acuta*, i. e. aculeis vel clavis acutis instructa Jes. 41, 15, et absque מֹרֶג id. Jes. 28, 27. Amos 1, 3. Job 41, 22. — 3) *decisio, judicium* Joël 4, 14. — 4) poët. *aurum* Zach. 9, 3. Ps. 68, 14. Prov. 3, 14 etc. — Rad. חָרַץ.

חָרוּץ (pro חֲרוּץ) m. pl. חֲרוּצִים et חֲרָצִים; 1) pr. *acer*, hinc *sedulus, expeditus* Prov. 10, 4. 12, 24. 21, 5. — 2) n. pr. viri 2 Reg. 21, 19. — Rad. חָרַץ.

חַרְחָר m. 1) *febris ardens* Deut. 28, 22. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 51. Neh. 7, 53. — Rad. חָרַר.

חֹרֶט m. 1) *scalprum* Ex. 32, 4. — 2) *stylus* instrumentum, hinc poët. de scripturæ genere Jes. 8, 1. — Rad. חרט in Syr. *incîdit, insculpsit;* conf. vicin. חָרַשׁ, חָרַת, חָרַץ.

חַרְטֻמִּים m. plur.; constr. חַרְטֻמֵּי; *scribæ sacri, scripturæ hieroglyficæ periti* apud Ægyptios, ἱερογραμματεῖς, Gen. 41, 8. Ex. 7, 11 etc. — Rad. חָרַט.

חֳרִי m. *æstus, ardor* iræ Ex. 11, 8. Jes. 7, 4 etc. — Rad. חָרָה.

חֹרִי m. 1) * *albedo*, propr. *pallida*, qualis est viminis cortice denudati, undè *vimen* ipsum Gen. 40, 16: סַלֵּי חֹרִי *canistra viminea.* Alii aliter, sed ad orationis seriem parùm aptè. Vid. cæterùm quæ diximus in *le Pentateuque avec une traduction française, etc.* Genèse, *p.* 251. * — 2) n. pr. populi Cananitici Gen. 14, 6. Deut. 2, 12 etc. — 3) n. pr. viror. Gen. 36, 22. Num. 13, 5.

חֲרֵי יוֹנִים pro חֳרִי יוֹנִים *stercora columbarum*, in Chethib 2 Reg. 6, 25 ubi Keri habet דְּבְיוֹנִים quod vid.

חָרִיט m. undè pl. חֲרִיטִים *loculi, marsupia* 2 Reg. 5, 23, de ornamentis mulierum Jes. 3, 22. — Rad. חרט in syr. *incîdit, insculpsit.* Conf. vicin. חָרַץ, חָרַשׁ, חָרַת.

חָרִיף n. pr. viri Neh. 7, 24. 10, 20, pro quo יוֹרָה Esr. 2, 18.

חָרִיץ m. undè pl. חֲרִיצִים et constr. חֲרִיצֵי; 1) *segmentum* 1 Sam. 17, 18. — 2) *acutus*, ut חָרוּץ; apoc. *tribula acuta* 2 Sam. 12, 31: 2 Chron. 20, 3. — Rad. חָרַץ.

חָרִישׁ masc. suff. חֲרִישׁוֹ; *aratio* 1 Sam. 8, 12, *tempus arationis* Gen. 45, 6. Ex. 34, 21. — Rad. חָרַשׁ.

חֲרִישִׁית f. *silens, quieta* Jon. 4, 8. — Rad. חָרַשׁ.

חָרַךְ undè fut. יַחֲרֹךְ Prov. 12, 27 : *capiet, assequetur*; sic vulgò post interpr. LXX, Vulgat. Chald. et Syr., sed al. *torruit, assavit*, collat. chald. חֲרַךְ *ussit, adussit* quod quidem magis accommodatum videtur, * nisi *interficiet* malis, haud minus congruum, collat. vicino חָרַג *interfecit.* * — Indè

חֲרַכִּים m. pl. *clathri, cancelli* Cant. 2, 9.

חָרַם undè part. pass. חָרֵם *simus* (*camus, qui a le nez trop retroussé*) Lev. 21, 18.

Hiph. הֶחֱרִים; infin. הַחֲרִם; fut. יַחֲרִים, convers. וַיַּחֲרֵם; 1) *consecravit, devovit* Deo urbes, homines, et alia quæ in bello contra Cananæos capta destruebantur Lev. 27, 28. Mich. 4, 13. — Hinc 2) *internecioni dedit, disperdidit* Deut. 2, 23. Jos. 8, 26 etc.

Hoph. הָחֳרַם; fut. יָחֳרַם; *devotus, consecratus est* Esr. 10, 8., *occisus est* Ex. 22, 19. Lev. 27, 29.—Indè חֵרֶם.

חָרֵם n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 38.

חָרֵם n. pr. viri Esr. 2, 32 etc.

חֵרֶם et חֵרֶם (Zach. 14, 11) m. suff. חֶרְמוֹ; plur. חֲרָמִים; 1) *devotio* rei ad interneccionem 1 Reg. 20, 42. Zach. 14, 11 etc.—2) *rete* piscatoris et aucupis Ezc. 26, 5. Hab. 1, 16 etc. Metaph. Eccl. 7, 26.

חָרְמָה n. pr. urbis regiæ Canaan Num. 14, 45 etc., olim צְפַת Jud. 1, 17.

חֶרְמוֹן n. pr. *Hermon*, jugum Antilibani Jos. 11, 3 etc.

חֶרְמֵשׁ masc. *falx* messoria Deut. 16, 9. 23, 26. — * Rad. חמשׁ *acutus fuit*, inserto ר. Conf. חַלָּמִישׁ.*

חָרָן 1) n. pr. oppidi Mesopotamiæ Gen. 11, 31 etc.—2) viri 1 Par. 2, 46.

חֲרָנִים n. pr. oppidi moabitici Jes. 15, 5 etc. Nom. gent. חֲרֹנִי Neh. 2, 10, 19, diversum à בֵּית חָרוֹן p. 92.

חַרְנֵפֶר n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

חָרָס cum ה parag. חַרְסָה; 1) *sol* poët. Jud. 8, 13. 14, 18. Job 9, 7, sic legend. Jes. 19, 18.—2) *scabies* Deut. 28, 27. — Rad. חרס; conf. arab. חרשׁ *scabit, scalpsit.*

חַרְסוּת vel חַרְסִית f. *figlina* officina; undè *porta figlinæ* officinæ Jer. 19, 2. Conf. חֶרֶשׁ — Rad. חרס.

חָרַף; part. act. חֹרֵף, undè cum suff. חֹרְפִי; fut. יֶחֱרַף; 1) pr. forsan ut in arab. *carpsit, decerpsit;* hinc transl. *carpsit conviciis, probris affecit, exprobravit* Ps. 69, 10. Prov. 27, 11. Job 27, 6 etc. — 2) denomin. à חֹרֶף *autumnum et hiemem transegit, hiemavit* Jes. 18, 6.

Niph. part. f. נֶחֱרֶפֶת *probro exposita, projecta* mulier, i. e. marito *tradita*, undè viro *desponsata* Lev. 19, 20. Sic Talmudic. חֲרוּפָה.

Pih. חֵרֵף; inf. חָרֵף; fut. יְחָרֵף; 1) *probris affecit, verbis probrosis provocavit* 1 Sam. 17, 26. Jes. 37, 4, Ps. 42, 11 etc. Constr. cum בְּ et לְ. — 2) seq. נֶפֶשׁ, *vitam projecit, vilem habuit;* hinc *eam periculo exposuit* Jud. 5, 18. — Deriv. seq.

חֵרֵף n. pr. viri 1 Par. 2, 31.

חֹרֶף m. *hiems cum autumno*, undè addito קֵיץ *integrum annum* consti-

tuit. Gen. 8, 22. Ps. 74, 17 etc: Metaph. *juventus* Job 29, 4.

חֶרְפָּה f. חֶרְפַּת, suff. חֶרְפָּתִי; pl. חֶרְפּוֹת, constr. חַרְפּוֹת; 1) *probrum, opprobrium* Jes. 54, 4. Job 16, 10 etc. Metonym. *objectum opprobrii* Joel 2, 17, Ps. 22, 7 etc. — 2) *pudenda* Jes. 47, 3.

חָרַץ; part. pass. חָרוּץ, pl. חֲרוּצִים; fut. יֶחֱרַץ; 1) pr. *incidit, secuit* ut vicin. חָרַשׁ, חָרַת. Lev. 22, 22: חָרוּץ *decisus, mutilus* Vulgat. *cicatricem habens.* — Hinc 2) *acuit, acuminavit* in formulâ proverbiali Ex. 11, 7: *adversus nullum Israëlitarum acuet canis linguam suam*, i.e. nemo Israëlitas vel leviter offendet. Jos. 10, 21. — 3) *decidit, definivit* 1 Reg. 20, 40. Jes. 10, 22. Job 14, 5. — 4) *alacer, expeditus fuit* 2 Sam. 5, 24.

Niph. part. f. נֶחֱרָצָה et נֶחֱרָצֶת *definitum, decretum* Jes. 10, 23. Dan 9, 26 etc. — Deriv. חֲרָצָן, חָרִיץ, חָרוּץ.

חֲרָצָב m. undè f. pl. חֲרָצֻבוֹת *vincula validè adstricta* Jes. 58, 6, trop. *tormina, cruciatus* Ps. 73, 4. — * Rad. חצב ut cognat. חָשַׁב undè חֶשֶׁב *cingulum*, collato vicino חָבַשׁ *ligavit*. Quod ad ח attinet, insertum est, ut sæpè accidit. *

חַרְצָן m. undè pl. חַרְצַנִּים *acini*, vel *omphaces* Num. 6, 4. — Rad. חָרַץ.

חָרַק; fut. יַחֲרֹק; *frenduit, striduit* dentibus Job 19, 6. Thren. 2, 16. Ps. 112, 10 etc.

חָרַר, pl. חָרוּ; *adustus est, canduit* de metallo Eze. 24, 11, hinc *exaruit* æstu, de ossibus Job 30, 29 (30), de hominibus Jes. 24, 6.

Niph. נָחַר et נִחַר; fut. יֵחַר; *adustus est* Jer. 6, 29. Eze. 15, 5, *arefactus est* Ps. 69, 4.

Pilp. inf. חַרְחַר *accendere* litem Prov. 26, 21. — Deriv. חַרְחָר et חַרְחָרִים m. pl. *loca arida* Jer. 17, 6.

חֶרֶשׁ m. plur. constr. חַרְשֵׁי, suff. f. חַרְשֵׁיהָ; *testa* Lev. 6, 28. Jes. 45, 9 etc., pro כְּלִי חֶרֶשׁ *vas testaceum* Prov. 26, 23. — Rad. חרשׁ vid. in חֵרֶם.

חָרַשׁ; part. act. חֹרֵשׁ, pl. constr. חֹרְשֵׁי; pass. f. חֲרוּשָׁה; inf. constr. חָרֹשׁ, fut. יֶחֱרַשׁ et יֶחֱרָשׁ; 1) ut cognat. חרשׁ, חָרַץ, חָרַת *incidit, insculpsit* Jer. 17, 1. — 2) *fabricatus est, elaboravit incidendo, exasciando* ligna, lapides, metalla 1 Reg. 7, 14. De Gen. 4, 22, vid. mox inter Deriv. Hinc metaph. *machinatus est* Prov. 6, 14. 12, 20. 14, 22. — 3) *aravit* bos Job 1, 14, homo, seq. בְּ jumenti Deut. 22, 10. Jud, 14, 18 etc. Transl. Hos. 10, 13. Job 4, 8. — 4) *surdus fuit* Mich. 7, 16, it. *obmutuit, siluit*, præsertim de Deo, homines non exaudiente Ps. 35, 22 etc. Ps. 28, 1: *Ne sileas à me*, prægnant. pro *ne silens te avertas à me.*

Niph. fut. f. תֵּחָרֵשׁ *arabitur* Jer. 28, 6. Mich. 3, 12.

Hiph. הֶחֱרִישׁ; part. מַחֲרִישׁ, pl. מַחֲרִישִׁים; fut. יַחֲרִישׁ; 1) *machinatus est* malum 1 Sam. 13, 9. — 2) *surdum egit* 1 Sam. 10, 27, et *mutum egit, siluit* Gen. 34, 9. Ps. 32, 3 etc., hinc *quievit, quietus fuit* Ex. 14, 14, seq. לְ *silentio prætermisit* aliquid Num. 30, 5, etc. et seq. accus. Job 11, 3. Soph. 3, 17: *Pro suo in te amore quiescet*, i. c. condonabit tibi peccata.

Hitph. fut. pl. יִתְחָרְשׁוּ *quietos se continebunt*, Jud. 16, 2. — Deriv. מַחֲרֶשֶׁת, מַחֲרֵשָׁה, יַחֲרִישִׁית et seq.

חָרָשׁ m. (pro חֲרָשׁ); constr. חֲרַשׁ; pl. חֲרָשִׁים, constr. חֲרָשֵׁי; 1) *sculptor* gemmarum Ex. 28, 11. — 2) *faber* ferri, lignorum etc. Ex. 35, 35. Jes. 44, 12 etc. Metaph. Eze. 21, 36.

חֵרֵשׁ (pro חֵרֵשׁ) m. pl. חֵרְשִׁים; *surdus* Ex. 4, 11. Ps. 38, 14 etc. Metaph. Jes. 29, 18.

חֶרֶשׁ m. pl. חֲרָשִׁים; 1) *opus fabrile*; hinc *vallis fabrorum*, propè Jerusalem 1 Chron. 4, 14. Neh. 11, 33. — 2) *artificium*, *præstigiæ* Jes. 3, 3. — 2) *silentium*, undè adverb. *silenter*, *clàm* Jos. 2, 1. — 4) n. pr. viri 1 Par. 9, 15.

חָרָשׁ m. pr. *incidens*, *secans*, undè forsan *instrumentum quo secatur* (*instrument*, *outil tranchant*) Gen. 4, 22.

חָרָשׁ m. cum ה local. חָרְשָׁה et additâ præpos. בַּחֲרָשָׁה; pl. חֲרָשִׁים; *sylva*, vel *cædua*, vel ex signif. chald. *implicata*, *condensa* 1 Sam. 23, 15. Jes. 17, 9: 2 Par. 27, 4 etc.

חֲרָשֶׁת f. 1) *sculptura*, *fabricatio* Ex. 31, 5. 35, 33. — 2) n. pr. loci in Palæstinâ boreali Jud. 4, 2, 13.

חָרֻת undè part. pass. חֲרוּת *insculptus* Ex. 32, 16. Conf. חָרַשׁ.

חָרֻת n. pr. sylvæ in tribu Judâ 1 Sam. 22, 5.

חָשׁוּף m. * pr. *decorticatus*, *denudatus*. 1 Reg. 20, 27: חָשׁוּפֵי עִזִּים *denudati* greges *caprarum*, scilicet pilis præ grandi ætate destituti, i. e. invalidi, imbecilles. Vulgò *parvi*, sed undenam significatio ista? * — Rad. חָשַׂף.

חָשַׂךְ; part. act. חֹשֵׂךְ; imper. חֲשֹׂךְ; fut. אֶחְשֹׂךְ, sed et וְאֶחְשֹׂךְ; תַּחְשֹׂךְ; 1) *cohibuit* Gen. 20, 6: 2 Sam. 18, 16. Jes. 58, 1 etc. — Indè 2) *tutum præstitit* ab aliquâ re, *servavit* Prov. 24, 11. Job 33, 18 etc. — 3) *denegavit* Gen. 22, 12, 16. 39, 9. — 4) *pepercit* Jes. 14, 6. Prov. 13, 24, etc. Seq. ל *reservavit* Job 38, 23.

Niph. fut. יֵחָשֵׂךְ *cohibebitur* Job 16, 2, sed retracto accentu יֵחָשֵׂךְ *reservabitur* Job 21, 30.

חָשַׂף; part. pass. pl. חֲשׂוּפֵי pro חֲשׂוּפִים; imper. fem. חֲשֹׂפִי; 1) *retexit* velum Jes. 47, 2; hinc *nudavit* Jes. 20, 4. Jer. 49, 10 etc. Metaph. *hausit*, *exhausit* Jes. 30, 14. Agg. 2, 16. — Deriv. חֶשְׂפָּה, מַחְשֶׂפֶת.

חָשַׁב; part. act. חֹשֵׁב; fut. יַחְשֹׁב, cum Makkef יַחְשֹׁב־, plur. in pausâ יַחְשְׁבוּ simulque cum נ parag. יַחְשְׁבוּן; 1) *cogitavit*, *mente agitavit* Gen. 50, 20. Jes. 10, 7; hinc seq. accus. *excogitavit* (*inventer*) Amos 6, 5. Ex. 31, 4, undè חֹשֵׁב *artifex* 2 Par. 26, 15, pecul. *polymitarius* Ex. 26, 1 etc. Plerumque in malam partem *machinatus est* Mich. 2, 3. Ps. 10, 2 etc. Seq. ל cum infin. *cogitavit*, *molitus est aliquid facere* 1 Sam. 18, 25. Jer. 18, 8 etc. — 2) *æstimavit*, *reputavit* Gen. 38, 15. Jes. 13, 17. Job 13, 24 etc. — 3) *imputavit* aliquid alicui Gen. 15, 6: 2 Sam, 19, 20. Ps. 32, 2. — 4) ut חָבַשׁ (conf. כֶּבֶשׂ et כֶּבֶשׂ *agnus*) *ligavit*, *adstrinxit*; indè חֶשֶׁב quod vid.

Niph. נֶחְשַׁב; fut. יֵחָשֵׁב; 1) *computatus*, *supputatus est* 2 Reg. 22, 7, seq. ל, עַל *annumeratus est* Jos. 13, 3: 2 Sam. 4, 2. — 2) *æstimatus*, *reputatus fuit* et constr. cum nominat.

Gen. 31, 15. Jes. 40, 15 etc., vel עִם, לְ, כְּ, בְּ; sed tunc *æquiparatus est* Jes. 2, 22. Thren. 4, 2. Job 18, 3. Ps. 88, 5 etc. — 3) *imputatus est* Lev. 7, 18. Ps. 106, 31 etc.

Pih. חִשֵּׁב; fut. יְחַשֵּׁב; 1) *cogitavit; meditatus est* Ps. 73, 16, *excogitavit* aliquid Prov. 16, 9, *machinatus est* malum Dan. 11, 24. Hos. 7, 15 etc. Etiam de rebus inanimat. ut Jon. 1, 4: *navis excogitabat* (i. e. *in eo erat*) ut frangeretur. — 2) *computavit, supputavit* Lev. 25, 27: 2 Reg. 12, 16 etc. — 3) *æstimavit, reputavit* Ps. 77, 6. 119, 59.

Hithp. fut. in pausâ יִתְחַשָּׁב *annumerabit se* Num. 24, 9. — Deriv. מַחֲשָׁבָה et seq.

חֵשֶׁב m. *cingulum* quo Ephod infra axillas corpori adstringebatur, inquit Braun (De vestit. sacerd. Hebr.) Ex. 28, 8. 29, 5. Lev. 8, 7 etc. Vulgat. *textura*. — Alii ab opere *polymito*, alii ab *artificioso* dictum esse volunt חֹשֵׁב. Sed. vid. Rad. חָשַׁב.

חֲשַׁבְדָּנָה n. pr. viri Neh. 8, 4.

חֲשַׁבְיָה n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

חֶשְׁבּוֹן m. 1) *ratio, intelligentia, prudentia* Eccl. 7, 25, 27. 9, 10. — 2) n. pr. urbis Num. 21, 25. Jos. 13, 17 etc.

חֶשְׁבֹּן m. undè pl. חֶשְׁבֹּנוֹת 1) *machinæ bellicæ* 2 Par. 26, 15. — 2) *artes, machinationes* pravæ Eccl. 7, 29.

חֲשַׁבְיָה, חֲשַׁבְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 6, 30. Esr. 8, 19 etc.

חֲשַׁבְנָה n. pr. viri Neh. 10, 26.

חֲשַׁבְנְיָה n. pr. viror. Neh. 3, 10. 9, 5.

חָשָׁה; infin. constr. חֲשׁוֹת fut. יֶחְשֶׁה; ut vicin. הָסָה, *siluit* Ps. 107, 29. Eccl. 3, 7; metaph. *quievit, cessavit* Jes. 62, 1. Ps. 28, 1 etc.

Hiph. הֶחֱשָׁה; imper. pl. הַחֲשׁוּ pro הַחֲשׁוּ; part. pl. מַחְשִׁים; sed fut. f. conv. וַתַּחַשׁ Job 31, 15, vid. in חוּשׁ; 1) *silere fecit, sedavit* Neh. 8, 11. — 2) intrans. *siluit* Jud. 18, 9. Ps. 39, 3 etc.; hinc *quievit* 1 Reg. 22, 3. Jes. 57, 11.

חֲשׁוּב n. pr. viror. 1 Par. 9, 14. Neh. 3, 11 etc.

חֲשׁוּקִים, vid. חֲשָׁקִים.

חֲשִׁיכָה, vid. חֲשֵׁכָה.

חָשַׁךְ; fut. יֶחְשַׁךְ; *obscurus, obscuratus, obtenebratus fuit* Ex. 10, 15. Jes. 5, 30. Eccl. 12, 3 etc.

Hiph. הֶחְשִׁיךְ; part. מַחְשִׁיךְ; fut. יַחְשִׁיךְ et יַחְשֵׁךְ; 1) *obscuravit* Amos. 5, 8. 8, 9; metaph. Job 38, 2. — 2) intrans. *obscurus fuit* Jer. 13, 16. Ps. 139, 12. — Deriv. seq.

חָשֵׁךְ m. undè pl. חֲשֵׁכִים *obscuri, ignobiles* Prov. 22, 29.

חֹשֶׁךְ m. suff. חָשְׁכִּי; *caligo, tenebræ* Gen. 1, 2. Ex. 10, 21 etc. Metaph. *ignorantia* Job 37, 19, *tristitia* Eccl. 5, 16, *miseria, pernicies* Jes. 9, 1. Ps. 18, 29. Eccl. 11, 8 etc. Conf. אוֹר.

חֲשֵׁכָה et חֲשִׁיכָה f.; constr. sine Daguesch leni in כ, חֲשֶׁכַת; pl. חֲשֵׁכִים; id. Gen. 15, 12. Jes. 50, 10. Ps. 18, 12. 139, 12 etc.

חֲשֻׁכָּה f. id. Mich. 3, 6.

חָשַׁל ut חָלַשׁ *prostravit, debilitavit;* hinc Niph. part. pl. נֶחְשָׁלִים *debilitati* Deut. 25, 18.

חַשְׁמַל vel חַשְׁמָל m. cum ה parag. חַשְׁמַלָּה vel חַשְׁמָלָה; *æs lævе*, i. e. politum Eze. 1, 14, 27. 8, 2. LXX et

Vulgat. *electrum*, al. *metallum ex ære et auro conflatum*, sed 8, 7 eodem contextu legitur נְחֹשֶׁת קָלָל *æs læve*. — Quoad etymon, compos. videtur ex נְחֹשׁ (abjecto נ per aphæresin) pro נְחֹשֶׁת, et ex מלט vel מלן in arab. *glaber, lævis fuit*.

חֹשָׁם n. pr. viri Esr. 2, 19 etc.

חַשְׁמוֹן n. pr. oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 27.

חַשְׁמוֹנָה n. pr. castramet. Israëlit. in deserto Num. 33, 29.

חַשְׁמַנִּים m. pl. *magnates*, Ps. 68, 32. — Rad. חשם in arab. *magnum famulitium habuit*.

חֹשֶׁן m. *pectorale* summi pontificis; quadratum erat et intus cavum; in hâc cavitate inclusa erant *Urim* et *Tummim*; adhærebant præterea annuli, catenulæ lapidesque pretiosi. Ex. 25, 7 etc. Lev. 8, 8 etc. LXX λογεῖον. — Rad. חשן *omina captavit, auguratus est*, collat. נָחַשׁ, juxta quosd. veter. lexicographos; aliis est, ut arab. חשן *pulcher fuit*, sed parùm probabil.

חָשַׁק ut vicin. חָזַק *adhæsit*, metaph. *addictus fuit* alicui, *summo amore amplexus est* eum, seq. בְּ Gen. 34, 8. Deut. 7, 7 etc. Jes. 38, 17: *amasti vitam meam è foveâ interitûs*, prægn. pro *amans extraxisti è foveâ*. — 2) cum לְ antè infin. *placuit, libuit ei* aliquid facere 1 Reg. 9, 19: 2 Par. 8, 6.

Pih. חִשֵּׁק (denom. à חֲשָׁקִים) *perticis conseruit, conjunxit* Ex. 38, 28.

Puh. part. pl. מְחֻשָּׁקִים *perticis juncti, conserti* Ex. 27, 17. — Deriv. sequuntur.

חֶשֶׁק m. suff. חִשְׁקִי; *desiderium, deliciæ* 1 Reg. 9, 1. Jes. 21, 4 etc.

חֲשׁוּקִים et חֲשֻׁקִים m. pl. *perticæ* conserentes columnas tabernaculi sacri et aulæa sustinentes Ex. 27, 10 etc.

חִשֻּׁקִים m. pl. *radii rotæ*, quibus modiolus et apsis conjunguntur 1 Reg. 7, 33.

חַשָּׂרָה vel חֲשָׂרָה f. undè constr. חֲשַׂרַת; *congregatio, collectio* 2 Sam. 22, 12, in parallel. Ps. 18, 12 est חֲשֵׁכָה q. vid in חָשַׁךְ.

חֲשָׁרִים m. pl. *modioli* rotæ, in quibus radii congregantur 1 Reg. 7, 3. — Rad. חשר in arab. *congregavit*.

חָשָׁשׁ m. *gramen torridum, fœnum* Jes. 5, 24. 33, 11. — Rad. חשׁשׁ, conf. קָשַׁשׁ.

חַת m. suff. חִתְּכֶם; pl. חִתִּים; 1) *fractus* 1 Sam. 2, 4, metaph. *consternatus* Jer. 46, 5. — 2) *terror* Gen. 9, 2. Job 41, 25. — Rad. חָתַת.

חֵת n. pr. viri Cananæi, à quo nomen accepit tribus Cananæa, dicta quoque modò בְּנֵי חֵת, modò חִתִּי, pl. חִתִּים. Gen. 10, 15. Deut. 7, 1. Jos. 1, 4 etc. Latiùs de totâ Cananitarum gente 2 Reg. 7, 6.

חָתַת; part. act. חֹתֵת; inf. constr. לַחֲתוֹת; fut. יַחְתֵּה; *cepit, accepit* Jes. 30, 14. Ps. 52, 7. Prov. 6, 27, sed 25, 22 prægn. dicitur, pro *cepit et coacervavit*. — Indè מַחְתֶּה.

חִתָּה f. undè constr. חִתַּת; *terror* Gen. 35, 5. — Rad. חָתַת.

חִתּוּל m. *fascia* Ex. 30, 21. — Rad. חָתַל.

חַתְחַתִּים pl. m. *terrores* Eccl. 12, 5. — Rad. חָתַת.

חִתִּי, vid. חֵת.

חִתִּית f. suff. חִתִּיתוֹ Eze. 32, 32, ubi Keri habet חִתִּיתִי; *terror* Eze. 32, 23, 26, sed 26, 17 : *terror eorum* i. e. *terror quem incutiunt.* — Rad. חָתַת.

חָתַךְ *concidit, incidit* ut apud Chald. et Rabbin. Indè Niph. נֶחְתַּךְ *decisum, definitum est* Dan. 9, 24.

חָתַל undè Puh. חֻתַּל *fasciis involutus fuit* Eze. 16, 4, et Hoph. inf. abs. הָחְתֵּל *fasciis involvendo,* ibid. — Deriv. חִתּוּל et

חַתְלָה f. suff. חַתְלָתוֹ *fascia ejus* Job 38, 9.

חֲתַלּוֹן n. pr. oppid. in Syriâ Damasc. Eze. 47, 15. 48, 1.

חָתַם; part. act. חוֹתֵם, pass. חָתוּם et חָתֵם, pl. חֲתוּמִים et חֲתֻמִים; inf. abs. חָתוֹם; imper. חֲתֹם; fut. יַחְתֹּם; 1) *sigillo signavit, obsignavit* (conf. vicin. אָטַם, חָטַם) 1 Reg. 28. 1. Jer. 32, 10, 44 etc. Hinc — 2) *perfecit, complevit* Eze. 28, 12. Dan. 9, 24. — 3) *clausit, conclusit, recondidit,* Deut. 32, 34. Cant. 4, 12 seq. בְּעַד Job 9, 7 : *obsignat stellas* i. e. veluti sigillo apposito obtegit eas ne solitam lucem emittant; seq. בְּ Job 33, 16 : *admonitionem eorum obsignat.* i. e. forsan : altè menti eorum imprimit; et Job 37, 7 : *manum omnis hominis obsignat,* i. e. impedit quominùs homo eâ uti possit ad laborandum.

Niph. נֶחְתַּם; inf. absol. נֵחָתוֹם; *obsignatum est* Esth. 3, 12. 8, 8.

Pih. pl. חִתְּמוּ לָמוֹ *concluserunt sibi* domos, vel latebras, i. e. latitant Job 24, 16.

Hiph. הֶחְתִּים *obstructus fuit* Lev. 15, 3. — Deriv. seq.

חוֹתָם, vid. חוֹתָם *sigillum.*

חִתָּמָה id. Gen. 38, 25.

חָתָן; m. constr. חֲתַן, suff. חָתְנוֹ; pl. חֲתָנִים, undè cum suff. חֲתָנָיו; 1) *sponsus* Jes. 62, 5. Ps. 19, 6; de Ex. 4, 25 : חֲתַן דָּמִים *sponsus sanguinum,* vid. quæ dixi in *Le Pentat.* etc. Exode, pag. 27, 32, 33. — 2) *gener* Gen. 19, 12. Jud. 15, 6. — 3) *affinis* 2 Reg. 8, 27. — Indè חֲתֻנָּה et forsan חֲתַן, undè part. act. חוֹתֵן, suff. חֹתְנוֹ, חֹתְנֵךְ; *Ex. 3, 1 (et ubicumque de Moysis affini agitur), vulgò *socer, pater uxoris,* sed probab. *frater uxoris*; rationes attuli in *Le Pentat.* etc. Exode, pag. 28, 29. — 2) *socer* Jud. 19, 4 seq.; sed nota ibidem חֹתְנוֹ explicari per אֲבִי נַעֲרָה *pater puellæ,* quòd profectò non egisset auctor, si חוֹתֵן per seipsum *socerum* tantummodò significaret. *— Fem. חוֹתֶנֶת undè cum suff. חוֹתַנְתּוֹ *socrus ejus* Deut. 27, 23.

Hithp. הִתְחַתֵּן; fut. יִתְחַתֵּן *affinitatem iniit* cum aliquo, filiam ejus in matrimonium ducendo, vel suam ipsius tradendo; constr. cum אֶת, בְּ, לְ, Gen. 34, 9. Jos. 23, 12 : 2 Chron. 18, 1 etc.

חֲתֻנָּה f. undè cum suff. חֲתֻנָּתוֹ *nuptiæ ejus* Cant. 3, 11.

חָטַף ut חָטַף; fut. יַחְטֹף; *rapiet* Job 9, 12. — Indè

חֶטֶף m. pr. *rapina,* hinc *prædo* Prov. 23, 28, pro אִישׁ חֶטֶף.

חָתַר; imper. חְתָר; fut. יַחְתֹּר, *perrupit, perfodit* seq. בְּ Eze. 8, 8 etc. *irrupit* seq. accus. Job. 24, 16, בְּ Amos 9, 12, metaph. *remigavit* Jon. 1, 13. — Deriv. מַחְתֶּרֶת.

חָתַת; pl. חַתּוּ, imper. pl. חֹתּוּ;

fractus, contritus est, hinc metaph. *territus, consternatus fuit* Jes. 20, 5. Jer. 8, 9. Job 32, 15 etc.

Niph. נָחַת (quod formâ suâ convenit cum Niph. et Pih. verbi נָחַת); fut. יֵחַת, cum ה parag. יֵחַתָּה; *fractus, confractus est* Jes. 7, 8. 51, 6, metaph. *territus est*, seq. מִן *aliquâ re* Jes. 30, 31. 31, 4. Jer. 10, 2, seq. מִפְּנֵי *ab aliquo timuit* Jer. 1, 17. Eze. 2, 6. 3, 9.

Pih. חִתֵּת, 2 pers. חִתַּתָּ pro תִּתַּתְתָּ; 1) intrans. *perfractus est* Jer. 51, 57. — 2) *terruit* Job 7, 14.

Hiph. הֶחְתִּית et defectiv. הֵחֵת, undè 2 pers. הַחִתֹּתָ, 1 pers. הֶחְתַּתִּי; fut. יָחֵת; undè cum suff. יְחִתֵּנִי, cum suff. pl. f. יְחִיתַן pro יְחִתֵּן; *fregit, contrivit* Jes. 9, 3, metaph. *terruit* Jer. 1, 17. 49, 37. Hab. 2, 17. Job 31, 34. — Deriv. חַת, חִתָּה, חִתִּית, מְחִתָּה, חַתְחַתִּים et

חֲתַת m. 1) *terror* Job 6, 21. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 23.

ט

ט nona alphabeti littera, hebraïcè טֵיט *Têt*, vel *Thêth* cum aspiratione sonans; in numeralibus valet *novem*. — Permutatur cum צ, ת et ד; quæ permutationes constant, præsertim ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur.

טאט, vid. טוא.

טָבְאֵל, in pausâ טָבְאַל, n. pr. viror. Jes. 7, 6. Esr. 4, 7.

טְבוּלִים m. pl. *mitræ, tiaræ* Eze. 23, 15. — Rad. טָבַל *tinxit*; sic vulgò, sed potius ab æthiop. טבלל *involvit, obvolvit fasciis*.

טַבּוּר m. vulgò post LXX, Vulgat. et ex Talmudistarum usu *umbilicus*, sed forsan *quilibet locus editus, mons* ut in Samarit. Jud. 9, 37, ubi respondet רָאשֵׁי הֶהָרִים *cacuminibus montium* vers. 36; sed. Eze. 38, 12 terram sanctam, signat quam reliquis terris eminentiorem habebant Hebræi, conf. 6, 2. 33, 28. 35, 12. 38, 8. — Rad. טבר ferè id quod vicin. צָבַר *congessit, coacervavit*.

טָבַח; part. pass. טָבוּחַ; infin. constr. et imp. טְבֹחַ; 1) *mactavit, jugulavit* animal ad esum (conf. cognat. זָבַח) Gen. 43, 16. Prov. 9, 2 etc. — 2) *occidit, interfecit* homines Eze. 21, 15. Thren. 2, 11 etc. — Deriv. מַטְבֵּחַ et seq.

טַבָּח m. pl. טַבָּחִים; pr. *mactator*, hinc 1) *coquus* 1 Sam. 9, 23, 24. — 2) *carnifex, satelles regius*, cujus erat sontes trucidare Gen. 37, 36: 2 Reg. 25, 8 etc.

טֶבַח m. suff. f. טִבְחָה; 1) *mactatio* Jes. 53, 7. Prov. 7, 22, it. *cædes* Jes. 34, 2. Jer. 48, 15 etc. — 2) metonym. *animal mactatum. epulæ ex eo paratæ* Gen. 43, 16. Prov. 9, 2. — 3) n. pr. viri Gen. 22, 24.

טַבָּחָה f. undè pl. טַבָּחוֹת *coquæ* 1 Sam. 8, 13.

טִבְחָה f. suff. טִבְחָתִי; 1) *mactatio* Jer. 12, 3. Ps. 44, 23. — 2) meton. *animal mactatum* 1 Sam. 25, 11.

טִבְחַת nom. propr. oppid. Syriæ, vid. בֶּטַח

טָבַל; part. act. טֹבֵל; fut. יִטְבֹּל; 1) *tinxit, intinxit, immersit* Gen. 37, 31. Lev. 9, 9. Ruth 2, 14 etc. — 2) intrans. *immersit se* 2 Reg. 8, 15.

Niph. נִטְבַּל *intinctus, immersus est* Jos. 3, 15. — Deriv. טְבוּלִים

טְבַלְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 11.

טָבַע; fut. יִטְבַּע, cum ה parag. et in pausâ יִטְבָּעָה; *immersus, demersus, submersus fuit* Jer. 38, 6. Ps. 9, 16 etc., it. *infixus est* lapis in fronte 1 Sam. 17, 49.

Puh. טֻבַּע *submersus est* Ex. 15, 4.

Hoph. הָטְבַּע id. Jer 38, 22, it. *infixus fuit* Job 38, 6. Prov. 8, 25. — Indè

טַבַּעַת f. suff. טַבַּעְתּוֹ; pl. טַבָּעוֹת; constr. טַבְּעֹת, suff. טַבְּעֹתֵיהֶם; 1) *annulus sigilli* Gen. 41, 42. Esth. 3, 10. — 2) *annulus* quivis, sigillo carens Ex. 25, 26. 35, 22 etc. — 3) Plur. טַבָּעוֹת n. pr. viri Esr. 2, 43.

טַבְרִמּוֹן n. pr. viri 1 Reg. 15, 18.

טַבָּת n. pr. oppid. in tribu Ephraïm Jud. 7, 22.

טֵבֵת *Tebeth*, mensis Hebræorum decimus, à Januarii novilunio ordiens Esth. 2, 16. Vid. Hieron. in Eze. 39, 1.

טָהוֹר m. constr. טְהוֹר et טְהַר; pl. טְהוֹרִים; f. טְהֹרָה, pl. טְהֹרוֹת; 1) *mundus, purus* physico et morali sensu Gen. 7, 2. Lev. 13, 17. Ps. 12, 7 etc. — 2) subst. *puritas* Prov. 22, 11. — Rad. sequitur.

טָהַר; f. טְהֹרָה, in pausâ טְהֹרָה; imper. טְהַר, in pausâ טָהֵר; fut. יִטְהַר; pr. *nituit, splenduit* ut vicin. זָהַר, צָהַר; hinc *purus fuit, factus est* physico et morali sensu Lev. 7, 19: 2 Reg. 5, 12. Job 4, 17. Prov. 20, 9 etc.

Pih. טִהַר; partic. מְטַהֵר; infin. constr. טַהֵר, cum. suff. טַהֲרִי; imper. טַהֵר, cum. suff. טַהֲרֵנִי; fut. יְטַהֵר; 1) *purgavit* populum, regionem etc. Eze. 24, 13. 39, 12. Mal. 3, 3 etc. — 2) *mundum declaravit* Lev. 13, 6. Ps. 51, 4 etc.

Puh. part. f. מְטֹהָרָה *mundata* Eze. 22, 24.

Hithp. הִטַּהֵר (pro הִתְטַהֵר), pl. in pausâ הִטַּהֲרוּ (mutato priore Kamets ante aliud, propter euphoniam, in Segol); part. מִטַּהֵר, pl. מִטַּהֲרִים; imp. pl. הִטַּהֲרוּ; fut. יִטַּהֵר; *mundavit se* Gen. 35, 2. Lev. 14, 4. Esr. 6, 20 etc. — Deriv. טָהוֹר et seq.

טֹהַר m. suff. f. טָהֳרָה; 1) *nitor* ætheris Ex. 24, 10. — 2) *purificatio* Lev. 12, 4, 6.

טֹהַר m. undè cum suff. טָהֳרוֹ *splendor ejus* Ps. 89, 45.

טָהֳרָה fem. constr. טָהֳרַת; suff. טָהֳרָתוֹ; 1) *mundities* 2 Par. 30, 19. — 2) *purificatio* Lev. 13, 35. 14, 2. Neh. 12, 45 etc. Lev. 12, 4, 5: *sanguis purificationis* i. e. à quo puerpera purificanda erat.

טוּא vel טָאָא forsan *lutosus fuit*, collat. arab. طَأَطَ *lutum*. Indè טִאטָא *lutum everrit* Jes. 14, 23. — Deriv. מַטְאֲטֵא.

טוֹב infin. et præt. cujus plur. טָבוּ (fut. repeti solet à יָטַב); 1) *bonum esse*; sed semper impers. in formulis — a) טוֹב לִי *bonum mihi est, benè cedit mihi, benè valeo*; hoc sensu seq. אֶל 1 Sam. 20, 11. — b) טוֹב בְּעֵינַי *placet mihi*; et ità seq. ל Job 10, 3, et עַל in Esth. Neh. et Par. — 2) *pulchrum, suavem esse* Num. 24, 5. Cant. 4, 10. — 3) *hilarem, lætum esse* 1 Sam. 25, 36: 2 Sam. 13, 28. Esth. 1, 10.

Hiph. הֵטִיב, 2 pers. הֵטִיבְתָּ (Fre-

quentior est forma הֵיטִיב à יָטַב); 1) *benè, rectè fecit* aliquid 1 Reg. 8, 18 : 2 Reg. 10, 30. — 2) *benefecit* alicui Eze. 36, 11. — 3) *ornavit* Hos. 10, 1. — 4) *exhilaravit* Eccl. 11, 9. — Deriv. seq.

טוֹב m. suff. טוֹבָם; plur. טוֹבִים; constr. טוֹבֵי; f. טוֹבָה, constr. טוֹבַת, suff. טוֹבָתָם; pl. טֹבוֹת; suff. טוֹבֹתָיו; 1) *bonus* physico sensu Ex. 3, 8 : 2 Reg. 3, 19, morali Jes. 5, 20. Thren. 3, 25 : Prov. 22, 9 = טוֹב עַיִן *homo benigni oculi* i. e. misericors; לֹא טוֹב *malus, improbus* Prov. 18, 5. 20, 23. Subst. *bonum, honestum* Deut. 6, 24. Job 7, 7, et adverb. *benè, rectè* Ruth 3, 13 : 2 Sam. 3, 13; hinc עָשָׂה טוֹב *bonum, honestum fecit, benè egit, honestè vixit*, hinc עָשָׂה טוֹב עִם *benignè egit cum* aliquo. Formulas quasdam prætermittimus, quarum aliæ intellectu facillimæ sunt, aliæ jam expositæ, ubi de Radice egimus. — 2) *pulcher, formosus* de hominibus Gen. 6, 2. Ex. 2, 2, de rebus Gen. 1, 4, 12 seq. Jes. 5, 9 etc. — 3) *jucundus, suavis* Gen. 3, 6. Cant. 1, 2. Ps. 133, 2 etc. — 4) *felix* Jes. 3, 10. Eccl. 5, 4 etc. — 5) *eximius, præstans* Ps. 69, 17. 109, 21. — 6) *hilaris, lætus* 1 Reg. 8, 66. Esth 8, 8 etc. — 7) n. pr. regionis Jud. 11, 3 : 2 Sam. 10, 6.

טוֹב אֲדֹנִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 17, 8.

טוּב m. suff. טוּבוֹ; 1) *bonitas* rei Ps. 119, 66, Dei, *benignitas* divina Jer. 31, 14. Ps. 25, 7 etc. — 2) *optimum, præstantissimum* alicujus rei Gen. 45, 18, 20 etc. — 3) *bona, opes, divitiæ, res pretiosæ* Gen. 24, 10. Deut. 6, 11. — 4) *formositas* Hos. 10, 11, *splendor* divinus Ex. 33, 19. — 5) *felicitas* Job 20, 21. 21, 16. Prov. 11, 10. Ps. 128, 5. — 6) *hilaritas* Deut. 28, 47. Jes. 65, 14.

טוּבָה f. suff. טוּבָתְךָ; 1) *bonum, pars bona* Ps. 86, 17. Neh. 5, 19. 13, 31 etc. — 2) *benignitas* Ps. 65, 12. — 3) *bona, opes* Eccl. 5, 10. — 4) *felicitas* Ps. 16, 2. 106, 5.

טוֹבִיָּה et טוֹבִיָּהוּ n. pr. viror. Zach. 6, 10. Esr. 2, 60. Neh. 2, 10.

טָוָה 1) pr. ut in arab. *convolvit, contorsit*, hinc *nevit* Ex. 35, 25. — 2) *famem passus est, jejunavit*, collat. chald. טְוִי *jejunium* et arab. طَوَى *fames*. Notat. Schultens (ad Haririi Consess. pag. 4, 136, 142) Arabes viscera vacua longâque inediâ collapsa dicere *complicari, convolvi*. — Deriv. מַטְוֶה.

טוּחַ; præt. טָח et טַח Jes. 44, 18 (tanquam à טָחַח); part. act. טָח undè plur. טָחִים, constr. טָחֵי; *obducere, oblinere* parietem calce Lev. 14, 42 : 1 Par. 29, 4 etc. Cum dupl. accus. Eze. 13, 10 etc. Metaph. Jes. 44, 18.

Niph. infin. הִטּוֹחַ *oblini, obduci* Lev. 14, 43, 48. — Deriv. טִיחַ, טְחוֹת.

טוֹטָפוֹת f. pl. *frontalia* in quibus sententias ex lege petitas Moyses inscribi voluit Ex. 13, 16. Deut. 6, 8. 11, 18. In Nov. Testam. φυλακτήρια, apud Rabb. תְּפִלִּין vocantur, et sunt schedæ membranaceæ, quas fronti carpoque sinistro alligatas Judæi inter precandum gestare solent. — Rad. est forsan טוּף ut in arab. *circumdedit*; conf. chald. טַוְטְפָא, טַוְטְפְתָּא *armilla, tiara*.

טוּל in Kal inusit.

Hiph. הֵטִיל, 1 pers. הֲטִלְתִּי; imper. plur. cum suff. הֲטִילֵנִי, fut. יַטִּיל, convers. וַיַּטֵּל; *jecit, dejecit, ejecit, projecit, immisit* 1 Sam. 18, 11. Jer. 16, 13. Jon. 1, 4 etc.

Hoph. הוּטַל; fut. יוּטַל et יֻטַּל; *prostratus, jactus, ejectus est* Jer. 22, 28. Ps. 37, 24. Job 41, 1. Prov. 16, 33.

Pilp. טַלְטֵל, undè part. cum suff. מְטַלְטֶלְךָ *projiciens te* Jes. 22, 17. — Deriv. טַלְטֵלָה.

טור m. pl. טוּרִים et טִרִים, constr. טוּרֵי; 1) *paries circumductus* (german. *Ringmauer*), *septum* Eze. 46, 23. — 2) *ordo, series* Ex. 28, 17 seq. 39, 10 seq. — Rad. טור *circumdedit* ut vicin. תור, דור.

טוּשׁ, undè fut. יָטוּשׁ *volat* de aquilâ Job 9, 26.

טָחָה forsan ut in arab. طَحَا *expandit*, hinc Pihl. טִחֲחָה et altero ה mutato in ן (ut in Hithp. verbi שָׁחָה) טִחֲוָה; undè part. pl. constr. מְטִחֲוֵי־קֶשֶׁת: *extendentes arcum, sagittarii* Gen. 21, 16.

טְחוֹת f. pl. *præcordia, renes*, sic plerique; undè Ps. 21, 8: *veritatem desideras in præcordiis* (hominis), et Job 38, 36: *quis posuit in præcordiis* (tuis). Quod optimè cum præcedenti versu connectitur; alii tamen *occulta, abscondita*, vertunt. — Rad. טוּחַ.

טְחוֹן m. *mola* manuaria Thren. 5, 13. — Rad. טָחַן.

טְחוֹרִים m. pl. constr. טְחוֹרֵי, suff. טְחוֹרֵיכֶם; *mariscæ, tumores ani*, vel *ani* ipsi 1 Sam. 6, 11, 17, et in Keri pro Chethib עֲפָלִים, Deut. 28, 27: 1 Sam. 5, 6, 9. — Rad. טחר forsan *promicuit*, collat. arab. طَهَرَ *conspicuus fuit*.

טַחַח, undè טַח, vid. טוּחַ

טָחַן; part. act. טוֹחֵן; infin. abs. טָחוֹן; imper. f. טַחֲנִי; fut. וַיִּטְחַן; *contrivit* Ex. 32, 20, hinc *moluit* Num. 11, 8. Deut. 9, 21. Jud. 16, 21, metaph. *moluit faciem pauperis* i. e. oppressit eum Jes. 3, 15. Hoc verbum significat *duram servitutem*; et etiam abjectissimam sortem illam, quâ mulieres in pistrinis ad molas versandas cogebantur; conf. Ex. 11, 5. Jes. 47, 2. Hoc sensu tàm commodè intelligitur Job 31, 10, quàm de venereo coitu. — Deriv. טְחוֹן et seq.

טַחֲנָה f. *mola* Eccl. 12, 4.

טְחֹנוֹת f. pl. *molitrices, molares dentes* Eccl. 12, 3.

טִיחַ m. *tectorium* Eze. 13, 12. — Rad. טוּחַ.

טִיט m. 1) *cœnum, lutum* 2 Sam. 22, 43. Job 41, 22. — 2) *argilla* Jes. 41, 25. Nah. 3, 14. — Rad. טוט

טִירָה f. constr. טִירַת; pl. טִירוֹת, suff. טִירוֹתֵיהֶם, טִירוֹתָם; pr. *murus circumductus* (conf. טוּר), dein *locus muro, pariete septus*, undè *arx, propugnaculum* Cant. 8, 9, *it. *series tentoriorum* unius tribûs Gen. 25, 16. Num. 31, 10. Eze. 25, 4. Ps. 69, 26: 1 Par. 6, 39. * — Rad. טור.

טַל m. in pausâ טָל; suff. טַלָּם; *ros* Gen. 27, 28. Jes. 26, 19. Zach. 8, 12 etc. — Rad. טָלַל.

טָלָא undè part. pass. טָלוּא, pl. טְלָאִים, f. טְלוּאָה, pl. טְלָאוֹת; *assuit, resarsiit, ex multis pannis consuit*

sicque *maculis grandioribus* i.e. panno assuto similibus, *distinxit* (conf. german. *Fleck* maculam et panni frustum assutum notans). Gen. 30, 32 seq. Eze. 16, 16.

Puh. part. מְטֻלָּא, undè plur. f. מְטֻלָּאוֹת *resartæ* de calceis Jos. 9, 5.

טְלָאִים, vid. טֶלֶא et טֶלֶם.

טֶלֶה m. constr. טֵלֵה; *agnellus* 1 Sam. 7, 9. Jes. 65, 23. — Rad. טלה forsan et syr. טלא *recens fuit.*

טַלְטֵלָה f. *projectio* Jes. 22, 17. — Rad. טול.

טֶלֶא m. undè pl. טְלָאִים pro טְלָיִים; *agnelli* Jes. 40, 11.

טָלַל; 1) *leviter humectavit* ut in arab., vel potius denom. à טַל, *rore humectavit.* — 2) ut vicin. צָלַל, *obumbratus est, tectus est;* undè Pih. fut. cum suff. יְטַלְלֵנּוּ *conteget illud* Neh. 3, 15. — Deriv., saltem quoad formam, טַל.

Pilp. טַלְטֵל, vid. in טול.

טֶלֶם n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15. 24, juxta plures id quod טְלָאִים 1 Sam. 15, 4.

טַלְמוֹן n. pr. viri Esr. 2, 4 etc.

טָמֵא; 2 pers. f. טָמֵאת; infin. טָמְאָה; fut. יִטְמָא; *immundus, impurus, pollutus fuit,* præsertim immunditie leviticâ Lev. 11, 24 seq. Eze. 22, 4 etc.

Niph. נִטְמָא, 2 pers. f. נִטְמֵאת, m. pl. נִטְמֵאתֶם et נִטְמֵתֶם; part. pl. נִטְמָאִים; *polluit se* Num. 5, 13. Eze. 20, 30. Hos. 5, 3 etc.

Pih. טִמֵּא; inf. constr. טַמֵּא, cum suff. טַמֵּאָכֶם; fut. יְטַמֵּא; 1) *polluit, impuravit* Lev. 15, 31, hinc *profanavit* templum Ps. 79, 1, *stupravit* Gen 34, 5. Eze. 18, 6, etc. — 2) *immundum declaravit* Lev. 13, 3. 8, 11 etc. — 3) *contaminari se passus est* Eze. 20, 26.

Puh. part. f. מְטֻמְּאָה *polluta* Eze. 4, 14.

Hithp. הִתַּטֵּמֵא pro יִתְטַמֵּא, undè fut. יִטַּמֵּא pro יִתְטַמֵּא; *polluit se*, seq. בְּ vel לְ *aliquâ re* Lev. 11, 24, 43 etc. — Hothp. הָטַמֵּא id. Deut. 24, 4. — Deriv. seq.

טָמֵא m. constr. טְמֵא; pl. טְמֵאִים; fem. טְמֵאָה, constr. טְמֵאַת, *pollutus, impurus* immunditie leviticâ Lev. 5, 2. Deut. 14, 19, morali Eze. 22, 5. Job 14, 4.

טְמֵאָה fem. constr. טְמֵאַת, suff. טְמֵאָתֵךְ; pl. constr. טְמֵאוֹת, suff. טְמֵאוֹתֵיכֶם; 1) *immundities, impuritas* Lev. 5, 3. 7, 21. — 2) meton. *res immunda* Lev. 16, 19. Jud. 13, 7, 14: 2 Chron. 29, 16.

טָמֵה ut טָמֵא *pollutus fuit;* hinc נִטְמִינוּ *sorduimus*, ut optimè Vulgat. Job 18, 3.

טָמַן; part. pass. טָמוּן, pl. טְמֻנִים, constr. טְמוּנֵי; fem. טְמוּנָה; infin. constr. טְמוֹן, suff. טָמְנוֹ; imper. טְמוֹן, suff. טָמְנֵהוּ; fut. יִטְמֹן; *abdidit, abscondit* Gen. 35, 4. Jos. 2, 6. Job 31, 33 etc. Seq. לְ *reservavit* Job. 20, 26. *Abscondit laqueum, rete* i. e. insidias struxit Ps. 9, 16. 140, 6 etc. Prov. 19, 24: *abscondit piger manum suam in paropsidem*, i. e. immissam recipere cunctatur, summâ cum tarditate epulatur.

Niph. imper. הִטָּמֵן *absconde te* Jes. 2, 10.

Hiph. fut. יַטְמִין *abscondet* 2 Reg. 7, 8. — Deriv. מַטְמוֹן.

טֶנֶא m. suff. טַנְאֵךְ; ut Chald. צְנָא, *corbis, canistrum* Deut. 26, 2, 4. — Rad. טנא.

טָנַף ut in chald. et syr. *inquinatus, pollutus est*; hinc Pih. fut. cum suff. אֲטַנְּפֵם *inquinabo eos* Cant. 5, 3.

טָעָה ut תָּעָה *erravit*, undè Hiph. הִטְעָה, *errare fecit* Eze. 13, 10.

טָעַם; infin. abs. טָעֹם; imper. pl. טַעֲמוּ; fut. יִטְעַם 1) *gustavit, saporem exploravit* Job 12, 11. — 2) *sensit, percepit sapore* 2 Sam. 19, 36, metaph. *mente percepit* Ps. 34, 9. Prov. 31, 18.—3) *delibavit. perparùm manducavit* 1 Sam. 14, 24. Jon. 3, 7. — Deriv. מַטְעַמִּים et seq.

טַעַם m. suff. טַעְמוֹ; 1) *gustus, sapor* cibi Num. 11, 8. Jer. 48, 11. Job 6, 6, metaph. *mens, ratio* Ps. 34, 1, *judicium* Ps. 119, 66. Prov. 11, 22, *prudentia, prudens oratio* Job 12, 20. Prov. 26, 16. — 2) *sententia*, decretum Jon. 3, 7.

טָעַן undè imper. pl. טְעֻנוּ *onerate* jumenta Gen. 45, 17.

Puh. part. pl. constr. מְטֹעֲנֵי חֶרֶב *transfossi* gladio; ita in dialect. chald. syr. et arab.

טַף m. in. pausâ טָף, suff. טַפְּכֶם; *parvulus* et collect. *parvuli* utriusque sexûs Gen. 34, 29. Eze. 9, 6 etc., et forsan latiori sensu Num. 32, 16: 2 Par. 20, 13 etc. De Gen. 47, 12 quod vertunt: *pro ratione familiæ* vid. in טֶה. — Rad. טפף.

טָפַח undè Pih. טִפַּח 1) *extendit, expandit* cœlum Jes. 48, 13. — 2) denom. à טֶפַח, *palmâ, manibus* vel *gestavit* mater infantem, vel *permulsit* Thren. 2, 22. Vulgat. *educavit*; ità et Kimchi. — Deriv. מְטַפַּחַת et seq.

טֶפַח m. pl. טְפָחוֹת; 1) pr. *manus extensa*; hinc *palma, palmus*, mensura quatuor digitorum. 1 Reg. 7, 26 etc. Ps. 39, 6: *dies palmares* i. e. brevissimi.—2) in architecturâ forsan *mutuli*, lapides quibus trabium capita incumbunt 1 Reg. 7, 9. LXX γείσεα.

טֹפַח m. *palmus* Ex. 25, 25 etc.

טִפְחִים m. pl. *gestationes*, vel *permulsiones* Thren. 2, 20.

טָפַל; part. act. טֹפֵל, pl. constr. טֹפְלֵי; fut. יִטְפֹּל; pr. ut in dialecto Talmud. *sarsit, assuit*, hinc transl. *concinnavit, finxit* falsa Ps. 119, 69. Job 13, 4. Ellipticè Job 14, 17: *fingis super iniquitatem meam*, vel potius *super pœnam iniquitatis meæ* i. e. pœnam pœnæ adjungis, peccata mea puniendo.

טִפְסָר m. pl. cum suff. f. טִפְסְרַיִךְ, quasi à סָפַר; *dux princeps* Jer. 51, 27. Nah. 3, 17.—Rad. latet; equidem apud Persas תאושר est *dux belli*, sed etymon istud incertum videtur.

טָפַף undè infin. absol. טָפוֹף *minutis passibus incedendo* (*en piétinant*), quod parvulorum est atque mulierum delicatarum Jes. 3, 16. Vicin. est דָּבַב ex usu arab. *leniter incessit*. — Deriv. טַף.

טָפַשׁ 1) ut in chald. *pinguis fuit*, metaph. *stupidus fuit* Ps. 119, 70.

טַפַּת n. pr. mul. 1 Reg. 4, 11.

טָרַד forsan ut in chald. syr. et arab. *trusit, propulit*; hinc part. act. טֹרֵד *trudens* stillicidium i. e. jugiter fluens, ità ut gutta guttam trudat Prov. 19, 13. 27, 15.

טָרוֹם in Chethib Ruth, 3 14 ut טֶרֶם *nondùm*.

טָרַח 1) ut in chald. *fatigatus est*. — 2) forsan *trusit, dispulit*, undè Hiph. fut. יַטְרִיחַ *dispellit* serenitas nubem Job, 37, 11. — Indè.

טֹרַח m. suff. טָרְחֲכֶם; *onus, molestia* Deut. 1, 12 Jes. 1, 14.

טָרִי m. undè f. טְרִיָּה *recens* Jud. 15, 15. Jes. 1, 6. — * Sic vulgò, sed potius *exsiccata*, modò ad orationis seriem attendatur; nam verosimillimum est maxillam asini quam in viâ et fortuito casu reperit Samson (Jud. loc. cit.), non *recentem* fuisse, sed carne nudatam et *desiccatam*. Haud secus Jes. 1, 6, רְכָכָה בַשָּׁמֶן *emollita oleo* quod evidenter referri debet ad מַכָּה טְרִיָּה, dici nequaquàm potest de plagâ recenti sed planè convenit vulneri neglecto in quo sanies inveterata duruit.* — Rad. טרה.

טֶרֶם pr. nomen, sed usu in particul. abiit, sive nudam, sive compos. בְּטֶרֶם, מִטֶּרֶם, et signif. 1) *priusquàm, antequàm* seq. præter. Prov. 8, 25. Ps. 90, 2, futur. 2 Reg. 2, 9. Jes. 66, 7. Job 10, 21, infin. Agg. 2, 15 et Soph. 2, 2 ubi occurrit etiam pleonast. בְּטֶרֶם לֹא. — 2, *nondùm* seq. præt. 1 Sam. 3, 7, sæpiùs fut. Gen. 2, 5. Ex. 10, 7 : 1 Sam. 3, 3 etc. — Etymon prorsùs incertum.

טָרַף; part. act. טֹרֵף, pl. constr. טֹרְפֵי; infin. absol. טָרוֹף; inf. constr. טָרֹף; fut. יִטְרָף; semel יִטֶּרֶף Gen. 49, 27, undè in pausâ יִטְרָף; *discerpsit, dilaceravit*, pr. de feris Gen. 37, 33. Deut. 33, 20 etc. Metaph. de Deo Hos. 6, 1. Ps. 50, 22, de irâ Job 16, 9. 18, 4.

Niph. fut. יִטָּרֵף *discerpetur* Ex. 22, 12. Jer. 5, 6.

Puh. טֹרַף, in pausâ טָרָף, *discerptus est* Gen. 37, 33. 44, 28.

Hiph. imp. cum suff. הַטְרִיפֵנִי *cibum discerpere me facias* i. e. *ciba me* Prov. 30, 8. — Deriv. seq.

טָרֵף m. *recens, viride*, de folio. Gen. 8, 11. * Sic vulgo sed melius forsan *mansum, dentibus confectum, dilaniatum*. Hanc explanationem solam commendat etymologia. *

טֶרֶף m. suff. טַרְפּוֹ; pl. טְרָפִים, constr. טַרְפֵי; 1) *animal dilaniatum, præda* Job 4, 11 etc. Ps. 76, 5 : *montes prædæ* i. e. montes ubi latitant prædatores et undè prorumpunt. Eze. 17, 9 : *omnia discerpta germinis* i. e. quodcumque à germine avellitur. — 2) *cibus* Mal. 3, 10. Prov. 31, 15. Ps. 111, 5.

טְרֵפָה f. *dilaniatum*, collect. *pecudes dilaniatæ* à feris Gen. 31, 39. Ex. 22, 12 etc.

י

י, decima alphabeti littera hebraïcè יוד *Yód* vel *Jód* sonans; in numeralibus valet *decem*. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio* vel in verbis tanquàm *præformativa* tertiæ personæ masc., vel in nominibus prout *heemantica*; — 2) *in medio*, ubi per *Epenthesin* in Verbis Defectivis secundâ radicali et quiescentibus mediâ antè affomantes syllabicas inseritur; — 3) *in fine*, vel Verborum, et tunc afformantem assyllabicam secundæ pers. fœm. Imperativi et Futuri constituit; vel Nomina formans *Patronymica, Genti-*

lia, quæque ad eorum classem referri possunt; aut *Pronomen Suffix.* primæ pers. sing. notans, aut demùm *Paragogicam* exhibens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

יָאַב *avidè desideravit, concupivit* (conf. cognat. אָוָה, אָבָה) seq. ל Ps. 119, 131.

יָאַהּ, ut נָאָה, נַאֲוָה *pulcher, decorus fuit*; hinc f. in pausâ לָהּ יָאתָה impers. *te decet* Jer. 10, 7.

יְאוֹר, vid. יָאַר.

יְאַזַנְיָהוּ, יַאֲזַנְיָה et contract. יְזַנְיָהוּ, יְזַנְיָה n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23. Jer. 35, 3. 40, 8. 42, 1 etc.

יָאִיר n. pr. viror. Num. 32, 41 etc. Patron. יָאִירִי 2 Sam. 26, 20.

יָאַל in Kal inusit.* propr. et primariò *fortunæ se commisit*, *ausus est*; hinc latiori significatu *temerè periculum adiit*, *temerarius*, *consilio præceps*, *stultus fuit.* Conf. quæ dixi in *Le Pentat., avec une traduction, etc.*, Genèse, pag. 96, et Exode, pag. 16, 17.

Niph. נוֹאַל *temerarius, stultus fuit, stultum egit* Num. 12, 11. Jes. 19, 13. Jer. 5, 4. 50, 36.

Hiph. הוֹאִיל; imper. הוֹאֵל, et cum Makkeph. הוֹאֵל־; futur. apocopat. יֹאֶל cum conver. et retroacto accentu וַיּוֹאֶל (sed וַיֹּאֶל vid. in אָלָה); *ausus est* (*s'avisa, se hasarda*) Gen. 18, 27, 31. Ex. 2, 21. Deut. 1, 5 et ubicumquè vulgò vertitur *cœpit* *; de eo, qui aliorum precibus cedens aliquid facit, *voluit, placuit ei* 2 Sam. 7, 29. Job 6, 9. Constr. modò seq. gerundio, modò verbo finito, additâ, vel omissâ copulâ.

יְאֹר et יְאוֹר masc. cum ה locali יְאוֹרָה; suff. יְאֹרִי; pl. יְאֹרִים, constr. יְאוֹרֵי, suff. יְאֹרֵיהֶם; *fluvius*, vox origine Ægypt., sæpiùs de *Nilo* usurpata Gen. 41, 1. Ex. 1, 22 etc., de alio fluvio Dan. 12, 5, 6, 7. Plur. יְאֹרִים *fluvii* Jes. 33, 21. Job 28, 10, special. *brachia* et *canales Nili* Eze. 29, 3 seq. 30, 12. Ps. 78, 44. Jes. 7, 18. 19, 6. 37, 25.

יָאַשׁ, ut in arab. يَئِسَ, *desperavit, spem, animum abjecit*; undè Niph. נוֹאַשׁ id. seq. מִן *destitit ab* aliquo 1 Sam. 27, 1. Part. נוֹאָשׁ *desperatus* Job 6, 26. Impers. *desperatum est* Jes. 57, 10. Jer. 2, 25. 18, 12.

Pih. inf. יְאַשׁ *spe destituere* Eccl. 2, 20.

יְאשִׁיָּה et יֹאשִׁיָּהוּ n. pr. viror. Zach. 6, 10 : 2 Reg. 23, 23 etc.

יִאְתְרִי n. pr. viri 1 Par. 6, 6, qui vers. 26, אֶתְנִי scribitur.

יָבַב undè Pih. fut. f. תְּיַבֵּב *vociferabitur*, *clamabit* Jud. 5, 28. Sic in chald. syr. et in arab. ابب.

יְבוּל m. suff. f. יְבוּלָהּ et יְבֻלָהּ; *proventus* terræ Lev. 26, 4. Hab. 3, 16. Ps. 67, 7 etc.—Rad. יָבַל.

יְבוּס n. pr. *Jebus*, nomen antiquum Jerusalem Jud. 19, 10, 11 etc. Nom. gent. יְבוּסִי i. e. vel *Jebusæus* et collect. *Jebusæi* gens Cananæa Gen. 10, 16. Jos. 15, 63. Esr. 9, 1 etc., vel urbs ipsa Jos. 15, 8. 18, 16, et forsan poët. de Jerusalem Zach. 9, 7.

יְבַחַר n. pr. viri 2 Sam. 3, 15 etc.

יָבִין n. pr. viror. Jos. 11, 1. Jud. 4, 2. Ps. 83, 10.

יָבֵשׁ, vid. יָבֵשׁ.

יָבַל in Kal inusit. Hiph. הוֹבִיל, undè fut. יוֹבִיל; 1) *tulit, obtulit* munera Soph. 3, 10. Ps. 68, 30. 76, 12. — 2) *duxit* Jer. 31, 9. Ps. 60, 11. 108, 11. — 3) *produxit* terra.

Hoph. הוּבַל undè fut. יוּבַל; 1) *ductus est* Jes. 53, 7. Jer. 11, 19. Ps. 45, 15 etc., *delatus est* ut in sepulcrum Job 10, 19. 21, 30, 32. — 2) *allatus, oblatus est* Jes. 18, 7. Hos. 10, 6. 12, 2. — Deriv. אוּבַל, תֵּבֵל, יוּבָל, יְבוּל, בּוּל, et seq.

יְבָל m. 1) *ductus*; plur. יְבָלִים, undè constr. יִבְלֵי־מַיִם *ductus aquarum, aquæ ductus* Jes. 30, 25. 44, 4. Ita Symmach. et optimè Radici convenit; minùs congruit *fluminis, rivi* significatio. — 2) n. pr. viri Gen. 4, 20.

יַבָּל m. undè f. יַבֶּלֶת *myrmeciis* seu *verrucis laborans* Lev. 22, 22; ità communiter Hebræi. LXX μυρμηκιῶν, Vulgat. *habens papulas;* aliis est *diffluens* sanie; sed *fluendi* notio arbitraria videtur.

יִבְלְעָם n. pr. oppid. in tribu Manasse Jos. 17, 11. Jud. 1, 27 etc.

יָבָם m. suff. יְבָמִי; *levir, mariti frater*, qui uxorem fratris aut propinqui alterius sine liberis defuncti lege mosaïcâ ducere cogebatur Deut. 25, 5-9.—Indè denom.

Pih. יִבֵּם; inf. cum suff. יַבְּמִי; imper. יַבֵּם; *leviri officium præstitit* Gen. 38, 8. Deut. 25, 5, 7.

יְבִמָה fem. undè cum suff. יְבִמְתֵּךְ, יְבִמְתּוֹ; *fratria, uxor fratris* Deut. 25, 7, 9, it. *uxor leviri* Ruth. 1, 15. — Rad. יבם.

יַבְנְאֵל n. pr. oppid. in tribu 1) Judâ Jos. 15, 11;—2) Nephtali Jos. 19, 33.

יַבְנֶה n. pr. oppid. ad mare Mediterraneum 2 Par. 26, 6.

יִבְנְיָה et יִבְנְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 9, 8.

יַבֹּק n. pr. torrentis qui, Basanitis montibus oriundus, in Jordanem sedejicit Gen. 32, 23. Deut. 2, 37. Jos. 12, 2 etc.

יְבָרְכְיָהוּ n. pr. viri Jes. 8, 2.

יִבְשָׁם n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָבֵשׁ; infin. absol. יָבֹשׁ; constr. יָבְשׁ, יִבְשַׁת, fut. יִיבַשׁ et יִבַּשׁ, semel יִבּוֹשׁ (Hos. 13, 15); *aridus fuit, exaruit, exsiccatus fuit*, de terrâ, plantis, etc. (conf. חָרַב) Gen. 8, 14. Jes. 15, 6 etc., de vi, succo vitali Ps. 22, 16. Dicitur etiam de ipso humore qui consumitur, veluti de fluviis et mari Gen. 8, 13. Joël 1, 20. Job 14, 11.

Pih. יִבֵּשׁ, undè fut. f. תְּיַבֵּשׁ, et cum suff. et ו convers. וַיְבַשֵּׁהוּ pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ; *arefecit* Nah. 1, 4, Job 15, 30. Prov. 17, 22.

Hiph. הוֹבִישׁ; fut. יוֹבִישׁ; 1) *arefecit* Jos. 2, 10. 4, 28.—2) *exaruit* Joël 1, 10, 12, 17, metaph. vers. 12.

יָבֵשׁ, ut בּוּשׁ, undè Hiph. הוֹבִישׁ et הֹבִאישׁ Jes. 30, 5; 1) *pudefecit* 2 Sam. 19, 6.—2) *pudefactus est* Jes. 30, 5. Jer. 2, 26. Joël 1, 11. Zach. 9, 5 etc. —3) *pudenda commisit*, Hos. 2, 7. — Deriv. seq.

יָבֵשׁ m. plur. יְבֵשִׁים; f. יְבֵשָׁה, pl. יְבֵשׁוֹת; 1) *siccus, aridus* Num. 6, 3. Ezc. 17, 24. Job 13, 25 etc. — 2) n. pr. oppidi Galaaditarum quod etiam יָבִישׁ Jud. 21, 8: 1 Sam. 11, 1. 3, it. viri 2 Reg. 15, 10.

יַבָּשׁ m. undè f. יַבָּשָׁה et יַבֶּשֶׁת; *aridum;* hinc בַּיַּבָּשָׁה *in arido, sicco pede* Ex. 14, 16. Jos. 4, 22 etc. De *terrâ, continente*, Gen. 1, 9. Ex. 4, 9. Ps. 66, 6 etc.

יִגְאָל n. pr. viror. Num. 13, 7: 2 Sam. 23, 36 etc.

יָגַב, undè part. act. pl. יֹגְבִים et יוֹגְבִים *aratores, agricolæ* 2 Reg. 25, 12 in Keri, Jer. 52, 16. Vid. גוּב. — Indè

יָגֵב m. undè pl. יְגֵבִים *agri* Jer. 39, 10.

יָגְבֵּהּ undè cum ה parag. יָגְבְּחָה n. pr. in tribu Gad Num. 32, 35 etc.

יִגְדַּלְיָהוּ n. pr. viri Jer. 35, 4.

יָגָה in Kal inusit. 1) *doluit animo, mœstus fuit;* conf. vicin. יָגַע, —2) *sejunctus, remotus fuit* ut הָגָה.

Niph. part. נוּגֶה pro נוֹגֶה undè pl. constr. נוּגֵי *mœsti* ut prohibiti *à conventu sacro* Soph. 3, 18. Plur. f. נוּגוֹת *mœstæ* Thren. 1, 4.

Pih. יִגָּה undè fut. conv. וַיַּגֶּה pro וַיְיַגֶּה *mœrore affecit* Thren. 3, 33.

Hiph. הוֹגָה; part. pl. cum suff. f. מוֹגַיִךְ; fut. pl. cum נ parag. et mutatâ tertiâ radic. ה in י, תּוֹגִיוּן; 1) *mœrore affecit, afflixit* Jes. 51, 23. Thren. 1, 5, 12. 3, 32. Job 19, 2. — 2) *removit* 2 Sam. 20, 13. — Deriv. תּוּגָה et

יָגוּן m., suff. יְגוֹנָם; *mœror, mœstitia* Gen. 42, 38. Jes. 35, 10. Jer. 31, 13 etc.

יָגוּר n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 21.

יָגִיעַ m. *defessus*, undè pl. constr. יְגִיעֵי כֹחַ *defessi roboris* i. e. robore destituti Job 37, 17. — Rad. יָגַע.

יְגִיעַ m. suff. יְגִיעֲךָ, in pausâ יְגִיעֶךָ; pl. יְגִיעִים undè cum suff. יְגִיעַי; 1) *labor, defatigatio* Gen. 31, 42 — 2) meton. *quod labore comparatur, quæstus, opes* Deut. 28, 33. Jes. 45, 14 etc. — Rad. יָגַע.

יְגִיעָה f. undè constr. יְגִיעַת *fatigatio* Eccl. 12, 12. — Rad. יָגַע.

יָגְלִי n. pr. viri Num. 34, 22.

יָגַע; fut. יִיגַע et יִגַּע, pl. in pausâ יִיגָעוּ et יִגָּעוּ; 1) *laboravit, operatus est.* Ponitur absol. Jes. 49, 4. Job 9, 29 etc., seq. accus. Jes. 62, 15, aliàs seq. בְּ Jos. 24, 13. Jes. 47, 12. 62, 8. — 2) *defatigatus fuit* 2 Sam. 23, 10. Jes. 40, 31; seq. בְּ rei.

Pih. יִגַּע *defatigavit* Jos. 7, 3. Eccl. 10, 15.

Hiph. הוֹגִיעַ *defatigavit* aliquem, *molestus fuit* ei, seq. accus. pers. et בְּ rei, Jes. 43, 23, 24. Mal. 2, 17. — Deriv. יְגִיעַ, יְגִיעָה, יְגִיעָה et seq.

יָגָע masc. *quod labore comparatum est* Job 20, 18.

יָגֵעַ m. *defatigatus, lassus* Deut. 25, 18: 2 Sam. 17, 2. Plur. יְגֵעִים *fessi, molesti, molestiâ pleni*, de sermonibus per metalepsin Eccl. 1, 8.

יְגַר Gen. 31, 47, vid. Lexic. Chald.

יָגֹר, יָגֹרְתָּ, יָגֹרְתִּי; ut גּוּר *metuit, formidavit* seq. acc. Ps. 119, 39. Job 3, 25. 9, 28, seq. מִפְּנֵי Deut. 9, 19. 28. 68.—Indè

יָגֹר m. *metuens, timidus* Jer. 22, 25. 39, 17.

יָד c. sed sæpiùs f.; constr. יַד, suff. יָדִי, יָדְךָ, in pausâ יָדֶךָ, cum ה parag. יָדְכָה; יָדְכֶם pro יַדְכֶם; dual. יָדַיִם, sed יָדַי Eze. 13, 18; constr. יְדֵי, suff. יְדֵיכֶם, יָדָיו, יָדֵיהוּ, יָדַי;

plur. f. יָדוֹת, constr. יְדוֹת; propriè *manus*, sed *manus cum brachio*, semel de stellionis *pedibus* Prov. 30, 28. Verùm, quia variæ sunt multæque conditiones ac officia manûs, ideò ad varia significanda transfertur. — 1) Formulæ præcipuæ in quibus primaria *manûs* notio servatur, sunt: a) *manus mea est cum* (אֶת, עִם) *aliquo* i. e. adsum, opem fero ei 1 Sam. 22, 17: 2 Sam. 3, 12: 2 Reg. 15, 19. — b) *manus mea est in, contra* (בְּ) *aliquem* i. e. vim, injuriam illi infero Gen. 37, 27. Jos. 2, 19 etc. Ità de manu Dei puniente Ex. 9, 3. Jud. 2, 15 etc., rarò tutante, opem ferente 2 Par. 30, 12. Esr. 9, 2; adde formulas similes Ex. 7, 4. Ruth. 1, 13, sed in bonam partem Jes. 25, 10. — c) *fuit manus Dei super* (עַל) *aliquem*, sæpiùs in bonam partem Esr. 7, 6, 28. 8, 18, 31; sic Jes. 1, 25, sed in malam Amos 1, 8, et ità seq. אֶל Eze. 13, 9. Sed eadem locutio, haud secus atque *invaluit, cecidit manus Dei super* (אֶל, עַל) *aliquem*, valet: *Spiritu Sancto inspirari cæpit vates sacer* 1 Reg. 18, 46: 2 Reg. 3, 15. Eze. 1, 3 etc.; quæ significatio ex ipsâ materiâ adjunctisque facilè deducitur; et ità Jer. 15, 17: מִפְּנֵי יָדֶךָ *propter divinum spiritum tuum*, quem mihi indidisti. — d) *manum dedit, porrexit* (נָתַן) i. e. vel confirmavit aliquid 2 Reg. 10, 15, vel pollicitus est Esr. 10, 19, vel alicui sese dedidit (conf. *victas manus dare*) Jer. 50, 15: 2 Par. 30, 8 etc. Sic 1 Par. 29, 24: *dedit manum sub aliquo* i. e. ipsi se subjecit. — e) *non cum manu, cum defectu manûs* i. e. nullâ hominum ope adhibitâ, sed nutu tantùm Dei Job 34, 24. Dan. 8, 25. De Jes. 8, 11, vid. pag. 197 in חֲזָקָה. — f) יָד לְיָד *è manu, in manum* i. e. per omnes generationes et cum לֹא partic. neg. *nunquàm* Prov. 6, 15. — g) *manum ad, super* (עַל, לְ) *os posuit* i. e. tacuit siluit Job 21, 5. 29, 9. 40, 4. Mich. 7, 16, it. *super caput* i. e. graviter luxit 2 Sam. 13, 19. Jer. 2, 37. Aliæ perplures sunt locutiones, quarum sensus legenti faciliùs patet. Dual. יָדַיִם *utraque manus* hominis, pro plurali quandoque usurpatur Jes. 13, 7. Job 4, 3. Prov. 6, 17. — 2) Metonym. dicitur a) de *rebus, quæ manuum formam referunt;* vel *ipsarum quoquo modo vices gerunt*, ut sunt *cardines* extremis asseribus veluti manus immissi Ex. 26, 17, 19. 36, 22, 24, et *axes* rotarum qui manuum instar rotas tenent 1 Reg. 7, 32, 33; — b) de *latere*, quia manus et brachia sunt ad latera corporis. Dual. רְחַב יָדַיִם *spatiosus utroque latere, latè patens* Gen. 34, 21. Jes. 33, 21 etc. In singul. *ripa* fluvii Ex. 2, 5. Deut. 2, 37. Plur. יְדוֹת *fulcra lateralia* solii regii quæ ab utroque latere erant 1 Reg. 10, 19, et *prominentiæ laterales* basium columnarum 1 Reg. 7, 35. — c) de *loco* in genere Num. 2, 17. Deut. 23, 13. Jes. 56, 5. Eze. 21, 24, et forsan Jos. 8, 20 ut benè notat Masius in Commentar. — d) de *plagâ*, quia manu verberatur Job 20, 22; — e) pr. de *manipulo* seu parte rei capiendâ inter dividendum, hinc generatim de *parte, portione* Gen. 43, 34. 47, 24. 2. Jer. 6, 3. Dan. 1, 20 etc.

— f) de *potestate*, *robore* quæ in manibus præsertim sedem habent Jes. 28, 2. Ps. 76, 6; hinc de *potentiâ* Ex. 14, 31, *auxilio* Deut. 32, 36, et *ductu*, *instituto* 1 Par. 23, 18. Esr. 3, 10 etc.; ità probabiliùs Job 27, 11 : *docebo vos de Dei agendi ratione* i. e. de iis quæ Deus agere solet in suo rerum humanarum regimine. Hunc sensum valdè commendat hemischium alterum : *Quæ sunt apud Omnipotentem* recondita *non celabo*. — g) de *monumento*, quia manu monstramus et indicamus 1 Sam. 15, 12: 2 Sam. 18, 18. — 3) Cum præpositionibus varios induit significatus, quandoque propriam vim nominis amittit, ut ubiquè ex orationis serie legenti facilè patet : a) בְּיַד פ׳ *ope*, *ministerio alicujus* Ex. 4, 13. Num. 15, 23. Jer. 37, 2 etc., *cum* (*avec*) Gen. 32, 14 : 1 Sam. 14, 34 etc., *penès* Gen. 9, 2. Ex. 4, 21. Eccl. 7, 25 etc., *coram*, *in conspectu* 1 Sam. 21, 14. Job 15, 23. — b) כְּיַד in formulâ כְּיַד הַמֶּלֶךְ *pro manu regis*, est forsan *pro liberalitate regiâ* 1 Reg. 10, 13. Esth. 1, 7. 2, 18. — c) לְיַד *ad latus*, *juxta* 1 Sam. 19, 3. Prov. 8, 3 etc. — d) מִיַּד פ׳ *potestate alicujus*, sæpiùs servatâ manûs vel brachii imagine. — e) עַל יַד, עַל יְדֵי seq. nomine loci (excipe 2 Par. 17, 15, 16) *ad latus*, *juxta*; seq. nomine personæ, post verba tradendi, mandandi, *super manum*, *in manus* Gen. 42, 37. Jer. 18, 21 etc., vel *ductu*, *more*, *ad modum* Esr. 1, 8 : 1 Par. 25, 3 etc. — Quoad etymon. referunt permulti יַד ad יָדָה *manu projecit* vel *protendit*, sed videtur esse nomen primitivum.

יִדְאָלָה n. pr. oppid. in tribu Zabulon Jos. 19, 15.

יִדְבָּשׁ n. pr. viri 1 Par. 4, 3.

יָדַד undè pl. יָדוּ 1) ut יָדָה, *jecit*, *projecit* sortem Joël 4, 3. Nah. 3, 10. Obad. 1, 11. — 2) ut דוד, *dilexit*, undè — Deriv. יְדִידוּת, יְדִיד.

יָדָה; undè imper. pl. יְדוּ *projicite*, *jaculamini* Jer. 50, 14. Conf. cognat. יָדַד.

Pih. infin. constr. יַדּוֹת; fut. conv. plur. וַיְיַדּוּ pro וַיַּדּוּ; ut in Kal *projecit* Zach. 2, 4. Thren. 3, 53.

Hiph. הוֹדָה undè pl. הוֹדִינוּ; part. מוֹדֶה, pl. מוֹדִים; infin. constr. הוֹדוֹת; imper. pl. הוֹדוּ; fut. יוֹדֶה et servatâ præform. יְהוֹדֶה, cum suff. אוֹדְךָ, in pausâ et cum נ epenth. אוֹדֶךָּ, servatâ præform. ה, אַהוֹדֶנּוּ; 1) *professus*, *confessus est* seq. accus. Prov. 28, 13, עַל Ps. 32. 5. — 2) *laudavit*, *celebravit* seq. acc. Gen. 29, 35 : 1 Reg. 8, 33. Ps. 7, 18 etc., לְ Ps. 75, 2. Esr. 3, 11 : 1 Par. 29, 13 etc.

Hitph. הִתְוַדָּה; part. מִתְוַדֶּה, pl. מִתְוַדִּים; infin. cum suff. הִתְוַדֹּתוֹ; fut. יִתְוַדֶּה; 1) *confessus est* Dan. 9, 4, seq. accus. rei Lev. 5, 5. 16, 21. 26, 40, עַל rei Neh. 1, 6. 9, 2. — 2) *celebravit* seq. לְ 2 Par. 30, 2. — Deriv. תּוֹדָה, הוֹדוֹת.

יְהוּ n. pr. viror. 1 Par. 27, 21. Esr. 10, 42.

יְדוֹן n. pr. viri Neh. 3, 7.

יְדוּעַ n. pr. viror. Neh. 10, 22. 12, 11.

יְדִיתוּן, יְדוּתוּן et יְדִתוּן n. pr. Levitæ, qui à Davide choro musico præfectus erat, nec non posterorum qui

arti musicæ operam dabant 1 Par, 9, 16. Neh. 11, 17. Ps. 29, 1 etc.

יַדַּי n. pr. in Keri Esr. 10, 42, ubi Chethib יְדַי refert.

יָדִיד m. undè constr. יְדִיד, suff. יְדִידִי; pl. יְדִידִים, suff. יְדִידֶיךָ; f. יְדִידָה, pl. יְדִידוֹת; 1) *dilectus, amicus* Deut. 33, 12. Jes. 5, 1. Ps. 60, 7 etc. — 2) *amabilis, jucundus* Ps. 84, 2, et substant. *suavitas*, al. *amor* Ps. 45, 2.— Rad. יָדַד.

יְדִידָה n. pr. mul. 2 Reg. 22, 1.

יְדִידוּת f. *objectum dilectionis* Jer. 12, 7. — Rad. יָדַד.

יְדִידְיָה n. pr. viri 2 Sam. 12, 25.

יְדָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 10: 1 Par. 4, 37.

יְדִיעֲאֵל n. pr. viri 1 Par. 7, 6.

יְדוּתוּן vid. יְדִיתוּן.

יְדְלָף n. pr. viri Gen. 22, 22.

יָדַע; pl. cum ן parag. יְדָעוּן; part. act. יוֹדֵעַ, suff. יוֹדְעִי; pl. יוֹדְעִים, constr. יוֹדְעֵי, suff. יוֹדְעֶיךָ; f. יֹדַעַת; part. pass. יָדוּעַ undè constr. יְדוּעַ, pl. יְדֻעִים; infin. absol. יָדוֹעַ; constr. דַּעַת, cum suff. f. דַּעְתָּהּ; imper. דַּע; cum ה parag. דְּעָה, cum suff. דְּעֵהוּ; fut. יֵדַע et semel יִיַּדַע, cum ה parag. אֵדְעָה, et in pausâ אֵדָעָה, cum suff. אֵדָעֲךָ; plur. cum ן parag. יֵדְעוּן; pr., ut exemplis videtur, significat actum qui visum sequitur, ubi quis aut sensibus et mente gaudet, aut obfirmato animo non est. Igitur 1) pr. *animadvertit oculis* Ex. 2, 4. Deut. 34, 10: 1 Sam. 22, 3. Jes. 6, 9. 40, 21 etc.; it. tactu Gen. 19, 33, plerumque mente, seu *intellexit* Gen. 15, 8. Jud. 13, 21 etc. — 2) *rescivit* audiendo Gen. 9, 24. Deut. 11, 2 etc.; et *re ipsâ expertus est*, Job 5, 25. Eccl. 8, 7 et ferè ubicumquè de minis agitur. — 3) *novit, cognovit* aliquem, aliquid Gen. 29, 5. 30, 29 etc. Jes. 53, 3: יְדוּעַ חֹלִי *expertus infirmitatem*. Sæpè de venereo concubitu per euphemismum usurpatur ut Gen. 4, 1. Jud. 11, 39 etc.— 4) *scivit* aliquid; et constr. cum accus., בְּ, עַל, infin. nudo, gerundio, particip., verbo finito et integrâ sententiâ. Gen. 43, 24. Jes. 29, 4. Jer. 1, 6. 38, 24. Job 32, 22. 37, 16. Eccl. 4, 13. Neh. 10, 29 etc.—5) *prævidit, opinatus est* Jer. 50, 24. Ps. 33, 8. Job 9, 5. Prov. 24, 22. Cant. 6, 12. — 6) *animum advertit, intendit* ad aliquid, *providit, curavit* Gen. 39, 6. Prov. 9, 13 etc., seq. בְּ Job 35, 15. Spec. dicitur a) de Deo, *curante* homines præ cæteris Amos 3, 2. Ps. 144, 3. Neh. 1, 7, vel *diligente, amante aliquem præ cæteris* Gen. 18, 19, pleniùs יָדַע בְּשֵׁם Ex. 33, 12 (Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc. tom. I, p.* 95; *tom. II, p.* 233); —2) de hominibus, Deum colentibus 1 Sam. 2, 12. Hos. 8, 2. Ps. 9, 11. Job 18, 21 etc. — 7) absol. *sapuit, prudentiâ polluit* Jes. 32, 4. Ps. 73, 22 etc., hinc part. יְדָעִים *sapientes* Job 34, 2. Eccl. 9, 11.

Niph. נוֹדַע, infin. constr. הִוָּדַע, undè cum suff. הִוָּדְעִי; fut. יִוָּדַע et יִוָּדֵעַ; 1) *cognitus, notus fuit, innotuit* Ex. 2, 14. Prov. 31, 23 etc. Impers. *notum, animadversum est* Gen. 41, 22. Ex. 33, 16.—2) *experientiâ edoctus est*, i. e. *pœnas dedit* Jer. 31, 19. Prov. 10, 9.

Pih. יִדַּע *scire* fecit, *indicavit* cum dupl. accus. Job 38, 12.

Puh. part. מְיֻדָּע, suff. מְיֻדָּעִי; pl. cum suff. מְיֻדָּעַי; f. מְיֻדַּעַת Jes. 12, 5 in Chethib; *notus, familiaris* Ps. 31, 12. 55, 14. Job 19, 14 etc.

Poh. præt. יוֹדַעְתִּי *indicavi* 1 Sam. 21, 3.

Hiph. הוֹדִיעַ, et הוֹדַע; part. cum suff. מוֹדִיעָם, pl. מוֹדִיעִים; infin. הוֹדִיעַ; imper. הוֹדַע, pl. הוֹדִיעוּ; fut. יוֹדִיעַ, apocop. יֹדַע, cum ה paragog. אוֹדִיעָה; constr. cum dupl. accus., vel accus. rei et בְּ aut לְ pers., vel accus. pers. et integrâ sententiâ, vel cum gerundio; et signif. 1) *scire fecit, indicavit* Gen. 41, 39. Ex. 18, 20. Jos. 4, 22. Job 26, 3. Eze. 20, 11 etc. — 2) *edocuit* Job 38, 3. Prov. 9, 9: 2 Par. 23, 13, spec. *experientiâ, pœnis* i. e. *punivit* (Conf. Niph. n. 2) Jud. 8, 16. LXX et Vulgat. *contrivit* quasi legissent (pro וַיֹּדַע) וַיָּרֹעַ quod magis congruit.

Hoph. הוֹדַע, part. f. מוּדַעַת in Keri Jes. 12, 5; *notum factum est, innoluit* Lev. 4, 23, 28.

Hithp. infin. הִתְוַדַּע *agnoscendum se præbere* Gen. 45, 1; fut. in pausâ אֶתְוָדַּע *revelabo me* Num. 12, 6. — Deriv. דֵּעַ, דֵּעָה, דַּעַת, יִדְּעֹנִי, מַדּוּעַ, מַדָּע, מוֹדַע, מוֹדַעַת.

יָדָע n. pr. viri 1 Par. 2, 28.

יָדַעְיָה n. pr. viri 1 Par. 9, 10 etc.

יִדְּעֹנִי m. pl. יִדְּעֹנִים; pr. *peritus, sapiens*, sed ubiquè in malam partem *hariolus* Lev. 19, 31. Deut. 18, 11 etc.

יָהּ m. *Jah* ut יהוה ex quo forsan decurtatum est; n. pr. Dei Ex. 15, 2. Jes. 38, 11 etc. et maximè in formulis solemnibus, ut הַלְלוּ־יָהּ *celebrate Jehovam* Ps. 104, 35. 105, 45 etc.

יָהַב *dedit, posuit*, undè præt. cum suff. יְהָבְךָ pro יָהַב לְךָ *dedit, imposuit tibi* Ps. 55, 23. Præterea usurpatur tantùm in imper. הַב, cum ה parag. הָבָה; f. הָבִי; pl. m. הָבוּ; 1) *da, cedo*, pl. *date* Gen. 29, 21. Prov. 30, 15. Ruth 3, 15 etc. — 2) *pone*, pl. *ponite, constituite* Deut. 1, 13. Jos. 18, 4: 2 Sam. 11, 15. Quoad הֵבוּ Hos. 4, 18, si correcta sit lectio, esse possit pro יָהֵבוּ *dant* (conf. רַד pro יָרַד, תַּתָּ pro נָתַתָּ), et אָהֲבוּ הֵבוּ *amant dant* pro *amant dare*; Vulgat *dilexerunt afferre*. Ità 1 Sam. 2, 3: *multiplicatis loquimini* pro *multiplicatis* τὸ *loqui vestrum*. Quidam putant הֵבוּ per aphæresin dictum pro אֲהֵבוּ *amant*, ità ut, per repetitionem ejusdem vocis, intentissimus amor innuatur. Haud inscitè suspicatur Gesenius (*Lex hebr. Index I., gram. et analyt.*) auctorem scripsisse אֲהַבְהֲבוּ Conjug. Ketaltal, quod deindè separatim scriptum est אהב הבו (ut חֲפֹר־פֵּרוֹת Jes. 2, 20, פְּקַח־קוֹחַ et alia), undè ortum אהבו הבו. Verùm obstat conjecturæ isti littera ו quæ voci אהבו inest, quæque in exemplis allatis non occurrit—3) adv. *age, agedùm, agite* Gen. 11, 3, 4, 7. 38, 16. Ex. 1, 9. — Deriv. הַבְהָבִים.

יָהַד verbum denomin. à יְהוּדָה.

Hithp. part. מִתְיַהֵד undè plur. מִתְיַהֲדִים *judaïsantes, judaïsmum amplectentes* Esth. 8, 17.

יְהֵדִי n. pr. viri 1 Par. 2, 47.

יְהוֹא n. pr. 1) regis Israëlitarum 2 Reg. cap. 9 et 10. — 2) alior. viror. 1 Reg. 16, 1 : 1 Par. 2, 38 etc.

יְהוֹאָחָז et יוֹאָחָז n. pr. 1) regis Israëlis 2 Reg. 13, 1 seq. — 2) regis Judæ 2 Reg. 23, 31 seq. 2 Par. 36, 1.

יְהוֹאָשׁ et יוֹאָשׁ n. pr. 1) regis Israëlis 2 Reg. 13, 9 seq. — 2) regis Judæ 2 Reg. 11, 2. 12, 1, 20. 14, 13. — 3) alior. viror. Jud. 6, 11 etc.

יְהוּדָה n. pr. 1) *Judæ*, quarti filii Jacobi Gen. 29, 35 etc. it. tribûs ab eo ortæ Num. 7, 12. Jos. 11, 21. — 2) regni Judaïci quod tribus Juda et Benjamin complectebatur 1 Reg. 12, 23 etc.; hinc *terra, urbs Juda* i. e. Hierosolyma Jes. 19, 7 : 2 Par. 25, 28.—3) totius terræ Israëliticæ Hagg. 1, 1, 14. 2, 2. — Ubi יְהוּדָה terram i. e. *Judæam* significat ut Ps. 114, 2 est fœmin., ubi populum i. e. *Judæos*, veluti Jes. 3, 8, masc. — 4) viror. Esr. 3, 9. Neh. 11, 9. 12, 8, 34, 36.

יְהוּדִי m. pl. יְהוּדִים et יְהוּדִיִּים ; f. יְהוּדִיָּה ; 1) nom. gentil. *Judæus, civis regni Judaïci* 2 Reg. 16, 6. 25, 25. — 2) quilibet Israëlita Jer. 32, 12. Esth. 2. 5. 4, 7. Dan. 3, 8 : 1 Par. 4, 18 etc. — 3) n. pr. viri Jer. 36, 14, 21.

יְהוּדִית f. 1) adv. *judaicè, linguâ judaicâ* 2 Reg. 18, 26. Neh. 13, 24. — 2) n. pr. mul. Gen. 26, 34.

יְהוָה nomen Dei proprium *Æternus* (*l'Éternel*), deductum à Rad. הָיָה *vixit, fuit*. Huic origini alluditur Ex. 3, 14. Conf. Apocalyps. 1, 4 : ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Vulgò putant et quidem meritò puncta nominis יהוה translata esse, ex אֲדֹנָי, quod Judæi יהוה, tanquam nomen sanctum efferre veriti, *Adonai* pronunciabant ; scribendum quidem fuisse, יַהֲוֶה, sed punctatores hîc Scheva simplex pro composito posuisse ; quæ si sint dubia, certum est saltem יהוה, cum præfixis sequi punctationem nominis אֲדֹנָי ut בַּיהוָה *per Æternum* Jud. 1, 1, לַיהוָה, *Æterno*, Ps. 16, 2. הַיהוָה, *an Æternus*, Jer. 8, 19. et ubi cum אֲדֹנָי, occurrit, recipere puncta nominis אֱלֹהִים, ut יְהוִה, 2 Sam. 7, 18. 19, 20, 29. Eze. 5, 5, undè cum præfixo לַיהוָה, Ps. 68, 21. Prætereà LXX Κύριος habent pro יהוה. — Notand. ubi junguntur simul duo nomina יְהוִה אֱלֹהִים, appositionem esse, non autem statum constructionis, undè vertendum est *Jehova Deus, Jehova æternus* : ut, Gen. 2, 4. Jon. 4, 6 : 1 Chron. 17, 16. יהוה, utpotè nomen proprium in constructione esse non potest ; undè cùm reperitur יְהוָה צְבָאוֹת, supplend. אֱלֹהֵי, sicut plenè scribitur in יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ; יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם.

יְהוֹזָבָד n. pr. viror. 2 Reg. 12, 22 : 1 Par. 26, 4 etc.

יְהוֹחָנָן et יוֹחָנָן n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23 : 2 Par. 17, 15 etc.

יְהוֹיָדָע n. pr. viri 2 Sam. 8, 18 : 1 Par. 12, 7 etc.

יְכָנְיָה, יוֹכִין, יְהוֹיָכִין et יְכָנְיָהוּ כָּנְיָהוּ n. pr. regis Judæ 2 Reg. 24, 6. Jer. 22, 24. 24, 1. 27, 20. Eze. 1, 2. Esth. 2, 6 etc.

יְהוֹיָקִים n. pr. regis Judæ 2 Reg. 23, 34. Jer. 1, 3.

יְהוֹיָדִיב et יוֹיָדִיב n. pr. viri Esr. 8, 16 : 1 Par. 9, 10 etc.

יְהוּכַל et יוּכַל n. pr. viri Jer. 37, 3. 38, 1.

יְהוֹנָדָב et יוֹנָדָב n. pr. viror. 2 Sam. 13, 3 : 2 Reg. 10, 15 etc.

יְהוֹנָתָן et יוֹנָתָן n. pr. viror. 1 Sam. 13, 2. Jer. 37, 15 etc.

יְהוֹסֵף n. pr. *Josephus* Ps. 81, 6 ubi poëticè populum israëliticum signat. Vid. יוֹסֵף.

יְהוֹעַדָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 36, pro quo 9, 42 יַעְרָה.

יְהוֹעַדִּן n. pr. mul. 2 Par. 25, 1, et 2 Reg. 14, 2 ubi in Keri יְהוֹעַדִּין refertur.

יְהוֹצָדָק n. pr. viri Hagg. 1, 1 etc.

יְהוֹרָם et יוֹרָם n. pr. 1) regis Judæ 1 Reg. 22, 51 etc. — 2) regis Israëlis 2 Reg. 1, 17 etc. — 3) alior viror. 1 Par. 26, 25 : 2 Par. 17, 8.

יְהוֹשַׁבְעַת et יְהוֹשֶׁבַע n. pr. mul. 2 Reg. 11, 2 : 2 Chron. 22, 11.

יְהוֹשֻׁעַ, יְהוֹשׁוּעַ et הוֹשֵׁעַ n. pr. viror. Ex. 17, 9 : 1 Sam. 6, 14 : 2 Reg. 23, 8. Zach. 3, 1 etc.

יְהוֹשָׁפָט n. pr. 1) regis Judæ 1 Reg. 15, 24 etc. — 2) alior. viror. 2 Sam. 8, 16 : 1 Par. 11, 43 etc.

יְהִיר m. *superbus*, *arrogans* Hab. 1, 5. Prov. 21, 24. — Rad. יָהַר in chald. et talm. *elatus*, *superbus fuit*.

יְהַלְלְאֵל n. pr. viror. 1 Chron. 4, 16 : 2 Chron. 29, 12.

יַהֲלֹם m. *gemmæ duræ* genus Ex. 28, 18. 39, 11. Eze. 28, 13. LXX et Vulgat. *jaspis*, sed apud Ezc. copulatur cum יַשְׁפֵּה quod *jaspidem* significare vix dubium est. Braunius inter multos *adamantem* intelligit ; alii aliter. — Rad. הָלַם.

יַהַץ et יָהְצָה n. pr. urbis Moabiticæ primùm, dein sacerdotum tribûs Ruben. Num. 21, 23. Jos. 13, 18 etc.

יוֹאָב n. pr. viror. 2 Sam. 2, 24 etc.

יוֹאָח nom. pr. viror. 2 Reg. 18, 18 etc.

יְהוֹאָחָז vid. יוֹאָחָז.

יוֹאֵל n. pr. 1) prophetæ Joël 1, 1. — 2) viror. 2 Sam. 8, 2 : 1 Par. 6, 21 etc.

יוֹאָשׁ n. pr. vid. יְהוֹאָשׁ.

יוֹב n. pr. viri Gen. 46, 13.

יוֹבָב n. pr. viror. Gen. 10, 29. 36, 53. Jos. 11, 1 etc.

יוֹבֵל et יֹבֶל c. vocab. forsan, ut suspicatur Gesenius, onomatopoët., significans *jubilum*, seu *lætum clamorem*, dein ad *tubæ clangorem*, *classicum* translatum, ut תְּרוּעָה q. vid. Hinc 1) קֶרֶן הַיּוֹבֵל *cornu jubili* i. e. cornu quo classicum canitur Jos. 6, 5, et elliptice יוֹבֵל Ex. 19, 13; pl. שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים et יוֹבְלִים *tubæ jubili* i. c. quibus classicum canitur Jos. 6, 4. 6, 8, 13. — 2) שְׁנַת הַיּוֹבֵל *annus jubili*, *annus jubileus*, ità dictus à *clangore tubarum* Lev. 25, 13, 15, 31, 40, et ellipt. יוֹבֵל vers. 10, 28, 30, 33. Num. 36, 4. — Rad. ut vulgò volunt יָבַל in Hiphil *produxit*, *protraxit* sonum, sed parùm probab.

יוּבַל masc. 1) *decursus* (*courant*) aquarum Jer. 17, 8. — 2) n. pr. viri Gen. 4, 21. — Rad. יָבַל.

יוֹזָבָד n. pr. viror. Esr. 28. 33 : 2 Par. 31, 13 etc.

יוֹזָכָר n. pr. viri 2 Reg. 12, 22. Vid. זָבַד.

יוֹחָא n. pr. viror. 1 Par. 8, 16. 11, 45.

יוֹחָנָן n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23 : 1 Par. 13. 4. Vid. etiam יְהוֹחָנָן.

יוֹעֵד n. pr. viror. Neh. 3, 6. 12. 10 etc.

יוֹכִין vid. יְהוֹיָכִין.

יוֹקִים n. pr. viri Neh. 12, 10.

יוֹרִיב vid. יְהוֹיָרִיב.

יוֹכֶבֶד n. pr. mul. Ex. 6, 20 etc.

יוֹכַל vid. יְהוּכַל.

יוֹם m. suff. יוֹמוֹ; dual. יוֹמַיִם, in pausâ יֹמַיִם; pl. יָמִים (tanquàm à sing. יֹם) et termin. chald. יְמִין; cum ה parag. יְמִימָה; constr. יְמֵי. poët. יְמוֹת, cum suff. יְמֵיכֶם, יָמֶיךָ; 1)* ut אוֹר *lux*, sed spec. *lux diurna*, oppos. tenebris nocturnis, seu *pars diei in quâ lucescit;* ità Gen. 1, 5 in priori hemistichio 7, 4, 12. 8, 22 etc.*— Adv. *interdiù* Ps. 88, 2, et cum artic. הַיּוֹם id. Hos. 4, 5. Neh. 4, 16. — 2) *dies naturalis*, spatio 24 horarum respondens, græcè νυχθήμερον, Gen. 1, 5 in posteriori hemistichio, et alibi frequenter, ut edoceat contextus. יוֹם יוֹם, יוֹם בְּיוֹם, יוֹם בְּיוֹם, יוֹם וָיוֹם, לְיוֹם בְּיוֹם *quovis die, quotidiè*. Metonym. *iter quod uno die confici potest* Deut. 4, 2.—*Dies alicujus* spec. est a) in bonam partem *dies lætus, festus alicujus;* hinc *dies regis* i. e. vel natalis, vel inaugurationis ejus Hos. 7, 5, *dies idolorum* i. e. festa eorum 2, 15, *dies Israëlis* i. e. dies quo Israëlitæ in patriam sunt reversuri 1, 11. De die natali Job 3, 1.— b) in malam partem *dies fatalis, exitialis* 1 Sam. 26, 10. Eze. 21, 30. Obad. 1, 12. Ps. 37, 13. 137, 7. Job 18, 20; hinc *dies Madian* i. e. dies quo in pugnâ Madianitæ debellati fuêre Jes. 9, 3, *dies Jehovæ* i. e. dies quo Jehova pœnas à malis hominibus sumet Jes. 2, 12. Jer. 46, 10 etc. — 3) *tempus* in formulis seq. et maximè in plur. יָמִים quod vid. mox infrà. — Cum artic. et præp. a) הַיּוֹם *hodiè, nunc* Gen. 4, 14. 24, 12 etc., *illo tempore, tunc temporis* 1 Sam. 1, 4. 14, 1 : 2 Reg. 4, 8. Job 1, 6. — b) בְּיוֹם seq. infin. (semel præter. Lev. 7, 35) *eo die, quo, tempore, quo, quùm* Gen. 2, 4. Ex. 10, 28. Jes, 11, 16 etc. — c) בַּיּוֹם *interdiù* Jer. 36, 30, *statim, mox* Prov. 12, 6. Neh. 3, 34, *nuper* Jud. 13, 10. — d) כַּיּוֹם et כְּהַיּוֹם *hoc tempore, nunc* Gen. 25, 31, *hodiè* 1 Sam. 9, 13. Neh. 5, 11, *anteà, priùs,* ubi agitur de re futurâ 1 Sam. 2, 16 : 1 Reg. 22, 5. כְּהַיּוֹם הַזֶּה *nunc* Esr. 9, 7. Neh. 9, 10, *illo tempore, tunc* Gen. 39, 11, set *sicut hoc tempore* Deut. 6, 24. Jer. 44, 22, ubi כְּ pro partic. comparationis usurpatur. — e) מִיּוֹם seq. infin. *ex quo* (*depuis que*) Ex. 10, 6. Deut. 9, 24. —כָּל־הַיּוֹם *omnibus diebus, quotidiè* Ps. 42, 4. 44, 23 etc., *totâ die* (*toute la journée*) Jes. 62, 6. Ps. 32, 3 etc., *omni tempore, perpetuò* Jes. 65, 5. Ps. 52, 3. Prov. 21, 26.

Dual. יוֹמַיִם *biduum* Ex. 16, 29. 21. 22. Num. 9, 22. מִיּוֹמַיִם *post biduum* Hos. 6, 2.

Plur. יָמִים 1) *dies* Gen. 8, 10, 12. Adv. *aliquod tempus, aliquamdiù* 40, 4. Dan. 8, 27, pleniùs יָמִים אֲחָדִים Gen. 27, 44. Plures menses, sed non integrum annum per se significat, ut constat ex Num. 9, 22 : 1 Sam. 29, 3. מִיָּמִים *aliquamdiù post* Jud. 11, 4. 14, 8. 15, 1. מִקֵּץ יָמִים id. Gen.

4, 3 : 1 Reg. 17, 7. — 2) *tempus*, seclusâ omninò dierum notione Gen. 47, 8. Ex. 2, 11 : 2 Sam. 21, 1 etc. כָּל־הַיָּמִים *omni tempore*, *perpetuò* Deut, 4, 40. 1 Sam. 1, 28. Jer. 31, 36 etc. Spec. *tempus vitæ, vita, ætas* Gen. 24, 1. 43, 9. Jos. 13, 1 etc. Haud rarò יָמִים in accus. pleonast. postponitur vocabulis tempus certum designantibus Gen. 41, 1. Deut. 21, 13. Jer. 28, 3 etc. — 3) temporis significatus ad quiddam *certum temporis spatium*, *annum* videlicet restringitur Lev. 25, 29. זֶבַח הַיָּמִים *sacrificium anniversarium* 1 Sam. 2, 19. מִימִים יָמִימָה, לַיָּמִים *quotannis* Ex. 3, 10. Jud. 17, 10 etc. יָמִים עַל *ad annum, post annum*, et præsertim ea quæ proximè sequitur הַקֵּץ לְיָמִים שְׁנַיִם *finis biennii*. — Amos 4, 4 : לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים vel *quovis tertio anno*, vel *quovis tertio die* ; posterius acerbè et ironicè intelligendum.—Quoad etymon, nomen primitivum videtur; neque obstat quominus primaria ejus significatio sit in *calore* diurno, ut quidam volunt.—Indè

יוֹמָם 1) pr. subst. *dies totus, integer*, hinc בְּיוֹמָם *totâ die* Neh. 9, 19, צָרֵי יוֹמָם *hostes diurni*, quotidiani Eze. 30, 16. — 2) adv. *interdiù* Ps. 13, 3. יוֹמָם וְלַיְלָה *diu noctuque, perpetuò* Lev. 8, 35. Jos. 1, 8 etc.

יָוָן n. pr. 1) filii Japheti Gen. 10, 2, 4, it. de ejus posteris, ipsorumque sede, i. e. Joniâ et universâ Græciâ dicitur Jes. 66, 19. Eze. 27, 13 etc. — Patronym. יְוָנִי undè בְּנֵי הַיְוָנִים *filii Græcorum* Joël 4, 6. — 2) forsan urbis Arabiæ felicis Eze. 27, 19.

יְוָן m. constr. יְוַן ; *lutum* Ps. 40, 3. 69, 3. — Rad. יון

יְהוֹנָדָב vid. יוֹנָדָב.

יוֹנָה f. suff. יוֹנָתִי ; pl. יוֹנִים, constr. יוֹנֵי ; 1) *columba* Gen. 8, 8 seq. Cant. 1, 5. 2, 14 etc. — Etymon ignotum omninò. Aliud יוֹנָה vid. sub. יָנָה.

יוֹנֵי vid. יוָן.

יוֹנֵק m. et יוֹנֶקֶת f. suff. יוֹנַקְתּוֹ ; pl. cum suff. יוֹנְקוֹתָיו ; pr. *lactens*, *sugens*, transl. *surculus*. recens natus arboris succum trahens Eze. 17, 22. Hos. 14, 7. Job 8, 16 etc.

יוֹנָתָן n. pr. vid. יְהוֹנָתָן.

יוֹסֵף *Josephus* n. pr. 1) patriarchæ, filii Jacobi Gen. 30, 23 etc. Cum autem Ephraïm et Manasses filii Josephi tribuum Israëliticarum auctores facti sunt, יוֹסֵף et בְּנֵי יוֹסֵף dicitur a) de duabus his tribubus Jos. 17, 17. 18, 5. Jud. 1, 23, 35, idem est בְּנֵי יוֹסֵף Jos. 14, 4. b) de regno Ephraïm Eze. 37, 16 - 19. Zach. 10, 6. Ps. 78, 67. c) poët. de universo Israëlitarum populo Amos. 5. 6, 15. 6, 6.—2) alior. viror. Esr. 10, 42. Neh. 12, 14 etc.

יוֹסְפִיָּה n. pr. viri Esr. 8, 10.

יוֹעֵאלָה n. pr. viri 1 Par. 12, 7.

יוֹעֵד n. pr. viri Neh. 11, 7.

יוֹעֵזֶר n. pr. viri 1 Par. 12, 6.

יוֹעֵשׁ n. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

יְהוֹצָדָק vid. יוֹצָדָק.

יוֹצֵר m. 1) *figulus*, vid. in Rad. יצר.

— 2) Zach. 11, 13 ut אוֹצָר *thesaurus, ærarium* templi, juxta quosdam, Chald. et Syr. interpretes, secutos, sed plerisque *figulus est.*

יוֹקִים n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

יוֹרָה vid. חֲרִיף.

יוֹרֶה m. part. act. Rad. יָרָה; pr. *irrigans*, hinc *pluvia prima* i. e. autumnalis Deut. 11, 14. Jer. 5, 24.

יוֹרִי n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

יוֹרָם n. pr. viri 2 Sam. 8, 10, pro quo הֲדוֹרָם 1 Par. 18, 10.

יוֹשַׁב חֶסֶד n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

יוֹשַׁבְיָה n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

יוֹשָׁה n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

יוֹשַׁוְיָה n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יוֹתָם n. pr. 1) filii Gedeonis Jud. 9, 5, 7. — 2) regis Judæ 2 Reg. 15, 32 seq.

יוֹתֵר et יִתְרֹ m. 1) pr. part. act. Rad. יָתַר; *reliquum* 1 Sam. 15, 15, undè *quæstus, emolumentum* Eccl. 6, 8. — 2) adv. *ampliùs, magis* Eccl. 2, 15 etc., *nimis* Eccl. 7, 16, præpos. *præter* Esth. 6, 6, seq. שׁ, conjonct. *tereà quòd* Eccl. 12, 9.

יוֹתֶרֶת fem. præcedentis יוֹתֵר; *redundans*, hinc seq. הַכָּבֵד, עַל־הַכָּבֵד, מִן הַכָּבֵד *major lobus hepatis*, quæ pars est hepatis redundans, augmentum ejus. Ex. 29, 13, 22. Lev. 3, 4, 19. LXX λοβὸς τοῦ ἥπατος; vulgò *reticulum hepatis*, i. e. membrana hepar ambiens, sed hujus, utpotè adipe carentis, in sacrificiis vix locus fuit.

יְזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

יְזִיזָה n. pr. viri Esr. 10, 25.

יְזִיז n. pr. viri 1 Par. 27, 31.

יְזַלְיֵאָה n. pr. viri 1 Par. 8, 18.

יְזַנְיָה v. יַאֲזַנְיָה.

יְזַרְחִי n. patron. pro אֶזְרָחִי.

יְזַרְחְיָה n. pr. (v. זַרְחְיָה).

יְזַם undè nonnulli deducunt plur. יְזָמוּ Gen. 11, 6; sed vid. זָמַם.

יְזַן undè Puh. part. pl. מְיֻזָּנִים vid. in זון.

יְזַע m. ut זֵעָה *sudor* Eze. 44, 18. — Rad. יזע, conf. cognat. זוּעַ.

יִזְרְעֶאל et יִזְרְעֵאל n. pr. 1) oppid. in tribu Issachar Jos. 19, 18: 1 Reg. 18, 46. 21, 1: 2 Reg. 9, 15. Propè erat vallis magna Jos. 17, 16, Jud. 6, 33. Nom. gent. m. יִזְרְעֶאלִי 1 Reg. 21, 1; fem. יִזְרְעֶאלִית et יִזְרְעֵלִית, 1 Sam, 27, 3. 30, 5. — 2) oppid. in montanis Judæ Jos. 15, 56: 1 Sam. 29, 1. — 3) viror. Hos. 1, 4: 1 Par. 4, 3.

יָחַד; fut. יֶחַד, ut cognat. אָחַד *unitus, adunatus fuit*, seq. אֶת Jes. 14, 20, בְּ Gen. 49, 6.

Pih. imper. יַחֵד *aduna* Ps. 86, 11, — Deriv. יְחִיד et seq.

יַחַד m. 1) *unitio, conjunctio* 1 Par. 2, 17. — 2) ut כֹּל *universitas; omnes* Deut. 33, 5. Job 3, 18. 16, 10 etc. כֹּל יַחַד *omnes omninò, ad unum omnes* Jes. 22, 3. Job 34, 15. Addito לֹא, *nemo* Hos. 11, 7. — 3) Adv. a) *unà, simul, pariter*, sive de loco, sive de tempore, sive de rebus et personis numero pluribus, sive de animis 1 Sam. 11, 11: 2 Sam. 21, 9. Jes. 22, 3. Ps. 2, 2 etc. — b) *solùm* Esr. 4, 3.

יַחְדָּו et יַחְדָּיו; pr. *conjunctiones, adunationes ejus, conjuncti illi, simul illi*, ut כֻּלָּו, dein adv. 1) *unà* Gen. 13, 6. Deut. 25, 5 etc. — 2)

uno tempore Ps. 4, 9. — 3) cum כֹּל, *omnes omninò* Ps. 14. 3 : 1 Par. 10, 6.—4) *mutuò, invicem* Deut. 25, 11.

יַחְדּוֹ n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יַחְדִּיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 24.

יַחְדִּיָּהוּ nom. pr. viror. 1 Par. 24, 20 etc.

יַחְוָאֵל et in Keri יַחְיָאֵל n. pr. viri 2 Par. 29, 14.

יַחְזִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 12, 4 etc.

יַחְזִיָּה n. pr. viri Esr. 10, 15.

יְחֶזְקֵאל nom. pr. *Ezechiel* Eze. 1, 3 etc.

יְחִזְקִיָּה vid. חִזְקִיָּה.

יְחִזְקִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 28, 12.

יַחְזְרָה n. pr. viri 1 Par. 9, 12.

יְחִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 15, 18 etc.—Patronym. יְחִיאֵלִי, 26, 21, 22.

יָחִיד masc. suff. יְחִידְךָ, in pausâ יְחִידֶךָ; pl. יְחִידִים; fem. יְחִידָה, suff. יְחִידָתִי; 1) *unicus*, spec. *unigenitus* Gen. 22, 2. Jud. 11, 3 etc. — 2) *solitarius*, *derelictus* Ps. 25, 16. 68, 7. — 3) Fem. *unica* i. e. poët. *anima* Ps. 22, 21. 35, 17. — Rad. יָחַד.

יָחִיל m. *exspectans* Thren. 3, 26. — Rad. seq.

יָחַל ut חוּל, quod vid.—Indè Niph. נוֹחַל; fut. eonvers. וַיִּוָּחֶל; *exspectavit* Gen. 8, 12. Eze. 19, 5.

Pih. יִחֵל, pl. יִחֲלוּ et eum Dag. euph. יְחַלּוּ; part. מְיַחֲלִים, pl. מְיַחֲלִים; infin. constr. et imper. יַחֵל; fut. יְיַחֵל, cum ה parag. אֲיַחֲלָה, cum נ parag. et in pausâ וַיְיַחֲלוּן; 1) *sperare fecit* Eze. 13, 6. Ps. 119, 49. — 2) *exspectavit*, *speravit* absol. Job 6, 11 etc., seq. ל pers. vel rei quam exspectant Job 29, 23. Jes 31, 5 etc. *Exspectare Deum, Jehovam* i. e. ejus auxilium Ps. 31, 25. 69, 4 etc.

Hiph. הוֹחִיל undè 1 pers. הוֹחַלְתִּי; imper. fem. הוֹחִילִי: fut. יוֹחִיל, cum ה parag. אוֹחִילָה, eum ו convers. וַיּוֹחֶל in Keri 1 Sam. 13, 8 ubi Chethib וַיְיַחֵל ex Pih. refert; *exspectavit* 1 Sam. 10, 8. Ps. 42, 6 etc. — Deriv. תּוֹחֶלֶת.

יַחְלְאֵל n. pr. viri Gen. 46, 14. Patronym. יַחְלְאֵלִי Num. 26, 26.

יָחַם Præt. inus., pro quo utuntur formâ חָמַם à חַמַם (conf. יָטַב et יָרַע); fut. יֶחַם et יֵחַם, pl. יֶחֱמוּ pro יֶחֱמוּ; Gen. 30, 39, et יֶחֱמֶנָּה vers. 38, pro תֶּחֱמֶנָּה (similia vid. in 1 Sam. 6, 12. Dan. 8, 22); ut eognat. חָמַם, *incaluit* Eze. 24, 11, irâ Deut. 19, 6, coitûs libidine, hinc *concepit* de ovibus Gen. 30, 38, 39. Impers. יֶחַם לוֹ, יָחַם לוֹ *incalescit* 1 Reg. 1, 1. Eecl. 4, 11.

Pih. præt. f. eum suff. יְחֵמַתְנִי pro יְחֵמַתְנִי ut אֲחֵרוּ pro אֲחֵרוּ; infin. constr. et imper. יַחֵם; inf. eum suff. et נ epenth. יַחְמֶנָּה; *coivit* peeus Gen. 30, 41. 31, 10, hine *concepit* mulier Ps. 51, 7. — Deriv. חֵמָה pro יְחֵמָה.

יַחְמוּר m. ut in arab. species *capreæ ruſæ* (vid. Rad. חָמַר) eornibus serratis, intùs plenis, forsan *cervus dama* Deut. 14, 5 : 1 Reg. 5, 3.

יַחְמַי n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָחֵף m. *discalceatus* 2 Sam. 15, 30. Jes. 20, 2 etc. — Rad. יחף ut cognat. arab. حفا *nudis pedibus fuit*, et syr. נחף in Aph. *discalceavit*.

יַחְצִיאֵל et יַחְצְאֵל n. pr. viri Gen.

46, 24: 1 Par. 7, 13. Nomin. gent. יַחְצְאֵלִי Num. 26, 46.

יָחַר ut אָחַר, *moratus est*, undè fut. conv. 2 Sam. 20, 5 in Chethib וייחר quod efferendum est וַיִּיחַר; sed Keri habet וַיּוֹחֶר.

יַחַשׂ m. (vox recentioris hebraïsmi) *genus, familia.* סֵפֶר הַיַּחַשׂ *genealogia* Neh. 7, 5.—Indè verbum denom. in Hithp. הִתְיַחֵשׂ; part. pl. מִתְיַחֲשִׂים; infin. constr. et imper. הִתְיַחֵשׂ; ἀπογράφεσθαι, *nomen suum in tabulis publicis genealogicis curavit describendum, recensitus est* Neh. 7, 5: 1 Par. 5, 1 etc. Infin. sæpiùs nominaseit *recensio* Esr. 8, 1 etc.

יַחַת n. pr. viri 1 Par. 4, 2 etc.

יָטַב; undè fut. יִיטַב et יִטַב, 2 pers. f. תִּיטְבִי (præt. repeti solet à טוֹב); 1) *bonus fuit* Nah. 3, 8, sed sæpiùs impers. *benè fuit* Gen. 12, 13. Deut. 4, 40 etc. it. *bonum visum est* Ps. 69, 32. *Bonum fuit in oculis alicujus, coram aliquo* i. e. *placuit ei* Gen. 41, 37. Esth. 5, 14. — 2) *hilaris, lætus fuit* Jud. 19, 16. Ruth. 3, 7. Eccl. 7, 3.

Hiph. הֵיטִיב; part. מֵיטִיב et מֵטִיב, pl. מֵיטִיבִים, constr. מֵיטִיבֵי et מֵטִבֵי; infin. absol. הֵיטֵיב et הֵיטֵב; constr. הֵיטִיב et הֵטִיב, cum suff. הֵיטִיבוֹ; imper. cum ה paragog. הֵיטִיבָה; fut. יֵיטִיב, יֵטִיב, יֵיטֵב et יֵיטֵיב; 1) *benè, rectè fuit* Deut. 5, 25: 1 Reg. 1, 47 etc. Seq. verbo adverbiaseit. Jer. 1, 12: *benè fecisti ad videndum* i. e. *rectè vidisti;* et ità 1 Sam. 16, 17. Jes. 23, 16. Inf. absol. הֵיטֵב *benè, optimè* Deut. 9, 21 etc., rectè, *honestè* Jon. 4, 9. — 2) *benefecit* alicui, seq. לְ vel עִם Gen. 12, 16. Num. 10, 32 etc. — 3) *exhilaravit* Jud. 19, 22. — 4) *aptavit* lucernas Ex. 30, 7, comam, i. e. *composuit* 2 Reg. 9, 30. — 5) intrans. *bonus fuit* Mich. 2, 7, et seq. אֶל pers. *placuit* 1 Sam. 20, 13. —Deriv. מֵיטָב.

יָטְבָתָה n. pr. castramet. Israëlitarum in deserto Num. 33, 33. Deut. 10, 7. Aliud forsan יָטְבָה 2 Reg. 21, 19.

יִטָּה et יוּטָּה n. pr. oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 55 etc.

יְטוּר n. pr. Ismaëlis filius, à quo Ituræi descendunt Gen. 25, 15: 1 Par. 1, 31. 5, 19.

יַיִן m. in pausâ יָיִן constr. יֵין et Cant. 8, 2 יַיִן; suff. יֵינִי; 1) *vinum* Gen. 9, 21. Lev. 10, 9 etc. *Domus vini* Cant. 2, 4 i. e. forsan *domus convivii vini, conclave convivale*, ut pleniùs habetur Esth. 7, 8. Vulgat. *cella vinaria.* — 2) meton. *crapula, ebrietas* Gen. 9, 24: 1 Sam. 1, 14. 25, 37. — Etymon latet; possit esse nomen primitivum.

יַךְ, 1 Sam. 14, 13, menda est pro יַד ut Keri habet.

יָכַח in Kal. inusit.

Niph. part. נוֹכָח *disceptans* Job 23, 7; fut. pl. cum ה parag. נִוָּכְחָה *disceptabimus* Jes. 1, 18. Quoad נֹכָחַת Gen. 20, 16, vid. illud suo loco.

Hiph. הוֹכִיחַ; part. מוֹכִיחַ; plur. מוֹכִיחִים; inf. הוֹכִיחַ, הוֹכַח et הוֹכֵחַ; imper, הוֹכַח; fut. יוֹכִיחַ et יוֹכַח; 1) *declaravit, arguit* aliquid Job 13, 15. 19, 3. — 2) *redarguit* aliquem, *convicit* seq. לְ Prov. 9, 7 etc., abs. Jes. 29, 21. Eze. 3, 2 etc.—3) *castigavit*, vel verbis, *carpsit, reprehendit* Gen. 21, 25. Job 6, 25 etc.

hinc *conviciatus est* 2 Reg. 19, 4. Jes. 37, 4; vel pœnis, i. e. *punivit* Ps. 6, 2. Job 15, 17. Prov. 3, 12 etc.— 4) *judicavit*, ut שָׁפַט Jes. 11, 3, seq. לְ *jus dixit alicui* Jes. 2, 4, sed *adjudicavit, destinavit alicui* Gen. 24, 14, 44. Seq. בֵּין, *arbiter fuit inter* Gen. 31, 37. Job 9, 33.— 5) *redarguere, convincere studuit, disceptavit, altercatus est cum aliquo* seq. accusat. אֶל, לְ, Job 13, 3. 16, 21. 22, 4.

Hoph. הוּכַח *castigatus est* Job 33, 19.

Hithp. fut. in pausâ יִתְוַכָּח *disceptabit cum aliquo* seq. עִם Mich. 6, 2. — Deriv. תּוֹכַחַת, תּוֹכֵחָה.

יְכִילְיָה 2 Par. 26, 3 in Chethib pro יְכָלְיָה q. v.

יָכִין pro quo יָרִיב 1 Par. 4, 24; n. pr. 1) viror. Gen. 46, 19. Nah. 11, 10 etc. Nom. Patron. יָכִינִי Num. 26, 12.— 2) columnæ dextræ porticûs templi Jerusalem 1 Reg. 7, 21.

יָכֹל rarò יָכוֹל, f. יָכְלָה, 1 pers. יָכֹלְתִּי, cum suff. יְכָלְתִּיו, pl. יָכְלוּ, in pausâ יָכֹלּוּ; infin. absol. יָכוֹל. constr. יְכֹלֶת; fut. (deductum ex formâ Hoph.) יוּכַל, in pausâ יוּכָל, plur. יוּכְלוּ et יֻכְלוּ, in pausâ יוּכָלוּ et יֻכָלוּ, cum ה parag. נוּכְלָה. Sed יוֹכְלוּ Eze. 42, 5 vid. in אָכַל.—1) *potuit* (conf. cognat. כּוּל) seq. acc. gerundio, infin. nudo et verbo finito Gen. 13, 6. Ex. 2, 3. Job 42, 2. Esth. 8, 6 etc. Item *licuit* Gen. 43, 32. Num. 9, 6. Deut. 12, 17 etc. Prægn. *ferre potuit* Jes. 1, 13. Ps. 101, 15, pro יָכֹל לָשֵׂאת ut legitur Jer. 44, 22. Prov. 30, 21, *exercere potuit* Hos. 8, 5. — 2) *prævaluit, superavit, pervicit*, absol. Gen. 32, 29: 1 Reg. 20, 22. Hos. 12, 5 etc., it. *prævaluit alicui, pervicit aliquem* seq. לְ pers. Gen. 32, 26. Esth. 6, 13 etc., suffixo verbi Jer. 20, 10. Ps. 13, 5. Metaph. cum לְ rei, *potens factus est rei arduæ* i. e. mente eam comprehendit Ps. 139, 6.

יְכָלְיָה et יְכָלְיָהוּ n. pr. mul. 2 Reg. 15, 2 et 2 Par. 26, 3 in Keri.

יְכָנְיָה vid. יְהוֹיָכִין.

יָלַד 1 pers. יָלַדְתִּי, sed. cum suff. יְלִדְתִּיךָ 2 pers. יְלִדְתָּנוּ; part. יוֹלֵד, cum suff. f. יוֹלְדָהּ; f. יוֹלֵדָה, יֹלֶדֶת et יֹלַדְתְּ; plur. יוֹלְדוֹת; pass. יָלוּד, constr. יְלוּד, pl. יְלוּדִים; infin. absol. יָלֹד, constr. לֵדָה, לֶדֶת, semel לַתְּ, cum suff. f. לִדְתָּהּ; fut. יֵלֵד et יֵלֶד, pl. in pausâ et cum נ parag. יֵלֵדוּן; 1) *peperit* mulier, vel bestia Gen. 4, 1. 30, 39. Jer. 17, 11. Passim absol. ponitur pro *liberos peperit* Gen. 6, 4 etc. Part. f. יוֹלֶדֶת *genitrix* poët. pro *matre* Prov. 17, 25. Cant. 6, 9. Metaph. *peperit fraudem, nequitiam* etc. Ps. 7, 15. Job 15, 35 etc. — 2) *genuit* pater Gen. 4, 18. 10, 8, 13. De Deo, *creavit*, Deut. 32, 18. Jer. 2, 27. Quoad Ps. 2, 7. יְלִדְתִּיךָ *genui te*, nonnisi proprio sensu de Deo Patre Filium suum, Verbum scilicet divinum, ab æterno generante, accipi potest; atque ne pili quidem faciendæ sunt rationes quibus nonnulli de rege constituendo verbum hebr. interpretantur. Not. in Deut. 32, 18 et in Jer. 2, 27 agi de verâ *creatione, formatione*, ac proindè locis istis explanationem nostram Ps. 2, 7, nullo modo

infirmari. Haud seriò fortasse Gesenius opponit hæc divi Pauli verba 1 Cor. 4, 15 : *Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.*

Niph. נוּלַד, plur. נוּלְדוּ (forma mixta ex Niph. et Puh.); part. נוֹלָד, et cum Makkeph נוֹלַד־; pl. נוֹלָדִים; inf. הִוָּלֵד et הִוָּלֶד, cum suff. הִוָּלְדוֹ; fut. יִוָּלֵד; *natus, gnatus est* Gen. 4, 18 : 1 Par. 3. 5 etc. Impers. seu omisso, ut in Kal filii, liberi nomine Gen. 17, 17.

Pih. יִלֵּד *parturientem adjuvit, obstetricavit;* undè infin. cum suffix. יַלֶּדְכֶן *obstetricare vestrum* Ex. 1, 16; part. fem. מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת *obstetrix, obstetrices* Gen. 35, 17. Ex. 1, 15 etc.

Puh. יֻלַּד et יוּלַּד, plur. in pausâ יֻלָּדוּ; 1) *natus est* Gen. 4, 26. Jud. 18, 29 etc. Impers. Gen. 10, 21. — 2) *creatus, productus est*, de montibus Ps. 90, 2,

Hiph. הוֹלִיד, part. מוֹלִיד, plur. מוֹלִידִים; inf. absol. הוֹלֵיד, constr. et imper. הוֹלִיד; fut. יוֹלִיד, conv. וַיּוֹלֶד: 1) *parere fecit* Jes. 66, 9, *fœcundavit* 1 Par. 2, 18. 8, 8, metaph. de pluviâ Jes. 55, 10. — 2) *genuit* pater Gen. 5, 4 etc., metaph. Jes. 59, 4. — 3) *creavit, produxit* Job 38, 28.

Hoph. inf. הֻלֶּדֶת et הוּלֶּדֶת *nasci fieri, nativitas* Gen. 40, 20. Eze. 16, 4, 5.

Hithp. fut. plur. יִתְיַלְּדוּ *natos se, natales suos, profitebuntur, in tatabulis genealogicis nomina sua inscribenda curabunt* Num. 1, 18. — Deriv. וָלַד, וֶלֶד, יָלִיד, מוֹלֶדֶת, תּוֹלֶדֶת et seq.

יֶלֶד m. pl. יְלָדִים, constr. יַלְדֵי et יִלְדֵי Jes. 57, 4; cum suff. יְלָדָיו et יְלָדָו; 1) *natus, filius.* Indè *filii peregrinorum* i. e. peregrini Jes. 2, 6, *filii sceleris* i. e. scelesti 57, 4. Plur. יְלָדִים *liberi utriusque sexûs* 1 Sam. 1, 2. Esr. 10, 1, etiam *pulli* bestiarum Jes. 11, 7. Job 38, 41. — 2) *puer* vel recens natus Gen. 21, 8. Ex. 1, 17 etc., vel adultior, *adolescens* Gen. 4, 23 : 1 Reg. 12, 8. Eccl. 4, 13.

יַלְדָּה f. plur. יְלָדוֹת; *puella* Gen. 34, 4, Joël 4, 3. Zach. 8, 45.

יַלְדוּת f. cum suff. in pausâ יַלְדוּתֶךָ et יַלְדֻתֶךָ; 1) *nativitas* Ps. 110, 3, ubi forsan totius commatis sensus est : *antè auroram ab utero* (meo) *ad te* (defluxit) *ros nativitatis tuæ* i. e. ros ille qui te procreavit ab utero meo defluxit etiam antè roris ortum; nisi cum LXX. Vulgat. Syr. et multis codic. יְלִדְתִּיךָ *genui te*, legas. — 2) *adolescentia* Eccl. 11, 9, 10.

יִלּוֹד m. pl. יִלֹּדִים; adj. *natus* Ex. 1, 22. Jos. 5, 5. : 2 Sam. 5, 14.

יָלוֹן n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

יָלִיד m. constr. יְלִיד, pl. constr. יְלִידֵי; 1) adj. יְלִיד בַּיִת *natus in domo, verna* Gen. 17, 12. Lev. 22, 11 etc. — 2) subst. *filius* Gen. 14, 14. Num. 13, 22 etc.

יָלַךְ Præter. inusit. pariter atque inf. abs. et part., pro quibus utuntur formis à verbo הָלַךְ deductis, infin. constr. לֶכֶת, suff. לֶכְתְּךָ; imper. לֵךְ, cum ה parag. לְכָה et לְךָ, f. לְכִי; in pausâ לֵכִי, pl. m. לְכוּ, f. לֵכְנָה

et לֵכְנָה ; fut. אֵלֵךְ, in pausâ cum ו convers. וָאֵלֵךְ, cum ה parag. אֵלְכָה, et cum י, אֵילְכָה, in pausâ אֵלְכָה, plur. תֵּלְכוּ, in pausâ תֵּלְכוּ, cum נ paragog. תֵּלְכוּן, et simul in pausâ תֵּלְכוּן; signif. ut הָלַךְ, 1) *ivit, incessit, profectus est ;* hinc a) seq. אַחֲרֵי, אַחַר, *secutus est* Gen. 37, 17. Ruth. 3, 18 etc. — b) seq. עִם, לְנֶגֶד, עַל, אֵת, *comitatus est* Num. 22, 35. Jer. 3, 18 etc. — c) לִפְנֵי *præcessit*, protegendi causâ, *duxit* Gen. 33, 12. Ex. 23, 23. 32, 1. — 2) Trop. *vixit, morem gessit* Ex. 16, 4 : 1 Reg. 16, 19. — 3) *decessit, obiit, periit* Job 7, 9. 27, 21 : 2 Par. 21, 20 etc. — 4) *fluxit, effusus est*, de aquâ Jos. 4, 18 etc. Dicitur etiam de animalibus et rebus, quæ quocumque modo moventur, ut de navi, curru, fu gure, sono, famâ, terminis agrorum, morte et gladio grassantibus etc.—5) *processit, progressus est* in aliquâ re, *incrementa cepit* Gen. 26, 13 et 1 Par. 11, 9 : *Procedebat, procedendo et crescendo* i. e. crescebat in dies, Jer. 5, 23 : *Recesserunt et procedebant* i. c. magis magisque recedebant.

Hiph. הוֹלִיךְ ; part. מוֹלִיךְ, fem. מוֹלִיכָה, pl. מוֹלִיכוֹת, infin. הוֹלִיךְ, cum suff. הוֹלִיכוֹ ; imper. הוֹלֵךְ et הֵילִיךְ undè fem. הֵילִיכִי, plur. m. הֹלִיכוּ ; fut. יוֹלִיךְ et apocop. יוֹלֵךְ ; 1) pr. *ire fecit, duxit* Deut. 8, 2. Jes. 42, 16 etc., it. *abduxit, abstulit* Ex. 2, 9 : 2 Sam. 13, 13 etc. — 2) *perire fecit, perdidit* Ps. 125, 5.— 3) *fluere, diffluere fecit* aquam Ex. 14, 21. Eze. 32, 14.

יָלַל verb. onomatopoët. *ejulavit, ululavit.* —Indè Hiph. הֵילֵל ; imper. הֵילֵל, f. הֵילִילִי ; fut. יֵילֵיל, cum ה parag. אֵלֵילָה, pl. יֵילִילוּ et יְהֵלִילוּ Jes. 52, 5 ; *ejulavit, lamentatus est* Jes. 13, 6. Jer. 25, 34. Hos. 7, 14 etc. — Quoad Jes. 52, 5: מְשֻׁלָּיו יְהֵלִילוּ quidam vertunt: *Dominatores ejus* i. e. victores *lætam et superbientem vocem attollunt.* Sic enim græc. ὀλολύζειν de læto clamore usurpatur ; lat. *ululare* de quovis incondito et gravi clamore etiam triumphantium (Lucan. *Pharsal.* 6, 261). Insuper hebr. מְזֻרָה, הֵרִיעַ, רָנַן. Tandem orationis series jubet מְשֻׁלָּיו de hostibus, non autem de præfectis judæis intelligi ; quo concesso, omninò præstat læti clamoris significatio. — De formâ הוֹלִילוּ, vid. Puh. verbi הָלַל. Deri[illegible] תּוֹלָל et duo seq.

יֶלֶל m. *ululatus* Deut. 32, 10.

יְלֵלָה f. constr. יִלֲלַת ; suff. f. יִלְלָתָהּ ; *ejulatus* Jes. 15, 8. Jer. 25, 36. Zach. 11, 3.

יָלַע ut cognat. לָעָה *temerè prolocutus est* aliquid. Prov. 20, 25 : *Laqueus* i. e. periculosum *est homini*, cùm temerè proloquitur sanctum i. e. cùm temerè Deo vovet aliquid. Conf. arab. لعي (lagha) *temerè jusjurandum dedit.*

יַלֶּפֶת f. *scabies, impetigo* Lev. 21, 20. 22, 22. — Rad. ילף forsan ut in arab ولف *firmiter adhæsit.*

יֶלֶק m. *locustæ* species alata et pilosa, vulgò *bruchus* Jer. 51, 27. Nah. 3, 16 etc. — Rad. ילק ut לָקַק *lambit, lambendo depavit.*

יַלְקוּט m. *pera*, à colligendo dicta 1 Sam. 17, 40. — Rad. לָקַט

יָם m. constr. יַם־, sed יָם Gen. 14, 3. Ex. 23, 31; cum ה parag. יָמָה; cum suff. f. יַמָּהּ; pl. יַמִּים; 1) *mare*. Dicitur tum de oceano ejusque partibus, tum de lacubus mediterraneis ut Job 14, 11 etc. Sic *mare Kinnereth* i. e. lacus Tiberiadis seu Galilææ; *mare salis* i. e. mortuum, aliàs dictum *orientale; mare planitiei* i. e. quod perluit Jordanes; *mare. Souph* seu algosum, Sinus Arabicus; *mare Ægypti; mare magnum, posterius* i. e. occidentale; tandem *mare Philistæorum*, dicuntur pro *mari mediterraneo*. — Cum artic. הַיָּם est pro contextu mare mediterraneum Jos. 15, 47, Galilæum Jes. 8, 23, rubrum, 10, 26, mortuum 16, 8. — *Divitiæ maris* sunt opes populorum maritimorum itineribus maritimis partæ, Deut. 33, 19. Jes. 60, 51. — Impropriè et hyperbolicè *mare* vocatur lavacrum æneum magnum templi Hierosolym. 1 Reg. 7, 23: 1 Par. 18, 8 etc. — 2) poët. *flumen magnum*, ut Nilus Jes. 19, 5. Nah. 3, 8, Euphrates Jes. 27, 1. Jer. 51, 36; in plur. brachia Nili Eze. 32, 2. — 3) *plaga occidentalis*, quia mare mediterraneum situm est ad occidentem Palestinæ Deut. 33, 23, hinc רוּחַ יָם *ventus occidentalis* Ex. 10, 19, פְּאַת־יָם *latus occidentale* 27, 13. 38, 12. יָמָּה *occidentem versus* Gen. 28, 14. Ex. 26, 22, sed *ad mare* Ex. 10, 19, licet pro eo frequentius הַיָּמָּה ponatur; מִיָּם *ab occidente* Gen. 12, 8; מִיָּם לְ *ab occasu* loci Jos. 8, 9, 12, 13. — Rad. quoad formam ימם.

יְמוּאֵל n. pr. viri Gen. 46, 10.

יָמוֹת et יָמִים, vid. יוֹם,

יֵמִים m. pl. forsan *thermæ* Gen. 36, 24. Vulgò tamen *mulos*, quidam *gigantes* intelligunt, Vulgat. *aquas calidas*. Not. inventionem *thermarum* et *aquarum salubrium* rem omninò memoratu dignam esse, et ut plurimùm in locis desertis per animalia fieri. — Rad. ימה.

יְמִימָה n. pr. mul. Job 42, 14.

יָמִין c. constr. יְמִין; suff. יְמִינִי; 1) *latus dextrum* Ex. 29, 22: 1 Sam. 11, 2 etc. It. *manus dextra* ut יַד יָמִין Gen. 48, 8. Ex. 15, 6. Ps. 21, 9 etc. Ps. 80, 18: *vir dexteræ tuæ* i. e. quem dextrâ tuâ ducis, vel tibi eligisti. Ps. 73, 23: *apprehendisti dexteram meam* i. e. juvisti, sustentavisti me. יְמִין seq. genitivo, et præcedent. אֶל, מִן, לְ, עַל est *à dextrâ* alicujus personæ vel rei; יָמִין accus. adverb. et יְמִין seq. genit. id. Job 23, 9: 2 Sam. 24, 5; לַיָּמִין post verba motûs *ad dextram* Neh. 12, 32, it. לִימִין פ״ *ad dextram alicujus* Ps. 110, 11; יָמִין, הַיָּמִין Num. 20, 17. 22, 26: 1 Sam. 6, 12. Gen. 13, 9 etc., it. אֶל הַיָּמִין, עַל הַיָּמִין Eze. 1, 10. Jes. 9, 19 etc. est *dexteram versus*. — *A dextrâ alicujus stare* i. e. adjuvare aliquem Ps. 16, 8. 109, 31 etc. *à dextrâ regis sedere* i. e. honore maximo affici 1 Reg. 2. 19. Ps. 45, 10 etc. — 2) *plaga australis, auster* 1 Sam. 23, 19, 24: 2 Sam. 24, 5. Ps. 89, 13. — 3) n. pr viror. Gen. 46, 10 etc. — Rad. quoad formam יָמַן. Indè

יָמִינִי n. patron. Num. 46, 12.

יְמִינִי masc. 1) ut יְמָנִי quod Keri refert *dexter*, Eze. 4, 6: 2 Par. 3,

17.—2) nom. gent. de quo vid. בִּנְיָמִין page 101.

יִמְלָא et יִמְלָה n. pr. loci 1 Reg. 22, 8, 9.

יִמְלֵךְ n. pr. viri 1 Par. 4, 34.

יָמַן in Kal inusit.

Hipli. הֵימִין, undè partic. plur. מַיְמִינִים; inf. הֵמִין; imp. f. הֵימִינִי; fut. cum ה paragog. אֵימִינָה, plur. תַּאֲמִינוּ; 1) *ad dextram flexit, dextram petiit* Gen. 13, 9. Jes. 30, 21. Eze. 21, 21. — 2) *dextra usus est* 1 Chron. 12, 2.—Deriv. quoad formam vel quoad sensum יָמִין, יְמִינִי, תֵּימָן, יְמָנִי.

יְמִנָה n. pr. viror. Gen. 46, 17 etc.

יָמָנִי m. f. יְמָנִית *dexter, dextra* Ex. 29, 20. Lev. 8, 23.—Rad. יָמַן.

יִמְנָע n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

יָמַר forsan ut מוּר, hinc

Hiph. הֵימִיר *mutavit, permutavit* Jer. 2, 11.

Hithp. הִתְיַמֵּר undè fut. plur. in pausâ בִּכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ *in eorum splendorem substituemini* Jes. 61, 6. Permulti post Vulgat. Chald. et Syr. *superbietis, gloriabimini*, quasi idem sit quod הִתְאַמְּרוּ.

יִמְרָה n. pr. viri 1 Chron. 7, 36.

יָמַשׁ ut מָשַׁשׁ, undè Hiph. הֵימִישֵׁנִי *facmepalpare* Jud. 16, 26 in Chethib.

יָנָה; part. יוֹנֶה, pl. יוֹנִים, fem. יוֹנָה; fut. 1 pers. pl. נִינֶה undè cum suff. נִינָם; *oppressit* Soph. 3, 1, hinc *perdidit, delevit* Ps. 74, 8. De gladio Jer. 46, 16. 50, 16, et omisso חֶרֶב *gladio* 25, 38 ubi sensus est: *ira opprimentis gladii*. De יוֹנָה, vid. etiam hoc vocab. suo loco.

Hiph. הוֹנָה; part. pl. cum suff. f. מוֹנַיִךְ; infin. cum suff. הוֹנוֹתָם; fut. יוֹנֶה, cum suff. et נ epent. תּוֹנֵנִי; 1) *oppressit, vexavit* Ex. 22, 20. Jes. 49, 26 etc. Seq. מִן prægn. *oppressi ejiciendo ex* Eze. 46. 18. — 2) *decepit, fraudavit* vendendo emendoque Lev. 25, 14, 17.

יְנוֹחַ, cum ה locali יְנוֹחָה, n. pr. oppidi id tribu Ephraïm Jos. 16, 6: 2 Reg. 15, 29.

יְנוּם n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 53 in Chethib, ubi Keri יְנוּם.

יָנַח radix, ut videtur, fictitia, undè tamen vulgò deducunt Hiph. הִנִּיחַ, Hoph. מֻנָּח, de quibus formis vide rad. נוּחַ.

יְנִיקָה undè f. plur. יְנִיקוֹת *surculi* Eze. 17, 4. Conf. יוֹנֶקֶת.—Rad. seq.

יָנַק; fut. יִינַק, 2 pers. f. in pausâ תִּינָקִי; pl. in pausâ יִינְקוּ; *suxit* pr. ubera matris Joël 2, 16. Cant. 8, 1, sed alias res, ut virus Job 20, 16. Metaph. *potitus, ditatus est* Deut. 33, 19. Jes. 66, 11, 12, 16. Part. יוֹנֵק, f. יוֹנֶקֶת; *lactens, surculus*, vid. sub vocab. יוֹנֵק.

Hiph. הֵינִיק; part. fem. מֵינִיקָה, מֵינֶקֶת et מֵנֶקֶת; cum suff. מֵינִקְתּוֹ; pl. מֵנִיקוֹת, cum suff. f. מֵינִיקוֹתַיִךְ; infin. הֵינִיק; imper. f. הֵינִיקִי, cum suff. הֵינִקְהוּ; fut. apoc. תֵּינֵק, cum ו conv. וַתֵּינֶק, et cum suff. וַתְּנִיקֵהוּ; 1) *sugendum dedit, lactavit* mater Gen. 32, 16: 1 Sam. 1, 23 etc. Part. subst. *nutrix* 2 Reg. 11, 2. Jes. 49, 24. — 2) Metaph. *gustandum, comedendum dedit* aliquid dulce Deut. 32, 13. — Deriv. יוֹנֶקֶת, יוֹנֵק, יְנִיקָה.

יַנְשׁוּף et יַנְשׁוֹף Jes. 34, 11, avis impura, inter ruinas degens, *ibis* juxta LXX et Vulgat., *noctua*, *ulula* secundùm Chald. Syr. et Bochart; sed forsan, ut Gesenius suspicatur, *ardeæ* vel *gruis* species, quæ vocem edit cornu *inflato* similem, qualis est *ardea stellaris*, *ardea Agami*, *grus vulgaris* Lev. 11, 17. Deut. 14, 16. — Rad. נָשַׁף *flavit*.

יָסַד; part. act. יוֹסֵד; inf. constr. יְסוֹד undè cum præfixo ל, לְיִסּוֹד, et cum Daguesch euphon. לְיֻסַּד; cum suff. יְסָדַי; 1) *fundavit, fundamenta jecit* ædificii Jes. 54, 11. Esr. 3. 12; it. *struxit* acervum 2 Par. 31, 7; sæpiùs de Deo cœlum terramve fundante Amos 9, 6. Ps. 24, 2. Job 38, 4 etc. — 2) Metaph. *statuit, constituit* Hab. 1, 12. Ps. 119, 152, seq. dat. pers. et acc. rei, *assignavit* aliquid alicui Jes. 25, 23. Ps. 104, 8.

Niph. נוֹסַד; infin. הִוָּסֵד, undè cum suff. fem. הִוָּסְדָהּ; fut. יִוָּסֵד; 1) *fundatus est* de regno Ex. 9, 18. Jes. 44, 28. — 2) pr. forsan *fulcivit se, innixus est* cubito, ut solent Orientales in lectulo vel pulvinari recumbentes, maximè ad deliberandum, hinc *consilia ceperunt inter se* Ps. 2, 2. 31, 14.

Pih. יִסַּד, cum suff. f. יְסָדָהּ; infin. יַסֵּד; fut. cum suff. f. et נ epenth. יְיַסְּדֶנָּה; 1) *fundavit* ædificium Jos. 6, 26. Jes. 15, 5 etc., translatè gloriam Ps. 8, 3. — 2) *constituit, decrevit* seq. accus. 1 Par. 9, 22, seq. עַל Esth. 1, 8.

Puh. יְסַד; part. מְיֻסָּד, pl. מְיֻסָּדִים; *fundatus est* 1 Reg. 6, 37. 7, 10. Hoph. infin. הוּסַד *fundatio* Esr. 3, 11: 2 Chron. 3, 3. Part. cum Daguesch euphon. מוּסָּד *fundatus*, undè: מוֹסַד מוּסָּד *fundatio fundata* i. e. firmissima Jes. 28, 16. Similem locut. vid. in Ex. 12, 9. Ps. 64, 7. — Deriv. מַסַּד, מוֹסָדָה, מוֹסָד, מוּסָד, יְסוֹד, et seq.

יֶסֶד m. pr. *fundatio*, metaph. *principium* Esr. 7, 9.

יְסוֹד m. suff. יְסוֹדוֹ; pl. cum suff. f. יְסֹדֶיהָ, pl. f. יְסֹדוֹת undè cum suff. f. יְסֹדֹתֶיהָ; *fundamentum, basis* ædium, altaris Ex. 29, 12. Lev. 4, 7. Hab. 3, 13 etc. Metaph. de principibus Eze. 30, 2.

יְסוֹדָה f. undè cum suff. יְסוֹדָתוֹ *fundatio ejus* Ps. 87, 1.

יְסוֹר m. subst. verbale à rad. יָסַר, ut גְּבוֹר à גָּבַר; *castigator, criticus* Job 40, 2 ubi sensus est forsan: *num contendendo* scil. contendet *cum Omnipotente castigator?* Vulgat. (39, 32): *Numquid qui contendit cum Deo tàm facilè conquiescit?* Quasi רִב *litigando* esset nomen *litigator*, et pro יְסוֹר textus verbum יָסוֹר *recedit* à lite, referret; sed רִב infin. abs. pro verbo finito usurpari vix dubium facit Jud. 11, 25.

יְסוֹר m. verbale fut. à rad. סוּר, ut יְרִיב à רִיב; indè plur. cum suff. יְסוֹרַי *recedentes à me* Jer. 17, 13 in Chethib, pro יְסוּרִים מִמֶּנִּי, ut קָמַי pro קָמִים עָלַי.

יִסַּךְ ut cognat. נָסַךְ; indè fut. *יִיסַּךְ *effundet* Ex. 30, 32, scil. אָדָם *homo* immediatè præcedens; veluti Gen. 1, 28: *ad imaginem Dei creavit* scil. Deus *illum*. Aliis est intrans. *effun-*

detur, sed minùs probab. Quocircà legere יוֹסֵף, haud necesse videtur. *

יְסֻבָּה n. pr. mul. Gen. 11, 29.

יְסַמַּכְיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 31, 13.

יָסַף; part. act. יוֹסִיף pro יוֹסֵף, ut תּוֹמִיף; pl. יוֹסְפִים; 1) *addidit*, *continuavit* absol. Num. 11, 25, Deut. 5, 19, seq. acc. rei *auxit* aliquid Eccl. 1, 18, *addidit* Deut. 19, 9, seq. לְ Jes. 26, 15, et עַל pers. Lev. 26, 21; et ità ferè Jes. 38, 5; sed 2 Par. 9, 6: *addidisti super famam* i. e. superavisti famam. — 2) Cum alio verbo, maximè infin. in unam sententiam coalescens, vel *continuationem*, vel *iterationem*, vel *incrementum* exprimit, et verti potest, pro variis locis, per *ampliùs*, *iterùm*, *ulteriùs*, *adhuc magis* etc. Gen. 38, 26. Num. 32, 15. Jud. 8, 28 etc.

Niph. נוֹסַף; part. נוֹסָף, plur. f. נוֹסָפוֹת; 1) *additus est*, seq. עַל Num. 36, 3, 4, reflex. *adjunxit se* Ex. 1, 10. — 2) *auctus est*, *crevit* Jes. 15, 9. Prov. 11, 24.

Hiph. הוֹסִיף; part. pl. מוֹסִיפִים; infin. הוֹסִיף; fut. יוֹסִיף, vel. יֹסֵף, apoc. יוֹסֵף, cum ו conv. וַיּוֹסֶף et וַיֹּאסֶף, 2 pers. in pausâ תּוֹסַף, retracto tono תֹּוסֵף, pl. cum נ parag. תֹּסִפוּן, et תֹּאסִפוּן. Sed imper. סְפוּ et infin. סְפוֹת vid. sub rad. סָפָה; 1) *addidit*. Seq. accus. rei additæ et עַל vel אֶל ejus cui additur Lev. 5, 16: 2 Sam. 24, 3. Passim omittitur accus. rei addendæ; sed tunc subintellige *aliquid* Deut. 13, 1. Prov. 30, 6. Eccl. 3, 14. — 2) *addidit* aliquid *ad*, *auxit* aliquid (conf. gall. *ajouter à*), seq. עַל Ps. 71, 14. Esr. 10, 10, אֶל Eze. 23, 14, et accus. Lev. 19, 25. Job 42, 10, etc. Interdùm *auxit alicui* aliquid valet *largiùs dedit* Ps. 120, 3. Eze. 5, 16, sed *superavit* 1 Reg. 10, 7. — 3) seq. alio verbo vel infin. vel finito verti potest per *iterùm*, *rursùs* Gen. 4, 2. Ex. 10, 28 etc., *posteà*, *ampliùs* Gen. 4, 12. Jes. 47, 1 etc., *magis*, *vehementiùs* Gen. 37, 5: 2 Sam. 3, 34 etc. — Haud rarò actio, quæ vel iteranda vel continuanda est, omittitur, sed facilè suppleri potest. Job 20, 9: *spectavit eum oculus, sed non addet*, supple *ad spectandum* i. e. non ampliùs spectabit. Job 34, 32: si *iniquitatem commisi, non continuabo* scil. *in commitendo iniquitatem*. 38, 11. 40, 5, 32. Ex. 11, 6: *sicut ille non fuit*, neque *sicut ille perget* scil. *esse* i. e. neque in posterum futurus est.

יָסַר; part. act. יֹסֵר, pass. יָסוּר, undè plur. cum suff. יסוּרַי Jer. 17, 13 in Chethib, ubi Keri habet וְסוּרַי à סוּר; fut. יִסַּר undè cum suff. יְיַסְּרֵנִי et 1 pers. אֲיַסְּרֵם; pr. *castigavit* generatim; hinc 1) *castigavit* verberibus, plagis, calamitatibus, *punivit* Hos. 10, 10. Ps. 94, 18. — 2) *castigavit*, monendo, *monuit*, *hortatus est* Prov. 9, 7. seq. מִן *dehortatus est* ab aliquâ re Jes. 8, 11.

Niph. נוּסַר, undè imper. f. הִוָּסְרִי; fut. יִוָּסֵר, pl. forma mixta ex Niph. et Hithp. נִוָּסְרוּ Eze. 23, 48; *castigatus, admonitus est, disciplinam admisit* Jer. 6, 8. Ps. 2, 10. Prov. 29, 19.

Pih. יִסַּר; part. cum suff. et נ epenth. מְיַסְּרֵךְ; inf. absol. יַסֵּר, cum

ה parag. יִסְרָה, cum suff. et epenth. יִסְרָךְ; imper. יְסַר; fut. וַיִּסַּר; 1) *castigavit*, plagis, calamitatibus Lev. 26, 18. Deut. 22, 18. Jer. 2, 19. Ps. 6, 2 etc.—2) *monuit, hortatus est* Deut. 21, 18. Ps. 94, 12, it. *erudivit, instituit*, seq. acc. pers. et ל rei Jes. 28, 26, seq. dupl. acc. Prov. 31, 1.

Hiph. fut. cum suff. אֲיַסְּרֵם, *castigabo eos* Hos. 7, 12.—Deriv. יְסוּר, מוֹסֵר, מוּסָר. Sed מוֹסֵר (pro מאסר) undè plur. מוֹסְרִים pertinet ad rad. אָסַר.

יְע m. undè pl. יְעִים, suff. יְעִין, *palæ* quibus cinis removebatur ab altari Ex. 27, 3. Num. 4, 14 etc. — Rad. יעה.

יַעְבֵּץ n. pr. 1) viri 1 Par. 4, 9. —2) oppidi tribûs Judæ 1 Par. 2, 55.

יָעַד: fut. יִיעַד, undè cum suff. et נ epenth. יִיעָדֵנָה; 1) *indicavit, constituit, assignavit*, maximè locum conveniendi Jer. 47, 7, et 2 Sam. 20, 5, quamquàm vulgò de tempore intelligunt Mich. 6, 9: שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ *audite virgam* i. e. *pœnam et quis eam constituerit*. — 2) *destinavit* spec. uxorem Ex. 21, 9, hinc *desponsavit* vers. 8.

Niph. נוֹעַד; part. plur. נוֹעָדִים; fut. יִוָּעֵד, pl. cum ה parag. נִוָּעֲדָה; *congregatus est, convenit* maximè ad deliberandum Ps. 48, 5. Neh. 6, 2 etc., seq. אֶל pers. Num. 10, 4, alibi עַל *cum* aliquo Ex. 25, 22 etc. seq. ל *contra* aliquem Num. 14, 35 etc.

Hiph. הוֹעִיד, undè fut. cum suff. יוֹעִידֵנִי, et cum נ epenthet. יְעִידֵנִי; *convenire fecit, jussit* aliquem, spec. ad judicium, *citavit* eum Jer. 49, 19. 50, 44. Job 9, 19.

Hoph. part. מוּעָדִים, *congregati* i. e. constituti, positi simul unàque Jer. 24, 1; f. מְעֻדָּה *congregatæ* facies i. e. conversæ simul Eze. 21, 21. — Deriv. עֵדָה, מוֹעֵד, מוֹעָד, מוֹעָדָה.

יְעוּ n. pr. 2 Par. 9, 29 in Keri, ubi Chethib יעדי; n. pr. viri, alibi עֵדוֹ.

יָעָה *removit, abstulit* Jes. 28, 17.—Deriv. יְע.

יְעִיאֵל et יְעוּאֵל n. pr. viror. 1 Par. 5, 7. 9, 3, 35 etc.

יְעוּץ n. pr. viri 1 Par. 8, 10.

יְעוּרִים masc. pl. *silvæ* Eze. 34, 25 in Chethib, ut in Keri יְעָרִים,

יְעוּשׁ et יְעִישׁ n. pr. viror. Gen. 36, 5, 14, 18: 2 Par. 11, 19 etc.

יָעַז forsan ut cognat. עָזַז. Indè Niph. part. נוֹעָז *obfirmatus, impudens* de populo Jes. 33, 19.

יַעֲזִיאֵל et עֲזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 15, 18, 20.

יַעֲזִיָּה n. pr. viri 1 Par. 24, 26.

יַעְזֵר, יַעְזִיר et יַעֲזִיר n. pr. oppidi in tribu Gad Num. 21, 32. Jer. 48, 32 etc.

יָעַט ut cognat. עָטָה *amicivit* Jes. 61, 10.

יְעִיאֵל vid. יְעוּאֵל.

יְעִיר vel יְעוֹר n. pr. 1 Par. 20, 5. In loco parall. 2 Sam. 21, 19 legitur יַעֲרֵי אָרְגִים, sed forsan errore scribarum.

יַעְכָּן n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

יָעַל; 1) forsan ut arab ועל et hebr. vicin. עָלָה *ascendit in altum.* — 2) *utilis fuit.* Indè

Hiph. הוֹעִיל ; part. מוֹעִיל ; infin. הוֹעִיל, fut. יוֹעִיל et יֹעִיל ; 1) *juvit, profuit*, absol. Jer. 2, 8. Prov. 10, 2. 11, 4, seq. ל pers. vel rei Jes. 30, 5. Jer. 23, 32. Job 30, 13, et seq. suffixo Jes. 57, 12. — 2) intrans. *profecit* Jes. 47, 12. Jer. 12, 13. Job 15, 3 etc. — Deriv. seq.

יַעֵל m. pl. יְעֵלִים, constr. יַעֲלֵי ; 1) *ibex* 1 Sam. 24, 3. Ps. 104, 18. Job 39, 1. — 2) n. pr. person. Jud. 4, 17. 5, 6 etc.

יַעֲלָה f. undè constr. יַעֲלַת ; *ibex femina* Prov. 5, 19.

יַעְלָם n. pr. viri Gen. 36, 5.

יַעַן (pro יַעֲנָה) * pr. subst. *clamor* (à rad. עָנָה *clamorem edidit, sustulit vocem*). Jes. 37, 29 : *clamor tumultuationis tuæ ad me, et insolentia tua ascendit in aures meas.* Sed sæpiùs est pro בְּיַעַן *propter clamorem*, quod passim occurrit. Eze. 13, 10 (ubi emphaticè geminatur) : *propter clamorem et clamorem* (יַעַן וּבְיַעַן) i. e. clamorem repetitum *quo errare fecerunt populum meum dicendo : pax, cum non sit pax, etc.* Et 36, 2 : *propter clamorem quo dixit inimicus contra vos : evax !* Sed quemadmodum ex דָּבָר *verbum* (à rad. דָּבַר *locutus est*) fit בִּדְבַר pr. *propter verbum*, dein simpliciter *causâ, propter*, ità, etsi *clamoris* notionem multis in locis vox יַעַן servare possit, commodiùs tamen vertitur 1) *ob, propter* seq. nomine vel infin. Jes. 37, 29. Eze. 5, 9. Hagg. 1, 9. — 2) *quia, eo quòd* seq. verbo finito Num. 20, 12 etc., pleniùs יַעַן אֲשֶׁר Gen. 22, 16 etc., et יַעַן כִּי Num. 11, 20. Jes. 7, 5 ; utrumque seq. præter. ; nam. יַעַן אֲשֶׁר, seq. fut. valet *ut* Eze. 12, 12. Emphaticè geminatur sine copulâ ן Lev. 26, 43. Eze. 13, 10. — Vulgò hodierni interpr. vim primariam יַעַן in notione *consilii, propositi* stabiliunt, collato arab. عنى *dictis intendit, significavit* aliquid, sed longiùs petitum etymon istud videtur. *

יָעֵן epic. undè pl. יְעֵנִים *struthiocameli* Thren. 4, 3 in Keri, à rad. יען ut cognat. עָנָה *clamorem edidit.* Etymon hocce commendat, quòd alibi (Job 39, 13) *struthiocameli* vocantur רְנָנִים *vagientes*, quòdque deserta in quibus degunt, stridulis et lugubribus clamoribus implent. Quidam dictum esse volunt ab *aviditate* et *gulositate*, collat. syr. Ethpah. אִתְיַעַן *avidus, vorax fuit* et יַעְנָא *vorax, gulosus ;* sed illud, utpotè simplicius magis arridet. — Indè

יַעֲנָה epic. id. ubiquè copulatum cum בַּת ; undè בַּת יַעֲנָה pr. *filia clamoris* Lev. 11, 16. Deut. 14, 15. Plur. בְּנוֹת יַעֲנָה Jes. 13, 21. 34, 13. Mich. 1, 8. Job 30, 29. Ponitur sing. haud secus atque plur. de utroque sexu. Vide quæ opinioni contrariæ Bocharti opposuimus in *Introd. histor. et crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test.*, t. II, pag. 131, 132.

יַעֲנַי n. pr. viri 1 Par. 5, 12.

יָעַף ; fut. יִיעַף et יִעַף ; 1) *celeriter ivit, cucurrit* (conf. vicin. עוּף *volare*). — 2) ut cognat. עָיַף *defatigatus, fessus fuit* currendo Jer. 2, 24, alio labore Jes. 40, 28. Hab. 2, 13, etc.

Hoph. part. מָעָף celeriter *currere jussus* Dan. 9, 21. LXX τάχει φερόμενος. — Deriv. תּוֹעָפוֹת

יָעֵף m. pl. יְעֵפִים; *lassus, defessus* Jud. 8, 15. Jes. 40, 29.

יְעָף m. *celeritas* Dan. 9, 21.

יָעַץ; fut. יִיעַץ; 1) *consilium dedit* 2 Sam. 17, 11 etc. Part. act. יוֹעֵץ *consiliarius, suasor*, et f. יוֹעֶצֶת *consiliaria* 2 Par. 22, 3. Prov. 11, 14 etc.; maximè *qui regi est à consiliis* Esr. 7, 28 etc. sed de Jes. 9, 5 vid. mox. — 2) *consilium cepit, decrevit* Ps. 62, 5 etc. — 3) *consuluit* alicui. *curam* ejus *habuit* Ps. 16, 7, sed 32, 8: *consulam super te oculum meum*, prægn. est pro: *consulam tibi et oculum meum super te ponam* i. e. tibi favebo. Part. יוֹעֵץ *consulens, curam gerens* Jes. 9, 5. — 4) forsan ut vicin. arab. וַעַט (vahadh) *prædixit, nuntiavit* futura Num. 24, 14. Jes. 41, 28.

Niph. נוֹעַץ; fut conv. וַיִּוָּעַץ; 1) *sibi consuli passus est, consilium admisit, consilio paruit* Prov. 13, 10 — 2) *alter cum altero consultavit* 1 Reg. 12, 6. Ps. 71, 10 etc. — 3) *secum deliberavit* 1 Reg. 18, 28; hinc *factâ deliberatione decrevit, jussit* 1 Reg. 12, 6, 9: 2 Part. 20, 21.

Hithp. fut. pl. יִתְיָעֲצוּ *mutuò consultabunt* Ps. 83, 4. - Deriv. מוֹעֵצָה, עֵצָה.

יַעֲקֹב n. pr. 1) *Jacob* qui etiam *Israël* Gen. 25, 26 etc.; undè *filii, domus, cœtus, semen Jacobi* i. e. *populus Israël*. — 2) populi Israël. Num. 23, 7 etc. it. terræ Israël. Gen. 49, 7. — 3) regni Judæ Nah. 2, 3. Obad. 18. — 4) regni Israël. Hos. 12, 3 etc.

יַעֲקֹבָה n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יַעֲקָן n. pr. vid. עֲקָן.

יַעַר m. suff. יַעְרוֹ; pl. יְעָרִים; 1) *desertum* Jes. 21, 13, indè *silva* Deut. 19, 5. Jos. 17, 15. Metaph. de *populo valido* Jes. 10, 18 etc. — 2) *favus* mellis Cant. 5, 1; ità vulgò, Gesenius *redundantiam* vertit, sed absque sufficienti ratione. — 3) n. pr. Ps. 132, 6 forsan ut קִרְיַת יְעָרִים q. v. in קִרְיָה. — Rad. יער.

יַעְרָה n. p. viri 1 Par. 9, 42.

יַעֲרָה f. constr. יַעֲרַת; pl. יְעָרוֹת; 1) *favus* mellis (conf. יַעַר) 1 Sam. 14, 27. — 2) *silva* Ps. 29, 9. — Rad. יער.

יַעֲרֵי אֹרְגִים vid. יָעִיר.

יַעֲרֶשְׁיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 27.

יַעֲשַׂי n. pr. viri Esr. 10, 36.

יַעֲשִׂיאֵל n. pr. viri 1 Par. 11, 47.

יִפְדְּיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 25.

יָפָה; fut. יִיפֶּה, conv. וַיִּיף; 1) pr. ut cognat. יָפַע *splenduit*. — 2) *summâ fuit pulchritudine* mulier Eze. 16, 13 etc., arbor Eze. 31, 7.

Pih. *ornavit*; fut. cum suff. יְיַפֵּהוּ Jer. 10, 4.

Puh. gemin. 1â et 2â radic. יָפְיָפָה *admodùm pulcher fuit* Ps. 45, 3.

Hithp. fut. f. תִּתְיַפִּי *ornabis te* Jer. 4, 30. — Deriv. יְפִי, יְפִי, מוֹפֵת et seq.

יָפֶה m. constr. יְפֵה; f. יָפָה, constr. יְפַת, suff. יָפָתִי; pl. יָפוֹת, constr. יְפוֹת; 1) *admodùm pulcher, a*, sæpiùs addito מַרְאֶה vel תֹּאַר; de homin., animal. rebus inanim. Gen. 12, 14 etc. — 2) *conveniens, bonus* Eccl. 3, 11. 5, 17.

יְפֵה־פִיָּה f. *pulcherrima* Jer. 46, 20. Al. cod. junctim unâ voce legunt.

יְפוֹ et יְפוֹא n. pr. *Joppe* urbs ad mare mediterran. Jos. 19, 46 etc.

יָפַח ut פּוּחַ et נָפַח. Hithp. fut. f. תִּתְיַפֵּחַ *anhelat* Jer. 4, 31. — Indè.

יְפֵחַ m. constr. יְפֵחַ; *anhelans* Hab. 2, 3, transl. Ps. 27, 12.

יְפִי et יְפִי m. in pausâ יֹפִי; suff. יָפְיוֹ; 1) *splendor* Jes. 33, 17. Eze. 27, 3

etc.—2) *pulchritudo* Jes. 3, 24. Eze. 16, 25. Ps. 45, 12. — Rad. יָפָה.

יִפְעִי n. pr. 1) opp. in tribu Zabulon Jos. 19, 22. — 2) viror. Jes. 10, 3.

יִפְלֶט n. pr. viri 1 Par. 7, 32. — Patron. יִפְלֵטִי Jos. 16. 3.

יִפְדְּיָה n. pr. viror. Num. 13, 6 etc.

יָפַע ut יָפָה. Hiph. הוֹפִיעַ; imp. הוֹפִיעָה; fut. יוֹפַע; 1) *splendere jussit* Deus Job. 37, 15. — 2) *splenduit* Deut. 33, 2. Job 3, 4 etc. — Indè

יְפְעָה f. *splendor* Eze. 28, 7, 17.

יֶפֶת in pausâ יֶפֶתְ, n. pr. filii Noe Gen. 5, 32 etc.

יִפְתָּח n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 43. — 2) viri Jud. 11, 12 etc.

יִפְתַּח־אֵל n. pr. vallis Jos. 19, 14.

יָצָא, 1 pers. Job 1, 21 יָצָתִי; part. act. יוֹצֵא; f. יֹצְאָה pro יֹצֵאת et יוֹצֵאת pro יוֹצָאֶת, it. יוֹצֶת, pl. יוֹצְאוֹת; inf. abs. יָצוֹא, constr. צֵאת pro צֵאתְ; imp. צֵא, cum ה parag. et in pausâ צְאָה, pl. f. Cant. 3, 11 צֶאֱינָה; fut. יֵצֵא pl. f. תֵּצֶאנָה et Ex. 15, 20 תֵּצֶאן; *exiit, prodiit processit, discessit, digressus, progressus, egressus est,* et ex istis multæ aliæ signific. quas facilè pro variis locis excogitare est. Dicitur de homin., de animal. et de rebus inanim. seq. מִן loci Gen. 8, 19. Lev. 14, 38. etc. Sed passim seq. accus., ubi tamen rectiùs constructio prægnans supponitur, subaud. זָעַב *reliquit*, ut Gen. 44, 4. Ex. 9, 29 etc. Cum בְּ portæ per quam exitur Jer. 17, 19 etc., et מִ Jud. 11, 31. — Meton. Amos. 5, 3: *Urbs exiens mille* pro *urbs undè mille egredientes* erant in aciem.

Hiph. præt. et inf. הוֹצִיא; part. מוֹצִיא et מוֹצֵא; imp. הוֹצִיא et הוֹצֵא; fut. יוֹצִיא, conv. וַיּוֹצֵא; pr. *exire fecit*, hinc *eduxit, extulit, extraxit. expromsit, protrusit, evulgavit, promulgavit* Ex. 12, 51 etc., *it. exegit*, seq. עַל pers. 2 Reg. 15, 20, *produxit* artifex Jes. 54, 16, *segregavit* Jer. 15, 19.

Hoph. הוּצָא; part. f. מוּצֵאת pro מוּצָאֶת; plur. מוּצָאוֹת; *eductus fuit* Gen. 38, 25 etc. — Deriv. יְצִיא; יְצִיאִים, תּוֹצָאוֹת, מוֹצָאָה, מוֹצָא, צוֹאָה, צוֹא, צֵאָה.

יָצַב ut cognat. נָצַב à quo formæ Niph., Hiph. et Hoph. atque multa nomina derivata repetuntur.

Hithp. הִתְיַצֵּב; fut. יִתְיַצֵּב et יִתְיַצַּב, 2 pers. f. תִּתְיַצֵּב pro תִּתְיַצַּבִי; 1) *sistit se, adstitit* Ex. 2, 4 etc. seq. לִפְנֵי vel עַל pers. Ex. 8, 16. Zach. 6, 5. Job 1, 6; sed seq. עַל *surrexit contra* Ps. 2, 2. — 2) *stetit* seq. לִפְנֵי *coram* aliquo i. e. ministravit ei Prov. 22, 29; *constitit* ut victor coram hoste, seq. בִּפְנֵי, לִפְנֵי, עִם, Deut. 7, 24 etc., vel ut justus coram judice Ps. 5, 6. — 3) *adstitit, adfuit alicui* Ps. 94, 16.

יָצַג rad. ficta, vid. נָצַג.

יִצְהָר m. 1) *oleum* maximè recens Num. 18, 12. Deut. 7, 13 etc. *Filii olei* i. e. uncti Zach. 4, 14. Indè est verbum denom. הִצְהִיר — 2) n. pr. viri Ex. 6, 18 etc. Num. 3, 19. Patron. יִצְהָרִי Num. 3, 27. Rad. צָהַר ut affine זָהַר q. vid.

יִצְחָק n. pr. *Isaac* Gen. 17, 17 etc. Scribitur יִשְׁחָק Jer. 33, 26 etc.

יִצְחָר n. pr. viri 1 Par. 4, 7.

יְצִיא m. יְצִיאֵי מֵעָיו *egressi è lumbis ejus* (conf. Ex. 1, 5) i. e. filii ejus 2 Par. 32, 21 in Keri. — Rad. יָצָא.

יָצַע *stravit* (conf. coguat. יָצַב,

נָצַב et יָצַק in Hiph.); undè part. pass. יָצוּעַ, suff. יְצוּעִי, pl. constr. יְצוּעֵי, suff. יְצוּעַי; subst. 1) *stratum, lectus* Gen. 49, 4. Ps. 63, 7. Job 17, 13 etc. — 2) *substructum, tabulatum* 1 Reg. 6, 5, 6, 10.

Puh. יֻצַּע *substratus est, pro lecto fuit* Jes. 14, 11. Esth. 4, 3. Aliis est fut. Hoph. sed perperàm, prout videtur, nam in utroque loco syntaxis præter. efflagitat.

Hiph. הֵצִיעַ, undè fut. יַצִּיעַ et cum ה parag. אַצִּיעָה; *stravit, stratum fecit* Jes. 58, 5. Ps. 139. 8. — Forma Hiph. hæcce possit esse à rad. נָצַע haud secus ac Deriv. מַצָּע.

יָצַק; part. pass. יָצוּק, pl. יְצוּקִים et יְצֻקִים, f. יְצֻקוֹת; infin. constr. צֶקֶת; imper. יְצֹק et צֹק; fut. יִצֹּק quasi à rad. נָצַק, cum ו convers. וַיִּצֹק; 1) *fudit, effudit* liquida Gen. 28, 18. Ex. 29, 7 etc., statuas vasaque ænea Ex. 25, 12 etc. Part. יָצוּק *fusus* 1 Reg. 7, 24, 30, hinc *durus, firmus*, metalli fusi instar Job 41, 15, 16. Metaph. Ps. 41, 9. — 2) *effudit se* 1 Reg. 22, 35. Job 38, 38: *cùm pulvis crassior* (עָפָר) *fundit se in massam fusilem* i. e. cùm multo imbre massæ fusilis instar colliquescit.

Hiph. 1) ut Kal., indè part. fem. מוֹצֶקֶת *effundens* 2 Reg. 4, 5 in Keri ubi in Chethib מיצקת quod alii מְיַצֶּקֶת in Pih. efferunt, alii מֵיצֶקֶת ad formam מֵינֶקֶת à rad. יָנַק. — 2) הֵצִיג à נָצַג *posuit, collocavit;* fut. pl. יַצִּיקוּ 2 Sam. 15, 24 et cum suff. יַצִּיקֵם Jos. 7, 23, formam habent à rad. נָצַק.

Hoph. הוּצַק; part. מֻצָק vel מוּצָק (vid. etiam inter nomina deriv.); fut. יוּצַק; 1) *effusus est* Lev. 21, 10. Job 22, 16 etc. — 2) *fusus est* è metallo 1 Reg. 7, 23. Job 37, 18 etc. Metaph. *firmus, intrepidus fuit* Job 11, 15. — Deriv. מֻצָק, מוּצָקָה, מְצֻקָת et יְצֻקָה f. undè cum suff. יְצֻקָתוֹ *fusio, fusura ejus* 1 Reg. 7, 24; de pl. יְצֻקוֹת vid. Kal radicis.

יֹצֵר, part. act. יוֹצֵר, suff. יֹצֶרְךָ, pl. יוֹצְרִים, constr. יוֹצְרֵי; fut. אֶצֹר, quasi à נָצַר, undè cum suff. אֲצָרֶךָּ Jer. 1, 5 in Keri, cum ו convers. וַיֵּצֶר, וַיִּיצֶר et וַיּוֹצֶר, cum suff. יְצָרָהוּ, pl. יָצְרוּ; 1) *finxit, formavit* manibus Jes. 44, 6, 9, 12. 54, 17; sed sæpè de Deo creatore ut Ps. 74, 17. Jes. 45, 18 etc. Part. יוֹצֵר subst. *figulus* 2 Sam. 17, 28. Ps. 2, 9 etc., *artifex* statuarum fusilium Jes. 44, 9, *creator* de Deo Jes. 43, 1 etc. De יוֹצֵר Zach. 11, 13, vid. pag. 245. — 2) seq. ל *formavit ad aliquid, destinavit alicui rei* Jes. 42, 6. 44, 21 etc. — 3) *animo formavit, excogitavit, meditatus est* 2 Reg. 19, 25, seq. עַל *contra aliquem* Jer. 18, 11. Ps. 94, 20. — 4) ut cognat. צוּר, sed intrans. *coarctatus, angustus fuit* Jes. 49, 19. Job 18, 7. Prov. 4, 12. Alibi seq. ל, impers. *angustum fuit ei*, i. e. vel in rebus *angustis versàtus est* Jud. 2, 15. 10, 9. Job 20, 22, vel *in angore fuit* Gen. 32, 8: 1 Sam. 30, 6 (ubi in fem. וַתֵּצַר לוֹ), vel *doluit, mœruit* 2 Sam. 13, 12.

Niph. נִוֹצַר *formatus est* Jes. 43, 10.

Puh. יֻצַּר *formatus, destinatus est* Ps. 139, 16.

Hoph. fut. יוּצַר *formabitur* Jes. 54, 17. — Deriv. seq.

יֵצֶר m. suff. יִצְרוֹ; 1) *formatio* Ps.

103, 14, et metonym. *opus fictile* Jes. 29, 16, spec. *idolum* Hab. 2, 18. — 2) metaph. *cogitatio, meditatio* Gen. 8, 21. 6, 5. Deut. 31, 21. Jes. 26, 3. — 3) n. pr. viri Gen. 46, 24. Patronym. יִצְרִי Num. 26, 49, quod est etiam n. pr. viri 1 Par. 25, 11, pro quo צָרְרִי legitur vers. 5.

יְצָרִים m. plur. pr. *formata*, hinc poët. *membra* ut benè Vulgat. Job 17, 7.

יָצַת undè fut. יִצַּת (quasi à rad. נָצַת) pl. in pausâ יִצְּתוּ pro יִצְּתוּ; 1) *incendit, accendit*, seq. בְּ Jes. 9, 1. — 2) intrans. addito בָּאֵשׁ, *incensus est*, Jes. 33, 12. Jer. 49, 2. 51, 58.

Niph. נִצַּת (quasi à נָצַת) *incensus, combustus est* Jer. 2, 15. Neh. 1, 3 etc. — 2) metaph. *exarsit* irâ, seq. בְּ *in aliquem* 2 Reg. 22, 13, 17.

Hiph. הוֹצִית undè 2 Sam. 14, 30 in Chethib occurrit 1 pers. cum suff. הוֹצִיתִיהָ, quod repugnat contextui. Alibi est הִצִּית (quasi à נָצַת); 1 pers. הִצַּתִּי pro הִצַּתְתִּי; part. מַצִּית; imper. pl. cum suff. הַצִּיתוּהָ (2 Sam. 14, 30 in Keri), quod contextui convenit; fut. יַצִּית, cum ו conv. et seq. Makkeph וַיְצַת־; *incendit* Jer. 51, 30, addito בָּאֵשׁ Jos. 8, 19. Jer. 32, 19; הִצִּית אֵשׁ seq. בְּ vel עַל *ignem intulit alicui rei* Jer. 11, 16. Thren. 4, 11. Amos 1, 14 etc.

יֶקֶב m. suff. יִקְבֶּךָ (sine Daguesch leni in בּ); pl. יְקָבִים, const. יִקְבֵי, suff. יִקְבֶיךָ; 1) *cupa* (*cuve*) *torcularis inferior* in quam mustum ex superiori (גַּת) destillat Joël 2, 24. Prov. 3, 10. — 2) *tota machina torcularis, torcular ipsum* Deut. 15, 14. Zach. 14, 10. Job 24, 11. — Rad. יקב affinis נָקַב *effodit*.

יְקַבְצְאֵל et קַבְצְאֵל n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 21 Neh. 11, 25 etc.

יָקַד, undè part. act. f. יֹקֶדֶת; inf. constr. יְקֹד et יְקוֹד; fut. יִקַּד, sed f. cum ו conv. וַתִּיקַד; *arsit, exarsit* Deut. 32, 22. Jes. 10, 16. 65, 5. Part. pass. יָקוּד *accensum, materia accensa foci* Jes. 30, 14.

Hoph. fut. יוּקַד *incendetur* Lev. 6, 2, 5, 6 etc., metaph. de irâ Jer. 15, 14. 17, 4. — Deriv. מוֹקֵדָה, מוֹקָד.

יְקַדְעָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 56.

יֶקֶא m. Prov. 30, 1, pr. *vomens*, ut rectè Vulgat. Est autem nomen symbolicum quo significatur divus psaltes David qui eructavit permulta cantica sacra. Conf. אָגוּר (pag. 9) qui vocatur *filius* יָקֶא. — Rad. יקא vicin. קוּא *vomere, rejicere*.

יְקָהָה vel יְקֻהָה f. undè constr. יְקַהַת; *obedientia, obsequium* Gen. 49, 10. Prov. 30, 17. — Rad. יקה ut arab. וקה *obedivit*.

יְקוֹד vid. rad. יָקַד.

יְקוֹם m. *quidquid subsistit, vivit*, in his terris Gen. 7, 4, 23. Deut. 11, 6. — Rad. קוּם in samarit. *vivere*.

יָקוּשׁ et יָקוּשׁ m. pl. יְקוּשִׁים; *auceps* Jer. 5, 26. Hos. 9, 8. Ps. 91, 3. Prov. 6, 5. — Rad. יָקַשׁ.

יְקוּתִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 18.

יָקְטָן n. pr. viri Gen. 10, 25.

יָקִים n. pr. viror. 1 Par. 8, 19 etc.

יָקִיר m. *carus, pretiosus* Jer. 31, 20. — Rad. יָקַר.

יָקְמְעָם n. pr. viror. 1 Par. 2, 41 etc.

יָקְמְעָם nom. pr. viri 1 Par. 23, 19 etc.

יָקְמְעָם n. pr. oppidi in tribu Ephraïm 1 Reg. 4, 12 etc.

יָקְנְעָם n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 12, 22 etc.

יָקַע usit. solùm in fut. יִקַּע; 1) pr. *pependit* luxatus, hinc *luxatus est* de membro Gen. 32, 25. — 2) metaph. *divulsus, abalienatus est* ab aliquo (conf. affin. נָקַע) Jer. 6, 8. Eze. 23, 17, 18.

Hiph. הוֹקִיעַ; imp. הוֹקַע, fut. cum ו convers. et suff. וַיּוֹקִיעֵם; *suspendit, affixit palo;* quo supplicio membra luxantur Num. 25, 4: 2 Sam. 21, 6, 9.

Hoph. part. pl. מוּקָעִים *suspensi* 2 Sam. 21, 18.

יָקַץ usit. in solo fut. יִיקַץ et יִקַץ, cum ו convers. וַיִּיקַץ et וַיִּקַץ; *evigilavit* Gen. 9, 24. 41, 4: 1 Reg. 18, 27. Hab. 2, 7. Pro præt. usurpatur forma הֵקִיץ Hiph. radicis קוּץ.

יָקַר; fut. יִיקַר, יִקַּר et יִקַּר; 1) *pretiosus fuit* 1 Sam. 26, 21. Ps. 49, 9 etc. — 2) forsan *difficilis fuit* intellectu Ps. 139, 17 (Conf. Dan. 2, 11), aliis tamen est *pretiosus fuit.* — 3) *magni æstimatus est* Zach. 11, 13. — 4) *honoratus est* 1 Sam. 18, 30.

Hiph. הוֹקִיר, undè imper. הַקַּר; fut. יוֹקִיר; *rarum fecit* Jes. 13, 12. Prov. 25, 17. — Deriv. יַקִּיר et seq.

יָקָר m. constr. יְקַר; pl. יְקָרִים; f. יְקָרָה, pl. יְקָרוֹת; 1) *pretiosus* 1 Reg. 5, 13. 10, 2 etc. Metaph. Ps. 36, 8 etc. — 2) *carus* Ps. 45, 10 ubi בִּיקָרוֹתַיִךְ *inter caras tuas* puellas, cum Daguesch euphon. pro בִּיקָרוֹתַיִךְ. — 3) *honoratus* Eccl. 10, 1. — 4) *splendidus* Job. 31, 26. — 5) *rarus* 1 Sam. 3, 1. — 6) forsan *quietus* Prov. 17, 27 in Keri, collat. arab. وقر *quietus, mansuetus fuit*, et suadente contextu.

יֶקֶר m.; suff. f. יִקְרָהּ; 1) *pretium* Zach. 11, 13. Prov. 20, 15, metonym. *res pretiosa, pretiosum quid* Jer. 20, 5. Job 28, 10. — 2) *honor, dignitas* Ps. 49, 13, 21. Esth. 1, 20. — 3) *magnificentia* Esth. 1, 4.

יָקַשׁ, undè 1 pers. יָקַשְׁתִּי (futur. יִקְשׁוֹן est à rad. קוּשׁ); ut cognat. נָקַשׁ et קוּשׁ *aucupatus est, tendiculam posuit* Jer. 50, 24. Ps. 141, 9. Part. pl. יוֹקְשִׁים *aucupes* Ps. 124, 7.

Niph. נוֹקַשׁ, fut. יִוָּקֵשׁ; *illaqueatus est* Jes. 8, 15. 28, 13. Prov. 6, 2. Metaph. Deut. 7, 25.

Puh. part. plur. יוֹקְשִׁים pro מְיוֹקָשִׁים *irretiti* Eccl. 9, 12. — Deriv. מוֹקֵשׁ et יָקוּשׁ.

יָקְשָׁן n. pr. filii Abraham Gen. 25, 2, 3.

יָקְתְאֵל n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 38. — 2) alterius in Arabiâ 2 Reg. 14, 7.

יָרֵא et יָרֵא; infin. constr. יְרֹא, cum ה parag. יְרָאָה, et suff. יִרְאָתוֹ quod utrumque inter nomina vid.; imper. יְרֵא, pl. יִרְאוּ, pro יִרְאוּ; fut. יִירָא et יִרָא, cum suff. et נ epenth. יִירָאֵנוּ, plur. cum נ paragog. et in pausâ יִרְאוּן, f. תִּירְאֶן; 1) *timuit* Gen. 3, 10. 15, 1 etc. seq. accus. vel מִן et מִפְּנֵי ejus quod timetur Num. 14, 9. Jos. 11, 6. Ps. 3, 7 etc.; seq. לְ *timuit alicui* pers. vel rei Jos. 9, 24. Prov. 31, 22, it. seq. לְ et מִן cum infin. *timuit aliquid facere* Gen. 19,

30. Ex. 3, 6 etc.; seq. מִן *timuit ne* quid fieret Gen. 31, 31. 32, 12. — 2) *veritus, reveritus est* seq. accus. vel מִן Lev. 19, 3, 30: 1 Sam. 14, 26, spec. Deum Ex. 14, 31 etc., hinc *coluit* eum et *pius fuit* Lev. 19, 14. Mich. 7, 17. Prov. 3, 7 etc.; seq. מִלִּפְנֵי Eccl. 8, 12, 13, sed omisso Dei nomine Jer. 44, 10. — Pro תִּרְאִי vel תִּרְאָי (Jes. 60, 5) quod utrumque ad רָאָה pertinet, plures accurati codices habent תִּרְאִי vel תִּירְאִי à rad. יָרֵא. Porrò notio *videndi* quam præ se fert prior lectio contextui non repugnat, ut quidam volunt; neque posteriori *tremendi præ gaudio* sensum tribuatur, necesse est. Vid. Vitringa, Comment. in hunc locum. — Quoad יוֹרֵא Prov. 11, 25, vid. Hoph. rad. יָרָה.

Niph. part. נוֹרָא, f. נוֹרָאָה; fut. יִוָּרֵא; 1) *terribilis, timendus, venerabilis, augustus* Gen. 28, 17. Ex. 15, 11. Ps. 99, 3. Job 37, 22. — 2) *horrendus*, Deut. 1, 19. Joël 2, 11 etc. — 3) *stupendus, admirandus* Ps. 66, 3, 5. Plur. f. נוֹרָאוֹת *præclara facinora* Deut. 10, 21: 2 Sam. 7, 23, adv. *mirabiliter* Ps. 65, 6. 139, 14.

Pih. יֵרֵא; part. pl. מְיָרְאִים, inf. יָרֵא, undè cum suff. יְרָאָם; *terruit* 2 Sam. 14, 15. Neh. 6, 9, 14: 2 Par. 32, 18. — Deriv. מוֹרָא et seq.

יָרֵא m. constr. יְרֵא, plur. יְרֵאִים, constr. יִרְאֵי; cum suff. יְרֵאֶיךָ; fem. יִרְאָה, undè constr. יִרְאַת; 1) *timens, venerans* Gen. 32, 12. Prov. 31, 30. Eccl. 8, 13. Seq. accus. 2 Reg. 4, 1, מִן Jer. 42, 16, מִפְּנֵי Deut. 7, 19. Jer. 42, 11, alibi genitiv., hinc *timens Dei* i. e. *religiosus, pius* Gen. 22, 12. Job. 1, 1, 8. 2, 3. — 2) *timidus* Deut. 20, 8.

יִרְאָה f. constr. יִרְאַת; suff. יִרְאָתִי; 1) pr. infin. *timere, revereri*, hinc constr. cum accus. Deut. 4. 10: 2 Sam. 3, 11. Neh. 1, 11 etc. — 2) subst. *timor*, tam quo quis timet Jon. 1, 10. Ps. 55, 6, quàm quo quid timetur Deut. 2, 25. Jes. 7, 25 etc. — 2) sæpiùs *reverentia* erga Deum, *pietas* (*la crainte de Dieu*) Jes. 11, 2. Prov. 1, 7 etc. — 3) meton. *doctrina divina* Ps. 19, 10, ità, omisso יְהוָה, Job. 4, 6. 15, 4.

יִרְאוֹן n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 38.

יִרְאִיָּה n. pr. viri Jer. 37, 13.

יָרִב vid. in rad. רִיב.

יְרֻבַּעַל *Baal litiget*, cognomen Gedeonis Jud. 6, 32, pro quo יְרֻבֶּשֶׁת *pudor, pudendum* i. e. idolum *contendat* 2 Sam. 11, 21.

יְרָבְעָם n. pr. duorum regum decem tribuum 1 Reg. 11, 26: 2 Reg. 13, 13 etc.

יָרַד; part. act. יוֹרֵד, pl. יוֹרְדִים; f. יוֹרֶדֶת et יוֹרְדָת, pl. יוֹרְדוֹת; infin. absol. יָרֹד; constr. יְרֹד, undè cum suff. יְרָדִי; formâ defectivâ רֶדֶת, רְדָה et רְדַת, cum suff. רִדְתּוֹ; imper. רֵד, רְדָה et רֶד, in pausâ רֲדָה; fut. יֵרֵד, cum ו convers. וַיֵּרֶד, in pausâ וַיֵּרַד; 1) *descendit*. Dicitur in genere quoties è regione, vel è loco edito in depressiorem itur, spec. de iis qui ad fontem, flumen mare progrediuntur Gen. 24, 16. Ex. 2, 5. Jes. 42, 10, qui exeunt ex urbe Ruth 3, 3 etc. Dicitur etiam de rebus inanimatis, ut de flumine, pluviâ Deut. 9, 21. Ps. 72, 6,

de viâ Num. 34, 11. Jos. 18, 13 etc., de die inclinante Jud. 19, 11. Locum quorsùm descenditur præceduntpart. אֶל, לְ 2 Sam. 11, 9. Cant. 6, 2 etc., vel accus. Ps. 55, 16. Job 7, 9 etc., hinc Jer. 9, 17. 13, 17. 14, 17. Ps. 119, 136. Thren. 1, 16. 3, 48 vertend. *oculus descendit rivos aquarum, lacrymas* etc. pro *in rivos aquarum* et *lacrymarum* i. e. ingentem lacrymarum copiam emisit; ut patet ex Jes. 15, 3 : יֹרֵד בַּבֶּכִי *descendens in fletum.* — 2) *dejectus est, concidit* Jes. 34, 7. Hagg. 2, 22, de rebus inanim. Deut. 28, 52. Jes. 32, 19 etc., metaph. *è statu felici ad infelicem detrusus est* Deut. 28, 43.

Hiph. הוֹרִיד; part. מוֹרִיד; infin. הוֹרִיד; imper. הוֹרֵד et הוֹרִיד; fut. יוֹרִיד, apocop. יוֹרֵד, *descendere fecit* quocumque modo, hinc spec. *deduxit* aliquem Gen. 44, 21. Jud. 7, 4, *demisit* Jos. 2, 15, 18, *deorsùm misit* 1 Sam. 2, 6. Esr. 20, 20, *detrusit* Jes. 10, 13. Ps. 56, 8, *subjecit* 2 Sam. 22, 48, *detulit* aliquid Gen. 37, 25. 43, 11, 22, *dejecit* Hos. 7, 12. Prov. 21, 22.

Hoph. הוּרַד; fut. יוּרַד; *deductus est* Gen. 39, 1, *demissus est* Num. 10, 17, *detrusus est* Jes. 14, 11. Eze. 31, 18. — Deriv. מוֹרָד.

יֶרֶד n. pr. viror. Gen. 5, 15 etc.

יַרְדֵּן n. pr. *Jordanes*, fluvius Palæstinæ Gen. 13, 10 etc. Ps. 42, 7 : *terra Jordanis* i. e. regio Jordani vicina : sed Job 40, 18 (23) poët. pro quovis majore fluvio usurpatur.

יָרָה; part. act. יוֹרֶה, pl. יוֹרִים; infin. absol. ירה, constr. יְרוֹת et יְרֹא; imper. יְרֵה; fut. יִירֶה, undè pl. cum suff. נִירֵם pro נִירֶם; 1) *jecit, projecit* Ex. 15, 4, sortem Jos. 18, 6, sagittam 1 Sam. 20, 36. Ps. 11, 2. Part. יוֹרֶה *sagittarius* 1 Par. 10, 3. — 2) *fundavit, collocavit* Gen. 31, 31. Job 38, 6. — 3) *conspersit, irrigavit* Hos. 6, 3; cætera vid. in יוֹרֶה pag. 245.

Niph. fut. יִוָּרֶה *sgittis conficietur* Ex. 19, 13.

Hiph. הוֹרָה; infin. הוֹרוֹת; imper. הוֹרֵה, undè cum suff. הוֹרֵנִי; fut. יוֹרֶה, cum ו convers. וַיּוֹרֶה, pl. יֹרוּ, et in Chethib 2 Sam. 11, 24 יֹארוּ; 1) *jecit* Job 30, 19, spec. sagittas 1 Sam. 20, 36. Part. plur. מוֹרִים et in Chethib 2 Sam. 11, 24 מוֹרְאִים, *sagittarii* 1 Sam. 31, 6. — 2) *conspersit, irrigavit*, undè part. מוֹרֶה pr. *irrigans*, hinc *pluvia prima* (ut יוֹרֶה pag. 245) Joël 2, 23. Ps. 84, 7. — 3) pr. forsan *manum emisit, extendit* spec. *ad demonstrandum*, hinc *monstravit, indicavit* Gen. 46, 28. Ex. 15, 25. Prov. 6, 13. — Indè *docuit, instituit* Ex. 35, 34. Mich. 3, 11. Constr. cum accus. pers. et rei, cum בְּ rei; rariùs אֶל vel מִן, et dat. pers. Deut. 33, 10. Jes. 2, 3. Hab. 2, 18. Ps. 25, 8. 27, 11. Job 6, 24 etc.

Hoph. fut. יוּרָא *conspergetur* Prov. 11, 25, forsan pro יוּרֶה.

יָרַהּ, forsan ut vicin. יָרֵא, יָרֵעַ pr. *tremuit*, hinc *præ metu attonitus fuit*, ut arab. وَرِهَ. Indè fut. pl. תִּירְהוּ, vel, ut duo codic. habent, תִּירָהוּ *attoniti sitis* Jes. 44, 8, 1. LXX

πλανᾶσθε; cæteræ version. *timendi* sensum exprimunt, quasi idem sit quod תִּירְאוּ.

יִרוּאֵל n. pr. deserti 2 Par. 20, 16.

יִרוֹחַ n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יָרוֹק m. *viride*, *herba virens* Job 39, 8. — Rad. יָרַק.

יְרוּשָׁה et יְרוּשָׁא n. pr. mul. 2 Reg. 15, 33 : 2 Par. 27, 1.

יְרוּשָׁלַיִם, vulgò יְרוּשָׁלֶם (quod forsan יְרוּשָׁלֶם proferendum), antiquitùs (Gen. 14, 18) et poët. (Ps. 76, 3) שָׁלֵם; n. pr. *Jerusalem*, metropolis Palæstinæ Jos. 10, 1. Jer. 28, 18 : 1 Chron. 3, 5 etc.

יָרֵחַ masc. suff. יַרְחֵךְ; *luna* Gen. 37, 9. Jos. 10, 12 etc. Ps. 72, 5 : *in conspectu lunæ* i. e. quamdiù luna micabit.

יֶרַח m. pl. יְרָחִים, constr. יַרְחֵי; 1) *mensis lunaris* Hebræorum Deut. 21, 16 : 1 Reg. 6, 37. Job 3, 6 etc. — 2) n. pr. populi et regionis Arabiæ Gen. 10, 26.

יְרֵחוֹ, יְרִיחוֹ et יְרִיחָה; nom. pr. *Jericho*, urbs Palæstinæ celeberrima in tribu Benjamin Num. 22, 1. Jos. 2, 1 : 1 Reg. 16, 34.

יִרְחָם n. pr. viror. 1 Sam. 1, 1 etc.

יְרַחְמְאֵל n. pr. viror. 1 Par. 2, 9 etc. — Patronym. יְרַחְמְאֵלִי 1 Sam. 27, 10.

יַרְחָע n. pr. viri 1 Par. 2, 34.

יָרַט 1) *exitialis*, *perniciosus fuit* Num. 22, 32. — 2) *præcipitem dedit*, *præcipitavit*, *conjecit* ut arab. ורט in 2ª conjug. Indè fut. cum suff. יְרָטֵנִי *conjecit me*. LXX ἔῤῥιψε, Vulg. *tradidit me*. Not. יְרָטֵנִי cum lineolâ Metheg pro יְרַטֵּנִי esse, et absque Metheg ad rad. רָטָה pertinere; quæ, si reverâ exstat, eamdem signif. habere debet atque rad. יָרַט, utpotè ipsi affinis.

יִרְיָאֵל n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָרִיב m. undè cum suff. f. יְרִיבֵךְ; pl. cum suff. יְרִיבַי; 1) *adversarius* Jes. 49, 25. Jer. 18, 19. Ps. 35, 1. — 2) n. pr. viri pro quo יָכִין 1 Par. 4, 24, alterius Esr. 8, 16. — Rad. רִיב.

יְרִיבַי n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יְרִיאֵל et יְרִיאֵהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 19. 24, 23 etc.

יְרִיחוֹ vid. יְרֵחוֹ.

יְרִימוֹת vid. יְרִמוֹת.

יְרִימוֹת n. pr. viri 1 Par. 7, 8.

יְרִיעָה f. pl. יְרִיעוֹת; *velum*, *aulæum* (*rideau*) Ex. 26, 1. Jes. 54, 2. Cant. 1, 5 etc. — Rad. יָרַע.

יְרִיעוֹת n. pr. mul. 1 Par. 2, 18.

יֶרֶךְ c. constr. יֶרֶךְ, suff. יְרֵכוֹ; dual. יְרֵכַיִם, suff. f. יְרֵכַיִךְ; 1) pr. forsan *pars mollis* corporis i. e. geminum membrum crassum et carnosum quod ab inferiori dorsi parte (מָתְנַיִם *lumbis*), seu ab imâ dorsi spinâ ad crura (שׁוֹקִים) pertinet; hinc, prout ex variis, in quibus occurrit locis, planè intelligitur, notat modò *femur*, modò *femen*, modò (in dual.) *duo femina cum natibus*. כַּף הַיָּרֵךְ *coxa cum clune* Gen. 32, 25, 32. *Femur ferire* i. e. lugere et indignari Jer. 3, 31, 19. Eze. 21, 17. Metonym. et synecdoch. *partes genitales*, *membrum genitale* Num. 5, 21, 27, hinc יוֹצְאֵי יֶרֶךְ *progeniti*, *filii* Gen. 46, 26. Ex. 1, 5. Jud. 8, 30; *clunis* bestiæ Eze. 24, 4. — 2) metaph. de rebus inanim., hinc

a) *scapus* candelabri sacri Ex. 25, 31. 37, 17. — b) *latus* tentorii Ex. 40, 22, 24, aræ Lev. 1, 11: 2 Reg. 16, 14. — Rad. יָרַךְ forsan ferè ut cognat. רָכַךְ *mollis fuit.*

יַרְכָה vel יֶרֶךְ f. ut יָרֵךְ n. 2 sed tantùm de rebus inanim. usurpatur; semel in sing. Gen. 49, 13: יַרְכָתוֹ *latus, limes* terræ *ejus*. Dual. יַרְכָתַיִם, constr. יַרְכְתֵי et in Chethib 1 Reg. 6, 16 יַרְכוֹתֵי; 1) *partes posticæ, aversæ, latera postica* tentorii Ex. 26, 23, templi 1 Reg. 6, 16. Eze. 32, 23. — 2) in interiori spatio *partes extremæ, recessus, penetralia* ut domus Ps. 128, 3, navis Jon. 1, 5, speluncæ 1 Sam. 24, 4. — 3) *regiones remotissimæ* Jes. 14, 13. Jer. 6, 22. 25, 32. — Rad. יָרַךְ.

יַרְמוּת n. pr. oppidi 1) in tribu Judâ Jos. 10, 3. Neh. 11, 29 29 etc. — 2) in tribu Issachar Jos. 21, 29.

יְרֵמוֹת et יְרִימוֹת nom. pr. viror. Esr. 10, 26: 1 Chron. 8, 14. 23, 23 etc.

יְרֵמַי n. pr. viri Esr. 10, 33.

יִרְמְיָה et יִרְמְיָהוּ *Jeremias* n. pr. illustrissimi prophetæ Jer. 1, 1. Dan. 9, 2 etc. et alior. viror. Neh. 10, 3 etc.

יָרַע; fut. יֵרַע, plur. יִרְעוּ; 1) forsan *tremuit* (conf. cognat. יָרֵא, יָרֵהּ et alias rad. quæ syllabam primariam רע habent, ut רָעַד, רָעַל, רָעַשׁ, רָעַם). Jes. 15, 4: נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ *animus ejus contremuit ei* præ pavore. Syr. Chald. et Vulgat. ad רוּעַ retulerunt, quippè consentiunt in *clamandi*, et *vociferandi* significatione, nec contextu, nec linguæ analogiâ faventibus. LXX et arab. *cognoscendi, animadvertendi* sensum reddidêre, sed errore manifesto ידעה pro יראה legerunt. — 2) ut רוּעַ et רָעַע *malus fuit*, sed impers. seq. לְ *malè fuit, cessit alicui* Ps. 106, 32, seq. בְּעֵינֵי פ' *malum visum est alicui, displicuit ei* Gen. 22, 11. Jes. 59, 15 etc., * etiam 2 Sam. 11, 25 ubi אֶת־הַדָּבָר expressio adverbialis est, ut in loco parallelo 1 Chron. 21, 7 עַל־הַדָּבָר, non autem nominativus seu subjectum verbi *; seq. לְ id. Neh. 13 8 et, ad vim sententiæ augendam, addito רָעָה גְדוֹלָה Neh. 2, 10. Jon. 4, 1. — 3) *noxius, perniciosus fuit* 2 Sam. 20, 6. — 4) *malignus, invidus fuit* oculus Deut. 15, 9. 28, 54, it. *morosus, tristis fuit* vultus Neh. 2, 2, animus Deut. 15, 10: 1 Sam. 1, 8. — Deriv. יְרִיעָה.

יִרְפְּאֵל n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 27.

יָרַק; inf. abs. יָרֹק; 1) ut רָקַק *spuit* Num. 12, 14. Deut. 25, 9. — 2) *viruit* herba (conf. arab. وَرَقَ *fronduit* arbor), undè deriv. יָרוֹק et seq.

יֶרֶק m. constr. יֶרֶק; *viride, viror* 2 Reg. 19, 26. Jes. 37, 27, spec. *olus viride* Deut. 11, 10: 1 Reg. 21, 2. Prov. 15, 17.

יֶרֶק m. *viror*, undè *viror plantæ, graminis* i. e. planta viridis, gramen viride Gen. 1, 30. 9, 3. Ps. 37, 2, sed seorsim positum, est concret. *viride* (*la verdure*) agrorum et arborum Ex. 10, 15. Num. 22, 4. Jes. 15, 6.

יֵרָקוֹן m. 1) *pallor* faciei Jer. 30, 6. — 2) *flavedo, rubigo* segetis Deut. 28, 22: 1 Reg. 8, 37. Amos 4, 9.

יְרַקְרַק m. pl. f. יְרַקְרַקּוֹת; 1) *subviridis* vel *subflavus* Lev. 13, 49. 14, 37.—2) *pallor, flavedo* auri Ps. 68, 14.

יָרַשׁ et יָרַשׁ; part. act. יוֹרֵשׁ, pl. יוֹרְשִׁים, f. יוֹרֶשֶׁת; infin. constr. רֶשֶׁת, cum suff. f. יְרֻשָּׁתָהּ; imper. יְרַשׁ, cum ה parag. et in pausâ יְרָשָׁה, it. רַשׁ, in pausâ רָשׁ; fut. יִירַשׁ et יִרַשׁ; 1) *hæres factus est* Gen. 21, 10, seq. accus. pers. *alicujus* Gen. 15, 3, 4, seq. acc. rei Num. 36, 8. Part. יוֹרֵשׁ *hæres* Jer. 49, 1. — 2) generatim *occupavit*, maximè *vi* 1 Reg. 21, 14, hinc seq. accus. pers. *occupavit aliquem* i. e. bona ejus, *expulit, ejecit* eum è possessione, *in ejus locum successit* Deut. 2, 12. 31, 3. Jud. 11, 23. Jes. 54, 3. Jer. 49, 2. Prov. 30, 23 etc.— 3) *possedit* Lev. 25, 46. Deut. 19, 14 etc. Sæpè de terrâ sanctâ Israëlitis antiquitùs promissâ.

Niph. נוֹרַשׁ *ad summam inopiam redactus est* (conf. cognat. רוּשׁ *depauperari*). Indè fut. יִוָּרֵשׁ Gen. 45, 11. Prov. 20, 13. 23, 21.

Pih. יֵרֵשׁ, undè infin. cum suff. יְרִשָׁנוּ; fut. יְיָרֵשׁ; 1) *occupavit* Deut. 28, 42.—2) *pauperem reddidit* Jud. 14, 15.

Hiph. הוֹרִישׁ; part. מוֹרִישׁ; infin. הוֹרֵשׁ, הוֹרִישׁ et הוֹרִישׁ; fut. יוֹרִישׁ, cum ו convers. וַיּוֹרֶשׁ; 1) *possidere fecit, hæredem instituit* seq. acc. pers. et rei Jud. 12, 24 : 2 Par. 2, 20, metaph. de peccatis tanquàm hæreditate transmissis i. e. imputatis Job 13, 26, seq. ל pers. Esr. 9, 12. — 2) *occupavit* Num. 14, 24. Jos. 8, 7. Jud. 1, 19 etc. —3) *è possessione expulit* (*déposséder*) Ex. 34, 24. Num. 32, 21. Deut. 4, 38, hinc generatim *expulit* Job 20, 15. — 4) *pauperem reddidit* 1 Sam. 2, 7. — 5) *delevit, perdidit* Num. 14, 12. — Deriv. יְרֻשָּׁה, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה, תִּירוֹשׁ et

יְרֻשָׁה et יְרֻשָּׁה fem. constr. יְרֻשַׁת, suff. יְרֻשָּׁתוֹ; *possessio* Num. 24, 18. Deut. 2, 5 etc.

יִשְׂחָק vid. יִצְחָק.

יִשְׁמָאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יָשַׂם 1) *posuit* ut cognat. שׂוּם. Indè fut. cum ו convers. et cum ה parag. וָאָשִׂימָה Jud. 12, 3 in Chethib, ubi Keri babet וְאָשִׁימָה à שׂוּם. — 2) intrans. *positus est*, undè fut. convers. וַיָּשֶׂם Gen. 50, 26 et 24, 3 in Chethib, ubi in Keri וַיּוּשָׂם, Hoph. à שׂוּם.

יִשְׂרָאֵל *Israël* n. pr. 1) Jacobi à Deo inditi Gen. 32, 28 etc. Hinc *Israël, filii Israël* sunt *omnes Israëlis posteri*, *Israëlitæ* Gen. 34, 7. 49, 7, it. *terra Israël* 1 Sam. 13, 19 etc. et simpl. Israël in femin. genere Jes. 19, 24 est *Palæstina*. Emphaticè *Israël* de Israëlitis virtutibus hocce nomine dignis (Conf. Joan. 1, 48, et Rom. 9, 6). Jes. 49, 3. Ps. 73, 1. — 2) *populi Israëlitici* quo sensu frequentissimè occurrit Ex. 3, 13. Lev. 20, 2. Num. 10, 5 etc. — 3) *regni Israëlitici* post Salomonis tempora 1 Reg. 12, 1 etc. — 4) *judaïci regni* in Paralip. et passim in Prophetis, ut Jes. 1, 3. 4, 2. 5, 7. 10, 20. Mich. 1, 14. Nom. gent. יִשְׂרְאֵלִי f. יִשְׂרְאֵלִית *Israëlita* 2 Sam. 17, 25. Lev. 24, 10.

יִשָּׂשכָר *Issachar* n. pr. filii Jacobi

Gen. 30, 18, de cujus posteris agitur Jos. 19, 17-23.

יֵשׁ et seq. Makkeph יֵשׁ־; 1) *quod adest*, gr. οὐσία, *opes*; sic forsan Prov. 8, 21.—2) alibi pro *verbo substantivo* usurpatur, nullo numeri vel temporis discrimine Gen. 28, 16 etc.: 2 Reg. 2, 16: יֵשׁ וְיֵשׁ *reverà ità est*. יֵשׁ אֲשֶׁר *sunt, erunt qui* Neh. 5, 2. יֵשׁ לִי *habeo* Gen. 44, 7.. Cum suff. יֶשְׁךָ *tu es* Jud. 6, 36; יֶשְׁכֶם *vos estis* Gen. 24, 49, יֶשְׁנוֹ *is est* Deut. 29, 14. Esth. 3, 8. — Rad. ישה.

יָשַׁב; part. act. יוֹשֵׁב, cum י parag. יֹשְׁבִי, f. יוֹשָׁבָה, יוֹשֶׁבֶת, per syncop. יֹשַׁבְתִּ Jer. 22, 23 in Keri, ubi Chethib habet יֹשַׁבְתִּי cum י parag., pass. יָשׁוּב; inf. absol. יָשׁוֹב, constr. שֶׁבֶת, cum suff. שִׁבְתִּי; imper. שֵׁב, cum ה parag. שָׁבָה; fut. יֵשֵׁב, cum ו conv. וַיֵּשֶׁב, cum ה parag. יֵשְׁבָה, in pausâ יֵשֶׁבָה; 1) *consedit* absol. Gen. 27, 19, seq. ל loci Ps. 9, 5 etc., et cum dat. pleon. Gen. 21, 16. It. *sedit* seq. בְּ, עַל et poët. accus. loci Gen. 19, 1: 1 Reg. 2, 19. Ps. 80, 2 etc. Porrò *sedere* dicuntur judices cùm jus dicunt, reges soliis insidentes, insidiantes, qui in aliquem impetum moliuntur etc. — *Sedit cum* (עִם) *aliquo* i. e. consuetudinem, consortium habuit cum eo Ps. 26, 4, 5. *A dextrâ alicujus sedit* vid. in יָמִין pag. 251. — 2) *mansit* Gen. 24, 55. 29, 10, seq. acc. loci 25, 27, cum dat. pleon. 22, 5, seq. dat. pers. *mansit, exspectavit aliquem* Ex. 24, 14. Quoad וַתֵּשֶׁב Gen. 49, 24, vid. pag. 33, in אֵיתָן. — 3) *habitavit* Gen. 13, 6 etc. seq. בְּ, עַל et acc. loci Gen. 4, 20 Lev. 25, 18. Deut. 17, 14. Part. יוֹשֵׁב subst. *incola* Gen. 19, 25 etc., sed *accola* Eze. 26, 17. — 4) pass. *habitatus fuit* locus Jes. 13, 20. Jer. 17, 6, 25. Eze. 26, 20.

Niph. נוֹשַׁב; part. f. נוֹשֶׁבֶת, pl. נוֹשָׁבוֹת; *habitatus est* Ex. 16, 35. Jer. 6, 8. Eze. 12, 20 etc.

Pih. יִשֵּׁב *considere fecit, collocavit* Eze. 25, 4.

Hiph. cum artic. pro re lat. שׁ seu הַהוֹשִׁיב אֲשֶׁר, 1 pers. הוֹשַׁבְתִּי et הוֹשֶׁבוֹתִי; part. מוֹשִׁיב et cum י parag. הוֹשִׁיבִי; imper. הוֹשֵׁב, pl. הוֹשִׁיבוּ; fut. יוֹשִׁיב, cum ו conv. וַיּוֹשֶׁב, cum suff. 1 Reg. 2, 24 in Keri יוֹשִׁבַנִי pro quo in Chethib legitur יוֹשִׁיבֵנִי; 1) *sedere fecit* 1 Sam. 2, 8: 1 Reg. 21, 9. — 2) *habitare fecit* Gen. 47, 6: 2 Reg. 17, 26. Ps. 68, 7. 113, 7. It. *cohabitare secum fecit* mulierem i. e. in matrimonium duxit Esr. 10, 2. Neh. 13, 27. — 3) *habitare fecit* terram Jes. 54, 3. Eze. 36, 33.

Hoph. הוּשַׁב; fut. יוּשַׁב; 1) *habitare factus est* Jes. 5, 8. — 2) *habitatus est* 44, 26. — Deriv. שִׁיבָה, תּוֹשָׁב, מוֹשָׁב.

יִשְׁבַּעַל n. pr. viri 2 Sam. 23, 8 qui et יִשְׁבָּעָם 1 Par. 11, 11. 27, 2.

יִשְׁבָּאָב n. pr. viri 1 Par. 24, 13.

יִשְׁבָּח n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

יִשְׁבִּי לַחֶם n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

יִשְׁבּוֹ בְּנֹב n. pr. viri 2 Sam. 21, 16, ubi Keri יִשְׁבִּי בְנֹב habet.

יִשְׁבָּעָם n. pr. vid. יִשְׁבַּעַל.

יִשְׁבָּק n. pr. viri Gen. 25, 2.

יִשְׁבָּקָשָׁה n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 24.

יְשׁוּב n. pr. 1) viri Esr. 10, 29. — 2) alterius cujus patronym. יְשֻׁבִי Num. 26, 24.

יְשׁוּהָ n. pr. viri Gen. 46, 17.

יִשְׁוִי n. pr. viror. Gen. 46, 17 etc.

יְשׁוּחִיָּה n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יְשׁוּעַ n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

יְשׁוּעָה f. cum ה paragog. יְשׁוּעָתָה et יְשֻׁעָתָה, constr. יְשׁוּעַת, suff. יְשׁוּעָתוֹ et יְשֻׁעָתוֹ; plur. יְשׁוּעוֹת et יְשֻׁעוֹת; 1) pr. part. pass. *servatum, salvum* Jes. 26, 1, 18. — 2) subst. *liberatio, salus, auxilium* Ex. 14, 13. Job 30, 15. — 3) *victoria* 1 Sam. 14, 45. Hab. 3, 8: 2 Par. 20, 17. — Rad. יָשַׁע.

יְשַׁח m. undè cum suff. יְשְׁחֵךְ *depressio, humiliatio tua* Mich. 6, 14; sic vulgò, collat. vicin. שׁוּחַ *dèprimi;* al. *corruptio, morbus*, quod magis placet Castel, utpotè contextui maximè accommodum, et cum antiquissimis versionib. congruum; al. *fames*, collat. arab. وحش *fame exinanitus fuit;* et quia præcedit: *comedes, sed non satiaberis*, sequiturque: *in ventre tuo.* — Rad. ישח.

יָשַׁט undè Hiph. fut. יוֹשִׁיט, et cum ו conv. וַיּוֹשֶׁט; ut chald. et syr. *extendit* Esth. 4, 11. 5, 2. 8, 4.

יִשַׁי n. pr. pater Davidis 1 Sam. 16, 1 etc.

יִשְׁיָה n. pr. viror. Esr. 10, 31 etc.

יִשִׁיָּהוּ n. pr. viri 1 Par. 12, 6.

יְשִׁימוֹן et יְשִׁמֹן m. *vastitas, solitudo* Deut. 32, 10. Jes. 43, 19. Ps. 68, 8 etc. — Rad. יָשַׁם.

יְשִׁימוֹת fem. pl. *desolationes, exitium* (Rad. יָשַׁם) Ps. 55, 16, in Chethib. ubi Keri cum codic. optimis et antiq. versionib. refert יַשִּׁיאֵם מָוֶת *decipiat mors, ex improviso irruat.*

יְשִׁישִׁים masc. plur. יְשִׁישִׁים; pr. *canus*, hinc *senex* Job 12, 12. 15, 10 etc. — Rad. ישׁשׁ i. q. שׁוּשׁ *albus, canus fuit*, ut ex derivatis colligitur.

יִשִׁישַׁי n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יָשַׁם ut cognat. שָׁמַם *vastatus est.* Indè fut. f, תֵּשַׁם Gen. 47, 19. Eze. 12, 19. 19, 7, sed plur. תִּישַׁמְנָה Eze. 6, 6.

יִשְׁמָא n. pr. viri 1 Chron. 4, 3.

יִשְׁמָעֵאל *Ismaël* n. pr. 1) filii Abrahami Gen. 25, 12 etc. Patronym. יִשְׁמְעֵאלִי 1 Par. 2, 17. 28, 3, pl. יִשְׁמְעֵאלִים *Ismaëlitæ, Arabes ab Ismaële oriundi* Gen. 37, 25. Jud. 8, 24 etc. — 2) viror. alior. Esr. 10, 22 etc.

יִשְׁמַעְיָה n. pr. viri 1 Par. 12, 4.

יִשְׁמַעְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 27, 19.

יִשְׁמְרַי n. pr. viri 1 Par. 8, 18.

יָשַׁן et יְשֵׁן, infin. constr. יְשׁוֹן; fut. יִישַׁן et יִשַׁן, cum ה parag. et in pausâ אִישְׁנָה; 1) *dormivit* Gen. 2, 21. Jes. 5, 27. Ps. 4, 9 etc. Trop. de morte Jer. 51, 39, 57. Job 3, 13, de segnitie Ps. 44, 24. 78, 65.

Niph. נוֹשַׁן, part. נוֹשָׁן, f. נוֹשֶׁנֶת; *inveteravit, inveteratus est* Lev. 13, 11. 26, 10 et Deut. 4, 25, ubi de hominibus dicitur qui in terrâ quâdam habitaverant. — Deriv. שְׁנָה, שֵׁנָת et seq.

יָשָׁן m. f. יְשָׁנָה; *vetus* Lev. 25, 22. Jes. 22, 11. Neh. 3, 6 etc.

יָשֵׁן m. fem. יְשֵׁנָה ; pl. m. יְשֵׁנִים ; constr. יְשֵׁנֵי ; 1) part. et adj. verb. *dormiens* 1 Sam. 26, 7. Ps, 78, 65 etc. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 32, pro quo הָשֵׁם 1 Par. 11, 34.

יְשָׁנָה n. pr. oppidi Judæ 2 Par. 13, 19.

יָשַׁע undè Niph. נוֹשַׁע ; fut. יוֹשַׁע et יֹשַׁע, cum ה parag. et in pausâ יוֹשִׁיעָה ; 1) *liberatus, servatus est* Num. 19, 10. Ps. 33, 16. — 2) *auxilium accepit* Jes. 30, 15. 45, 17. — 3) *salvus, sospes fuit* Ps. 80, 4, 8.—4) *vicit* Deut. 33, 29, hinc part. act. נוֹשֵׁעַ *victor* Zach. 9, 9. Ps. 33, 16.

Hiph. præt. et inf. הוֹשִׁיעַ et הוֹשַׁע ; part. מוֹשִׁיעַ ; imper. הוֹשַׁע, cum ה parag. הוֹשִׁיעָה ; fut. יוֹשִׁיעַ, et servato ה, יְהוֹשִׁיעַ, apocop. יֹשַׁע et cum ו convers. וַיּוֹשַׁע ; 1) *liberavit, servavit* Jud. 2, 16. Ps. 7, 2 etc. — 2) *adjuvit, opitulatus est*, absol. Jes. 45, 20, seq. accus. Ex. 2, 17 : 2 Sam. 10, 19. Ps. 3, 8 etc., seq. ל Jos. 10, 6. Eze. 34, 22. Ps. 72, 4 etc. — 3) *victoriam dedit* Deus seq. ל Deut. 20, 4. Jos. 22, 22 : 2 Sam. 8, 6, 14. Frequens formula : *manus mea, aut brachium meum mihi tulit opem* duplicem sensum habet, vel *meâ ipsius*, nemine opitulante, *victoriam retuli* Jud. 7, 2. Jes. 59, 16. 63, 5. Job 40, 9 (14) Ps. 44. 4. 98, 1, vel ultionem privatam *sumpsi* 1 Sam. 25, 26, 33. —Deriv. יְשׁוּעָה, מוֹשָׁעוֹת, יְשׁוּעָה et יֵשַׁע et יֶשַׁע m. suff. יְשָׁעֲךָ, in pausâ יְשָׁעֲךָ et יְשָׁעֲךָ ; 1) *liberatio, auxilium* Jes. 5, 5. 17, 10. Mich. 7, 7. Ps. 12, 6 etc. — 2) *salus* Jes. 61, 10. Ps. 132, 16. Job 5, 4, 11.

יִשְׁעִי n. pr. viror. 1 Par. 2, 31 etc.

יְשַׁעְיָהוּ *Isaias* n. pr. illustrissimi prophetæ et alior. viror. Jes. 1, 1 : 1 Par. 25, 3. 26, 25 etc.

יִשַׁעְיָה n. pr. viror. Esr. 8, 7 etc.

יְשְׁפֵה et יִשְׁפֵה m. *jaspis*, gemma varii coloris Ex. 28, 20. 39, 13. Eze. 28, 13. — Origo prorsùs ignota.

יִשְׁפָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 16.

יִשְׁפָּן n. pr. viri 1 Par. 8, 22.

יָשַׁר ; fut. יִשַׁר, יִשֹׁר ; 1) ut cognat. אָשַׁר *rectus fuit*, imprim. de viâ 1 Sam. 6, 12, ubi vox וַיְשַׁרְנָה *et rectæ erant, rectè procedebant* inviâ juvencæ, habet Dagh. forte in ש, et ן formativ. masc. pro ת (Conf. Gen. 30, 38. Dan. 8, 22). In sensu morali et cum בְּעֵינַי, *rectum visum est, placuit alicui* Num. 23, 27. Jud. 14, 3 etc. —2) *æquus, planus, compositus fuit* animus Hab. 2, 4.

Pih. יִשֵּׁר ; part. מְיַשֵּׁר ; imper. יַשֵּׁר ; fut. יְיַשֵּׁר ; 1) *rectam fecit* viam, i. e. rectà, à dolo et malitiâ alienus Prov. 9, 15. Dicitur de Deo cùm efficit ut res alicui benè et feliciter cedant Prov. 3, 6. 11, 5. Indè *direxit* Job 37, 3 : 2 Chron. 32, 30. —2) *rectum habuit, bonum existimavit* Ps. 119, 128. — 3) *complanavit* viam Jes. 40, 3. 45, 13.

Puh. part. מְיֻשָּׁה *complanatum ductum* aurum 1 Reg. 6, 35.

Hiph. imper. הוֹשַׁר *complana* Ps. 5, 9 in Chethib, ubi Keri habet הַיְשַׁר ; fut. plur. וְיוֹשִׁירוּ *rectum faciant* scil. visum i. e. rectâ prospiciant

Prov. 4, 25. — Deriv. מֵישָׁר, מִישׁוֹר et seq.

יָשָׁר m. constr. יְשַׁר, pl. יְשָׁרִים, constr. יִשְׁרֵי, fem. יְשָׁרָה, pl. יְשָׁרוֹת; 1) *rectus* Eze. 1, 7, 23. Job 33, 27. Hinc sensu morali a) *gratum*, *placitum* Deut. 12, 25. Jud. 17, 6 etc. — b) *rectus*, *probus* Dan. 11, 17. Ps. 7, 11. Job 1, 1 etc., et subst. Neutr. *probitas* Ps. 37, 37. 111, 8. — c) *verax*, *veridicus* Deut. 32, 4. Ps. 33, 4. 119, 137. — 2) *planus* de viâ Jer. 31, 7, hinc *facilis*, *promptus* ad aliquid faciendum 2 Par. 29, 34, it. *felix*, *prosper* Esr. 8, 21.

יָשָׁר n. pr. viri 1 Par. 2, 18.

יֹשֶׁר m. 1) *rectitudo* viæ Prov. 2, 13. 4, 11.—2) translatè a) *rectum*, *jus fasque* Prov. 11, 24. Cum suff. יָשְׁרִי *quod fieri debet ab eo*, *officium ejus* Job 33, 23. Prov. 14, 2. — b) *verum*, *rectum* verbum Job 6, 25. — c) *probitas*, *integritas* Deut. 9, 5. Ps. 25, 21. 119, 7. Job 33, 3.

יְשַׁרְאֵלָה n. pr. viri 1 Par. 25, 14.

יְשֻׁרָה vel יְשָׁרָה, undè constr. יְשֻׁרַת *probitas* 1 Reg. 3, 6.

יְשֻׁרוּן m. *Jeschouroun*, nomen populi Israëlitici poëticum Deut. 32, 15. 33, 5, 26. Jes. 44, 2. De significatione disputatur; aliis est diminutivum יָשָׁר valens *rectulus*, *justulus*, aliis diminut. nominis יִשְׂרָאֵל, nobis verò probabiliùs videtur *felicem*, *fortunatum* significare, à verbo יָשַׁר collatâ vicinâ rad. אָשַׁר *felix fuit*.

יָשִׁישׁ masc. pr. *canus*, hinc *senex* 2 Par. 36, 17.—Rad. יָשַׁשׁ.

יְתֵד fem. constr. יִתַּד, pl. יְתֵדוֹת, constr. יִתְדוֹת, cum suff. יִתְדֹתָיו; 1) *clavus* (*clou*) Jes. 22, 25. Eze. 15,3, spec. *paxillus tentorii* Eze. 27, 19. Jud. 4, 21 etc. *Pangere paxillum* Hebræis haud secus atque Arabibus sedem firmam et stabilem signat Jes. 22, 23, hinc יְתֵד *sedes stabiles* Esr. 9, 8. Metaph. *princeps* Zach. 10, 4.—2) *pala*, *spatha* Deut. 23, 14. Jud. 16, 14. — Rad. יתד, conf. arab. وتد *firmavit*, *firmiter adegit*.

יָתוֹם m. pl. יְתוֹמִים. suff. יְתוֹמָיו; *pupillus*, *orphanus*, utroque parente orbatus Ex. 22, 12, 23. Deut. 10, 18. Ps. 10, 14 etc., patre tantùm Job 24, 9. — Rad. יָתַם.

יְתוּר (à rad. תּוּר ut יְקוּם à קוּם) m. *pervestigatio*, mctonym. *pervestigatum* et *pervestigando repertum* Job 39, 8.

יַתִּיר n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 48 etc.

יִתְלָה n. pr. oppidi in tribu Dan Jos 19, 42.

יִתָּם undè fut. in pausâ אֵיתָם *solitarius vivam* Ps. 19, 14; ità nonnulli, sed plures codices exhibent אֵתָם *integer ero* à תָּמַם, quod præfero.

יִתְמָה n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יַתְנִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 26, 2.

יִתְנָן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 23.

יָתַר, cujus part. act. יוֹתֵר, fem. יוֹתֶרֶת vid. pag. 245; 1) *redundavit*. — 2) *abundavit*. — 3) *reliquus fuit*, *superfuit*.—4) *modum excessit*, hinc *excelluit*. — 5) ut in arab. et æthiop. وتر *tetendit*, *extendit*,

Niph. נוֹתַר; fut. יִוָּתֵר, et retracto

tono יוֹתֵר ; 1) *relictus est* Ex. 10, 15. Num. 26, 65, it. *remansit* Gen. 32, 24. Part. נוֹתָר, fem. נוֹתֶרֶת *reliquus, a, um* Gen. 30, 36. Ex, 28, 10 etc. — 2) forsan *excelluit, victor remansit* Dan. 10, 13, favent saltem huic sensui quæ præcedunt et quæ sequuntur.

Hiph. הוֹתִיר ; infin. absol. הוֹתֵר, constr. הוֹתִיר ; imper. הוֹתֵר ; fut. יוֹתִיר, apoc. יוֹתֵר et יוֹתַר ; 1) *abundare fecit* seq. acc. pers. et בְּ rei Deut. 28, 11. 30, 9. — 2) *reliquum fecit, reliquit* Ex. 10, 15. 12, 10. Jes. 1, 9 etc.—3) *excelluit* Gen. 49, 4 ubi אַל תּוֹתַר *non excelles* i. e. emolumenta (de quibus agitur in versu 3) non reportabis. — Derivat. יוֹתֵר, מִיתָר, מוֹתָר, יַתִּיר · יוֹתֶרֶת et seq.

יֶתֶר m. suff. יִתְרוֹ, plur. יְתָרִים ; 1) *abundantia* Ps. 17, 14. Job 22, 20, adv. *abundè, valdè* Jes. 56, 12. Dan. 8, 9, pleniùs עַל יֶתֶר Ps. 31, 24. — 2) *residuum, reliquæ* Jud. 7, 6 : 2 Sam. 10, 10. Joël 1, 14. — 3) *excellentia, eminentia* Gen. 49, 3. Prov. 17, 7. — 4) ut in arab. *restis, funis, chorda, nervus* Jud. 16, 7. Ps. 11, 2. Job 30, 11 : יִתְרוֹ פִּתַּח *funiculum* i. e. frenum *suum solvit ;* ubi Keri habet יִתְרִי *frenum meum* i. e. frenum quod ei injeceram.—5) n. pr. viror. Ex. 4, 18. Jud. 8, 20 etc. Patron. יִתְרִי 2 Sam. 23, 38.

יִתְרָא n. pr. viri 2 Sam. 17, 26.

יִתְרָה f. constr. יִתְרַת ; *reliquum* Jes. 15, 7. Jer. 48, 36.

יִתְרוֹ n. pr. viri Ex. 3, 1. 4, 18.

יִתְרוֹן masc. 1) *excellentia, præstantia* Eccl. 2, 13. — 2) *emolumentum* Eccl. 1, 3. 2, 11. 3, 9. 5, 8 etc.

יִתְרָן n. pr. viri 1 Par, 7, 37.

יִתְרְעָם n. pr. viri 2 Sam. 3, 3 etc.

יִתֵּת n. pr. viri Gen. 36, 40.

כ

כ Undecima alphabeti littera hebraïce כַּף *Caph* sonans ; in numeralibus valet *viginti.*—Permutatur cum aliis palatinis ג, י, ק, et cum gutturali ח.

כְּ, antè monosyllaba passim כָּ (vid. Grammat.), suff. כָּהֵם, כָּכֶם, כָּהֵנָּה ; cum syllabâ parag. מוֹ, כָּמוֹ, suff. כָּמֹנִי, כָּמוֹהוּ, כָּמוֹךָ ; particula præfix. *comparationis, assimilationis, accommodationis, similitudinis* et *convenientiæ*, cujus varii significatus ad sequentes facilè revocantur ; 1) *instar, ad modum, ut, velut, tanquàm* Gen. 21, 16 : 1 Sam. 25, 36: Ps. 1, 3 etc. Bis repetitum כְּ־וְכְ, כְּ־כְ et כְּ־כֵן a) *sicut-ità* Lev. 7, 7. Num. 15, 15. Hos. 4, 9 etc., et vicissim, licet rariùs, *ità-sicut* Gen. 18, 25. 44, 18. Ps. 139, 12. — b) *tàm-quàm* Lev. 24, 16. Deut. 1, 17. Eze. 18, 4 ; it. *qualis-talis* Jos. 14, 11 : 1 Sam. 30, 24, et *quùm-statim* Ps. 48, 5. — 2) *quomodò, quo pacto* post verbum יָדַע *novit* Eccl. 11, 8. — 3) *circiter*, ubi de numero et mensurâ vel spatii vel temporis, agitur Ex. 11, 4. Num. 11, 31: 1 Reg. 22, 6. Ruth. 2, 17 etc. — 4) *secundùm, juxtà* gr. κατά Gen. 1, 26. Jos. 6, 15. Ps. 7, 18, כַּיּוֹם, כְּהַיּוֹם, vid. in יוֹם pag. 243. — 5) Infinitivo præfixum a) *sicut, quemadmodum*

Jes. 5, 24. 10, 15. — 6) *quùm*, *simul atque* Gen. 39, 18: 1 Sam. 5, 10: 1 Reg. 1, 21. Etiam de futuro tempore, in sententiâ conditionali Gen. 44, 30: כְּבֹאִי אֶל־אָבִי *si adirem patrem meum;* et vers. 31: כִּרְאֹתוֹ *si videret ille.* — Quoad sensum intensivum *quàm fieri potest maximè* (gr. ὡς, ὅσον, lat. *quàm*, superlativo præmissa), quem particulæ כְּ tribuit Gesenius (in Lexic. hebr.), nullo nititur fundamento; quippè in omnibus exemplis ab eo prolatis, nihil aliud significat quàm *ut, veluti;* si quid enim intensi præ se fert sensus sententiarum Num. 11, 1: 1 Sam. 11, 27. Jes. 1, 7, 9. 26, 20. Hos. 11, 4. Ps. 73, 19. Prov. 10, 20. Thren. 1, 20. Neh. 7, 2, illud nequaquàm particulæ ipsi tribuendum, sed vocabulis quibus præmittitur. — Rad. כֵּן, vel כֹּה, vel, sicut Gesenio placet, כִּי.

כַּאֲשֶׁר (ex כְּ et אֲשֶׁר); pr. 1) *sicut is qui, ea quæ, id quod.* Job 29, 25: *Ut qui* (כַּאֲשֶׁר) *lugentes consolatur.* —2) *secundum id quod*, indè a) *tantùm quantùm* Gen. 34, 12: 1 Sam. 2, 16. — b) *quemadmodùm* antè integras tantùm sententias Gen. 7, 9. Jes. 9, 2 etc. — c) *quia, quòd* Num. 27, 14. Mich. 3, 4 etc. — 3) *quasi, ut si* Zach. 10, 6. Job 10, 19. — 4) *quùm, postquàm* seq. præt. Gen. 32, 10. Ex. 17, 11: 1 Sam. 8, 6, it. *quandò, si* seq. fut. Eccl. 4, 17, 5. 3; et ità seq. præt. in formul. desperantis Esth. 4, 16: *si periero, periero* i. e. *si perire me oportet, perire haud pigebit.* Gen. 43, 14: *si liberis orbari me necesse sit, miserrimæ huic sorti me quietus subjiciam.*

כָּאַב vel כָּאֵב, undè part. act. כּוֹאֵב, pl. כֹּאֲבִים; fut. יִכְאַב; *doluit* sive corpore, sive animo, *dolore affectus fuit* Gen. 34, 25. Ps. 63, 90, seq. עַל causæ Job 14, 22.

Hiph. הִכְאִיב; part. מַכְאִיב; fut. יַכְאִיב; *dolore affecit* Eze. 13, 22. Job 5, 18 etc., de agro i. e. *perdidit, pessumdedit* 2 Reg. 13, 19; figuræ hujus generis haud raræ erant apud Hebræos.— Deriv. מַכְאֹב et

כְּאֵב m. constr. etiam כִּאֲבֵי; suff. כְּאֵבִי; *dolor* corporis Job 2, 13. 16, 6, animi Jes. 65, 14.

כָּאָה (conf. vicin. כָּהָה et קָהָה), undè Niph. נִכְאָה; part. constr. נִכְאֵה; *animo fracto et demisso fuit* Dan. 11, 30. Ps. 109, 16. Ellipticè dicitur Job 30, 8: נִכְאוּ מִן הָאָרֶץ *animo fracto fuêre è terrâ* pro: *ubi è terrâ expulsi sunt* (cum Dagh. euphon. in Caph., vel, ut alii volunt נִכְאוּ ad rad. נָכָא pertinet).

Hiph. infin. הַכְאוֹת *dolore afficere* Eze. 13, 22. — Indè

כְּאֶה m. undè pl. כְּאִים *attriti animo, tristes* Ps. 10, 10 in Keri, sed vid. חֲלָכָה pag. 205.

כָּבֵד et כָּבַד; fut. יִכְבַּד; 1) *gravis fuit* de pondere Job 6, 3. — 2) sæpiùs trop. *honoratus fuit* Jes. 66, 5. Eze. 27, 25. Job 14, 21. — 3) *magnus, vehemens* Gen. 18, 20. Jud. 20, 34: 1 Sam. 31, 3. — 4) *molestus fuit* seq. אֶל 1 Sam. 5, 6, alibi עַל 2 Sam. 13, 25. Jes. 24, 20 etc. Job, 23, 2: *manus mea gravis est super gemitu meo* i. e. plaga manu Dei mihi inflicta, sive dolores calamitatesque quibus pre-

mor, vehementiores sunt querimonis meis. — 5) *hebes fuit* oculus Gen. 48, 10, auris Jes. 59, 1, hinc de animo qui facilè flecti nequit *obduratus est* Ex. 9, 7.

Niph. נִכְבַּד; part. pl. constr. cum Dagh. euphon. in Daleth נִכְבַּדֵּי; suff. f. נִכְבַּדְתִּיהָ; inf. et imper. הִכָּבֵד; fut. יִכָּבֵד; 1) *honoratus fuit* Gen. 34, 19 : 1 Sam. 9, 6. Part. נִכְבָּד *gloriosus* Deut. 28, 58; pl. f. נִכְבָּדוֹת *gloriosè facta* Ps. 87, 3. — 2) reflex. *magnum, illustrem se præstitit* Ex. 14, 4. Lev. 10, 3. Eze. 39, 13 etc. — 3) *copiosus fuit, opulentus, dives fuit* Jes. 23, 8, 9. Prov. 8, 24.

Pih. כִּבֵּד, part. מְכַבֵּד; infin. et imper. כַּבֵּד; fut. יְכַבֵּד, cum suff. et נ epenthet. יְכַבְּדֻנְנִי; 1) *honoravit* Jud. 13, 17 : 2 Sam. 10, 3. Jes. 29, 13, seq. ל pers. Dan. 11, 38. Ps. 86, 9, cum dupl. accus. Jes. 43, 23. — 2) *gravem reddidit, induravit* animum 1 Sam. 6, 6.

Puh. כֻּבַּד, part. מְכֻבָּד; fut. יְכֻבַּד; *honoratus est* Jes. 58, 13. Prov. 13, 18 etc.

Hiph. הַכְבִּיד; inf. absol. הַכְבֵּד, constr. הַכְבִּיד; imper. הַכְבֵּד; fut. conv. וַיַּכְבֵּד; 1) *gravem fecit, aggravavit* 1 Reg. 12, 10. Jes. 47, 6. Thren. 3, 7. Elliptice Neh. 5, 15: *aggravaverant super* populum, scil. *jugum*. — 2) *honoravit* Jes. 8, 23 (9, 1). Jer. 30, 19. — 3) *honorem, gloriam sibi paravit* 2 Chron. 25, 19. — 4) *hebetavit* aures Jes. 6, 10. Zach. 7, 11, it. *induravit* animum Ex. 9, 34.

Hithp. part. מִתְכַּבֵּד, imper. הִתְכַּבֵּד; 1) *honorem sibi tribuit, jactavit se* Prov. 12, 9. — 2) *multiplicavit se* Nah. 3, 15. — Deriv. כָּבוֹד et seq.

כֶּבֶד m. constr. כִּבַד, suff. כִּבְדּוֹ, pl. כְּבֵדִים, constr. כִּבְדֵי; 1) *gravis* a) proprio sensu *multum ponderis habens* 1 Sam. 4, 18 : 1 Reg. 12, 4. Prov. 27, 3 etc. — b) translatè *copiosus, numerosus* 1 Reg. 10, 2. Jes. 36, 2, *dives* Gen. 13, 2, *molestus*, de fame Gen. 12, 10. 41, 31, de peccato Ps. 38, 5, *arduus, difficilis*, de negotio Ex. 18, 18. Num. 11, 14, *impeditus*, de linguâ Ex. 4, 10. Eze. 3, 5, 6. — 2) subst. *jecur* utpotè omnium viscerum *ponderegravissimum* Ex. 29, 13, 22. Lev. 3, 4, 10. Hyperbol. Thren. 2, 11 : *effusum est in terram jecur meum* dicitur in gravissimis animi doloribus.

כֵּבֵד m. *gravis, onustus* Jes. 1, 4. Aliis est constr. כֶּבֶד.

כֹּבֶד m. 1) *gravitas* Prov. 27, 3. — 2) *vehementia* Jes. 30, 27. — 3) *multitudo* Nah. 3, 3. — 4) *molestia* Jes. 21, 15.

כְּבֵדוּת f. *gravitas, difficultas*. Ex. 14, 25.

כָּבָה, unde fut. יִכְבֶּה; *exstinctus est* de igne et lucernâ Lev. 6, 5, 6 : 1 Sam. 3, 3; metaph. de irâ 2 Reg. 22, 17, de hostibus qui pereunt Jes. 43, 17.

Pih. præt. pl. כִּבּוּ; part. מְכַבֶּה; infin. constr. כַּבּוֹת; fut. יְכַבֶּה, cum suff. et נ epenth. יְכַבֶּנָּה; *exstinxit* Jes. 1, 31 etc., metaph. Jer. 4, 4 etc.

כָּבוֹד m. semel f. Gen. 49, 6; constr. כְּבוֹד; suff. כְּבוֹדִי; pr. *gravitas*, sed ubiquè translatè; 1) *honor, gloria* 1

Sam. 4, 25. Ps. 19, 2. Job 19, 9 etc. Adv. *honorificè* Ps. 73, 24. — 2) *majestas, splendor* 1 Sam. 2, 8. Jes. 35, 2. Ps. 24, 7 etc. — 3) *copia, divitiæ* Jes. 10, 3. 66, 12. Ps. 49, 17. — 4) poët. *cor, animus* Ps. 16, 9. 57, 9. 108, 2, tanquam pars *nobilior* hominis, vel pr. est *jecur* ut כָּבֵד et ad animum translatum, haud secùs atquc alibi לֵב. Gen. 49, 6 construitur cum fem. (תָּחַד *intersit*) omninò ut synon. נֶפֶשׁ.

כְּבוּדָה (cum Dagh. euphon. in ד) f. 1) *magnifica, splendida* Eze. 23, 41. Ps. 45, 14. — 2) subst. *impedimenta* (*bagages*), al. *res pretiosæ* Jud. 18, 21.

כָּבוּל n. pr. 1) tractûs Galilææ viginti oppida complectentis, quo Salomon Hiram regem Tyri donavit, 1 Reg. 9, 13. Josephus (Antiq. l. 8. c. 5. § 3) ait: « Appellata fuit terra ista *Chabalon*, voce Phœnicum, quæ significat, *id quod displicet* »; sed vulgò et satis appositè כָּבוּל explicatur: *regio in pignus amicitiæ data*, tanquàm à rad. כבל, quam vid. — 2) oppidi in tribu Aser Jos. 19, 27.

כַּבּוֹן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 40.

כַּבִּיר m. pl. כַּבִּירִים; 1) *ingens*, de aquis Jes. 17, 12. 28, it. *vehemens* de vento Job 8, 2, addito יָמִים *grandævus* Job 15, 10. — 2) *multus* Jes. 16, 14. Job 31, 25. — Rad. כָּבַר.

כְּבִיר m. *stragula* texta, Vulgat. *pellis* 1 Sam. 19, 13, 16: *stragula caprarum* i. e. ex pilis caprinis contexta. — Rad. כָּבַר.

כבל rad. inusit. ut in chald. syr. arab. *ligavit, vinxit, constrinxit*; conf. etiam vicin. גָּבַל, חָבַל. — Indè כָּבוּל, verbum quadrilitt. כִּרְבֵּל et כֶּבֶל m. pl. constr. כַּבְלֵי; *compes* Ps. 105, 18. 149, 8.

כָּבַס pr. forsan ut cognat. כָּבַשׁ *pedibus calcavit, subjecit*, hinc *lavit, abluit vestes* quod fiebat *subigendo* i. e. *tundendo*, vel *calcando*. Sic differt à רָחַץ *lavit corpus*. Indè part. act. בּוֹבֵס *lotor vestium, fullo* Jes. 7, 3. 36, 2.

Pili. כִּבֵּס et כִּבֶּס; imper. cum suff. כַּבְּסֵנִי, fut. יְכַבֵּס; 1) *lavit, abluit* vestes Gen. 49, 11. Ex. 19, 10. Part. pl. מְכַבְּסִים *fullones* Mal. 3, 2. — 2) metaph. *lavit, purgavit* aliquem, animum à peccato Jer. 4, 14. Ps. 51, 4, 9.

Puh. כֻּבַּס *lotus est* de vestibus Lev. 13, 58. 15, 17.

Hothp. inf. הִכַּבֵּס *lavari* Lev. 13, 55, 56.

כָּבַר 1) pr. *constrinxit, plexit, texuit* (conf. rad. vicin. גָּבַל, חָבַל, חָבַר et כָּבַל). — 2) *magnus, multus fuit*, it. forsan *diuturnus fuit*.

Hiph. fut. יַכְבִּיר *multiplicabit* Job 35, 16. Part. מַכְבִּיר *copia*, undè cum præf. לְ, *copiosè, multùm* Job 36, 31. — Deriv. כַּבִּיר, כְּבִיר, מַכְבֵּר, מִכְבָּר et seq.

כְּבָר 1) pr. forsan *diuturnitas* temporis, hinc adv. *dudùm, jampridem* Eccl. 1, 10. 3, 15 etc. — 2) n. pr. *Chaboras*, fluvius Mesopotamiæ in Euphratem sese effundens, alibi חָבוֹר dictus Ezc. 1, 3. 3, 15 etc.

כְּבָרָה f. *cribrum* Amos 9, 9.

כִּבְרַת הָאָרֶץ f. undè suff. כִּבְרָהּ;

pr. forsan *longitudo terræ*, hinc *mensura viæ*, quæ quanta fuerit, nescitur, etsi ex Gen. 35, 16. 48, 7: 2 Reg. 15, 19 conjectare liceat, eam haud magnam fuisse (*une certaine*, *une petite distance*). LXX vertunt Gen. 48, 7: ἱππόδρομος, quod est vel *stadium*, vel mensura dicta שַׁוְט־אֹלְפַרַשׂ i. e. tantùm itineris, quantùm equus ad defatigationem usque currere potest, tres ferè parasangæ.

כֶּבֶשׂ m. pl. כְּבָשִׂים, suff. כְּבָשַׂי, *agnus* à primo ad tertium annum Ex. 12, 5. Job 31, 20 etc. Passim *ovis* in genere Lev. 4, 32 etc.—Rad. חבשׂ.

כַּבְשָׂה, כִּבְשָׂה, f. constr. כִּבְשַׂת, pl. כְּבָשֹׂת, constr. כִּבְשֹׂת; *agna* à primo ad tertium annum Lev. 14, 10: 2 Sam. 12, 3 etc. Passim *ovis* in genere Gen. 21, 28, 29.

כָּבַשׁ; part. act. plur. כֹּבְשִׁים; infin. constr. כְּבֹשׁ; imper. pl. cum suff. כִּבְשֻׁהָ; fut. יִכְבּוֹשׁ; 1) *conculcavit*, *pedibus subjecit* Zach. 9, 15: *calcabunt lapides fundæ*, i. e. facilè declinabunt lapides ab hostibus contortos; de peccatis dicitur Mich. 7, 19.—2) *domuit*, *sibi subjecit* bestias, hostes, etc. Gen. 1, 28. Num. 32, 22. Jer. 34, 11 etc., mulierem Esth. 7, 8.

Niph. נִכְבַּשׁ; part. pl. f. נִכְבָּשׁוֹת; *subjectus est* de terris, hostibus Num. 32, 22. Jos. 18, 1, de mulieribus Neh. 5, 5.

Pih. כִּבֵּשׁ *subjecit* hostes 2 Sam. 8, 11. — Indè

כֶּבֶשׁ m. *scabellum* 2 Par. 9, 18.

כִּבְשָׁן m. *fornax*, forsan *calcaria*, et *æraria* in quâ ex minerâ metallum *subigitur* et liquatur; undè differt à תַּנּוּר *furnus* in quo panis coquitur. Sed nonnulli conferunt arab. קבשׂ *accendit*. Gen. 19, 28. Ex. 9, 8, 10. 19, 18.

כַּד suff. f. כַּדָּהּ; pl. m. כַּדִּים; *cadus*, *hydria* Gen. 24, 14 etc. — Rad. כדד.

כְּדֵי vid. דַּי.

כַּדְכֹּד m. lapis pretiosus valdè scintillans, vulgò *pyropus* Jes. 54, 12. Eze. 27, 16. — Rad. כדד cogn. כָּתַת *tutudit*, *contudit*, undè *ignem excussit*, conf. כִּידוֹד *scintilla*.

כְּדָרְלָעֹמֶר n. pr. viri Gen. 14, 1.

כֹּה forsan contract. ex כָּהוּ (ut קְטָלוֹ ex קְטָלָהוּ); 1) pr. *sicut hoc*; indè *ità*, *sic* Gen. 32, 5 etc. בְּכֹה *hoc modo*, et bis repetitum *hoc modo*, *illo modo* 1 Reg. 22, 20. — 2) de loco *hîc*, et rariùs *huc* Gen 31, 37 geminatum: *hîc illic*, *huc illuc* Ex. 2, 12. Num. 11, 31. עַד־כֹּה, *eousque* Gen. 22, 5. — 3) de tempore *nunc*. עַד־כֹּה *hucusque* Ex. 7, 16. עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה *usque huc et usque illuc*, *interea* 1 Reg. 18, 45.

כָּהָה; infin. absol. כָּהֹה; fut. יִכְהֶה; convers. f. וַתֵּכַהּ; pl. וַתִּכְהֶיךָ; 1) ut cogn. לָאָה, קָהָה, *hebes*, *debilis fuit*, *hebetatus est* de oculis Gen. 27, 1. Zach. 11, 17 etc.; trop. *animo defecit*, *animum despondit* Jes. 42, 4.

Pih. כִּהָה et כֵּהָה; infin. כֵּהוֹת pro כִּהוֹת; 1) *hebes factus est* oculus 1 Sam. 3, 2, it. *nigricans evasit* macula cutis in leprâ Lev. 13, 6 etc. it. — 2) *animum* alicui *infregit*, *ter-*

ruit, *prohibuit* aliquem 1 Sam. 3, 13; sed intrans. *timidus fuit*, *animum despondit* Eze. 21, 12. — Deriv. seq.

כֵּהֶה m. undè f. כֵּהָה, pl. כֵּהוֹת; 1) *debilis*, *debiliter lucens* de ellychnio Jes. 42, 3. — 2) *nigricans* de maculâ cutis in leprâ Lev. 13, 39. — 3) *fractus* de animo Jes. 61, 3.

כֵּהָה f. *debilitatio*, *remissio* Nah. 3, 19.

כָּהֵן undè part. act. כֹּהֵן q. vid. mox infrà.

Pih. כִּהֵן, infin. כַּהֵן; fut. יְכַהֵן; 1) *sacerdos fuit*, *factus est* Deut. 10, 6. — 2) *sacerdotio functus est* Ex. 28, 41. Hos. 4, 6. — 3) *magnificè ut sacerdos ornatum suum disposuit* Jes. 61, 10.

כֹּהֵן m. pl. כֹּהֲנִים; suff. כֹּהֲנָיו; *sacerdos* Gen. 14, 18. Ex. 2, 16. Ps. 110, 4 etc. *Sacerdos caput* (הָרֹאשׁ), *magnus*, *unctus* i. e. *summus sacerdos*, pontifex Lev. 4, 3. Jos. 20, 6: 2 Par. 19, 11 etc.

כְּהֻנָּה fem. constr. כְּהֻנַּת, suff. כְּהֻנָּתָם; pl. כְּהֻנּוֹת; *sacerdotium*, *sacerdotale munus* Ex. 29, 9 etc.

כּוּב n. pr. regionis ignotæ Eze. 30, 5.

כּוֹבַע m. in pausâ כּוֹבָע, constr. כּוֹבַע (retracto accentu); pl. כּוֹבָעִים; ut קוֹבַע *galea* 1 Sam. 17, 5. Jes. 46, 4. Eze. 38, 5 etc. — Rad. כבע.

כָּוָה undè Niph. fut. יִכָּוֶה; *ustus*, *adustus est* Jes. 43, 2. Prov. 6, 28. — Deriv. כִּי, כְּוִיָּה.

כּוֹחַ Dan. 11, 6. vid. כֹּחַ.

כְּוִיָּה f. *ustio*, *pars usta* corporis Ex. 21, 25. — Rad, כָּוָה.

כּוֹכָב m. constr. כּוֹכַב; pl. כּוֹכָבִים, suff. כּוֹכְבֵיהֶם; *stella* Gen. 37, 9. Jes. 13, 10 etc. Metaph. *princeps* Num. 24, 7. — Rad. ככב, vel כוב, vel כבב in arab. *convolvit in globum*.

כּוּל; præt. כָּל *mensus est* Jes. 40, 12. Hiph. inf. הָכִיל, fut. יָכִיל; 1) *cepit*, *continuit spatio* 1 Reg. 7, 26. Eze. 23, 32. — 2) *sustinuit*, *tulit* aliquid Jer. 6, 11. Joël 2, 11.

Pilp. כִּלְכֵּל, part. מְכַלְכֵּל; infin. כַּלְכֵּל; fut. יְכַלְכֵּל; 1) *cepit*, *continuit* 1 Reg. 8, 27 etc. — 2) *sustinuit*, *tulit* Jer. 20, 9. Prov. 18, 14, hinc *tutus est* Ps. 55, 23. 112, 5. — 3) *sustentavit*, *alimenta suppeditavit* Gen. 45, 11 etc. Cum dupl. accus. Gen. 47, 12 etc.

Pulp. כֻּלְכְּלוּ *commeatu instructi sunt* 1 Reg. 27, 27.

כּוּמָז m. *globulus aureus*, sed forsan collectivè *globuli*, *monile* ex globulis consertis Ex. 35, 22. Num. 31, 50. — Rad. כמז.

כּוּן, undè fut. conv. וַיְכוֹנְנֵנוּ *et formavit nos* Job 31, 15. Ità vulgò et rectè quidem; nonnullis est pro יְכוֹנְנֵנוּ fut. Pilp., utroque נ radicali in unicum epentheticum per Daghesch coalescente, et וֹ correpto in וְ.

Niph. נָכוֹן; imper. הִכּוֹן; fut. יִכּוֹן; 1) *erexit se*, *sororians fuit* de mammis Eze. 16, 7, *stetit firmus*, *constitit* Ps. 93, 2. Job 21, 8, hinc Part. constr. נְכוֹן הַיּוֹם *firmum diei*, *meridies* Prov. 4, 18. Sæpiùs trop. a) *rectus*, *aptus fuit* Ex. 8, 22. Job 42, 8. — b) *verus*, *sincerus fuit* Ps. 78, 37, undè Part. f. נְכוֹנָה *sincerum*, *sinceritas* Ps. 5, 10. — c) *firmus*, *intre-*

pidus, *constans fuit* Ps. 57, 8 etc.— d) *certus fuit*, undè אֶל־נְכוֹן eertò 1 Sam. 6, 24 etc. — 2) *fundatus est* Jud. 16, 26. — 3) *paratus est* Ex 19, 11. Eze. 38, 7. Seq. לְ rei, *proclivis fuit*, *ad aliquid*, *propè abfuit à re* Ps. 38, 18.

Hiph. הֵכִין, 1 pers., pl. הֲכִינוֹנוּ et הֵכַנּוּ; part. מֵכִין; infin. absol. הָכֵן, constr. הָכִין; imper. הָכֵן, pl. הָכִינוּ; fut. יָכִין, apoc. יָכֵן; 1) *statuit* Ps. 103, 19. Job 29, 7, hinc *stabilivit*, *firmavit* 2 Sam. 7, 12. Ps. 10, 17 etc. Inf. הָכֵן adv. *firmè* Jos. 3, 17. — 2) *constituit* aliquem, Jos. 4, 4, seq. לְ 2 Sam. 5. 12.—3) *fundavit* Jer. 10, 12. Esr. 3, 3 etc. — 4) *direxit* Eze. 4, 3: 2 Par. 27, 6. Seq. לֵב, *animum applicuit* ad aliquid, *sibi proposuit* Esr. 7, 10 etc., et omisso לֵב Jud. 12, 6: 1 Par. 28, 2. — 5) *paravit* Gen. 43, 16. Job 15, 35.

Hoph. הוּכַן et הֻכַן; part. מוּכָן; 1) *statutus est* Jes. 16, 5. — 2) *constitutus est* Jes. 30, 34,—3) *paratus est* Nah. 2, 6. Prov. 21, 31.

Pilp. כּוֹנֵן; imper. eum ה parag. כּוֹנְנָה; fut. יְכוֹנֵן; 1) *statuit* 2 Sam. 7, 13. Ps. 9, 8, hinc *confirmavit* Ps. 7, 10 etc. — 2) *fundavit* Hab. 2, 12. Prov. 3, 19 etc. — 3) *aptavit*, *direxit* sagittas Ps. 7, 13, indè *jaculatus est* Ps. 21, 12. Metaph. subaudito לֵב, *animum applicuit ad* (Vid. Hiph. n. 4) Jes. 51, 13. Job 8, 8.— 4) *creavit*, *formavit* Deut. 32, 6. Ps. 8, 4.

Hithpohl. fut. in pausâ יִתְכּוֹנָן *stabiliet*, *firmabit se* Prov. 24, 3; f. תִּכּוֹנֵן pro תִּתְכּוֹנֵן id. Num. 21, 27; in 2ª pers. f. et in pausâ תִּתְכּוֹנָנִי *stabilies te* Jes. 54, 14; pl. m. in pausâ יִכּוֹנָנוּ *parabunt se* Ps. 59, 5.—Deriv. כֵּן, אָכֵן, כּוּן, כִּיּוּן, מָכוֹן, מְכוֹנָה, תְּכוּנָה.

כּוּן n. pr. oppidi Phœnicum 1 Par. 18, 8.

כַּוָּן m. undè pl. כַּוָּנִים *liba*, *popana* Jer. 7, 18. 44, 19.

כּוֹס f. suff. כּוֹסִי; pl. כֹּסוֹת; 1) pr. forsan *receptaculum*, *vas*, spec. *poculum* Gen. 40, 11. Jer. 35, 5 etc. Metaph. *sors*, *portio*, servatâ tamen calicis imagine Ps. 11, 6. 16, 5.—2) avis quædam immunda, in ruinis degens, *bubo*, *noctua* juxta veter. version. Lev. 11, 17. Deut. 14, 16. Ps. 107, 2. Bochart *onocrotalum* seu *truonem* intelligit ita dictum à *receptaculo* seu *sacculo* qui de ejus ingluvie dependet, quemadmodùm latinè *truo* dicitur à *truâ*. — Quoad etymon, est forsan כּוֹס contractum ex כֹּנֶס, כּוֹנֵס à rad. כָּנַס, ut בַּיִת ex בָּנִית et בַּת ex בֶּנֶת, à rad. בָּנָה.

כּוּר ut vicin. אָכַר, כָּרָה, נָקַר, קוּר, *fodere*, *perfodere*; undè כָּרוּ *foderunt* Ps. 22, 17. Sic Vulgat. LXX ὤρυξαν; quod de Christo solo intelligi potest. Hæc lectio genuina visa fuit eruditissimo critico De Rossio (Var. Lection. V. T. Sylloge, vol. IV, pag. 17, seq.). Quoad כארו, eadem omninò est, sed addito tantùm א epenthetico, ut in קָאַם pro קָם, in רָאֲמָה pro רָמָה etc. Alii post Aquilam in secundâ editione, Symmachum et quinque codices latinos quos legit St. Hieronymus, vertunt *vinxerunt*, sed invitâ linguæ Hebr. analogiâ. Neque

sunt audiendi qui verbo arab. כור, *colligandi, constringendi* potestatem tribuunt. Pro כרו vel כארו, textus qualis nunc legitur, refert כָּאֲרִי quod Judæi, invito contextu, vertunt *sicut leo*, quodque reddi posset *fodientes*, quasi esset partic. plur. absol. pro כֹּאֲרִים ut מְנִי pro מְנִים Ps. 45, 9, quod nonnulli volunt, vel potiùs partic. pl. constr. כָּאֲרֵי animandum. Alii denique post Aquilam in primâ editione *fœdarunt* interpretantur, collato forsan chald. כְּעַר *polluit, contaminavit*, sed, ut benè notavit Winer ad Lexic. Hebr. Simonis, interpretatio ista prorsùs aliena est ab hujus loci naturâ.—Deriv. כִּיּוֹר, כִּירַיִם, et, saltem quoad formam,

כּוּר m. *fornax* pr. in quâ metalla liquantur Eze. 22, 18. Prov. 17, 3 etc. Trop. Deut. 4, 20 etc. — * Sic vulgò, sed pr. forsan est *arena* (*sable*), indè *minera*, tùm etiam *vas ex arenâ confectum* ad metallorum conflaturam et expurgationem (*creuset*). Cæterum vid. כֻּכָּר,

כּוֹר עָשָׁן n. pr. oppidi in tribu Simeonis 1 Sam. 30, 30, alibi simpl. עָשָׁן Jos. 15, 42 etc.

כּוֹר ut כֹּר q. vid.

כּוּשׁ n. pr. 1) viri Gen. 10, 6, it. alterius viri Ps. 7, 1. — 2) regionis nempè *Æthiopæ* Gen. 10, 7 etc.

כּוּשִׁי, f. כּוּשִׁית et כֻּשִׁית; pl. כּוּשִׁים et כּוּשִׁיִּים; 1) nom. gent. *Æthiops, Æthiopissa* Num. 12, 1: 2 Sam. 18, 21. Dan. 11, 43. Amos. 9, 7 etc. — 2) n. pr. viri Soph. 1, 1.

כּוּשָׁן f. *Æthiopia* Hab. 3, 7.

כּוּשָׁן רִשְׁעָתַיִם n. pr. viri Jud. 3, 8, 10.

כּוֹשָׁרָה f. undè pl. כּוֹשָׁרוֹת *prosperitates* Ps. 68, 7. — Rad. כָּשַׁר

כּוּת et כּוּתָה n. pr. regionis cujus populus regis Assyriæ jussu in terram Israëliticam ductus est 1 Reg. 17, 24, 30.

כּוֹתֶרֶת vid. כֹּתֶרֶת.

כָּזָב undè כֹּזֶב *mentiens* Ps. 116, 11.

Niph. נִכְזַב *mendax, fallax deprehensus est* Job 41, 1.

Pih. כִּזֵּב; fut. יְכַזֵּב; *mentitus est* Job 6, 28 etc., seq. לְ, בְּ *fefellit aliquem* 2 Reg. 4, 16. Ps. 78, 36 etc. Metaph. *spem fefellit* res Jes. 58, 11.

Hiph. fut. יַכְזִיב *mendacii arguet* Job. 24, 25. — Deriv. אַכְזָב et seq.

כָּזָב m. pl. כְּזָבִים, suff. כְּזָבֵיהֶם; 1) *mendacium* Ps. 4, 3 etc. — 2) *quidquid fallit, res inanis, vana* spec. *idola, oracula falsa* Eze. 13, 6. Amos 2, 4 etc.

כֻּזְבָה n. pr. loci 1 Par. 4, 22, forsan idem atque כְּזִיב.

כָּזְבִי n. pr. mul. Num. 25, 15.

כְּזִיב n. pr. oppidi in tribu Judâ Gen. 38, 5, idem forsan atque אַכְזִיב

כַּח et Dan. 11, 6 כֹּחַ m. suff. כֹּחִי, כֹּחֲכָה, cum ה parag. in pausâ כֹּחֲכָה; 1) *vis, vires, robur* Jud. 16, 6. Job 26, 2 etc. Gen. 49, 3: *tu robur meum* i. e. filius roboris mei, quem in robore juvenili meo genui. *Robur terræ* i. e. proventus ejus Gen. 4, 12 etc. —2) *facultas* seq. gerundio, *rei faciendæ* Dan. 1, 4. — 3) *facultates, opes* Job 6, 22 etc. — 4) *lacertæ majoris* species à *robore* dicta quo in

pugnâ cum serpentibus eminet Lev. 11, 30; vid. Bochart. in Hieroz.

כָּחַד ut vicin. כָּחַשׁ undè Niph. נִכְחַד; part. f. נִכְחָדֶת, pl. נִכְחָדוֹת; fut. יִכָּחֵד; 1) *absconditus, celatus est* 2 Sam. 18, 13. Ps. 69, 6 etc. — 2) *excisus, deletus est* Ex. 9, 15. Job 4, 7 etc.

Pih. כִּחֵד; fut. יְכַחֵד; 1) *negavit, abnegavit,* seq. accus. Jes. 3, 9. Job 6, 10. — 2) *celavit, occultavit* Ps. 40, 11. Job 27, 11, seq. acc. rei et מִן vel לְ pers. Jos. 7, 19. Ps. 69, 6 etc.

Hiph. הִכְחִיד; infin. הַכְחִיד; fut. יַכְחִיד, conv. וַיַּכְחֵד; 1) *celavit* Job 20, 12. — 2) *excidit, delevit* Ex. 23, 23. Zach. 11, 8 etc.

כָּחַל pr. forsan *denigravit* quasi carbone, collato vicin. גָּחַל, hinc *fucavit* oculos stibio Eze. 23, 40.

כָּחַשׁ; pr. *mentitus est, fefellit expectationem* (conf. vicin. כָּחַד), hinc metaph. de corpore *defecit* pinguedine, *contabuit* Ps. 109, 24.

Niph. fut. יִכָּחֵשׁ *mentietur, simulabit* Deut. 33, 29.

Pih. כִּחֵשׁ; infin. et imper. כַּחֵשׁ; fut. יְכַחֵשׁ; 1) *negavit* Gen. 18, 15, seq. בְּ pers. et rei *abnegavit* aliquem, aliquid Lev. 5, 21, etc. Prov. 30, 9: *ne satiatus abnegem*, ellipt. pro *Deum abnegem.* — 2) *mentitus est* Lev. 19, 11 etc. — Metaph. *fefellit* expectationem Hos. 9, 2. Hab. 3, 17. — 3) *simulavit, adulatus est* Ps. 18, 45. 66, 3 etc.

Hithp. fut. pl. יִתְכַּחֲשׁוּ *adulabuntur* 2 Sam. 22, 45. — Deriv. seq.

כַּחַשׁ m. suff. כַּחֲשִׁי; pl. כְּחָשִׁים, undè cum suff. כַּחֲשֵׁיהֶם; 1) *mendacium* Hos. 12, 1. Ps. 59, 13 etc. — 2) *macies* Job 16, 8.

כְּחָשִׁים m. pl. (pro כַּחֲשִׁים) *mendaces* Jes. 30, 9.

כִּי varius et multiplex exstat hujus vocabuli usus; præcipuæ significationes sunt: 1) pr. forsan ut אֲשֶׁר *qui, quæ, quod* Gen. 3, 19 (conf. vers. 23). 4, 25. Jes. 54, 6. 57, 20. — 2) conj. relat. *quòd*, ὅτι, quæ conjunctio per infin. post verba videndi, audiendi, sentiendi, dicendi, etc. latinè exprimitur, ut Gen. 1, 10: *et vidit Deus* (כִּי) hoc *pulchrum esse*, pr. *quòd pulchrum esset*, etc. — 3) i. q. לֵאמֹר *dicendo*, cùm præmittitur orationi directæ, ut gr. ὅτι (vid. אֲשֶׁר pag. 71) Gen. 4, 25. 2, 24 etc. — 4) *ità ut, ut* (*pour que, en sorte que*) Ex. 3, 11: *quis ego, ut* (כִּי) *Pharaonem adire possim?* Jes. 36, 5. Job 6, 11 etc. — 5) ὅτε, *eo tempore quo, cùm, quandò* Gen. 4, 12. Job 7, 13. Sæpè occurrit formula וַיְהִי כִּי *et accidit, cùm, quandò* Gen. 6, 1. Ex. 1, 10 etc. — 6) ubi apodosin incipit, signif. pr. *tùm* (germ. *dann, so*) Gen. 31, 42. 43, 10. Num. 22, 33 etc. Attamen plura quæ huc attulit Gesenius exempla non apta judicamus, maximè Ex. 22, 22, ubi valet *cùm* (*comme*) et refertur ad interjectam sententiam, vers. tantùm 23 incipiente apodosi per וְחָרָה *tùm exardescet.* — 7) *eò quòd, quoniam, quia* (germ. *weil*) Gen. 3, 14. Jud. 13, 22 etc. כִּי עַל־כֵּן ubicumque occurrit, videtur esse pro עַל־כֵּן כִּי *propterea quòd* (*puisque*), ut

אֲשֶׁר עַל־כֵּן Job 34, 27 ponitur pro עַל־כֵּן אֲשֶׁר. — 8) *sed*, *nam* Gen. 19, 2. Ex. 16, 8 etc. — 9) *quamquàm* Ex. 13, 17. — 10) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. pariter atque אֲשֶׁר, convertit, ut: עַל כִּי, יַעַן כִּי *propterea quòd, quia*; עַד כִּי *usquè dùm*; תַּחַת כִּי, עֵקֶב כִּי *pro eo quòd*. — Cum præfix. הֲכִי *an?* (*est-ce que?*) Job 6, 22, *nonne?* (*n'est-ce pas?*) Gen. 27, 36. 29, 15: 2 Sam. 23, 19. — כִּי אִם; 1) tanquàm duæ particulæ quarum utraque suam vim nativam retineat; a) *nam, cùm* vel *si* Ex. 8, 17. Jos. 23, 12 etc. — b) *quòd, cùm* Gen. 47, 18. — c) *sed, si* Thren. 3, 32. — 2) tanquàm una vox ad eamdem sententiam relata; a) *sed* Gen. 32, 29. Num. 24, 22 etc. — b) *nisi* Gen. 32, 27. Ruth 2, 16. Esth. 2, 15 etc. — c) *quòd* vel *si* post jurandi formulas 2 Sam. 15, 21. Jer. 51, 4 etc. — d) *nam* Job 42, 8. Prov. 23. 18.

כִּי m. (pro כְּוִי à rad. כָּוָה) *ustio*, *adustio* Jes. 3, 24.

כִּיד m. undè cum suff. כִּידוֹ *exitium ejus* Job 21, 20. — Rad. כִּיד.

כִּידוֹד m. undè pl. constr. כִּידוֹדֵי *scintillæ* Job 41, 11. — Rad. כדד.

כִּידוֹן m. 1) *jaculum* Jos. 8, 18. Jer. 6, 23 etc. — 2) גֹּרֶן כִּידוֹן n. pr. loci haud procul à Jerusalem 1 Par, 13, 9, qui in loco parall. 2 Sam. 6, 6 גֹּרֶן נָכוֹן dicitur. — Etymon incertum; Bochart repetit à כִּיד.

כִּידוֹר m.* pr. forsan *strages* bellica Job 15, 24. Vulgat. *prælium*. — Rad. כדר i. q. cognat. כור *sævus*, *atrox*, *crudelis fuit*, ut ex derivatis patet; conf. etiam vicin. גָּזַר et קָצַר.*

כִּיוּן m. Amos 5, 26 n. pr. idoli quod Israëlitæ in deserto coluerunt. Aliis est *Saturnus*, sidus Arabibus et Persis כַּיְוָן dictum, aliis *simulacrum, statua*; sic Vulgat. reddidit, *imaginem idolorum vestrorum*.

כִּיוֹר et כִּיר; pl. כִּיֹּרִים, f. כִּיֹּרוֹת; 1) *foculus* Zach. 12, 6. — 2) *pelvis*, *lavacrum* Ex. 30, 18: 1 Reg. 7, 38 etc. — 3) *suggestus* 2 Par. 6, 13. — Rad. כור.

כִּילַי et כֶּלַי m. (pro נְכִילַי, נְכֶלַי) *astutus*, *fraudulentus* Jes. 32, 5, 7. — Rad. נָכַל.

כֵּילַפּוֹת pl. f. *mallei* vel *bipennes*, Vulgat. asciæ Ps. 74, 6. — Rad. כָּלַף.

כִּימָה f. *Pleiades*, pr. *cumulus* stellarum, ut volunt Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31. — Rad. כוס in arab. 2ª conjug. *cumulavit*; conf. vicin. hebr. עָמַם.

כִּיס m. (forsan pro כָּנִים vid. כוס) *marsupium*, *crumena* Deut. 25, 13. Jes. 46, 6. Prov. 1, 14 etc. — Rad. כָּנַס.

כִּיר m. undè dual. כִּירַיִם forsan *lacus*, *ahenum* coquinarium Lev. 11, 35. Dualis forsan usurpatur forma, quòd simili operculo vas istud instructum erat LXX χυτρόποδες. Aliis est *foramen ollis imponendis idoneum*, al. *foculus constans* duabus partibus. — Rad. כור.

כִּישׁוֹר m. Vulgat. *fusus*; al. *colus* (*quenouille*); al. *verticillum* i. e. *directio fusi* Prov. 31, 19. — Rad. כָּשַׁר.

כָּכָה *sic*, *ità* Ex. 12, 11. Num. 8, 26 etc. — Vulgò ad rabbinicum כָּךְ

contr. ex כָּהָךְ *secundum hoc*, referunt, addito ה parag.; al. contr. ex כָּה כָּה *sic* et *sic*, collat. כֹּה וְכֹה.

כִּכָּר f. (pro כִּרְכָּר, à Pilp. verbi כָּרַר); constr. כִּכַּר; dual. כִּכָּרַיִם, constr., servatâ terminat. dual. כִּכְּרֵי; pl. m. כִּכָּרִים, constr. כִּכְּרֵי; pl. f. constr. כִּכָּרוֹת; * 1) pr. *arena* quæ ad littus fluminum reperitur; hinc *littus* ipsum, *ripa*. כִּכַּר הַיַּרְדֵּן *arena, ripa Jordanis*, pro quo κατ' ἐξοχήν הַכִּכָּר Gen. 13, 12 etc. Dein generatim *tractus terræ depressior, planities* Neh. 12, 28. — 2) *ponderis* et *mensuræ* genus, undè a) כִּכַּר לֶחֶם *pondus panis* (conf. gall. *un kilogramme de pain*) Ex. 29, 23. Jud. 8, 5 etc. — b) *talentum* sive auri, sive argenti Ex. 38, 25: 1 Reg. 9, 14: 2 Reg. 5, 23 etc. Vulgò intelligunt pr. *orbem, circulum*, indè *terræ tractum ambientem, circumjacentem*, it. *placentam, massam panis rotundam*, tandem *talentum, mensuræ* genus *rotundæ*; etymon sanè contortum et infirmum; cùm *rotunditatis* notionem arbitrariò effingant. Cæterùm vid. quæ diximus in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Genèse, *pag.* 106, 107. *

כֹּל semel כוֹל (Jer. 38, 8 in Chethib) m. seq. Makkeph -כָּל; cum suff. כֻּלָּם, כֻּלָּהּ, כֻּלּוֹ, כֻּלָּהּ et כֻּלָּא; כֻּלָּנוּ, כֻּלָּא et כֻּלְּהֶם; f. כֻּלָּנָה, et כֻּלְּהֶנָּה; pr. subst. *universitas, totum, summa*; sed commodiùs in linguis occident. redditur adjectivis; hinc 1) seq. substantivo quoquo modo definito, et rem unam continuam exprimenti, *totus a, um* (*tout le, toute la*) Gen. 9, 19. 19, 19, 4. Ex. 29, 18: 2 Sam. 9, 9 etc. Ubi substantivis postponitur, quod rarò occurrit, sæpiùs adjicitur suffix. 2 Sam. 2, 9. Job 34, 13 etc. — 2) seq. subst. determinato et res multas, individua multa exprimente, *omnes, omnia* (conf. *tous les hommes, toutes les choses*) Gen. 5, 5. Ex. 32, 25. Jes. 2, 2. Ps. 9, 2 etc. Item, ubi subst. sing. collectivum est, כָּל־הָאָדָם *omnes homines*, כָּל־חַיָּה *omnia animalia* Gen. 7, 21. 8, 1. — 3) seq. subst. sing. indeterminato, *ullus, quivis, quodvis omnis generis* (*toute espèce, toute sorte*), Lev. 19, 23. Num. 35, 22. Job 21, 33 etc. Cum negandi partic. לֹא, בְּלִתִּי, אֵין לֹא est *nullus, nullum, nihil quicquam* Gen. 3, 1. Ex. 10, 15. Prov. 12, 21 etc.

כָּלָא interdùm formationem suam mutuatur à rad. vicinâ כָּלַח; ut in 2 pers. f. cum suff. כְּלַתְנִי, it. in 3 pl. כָּלוּ; part. pass. כָּלוּא et כָּלָא; imper. cum suff. כְּלָאֵם; fut. יִכְלָא et יִכְלָא cum Segol quod pertinet ad rad. כָּלַה; 1) *clausit, conclusit* Jer. 32, 2. Ps. 88, 9, et intrans. Hag. 1, 10. — 2) *cohibuit, continuit* Jes. 43, 6, seq. acc. pers. Num. 11, 28, seq. מִן sive rei, sive pers. *prohibuit, retinuit* aliquem ab aliquâ re Gen. 23, 6: 2 Sam. 25, 53. Ps. 40, 12 etc.

Niph. fut. יִכָּלֵא *cohibebitur* Gen. 8, 2, pl. יִכָּלְאוּ *prohibebuntur* Ex. 36, 6.

Pih. inf. כַּלֵּא, imper. כַּלֵּה pro כַּלֵּא; *cohibuit* Ps. 74, 11. Dan. 9, 24. — Deriv. כְּלִיא, כְּלִיא, כְּלָאִים, מִכְלָאוֹת, מִכְלָה et

כֶּלֶא m. suff. כִּלְאוֹ ; pl. כְּלָאִים ; pr. *inclusio*, *coercitio*, hinc addito vel omisso בֵּית, *carcer* 2 Reg. 17, 4. 25, 29. Jes. 42, 22. Jer. 52, 33.

כִּלְאָב n. pr. viri 2 Sam. 3, 3.

כִּלְאַיִם dual. pr. *duæ separationes*, *duæ res separatæ*, hinc *duæ res diversæ*, *diversi generis*, *heterogenea* Lev. 19, 19. Deut. 22, 9.—Rad. כָּלָא.

כָּלֵב n. pr. viror. 1) Josuæ comitis Num. 13, 6. Jos. 15, 14 etc. Patronym. כָּלִבִּי 1 Sam. 25, 3. — 2) 1 Par. 2, 18, 19, proquo כְּלוּבַי vers. 9. —3) 1 Par. 2, 50.

כֶּלֶב m. pl. כְּלָבִים ; constr. כַּלְבֵי, suff. כְּלָבֶיךָ ; pr. *canis* Ex. 11, 6. Jud. 7, 5 etc. Metaph. de hominibus sævis et crudelibus Ps. 22, 17, 21, it. per convicium de vilibus 1 Sam. 24, 15: 2 Reg. 8, 13 etc., tandem de *cynædis*, *scortis masculis* Deut. 23, 18.—Rad. כלב.

כָּלָה ; infin. constr. כְּלוֹת ; fut. יִכְלֶה et יִכְלָה forma petita à rad. כָּלָא, apocop. יִכֶל, convers. וַיֵּכֶל. Cætera vid. in כָּלָא ; 1) *absolutus*, *perfectus est* ut vicin. כָּלַל, Ex. 39, 32 : 1 Reg. 6, 38, hinc *paratus est* alicui ab aliquo Prov. 22, 8. — 2) *peractus*, *finitus est*, de temporis spatio Gen. 41, 53. Jes. 16, 4. — 3) *consumptus est*, Gen. 21, 15; *absumptus*, *confectus est*, *periit* Jer. 16, 4, etc., *contabuit* Thren. 2, 11. Ps. 69, 4 etc. Ubi de animâ, renibus et oculis dicitur, summum desiderii cruciatum significat Jer. 14, 6. Job 19, 27, et frequenter in Psalm.; *evanuit*, de fumo Ps. 37, 20, de nube Job 7, 9, tempore Ps. 31, 11 etc.

Pih. כִּלָּה, 1 pers. כִּלִּיתִי et כִּלֵּיתִי ; part. מְכַלֶּה ; f. pl. מְכַלּוֹת ; inf. כַּלֵּה (de כַּלֵּא vid. in כָּלָא) et כַּלּוֹת ; fut. יְכַלֶּה, convers. וַתְּכַל, cum suff. et נ epenth. תְּכַלֶּנָּה ; 1) *absolvit*, *perfecit* Gen. 2, 2 etc., it. *paravit* alicui malum Prov. 16, 30. — 2) *finivit*, seq. לְ *desiit* aliquid facere Gen. 24, 15 etc. — 3) *absumpsit*, *consumsit* (vires) Jes. 27, 10. 49, 4; *delevit*, *perdidit* homines, populos Gen. 41, 30 : 2 Sam. 21, 15; *confecit*, *fecit ut contabesceret* Job 31, 16. Lev. 26, 16; aut *evanesceret*, *interiret* Ps. 78, 33. 90, 9.

Puh. כֻּלָּה et כֻּלָּה *absolutus*, *finitus est* Gen. 2, 1. Ps. 72, 20.—Deriv. כְּלִי, כִּלָּיוֹן, כְּלָיוֹת, מִכְלוֹת, תַּכְלִית, תִּכְלָה et seq.

כָּלֶה m. undè f. pl. כָּלוֹת *tabescentes* oculi Deut. 28, 32.

כָּלָה f. 1) *perfectio*, *consummatio*, undè adv. *omnino*, *prorsùs*, *planè* Gen. 18, 21. Ex. 11, 1, pleniùs לְכָלָה Eze, 13, 13 : 2 Par. 12, 12.—2) *internecio*, *deletio* Jer. 4, 27. Neh. 9, 31 etc.

כַּלָּה f. suff. f. כַּלָּתֵךְ ; pl. כַּלּוֹת, undè cum suff. כַּלּוֹתֵיכֶם ; 1) *sponsa* à *coronando* dicta Cant. 4, 8 seq. Jer. 2, 32 etc. ; — 2) *nurus* Gen. 38, 11, 24. Ruth. 4, 15. Conf. חָתָן. — Rad. כָּלַל, n. 2.

כְּלוּא m. *carcer* ut כֶּלֶא Jer. 37, 4. 52, 31 in Keri, ubi Chethib refert כְּלִיא. — Rad. כָּלָא.

כְּלוּב m. 1) *corbis*, *canistrum*, *calathus* pomorum Amos 8, 1. — 2)

cavea avium Jer. 5, 27. — 3) n. pr. viror. 1 Chron. 4, 11 etc. — Rad. כלב in arab. *plexuit.*

כְּלוּבַי vid. כֶּלֶב.

כְּלוּחַי in Keri כְּלוּהִי nom. pr. viri Esr. 10, 35.

כְּלוּלוֹת fem. plur. undè cum suff. כְּלוּלֹתַיִךְ, *sponsalia tua* Jer. 2, 2. — Rad. כָּלַל, n. 2.

כְּלָא m.; *perfectio, absolutio* Job 30, 2 ubi agitur de hominibus quorum manus nihil perficere possunt. Spec. *perfectio dierum, ætatis, senectus* Job 5, 26. — 2) n. pr. urbis et provinciæ in Assyriâ Gen. 10, 11. — Rad. cognat. כָּלָה.

כְּלִי m. in pausâ כֶּלִי; pl. כֵּלִים, constr. כְּלֵי, cum suff. כֵּלֶיהָ; 1) *supellex* quævis, *vas* Gen. 31, 37. Ez. 3, 22, etc. כְּלֵי גוֹלָה *supellex migratoria* Jer. 46, 19. — 2) *vestis, ornatus, indumentum,* Lev. 13, 49, 53. Deut. 22, 5. — 3) *navigium* Jes. 18, 2. — 4) *instrumentum* musicum Amos 6, 5: 2 Par. 34, 12, bellicum, *arma* Gen. 27, 3: 1 Sam. 14, 1, etc. Metaph. *artes* fraudulentæ, *consilia* mala Gen. 49, 5. Jes. 32, 7, it. *instrumenta* iræ divinæ Jes. 13, 5. Jer. 50, 25. — Rad. כָּלָה.

כְּלַי vid. כִּילַי.

כְּלִיא m. *carcer.* Jer. 37, 4. 52, 31 in Chethib. — Rad. כָּלָא.

כְּלָיוֹן m. constr. כְּלְיוֹן; 1) *excidium* Jes. 10, 22. — 2) *tabes* oculorum i. e. anxium desiderium Deut. 28, 65. — Rad. כָּלָה.

כִּלְיוֹן n. pr. viri Ruth 1, 2.

כְּלָיוֹת f. pl., constr. כִּלְיוֹת, suff. כְּלְיוֹתַי; 1) *renes* Ex. 29, 13. Jes. 34, 6. Deut. 32, 14: *renes tritici* sunt grana tritici pinguia (*bien fournis*) quæ renum formam referunt. — 2) meton. *intimus animus*, commotionum cupiditatumque sedes Jer. 11, 20. Ps. 7, 10. Job 19, 27 etc. — Rad. כָּלָה.

כָּלִיל m. constr. כְּלִיל; f. כְּלִילָה undè constr. כְּלִילַת; 1) *perfectus* Eze. 16, 14. Thren. 2, 15, etc. — 2) *totum, universitas* Num. 4, 6. Jud. 20, 40, undè adv. *omninò, prorsùs* Lev. 6, 15 (22). Jes. 2, 18. — 3) spec. *sacrificium quod totum comburitur, holocaustum* Deut. 33, 10. Ps. 51, 21. — Rad. כָּלַל.

כַּלְכֹּל n. pr. viri 1 Reg. 5, 11.

כִּלְכֹּל, vid. כוּל.

כָּלַל 1) ut cognat. כָּלָה, undè pl. regul. כָּלְלוּ *perfecerunt, absolverunt* Eze. 27, 4, 11. — 2) *coronavit* ut in Syr. Arab. et Æthiop. — Deriv. כֹּל, מִכְלוֹל, מִכְלָל, כְּלִיל, מִכְלָלִים.

כָּלָל n. pr. viri Esr. 10, 30.

כָּלַם pr. forsan ut in arab. *vulneravit;* hinc Niph. נִכְלַם; part. נִכְלָם, pl. נִכְלָמִים, f. pl. נִכְלָמוֹת; imper. הִכָּלֵם; fut. יִכָּלֵם; 1) *contumeliâ affectus est* 2 Sam. 10, 5: 1 Par. 19, 5. — 2) *pudore suffusus est* (*être couvert de confusion*) Jer. 31, 19. Ps. 35, 4 etc., it. *puduit eum* Num. 12, 14, seq. בְּ vel מִן causæ Ps. 69, 7. Eze. 16, 27, etc. — Fortius est hoc verbum quam synon. בּוֹשׁ.

Hiph. הַכְלִים et הַכְלִים; part. מַכְלִים; infin. הַכְלִים; fut. יַכְלִים; 1) *conviciatus est* 1 Sam. 20, 34. — 2) *ignominiâ, injuriâ affecit* Jud. 18,

7 : 1 Sam. 25, 7. — 3) *pudore affecit* Ps. 44, 10. Job 11, 3. Prov. 25, 8.

Hoph. הָכְלַם ; 1) *injuriâ affectus est* 1 Sam. 25, 15. — 2) *pudore suffusus est* Jer. 14, 3. — Deriv. כְּלִמָּה , כְּלִמּוּת .

כִּלְמַד n. pr. loci, ut videtur, in Arabiâ felici Eze. 27, 23.

כְּלִמָּה f. constr. כִּלְמַת ; suff. כְּלִמָּתִי ; pl. כְּלִמּוֹת ; *ignominia, contumelia* Jes. 50, 6. Eze. 16, 54. Ps. 69, 8, etc. — Rad. כָּלַם .

כְּלִמּוּת f. id. Jer. 23, 40.

כַּלְנֵה , כַּלְנֹה et כַּלְנוֹ n. pr. forsan *Ctesiphon*, urbs ad Tigrim ab Oriente, cui ab Occidente, opposita erat *Seleucia* Gen. 10, 10. Jes. 10, 9. Amos. 6. 2.

כָּמַהּ *desiderio elanguit* Ps. 62, 3.

כְּמָהּ vid. מָהּ .

כִּמְהָם n. pr. viri 2 Sam. 19, 38, 39, it. כִּמְהָן vers. 41 ; in Chethib כִּמּוֹהָם Jer. 41, 17.

כְּמוֹ vid. מוֹ .

כְּמוֹשׁ n. pr. numinis Moabitarum et Ammonitarum Num. 21, 29. Jer. 48, 7 etc.

כַּמֹּן m. *cuminum* quod sale mixtum condimenti loco erat Jes. 28, 25, 27. — Rad. כמן in Syr. *condivit*, maximè sale.

כָּמַס undè part. pass. כָּמוּס *reconditus, reservatus* Deut. 32, 34.

כָּמַר undè Niph. נִכְמַר ut vicin. חָמַר ; 1) *ferbuit, æstuavit*, hinc metaph. *incaluit* seq. אֶל, עַל pers. *erga aliquem* Gen. 43, 20 : 1 Reg. 3, 26, *commota est* misericordia Hos 11, 18. —2) *adustus est* Thren. 5, 10. — 3) forsan *plexuit, texuit*. — Deriv. מִכְמָר , מַכְמֹרֶת , מִכְמֶרֶת et כְּמָרִים m. pl. suff. כְּמָרָיו ; *sacrificuli idololatrici* 2 Reg. 23, 5. Hos. 10, 5. Soph. 1, 4.

כְּמָרִים vid. מְרִירִים .

כֵּן seq. Makkeph כֶּן־ m. ; pr. part. act. radicis כון , *rectus*, metaphor. לֹא־כֵן *non rectum*, i. e. vanum, inane Jes. 16, 6, it. *probus, integer*, undè pl. כֵּנִים *probi* (*gens sûrs*) Gen. 42, 11, 19, 31. — 2) adv. *rectè* Ex. 10, 29 : 2 Reg. 7, 9. Eccl. 8, 10 etc. — 3) οὕτως, *sic, ità* Gen. 1, 7. Ps. 1, 4. Job 5, 27 etc. Sæpè cum præpos. componitur, אַחֲרֵי־כֵן , *posteà*, בְּכֵן pr. *in tale* conditione ; *sic, tunc*, עַד־כֵּן , עַל־כֵּן , לָכֵן *propterea, ideò, hucusque* ; de כְּמוֹ־כֵן vid. mox infrà.

כֵּן m. suff. כַּנִּי , כַּנּוֹ ; 1) *locus, mumus* (*place*) Gen. 40, 13. Dan. 11, 20 etc. — 2) *basis* Ex. 30, 18. Lev. 8, 11 : 1 Reg. 7, 31 etc. it. *receptaculum mali nautici, modius* Jes. 33, 23. — Rad. כָּנַן .

כֵּן m. Jes. 51, 6 : כְּמוֹ־כֵן *sicut culex, culicis instar* ; veter. interpr. *similiter, eodem modo*, sed languidiùs, et ad parallel. minùs appositè ; pl. כִּנִּים et כִּנָּם *culices*, LXX σκνῖπες, Vulgat. *sciniphes*, culicum genus pungendo molestorum Ex. 8, 12, 13, 14. Ps. 105, 31. Juxta Bochart et Judæos, post Josephum (Antiq.) *pediculi*. — Rad. כָּנַן .

כָּנָה undè Pih. fut. יְכַנֶּה cum suff. יְכַנְּךָ ; 1) *blandè allocutus est, blandè appellavit* aliquem Jes. 44, 5. 45, 4.

— 2) *blanditus est* Job 32, 21, 22. — Deriv. כְּנָוָה

כַּבָּה n. pr. urbis (forsan ejusdem atque כַּלְנֵה, quam lectionem exhibet unus de Rossii codex) Eze. 27, 23.

כַּבָּה Ps. 80, 16, vid. כָּבַן.

כְּבוֹתָיו f. undè pl. cum suff. כְּבוֹתָיו *collegæ ejus* Esr. 4, 7 in Keri, ubi Chethib כנותו refert.

כִּבּוֹר m. suff. כִּבֹּרִי; pl. m. cum suff. כִּבֹּרֶיךָ; pl. f. כִּבֹּרוֹת, cum suff. כִּבֹּרוֹתֵינוּ; *cithara* Gen. 4, 21: 1 Reg. 10, 12. Eze. 26, 13. Ps. 33, 2 etc. — Rad. כנר.

כְּבִיחוּ n. pr. vid. יְהוֹיָכִין.

כְּבָם m. collect. *culicum copia* Ex. 8, 13, 14. — Rad. כָּבַן.

כָּבַן, ut vicin. כון, *statuit, stabilivit;* hinc imper. cum ה parag. כַּבָּה *stabili* Ps. 80, 16. LXX κατάρτισαι, Vulgat. *perfice;* perpluribus *propago, surculus* est, sed minùs aptè. Fut. conv. cum suff. et נ epenth. וַיְכַבְּנֵנוּ juxtà quasdam lectiones, sed aliæ habent וַיְכוֹנְנֵנוּ regulariter à כון ubi vid.

כְּבָנִי n. pr. viri Neh. 9, 4.

כְּבַנְיָה n. pr. viri 1 Par. 15, 27.

כְּבַנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 31, 12.

כְּבַנָּיָהוּ n. pr. viri, ut כְּבַנְיָהוּ.

כָּבַס; part. act. כֹּבֵס; imper. et inf. constr. כְּבוֹס; 1) *collegit, coacervavit* Eccl. 2, 8. 3, 5. Ps. 33, 7. — 2) *congregavit* Esth. 4, 16: 1 Chron. 22, 2.

Pih. כִּבֵּס; fut. יְכַבֵּס; *congregavit* Eze. 22, 21. Ps. 147, 2 etc.

Hithp. infin. הִתְכַּבֵּס *colligere, involvere se* Jes. 28, 20. — Deriv. מִכְבָּסִים.

כָּבַע, conf. vicin. כָּרַע; hinc Niph. נִכְבַּע; infin. et imper. הִכָּבַע; fut. יִכְבַּע; 1) *submisit se, submissè se gessit* 1 Reg. 21, 29: 2 Par. 12, 7 etc. — 2) *depressus, fractus est* hostis devictus Jud. 3, 30 etc.

Hiph. הִכְבִּיעַ; fut. convers. וַיַּכְבַּע; *depressit, fregit* aliquem Jes. 25, 5 etc., maximè hostem, eum debellando 2 Sam. 8, 1. Ps. 81, 15 etc. — Deriv. seq.

כַּבַּעַת vel כִּבְעָה f. undè cum suff. f. כִּבְעָתֵךְ *merx tua* Jer. 10, 17; ità vulgò, LXX ὑπόστασις, al. *sarcinæ.*

כְּנַעַן n. pr. 1) *Canaan*, filius Chami Gen. 9, 18 etc. — 2) *Cananæorum regio* Ex. 15, 15, plenè אֶרֶץ כְּנַעַן Gen. 13, 12 etc., it. *gens Cananæa* Jud. 3, 1. Spec. notat a) terram cisjordanensem Num. 33, 51. Jos. 22, 9. — b) Phœnicen Jes. 33, 11. — c) Philistæam Soph. 2, 5. — 3) pro אִישׁ כְּנַעַן *Cananæus* Hos. 12, 8; hinc, cùm Cananæi mercatores essent celeberrimi, *mercator, negociator* quivis. Jes. 23, 8: כְּנַעֲנֶיהָ *mercatores ejus.*

כְּנַעֲנָה n. pr. viror. 1 Reg. 22, 11 etc.

כְּנַעֲנִי m. f. כְּנַעֲנִית; pl. m. כְּנַעֲנִים; nom. gent. 1) *Cananæus, Cananæi* Gen. 24, 3. Jud. 1, 1 etc. — 2) *mercator* Job 40, 30 (25). Prov. 31, 24.

כָּנַף ut in arab. *texit, operuit.*

Niph. fut. יִכָּנֵף *operiet, occultabit se* Jes. 30, 20 i. e. non amplius in obscuro delitescent doctores vestri; quod optimè convenit hemistichio sequenti: *sed eos perpetuò ob oculos habebitis.* — Indè

כָּנָף c. constr. כְּנַף, suff. כְּנָפוֹ; dual. כְּנָפַיִם, constr. כַּנְפֵי, suff. כְּנָפֶיךָ; pl. כְּנָפוֹת, undè constr. כַּנְפוֹת; 1) *ala*, pr. *operimentum* Gen. 1, 21. Deut. 4, 17 etc. Præmisso בַּעַל, *alam habens*, *avis* Prov. 1, 17. Eccl. 10, 20. Tribuitur exercitibus Jes. 8, 8, vento et auroræ Ps. 18, 11. 139, 9 etc. Metaph. *tutamen*, *protectio* Ruth 2, 12. Ps. 36, 8 etc. — 2) *ora*, *extremitas* vestis, regionis, tecti Num. 15, 38. Job 37, 3. Dan. 9, 27, etc.

כְּנֶרֶת, כִּנֶּרוֹת et כִּנֳרוֹת n. pr. oppidi in tribu Nephtali, à quo vicinum mare nomen accepit Num. 34, 11. Deut. 3, 17. Jos. 11, 2 : 1 Reg. 15, 20.

כֵּס m. *solium* ut כִּסֵּא quod refert cod. Samar. Ex. 17, 16. Ita vulgò, sed quidam, innuente contextu et maximè verbis vers. 15 יְהוָה נִסִּי, legunt נֵס *vexillum*.

כֶּסֶא et כֶּסֶה m. *plenilunium* Prov. 7, 20. Ps. 81, 4. — Rad. כסא, כָּסָה.

כִּסֵּא et כִּסֶּה m. suff. כִּסְאִי (pro כִּסַּאי; pl. כִּסְאוֹת (pro כִּסַּאוֹת); pr. *sella cooperta*, hinc *thronus*, *solium* 2 Sam. 3, 10. Job, 36. etc., *tribunal* judicum Ps. 122, 5. Neh. 3, 7. *cathedra* summi pontificis 1 Sam. 1, 9. 4, 13, *sedes*, *sella* vulgaris 2 Reg. 4, 10. Prov. 9, 14. — Rad. כסא, כָּסָה.

כָּסַה; ut vicin. כָּשָׂה *texit*, *operuit*. Indè part. act. כֹּסֶה Prov. 12, 16, 23; passiv. constr. כְּסוּי חַטָּאָה *tectus peccati*, *cujus peccatum condonatum est* Ps. 32, 1; it. subst. *tegumentum* Num. 4, 6, 14.

Niph. f. in pausâ נִכְסְתָה; infin. הִכָּסוֹת; *tectus*, *opertus est* Jer. 51, 42. Eze. 24, 8.

Pih. כִּסָּה, 1 pers. כִּסִּיתִי, כִּסִּתִי et כִּסֵּתִי; part. מְכַסֶּה, pl. מְכַסִּים, f. מְכַסּוֹת; inf. כַּסּוֹת; imper. pl. כַּסּוּ; fut. יְכַסֶּה, apocop. יְכַס, pl. cum suff. יְכַסְּמוּ pro יְכַסִּימוּ, mutat radic. ה in י; 1) *texit*, *celavit* seq. acc. vel עַל pers. aut rei quæ tegitur Ex. 10, 5. Job 21, 6, sed. seq. לְ Jes. 11, 9, ubi כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים est : *sicut aquæ operientes mare*, collat. Hab. 2, 14, quamquàm al. vertunt : *sicut aquæ maris tegentes* scil. *omnia*. Tegumentum ponitur in Constr. cum accus., vel בְּ tegumenti, Lev. 17, 13. Eze. 24, 7 etc. Metaph. *condonavit* peccatum. Ps. 85, 3. Prov. 10, 12 etc. Ps. 143, 9 : אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי *apud te occultavi*, prægn. pro : *secretò ab hominibus ad te clamavi*. — 2) intrans. *texit*, *velavit se* Gen. 38, 14. Deut. 22, 12. Jon. 3, 6.

Puh. כֻּסָּה et כֻּסֶּה; part. pl. מְכֻסִּים, f. מְכֻסּוֹת; fut. יְכֻסֶּה; *tectus est*, cum בְּ, vel accus. tegumenti Ps. 80, 11. Prov. 24, 31. Eccl. 6, 4.

Hithp. part. מִתְכַּסִּים, pl. מִתְכַּסִּים; fut. convers. וַיִּתְכַּס, f. תִּכָּסֶה (pro תִּתְכַּסֶּה); *texit*, *obvelavit se*, cum בְּ et accus. tegumenti Jes. 51, 6. Jon. 3, 8 etc. — Deriv. כְּסוּת, סוּת, כֶּסֶת, מִכְסֶה, מְכַסֶּה et.

כֹּסֶה ut כִּסֵּא q. vid.

כַּסּוּחָה Jes. 5, 25, vid. סוּחָה.

כְּסוּי constr. כְּסוּי, vid. in כָּסָה.

כְּסוּת f. suff. כְּסוּתוֹ pro כְּסוּתוֹ; 1) *tegumentum*, *operimentum* Ex. 21, 20. Job 24, 7 etc. Metaph. Gen. 28, 16 : כְּסוּת עֵינַיִם *operimentum oculorum* i. e. ut benè notat Gesenius, munus piaculare alicui datum, ut in aliquâ re

reprehensione dignâ *oculos claudat* i. e. conniveat, seu *munus veniæ impetrandæ causâ datum, placamentum, mulcta*; et sic intelligenda vox τιμὴ à LXX usurpata. Plerique *velum, velamen* vertunt, sed parùm feliciter. — 2) spec. *vestis* Deut. 22, 12. — Rad. כָּסָה.

כָּסַח, *amputavit, succidit*. Part. pass. f. כְּסוּחָה Ps. 80, 17, pl. m. כְּסוּחִים Jes. 33, 12.

כְּסִיל m. pl. כְּסִילִים; 1) *stultus, stolidus* Ps. 49, 11. Prov. 1, 32 etc. 2) nom. *sideris celestis*, forsan *Orionis* Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31.—3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 30. — Rad. כָּסַל.

כְּסִילוּת f. *stultitia* Prov. 9, 13.

כָּסַל; undè fut. pl. in pausâ יִכְסָלוּ *stulti sunt, desipiunt* Jer. 10, 8. — Deriv. כְּסִיל, כְּסִילוּת et seq.

כֶּסֶל m. suff. כִּסְלִי; 1) *lumbus* Job 15, 27. Plur. כְּסָלִים *lumbi, ilia* Lev. 3, 4. Ps. 38, 8 etc.—2) f. *stultitia* Eccl. 7, 25. — 3) *fiducia, spes* Ps. 78, 7. Prov. 3, 26.

כִּסְלָה f. cum suff. in pausâ כִּסְלָתֵךְ; 1) *stultia* Ps. 85, 9.— 2) *fiducia, spes* Job 4, 6.

כִּסְלֵו m. mensis Hebræorum nonus, à novilunio Decembris incipiens Zach. 7, 1. Neh. 1, 1.

כִּסְלוֹן n. pr. oppidi in tribu Judâ, alibi הַר־יְעָרִים, Jos. 15, 10.

כִּסְלוֹן n. pr. viri Num. 34, 21.

כִּסְלוֹת n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 18.

כִּסְלוֹת־תָּבוֹר et simplic. תָּבוֹר n. pr. oppidi in radicibus montis Thabor Jos. 19, 12, 22 : 1 Par. 6, 62.

כַּסְלֻחִים pl. n. pr. populi, qui fuit colonia Ægyptiorum Gen. 10, 14 : 1 Par. 1, 12.

כָּסַם; undè infin. absol. כָּסוֹם; fut. pl. יִכְסְמוּ; *totondit* (conf. vicin. גזם) Eze. 44, 28. — Indè.

כֻּסֶּמֶת f. pl. כֻּסְּמִים; frumenti species, *spelta, zea* Ex. 9, 32. Jes. 28, 25. Eze. 4, 9.

כָּסַס undè fut. pl. תִּכְסוּ *numerabitis, supputabitis* Ex. 12, 4.—Deriv. מִכְסָה, מֶכֶס.

כָּסַף; undè fut. יִכְסַף et יִכְסוֹף; 1) pr. *palluit*, ut in chald. — 2) *appetivit, expetivit* Ps. 17, 12. Job 14, 15.

Niph. נִכְסַף; part. נִכְסָף; inf. absol. נִכְסוֹף; *desiderio affectus est* Gen. 31, 30. Ps. 84, 3, sed Soph. 2, 1 : הַגּוֹי לֹא נִכְסָף *gens sine pudore, impudens*, haud malè nonnulli interpretantur, cùm etiam *pallore* pudor indicetur. — Indè.

כֶּסֶף macs. suff. כַּסְפִּי; pl. כְּסָפִים undè cum suff. כַּסְפֵּיהֶם; 1) *argentum* Ex. 3, 22. Num. 3, 51, it. *siclum argenti*, subaudito שֶׁקֶל Gen. 20, 16. Deut. 22, 19. Hos. 3, 2 etc. — 2) *pecunia* Gen. 23, 13. Deut. 23, 20. Meton. *quod pecuniâ comparatum est* Ex. 21, 21. Plur. *argenti frusta, pecuniæ* Gen. 42, 25, 35.

כַּסְפְּיָא n. pr. regionis circa mare Caspium, forsan *Caspia* Esr. 8, 17.

כֶּסֶת f. undè pl. כֻּסָּתוֹת *pulvini* Eze. 13, 18, 20. — Rad. כָּסָה.

כַּעַל Jes. 59, 18, vid. עַל.

כָּעַס; inf. constr. כְּעוֹס; fut. יִכְעַס; 1) *ægrè tulit* Eccl. 5, 16. Ps. 112, 10 etc.—2) *succensuit* Eze. 16, 42, cum אֶל pers. 2 Par. 16, 10.

Pih. כִּעֵס *irritavit* Deut. 32, 21 : 1 Sam. 1, 6.

Hiph. הִכְעִיס; part. pl. מַכְעִיסִים : infin. הַכְעִיס; fut. יַכְעִיס; convers. וַיַּכְעֵס; 1) *mœrore affecit* 1 Sam. 1, 7. Eze. 32, 9 etc.—2) sæpiùs *irritavit* Deut. 31, 29 etc.—Indè

כַּעַס m. plur. suff. כַּעֲסִי, כַּעַסְךָ; pl. כְּעָסִים; 1) *ægritudo, mœror* Eccl. 1, 18. Prov. 17, 25. — 2) *ira* Deut. 32, 19 : 2 Reg. 23, 26. Eze. 20, 28.

כַּעַשׁ m. suff. כַּעַשְׁךָ, id. in solo Job 5, 2 etc. — Rad. כעשׁ ut cogn. כָּעַס.

כַּף f. suff. כַּפְּךָ, in pausâ כַּפֶּךָ et כַּפָּהּ; dual. כַּפַּיִם, constr. כַּפֵּי; pl. כַּפּוֹת; cum suff. כַּפֹּתָיו; pr. ut videtur, *incurvatum, cavum*, hinc 1) *vola manûs, palma*, rariùs *tota manus* ut Deut. 25, 12, de pede animalium Lev. 11, 27. — *Animam suam in manu posuit* i. e. imminenti periculo se exposuit, vitæ periculum adiit Jud. 12, 3 etc. — Dual. *utraque manus* Ex. 29, 24 etc. Plur. *manus* 1 Sam. 3, 4 etc. it. manus arte factæ, *manubria* Cant. 5, 3.—2) *planta pedis, pes* Gen. 8, 9. Deut. 2, 5 etc. —3) *vas concavum*, spec. *acerra* Ex. 25, 29. Num. 7, 84, *cavitas* fundæ, cui lapis imponitur 1 Sam. 25, 29. — 4) *spatha* vel frons palmæ Lev. 23, 40.

כֵּף m. ut chald. כֵּף, כֵּיף et syr. כֵּיפָא; indè pl. כֵּפִים *petræ, rupes* Jer. 4, 29. Job 30, 6.

כָּפָה undè fut. יִכְפֶּה אַף Prov. 21, 14 *iram extinguit* ut Vulgat. et symmach., collato prætereà vicin. כָּבָה, vel *incurvabit, inflectet, deprimet*, collat. Hebr. כָּפַף, chald. et talmud. כפא *depressit, subegit*; vel tandem *avertet* ut LXX et Syr. collat. arab. كفأ *avertit, divertit.*

כִּפָּה f. suff. כִּפָּתוֹ; 1) *frons palmæ, palma* Jes. 9, 13. 19, 15 : *palma et juncus* proverbio dicitur de magnis rebus et parvis, nobilibus et ignobilibus. — 2) generatim *frons, ramus* Job 15, 32. — Rad. כָּפַף.

כְּפוֹר et כֹּפֶר m. pl. constr. כְּפוֹרֵי; 1) *crater operculo tectus* Esr. 1, 10 etc. — 2) *pruina* Ex. 16, 4. Ps. 147, 16. Job 38, 29. — Rad. כָּפַר.

כָּפִיס m. forsan *cantherius* (*traverse*) Hab. 2, 11. LXX κάνθαρος.— Rad. כפס in syr. *connexuit.*

כְּפִיר m. pl. כְּפִירִים, suff. f. כְּפִירֶיהָ; 1) *pagus* Neh. 6, 2. — 2) *leo juvenis*, jam incipiens solus prædari Jud. 14, 5. Eze. 19, 2, 3 etc. Transl. de hostibus atrocibus Ps. 34, 11 etc. Eze. 32, 2 : *hostis gentium* i. e. grassans inter gentes ; it. de principibus civitatis Eze. 38, 13.—Rad. כָּפַר.

כְּפִירָה n. pr. oppidi Gabaonitarum, posteà Benjaminitarum Jos. 9, 17 etc.

כָּפַל; part. pass. כָּפוּל; *duplicavit* Ex. 26, 6. 28, 16 etc.

Niph. fut. f. תִּכָּפֵל *duplicabitur* Eze. 21, 19 (14). — Indè.

כֶּפֶל m. *duplicatio, duplex.* Job 41, 5 : *duplex rictus ejus* i. e. duplici dentium serie munitus.—Dual. כִּפְלַיִם 1) pr. *duæ plicæ*, hinc *complicationes.* Job 11, 6 : *nam complicationes* insunt *sapientiæ* Dei, i. e. sapientia Dei est inextricabilis, vel *duplex* i. e. multiplex, infinita. — 2) *duplum* Jes. 40, 2.

כָּפַן *inflexit, extendit* Eze. 17, 7, ut suadent contextus et vers. veter.; al. ex usu chald. et syr. *esuriit, famelicus fuit;* al. *collegit, congregavit,* ut כנף in Targ. et apud Rabb.—Indè.

כָּפָן m. *fames* Job 5, 22 etc.

כָּפַף; part. pass. pl. כְּפוּפִים; inf. כְּפֹף; 1) *curvavit, incurvavit* Jes. 58, 5. Ps. 145, 14. — 2) *incurvavit se* Ps. 57, 7.

Niph. fut. אֶכָּפֵף *incurvabo me*, i. e. me submittam Mich. 6, 6. — Deriv. כֵּפָה, כַּף.

כָּפַר * *texit, operuit* Gen. 6, 14; vulgò *oblevit*, pice, sed invitâ prorsùs etymologiâ, neque flagitanti contextu. Vid. mox infrà כֹּפֶר *.

Pih. כִּפֶּר; infin. et imp. כַּפֵּר; fut. יְכַפֵּר, cum ה parag. יְכַפְּרָה; 1) *texit, condonavit* peccatum, seq. accus., vel עַל, vel לְ, it. לְ et בְּעַד pers. Deut. 21, 8. Jer. 18, 23. Ps. 65, 4 etc. — 2) *expiavit* culpam Ex. 32, 30. Lev. 4, 26. Dan. 9, 24 etc., reum i. e. *liberavit* eum *à culpâ* Ex. 30, 15. Eze. 45, 17 etc. — 3) *placavit* aliquem Gen. 32, 21. Prov. 16, 14. — Quoad Deut. 32, 43, sensus est forsan: *et reconciliabit se terra ejus* (Jehovæ) *cum populo ipsius*, collat. Deut. 29, 27.

Puh. כֻּפַּר; fut. יְכֻפַּר; 1) *tectus, obliteratus, deletus fuit* Jes. 28, 18. — 2) *expiata est* culpa Jes. 6, 7 etc., it. *culpâ liberatus est* reus Ex. 29, 33. Num. 35, 33.

Hithp. fut. יִתְכַּפֵּר; Nithpah. נִכַּפֵּר; *expiata est* culpa 1 Sam. 3, 14. Deut. 21, 8. — Deriv. כְּפִיר, כְּפוֹר et seq.

כֹּפֶר m. undè constr. כֹּפַר; pl. כְּפָרִים; *pagus* Cant. 7, 12: 1 Par. 27, 25.

כֹּפַר הָעַמּוֹנִי n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 24.

כְּפוֹר vid. כְּפוֹר.

כֹּפֶר m. suff. כָּפְרֹךְ; pl. כְּפָרִים; 1) * *tegumentum* Gen. 6, 14: vulgò *pix*, *bitumen*, sed repugnante omninò etymologiâ. Conf. cæterùm quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduction française*, etc. Genèse, pag. 35. * — 2) *pagus* 1 Sam. 6, 18.

כִּפֻּרִים m. pl. *expiationes* Ex. 29, 36. Lev. 23, 27 etc.

כַּפֹּרֶת f. *operculum* arcæ fœderis, vulgò *propitiatorium* Ex. 25, 17 etc. בֵּית הַכַּפֹּרֶת *adytum templi* in quo erat arca fœderis 1 Par. 28, 11.

כָּפַשׁ undè Hiph. cum suffix. הִכְפִּישַׁנִי *obruit me* pulvere Thren. 3, 16; conf. vicin. כָּבַשׁ. LXX et Vulg. *cibavit me*, sed è contextu, quia cibandi verba mox præcedunt.

כַּפְתּוֹר m. pl. cum suff. כַּפְתֹּרֶיהָ; 1) *ornamentum* quoddam a) candelabri sacri Ex. 25, 31 etc. Vulgat. *sphærulæ*, Josephus (Antiqq.) *malogranata*. — b) summarum columnarum Amos 9, 1. Soph. 2, 14. — 2) n. pr. regionis Jer. 47, 4. Amos 9, 7, cujus incolæ כַּפְתֹּרִים dicuntur Gen. 10, 14. Deut. 2, 23. — Quoad etymon, vulgò illud deducunt à כָּפַר *texit* et כָּתַר *cinxit, coronavit.*

כַּר pl. m. כָּרִים; 1) *agnus*, pr. *saltator* 1 Sam. 15, 9. Jes. 34, 6 etc. — 2) *agnorum pascuum*, *pratum* Jes. 30, 23. Ps. 65, 14. — 3) *aries*, machina bellica Eze. 4, 2. 21,

27. — 4) *sella*, *ephippium* Gen. 31, 34. — Rad. כָּרַר.

כָּרִי m. undè forsan plur. כָּרֵי pro כָּרִים pr. *confossores*, *carnifices*, hinc *satellitum* genus 2 Sam. 20, 23 : 2 Reg. 11, 4, 19.—Rad. כוּר.

כֹּר m. pl. כֹּרִים ; *mensura* aridorum et fluidorum, eadem atque חֹמֶר 1 Reg. 4, 22 (5, 2). Eze. 45, 14.— Rad. כוּר vel כָּרַר,

כַּרְבֵּל ut כבל et vicin. כָּבַר, חָבַל, inserto ר; indè Puh. part. מְכֹרְבָּל, *amictus*, *indutus* 1 Par. 16, 27.

כָּרָה ; part. act. כֹּרֶה ; fut. יִכְרֶה, convers. cum suff. et Daguesch forti euphon. וָאֶכְרֶהָ ; 1) ut vicin. אָבַר, כוּר, נָקַר et קוּר, *fodit* puteum, foveam Gen. 26, 25. 50, 5. Tropicè *insidias fodit*, *struxit* Ps. 7, 16. Job 6, 27. 40, 30. כָּרָה רָעָה *molitus est mala* Prov. 16, 27, sed Ps. 40, 7 : *aures perfodisti mihi* i. e. aures cavatas mihi tribuisti ut audirem leges tuas et juxta eas viverem. Nam aures perfodere, hyperbolicâ ratione est in servitutem mancipare. — 2) ut מָכַר *emit*, *comparavit*, Deut. 2, 6. Hos. 3, 2. — 3) *epulatus est*, *epulas instituit* (conf. אָכַל) 2 Reg. 6, 23.

Niph. fut. יִכָּרֶה *fodietur* Ps. 94, 13. — Deriv. מִכְרֶה et

כָּרָה f. pl. constr. כְּרוֹת ; 1) *fovea*, *cisterna* Gen. 26, 5. Soph. 2, 6. — 2) *epulæ* 2 Reg. 6, 23.

כְּרוּב m. pl. כְּרוּבִים et כְּרֻבִים ; 1) *cherubinus*, angelus formam habens compositam ex humanâ, bovinâ, leoninâ et aquilinâ, ut ex Eze. 1, 6, 7 etc. conjicitur. Gen. 3, 25 : 2 Sam. 22, 11 etc. Hinc *figura*, *imago cherubini* arcæ fœderis imposita Ex. 25, 18 seq. 1 Reg. 6, 23 etc. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 59 etc, — Etymon incertum ; al. ad כרב in syr. et arab. *aravit*, referunt, vel ob similitudinem quæ Cherubinis cum bobus (*aratoribus*) intercedebat, vel ab *arando*, i. e. *exsculpendo* ; al. transp. litteris ad כרב *equitavit*, *vectus est*, ità ut כְּרוּב sit pr. *jumentum* quod innuit 1 Sam. 4, 4 : 2 Sam. 22, 11. Ps. 18, 11.

כָּרִי 2 Reg. 11, 4, 19 vid כָּרִי.

כְּרִית n. pr. rivi 1 Reg. 17, 3.

כְּרִיתוּת et כְּרִיתֻת f. plur. cum suff. כְּרִיתֻתֶיהָ ; *discissio* conjugii, *divortium* Deut. 24, 1. Jes. 50, 1. Jer. 3, 8. — Rad. כָּרַת.

כַּרְכֹּב m. suff. כַּרְכֻּבּוֹ ; *ambitus*, *circuitus* Ex, 27, 5. 38, 4. — Rad. quadr. כרכב.

כַּרְכֹּם m. *crocus* Cant. 4, 14. — Rad. quadr. כרכם.

כַּרְכְּמִישׁ n. pr. urbis ad Euphratem Jes. 10, 9. Jer. 46, 2 etc.

כַּרְכַּס n. pr. viri Esth. 1, 10.

כִּרְכָּרוֹת f. pl. *dromades*, à cursu *saltabundo* (*galop*) Jes. 66, 20. — Rad. כָּרַר.

כֶּרֶם m. (f. Jes. 27, 2, 3), suff. כַּרְמִי ; pl. כְּרָמִים ; constr. כַּרְמֵי ; suff. כְּרָמֶיהָ ; 1) *ager in horti et arboreti modum cultus* Jud. 15, 5 et forsan Job 24, 18. — 2) spec. *vinea* Ex. 22, 4. Deut, 20, 6 etc. ; plenè כֶּרֶם חֶמֶר *hortus vini* Amos 5, 6. Passim in prophetis *vinea* Israëlitas adumbrat. — Indè denom.

כֶּרֶם m. undè pl. כֹּרְמִים *vinitores* Jes. 61, 5. Joël 1, 11.—Rad. כרם.

כַּרְמִי 1) n. pr. viror. Gen. 46, 7 etc. — 2) nom. patron. (prò כַּרְמִיו) Num. 26, 6.

כַּרְמִיל m. *coccinum, coccineum* 2 Par. 2, 6, 13. 3, 14. — Forsan est à pers. *kerm* vermis, et *âl* rutilus, micans.

כַּרְמֶל m. suff. כַּרְמְלוֹ; 1) *arvum cultum, campus ferax* Jes. 29, 17. Jer. 2, 27 etc. — 2) forsan *fruges hortenses*, quæ, quales fuerint, ignoratur Lev. 2, 14. 23, 14: 2 Reg. 4, 42. — 3) n. pr. a) promontorii fertilissimi ad mare mediterraneum Jos. 19, 26: 1 Reg. 18, 19 etc. — b) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 55: 1 Sam. 15, 12. 25, 5. Nom. gent. כַּרְמְלִי, f. כַּרְמְלִית 1 Sam. 27, 3. 30, 5. — Rad. forsan כֶּרֶם adjecto ל in fine.

כַּרְנַן n. pr. viri Gen. 36, 26.

כַּרְסֵם ferè i.q. כָּסַם à quo dimanat cum ר, ut sæpè, inserto, indè fut. cum suff. et נ epenth. יְכַרְסְמֶנָּה *abscindet, vastabit eam* Ps. 80, 14.

כָּרַע part. act. כֹּרֵעַ, pl. כֹּרְעִים, f. כֹּרְעוֹת; inf. constr. et imp. כְּרַע, fut. יִכְרַע, cum ה parag. et in pausâ יִכְרָעָה, *flexit se, incurvavit se* genu (conf. vicin. כָּנַע) Jes. 45, 23, de homine *genua flexit, procubuit in genua*, expressâ vel non voce *genua* Gen. 49, 9. Jud. 7, 6 etc. De muliere parturiente 1 Sam. 4, 19: adhucdum Æthiopissæ procumbentes in genua parturiunt; it. de homine feminam comprimente Job 31, 10.

Hiph. הִכְרִיעַ; infin. absol. הַכְרֵעַ; imp. cum suff. הַכְרִיעֵהוּ, fut. יַכְרִיעַ; 1) *procumbere fecit, prostravit* 2 Sam. 22, 40. Ps. 17, 13 etc. — 2) metaph. *animum depressit, vehementer afflixit* Jud. 11, 35. — Indè

כִּרְעַיִם fem. dual.; suff. כִּרְעָיו; *utrumque crus* Ex. 12, 9. Amos 3, 12 etc.

כַּרְפַּס m. *carbasus, velum, aulæum* ex tenui lino vel gossipio Esth. — Vox exotica.

כָּרַר undè Pilp. part. מְכַרְכֵּר *saltans* 2 Sam. 6, 14. — Deriv. כֶּבֶר, כַּר, כִּרְכָּרוֹת.

כֶּרֶשׁ masc. undè כִּרְשׁוֹ *venter ejus* Jer. 51, 34. — Rad. כרשׁ.

כֹּרֶשׁ n. pr. Cyrus, rex Persarum Jes. 44, 28. Esr. 1, 1 etc.

כַּרְשְׁנָה n. pr. viri Esth. 1, 14.

כָּרַת, כָּרַת pro כָּרַתְתָּ; part. act. כֹּרֵת; pl. כֹּרְתִים; passiv. כָּרוּת, constr. כְּרוּת; pl. f. כְּרֻתוֹת; infin. absol. כָּרוֹת, constr. כְּרוֹת; imper. כְּרֹת, sequente Makkeph כְּרֹת־, et cum ה parag. כָּרְתָה; fut. יִכְרֹת; 1) *secuit, cecidit, abscidit* ut ligna etc. Ex. 4, 25. Jes. 14, 18 etc. — 2) addito בְּרִית *fœdus pepigit*, quia in fœdere pangendo dissectione animalium utebantur; it. omisso בְּרִית 1 Sam. 20, 16: 1 Reg. 8, 9. Jes. 57, 8: 1 Par. 5, 10. 7, 18.

Niph. נִכְרַת; inf. et imp. הִכָּרֵת; fut. יִכָּרֵת; 1) *excisus est* de arbore Job 14, 7. Frequentiùs transf. *excisus est*, è patriâ, *in exilium actus est* Zach. 14, 2. — 2) *deletus est, periit*, de hominibus et rebus Gen. 41, 36. Prov. 2, 22 etc. — 3) *discissus, divisus est*, de aquis Jos. 3, 13. — 4) *consumptus, assumptus est* cibus Num. 11, 33. — Quoad for-

mulam : וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא est pr. *expelletur anima ista* scil. è familiâ suâ, ut Gen. 17, 14, vel ex Israële Ex. 12, 15 etc. Expulsio seu exclusio ista nihil aliud erat quàm *excommunicatio*, ut vocamus, cui interdùm adjungebatur pœna capitis, propter graviora delicta.

Puh. כָּרַת, sed f. in pausâ כָּרְתָה ; *abscissus est* Jud 6, 28. Eze. 16, 4.

Hiph. הַכְרִית ; infin. הַכְרִית ; fut. יַכְרִית, apoc. יַכְרֵת ; 1) *occidit*, *delevit* Lev. 17, 10. Eze. 25, 7 etc.— 2) *subtraxit* benevolentiam 1 Sam. 20, 15.

Hoph. הָכְרַת *excisus est* Joël 1, 9. — Deriv. כְּרִית, כְּרִיתָת et seq.

כְּרֻתוֹת f. pl. *trabes sectæ* 1 Reg. 6, 36. 7, 12.

כְּרֵתִי m. 1) *carnifex*, collect. *carnifices*, satellitum genus quoddam Davidis tempore 2 Sam. 8, 18. 15, 18 etc. — 2) nom. gent. forsan *Philistæus*, saltem australis 1 Sam. 30, 14. Eze. 25, 16. Soph. 2, 5.

כֶּשֶׂב m. pl. כְּשָׂבִים ; ut כֶּבֶשׂ *agnus* Gen. 30, 32. Lev. 3, 7 etc. — Rad. כשׂב.

כַּשְׂבָּה f. ut כַּבְשָׂה *agna* Lev. 5, 6.

כֶּשֶׂד n. pr. viri Gen. 22, 22.

כַּשְׂדִּים m. plur. nom. gentil. 1) *Chaldæi*, gens quæ primùm nomadica fuit, deindè Babyloniam coluit. It. *Chaldæa* ipsa Jer. 50, 10. 51, 24, 35 ; hinc cum ה loc. כַּשְׂדִּימָה *in Chaldæam* Eze. 16, 29. Sensu latiori nomen Chaldæa Mesopotamiam comprehendebat, ut potè à Chaldæis passim habitatam Eze. 1, 3. 11, 24. — 2) *astrologus*, *magus*, quia Chaldæa quasi patria fuit astrologiæ Dan. 2, 2, 4.

כֻּשָּׂה, pr. *opertus*, *obductus adipe* (conf. vicin. כֻּסָּה) Deut. 32, 15.

כַּשִּׁיל m. *securis* Ps. 74, 6,—Rad.

כָּשַׁל ; part. act. כּוֹשֵׁל, plur. f. כּוֹשְׁלוֹת ; fut. יִכְשַׁל ; 1) *impegit* in viâ Lev. 26, 37. Neh. 3, 3. — 2) *labavit*, *corruit*, *lapsus est* Jes. 31, 3. Ps. 109, 24 etc., it. *fessus*, *debilis fuit* Jes. 5, 27. Ps. 105, 37.

Niph. נִכְשַׁל ; part. נִכְשָׁל, plur. נִכְשָׁלִים ; infin. cum præf. et suff. בְּהִכָּשְׁלוֹ et בִּכָּשְׁלוֹ ; fut. יִכָּשֵׁל ; 1) *impegit* Prov. 4, 12. — 2) *lapsus est*, maximè transl. Eze. 33, 12. Dan. 11, 19 etc. it. *debilitatus fuit* Zach. 12, 8.

Pih. כִּשֵּׁל undè fut. f. תְּכַשֵּׁלִי *labefacies* Eze. 36, 14 in Chethib, sed Keri habet תְּשַׁכְּלִי *orbabis*.

Hiph. הִכְשִׁיל ; inf. הַכְשִׁיל ; 1) *labefecit* Thren. 1, 14.—2) *impingere et labi fecit* 2 Par. 25, 8. 28, 23, trop. Mal. 2, 8. Fut. pl. יַכְשִׁילוּ *labi facient* Prov. 4, 16 in Keri, ubi Chethib refert יִכָּשְׁלוּ *corruant*.

Hoph. part. pl. מֻכְשָׁלִים *ad corruendum impulsi* Jer. 18, 23.—Deriv. מַכְשֵׁלָה, מִכְשׁוֹל, כַּשִּׁיל et כִּשָּׁלוֹן m. *lapsus* Prov. 16, 18.

כָּשַׁף undè Pih. כִּשֵּׁף *præstigiis usus est* 2 Par. 33, 6. Part. מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים, f. מְכַשֵּׁפָה ; *præstigiator*, *magus*, *præstigiatrix* Ex. 7, 11. 22, 18. Dan. 2, 2 etc. — Deriv. seq.

כֶּשֶׁף m. undè pl. כְּשָׁפִים *præstigiæ* 2 Reg. 9, 2. Jes. 47, 12 etc.

כַּשָּׁף m. undè pl. cum suff. בַּשָּׁפֶיכֶם, *præstigiatores vestri* Jer. 27, 9.

כָּשַׁר vel כָּשֵׁר; fut. יִכְשַׁר; 1) ut vicin. אָשַׁר, יָשַׁר *rectus fuit*, seq. לִפְנֵי *coram* aliquo, *placuit* alicui Esth. 8, 5. — 2) *benè cessit, profuit* Eccl. 11, 6.

Hiph. inf. הַכְשִׁיר *prosperare* Eccl. 10, 10. — Deriv. כּוֹשָׁרָה, כִּישׁוּר et

כֶּשְׁרוֹן m. *successus prosper, emolumentum*, Eccl. 2, 21. 4, 4. 5, 10.

כָּתַב; part. act. כֹּתֵב, pl. כֹּתְבִים; pass. כָּתוּב, pl. כְּתוּבִים et כְּתֻבִים, f. כְּתוּבָה, pl. כְּתוּבוֹת; infin. absol. כָּתוֹב, constr. כְּתֹב et כְּתוֹב, cum suff. כָּתְבוֹ; fut. יִכְתֹּב et יִכְתּוֹב Hos. 8, 12 in Chethib; *scripsit*, seq. acc. ejus quod scribitur Deut. 10, 2 etc., sed materiæ cui inscribitur, antecedit עַל, vel אֶל, vel בְּ, rariùs accus. Jes. 44, 5: יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה *inscribet manum suam: Jehovæ sum ego*; ubi יָדוֹ est pro בְּיָדוֹ *in manu suâ*. Pers. ad quam scribitur, præmittitur etiam עַל vel אֶל 2 Sam. 11, 14: 2 Par. 30, 1; quæ tamen structura passim insuper notat *præscripsit* 2 Reg. 22, 13. Ps. 40, 8. Esth. 9, 23, it seq. לְ Hos. 8, 12. Prov. 22, 20. — Spec. est a) *perscripsit, litteris consignavit* Num. 23, 2. Jud. 8, 14. — b) *descripsit* Jos. 18, 4, 6, 8. — c) *conscripsit, in indicem retulit* cives, milites etc. Num. 11, 26. Ps. 69, 29 etc. — d) *statuit, decrevit* Jes. 65, 6. Job 13, 26. — e) seq. בֶּעָפָר *in pulvere scripsit* i. e. oblivioni, exitio tradidit Jer. 17, 13.

Niph. נִכְתַּב undè part. נִכְתָּב, fut. יִכָּתֵב; *scriptus, perscriptus est* Jer. 17, 13 etc.

Pih. כִּתֵּב; part. pl. מְכַתְּבִים; *perscripsit* Jes. 10, 1. Job 19, 23 etc. — Deriv. מִכְתָּב et seq.

כְּתָב m. suff. כִּתְבָם; 1) *scriptum, scriptura* Esth. 3, 14 etc. it. *scripturæ genus* i. e. figura litterarum Esr. 4, 7, *apographum* Esth. 4, 8, et *descriptio* 1 Par. 28, 19. — 2) *liber* Dan. 10, 21, spec. *index, catalogus* Eze. 13, 9 etc.

כְּתֹבֶת f. *scriptura* Lev. 19, 28.

כִּתִּים et כִּתִּיִּים n. pr. populi, *Chittæi* qui oram maritimam incolebant Dan. 11, 30 et cum Tyriis commercium exercebant Jes. 23, 1. De hujus nominis extensione discrepant eruditi viri.

כָּתִית m. *tusum* oleum Ex. 27, 20. Lev. 24, 2 etc. — Rad. כָּתַת.

כֹּתֶל m. undè כָּתְלֵנוּ *paries noster* Cant. 2, 9. — Rad. כתל.

כְּתִלִישׁ n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 40.

כָּתַם 1) ut in arab. *abscondidit, recondidit.* — 2) ut in syr. *maculatus, inquinatus fuit.*

Niph. נִכְתַּם *maculatus fuit* Jer. 2, 22. — Indè

כֶּתֶם m. poët. 1) *aurum*, pr. *quod reconditur, pretiosum* Job 28, 16. Prov. 25, 12 etc. — 2) *aureus ornatus* Dan. 10, 5. Ps. 45, 10.

כְּתֹנֶת et כֻּתֹּנֶת f. suff. כְּתָנְתִּי; plur. כְּתָנוֹת, constr. כְּתֹנוֹת, suff. כְּתָנוֹתָם; *tunica interior* Gen. 3, 21. Ex. 28, 39. Cant. 5, 3 etc. — Rad. כתן, conf. vicin. כָּתַם.

כֶּתֶף f. constr. כֶּתֶף; suff. כִּתְפִּי; pl. כְּתֵפִים, suff. כְּתֵפָיו; f. כְּתֵפוֹת, constr. כִּתְפוֹת; 1) *humerus*, dùm homo spectatur ab anteriore parte (vid. שְׁכֶם) Num. 7, 9. Jes. 30, 6 etc. Metaph. Neh. 9, 29. Zach. 7, 11 etc.—2) *latus* a) ædificii, maris, regionis Num. 34, 11. Jos. 15, 8: 1 Reg. 6, 8. Poët. et prophet. dicitur Deut. 53, 12: *habitat* Jehova *inter humeros ejus* (Benjaminis) i. e. in finibus Benjaminis seu in templo Hierosolym. — b) Plur. *humeralia* vestis Ephod. Ex. 28, 7 etc.—c) *latera* portæ, seu spatia ad latus portæ Eze. 41, 2, 26.— d) *cardines* axis 1 Reg. 7, 30, 34.

כָּתַר, conf. vicin. אָזַר, עָטַר, etc. Pih. כִּתֵּר; imper. seq. Makkaph. כַּתַּר־; 1) *circumdedit, cinxit, circumvenit* sensu hostili Jud. 20, 43. Ps. 22, 13.—2) ex usu chald. et syr. *expectavit* Job 36, 2; conf. חוּל *gyrare*, *circumagi* et *expectare*.

Hiph. part. מַכְתִּיר; fut. יַכְתִּיר; 1) *circumvenit* ut in Pih. Hab. 1, 4, sed in bonam partem Ps. 142, 8. — 2) intrans. *cinctus*, *coronatus est* Prov. 14, 18.—Deriv. seq.

כֶּתֶר m. *corona* Esth. 1, 11 etc.

כֹּתָרֶת f. pl. כֹּתָרוֹת; *coronamentum* columnarum 1 Reg. 7, 16: 2 Par. 4, 12 etc.

כָּתַשׁ; undè fut. תִּכְתּוֹשׁ *contundes* Prov. 27, 22.—Deriv. מַכְתֵּשׁ.

כָּתַת; imp. pl. כֹּתּוּ; fut. יִכֹּת; 1) *cudit* vomeres Joël 4, 10.—2) *contudit*, *fregit* Jes. 30, 14. Part. pass. כָּתוּת *contusus* i. e. cujus testiculi contusi sunt. Metaph. *profligavit* hostes Ps. 89, 24.

Pih. כִּתַּת *cudit* Jes. 2, 4, *contudit* 2 Reg. 18, 4, *vastavit* terram Zach. 11, 6.

Puh. כֻּתְּתוּ *contuderunt*, *illiserunt se* gens genti 2 Par. 15, 6.

Hiph. fut. יַכֵּת *profligabit* Num. 14, 45. Deut. 1, 44.

Hoph. יֻכַּת *contundetur* Mich. 1, 7, metaph. Jer. 46, 5. Job 4, 20.—Deriv. מִכְתָּם, כְּתִית.

ל

ל Duodecima alphabeti littera Hebraicè לָמֶד *Lamed* sonans; in numeralibus valet *triginta*. — Permutatur, ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, in ר, rariùs in ד. — Interdùm, ad efformanda quadrilittera ex trilitteris, vel post primam radicalem inseritur, vel in fine additur.

לְ, antè monosyllaba et bissyllaba quorum prima syllaba accentu tonico afficitur לָ; suff. לִי, לְךָ, לוֹ, etc. (vid. Grammatic.); præpositio præfix. decurtata, ut videtur, ex אֶל, pr. et sæpiùs *notionem* vel *directionem* et *conversionem* sive *physicam* sive *aliam quamcumque* notans; undè vis ejus propria et nativa est *ad*, *versus*, *in* cum acc., etsi haud rarò dicatur tàm de *commoratione ad locum*, et *in loco*, quàm de *temporis momento*, *quod* et *sub quod* aliquid fit. Itaquè frequenter signat *dativum*, causæ, auctoris, possessoris seu *genitivum*. Sed special. notandæ sunt signif. seq. 1) *in* signans

finem statum, vel transitum rei in aliam conditionem Gen. 2, 22. Joël 3, 4. Thren. 5, 15 etc. — 2) *de* (*touchant, au sujet de*) post verba dicendi, jubendi, ridendi, lugendi Gen. 21, 6. Ps. 3, 2. Jes. 15, 5 etc. — 3) *pro* Gen. 24, 4. 47, 24 etc. — 4) *propter* Lev. 19, 28. Jes. 14, 9. — 5) *tanquàm, quasi* Hos. 9, 13. Job 18, 14. 39, 16 (19). — 6) *circiter, pœnè*, ubi de numero agitur 2 Par. 3, 8. 5, 12. — 7) *respectu habito ad, relativè ad* Gen. 1, 6. Deut. 17, 8. — 8) *per* Soph. 1, 5, Ps. 119, 154. — 9) *à, ab* cum verbis passivis, vel passivâ signif. gaudentibus Gen. 14, 19. Eze. 14, 7. — 10) *cum, unà cum* Gen. 46, 26 (conf. Ex. 1, 1): 1 Sam. 29, 2. — * Et ità in omnibus ferè locis, ubi reddunt *secundùm, juxtà*; significatio prorsùs fictitia; verte igitur Gen. 10, 5: *quisque cum linguâ suâ.* Num. 4, 29: *cum tribubus et familiis suis.* Jes. 32, 1: לְצֶדֶק *cum justitiâ* (et non *secundùm justitiam*), *justè.* Lev. 25, 18: לָבֶטַח *cum securitate* (non autem *secundùm securitatem*), *securè.* Gen. 1, 11, 12, etc.: לְמִינֵהוּ, לְמִינוֹ *cum simili ejus* (vid. מִין, et quæ disputavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 9, 10) — 11) *adeò* juxta Gesenium, vel redundans et merè pleonast. juxta cæteros in Deut. 24, 5. Eccl. 9, 4: 2 Par. 7, 21. Sat quidem signif. *adeò* convenit loc. cit. Deut. ita ut וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו כָּל־דָּבָר vertendum sit: *et non imponetur ei* (novo marito) *adeò ulla res* i. e. vel minima res; nisi potius reddendum: *neque ad eum* (exercitum) *procedet* (maritus) *propter ullam causam*; proximè enim præcedit: *cùm duxerit vir uxorem novam non egredietur in exercitu.* Eccl. 9, 4 verte: *Etenim canis* (לְכֶלֶב) *viventis melior conditio* (טוֹב מִן) *est quàm leonis mortui.* 2 Par. 7, 21 redde: *domus ista. . . . omni transeunti ad eam stupori erit* (יִשֹּׁם intrans) * — 12) *quod attinet ad* (*en, sous le rapport de*) 1 Reg. 10, 23, Job 32, 4. Initio sententiarum, vertas gall. *pour, quant à* Jes. 32, 1. Ps. 16, 3. — Præfixum Infinitivo latinè verti debet *ità ut, donec, quo tempore, quùm, quia*, etc., pro variis locis. Passim pro מִן ponitur, ut Gen. 11, 8. Ex. 7, 14. 22, 16: 1 Sam. 12, 23. Prov. 19, 27, et Gen. 2, 3 ubi לַעֲשׂוֹת positum pro מֵעֲשׂוֹת refertur ad שָׁבַת quod præcedit.

לֹא partic. negat. 1) *non* Gen. 2, 5. Ps. 16, 10. — 2) *ne* Gen. 24, 37. Ex. 20, 13. — 3) ut הֲלֹא, *nonne* 2 Reg. 5, 26. Job 14, 16. — 4) ut בְּלֹא, *absque* 2 Sam. 23, 4. Ps. 59, 4. — 5) ut טֶרֶם, *nondùm* 2 Reg. 20, 4. Ps. 139, 16. — 6) Præmissum adjectivis negativa ea reddit, לֹא חָסִיד *impius* Ps. 43, 1, לֹא חָכָם *insipiens* Hos. 13, 13; לֹא כל vid. כל. — Cum præfix. לֹא בְ, לְלֹא, בְּלֹא *absque* Jes. 45, 13. Eze. 22, 29: 2 Chron. 15, 3. הֲלֹא *nonne* Gen. 4, 7. Job 1, 10, sed ubi quæstio responsionem affirmativam poscit, sæpè est simpliciter affirmans, ut Deut. 11, 30: 1 Sam. 20, 37 etc. — Secundùm Massorethas לֹא quindeciès occurrit pro לוֹ *ei*,

et vicissim לוֹ ter legitur pro לֹא, sed plura ex his incerta sunt.

לֹא דְבָר n. pr. oppid. in Galaad 2 Sam, 17, 27, quod 9, 4, 5 לוֹ דְבָר legitur.

לֹא עַמִּי n. symbol. Hos. 1, 9.

לֹא רֻחָמָה n. symbol. Hos. 1, 6 etc.

לָאָה; undè f. יִלְאֶה, conv. וַיִּלָּא; ut cognat. לָהָה 1) pr. *laboravit*. — 2) *defatigatus est* Job 4, 5, *frustrà operam dedit* Gen. 19, 11. — 3) *tæduit eum, ægrè tulit* Job 4, 2.

Niph. præt. et part. f. נִלְאָה; 1) *laboravit* Jer. 9, 4, *frustrà operam dedit* Jes. 16, 12. Jer. 20, 9, et ità Ex. 7, 18: נִלְאוּ לִשְׁתּוֹת quod vers. 21 explanatur לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת *non potuerunt bibere*. — 2) *defatigatus est* Jes. 47, 13. Ps. 68, 10. — 3) *tæduit eum* Jes. 1, 14. Jer. 6, 11. Prov. 26, 15.

Hiph. הֶלְאָה, fem. הֶלְאָת ex chaldaismo pro הֶלְאַתָּה; inf. הַלְאוֹת; 1) *defatigavit* Eze. 24, 12. Job 16, 7. — 2) *tædio affecit* Jes. 7, 13. Mich. 6, 3. — Deriv. תֹּלָאָה.

לֵאָה n. pr. mul. Gen. 29, 16.

לָאַט ut vicin. לוּט, *obvolvit, involucris texit* 2 Sam. 19, 5. לְאַט Job 15, 11, vid. in אַט.

לְאַט *leniter*, vid. in אַט.

לָאַט vid. לוּט.

לְאֵל n. pr. viri Num. 3, 24.

לְאֹם m. suff. לְאֻמִּי et לְאוּמִּי; pl. לְאֻמִּים; pr. *adjunctus* ut vicin. לְעֻמָּה, hinc 1) *tribus* Gen. 27, 29. — 2) *populus* Gen. 25, 23. Ps. 7, 8. 9, 9. — 3) n. pr. gentis arabicæ Gen. 25, 3. — Rad. אמם ut vicin. עָמַם.

לֵב m. seq. Makkaph לֵב־; suff. לִבִּי, לִבֵּךְ; pl. לִבּוֹת, et לֵבָב m. constr. לְבַב; suff. לְבָבִי, לְבַבְכֶם, pl. לְבָבִים undè cum suff. f. לְבָבֶהָן pro לְבָבֵיהֶן; f. לְבָבוֹת; 1) *cor* quod apud Hebr. tanquàm sedes habebatur, sive animæ seu vitæ, sive animæ virium, sive affectionum cogitationumque, hinc a) *intellectus* Jes. 6, 10. Ps. 95, 10. Job 9, 4. 12, 3. — b) *voluntas consilium* Ex. 35, 22. Jes. 10, 7. Jer. 5, 23. — c) *animus* (*courage*) Deut. 20, 3. Jos. 7, 5. Jes. 13, 7. — 2) metaph. *media pars. intimum, penetralia* Ex. 15, 8. Deut. 4, 11: 2 Sam. 18, 14. — Rad. לָבַב, modò לֵב vox prorsùs primitiva non sit.

לְבָאִים et לְבָאוֹת, 1) *leones, leænæ* à sing. לְבִי q. v. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 32, pleniùs בֵּית לְבָאוֹת 19, 6.

לָבַב, forsan ut vicin. נָבַב *cavus fuit*. — Indè Niph. denomin. à לֵבָב, *corde, mente, intellectu privatus est, caruit*. Fut. Job 11, 12: וְאִישׁ נָבוּב יִלָּבֵב *quùm homo cavus* i. e. bardus, stolidus *mente careat*. Hoc suadet contextus et res ipsa. In similis originis verbis נָבוּב et יִלָּבֵב inest lusus verborum quo delectabantur veteres Hebræi.

Pih. לִבֵּב, undè 2 pers. f. cum suff. לִבַּבְתִּנִי; fut. יְלַבֵּב; 1) denom. à לֵבָב *abstulit, rapuit* amore *cor* alicujus Cant. 4, 9. — 2) denom. à לְבִיבָה, *ejusmodi placentas paravit* 2 Sam. 13, 6, 8.

לֵב m. *cor*, vid. לב.

לְבַד *solus*, vid. בד.

לַבָּה f. contract. ex לְהַבָּה; constr. לַבַּת; *flamma* Ex. 3, 2.—Rad. להב.

לְבָה suff. f. לְבָתֵךְ; pl. לְבוֹת; *cor* Eze. 16, 30. Ps. 7, 10 etc. — Rad. לָבַב.

לְבֹנָה vid. לִבְנָה.

לְבוּשׁ et לְבֻשׁ m. semel fem. suff. לְבוּשִׁי, pl. לְבוּשִׁים; suff. לְבוּשֵׁיהֶם; 1) *vestis*, *indumentum* Job 24, 7. Esth. 6, 9 etc., spec. *vestis splendida* Job 38, 14. — Metaph. *uxor* Mal. 2, 16, conf. Coran. Surat. 2, 183; *uxores sunt vestimentum vestrum, et vos estis vestimentum earum.* — Rad. לָבַשׁ.

לָבַט utin arab. *conjecit in terram.* Indè fut. Niph. יִלָּבֵט *corruet, præcipitabitur* Hos. 4, 14. Prov. 10, 8, 10.

לְבִי m. undè pl. לְבָאִם *leones*, Ps. 57, 5 (ad formam פְּתָאִים à פְּתִי), fem. לְבָאוֹת undè cum suff. לְבִאֹתָיו *leænæ ejus* Nah. 2, 13. — Rad. לבא.

לָבִיא m. poët. *leo* vel *leæna* Gen. 49, 9. Jes. 5, 29 etc. — Rad. לבא.

לְבִיָּא (pro לְבִיָּה) *leæna* Eze. 19, 2.

לְבִיבוֹת f. pl. *placentæ* forsan *cavæ* 2 Sam. 13, 6. LXX. κολλυρίδες. Vulgat. *sorbitiuncula.* Indè verbum denom. לִבֵּב.

לָבַן; imp. et inf. constr. לְבָן; fut. pl. cum ה parag. נִלְבְּנָה; 1) *albus fuit.* — 2) denom. à לְבֵנָה, *lateres formavit* Gen. 11, 3. Ex. 5, 7, 14.

Hiph. הִלְבִּין, inf. cum ל, לַלְבֵּן pro לְהַלְבִּן; fut. יַלְבִּין; 1) pr. *album fecit*, metaph. *mundavit* à peccatorum sordibus Dan. 11, 35. — 2) intrans. *albuit* Jes. 1, 18. Joël 1, 7. Ps. 51, 9.

Hithp. fut. pl. יִתְלַבְּנוּ *mundabunt se* Dan. 12, 10. — Deriv. מַלְבֵּן et sequent.

לָבָן m. pl. לְבָנִים; f. לְבָנָה, plur. לְבָנוֹת; 1) *albus, a, um* Ex. 16, 31. Lev. 13, 3 seq. — 2) n. pr. a) viri Gen. 24, 29 etc. — b) loci in deserto Arabiæ Deut. 1, 1.

לָבֶן m. *albus*; constr. לְבֶן Gen. 49, 12.

לְבָנָה f. 1) *alba* poët. *luna* Jes. 24, 23. 30, 26. Cant. 6, 10. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 45 etc.

לְבֵנִים f. pl. m. לְבֵנִים; suff. לִבְנֵיכֶם; *later*, pr. *albus* i. e. è terrâ albâ et cretosâ, quam adhucdum lateribus adhibent in Ægypto, Palæstinâ et Persiâ Gen. 11, 3. Ex. 5, 19. Eze. 4, 1.

לִבְנֶה m. arboris vel fruticis genus ab *albedine* Gen. 30, 37. Hos. 4, 13. LXX et Arab. in Gen. *styrax*; aliundè Vulgat. in Gen. et LXX Arab. in Hos. λεύκη, *populus alba.*

לִבְנָה f. constr. לִבְנַת, 1) *albedo* Ex. 24, 10. — 2) n. pr. a) oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 29 etc. — b) *stationis* Israëlitarum in deserto Num. 33, 20.

לְבוֹנָה et לְבֻנָה f, suff. לְבֻנָתָהּ; 1) *thus* à candore Ex. 30, 34. Cant, 4, 6 etc. — 2) n. pr. oppidi propè Siluntem Jud. 21, 19.

לְבָנוֹן n. pr. *mons Libanus*, Pa-

læstinam inter et Syriam, duobus constans altissimis jugis, quorum alterum occidentale *Libanus* κατ' ἐξοχήν, alterum orientale, illo altius et ex parte æternâ nive tectum (Jer. 18, 14) undè nomen לְבָנוֹן habet. 1 Reg. 5, 6. Jes. 14, 8 etc.

לִבְנִי n. pr. viri Ex. 6, 17. Num. 3, 18. Patron. id. Num. 3, 21. 26, 58.

לִבְנַת vid. שִׁיחוֹר לִבְנַת.

לָבַשׁ et לָבֵשׁ; part. act. plur. לֹבְשִׁים, pass. לָבוּשׁ et לָבֻשׁ; infin. abs. לָבוֹשׁ, constr. לְבֹשׁ; imp. לְבַשׁ; fut. יִלְבַּשׁ; *induit* vestem, absol. Hagg. 1, 6, seq. acc. Lev. 6, 3, 4 etc. sed seq. בְּ Esth. 6, 8; part. pass. constr. cum acc. vel gen. Eze. 2, 9, 11. Metaph. *induit* robur Jes. 51, 9. Job 7, 5, ignominiam Ps. 35, 26, justitiam etc. Job 29, 14 etc.

Puh. part. pl. מְלֻבָּשִׁים *induti* 1 Reg. 22, 10. Esr. 3, 10 etc.

Hiph. הִלְבִּישׁ; part. cum suff. מַלְבִּשְׁכֶם; imp. הַלְבֵּשׁ; inf. הַלְבִּישׁ; fut. יַלְבִּישׁ, conv. וַיַּלְבֵּשׁ; *vestivit* aliquem 2 Par. 28, 15, sæpiùs cum dupl. acc. pers. et vestimenti Gen. 41, 42 etc. seq. עַל Gen. 27, 16. Metaph. *amicivit* Jes. 61, 10. Ps. 132, 16.—Deriv. לְבוּשׁ, מַלְבּוּשׁ, תַּלְבֹּשֶׁת.

לְבֻשׁ vid. לְבוּשׁ.

לֹג m. *mensura liquidorum* minima, continens, juxta Rabbinos, sex ova Lev. 14, 10, 12 etc. — Etymon latet.

לֹד n. pr. *Lydda*, vicus in tribu Benjamin Esr. 2, 33 etc.

לֹה Deut. 3, 11 pro לֹא *non*.

לַהַב m. pl. לְהָבִים, constr. לַהֲבֵי; *flamma* Joël 2, 5. Job 41, 13, metaph. *lamina flammans* gladii, hastæ Jud. 3, 22. Nah. 3, 3. Job 39, 23 (26). —Rad. להב in arab. et æthiop. *arsit, flammavit.*

לַהֶבֶת, לְהָבָה f. pl. לְהָבוֹת, constr. לַהֲבוֹת; id. 1 Sam. 17, 7. Jes. 4, 5 etc.

לְהָבִים m. pl. n. pr. forsan ut לוּבִים *Libyes*, colonia Ægyptiorum Gen. 10, 13.

לַהַג m. forsan *studium litterarum* Eccl. 12, 12, in altero hemistichio legitur עֲשׂוֹת סְפָרִים *libros facere.* LXX μελέτη. Vulgat. *meditatio*—Rad. להג in arab. *avidus fuit* et transl. *studiosissimus fuit* alicujus rei.

לַהַד n. pr. viri 1 Par. 4, 2.

לָהַהּ ut vicin. לָאָה *defatigatus est, viribus defecit.* Indè fut. conv. f. וַתֶּלַהּ *et exhausta est* terra præ fame Gen. 47, 13.

לָהַהּ undè Hithpalpel. partic. מִתְלַהְלֵהַּ Prov. 26, 18 sat communiter *insaniens;* et tunc sensus totius commatis est, ut puto: *quemadmodùm insanit qui jaculatur sagittas et tela mortifera* (*dicens: ludens hoc feci*, quod exprimitur in scq. hemistichio), *ità is, qui alterum decipit et dicit: ludens hoc feci.*

לָהַט undè part. לוֹהֵט, pl. לְהָטִים; 1) *arsit, flammavit* Ps. 57, 5. 104, 4. — 2) ut לָאַט q. v.

Pih. לִהֵט, fut. יְלַהֵט; *incendit, inflammavit* Jes. 42, 25. Ps. 83, 15, 15. Job 41, 13. — Deriv. seq.

לַהַט m. *flamma*, hinc *lamina flammans* Gen. 3, 24.

לְהָטִים m. plur. undè cum suff. לַהֲטֵיהֶם *præstigiæ eorum* Ex. 7, 11.

לָהַם forsan ut in arab. *avidè deglutivit*, et ferè ut vicin. לָחַם. Indè Hithp. part. pl. מִתְלַהֲמִים *quæ avidè deglutiuntur, buccellæ dulces* Prov. 18, 8. 26, 22.

לָהֵן *propter ea* Ruth. 1, 13, ex לָ et pron. הֵן.

לַהֲקָה f. forsan per metathes. pro קַהֲלָה *cœtus, concio*; constr. לַהֲקַת; 1 Sam. 19, 20.

לוֹ ter legitur pro לֹא *non*.

לוֹ דְבָר vid. לֹא דְבָר.

לוּ et לוּא; 1) conjunct. condition. *si*, seq. præt., fut. vel part., prout sententia requirit Deut. 32, 29: 2 Sam. 18, 12. Eze. 14, 15 etc. — 2) interj. optantis *ô si! utinam!* Gen. 17, 18. Job 6, 2 etc., et merè concedentis Gen. 30, 34.

לוּבִים et לֻבִּים n. gent. pl. *Libyes* Dan. 11, 43 etc. vid. לְהָבִים.

לוּד n. pr. 1) populi à Semo oriundi, forsan *Lydi* in Asiâ minore Gen. 10, 22. — 2) populi africani, ab Ægyptiis orti Jes. 66, 19. Eze. 27, 10 etc., et Gen. 10, 13. Jer. 46, 9, לוּדִים dicti.

לָוָה; part. act. לֹוֶה; fut. יִלְוֶה, cum suff. et נ epenth. יִלְוֶנּוּ; 1) *adhæsit* alicui Eccl. 8, 15. — 2) hinc *mutuatus est, mutuum accepit* (conf. lat. *nexus* pro *obærato*, et subst. *nexus* pro *debito*) Deut. 28, 12. Jes. 24, 2. Ps. 37, 21.

Niph. נִלְוָה; part. נִלְוֶה undè pl. נִלְוִים; fut. יִלָּוֶה; *adjunxit, addixit se* Gen. 29, 34. Jes. 56, 3. Ps. 83, 9 etc.

Hiph. הִלְוָה; part. מַלְוֶה; fut. יַלְוֶה, cum suff. יַלְוְךָ; *mutuum dedit* absol. Jes. 24, 2 etc., seq. acc. Deut. 28, 12, seq. dupl. acc. pers. et re Ex. 22, 24. — Deriv. לוּ, לוּא, לִוְיָה, לִוְיָתָן, לִיָּה.

לוּז 1) *flectere, deflectere*. — 2) *recedere, retrocedere*, undè fut. pl. יָלֻזוּ Prov. 3, 21.

Niph. part. נָלוֹז, constr. נְלוֹז, pl. נְלוֹזִים; *perversus, pravus* Prov. 3, 2. 14, 2, neutr. *pravum* Jes. 30, 12.

Hiph. fut. pl. יַלִּיזוּ pro יָלִיזוּ *recedant* Prov. 4, 21.

לוּז m. 1) *amygdalus* Gen. 30, 37. — 2) n. pr. oppid. in finibus Benjamin et Manasse posteà *Bethel* dicti Jos. 18, 13. Jud. 1, 23, it. alterius forsan in regione Heth Jud. 1, 26.

לוּחַ m. pl. לוּחוֹת et לֻחוֹת; *tabula*, maximè cui aliquid inscribitur Ex. 31, 18: 1 Reg. 8, 9, etc. it. *valva* januæ Cant. 8, 9, metaph. Prov. 3, 3. Jer. 17, 1. Duale לְחֹתַיִם *duo ordines, utrumque latus tabularum* navium Eze. 27, 5.

לוּחִית n. pr. oppidi in Moab Jes. 15, 5 etc.

לוּחֵשׁ cum artic. הַלּוּחֵשׁ n. pr. viri Neh. 3, 12. 10, 25.

לוּט 1) ut vicin. לָאַט, לָהַט *occultare, obvolvere* hinc part. act. לוֹט *obvolvens* Jes. 25, 7, it. לָט intrans. *occultus*, indè בַּלָּט et semel בַּלָּאט Jud. 4, 21, *clam* Ruth 3, 7 etc. Part. pass. f. לוּטָה *obvoluta* 1 Sam. 21, 10. — 2) *occultè agere*, undè part.

act. pl. לָטִים intrans. *occultæ artes, præstigiæ* Ex. 7, 22 etc.

Hiph. fut. conv. וַיַּלְט *et obvolvit* 1 Reg. 19, 13. — Deriv. לֵט et

לוֹט m. 1) *velamen* Jes. 25, 7. — 2) n. pr. *Lot* conditor gent. Ammon. et Moab. Gen. 13, 1. Deut. 2, 9 etc.

לוֹטָן n. pr. viri Gen. 36, 20.

לֵוִי n. pr. 1) viri, *Levi* Gen. 29, 34 etc. — 2) nom. patron. pro לֵוִי *Levita;* pl. לְוִיִּם Deut. 12, 18. Jos. 21, 1 etc.

לְוִיָּה f. undè constr. לְוִיַּת *corolla, sertum* Prov. 1, 9. 4, 9. — Rad. לָוָה.

לִוְיָתָן m. pl. *flexum, tortuosum* animal, hinc 1) *serpens*, major, *draco* Job 3, 8. — 2) spec. *crocodilus* Job 40, 25 seq. — 3) generatim quævis *magna bellua aquatilis* Ps. 104, 26, metaph. de hostili regno Jes. 27, 1. Ps. 74, 14. — Rad. לָוָה.

לוּל masc. undè pl. לוּלִים, *scalæ cochleatæ* 1 Reg. 6, 8. — Rad. לול forsan ut vicin. גָּלַל.

לוּלֵי et לוּלַי (ex לוּ *si* et לֵא, לֹא i. q. לֹא *non*), *si non, nisi* Gen. 31, 42. Jud. 14, 18 etc.

לוּלָאוֹת vid. לְלָאוֹת.

לוּן et לִין; præt. לָן, pl. לָנוּ; part. act. לָן undè pl. לָנִים; imp. לִין, fut. יָלִין, apoc. יָלֶן, conv. וַיָּלֶן, in pausâ יָלַן; 1) *pernoctare* Gen. 24, 25, Jud. 19, 20 etc. Etiam de rebus inanim. quæ in diem posterum servantur Ex. 23, 18. Deut. 16, 4 etc. — 2) *commorari, habitare, permanere* Prov. 15, 31, alibi metaph. Ps. 25, 13. 39, 13. Job 17, 2 etc.

Niph. fut. plur. יִלָּנוּ *murmurabunt* Ex. 15, 24. Num. 14, 2 etc.

Hiph. הֵלִין undè הַלִּינֹתֶם; part. pl. מַלִּינִים; fut. conv. וַיָּלֶן, pl. וַיָּלִינוּ, sed in Chethib וַיָּלֹנוּ; 1) *permanere fecit, favit* Jer. 4, 14. — 2) *murmuravit* Ex. 16, 8. 17, 3. Num. 14, 27 etc.

Hithpal. fut. in pausâ יִתְלוֹנָן vel יִתְלֹנָן *pernoctabit* Job 39, 28, metaph. Ps. 91, 1. — Deriv. מָלוֹן, מְלוֹנָה, תְּלוּנָה.

לוּעַ, 1) *deglutire, sorbere* Obad. 1, 16. — 2) forsan ut cognat. arab. לעי (lagha) *temerè locutus est, temerarius fuit loquendo* Job 6, 3.

לוּץ * ferè ut vicin. לוּז pr. *flectere, inflectere, contorquere* (conf. מְלִיצָה) hinc metaph. *pravum, perversum esse* (verba enim quæ propriè *inflectendi, contorquendi* significatu gaudent, *perversè, pravè agendi* notionem simul exhibent, velut עָקַל, עָוַת, עָבַת, הָבַל etc.) Prov. 9, 12, ubi oppon. חָכַם *sapiens fuit;* part. act. לֵץ *superbus, protervus* Prov. 21, 24 ubi explicatur זֵד יָהִיר; pl. לֵצִים *pravi, oppressores* Prov. 3, 34, ibi enim oppon. עֲנָיִים *oppressi.* Vulgò autem *irridere, irrisorem* vertunt, sed invito non minùs hujus verbi hebræi usu, quàm etymo.

Hiph. הֵלִיץ; fut. יָלִיץ; 1) intrans. *inflexus, contortus fuit;* part. f. מְלִיצָה *contorta* i. e. obscura, quæ interpretatione eget *oratio,* hinc subst. *ænigma* Prov. 1, 6, et in malam partem *dictum aculeatum, dicte-*

rium Hab. 2, 6.—2) denom. à מְלִיצָה, *obscurum sermonem retulit, et interpretatus est;* hinc part. מֵלִיץ, pl. מְלִיצִים, *interpres* Gen. 42, 23, dein *intereessor, internuncius* Jes. 43, 27. Job 33, 23 : 2 Par. 32, 31, et in malam partem *dictis aculeatis impetens* aliquem Job 16, 20. — 3) seq. acc. vel dat. *protervè se gessit* erga aliquem Prov. 3, 34. 14, 9. Ps. 119, 51.*

Hithpal. fut. pl. in pausâ תִּתְלוֹצָצוּ *pravè, protervè agatis* Jes. 28, 22.— Deriv. לָצוֹן.

לוּשׁ; part. act. f. pl. לָשׁוֹת; fut. conv. וַתָּלָשׁ; *depsere, subigere massam farineam* Gen. 18, 6 : 1 Sam. 28, 4. Jer. 7, 18 etc.

לוּשׁ n. pr. viri 2 Sam. 3, 15.

הַלָּזֶה, לָזֶה, לָזוּ, הַלָּזוּ vid. הַלָּזוּ, לָזוּ.

לְזוּת f. *perversitas* Prov. 4, 24.— Rad. לזה ut vicin. לוז.

לַח m. in pausâ לָח, pl. לַחִים; *virens, recens* Gen. 30, 37. Num. 6, 3, *novus* Jud. 16, 7, 8.—Rad. לחח.

לֵחַ m. suff. לֵחֹה pro לֵחוֹ *vigor ejus* Deut. 34, 7. — Rad. לחח.

לְחוּם vel לָחוּם m. undè cum suff. לְחוּמוֹ, לְחֻמָם vel לְחֻמָּם; 1) *cibus* Job 20, 23 ubi sensus est : *et pluet super eos in eibo eorum* i. e. et effundet iram suam, quasi imbrem igneum, qui cibo sit eis.—2) *earo, eorpus* Soph. 1, 17. — Rad. לָחַם.

לְחִי f. in pausâ לֶחִי; suff. לֶחְיִי; dual. לְחָיַיִם, constr. לִחְיֵי; suff. לְחָיֶיךָ, לְחֶיהֶם; 1) *gena* 1 Reg. 22, 24. Mich. 4, 14.—2) *maxilla* Jud. 15, 15. Ps. 3, 8. — 3) n. pr. loci in Philistæorum finibus Jud. 15, 9, plenè רָמַת לֶחִי vers. 17.

לָחַךְ ut vicin. לָקַק; indè infin. constr. לְחֹךְ *lambere, lambendo absumere* Num. 22, 4.

Pih. לִחֵךְ; fut. יְלַחֵךְ; *linxit, lingendo absumpsit* Num. 22, 4 : 1 Reg. 18, 38. *Pulverem linxit*, trop. est *supplex in pulverem se prosternit* Jes. 49, 23 etc.

לָחַם; part. act. לוֹחֵם; pl. לוֹחֲמִים; pass. לָחוּם undè pl. constr. לְחֻמֵי; infin. constr. לָחוֹם; imp. לְחַם; pl. לַחֲמוּ; fut. יִלְחַם; 1) *edit, comedit* (conf. vicin. לָהַם) ut אָכַל sed poët. Prov. 23, 1, seq. accus. *aliquid* Prov. 4, 17. 23, 6, seq. בְּ *de aliquâ re* 9, 5. Ps. 141, 4. Metaph. Deut. 32, 24.—2) *pugnavit, bellavit* (conf. Num. 14, 9), seq. אֶת et לְ pers. Ps. 35, 1. 56, 2, 3.

Niph. נִלְחַם; part. נִלְחָם, plur. נִלְחָמִים; infin. absol. נִלְחֹם, constr. et imp. הִלָּחֵם, fut. יִלָּחֵם; 1) *pugnavit alter cum altero, dimicavit* 1 Sam. 17, 10, seq. acc. pers. Jos. 10, 25 etc., בְּ Ex. 1, 10, עִם 2 Reg. 13, 12. 4, 15, אֶל Jer. 1, 19, עַל Neh. 4, 8, sed seq. לְ Ex. 14, 14 etc. et עַל Jud. 9, 17 : 2 Reg. 10, 3 est *pro aliquo pugnavit.* — 2) *oppugnavit* urbem Jos. 10, 5. Jud. 9, 45 etc.—Deriv. לְחוּם, מִלְחָמָה et seq.

לֶחֶם vel לֶחֱם m. pr. inf. Pih. *oppugnatio, pugna* Jud. 5, 8.

לֶחֶם c. suff. לַחְמִי; 1) *cibus* Gen. 49, 20. Lev. 3, 11 etc. *Cibus Dei* i. e.

sacrificium Lev. 21, 8, 17. *Arbor cum cibo suo* i. e. fructu suo Jer. 11, 19. *Panis tuus* ellipt. pro *commensales, domestici tui* Obad. 1, 7. — 2) spec. *panis* Ex. 25, 30, 35, 13 etc. — 3) *triticum* Jes. 28, 28.

לַחְמִי vid. in בַּיִת.

לַחְמָס n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 40.

לָחַץ; part. act. plur. לֹחֲצִים; fut. יִלְחַץ; ut vicin. אָנַס, נָחַץ *pressit, compressit* Num. 22, 25 etc., *oppressit, afflixit* Ex. 23, 9. Jud. 1, 34.

Niph. fut. f. תִּלָּחֵץ *premet se* Num. 22, 25. — Indè

לַחַץ m. suff. לַחֲצֵנוּ; *oppressio, vexatio* Ex. 3, 9, *angustiæ, calamitas* Job 30, 20.

לָחַשׁ pr. forsan ut vicin. נָחַשׁ *sibilavit, susurravit.* Indè Pih. part. pl. מְלַחֲשִׁים *susurrantes, incantatores* qui carmina sua mussitant Ps. 58, 6.

Hithp. undè part. pl. מִתְלַחֲשִׁים; fut. plur. יִתְלַחֲשׁוּ; recipr. *susurravit alter cum altero* 2 Sam. 12, 19. Ps. 41, 8. — Indè

לַחַשׁ masc. 1) *susurrus, preces submissè prolatæ* Jes. 26, 16. — 2) *incantatio, præstigiæ* Jes. 3, 3. Eccl. 10, 11 etc. — 3) pl. לְחָשִׁים *amuleta* Jes. 3, 20.

לָט part. act. verbi ל ט q. v.

לֹט m. *ladanum* Gen. 37, 25. 43, 11. — Rad. לוּט.

לְטָאָה f. *lacertæ species* Lev. 11, 30. LXX χαλαβώτης, Vulgat. *stellio.* — Rad. לטא.

לְטוּשִׁם n. pr. tribûs arabicæ Gen. 25, 3.

לָטַשׁ; undè part. act. לֹטֵשׁ; inf. constr. לְטוֹשׁ; fut. יְלַטֵּשׁ; *malleavit*, hinc *acuit, pollivit* Gen. 4, 22 etc., metaph. Job 16, 9.

Puh. part. מְלֻטָּשׁ *acutus* Ps. 52, 4.

לִיָּה (pro לוּיָה) f. undè plur. לִיּוֹת *serta, colollæ pensiles* (*guirlandes, festons*) 1 Reg. 7, 29. — Rad. לָוָה.

לַיִל m. et לַיְלָה Jes. 21, 11; constr. לֵיל, sæpiùs cum ה parag. לַיְלָה et in pausâ לָיְלָה; pl. לֵילוֹת; 1) *nox* Gen. 1, 5. Jes. 16, 3. Ps. 6, 7 etc. — 2) adv. *noctu* Gen. 14, 15. Jer. 14, 17. Ps. 16, 7. הַלַּיְלָה *hâc nocte* Gen. 19, 5, כַּלַּיְלָה *sicut noctu* Job 5. 14. — 3) metaph. *fortuna adversa,* Jes. 21, 11. Mich. 3, 6. Job 35, 10. — Indè

לִילִית f. pr. *nocturna,* hinc *spectrum nocturnum quoddan*, forsan *Lamia* Jes. 34, 14.

לִין vid. לוּן.

לַיִשׁ m. 1) *leo adultus, validus* Jes. 30, 6 etc. — 2) n. pr. a) oppidi sub Libano Jud. 18, 7, 29, alibi לֶשֶׁם et דָּן, cum ה locali לַיְשָׁה aliud oppidum, ut volunt, propè Jerusalem Jes. 10, 30. — b) viri 1 Sam. 25, 44. — Rad. לִישׁ forsan ut in arab. *lits valuit, fortis fuit.*

לָכַד; part. act. לֹכֵד; infin. absol. לָכוֹד, constr. et imper. לְכוֹד, cum suff. לְכָדָהּ; fut. יִלְכֹּד et יִלְכּוֹד, pl. cum suff. et, ex syriasmo cum נ antè suffixum יִלְכְּדֻנוּ; 1) *cepit, occupavit, deprehendit* Num. 21, 32. Jos. 8, 21. Amos 3, 5 etc., metaph. Job 5, 13. Prov. 3, 22. — 2) *intercepit* aliquid

alicui Jud. 7, 24.— 2) *cepit, elegit* aliquem sorte Jos. 7, 14, 17.

Niph. נִלְכַּד; fut. יִלָּכֵד; *captus, deprehensus est* Jer. 51, 56 etc., *electus est* sorte 1 Sam. 10, 20, 21.

Hithp. fut. plur. יִתְלַכְּדוּ, in pausâ יִתְלַכָּדוּ *sese mutuò capiunt, tenent, inter se cohærent* Job 38, 30. 41, 9 (8). — Deriv. מַלְכֹּדֶת et

לֶכֶד m. *captura* Prov. 3, 26.

לְכָה 1) imp. verbi יָלַךְ, cum ה parag. *abi, vade* Num. 10, 29, it. *age* Gen. 31, 44, pl. לְכוּ *agite* Gen. 37, 20 : 1 Sam. 9, 9. Jes. 2, 3, 5. Pro sing. scribitur לֶךְ Num. 23, 13. Jud. 19, 13 : 2 Par. 25, 17. — 2) pro לָךְ *tibi* Gen. 27, 37.

לְכָה n. pr. opp. in tribu Judâ 1 Par. 4, 21.

לָכִישׁ n. pr. opp. in tribu Judâ Jos. 10, 3 etc.

לֶכֶן vid. כֵּן.

לְלָאֹת f. pl. constr. לְלָאֹת; *laqueoli* (*nœuds à lacet*) Ex. 26, 4 seq. 36, 11 seq. vid. לול.

לָמַד; part. pass. לָמוּד undè pl. constr. לְמוּדֵי; infin. absol. לָמֹד, constr. לְמֹד, cum suff. לִמְדִי; fut. יִלְמַד; 1) pr. forsan *castigavit* maximè jumenta (undè מַלְמָד), hinc *condocefecit* jumenta (vid. mox Puh.), tirones ad bellum 1 Par. 15, 18.—2) intrans. *condocefactus est, didicit* Jes. 2, 4, *assuevit se* alicui rei, seq. אֶל Jer. 10, 2, infin. Jes. 1, 17, gerundio Deut. 14, 23 etc., acc. 5, 1. Jes. 26, 10.

Pih. לִמַּד; part. מְלַמֵּד; inf. et imp. לַמֵּד, fut. יְלַמֵּד; 1) *assuevit* Jer. 9, 4. — 2) *docuit*, ponitur absol. 2 Par. 17, 7, seq. acc. pers. et rei, vel acc. pers. et dat. rei, vel dat. pers. vel בְּ, מִן rei Deut. 4, 1. Jes. 40, 14 etc.

Puh. לֻמַּד; part. מְלֻמָּד undè plur. constr. מְלֻמְּדֵי; f. מְלֻמָּדָה; 1) *assuefactus est* Hos. 10, 11. — 2) *doctus, institutus* atque adèo *peritus fuit* Cant. 3, 8 : 1 Chron. 25, 7; sed de re ad quam quis institutus est Jes. 29, 13. — Deriv. תַּלְמִיד, מַלְמָד, לְמוּד.

לְמָה, לָמָּה, לָמָּה vid. מָה.

לְמוֹ pro לוֹ, vid. מו.

לְמוּאֵל, לְמוֹאֵל n. pr. viri Prov. 31, 1, 4.

לְמוּד et לִמֻּד m. plur. לְמוּדִים, constr. לְמוּדֵי et לִמֻּדֵי; 1) *assuefactus, exercitatus* Jes. 50, 4. Jer. 2, 24. 13, 23. — 2) *discipulus* Jes. 8, 16. 54, 13. — Rad. לָמַד.

לֶמֶךְ *Lamech* n. pr. viror. Gen. 4, 18. 5, 25 etc.

לְמִן vid. מִן.

לְמַעַן vid. מַעַן,

לַע m. undè cum suff. in pausâ לָעֲךְ *gula tua, fauces tuæ* Prov. 25, 2.— Rad. לוּעַ.

לָעַב ut in arab.; indè Hiph. part. pl. מַלְעִיבִים *illudentes, subsannantes* 2 Par. 36, 16.

לָעַג, part. act. לֹעֵג; fut. יִלְעַג; *irrisit, subsannavit*, seq. בְּ, עַל, לְ Ps. 2, 4. Job 22, 19. Prov. 1, 26 etc.

Niph. נִלְעַג *barbarè locutus est* Jes. 33, 19.

Hiph. part. pl. מַלְעִיגִים, fut. יַלְעִיג; conv. וַיַּלְעֵג; *illusit, subsannavit* Ps. 22, 8. Job 21, 3. Neh. 2, 19 etc. — Deriv. seq.

לַעַג m. suff. לַעֲגָם, pl. לְעָגִים undè constr. לַעֲגֵי; 1) *irrisio, subsanna-*

tio Eze. 23, 32. Ps. 79, 4 etc., metonym. *causa subsannationis* Hos. 7, 16. — 2) *sermo impius* Job 24, 7.

לַעַג m. 1) *barbarè loquens*, undè pl. constr. לַעֲגֵי שָׂפָה *barbari linguâ* Jes. 28, 11. — 2) *sannio, scurra* Ps. 35, 26: לַעֲגֵי מָעוֹג *sanniones placentæ*, i. e. *parasiti*.

לַעְדָּה n. pr. viri 1 Par. 4, 21.

לַעְדָּן n. pr. viror 1 Par. 7, 26 etc.

לָעַג undè part. act. לֹעֵג *barbarè loquens* Ps. 114, 1.

לָעַט undè Hiph. imp. cum suff. הַלְעִיטֵנִי *da mihi comedendum, sorbendum* Gen. 25, 30.

לְעֻמָּה f.* undè const. לְעֻמַּת; suff. לְעֻמָּתִי; pl. לְעֻמּוֹת; pr. *conjunctio, communio*, sed abiit in præp. a) *apud, prope* Ex. 25, 27 etc. — b) *contrà* Eze. 8, 3. — c) *è regione* 1 Par. 26, 16. — d) *pariter ac* Eccl. 7, 14: 1 Par. 24, 31. — e) *secundùm* Eze. 40, 18. 45, 7. — Quoad etymon, è masculino inusitato לְעֻם, formatum est (conf. vicin. לְאֻם) et radicem habet עָמַם.*

לַעֲנָה f. *absinthium* Deut. 29, 17. Jer. 9, 14 etc. — Rad. לען in arab. *exsecratus est*.

לַפִּיד m. pl. לַפִּידִים, constr. לַפִּידֵי; 1) *lampas, fax* Jud. 7, 16. Job 12, 5 etc. — 2) *flamma* Gen. 15, 17. Ex. 20, 15. Dan. 10, 6. — Rad. לפד.

לַפִּידוֹת n. pr. mul. Jud. 4, 4.

לִפְנֵי præp. *ante* (vid. פָּנִים), undè לְפָנִים *anterior, anterius* 1 Reg. 6, 17.

לָפַת undè fut. conv. וַיִּלְפֹּת *et complexus est, apprehendit* Jud. 16, 29, quibusd. est ex usu arab. *flexit, inclinavit*.

Niph. fut. conv. וַיִּלָּפֶת *et inclinavit se* Ruth 3, 8 i. e. corpus ità inflexit ut manibus palparc posset quisnam ad pedes suos esset. Job 6, 18: יִלָּפְתוּ אָרְחוֹת דַּרְכָּם *deflectunt* (ad illos omnes) *viatorum catervæ iter suum*.

לָצוֹן m.* vulgò *irrisio*, sed nobis *protervia, pravitas* Prov. 1, 22, hinc אַנְשֵׁי לָצוֹן ut לֵצִים (q. v. in לוּץ) *pravi, oppressores* Prov. 29, 8, ubi oppon. חֲכָמִים *sapientes*. Jes. 28, 14 ubi explicatur מֹשְׁלֵי הָעָם *tyranni populi*.* — Rad. לוּץ.

לָצַץ ut vicin. לוּץ q. v. Indè part act. pl. לֹצְצִים * vulgò *irrisores*, nobis *protervi, pravi* Hos. 7, 5.*

לַקוּם n. pr. oppid. in tribu Nephth. Jos. 19, 33.

לָקַח 2 f. לָקְחַתְּ (cum Fathach furtivo sub ח); part. act. לֹקֵחַ; pass. pl. לְקֻחִים; infin. absol. לָקוֹחַ, לָקֹחַ; constr. לְקַחַת, קַחַת, cum præf. לָקַחַת, cum suff. קַחְתִּי; imp. לְקַח, sæpiùs קַח, cum ה parag. קָחָה, f. לְקָחִי; fut. יִקַּח; 1) *cepit* pr. manu, *prehendit* seq. acc. pers. et בְּ membri Eze. 8, 3 etc., hinc multos in alios significatus abiit ut a) *sumpsit* cum acc. rei et pers. Gen. 8, 20: 2 Sam. 2, 8. Passim addito לוֹ *sumpsit sibi* Gen. 7, 2. Job 2, 8. — b) *abstulit* Gen. 14, 12. Jer. 15, 15. — c) *occupavit* urbem, terram Num. 21, 25. Deut. 3, 14, metaph. Job 3, 6. Prov. 6, 25. — d) *abduxit, accersivit* aliquem Gen. 20, 2. Jud. 11, 5, *attulit* rem. Gen. 18, 5. Job 38, 20, *obtulit* ut sacrificia Gen.

15, 10. Ex. 25, 2.— 2) *accepit* Num. 23, 20, spec. a) *admisit* dona, consilium, preces Eze. 22, 12. Prov. 4, 10. Ps. 6, 10, it. *recepit* aliquem in tutelam Ps. 49, 16. 73, 24.—b) *percepit* auribus Job 4, 12, adeòque *dididit* Prov. 2, 1.

Niph. נִלְקַח; infin. הִלָּקַח; fut. יִלָּקַח; 1) *captus est* bello 1 Sam. 4, 11 etc. *sublatus, ablatus est* 2 Reg. 2, 9. Eze. 33, 6. *adductus, accersitus est* Esth. 2, 8, 16.

Puh. לֻקַח f. לֻקָחָה; *sumptus, desumptus est* Gen. 2, 23. 3, 19, 23, *sublatus, ereptus est* Jes. 53. 8.

Hoph. fut. יֻקַח *sumetur* Eze. 15, 3, *eruetur* Job 28, 2, *eripietur* Jes. 49, 24, 25, *adducetur* Gen. 12, 15, *afferetur* 18, 4.

Hithp. part. f. אֵשׁ מִתְלַקַּחַת *ignis se tenens, continens* quasi acervus Ex. 9, 24. Eze. 1, 4. — Deriv. מַלְקוֹחַ, מַלְקָחַיִם, מַלְקָחַיִם, מִקָּח, מַקָּחָה et

לֶקַח m. suff. לִקְחִי; 1) *ars* quâ quis *capitur* Prov. 7, 21, hinc *suasio* Deut. 32, 2. — 2) *doctrina, scientia* quam quis vel *accepit* Jes. 29, 24. Prov. 1, 5. 9, 9, vel *docuit, institutio*, docentis *oratio* Job 11, 4. Prov. 4, 2.

לִקְחִי n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

לָקַט; infin. constr. et imp. לְקֹט; fut. יִלְקֹט; *legit, collegit* Gen. 31, 46. Ex. 16, 22 etc.

Pih. לִקֵּט; part. מְלַקֵּט; inf. et imp. לַקֵּט; fut. יְלַקֵּט; id. Lev. 19, 9. Ruth. 2, 15 etc.

Puh. תְּלֻקְטוּ *congregabimini* Jes. 27, 12. — Hithp. יִתְלַקְּטוּ *congregabuntur*. — Deriv. יְלֻקוֹת et

לֶקֶט m. *collectio, spicilegium* Lev. 19, 9. 23, 22.

לָקַק undè pl. לָקְקוּ; fut. יָלֹק, pl. וְלָקוּ; *lambit, linxit* Jud. 7, 5: 1 Reg. 21, 19. 22, 38.

Pih. part. pl. מְלַקְּקִים.

לָקַשׁ inusit. in Kal; sed forsan ut vicina radix לָקַט *collegit*, sed specialiter *fructus, serotinos* (conf. præterea syriac. Pahel לַקֵּשׁ *serotinus fuit* fructus.

Pih. fut. יְלַקֵּשׁוּ *colligent fructus serotinos* Job 24, 6.—Deriv. מַלְקוֹשׁ et

לֶקֶשׁ *fœnum serotinum* Amos 7, 1.

לֶשַׁד m. suff. לִשְׁדִּי; 1) *succus vitalis, vigor* Ps. 32, 4. — 2) *placenta* olei Num. 11, 8. — Rad. לשׁה forsan ut arab. לשׁד *suxit*.

לָשׁוֹן c. sæpiùs f. constr. לְשׁוֹן; suff. לְשׁוֹנִי; pl. לְשֹׁנוֹת; *lingua* hominum et animalium Ex. 11, 7. Job 20, 16 etc. Metonym. *sermo, idioma* Job 15, 5. Gen. 10, 5. Dan. 1, 4, *gens, natio* Jes. 66, 18. Metaph. ea quæ aliquam linguæ similitudinem præ se ferunt, sicque *lingua auri*, pro *linguld, regulâ aureâ* Jos. 7, 21, *lingua maris* pro *sinu maris* Jes. 11, 15, *lingua ignis*, pro *flammâ ignis* Jes. 5, 24.—Indè verbum לָשַׁן q. v. mox infrà.

לִשְׁכָּה f. constr. לִשְׁכַּת, cum ה locali לִשְׁכָּתָה; plu. לְשָׁכוֹת, constr. לִשְׁכוֹת; ut נִשְׁבָּה *conclave, cella* 1 Sam. 9, 22. Jer. 36, 12 etc.—Rad. ignota.

לֶשֶׁם m. 1) *gemmæ* species Ex. 28, 19. 39, 12. LXX λιγύριον, Vulgat. *ligurius* i. e. *opalus* vel juxta al. *hyacinthus*. —2) n. pr. oppidi, Jos. 19, 47, aliàs לַיִשׁ et דָּן.

לָשַׁן in Kal inus. sed Poh. לוֹשֵׁן, denomin. à לוֹשֶׁן, *linguâ proscidit, calumniatus est.* Indè part. cum ו parag. מְלוֹשְׁנִי Ps. 101, 5, ubi Keri refert מְלַשְׁנִי pro מְלַשְׁנִי.

Hiph. fut. apoc. תַּלְשֵׁן *calumnieris* Prov. 30, 10.

לֶשַׁע n. pr. oppidi haud procul à Sodomâ Gen. 10, 19.

לֶתֶךְ m. *mensura* frumentaria, vulgò *semicorus* Hos. 3, 2. — Rad. לתך forsan ut נָתַךְ q. v.

מ

מ decima tertia alphabeti littera hebraicè מֵם *Mém* sonans; in numeralibus valet *quadraginta.* — Permutatur frequenter cum aliis labial. ב, פ et haud rarò cum ן. — Ad vocum conformationem qnod attinet, ponitur 1) *ab initio*, ad efformanda vel participia Pih., Puh., Hiph., Hoph. et Hithp. vel quædam nomina. — 2) *in fine* utpotè *suffixum* pronomen tertiæ pers. plur. masc. signans, vel plur. masc. dualiumque exitum notans, vel deniquè quoddam nominum et adverbiorum genus constituens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

מַ præfix. pro מָה q. v.

מִ, מֶ præfix. pro מִן q. v.

מַאֲבוּס masc. undè pl. cum suff. מַאֲבֻסֶיהָ *granaria, horrea ejus* Jer. 50, 25.—Rad. אָבַס.

מְאֹד m. suff. מְאֹדוֹ; pr. *pressio* hinc 1) *contentio, vehementia, robur* Deut. 6, 5 : 2 Reg. 23, 25 etc. בְּמְאֹד מְאֹד *cum vehementiâ vehementiæ, vehementissimè*, עַד מְאֹד et עַד לְמְאֹד *usquè ad contentionem, vehementer, prorsùs, omninò.* — 2) adv. *valdè, vehementer, admodùm* Gen. 1, 31. Ps. 46, 2, it. *celeriter, festinè* 1 Sam. 20, 19.—Rad. אוד.

מֵאָה f. constr. מְאַת; 1) *centum* Gen. 6, 3. Ex. 27, 9 etc. Plur. מֵאוֹת et rarò מאיות in Chethib, quod forsan legendum מְאָיוֹת; ut sing. *centum* 2 Par. 25, 9, alibi *centuriæ* plures, hinc cum aliis numeris שֵׁשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת *sexcenti octingenti* Ex. 12, 37 etc. Dual. מָאתַיִם (pro מְאָתַיִם) *ducenti* Gen. 11, 23 etc. — 2) מֵאָה et מְאַת adv. *centiès* Prov. 17, 10. Eccl. 8, 12. — 3) *centesima* scil. pecuniæ vel aliarum rerum pars singulis mensibus, aut annis juxta alios, in usuram solvenda Neh. 5, 11.—4) n. pr. turris in Jerusalem Neh. 3, 1. 12, 39,

מַאֲוַיִּים m. pl. constr. מַאֲוֵי *desideria* Ps. 149, 9.— Rad. אָוָה.

מאום m. pro מְאוּם *macula* Dan. 1, 4. Job 31, 7. — Rad. מאם.

מָאוּמָה (forsan ex מָה וּמָה) pr. *quid et quid*, hinc 1) *quidquam* Num. 22, 38 etc.; cum לֹא, אֵין *nihil* 1 Reg. 18, 43. Jer. 59, 10. אֵין כָּל מְאוּמָה *ne ulla quidem res* Gen. 39, 23.—2) *ullo modo* 1 Sam. 21, 3.

מָאוֹר m. constr. מְאוֹר, pl. מְאֹרִים et מְאֹרוֹת; 1) pr. *receptaculum lucis, luminare* de sole et lunâ Gen. 1, 14. Ps. 74, 16, de candelabro sacro Ex. 25, 6 etc. — 2) *lux* ipsa Ps. 90, 8; metaph. *lux oculorum* i. e. vultus hilaris, serenus.—Rad. אור.

מְאוּרָה f. undè constr. מְאוּרַת;

pr. *receptaculum lucis*, hinc *foramen*, de cavernâ viperæ Jes. 11, 8.—Rad. אור.

מֹאזְנַיִם m. dual. constr. מֹאזְנֵי; *bilanx*, *trutina* Lev. 19, 36. Ps. 62, 10 etc.—Rad. אזן in arab. *ponderavit*.

מְאוּת vid. מֵאָה.

מַאֲכָל masc. constr. מַאֲכַל; suff. מַאֲכָלוֹ; *cibus*, *esca* Gen. 2, 9 etc. *Arbor cibi* i. e. *frugifera* Lev. 19, 23, *pecus cibi* i. e. *mactandum* Ps. 44, 12.—Rad. אָכַל.

מַאֲכֶלֶת f. id. Jes. 9, 14, 18.

מַאֲכֶלֶת f. pl. מַאֲכָלוֹת; *culter*, pr. *cibarius* Gen. 22, 6. Jud. 19, 29 etc.

מַאֲמָצִים masc. pl. undè constr. מַאֲמַצֵּי־כֹחַ *vires roboris* i. e. quidquid robore et potentiâ aliquis pollet Job 36, 19.—Rad. אָמַץ.

מַאֲמָר m. undè constr. מַאֲמַר; *edictum* Esth. 1, 15. 2, 20. —Rad. אָמַר.

מָאַן vel מָאֵן undè Pih. מֵאֵן, f. מֵאֲנָה, 2 p. f. מֵאַנְתְּ; infin. מָאֵן; fut. יְמָאֵן; ut vicin. מָנַע *renuit*, *recusavit* Gen. 39, 8. Ex. 7, 14 etc.—Deriv. scq.

מָאֵן m. *renuens* Ex. 7, 27 etc.

מֵאֵן m. verbale Pih. undè plur. מֵאֲנִים *pertinaciter*, *renuentes*, *refractarii* Jer. 13, 10.

מָאַס; part. act. מוֹאֵס, f. מוֹאֶסֶת; infin. absol. מָאוֹס, constr. מְאֹס undè cum suff. מְאָסְכֶם, מְאָסֵם; fut. יִמְאַס, cum א otioso antè suffix. אֶמְאָסְךָ; 1) *respuit*, *repudiavit* scq. acc. et בְּ 1 Sam. 16, 1. Jes. 7, 15 etc.—2) *sprevit*, *aspernatus est* Prov. 15, 32. Job, 19, 18 etc.

Niph. part. נִמְאָס; fut. יִמָּאֵס; 1) *repudiatus est* Jes. 54, 6 etc. — 2) *spretus*, *reprobus fuit* Ps. 15, 4.—3) ut cognat. מָסַס *liquefactus est*, *diffluxit* Ps. 58, 8, sed Job 7, 5: *diffluit* sanie *cutis mea*, possit optimè verti: *rejecta*, *horrori est*.

מַאֲפֶה m. undè constr. מַאֲפֵה *coctum* quid Lev. 2, 4.—Rad. אָפָה.

מַאֲפֵל m. *caligo* Jos. 24, 7. — Rad. אפל.

מַאֲפֵלְיָה (ex מַאֲפֵל et יָהּ) *caligo Jovæ* i. e. *maxima* Jer. 2, 31.

מָאַר forsan ut מָרַר. Indè Hiph. part. מַמְאִיר, f. מַמְאֶרֶת; *acerbum dolorem excitans* Lev. 13, 51. Eze. 28, 24 etc.

מַאֲרָב m. constr. מַאֲרַב; *locus insidiarum*, *insidiæ* Jos. 8, 9. Ps. 10, 8, meton. *insidiatores* 2 Par. 13, 13. — Rad. אָרַב.

מְאֵרָה f. const. מְאֵרַת; pl. מְאֵרוֹת; *maledictio* Mal. 2, 2. Prov. 3, 33 etc. — Rad. אָרַר.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) *ab apud*.

מִבְדָּלוֹת f. pl. *loca separata* Jos. 16, 9. — Rad. בָּדַל.

מָבוֹא masc. constr. מְבוֹא, suff. מְבֹאוֹ; pl. מְבוֹאִים, constr. מְבוֹאֵי; pl. f. מְבֹאוֹת; 1) *aditus*, *locus per quem intratur* Jud. 1, 24, 25. Prov. 8, 3, spec. *occasus* solis *accidens* Deut. 11, 30 etc. — 2) *ingressus*, *adventus* Eze. 26, 10.—Rad. בוא.

מְבוּכָה f. *perplexitas*, *perturbatio* Jes. 22, 5. Mich. 7, 4. — Rad. בוך.

מַבּוּל m. * (pro מַנְבּוּל) *destructio*, *deletus*, qui fit maximè per aquas

inundantes, indè ut vulgò *diluvium* Gen. 6, 17. Ps. 29, 10 etc. — Rad. נָבַל non, ut vult Gesenius, יָבַל, vid. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genèse, pag. 35, 36.*

מְבוֹנִים m. pl. *periti*, *doctores* 2 Par. 35, 3 in Chethib, ubi Keri habet, rectiùs forsan, מְבִינִים part. pl. Hiph. verbi בִּין.

מְבוּסָה f. *conculcatio*. Jes. 22, 5: *populus conculcationis* i. e. conculcans omnes hostes suos 28, 2, 7.— Rad. בוּס.

מַבּוּעַ m. pl. constr. מַבּוּעֵי; *fons*, *scaturigo* Jes. 35, 7. 49, 10. Eccl. 12, 6. — Rad. נָבַע.

מְבוּקָה f. ut בּוּקָה q. v.

מִבְחָר m. constr. מִבְחַר; plur. מִבְחָרִים: 1) pr. *locus electionis*, hinc *electio* et indè *lectissum*, *optimum* rei alicujus Gen. 23, 6. Jes. 22, 7 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 11, 38. — Rad. בָּחַר.

מִבְחוֹר m. id. 2 Reg. 3, 19 etc.

מַבָּט et מִבָּט m. *id ad quod respicitur*, *objectum exspectationis* Jes. 20, 5, 6, *exspectatio*, *spes* ipsa Zach. 9, 5.—Rad. נָבַט.

מִבְטָא m. *temerè pronunciatum* Num. 30, 7, 9.—Rad. בָּטָא.

מִבְטָח m. constr. מִבְטַח; suff. מִבְטָחוֹ, f. מִבְטָחָהּ; pl. מִבְטָחִים vel מִבְטַחִים (forsan pro מִבְטַחִים); * *locus in quo quis fiduciam ponit*, *ubi se in tuto esse putat*, *asylum* quod et de personis metaphoricè dicitur, Jer. 2, 37 (conf. 5, 17). 48, 13. Eze. 29, 16, et omnia alia exempla ubi vulgò vertitur *fiducia*, *securitas*.* — Rad. בָּטַח.

מַבְלִיגִית f. *exhilaratio* Jer. 8, 18. — Rad. בָּלַג.

מִבְנֶה m. undè constr. מִבְנֵה *ædificium* Eze. 40, 2.—Rad. בָּנָה.

מִבְנַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27.

מִבְצָר masc. constr. מִבְצַר; pl. מִבְצָרִים, constr. מִבְצְרֵי; f. plur. מִבְצָרוֹת; 1) *locus munitus*, *munimentum* Jos. 19, 29. Jes. 25, 12, metaph. Jer. 6, 27. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 42.—Rad. בָּצַר.

מִבְרָח masc. undè pl. cum suff. מִבְרָחָיו *fugitivi ejus* Eze. 17, 21 in Keri ubi Chethib מברחו habet. — Rad. בָּרַח.

מִבְשָׂם n. pr. viror. Gen. 25, 13 etc.

מִבְשָׁם m. undè plur. cum suff. מִבְשָׁיו *pudenda ejus* Deut. 25, 11. — Rad. בּוֹשׁ.

מִבַּשְׁלוֹת f. pl. *foci*, *culinæ* Eze. 46, 22. — Rad. בָּשַׁל.

מָג m. *magus* ut in pers. *mugh* Jer. 39, 3.

מִגְאָל vid. גֹּאֵל in גָּאַל.

מַגְבִּישׁ n. pr. loci, vel juxta alios viri Esr. 2, 30.

מִגְבָּלוֹת f. pl. *catenulæ tortiles* Ex. 28, 14, vid. גַּבְלוֹת.

מִגְבָּעוֹת f. pl. *mitræ* sacerdotum gregariorum Ex. 28, 40 etc.—Rad. גבע.

מֶגֶד m. pl. מְגָדִים; *præstantissimum*, *pretiosissimum donum* cœli, ut ros Deut. 33, 13, terræ, ut fruges, poma, vers. 14, 15, 16. Cant. 4, 13, 16. 7, 14. — Rad. מגד forsan ut cognat. נָגַד undè נְגִידִים *eximia*, *præstantia*.

מִגְדּוֹל et מִגְדָּל n. pr. oppidi Ægypti propè mare rubrum Ex. 14, 2. Jer. 44, 1 etc.

מַגְדִּיאֵל n. pr. viri Gen. 36, 43 etc.

מִגְדָּל masc. constr. מִגְדַּל ; plur. מִגְדָּלִים ; pl. fem. מִגְדָּלוֹת, constr. מִגְדְּלוֹת ; pr. *locus editus*, hinc spec. a) *turris* Gen. 11, 4. Jud. 8, 9 etc., metaph. *præsidium* 2 Sam. 2, 51. Jes. 2, 15. — b) *suggestus* Neh. 8, 4. — c) *areola* in horto i. e. locus terræ elatior Cant. 5, 13. — d) antè nom. geographica n. pr. oppidor. turre munitorum Gen. 35, 21. Jos. 15, 37. 19, 28. Mich. 4, 8.

מִגְדָּנוֹת f. pl. *res pretiosæ* Gen. 24, 53. Esr. 1, 6 : 2 Par. 21, 3.

מָגוֹג n. pr. viri Gen. 10, 2, it. populi parùm noti Eze. 38, 2 seq. 39, 3.

מָגוֹר m. *metus* Jer. 6, 25. — Rad. גור.

מָגוּר m. pl. constr. מְגוּרֵי ; 1) *peregrinatio* Gen. 17, 8 etc. — 2) *commoratio* in hoc mundo Gen. 47, 9 (conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 290, 310, 311). — 3) *habitaculum* Ps. 55, 16. 119, 54. Job 18, 19.—Rad. גור.

מְגוּרָה f. const. מְגוּרַת ; pl. מְגוּרוֹת ; *metus* Prov. 10, 24, meton. *id quod timetur* Ps. 34, 5.—Rad. גור.

מְגוּרָה f. pl. מְגוּרֹת ; 1) *timor* Jes. 66, 4. — 2) *horreum* Hag. 2, 19.—Rad. גור.

מַגְזֵרָה f. undè pl. constr. מַגְזְרוֹת *secures* 2 Sam. 12, 31.—Rad. גָּזַר.

מַגָּל m. *falx* Jer. 50, 16. Joël 4, 13.—Rad. נגל, conf. נָגַף.

מִגְלָה f. constr. מִגְלַת *liber convolutus*, *volumen* Jer. 36, 14. Ps. 40, 8 etc.—Rad. גָּלַל.

מִגְמָה f. undè constr. מִגְמַת ; forsan *multitudo* Hab. 1, 9, al. *adspectus*, al. *anhelitus*.—Rad. גמם in arab. *multus fuit*, et appetiit.

מָגַן undè Pih. מִגֵּן ; fut. cum suff. יְמַגְּנֵךְ et יְמַגֶּנְךָּ ; *dedidit*, *tradidit* Gen. 14, 20. Hos. 11, 8.

מָגֵן c. suff. מָגְנִי ; pl. מָגִנִּים, const. מָגְנֵי ; pl. f. מָגִנּוֹת ; *clypeus* minor (conf. צִנָּה) Jud. 5, 8 : 1 Reg. 10, 17 etc. Metaph. de Deo protectore Gen. 15, 1. Ps. 3, 4 etc., de squamis crocodoli Job 47, 1, de principibus Hos. 4, 18. Ps. 47, 10.—Rad. גָּנַן.

מְגִנָּה f. undè constr. מְגִנַּת־לֵב *tegumentum cordis* i. e. obduratio Thren. 3, 65. Conf. 2 Cor. 3, 14, 15 : κάλυμμα καρδίας. —Rad. גָּנַן.

מִגְעֶרֶת f. *increpatio* Deut. 28, 20. — Rad. גָּעַר.

מַגֵּפָה f. constr. מַגֵּפַת ; pl. מַגֵּפוֹת undè cum suff. מַגְּפוֹתַי ; 1) *clades* 1 Sam. 4, 17.—2) *plaga* divina Ex. 9, 14. Num. 14, 37 etc.—Rad. נָגַף.

מַגְפִּיעָשׁ n. pr. viri Neh. 10, 21.

מָגַר undè part. pass. pl. constr. מְגוּרֵי אֶל־חֶרֶב *projecti*, *detrusi in gladium* Eze. 21, 17, conf. vicin. נָגַר in Hiph. ; sed al. *formidines gladii* quasi esset à Rad. גור.

Pih. מִגֵּר *dejecit* Ps. 89, 45.

מְגֵרָה f. pl. מְגֵרוֹת ; *serra* 2 Sam. 12, 31 : 1 Par. 20, 3.—Rad. גָּרַר.

מִגְרוֹן n. pr. oppidi Benjamin. 1 Sam. 14, 2.

מִגְרָעוֹת f. pl. *contracturæ*, *imminutiones* 1 Reg. 6, 6.—Rad. גָּרַע.

מִגְרְפוֹתֵיהֶם f. undè plur. מִגְרָפָה *glebæ eorum* Joël 1, 17.—Rad. גָּרַף.

מִגְרָשׁ m. constr. מִגְרַשׁ; plur. מִגְרָשִׁים, constr. מִגְרְשֵׁי, suff. מִגְרְשֵׁיהֶם; pl. f. מִגְרָשׁוֹת, quasi à מִגְרָשָׁה vel מִגְרֶשֶׁת; 1) inf. aram. *expellere*, *expulsio* Eze. 36, 5. — 2) *locus* quò *propellitur* pecus ad pascendum, *pascuum* Eze. 48, 15: 1 Chron. 5, 16, seq. de spatio amplo circa oppida Levitarum, ipsis concesso ut pecus pascerentur Lev. 25, 34. Num. 35, 2 etc. — 3) generatim *area* urbem vel ædificium ambiens Eze. 27; 28. 45, 2. 48, 17.—Rad. גָּרַשׁ.

מַד c. suff. מִדּוֹ et מַדּוֹ; pl. מִדִּים, מִדִּין et מַדִּים; 1) *extensa et prolixa vestis*, *stola* Lev. 6, 3. Ps. 109, 18, it. *stragula*. Jud. 5, 10: *sedentes super stragulas* i. e. nobiles, sed vulgò *judicium* vertitur. — 2) *mensura* Jer. 13, 25. Job 11, 9.—Rad. מָדַד.

מִדְבָּה m. constr. מִדְבַּר; cum ה locali מִדְבָּרָה; constr. מִדְבְּרַת; suff. f. מִדְבָּרָהּ; 1) *locus* quò *ducitur*, *agitur* pecus ad pascendum, *ager pascuus* Jer. 23, 10. Ps. 65, 13 etc. — 2) sæpiùs *regio sterilis* Jes. 32, 15. Jer. 4, 11 etc.—Cum ה art. הַמִּדְבָּר ubiquè *desertum Arabiæ*. Metaph. Jer. 2, 31. Hos. 2, 5. — 3) *sermo*, *eloquium*, al. *os*, *lingua* Cant. 4, 3. Rad. דָּבַר.

מָדַד, מָדְדוּ, מַדּוֹתִי, מַדֹּתָם; infin. defect. מָד; fut. וּמַד, conv. וַיָּמָד; 1) pr. *extendit*. — 2) hinc *mensus est* Num. 35, 5. Eze. 40, 5. Ruth. 3, 15, trop. Jes. 65, 7: *mensus sum facinora eorum ad sinum meum* i. e. abundè retribui eis quæ commeruerunt.

Niph. fut. יִמַּד, pl. יִמַּדוּ; *mensuratus est* Jer. 31, 37. Hos. 2, 1.

Pih. מִדֵּד undè fut. וַיְמַדֵּד; *mensus est* 2 Sam. 8, 2. Ps. 60, 8. De מְדַד Job 7, 4. vid. mox infrà.

Poh. fut. conv. וַיְמֻדֵּד *et mensus est* terram (Deus), lustravit eam Hab. 3, 6, sed LXX et Chald. *commovit*, à מוּד.

Hithpoh. הִתְמַדֵּד *extendit se* 1 Reg. 17, 21.—Deriv. מֵמַד, מִדָּה, מַד.

מְדַד m. *fuga* (à נָדַד) Job 7, 4: וּמְדַד עֶרֶב *et* (*quandò*) *erit fuga noctis?* Sed al. *extendit* (*Deus*) *noctem*, vel *extenditur nox*, quasi Pih. à מָדַד esset.

מִדָּה f. constr. מִדַּת; pl. מִדּוֹת; suff. מִדּוֹתָיו; 1) *extensio*, *statura procera* Jes. 45, 14: 1 Par. 11, 23. Jer. 22, 14: *domus extensionis* i. e. magna, ampla. — 2) *mensura* Ex. 26, 8. Zach. 2, 5. — 3) *vestis*, *prolixa* Ps. 133, 2.—4) *tributum* ut in chald. Neh. 5, 4.—Rad. מָדַד.

מַדְהֵבָה f. Jes. 14, 4, de Babylonc, forsan *aurum faciens*, *auri exactrix* quasi esset part. Hiph. f. denom. à זָהָב ut דָּהַב *aurum*; vel *acervus*, *ærarium auri* (cum מ formativo loci). Veteres version. *oppressionem*, *exactionem* vertunt, quod parallelismo favet et forsan etymologiæ, cum oppressio ista *tributum aureum* esse potuerit. Verùm scitè observat Gesenius pro מַדְהֵבָה exstare in ed. Thes-

sal. מַרְהֵבָה *oppressio*, ac proindè hoc ultimum vocab. in parallel. esse cum נֹגֵשׁ *exactor*, velut in 3, 5 ubi similiter רָהַב et נָגַשׂ sibi respondent in membris parallelis.

מֶדֶו m. *vestts*; indè pl. cum suff. מַדְוֵיהֶם 2 Sam. 10, 4: 1 Par. 19, 4. — Rad. מָדָה ut מָדַד.

מַדְוֶה m. undè constr. מַדְוֵה; pl. constr. מַדְוֵי; *morbus* Deut. 7, 15. 28, b. — Rad. דָּוָה.

מַדּוּחִים m. pl. vulgò *expulsiones* Thren. 2, 14, al. *illecebræ, seductiones*, quod commedat contextus suadetque analogia.—Rad. נָדַח.

מָדוֹן m. pl. מִדְוָנִים; 1) *contentio, lis* (à rad. דון) Prov. 15, 18 etc., et *objectum litis* Ps. 80, 7. — 2) *extensio, statura procera* (à rad. מדה ut מָדַד) 2 Sam. 21, 20 in Keri, ut מִדָּה quod habet locus parall. 1 Par. 20, 6. Chethib habet מדין quod legendum vel מַדִּין *extensiones* vel מִדְיָן *disceptatio* à דון. — 3) n. pr. urbis regiæ Chananæorum Jos. 1, 12, 19.

מַדּוּעַ (pro דוע — מַה contract. ex מָה יְדוּעַ) pr. *quid edoctus* gr. τί ματών, i. e. quâ ratione ductus? hinc adv. *cur, quarè* Gen. 26, 27. Jos. 17, 14, etiam Ex. 3, 3, ubi sensus commatis est: *et cernam magnum hoc visum..... Cur ergo non uritur visus?*

מְדוּרָה f. suff. f. מְדֻרָתָהּ; ut דור *rogus* Jes. 30, 33. Eze. 24, 9.

מְדוּשָׁה f. undè מְדֻשָׁתִי *trituratio mea, trituratum meum* i. e. metaph. concultatum, oppressum Jes. 21, 10. — Rad. דוּשׁ.

מִדְחֶה m. *impulsio, eversio* Prov. 26, 28. — Rad. דָּחָה.

מַדְחֵפוֹת f. pl. *impulsiones, concitationes*. Ps. 140, 12. לְמַדְחֵפוֹת *concitatè*. —Rad. דָּחַף.

מָדַי f. n. pr. *Media* Gen. 10, 2. Esth. 1, 3 etc. it. *Medi* ipsi Jes. 13, 17. 21, 2. Nom. gent. מָדַי Dan. 11, 1.

מַדַּי (pro מַה־דַּי) *quod sufficit* 2 Par. 30, 3.

מִדֵּי vid. in דַּי.

מִדְיָן m. pl. מִדְיָנִים; constr. מִדְיְנֵי; 1) *contentio, lis* Prov. 18, 18. 19, 13. — 2) n. pr. viri, et gentis arabicæ Abrahamo exoriundæ Gen. 25, 2. Num. 31, 1 etc. Nom. gent. מִדְיָנִי, f. מִדְיָנִית; pl. m. מִדְיָנִים; Gen. 37, 28. Num. 10, 29. 25, 15. — vid. מְדָנִים in מְדָן — Rad. דִּין.

מִדִּין n. pr. opp. in tribu Judâ Jos. 15, 61.

מְדִינָה f. pl. מְדִינוֹת; pr. *locus judicii, jurisdictio*, hinc 1) *provincia*, Esth. 1, 1. 3, 12 etc. — 2) *terra, regio* Eze. 19, 8. Thren. 1, 1 etc. — Rad. דִּין

מְדֹכָה f. *tudicula, mortarium* Num. 11, 8. — Rad. דּוּךְ.

מַדְמֵן n. pr. oppidi Moab. Jer. 48, 2.

מַדְמֵנָה f. 1) *fimetum* Jes. 25, 10.— — 2) n. pr. in tribu Benjamin Jes. 17, 10. — Rad. דמן.

מַדְמַנָּה n. pr. opp. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 31.

מְדָן m. 1) pl. מְדָנִים *lites, contentiones* Prov. 6, 14. 10, 12. — 2) n. pr. viri fratris מִדְיָן ubi vid. Gen. 25, 2, undè nom. gent. pl. מְדָנִים 37, 36,

diversi à מְדִינִים ; conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduct. française etc.*, Genèse, *pag.* 236.

מַדָּע et מַדַּע m. 1) *scientia* Dan. 1, 4, 17 etc. — 2) *animus*, Eccl. 10, 20. — Rad. יָדַע.

מֹדָע vid. מוֹדָע.

מַדְקְרוֹת f. pl. *transfossiones* gladii Prov. 12, 18. — Rad. דָּקַר.

מַדְרֵגָה f. pl. מַדְרֵגוֹת ; *locus acclivis, præcipitium* Eze. 38, 20. Cant. 2, 14. — Rad. דרג.

מִדְרָךְ m. *locus qui calcatur* ; constr. מִדְרַךְ Deut. 2, 5. — Rad. דָּרַךְ.

מִדְרָשׁ m. *commentarius* ; constr. מִדְרַשׁ 2 Reg. 13, 22. 24, 27. — Rad. דָּרַשׁ.

מָדְתָּא cum art. הַמְּדָתָא n. pr. viri Esth. 3, 1. 8, 5.

מָ, מַ־, מֶה, מַה, מַה־, מָה (vid. Grammat.); 1) pron. interrog. *quid, quodnam negotium?* Gen. 4, 10. Jes. 38, 15 etc. מַזֶּה *quidnam?* Ex. 4, 2 ; מַלָּכֶם *quid vobis* est? Jes. 3, 15 ; absque interrog. Ex. 2, 4 : 1 Reg. 14, 3 ; passim commodè vertitur per *qualis, quales?* Gen. 44, 15 : 1 Reg. 9, 13. — 2) pron. indefin. *quidquam, quidquid* 2 Sam. 18, 22. Prov. 9, 13, * sed Job 13, 13 jungendum est forsan עַל־מָה vers. 14, cum מָה proximè præcedenti et vertendum *transibit super me aliquid super aliquid* i. e. quidquid mihi accidet.* Scq. שׁ, *id quod* Eccl. 1, 9 etc. — 3) pron. relat. *quod* Num. 23, 23. Jud. 9, 24. — 4) adv. *cur, quarè?* Ex. 14, 15. 42, 12. — 5) *quàm, quantoperè.* Gen. 28, 16. Ps. 8, 2. — 6) *quomodo?* Gen. 44, 16. Job 25, 4. — Cum præpos. בַּמָּה, בַּמֶּה *in quo, quânam re, quâ ratione, quomodo?* כַּמָּה, כַּמֶּה *quantus?* Zach. 2, 6, *quamdiù?* Ps. 35, 17, Job 7, 19, *quot?* Gen. 47, 8 ; עַד־כַּמֶּה *quoties?* 1 Reg. 22, 16 ; לָמָּה, לָמָּה, לָמָּה *quarè, cur?* Gen. 4, 6 etc. לָמָּה זֶּה *cur tandem, quorsùs ergo?* Gen. 25, 22 ; לְמָה, *propter id quod, propterea*, undè לְמַרְאשַׁנָּה *propterea quod in principio* 2 Chron. 30, 3 ; עַד־מָה *quousquè, quamdiù* Num. 24, 22 etc. ; עַל־מָה, עַל־מָה *super quo?* Jes. 1, 5. Job 38, 6, *cur?* 2 Num. 22, 32. Jer 9, 11.

מַהֲמַה vid. infrà מַהֲמָה.

מְהוּמָה f. constr. מְהוּמַת, plur. מְהוּמוֹת ; *tumultus, perturbatio tumultuaria, commotio* Deut. 7, 23. Jes. 22, 5 etc. — Rad. הוּם.

מְהוּמָן n. pr. viri Esth. 1, 10.

מְהֵיטַבְאֵל n. pr. viri Neh. 6, 10, mul. Gen. 36, 39.

מָהִיר m. constr. מְהִיר ; *celer, expeditus*, hinc *peritus* artis Jes. 16, 5. Ps. 45, 2 etc. — Rad. מָהַר.

מָהַל undè part. pass. מָהוּל *mixtum* vinum Jes. 1, 22. Conferunt vicin. מוּל *putare, præcídere*, transl. *adulterare*, et locut. lat. *jugulare Falernum.* Verùm nonne logiùs petitum etymon istud?

מַהֲלָךְ m. constr. מַהֲלַךְ, 1) *ambulacrum* Eze. 42, 4. — 2) *via, iter* Jon. 3, 3. Neh. 2, 6. — Plur. מַהֲלָכִים Zach. 3, 7 est part. Hiph. rad. הָלַךְ, ubi vid. — Rad. הָלַךְ.

מַהֲלָל m. *laudatio* et hinc forsan *laudans* Prov. 27, 21 : *quod conflatorium est argento et catinus auro*,

id homo sit ori laudantis ipsum. — Rad. הָלַל.

מַהֲלַלְאֵל n. pr. viror. Gen. 5, 12 etc.

מַהֲלָלוֹת f. pl. *ictus*, Prov. 18, 6. 19, 29. — Rad. הָלַם.

מַהְמַּה verb. denom. à מָה מָה *quid quid?* Hinc Hithp. הִתְמַהְמֵהַּ; part. מִתְמַהְמֵהַּ; fut. יִתְמַהְמֵהַּ; *hæsitavit, cunctatus, moratus est* Gen. 19, 16. Ex. 12, 39 etc.

מַהֲמֹרוֹת f. pl. *foveæ profundæ*, imago summarum calamitatum Ps. 140, 11. Ita Hebræi, Symmach. et Hieron., quibusd. ex usu arab. *gurgites aquarum.* — Rad. המה.

מַהְפֵּכָה f. *eversio;* constr. מַהְפֶּכֶת Deut. 29, 22; regit acc. Jes. 13, 19 etc. — Rad. הָפַךְ.

מַהְפֶּכֶת f. pr. *distorsio*, hinc *nervus, cippus* in quo corpus distorquebatur, Jer. 20, 2, 3 etc. — Rad. הָפַךְ.

מָהַר pl. in pausâ מָהֲרוּ; inf. absol. מָהֹר; fut. cum suff. f. et נ epenth. יְמַהֲרֶנָּה; infin. absol. מָהֵר; 1) *festinavit* Ps. 16, 4, hinc *expeditus, peritus fuit* in arte vel labore. — 3) *emit* uxorem *pretio* parentibus ejus soluto (conf. vicin. מָכַר et מָחִיר) Ex. 22, 15.

Niph. נִמְהַר; *præcipitatus*, atque adèo *irritus factus est* Job 5, 13. Part. נִמְהָר; pl. נִמְהָרִים, constr. נִמְהֲרֵי; *præceps, temerarius* Jes. 32, 4, *impetuosus* Hab. 1, 6, *pavidus* Jes. 35, 4.

Pih. מִהַר; part. מְמַהֵר; fem. plur. מְמַהֲרוֹת; imp. מַהֵר; fut. יְמַהֵר; 1) *festinavit, acceleravit* Jes. 5, 19, *festinanter, arcessivit* Gen. 18, 6: seq. verbo finito, vel infin., vel gerundio per adv. *citò* commodè vertitur. Gen. 19, 22: *festina, evade* i. e. *evade cito;* 27, 20: *festinasti ad inveniendum* i. e. *citò invenisti.* Inf. מַהֵר *citò, celeriter* Ex. 32, 8. Jud. 2, 17 etc. — 2) *expeditus fuit* Jes. 32, 4. — Deriv. מָהִיר, et seq.

מַהַר m. *festinus* Soph. 1, 14.

מֹהַר m. *pretium* pro sponsâ solutum parentibus ejus Gen. 34, 12 etc.

מְהֵרָה f. *festinatio, celeritas* Ps. 147, 15, hinc adv. *celeriter* Num. 17, 11 etc., pro בְּמְהֵרָה Eccl. 4, 12.

מַהֲרַי n. pr. viri 1 Sam. 23, 28.

מַהֲתַלּוֹת f. pl. *illusiones* Jes. 30, 10. — Rad. הָתַל.

מוֹ 1) pron. suff. tertiæ pers. masc. plur., rariùs sing. (vid Grammat.) — 2) syllaba pleonast. quæ poët. præfixis בְּ, כְּ, לְ subjungitur. בְּמוֹ, מִמּוֹ, *cum* Jes. 25, 10. Ps. 11, 2, *per*, de instrumento Job 16, 4, 5; כְּמוֹ *sicut* Job 12, 3, undè cum suff. כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ *sicut ego, sicut tu* 1 Reg. 22, 4; לָמוֹ planè i. q. לְ Job 27, 14. 29, 21. 38, 40. 40, 4.

מוֹאָב n. pr. 1) viri Gen. 19, 37. — 2) populi Jer. 48, 11, 13. — 3) regionis Num. 22, 1. Jer. 48, 4 etc. — Nom. gent. מוֹאָבִי; pl. מוֹאָבִים; f. מוֹאֲבִיָּה, מוֹאָבִית; pl. מוֹאֲבִיּוֹת Deut. 2, 11. 23, 4. Ruth 1, 4. 4, 5: 2 Par. 24, 26.

מוֹאל ut מוּל, מוּל q. vid.

מוֹבָא m. 1) *aditus* ædificii Eze. 43, 11. — 2) *ingressus* 2 Sam. 3, 25 in Keri. — Rad. בוא ut יבוא.

מוּג; fut. יָמוּג et וַיָּמוּג; *liquefieri, dissolvi* metaph. Eze. 21, 20 etc. semel transit. *dissolvere* Jes. 64, 6.

Niph. præt. נָמוֹג; part. pl. נְמֹגִים;

diffluxit turba 1 Sam. 14, 16. metaph. Ex. 15, 15 etc.

Pih. מוֹגֵג *liquefecit* Ps. 65, 11, metaph. Job 30, 22.

Hithpohl. הִתְמַגֵּג; fut. יִתְמַגֵּג; *diffluxit* hyperb. de montibus Amos 9, 13, metaph. Nam. 1, 5. Ps. 107, 26.

מוּד ut cognat. מוּט, נוּד, נָדַד, *moveri, agitari* Indè Pihl. fut. conv. וַיְמֹדֵד *et commovit* Hab. 3, 6, ità LXX et Chald., sed vid. in מָדַד — Deriv. תָּמִיד.

מוֹדָע, מֹדָע m. et מוֹדַע Ruth 2, 1 in Keri; pr. *cognatio*, hinc *notus, familiaris* Prov. 7, 4. — Rad. יָדַע.

מוֹדַעַת f. undè cum suff. מֹדַעְתֵּנוּ pro מַדַּעְתֵּנוּ *cognatus noster* Ruth 3, 2. — Rad. יָדַע.

מוֹט; præf. f. מָטָה; part. act. מָט; fut. יָמוֹת; ut vicin. נוּד, נוּט *moveri, nutare, vacillare* Jes. 54, 10. Ps. 46, 7 etc. *Nutat pes alicujus* i. e. in perniciem ruit Deut. 32, 35. Ps. 38, 17, sed Lev. 25, 35: *Et nutaverit manus, ejus* (fratris) *juxta te* i. e. non magis res. suas administrare possit.

Niph. נָמוֹט; fut. יִמּוֹט; *dimotus est* Ps. 82, 5, et 140, 11 in Keri, metaph. Ps. 10, 6. 16, 8 etc.

Hiph. fut. pl. יְמִיטוּ Ps. 55, 4. 140, 12 in Chethib.

Hithpoh. f. הִתְמוֹטְטָה *commovit se* Jes. 24, 19.—Deriv. seq.

מוֹט m. suff. מוֹטֵהוּ; 1) *dimotio* Ps. 66, 9. 121, 3. — 2) *vectis*, et *feretrum* quo quid de loco in locum promovetur Num. 4, 10, 12. 13, 23.— 3) *jugum* Nah. 1, 12.

מוֹטָה f. pl. מֹטוֹת; 1) *vectis* Lev. 26, 13 etc.—2) *jugum* Jer. 27, 2 etc. Metaph. Jes. 58, 6, 9.

מוּךְ, præt. et part. act. מָךְ; fut. יָמוּךְ; ut vicin. מָכַךְ *tenuem fieri, attenuari* Lev. 25, 25 etc.

מוּל; præt. מָל, 2 pers. cum ה parag. מַלְתָּה; part. pass. מוּל, pl. מְלִים; imp. מֹל; fut. conv. וַיָּמָל; *præcidere, amputare præputium, circumcidere* seq. acc. pers. vel præputii Gen. 17, 23. Ex. 12, 45 etc. Metaph. Deut. 10, 16.

Niph. infin. et imp. הִמּוֹל; fut. יִמּוֹל; *circumcisus est, circumcidit se* Gen. 17, 10 etc. Jer. 4, 4: *circumcidite vos Jehovæ* i. e. ablatâ ex animo vestro omni pravitate, Jehovæ consecrate vos.

Pihl. fut. יְמוֹלֵל *succidetur*, impers. pro *succidet* Ps. 90, 6.

Hiph. fut. cum suff. אַמִּילֵם *excindam eos* Ps. 118, 10.

Hithpohl. fut. in pausâ יִתְמוֹלָלוּ *præcisæ, obtusæ* i. e. irritæ *erunt* sagittæ Ps. 58, 8. — Deriv. מוֹלָה et, saltem quoad formam מוֹל, מוּל seq.

מוּאל Neh. 12, 38, מוֹל Deut. 1, 1, alibi מוּל; pr. forsan *pars antica, frons*, sed ubiquè commodiùs vertitur per præp. 1) *coram* Ex. 18, 19. — 2) *è regione* Deut. 3, 29. Jos. 19, 46 etc. — Cum aliis præp. אֶל־מוּל *versùs* Ex. 34, 3 etc. לְמוּאל *ex adverso* Neh. 12, 38 מִמּוּל *è loco qui est coram, è regione, à latere* Lev. 5, 8. Num. 22, 5 etc. — Quoad etymon. incertum omninò videtur, quamquàm Ewald (*Krit. Gramm. Seit* 612) putat formam primariam מוֹל et מוּל

esse מוֹאל pro מוֹאֵל à rad. יָאַל i. q. vicin. אוֹל, אִיל *præcessit.*

מוֹלָדָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 26 etc.

מוֹלֶדֶת f. suff. מוֹלַדְתְּךָ, pl. cum suff. f. מוֹלְדוֹתַיִךְ; 1) *locus nativitatis, patria* Gen. 12, 1 etc. — 2) *nativitas* ipsa, in plur. *natales, origines* Esth. 2, 10. Eze. 16, 3. — 3) metonym. *progenies, proles* Gen. 48, 6. Lev. 18, 9, it. *cognati, familia* Gen. 31, 3. Num. 10, 30, *populares* Esth. 8, 6. — Rad. יָלַד.

מוּלָה f. *circumcisio*, pl. מוּלֹת Ex. 4, 26.—Rad. מוּל.

מוֹלִיד n. pr. viri 1 Par. 2, 29.

מוּם m. suff. מוּמוֹ: μῶμος, *macula, labes, vitium* phys. Lev. 21, 17 etc., moral. Deut. 32, 5. Prov. 9, 7 etc.

מוֹן vid. מִין.

מוֹסָב m. *circuitus*; constr. מוֹסַב Eze. 41, 7.—Rad. סָבַב.

מוֹסָד m. undè pl. constr. מוֹסְדֵי; pl. f. מוֹסָדוֹת, constr. מוֹסְדוֹת; 1) *fundamentum, fundamenta* Deut. 32, 22. Jes. 58, 12. Prov. 8, 29 etc. — 2) *fundatio* Jes. 40, 21.—Rad. יָסַד.

מוֹסָד m. constr. מוֹסַד; *fundatio* Jes. 28, 16, de quo vid. Hoph. radicis יָסַד.

מוֹסָדָה f. pl. constr. מוֹסְדוֹת Eze. 41, 8 in Keri ubi in Chethib מֵיסְדוֹת; 1) *fundamentum* Eze. 41, 8. — 2) *constitutio, decretum* Jes. 30, 32.—Rad, יָסַד.

מוֹסָךְ m. pr. *tectum*, hinc *porticus* constr. מוֹסַךְ 1 Reg. 16, 18 in Keri, ubi Chethib מֵיסַךְ.—Rad. סָכַךְ.

מוֹסָר m. undè pl. constr. מוֹסְרֵי; cum suff. מוֹסְרֵיכֶם, מוֹסְרַי; plur. f. מוֹסֵרוֹת, constr. מוֹסְרוֹת; *vincula*, sæpiùs metaph. Jes. 28, 22. Ps. 2, 3 etc.—Rad. יָסַר sed significatu אָסַר.

מוּסָר m. constr. מוּסַר; pr. *castigatio* generatim, hinc 1) *animadversio, pœna* Hos. 5, 2. Prov. 23, 13 etc. — 2) *admonitio, disciplina* Jer. 2, 30. Prov. 1, 8 etc., it., *exemplum* quo alii admonentur Eze. 5, 15.—3) *institutio, doctrina* ubi copulatur cùm חָכְמָה, דַּעַת, Prov. 1, 2. 4, 13 etc. — Rad. יָסַר.

מוֹסֵרוֹת et מוֹסֵרָה n. pr. castrametationis Israël. in deserto Num. 33, 30. Deut. 10, 6.

מוֹעֵד m. suff. מוֹעֲדוֹ; pl. מוֹעֲדִים; constr. מוֹעֲדֵי; 1) *locus in quò conveniunt, congregantur* (*rendez-vous, point de ralliement*) Jos. 8, 14; 1 Sam. 20, 35* et forsan Gen. 1, 14, ubi *stata tempora, tempestas saison*) vulgò vertitur,* de templo Thren. 2, 6, it., in plur. de aliis locis Deo colendo destinatis Ps. 74, 8. — 2) *conventus, congregatio* Num. 16, 2. Jes. 33, 20. Job 30, 23. הַר מוֹעֵד *mons conventûs* Jes. 14, 13 i. e. juxta plerosque mons Sion, ubi templum Hierosol. exstructum erat, et in quo rex Babylonis sedem suam figere velit. Verùm, quoniam montem illum jam dudùm non solum in potestatem redegerat, sed et templum everterat atque combusserat; præter quàm quòd proximè sequitur: *in latere aquilonis*, cùm templi montem ab austro Jerusalem fuisse constet, quidam intelligunt *Deorum conventum* septentrionalem in summo aliquo monte sub

ipso polo arctico stellâque polari, ex mente gentium orientalium. — אֹהֶל מוֹעֵד quod LXX et Vulgat. interpretantur *tentorium testimonii*, quasi esset à rad. עוּד, vid. in אֹהֶל. — 3) *tempus statutum, condictum* Gen. 17, 21. Ex. 23, 15 etc. Spec. *dies festus* Lev. 23, 2. Thren. 1, 4, metonym. *victima festiva* 2 Par. 30, 22. — 4) *signum de quo conventum est* (*signal*) Jud. 20, 38.—Rad. יעד.

מוֹעָד m. undè pl. מוֹעָדִים *cœtus, agmina* (militum) *ejus* Jes. 14, 31. Rad. יעד.

מוֹעָדָה f. undè pl. מוֹעָדוֹת *festa* 2 Par. 8, 13.—Rad. יעד.

מוֹעָדָה f. *condictio* Jos. 20, 9 : *urbes condictionis, urbes perfugii, asyli.* —Rad. יעד.

מוֹעֵד vid. מָעֵד.

מוֹעָף m. *obscuritas, obscuratio* Jes. 8, 23.—Rad. עוף.

מוֹעֵצָה f. undè pl. מוֹעֵצוֹת, suff. מוֹעֲצוֹתֵיהֶם; *consilia* Jer. 7, 24. Ps. 5, 11 etc.—Rad. יעץ.

מוֹעָקָה f. *onus premens* Ps. 66, 11. —Rad. עוק.

מוֹפֵת (forsan pro מוֹפָאֵת) m. suff. מוֹפְתֶכֶם; pl. מוֹפְתִים; suff. מוֹפְתָיו; pr. *mirifica, prodigiosa res*, hinc 1) *prodigium, miraculum* Ex. 4, 21. Jer. 32, 21. Ps. 78, 43 etc. — 2) *signum, documentum, miraculosum* Deut. 13, 2. Ps. 71, 7 etc.—3) *signum rei futuræ, portentum*, de hominibu qui personis suis futura adumbrant et præsignant Jes. 8, 18. Eze. 12, 6 etc.—Rad. יפא vel יפה.

מוּץ, ut vicin. מָצָה, מָצַץ, *premere, exprimere.* Part. act. מֵץ *oppressor* Jes. 16, 4.—Indè

מוֹץ et מֹץ *gluma* Jes. 17, 13. Ps. 1, 4. Job 21, 18 etc.

מוֹצָא m. pl. constr. מוֹצָאֵי; 1) *locus undè exitur*, de portâ, scaturigine, fodinâ etc. Jes. 41, 18. Eze. 41, 11. Job 28, 2; it. *oriens* Ps. 75, 7. — 2) *exitus, egressus* Num. 32, 2, de solis ortu Ps. 19, 7, promulgatione edicti Dan. 9, 25.—3) metonym. *id quod egreditur, prodit* Ps. 65, 9 ubi verte : *Egredientes matutini et vespertini temporis jubilare facis*, et intellige astra cœli cæterasque creaturas per istas vices ordinatè alternatimque progredientes, etsi Gesenius aliter statuat; de sermone, effato Num. 30, 13. Deut. 23, 24. —4) n. pr. viror. 1 Par. 2, 46 etc. — Rad. יצא.

מוֹצָאָה undè plur. מוֹצָאוֹת; suff. מוֹצָאֹתָיו; 1) *origo, ortus* Mich. 5, 1.—2) *latrinæ* 2 Reg. 10, 27 in Keri. —Rad. יצא.

מוֹצָק m. constr. מְצַק; 1) *fusio, fusura* 1 Reg. 7, 37. — 2) metonym. *fusum opus, fusilis massa* 1 Reg. 7, 16. Job 38, 38. — Rad. יצק.

מוֹצָק m. in pausâ מוּצָק; *arctatio, angustia* Job 36, 16. 37, 10.—Rad. צוק.

מוֹצָקָה f. undè pl. מוֹצָקוֹת *infundibula* Zach. 4, 2.—Rad. יצק.

מוּק : Hiph, הֵמִיק ut chald. etsyr. in Pahel; hinc fut. pl. יְמִיקוּ *irrident, subsannant* Ps. 73, 8; quod contextui convenit; al. tamen collat. מָקַק, *contabescunt.*

מוֹקֵד m. pl. constr. מוֹקְדֵי ; 1) *focus* Jes. 33, 14. — 2) *materia ardens, cremia* Ps. 102, 4.—Rad. יָקַד.

מוֹקֵדָה fem. *rogus* Lev. 6, 2. — Red. יָקַד.

מוֹקֵשׁ m. pl. מוֹקְשִׁים, f. מוֹקְשׁוֹת ; *laqueus, tendicula* Amos 3, 5. Job 40, 24, metaph. *insidiæ* Prov. 12, 13. Ps. 18, 6 etc., it. *causa peccati, damni perniciei* Ex. 10, 7. Jes. 8, 14 etc.—Rad. יָקַשׁ.

מוּר vid. מוֹר.

מוּר ; Hiph. הֵמִיר ; infin. absol. הָמֵר, constr. הָמִיר ; fut. יָמִיר, apoc. יָמֵר ; 1) *mutavit* aliquid Lev. 27, 33 etc. seq. בְּ rei quâcum aliquid permutatur Jer. 2, 11 etc. — 2) absol. *mutavit, inconstans fuit* Ps. 15, 4, *mutatus est, periit* 46, 3. — Deriv. תְּמוּרָה.

מוֹרָא m. suff. מוֹרָאִי, מוֹרַאֲכֶם ; plur. מוֹרָאִים ; 1) *timor, reverentia* Gen. 9, 2. Mal. 1, 6.—2) *objectum timoris, reverentiæ* Jes. 8, 12. Ps. 76, 12, hinc *factum stupendum* Deut. 26, 8. Jer, 32, 21.—Rad. יָרֵא.

מוֹרָג m. pl. מֹרָגִים, et מוֹרִיגִים ; *tribula*, antiqua *trahæ* species quâ frumenta, olim exterebantur 2 Sam. 24, 22. Jes. 41, 15. — Rad. מרג ut vicin. מָרַק, מָרַח.

מוֹרָד m. constr. מוֹרַד ; 1) *locus declivis* Jos. 7, 5. 10, 11. — 2) *declivitas.* 1 Reg. 7, 29 : *opus declivitatis, in declive descendens, deorsum pendens (feston).* — Rad. יָרַד.

מוֹרֶה m. pl. מוֹרִים ; pr. part. Hiph. verbi יָרָה q. v. adde 1) *docens* 2 Reg. 17, 28. Jes. 9, 14, *doctor* Jes. 30, 20, *sapientiam largiens* Job 36, 22. — 2) n. pr. viri vel loci Gen. 12, 6. Deut. 11, 30. Jud. 7, 1.

מוֹרָה m. 1) *novacula* Jud. 13, 5. 16, 17 : 1 Sam. 1, 11. — Rad. מרה* quam nonnulli conferunt cum arab. مرى *strinxit ubera* camelæ, mulgendi ergo ; sed timeo ut firmum sit etymon istud ; namque, ni fallor, arab. مرى *premendi, exprimendi* potiùs quàm *mulcendi*, notionem includit. Quo circà malim ego מוֹרָה conferre cum hebr. vicin. בָּרָא *cecidit, secuit.* *

מוֹרָה m. *timor* Ps. 9, 21 in Chethib, ubi Keri מוֹרָה habet. — Rad. יָרֵה.

מוֹרֶט m. *pernicies, exitium* Jes. 18, 27 : *gens perniciei* i. e. exitiosa. Vulg. *dilacerata ;* aliis est *glabra, depilis,* aliis *acer, celer,* quasi esset מֹרָט part. Puh. à rad. מָרַט pro מְמֹרָט.—Rad. יָרַט.

מוֹרִיָּה vid. מֹרִיָּה.

מוֹרָשׁ m. undè constr. מוֹרַשׁ ; pl. constr. מוֹרָשֵׁי ; *possessio* Jes. 14, 23. Obad. 17. Job 17, 11 : *possessiones cordis mei* i. e. cogitata quibus maximè delectabar. — Rad. יָרַשׁ.

מוֹרָשָׁה f. id. Ex. 6, 8 etc.

מוֹרֶשֶׁת גַּת n. pr. oppid. in vicinia urbis Gath ; undè nom. gent. מוֹרַשְׁתִּי Jer. 26, 18. Mich. 1, 1, 14.

מוּשׁ ; pret. מָשְׁתִּי, מַשְׁתִּי ; fut. יָמוּשׁ et יָמֻשׁ ; 1) *cedere, recedere* Num. 14, 44. Jes. 22, 25 etc. —2) trans. *removere* Zach. 3, 9. — 3) ut מָשַׁשׁ *palpare, contrectare* Gen. 27, 21.

Hiph. הֵמִישׁ, undè imp. הָמִישׁ cum suff. הֲמִישֵׁנִי Jud. 16, 26 in Keri ubi Chethib habet חֲמִשֵּׁנִי ; fut. יָמֵישׁ, apoc,

יָמֵשׁ; 1) *palpavit, contrectavit* Ps. 115, 7 et Jud. 16, 26, in Keri.—2) *amovit* Mich. 2, 3, 4. — 3) sæpiùs intrans. Ex. 13, 22. Nah. 3, 2 etc.

מוֹשָׁב masc. constr. מוֹשַׁב; suff. מוֹשָׁבוֹ; plur. מוֹשָׁבִים undè constr. מוֹשְׁבֵי; pl. f. cum suff. מוֹשְׁבוֹתָם; 1) *sedes, sella* 1 Sam. 20, 18. Job 29, 7. — 2) *habitatio* Gen. 27, 39. Eze. 48, 15. Meton. *consessus* hominum Ps. 1, 1. 107, 32, *tempus habitationis* Ex. 12, 40, *incolæ* 2 Sam. 9, 12.—3) *situs* urbis 2 Reg. 2, 19. — Rad. יָשַׁב.

מוֹשִׁי et מֹשִׁי n. pr. viri Ex. 6, 19 etc. Nom. patron. מוֹשִׁי pro מוֹשִׁיִּי, Num. 3, 33 etc.

מוֹשָׁכוֹת f. pl. vid. in מָשַׁךְ.

מוֹשָׁעוֹת f. pl. *liberationes* Ps. 68, 21. — Rad. יָשַׁע.

מוּת præt. מֵת, f. מֵתָה, 2 p. cum ה parag. מַתָּה pro מַתְּ, pl. מֵתוּ; part. act. מֵת, pl. מֵתִים, f. מֵתָה; inf. absol. מוֹת, constr. מוּת; imp. מֻת, fut. יָמֻת, יָמֵת et יָמוּת; pl. f. תְּמוּתֶינָה pro תְּמוּתֶינָה; 1) *mori*, de hominibus, animalibus, etiam de rebus inanim.; et tàm de morte naturali dicitur quàm de violentâ Gen. 5, 8. Ex. 21, 12. Job 14, 8. Eccl. 9, 4 etc. — 2) *interire, perire* Hos. 13, 1. Amos. 2, 2.—Part. מֵת *moriens, moriturus* Gen. 20, 3, *mortuus* (*in mot*) Num. 19, 11, 13, 16, etiam de feminâ Gen. 23, 4. Plur. מֵתִים de *idolis* oppos. Deo vivo Ps. 106, 28.

Pihl. מוֹתֵת, מֹתַתִּי pro מֹתַתְּתִי; part. מְמוֹתֵת; inf. et imper. מוֹתֵת; fut. יְמוֹתֵת et יִמֹּתֵת; *mori fecit, interfecit* Jud. 9, 54 : 2 Sam. 1, 16 etc.

Hiph. הֵמִית, 1 pers. הֲמַתִּי pro הֲמִתִּי; cum suff. הֲמִיתִיהָ, הֲמִתִּתִּי; part. מְמִית, pl. מְמִיתִים; inf. הָמִית et הָמֵת; imper. הָמֵת undè cum suff. הֲמִיתֵנִי; fut. יָמִית, conv. וַיָּמֶת; *mori fecit, interfecit* Ex. 16, 3 : 1 Sam. 17, 35. Hos. 2, 3 etc. Job 33, 22 : מְמִתִים *occidentes* vel rectiùs *occidentia* i. e. generatim omnia mortifera seu lethalia.

Hoph. הוּמַת, plur. הָמְתוּ, part. מוּמָת, pl. מְמֻתִים; fut. יוּמַת; *morte affectus est* Deut. 21, 22 : 2 Reg. 11, 2 etc. — Deriv. מָוֶת, תְּמוּתָה et מָוֶת cum ה parag. מָוְתָה; constr. מוֹת; suff. מוֹתוֹ; pl. constr. מוֹתֵי; 1) *mors* Deut. 19, 6 etc. *Filius mortis, vir mortis* i. e. reus mortis. — 2) *locus, sedes mortuorum* Ps. 9, 14. Job 28, 22. Prov. 7, 27. — 3) *pestis* Jer. 15, 2. 18, 21. 43, 11. Job 27, 15.—4) *pernicies, plaga lethalis* Ex. 10, 17. Jes. 25, 8 etc.

מוֹתָר m. constr. מוֹתַר; 1) *abundantia* Prov. 14, 13. 21, 5.—2) *præstantia* Eccl. 3, 19. — Rad. יָתַר.

מִזְבֵּחַ m. cum ה parag. מִזְבֵּחָה; constr. מִזְבַּח; suff. מִזְבְּחִי, מִזְבַּחֲךָ, in pausâ מִזְבְּחֲךָ; pl. מִזְבְּחוֹת; suff. מִזְבְּחוֹתָם 2 Par. 34, 5 in Keri, ubi Chethib habet מִזְבְּחוֹתִים, quasi à sing. מִזְבְּחוֹת; *locus in quo sacrificatur, altare* Gen. 8, 20. Jud. 6, 32 etc.—Rad. זָבַח.

מֶזֶג m. *mixtio, potus mixtus* Cant. 7, 2.—Rad. מָזַג ut vicin. מָסַךְ.

מֶזֶה m. *exhaustus;* plur. constr. מִזֵּי Deut. 32, 24.—Rad. מזה ferè ut vicin. מָצָה.

מְזָה n. pr. viri Gen. 36 13,.

מְזָוִים m. pl. *cellæ, promptuaria;* suff. מְזָוֵינוּ Ps. 144, 13. — Rad. זוה forsan ut arab. זוי *celavit, abdidit.*

מְזוּזָה f. constr. מְזוּזַת; pl. מְזוּזוֹת et מְזוֹזוֹת; *postis* in quo cardines *moventur* Ex. 12, 7. Eze. 43, 8 etc. — Rad. זוז in chald. *motitare se.*

מָזוֹן m. *esca, cibus* Gen. 45, 23: 2 Par. 11, 23.—Rad. זון.

מָזוֹר m. suff. מְזֹרִי; 1) *compressio,* hinc *sanatio* vulneris Jer. 30, 13. Hos. 5, 13.—Rad. זור.

מָזוֹר m. *insidiæ* Obad. 7.—*Quoad etymon., al. referunt ad rad. מזר in syr. *extensus fuit,* ità ut sit מָזוֹר pr. *tendicula*, al. ad זור *deflectere*, et pr. valeat *mendacium*, hinc *fraudes, insidiæ;* quæ omnia, cùm longiùs sint petita, malumus conferre rad. זור à quâ dimanat מָזוֹר, cum vicin. תור et maximè cum שור *speculari, observare insidiosè, insidiari.**

מֵזַח m. *cingulum, zona*, trop. Jes. 23, 10: Ps. 109, 19. —* Rad. מזח cujus signif. prorsùs ignota, nisi conferas vicin. מָתַח *extendit.**

מִזְיַח m. id. Job 12, 21.

מַזָּלוֹת f. pl. forsan *signum zodiaci*, al. *planetæ* 2 Reg. 23, 5.—Etymon prorsùs ignotum, etsi forma raducem מָזַל expostulet.

מִזְלָג m. *fuscina* 1 Sam. 2, 13, 14, — Rad. זלג forsan ut vicin. arab. דלג *hausit.*

מִזְלָגָה f. undè מִזְלָגוֹת, cum suff. מִזְלָגְתָּיו; id. Ex. 27, 3. Num. 4, 14 etc.

מִזְמָה fem. cum ה parag. מִזְמָתָה, suff. מִזְמָתוֹ; pl. מִזְמוֹת; cum suff. מִזְמוֹתָיו; 1) *consilium* Job 42, 2, imprimis malum Jer. 23, 20. Ps. 10, 2 etc., it. *cogitatio* Ps. 10, 4. — 2) *solertia, versutia* Prov. 1, 4. 3, 21, et *machinatio, malitia*, hinc cum אִישׁ vel בַּעַל, *machinator, fraudulentus* Prov. 12, 2 etc.—3) *scelus* Ps. 139, 20. Job 21, 27.—Rad. זמם.

מִזְמוֹר m. *carmen*, pr. *incisum* (conf. זְמֹרָה), in titulis Psalmorum tantùm occurrit —Rad. זָמַר.

מִזְמֶרֶת f. undè pl. מִזְמֶרוֹת forsan *incisoria, emunctoria*, quibus ellychinia igne usta præscindebantur 1 Reg. 7, 50 etc. Al. *psalteria* instr. musica, et ità Vulgat. in Jer. 52, 18, quæ tamen alibi *fuscinulas* vertit. — Rad. זָמַר.

מַזְמֵרָה f. undè pl. מַזְמֵרוֹת, cum suff. מַזְמֵרוֹתֵיכֶם; *falces putatoriæ* Jes. 2, 4. Joël 4, 10.—Rad. זָמַר.

מְזַעַר m. *paucitas* Jes. 24, 6, *paululum temporis, paulisper* 10, 25. 29, 17.—Rad. זער ferè ut vicin. צָעַר.

מִזְרֶה m. *ventilabrum* Jes. 30, 24. Jer. 15, 7.—Rad. זָרָה.

מַזָּרוֹת f. pl. forsan *signa zodiaci* ut מַזָּלוֹת (permutatis inter se ר et ל) Job 38, 32. Vulgat. *lucifer;* sed aliis est *corona borealis*, collat. נֵזֶר. — Rad. נָזַר.

מְזָרִים m. pl. pr. part. Pih. rad. זָרָה, *dispergentes*, hinc forsan *venti boreales*, qui suo flatu nubes dispergendo, cœlum serenant Job 37, 9. Vulgat. *Arcturus.*

מִזְרָח masc. cum ה locali מִזְרָחָה, constr. מִזְרַח et simul cum ה locali מִזְרָחָה; *plaga cœli, ubi sol oritur, oriens* Ex. 27, 13. Ps. 103, 12 etc. — Rad. זרח.

מִזְרָע m. *locus consitus, sementis;* constr. מִזְרַע Jes. 19, 7.—Rad. זָרַע.

מִזְרָק m. pl. מִזְרָקִים, constr. מִזְרְקֵי; pl. f. מִזְרָקוֹת; cum suff. מִזְרְקֹתָיו; *vas ex quo spargitur, effunditur, patera, crater* Ex. 38, 3. Num. 7, 13. Amos 6, 6 etc.—Rad. זָרַק.

מֹחַ m. undè pl. מֹחִים 1) *pingues, obesi* Ps. 66, 15.—2) *divites* Jes. 5, 17.—Rad. seq.

מֹחַ m. *medulla* Job 21, 24.—Indè verb. denom. מָחָה.

מָחָא ut in chald. et syr. *feriit, percussit;* fut. pl. יִמְחֲאוּ־כַף *manum complodunt* exultantes Jes. 55, 12. Ps. 98, 8.

Pih. inf. cum suff. מַחֲאַךְ יָד *plaudere te manum* Ex. 25, 6.

מַחֲבֵא m. *latibulum* Jes. 32, 2.—Rad. חָבָא.

מַחֲבָאִים m. pl. id. 1 Sam. 23, 23.

מַחְבֶּרֶת f. suff. מַחְבַּרְתּוֹ; *locus ubi* res cum alterâ *conjungitur* Ex. 26, 4. 28, 27 etc.—Rad. חָבַר.

מַחְבָּרוֹת f. pl. *commissuræ* 1 Par. 22, 3 etc.—Rad. חָבַר.

מַחֲבַת f. (pro מַחֲבָתַת) *sartago, frixorium* Lev. 2, 5. Eze. 4, 3 etc.—Rad. חבת vid. in חֲבָתִים.

מַחֲגֹרֶת f. *cinctura* Jes. 3, 24.—Rad. חָגַר.

מָחָה; part. act. מֹחֶה; inf. absol. מָחֹה, constr. מְחוֹת; imp. מְחֵה; fut. יִמְחֶה; 1) pr. *abstersit, detersit* Num. 5, 23: 2 Reg. 21, 13 etc., hinc *delevit,* homines Gen. 6, 7, nomen, memoriam Ex. 17, 14. Deut. 9, 14, peccata Jes. 43, 25. Ps. 51, 3.—2) pr. forsan ut vicin. מָחָא *feriit,* hinc *attigit, pertinuit ad,* sensu geograph. Num. 34, 11.

Niph. נִמְחָה; fut. יִמָּחֶה, apoc. יִמַּח pro יִמָּחֶה; *deletus est* Deut. 25, 6. Ps. 109, 13 etc.

Puh. denom. à מֹחַ *medullatus est;* hinc part. pl. מְמֻחִים *medullati, ex osse medulloso deprompti* i. e. nobilissimi Jes. 25, 6.

Hiph. infin. הַמְחוֹת, undè cum ל præf. לַמְחוֹת; fut. apoc. 2 pers. תְּמַח, cum י parag. תְּמַחְיִ; *delevit, perdidit* Jer. 18, 23. Prov. 31, 3. Neh. 13, 14.—Deriv. מְחִי.

מְחוּגָה f. *circinus* Jes. 44, 13.—Rad. חוּג.

מְחוֹז m. *portus;* constr. מְחוֹז Ps. 107, 30; ità veter. interpr., nonnullis est *ora maritima, littus,* sed absque ullo fundamento.—Etymon latet.

מְחוּיָאֵל et מְחִיָּאֵל n. pr. viri Gen. 4, 18.

מַחֲוִים Nom. gent. 1 Par. 11, 46.

מְחוֹלָה m. suff. מְחוֹלֵנוּ; 1) *tripudium, chorea* Ps. 30, 12 etc.—2) n. pr. viri 1 Reg. 5, 11.—Rad. חוּל.

מַחֲזֶה m. constr. מַחֲזֵה; *visio* Gen. 15, 1 etc.—Rad. חָזָה.

מְחִזָּה f. *fenestra* 1 Reg. 7, 4, 5.—Rad. חָזָה.

מַחֲזִיאוֹת n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

מְחוֹלָה f. constr. מְחֹלוֹת; *tripudium, chorea* Ex. 15, 20. Cant. 7, 1 etc.—Rad. חוּל.

מְחִי m. *percussio,* undè מְחִי קְבָלוֹ *aries,* machina bellica ad evertendos muros, pr. *percussio rei oppositæ suæ* Eze. 26, 9.—Rad. מָחָה.

מְחִידָה n. pr. viri Esr. 2, 52.

מְחִיָּה f. cum suff. in pausâ מְחִיָתְךָ ; 1) *victus, commeatus* Jud. 6, 4.—2) *vitæ conservatio* Gen. 45, 5. Esr. 9, 8, 9 : 2 Par. 14, 12. — Rad. חָיָה.

מִחְיָה f. pr. *plaga*, hinc *signum, nota, indicium ;* constr. מִחְיַת Lev. 13, 10, 24. — Rad. מָחָה.

מְחִיר m. pl. cum suff. מְחִירֵיהֶם ; 1) *pretium* quo merces venduntur 2 Sam. 24, 24. Jes. 45, 13 etc.—2) *premium laboris* Deut. 23, 19. Mich. 3, 11. -3) n. pr. viri 1 Par. 4, 11.-Rad. מָהַר.

מַחֲלֶה m. undè constr. מַחֲלֵה ; suff. מַחֲלֵהוּ ; *morbus* Prov. 18, 24 : 2 Par. 21, 15. — Rad. חָלָה.

מַחְלָה n. pr. viri aut viror. Num. 26, 37 : 1 Par. 7, 18 etc.

מַחֲלָה f. *morbus* Ex. 15, 26 etc. — Rad. חָלָה.

מַחְלוֹן n. pr. viri Ruth 1, 2, 4.

מַחְלִי n. pr. viror. Ex. 6, 19 etc.

מְחִלָּה f. undè pl. מְחִלּוֹת *fossæ, cavernæ* Jes. 2, 19.—Rad. חָלַל.

מַחֲלִים m. pl. *morbi* 2 Par. 24, 25. —Rad. חָלָה.

מַחֲלָף m. undè pl. מַחֲלָפִים *cultri mactatorii* Esr. 1, 9. — Rad. חָלַף, sed etym. prorsùs ignotum.

מַחְלָפוֹת f. plur. *cincinni* ; constr. מַחְלְפוֹת Jud. 16, 13, 19. — Rad. חָלַף.

מַחֲלָצוֹת f. pl. *vestes splendidæ* quæ domi exuebantur, nec nisi diebus sacris ac festis gestabantur Jes. 3, 22. Zach. 3, 4.—Rad. חָלַץ.

מַחֲלָקֶת fem. suff. מַחֲלָקְתּוֹ ; plur. pl. מַחְלְקוֹת ; suff. מַחְלְקוֹתָם ; 1) pr. *lævitas, glabrities*, hinc *evasio, fuga*, sed in n. pr. abiit 1 Sam. 23, 28.—2) *partitio, distributio, classis* sacerdotum levitarumque 1 Par. 27, 1 : 2 Par. 8, 14 etc.—Rad. חָלַק.

מַחֲלַת m. *instrumentum musicum* quoddam, vel *canticum* Ps. 53, 1. 88, 1. — Rad. חָלָה.

מָחְלַת n. pr. fœminar. Gen. 28, 9 etc.

מָחְלִתִי n. gent. 2 Sam. 21, 8.

מַחֲמָאת f. pl. *lactea verba* Ps. 55, 22 ; ità vulgò. Pro מַחֲמָאוֹת quidam legunt מֶחֱמָאת *præ lactibus* quod respondet in seq. membro voci מִשֶּׁמֶן *præ oleo;* prætera hunc sensum reddunt Chald. interpr. et Symmach. Verùm חֶמְאָה inusit. est in plur., adde quòd verbum חָלְקוּ requirit subjectum plur.

מַחְמָד m. undè constr. מַחְמַד ; pl. מַחֲמַדִּים, constr. מַחֲמַדֵּי ; 1) pr. *desiderium*, indè *objectum desiderii, deliciæ* 1 Reg. 20, 6. Jes. 64, 10. Hos. 9, 16. — 2) *res pretiosa* Joël 4, 5 : 2 Par. 36, 19, spec. *gratia, venustas* Cant. 5, 16.—Rad. חָמַד.

מַחֲמַדִּים m. pl. *res pretiosæ* ; cum suff. מַחֲמַדֶּיהָ Thren. 1, 7, et vers. 11 מַחֲמוּדֵיהֶם ubi Keri habet מַחֲמַדֵּיהֶם. — Rad. חָמַד.

מַחְמָל m. *quod desideratur* ; constr. מַחְמַל Eze. 24, 21.—Rad. חָמַל.

מַחְמֻצֹת vid. in rad. חָמֵץ.

מַחֲנֶה c. constr. מַחֲנֵה, suff. מַחֲנֵהוּ ; pl. מַחֲנִים, suff. מַחֲנֵיהֶם ; pl. f. מַחֲנוֹת ; dual. מַחֲנַיִם vid. mox infrà suo loco ; 1) *castra* Ex. 16, 13. Jos. 6, 11 etc. — 2) *exercitus* Ex. 14, 24. Jud. 4, 16, *caterva* hominum Gen. 50, 9 : 2 Reg. 5, 15, *ag-*

men locustarum Joël 2, 11, *grex* pecudum Gen. 33, 8.

מַחֲנֵה־דָן n. pr. loci in tribu Judâ Jud. 18, 12.

מַחֲנַיִם n. pr. oppidi trans Jordanem Jos. 13, 26 : 2 Sam. 2, 8 etc.

מַחֲנָק m. *strangulatio* Job 7, 15.—Rad. חָנַק.

מַחְסֶה et מַחֲסֶה; constr. מַחְסֵה; suff. מַחְסִי, מַחְסֵהוּ; *refugium* Jes. 25, 4. Ps. 46, 2 etc.—Rad. חָסָה.

מַחְסוֹם m. *capistrum* Ps. 39, 2.—Rad. חָסַם.

מַחְסוֹר m. suff. מַחְסֹרוֹ; pl. cum suff. מַחְסְרֵיהֶ; *egestas*, *defectus*, *inopia* Jud. 19, 20. Prov. 24, 34 etc. —Rad. חָסֵר.

מַחְסֵיָה n. pr. viri Jer. 32, 12.

מָחַץ; imp. מְחַץ; fut. יְמְחַץ; 1) *agitavit*, *concussit* ut pedem in sanguine Ps. 68, 24.—2) *percussit*, *fregit* Deut. 33, 11. Hab. 3, 13. Ps. 68, 22, trop. Job 26, 12.—Indè

מַחַץ masc. *contusio*, *vulnus* Jes. 30, 26.

מַחְצֵב m. *cæsio* lapidum 2 Reg. 12, 13 etc.—Rad. חָצַב.

מֶחֱצָה f. constr. מֶחֱצַת; *dimidium* Num. 31, 36, 43.—Rad. חָצָה.

מַחֲצִית f. 1) *medium* Neh. 8, 3. — 2) *dimidium* Ex. 30, 13.—Rad. חָצָה.

מָחַק ut vicin. מָחָא, מָחָה *percussit*, *quassavit* Jud. 5, 26.

מְחְקָר m. pr. *locus ubi perscrutantur*; hinc pl. constr. מְחְקְרֵי־אֶרֶץ *imi terræ recessus* Ps. 95, 4.—Rad. חָקַר.

מָחָר 1) *dies crastinus* Gen. 30, 53 etc. — 2) adv. *cras* Jud. 20, 28 etc. — 3) *posthac*, *in posterum* Ex. 13, 14. Jos. 4, 6, 21.—Etymon latet.

מַחְרָאָה f. undè pl. מַחֲרָאוֹת *latrinæ* 2 Reg. 10, 27 in Chethib. — Rad. חרא in arab. *cacavit*.

מַחֲרֵשָׁה f. undè cum suff. מַחֲרַשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת; *rutrum* vel *sarculum* 1 Sam. 13, 20, 21.—Rad. חָרַשׁ.

מַחֲרֵשֶׁת f. *vomer*; suff. מַחֲרַשְׁתּוֹ 1 Sam. 13, 20.—Rad. חרשׁ.

מָחָרָת f. 1) adj. *crastinus* Num. 11, 32. — 2) subst. *dies crastinus* (*le lendemain*), hinc לַמָּחֳרָת *postero die*, *postridiè* Jon. 4, 7, constr. לְמָחֳרַת הַיּוֹם *postridie ejus diei* 1 Par. 29, 21; מִמָּחֳרָת *postridiè* Gen. 19, 34; עַד־מִמָּחֳרָת *usquè ad diem posterum* Lev. 23, 16. — לְמָחֳרָתָם *postridie eorum* 1 Sam. 30, 17, vel forsan termin. ם adverb. signat, ut in יוֹמָם. Conf. מָחָר.

מַחְשַׂף m. *decorticatio* Gen. 30, 37. — Rad. חָשַׂף.

מַחֲשֶׁבֶת et מַחֲשָׁבָה fem. cum suff. מַחֲשַׁבְתּוֹ; plur. מַחֲשָׁבוֹת, constr. מַחְשְׁבוֹת; 1) *meditatio*, *cogitatio* Ps. 40, 6 etc., it. *machinatio* mala Thren. 3, 60. Ps. 56, 6. — 2) meton. *opus solerter excogitatum* Ex. 31, 4. 35, 33, 35.—Rad. חָשַׁב.

מַחְשָׁךְ m. plur. מַחֲשַׁכִּים, constr. מַחֲשַׁכֵּי; *tenebrosus*, *tenebricosus locus* Jes. 29, 15. Thren. 3, 6 etc. Ps. 88, 19: *noti mei* sunt in *tenebris* i. e. forsan recesserunt è conspectu meo; nam in præcedenti membro legitur : *elongasti à me amicum et socium*.—Rad. חָשַׁךְ.

מַהַת n. pr. viri 1 Par. 6, 20 etc.

מַחְתָּה f. suff. מַחְתָּתוֹ ; pl. מַחְתֹּת ; 1) *prunarum receptaculum, batillus* Ex. 27, 3 : 2 Reg. 25, 15 etc.— 2) *vas* in quo cineres et adustæ partes ellychniorum quæ emunctoriis præcisæ erant reponebantur Ex. 25, 38. 37, 23.—Rad. חָתָה.

מְחִתָּה f. constr. מְחִתַּת ; pr. *fractio, contritio*, 1) hinc *pernicies, interitus, ruina* Jer. 17, 17. Ps. 89, 41. Prov. 10, 14 etc. — 2) *consternatio, terror* Jes. 54, 14. Prov. 10. 15 etc. — Rad. חָתַת.

מַחְתֶּרֶת f. *perfossio*, vel *instrum. quo perfoditur* Ex. 22, 1. Jer. 2, 34. LXX διόρυγμα Rad. חָתַר.

מַט vid. מַטָּה.

מַטְאֲטֵא m. *everriculum, scopæ* Jes. 14, 23. — Rad. טוא.

מַטְבֵּחַ m. *mactatio, occisio* Jes. 14, 21. — Rad. טָבַח.

מַטֶּה m. sed f. Mich. 6, 9; constr. מַטֵּה ; pl. מַטִּים ; f. מַטּוֹת ; 1) *ramus, virga* Eze. 19, 11 seq. — 2) *baculus* Ex. 4, 2. Num. 20, 9, de sceptro Ps. 110, 2, de hastâ militis 1 Sam. 14, 27. Hab. 3, 9, de baculo quo quis percutitur Jes. 9, 3. Eze. 7, 10 etc., undè trop. de pœnâ ipsâ Mich. 6, 9. — 3) *tribus* Num. 1, 4. Jos. 20. 9 etc.

מַטָּה (ex מַט, pro מַטֶּה, et ה locali) pr. *inclinatum*, hinc *deorsùm* Deut. 28, 43. Prov. 15, 24. — Cum præfix. לְמַטָּה *deorsùm* Jer. 31, 37. Eccl. 3, 21, *infrà* 2 Reg, 19, 30 : 1 Par. 27, 23 ; מִלְּמַטָּה *ab inferiori parte, infernè* Ex. 26, 24 etc.

מִטָּה f. suff. מִטָּתוֹ ; pl. מִטּוֹת ; 1) *lectus* (*lit*) Gen. 47, 31. Eze. 23, 41. Amos 3, 12. — 2) *lectica, sella gestatoria* Cant. 3, 7.—3) *feretrum* 2 Sam. 3, 31. — Rad. נָטָה.

מִטָּה et מְטוֹת, vid. in נָטָה.

מַטְוֶה m. *netum* Ex. 35, 25. — Rad. טָוָה.

מְטִיל m. *vectis* ferreus forsan *cusus* Job 40, 18.—Rad. מטל in arab. *cudit* maximè ferrum.

מַטְמוֹן m. pl. מַטְמוֹנִים et מַטְמֻנִים ; constr. מַטְמֻנֵי ; 1) pr. *locus, ubi* aliquid *absconditum, reconditum est*, spec. *cella subterranea* frugibus asservandis Jer. 41, 8. — 2) *thesaurus, in terrâ defossus* Jes. 45, 3. Job 3, 21. Prov. 2, 4, et in genere *thesaurus* Gen. 43, 23. — Rad. טָמַן.

מַטָּע m. constr. מַטַּע ; pl. constr. מִטְּעֵי ; *plantarium* (*pépinière*) Jes. 61, 3. Eze. 17, 7. Mich. 1, 6 etc. — Rad. נָטַע.

מַטְעַמִּים m. pl. et f. מַטְעַמּוֹת ; *cupediæ, cibi sapidi, delicati* Gen. 27, 4. Prov. 23, 3, 6. — Rad. טָעַם.

מִטְפַּחַת f. pl. מִטְפָּחוֹת ; Ruth 3, 15. Jes. 3, 2. Vulgat. *pallium*, Schrœder (De vest. mul. Hebr.) *tunica exterior*, et hinc laxior et longior, manicata tamen et zonâ cingenda, ac sub pallio induenda. — Rad. טָפַח.

מָטָר m. constr. מְטַר ; pl. מְטָרוֹת, undè constr. מִטְרוֹת *pluvia* Ex. 9, 33. Job 37, 6 etc. — Indè verbum denom. seq.

Niph. נִמְטַר, undè fut. יִמָּטֵר *pluviâ irrigabitur* Amos 4, 7.

Hiph. הִמְטִיר ; part. מַמְטִיר ; inf. הַמְטִיר ; fut. יַמְטִיר, apoc. יַמְטֵר ; *pluviam demisit* Gen. 2, 5. Jes. 5, 6,

it. grandinem, fulgura etc. Ex. 9, 18. Ps. 11, 6 etc.; trop. iram Job 20, 23.

מַטְרֵד n. pr. mul. Gen. 36, 39.

מַטָּרָא Thren. 3, 12, alibi מַטָּרָה f. 1) *custodia*, *carcer* Jer. 32, 2. Neh. 3, 25 etc. — 2) *scopus* 1 Sam. 20, 20. Job 16, 12. Thren. 3, 12. — Rad. נָטַר.

מַטְרִי n. pr. viri 1 Sam. 10, 21.

מַי (pro מַיְא, ut גַּי pro גַּיְא) m. undè pl. m. מַיִם, in pausâ מָיִם, eonstr. מֵי et מֵימֵי; eum suff. מֵימָיו, מֵימֶיךָ, מֵימָי; cum ה locali מַיְמָה; *aqua*, *aquæ* Gen. 1, 2. Ex. 2, 10 etc. Passim, sequente nom. geograph., de fonte, rivo, torrente, vel palude intelligitur Jos. 15, 7. Jud. 5, 19. Jer. 48, 34 etc. — Poët. adumbrat abundantiam Jes. 11, 9. Hab. 2, 14 etc., calamitates summas aut perieula extrema Ps. 18, 17. Job 27, 20 De *semine genitali* dicitur Num. 24, 7. Jes. 48, 1. Ps. 68, 27. — Constr. pl. מֵי præmissum aliis vocabulis abit in nom. propria, ut מֵי־זָהָב n. pr. viri Gen. 36, 39, מֵי־הַיַּרְקוֹן n. pr. oppidi vel lacûs in tribu Dan. Jos. 19, 46, מֵי־נֶפְתּוֹחַ n. pr. fontis in tribu Judâ Jos. 15, 9. 18, 15.

מִי pron. pers. 1) interrog. de personis *quis? quæ?* Gen. 24, 65. Ruth. 3, 9, *qui?* ubi de plurib. interrogatur Gen. 33, 5. Jes. 60, 8. Ubi verò ad res referri videtur, reapsè de personis intelligi debet, ut Gen. 33, 8. Jud. 9, 28. 13. 17 etc. — 2) absque interrog. *qui* Gen. 43, 22, *quicumque*, *quisquis* Ex. 24, 14. Jud. 7, 3 etc.

מִידָד n. pr. viri Num. 11, 26.

מֵידְבָא n. pr. oppidi in tribu Ruben Num. 21, 30. Jes. 13, 9.

מֵיטָב m. undè eonstr. מֵיטַב; *locus optimus* Gen. 47, 6. Ex. 22, 4, t. *optima pars* rei 1 Sam. 15, 9, 15. — Rad. יָטַב.

מִיכָא n. pr. viri Neh. 11, 17.

מִיכָאֵל n. pr. 1) archangeli Dan. 10, 13, 21. — 2) viror. Num. 13, 13 etc.

מִיכָה n. pr. viror. Mich. 1, 1 etc.

מִיכְיָה n. pr. viror. Neh. 12, 35, etc.

מִיכָיְהוּ n. pr. viri 2 Par. 17, 7, mul. 13, 2.

מִיכָיְהוּ n. pr. viror. Jud. 17, 1 etc.

מִיכָל m. undè eonstr. מִיכַל הַמַּיִם, *paucitas aquæ*, *rivus exiguus* 2 Sam. 17, 20. — Rad. מכל forsan ut arab. مَكَلَ *parùm aquæ continuit* puteus.

מִיכַל n. pr. mul. 1 Sam. 14, 49.

מַיִם *aquæ* vid. מַי

מִימָן et מִנְיָמִין n. pr. viror. Esr. 10, 25: 1 Par. 24, 9 etc.

מִין m. ubique occurrit cum præf. לְ et suff. לְמִינָהּ, לְמִינֵהוּ, לְמִינוֹ; pl. לְמִינֵהֶם; * vulgò vertitur: *secundùm speciem suam*, *species suas*, sed multò rectiùs, ni fallor: *cum simili suo* i. e. ubi agitur de arbore frugiferâ (Gen. 1, 11 etc.): *cum aliis arboribus ejus similitudinis*, *ejusdem formæ*, sed non frugiferis; it. ubi de animale (Gen. 1, 21. Lev. 11, 15 etc.) *cum* alio *animali ejusdem formæ*, *cum feminâ suâ*. Vid. quæ animadvertùm in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., t. 1, Genèse, pag. 9 — 11, tùm in *Introd. hist. et*

crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test., t. II, ARCHEOL.-BIBL., pag. 128. Prætereà Gen. 7, 16, cùm Moses rem per partes in vers. 14 enarratam, summatim resumit, in locum vocabulorum לְמִינֵהוּ, לְמִינָהּ, restituit voces זָכָר וּנְקֵבָה *masculus et femina*. —Rad. מין, conf. תְּמוּנָה.*

מִינֶקֶת f. vid. in rad. יָנַק.

מִיסָךְ m. 2 Reg. 16, 18 in Chethib, ubi Keri habet מוֹסַךְ q. v.

מֵיפַעַת et מֵפַעַת n. pr. oppidi in tribu Ruben Jos. 13, 18. 21, 37, pro quo Jer. 48, 21 Chethib מוֹפַעַת habet.

מִיץ m. *pressio*, *compressio* Prov. 30, 33.—Rad. מוּץ.

מִישָׁא n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

מִישָׁאֵל n. pr. viror. Ex. 6, 2 etc.

מִישׁוֹר m. 1) *locus planus*, *planities* Deut. 3, 10. Jes. 40, 4 etc.—2) *rectitudo*, *justitia* Jes. 11, 4. Ps. 45, 7, *justè* 67, 5.—Rad. יָשַׁר.

מֵישַׁע n. pr. viri 2 Reg. 3, 4.

מֵישָׁע n. pr. viri 1 Par. 2, 42.

מֵישָׁר m. undè plur. מֵישָׁרִים et מִשָּׁרִים; pr. 1) *rectitudo viæ* Prov. 23, 31. Cant. 7, 10. — 2) trop. *felicitas*, *prosperitas* Jes. 26, 7, *sinceritas*, *probitas*, et adv. *sincerè* Cant. 1, 4, *justitia* Ps. 1, 3 etc, *pax*, *amicitia* Dan. 1, 6.—Rad. יָשַׁר.

מֵיתָר m. undè pl. cum suff. מֵיתָרַי; מֵיתָרֵיהֶם; *restis*, *funis* Num. 3, 37. Jer. 10, 20.—2) *nervus* arcûs Ps. 21, 13. — Rad. יָתַר.

מַכְאֹב et מַכְאֵב m. suff. מַכְאֹבוֹ; pl. מַכְאוֹבִים; f. מַכְאֹבוֹת; *dolor* Job 33, 19, metaph. *mœror* Ex. 3, 7 etc. — Rad. כָּאַב.

מַכְבִּיר, vid. hiph. כָּבַר.

מַכְבֵּנָה n. pr. forsan ut כַּבּוֹן q. v.

מַכְבַּנַי n. pr. viri 1 Par. 12, 13.

מִכְבָּר masc. constr. מִכְבַּר; *cribri* quoddam genus (*grille d'autel*) Ex. 27, 4 etc. — Rad. כָּבַר.

מַכְבֵּר m. *stragula* 2 Reg. 8, 15. — Rad. כָּבַר.

מַכָּה f. constr. מַכַּת; pl. מַכּוֹת; pl. m. מַכִּים; *percussio* Deut. 25, 3: 2 Par. 2, 9. maximè de calamitatibus à Deo inflictis Lev. 26, 21. Deut. 28, 59 etc.—2) *vulnus* 1 Reg. 22, 35. Jes. 1, 6. — 3) *cædes* Jos. 10, 10. Jud. 11, 33 etc. — Rad. נָכָה.

מִכְוָה f. constr מִכְוַת; *pars adusta corporis* Lev. 13, 24, 25, 28. — Rad. כָּוָה.

מָכוֹן m. constr. מְכוֹן; pl. מְכוֹנִים; 1) *locus* Ex. 15, 17. Ps. 33, 14 etc.—2) *basis* Ps. 89, 15 etc. — Rad. כּוּן.

מְכוֹנָה et מְכֹנָה, f. suff. f. מְכֻנָתָהּ; pl. מְכֹנוֹת; 1) *locus* Esr. 3, 3. — 2) *basis* 1 Reg. 7, 27 seq. - 3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Neh. 11, 28. — Rad. כּוּן.

מְכוֹרָה f. undè pl. cum suff. מְכֹרֹתַיִךְ *origines*, *natales tui* Eze. 16, 3. — Rad. כּוּר.

מְכוּרָה f. undè cum suff. מְכוּרָתָם; pl. cum suff. מְכֻרוֹתַיִךְ; id. Eze. 21, 35. 29, 14.

מָכִיר n. pr. viror. Gen. 50, 23: 2 Sam. 9, 4. — Nom. patron. מָכִירִי Num. 26, 29.

מָכַךְ ut vicin. מוּךְ, מָקַק; fut. pl. יִמָּכּוּ *attenuabuntur* Ps. 106, 43.

Niph. fut. יִמַּךְ *attenuabitur, corruet* Eccl. 10, 18.

Hoph. הֻמְכוּ pro הֻמַּכוּ *attenuati sunt* i. e. *perierunt* Job 24, 24.

מִכְלָא f. pl. מִכְלָאוֹת undè constr. מִכְלְאֹת; *caula, ovile* Ps. 50, 9. 78, 70. — Rad. כָּלָא.

מִכְלָה f. 1) *caula* (à rad. כָּלָה ut כָּלָא) Hab. 3, 17. — 2) pl. constr. מִכְלוֹת זָהָב (à rad. כָּלָה) *perfectiones auri* i. e. aurum perfectissimum, purissimum 2 Par. 4, 21.

מִכְלוֹל m. *perfectio*. Eze. 23, 12. 38, 4 : *vestiti perfectione* i. e. perfectè, ornâtissimè. — Rad. כָּלַל.

מִכְלַל m. *perfectio* constr. מִכְלַל Ps. 50, 2. — Rad. כָּלַל.

מַכֹּלֶת f. pro מַאֲכֹלֶת *cibus* 1 Reg. 5, 25 (11). — Rad. אָכַל.

מַכְמוֹר vid. מַכְמֹר.

מַכְמַנִּים m. pl. *thesauri;* constr. מִכְמַנֵּי Dan. 11, 43. — Rad. כמן in syr. et arab. *abscondit.*

מִכְמָס, מִכְמָשׂ, מִכְמָשׁ n. pr. oppidi in tribu Benjamin Esr. 2, 27 etc.

מִכְמָר m. *rete* venatoris Jes. 51, 20. — Rad. כָּמַר.

מַכְמֹר m. undè pl. מַכְמֹרִים.

מִכְמֶרֶת undè cum suff. מִכְמַרְתּוֹ, et מִכְמֹרֶת f. *rete* piscatoris Jes. 19, 8. Hab. 1, 15, 16. — Rad. כָּמַר.

מִכְמָשׂ, מִכְמָשׁ vid. מִכְמָס.

מִכְמְתָת n. pr. oppidi in confiniis Ephraïmi et Manassis Jos. 16, 6. 17, 7.

מַכְנַדְבַי n. pr. viri Esr. 10, 40.

מִכְנָס m. undè pl. vel dual. constr. מִכְנְסֵי *feminalia* sacerdotum Hebr. Ex. 28, 42. Eze. 44, 18 etc. — Rad. כָּנַס.

מֶכֶס m. (à rad. כָּסַס ut מֶמֶר à מָרַר) suff. מִכְסָם; pr. *numerus, supputatio,* hinc *census, tributum* Num. 31, 28. 37, 38 etc.

מִכְסָה f. undè constr. מִכְסַת; 1) *numerus* Ex. 12, 4. — 2) *pretium* emptionis Lev. 27. 23. — Rad. כָּסַס.

מִכְסֶה m. constr. מִכְסֵה; *tegumentum* Ex. 8, 13. Ex. 26, 14 etc. — Rad. כָּסָה.

מְכַסֶּיךָ m. pl. cum suff. (pr. part. Pih. verbi כָּסָה) *tegumentum* Jes. 14, 11 etc., indè *vestimentum* Jes. 23, 18, et *omentum* intestina tegens Ex. 29, 13. Lev. 9, 19.

מַכְפֵּלָה n. pr. loci in vicinia Hebron Gen. 23, 9 etc.

מָכַר (מוֹכְרִים pl. ; part. act. מֹכֵר ; inf. absol. מָכוֹר. constr. מְכוֹר, cum suff. מְכָרָם, מְכָרָהּ ; imp. cum ה parag. מִכְרָה, fut. יִמְכֹּר ; *vendidit* (conf. vicin. מוּר, מָחַר, מָהַר) Gen. 37, 27 etc. seq. בְּ pretii Amos 2, 6. Ps. 44, 13, spec. *vendidit* filiam, i. e. *despondit* eam Gen. 31, 15. Ex. 21, 7, it. *tradidit* populum hostibus Deut. 32, 30. Jud. 2, 14 etc.

Niph. נִמְכַּר ; part. pl. נִמְכָּרִים ; inf. cum suff. הִמָּכְרוֹ ; fut. יִמָּכֵר ; *venditus est* Lev. 25, 34. Jes. 50, 1 etc. *vendidit se* Lev. 25, 39. 42, 47.

Hithpah. הִתְמַכֵּר ; infin. cum suff. הִתְמַכְּרֵךְ ; fut. יִתְמַכֵּר ; *venditus est* Deut. 28, 68, *vendidit, tradidit se* 1 Reg. 21, 20 etc. — Deriv. מָכִיר, מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת et

מֶכֶר m. suff. מִכְרָם ; 1) *res venalis* Neh. 13, 16. — 2) *pretium* venditionis Num. 20, 19.

מַכָּר m. suff. מַכָּרוֹ ; pl. cum suff.

מַכָּרֶיכֶם; *notus, familiaris* 2 Reg. 12, 6, 8. — Rad. נָכַר.

מְכֶרָה masc. *fovea;* constr. מִכְרֵה Soph. 2, 9. — Rad. כָּרָה.

מִכְרָה f. (* à rad. כָּרַר ut vicin. מִגְרָה à radice גָּרַר) *, undè plural. מִכְרֹתֵיהֶם *gladii eorum* Gen. 49, 5; ità forsan, quamvis alii aliter intelligant. — Rad. כָּרַר, confer. cognat. כָּרָה, כּוּר.

מִכְרִי n. pr. viri 1 Par. 11, 36.

מִכְרָתִי n. gent. 1 Par, 11, 36.

מִכְשׁוֹל m. pl. מִכְשֹׁלִים; *offendiculum* Lev. 19, 14, trop. *incitamentum* ad malum, *illecebræ*, sed servatâ haud rarò offendiculi imagine Jes. 8, 14. Jer. 6, 21. Ps. 119, 165 etc., *offensio animi, scrupulus conscientiæ* 1 Sam. 25, 31.—Rad. כָּשַׁל.

מַכְשֵׁלָה f. pl. מַכְשֵׁלוֹת; 1) *offendiculum*, trop. Soph. 1, 3. — 2) *ruina* Jes. 3, 6.—Rad. כָּשַׁל.

מִכְתָּב m. constr. מִכְתַּב; 1) *scriptura* Ex. 32, 16. Deut. 10, 4. — 2) *scriptum*, spec. *epistola* 2 Par. 21, 12, *carmen* Jes. 38, 9.—Rad. כָּתַב.

מִכְתָּה f. *fractio;* suff. מִכְתָּתוֹ Jes. 30, 14.—Rad. כָּתַת.

מִכְתָּם m. forsan ut מִכְתָּב *scriptum*, spec. *carmen;* occurrit tantùm in titulis Ps. 16, 56-60, conf. Jes. 38, 9. — Rad. כָּתַם ut vicin. כָּתַב.

מַכְתֵּשׁ m. 1) *mortarium, pila* Prov. 27, 22. — 2) *alveolus* dentium Jud. 15, 19. — 3) n. pr. vallis propè Jerusalem Soph. 1, 11.—Rad. כָּתַשׁ.

מָלֵא et מָלָא, מָלְאִי, pl. מָלוּ; inf. constr, מְלֹאת, מְלֹאת et מְלוֹאת; fut. יִמְלָא; 1) *implevit, replevit, complevit* Gen. 1, 22. Jer. 16, 18 etc. —2) *impletus, plenus fuit* Jos. 3, 15, cum accus. rei, quâ quid plenum est Gen. 6, 13 sæpiùs, seq. מִן Jes. 2, 6, it. *expletus fuit* animus vindictâ sumptâ Ex. 15, 9, *completum est* temporis spatium Gen. 25, 24 etc.

Niph. נִמְלָא; fut. cum ה parag. אִמָּלְאָה; *impletus, plenus fuit*, cum accus. rei Gen. 6, 11. Ex. 1, 7 etc., cum מִן Eze. 32, 6, et לְ Hab. 2, 14, *expletus est* animus Eccl. 6, 7, *completum est* tempus Ex. 7, 21. Job 15, 32, sed 2 Sam. 23, 7 : *impletur ferro et hastâ* i. e. armatur, instruitur.

Pih. מִלֵּא, sed Jer. 51, 34 מִלְּאָ; part. מְמַלֵּא, infin. מַלֵּא et מַלֹּאת; fut. יְמַלֵּא, sed Job 8, 21 יְמַלֶּה; *implevit, complevit, explevit*, cum accus. rei quâ impletur, vel dupl. acc. rei implendæ et implentis 1 Reg. 18, 35. Jer. 51, 31 etc. — *Implevit manum alicujus* i. e. ministerio consecravit eum; in manus enim eorum qui ad sacerdotium erant initiandi tradebantur, tanquàm muneris sacri signum, sacrificiorum particulæ, instrumenta et vasa sacra, conf. Ex. 28, 41. 29, 9. 32, 29; *implevit manum suam Jehovæ* scil. muneribus i. e. larga obtulit munera 1 Par. 29, 5 etc. Cum altero verbo sit adv. *plenè, fortiter*. Jer. 4, 5 : *clamate et implete* i. c. *clamate fortiter*, it. *implevit post Jehovam, implevit ire post Jehovam* i. e. *plenè secutus est eum, perfectam obedientiam ipsi præstitit* Num. 14, 24. Deut. 1, 36 etc.

Puh. part. pl. מְמֻלָּאִים *impleti* scil. gemmis insertis Cant. 5, 14.

Hithp. fut. in pausâ יִתְמַלָּאוּן seq. עַל *pleno numero congregant se contra* (*me*) Job 16, 10.—Deriv. מְלֵאת, מְלוֹא, מְלוֹא, מְלוֹאִים et seq.

מְלֵא m. constr. מְלֵא, pl. מְלֵאִים, f. מְלֵאָה, constr. מְלֵאַת undè eum ׳ parag. מְלֵאָתִי, pl. מְלֵאוֹת; 1) *implens* cum acc. loci Jes. 6, 1. Jer. 23, 24. — 2) intrans. *plenus*, *repletus*. Gen. 23, 9: *pecunia plena* i. e. quantitate et numero integra; seq. acc. Deut. 6, 11 etc., gen. Jes. 1, 21. Jer. 6, 11. — 3) subst. *plenitudo* Ps. 73, 10. — 4) adv. *plenè* i. e. *plenâ voce* Jer. 12, 6, *pleno numero* Nah. 1, 10.

מְלֹא, מְלוֹא, et Eze. 41. 8: מְלוֹ; m. suff. מְלוֹאוֹ; 1) *plenitudo* Ex. 9, 8: 1 Reg. 17, 12 etc. — 2) *multitudo*, *turba* Gen. 48, 19. Jes. 31, 4 etc.

מְלֵאָה f. suff. מְלֵאָתְךָ; *plenitudo*, *abundantia*, spec. pars frumenti et vini quæ Deo erat offerenda Ex. 22, 28. Num. 18, 27. Deut. 22, 9.

מְלֵאָה f. undè constr. מְלֵאַת; pl. cum suff. מְלוֹאֹתָם; *impletio*, *insitio* gemmarum Ex. 28, 17, 20 etc.

מִלֻּאִים m. plur. et 1 Par. 29, 2 מִלּוּאִים; 1) *consecrationes* sacerdotum, pr. *impletiones* manuum (vid. Pih. verbi מָלֵא) Ex. 29, 22. Lev. 8, 33 etc. it. meton. *sacrificium consecrationis* Lev. 7, 37. 8, 28, 31.—2) *insitiones gemmarum* Ex. 25, 7. 35, 9.

מַלְאָךְ m. constr. מַלְאַךְ, eum suff. f. et ה parag. מַלְאָכָה; pl. מַלְאָכִים; constr. מַלְאֲכֵי; suff. מַלְאָכָיו; 1) *legatus*, *nuntius* 1 Sam. 16, 19. Job 1, 14 etc.—2) *nuntius Dei* i. e. *angelus* Gen. 21, 17. Ex. 23, 20 etc., *propheta* Hag. 1, 13. Mal. 3, 1, etiam Jes. 42, 19 de prophetis et doctoribus à Deo missis, non autem, ut vult Gesenius, de Israële intelligend. est, tandem sacerdos Eccl. 5, 5. — Rad. לאך forsan ut vlein. הָלַךְ, יָלַךְ; præterea arab. in 4ª conjug. et æthiop. *misit*, *legavit*, et æthiop. in 5ª conj. *famulatus est*, *ministravit*.

מְלֶאכָה et מְלָאכָה fem. constr. מְלֶאכֶת et מְלֶכֶת; suff. מְלַאכְתּוֹ; pl. מְלָאכוֹת undè constr. מַלְאֲכוֹת; suff. מַלְאֲכוֹתֶיךָ; 1) pr. forsan *ministerium* (vid. rad. ad מַלְאָךְ), hinc *opus* Gen. 31, 11. Ex. 20, 9 etc. — 2) *res* alicujus *opere et labore* acquisita, *opes* Ex. 22, 7, 10, spec. *pecudes* Gen. 33, 14: 1 Sam. 15, 9.

מַלְאָכוּת fem. (à מַלְאָךְ) *legatio*; constr. מַלְאֲכוּת Hag. 1, 13.

מַלְאָכִי n. pr. prophetæ Mal. 1, 1.

מְלֵאת f. forsan *locus plenitudinis*, *omnibus bonis abundans* Cant. 5, 12, ità ut partiep. præeedens יֹשְׁבוֹת *sedentes* referendum sit ad יוֹנִים *columbas*, non autem ad עֵינָיו *oculos ejus*. — Rad. מָלֵא.

מַלְבּוּשׁ m. suff. f. מַלְבּוּשֵׁךְ; pl. eum suff. מַלְבּוּשֵׁיהֶם et מַלְבֻּשֵׁיהֶם; *indumentum*, *vestis* 1 Reg. 10, 5. Jes. 63, 3 etc. — Rad. לָבַשׁ.

מַלְבֵּן m. (denom. à לְבֵנָה) *fornax lateraria* Jer. 43, 9. Nah. 3, 14.

מִלָּה f. suff. מִלָּתִי; pl. מִלִּים et מִלִּין; suff. מִלֶּיךָ; 1) *verbum*, *sermo*, poët. 2 Sam. 23, 2. Ps. 19, 5 etc., meton. *objectum sermonis*, spec. irrisorii *dicterium* Job 30, 9. — 2) *res* (conf. דָּבָר) Job 32, 11.—Rad. מָלַל.

מְלוֹא, מְלוֹא, vid. מָלֵא.

מְלוֹא m. *vallum* vel *castellum cum vallo* terrâ lapidibusque *aggesto et oppleto* (coll. Chald. מְלֵיתָא). Spec. pars. arcis Jerusalem 2 Sam. 5, 9 : 1 Reg. 9, 15 etc., quæ forsan בֵּית מִלּוֹא dicitur 2 Reg. 12, 21 ; sed Jud. 9, 6, 20 מִלּוֹא castellum est Sichemi et בֵּית מִלּוֹא incolæ ejus.

מִלְאִים, vid. מְלֵאִים.

מַלּוּחַ m. (denom. à מֶלַח) *halimus atriplex* (Linæi (*arroche*) planta salsuginosa, cujus folia comedebant pauperes Job 30, 4.

מַלּוּךְ, מַלּוּכִי et מְלִיכוּ n. pr. viror. Esr. 10, 29 etc.

מְלוּכָה et מְלֻכָה f. *regnum*, *regia dignitas* Ps. 22, 29 etc. עָשָׂה מְלוּכָה *imperium exercuit, regnavit* 1 Reg. 21, 7.—Rad. מָלַךְ.

מַלּוּכִי vid. מַלּוּךְ.

מָלוֹן m. constr. מְלוֹן ; *locus ubi pernoctatur*, *diversorium*, *hospitium* Gen. 42, 27. Jes. 10, 29 etc.—Rad. לוּן.

מְלוּנָה f. *tuguriolum* in quo pernoctat horti custos Jes. 1, 8, it. *lectus pensilis*, ex arboribus suspensus Jes. 24, 20.—Rad. לוּן.

מָלַח ; 1) *evanuit* ut fumus (vid. Niph.) sed, quidquid dicant nonnulli, silente etymologiâ. — 2) ut vicin. פָּלַח *fidit*, *dissecuit*, undè מְלָחִים.— 3) denom. à מֶלַח undè fut. תִּמְלַח *sale asperges* Lev. 2, 13.

Niph. נִמְלַח *evanuit* ut fumus Jes. 51, 6.

Puh. part. מְמֻלָּח *salitum*, *salsum* Ex. 30, 35.

Hoph. præt. fem. הָמְלְחָה, infin. הָמְלַח : *sale conspersus*, vel *aquâ salsâ lotus est* infans recens natus Eze. 16, 4.

מֶלַח m. Gen. 19, 26 etc. *mare salis* i. e. mortuum seu lacus Asphaltites Gen. 14, 3 etc. *Fœdus salis* i. e. perpetuum, incorruptibile ut sal Num. 18, 19. — Indè verbum מָלַח, מַלּוּחַ et seq.

מַלָּח m. undè plur. מַלָּחִים *nautæ* Eze. 27, 9 etc.

מְלֵחָה f. *terra salsa*, ideò *sterilis* Ps. 107, 34. Job 39, 6 etc.

מְלָחִים m. pl. *vestes scissæ*, *dilaceratæ* Jer. 38, 11, 12.—Rad. מָלַח.

מִלְחָמָה f. et 1 Sam. 13, 22 מִלְחָמֶת ; suff. מִלְחַמְתּוֹ ; pl. מִלְחָמוֹת, constr. מִלְחֲמוֹת ; 1) *bellum* Gen. 14, 2 etc., meton. *arma* Ps. 76, 4. — 2) *pugna*, *prælium* Ex. 13, 17. Job 39, 25.— 3) *felix exitus belli*, *victoria* Eccl. 9, 11.—Rad. לָחַם.

מָלַט 1) ut vicin. פָּלַט, pr. forsan *excidit*, *elapsus est*. — 2) ut in syr. *levit*, *oblevit*. Indè

Niph. נִמְלַט ; part. נִמְלָט, cum ה parag. נִמְלָטָה ; inf. et imp. הִמָּלֵט ; fut. יִמָּלֵט ; 1) *eripuit se*, *evasit* Gen. 19, 19. Prov. 11, 21 etc., rarò *liberatus est* Ps. 22, 6. — 2) *festinanter discessit* 1 Sam. 20, 29.

Pih. מִלֵּט et מִלַּט ; part. מְמַלֵּט ; pl. מְמַלְּטִים ; inf. מַלֵּט, imp. cum ה parag. מַלְּטָה ; fut. יְמַלֵּט ; 1) *excidere*, *elabi fecit*, *eripuit*, *liberavit* è periculo 1 Reg. 1, 12. Job 6, 23 etc. — 2) *exclusit ova*, *peperit* Jes. 34, 15.

Hiph. הִמְלִיט ; 1) *eripuit* Jes. 31. 5. — 2) *peperit* 66, 7.

Hithp. fut. conv. cum ה parag. וְאֶתְמַלְּטָה Job 19, 20 ubi : *evasi cum cute dentium meorum*, proverb. est, pro : tot tantisque plagis affectus sum, ut vix quidquam sani remanserit in corpore meo ; pl. in pausâ יִתְמַלְּטוּ *proripiunt se, prosiliunt* Job 41, 11. — Indè

מֶלֶט m. *cæmentum* Jer. 43, 9.

מְלַטְיָה n. pr. viri Neh. 3, 7.

מְלִיכוּ vid. מָלוֹךְ.

מְלִילָה f. undè pl. מְלִילוֹת *spicæ* pr. *abscissæ* Deut. 23, 26. — Rad. מָלַל.

מְלִיצָה, מְלִיץ vid. in לוּץ.

מָלַךְ ; part. act. מֹלֵךְ, f. מֹלֶכֶת ; inf. absol. מָלֹךְ, constr. מְלֹךְ, cum suff. מָלְכוֹ ; imp. מְלֹךְ, cum Makkaph מְלָךְ־, f. מָלְכִי Jud. 9, 10 in Keri, ubi Chethib habet מְלוֹכִי ; fut. יִמְלֹךְ ; 1) *rex fuit*, *regnavit* Jos. 13, 12. Ps. 47, 9 etc. — 2) *rex factus*, *regnum adeptus est* 2 Sam. 15, 10 etc.

Niph. fut. conv. וַיִּמָּלֵךְ *et consilium iniit* ex usu chald. et syr, Neh. 5, 7.

Hiph. הִמְלִיךְ ; part. מַמְלִיךְ ; inf. et imp. הַמְלִיךְ ; fut. יַמְלִיךְ, conv. וַיַּמְלֵךְ ; *regnare fecit*, *regem constituit* seq. acc. pers. 1 Reg. 15, 35 etc., לְ 1 Par. 29, 22. — Hoph. הָמְלַךְ *rex constitutus est* Dan. 9, 1. — Deriv. מַמְלָכָה, מְלֻכָּה, מַלְכָּה, מְלוּכָה, מַמְלָכוּת et

מֶלֶךְ m. suff. מַלְכִּי ; pl. מְלָכִים, sed Prov. 31, 3 מְלָכִין, et 2 Sam. 11, 1 מְלָאכִים ; constr. מַלְכֵי, suff. מַלְכֵיהֶם, מַלְכֵינוּ ; 1) *rex* Gen. 14, 1 etc. — 2) quandoque *magistratus superior* quivis, *princeps*, *dynasta* Gen. 36, 31. Deut. 33, 5. Ps. 119, 46. *Rex regum* i. e. rex Babyloniæ Eze. 26, 7, *rex magnus* i. e. rex Assyriæ Jes. 36, 4. — 3) n. pr. viri 1 Par. 8, 35 etc. — Rad. מָלַךְ.

מֹלֶךְ ubique cum artic. הַמֹּלֶךְ it. מַלְכָּם et מַלְכָּם, *Molochus* idolum Ammonitarum probab. *Saturnus* Lev. 18, 21 etc.

מַלְכָּדָה fem. *decipula*, *tendicula* ; suff. מַלְכָּדְתּוֹ Job 18, 10. — Rad. לָכַד.

מַלְכָּה f. constr. מַלְכַּת, pl. מְלָכוֹת ; *regina* 1 Reg. 10, 10. Esth. 1, 9 etc. — Rad. מָלַךְ.

מִלְכָּה n. pr. mul. Gen. 11, 29 etc.

מִלְכָּה vid. מְלוּכָה.

מַלְכוּת fem. suff. מַלְכוּתוֹ ; plur. מַלְכֻיּוֹת ; 1) *regnum*, *imperium regium* Dan. 1, 1. Esth. 1, 9 etc., meton. *ornatus regius* Esth. 5, 1. — 2) *regnum* i. e. regio populusque regi parens Dan. 8, 22. 9, 1 : 2 Par. 21, 17. — Rad. מָלַךְ.

מַלְכִּיאֵל n. pr. viri Gen. 46, 17. Nom. patron. מַלְכִּיאֵלִי Num. 16, 45.

מַלְכִּיָּה et מַלְכִּיָּהוּ n. pr. viror. Esr. 10, 31. Neh. 8, 4 etc.

מַלְכִּי־צֶדֶק n. pr. viri Gen. 14, 18. Ps. 110, 4.

מַלְכִּירָם n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

מַלְכִּי־שׁוּעַ et מַלְכִּישׁוּעַ n. pr. viri 1 Sam. 14, 49 : 1 Par. 8, 33 et

מַלְכָּם n. pr. 1) idoli (vid. מֹלֶךְ) Jer. 49, 1, 3, sed Soph. 1, 5. Amos 1, 15 est *rex eorum*. 2) n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

מִלְכָּם n. pr. ut מֹלֶךְ, 1 Reg. 11, 5 etc.

מַלְכָּן forsan n. pr. ut מֹלֶךְ, 2 Sam. 12, 31 in Chethib, ubi Keri habet מַלְבֵּן.

מַלְכָּת f. *regina*, undè Jer. 7, 18. 44, 17—19: *regina cœli* i. e. vel *luna* vel *Astarte* i. e. Venus planeta.

מַלְכָּת n. pr. mul. 1 Par. 7, 18.

מָלַל 1) *locutus est* poët., part. act. מוֹלֵל Prov. 6, 13.— 2) ut vicin. נָמַל, מוּל *abscissus est.*

Pih. מִלֵּל; fut. יְמַלֵּל; *elocutus est* seq. acc. aliquid Ps. 106, 2. Job 8, 2. 33, 2, it. *dixit* Gen. Gen. 21, 7. — מִלֵּל vid. in מוּל. — Deriv. מִלָּה, מְלִילָה.

מִלַּלַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

מַלְמָד vel מַלְמֵד m. undè constr. מַלְמַד הַבָּקָר *stimulus boum* Jud. 3, 31. — Rad. לָמַד.

מַלָּץ undè Niph. pl. נִמְלָצוּ *dulcia, suavia sunt* eloquia Ps. 119, 103.

מֶלְצַר m. cum art. הַמֶּלְצַר forsan *promus* Dan 1, 11, 16. Conf. pers. מלשר *præfectus vini*, vel מאלשר *præfectus thesauri.*

מָלַק *ungue secuit, laceravit* (conf. vicin. פָּרַק) Lev. 1, 15. 5, 8; ità veter. interpr. nec obstat quod dicitur 5, 8: וְלֹא יַבְדִּיל; caput enim avis ungue secare poterat sacerdos, quin illud sejungeret.

מַלְקוֹחַ m. 1) *captura, præda* Num. 31, 11. Jes. 49, 24 etc. — 2) dual. מַלְקָחַיִם *ambæ fauces* Ps. 22, 16; ità vulgò, quidam, et forsan rectiùs *utraque mandibula* quâ cibus capitur. — Rad. לָקַח.

מַלְקוֹשׁ m. *pluvia serotina* juxta annum Hebr., sed juxta nostrum *pluvia verna* quæ Martio et Aprili ante messem cadit Deut. 11, 14. Jer. 3, 3 etc. — Rad. לָקַשׁ.

מֶלְקָחַיִם m. dual. 1) *forceps* Jes. 6, 6. — 2) *emunctorium* 1 Reg. 7, 49: 2 Par. 4, 21. — Rad. לָקַח.

מַלְקָחַיִם m. *emunctorium* Ex. 25, 38. Num. 4, 9 etc. — Rad. לָקַח.

מַלְתָּחָה f. *vestiarium* 2 Reg. 10, 22. — Rad. לתח forsan ut vicin. מָתַח *extendit.*

מַלְתִּי n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

מַלְתָּעוֹת plur. fem. undè constr. מֶלְתָּעוֹת; it. litteris transpositis, מִתְלָעוֹת; *mordices* poët. pro *dentibus* Joël 1, 6. Ps, 58, 7 etc. — Rad. לתע ut in arab (latagh) *momordit.*

מַמְגֵּרָה f. (cum Daguesch. euphon. in מ) undè pl. מַמְגֵּרוֹת *loca, ædificia* in quibus sunt *granaria* seu *cellæ granariæ* Joël 1, 17. — Denom. est à מְגוּרָה q. v.

מָמַד m. (à rad. מָדַד ut סֹבֶב à מָסַב) *mensura;* pl. cum suff. מְמַדֶּיהָ Job 38, 5.

מְמוּכָן n. pr. viri Esth. 1, 14 etc.

מָמוֹת m. undè pl. מְמוֹתִים, constr. מְמוֹתֵי; 1) *mortes* Jer. 16, 4, Eze. 28, 8. — 2) *interfecti* 2 Reg. 11, 2 in Chethib, ubi in Keri מוּמָתִים. — Rad. מות.

מַמְזֵר m. *spurius, nothus* Deut. 23, 3, et metaph. *extraneus* Zach. 9, 6.— Rad. מזר ut נָזַר, vel זור.

מִמְכַּר masc. constr. מִמְכַּר; plur. מִמְכָּרִים; 1) *venditio* Lev. 25, 27, 29, 50.—2) *res vendita* Lev. 25, 25. Eze. 7, 13. — 3) *res venalis* Lev. 25, 24. Neh. 13, 20.—4) *pretium rerum venditarum.* Deut. 18, 8, ubi sensus to-

tius commatis videtur hic esse : omnes Levitæ qui Hierosolymam veniunt, ibi Deo ministrandi causâ, ex æquo participare possunt omnibus quæ ex oblationibus illis obveniunt; non autem tenentur ut alius cum alio dividat, et ea partiatur bona, quæ à majoribus tanquam propria possidet. — Rad. מָכַר.

מִמְכֶּרֶת f. *venditio* Lev. 25, 42.

מַמְלָכָה f. constr. מַמְלֶכֶת; suff. מַמְלַכְתּוֹ; plur. מַמְלָכוֹת, constr. מַמְלְכוֹת; *regnum, imperium* tùm de regiâ dignitate, tùm de regione quæ regi subditur Jos. 10, 2 : 1 Sam. 28, 17 etc. — Rad. מָלַךְ.

מַמְלָכוּת f. undè constr. מַמְלְכוּת; id. Jos. 13, 12. Jer. 26, 1 etc.

מִמְסָךְ masc. ut מֶזֶג, מֶסֶךְ *vinum mixtum* aromatibus Jes. 65, 11. Prov. 23, 30. — Rad. מָסַךְ.

מִמֶּן vid. מִן.

מֶמֶר m. (à rad. מָדַר, ut מֶכֶס à כָּסַס) *mœror* Prov. 17, 25.

מַמְרֵא n. pr. viri Gen. 14, 13 etc.

מַמְרֹרִים m. pl. (cum Daguesch. euph. in מ) *acerbitates* Job 9, 18.— Rad. מָרַר.

מִמְשַׁח m. *expansio*. Eze. 28, 14 : *Cherub extensionis* i. e. *extentus*, alis extensis. — Rad. מָשַׁח

מִמְשָׁל m. *dominatio* Dan. 11, 3, pl. מִמְשָׁלִים *dominatores* 1 Par. 26, 6. — Rad. מָשַׁל,

מֶמְשָׁלָה f. constr. מֶמְשֶׁלֶת; suff. מֶמְשַׁלְתּוֹ; pl. constr. מֶמְשְׁלוֹת, suff. מַמְשְׁלוֹתָיו; 1) *dominatus, dominium* Gen. 1, 16. Ps. 136, 8. — 2) *imperium, ditio* 2 Reg. 20, 13. — 3) *dominatores* 2 Par. 32, 9. — Rad. מָשַׁל.

מִמְשָׁק m. *locus possessus;* undè constr. מִמְשַׁק חָרוּל *locus urticis occupatus* Soph. 2, 9. — Rad. משק ut vicin. מָשַׁךְ *tenuit, occupavit.*

מַמְתַּקִּים m. pl. *dulcedines* Cant. 5, 16. Neh. 8, 10. — Rad. מָתַק.

מָן m. suff. מַנְּךָ vel מַנְךָ; *manna*, cibus Israëlitis in deserto à Deo datus Ex. 16, 31. Neh. 9, 20 etc. — Quoad etymon, probab. מָן in sermone vulgari usurpabatur pro מָה; nam Chaldæis, à quibus Israël. originem ducunt, מָן est *quid?* Huic etymo favet, quòd, ubi cibum istum viderunt, simul exclamarunt מָן הוּא (16, 15) quod sanè *quid istud?* vertendum est, cùm statim adjiciatur *nesciebant enim quid esset illud; et Moses dixit illis : cibus est quem vobis Jehova præbet comedendum.* Tandem hunc sensum habent omnes veter. interpr. Nonnulli recentiores referunt מָן ad rad. מנן i. q. in arab. et vicin. hebr. מָנָה *partitus est impertivit*, et interpretantur *donum*, sed minus rectè.

מֵן m. *pars*, undè constr. מִן (q. v, mox infrà); suff. מֶנִּי, undè cum מִן præf. מִמֶּנִּי pr. *à parte meî* (*de ma part*) Eze. 3, 17 etc. Plur. מֵנִים et מִנִּי *fides, chordæ* Ps. 45, 9. 150, 4; constr. מִנִּי *à, ab, ex*, pr. *à partibus* Jes. 30, 11. — Rad. מָנַן.

מִן et מִ, seq. guttur. מֵ rarò מִ; poët. מִנִּי et מִנֵּי; suff. מִנִּי, in pausâ מֶנִּי; מֶנְהוּ, מִנֵּהוּ, מִמֶּנִּי (vid. מֵן) מִמֶּנּוּ, מִמֶּךָ; מִמֶּנּוּ (pro מִמֶּנְנוּ) *à nobis*, et (pro מִמֶּנְּהוּ) *ab illo*: מִמֶּנָּה,

מִכֶּם; מֵהֵן; מִנְּהֶם, מִמֵּךְ, מִמְּךָ. Innumeros ferè quibus gaudet hoc vocabulum significatus, quosque è contextu perfacilè dignoscere est, ad seq. tanquàm præcipuos, reducimus; 1) pr. *pars* alicujus rei, utpotè constr. nominis מֵן, hinc præp. *partitiva, è, ex, à, ab* Ex. 18, 25. Job 5, 1 etc. — 2) notio *egrediendi, recedendi, amovendi ex* aliquâ re, *ab* aliquo loco, et translatè ad tempus, de termino à quo, *indè ab, ex, post;* hinc usurpatur special. de *materiâ ex* quâ aliquid fit, aliquis prodit, de *ortu*, de *auctore* et *causâ efficiente*, de *instrumento*, de *ratione propter* quam aliquid fit, de *lege, præcepto, ex* quo aliquid fit (conf. lat. *ex* more, *ex* lege, *ex* fœdere) Eze. 7, 27 : 2 Par. 36, 12. Ab istis signif., naturâ duce, deducuntur *procul à* Num. 15, 24. Prov. 20, 3, *absque, sine* Gen. 27, 39. Jes. 14, 19 etc., *præter, exceptò* 2 Sam. 13, 16 : 1 Par. 29, 3. — 3) sensu *comparativo* est *præ, magis quàm* Gen. 19, 9. Jud. 2, 19 etc. — 4) Infinitivo præmissum *propterea quod, quià* Deut. 7, 8, *ex quo*, de tempore 1 Par. 8, 8 etc., sed multò frequentiùs *ità ut non*, et passim ponitur pro מִהְיוֹת *ità ut non sim, sis, sit* etc. 1 Sam. 25, 23. Jes. 17, 1. Jer. 48, 2 etc.—5) semel seq. fut. conjunct. *ne* Deut. 33, 11.—Cum præf. לְמִן *indè ab* pr. ut gall. *à partir de* Ex. 9, 18. Jud. 19, 30 etc.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) ut מֵעִם pr. *à propè, è viciniâ (d'auprès, d'avec)*, hinc simpliciter *à, ab, è, ex* Gen. 8, 8. Ps. 22, 26 etc.

מְנָאוֹת pl. à מְנָת q. v.

מַנְגִּינָה fem. *canticum* spec. irrisorium, *dicterium* Thren. 3, 63. — Rad. נָגַן.

מָנָה; part. act. מוֹנֶה; inf. constr. מְנוֹת; imp. מְנֵה; fut. יִמְנֶה; pr., ut innuit Pih., *partitus est, impertivit* (vicin. est מנה), hinc 1) *attribuit, assignavit* Jes. 65, 12.—2) *paravit, constituit* exercitum 1 Reg. 20, 25.—3) *numeravit, supputavit* Gen. 13, 16. Jer. 33, 13 etc.

Niph. נִמְנָה; infin. הִמָּנוֹת; fut. יִמָּנֶה; *numeratus est* Gen. 13, 16. Eccl. 1, 15, seq. אֵת, *annumeratus est* Jes. 53, 12.

Pih. מִנָּה; imp. apoc. מַן pro מַנֵּה; fut. apoc. יְמַן; 1) *impertivit, assignavit* Dan. 1, 5. Job 7, 3.—2) *constituit* Jon. 2, 1. 4, 6, *jussit, fecit ut* Ps. 61, 8, seq. עַל *præfecit* Dan. 1, 11.

Puh. part. act. מְמֻנִּים *præfecti* 1 Chron. 9, 29. — Deriv. מְנִי, מְנָת et seq.

מָנֶה m. pl. מָנִים; pr. *pars, numerus*, spec. *mina*, pondus centum siclorum, quantùm ex 1 Reg. 10, 17, collat. 2 Par. 9, 16, colligi potest. Eze. 45, 12 : *viginti sicli, quinque et viginti sicli, quindecim sicli erit vobis mina;* al. de triplici minâ, 20, 25 et 15 siclorum intelligunt, al. de unâ 60 siclorum, sed minùs rectè.

מָנָה f. constr. מְנַת; plur. מָנוֹת; suff. מָנוֹתֶיהָ; 1) *pars, portio* Ex. 29, 26. Neh. 8, 10 etc. — 2) *sors* Jer. 13, 25.

מֹנֶה m. undè pl. מֹנִים *partes* i. e. *vices* Gen. 31, 7, 41.

מִנְהָג m. *vectura;* constr. מִנְהַג 2 Reg. 9, 20. — Rad. נָהַג.

מְנַהֲרוֹת f. undè pl. מְנַהֲרוֹת forsan *loca ab aquis effossa*, al. *cavernæ* Jud. 6, 2.—Rad. נָהַר.

מְנוֹד m. *agitatio* capitis, gestas irridentium, hinc meton. *objectum irrisionis*; constr. מְנוֹד Ps. 44, 15.—Rad. נוד.

מְנוֹחַ m. constr. מְנוֹחַ; 1) *locus quietis* Gen. 8, 9. Jes. 34, 14 etc. *Locum quietis quærere* mulieri i. e. matrimonium Ruth 3, 1.—2) *quies* Thren. 1, 3.—3) n. pr. viri Jud. 13, 2 seq.—Rad. נוּחַ.

מְנוּחַ m. undè pl. cum suff. chald. in pausâ מְנוּחֵיכִי *loca quietis tuæ* Ps. 116, 7.—Rad. נוּחַ.

מְנוּחָה f. et מְנֻחָה; suff. מְנוּחָתִי; pl. מְנוּחוֹת; 1) *locus quietis* Num. 10, 33. Mich. 2, 10 etc., hinc *domicilium* Jes. 11, 10.—2) *quies* Jer. 45, 3. Ps. 23, 2.—Rad. נוּחַ.

מָנוֹן *soboles*, (vid. נוּן et נִין) ità Hebræi interpr., undè Prov. 29, 21: *delicatè tractans servum suum à pueritiâ, posteà* servus iste *erit* (volet esse) *soboles, filius familiæ*. Vulgat. *contumax*, quasi legisset מָדוֹן *contentio, rixa*, et esset abstractum pro concreto.* Quibusdam est *beneficiorum exprobrator*, collat. arab. منّ (manna) *exprobravit benefacta*; verùm etymon istud, et contextui minùs aptum et longiùs petitum videtur. Itaque si ad arab. dialectum confugiendum sit, malim conferre منن (mannoun) *dimissio è servitute*, totumquè hemistichium exponere: *posteà erit dimissio* i. e. cogeris illum manumittere. Sed præstat Judæorum interpretatio.*

מָנוֹס et מָנוֹס m. suff. מְנוֹסִי; 1) *refugium* Ps. 142, 5. Job 11, 20.—2) *fuga* Jer. 46, 5.—Rad. נוס.

מְנוּסָה f. constr. מְנֻסַת; *fuga* Lev. 26, 36. Jes. 52, 12.—Rad. נוס.

מָנוֹר m. *jugum* pr. *aratorium*, hinc de textorio, dicitur; constr. מְנוֹר 1 Sam. 17, 17: 2 Sam. 21, 19.—Rad. נִיר.

מְנוֹרָה fem. constr. מְנוֹרַת; plur. מְנֹרוֹת; *vas, receptaculum lucis*, spec. *candelabrum* sacrum Ex. 25, 31: 1 Reg. 7, 49 etc.—Rad. נוּר.

מְנַזְּרִים m.pl. (cum Daguesch euph. in נ) ut נְזִירִים *principes* Nah. 3, 17.—*Ità vulgò; Maurero (Comment. in Proph. Minores) מִ seq. Dag. est pro part. מִן *de*; undè verba מְנַזְּרֵיךְ כָּאַרְבֶּה expedit: «*De principibus tuis* i. e. principum tuorum sunt tam multi *ut locustæ*;» quòd nimis contortum videtur. Nobis verò מְנַזְּרִים sunt, non *principes*, sed *secundi à principe*, quemadmodùm מְגֹאָל est *proximus post* גֹּאֵל. Cæterùm favet huic explanationi orationis series, cùm propheta gradatim àgat primùm de *mercatoribus* (vers. 16), tùm de *proximis à principibus*, tandem de *principibus* ipsis (טַפְסְרֵיךְ).*—Rad. נָזַר.

מִנְחָה f. constr. מִנְחַת; suff. מִנְחָתוֹ; pl. cum suff. מִנְחֹתֵיכֶם; *donum**pr. ab inferiore superiori *adductum, oblatum* Gen. 32, 14 etc.*, hinc spec. *oblatio, sacrificium* Gen. 4, 3, 4, 5, maximè incruentum oppos. זֶבַח, Lev. 2, 1. Jer. 17, 26 etc., it. *tributum* solvendum 2 Sam. 8, 2 etc.—Rad. נָחָה, non autem מנח ut volunt, collat. arab. منح *donavit*.

מְנַחֵם n. pr. viri 2 Reg. 15, 17.

מְנַחַת n. pr. 1) viri Gen. 36, 23.— 2) loci ignoti 1 Par. 8, 6.

מְנִי m. cum artic. n. pr. idoli Jes. 65, 11; plerisque est *luna*, gr. μήνη, quæ priscis gentibus maximè Ægyptiis colebatur ut faustum sidus; al. *Venus*; conf. arab. مَنِيَّة (maniiath) *fatum, fortuna*.—Rad. מָנָה cui origini alluditur Jes. 65, 12.

מִנִּי 1) poët. pro מִן addito י parag. Jud. 5, 14. Jes. 46, 3. — 2) n. pr. *Armenia*, vel *Armeniæ provincia* Jer. 51, 27, et juxta quosd. Ps. 45, 9, sed vid. מִן.

מִנִּית vid. מְנָת.

מִנִּים vid. מִן.

מִנְיָמִין vid. מִימִין.

מִנִּית n. pr. oppidi in finibus Ammonitarum Jud. 11, 33. Eze. 27, 17.

מִנְלָה m. undè Job 15, 29: מִנְלָם *perfectio eorum;* ità Hebræi, Vulgat. *radix;* Schultens (Comment. in Job) *prosperitas,* collat. arab. نَيْل, نَال, مَنَال *facultates, opes;* quod contextui congruit, sed haud satis firmum est etymon. Suspicatur Gesenius, et haud malè quidem, cum uno codice reponendum מִכְלָם (à מִכְלָה i. q. מִכְלָא) *caula* et poët. *greges eorum.* —Rad. נָלָה.

מָנַע; part. act. מֹנֵעַ; imp. מְנַע; fut. יִמְנַע; 1) *inhibuit, cohibuit* Eze. 31, 15. — 2) *prohibuit, arcuit* Num. 24, 11. Prov. 1, 15. — 3) *denegavit* Gen. 30, 2. Ps. 84, 12 etc.

Niph. נִמְנַע; fut. יִמָּנַע; 1) *cohibitus, retentus est* Jer. 3, 3, *cohiberi se passus est* Num. 22, 16.—2) *ablatus, ereptus est* Job 38, 15.

מַנְעוּל m. pl. cum suff. מַנְעֻלָיו; *pessulus, sera* Neh. 3, 3. Cant. 5, 5. — Rad. נָעַל.

מִנְעָל m. undè cum suff. in pausâ מִנְעָלֶךָ id. Deut. 33, 25, sic vers. Arab., favet contextus; vulgò tamen *calceus.*

מַנְעַמִּים m. pl. *deliciæ, cupediæ* Ps. 141, 4. — Rad. נָעַם.

מְנַעֲנְעִים m. pl. instr. music. Vulg. *sistra* 2 Sam. 6, 5.—Rad. נוּעַ *moveri, concuti,* sic gr. σείστρον à σείω *moveo, quatio.*

מִנְקִית f. undè pl. מְנַקִּיּוֹת *paterœ libatoriæ* Ex. 25, 29. Num. 4, 7.—Rad. נָקָה.

מְנֻקֶּת vid. Hiph. יָנַק.

מְנַשֶּׁה n. pr. viror. Gen. 41, 51 etc. Nom. patron. מְנַשִּׁי Deut. 4, 43.

מְנָת f. pro מְנָאת; pl. מְנָאוֹת et מְנִיּוֹת; *pars, portio* Neh. 12, 44, 47. Ps. 11, 6 etc. — Rad. מָנָה.

מֶס m. *dissolutus* i. e. calamitatibus *confectus* Job 6, 14.—Rad. מָסַס.

מַס m. pl. מִסִּים; *tributum manibus præstandum, opera serva, angaria* Ex. 1, 11. Jos. 17, 13.—Rad. מָסַס, non autem ut vult Gesenius נָסַס, vid. quæ dixi in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exode, *pag.* 6, 7.—* Adde quòd מָסַס idem valere posse quod rad. vicin. נָשָׂא à quo מַשָּׂא *portatio, onus, donum, tributum.* *

מִסַּב m. suff. מְסִבּוֹ; pl. מְסִבִּים, f. מְסִבּוֹת; 1) subst. *triclinium circulare, pulvinaria in orbem posita* more Orientalium Cant. 1, 12. — 2) adv. *circumcircà* 1 Reg. 6, 29. Job 37, 12.

— 3) præp. *circa* 2 Reg. 23, 5. — Rad. סָבַב.

מַסְגֵּר m. pr. part. Hiph. rad. סָגַר, *claudens*, hinc 1) *claustrum*, *carcer* Jes. 24, 22. Ps. 142, 8. — 2) *claustrarius*, *claustra faciens* 2 Reg. 24, 14. Jer. 24, 1 etc.

מִסְגֶּרֶת f. suff. מִסְגַּרְתּוֹ; pl. מִסְגֵּרוֹת; suff. מִסְגְּרֹתֵיהֶם et מִסְגַּרְתֵּיהֶם; 1) *margo* (*rebord*) Ex. 25, 25 seq. 37, 14. — 2) pl. *claustra* poët. de urbibus munitis 2 Sam. 22, 46. Mich. 7. Ps. 18, 46, — 3) ornamenta in basibus lacûs æneî, forsan *scuti* formam referentia 1 Reg. 7, 28 etc. — Rad. סָגַר.

מַסָּד m. *fundamentum* ædificii 1 Reg. 7, 9. — Rad. יָסַד.

מִסְדְּרוֹן m. (denom. à סֵדֶר) *porticus*, à columnarum *ordinibus* dictus; cum ה locali מִסְדְּרוֹנָה Jud. 3, 23.

מַסָּה; ut vicin. מַסַּס.

Hiph. הִמְסָה; plur. הִמְסִיו formâ chald. pro הִמְסוּ; fut. יִמַּס, conv. וַיִּמַּס, cum suff. יְמַסֵּם; *liquefecit*, *dissolvit*, Ps. 6, 7. 39, 12 etc.; trop. *pavorem injecit* Jos. 14, 8.

מַסָּה f. (pro מַנְסָה) constr. מַסַּת; pl. מַסּוֹת; 1) *tentatio*, *probatio*, de admirandis facinoribus quibus Deus aliquem explorat et excitat Deut. 4, 34 etc. it., *calamitas*, *tentandi* causâ divinitùs demissâ Job 9, 23 — sed 2) *tentatio Dei* i. c. questus contra Deum Ps. 95, 8, undè — 3) n. pr. loci in deserto, ubi Hebræi Jehovam tentârunt et irritaverunt Ex. 17, 7. Deut. 6, 16 etc. it., juxta quosdam, Ps. 95, 8. — Rad. נָסָה.

מַסָּה f. *donum*, *tributum*, etsi alii aliter; constr. מַסַּת Deut. 16, 10. — Rad. מָסַס de quâ adnotata vid. in מַס.

מַסְוֶה m. *velamen*, *velum* Ex. 34, 33-35. — Rad. סוה.

מְסוּכָה f. *sepes*, *sepimentum* Mich. 7, 4. — Rad. סוּךְ ut vicin. שׂוּךְ.

מַסָּה m. *amotio*, *depulsio* 2 Reg. 11, 6. — Rad. נָסַח.

מִסְחָר m. *mercatus*; constr. מִסְחַר 1 Reg. 10, 15. — Rad. סָחַר.

מָסַךְ; inf. constr. מְסֹךְ; *miscuit* Jes. 5, 22. Ps. 102, 10 etc. — Deriv. et

מֶסֶךְ m. *potus mixtus* Ps. 75, 9.

מָסָךְ m. constr. מָסַךְ; *tegumentum* 2 Sam. 17, 19: spec. *velum*, *aulæum* tabernaculi sacri Ex. 26, 36 etc. — Jes. 22, 8: *retegere velum Judæ* i. e. eum quasi virginem, cui velum removent viri protervi, ignominiæ exponere. — Rad. סָכַךְ.

מְסָכָה f. *operimentum*; cum suff. in pausâ מְסָכָתְךָ Eze. 28, 13. — Rad. סָכַךְ.

מַסֵּכָה f. constr. מַסֵּכַת; pl. מַסֵּכוֹת, suff. מַסֵּכֹתָם; 1) *fusura*, *fusio* Ex. 32, 4 etc., meton. *idolum fusum* Deut. 9, 12 etc. — 2) *libatio*, hinc *fœdus* Jes 30, 1. — 3) *operimentum* Jes. 25, 7. — Rad. נָסַךְ.

מִסְכֵּן m. *pauper*, *miser* Eccl. 4, 13. 9, 15. — Rad. סָכַן.

מִסְכֵּנוּת seu מִסְכֵּנֻת f. *paupertas*, *miseria* Deut. 8, 9. — Rad. סָכַן.

מִסְכְּנוֹת f. plur. per metathes. מִכְנְסוֹת *penaria* Ex. 1, 11 etc. — Rad. כָּנַס.

מַסֶּכֶת f. *stamen*, *tela textoris* Jud. 16, 13, 14. — Rad. נָסַךְ.

מִסְלָה f. constr. מִסְלַת; pl. מִסְלוֹת;

1) *aggesta via*, hinc *via publica* Num. 20, 19. Jes. 40, 3 etc., trop. *vitæ ratio* Ps. 84, 6. Prov. 16, 17. — 2) *gradus, scala* 2 Par. 9, 11. — Rad. סָלַל.

מְסִלּוֹל m. *via aggesta* i. e. publica Jes. 35, 8.— Rad. סָלַל.

מַסְמֵר m. undè plur. מַסְמְרִים, מַסְמֵרִים, f. מַסְמְרוֹת *clavi* Jes. 41, 7. Jer. 10, 4 etc.—Rad. סָמַר.

מָסַס *liquefactus est, contabuit* (conf. vicin. מָאַס, מָסָה); infin. constr. מְסֹס Jes. 10, 18.

Niph. נָמַס, in pausâ נָמָס, plur. נָמַסּוּ; part. נָמַס pro נָמָס; inf. הִמֵּס; fut. יִמַּס, pl. יִמַּסּוּ; 1) *liquefactus est* Ex. 16, 21. Ps. 68, 3, hyperbol. de montibus Jes. 34, 3, de vinculis quæ soluta de manibus decidunt Jud. 15, 14. — 2) *confectus est* pavòre Deut. 20, 8. Jos. 2, 11 etc., dolore, mœrore Ps. 22, 15. 112, 10.

Hiph. הֶמְסוּ *confectum* pavore *reddiderunt* Deut. 1, 28.— Deriv. מָס, תֵּמֶס, מִסָּה, מַס.

מַסָּע m. Job 41, 18: חֲנִית מַסָּע *hasta profectionis, jaculationis, hasta missilis*, oppos. רֹמַח *hastæ* quæ manu tenebatur; ità plerique; quidam חֲנִית habent in statu absol. et מַסָּע vertunt *telum, sagitta* collat. arab. مِنْزَع id. à rad. נָזַע *attraxit sagittam in arcu*.—Rad. נָסַע.

מַסָּע m. pl. מַסָּעִים; constr. מַסְעֵי; 1) forsan *lapicidina* 1 Reg. 6, 7: אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע *lapis integer* (non cæsus) *lapicidinæ* i. e. lapis qualis è lapicidinâ eruitur. Tamen Vulgat. *lapides dolati*. Syr. *advecti*. — 2) *proficisci, movere castra* Num. 10, 2. Deut, 10, 11, *iter* Ex. 40, 38, Num. 10, 12, 28, *statio* agminis Num. 32, 2.—Rad. נָסַע.

מִסְעָד m. *fulcrum* (*épaulement*) 1 Reg. 10, 12.—Rad. סָעַד.

מִסְפֵּד masc. constr. מִסְפַּד; suff. מִסְפְּדִי; *planctus* Gen. 5, 10. Ps. 30, 12 etc.—Rad. סָפַד.

מִסְפּוֹא m. (pro מִסְפּוֹהּ) *pabulum* (*fourrage*) Gen. 24, 32. Jud. 19, 19 etc.—Rad. סָפָה.

מִסְפַּחַת f. * *eruptio, effluvium*, (differt à סַפַּחַת q. v.) Lev. 13, 6-8.* —Rad. סָפַח.

מִסְפָּחוֹת f. pl. suff. מִסְפְּחֹתֵיכֶם; *pulvilli, cervicalia* Eze. 13, 18, 21. —Rad. סָפַח.

מִסְפָּר m. constr. מִסְפַּר; plur. מִסְפָּרִים undè constr. מִסְפְּרֵי; 1) *narratio* Jud. 7, 15. — 2) *numerus* Num. 1, 2 etc. Interdùm adv. *secundùm numerum, pro numero* Ex. 16, 16. Job 1, 5. *Homines numeri* i. e. *pauci*, qui facilè numerari possunt Gen. 34, 30. — 3) n. pr. viri Esr. 2, 2, qui etiam מִסְפֶּרֶת Neh. 7, 7.—Rad. סָפַר.

מָסַר undè infin. cum Makkaph מָסַר־; signif. incerta omninò est. Num. 31, 16: *En! istæ fuerunt filiis Israël*..... לִמְסָר־מַעַל בַּיהוָה *ad dandam, suppeditandam prævaricationem in Jovam*; ità communiter Hebræi interpr. ex usu chald. Vulgat. *prævaricari fecerunt* quod in idem incidit; al. ex syr. *ut auderent, aggrederentur defectionem*; Gesenius, etsi parùm probab. *ad deficiendum*

perfidè à Jehovâ i. q. לְמָעַל מַעַל quod in locis parall. Num. 5, 6 : 2. Par. 36, 14. Eze. 14, 13; suspicans מָסַר idem valere quod מָזַר et נָזַר *separavit, separavit se.*

Niph. fut. conv. וַיִּמָּסְרוּ vulgò *traditi sunt* Num. 31, 5. Vulgat. *dederunt*, vers. arab. Saadiæ cui adstipulatur Gesenius *segregati sunt;* Onkelos et Syr. *delecti*; LXX *enumerati*, quasi legissent וַיִּסָּפְרוּ, vel ex usu Samaritanorum quibus מָסַר est ut hebr. פָּקַד.

מֶסְרֶת f. (pro מַאֲסֶרֶת) *vinculum* Eze. 20, 27.—Rad. אָסַר.

מוּסָר m. *admonitio, castigatio* Job 33, 16.—Rad. יָסַר.

מִסְתּוֹר m. *latibulum, refugium* Jes. 4, 6.—Rad. יָסַר.

מִסְתָּר m. pl. מִסְתָּרִים; *latibulum*, spec. de loco insidiarum Jes. 45, 3. Ps. 10, 9 etc.—Rad. סָתַר.

מַעֲבֶה m. constr. מַעֲבֵה; *densitas* 1 Reg. 7, 46.—Rad. עָבָה.

מַעְבָּר m. undè constr. מַעְבַּר; 1) *locus transeundi*, de vado fluminis Gen. 32, 23, de faucibus montium 1 Sam. 13, 23.—2) *transitus* Jes. 30, 32.—Rad. עָבַר.

מַעֲבָרָה f. plur. מַעְבָּרוֹת; constr. מַעַבְרוֹת quod etiam absol. Jos. 2, 7 quasi à sing. מַעֲבֶרֶת; *locus transeundi*, spec. *vadum* Jos. 2, 7. Jes. 16, 2, *fauces* montium Jes. 10, 29. — Rad. עָבַר.

מַעֲגָל m. et מַעְגָּל; constr. מַעְגַּל; pl. מַעְגָּלִים undè constr. מַעְגְּלֵי; suff. מַעְגָּלֶיךָ; f. מַעֲגָלָה; pl. מַעֲגָלוֹת undè cum suff. מַעְגְּלוֹתָם, מַעְגְּלוֹתֶיךָ; 1) denom. à עֲגָלָה *carrago* munimentum ex plaustris 1 Sam. 17, 20. 26, 5, 7. — 2) *orbita* in quâ rotæ volvuntur Ps. 65, 12, hinc — 3) *via* ipsa Ps. 140, 6. Prov. 2, 18, trop. *agendi ratio* Ps. 23, 3. Prov. 2, 9 etc.— Rad. עָגַל.

מָעַד; part. act. מוֹעֵד undè pl. constr. מוֹעֲדֵי; fut. יִמְעַד; *vacillavit, nutavit* Ps. 18, 37. Job 12, 5 etc.— Prov. 25, 19 מוֹעֲדָה aliis est pro מוֹעֶדֶת part. f. *vacillans*, al. nom. absir. *vacillatio.*

Hiph. imp. in pausâ הַמְעַד *fac nutare* Ps. 69, 24.

מַעֲדַי n. pr. viri Esr. 10, 34.

מַעַדְיָה et מוֹעַדְיָה n. pr. viri Neh. 12, 5, 17.

מַעֲדַנִּים (à rad. עָדַן) undè pl. מַעֲדַנִּים et מַעֲדָנִים; constr. מַעֲדַנֵּי; plur. f. מַעֲדַנּוֹת; 1) *deliciæ, voluptas* Prov. 29, 17, hinc adv. *cum voluptate, hilari animo* 1 Sam. 15, 32.—2) *cibi delicati, cupediæ* Gen. 49, 20. Thren. 4, 5. — 3) forsan *vincula*, per metathes. pro מַעֲנַדּוֹת à rad. עָנַד Job 38, 31 : *vincula Pleiadum;* al. tamen *deliciæ Pleiadum* i. e. sidus Pleiadum amœnissimum. Vid. כִּימָה.

מַעֲדֵר m. *sarculum* Jes. 7, 25. — Rad. עָדַר.

מֵעֶה m. undè pl. מֵעִים, constr. מְעֵי; suff. מֵעֶיךָ, מֵעֵיהֶם; pr. *viscera*, hinc 1) *intestina* 2 Sam. 20, 8 etc. — 2) *venter* Jon. 2, 1 etc., spec. *partes genitales* maris, hinc *prodire è partibus genitalibus alicujus* i. e. ab aliquo nasci Gen. 15, 4 etc., it. *uterus* Gen. 25, 33. Ruth 1, 11 etc. sed *venter*

externus Cant. 5, 14. — 3) *pectus*, *cor*, hinc trop. *animus intimus* Jes. 16, 11. Ps. 40, 9 etc. — Rad. מעה.

מֵעוֹת f. pl. vulgò *scrupi*, *lapilli*; undè Jes. 48, 19 : *sicut arena semen tuum*, וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כְּמֹעֹתָיו *et propagines viscerum tuorum* (prognati tui) *sicut propagines lapillorum* scil. arenæ, vel maris (vers. 18); sed Gesenius, haud ineptè, vertit : *ut propagines viscerum ejus* scil. maris, pro pleniore כִּצְאֱצָאֵי מְעוֹתָיו i. e. ut pisces maris in visceribus ejus orti; valente מְעוֹת i. q. מֵעִים, sed formâ femin. translatum usum indicante.—Quoad etymon, conferunt Chald. מָעָא *nummulus*, *obolus*, forsan *lapillus*, et arab. مَاعِيَة (maghiyaht) sed posterius hoc *dubium conscientiæ*, non autem *lapillum* denotat.

מָעוֹג m. *placenta* 1 Reg. 17, 12. Ps. 35, 16, vid. לָעַג. — Rad. עוג.

מָעוֹז, מָעֹז masc. cum suff. מָעֻזִּי, מָעוּזִּי, מָעֻזּוֹ et מָעוּזוֹ, מָעֻזָּהּ pro מָעֻזּוֹ, pl. מָעוֹזִים et מְעֻזִּים; constr. מְעוּזֵי, et resoluto Daguesch in נ more chald. מָעֻזְנֵי, undè cum suff. מָעֻזְנֵיהֶם; 1) *locus munitus*, *munimentum* Jud. 6, 26. Jes. 17, 9 etc., trop. Ps. 60, 9. Prov. 10, 29. De *asylo*, *refugio* Jes. 25, 4, trop. Ps. 37, 39. 43, 2. — Rad. עָזַז.

מָעוֹךְ n. pr. viri 1 Sam. 27, 2.

מָעוֹן m. constr. מְעוֹן, suff. מְעוֹנוֹ; 1) *habitatio*, *habitaculum* Deut. 26, 15. Ps. 26, 8, de lustro ferarum Jer. 9, 10 etc., de refugio Ps. 90, 1. — 2) n. pr. a) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 55 etc. — b) gentis arabicæ Jud. 10, 12 etc. quæ etiam מְעוּנִים 2 Par. 26, 7 et in Keri 1 Par. 4, 41 dicitur — c) n. pr. viri 1 Par. 2, 45. — Rad. עון.

בֵּית בַּעַל מְעוֹן vid. מְעוֹן.

מְעוֹנָה et מְעֹנָה f. pl. מְעוֹנוֹת; *habitatio*, *lustrum*, *asylum* Deut. 33, 27. Jer. 21, 13. Ps. 104, 22 etc. — Rad. עון.

מְעוּנִים n. pr. 1) gentis arabicæ, vid. מָעוֹן. — 2) viri Esr. 2, 50.

מְעוֹנֹתַי n. pr. viri 1 Par. 4, 14.

מָעוֹף m. *caligo*, *obscuritas*; constr. מְעוֹף Jes. 8, 22.—Rad. עוף.

מְעוֹר m. undè מְעוֹרֵיהֶם *pudenda eorum* Hab. 2, 15.—Rad. עור.

מָעוֹז vid. מָעוֹז.

מַעֲזִיָּה et מַעֲזִיָּהוּ n. pr. viri Neh. 10, 9.

מָעַט undè infin. constr. מְעַט et מְעָט; fut. יִמְעַט, pl. in pausâ יִמְעֲטוּ; 1) pr. forsan ut in arab. et hebr. מָרַט *glaber*, *nudus*, hinc *politus*, *acutus fuit*, undè מָעַט. — 2) *paucus fuit* Ex. 12, 4. Neh. 9, 32, *minutus*, *diminutus fuit* Jes. 21, 17. Ps. 107, 39. Prov. 13, 11.

Pih. מִעֵט *diminutus fuit* Eccl. 12, 3.

Hiph. הִמְעִיט; part. מַמְעִיט; fut. יַמְעִיט; 1) *paucum fecit*, *minuit* Lev. 25, 16 etc. — 2) *parùm fecit*, *parùm collegit* Ex. 16, 17, 18 etc., *pauca dedit* Ex. 30, 15. Num. 36, 8. — Deriv. seq.

מְעַט sed מְעָט 2 Par. 12, 7; 1) adj. *paulus*, *paucus* Num. 13, 18. 26, 54, pl. מְעַטִּים *pauci* Ps. 109, 8. Eccl. 5, 1.—2) subst. *paulum*, *paucitas* Gen. 18, 4 etc., hinc *homines paucitatis* i. e. pauci Deut. 26, 5 etc.— 3) adv.

parumper Ps. 8, 6, *paulisper, aliquantisper* Ps. 37, 10. Ruth. 2, 7. מְעַט מְעַט *paulatim* (*peu à peu*) Ex. 23, 30 etc. — Cum כְּ præfix. כִּמְעַט *propè, haud multùm abfuit, quin* Gen. 26, 10 etc., *citò, repentè* Ps. 2, 12 etc., *quàm paucissimè* Prov. 16, 20 etc., sed vid. quæ adnotavi suprà pag. 272 in כְּ.

מָעֹט m. undè fem. מְעֻטָה *polita, acuta*, de gladio Eze. 21, 20, conf. מָרַט vers. 15, 16.

מַעֲטֶה m. *amictus, pallium;* constr. מַעֲטֵה Jes. 61, 3.—Rad. עָטָה.

מַעֲטָפָה f. undè pl. מַעֲטָפוֹת *amicula, tunicæ superiores* et manicatæ, juxta Schrœder (De vestitu mulier. Hebr.) Jes. 3, 22.—Rad. עָטַף.

מְעִי m. (pro מֵעָוִי) ut עִי *acervus ruderum* Jes. 17, 1.—Rad. עָוָה.

מַעַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

מְעִיל m. pl. מְעִילִים *pallium* Ex. 28, 31. Lev. 8, 7 : 2 Sam. 13, 18 etc. —Rad. מָעַל.

מֵעִים vid. מֵעָה.

מָעַיִן m. constr. מַעְיַן et poët. cum ו parag. מַעְיָנוֹ; suff. מַעְיָנוֹ; plur. מַעְיָנִים, constr. מַעְיְנֵי, cum suff. מַעְיָנַי pl. f. מַעְיָנוֹת, constr. מַעְיְנוֹת; denom. ab עַיִן, 1) *scaturigo* Ps. 84, 7. — 2) *fons* Gen. 7, 11. Ps. 74, 15 etc.

מְעִינִים ut מְעוֹנִים q. v.

מָעֻךְ undè part. pass. מָעוּךְ *compressum* animal i. e. cui compressi sunt testiculi Lev. 22, 24; מְעוּכָה *compressa, impressa, infixa* in terram, de hastâ 1 Sam. 26, 7.

Puh. מֹעֲכוּ *compressa sunt* ubera Eze. 23, 3.

מַעֲכָה et מַעֲכַת n. pr. 1) oppidi et regionis ad radices Hermon Deut. 3, 13 etc. Nom. gent. לַעֲכָתִי Deut. 3, 14 etc. — 2) viror. et mul. Gen. 22, 24 : 1 Reg. 15, 2 etc.

מָעַל; infin. absol. מָעוֹל, constr. מְעֹל, cum suff. מַעֲלָם; fut. יִמְעַל et יִמְעֹל; pl. in pausâ יִמְעֲלוּ; *perfidè, fraudulenter egit* Prov, 16, 10. Neb. 1, 8 etc. seq. בְּ pers. maximè Dei, i. e. *prævaricatus est, peccavit* in Deum Deut. 32, 50 etc., seq. בְּ rei *surripuit* aliquid Jos. 7, 1 : 1 Par. 2, 7. — Deriv. מְעִיל et

מַעַל m. suff. מַעֲלוֹ; *perfidia, prævaricatio* Lev. 5, 15. Job 21, 34 etc.

מַעַל m. (pro מַעֲלֶה) pr. *pars, superior*, hinc cum ה loc. מַעְלָה *sursùm* 1 Reg. 7, 31. Deut. 28, 43 : *sursùm sursùm* i. e. magis magisque sursùm, it. *ulteriùs, plùs* Num. 1, 20 : 1 Sam. 9, 2, *deinceps* 1 Sam. 16, 13. —Cum præf. מִמַּעַל *desuper* Jes. 45, 8, *supernè* Deut. 5, 8 etc. seq. לְ *super, supra* Gen. 22, 9. Dan. 12, 6, *juxta, prope* Jes. 6, 2; לְמַעְלָה *sursùm*, Jes. 7, 11 etc., *supra* Esr. 9, 6, *ulteriùs* 1 Par. 23, 27, seq. מִן *præter* id quod 1 par. 29, 3; מִלְמַעְלָה *desuper, supernè* Gen. 6, 16. Ex. 25, 21 etc. — Rad. עָלָה.

מֵעַל vid. עַל.

מַעַל m. *elatio, elevatio* Neh. 8, 6. — Rad. עָלָה.

מַעֲלֶה m. constr. מַעֲלֵה; pl. cum suff. מַעֲלָיו pro מַעֲלָיו; 1) *locus per quem ascenditur, ascensus* Eze. 40, 31. Neh. 12, 37. — 2) *locus editus,*

spec. *suggestus* Neh. 9, 4, *clivus*, 1 Sam. 9, 11, hinc מַעֲלֵה עַקְרַבִּים *clivus scorpionum* n. pr. loci in Palæstinâ Num. 34, 4 etc. — Rad. עָלָה.

מַעֲלָה f. pl. מַעֲלוֹת ; suff. מַעֲלֵהוּ et מַעֲלֹתֵהוּ ; 1) *locus per quem ascenditur*, *gradus* 1 Reg. 10, 19 etc., sed 2 Reg. 20, 9. Jes. 38, 8 aliis est *gradus gnomonis*, aliis *gradus* palatii. — 2) *locus editus* 1 Par. 17, 17, spec. *contignatio superior*, *conclave superius* (vel *plate-forme*) domûs apud Orientales Amos 9, 6. — 3) *ascensus*, *ascensio* i. e. profectio in regionem superiorem Esr. 7, 9, metaph. Eze. 11, 5, conf. 38, 10 formulam *ascendit ad cor*. — שִׁיר הַמַּעֲלוֹת in titulis Ps. 120-134, pr. *carmen ascensionum* vel *graduum*, hinc al. carmina quæ canebantur, cum Israëlitæ ad Hierosolymam ascenderent, nimirùm vel ad festa quotannis celebranda, vel cum è Babylonico exilio redirent ; al. carmina quæ sublimi elatâque voce accinerentur ; sed probabiliùs forsan conjectat Gesenius carmina hæc ità appellata fuisse propter numerum rythmumque plurimis conspicuum qui in eo cernitur quòd gradatim quasi progreditur oratio, siquidem vel postrema vel prima antecedentis sententiæ verba ab initio subsequentis repeti solent. Ejusdem generis carminibus adnumerat idem Gesenius carmen Deboræ Jud. 5, 3, 5, 6, 9, 12, 19, 20, 21, 23, 24, 27, 30. — Rad. עָלָה.

מַעְלִיל Zach. 1, 4 ut seq.

מַעֲלָל m. undè pl. מַעֲלָלִים ; constr. מַעַלְלֵי ; suff. מַעֲלָלֶיךָ *opera*, *facinora* Jer. 7, 5. Ps. 67, 12 etc. — Rad. עָלַל.

מַעֲמָד masc. constr. מַעֲמַד ; suff. מַעֲמָדְךָ, מַעֲמָדָם *statio* 1 Reg. 10, 5. Jes. 22, 19 etc. — Rad. עָמַד.

מְעֻמָּד m. vid. in Hoph. עָמַד.

מַעֲמָסָה f. *onus* Zach. 12, 3. — Rad. עָמַס.

מַעֲמַקִּים m. plur. constr. מַעַמַקֵּי ; *loca profunda* Jes. 51, 10. Ps. 69, 3 etc. — Rad. עָמַק.

מַעַן (pro מַעֲנָה) * pr. subst. *clamor* ut יַעַן, ubi vide quæ dixi de etymo ; ubique cum præf. לְ, לְמַעַן *ad clamorem*, *ob clamorem* ; hinc simpl. *ob*, *propter* 2 Reg. 8, 19. Ps. 6, 5 etc. ; et ità cum suff. לְמַעֲנִי, לְמַעַנְךָ, לְמַעֲנֵהוּ, לְמַעַנְכֶם, לְמַעֲנָהּ, *propter me*, *te* etc. Seq. verbo *eo consilio ut* Ex. 4, 5. Jer. 7, 10. Amos 2, 7 etc., pleniùs לְמַעַן אֲשֶׁר Gen. 18, 19. Jos. 3, 4 etc. — Rad. עָנָה.

מַעֲנֶה m. constr. מַעֲנֵה ; * 1) pr. *clamor*, *τὸ proferre vocem*. Prov. 16, 1 : *hominis est cor disponere*, *sed à Jehovâ* est *clamor* (sermo) *linguæ* i. e. forsan : homo persæpè constituit aliquid dicere, sed Jehova repentè illius mentem et linguam mutat, ità ut longè diversum proloquatur ; conf. Num. 23. * — 2) generatim *dictum*, *verbum* et spec. *responsio*, *responsum* Job 32, 3. Prov. 15, 1. — 3) cum præf. לְ ut לְמַעַן *ob*, *propter* Prov. 16, 4. — Rad. עָנָה.

מַעֲנוֹת f. plur. cum suff. מַעֲנֹתָם ; *sulcus* 1 Sam. 14, 14. Ps. 129, 3 in Chethib. — Etymon latet ; quibusdam est pr. *locus*, *pars* terræ aratro *de-*

pressa et *subacta;* sed hoc longiùs petitum videtur; conf. quæ dixi in rad. עָנָה.

מְעֹנָה f. vid. מְעוֹנָה.

מַעֲנִית f. id. Ps. 129, 3 in Keri.

מַעַץ n. pr. viri 1 Par. 2, 27.

מַעֲצֵבָה f. *dolor* Jes. 30, 11.—Rad. עָצַב.

מַעֲצָר m. *securis* Jes. 44, 12. Jer. 10, 3. — Rad. עצר in arab. *securi cecidit.*

מַעְצוֹר masc. *prohibitio, impedimentum* 1 Sam. 14, 6. — Rad. עָצַר.

מַעֲצָר m. *coërcitio, cohibitio* Prov. 25, 28. — Rad. עָצַר.

מַעֲקֶה m. *peribolus, septum tectorum* Deut. 22, 8. Plana enim erant, ut nunc sunt tecta domorum in Oriente, et nisi peribolis cincta fuissent, in iis sine periculo ambulare nemo potuisset,—Rad. עקה in arab. *retinuit. detinuit.*

מַעֲקַשִּׁים m. pl. *viæ tortuosæ* Jes. 42, 16. — Rad. עָקַשׁ

מַעַר m. (pro מַעֲרֶה) suff. מַעֲרֶךָ; pr. *locus nudus*, hinc *spatium nudum, vacuum* 1 Reg. 7, 36, it. *pars* corporis *nuda, pudenda* Nah. 3, 5. — Rad. עָרָה.

מַעֲרָב m. eum ה loc. מַעֲרָבָה; pl. מַעֲרָבִים; 1) *occidens*, locus, ubi sol occidit Jes. 43, 5. Ps. 75, 7 etc. — 2) *merces* Eze. 27, 9, 13 etc.—Rad. עָרַב.

מַעֲרָבָה f. *occidens* Jes. 45, 6. — Rad. עָרַב.

מַעֲרֶה m. *locus nudus, planities*; constr. מַעֲרֵה Jud. 20, 33.—Rad. עָרָה.

מְעָרָה f. constr. מְעָרַת; pl. מְעָרוֹת; *caverna, spelunca* Gen. 19, 30 etc., sed Jos. 13, 4 quibusdam est n. pr. loci; Vulgat. *Maara.*—Rad. עור.

מַעֲרוֹת f. plur. forsan *loca nuda, planities, campi* 1 Sam. 17, 23, in Chethib, ut Keri אערכות habet. — Rad. עָרָה.

מַעֲרִיץ vid. Hiph. rad. עָרַץ.

מַעֲרָךְ m. *dispositio, consilium;* pl. constr. מַעַרְכֵי Prov. 16, 1. — Rad. עָרַךְ.

מַעֲרָכָה f. plur. מַעֲרָכוֹת, constr. מַעַרְכוֹת; 1) *dispositio, instructio* Ex. 39, 37, spec. *aciei* vel ipsa *acies instructa* 1 Sam. 4, 16 etc.—2) *strues, ordo* Lev. 24, 6. Jud. 6, 26.—Rad. עָרַךְ.

מַעֲרֶכֶת f. 1) *strues* Lev. 24, 6 etc. — 2) *acies instructa* 1 Sam. 17, 8. — Rad. עָרַךְ.

מַעֲרֻמִּים m. pl. pr. *nuda* corporis *loca*, hinc *nudi* homines 2 Par. 28, 15.—Rad. עָרַם.

מַעֲרָצָה f. *terror, violentia* Jes. 10, 33.—Rad. עָרַץ.

מַעֲרַת n. pr. loci in montanis Judæ Jos. 15, 59.

מַעֲשֶׂה m. constr. מַעֲשֵׂה; suff. מַעֲשֵׂהוּ; pl. מַעֲשִׂים; constr. מַעֲשֵׂי; suff. מַעֲשַׂי; 1) *quæ quis agit, facit, negotium* (*occupation*) Gen. 47, 3. Ex. 5, 4 etc., hinc *universa agendi ratio* (*conduite*) Ex. 23, 24. Eccl. 4, 3 etc., spec. *mala agendi ratio* Job 33, 17. — 2) *factum, facinus* (*fait, action*) in bonam et malam partem Gen. 44, 15. Jud. 2, 10 etc. — 3) *opus* quod quis produxit (*œuvre, ouvrage*) Deut. 4, 28. Jes. 5, 19 etc., metaph. *fructus* rei Jes. 32, 17. —

4) *labore partum quid, res, bona* Ex. 23, 16: 1 Sam. 25, 2. Jes. 26, 12.—Rad. עָשָׂה.

מַעֲשַׂי n. pr. viri 1 Chron. 9, 12.

מַעֲשֵׂיָה et מַעֲשִׂיָּהוּ n. pr. viror. Jer. 21, 1: 1 Par. 15, 18 etc.

מַעֲשֵׂר m. constr. מַעֲשַׂר, suff. מַעַשְׂרוֹ; plur. fem. מַעֲשְׂרוֹת, suff. מַעַשְׂרֹתֵיכֶם (denom. à עֶשֶׂר); *decima* Gen. 14, 20 etc.

מַעֲשַׁקּוֹת f. pl. *oppressiones* Prov. 25, 16.—Rad. עָשַׁק.

מֹף Hos. 9, 6, alibi נֹף Jes. 19, 13. Jer. 2, 16, n. pr. *Memphis*, urbs Ægypti percelebris ad Nilum sita.

מִפְגָּע m. *occursus, impetus*, sed meton. *is in quem fit impetus* Job 7, 20.—Rad. פָּגַע.

מַפָּה masc. *exspiratio, exhalatio*; constr. מַפַּח Job 11, 20.—Rad. נָפַח.

מַפֵּחַ m. *follis* fabrilis Jer. 6, 29. —Rad. נָפַח.

מִפִּיבֹשֶׁת et מְפִבֹשֶׁת n. pr. viror. 2 Sam. 4, 4. 21, 8.

מְפִים vid. שְׁפוּפָם.

מַפִּיץ m. *malleus* bellicus Prov. 25, 18. Rad. פוּץ.

מַפָּל m. constr. מַפַּל pl. מַפָּלִים undè constr. מַפְלֵי; *pars decidua* frumenti, *palea* Amos 8, 6, Job 41, 15: *partes deciduæ carnis ejus* (crocodili) *cohærent* i. e. partes carnis quæ in aliis animantibus decidunt laxiores præ pinguedine, in ipso sunt firmissimæ et inter se coarctissimè connexæ. — Rad. נָפַל.

מִפְלָאָה f. undè pl. constr. מִפְלְאוֹת *mirabiliter facta* Job 37, 16. — Rad. פָּלָא.

מִפְלַגָּה f. undè pl. מִפְלַגּוֹת *classes* 2 Par. 35, 12. — Rad. פָּלַג.

מַפֵּלָה et מַפֶּלָה f. *ruina* Jes. 17, 1. 23, 13. 25, 2. — Rad. נָפַל.

מִפְלָט m. *evasio, effugium* Ps. 55, 9. — Rad. פָּלַט.

מִפְלֶצֶת f. suff. מִפְלַצְתּוֹ; *idolum* 1 Reg. 15, 13 etc. — Rad. פָּלַץ.

מִפְלָשׁ m. *libratio*; pl. constr. מִפְלְשֵׁי Job 37, 16.— Rad. פלש ut פָּלַס.

מַפֶּלֶת f. suff. מַפַּלְתֵּךְ, מַפַּלְתּוֹ; 1) *casus, ruina* Eze. 26, 15 Prov. 29, 16 etc. — 2) meton. *id quod corruit* Eze. 31, 13, hinc *cadaver* Jud. 14, 8. — Rad. נָפַל.

מִפְעָל masc. *opus*; pl. cum suff. מִפְעָלָיו Prov. 8, 22. —Rad. פָּעַל.

מִפְעָלָה f. id. pl. constr. מִפְעֲלוֹת Ps. 46, 9. 66, 5.

מִפַּעַת vid. מִיפַעַת.

מַפָּץ m. *contusio, allisio*; suff. מַפָּצוֹ Eze. 9, 2.—Rad. נָפַץ.

מַפֵּץ m. ut מֵפִיץ *malleus* Jer. 51, 20.—Rad. נָפַץ.

מִפְקָד m. constr. מִפְקַד; 1) *locus constitutus, destinatus* Eze. 43, 21. 2) *recensio, lustratio* 2 Sam. 24, 9. — 3) *mandatum* 2 Par. 31, 13.—4) שַׁעַר הַמִּפְקָד n. pr. portæ Jerusalem Neh. 3, 31.—Rad. פָּקַד.

מִפְרָץ m. *portus*; plur. cum suff. מִפְרָצָיו Jud. 5, 17.—Rad. פָּרַץ.

מַפְרֵקֶת f. *cervix*; suff. מַפְרַקְתּוֹ 1 Sam. 4, 18.—Rad. פָּרַק.

מִפְרָשׂ m. suff. f. מִפְרָשֵׂךְ; pl. constr. מִפְרְשֵׂי; 1) *expansio* Job 36, 29. — 2) *id quod expanditur*, spec. *velum* navis Eze. 27, 7.—Rad. פָּרַשׂ.

מִפְשָׁעָה f. *pars corporis* à quâ primus motus in *gradiendo* incipit, *coxendix*, *nates* 1 Par. 19, 4, ubi per euphemismum ponitur pro שְׁתוֹת quod in loco parall. 2 Sam. 10, 4 occurrit.—Rad. פָּשַׁע.

מַפְתֵּחַ m. *clavis* Jud. 3, 25. Jes. 22, 22.—Rad. פָּתַח.

מִפְתַּח m. undè constr. מִפְתַּח שְׂפָתַי *apertio labiorum meorum* i. e. quod labia mea proferunt Prov. 8, 6.—Rad. פָּתַח.

מִפְתָּן m. constr. מִפְתַּן; *limen inferius* 1 Sam. 5, 4 etc. Etymon. prorsùs ignotum, etsi Gesenio idem sit rad. inus. פתן, quod in arab. מַתַן nempè *validus*, *firmus fuit*.

מִץ vid. מוּץ.

מָצָא, fem. cum suff. מְצָאַתְנוּ, מְצָאַתְכֶם; 2 pers. f. מָצָאת; 1 מָצָאתִי et מָצָתִי; part. act. מוֹצֵא et מֹצֶה; pl. מֹצְאִים, constr. מֹצְאֵי; f. מֹצֵאת (pro מֹצָאֶת) et מְצֵאת, pl. מְצָאוֹת; inf. constr. מְצֹא, cum suff. מְצָאֲכֶם; imp. מְצָא, pl. f. מְצָאן; fut. יִמְצָא, cum suff. יִמְצָאֵךְ, cum נ epenth. et ה parag. יִמְצָאֲנָה, pl. cum suff. et נ antè suff. more Syrorum יִמְצָאֻנְנִי, יִמְצָאוּנָהּ; pr. *pertigit*, *pervenit* ad aliquid, seq. עַד Job 11, 7, hinc 1) *assecutus*, *consecutus est*, *obtinuit*, sibi *comparavit*, seq. acc. Gen. 26, 12. Prov. 3, 13 etc.—2) *invenit*, *reperit* aliquem, aliquid, seq. acc. Gen. 2, 20: 1 Sam. 29, 3 etc.—3) *obvenit*, *accidit* alicui, seq. acc. vel לְ pers. Gen. 44, 34. Jes. 10, 10 etc.—4) *suffecit*, *sufficiens fuit* Num. 11, 22. Jud. 21, 14.

Niph. נִמְצָא, 2 p. f. נִמְצֵאת, 1 p. נִמְצֵאתִי; part. נִמְצָא, pl. נִמְצָאִים Esr. 8, 25, alibi נִמְצְאִים f. נִמְצָאָה, pl. נִמְצָאוֹת; infin. הִמָּצֵא, imper. הִמָּצֵא; fut. יִמָּצֵא, plur. יִמָּצוּ quasi à מָצָה; 1) *comparatus*, *acquisitus est* Deut. 21, 17. Jos. 17, 16 etc.—2) *inventus est* Gen. 44, 16. Ex. 22, 3 etc. Hinc *fuit*, *adfuit*, *extitit* (*se trouver*) in aliquo loco Gen. 47, 14. Jer. 41, 3 etc. Sed *inventus est Deus* i. e. *præstò fuit*, *exaudivit* 1 Par. 28, 9.

Hiph. הִמְצִיא, 1 pers. cum suff. absque א, הִמְצִיתִיךָ et cum נ epenth. יַמְצִיאֻנִי; pr. *pervenire fecit*, hinc 1) *tradidit* 2 Sam. 3, 8.—2) *tribuit* Job 34, 11.—3) *attulit*, *obtulit* Lev. 9, 12, 13, 18.

מַצָּב m. undè constr. מַצַּב, cum suff. in pausâ מַצָּבֶךָ; *locus ubi quid consistit*, *satio* Jos. 4, 3, 9, spec. *statio militum* 1 Sam. 13, 23 etc., *munus* alicui *demandatum* (*poste*) Jes. 12, 19.—Rad. נָצַב.

מְצָב m. *statio militum* Jes. 29, 3.—Rad. נָצַב.

מַצֵּבָה et מַצֶּבָה f. id. 1 Sam. 14, 12. Zach. 9, 8.

מַצֵּבָה f. constr. מַצֶּבֶת; pl. מַצֵּבוֹת; constr. מַצְּבוֹת; suff. מַצֵּבֹתָם; *quidquid erectum stat*, spec. *cippus* Gen. 28, 18. Ex. 24, 4, *statua*, *simulacrum* idoli 2 Reg. 3, 2. Mich. 5, 12 etc.—Rad. נָצַב.

מִצְבֶּיהָ n. pr. loci 1 Par. 11, 47.

מַצֶּבֶת f. suff. f. מַצַּבְתָּהּ; 1) *cippus* Gen. 35, 14, 20.—2) *statua* 2 Sam. 18, 18.—3) *stirps* Jes. 6, 13.—Rad. נָצַב.

מְצָד m. (à rad. צוד, ut מְעָרָה, à עור); constr. מְצַד; pl. f. מְצָדוֹת; pr. *locus venationis* i. e. locus undè prædam agunt venatores et in quo tutò considere possunt, hinc 1) ut arab. מַצְאד *vertex* montis, accessu difficilis 1 Sam. 23, 14 etc. — 2) *castellum* montanum, *arx* Jer. 48, 41. 51, 30: 1 Par. 11, 7.

מָצָה; fut. יִמְצֶה; cum ו convers. וַיִּמְצְ; 1) ut cognat. מָצַץ, *suxit, exsuxit, sugendo exhausit* Jes. 51, 17. Eze. 23, 34. Ps. 75, 9.—2) *expressit* humorem Jud. 6, 38.

Niph. נִמְצָה; fut. יִמָּצֶה; 1) *sugendo exhaustus est* Ps. 73, 10.—2) *expressus est* Lev. 1, 15. 5, 9.

מַצָּה f. pl. מַצּוֹת; 1) *azymum, infermatentum* Ex. 12, 15. Lev. 8, 26 etc. חַג הַמַּצּוֹת *festum azymorum, Pascha* Ex. 23, 15 etc..—Rad. מצץ, sed etymon incertum, quamquàm Gesenius contendit verbum מצץ valere secundariò *dulcis fuit*, et Winerus confert arab. مَصَّ *purum, sincerum.* —2) * vulgò *rixa, jurgium,* sed rectiùs forsan *actio trudendi, pellendi, pulsus, conflictio* (à rad. נָצָה q. v.). Prov. 13, 10: *tantummodò cum superbiâ datur conflictio* i. e. nihil aliud oritur ex superbiâ, nisi conflictio. Sed Prov. 17, 19: אֹהֵב פֶּשַׁע אֹהֵב מַצָּה alii vertunt: *diligens prævaricationem diligit rixam* i. e. peccatum rixam parit; alii: *diligit prævaricationem qui litem, jurgium diligit* i. e. vix est ut culpam fugiat qui litigat; ego verò: *qui diligit defectionem, diligit* etiam *conflictionem* i. e. quisquis peccat in socium deficiendo ab ipso, seu eum deserendo, peccat insuper in eum irruendo, sive ipsum trudendo. Conf. rad. פָּשַׁע et נָצָה.*

מַצָּה n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 26.

מִצְהֲלוֹת f. undè pl. constr. מִצְהֲלוֹת; cum suff. f. מִצְהֲלוֹתַיִךְ; *hinnitus* Jer. 8, 16. 13, 27.—Rad. צָהַל.

מָצוֹד masc. constr. מְצוֹד; plur. מְצוֹדִים; 1) *rete venatoris* Eccl. 7, 26. — 2) *arx, munitio* Eccl. 9, 14. — 3) *captura præda* Prov. 12, 12. — Rad. צוד.

מָצוּד masc. *rete venatoris;* suff. מְצוּדוֹ Job 19, 6.—Rad. צוד.

מְצוּדָה fem. suff. מְצוּדָתָהּ; plur. מְצָדוֹת; 1) *rete* Eccl. 9, 12. — 2) *arx, munimentum* Jes. 29, 7. Eze. 19, 9.—Rad. צוד.

מְצוּדָה f. et מְצָדָה; pl. מְצוּדוֹת; 1) *rete* Eze. 12, 13.—2) *vertex* montis 1 Sam. 22, 4. Job 39, 28, et *castellum* montanum, *arx* 2 Sam. 5, 7, transl. de Dec Ps. 18, 3 etc. — 3) *captura, præda* Eze. 13, 21.—Rad. צוד.

מִצְוָה f. constr. מִצְוַת; pl. מִצְוֹת; suff. מִצְוָתִי, מִצְוָתְךָ et מִצְוָתֵךְ, מִצְוָתוֹ et מִצְוָתָיו; *præceptum; mandatum* maximè divinum Lev. 4, 2. Deut. 6, 1. Prov. 7, 1 etc. *Præceptum Levitarum* i. e. quod Levitis ex præcepto debetur Neh. 13, 5.—Rad. צוה.

מְצוּלָה f. undè pl. מְצוּלוֹת *profunditates, profunda* Ex. 15, 5. Neh. 9, 11.—Rad. צול ut vicin. צָלַל.

מְצוּלָה f. pl. מְצוּלוֹת et מְצֻלוֹת id. Jon. 2, 4. Ps. 69, 3 etc.

מָצוֹק *pressura*, *angustiæ* Deut. 28, 53. Jer. 19, 9 etc.—Rad. צוק.

מְצוֹק m. *rupes*, *scopulus proeminens* 1 Sam. 14, 5, ità Vulgat. suadetque contextus. Plur. constr. מְצַקֵּי אָרֶץ, plerisque recentiorum est *fundamenta terræ*, Vulgat. *cardines terræ* 1 Sam. 2, 8.—Rad. צוק.

מְצוּקָה f. plur. מְצוּקוֹת; *angustiæ* Soph. 1, 15. Ps. 107, 6 etc.—Rad. צוק.

מָצוֹר masc. constr. מְצוֹר; 1) pr. *coarctatio*, *pressura*, hinc a) *angustiæ*, *vexatio* Deut. 28, 53. Jer. 19, 19. — b) *obsidio* Eze. 4, 2 etc.—c) *agger obsidentium* Deut. 20, 20. Mich. 4, 14. — d) *munimentum*, *arx* Hab. 2, 1: 2 Par. 32, 10. — 2) n. pr. *Ægypti*, sed magis poëticum quàm alterum מִצְרַיִם q. v. 2 Reg. 19, 24. Jes. 19, 6 etc.—Rad. צור.

מָצוֹר m. *obsidio*; suff. in pausâ מְצוֹרֶךָ Eze. 4, 8.—Rad. צור.

מְצוּרָה f. pl. מְצוּרוֹת et מְצָרוֹת; 1) *munitio*, *munimentum* 2 Par. 11, 10. 14, 5, et ipsa *urbs munita* 11, 11.—2) *agger obsidentium* Jes. 29, 3.—Rad. צור.

מַצּוֹת f. ut מַצָּה q. v. suff. in pausâ מַצֹּתֶךָ Jes. 41, 11.

מֵצַח m. suff. מִצְחוֹ; plur. מְצָחוֹת undè constr. מִצְחוֹת; *frons* 1 Sam. 17, 49. Eze. 9, 4 etc.—Etymon latet.

מִצְחָה f. *ocrea* juxtà veteres, sed *frontale* est permultis recentioribus; constr. מִצְחַת 1 Sam. 17, 6.—Etymon ignotum.

מְצִלָּה f. undè pl. מְצִלּוֹת *tintinnabula* equis appensa Zach. 14, 20. — Rad. צָלַל.

מִצְלָה f. *locus umbrosus* Zach. 1, 8.—Rad. צָלַל.

מְצִלָּתַיִם f. undè dual. מְצִלְתַיִם *cymbala bina*, instr. music. Esr. 3, 10. Neh. 12, 27.—Rad. צָלַל.

מִצְנֶפֶת f. *tiara*, *cidaris* Ex. 28, 4; 39.—Eze. 21, 31.—Rad. צָנַף.

מַצָּע m. *stratum*, *lectus* Jes. 28, 20.—Rad. יָצַע.

מִצְעָד m. *incessus*, *gressus*; undè pl. constr. מִצְעֲדֵי; suff. מִצְעָדָיו; Dan. 11, 43 etc.—Rad. צָעַד.

מִצְעִירָה f. (prō מִן צְעִירָה) *quod propè abest à parvo*, *subparvum*, *parvulum* Dan. 8, 9.—Rad. צָעַר.

מִצְעָר m. constr. מִצְעַר; 1) *parvum*, *exiguum* quid Gen. 19, 20. Job 8, 7, de tempore Jes. 63, 18, de numero 2 Par. 24, 24. — 2) n. pr. montis in orientali jugo Libani Ps. 42, 7.—Rad. צָעַר.

מִצְפֶּה m. constr. מִצְפֵּה; 1) *locus editus undè speculantur*, *specula* Jes. 21, 8: 2 Par. 20, 24.—2) n. pr. oppid. a) in tribu Judâ Jos. 15, 38.—b) in Moab. 1 Sam. 22, 3. — c) in tribu Gad Jud. 11, 29. — d) in tribu Benjamin Jos. 18, 26. — e) vallis in finibus septentr. Palæstinæ Jos. 11, 8.—Rad. צָפָה.

מִצְפָּה n. pr. oppid. 1) in tribu Benjamin Jud. 21, 1: 1 Sam. 7, 5 etc., quod מִצְפֵּה Jos. 18, 26. — 2) in Galaad Jud. 10, 17. Hos. 5, 1 etc.

מַצְפֻּנִים m. pl. *loca abscondita*; suff. מִצְפֻּנָיו Obad. 6.—Rad. צָפַן.

מָצַץ undè fut. pl. תִּמְצוּ; ut cognat. מָצָה *suxit*, *sugendo exhausit* Jes. 66, 11

מְצָקָה f. *fusura*, suff. מְצַקְתּוֹ 2 Par. 4, 3.—Rad. יָצַק.

מֵצַר et מָצוֹר m. pl. מְצָרִים; constr. מְצָרֵי; *angustiæ*, *calamitas* Ps. 116, 3. 118, 5. Thren. 1, 3.—Rad. צָרַר.

מְצָרִי, מְצָרִית vid. in seq.

מִצְרַיִם dual., cum ה locali מִצְרַיְמָה; n. pr. *Ægyptus* Gen. 15, 18 etc. Ubi pro incolis sumitur, est masc., ubi verò pro terrâ ipsâ, fem. Nom. gent. מִצְרִי, pl. מִצְרִים Gen. 12, 12. 39, 1; f. מִצְרִית Gen. 16, 1; pl. מִצְרִיּוֹת Ex. 1, 19.

מִצְרָף m. *vas fusorium*, *catinus* Prov. 17, 3. 27, 21.—Rad. צָרַף.

מַק et מָק m. *tabes* Jes. 3, 24. 5, 24.—Rad. מָקַק.

מַקָּבָה f. undè pl. מַקָּבוֹת *mallei* 1 Reg. 6, 7 etc.—Rad. נָקַב.

מַקֵּבֶת f. 1) id. Jud. 4, 21. — 2) *locus perfossus*, *caverna* Jes. 51, 1.

מַקֵּדָה n. pr. oppidi in agris Judæ Jos. 10, 10. 12, 16 etc.

מִקְדָּשׁ m. cum Daguesch euphon. מִקְדָּשׁ; constr. מִקְדַּשׁ; מִקְדָּשׁוֹ et irreg. מִקְדְּשׁוֹ Num. 18, 29; plur. מִקְדָּשִׁים; constr. מִקְדְּשֵׁי, suff. מִקְדָּשַׁי 1) *locus sacer*, *sacrarium* Ex. 25, 8. Jes. 60, 13 etc. — 2) *asylum* Jes. 8. 14. Eze. 11, 16.—3) *res sacrata* Deo Num. 18, 29.—Rad. קָדַשׁ.

מַקְהֵלוֹת pl. m. et f. מַקְהֵלוֹת *loca congregationum*, *concionum* Ps. 26, 12. 68, 27. Posterius est etiam n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 25.—Rad. קָהַל.

מִקְוֶה m. constr. מִקְוֵה; 1) *exspectatio*, *spes* Esr. 10, 2: 1 Par. 29, 15, meton. *id quod speratur* Jer. 14, 8 etc. — 2) *congregatio*, *collectio*, hinc *confluxus* aquæ Gen. 1, 10 etc., it. *caterva*, *grex* 1 Reg. 10, 28, ubi sensus est forsan: *caterva mercatorum regis abducebat gregem* equorum *pretio soluto*. — Rad. קָוָה.

מַקְוָה f. *locus quò confluit* aqua Jes. 22, 11. — Rad. קָוָה.

מָקוֹם c. constr. מְקוֹם; pl. מְקוֹמוֹת; 1) *locus* Gen. 1, 9. Ex. 29, 13 etc. *Locus alicujus* est *domicilium*, *habitatio* ejus Gen. 29, 26. Jud. 11, 19 etc. Seq. אֲשֶׁר, sæpè ponitur status constr. מְקוֹם *locus qui* Lev. 4, 33 etc., it. omisso אֲשֶׁר Job 18, 21. Adv. *loco* Jes. 33, 21.—2) *oppidum*, *vicus* Gen. 12, 6. 18, 24. — Rad. קוּם.

מָקוֹר m. constr. מְקוֹר; *fons*, *scaturigo* Hos. 13, 15. Zach. 13, 1. *Fons sanguinis* Lev. 12, 7, et simpl. *fons* 20, 18 per euphemism. dicitur de pudendis mulieris. Transl. Jer. 2, 13. Ps. 36, 10 etc. Ps. 68, 27: *è fonte Israëlis* vos qui estis oriundi i. e. qui stirpis estis Israëliticæ.—Rad. קוּר.

מָקַח m. *acceptio*; constr. מִקַּח 2 Par. 19, 7. — Rad. לָקַח.

מַקָּחוֹת f. pl. *venalia*, *merces* Neh. 10, 32. — Rad. לָקַח.

מִקְטָר m. *suffitus*; constr. מִקְטַר Ex. 30, 1. — Rad. קָטַר.

מִקְטֶרֶת f. suff. מִקְטַרְתּוֹ; *thuribulum* Eze. 8, 11: 2 Par. 26, 19.—Rad. קָטַר.

מַקֵּל; masc. constr. מַקֵּל et מַקַּל; suff. מַקֶּלְכֶם, et absque Daguesch מַקְלִי; pl. מַקְלוֹת; *virga*, *surculus*, *baculus* Gen. 30, 37. Num. 22, 27. Jer. 1, 11 etc. — Rad. מקל forsan *germinavit* ut vicin. æthiop. בקל.

מְקֻלּוֹת n. pr. viror. 1 Par. 8, 32 etc.

מִקְלָטוֹ m. suff. מִקְלָט; *asylum* quò se recepit homicida Num. 35, 25. Jos. 20, 2 etc. Rad. קָלַט.

מִקְלַעַת f. plur. מִקְלָעוֹת; constr. מִקְלְעוֹת; *sculptura* 1 Reg. 6, 18 etc. — Rad. קָלַע.

מִקְנֵה m. constr. מִקְנֵה; suff. מִקְנִי, מִקְנֵהוּ, מִקְנָהּ; pl. מִקְנִים undè cum suff. מִקְנֵיכֶם et מִקְנֵכֶם; pr. *labor*, hinc meton. *quod labore comparatum est, possessio* (*propriété*) *opes*, spec. de *possessione agri* Gen. 49, 32, alibi de *pecore* Gen. 26, 14 etc.—Rad. קָנָה.

מִקְנָה f. constr. מִקְנַת; 1) *possessio* (*propriété*) Gen. 23, 18. — 2) *emptio* Jer. 32, 11 seq., it. *res empta* Gen. 17, 12 etc. — 3) *pretium emptionis* Lev. 25, 16, 51. — Rad. קָנָה.

מִקְנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 15, 18.

מִקְסָם m. *divinatio;* constr. מִקְסַם Eze. 12, 24 etc. — Rad. קָסַם.

מַקֵּץ n. pr. oppidi 1 Reg. 4, 9.

מִקְצוֹעַ m. pl. constr. מִקְצוֹעֵי; pl. fem. מִקְצֹעוֹת; *angulus* Ex. 26, 24. Neh. 3, 1 etc. — Rad. קָצַע.

מַקְצֻעָה f. undè plur. מַקְצֻעוֹת *scalpra*, Jes. 44, 13.— Rad. קָצַע.

מִקְצָת vid. קְצָת.

מָקַק conf. vicin. מָכַךְ, מוּךְ, מוּג, מוֹג.

Niph. נָמַק; part. נָמָק undè pl. נְמַקִּים; fut. יִמַּק; 1) *liquefactus est, diffluxit* Jes. 34, 4. Ps. 38, 6.—2) *tabuit* Lev. 26, 39 etc.

Hiph. infin. הַמֵּק *tabefacere* Zach. 14, 12. — Rad. מָקַק.

מִקְרָא m. pl. constr. מִקְרָאֵי, cum suff. מִקְרָאֶיךָ pro מִקְרָאֵיךָ; 1) *locus conventûs* sacri Jes. 4, 5.—2) τὸ *convocare*, *convocatio* Num. 10, 2.—2 *cœtus* Ex. 12, 16. Jes. 1, 13 etc.—3) *lectio, recitatio* Neh. 8, 8.—Rad. קָרָא.

מִקְרֶה m. constr. מִקְרֵה; suff. f. מִקְרֶהָ; 1) *casus fortuitus* 1 Sam. 6, 9 etc. — 2) *sors* Eccl. 2, 14 etc. — Rad. קָרָה.

מְקָרֶה m. pr. part. Pih. rad קָרָה, *contignatio, tabulatum* Eccl. 10, 18.

מְקֻרָּה f. *refrigerium* Jud. 3, 20, 24. —Rad. קָרַר.

מִקְשֶׁה masc. *tornatum*, *tornatile opus*, de cincinnis capillorum Jes. 3, 24. Vulgat. *crinis crispans.* — Rad. קָשָׁה.

מִקְשָׁה f. 1) *tornatum opus* Ex. 25. 18. Jer. 10, 5 etc. Conf. quæ dixi in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Exode, p. 178, 179.— 2) denom. à קִשֻּׁא *ager cucumeribus consitus* Jes. 1, 8, ità vulgò, *nonne rectiùs *locus difficilis, arduus, solitudo arida?* *—Rad. קָשָׁה.

מַר m. pl. מָרִים; constr. מָרֵי; f. מָרָה, constr. מָרַת; 1) *stilla, gutta* Jes. 40, 15. — 2) *amaritudo* 1 Sam. 15, 32, *amarus* Jes. 5, 20 etc., *acerbus* Ex. 15, 23. Trop. *tristis, mœstus* Eze. 3, 14 etc. et *tristitia* Job 7, 11. 10, 1, *ferox* Jud. 14, 14 etc. Adv. *acerbè* Jes. 33, 7. Eze. 27, 30.—Rad. מָרַר.

מֹר, plenè מוֹר, seq. Makk. מָר־ m. suff. מוֹרִי, *myrrha* Ps. 45, 9. Cant. 4, 6 etc. מֹר עֹבֵר *myrrha transiens* forsan mercatoribus (conf. כֶּסֶף עֹבֵר) Cant. 5, 5 et מָר־דְּרוֹר *myrrha fluxûs spontanei* (vid. in דְּרוֹר) i. e. *præstantissima.*—Rad. מָרַר.

מָרָא 1) ut vicin. מָרַהּ, undè part. f. מוֹרָאָה *rebellis* Soph. 3, 1. — 2) ut vicin. רוּם, trajectis litteris, pro רָאַם, vid. mox Hiph. — 3) ferè ut cognat. בָּרָא, *saginatus fuit, pinguis evasit.*

Hiph. fut. f. תַּמְרִיא *extollit se* Job 39, 18. Ità veter. interpr. et quidem rectiùs quàm qui conferunt arab. مرى *strinxit* equum flagello ut velociùs currat.—Deriv. מַרְאָה, מַרְיֵא.

מָרָא n. pr. mul. Ruth 1, 20.

מְרָאדָךְ et מְרֹדָךְ n. pr. idoli Babyloniorum Jes. 46, 1. Jer. 50, 2.

מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן n. pr. regis Babyloniæ Jes. 39, 1.

מַרְאֶה masc. constr. מַרְאֵה; suff. מַרְאֵהוּ, מַרְאֵהָ, מַרְאֶיךָ; pl. constr. מַרְאֵי; suff. מַרְאֵיהֶם, מַרְאָיו, מַרְאַיִךְ, מַרְאֵיהֶן; in quibus tamen ר radicale est, quippè cum sing. construuntur Gen. 41, 21. Lev. 14, 37. Dan. 1, 15. — 1) *intuitus, aspectus* Gen. 41, 21. Jes. 11, 3 etc. — 2) *visio, visum* Ex. 3, 3. Eze. 8, 4 etc. — 3) *forma, species* Gen. 12, 11. Eze. 1, 16 etc. — Rad. רָאָה.

מַרְאָה f. pl. מַרְאוֹת; 1) *visio* Gen. 46, 2. Dan. 10, 7 etc.—2) *speculum* Ex. 38, 8.—Rad. רָאָה.

מָרְאָה fem. *ingluvies* avium; suff. מָרְאָתוֹ Lev. 1, 16.—Rad. מָרָא.

מַרְאֲשָׁה et מַרְשָׁה n. pr. 1) viri 1 Par. 2, 42. — 2) oppidi muniti in tribu Judâ Jos. 15, 44. Mich. 1, 15 etc.

מְרַאֲשׁוֹת pl. f. (denom. à רֹאשׁ) *loca quæ capiti circumjacent*, opp. מַרְגְּלוֹת. Cum suff. מְרַאֲשֹׁתָיו in partic. abit *circum, ad, juxta caput ejus* Gen. 28, 11 : 1 Sam. 19, 13 etc. 1 Sam. 26, 12 : מֵרַאֲשׁוֹתַי שָׁאוּל *à capite Saülis*, forsan pro מִמְּרַאֲשֹׁתַי.

מַרְאֲשׁוֹת pl.f. id. suff. מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם Jer. 13, 18 : *corona decoris vestri descendit capita vestra* i. e. de capitibus vestris.

מֶרַב n. pr. mul. 1 Sam. 14, 49.

מַרְבַּדִּים pl. m. *strata* lecti Prov. 7, 16. 31, 22.—Rad. רָבַד.

מִרְבָּה f. *amplum* Eze. 23, 32. — Rad. רָבָה.

מַרְבֶּה m. undè constr. מַרְבֵּה; 1) *multiplicatio, amplificatio* Jes. 9, 6. —2) *copia* Jes. 33, 23. Rad. רָבָה.

מַרְבִּית f. 1) *multitudo* 2 Chron. 9, 6. — 2) *maxima pars* 1 Chron. 12, 29. —3) spec. *incrementum* familiæ, *soboles* 1 Sam. 2, 33, it. summæ capitalis, *fœnus* Lev. 23, 37. — Rad. רָבָה.

מַרְבֵּץ m. constr. מַרְבֵּץ; *cubile* pecoris Eze. 25, 5. Soph. 2, 15. — Rad. רָבַץ.

מַרְבֵּק m. *saginarium*, (non autem *stabulum*, ut Gesenius ex arab. ربق *firmiter alligavit* jumentum, pecudem etc.) 1 Sam. 28, 4. Jer. 46, 21 etc. — Rad. רבק in chald. *saginavit.*

מַרְגּוֹעַ m. *locus quietis* Jer. 6, 16. — Rad. רָגַע.

מַרְגְּלוֹת pl. f. (denom. à רֶגֶל) *loca quæ pedibus circumjacent*, oppos. מְרַאֲשׁוֹת. Cum suff. מַרְגְּלֹתָיו Ruth 3, 4. Dan. 10, 6, adv. *ad pedes ejus* Ruth 3, 8.

מַרְגֵּמָה f. *acervus lapidum* Prov. 26, 8. LXX *funda*, sed forsan illud præstat. — Rad. רָגַם.

מַרְגֵּעָה f. *locus quietis* Jer. 28, 12. — Rad. רָגַע.

מָרַד; part. act. pl. מֹרְדִים, constr. מֹרְדֵי; pass. pl. מְרוּדִים; inf. constr. מְרֹד, cum suff. מִרְדְּכֶם; fut. יִמְרֹד; ut vicin. מָרָה *rebellavit, rebellis fuit*, seq. בְּ, עַל, rariùs acc. *contra* aliquem Jos. 22, 16 : 2 Reg. 18, 7. Neh. 2, 19 etc. — Deriv. seq.

מֶרֶד m. 1) *rebellio* Jos. 22, 22. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

מַרְדוּת f. *rebellio* 1 Sam. 20, 30.

מְרַדָּךְ vid. מְרֹאדַךְ.

מַרְדְּכַי n. pr. viri Esth. 2, 5 etc.

מָרָה, f. part. act. מוֹרָה, pl. מֹרִים; inf. absol. מָרוֹ; 1) forsan ut vicin. בָּרָא *cecidit, secuit*, undè מוֹרָה q. v. — 2) ut cognat. מָרַד *rebellavit, rebellis fuit* Deut. 21, 18. Ps. 78, 8, seq. בְּ vel acc. *contra* aliquem Jer. 4, 17. Ps. 5, 11 etc. — 3) ut vicin. מָרַר *amarus, acerbus fuit* 2 Reg. 14, 26.

Hiph. הִמְרָה; part. מַמְרֶה undè pl. מַמְרִים; inf. הַמְרוֹת undè cum præf. לְמִרוֹת, לְ pro לְהַמְרוֹת; cum suff. הַמְרוֹתָם; fut. יַמְרֶה; f. cum וְ conv. וַתַּמֶר; *contumax, refractarius fuit* Ps. 106, 9. Job 17, 2, seq. בְּ vel acc. *contra* aliquem Eze. 20, 8. Ps. 78, 17 etc., seq. עִם, *contendit disceptavit cum* aliquo Deut. 9, 7, 24. — Deriv. מֹרִי, מוֹרָה et

מֹרָה f. dual. מֹרָתַיִם *gemina rebellio*, nom. symbolicum Babylonis Jer. 50, 21. Alia vid. in מַר.

מֹרָה (lege *morrâ*) f. *amaritudo*, metaph. *mœror*; constr. מָרַת Prov. 14, 10. — Rad. מָרַר.

מֹרָה f. id. constr. מָרַת Gen. 26, 35.

מָרוּד m. suff. מְרוּדִי; pl. מְרוּדִים; *persecutio* Thren. 1, 7. 3, 19, et concr. *persecutionibus propulsus* Jes. 58, 7. — Rad. רוּד.

מֵרוֹז n. pr. oppidi in Palæstinâ septentrionali Jud. 5, 23.

מָרוֹחַ m. undè constr. מְרוֹחַ *contritus* testiculo Lev. 21, 20. Vulgat. *herniosus*. — Rad. מָרַח.

מָרוֹם masc. constr. מְרוֹם; plur. מְרוֹמִים; 1) *locus altus, editus* Jes. 26, 5 etc. Spec. de cœlo Ps. 18, 17 etc., adv. *in loco excelso* Jes. 22, 16, transl. de magnis honoribus Eccl. 10, 6. — 2) *altitudo, altum, excelsum, sublime* Eze. 23, 17 etc., adv. *in altum* Jes. 37, 23. Concr. *excelsus, sublimis* Ps. 10, 5. 92, 9 etc. — 3) trop. *elatio animi*, hinc adv. *elato animo, insolenter* Ps. 56, 3. — Rad. רוּם.

מֵרוֹם undè מֵי־מֵרוֹם n. pr. lacûs in Palæst. septentr. Jos. 11, 5.

מֵרוֹץ m. *cursus* Eccl. 9, 11. — Rad. רוּץ.

מְרוֹצָה f. constr. מְרוֹצַת et מְרֹצַת; 1) *cursus* 2 Sam. 18, 27. Jer. 23, 10. — 2) *concussio, oppressio*, petitâ signif. à rad. רָצַץ, Jer. 22, 17. — Rad. רוּץ.

מְרוּקִים pl. m. *mundationes* Esth. 2, 12. — Rad. מָרַק.

מָרוֹת n. pr. oppidi in tribu Judâ Mich. 1, 12.

מַרְזֵחַ m. constr. מִרְזַח; *elatio vocis* sive ad lætitiam Amos 6, 7, sive ad fletum Jes. 16, 5. — Rad. רָזַח.

מָרַח ferè ut vicin. מָרַק *fricuit, trivit, contrivit.* Jes. 38, 21 : *acci-*

pient massam ficuum et יִמְרָחוּ et *conterent* seu *contritam imponent super ulcus*.—Indè מָרוֹחַ.

מֶרְחָב m. pl. מֶרְחָבִים undè constr. מֶרְחֲבֵי *locus latus* et *amplus* Hab. 1, 6, sæpè metaph. de libertate et salute Ps. 18, 20 etc., sed in malam partem de ove procul à grege aberrante Hos. 4, 16.—Rad. רָחַב.

מֶרְחָק m. pl. מֶרְחַקִּים et מַרְחַקִּים; constr. מֶרְחַק *locus longinquus*, *dissitus* Jes. 13, 5. Zach. 10, 9 etc. מִמֶּרְחָק *è longinquo* Jes. 3, 30. — Rad. רָחַק.

מַרְחֶשֶׁת f. *ahenum*, *cacabus* Lev. 2, 7. 7, 9. — Rad. רָחַשׁ.

מָרַט; part. act. pl. מְרָטִים, pass. מָרוּט undè f. מְרוּטָה; inf. constr. מְרֹט, cum ה paragog. מְרָטָה; fut. cum ה paragog. יִמְרְטָה; 1) ut מָרַק *tersit*, *expolivit* Eze. 21, 14, 33. — 2) *glabravit*, *depilavit* Jes. 50, 6. Esr. 9, 3 etc.

Niph. יִמָּרֵט *depilis fiet* Lev. 13, 40.

Pul. מֹרַט undè f. in pausâ מֹרָטָה; vel juxtà alios codices מֹרָטָה cum Daguesch euphon.; part. מְמֹרָט; *politus est* 1 Reg. 7, 45. Eze. 21, 16, 16, sed מוּרָט Jes. 18, 2, 7, vid. suprà pag. 317.

מְרִי m. in pausâ מֶרִי; suff. מִרְיָךְ, מְרָיִם; 1) *rebellio* Deut. 31, 27. Neh. 9, 17, it. *rebellis* Eze. 2, 7 etc. — 2) *amaritudo* Job 23, 2, ubi quibusdam est *rebellio*. — Rad. מָרָה.

מְרִי בַעַל n. pr. viri 1 Par. 9, 40.

מָרִיא m. pl. מְרִיאִים; *saginatus*, *pinguis* Eze. 39, 18, subst. *vitulus saginatus* 2 Sam. 6, 13. Jes. 11, 6 etc.

מְרִיבָה fut. constr. מְרִיבַת; plur. מְרִיבוֹת; 1) *rixa*, *lis* Gen. 13, 8 etc. — 2) n. pr. fontium Ex. 17, 1. Num. 20, 13 etc. — Rad. רִיב.

מְרָיָה n. pr. viri Neh. 12, 12.

מֹרִיָּה et מוֹרִיָּה *Moria* n. pr. collis Jerusalem ubi exstructum fuit à Salomone templum 2 Par. 3, 1.

מְרָיוֹת n. pr. viror. Esr. 7, 3. Neh. 11, 11 etc.

מְרַיִם n. pr. mulierum Ex. 15, 20. 1 Chron. 4, 17 etc.

מְרִירוּת f. *amaritudo*, trop. *mœror* Eze. 21, 11. — Rad. מָרַר.

מְרִירִי m. *amarus*, *exitialis* Deut. 32, 24. — Rad. מָרַר.

מְרִירִים pl. m. Job 3, 5: *obruant eum* כְּמְרִירֵי יוֹם *quasi amaritudines* seu *calamitates diei*; ità vet. interpr. sed plures retentiores: *obscurationes* vel *calores*, *æstus* vertunt quasi rad. esset כָּמַר. Reverâ *obscuritatis* notioni magis favet parallelismus membrorum.

מֶרֶךְ m. pr. *mollities*, trop. *pavor*, *consternatio* Lev. 26, 36.—Rad. רָכַךְ.

מֶרְכָּב m. suff. מֶרְכָּבוֹ; 1) *currus* 1 Reg. 5, 9. — 2) *stragula* vel *sedile* Lev. 15, 9. Cant. 3, 10. Rad. רָכַב.

מַרְכֹּלֶת f. *mercatus*; suff. מַרְכֻּלְתֵּךְ Eze. 27, 24. — Rad. רָכַל.

מִרְמָה f. pl. מִרְמוֹת; 1) *fraus* Gen. 27, 35 etc., meton. *opes fraude partæ* Jer. 5, 27. — 2) n. pr. viri 1 Par. 8, 10. — Rad. רָמָה.

מְרֹמוֹת n. pr. viror. Esr. 8, 33. 10, 36 etc.

מִרְמָס m. constr. מִרְמַס; *id quod conculcatur* Jes. 5, 5. Esr. 34, 19 etc. — Rad. רָמַס.

מֶרֹנָתִי n. gent. Neh. 3, 7 etc.

מֶרֶס n. pr. viri Esth. 1, 14.

מְרְסְנָא n. pr. viri Esth. 1, 14.

מֵרַע m. indè cum suff. מֵרֵעֵהוּ; pl. מֵרִעִים, suff. מֵרֵעֵיהֶם pro מֵרֵעֵהוּ; *amicus, socius, sodalis* Gen. 26, 26. Prov. 19, 7 etc. — Formam habet part. Hiph. verbi רָעַע, nisi, ut scitè conjecturat Gesenius, sit compos. ex רַע et מִן (conf. מִצָּעִיר, מִגֹּאַל etc.) et *socium* notet *tantùm non familiarem*. Quâ solâ certè ratione explicatur cur Tsere immutatum remaneat. sub מ.

מִרְעֶה masc. constr. מִרְעֵה; suff. מִרְעֵהוּ; pl. cum suff. מִרְעֵיכֶם; *pascuum, pabulum* Cen. 47, 4. Eze. 34, 18 etc. — Rad. רָעָה.

מַרְעִית f. suff. מַרְעִיתוֹ; *pastio, pastus* Jer. 23, 1. Ps. 74, 1 etc. meton. *grex* Jer. 10, 21. — Rad. רָעָה.

מַרְעָלָה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 11.

מַרְפֵּא m. et מַרְפֵּה Jer. 8, 15; 1) *sanatio, curatio* Jer. 14, 19: 2 Par. 21, 18, trop. *restitutio, liberatio* Mal. 3, 20. Prov. 6, 15, *recreatio animi* Prov. 12, 18. 13, 17. — 2) *remedium* Jer. 33, 6. — 3) *agendi ratio remissa, lenitas* Prov. 14, 30. 15, 4. Eccl. 10, 4. — Rad. רָפָא et רָפָה.

מִרְפָּשׂ m. *conculcando turbata, turbida* aqua; constr. מִרְפַּשׂ Eze. 34, 19. — Rad. רָפַשׂ.

מָרַץ unde Niph. נִמְרַץ; part. נִמְרָץ, f. נִמְרֶצֶת; Kimchi auctoritate, *validus, vehemens fuit;* præterea egregiè convenit signif. ista omnibus locis. Job 6, 25 : *quàm valida sunt verba recta!* Jarchi autem notat ibidem נִמְרְצוּ scriptum esse pro נִמְלְצוּ *dulcia sunt* (ל et ר permutatis). De exsecratione 1 Reg. 2, 8, de corruptione Mich. 2, 10.

Hiph. יַמְרִיצֶךָּ *vehementem te facit* i. e. irritat Job 16, 3.

מַרְצֵעַ m. *subula* Ex. 21, 6. Deut. 15, 17. — Rad. רָצַע.

מַרְצֶפֶת f. *pavimentum* 2 Reg. 16, 17. — Rad. רָצַף.

מָרַק unde part. pass. מָרוּק; imp. pl. מִרְקוּ; *tersit, mundavit, depuravit, polivit* Jer. 46, 4 : 2 Par. 4, 16.

Puh. מֹרַק *tersus fuit* Lev. 6, 21. — Deriv. תַּמְרוּקִים, מְרוּקִים et מָרָק et מָרָךְ *jus, jusculum* Jud. 6, 19, 20; constr. מֶרַק Jes. 65, 4 in Keri, ubi Chethib פֶּרֶק *frustrum* habet.

מֶרְקָחָה m. unde pl. מֶרְקָחִים *herbæ aromaticæ* Cant. 5, 13. — Rad. רָקַח.

מִרְקַחַת f. *vas unguentarium* Job 41, 23, it. *unguentum* ipsum Eze. 24, 10. — Rad. רָקַם.

מִרְקַחַת f. 1) *confectio unguentorum* Ex. 30, 25 : 2 Par. 16, 14. — 2) *unguentum* 1 Par. 9, 30. — Rad. רָקַח.

מָרַר; præt. מָרַר unde f. מָרָה; fut. יָמַר; 1) *amarus fuit;* impers. מַר לִי *amarum est mihi* i. e. tristis sum Thren. 1, 4. Ruth. 1, 13. — 2) metaph. *exacerbatus est* 1 Sam. 30, 6.

Niph. נָמַר unde in pausâ נָמַר *mutatus est* Jer. 48, 11. Conf. vicin. מוּר.

Pih. מֵרַר; unde fut. יְמָרֵר; 1) *amarum, acerbum reddidit* aliquid Ex. 1,

14. Jes. 22, 4. — 2) metaph. *exacerbavit* Gen. 49, 23.

Hiph. הֵמַר; inf. הָמֵר; fut. יַמֵּר ex chald. pro יָמֵר; 1) *acerbam reddidit* vitam Job 27, 2, it. fletum subaud., hinc *flevit amarè* Zach. 12, 10. — 2) *mœrore affecit* Ruth 1, 20.

Hithpalp. fut. וַיִּתְמַרְמַר *et exacerbavit se* Dan. 6, 7.—Deriv. מַר, מֹר, מֶמֶר, מְרִירוּת, מְרִירִים, מְרִירִי, מָרָה, מַמְרֵרִים, תַּמְרוּרִים et seq.

מְרֵרָה fem. *fel*; suff. מְרֵרָתִי Job 16, 13.

מָרָה f. undè constr. מָרַת; suff. מָרָתוֹ; pl. מָרוֹת; 1) *amaritudo*, *acerbitas* Deut. 32, 32, metaph, *acerbum* supplicium Job 13, 26. — 2) *fel*, *venenum* Job 20, 14, 25.

מָרִים pl. m. *herbæ amaræ* Ex. 12, 8. Num. 9, 11. Thren. 3, 15.

מָרִי n. pr. vir. Gen. 46, 11, it. patron. Num. 26, 57,

מָרְאָשָׁה vid. מָרֵאשָׁה.

מָרְשַׁעַת f. *improbitas*, hinc concr. *improbus* 2 Par. 24, 7.—Rad. רָשַׁע.

מַשָּׂא m. suff. מַשָּׂאָם; 1) *portandi actio*, *portatio* Num. 4, 24: 2 Chron. 20, 25 etc. — 2) *onus* 2 Reg. 5, 17. Jer. 17, 21. Metaph. *res ad quam attolitur animus* Eze. 24, 25. — 3) *effatum*, *oraculum* Dei, prophetæ, quod etiam *onus* vertit Vulgat. Cæterùm in utroque significatu luditur (Jer. 23, 33 seq. Eze. 12, 10): 2 Reg. 9, 25. Jes. 13, 1, *sententia* Prov. 30, 1, et collect. *sententiæ* 31, 1.— 4) הַשַּׂר הַמַּשָּׂא *magister cantûs* 1 Par. 15, 27, ità LXX, al. *præfectus portationis* arcæ sanctæ. — 5) *tributum* 2 Par. 17, 11. — 6) n. pr. viri Gen. 25, 14.—Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂא m. *acceptio* faciērum i. e. personarum discrimen et ratio 2 Par. 19, 7. — Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂאָה f. *incendium* Jes. 30, 27.— Rad. נָשָׂא.

מַשְׂאֵת (pro מַשָּׂאֶת) fem. constr. מַשְׂאַת; pl. מַשְׂאוֹת, suff. מַשְׂאוֹתֵיכֶם; 1) *elatio* manuum Ps. 141, 2, fumi Jud. 20, 38. — 2) *signum erectum* i. e. forsan ignis in loco edito accensus Jer. 6, 1.— 3) *onus* Soph. 3, 18. — 4) *effatum* (conf. מַשָּׂא) Thren. 2, 14. — 5) *donum* Jer. 40, 5. Esth. 2, 18, * spec. *manusculum epulare* (*cadeau de festin*) Gen. 43, 34: 2 Sam. 11, 18. (Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 274, 275)*, it. *tributum* 2 Par. 24, 6.—Rad. נָשָׂא.

מַשְׂאוֹת (infin. Aram. irreg. in וֹת termin.) *tollere*, *auferre* Eze. 17, 9. —Rad. נָשָׂא.

מַשּׂוֹאוֹת vid. מַשְׂאוֹת.

מִשְׂגָּב masc. constr. מִשְׂגַּב, suff. מִשְׂגָּבִי; 1) *locus editus*, *arx* Jer. 48, 1, ubi possit esse. n. pr., spec. *refugium* Ps. 9, 10 etc. — 2) *altitudo* Jes. 25, 12.— Rad. שָׂגַב.

מְשׂוּכָה et מְשֻׂכָה fem. constr. מְשׂוּכַת; *sepes* Jes. 5, 5. Prov. 15, 19. — Rad. שׂוּךְ.

מַשּׂוֹר m. *serra* Jes. 10, 15.—Rad. נשׂר ut chald. נְסַר *secuit*, *dissecuit*.

מִשּׂוֹרָה f. *mensura* liquidorum Lev. 19, 35 etc.—Rad. משׂר, conf. arab. مَسَرَ *divisit*.

מָשׂוֹשׂ m. constr. מְשׂוֹשׂ ; *gaudium* Jos. 24, 8 etc., et *id de quo gaudetur* Jes. 24, 11. Ps. 48, 3 etc. — Rad. שׂוּשׂ .

מְשָׂחָק m. *irrisio*, hinc *objectum irrisionis* Hab. 1, 10.—Rad. שָׂחַק ,

מַמְשַׁכָּה f. pr. forsan *declinatio*, *deflexio*, hinc *defectio* Hos. 9, 7 et *causa defectionis* vers. 8; al. *infestatio*, *odium*, quod neutro loco convenit. Gesenius vertit vers. 8 *laqueus*, *compes*, collat. syr. סטם vinxit, *compedivit*; etymon haud satis firmum et vers. 7 *pernicies*; significatio non apta. — Rad. שׁטם forsan ut שָׁטָה .

מַמְשְׁכִיל vid. שָׂכַל .

מַמְשָׁכִית f. suff. מַמְשָׁכִיתוֹ; pl. מַמְשָׁכִיּוֹת; 1) *imago*, *figura*, *effigies* Num. 33, 52. Prov. 25, 11. *Lapis figuræ* i. e. apis in quo figuræ sunt cælatæ Lev. 26, 1, *conclavia* figuræ i. e. figuris ornata Eze. 8, 12. — 2) *imaginatio*, *opinio* Ps. 73, 7. Prov. 18, 11. — Rad. שׁכה ut chald. סְכָא *aspexit*, *contemplatus est*.

מַמְשֻׂכֶרֶת f. suff. מַמְשֻׂכַרְתִּי ; *merces* Gen. 29, 15. 31, 7.—Rad. שָׂכַר .

מַמְשְׁמֻרוֹת pl. f. *clavi* Eccl. 12, 11, vid. מַסְמְרִים .

מִמְשָׁפָּח m. opponitur מִמְשָׁפָט Jes. 5, 7. LXX ἀνομία, Vulgat. *iniquitas*: quæ forsan sensum magis exprimunt quàm vim propriam vocis; al. *effusio sanguinis*, *cædes*.—Rad. שׁפח in arab. *effudit sanguinem*.

מִמְשָׁרָה f. *principatus* Jes. 9, 5, 6. — Rad. שָׂרָה .

מִמְשָׁרוֹת plur. fem. undè constr. מִמְשָׁרוֹת; 1) *coctiones* calcis Jes. 33, 12. — 2) *concremationes* cadaverum Jer. 34, 5. — 3) adjecto מַיִם n. pr. loci prope Sidonem Jos. 11, 8. — Rad. שָׂרַף .

מַמְשַׂרְקָה n. pr. oppidi forsan Idumæi Gen. 36, 36: 1 Par. 1, 47.

מַמְשֶׂרֶת m. *sartago* 2 Sam. 13, 9. — Rad. שׂרת .

מַנ n. pr. viri Gen. 10, 23.

מַנָּא m. 1) *feneratio*, *fenus* Neh. 5, 7. — 2) *debitum*, *mutuum* 10, 32. —Rad. נָשָׁא .

מָנָא n. pr. loci Gen. 10, 30.

מַנְאָב m. undè pl. מַנְאָבִים *canales* potatorii Jud. 5, 11.—Rad. שָׁאַב .

מַנָּאָה fem. constr. מַנַּאַת ; plur. מַנָּאוֹת ; *debitum* Dent. 24, 10. Prov. 22, 26.—Rad. נָשָׁא .

מַנָּאוֹן m. *deceptio*, *fraus* Prov. 26, 26.—Rad. נָשָׁא .

מַנּוֹאוֹת Ps. 74, 3, vid. מַשּׁוֹאוֹת .

מַנְאָל n. pr. oppidi Levitarum Jos. 26, 21, 30.

מַנְאָלָה f. *preces*; plur. constr. מִנְאֲלוֹת Ps. 26, 6. 37, 4. — Rad. שָׁאַל .

מִנְאַרְתָּךְ f. suff. in pausâ מִנְאַרְתֵּךְ; pl. cum suff. מִנְאֲרוֹתַיִךְ; *mactra* seu vas in quo farina subigitur et *fermentatur* Ex. 7, 28. Deut. 28, 5 etc. —Forsan denom. à שְׂאֹר *fermentum*, ש et שׂ, ut sæpè, permutatis.

מִנְבָּצוֹת pl. f. 1) *fundæ*, *palæ* annuli Ex. 28, 11 etc. — 2) *tessellationes*, *ocellationes* Ps. 45, 14.—Rad. שָׁבַץ .

מַנְבֵּר m. *matrix*, *os uteri* quod fœtus nascens *frangit* 2 Reg. 19, 3. Jes. 37, 3.—Rad. שָׁבַר .

מִשְׁבָּר m. constr. מִשְׁבַּר ; plur. מִשְׁבָּרִים ; constr. מִשְׁבְּרֵי , cum suff. מִשְׁבָּרֶיךָ ; 1) id. Hos. 13, 13.—2) *fluctus* Jon. 2, 4. Ps, 42, 8 etc.

מִשְׁבָּת m. *cessatio , interitus* pl. cum suff. מִשְׁבַּתֶּיהָ Thren. 1, 7. — Rad. שָׁבַת .

מִשְׁגֶּה m. *error* Gen. 43, 12. — Rad. שָׁגָה .

מָשָׁה ; *traxit, extraxit* Ex. 2, 10. Hiph. fut. יַמְשֶׁה undè cum suff. יַמְשֵׁנִי *extrahet me* 2 Sam. 22, 17. Ps. 18, 17.—Deriv. מְשִׁי .

מֹשֶׁה n. pr. *Moyses* Ex. 2, 10 etc.

מַשֶּׁה m. *debitum;* constr. מַשֶּׁה Deut. 15, 2.—Rad. נָשָׁא .

מְשׁוֹאָה f. 1) *locus vastatus* Job 30, 3. 38, 27. — 2) *vastatio* Soph. 1, 15.—Rad. שׁוֹא ut vicin. שָׁאָה .

מַשּׁוּאוֹת et מַשְׁאוּת pl. f. vulgò *vastitates, ruinæ* (à rad. שָׁאָה) Ps. 73, 18. 74, 3; sed ob Daguesch in ש, nonnulli referunt ad Hiph. verbi נָשָׁא *decepit*, et vertunt *loca fallacia, insidiæ* quod refugit Ps. 74, 3; al. legunt מַשְׂאוֹת à נָשָׂא *efferre*, i. e. *evertere*.—* Quoad etymon, si genuina sit lectio מְשׁוּאוֹת vel מְשֻׁאוֹת, radix erit שׁוֹא, cum eodem significatu atque vicin. שָׁאָה .

מְשׁוֹבָב n. pr. viri 1 Par. 4, 34.

מְשׁוּבָה et מְשֻׁבָה f. constr. מְשׁוּבַת ; pl. מְשׁוּבוֹת ; *aversio, defectio* Jer. 8, 5. Prov. 1, 32. Hos. 11, 7: מְשׁוּבָתִי *defectio à me*. Concr. *aversa, rebellis* Jer. 3, 6, 3. 11, 12. — Rad. שׁוּב .

מְשׁוּגָה f. *error;* suff. מְשׁוּגָתִי Job 19, 4.—Rad. שׁוּג ut vicin. שָׁגָה , שָׁגַג .

מָשׁוֹט m. *remus* Eze. 27, 29. — Rad. שׁוּט .

מְשׁוֹט m. pl. cum suff. מְשׁוֹטַיִךְ *remi tui* Eze. 27, 6. — Rad. נשׁט ut vicin. שׁוּט .

מְשׁוּסָה f. *depredatio* Jes. 42, 24 in Chethib, pro מְשִׁסָּה . — Rad. שׁוּס ut vicin. שָׁסַס .

מָשַׁח ; part. act. pl. מֹשְׁחִים , pass. מָשׁוּחַ , pl. מְשֻׁחִים ; inf. absol. מָשׁוֹחַ , constr. מְשֹׁחַ , cum ה parag. מָשְׁחָה , cum suff. מָשְׁחוֹ et מָשְׁחֲךָ ; imp. מְחַשׁ undè cum suff. מְשָׁחֵהוּ ; fut. יִמְשַׁח ; 1) *illevit* Jer. 22, 14, *unxit oleo* Gen. 31, 13. Ex. 29, 2 etc., spec. clypeum ne siccitate fatisceret 2 Sam. 1, 21. Jes. 21, 5, it. sacerdotem, prophetam, regem, i. e. *consecravit* Ex. 28, 41 : 1 Sam. 19, 16.—2) ut in syr. et arab. מֹשֹׁח *mensus est, mensuravit.*

Niph. נִמְשַׁח ; fut. יִמָּשַׁח ; *unctus, unctione consecratus est* Lev. 6, 13 etc. — Deriv. מָשִׁיחַ , מִמְשַׁח et seq.

מִשְׁחָה f. constr. מִשְׁחַת ; 1) *unctio* Ex. 25, 6 etc. — 2) *pars, portio* Lev. 7, 35.

מָשְׁחָה f. suff. מָשְׁחָתָם ; 1) τὸ *ungere*, vid. מָשַׁח . — 2) *pars, portio* Num. 8, 18.

מַשְׁחִית et מַשְׁחֵת m. suff. מַשְׁחֵתוֹ ; pr. part. Hiph. verbi שָׁחַת , *perdens*, hinc 1) *perditio, pernicies* Ex. 12, 13. Eze. 5, 16. 9, 1. — 2) *laqueus* Jer. 5, 26. הַר מַשְׁחִית dicitur mons oliveti prope Jerusalem. 2 Reg. 23, 13, et Babylon propter idola ibi culta, adeòque populo perniciosa.—Rad. שָׁחַת .

מִשְׁחָר m. *aurora* Ps. 110, 3. — Rad. שָׁחַר .

מַשְׁחֵת vid. מַשְׁחִית .

מִשְׁחָת m. *corruptum, deforme* Jes. 52, 14. — Rad. שָׁחַת.

מַשְׁחָת m. *corruptio;* suff. מַשְׁחַתָּם Lev. 22, 25. — Rad. שָׁחַת.

מִשְׁטַח masc. constr. מִשְׁטַח; *locus expansionis* Eze. 26, 5 etc. — Rad. שָׁטַח.

מִשְׁטָר m. *imperium;* suff. מִשְׁטָרוֹ Job 38, 33. — Rad. שָׁטַר.

מִשִׁי m. in pausâ מָשִׁי; *sericum* Eze. 16, 10, 13. — Rad. מָשַׁךְ.

מִשִׁי vid. מוּשִׁי.

מִשֵׁיזַבְאֵל n. pr. viri Neh. 3, 4 etc.

מָשִׁיחַ m. constr. מְשִׁיחַ; pl. cum suff. מְשִׁיחַי; 1) adj. *unctus* Lev. 4, 3 etc. — 2) subst, *Messias, Christus,* quem, quamquàm nonnulli contradicunt, reges et sacerdotes in Vet. Test, figurabant; quemque disertè nominant maximè Dan. 9, 25, 26. Ps. 2, 2. De Cyro, Persarum rege propheticè usurpatur Jes. 45, 1. — Rad. מָשַׁח.

מָשַׁךְ; part. act. מֹשֵׁךְ; pl. מֹשְׁכִים; inf. constr. et imp. מְשֹׁךְ; fut. יִמְשֹׁךְ; 1) *traxit* (conf. vicin. מָשָׁה), *extraxit, attraxit,* prout construitur Gen. 37, 28. Jud. 4, 7. Jes. 5, 18 etc. Part. pl. f. מוֹשְׁכוֹת *funes, vincula* quibus aliquis vincitur Job 38, 31. — A trahendi notione diffluunt formulæ istæ : *tetendit* arcum; *tractim sparsit* semen per sulcos; *cecinit* classicum; *traxit manum suam cum aliquo* i. e. socium se adjunxit alicui; *protraxit* i. e. *prolongavit, continuavit* benignitatem; *firmavit, sustentavit* corpus; *distraxit, diffudit se* agmen militum. — 2) *prehendit, cepit* Ex. 12, 21. *tenuit* seq. בְּ Jud. 5, 14, *rapuit, abripuit* Eze. 32, 20 etc.

Niph. נִמְשַׁךְ undè fut. יִמָּשֵׁךְ; *protractus, dilatus est* Jes. 13, 22 etc.

Puh. part. מְמֻשָׁךְ, f. מְמֻשָׁכָה; 1) *protractus* Prov. 13, 12. — 2) *distractus* Jes. 18, 7, Vulgat. *avulsus,* nonnulli *validus, robustus.* — Indè

מֶשֶׁךְ m. 1) *tractio* i. e. sparsio seminis per sulcos Ps. 126, 6. — 2) *possessio* Job 28, 18. — 3) n. pr. viri Gen. 10, 2, hinc et populi Eze. 27, 13 etc.

מִשְׁכָּב m. constr. מִשְׁכַּב; pl. constr. מִשְׁכְּבֵי; pl. f. cum suff. מִשְׁכְּבוֹתָם; 1) *cubile, lectus* 2 Sam. 17, 28, *feretrum* Jes. 57, 2 : 2 Par. 16, 14. — 2) *cubatio* 2 Sam. 4, 5. Ps. 41, 4, spec. *concubitus* Lev. 20, 13 etc. — Rad. שָׁכַב.

מִשְׁכָּן m. constr. מִשְׁכַּן; constr. מִשְׁכְּנֵי; plur. f. מִשְׁכָּנוֹת, constr. מִשְׁכְּנוֹת; 1) *habitaculum* Ps. 87, 2. Job 18, 21, *lustrum* Job 39, 6, *templum* Ps. 46, 5 etc., de sepulchro Jes. 22, 16. — 2) spec. *tabernaculum* Cant. 1, 8, maximè tabernaculum sacrum Israëlit. Ex. 25, 9 etc. Conf. אֹהֶל suprà p. 13. — Rad. שָׁכַן.

מָשָׁל, f. part. act. מוֹשֵׁל; plur. מֹשְׁלִים; f. מֹשְׁלָה; inf. absol. מָשׁוֹל; constr. et imp. מְשֹׁל; fut. יִמְשֹׁל; 1) *assimilavit,* hinc a) *similitudinem, parabolam proposuit* Eze. 24, 3. — b) *adagio usus est* Eze. 12, 23 etc. — c) *dictario usus est* Joël 2, 17. Part. מֹשְׁלִים *poëtæ* Num. 21, 27. — — 2) *dominatus est, dominium habuit* vel *exercuit* seq. בְּ, עַל, לְ *in aliquem* Gen. 3, 16. Jes. 40, 10. Prov. 28, 15 etc. Part. מֹשֵׁל *dominus* Gen. 45, 8

plur. *domini*, *principes* et *tyranni* Jes. 14, 5 etc.

Niph. נִמְשַׁל *similis fuit* alicui rei, seq. אֶל, כְּ, עִם Jes. 14, 10. Ps. 28, 1. 49, 13 etc.

Pih. part. מְמַשֵּׁל *parabolis utens* Eze. 21, 5 (20, 49).

Hiph. הִמְשִׁיל; fut. יַמְשִׁיל; 1) *comparavit* Jes. 46, 5. — 2) *dominari fecit* Dan. 11, 39. Ps. 8, 7. Inf. subst. הַמְשֵׁל *dominatio* Job 25, 2.

Hithp. fut. אִתְמַשֵּׁל *comparabor*, seq. בְּ Job 30, 19.—Deriv. מִמְשָׁל, מֶמְשֶׁלֶת et seq.

מָשָׁל m. suff. מְשָׁלוֹ; pl. מְשָׁלִים; 1) constr. מִשְׁלֵי; *similitudo, parabola* Eze. 17, 2. 24, 3.—2) *sententia, sententiosè dictum* 1 Reg. 5, 12. Prov. 1, 1 etc.—3) *proverbium* propriè dictum 1 Sam. 10, 12. Eze. 18, 2 etc. — 4) *dicterium, probrosè dictum* Deut. 28, 37. Jes. 14, 4 etc.—5) *carmen* quodlibet Num. 23, 7, 18. Ps. 49, 5 etc.

מָשָׁל n. pr. vid. מִשְׁעָל.

מֹשֶׁל m. undè cum suff. מָשְׁלוֹ; 1) *similitudo*, hinc concr. *simile* Job 41, 25. — 2) *dominatus* Zach. 9, 10.

מְשֹׁל m. *carmen*, spec. *irrisorium* Job 17, 6.

מִשְׁלָח m. undè constr. מִשְׁלַח; 1) *locus quò mittitur* pecus Jes. 7, 25. —2) seq. יָד, *res in quam manus immittitur, negotium* Deut. 15, 10 etc. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלוֹחַ m. 1) *missio* Esth. 9, 19, 22. — 2) seq. יָד, res in quam *manus immittitur* Jes. 11, 4. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלַחַת f. 1) *missio* i. e. agmen Ps. 78, 49. — 2) *dimissio* Eccl. 8, 8. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלֹשׁ pro מִשְׁלֹשׁ, vid. שָׁלֹשׁ.

מְשֻׁלָּם n. pr. viror. Esr. 8, 16 etc.

מְשִׁלֵּמוֹת n. pr. viror. 2 Par. 28, 12 etc.

מְשֶׁלֶמְיָה et שֶׁלֶמְיָה n. pr. viri 1 Par. 9, 21. 26, 1, 29.

מְשִׁלֵּמִית n. pr. viri 1 Par. 9, 12.

מְשֻׁלֶּמֶת n. pr. mul. 2 Reg. 21, 19.

מְשַׁמָּה f. pl. מְשַׁמּוֹת; 1) *stupor* Eze. 5, 15. — 2) *vastatio* Jes. 15, 6. Jer. 48, 34. Eze. 6, 14 etc.— Rad. שָׁמַם.

מִשְׁמָן m. constr. מִשְׁמַן; pl. constr. מִשְׁמַנֵּי; suff. מִשְׁמַנָּיו; 1) *pinguedo* Jes. 17, 4. — 2) *pinguis* i. e. fertilis *ager* Gen. 27, 28. Dan. 11. 24. — 3) *robustus*, *validus* miles Jes. 10, 16. Ps. 78, 31. — Rad. שָׁמַן.

מִשְׁמַנָּה n. pr. viri 1 Par. 12, 10.

מִשְׁמַנִּים pl. m. *pinguia* Neh. 8, 10. — Rad. שָׁמַן.

מֵשְׁמָע m. undè constr. מִשְׁמַע; 1) *auditio*, hinc *quod auditur* Jes. 11, 3. — 2) n. pr. viror. Gen. 25, 14 etc. — Rad. שָׁמַע.

מִשְׁמַעַת f. suff. מִשְׁמַעְתּוֹ; 1) *intima admissio ad audiendum* (*audience*) 1 Sam. 22, 14 etc. — 2) *obedientia*, undè concr. מִשְׁמַעְתָּם *obedientes illis* Jes. 11, 14. — Rad. שָׁמַע.

מִשְׁמָר masc. constr. מִשְׁמַר, suff. מִשְׁמָרוֹ; pl. מִשְׁמָרִים; 1) *custodia*, de carcere Gen. 40, 3. 42, 17, de statione excubitarum Jer. 51, 12. Neh. 7, 3, hinc de ipsis excubitoribus Job 7, 12. Neh. 4, 3.—2) *id quod custoditur* Prov. 4, 23. — 3) *observantia*, hinc *res observanda* i. e. ritus sacri

Neh. 13, 14, meton. *cui reverentia præstatur* Eze. 38, 7. — Rad. שָׁמַר.

מִשְׁמֶרֶת f. suff. מִשְׁמַרְתּוֹ; plur. מִשְׁמָרוֹת, constr. מִשְׁמְרוֹת; 1) *custodia*, de excubandi officio 2 Reg. 11, 5, 6, de statione excubitorum Jes. 21, 8. Hab. 2, 1, hinc de ipsis excubitoribus Neh. 7, 3 etc. — 2) *id quod custoditur* 1 Sam. 22, 23. — 3) *conservatio* Ex. 12, 6 etc. — 4) *observatio, ministerium* Num. 3, 31 etc. — 5) *quod observandum est, lex, ritus* Gen. 26, 5. Mal. 3, 14 etc. — 6) *studium* quod alicui exhibetur 1 Par. 12, 29. — Rad. שָׁמַר.

מִשְׁנֶה masc. constr. מִשְׁנֵה; suff. מִשְׁנֵהוּ; pl. מִשְׁנִים; 1) *ordo secundus, locus secundus* 1 Sam. 15, 9. Esr. 1, 10 etc., hinc *sacerdos secundi ordinis* i. e. secundarius 2 Reg. 25, 18 etc., *pars urbis secunda* i. e. inferior 2 Reg. 22, 14. Soph. 1, 10. — 2) concr. *secundus*, qui *secundum locum occupat*, hinc *secundus regis* i. e. secundus à rege 2 Par. 28, 7. — 3) *duplicatum, duplum* Ex. 18, 22. Jes. 61, 7 etc. — 4) *exemplar* (*copie*) Deut. 17, 18. Jos. 8, 32. — Rad. שָׁנָה.

מִשֹּׁסָה f. plur. מִשֹּׁסוֹת; *prædatio, præda* 2 Reg. 21, 14. Hab. 2, 7 etc. — Rad. שָׁסַס.

מִשְׁעוֹל m. *via angusta* Num. 22, 24. — Rad. שָׁעַל.

מִשְׁעִי m. (forsan pro מִשְׁעִית ex chaldaismo) *purgatio* Eze. 16, 4. — Rad. משׁע in arab. *purgavit*.

מִשְׁעָם n. pr. viri 1 Par. 8, 12.

מִשְׁעָן m. constr. מִשְׁעַן; *fulcrum, adminiculum* Jes. 3, 1, trop. 2 Sam. 22, 19. Ps. 18, 19. — Rad. שָׁעַן.

מַשְׁעֵן m. et f. מַשְׁעֲנָה id. Jes. 3, 1 ubi simul conjuncta, *omnis generis adminicula et subsidia* significant. — Rad. שָׁעַן.

מִשְׁעֶנֶת f. suff. מִשְׁעַנְתּוֹ; pl. cum suff. מִשְׁעַנְתֵּם; *scipio, baculus*. Jud. 8, 21. Eze. 29, 6 etc. — Rad. שָׁעַן.

מִשְׁפָּחָה f. constr. מִשְׁפַּחַת, suff. מִשְׁפַּחְתִּי; plur. מִשְׁפָּחוֹת; constr. מִשְׁפְּחוֹת; 1) *genus* animalium Gen. 8, 19, it. rerum inanimat. Jer. 15, 3. — 2) *familia* quarum plures una tribus comprehendebat (vid. בַּיִת n. 10, p. 91, 92) Gen. 10, 18. Ex. 6, 14. — 2) *gens, populus* Gen. 12, 3. Jer. 8, 3 etc. — Ponitur pro שֵׁבֶט; *tribus* Jos. 7, 17. — Rad. שׁפח ut vicin. סָפַח et arab. שׁפח *fudit, effudit*.

מִשְׁפָּט masc. constr. מִשְׁפַּט; suff. מִשְׁפָּטִי; pl. מִשְׁפָּטִים; constr. מִשְׁפְּטֵי; suff. מִשְׁפָּטֶיךָ; 1) *judicium* spec. *actus judicandi* Lev. 19, 13. Deut. 1, 17, *locus judicii, tribunal* Ps. 143, 2. Job 9, 32, *causa forensis* Deut. 10, 18. Job 13, 18, *sententia judicialis* 1 Reg. 3, 28. Ps. 17, 2, hinc *pœna* Jer. 48, 21, *culpa, crimen* Jer. 51, 9. Eze. 7, 23. Passim מִשְׁפָּט omnes ferè istas notiones simul includit, ut ex ipso contextu colligitur. — 2) *jus, quod justum, legitimum, æquum est* Deut. 16 19. Jer. 22, 15. לַמִּשְׁפָּט *jure, justè* Jer. 46, 28. Spec. *lex, statutum* Ex. 21, 1. Lev. 18, 4, *quod ex lege debetur, privilegium* Ex. 21, 9. Jer. 32, 7, *mos, consuetudo* Gen. 40, 17: 2 Reg. 11, 14, hinc *modus, agendi ratio* Jud. 13, 12: 2 Reg. 1, 7. — Rad. שָׁפַט.

מִשְׁפֵּט Poh. verbi שָׁפַט q. vid.

מִשְׁפְּתַיִם dual. ut שִׁפְתַיִם *caulæ*, *stabula* Gen. 49, 14. Jud. 3, 16; ità plérique, * sed rectiùs forsan *duæ*, *faliscæ* (*rateliers*, *mangeoires*); quod optimè utrique loco Gen. et Jud. convenit; siquidem vita maximè bonis affluens adumbratur. Huic significationi haud parùm favet dual. forma; quæ duplex seu multò major innuitur abundantia.*—Rad. שָׁפַת.

מִשָּׁק m. ut מֹשֶׁךְ *possessio* Gen. 15, 2: *filius possessionis domûs meæ Damascenus Eliezer* i. e. nemo est qui, me mortuo, possessor evadat rei familiaris meæ, nisi Eliezer, alienigena iste. Vid. quæ adnotav. in *Le Pentat. avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 76, 77. — Rad. מָשַׁק ut vicin. מָשַׁךְ.

מַשָּׁק m. à rad. שָׁקַק, ex chaldaïsmo 2ª radicali deficiente compensatâ in 1ª; *discursitatio;* constr. מַשַּׁק Jes. 33, 4.

מַשְׁקֶה m. constr. מַשְׁקֵה; 1) *pincerna*, vid. שָׁקָה in Hiph. — 2) *locus irriguus* Gen. 13, 10. Eze. 45, 15. — 3) *potus* Lev. 11, 34 etc.

מִשְׁקוֹל m. *pondus* Eze. 4, 10. — Rad. שָׁקַל.

מַשְׁקוֹף m. *superliminare* Ex. 12, 7. 22, 23.—Rad. שָׁקַף.

מִשְׁקָל masc. constr. מִשְׁקַל, suff. מִשְׁקָלוֹ; 1) *ponderatio* 2 Reg. 15, 16. etc.— 2) *pondus* Lev. 10, 35 etc. — Rad. שָׁקַל.

מִשְׁקֹלֶת et מִשְׁקֶלֶת f. *perpendiculum* 2 Reg. 21, 13. Jes 28, 17.

מִשְׁקָע m. *locus ubi desedit* aqua; constr. מִשְׁקַע Eze. 34, 18. — Rad. שָׁקַע.

מִשְׁרָה fem. constr. מִשְׁרַת־עֲנָבִים *maceratio uvarum*, hinc *succus ex uvis expressus* Num. 6, 3. — Rad. שָׁרָה.

מִשְׁרְעִי n. gent. 1 Par. 2, 53.

מָשַׁשׁ ut vicin. מוּשׁ, *palpavit*, *contrectavit;* fut. יָמֵשׁ, undè cum suff. וַיְמֻשֵׁנִי Gen. 27, 12, יְמֻשֵׁהוּ vers. 21.

Pih. מִשֵּׁשׁ, undè 2 pers. מִשַּׁשְׁתָּ; part. מְמַשֵּׁשׁ; fut. יְמַשֵּׁשׁ; id. Gen. 31, 34, 57. Job 12, 25.

Hiph. fut. apoc. יָמֵשׁ *palpet* scil. quivis Ex. 10, 21.

מִשְׁתֶּה m. constr. מִשְׁתֵּה; pl. cum suff. מִשְׁתֵּיהֶם; 1) *potio*, *potatio* Esth. 5, 6. 7, 7. — 2) *quod potatur*, *potus* Dan. 1, 10. Esr. 3, 7.—3) *convivium* Gen. 19, 3. Esth. 1, 3 etc.

מֵת *mortuus* vid. in מות.

מְתִים et defectè מֶתֶם plur. masc. constr. מְתֵי; suff. מְתֶיךָ, מְתָיו, *viri* Gen. 34, 30. Deut. 2, 34. Jes. 3, 25 etc.—Rad. מָתָה.

מַתְבֵּן (denom. à תֶּבֶן) *straminis locus* i. e. acervus Jes. 25, 10.

מֶתֶג m. suff. מִתְגִּי; *frenum* Jes. 37, 29. Ps. 32, 9 etc.—Rad. מתג.

מָתוֹק m. *dulcis*, *dulcedo* Jud. 14, 14. Eze. 5, 3, trop. Eccl. 11, 7.— Rad. מָתַק.

מְתוּשָׁאֵל n. pr. viri Gen. 4, 18.

מְתוּשֶׁלַח n. pr. viri Gen. 5, 21.

מָתַח ut vicin. נָטָה; fut. cum suff. et ו conv. וַיִּמְתָּחֵם *et extenditeos* Jes. 40, 22.—Deriv. אַמְתַּחַת.

מָתַי *quandò* Gen. 30, 30 etc., sine interrog. Prov. 23, 35. אַחֲרֵי מָתַי *post quantùm temporis?* Jer. 13, 27, לְמָתַי *quousquè, quamdiù?* Ex 8, 5, מָתַי id. 1 Sam. 16, 1.—Etymon ignotum.

מַתְכֹּנֶת f. suff. מַתְכֻּנְתּוֹ ; *mensura, proportio* Ex. 30, 32. Eze. 45, 11 : 2 Par. 24, 13, it. *demensum, pensum* Ex. 5, 8.—Rad. תָּכַן.

מַתְּלָאָה pro מַה־תְּלָאָה q. v.

מְתַלְּעוֹת pl. f. ut מַלְתָּעוֹת q. v. *mordices, dentes* Joël 1, 6. Job 29, 17.

מְתֹם m. pars *integra, sana* corporis Jes. 1, 6. Ps. 38, 4 ; sed Jud. 20, 48 spuria est lectio pro מְתֹם, ut ferunt plures codices.—Rad. תָּמַם.

מַתָּן masc. suff. מַתָּנָם ; 1) *donum* Gen. 34, 12. Prov. 19, 6. — 2) n. pr. viror. 2 Reg. 11, 18 etc.— Rad. נָתַן.

מַתָּנָה f. constr. מַתְּנַת ; pl. מַתָּנוֹת ; constr. מַתְּנוֹת ; 1) id. Gen. 23, 6. Eccl. 7, 7 etc. — 2) n. pr. loci inter desertum et fines Moabitarum Num. 21, 18.

מַתְּנַי n. pr. viror. Esr. 10, 33 etc.

מִתְנִי n. gent. 1 Par. 11, 43.

מַתַּנְיָה et מַתַּנְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 24, 17. Esr. 10, 26 etc.

מָתְנַיִם dual. m. constr. מָתְנֵי ; suff. מָתְנֵינוּ ; *lumbus uterque, lumbi* Gen. 37, 34. Jes. 20, 2 etc. — Rad. מתן forsan ut arab. مَتَنَ *firmus, validus fuit.*

מָתַק ; cum suff. מְתָקוֹ ; part. pass. pl. מְתוּקִים, f. מְתוּקָה ; fut. pl. in pausâ יִמְתָּקוּ ; *dulcis, suavis fuit, factus est* Ex. 15, 25. Prov. 9, 17. Metaph. Job 21, 33 : *dulces illi sunt glebæ vallis* i. e. terra illi levis est ; sed 24, 20 : מְתָקוֹ רִמָּה quod vulgò vertunt *suavis est ei vermis*, rectiùs forsan redditur à Bochart ex usu syr. et innuente contextu : *exsugit eum vermis.*

Hiph. הִמְתִּיק ; fut. יַמְתִּיק ; *dulcis fecit* Job 20, 12. — 2) *dulcem, suavem* reddidit, metaph. Ps. 55, 15.— Deriv. מָתוֹק, מַמְתַּקִּים et seq.

מֶתֶק m. *dulcedo*, trop. *suavitas* Prov. 16, 21. 27, 9.

מֹתֶק m. suff. מָתְקִי *dulcedo mea* Jud. 9, 11.

מִתְקָה n. pr. stationis Israëlit. in Arabiâ petreâ Num. 33, 28.

מִתְרְדָת n. pr. viror. Esr. 1, 8. 4, 7.

מַתַּת f. (pro מַתָּנָת) in pausâ מַתַּת ; *donum* Eze. 46, 5 etc.—Rad. נָתַן.

מַתַּתָה n. pr. viri Esr. 10, 33.

מַתִּתְיָה et מַתִּתְיָהוּ n. pr. viror. Esr. 10, 43. 1 Par. 9, 31 etc.

נ

נ decima quarta alphabeti littera hebraïcè נוּן *Noun* sonans; in numeralibus valet *quinquaginta.*— Permutatur haud rarò cum ם, dein ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, cum ל ; rariùs cum ר, tandem, in primâ quorumdam verborum radicis sede, cum י. -Ad vocum conformationem, quod attinet 1) ponitur *ab initio* vel constituens in verbis præformantem tum personæ fut. pl., tum conjugationis totius Niphal, vel formans nomina verbalia ex Niphal derivata.—2) in *medio* frequenter interponitur per *epenthesin* ; sicque ut plurimùm litteræ sequenti

inseritur Daguesch fortis ope. — 3) *in fine*, suffixum fœm. 3ᵉ pers. plur. constituit, vel ad terminandum quoddam nominum, genus inservit, vel deniquè in verbis additur adformantibus ִי et וּ.

נָא particula, quæ, prout flagitat contextus, in multis formulis reddi potest : *quæso*, *obsecro*, *amabo* in aliis *age*. Sæpissimè *expletiva* est vel saltèm difficillimè in aliud idioma verti potest, etsi ejus vim propriam persentiat linguæ hebr. assuetus. * אִם־נָא non est *siquidem* ut vulgò volunt, sed *si forsan*, *utinam!* Hinc Gen. 18, 3 etc. sensus est : *si forsan* vel *utinam invenire possim* (*puissé-je trouver*) *gratiam in oculis tuis!* minimè verò : *siquidem*, *quandoquidem inveni.* *

נָא adj. *crudus*, *non satis coctum* Ex. 12, 9.—Rad. ניא in arab. *crudus*, *semicoctus est.*

נֹא Jer. 46, 25. Eze. 30, 14, plenè נֹא־אָמוֹן Nah. 3, 8. n. pr. *Thebæ* Ægypti metropolis, *Diospolis* Græcor. LXX in Eze. Διόσπολις, in Nah. μερὶς Ἄμμών pars, possessio Jovis Ammonis. Ibi reverà magnâ cum religione colebatur.

נאד m. (pro נֹאד) et נאוד Jud. 4, 19 in Chethib ; cum suff. in pausâ נַאדֵךְ ; pl. נאדות ; *uter*, pellis consuta quâ liquida deferuntur Jos. 9, 4 : 1 Sam. 16, 20 etc.

נָאָה 1)* forsan ut vicin. arab. נאי in 8ª conjug. *longè abfuit*, *remotus fuit.**—2) ut vicin. נָוָה *habitavit.*—3) *decorus*, *pulcher fuit.*

Pih. נִאוָה undè pl. נָאוּ pro נִאֲוּ *decori*, *pulchri fuerunt* Jes. 52, 7. Cant. 1, 10 etc. — Deriv. אִי q. v. pro נֵאִי et seq.

נָאֶה f. undè pl. constr. נְאוֹת ; 1) *habitationes*, *habitacula* Ps. 74, 20. Thren. 2, 2.—2) *pascua* gregum Jer. 9, 9. Ps. 23, 2 etc.

נָאוֶה m. (pro נִאֲוֶה), f. נָאוָה ; 1) *decorus*, *decens* seq. לְ Ps. 33, 1. Prov. 17, 7 etc.—2) *pulcher* Cant. 1, 5. 6, 4.

נָאַם pr. forsan ut in arab. *mussitavit*, *submissè locutus est* (conf. vicin. נָהַם, הָמָה), spec. de voce divinâ quâ oracula prophetis revelantur. Indè fut. pl. יֹנְאֲמוּ *dicunt quasi oraculum edentes* (german. diceres *sie orakeln*) Jer. 23, 31. Part. pass. constr. נְאֻם יְהוָה *effatum*, *oraculum Jehovæ* sexcentiès occurrit apud prophetas sacros Vet. Test. Dicitur tamen de hominibus Num. 24, 3, 4, 15, 16 : 2 Sam. 23, 1. Prov. 30, 1 et Ps. 36, 2 ubi verte : *oraculum impietatis improbo est in corde suo* i. e. quidquid animus impius improbo homini suadet, id eidem oraculi divini loco habetur.

נָאַף, undè part. act. נֹאֵף, f. נֹאֶפֶת ; pl. נֹאֲפוֹת ; inf. absol. נָאֹף ; fut. יִנְאַף ; *mœchatus est* Ex. 20, 13, seq. accus. pers, *adulterium commisit cum muliere* Lev. 20, 10 etc., metaph. *idolatriam exercuit*, *idola coluit* Jer. 3, 9. Eze. 16, 38.

Pih. נִאֵף ; part. מְנָאֵף ; pl. מְנָאֲפִים ; f. מְנָאֶפֶת undè in pausâ מְנָאֶפֶת ; fut. pl. יְנַאֲפוּ ; id. Jes. 57, 3. Prov. 30, 20 etc. — Deriv. seq.

נְאָפִים pl. m. suff. f. נְאָפַיִךְ ; *adulteria* Jer. 13, 27. Eze. 23, 43.

נַאֲפוּפַיִם pl. m. id.; suff. f. נַאֲפוּפֶיהָ Hos. 2, 4.

נָאַץ; fut. יִנְאַץ; pl. cum נ parag. in pausâ יִנְאָצוּן; *sprevit, contempsit* et *contemptim rejecit* (conf. לוּץ quod vicin. videtur) Deut. 32, 19. Jer. 33, 24 etc.

Pih. נִאֵץ; part. plur. cum suff. מְנַאֲצַי; inf. נְאֹץ pro נַאֵץ; fut. יְנַאֵץ; 1) id. Num. 14, 23. Ps, 10, 3 etc. — 2) *calumniandi occasionem dedit* 2 Sam. 12, 14.

Hiph. fut. יֵנֵאץ ex syriasmo pro יִנָּאֵץ intrans. *spernetur* Eccl. 12, 5; quem sensum efflagitat contextus, vulgò tamen *florebit* quasi à נוּץ.

Hithpoh. part. מִנָּאֵץ pro מִתְנָאֵץ *qui se contemptui exponit, contemptus* Jes. 52, 5.—Deriv. seq.

נְאָצָה, נָאָצָה f. plur. cum suff. נְאָצוֹתֶיךָ; *contumelia* Jes. 37, 3. Eze. 35, 12.

נֵאָצָה f. undè pl. נֵאָצוֹת id. Neh. 9, 18, 26.

נָאַק; fut. pl. in pausâ יִנְאָקוּ; ut cognat. אָנַק, *gemuit, clamavit cum angore* Eze. 30, 24. Job 24, 12. — Indè

נַאֲקָה f. undè constr. נַאֲקַת; cum suff. נַאֲקָתָם; pl. נַאֲקוֹת undè constr. נַאֲקוֹת; *gemitus, clamor* Ex. 2, 24. Eze. 30, 24 etc.

נָאַר ut cognat. אָרַר.

Pih. נִאֵר, 2 pers. cum ה paragog. נֵאַרְתָּה; *abominatus est, rejecit* Ps. 89, 40. Thren. 2, 7.

נֹב n. pr. oppidi sacerdotalis in tribu Benjamin 1 Sam. 22, 11 etc. Cum ה parag. נֹבָה pro נֹבָה *Nobam versus* 1 Sam. 21, 2 etc.

נָבָא, de cujus significatu primario ullam conjecturam ne tentare quidem audemus.

Niph. נִבָּא pro נִנְבָּא, 2 pers. נִבֵּאתָ et נִבֵּיתָ (quasi à נָבָה); part. נִבָּא; pl. נִבָּאִים, et נְבִיאִים, quasi à sing. נָבִיא; constr. נְבִיאֵי; inf. הִנָּבֵא, cum suff. הִנָּבְאִי; הִנָּבְאוֹ; imp. הִנָּבֵא; fut. יִנָּבֵא; *prophetavit, prophetam egit; vaticinatus est* 1 Reg. 22, 12. Jer. 20, 1 et sexcentiès. Etiam 1 Sam. 10, 11. 19, 20: 1 Par. 25, 2, 3 sensus est *prophetam egit, prophetico munere functus est*, non autem *cecinit laudes Dei, hymnos* ut anteà post Gesenium et Winer docui.

Hithp. הִתְנַבֵּא, 1 pers. הִתְנַבֵּיתִי et הִתְנַבֵּאתִי; part. מִתְנַבֵּא, pl. מִתְנַבְּאִים; pl. f. מִתְנַבְּאוֹת; infin. הִתְנַבּוֹת (quasi à נָבָה); fut. יִתְנַבֵּא; 1) *vaticinatus est, propheticum munus explevit* Num. 10, 25 etc. etiam 1 Sam. 10, 6, 10. — 2) *malo spiritu agitatus insanum egit* (μαίνεσθαι) 1 Sam. 18, 10. — Deriv. נְבוּאָה, נָבִיא, נְבִיאָה.

נָבַב undè part. pass. נָבוּב; constr. נְבוּב; *cavus* Ex. 27, 8. Jer. 52, 21 etc., metaph. *stultus, baro* (*tête creuse*) Job 11, 12.—Indè נֵבֶה pro נְבֵבָה.

נֵבֶה vid. נב.

נְבוֹ n. pr. 1) idoli Babyloniorum; *Mercurius* est forsan, ut volunt. Jes. 46, 1. — 2) montis oppidi in finibus Moabitarum Nnm. 32, 3. Deut. 32, 49 etc. — 3) oppidi in tribu Judâ,

quod, ut à priore illo distinguatur, dicitur נְבוֹ אַחֵר *Nebo alterum* Neh. 7, 33.

נְבוּאָה f. constr. נְבוּאַת; *prophetia* Neh. 6, 12 etc.—Rad. נָבָא.

נְבוּזַרְאֲדָן II. pr. viri 2 Reg. 25, 8 etc.

נְבוּכַדְרֶאצַּר et נְבוּכַדְנֶאצַּר n. pr. *Nabuchodonosor* 2 Reg. 24, 1. Jer. 39, 1 etc.

נְבוּשַׁזְבָּן n. pr. viri Jer. 39, 13.

נְבוֹת n. pr. viri 1 Reg. 21, 1 seq.

נָבַח *latravit;* inf. constr. נְבֹחַ Jes. 56, 10.

נֹבַח n. pr. viri et oppidi Num. 32, 42. Jud. 8, 11.

נִבְחַז n. pr. idoli Hevæorum 2 Reg. 17, 31.

נָבַט undè Pih. נִבֵּט *spectavit, intuitus est* (*regarder*) Jes. 5, 30.

Hiph. הִבִּיט; part. מַבִּיט; infin. הַבִּיט; imp. הַבֵּט et הַבִּיטָה, cum ה parag. הַבִּיטָה; fut. יַבֵּט, apoc. יַבֵּט, cum ה parag. אַבִּיטָה; 1) id. Jes. 42, 18. Job 35, 5 etc. Transl. a) *respexit* aliquid, *rationem habuit* alicujus rei, seq. acc., אֶל, לְ 1 Sam. 16, 7. Amos 5, 22. Ps. 74, 20.—b) *patienter tulit* Hab. 1, 3, 13, pr. *adspexit* nihil agens; al. minùs rectè *videre fecit.* — c) *spem posuit* in aliquo, seq. אֶל Ps. 34, 6. — 2) *vidit* (*voir*) Num. 12, 8: 1 Sam. 2, 32. Jes. 38, 11, seq. בְּ *contemplatus est, cum voluptate adspexit* Ps. 92, 12.—Indè מַבָּט, מַבָּט.

נְבָט n. pr. viri 1 Reg. 11, 26.

נָבִיא m. suff. נְבִיאֵכֶם; pl. נְבִיאִים, constr. נְבִיאֵי; suff. נְבִיאֶיךָ; *propheta* Deut. 13, 2. Jud. 6, 8; sed Deut. 18, 15, 18 de Christo usurpatur, non autem collectivè de *prophetis,* ut quidam volunt. *Filii prophetarum* sunt alumni, discipuli eorum 1 Reg. 20, 35 etc. Cæterum נָבִיא dicitur de Abrahamo Deo familiari Gen. 20, 7, nec non de pseudoprophetis 1 Reg. 18, 19. Hos. 4, 5 etc.—Rad. נָבָא.

נְבִיאָה f. 1) *prophetissa* 2 Reg. 22, 14: 2 Par. 34, 22, et Ex. 15, 20, ut innuitur Ex. 12, 2. Mich. 6, 4, quamvis à pluribus poëtria, *cantatrix* vertitur. — 2) *uxor prophetæ* Jud. 8, 3.—Rad. נָבָא.

נְבָיוֹת n. pr. 1) filius Ismaëlis Gen. 25, 13. 28, 9.—2) Jes. 60, 7 vulgò *Nabathæi* gens ex eo oriunda, sed sententiam istam planè refutavit doctissimus E. Quatremère in egregio opusculo *Mémoire sur les Nabatéens.* Paris 1835.

נֶבֶךְ m. undè pl. constr. נִבְכֵי־יָם *fontes maris* Job 38, 16, ità LXX. —Rad. נבך forsan *scaturivit* ut vicin. נָבַע et chald. נְבַג.

נָבַל; part. act. נֹבֵל, f. נֹבֶלֶת; infin. absol. נָבֹל, constr. נְבֹל; fut. יִבֹּל; pr. *concidit, corruit, decidit* (conf. vicin. אָבַל, בָּלָה, נָפַל) Ps. 37, 2, hinc de monte qui jam cecidit (נָפַל) *destructus, deletus fuit* Job 14, 18, de foliis et floribus præ flacciditate et marcore decidentibus Jes. 1, 30. Ps. 1, 3 etc., de hominibus qui corporis Ex. 18, 18. Jes. 24, 4 etc., vel animi Prov. 30, 32 viribus deficiunt.

Pih. נִבֵּל; part. מְנַבֵּל; fut. יְנַבֵּל;

pr. *corruere fecit*, hinc *contemptim, ut vilem rejecit* Deut. 32, 15. Mich. 7, 6, et *deturbavit, contumeliâ affecit* Jer. 14, 21. Nah. 3, 6.

Hiph. fut. conv. וַנַּבֵּל pro וַנָּבֵל *et decidimus* Jes. 64, 5.—Deriv. מַבּוּל et seq.

נָבָל m. adj. pl. נְבָלִים; fem. plur. נְבָלוֹת; 1) *stultus*, Jer. 17, 11. Prov. 17, 7. — 2) sæpiùs *impius*, *flagitiosus* 2 Sam. 3, 33. Job 2, 10 etc.—3) n. pr. viri 1 Sam. 25, 3.

נֵבֶל et נָבֶל m. pl. נְבָלִים; constr. נִבְלֵי; suff. נִבְלֶיךָ, נִבְלֵיהֶם; 1) *uter*, poët. de nubibus cœli Job 38, 37, hinc—2) gencratim *vas aquarium* ut *urceus, lagena* Jes. 22, 24. 30, 14. Jer. 13, 12 etc. — 3) instr. musicum forsan *lyræ* genus, νάβλα, *nablium* Jes. 5, 12. Amos 5, 23 etc.

נְבָלָה f. 1) *stultitia* Jes. 32, 6, et forsan ejus *pœna* (conf. חַטָּאת, עָוֹן) Job 42, 8. — 2) *improbitas, nequitia* 1 Sam. 25, 25. —3) *crimen, scelus* spcc. *flagitium, incestus* Jud. 19. 23 etc., maximè in formulâ : *fecit* נְבָלָה *in Israël* Gen. 34, 7 etc.

נְבֵלָה f. constr. נִבְלַת, suff. נִבְלָתִי; alibi נִבְלָתָם, נִבְלָתוֹ, נִבְלָתְךָ; *cadaver* (conf. מַפֶּלֶת à נָפַל) hominis et bestiæ Lcv. 5, 2. Deut. 21, 23, trop. de idolis quæ vitâ carentes nonnisi trunci sunt Jer. 16, 18.

נַבְלוּת f. undè cum suff. נַבְלָתָהּ; pr. *fœditas*, hinc *pars obscœna, pudenda* Hos. 2, 12; quem sensum commendat præter verbum גָּלָה *retexit* et verba versûs 11, vers. ipse 5.

נַבְלָט n. pr. oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 34.

נָבַע *scaturivit*; part. act. נֹבֵעַ Prov. 18, 4.

Hiph. הֶבִיעַ; fut. יַבִּיעַ; 1) *scaturire fecit*. Eccl. 10, 1 : *muscæ mortuæ fœtent, scaturire faciunt unguentum pigmentarii* i. e. fœtorem exhalare faciunt; hinc *copiosè effudit* Prov. 1, 23. 15, 2, et *eructavit impiè dicta* Ps. 59, 8. 94, 4. — 2) *evulgavit, nunciavit* Ps. 19, 3. 78, 2. 145, 7.—Indè מַבּוּעַ.

נִבְשָׁן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 62.

נֶגֶב m. cum ה locali נֶגְבָּה; pr. ut videtur, *plaga sicca, arida* vel *arena arida* oppos. כְּפָר q. v. et conf. Deut. 34, 3, nec non LXX qui Gen. 13, 1 *desertum* vertunt; hinc *auster, plaga meridionalis* Ex. 27, 9. Jos. 15, 4, adv. *ab austro* 11, 2.—Rad. נָגַב in syr. chald. et sam, *exsiccatus fuit, aruit.*

נָגַהּ forsan *præsens, in conspectu fuit* ex usu arab.

Hiph. הֵגִיד; part. מֵגִיד, plur. מַגִּידִים, constr. מַגִּידֵי, f. מַגֶּדֶת; infin. absol. הַגֵּד, constr. הַגִּיד; imp. הַגֵּד et cum ה paragog. הַגִּידָה; fut. יַגִּיד, apoc. יַגֵּד, יַגֶּד; pr. *præsentem fecit, ob oculos posuit, retulit, nunciavit* absol. 2 Sam. 15, 31, seq. ל pers. Gen. 3, 11 etc., rariùs accus. Eze. 43, 10. Job 26, 4. Spec. *prodidit* Job 17, 5, *solvit, explicuit* Gen. 41, 24. Jud. 14, 19, *confessus est* Jes. 48, 6. Ps. 38, 19, *palàm professus est, testatus est* Deut. 26, 3. Jes. 48, 6.

Hoph. הָגַד; infin. absol. הָגֵד; fut.

יֻגַּד; *indicatus, nunciatus est* Jos. 9, 24. Ruth. 2, 11. — Deriv. נָגִיד et

נֶגֶד m. suff. נֶגְדּוֹ, cum ה parag. נֶגְדָּה; pr. *quod antè, coram est*, sed abit in partic. 1) *coram, in conspectu, ante.* Ex. 34, 10 etc. *Coram sole* i. e. dùm sol in cœlo est Num. 25, 10. — 2) *è regione* Ex. 19, 2. Job 3, 16 etc., *versùs* Dan. 6, 12. Cum præf. — 3) כְּנֶגֶד * *pro* Gen. 2, 18, 20. Vid. quæ diximus in gratiam hujus signif. in *Le Pent. avec une trad. franç.*, etc. GEN., pag. 16, 17. — 4) לְנֶגֶד *coram, in conspectu* 2 Reg. 1, 13, *è regione* Jos. 5, 13, hinc *ex adverso, contra*, sensu hostili Dan. 10, 13, *pro* Neh. 11, 22. — מִנֶּגֶד pr. *è conspectu* Jes. 1, 16 etc., * *haud procul* Gen. 21 16 (*Vid. ibid. pag.* 119), *contrà* absol. 2 Sam. 18, 13, seq. לְ *contra aliquid* Jud. 20, 34.

נָגַהּ; fut. יִגַּהּ; *splenduit, fulsit* Job 18, 5. 22, 28.

Hiph. fut. יַגִּיהַּ *splendere faciet* lu cem suam Jes. 13, 10 it., *collustrabit* 2 Sam. 22, 29. Ps. 18, 29. — Deriv. seq.

נֹגַהּ f. suff. נְגָהּ; 1) *splendor, fulgor,* 2 Sam. 23, 4. Jes. 4, 5 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 3, 7 etc.

נְגֹהָה f. undè pl. נְגֹהוֹת *splendores* Jes. 59, 9.

נָגַח *cornu feriit;* fut. יִגַּח Ex. 21, 28, 31, 32.

Pih. נִגַּח; part. מְנַגֵּחַ; fut. יְנַגַּח; id. Eze. 34, 21. Dan. 8, 4, trop. Deut. 33, 17 etc.

Hithp. fut. יִתְנַגַּח pr. *alter alterum cornu feriit*, metaph. *dimicavit* Dan. 11, 40. — Indè.

נָגָח m. *petulcus* Ex. 21, 29, 36.

נָגִיד m. constr. נְגִיד; pl. נְגִידִים; constr. נְגִידֵי; 1) *antecessor, dux, princeps* 1 Sam. 9, 16. Ps. 76, 13 etc. — 2) *præfectus* quivis 1 Par. 9, 11. 26, 24 etc. — 3) plur. *eximia, præstantia* Prov. 8, 6. — Rad. נָגַד.

נְגִינָה f. undè constr. נְגִינַת; suff. נְגִינָתָם; pl. נְגִינוֹת; suff. נְגִינוֹתַי, 1) *pulsatio, cantus fidium* Jes. 38, 20. Thren. 5, 14. — 2) *instrumentum pulsatile* in titulis sex Psalmorum. — 3) *ode, canticum* Ps. 77, 7, spec. *dicterium* Job 30, 9. Thren. 3, 14. — Rad. נָגַן.

נָגַן *pulsavit* pr. instrumentum musicum, *fidibus cecinit;* part. act. pl. נֹגְנִים *fidicines* Ps. 68, 26.

Pih. נִגֵּן, part. מְנַגֵּן; inf. et imp. נַגֵּן; fut. יְנַגֵּן; id. Sam. 16, 16. Ps. 33, 3 etc. — Deriv. נְגִינָה, מַנְגִּינָה.

נָגַע; part. act. נֹגֵעַ; pl. נֹגְעִים, f. נֹגַעַת, plur. נֹגְעוֹת, pass. נָגוּעַ; inf. constr. נְגֹעַ et defectè גַּעַת; cum suff. נָגְעוֹ; imp. defect. גַּע; fut. יִגַּע; 1) *tetigit, attigit* seq. אֶל Num. 4, 15, עַל Jes. 5, 7, sæpiùs בְּ Gen. 3, 3. Lev. 5, 3 etc. Hinc spec. *vim intulit* seq. בְּ *alicui* Gen. 26, 11. Jos. 9, 19, *tetigit mulierem* i. e. concubuit cum eâ Gen. 20, 6. Prov. 6, 29, transl. *tetigit cor* i. e. movit animum alicujus 1 Sam. 10, 26. — 2) sensu locali *attigit* aliquid, *pertigit* usque ad aliquid, seq. אֶל, בְּ, עַד, עַל, Jud. 20, 34. Jes. 16, 8 etc. — 3) *pervenit* ad aliquem, aliquid 2 Sam. 5, 8. Jon. 3, 6. Dan. 9, 21. Absol. *advenit* tempus Esr. 3, 1. Neh. 7, 73 (8, 1) — 4) intensivè ut Pih. *feriit, percussit* Gen. 32, 26 etc.

Niph. fut. conv. וַיִּנָּגְעוּ *et percussos, cæsos se finxerunt* Jos. 8, 15.

Pih. נִגַּע; fut. conv. וַיְנַגַּע; *percussit* Gen. 12, 17 : 2 Reg. 15, 5 etc.

Puh. fut. pl. in pausâ יְנֻגָּעוּ *percutiuntur* Ps. 73, 5.

Hiph. הִגִּיעַ, 2 pers. f. הִגַּעַתְּ (pro הִגַּעְתְּ); part. מַגִּיעַ, pl. constr. מַגִּיעֵי; f. מַגַּעַת; inf. הַגִּיעַ; fut. יַגִּיעַ, conv. וַיַּגַּע; 1) *tangere, attingere fecit, conjunxit* Jes. 5, 8. *Tangere fecit ad terram* œdificia i. e. *destruxit, funditùs evertit* Jes. 25. 12. Thren. 2, 2. —2) *pertigit* Gen. 28, 12. Jes. 8, 8, de calamitatibus Eccl. 8, 13. Esth. 9, 26. — 3) *pervenit* ad 1 Sam. 14, 9. Ps. 107, 18, hinc *assecutus est* seq. לְ Esth. 4, 14. Absol. *advenit* Esth. 6, 14, de tempore Eze. 7, 12. Eccl. 12, 1. — Indè.

נֶגַע m. suff. נִגְעִי; pl. נְגָעִים; constr. נִגְעֵי; *percussio, plaga* Deut. 17, 8 etc., spec. a) de *aggressione, tentatione* morbi putà lepræ Lev. 13, 2 seq., meton. de homine quem agressa est lepra vers. 4, 12, 13, 17, 31, it. de veste leprosâ vers. 50.—b) de plagis, calamitatibus divinis Gen. 12, 17. Ex. 11, 1 etc.

נָגַף; part. act. נֹגֵף; infin. absol. נָגוֹף, constr. נְגֹף; fut. יִגּוֹף et יִגֹּף; cum suff. et נ epenth. יַגְּפֵנוּ; 1) *feriit, percussit* Ex. 21, 22, 35, alibi trop. de Deo plagis homines afficiente Ex. 7, 27 (8, 2) etc. — 2) *offendit* pede, *impegit* Ps. 91, 12. Prov. 3, 23.

Niph. נִגַּף; part. נִגָּף; pl. נִגָּפִים; inf. abs. נִגּוֹף, constr. הִנָּגֵף; fut. יִנָּגֵף; *percussus, cæsus est* exercitus Lev. 26, 17 etc. sed Jos. 8, 15 forsan *cæsum se simulavit*, quasi sit Niph. pro Hithp.

Hithp. fut. plur. יִתְנַגְּפוּ *impingent* Jer. 13, 16. — Deriv. מַגֵּפָה et נֶגֶף m. 1) *plaga* divina Ex. 12, 13 etc. — 2) *offensio* pedis Jes. 8, 14.

נגר conf. vicin. גָּרַר, מָגַר.

Niph. נִגַּר, part. pl. נִגָּרִים, f. נִגָּרוֹת; 1) *tractus, effusus est, defluxit* 2 Sam. 14, 14. Thren. 3, 49. — 2) *expansus est* Ps. 77, 3. De נִגָּרוֹת Job 20, 28. vid. גָּרַר.

Hiph. הַגִּיר; imp. הַגִּיר; fut. יַגִּיר, conv. וַיַּגֶּר; pl. cum suff. יַגִּירֻהוּ; 1) *effudit* Ps. 75, 9. — 2) *detrusit* Mich. 1, 6. — 3) *projecit, tradidit* Jer. 18, 1. Ps. 63, 11 etc.

Hoph. part. pl. מֻגָּרִים *diffusi*, de aquis Mich. 1, 4.

נָגַשׂ; part. act. נוֹגֵשׂ, pl. נוֹגְשִׂים; fut. יִגּוֹשׂ, sed pl. in pausâ תִּנְגְּשׁוּ; 1) *ursit, pressit* operarium Jes. 58, 3, debitorem Deut. 15, 2, tributarium 2 Reg 23, 35; undè part. *exactor* operarum Ex. 3, 7, tributi Dan. 11, 20, it. *actor* pecudis Job 39, 7. —2) *regnavit, imperavit*, hinc נוֹגֵשׂ *rex, tyrannus* Jes. 3, 12. Zach. 10, 4 etc.

Niph. נִגַּשׂ *pressus, vexatus est* 1 Sam. 13, 6. Jes. 53, 7, *pressit, ursit alter alterum* Jes. 34, 5, *urgendo defatigatus fuit* 1 Sam. 14, 24.

נָגַשׂ præt. inus. pro quo usurpatur præt.

Niph. undè infin. constr. גֶּשֶׁת, suff. גִּשְׁתִּי; imp. גַּשׁ, גֶּשׁ, cum Makk. גְּשׁ־, cum ה parag. גְּשָׁה; fut. יִגַּשׁ; pr. forsan *processit*, hinc prout contextus requirit 1) *appropinquavit* seq. אֶל, בְּ, לְ, עַד, עַל, accus. Gen. 33,

3. Num. 4, 19. 8, 19. Jud. 20, 23 etc. —2) *recessit* Gen. 19, 9. Jes. 49, 20 : גְּשָׁה־לִי *recede mihi* i. e. ut optimè LXX et Vulgat. *fac mihi locum, spatium.*

Niph. נִגַּשׁ ; part. pl. נִגָּשִׁים ; *accessit* Ex. 20, 21 etc.

Hiph. הִגִּישׁ ; part. מַגִּישׁ , plur. מַגִּישִׁים ; imp. cum ה parag. הַגִּישָׁה ; fut. יַגִּישׁ , apoc. יַגֵּשׁ , in pausâ יִגַּשׁ ; 1) *accedere fecit*, hinc *adduxit* Gen. 48, 10. Jes. 45, 21, *attulit* Gen. 27, 25 : 2 Sam. 13, 11, *obtulit* Job 40, 19, maximè sacrificia Amos 5, 25. Mal. 2, 12.—2) *appropinquavit* Amos. 9, 10.

Hoph. הֻגַּשׁ ; part. מֻגָּשׁ ; *adductus est* 2 Sam. 3, 34, oblatus est Mal. 1, 11.

Hithp. imp. הִתְנַגְּשׁוּ *accedite* Jes. 45, 20.

נֵד m. *acervus*, *cumulus* aquarum commotarum Ex. 15, 8. Jos. 3, 13. Ps. 33, 7 etc.—Rad. נָדַד.

נָדָא ut vicin. נָדָה . Indè 2 Reg. 17, 21, in Chethib וידא seu וַיִּדָּא (fut. conv. Hiph.) *et propulit, abegit;* Keri habet וַיַּדַּח.

נָדַב ; fut. cum suff. et נ epenth. יִדְּבֶנּוּ ; 1) ut vicin נָדַח *impulit, incitavit;* hinc formula : *quemcumque impellit cor suum*, vel *animus ejus* i. e. quicumque suâ sponte facit Ex. 25, 2. 35, 21, 29. — 2) forsan ut arab. נדב *seipsum impulit*, hinc *spontaneus, liberalis, generosus fuit.*

Hithp. præt. inf. et imp. הִתְנַדֵּב ; part. מִתְנַדֵּב , plur. מִתְנַדְּבִים ; fut. יִתְנַדֵּב ; 1) *spontè se obtulit* Jud. 5, 2. Neh. 11, 2 etc. — 2) *spontè dedit, obtulit* aliquid seq. acc. Esr. 1, 6 : 1 Par. 29, 9 etc.—Deriv. נְדָבָה , נָדִיב .

נָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 13 etc.

נְדָבָה f. constr. נִדְבַת ; pl. נְדָבוֹת ; constr. נִדְבוֹת ; 1) *libera, prompta voluntas, spontaneitas* undè adv. *lubenti animo , spontè* Deut. 23, 24. Hos. 14, 5, pro בִּנְדָבָה , ut exstat Num. 15, 3. Ps. 54, 8. *Populus tuus* est *promptitudines* i. e. promptissimus Ps. 110, 3. — 2) *donum spontaneum* Esr. 1, 4, spec. *sacrificium spontaneum* oppos. *sacrificio ex voto* (נֶדֶר) Ex. 35, 29. Lev. 22, 23. —3) *liberalitas, largitas* Ps. 68, 70.

נַדַבְיָה n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

נָדַד pl. נָדְדוּ ; part. act. נוֹדֵד , pl. נֹדְדִים , f. נוֹדֶדֶת : infin. constr. נְדֹד ; fut. יִדֹּד , conv. וַיִּדַּד ; (conf. vicin. נָדַח) 1) *movit* Jes. 10, 14. — 2) *movit se*, hinc *oberravit , vagatus est* Jes. 16, 2. Job 15, 23. —3) *fugit , aufugit* Nah. 3, 7. Ps. 31, 12. —4) *removit, abjecit*, hinc ex usu syr. *abominatus est*, undè נִדָּה .

Poh. נוֹדַד *aufugit* Nah. 3, 17.

Hiph. fut. pl. cum suff. יְנִדְּהוּ *fugabunt eum* Job 18, 18.

Hoph. הֻנַּד (ex chaldaïsmo pro הוּנַד), undè מֻדָּד *abjectus* 2 Sam. 23, 6 secundùm quosdam codices ; fut. יֻנַּד *fugabitur* Job 20, 8.

Hithpoh. fut. יִתְנוֹדְדוּ *aufugient* Ps. 64, 9. Alia vid. in נוד .—Deriv. נֵד , מִדַּד , נִידָה , נִדָּה et

נְדָדִים pl. m. *motus vagi, jactationes* Job 7, 4.

נָדָה 1) ut vicin. נָדַד *fugit , re-*

cessit.—2) forsan ut נָדַב *spontaneus, liberalis, generosus fuit.*

Pih. נִדֵּה, undè part. מְנַדֶּה undè pl. מְנַדִּים; suff. מְנַדֵּיכֶם; *removit* Amos 6, 3, *repudiavit, ejecit* Jes. 66, 5.—Deriv. נֶדֶן et

נְדָה m. *donum* meretricium Eze. 16, 33.

נִדָּה f. constr. נִדַּת; suff. נִדָּתָהּ; pr. *abominatio, impuritas* Zach. 13, 1 etc. מֵי־הַנִּדָּה *aqua impuritatis* i. e. aqua immundos purgans, aqua lustratoria Num. 19, 9 etc. Spec. *fœditas, impuritas* menstruorum Lev. 12, 2 etc., indè *menstrua* ipsa Lev. 15, 24, 25, 33. — 2) *res fœda, impura* Lev. 20, 21 etc. — Rad. נָדַד.

נָדַח undè infin. constr. נְדֹחַ; fut. יִדַּח; ut cognat. דָּחָה, דוּחַ *trusit, impulit* 2 Sam. 14, 14, it. *immisit* securim in arborem Deut. 20, 19.

Niph. נִדַּח; part. נִדָּח, pl. נִדָּחִים; constr. נִדְחֵי; f. נִדָּחָה et נִדַּחַת; 1) *impulsus est* Deut. 19, 5.—2) *expulsus est* Jer. 40, 12, undè part. *profugus* Jes. 16, 3 etc. Transl. *aufugit* (*salus*) Job 6, 13.—3) *seduci se passus est* Deut. 4, 19. 30, 17.

Puh. part. מֻנָּדָה *propulsus* Jes. 8, 22.

Hiph. הִדִּיחַ; inf. et imp. הַדִּיחַ; fut. יַדִּיחַ, conv. וַיַּדַּח; 1) *detrusit* Ps. 5, 11. 62, 5.—2) *expulit* Deut. 30, 1. Jer. 8, 3 etc., *dispersit* pecudem Jer. 23, 2. 50, 17.—3) *seduxit* Deut. 13, 14. Prov. 7, 21, seq. מִן *abduxit ab* aliquâ re Deut. 13, 6, 11. — 4) *immisit* malum alicui seq. עַל 2 Sam. 15, 14.

Hoph. part. מֻדָּח *expulsus* Jes. 13, 14. — Indè מַדּוּחִים.

נָדִיב m. constr. נְדִיב; pl. נְדִיבִים; f. נְדִיבָה, pl. נְדִיבוֹת; 1) *voluntarius, spontaneus* 1 Par. 28, 1, plenè: נְדִיב לִבּוֹ *spontaneus animi* Ex. 35 etc. — 2) *liberalis* Prov. 19, 6, hinc — 3) *nobilis, ingenuus* Jes. 32, 5. Prov. 17, 7. — 3) subst. *princeps* 1 Sam. 2, 8. Ps. 107, 4 etc., et in malam partem *tyrannus* Jes. 13, 2. Job 21, 28. — Rad. נָדַב.

נְדִיבָה fem. suff. נְדִיבָתִי forsan *indoles mea generosa, vigor meus;* hoc suadet contextus, LXX *spes mea*, Vulgat. *desiderium meum*, Chald. interpr. *præstantia.*

נֶדֶן m. undè cum suff. נִדְנָהּ; pl. cum suff. נִדְנַיִךְ; 1) *vagina* gladii 1 Par. 21, 27.—2) *donum* meretricium Eze. 16, 33. — Rad. נָדָה.

נָדַף undè fut. יִנְדֹף et יִדֹּף; cum suff. et נ epenth. יִדְּפֵנוּ; *dispulit, dissipavit* Ps. 1, 4. 68, 3. Job 32, 13.

Niph. נִדַּף; part. נִדָּף; inf. constr. הִנָּדֵף; *dispulsus est* Lev. 26, 36. Jes. 41, 2 etc.

נָדַר, f. part. act. נֹדֶרֶת; inf. constr. et imp. נְדֹר; fut. יִדֹּר, conv. וַיִּדַּר; pr. *servavit, observavit* spec. *votum* (conf. vicin. נָטַר, נָצַר), hinc *vovit*, Gen. 28, 20. Mal. 1, 14 etc. — Indè.

נֶדֶר et נֵדֶר m. suff. נִדְרִי; pl. נְדָרִים; suff. נִדְרֵיהֶם, נִדְרֵינוּ; *votum* Gen. 20, 28 etc, et *res voto promisso* Lev. 7, 16. Deut. 22, 6 etc. Oppos. נְדָבָה q. v.

נֹד m. *lamentatio* Eze. 7, 11 juxta Hebræos (quasi sit pro נֹהַ à rad. נָהָה), sed invito contextu; potius

forsan est *res magnifica, decora*, collat. arab. נוה *eminuit, magnificum fuit* ædificium. LXX in Cod. Alex. ὡραϊσμός, interpr. arab. *gloriatio, fastus*. Syr. et Vulgat. *requies*, quasi legissent נֹחַ ut habent codices aliquot et editi libri. — Rad. נוה.

נָהַג; part. act. נֹהֵג, pl. נֹהֲגִים, pass. pl. נְהוּגִים; imp. נְהַג; fut. יִנְהַג, cum suff. יְנַהֲגֵךְ); pr. forsan *anhelavit* (conf. vicin. נָהַק, נָהַם, נָאַק, הָנָה). —2) causat. *anhelare fecit*, ad cursum *compulit, agitavit* equum, plaustrum 2 Sam. 6, 3 : 2 Reg. 4, 24. 9, 20; *egit* gregem Gen. 31, 18. Ex. 3, 1 etc.; *abegit* jumenta Job 24, 3; *duxit, adduxit* aliquem Jes. 20, 4. Cant. 8, 2 etc.—2) intrans. *duxit se, ductus est*, vel ex usu Chald. *assuefactus est* Eccl. 2, 3.

Pih. נַהֵג; part. pl. f. מְנַהֲגוֹת; fut. יְנַהֵג; 1) *anhelavit, suspiravit* Nah. 2, 8. — 2) *vehere fecit* Ex. 14, 25.—3) *duxit, adduxit, abduxit* Deut. 4, 27. Ps. 78, 26 etc. — Indè מְנַהֵג.

נָהָה; imp. נְהֵה; *lamentatus est* onomatopoëticum forsan à הֶהָ, אֲהָהָ ortum) Eze. 32, 18. Mich. 2, 4.

Niph. fut. conv. וְנִנְהוּ *et lamentati sunt* 1 Sam. 7, 2; Michaëlis cui adstipulatur Gesenius *convocati, congregati sunt*, collat. זָעַק *clamavit* et *convocavit*, sed, scitè observante Winero, demonstrari nequit נָהָה generatim *clamavit* significare. — Deriv. seq.

נְהִי m. in pausâ נֶהִי *lamentum* Jer. 9, 9. Amos 5, 16 etc.

נְהִיָּה f. id. Mich. 2, 4, sed Prov. 13, 19 vid. in Niph. verbi הָיָה.

נָהַל forsan *fluxit, ivit* conf. Hithp. et vicin. נָהַר. — Pih. נַהֵל; part. מְנַהֵל; fut. יְנַהֵל; plur. cum suff, יְנַהֲלוּם; 1) *ire fecit, duxit* Ex. 15, 13 : 2 Par. 28, 13, spec. aquatum Jes. 49, 10. Ps. 23, 2, trop *prospexit, curam adhibuit* alicui (conf. german. *leiten*) tùm tutando et defendendo 2 Par. 32, 22, tùm sustentando et nutriendo Gen. 47, 17.

Hithp. fut. cum ה parag. אֶתְנַהֲלָה *ibo, incedam* Gen. 33, 14.—Indè

נַהֲלַל m. 1) n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jud. 1, 30, quod נַהֲלָל legitur Jos. 19, 15. — 2) pl. נַהֲלָלִים forsan *pascua* quò pecus *agitur* (ut דְּבָר à מִדְבָּר) Jes. 7, 19, sed Chald. *domus laudis*, LXX *fissura*, Vulgat. *foramina*, Arab. *arbor*.

נָהַם; part. act. הֹם; fut. יִנְהַם; *fremuit* (conf. vicin. הָמָה) pr. voce leonis juvenis Prov. 19, 12. 20, 2, transl. de gemitu afflictorum Eze. 24, 3. Prov. 5, 11, de *fremitu* maris Jes. 5, 30.—Deriv. seq.

נַהַם masc. *fremitus* Prov. 19, 12. 20, 2.

נְהָמָה f. id. constr. נַהֲמַת Jes. 5, 30. Ps. 38, 9.

נָהַק undè fut. יִנְהַק; pl. in pausâ יִנְהֲקוּ; *rudit* asinu esuriens Job 6, 5, transl. de hominibus famelicis Job 30, 7. conf. vicin. אָנַח, אָנַק, נָאַק.

נָהַר; fut. pl. יִנְהֲרוּ; 1) ut in arab. *fluxit, confluxit*, transl. de populorum confluxu. Jer. 31, 12. Mich. 4, 1 etc.—2) ex usu chald. et syr. et collat. vicin. אוֹר, *splenduit, luxit* undè *exhila-*

ratus est Jes. 60, 5. Ps. 34, 6, quod requirit contextus, præter quam quòd non rarum Orientalibus *splendescere* est pro *lætari*, ob lucem seu nitorem vultûs sereni, ut et Latini *nitere* de gaudio dicunt.—Deriv. מְנֹהָרָה et seq.

נָהָר m. constr. נְהַר; pl. נְהָרִים; constr. נַהֲרֵי; pl. f. נְהָרוֹת, constr. נַהֲרוֹת; 1) generatim *flumina*, *aqua fluens* (*courant*) Jon. 2, 4. Job 20, 17, de flumine mellis et lactis Jes. 44, 27. — 2) *fluvius*, *amnis* Gen. 2, 10. Ps. 46, 5 etc. *Fluvius Ægypti* est *Nilus* Gen. 15, 18. Cum art. הַנָּהָר est *Euphrates* Gen. 31, 21. Ex. 23, 31, poët. etiam sine art. Jes. 7, 20. Jer. 2, 18. Mich. 7, 12. Ps. 72, 8, semel *Nilus* Jes. 19, 5 jubente contextu.

נַהֲרַיִם m. undè dual. נַהֲרַיִם *ambo fluvii*, Tigris et Euphrates, hinc אֲרַם נַהֲרַיִם *Syria amborum fluviorum* vid. in אֲרַם pag. 64.

נְהָרָה f. *lux* Job 3, 4.

נוּא forsan *avertit*, *removit*; fut. pl. cum נ parag. תְּנוּאוּן Num. 32, 7 in Chethib, ubi Keri תְּנִיאוּן ex Hiph. habet.

Hiph. הֵנִיא; fut. יָנִיא, apoc. יָנִי; 1) *recusavit*, *abnuit* Ps. 141, 5. — 2) *cohibuit* Num. 30, 6, 9, 12, seq. מִן *avertit*, *absterruit* Num. 32, 9. et vers. 7 in Keri.—Indè תְּנוּאָה.

נוּב undè fut. יָנוּב; *pullulare*, *progerminare* Ps. 92, 15, hinc *augeri*, *crescere* Ps. 62, 11, metaph. Prov. 10, 31.

Pihl. fut. יְנוֹבֵב *progerminare faciet*, *producet* Zach. 9, 19.—Deriv. תְּנוּבָה et

נוֹב vel נוּב m. ut נִיב q. v.

נוּד; præt. נָד (ut מֵת); part. נָד; pl. נוֹדִים et נָדִים; fut. יָנוּד et יָנֻד; 1) *moveri*, *agitari* (conf. vicin. נָדַד) 1 Reg. 14, 15, hinc *vagari*, *errare* Gen. 4, 12. Jer. 4, 1 etc., *fugere* Jer. 49, 30. Ps. 11, 1, transl. de messe, *ablata est*, ut rectè Vulgat. —2) *condolere*, *commiserari* Jes. 51. 19. Jer. 16, 5 etc., it. *lugere* mortuum Jer. 22, 10.

Hiph. הֵנִיד undè infin. הָנִיד; fut. יָנִיד; cum suff. יְנִידֵנִי; 1) *vagari fecit*, *expulit* 2 Reg. 21, 8. Ps. 36, 12. — 2) *agitavit caput*, *nutavit capite* Jer. 18, 16.

Hoph. part. מֻנָד *exagitatus*, *expulsus* 2 Sam. 23, 6 ubi alii codices habent מְנֻדָּד à נָדַד.

Hithpahl. הִתְנוֹדֵד; part. מִתְנוֹדֵד; fut. in pausâ יִתְנוֹדָד; 1) *agitatus est*, *nutavit* Jes. 24, 20, *agitavit se* Jer. 48, 27. — 3) *ploravit* Jer. 31, 18. — Deriv. נִיד, מָנוֹד et

נוֹד m. *vagatio*, *exilium*. Ps. 56, hinc n. pr. regionis in quam Caïn se recepit Gen. 4, 16.

נוֹדָב n. pr. viri 1 Par. 5, 19.

נָוָה ut vicin. נָאָה 1) *sedit*, *quievit*, *habitavit*; fut. יָנְוֶה Hab. 2, 5. — 2) *pulcher*, *decorus fuit*.

Hiph. fut. יַנְוֶה, cum suff. יַנְוֵהוּ; *ornavit* laudibus, *celebravit*, *glorificavit* Ex. 15, 2. — Deriv. seq.

נָוֶה m. constr. נְוֵה; cum suff. נָוֵהוּ; pl. נָוִים undè cum suff. נְוֵיהֶן; 1) *habitaculum* Jes. 27, 10. — 2) *pascuum* Jes. 65, 10. Ezc. 25, 5 etc.

נָוָה f. constr. נְוַת; pl. נָוֹת undè

constr. נְוֹת, sæpiùs נָאוֹת undè constr. נְאוֹת ; 1) *habitatio* Job 8, 6, *habitatrix* Ps. 68, 14, it. *pascuum* Soph. 2, 6. — 2) *decora* Jer. 6, 2.

נוּחַ ; præt. f. נָחָה, inf. נוּחַ et נוֹחַ, cum suff. נָחָה ; fut. יָנוּחַ, convers. וַיָּנַח ; 1) *considere, demittere se* in aliquo loco Gen. 8, 4. Jes. 7, 19 etc. — 2) *quiescere, quietem habere* Ex. 20, 11. Esth. 9, 22 etc. Imp. Job 3, 22 : אָז יָנוּחַ לִי *tùm quies esset mihi.* — 3) *residere, commorari* Ps. 125, 3 etc. — 4) *silere* 1 Sam. 25, 9.

Hiph. duplicis est et formæ et significationis. I. הֵנִיחַ ; part. מֵנִיחַ ; inf. et imp. הָנִיחַ, fut. יָנִיחַ, cum suff. et נ epenth. יְנִיחֶךָּ, cum ו conv. וַיָּנַח, sed cum suff. וַיְנִיחֵנִי ; 1) *demisit, deposuit* Eze. 37, 1. 4, 20 ; metaph. Eze. 5, 13 etc. ; *remisit* manum Ex. 17, 11, *immisit* flagellum in aliquem Jes. 30, 32. — 2) *quiescere fecit, fecit* aliquem, *quietem concedit* alicui, sæpiùs seq. לְ pers. Deut. 3, 20. Jes. 30, 32 etc. — Hiph. II præt. הֵנִיחַ ; part. מַנִּיחַ ; imp. הַנַּח, cum ה parag. הַנִּיחָה ; fut. יַנִּיחַ, apoc. יַנַּהּ, cum suff. et נ epenth. יַנִּיחֵנוּ ; 1) *demisit, deposuit* 1 Reg. 13, 29 etc. ; it. *posuit, collocavit* Gen. 2, 15. Jes. 14, 1 etc., *dejecit* Num. 19, 9. Jes. 28, 2. — 2) *quiescere fecit, tranquillavit* Eccl. 10, 4, hinc *missum fecit* aliquem (*laisser tranquille, en repos*) Ex. 32, 10. Jud. 16, 26 etc., it. *sivit* aliquem aliquid *facere* Ps. 105, 3. Eccl. 5, 11, *remanere jussit* Gen. 42, 3. Jer. 27, 11. *reliquum fecit* Ex. 16, 23. Lev. 7, 15, *deseruit* Jer. 14, 9.

Hoph. I. הוּנַח *quies data fuit* Thren. 55. — Hoph. II הֻנַּח *depositus, collocatus est* Zach. 5, 11 ; part. מֻנָּח *relictum, reliquum factum, vacuum* Eze. 41, 9, 11. — Deriv. מְנוּחָה, מָנוֹחַ, נִיחֹחַ, נַחַת, מְנוּחָה et

נֹחַ, נֹחַ et נוֹחַ m. cum suff. in pausâ נוֹחֲךָ ; 1) *quies* Esth. 9, 16 : 2 Par. 6, 41. — 2) n. pr. *Noachus* Gen. 5, 10 etc. מֵי נֹחַ *aquæ Noachi*, i. e, diluvium Jes. 54, 9.

נוֹחָה n. pr. viri 1 Par. 8, 2.

נוּט ut vicin. מוּט *moveri, nutare ;* fut. יָנוּט Ps. 99, 1.

נוּם ; præt. pl. נָמוּ ; fut. יָנוּם ; *dormitare*, maximè præ ignaviâ, segnitie Jes. 5, 27. Ps. 76, 6 etc. — Deriv. תְּנוּמָה et

נוּמָה f. *dormitatio* Prov. 23, 21.

נוּן *sobolescere ;* undè Hiph. יָנִין Ps. 72. 17 in Chethib, ubi Keri habet יִנּוֹן in Niphal. — Deriv. נִין, מָנוֹן, * nisi sit נִין radix et נוּן verbum ab eâ denomin. *

נוּן n. pr. viri Ex. 33, 11 etc. qui 1 Par. 7, 27 נוּן dicitur.

נוּס ; part. נָס, pl. נָסִים ; infin. et imper. נוּס et נֻס ; fut. יָנוּס, cum ה parag. יָנוּסָה, cum ו conv. וַיָּנָס ; pl. יְנוּסוּ et יָנֻסוּ, cum נ parag. יְנוּסוּן ; 1) *fugere* Gen. 14, 10 etc., aliquem vel aliquid, seq. מִן, מִפְּנֵי, לִפְנֵי Deut, 28, 25. Jes. 24, 18 etc. Passim de rebus inanim. Deut. 34, 2. Ps. 104, 7 etc. Præt. נָס לוֹ *fugit sibi* (gall. *il s'enfuit*) Jes. 31, 8. — 2) *festinare, celeriter currere* Jes. 30, 16.

Hiph. הֲנִיס ; infin. הָנִיס ; fut. יָנִיס ; 1) id. Deut. 32, 30. — 2) *celeriter*

fugere fecit in tutum collocandi causâ Ex. 9, 20.

Pihl. נוֹסֵס undè f. נְסֻסָה *fugavit*, *propulit* Jes. 59, 19, juxta quosd. et satis aptè ad contextum; vulgò tamen *vexillum erexit*, quasi sit à rad. נָסַס.

Hithpahl. הִתְנוֹסֵס *fugæ se dedit* Ps. 60, 6: *Da timentibus te vexillum* (נֵס) *ut aufugere possint;* sensum *fugiendi* reddidêre LXX, Vulg. Hieron. Syr. et ità inest נֵס et הִתְנוֹסֵס verborum lusus quo maximè delectabantur Hebræi; al. tamen: *dedisti vexillum ad sese erigendum*, quod tautologiam præbet frigidiorem. Conf. etiam rad. נָסַס. — Deriv. מָנוֹס, מְנוּסָה, נִיס.

נוּעַ; præt. et part. נָע, pl. f. נָעוֹת; inf. נוּעַ et נוֹעַ; fut. יָנוּעַ, conv. וַיָּנַע; pl. יָנֻעוּ et יָנְעוּ; 1) *motus, agitatus est, nutavit, vacillavit* (conf. נָדַד, נוּד, נוּט, נוֹף) 1 Sam. 1, 13. Jes. 7, 2. Ps. 107, 2. — 2) *vagatus est* Jer. 14, 10. Amos 4. 8. Thren. 4, 14.

Niph. fut. יִנּוֹעַ *agitatur* Amos 9, 9. Nah. 3, 12.

Hiph. הֵנִיעַ et הֵנַע; infin. et imp. הָנִיעַ; fut. יָנִיעַ, cum ה parag. יְנִיעֶה; 1) *movit, agitavit* cribrum Amos 9, 9, caput, manum, quod irridentis est 2 Reg. 19, 21. Soph. 2, 15 etc. — 2) *vacilllare fecit* Dan. 10, 10. — 3) *vagari, errare facit, in exilium egit* Num. 32, 13: 2 Sam. 15, 20. Ps. 59, 12. — Indè מַנְעֵנָעִים.

נוֹעַדְיָה n. pr. viri Esr. 8, 33, et mulieris Neh. 6, 14.

נוֹף 1) *sursùm et deorsùm, huc illuc motitavit, agitavit* manum, hinc — 2) agitatâ manu *spargere, conspergere* seq. dupl. acc. Prov. 7, 17.

Hiph. הֵנִיף; part. מֵנִיף; inf. הָנִיף et ex Chald. הַנָּפָה; imp. הָנֵף; fut. יָנִיף, conv. וַיָּנֶף; 1) *agitavit* manum Jes. 13, 2, seq. לְ *contra* aliquem, gestus minantis Jes. 11, 15 etc., cribrum, baculum etc. Jes. 10, 15. 30, 28 etc. — Hoc *agitandi* sensu usurpatur de quibusdam sacrificiis quæ, juxta Hebræos, offerri solebant, agitatione repetitâ sursùm et deorsùm versus quatuor orbis partes Ex. 29, 24. Lev. 7, 30. Num. 5, 25 etc. — 2) *sparsit* Ps. 68, 10.

Hoph. הוּנַף *agitatus fuit* de sacrificiis Ex. 29, 27.

Pihl. fut. יְנוֹפֵף *agitabit* manum contra aliquid, manu illud *minabitur* Jes. 10, 32. — Deriv. נֹפֶת, נֹפֶת, תְּנוּפָה et

נוֹף m. *elevatio, eminentia* ut in arab. Ps. 48, 3.

נוּץ 1) pr. forsan *micare, splendere* ut vicin. נָצַץ. — 2) *florere.* — 3) forsan ut vicin. נוּס *fugere*, Thren. 4, 15. Vulgat. *jurgati sunt*, quasi esset נָצוּ à rad. נָצָה vel נצא in chald. et syr. *jurgatus, altercatus est.*

Hiph. præt. הֵנֵץ undè pl. הֵנֵצוּ; fut. cum א epenthet. יָנֵאץ; *floruit* Cant. 6, 11. 7, 13. — Indè נִיצוּץ, nam נְצָץ, נְצָה, נֵץ sunt à rad. נָצָה.

נוֹצָה f. suff. נוֹצָתָהּ; *penna* Eze. 17, 3. Job 30, 13.—Rad. נָצָה.

נוּק undè deducunt Hiph. fut. וַתְּנִיקֵהוּ *et lactavit eum* Ex. 2, 9, radix fictitia forsan est, vid. יָנַק in Hiph.

נוּשׁ ut vicin. אָנַשׁ; fut. conv.

cum ה parag. וְאֲנוּשָׁה *et ægritudine affectus fui* Ps. 69, 21.

נָזָה, fut. יִזֶּה, apoc. יִז, conv. וַיִּז; 1) pr. ut arab. נזן *saliit*, vid. mox Hiph. hinc — 2) *sparsus est, prosiliit* seq. אֶל, עַל *in, ad* aliquid Lev. 6, 20 (27). Jes. 63, 3 etc.

Hiph. הִזָּה, part. מַזֶּה; imp. הַזֵּה; fut. יַזֶּה, conv. וַיַּז; 1) *exsultare, lætari fecit* seq. עַל *de* aliquo Jes. 52, 15.—2) *sparsit* Ex. 29, 21. Lev. 5, 9 etc.

נָזִיד m. constr. נְזִיד; *pulmentum, ferculum*, pr. *coctum*, part. Niph. verbi זיד (vid. זוד) Gen. 25, 29: 2 Reg. 4, 38 etc.

נָזִיר m. constr. נְזִיר; pl. נְזִירִים; 1) *Naziræus*, ascetarum genus apud Hebræos, qui ex voto quibusdam rebus abstinebant (vid. Num. 6, 13 seq.) Amos 2, 11, 12, plenè נְזִיר אֱלֹהִים Jud. 13, 5 etc. Cum autem capillos non tondebant Naziræi, *vinea non culta, non amputata* vocatur נָזִיר. — 2) ut volunt, *princeps* Gen. 49, 26. Deut. 33, 16. Then. 4, 7; sed nonne saltem in Gen. et Deut. significat *separatus* à fratribus suis? — Quoad etymon, vulgò נָזִיר pr. *consecratum* Deo, esse dicunt, vel *separatum*, à rad. נָזַר quæ utrumque significat.

נָזַל (נָזְלוּ et נָזְלוּ vid. in Niph. זָלַל); fut. יִזַּל; *fluxit, manavit* Num. 24, 7 etc. Part. act. pl. נוֹזְלִים *fluenta*, poët. de rivis Ex. 15, 8 etc., trop. Deut. 32, 2. Jes. 45, 8.

Hiph. הִזִּיל *fluere fecit* Jes. 48, 21. — Indè מַזְלוֹת.

נֶזֶם m. נִזְמָה; pl. נְזָמִים; constr. נִזְמֵי; *annulus nasi* Gen. 24, 47. Jes. 3, 21 etc., it. *aurium, inauris* Gen. 35, 4. Aliis locis, qualis fuerit ignoratur. — Rad. נזם forsan ferè ut vicin. נשם *naribus aërem ducere*. Conf. Jes. 2, 22: נִשְׁמָה בְאַפּוֹ, et quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genese, pag. 142, 143.

נֶזֶק m. *damnum* Esth. 7, 4.—Rad. נזק in chald. *damnum fecit*.

נָזַר undè Niph. infin. הִנָּזֵר; fut. יִנָּזֵר; 1) *separavit se* Eze. 14, 7. — *abstinuit* seq. מִן aliquâ re Lev. 22, 2; absol. positum intelligitur de abstinentiâ à cibo potuque Zach. 7, 3. — 3) seq. לְ pers. *consecravit se* alicui Hos. 9, 10 (conf. vicin. נָדַר *vovit*.

Hiph. הִזִּיר; infin. הַזִּיר; fut. יַזִּיר; 1) *fecit ut quis separaret se* Lev. 15, 31. — 2) seq. לְ *consecravit* Num. 6, 12, et intrans. *se consecravit* Num. 6, 2, 5, 6. — 3) *abstinuit* seq. מִן Num. 6, 3.—Deriv. נָזִיר, מְנָזְרִים et

נֵזֶר m. suff. נִזְרוֹ; 1) *corona, diadema* Ex. 29, 6. Ps. 89, 40 etc. — 2) *consecratio* Lev. 21, 12. Num. 6, 4, meton. *coma* Naziræi Deo sacrata Num. 6, 19, it. *coma promissa* mulieris Jer. 7, 29.—Rad. נָזַר.

נח vid. נוח.

נַחְבִּי n. pr. viri Num. 13, 14.

נָחָה; imp. נְחֵה; *duxit, deduxit* Gen. 24, 27. Ps. 60, 11 etc.

Hiph. הִנְחָה undè cum suff. הַנְחֵנִי; infin. הַנְחוֹת; fut. יַנְחֶה undè cum suff. יַנְחֵם *duxit, deduxit, reduxit*

Ex. 13, 21 : 2 Reg. 18, 11. Job 12, 23.—Indè מְנֻחָה q. v.

נְחוּם n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחוּם n. pr. *Nahum* Nah. 1, 1.

נְחוּמִים vel נְחֻמִים plur. m. cum suff. נְחוּמַי ; 1) *misericordia* Hos. 11, 8. — 2) *consolationes* Jes. 57, 18. Zach. 1, 13.—Rad. נָחַם.

נָחוֹר n. pr. viror. Gen. 11, 22 etc;

נָחוּשׁ masc. (denom. à נְחֹשֶׁת) *cupreus*, metaph. *durissimus* Job 6, 12. — Fem. נְחוּשָׁה et נְחֻשָׁה neutr. *œneum*, dein subst. *cuprum* Lev, 26, 19. Job 41, 19 etc.

נְחִילָה f. undè pl. נְחִילוֹת *tibiæ* pr. *perforatæ*, instr. mus. Ps, 5, 1. — Rad. חָלַל.

נְחִירַיִם dual. m. *nares;* suff. נְחִירָיו Job 41, 12.—Rad. נחר in chald. syr. et arab. *ronchissavit.*

נָחַל ; inf. constr. נְחֹל ; fut. יִנְחַל ; 1) *accepit aliquid possidendum, possessit* Ex. 23, 30. Prov. 3, 35 etc. —2) spec. *hæreditate accepit* Jud. 11, 2. — 3) *possidendum dedit, distribuit* Ex. 34, 9. Jos. 19, 49 etc. — 4) ut vicin. נָהַר *fluxit.*

Pih. נִחֵל ; infin. נַחֵל ; *possidendum dedit* Num. 34, 29 etc.

Hiph. הִנְחִיל ; part. מַנְחִיל ; infin. absol. הַנְחֵל, constr. הַנְחִיל ; fut. יַנְחִיל ; 1) id. Deut. 1, 38. Prov. 8, 21 etc. — 2) *hæreditandum reliquit* 1 Par. 21, 8, et hæreditatem *distribuit* Deut. 21, 16.

Hoph. הִנְחַלְתִּי *possidere factus, nactus sum* Job 7, 3.

Hithp. præterit. et infin. הִתְנַחֵל ; futur. plural. תִּתְנַחֲלוּ, et in pausâ תִּתְנַחֲלוּ ; *possessorem se constituit* Num. 32, 18, *possedit, tenuit* Jes. 14, 2, seq. לְ pers. *possedit* aliquid *alicui* tanquam *hæredi reliquendum.* Lev. 25, 46. Num. 33, 54. 34, 13. Eze. 47, 13. — Deriv. seq.

נַחַל m. cum ה locali נַחֲלָה Num. 34, 5 ; de Ps. 124, 4, vid. mox infrà ; dual. נַחֲלַיִם ; pl. נְחָלִים ; constr. נַחֲלֵי ; suff. נְחָלֶיהָ ; 1) *rivus, torrens* Job 6, 15 ; sed 28, 4 ubi de metallicis agitur, alii aliter, quamquàm *torrens subterraneus* simplicissimè intelligitur. נַחַל מִצְרַיִם *torrens Ægypti* in confiniis Palæstinæ et Ægypti Num. 34, 5 etc. — 2) *vallis cum rivo* vel *torrente eam irrigante* Gen. 26, 19. Cant. 6, 11.

נַחֲלָה m. ut נַחַל, cum ה parag. *torrens* Ps. 124, 4.

נַחֲלָה f. constr. נַחֲלַת ; cum suff. נַחֲלָתִי ; pl. נְחָלוֹת ; 1) *occupatio* Jes. 17, 11, it. *possessio, dominium* Num. 18, 21. Jos. 13, 23 etc. — 2) *hæreditas* 1 Reg. 21, 3. Prov. 19, 14.—3) *sors* Job 20, 29. 27, 13. 31, 2.

נַחֲלִיאֵל n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 19.

נַחֲלָמִי n. patron. Jer. 29, 24 etc.

נַחֲלַת f. ut נַחֲלָה *hæreditas* Ps. 16, 6. — Rad. נָחַל.

נָחַם conf. cognat. נָהַם, הָמָה.

Niph. נִחַם ; part. נִנְחָם ; inf. et imp. הִנָּחֵם ; fut. יִנָּחֵם ; conv. וַיִּנָּחֵם 1) *ingemuit, doluit* a) de miseriâ alienâ, hinc *misertus est* Jer. 15, 6, seq. עַל, מִן, לְ, אֶל Jud. 2, 18. Ps. 90, 13 etc. — b) de propriis suis factis, indè *pœnituit eum.* Gen. 6, 6. Jer. 8, 6 etc. - 2) *seipsum consolatus est* Gen. 38,

12, seq. עַל de aliquâ re 2 Sam. 13, 39, seq. אַחֲרֵי de morte alicujus Gen. 24, 67, hinc. — 3) *ultus est, ultionem sumpsit* seq. מִן Jes. 1, 24.

Pih. נִחֵם; part. מְנַחֵם, cum suff. מְנַחֲמְכֶם; pl. מְנַחֲמִים; infin. נַחֵם, cum suff. נַחֲמוֹ; fut. יְנַחֵם, cum suff. יְנַחֲמְכֶם, pr. *dolorem, misericordiam declaravit*, hinc *consolatus est* Gen. 50, 21. Job 2, 11 etc. Ubi Deo tribuitur, opis notionem simul includit Jes. 12, 1. Ps. 23, 4 etc.

Puh. נֻחַם, undè f. in pausâ נֻחָמָה, sed aliis est part. f. pro מְנֻחָמָה; fut. pl. in pausâ תְּנֻחָמוּ; *consolatione affectus est, solatium invenit* Jes. 54, 11. 66, 13.

Hithpah. הִתְנַחֵם, semel הִנָּחֵם undè in pausâ הִנָּחַמְתִּי Eze. 5, 13; part. מִתְנַחֵם; infin. הִתְנַחֵם; fut. in pausâ יִתְנָחֵם; 1) *misertus est* alicujus Deut. 32, 36. Ps. 135, 14. — 2) *pœnituit eum* Num. 23, 19. — 3) *se consolatus est* Gen. 37, 35. Ps. 119, 52. — 4) *ultionem sumpsit* Eze. 5, 13, seq. לְ pers. de aliquo Gen. 27, 42. — Deriv. נִחוּמִים, תַּנְחוּם et seq.

נַחַם n. pr. 1 Chron. 4, 19.

נֹחַם m. *pœnitentia* Hos. 13, 14.

נֶחָמָה f. *solatium;* suff. נֶחָמָתִי Ps. 119, 50. Job. 6, 10.

נְחַמְיָה n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

נַחֲמָנִי n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחְנוּ *nos* Gen. 42, 11 etc.

נָחַץ ut vicin. לָחַץ; part. pass. נָחוּץ *ursus, acceleratus* 1 Sam. 29, 1.

נַחַר m. *ronchus, fremitus;* suff. נַחֲרוֹ Job 39, 20. — Rad. נחר in syr. et arab. *ronchissavit.*

נַחֲרָה fem. id. constr. נַחֲרַת Jer. 8, 16.

נַחֲרַי et נַחֲרֵי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 37.

נָחַשׁ ut vicin. לָחַשׁ, pr. forsan *sibilavit, susurravit*, spec. de præstigiatorum susurro, hinc Pih. נִחֵשׁ; part. מְנַחֵשׁ; infin. נַחֵשׁ; imp. נַחֵשׁ; fut. יְנַחֵשׁ; 1) *incantavit, præstigiis usus est*, al. pr. *omina captavit ex serpentibus*, quasi sit denom. à נָחָשׁ *serpens*, Lev. 19, 26; 2 Reg. 17, 17 etc. — 2) generatim *auguratus est, præsagivit, persensit* Gen. 30, 27. 44, 5, 15. — 3) *accepit pro omine* 1 Reg. 20, 33. — Deriv. seq.

נַחַשׁ m. pl. נְחָשִׁים; 1) *incantatio* Num. 23, 23. — 2) *augurium, omen* Num. 24, 1.

נָחָשׁ m. constr. נְחַשׁ; pl. נְחָשִׁים; 1) *serpens* Gen. 3, 1. Ex. 4, 3 etc. — 2) n. p. oppidi ignoti 1 Par. 4, 12, it. viror 1 Sam. 11, 1 etc.

נַחְשׁוֹן n. pr. viri Ex. 6, 24 etc.

נְחֹשֶׁת c. suff. נְחֻשְׁתִּי, נְחֻשְׁתֵּךְ; 1) *æs, cuprum* Gen. 4, 22 etc. Metaph. de homine ignobili Jer. 6, 28. — 2) meton. *ex ære factum quid*, ut *pecunia* Eze. 16, 36, *vinculum, compes* Thren. 3, 7. Dual. נְחֻשְׁתַּיִם *compes gemina* Jud. 16, 21: 2 Sam. 3, 34.

נַחְשְׁתָּא n. pr. mul. 2 Reg. 24, 8.

נְחֻשְׁתָּן m. *serpens æneus* à Moyse in deserto erectus 2 Reg. 18, 4.

נָחַת, undè fut. יִנְחַת et יֵחַת, pl. יֵחֲתוּ; cum Daguesch pro יֵחַתּוּ f. תֵּחַת; *descendit* ut יָרַד sed poëticè tantùm Jer. 29, 13. Ps. 38, 3 etc., trop. Prov. 17, 10.

Niph. נִחַת id. Ps. 38, 3.

Pih. נִחֲתָה *depressisti* i. e. validissimè tetendisti (arcum) Ps. 18, 35, LXX et Vulgat. *posuisti*, quasi legissent נָתַתָּה; imp. נַחֵת *deprime* sulcos i. e. complana Ps. 65, 11.

Hiph. imp. הַנְחַת *fac descendere, demitte, dejice* Joël 4, 11. Indè נָחֵת et

נַחַת m. *descensus, demissio*. Jes. 30, 30: *demissio brachii tui* i. e. castigatio; meton. *id quod demittitur, demissum* Job 36, 16.

נַחַת f. 1) *quies* Jes. 30, 15. Eccl. 4, 6. 6, 5. — 2) n. pr. viri 1 Par. 6, 11. Rad. נוּחַ.

נָחֵת m. undè pl. נְחִתִּים (cum Dag. euphon. in ת) *descendentes* 2 Reg. 6, 9. — Rad. נָחַת.

נָטָה f. נָטְתָה; part. act. נֹטֶה, pl. cum suff. נוֹטֵיהֶם; pass. נָטוּי; f. נְטוּיָה, infin. constr. נְטוֹת; imp. נְטֵה; fut. יִטֶּה, apoc. יֵט, conv. וַיֵּט et וַיֶּט; 1) *tetendit, extendit, protendit, expandit, explicuit*, prout requirit contextus, Ex. 8, 2. Ps. 102, 12. Jes. 40. 22 etc., sed intrans. *expandit, diffudit se* Job 15, 29.—2) *inclinavit* Gen. 49, 15. Ps. 18, 10, *dejecit* hostes Ps. 17, 11. — 3) *deflexit, declinavit* Gen. 39, 21. Jes. 66, 12, sæpiùs intrans. Gen. 38, 16. Ps. 44, 19 etc., hinc — 4) *abiit* 1 Sam, 14, 7.

Niph. pr. pl. נִטָּיוּ pro נִטָּהוּ; fut. יִנָּטֶה *tensus, extensus est* Zach. 1, 16, *protensus est* Jer. 6, 4, *extendit, diffudit se* Num. 24, 6.

Hiph. הִטָּה, cum suff. הִטָּהוּ, f. הִטְתָה undè cum suff. הִטַּתּוּ; part. מַטֶּה, pl. מַטִּים; inf. הַטּוֹת; imp. הַטֵּה; apoc. הַט; fut. יַטֶּה, apoc. יַט, in pausâ יָט; 1) *tetendit, extendit, expandit* Jes. 31, 3. 54, 2 etc. — 2) *inclinavit* deorsùm Gen. 24, 14. Jer. 7, 24 etc. — 3) *deflectere, declinare fecit* ad latus Num. 22, 23. Ps. 119, 37 etc. et intrans. *deflexit, declinavit* Jes. 30, 11. Job 23, 11. Spec. *flexit jus* alicujus in judicio Ex. 23, 2, et hoc eodem sensu *flexit aliquem* Jes. 10, 2. Prov. 18, 5 etc., it *avertit, detrusit, repulit* Jer. 5, 25. Job 24, 4. Ps. 27, 9.

Hoph. part. מְטֻה, pl. f. מְטוֹת; subst. 1) *expansio* Jes. 8, 8. — 2) *flexio, perversio* juris Eze. 9, 9. — Deriv. מִטָּה, מַטֶּה.

נָטִיל m. *onustus*; pl. constr. נְטִילֵי Soph. 1, 11. — Rad. נָטַל.

נְטִיפוֹת pl. f. pr. *guttæ, stillæ*, hinc forsan ut arab. נַתַפַה (natafath) *inaures ex margaritis stillarum instar* puris et pellucidis Jud. 8, 26. 3, 19; sic gr. σταλάχμιον *inaurium* genus à σταλάζω *stillo*. Rad. נָטַף.

נְטִישׁוֹת pl. f. *palmites* Jes. 18, 5. Jer. 5, 10 etc. — Rad. נָטַשׁ.

נָטַל; part. activ. נוֹטֵל; fut. יִטּוֹל; conf. vicin. תָּלָה, תָּלַל; 1) *sustulit* Jes. 40, 15. — 2) seq. עַל *portandum imposuit* alicui 2 Sam. 24, 12. Thren. 3, 28.

Pih. fut. יְנַטֵּל *sustulit* Jes. 63, 9. — Deriv. נָטִיל et

נֵטֶל m. *pondus* Prov. 27, 3.

נָטַע; part. act. נֹטֵעַ et נֹטַע, pl. נֹטְעִים; pass. נָטוּעַ, pl. נְטוּעִים; infin. constr. נְטַע; נְטוֹעַ et טַעַת; imp.

pl. נָטָעוּ; fut. יִטַּע, cum suff. יְטַעֲמוּ; 1) pr. forsan *plantavit* arborem, hortum etc. Gen. 2, 8 etc., seq. acc. loci in quo plantatur, *consevit* Eze. 36, 36, it. rei quæ plantatur Jes. 5, 2. Trop. *plantavit populum* i. e. fixas et stabiles sedes assignavit ei Ex. 15, 17. Jer. 24, 6 etc. it. *plantavit aurem* i. e. *condidit*, *finxit* Ps. 94, 9. — 2) *fixit*, *infixit*, *statuit* Deut. 16, 21. Dan. 11, 45.

Niph. נִטַּע *plantatus est*, metaph.; pl. in pausâ נִטָּעוּ Jes. 40, 24.—Deriv. מַטָּע et seq.

נָטַע m. *plantarium*; constr. נְטַע Jes. 5, 7.

נֶטַע m. in pausâ נֶטַע; suff. נִטְעֵךְ; pl. נְטָעִים, constr. נִטְעֵי; 1) *planta*, recens plantata Job 14, 9. — 2) *plantatio* Jes. 17, 11.—3) *plantarium* Jes. 17, 10: 1 Par. 4, 23.

נְטָעִים pl. m. *plantæ* Ps. 144, 12.

נָטַף; part. pl. f. נֹטְפוֹת; fut. יִטֹּף; *stillavit* Ps. 68, 9, seq. acc. rei *stillavit*, *guttatim demisit aliquid* Jud. 5, 4. Ioël 4, 18. Cant. 5, 5 etc., sed sæpiùs trop. Job 29, 22 etc.

Hiph. הִטִּיף; part. מַטִּיף; imp. הַטֵּף; fut. יַטִּיף; *destillare fecit*, *stillavit* aliquid Amos 9, 13, metaph. *stillavit verba*, *locutus est*, *vaticinatus est* Eze. 21, 2. Amos 7, 16. Mich. 2, 6.—Deriv. נְטִיפוֹת et

נָטָף m. pl. constr. נִטְפֵי; 1) *gutta* Job. 36, 37. — 2) *stacte* Ex. 30, 34.

נְטֹפָה n. pr. oppidi Bethlehem inter et Anathot Esr. 2, 22 etc. Nom. gent. נְטֹפָתִי 2 Sam. 23, 28 etc.

נָטַר; part. act. נוֹטֵר, pl. נֹטְרִים, f. נֹטְרָה; fut. יִטֹּר, יִטְוֹר et יִנְטוֹר; 1) ut vicin. נָצַר *custodivit* Cant. 1, 6. 8, 11, 12.—2) spec. *servavit iram* Lev. 19, 18. Jer. 3, 5, 12. Nah. 1, 2. — Deriv. מַטָּרָא seu מַטָּרָה.

נָטַשׁ; part. pass. pl. נְטֻשִׁים; f. נְטוּשָׁה; inf. constr. et imp. נְטוֹשׁ; fut. יִטֹּשׁ et יִטּוֹשׁ *misit*, *missum fecit* aliquem, aliquid, sed prout requirit locorum varietas est *deseruit*, *dereliquit*, Deut. 32, 15. Jud. 6, 13, *omisit* aliquid Ex. 23, 11. Prov. 17, 14, *neglexit* Prov. 1, 8. 6, 20, *emisit*, *eduxit* gladium Jes. 21, 15, *remisit* debitum Neh. 10, 32, *admisit* aliquem ad aliquid, *permisit* ei Gen. 31, 28, *demisit* et hinc *ejecit* Eze. 29, 5. 32, 4, *dimisit*, *diffudit*, *dispersit* 1 Sam. 30, 16, et intrans. *diffudit se* 1 Sam. 4, 2.

Niph. נִטַּשׁ; futur. יִנָּטֵשׁ; 1) *remissus*, *relaxatus fuit* Jes. 33, 33.—2) *diffudit se* Jud. 15, 9. Jes. 16, 8. — 3) *dejectus est* Amos 5, 2.

Puh. נֻטַּשׁ *desertus fuit* Jes. 32, 14. — Indè נְטִישׁוֹת.

נִי m. (pro. נְהִי q. v.) undè cum suff. בְּנִיהֶם *in lamentatione eorum* Eze. 27, 32, sed. LXX, Syr. Theod. Arab. nec. non plures edit. habent בְּנֵיהֶם *filii eorum*, quod satius videtur.

נִיב m. *proventus* Mal. 1, 12, metaph. Jes. 57, 19 : *proventus labiorum* i. e. verba, et spec. gratiarum actio. In Chethib est נוב.

נִיבַי n. pr. viri Neh. 10, 20.

נִיד m. *motio*, *motus*. Job 16, 5: *motio labiorum meorum prohiberet* scil. dolorem vestrum, quod innuit vers. proximus; al. *solatium*, collat. 2, 11; sensus eòdem redit. — Rad. נוד.

נִידָה f. forsan *immunda*, *menstruis polluta* Thren. 1, 8, 17; conf. נִדָּה — Rad. נָדַד.

נָיוֹת, in Chethib נְוָיוֹת n. pr. loci 1 Sam. 19, 18. 20, 1.

נִיחֹחַ m. suff. נִיחֹחֲכֶם; pl. cum suff. נִיחוֹחֵיהֶם; *suavitas;* semper jungitur nomini רֵיחַ *odor*, hinc נִיחֹחַ רֵיחַ *odor suavis*, adeòque *gratus*, *acceptus* Gen. 8, 21, frequenter in Lev. et Num.

נִין m. *soboles* Gen. 21, 23. Jes. 14, 22 etc. — Rad. נוּן.

נִינְוֵה n. pr. *Ninive*, Assyriæ metropolis Gen. 10, 11. Jes. 37, 37 etc.

ניס m. part. pass. rad. נוּס, pr. *fugatus*, indè *fugiens* Jer. 48, 44, ubi Keri habet נָס part. act.

נִיסָן m. *Nisan*, *mensis primus* Hebræorum Esth. 3, 7. Neh. 2, 1, in Pentat. חֹדֶשׁ הָאָבִיב dictus; vid. in אָבִיב.

נִיצוֹץ m. *scintilla* Jes. 1, 3.— Radicem habet vel נוּץ ad formam נִיחֹחַ, vel נָצַץ ad formam קִיטוֹר.

נֵיר ut נֵר *lucerna* 2 Sam. 22, 29.— Rad. נוּר.

נִיר *novellare;* imp. pl. נִירוּ Jer. 4, 3. Hos. 10, 12.—Indè מָנוֹר et

נִיר m. *novale* Jer. 4, 3 etc.

נִיר m. ut נֵר *lucerna*, ubiquè metaph. de *prole* 1 Reg. 11, 36 etc.

נָכָא ut vicin. נָכָה (de נִכְאוּ Job 30, 8, vid. כָּאָה in Niph.) — Deriv. seq.

נָכָא m. undè pl, נְכָאִים *percussi*, trop. *afflicti* Jes. 16, 7.

נְכֵא m. id. undè f. נְכֵאָה Prov. 15, 13. 17, 22. 18, 14.

נְכֹאת f. (forsan pro נְכֹאֶת) pr. infin. formæ מְלֹאת, קְרֹאת, שְׁנֹאת, *contusio*, *confractio*, undè *pulvis aromaticus*, dein *aromatis genus* Gen. 37, 25. 43, 11. Suff. נְכֹתֹה pro נְכֹתוֹ, hinc בֵּית נְכֹתֹה *domus aromatam ejus*, juxta Aquil. Symmach. et Vulgat, sed juxta Chald. Syr. Arab. est *gazophilacium*.—Rad. נָכָא.

נֶכֶד m. suff. נֶכְדִּי; *nepos*, collect. *nepotes*, *posteri* Gen. 21, 23. Jes. 14, 22 etc.—Rad. נבד.

נָכָה conf. vicin. נָכָא, נָוַח, נָגַע, נָגַף.

Niph. נִכָּה *percussus*, *occisus est* 2 Sam. 11, 5; sed נִכְּאוּ Job 30, 8, vid. in Niph. כָּאָה.

Pih. inf. seq. Makkaph מַכֶּה־ *percutere* Num. 22, 6.

Puh. נֻכָּה *percussus est* Ex. 9, 31, 32.

Hiph. הִכָּה; part. מַכֶּה, constr. מַכֵּה; pl. מַכִּים; infin. absol. הַכֵּה, constr. הַכּוֹת, imp. הַכֵּה, suff. הַכֵּינִי, apoc. הַךְ; fut. יַכֶּה, apocop. יַךְ, cum suff. נ epenth. et ה parag. יַכֶּכָּה; 1) generatim *feriit*, *percussit* Ex. 2, 11, 13 etc., sed pro locorum varietate significat. *maximè inflixit plagam* quamcumque Num. 14, 12. Zach. 12, 4. *vicit* hostes Gen. 14, 15, *occupavit* urbem obsessam 2 Reg. 3, 19, *confregit* domum Amos 3, 15, *transfodit* 1 Sam. 18, 11, percutiendo *trucidavit*, *occidit* Gen. 4, 15, *tetigit*, *punxit* Jon. 4, 7. Ps. 121, 6.

Hoph. הֻכָּה sed Ps. 102, 5 הוּכָּה; part. מֻכֶּה. constr. מֻכֵּה, pl. מֻכִּים; f. מֻכָּה; fut. pl. יֻכּוּ; *percussus est*

generatim, indè *verberatus est, vapulavit* Ex. 5, 16. Num. 25, 14, *affectus est plagâ* Jes. 1, 5 etc., *expugnata fuit* urbs Eze. 33, 21, *trucidatus, occisus* est Jer. 18, 21, *tactus, læsus est* Hos. 9, 16. Ps. 102, 5.— Deriv. מַכָּה et seq.

נֶכֶה m. undè constr. נֶכֵה; *percussus* pedibus i. e. claudus 2 Sam. 4, 4. 9, 3, metaph. animo, *afflictus* Jes. 66, 2.

נֶכֶה m. undè pl. נֶכִים *percutientes* scil. linguâ, *conviciantes* Ps. 35, 15; conf. Jer. 18, 18: וְנַכֶּהוּ לָשׁוֹן *et percutiemus eum linguâ*, et Job 5, 21: שׁוֹט לָשׁוֹן *flagellum linguæ*.

נְכֹה, נְכוֹ n. pr. viri 2 Reg. 23, 29. Jer. 46, 2 etc.

נָכוֹן n. pr. areæ 2 Sam. 6, 6; in loco parall. 1 Par. 13, 9 est כִּידוֹן.

נֹכַח m. suff. נֹכְחוֹ, pl. נְכֹחִים; *rectum, rectitudo* Jes. 57, 2, metaph. *probus, integer* Prov. 8, 9. Fem. נְכֹחָה et pl. נְכֹחוֹת *jus fasque, rectum* Jes. 26, 10. Amos 3, 10 etc. — Rad. נכח.

נֹכַח m. 1) *rectum* (oppos. *obliquo*) Prov. 4, 25, hinc — 2) subst. *oppositum oculis*, sed abit in præp. *è regione* Ex. 26, 35. Jos. 15, 7 etc., *coram, ante*. Undè *coram Jehovâ* et *coram facie Jehovæ* i. e. Jehovæ gratum Jud. 18, 18. Thren. 2, 19, it. cognitum ei Jer. 17, 16, sicut et *coram oculis Jehovæ* Prov. 5, 21. *Ponere aliquid coram facie suâ* i. e. eo delectari Eze. 14, 3, 7:—Cum præf. אֶל נֹכַח *versus* Num. 19, 4, לִנֹכַח *ante* Gen. 30, 38, *pro* (conf. germ. vor et für) Gen. 25, 21, עַד נֹכַח *usque ad*, de loco Jud. 19, 20. Eze. 47, 20.— Rad. נכח.

נֶכַח undè cum suff. נֶכְחוֹ *è regione ejus* Ex. 14, 2. Eze. 46, 9. — Rad. נכח.

נָכַל * pr. forsan ut vicin. נָכַר *alienus, extraneus*, adeòque *hostis, inimicus fuit* (conf. נֵכָר)*, hinc *perfidè, fraudulenter egit;* part. act. נוֹכֵל Mal. 1, 14.

Pih. נִכֵּל id. seq. לְ pers. contra aliquem Num. 25, 18.

Hithp. הִתְנַכֵּל; fut. יִתְנַכֵּל; id. cum acc. Gen. 37, 18, cum בְּ Ps. 105, 25. — Deriv. כְּלִי et כֵּלִי (pro נְכֵלִי, נְכִילִי et

נֵכֶל m. *perfidia, astutia;* pl. cum suff. נִכְלֵי הֶם Num. 25, 18.

נֶכֶס m. unde pl. נְכָסִים *opes, facultates* Jos. 22, 8. Eccl. 5, 18 etc. — Rad. נכס ut כָּנַס.

נָכַר pr. *alienus, extraneus fuit.*

Niph. נִכַּר; fut. יִנָּכֵר; 1) *simulavit alienum* i. e. alium Prov. 26, 24. — 2) *agnitus est* Thren. 4, 8.

Pih. נִכֵּר; fut. יְנַכֵּר; 1) *alienum fecit, alienavit:* undè *alienárunt hunc locum* i. e. alienis diis consecrarunt Jer. 19, 4. Sic LXX et Vulgat., sed Chald. et Syr. *contaminárunt;* it. *alieno auctori tribuit* Deut. 32, 27, et 1 Sam. 23, 7: *alienavit eum Deus in manu meâ* i. e. tradidit; * vix dubitat Gesenius quin legendum sit מכר loco נכר, sed perparùm firma conjectura est; satius esset supponere, verbum נכר utpotè vicin. מָכַר *tradidit*, eumdem habere significatum*.— 2) *agnovit* Job 34, 19.

Hiph. הַכִּיר, part. מַכִּיר, cum suff. מַכִּירֵךְ, pl. מַכִּירִים, inf. et imp. cum Makkaph הַכִּיר־; fut. יַכִּיר, convers. וַיַּכֵּר, cum ה parag. אַכִּירָה; 1) *agnovit* Gen. 27, 23. 31, 32 etc. הַכִּיר פָּנִים ut נָשָׂא פָּנִים *agnovit faciem* i. e. temerè alterum alteri prætulit Deut. 1, 17. Prov. 24, 3 etc. — 2) *cognovit* Neh. 6, 12, hinc poët. Jes. 63, 16. Job 24, 13. 34, 25, et ut יָדַע *novit*, *scivit* Esr. 3, 13. Neh. 13, 24, indè etiam ut יָדַע, *curavit* Ps. 142, 5. Ruth 2, 10, 19.

Hithp. part. f. מִתְנַכֶּרֶת; fut. יִתְנַכֵּר; 1) *agnitus est* Prov. 26, 24. — 2) *alienum simulavit*, (*contrefaire l'étranger*) Gen. 42, 7 : 1 Reg. 14, 5, 6. — Deriv. מַכָּר, הַכָּרָה et seq.

נֵכָר m. constr. נֵכַר; *peregrinitas*; undè *filius peregrinitatis* i. e. *peregrinus* Gen. 17, 12 etc., cum hostilitatis notione Ps. 18, 45, 46. *Deus, Dii peregrinitatis* i. e. Deus peregrinus, exterus, Dii peregrini Gen. 35, 2. Deut. 32, 12 etc. it. de re quâcumque peregrinâ, ignotâ, quamvis tamen innuatur magis spcciatim dcus peregrinus Neh. 13, 30 : 2 Par. 14, 2.

נֵכֶר m. *fortuna aliena* i. e. infausta, *infortunium* Job 31, 3.

נֵכֶר m. id. cum suff. נִכְרוֹ Obad. 1, 12.

נָכְרִי m. pl. נָכְרִים; f. נָכְרִיָּה, plur. נָכְרִיּוֹת; 1) *alienus, peregrina* Ex. 2, 22. Deut. 17, 15. עַם נָכְרִי *familia alia* Ex. 21, 8, אִישׁ נָכְרִי *vir alius familiæ* oppos. filio et hærcdi legitimo Eccl. 6, 2, hinc fem. *mulier aliena*, oppos. propriæ et legitimæ uxori, *adultera* Prov. 5, 20 etc. — 2) metaph. *novus, inauditus* Jes. 28, 11.

נָכַת vid. נָכָה.

נָלָה undè Hiph. inf. cum præf., suff. et Dag. euphon. כַּנַּלֹּתְךָ (pro כְּהַנַּלֹּתְךָ) *cùm perfeceris, consummaveris* Jes. 33, 1. — Quoad etymon, not., cùm nulla in linguis semiticis radix occurrat, quæ à litteris נל ordiatur, legendum videri כלתך et punctandum כְּכַלֹּתְךָ; proximè præcedit כַּהַתִּימְךָ *cùm finiveris;* hoc etiam habes Dan. 9, 24, ubi ambo synon. הָתַם (in Keri) et כָּלָה conjunguntur. — De voce מְנִלָּה, quæ formâ huc pertinet, vid. suo loco pag. 335.

נִמְבָּזָה f. *contemptum, vile* dc pecore 1 Sam. 15, 9. — Hoc vocabulum cujus formæ ne unum quidem exstat vestigium, vel conflatum est ex part. נִבְזֶה à rad. בָּזָה, et ex nomine inus. מִבְזָח, vel est deriv. ex conjugat. *Miphel.*

נְמוּאֵל n. pr. viror. Num. 26, 9, 12. Nom. patron. נְמוּאֵלִי vers. 12.

נָמַךְ rad. spuria undè derivant הֶמְכּוּ, יִמַּךְ quæ ad מָכַךְ pertinent.

נָמַל; fut. יִמַּל; ut. vicin. מוּל 1) *abscissus, succisus fuit* Job 24, 24. — 2) ut cognat. נָבֵל, אָמַל *elanguit, marcuit* Job 14, 2. 18, 16. Ps, 37, 2. — 2) *circumcisus est* Gen. 17, 11.

Niph. נִמּוֹל; part. pl. נִמָּלִים; *circumcisus est* Gen. 17, 26, 27. 34, 22. Sed declinatus isti haud secus ac conjugationis Kal rcvocari possunt ad מָלַל et מוּל. — Indè.

נְמָלָה f. pl. m. נְמָלִים; *formica* Prov. 6, 6. 30, 25.

נָמֵר Jer. 48, 11, vid. in מָרַד.

נָמֵר m. pl. נְמֵרִים; *pardus* Jes. 5, 6. Hab. 1, 8. — Rad. נמר ut in arab. (namir) *maculosus, variegatus fuit.*

נִמְרֹד n. pr. *Nemrod* conditor regni Babylonici Gen. 10, 9 etc., undè אֶרֶץ נִמְרֹד *Babylonia* Mich. 5, 5.

נִמְרָה vid. בֵּית־נִמְרָה p. 93.

נִמְרִי m. Nom. gent. à נִמְרָה; pl. נִמְרִים Jes. 15, 6. Jer. 48, 34.

נִמְשִׁי n. pr. viri 2 Reg. 9, 2.

נֵס m. suff. נִסִּי; generatim *elatum, erectum quid, signum latè conspiciendum*, spec. 1) *columna* vel *pertica alta* Num. 21, 8, 9. — 2) *vexillum* in montibus erectum, populoque conveniendi locum indicans Jes. 5, 26. Jer. 4, 6. Ps. 60, 6 etc., hinc trop. signum, exemplum quo quis admonetur Num. 26, 10. — 3) *vexillum* navis, *velum* Jes. 33, 23. Eze. 27, 7. — Rad. נָסַס.

נְסִבָּה f. pr. part. Niph. (à rad. סָבַב *conversio, directio,* 2 Par. 10, 15.

נָסַג undè inf. absol. נָסוֹג, fut. יִסַּג; ut vicin. סוּג *recessit* Jes. 59, 13.

Hiph. part. מַסִּיג, pl. constr. מַסִּיגֵי; fut. יָסִיג, apoc. יָסֵג; 1) *removit, amovit.* Mich. 6, 14: *amovebis* scil. tuos tuaque in loca tutiora. — 2) *dimovit, transtulit* terminos Deut. 19, 14. Hos. 5, 10; it. Job 24, 2 ubi est יַשִּׂיגוּ loco יַסִּיגוּ.

Hoph. הָסַג *remotus est, recessit* Jes. 59, 14.

נָסָה 1) forsan *sustulit*, ut vicin. נָשָׂא à quo vocales mutuatur; imp. נְסֵה Ps. 4, 7 pro נְסֵה; fut. נָסֶה *sustollemus, proferemus* verbum Job 4, 2 pro נְסֶה; sed aliis est Pih. *tentavit*, scil. tentans.

Pih. נִסָּה; part. מְנַסֶּה; inf. נַסּוֹת; imp. cum suff. נַסֵּנִי, apoc. נַס; fut. יְנַסֶּה, cum suff. et ה parag. יְנַסֶּכָּה; 1) *exploravit* aliquem 1 Reg. 10, 1. Dan. 1, 12 etc. Special. de Deo dicitur hominum fidem rebus adversis explorante Gen. 22, 1 etc., et de hominibus, ubi de ejus auxilio viribusque dubitant Ex. 17, 2 etc. — 2) *tentavit, periculum fecit* absol. Jud. 6, 39: 1 Sam. 17, 39, seq. inf. Deut. 4, 34. 28, 56, et juxta quosdam seq. acc. rei Job 4, 2, sed vid. Kal. — Indè מַסָּה.

נָסַח undè fut. יִסַּח, cum suff. יִסָּחֵךְ; *evellit, amovit, abstulit* Ps. 52, 7. Prov. 2, 22. 15, 25.

Niph. נִסַּח *evulsus, expulsus est* Deut. 28, 63. — Indè מַסָּח.

נָסִיךְ m. undè cum suff. נְסִיכָם; pl. constr. נְסִיכֵי, cum suff. נְסִיכֵמוֹ; 1) *libatio* Deut. 32, 38. — 2) *simulacrum fusum* Dan. 11, 8. — 3) *unctus*, hinc *princeps* Jos. 13, 21. Ps. 83, 12 etc. — Rad. נָסַךְ.

נָסַךְ; part. pass. f. נְסוּכָה; inf. constr. נְסֹךְ; fut. pl. יִסְכּוּ; 1) generatim *fudit, effudit* Jes. 29, 10, it. *extendit, expandit* Jes. 25, 7. spec. a) *fudit* ad libandum, *libavit* Ex. 30, 9. Hos. 9, 4, undè Jes. 30, 1: נָסַךְ מַסֵּכָה quidam, post Capellum (*Oper. Posthum.*) vertunt: *libare libationem* gr. σπένδεσθαι σπονδήν, seu *fœdus inire*, quoniam olim sacrificiis et libationibus fœdera inire solebant. Id respexisse videntur LXX qui reddidêre: συνθήκας ἐποιήσατε. — b) *fudit ex metallo* Jes. 40, 19. 44, 10. — c) *perfudit oleo, unxit* Ps. 2, 6. — 2) ut

סָכַךְ *plexuit, texuit.* — 3) etiam ut סָכַךְ *texit, operuit.*

Niph. נָסַךְ *unctus est* Prov. 8, 23.

Pih. fut. יְנַסֵּךְ *libabit* 1 Par. 11, 18.

Hiph. הִסִּיךְ; inf. et imp. הַסֵּךְ; fut. יַסִּיךְ, couv. וַיַּסֵּךְ; *libavit* Gen. 35, 14. Jer. 7, 18 etc.

Hoph. fut. יֻסַּךְ *libabitur* Ex. 25, 29, 37, 16. — Deriv. מַסֵּכָה, נֶסֶךְ et נָסֶךְ, et נֵסֶךְ m. suff. נִסְכּוֹ pro נִסְכֹּה; pl. נְסָכִים, suff. נְסָכֵיהֶם, נְסָכֶיהָ; 1) *libatio* Gen. 35, 14. Jer. 7, 18. Ioël 1, 9. — 2) *simulacrum fusum* Jes. 41, 29. 48, 5.

נָסַם undè part. act. נוֹסֵם *vexillum ferens signifer* Jes. 10, 18; ità plerique ex Kimchi, veteres haud pauci *fugiens*, quidam *æger*, collat. syr. אתנסם *ægrotavit*, et נסיאא *ægrotus* Fem. נוֹסָסָה pertinet ad נוּס.

Hithp. part. f. pl. מִתְנוֹסְסוֹת *elevantes se* Zach. 9, 16. Sed הִתְנַסֵּס Ps. 60, 6 pertinet ad נוּס.

נָסַע; part. activ. נוֹסֵעַ, pl. נוֹסְעִים; inf. absol. נָסוֹעַ, constr. נְסַע, suff. נָסְעָם; imp. pl. סְעוּ; fut. יִסַּע; 1) ut vicin. נָסַח *evellit* postes Jud. 16, 3, 14, maximè tentorii paxillos ad movenda castra Jes. 30, 20, hinc. — 2) *castra movit* Gen. 35, 16. Ex. 14, 10 etc. — 3) *profectus est, discessit* Ex. 14, 19, etiam de rebus inanim. Num. 10, 33. 11, 31; *migravit, iter fecit* Gen. 12, 9. 33, 17.

Niph. נִסַּע *evulsus est* Jes. 38, 12. Job 4, 21.

Hiph. part. מַסִּיעַ; fut. יַסִּיעַ, conv. וַיַּסַּע; 1) *castra moveri jussit* Ex. 15, 22. Ps. 78, 26. — 2) *proficisci fecit, duxit* Ps. 78, 52, it. *abstulit* 2 Reg. 4, 4. — 3) *evellit* Ps. 80, 9. Job 19, 10, *excidit* lapides Eccl. 10, 9.

נָסַק ut in chald. et syr. *ascendit*, fut. יִסַּק Ps. 138.

נִסְרֹךְ n. pr. idoli Ninivitarum 2 Reg. 19, 37. Jes. 37, 38.

נָסַת radix spuria; et מַסִּית יַסִּית quæ ab eâ ducunt, ad סוּת pertinent.

נַעֲה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13.

נַעֲה n. pr. mul. Num. 26, 33.

נְעוּרִים m. pl. masc. suff. נְעוּרֶיךָ, et more Chald. נְעוּרַיְכִי; 1) *pueritia* Gen. 46, 34. — 2) *adolescentia, juventus* Jes. 54, 6. Ps. 71, 5 etc. Metaph. de juventute populi Israëlitic Jer. 2, 2. Eze. 16, 22. — Rad. נָעַר.

נְעוּרוֹת plur. f. *pueritia*; suff. נְעֻרֹתֶיהָם Jer. 32, 30. — Rad. נָעַר.

נַעֲלִיאֵל n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 27.

נָעִים m. constr. נְעִים; pl. נְעִימִים, f. נְעִימוֹת; 1) *suavis, jucundus* Ps. 81, 3. Cant. 1, 16; pl. m. et f. *suavia* i. e. *gaudia* Job 36, 11. Ps. 16, 11. — 2) plur. m. *amæna loca* Ps. 16, 6. — 3) *gratiosus, benignus* Ps. 135, 3, conf. נעם. — Rad. נָעַם.

נָעַל; part. pass, נָעוּל, plur. f. נְעָלוֹת; inf. constr. et imp. נְעֹל; fut. יִנְעַל undè cum suff. יִנְעָלֵךְ; 1) *pessulo* et *serâ clausit, obseravit* portam Jud. 5, 23: 2 Sam. 13, 17. — 2) *calceavit* Eze. 16, 10.

Hiph. fut. conv. cum suff. וַיְנַעִלוּם *et calceaverunt eos* 1 Chron. 28, 15. — Deriv. מִנְעָל, מַנְעוּל et

נַעַל f. cum suff. נַעֲלִי, נַעֲלֶךָ; dual. נְעָלַיִם; pl. נְעָלִים, f. נְעָלוֹת; *calceus*, *solea* Gen. 14, 23 etc. *Projecit calceum suum in regionem* i. e. eam occupavit, sibi veluti propriam vindicavit Ps. 60, 10. 108, 10. *Corrigia calcei*, et *par calceorum* i. e. res vilissima Amos 2, 6. 8, 6.

נָעַם, fut. יִנְעַם; *suavis, jucundus, amœnus fuit* Gen. 49, 15. Cant. 7, 7. Impers. *suave fuit* alicui seq. לְ pers. Prov. 24, 25. — Deriv. נֹעַם, מַנְעַמִּים et seq.

נַעַם n. pr. viri 1 Chron. 4, 15.

נֹעַם m. 1) *amœnitas, suavitas* Ps. 27, 4. Prov. 3, 17. — 2) *gratia, favor, benignitas* Zach. 11, 7. Ps. 90, 17.

נַעֲמָה n. pr. 1) mulierum Gen. 4, 22 etc. — 2) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 41.

נַעֲמִי n. patron. forsan pro נַעֲמָנִי quod fert Cod. Samar. Num. 26, 40.

נָעֳמִי n. pr. mul. Ruth 1, 2 seq.

נַעֲמָן m. 1) *amœnitas*, undè plur. נַעֲמָנִים Jes. 17, 10. — 2) n. pr. viror. Gen. 46, 21 etc.

נַעֲמָתִי n. gent. à נַעֲמָה oppido (forsan alio ab eo de quo suprà) Job 2, 11. 11, 1.

נַעֲצוּץ m. pl. נַעֲצוּצִים; *vepretum, senticetum* Jes. 7, 19. 55, 13. — Rad. נעץ in chald. *fixit, infixit.*

נָעַר; part. act. נֹעֵר, pass. נָעוּר, 1) ut in syr. *rugiit* Jes. 51, 38. — 2) *quassavit*, spec. *excussit, decussit* Jes. 33, 9, 15. Neh. 5, 13.

Niph. נִנְעַר; fut. יִנָּעֵר; 1) *excussus, ejectus est* Ps. 109, 23. Job 38, 13. — 2) *excussit se* vinculis Jud. 16, 20.

Pih. נִעֵר; fut. יְנַעֵר; *excussit, dejecit* Ex. 14, 27. Neh. 5, 13.

Hithp. imp. fem. הִתְנַעֲרִי *teipsam excute* Jes. 52, 2. — Deriv., præter prius נַעַר, seq.

נַעַר suff. נַעֲרוֹ, נַעֲרֵךְ; pl. נְעָרִים, constr. נַעֲרֵי; (vox primit.) 1) m. *puer*, tùm recens natus Ex. 2, 6. Jud. 13, 5 etc., tùm *adolescens, juvenis* Gen. 41, 12. Jer. 1, 6 etc.; passim de eo qui pueri munus implet. i. e. de *servo* Gen. 37, 2. Ex. 33, 11 etc., trop. de juvenili ætate populi Israëlitici Hos. 11, 1, conf. נְעוּרִים. — 2) f. *puella* frequenter in Pentat. saltem in Chethib; namque in Keri ubique exstat נַעֲרָה. Plur. נְעָרִים *puellæ* Ruth 2, 21; sed Job 1, 19 *pueri* simul et *puellæ*, alibi *pueri* tantùm. — Denom. נַעֲרָה, נַעַר, נְעוּרִים.

נַעַר m. *excussum, dispulsum* pecus Zach. 1, 16. — Rad. נָעַר.

נֹעַר m. (denom. à נַעַר) *pueritia, juventus* Ps. 88, 16. Job 36, 14. Prov. 21, 29 etc.

נַעֲרָה f. (à נַעַר); pl. נְעָרוֹת; suff. נַעֲרוֹתֶיךָ; 1) *puella* Jud. 19, 4 etc., de virgine Gen. 24, 16. 34, 2, de desponsatâ Deut. 22, 25, imò etiam nuptâ Ruth 2, 6. — 2) *serva, ancilla* Prov. 9, 3. Ruth 2, 8 etc. — 3) n. pr. a) oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 7 quod et נַעֲרָן 1 Par. 7, 28. — b) mul. 1 Par. 4, 5.

נְעָרוֹת pl. f. ut נְעוּרִים.

נַעֲרַי vid. פְּעָרַי.

נַעֲרִיָּה n. pr. viror. 1 Par. 3, 22 etc.

נַעֲרָן n. pr. vid. in נַעֲרָה.

נְעֹרֶת f. *stupa* ex limo *excussa* Jud.

16, 9. Jes. 1, 31.—Rad. נָעַר.

נֹף n. pr. vid. מֹף.

נֹפֶג n. pr. viror. Ex. 6, 21 etc.

נַפָּה f. undè constr. נַפַּת; plur. נַפּוֹת; 1) *cribrum*, *ventilabrum* Jes. 30, 28. — 2) *eminentia*, *locus editus*, undè נַפַּת דּוֹר, נַפּוֹת דּוֹר *excelsa Dor*, et simplic. דּאֹר n. pr. oppidi in vicinia montis Carmel Jos. 11, 2. 17, 11 etc.

נְפוּסִים Esr. 2, 50 in Keri, pro quo Chethib נְפִיסִים et Neh. 7, 52 נְפִישְׁסִים n. p. viri.

נָפַח; part. act. נֹפֵחַ, pass. נָפוּחַ; inf. constr. פַּחַת; imp. פּוּחַ undè f. פְּחִי; fut. יִפַּח; ut vicin. פּוּחַ, *flavit*, *spiravit*; spec. 1) *inspiravit* seq. acc. Gen. 2, 7.—2) *afflavit* aliquem seq. בְּ Eze. 37, 9. — 3) *sufflavit* ignem seq. acc. et בְּ Jes. 54, 16. Eze. 22, 20, 21. — 4) *flando dispersit*, *dissipavit* seq. בְּ Hagg. 1, 9.—5) *efflavit* animam Jer. 15, 9.

Puh. נֻפַּח *sufflatus est* ignis Job 20, 26.

Hiph. הִפִּיחַ 1) *efflare fecit* animam i. e. valdè afflixit, excruciavit Job 31, 39. — 2) *exsufflavit* i. e. metaph. *contempsit*, flocci fecit Mal. 1, 13.—Deriv. מַפֻּחַ, מַפּוּחַ, תַּפּוּחַ.

נֹפַח n. pr. oppidi in Moabitide Num. 21, 30, ejusdem forsan quod alibi נֹבַח.

נְפִיל m. undè pl. נְפִילִים et נְפִלִים *gigantes* pr. forsan *irruentes*, Gen. 6, 4. Num. 13, 33.—Rad. נָפַל.

נְפִיסִים vid. נְפוּסִים.

נָפִישׁ n. pr. viri Gen. 25, 15 et posterorum ejus 1 Par. 5, 19.

נְפִיסִים vid. נְפוּסִים.

נֹפֶךְ m. *gemmæ* species incerta Ex. 28, 18. Eze. 27 16 etc. LXX ἄνθραξ *carbunculus* ter vertunt.

נָפַל; part. act. נֹפֵל, pl. נֹפְלִים, f. נֹפֶלֶת; infin. absol. נָפוֹל, constr. נְפֹל, cum suff. נָפְלִי et נָפְלוֹ; imp. נְפֹל; fut. יִפֹּל; cum ה parag. אֶפְּלָה et in pausâ אֶפְּלָה. Ex multis quibus gaudet significatibus hos tantùm animadvertere sufficit; 1) *cecidit*, *lapsus est* idque *temerè* et *fortuitò* Gen. 49, 17. Jes. 24, 17 etc. Spec. *concidit*, *corruit* murus, ædificium etc. Jud. 7, 13 etc., *occidit* in prœlio Jud. 20, 44 etc., *cecidit* sors Jos. 17, 5, terra distribuenda Eze. 47, 14, *irritum cecidit* Num. 6, 12. Jes. 21, 45, *accidit*, *evenit* Ruth 3, 18, *marcuit*, *contabuit* Gen. 4, 5. Num. 5, 21, seq. מִן *cecidit præ* aliquo, *inferior fuit* eo, *cessit* ei Job 12, 3. 13, 2, seq. לִפְנֵי id. Esth. 6, 13. — 2) *conjecit se*, *demisit se*, *ruit* idque *consilio*. Spec. *prostravit se* Gen. 17, 3: 2 Sam. 1, 2, *irruit*, *invasit* Jos. 11, 7. Job 1, 15, *desiliit* Gen. 24, 64 etc., *defecit* 1 Sam. 29, 3, seq. אֶל, עַל *ad aliquem* Jes. 54, 15. Jer. 37, 13 etc., *consedit*, *castra posuit* Jud. 7, 12, *habitavit* Gen. 25, 18 (conf. 16, 12).

Hiph. הִפִּיל; partic. מַפִּיל, plur. מַפִּילִים, infin. הַפִּיל, et הַנְפִּיל, cum præf. ל, לַנְפִּיל pro לְהַנְפִּיל; imper. הַפֵּל; fut. יַפִּיל, apoc. יַפֵּל; 1) *cadere*, *labi fecit*, spec. *projecit* Jer. 22, 7, *prostravit* Deut. 25, 2, *corruere fecit* 2 Sam. 20, 15, *cecidit*

aliquem gladio Jer. 19, 7. Dan. 11, 12, *ex se emisit* Jes. 26, 19, *contabescere fecit* Num. 5, 21 etc., sortem *jecit* Ps. 22, 19, etiam omisso גּוֹרָל *sors* 1 Sam. 14, 42, sed Job 6, 27, subaudi רֶשֶׁת *rete*, aut פַּח *laqueus*, aut מוֹקֵשׁ *tendicula;* undè sensus sit: *cadere facitis* i. e. extenditis *rete contra orphanum;* quod valdè commendat alterum hemistichium: *et foditis* scil. foveas *contra amicum vestrum.* — 2) *cadere sivit, passus est* Num. 35, 23, hinc *cadere fecit in terram* promissum i. e. irritum reddidit 1 Sam. 3, 19, et omisso *in terram* id Esth. 6, 10, it. seq. מִן *remisit, destitit ab* aliquâ re Jud. 2, 19.

Hithp. הִתְנַפֵּל; part. מִתְנַפֵּל; fut. conv. וָאֶתְנַפֵּל; 1) *projecit, prostravit se* Deut. 9, 18, 25. Esr. 10, 1. — 2) seq. עַל *irruit in* aliquem Gen. 43, 18.

Pihl. נִפֵּל Eze. 28, 23, *cecidit, concidit* ut Kal נָפַל quod occurrit in eodem contextu 30, 4. 32, 20. — Deriv. נֵפִל, נְפִיל; מַפָּל, מַפֵּלָה, מַפֶּלֶת et

נֵפֶל m. suff. נִפְלָם; *abortus* Ps. 58, 9. Job 3, 16. Eccl. 6, 3.

נִפֵּל Pihl. verbi נָפַל q. v.

נָפַץ; part. pass. נָפוּץ, f. plur. נְפֻצוֹת; infin. absol. נָפוֹץ; ut vicin. פּוּץ; 1) *excussit ut dissiliret; collidendo fregit, confregit* Jud. 7, 19. Jer. 22, 28. — 2) *dispersit* Jes. 11, 12, it. *dispersit se, dispersus est* 1 Sam. 13, 11. Jes. 33, 3.

Pih. נִפֵּץ; imp. נַפֵּץ; fut. יְנַפֵּץ; 1) *collidendo fregit* Jer. 48, 12. Ps. 2, 9 etc, — 2) *dispersit, dissipavit* Jer. 13, 14. 51, 23. Inf. נַפֵּץ *dispersio* populi Israël. in terras gentilium Dan. 12, 7.

Puh. part. pl. f. מְנֻפָּצוֹת *disjectæ* Jes. 27, 9. — Deriv. מַפָּץ, מַפָּץ et

נֶפֶץ m. *dispersio, dissipatio* Jes. 30, 30; ità vet. interpr., i. e. ut plurimi recentium intelligunt, ventus procellosus, dissipans, qui in loco paralll. סוּפָה *turbo* dicitur, et apud Jer. 51, 1 רוּחַ מַשְׁחִית *ventus perniciosus*. Gesenius, collat. chald. נְפַל *effudit*, intrepretatur *imbrem*, sed tautologia esset vix ferenda, cùm vocem נֶפֶץ proximè sequatur זֶרֶם *imber inundans*.

נָפַשׁ pr. forsan ut vicin. נָשַׁם, נָשַׁף *flavit, spiravit, respiravit*, hinc *vivus, animatus fuit*, cùm *vita spirando se prodat.*

Niph. fut. יִנָּפַשׁ, in pausâ יִנָּפֵשׁ *respirabit, animam recipiet, recreabitur* Ex. 23, 12. 31, 17: 2 Sam. 16, 14. — Indè.

נֶפֶשׁ c. sæpiùs f.; cum suff. נַפְשִׁי; pl. נְפָשׁוֹת, scd נְפָשִׁים Eze. 13, 20; constr. נַפְשׁוֹת; 1) *flatus, halitus* Gen. 1, 20, 30. Job. 41, 13, it. *odor* qui exhalatur Prov. 27, 9; undè בָּתֵּי נֶפֶשׁ *olfactoriola* (*flacons d'odeur*) Jes. 3, 20. —2) *anima*, ψυχή, per quam corpus vivit Gen. 9, 4, 5, indè *vita, vis vitalis* Gen. 38, 15. Ex. 21, 23. אֶל־נֶפֶשׁ *propter vitam, ad vitam servandam* 2 Reg. 7, 7, sed *contra vitam, in detrimentum vitæ* Jer. 44, 7. בְּנֶפֶשׁ *cum vitæ periculo* 2 Sam. 23, 17. Thren. 5, 9 etc. פ לְנֶפֶשׁ *in commo-*

dum vitæ alicujus Gen. 9. 5. Jos. 23, 1 etc. Metaph. autem dicitur *anima mori, interfici, effundi, satiari, jejunare, inquinari* etc. —*Anima* à corpore separata Job 14, 21. — 3) *animus*, facultas sentiendi et appetendi Gen. 27, 4. Ex. 23, 9, etc., undè בַּעַל נֶפֶשׁ *homo avidus, edax* Prov. 23, 2; it. *intellectus* et *cogitandi facultas* 1 Sam. 20, 4. Ps. 139, 14 etc. — 4) concr. *animans* Jos. 10, 28. 30, 32, pleniùs נֶפֶשׁ חַיָּה Gen. 1, 20, 24 ubi ut plerumque collect. de *animantibus* vivis intelligitur. — Spec. *homo* Deut. 25, 7. Prov. 11, 25, *mancipia* Gen. 12, 5. Eze. 27, 13, *corpus*, undè נֶפֶשׁ מֵת *corpus mortui, cadaver* Lev. 21, 11. Num. 6, 6, et omisso מֵת, id. Num. 5, 2. Hagg. 2, 13 etc., *quidam, aliquis* (*individu, personne*) Ex. 1, 5, Lev. 2, 1 etc. — 5) cum suff. *anima mea, tua* etc. passim est pro *ego ipse, tu ipse* etc. Jes. 46, 2. Hos. 9, 4. Job 9. 21.

נֹפֶת f. forsan ut נוֹף et נָפָה *locus editus* Jos 17, 11.

נֹפֶת f. *destillatio* Ps. 19, 11, it. *favus distillans* Prov. 5, 3. 24, 15. Cant. 4, 11. — Rad. נוף.

נַפְתּוּלִים pl. m. *pugnæ* constr. נַפְתּוּלֵי Gen. 30, 8. — Rad. פָּתַל.

נַפְתֹּחַ vid. in מַי pag. 324.

נַפְתֻּחִים n. pr. populi ægyptii Gen. 10, 13: 1 Par. 1, 11.

נַפְתָּלִי n. pr. Jacobi filius à quo tribus Nephtali Gen, 30, 8. Jos. 19, 32, seq.

נֵץ n. 1) *flos* Gen. 40, 10. — 2) *accipiter* Lev. 11, 16. Deut. 14, 15. Job 39, 26. — Rad. נָצַץ.

נָצָא ut vicin. נָצָה; indè נָצָא *avolando* Jer. 48, 1.

נָצַב ut vicin. יָצַב q. v.

Niph. נִצַּב; part. נִצָּב, pl. נִצָּבִים, f. נִצָּבָה et נִצֶּבֶת, pl. נִצָּבוֹת; 1) *positus* et seq. עַל *præpositus fuit* 1 Sam. 22, 9 etc. Part. subst *præfectus* 1 Reg. 4, 5 etc. it. *capulus* pugionis Jud. 3, 22. — 2) *stitit se, præstò fuit* Ex. 7, 15. 17, 9. 34, 2. — 3) *stetit* Gen. 37, 7. Ex, 15, 8 etc., maximè *firmiter stetit* Ps. 39, 6, et ità Zach. 11, 16 נְצָבָה est *quod firmiter stat, benè valet, sanum est* pecus; quæ interpretatio orationis seriei aliundè apprimè accomodata, præstat explicationi, quæ quorumdam recentiorum est: *quod susbtitit* i. e. loco movere se non potest præ lassitudine (col. arab. נَצَبَ *lassus fuit, laboravit*), *non portat;* utpotè à genuinâ vocis hebr. significatione profluens.

Hiph. הִצִּיב; part. מַצִּיב; inf. et imp. הַצֵּיב; fut. יַצִּיב, apoc. יַצֵּב; *stare fecit*, Ps. 78, 13, hinc *posuit* Gen. 21, 28 etc., *statuit, erexit* 1 Sam. 15, 12 etc., *constituit* Deut. 38, 8 etc.

Hoph. הָצַב; part. מָצָב; *positus, collocatus est* Gen. 28, 12, it. *plantatus est* Jud. 9, 6; sed Nah. 2, 8: *constitutum est*! *retegitur* ignominiosè Nah. 2, 8. Haud satis firma videtur sententia Gesenii, qui וְהֻצַּב commati præcedenti jungendum et à rad. צָבַב ex usu arab. *fluxit*, repetendum esse contendit, ità ut sensus sit: *et palatium dissolvetur et diffluet*; præterquàm quòd in hac sententiâ, ver-

bum. הִצַּב supervacaneum omninò foret. — Deriv. מִצָּבָה, מַצָּב, נְצִיב, מַצֶּבֶת, מַצֵּבָה, מַצָּבָה.

נִצָּב Jud. 3, 22, vid. נָצַב in Niph.

נָצַג ut cognat. נָצַב, יָצַב.

Hiph. הִצִּיג; part. מַצִּיג; inf. הַצֵּג; imp. הַצִּיג; fut. יַצִּיג, apoc. יַצֵּג; pr. *stare fecit*, hinc 1) *collocavit, posuit, stitit, statuit, constituit* Gen. 43, 9. Deut. 28, 56 etc. Trop. *stabilivit* Amos 5, 15. — 2) in loco positum *reliquit* Gen. 33, 15.

Hoph. fut. יֻצַּג *relinquetur* Ex. 10, 24.

נָצָה; 1) ut vicin: נָצָא, נָצַץ *volavit*. — 2) *disceptavit, rixatus est* ut vicin. chald. et syr. נצא. — 3) *vastatus, desolatus est*, hinc fut. pl. f. תִּצֶּינָה *vastabuntur* Jer. 4, 7,

Niph. נִצָּה; part. pl. נִצִּים; fut. pl. יִנָּצוּ; 1) *conflixit, concertavit* alter cum altero Ex. 2, 13. Deut. 25, 11 etc. Vid. quæ dixi in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exode, pag. 15. — 2) *vastatus, desolatus est* 2 Reg. 19, 25. Jes. 37, 26.

Hiph. הִצָּה; inf. cum suff. הַצּוֹתוֹ, הַצֹּתָם; *rixatus est, disceptavit* Num. 26, 9, hinc *bellum gessit* Ps. 60, 2. — Deriv. מַצּוּת, מַצָּה, נֹצָה, נוֹצָה.

נִצָּה f. suff. נִצָּתוֹ; *flos* Jes. 18, 5. 15, 33. — Rad. נָצַץ.

נֹצָה f. suff. נֹצָתָהּ; 1) forsan *excrementum, sordes* in ingluvie avis Lev. 1, 16. — 2) ut נוֹצָה *penna* Job. 39, 13, (16). — Rad. נָצָה.

נָצַח 1)* ut cognat. יָצַג (vid. ad litt. ח pag. 186) *positus* et seq. עַל, לְ *præpositus, præfectus est.* * — 2) ut vicin. נָצַץ et syr. נצח *micuit, splenduit.* — 3) ut in arab. *sincerus, fidelis fuit.* — 4) ex usu arab. *sparsit, conspersit.*

Niph. part. f. נִצַּחַת *perfecta, absoluta* Jer. 8, 5. vid. נֵצַח.

Pih. נִצֵּחַ undè part. מְנַצֵּחַ, pl. מְנַצְּחִים; inf. נַצֵּחַ; 1) *præfecit* seq. עַל, לְ Esr. 3, 8, 9: 1 Par. 23, 4. Part. *præfectus* 2 Par. 2, 1, 17. 34, 12. — 2) spec. *cantui præfuit, cantum rexit* 1 Par. 15, 21; undè לַמְנַצֵּחַ (in titulis 53 Psalmorum et Hab. 3, 19) *præcentori* scil. tradendum est hoc carmen, ut eo duce, canatur. — Indè

נֵצַח et נֶצַח m. suff. נִצְחִי; pl. נְצָחִים; 1) *splendor, decus* 1 Sam. 15, 20: 1 Chron. 29, 11. — 2) *sinceritas, veritas* Hab. 1, 4. Prov. 21, 28. — 3) *fiducia* Thren. 3, 18. — 4) *perpetuitas, perennitas, æternitas*, undè לָנֶצַח, נֶצַח, עַד נֶצַח *perpetuò* Ps. 49, 20. Job 34, 36 etc. — 5) *perfectio, absolutio*, undè accus. נֶצַח et לָנֶצַח *prorsùs, omninò* Ps. 13, 12. Job 23, 7. — 6) *succus, liquor* qui *spargitur* Jes. 63, 3, 6.

נְצִיב m. pl. נְצִיבִים, constr. נְצִיבֵי; 1) pr. *positus* hinc *præpositus, præfectus* 1 Reg. 4, 7, 19. — 1) *statua* Gen. 19, 26. — 3) *statio militaris* 1 Sam. 10, 5. 13, 3, 4, it. *præsidium* 2 Sam. 8, 6, 14. — 3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 45. — Rad. נָצַב.

נְצִיחַ n. pr. viri Esr. 2, 54 etc.

נָצִיר m. *servatus, ereptus*; pl. constr. נְצִירֵי Jer. 49, 6 in Chethib, ubi Keri נָצוּר habet. — Rad. נָצַר.

נָצַל pr. *extraxit, evellit*; conf. rad. vicin. נָשַׁל, שָׁלַל.

Niph. נָצַל ; inf. הִנָּצֵל ; fut יִנָּצֵל ; 1) *ereptus, liberatus est* Jes. 20, 6. Jer. 7, 10. — 2) *servavit se, evasit* Prov. 6, 3, 5, seq. אֶל , *confugit* ad aliquem Deut. 23, 16.

Pih. נִצֵּל ; fut. יְנַצֵּל ; 1) *rapuit, abstulit* 2 Par. 20, 25, it. *diripuit, spoliavit* seq. acc. pers. *aliquem* Eze. 3, 22. 12, 36. — 2) *liberavit, servavit* Eze. 14, 14.

Hiph. הִצִּיל ; part. מַצִּיל ; imp. et inf. abs. הַצֵּל, inf. constr. הַצִּיל ; fut. יַצִּיל , apoc. יַצֵּל ; 1) *avellit*, seq. בֵּין *divellit* (*séparer des combattants*) 2 Sam. 14, 6. — 2) *eripuit, abstulit* Gen. 31, 9, seq. מִן Ps. 119, 43 etc. — 3) *liberavit* è periculo Jon. 4, 6. Ps. 18, 49 etc., absol. *servavit* Ex. 5, 23. Ps. 7, 3 etc.

Hoph. part. מֻצָּל *extractus, ereptus* Amos 4, 11. Zach. 3, 2.

Hithp. fut. pl. יִתְנַצְּלוּ *sibi*; *detraxit, exuit* aliquid, seq. acc. — Indè הַצָּלָה .

נִצָּן m. *flos*; pl. נִצָּנִים Cant. 2, 12. — Rad. נָצַץ .

נָצַע vid. יָצַע .

נָצַע ut vicin. נוּץ ; 1) *splenduit, micuit, scintillavit* Eze. 1, 7. — 2) ut in chald. *floruit*. — 3) ut vicin. נָצָא, נָצָה . — Deriv. נֵץ, נִצָּה, נִצָּן .

נָצַק vid. יָצַק .

נָצַר, f. part. act. נֹצֵר, cum suff. נֹצְרָהּ, pl. נֹצְרִים ; pass. נָצוּר, pl. constr. נְצוּרֵי ; f. נְצוּרָה , pl. נְצֻרוֹת ; infin. absol. נָצוֹר , const. נְצֹר ; imp. cum suff. et Dag. euphon. נִצְּרָהָ ; fut. יִצֹּר et יִנְצֹר , cum suff. et נ epenth. יִצְּרֶךָ , יִצְּרֶנְהוּ , et ה parag. יִנְצְרֶכָּה ; ut cognat. נָטַר *custodivit* 2 Reg. 17, 9. Ps. 141, 3. Spec. 1) *defendit; tuitus est* Deut. 32, 10. Ps. 31, 24 etc. — 2) *observavit, firmiter tenuit* Deut. 32, 9. Ps. 105, 45 etc — 3) *occultavit* Jes. 48, 7. Prov. 7, 10. — 4) *observavit* aliquem Job 7, 20, *obsedit* urbem 2 Sam. 11, 16. Jer. 4, 16. — 5) ex usu arab. *nituit, viruit* arbor. — Indè.

נֵצֶר m. 1) *surculus* Jes. 60, 21, trop. de sobole Jes. 11, 2. Dan. 11, 7. — 2) *ramus* Jes. 14, 19.

נָצַת et quæ huc pertinent vid. in. יָצַת .

נָקַב ; part. act. נֹקֵב, pass. נָקוּב , pl. constr. נְקֻבֵי ; inf. constr. נְקֹב undè cum suff. נָקְבוֹ ; imp. cum ה parag. נָקְבָה ; fut. יִקֹּב et יִנְקֹב , cum suff. et נ epent. יִקֳּבֶנּוּ ; pr. *cavavit, excavavit*, hinc 1) *foravit, terebravit* 2 Reg. 12, 6, seq. acc. *perforavit* 2 Reg. 18, 21 etc. — 2) *præcisè designavit, expressè nominavit* Gen. 30, 28. Jes. 62, 2. Part. נְקֻבִים *expressè nominati* i. e. proceres, nobiles Amos 6, 1, conf. arab. נַקִיב *dux princeps*. — 3) *maledixit* Lev. 24, 11. Job 3, 8 etc.

Niph. נִקַּב *expressè, nominatim appellatus est* Num. 1, 17 : 1 Par. 12, 31 etc. — Deriv. מַקָּבָה , מַקֶּבֶת , קָבָה et seq.

נֶקֶב m. pl. cum suff. נְקָבֶיךָ ; 1) *pala gemmarum* (*chaton de bague*) Ezc. 28, 13, al. *fistula* sed minùs rectè. — 2) cum art. הַנֶּקֶב n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33.

נְקֵבָה f. *femina, femella* Gen. 1, 27. Lev. 3, 1 etc. Oppos. זָכָר *mas.*

נקד in chald. *pupugit, punctis signavit.* — Deriv. seq.

נָקֹד m. pl. נְקֻדִּים, f. נְקֻדָּה undè pl. נְקֻדּוֹת; *punctis, maculis minoribus respersus, respersa* Gen. 30, 32 seq. 31, 8 seq.

נֹקֵד m. pl. נֹקְדִים; *pastor* Amos 1, 1, it. *pecuarius* 2 Reg. 3, 4.

נְקֻדָּה f. undè pl. נְקֻדּוֹת; *punctum, stigma,* quo quid ornatus causâ distinctum est Cant. 1, 11.

נְקָדִים pl. m. 1) forsan *panes mucidi,* mucore tanquàm punctis variis respersi Jos. 9, 5, 12. — 2) *species placentarum* 1 Reg. 14, 3. LXX κολλυρίς, Vulgat. *crustula.*

נָקָה *purus, mundus,* metaph. *insons fuit.* inf. absol. נָקֹה Jer. 49, 12.

Niph. נִקָּה; inf. cum terminat. chald. הִנָּקָה; imp. f. הִנָּקִי; fut. יִנָּקֶה; 1) *mundus, purus,* metaph. *insons fuit* Num. 5, 28, scq. מִן *vacuus fuit ab* aliquâ culpâ Num. 5, 31. Ps. 19, 14, sed seq. מִן pers. Jud. 15, 3: *insons ero à Philistæis* i. e. culpâ vacuus ero, si res spectatur *à parte* Philistæorum. — 2) *pœnâ vacavit, impunis mansit* Ex. 21, 19. Num. 5, 19. Jer. 49, 12. — 3) *immunis fuit* ab aliquo officio Gen. 24, 8, 41. — 4) *vacuus, evacuatus fuit* i. e. vastatus de urbe Jes. 3, 25, it. de huminibus exstirpatus est Zach. 5, 3.

Pih. נִקָּה; undè 1 p. נִקִּיתִי; inf. et imp. נַקֵּה; fut. יְנַקֶּה, cum suff. et נ epenth. יְנַקֶּנּוּ; *insontem declaravit* Job. 9, 28, seq. מִן culpæ Ps. 19, 13. Job 10, 14. — 2) *impunem demisit* Ex. 20, 7. Jer. 30, 11 etc. Ex. 34, 7: וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה *sed condonando non condonabit* i. e. non semper condonabit. — Deriv. נָקִי, נָקִיא, נְקִיוֹן, מְנַקִּית.

נְקוֹדָא n. pr. viror. Esr. 2, 48 etc.

נָקַח vid. לָקַח.

נָקַט ut vicin. קוּט et קוּץ, *fastidio habuit* aliquid, seq. בְּ Job. 10, 1.

נָקִי m. constr. נְקִי; pl. נְקִיִּים; 1) *purus,* metaph. *insons, vacuus à culpâ* Ex. 23, 7: 2 Sam. 3, 28 etc. — 2) *liber, immunis* ab aliquo officio præstando Gen. 24. 41. Deut. 24, 5 etc. — Rad. נָקָה.

נָקִיא id. Joël 4, 19 et Jon. 1; 14 in Chethib.

נְקִיוֹן m. constr. נְקִיוֹן; *puritas, mundities* undè *mundities dentium* i. e. fames Amos 4, 6, it. *innocentia* Ps. 26, 6. 73, 13, pleniùs נְקִיוֹן כַּפַּיִם *puritas manuum* Gen. 20, 5. — Rad. נָקַד.

נְקִיק vel נָקִיק, ubiquè enim constr. est; pl. constr. נְקִיקֵי; *foramen, fissura* Jes. 7, 19. 13, 4. 16, 16. — Rad. נקק ut vicin. נָקַב.

נָקַם; part. act. נֹקֵם, f. נֹקֶמֶת; inf. absol. נָקֹם, constr. et imp. נְקֹם; fut. יִקֹּם; *ultus est, vindictam sumptit* Lev. 19, 18, seq. acc. ejus quem vel quod quis ulciscitur Deut. 32, 43, it. seq. עַל Ps. 99, 8; seq. מִן, מֵאֵת, מִיַּד, לְ et acc. ejus à quo quis vindictam sumit Num. 31, 2. Jos. 10, 13: 1 Sam. 25, 13. Nah. 1, 2.

Niph. נִקַּם; inf. et imp. הִנָּקֵם; fut. יִנָּקֵם; *vindicavit se, ultus est se* Ezc.

25, 15, seq. בְּ ejus à quo quis sese ulciscitur Jud. 15, 7, etc. seq. מִן pers. Jes. 1, 24. Jer. 15, 15, seq. duplici מִן rei et pers. Jud. 16, 28.

Pih. נִקֵּם id. 2 Reg. 9, 7 etc.

Hoph. fut. יֻקַּם *vindicabitur* Gen. 4, 15. Ex. 21, 21.

Hithp. fut יִתְנַקֵּם; id. Jer. 5, 9 etc. Part. מִתְנַקֵּם *vindictæ cupidus* Ps. 8, 3, 3. 44, 17. — Deriv. seq.

נָקָם m. constr. נְקַם; *ultio*, *vindicta* Num. 31, 3. Jes. 47, 3 etc.

נְקָמָה f. constr. נִקְמַת; suff. נִקְמָתָם; pl. נְקָמוֹת; 1) id. Jer. 11, 20. Ps. 18, 40 etc. — 2) *vindictæ cupido* Eze. 25, 15. Thren. 3, 60.

נָקַע ut affin. יָקַע *divulsus*, metaph. *abalienatus est* Eze. 23, 18, 28, 28.

נָקַף; 1) ut affin. נָגַף *cecîdit*, *percussit*. — 2) *in orbem ivit*. Jes. 29, 1: חַגִּים יִנָּקֵפוּ *festa in orbem eant* i. e. cursum suum conficiant.

Pih. נִקֵּף *cecîdit*, *amputavit* silvam Jes. 10, 34, hinc *destruxit*, *delevit* Job 19, 26.

Hiph. הֵקִיף; part. pl. מַקִּיפִים; inf. abs. הַקֵּף et הָקֵף; imp. הָקֵף; fut. יָקִיף, conv. וַיָּקַף; 1) *in orbem ivit*, *orbem suum confecit* tempus Job, 1, 5; hinc elliptice, Lev. 19, 27: *ne in orbem eatis*, tondendo extremitatem capitis vestri, i. e. extremos capillos vestros. Apud Arabes hoc moris invaluerat in honorem numinis cujusdam. Inf. abs. הַקֵּף et הָקֵף adv. *circumcircà* Jos. 6, 3, 11. — 2) *circumdedit* seq. acc., עַל, 1 Reg. 7, 24. Ps. 17, 9 etc. — Deriv. seq.

נָקֵף m. *decussio* olivarum Jes. 17, 6. 24, 13.

נְקָפָה f. *funiculus* Jes. 3, 24.

נָקַר undè inf. constr. נְקוֹר; fut. יִקֹּר; *effodit*, *perfodit* 1 Sam. 11, 2. Prov. 30, 17.

Pih. נִקֵּר; fut. יְנַקֵּר; id. Num. 16, 14. Jud. 16, 21 etc.

Puh. נָקַר *effosus est*, sed metaph. Jes. 51, 1. — Indè

נְקָרָה vel נִקְרָה f. undè constr. נִקְרַת; pl. constr. נִקְרוֹת; *fissura* Ex. 33, 22. Jes. 2, 21.

נָקַשׁ ut affin. קוּשׁ, יָקַשׁ *laqueos posuit*; act. נוֹקֵשׁ Ps. 9, 17.

Niph. fut. יִנָּקֵשׁ *illaqueabitur* Deut. 12, 30.

Pih. נִקֵּשׁ, undè fut. יְנַקֵּשׁ; *laqueos posuit* Ps. 38, 13. 109, 11.

Hithp. part. מִתְנַקֵּשׁ *tendiculam ponens* 1 Sam. 28, 9.

נֵר m. suff. נֵרִי et נִירִי; pl. נֵרוֹת; suff. נֵרֹתֶיהָ; 1) *lucerna* Ex. 27, 20. Jer. 25, 10 etc. Metaph. *felicitas*, *status prosper*, *splendidus*. Ps. 18, 29. Prov. 20, 20 etc.; it. *gloria*, *decus* 2 Sam. 21, 17. — 2) n. pr. viri 1 Sam. 14, 50 etc. — Rad. נוּר.

נֹר Prov. 21, 4, ut נֵר.

נֶרְגַל n. pr. idoli Chuthæorum 2 Reg. 17, 30. — Indè

נֶרְגַל שַׂרְאֶצֶר n. pr. viror. Jer. 39, 3, 13.

נִרְגָּן part. Niph. verbi רָגַן.

נֵרְדְּ m. suff. נֵרְדִּי; pl. נְרָדִים; *nardus*, spica Indica Cant. 1, 12. 4, 13, 14.

נֵרִיָּה n. pr. viri Jer. 32, 12 etc.

נָשָׂא; 2 pers נָשָׂאתָה, f. cum suff. נְשָׂאתִים; pl. in pausâ נָשְׂאוּ, ex syrismo נָשׂוּ, cum א parag. נָשׂוּא; part.

act. נֹשֵׂא, pl. נֹשְׂאִים, constr. נֹשְׂאֵי, f. נֹשֵׂאת (pro נֹשֶׂאֶת), et ex chald. נֹשְׂאֵת, pl. נֹשְׂאוֹת; pass. נָשׂוּא, constr. נְשׂוּא, נְשָׂא et נְשׂוּי, pl. נְשָׂאִים; inf. absol. נָשׂוֹא, constr. נְשׂא, defectè שׂוֹא, שֵׂאת et שְׂאֵת; imp. נְשָׂא pro quo Ps. 4, 7 נְסָה; per aphæresm שָׂא, f. שְׂאִי; fut. יִשָּׂא; pl. יִשְׂאוּ sine Dag., sed in pausâ יִשָּׂאוּ, f. תִּשֶּׂאינָה, תִּשֶּׂאנָה et תִּשֶּׂנָה. Præcipuæ hujus verbi significationes, et quæ sufficiunt ad alias in debitis locis excogitandas, sunt; 1) *sustulit*, *extulit* Gen. 7, 17. Jer. 4, 6 etc., intrans. *sustulit se* Nah. 1, 5, Ps. 89, 10. Spec. a) *sustulit manum* ad adjurandum, ad vim inferendam, ad pœnas sumendas, ad precandum et adorandum, deniquè ad advocandum.—b) *extulit caput suum* i. e. hilaris fuit et læti animi, (quod dicitur etiam hebr. *sustulit vultum*), vel opibus crevit, invaluit.—c) *sustulit, oculos, animum* i. e. optavit, desideravit aliquid, amore, desiderio alicujus captus est. seq. אֶל et לְ *oculos conjecit in* aliquem, aliquid, eodem omninò sensu. —2) *tulit, portavit, gestavit* infantem in ulnis Jes. 46, 3, vestes 1 Sam. 2, 28 etc., fructus arbor Job 40, 20 etc. Spec. a) *toleravit* Jes. 1, 14. Prov. 30, 21 etc. seq. בְּ Job 7, 13: יִשָּׂא בְשִׂיחִי *feret* aliquid *in sollicitudine meâ* i. e. partem sollicitudinis meæ.—b) *tulit peccatum alicujus* i. e. pœnam peccati alicui in se suscepit, vel expiavit ut Lev. 10, 17 de sacerdote, vel condonavit, undè נְשֻׂא עָוֹן *cujus condonata est iniquitas* Jes. 33, 24. et ità Ps. 32, 1; sed *tulit peccatum suum, iniquitatem suam* i. e. proprii peccati, propriæ iniquitatis pœnas luit. — c) *tulit caput alicujus* i. e. dignitati restituit, sed seq. מִן pers. *tulit caput ab aliquo* i. e. capite plexit eum Gen. 40, 19. Verùm *cepit caput* populi, exercitûs etc. i. e. cepit summam, numeravit ut Ex. 30, 12. Num. 1, 2, 49; pro quo *tulit numerum* occurrit Num. 3, 40.—3) *cepit, sumpsit* Gen. 27, 3. Jon. 1, 12 etc. spec. a) *cepit uxorem* i. e. duxit. — b) *faciem vultum alicujus suscepit* i. e. vel eum benignè recepit, postulatis ejus annuit Gen. 19, 21. Thren. 4, 16 etc., undè נְשׂוּא פָנִים *acceptus faciei, vultûs* i. e. vir auctoritate valens 2 Reg. 5, 1 etc.; vel temerè alicui favit, partium studio ductus Lev. 19, 15 etc.

Niph. נִשָּׂא; part. pl. נִשָּׂאִים, fut. נִשָּׂאָה et נִשָּׂאת, pl. נִשְׂאוֹת; infin. et imp. הִנָּשֵׂא; fut. יִנָּשֵׂא, pl. יִנָּשְׂאוּ sed Jer. 10, 5 יִנָּשׂוּא; 1) *extulit se, elatus est* Jes. 40, 4. Ps. 94, 2 etc. Part. נִשָּׂא *elatus, altus* Jes. 2, 2 etc. — 2) *portatus est* Ex. 25, 28. Jes. 49, 22, *deportatus, abductus est* 2 Reg. 20, 17.

Pih. נִשֵּׂא et נִשָּׂא; part. pl. מְנַשְּׂאִים; imper. נַשֵּׂא; fut. יְנַשֵּׂא 1) *extulit* 2 Sam. 5, 12, animum, *desideravit* Jer. 22, 27. 44, 14. — 2) *sublevavit, adjuvit*, Ps. 28, 9. Esr. 1, 4 etc. — 3) *obtulit* 2 Sam. 19, 43. — 4) *abstulit* Amos 4, 2.

Hiph. הִשִּׂיא *ferre fecit, ferendum imposuit* alicui peccatum suum Lev. 22, 16, urbi funes i. e. injecit 2 Sam. 17, 13.

Hithp. part. מִתְנַשֵּׂא; inf. הִתְנַשֵּׂא;

fut. יִתְנַשֵּׂא, יִתְנַשָּׂא et יִנָּשֵׂא; 1) *elatus, exaltatus est*, seq. לְ *super* aliquid 1 Par. 29, 11, *extulit se* i. e. vel surrexit potenter Num. 16, 3 : 1 Reg. 1, 5 etc., vel superbiit Eze. 17, 14. Prov. 30, 32. — Deriv. נָשִׂיא, שִׂיא, מַשָּׂאֵת, מַשָּׂאָה, מַשָּׂא, נְשׂוּאָה שְׂאֵת et

נְשֻׂאֹת pr. part. Niph. f. *donum* 2 Sam. 19, 43.

נָשַׂג ut vicin. נָסַג, סוּג.

Hiph. הִשִּׂיג, part. מַשִּׂיג, f. מַשֶּׂגֶת; infin. הַשֵּׂג; fut. יַשִּׂיג, apoc. יַשֵּׂג; 1) *recedere fecit, removit, transtulit* terminos Job 2, 4, 2. — 2) *attingere fecit, admovit* 1 Sam. 15, 26. Job 41, 18. — 3) *attigit, assecutus est* aliquem, aliquid Gen. 31, 25. Eze. 46, 7 etc. Alibi *aliquem attigit aliquid* ut gaudium, benedictio, ira Dei etc. Deut. 28, 2. Jes. 35, 11. Ps. 69, 25 etc.

נְשׂוּאָה fem. undè plur. cum suff. נְשֻׂאֹתֵיכֶם; *gestata vestra* scil. simulachra Jes. 46, 1. — Rad. נָשָׂא.

נָשִׂיא m. constr. נְשִׂיא, pl. נְשִׂיאִים; pr. *elatus*, hinc 1) *princeps* sive rex, sive præfectus Gen. 17, 20. Eze. 12, 10 etc. — 2) plur. *vapores* à terrâ in aërem *elati* et in quibus nubes oriuntur Jer. 10, 13. 51, 16, undè *nubes* ipsæ Ps. 135, 7. Prov. 25, 14. — Rad. נָשָׂא.

נִשַּׂק undè Niph. נִשַּׂק *accensus, incensus est* Ps. 78, 21.

Hiph. הִשִּׁיק, fut. יַשִּׁיק; *incendit* Jes. 44, 15. Eze. 39, 9.

נָשָׂא undè part. act. נֹשֵׂא, plur. נֹשְׂאִים ex syrismo pro נֹשְׂאִים; infin. abs. נָשֹׂא; ut vicin. נָשֹׁה; 1) *oblitus est* Jer. 23, 39. — 2) *mutuum dedit* seq. בְּ Neh. 5, 7, undè part. act. נֹשֶׂא *creditor* 1 Sam. 22, 2. Neh. 6, 7 in Chethib; seq. בְּ id. Jes. 49, 16.

Niph. נִשָּׂא *deceptus est* Jes. 19, 13.

Hiph. הִשִּׁיא; inf. הַשֵּׂא; fut. יַשִּׁיא; apoc. יַשֵּׁי Ps. 55, 16 in Keri; 1) pr. forsan *oblivisci fecit*, hinc *in errorem induxit*, spec. a) *decepit, imposuit* alicui, seq. לְ vel acc. Jer. 4, 10 : 2 Par. 32, 15 etc. Ps. 55, 16 : *mors decipiat super eos*, prægn. pro *decipiat et obruat eos*. — b) *seduxit, corrupit* Gen. 3, 13. Jer. 49, 16. — 2) *exigit mutuum* creditor seq. בְּ pers. Ps. 89, 23. — Deriv. מַשֵּׂאת מַשָּׂא.

נָשַׁב ut vicin. נָשַׁף, נָשַׁם, נָפַשׁ *flavit, inspiravit* Jes. 40, 7.

Hiph. הִשִּׁיב undè fut. apoc. יַשֵּׁב; *flare fecit* ventum Ps. 147, 18. — 2) *flatu abegit* Gen. 15, 11.

נָשָׁה; part. act. נֹשֶׁה, pl. נֹשִׁים; fut. תֶּשִׁי Deut. 32, 18, referendum videtur ad שָׁיָה q. v.; 1) *oblitus est, neglexit* Jer. 23, 39. Thren. 3, 17. — 2) ut נָשָׂא *mutuum sumpsit, accepit* Jes. 24, 2. Jer. 15, 10, it. *mutuum dedit*, seq. בְּ vel pers. vel pretii Jer. 15, 10. Neh. 5, 11. Part. נֹשֶׁה *creditor* 2 Reg. 4, 1, *fenerator* Ex. 22, 24.

Niph. fut. cum suff. תִּנָּשֵׁנִי *oblivioni traderis à me* Jes. 44, 21 pro תִּנָּשֶׁה לִי.

Pih. præt. cum suff. נִשַּׁנִי *oblisci fecit me* Gen. 41, 51; al. est infin.

Hiph. הִשָּׁה; fut. יַשֶּׁה; 1) *oblivisci fecit* Job 11, 6. 39, 17. — 2) seq.

בְ pers. *mutuum dedit alicui* Deut. 15, 2. 24, 10.—Deriv. מַשֶּׁה et seq.

נֶשִׁי m. *debitum;* suff. נִשְׁיֶךָ 2 Reg. 4, 7.

נְשִׁיָּה f. *oblivio* Ps. 78, 13.

נָשֶׁה m. forsan ut arab. نَسَأَ *nervus, tendo*, qui per femur et crus ad talos defertur.

נָשִׁים pl. f. vid. sing. אִשָּׁה.

נְשִׁיקָה f. undè pl. נְשִׁיקוֹת *oscula* Cant. 1, 2. Prov. 72, 6.

נָשַׁךְ; part. act. נֹשֵׁךְ, pl. נֹשְׁכִים, pass. נָשׁוּךְ; fut. יִשַּׁךְ et יִשֹּׁךְ *momordit* Gen. 49, 17. Mich. 3, 5 etc. Metaph. *vexavit, oppressit* Hab. 2, 7, *feneratus est* Deut. 23, 20.

Pih. נִשֵּׁךְ; fut. יְנַשֵּׁךְ; *momordit* Num. 21, 6. Jer. 8, 17.

Hiph. fut. יַשִּׁיךְ *usuras exiget* Deut. 23, 21.—Deriv. seq.

נֶשֶׁךְ m. *usura, fenus* Ex. 22, 24. Eze. 18, 8 etc.

נִשְׁכָּה f. suff. נִשְׁכָּתוֹ; pl. נְשָׁכוֹת; ut לִשְׁכָּה *conclave, cella* Neh. 3, 30 etc.

נָשַׁל; imp. שַׁל; fut. יִשֹּׁל; 1) *extraxit, exuit* (conf. vicin. שָׁלַל, נָצַל) Ex. 3, 5 etc. *ejecit* Deut. 7, 1, 22.—2) *elapsus est* Deut. 19, 5, hinc *decidit* Deut. 28, 40.

Pih. fut. יְנַשֵּׁל *ejiciet* 2 Reg. 16, 6.

נָשַׁם *spiravit, anhelavit* ut vicin. נָשַׁב, נָשַׁף, נָפַשׁ, fut. יִשַּׁם Jes. 42, 14.—Deriv. תְּנֶשֶׁמֶת et

נְשָׁמָה f. constr. נִשְׁמַת; pl. נְשָׁמוֹת; 1) *halitus, flatus* Job 32, 8 etc. — 2) *spiritus* hominis, *anima* Gen. 2, 7. Job 27, 3, it. *animus* Prov. 20, 7, et meton. *animans* Deut. 20, 16 etc.—3) *anhelitus, fremitus* irascentium Jes. 30, 33. Ps. 18, 16.

נָשַׁף ut vicin. נָשַׁב, נָשַׁם, נָפַשׁ, *flavit, spiravit* Ex. 25, 10. Jes. 40, 24.—Deriv. יַנְשׁוּף et

נֶשֶׁף m. suff. נִשְׁפּוֹ; 1) *crepusculum vespertinum*, ubi aura frigidior spirat 2 Reg. 7, 5. Job 24, 15, hinc *tenebræ, nox* Jes. 5, 11. 21, 4. 59, 10.—2) *opusculum matutinum* 1 Sam. 30, 17. Job 7, 4.

נָשַׁק; part. act. pl. constr. נִשְׁקֵי; infin. constr. נְשֹׁק; imp. שַׁק. undè cum ה parag. שָׁקָה; fut. יִשַּׁק et יִשֹּׁק, cum ה parag. אֶשְּׁקָה; 1) ut in arab. *ordinavit, disposuit* et intrans. *ordinavit, disposuit se;* undè Gen. 42, 40 : עַל־פִּיךָ יִשַּׁק כָּל־עַמִּי *ad mandatum tuum disponet se omnis populus meus;* ita LXX, Onk., Vulgat. Arab. Vulgò *tamen omnis populus meus osculabitur super os tuum*, scd עַל־פִּיךָ semper metaph. sumitur pro *juxta mandatum tuum.* — 2) *armavit se* Ps. 78, 9 : 2 Par. 17, 17. —3) *osculatus est* Gen. 27, 26. Cant. 1, 2 etc.

Pih. inf. et imp. נַשֵּׁק; fut. יְנַשֵּׁק; *osculatus est* Gen. 31, 28 de osculo quo principi obsequium promittitur.

Hiph. part. f. pl. מַשִּׁיקוֹת *osculantes* altera alteram i. e. osculantium more se invicem contingentes Eze. 3, 13.—Deriv. נְשִׁיקָה et

נֶשֶׁק, נֶשֶׁק m. 1) *armatura* Ps. 140, 3. — 2) *arma* 1 Reg. 10, 25. Jes. 22, 8 etc.—3) *armamentarium* Neh. 3, 19.

נֶשֶׁר m. pl. נְשָׁרִים, constr. נִשְׁרֵי; *aquila* Deut. 32, 11. Eze. 17, 3. Passim tamen *vulturum* species comprehendit ut Mich. 1, 16. Ps. 103, 5 etc.—Rad. נשר forsan ut arab نَشَرَ *rostro vellit, discerpsit* avis rapax.

נָשַׁת *exaruit* Jes. 41, 17, hinc *defecit* robur Jer. 51, 30.

Niph. נִשַּׁת *exaruit* Jes. 19, 5.

נִשְׁתָּוָן m. (hebr. et chald.) *epistola* Esr. 4. 7. 7, 11.

נְתוּבִים Esr. 8, 17, ut נְתִינִים q. v.

נָתַח undè Pih. נִתַּח; fut. יְנַתֵּחַ, conv. וַיְנַתַּח; cum suff. יְנַתְּחֶנּוּ; *divisit, dissecuit in frusta* Ex. 29, 17. Jud. 20, 6 etc.—Indè

נֵתַח m. pl. נְתָחִים; suff. נְתָחָיו; *frustum* Jud. 19, 20. Eze. 24, 4 etc.

נְתִיב m. constr. נְתִיב; f. נְתִיבָה, suff. נְתִיבָתִי; pl. נְתִיבוֹת; 1) pr. ut vulgò volunt *elatus, aggestus* coilat. rad. נתב in arab. *imminuit*, undè דֶּרֶךְ נְתִיבָה *via elata, aggesta, munita* Prov. 12, 28; sed meritò Gesenius animadvertit vocem hebr. nunquàm denotare viam publicam regiamque, quæ aggesta et arte munita esset solet, sed ubiquè semitam pedibus tritam; notio tamen *calcandi, proculcandi* nullo nititur. etymol. fundamento. — 2) subst. *semita, trames* (vocab. poët.) Jud. 5, 6. Job 18, 10 etc.

נְתִינִים pl. m. *Nathinæi* pr. *dati, donati* Levitis ut eos in ministerio sacro adjuvarent (conf. Num. 8, 19) Esr. 8, 17 in Keri. Neh. 3, 31 etc.—Rad. נָתַן.

נָתַךְ ut vicin. נָתַךְ, *fusus, effusus est*; sed ubiquè metaph. fut. יִתַּךְ Jer. 42, 18. Job 3, 24 etc.

Niph. נִתַּךְ; part. f. נִתֶּכֶת; 1) *effudit se* Ex. 9, 33 : 2 Sam. 21, 10, metaph. Jer. 7, 20 : 2 Par. 34, 21. — 2) *liquefactus est* Eze, 22, 21. 24, 11.

Hiph. הִתִּיךְ; inf. הַנְתִּיךְ; fut. יַתִּיךְ; 1) *effudit, profudit* 2 Reg. 22, 9. Job 10, 10. — 2) *liquefecit* Eze. 22, 20.

Hoph. fut. תֻּתְּכוּ *liquabimini* Eze. 22, 22.—Indè הַתּוּךְ.

נָתַן, 2 pers. cum ה parag. נָתַתָּה et defectè תָּתָה; pl. in pausâ cum Dag. euphon. נָתַנּוּ; sed 1 pers. נָתַנוּ pro נָתַתִּי; part. act. נֹתֵן, cum suff. נֹתְנֶךָ, נֹתְנוֹ, נֹתְנָךְ, pl. נֹתְנִים; pass. נָתוּן, pl. נְתוּנִים, נְתוּנִם et נְתֻנִים, f. pl. נְתֻנוֹת; inf. absol. נָתוֹן, constr. נְתֹן, תֵּת, תְּנָה et תֶּתֶן, cum suff. תִּתִּי; imp. תֵּן et תְּנָה, cum suff. et נ epenth. תְּנֵנָּה; f. תְּנִי, in pausâ תֵּנִי; fut. יִתֵּן, et יִתֶּן; 1) *dedit* seq. acc. rei et לְ vel אֶל pers. Gen. 25, 6. Jer. 36, 32 etc. Sed, seq. acc. rei et בְּ pretii *dedit aliquid pro* Eze. 18, 13 etc.; seq. אֶל *addidit aliquid ad* Eze. 21, 34. Impers. (ut germ. *gibt es*) Job 37, 10. Prov. 13, 10. *exhibuit, concessit, largitus est, sivit, permisit* et plures alii significatus quos pro variis locis facillimè excogitari possunt. מִי יִתֵּן *quis dabit?* formula optantis est valens *utinam det aliquis! utinam haberem!* et simpl. *utinam!* Ex. 16, 3. Job 11, 5 etc.—2) ut שׂוּם, *posuit, collocavit, constituit* Gen. 1, 17 etc. hinc *posuit coram aliquo* i. e. proposuit ei 1 Reg. 9, 6; it. *posuit aliquem super aliquem*, vel *super aliquid* i. e. præ-

fecit aliquem alicui vel alicui rei; *posuit peccatum super aliquem* i. e. imputavit ei peccatum, pœnas peccati repetiit ab eo. — 3) ut שׂוּם et שׁוּת *fecit, constituit* aliquem aliquid, seq. dupl. acc. Gen. 17, 4 etc, vel seq. acc. et לְ prædicati Gen. 17, 20. Jer. 1, 5 etc.— 4) *judicavit, existimavit, habuit* Gen. 42, 30. Eze. 28, 2, seq. לִפְנֵי 1 Sam. 1, 16.

Niph. נִתַּן; part. נִתָּן; inf. הִנָּתֵן; fut. יִנָּתֵן; 1) *datus, traditus est* Ex. 5, 18. Lev. 26, 25 etc. — 2) *positus, illatus* vel *factus est* Lev. 24, 20.

Hoph. fut. יֻתַּן *ponetur, inferetur* i. e. infundetur Lev. 11, 38. Num. 26, 54. — Deriv. מַתָּנָה, נְתִינִים, מַתָּן, מַתַּת.

נָתָן n. pr. viror. Esr. 8, 16 etc.

נְתַן־מֶלֶךְ n. pr. viri 2 Reg. 23, 11.

נְתַנְאֵל n. pr. viror. Num. 1, 8 etc.

נְתַנְיָה et נְתַנְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23. Jer. 36, 14 etc.

נָתַם ferè ut vicin. נָתַץ et נָתַשׁ *diruit, subvertit* Job 30, 13.

נָתַע ut cognat, נָתַץ; Niph. pl. in pausâ נִתָּעוּ *elisi, fracti sunt* Job 4, 10.

נָתַץ; part. pass. נָתוּץ, pl. נְתוּצִים inf. constr. נְתוֹץ; imp. נְתֹץ, fut. יִתֹּץ; 1) *diruit, destruxit* ædes, muros etc. Lev. 14, 45. Jud. 6, 30 etc. metaph. homines Ps. 52, 7 etc.— 2) *elisit* dentes Ps. 58, 7.

Niph. נִתַּץ *dirutus, destructus est* Jer. 4, 26. Nah. 1, 6.

Pih. נִתֵּץ; fut. יְנַתֵּץ; *diruit, destruxit* 2 Par. 31, 1 etc.

Puh. נֻתַּץ, ut Niph. Jud. 6, 28.

Hoph. הֻתַּץ; id. Lev. 11, 35.

נָתַק; fut. cum suff. et נ epenth. יִתְּקֵנְךָ; *avulsit, evulsit*, Jer. 22, 24, trop. *interclusit* aliquem à loco Jud. 20, 32. Part. pass. נָתוּק *avulsus testiculis, castratus* Lev. 22, 24.

Niph. נִתַּק; fut. יִנָּתֵק; 1) *divulsus, ruptus est* Jud. 16, 19. Jes. 5, 27 etc., metaph. de consiliis Job 17, 11. —2) *evulsus, extractus est* Job 18, 14 et Jos. 4, 18 ubi *plantæ pedum evulsæ sunt in arido*, dicitur prægnanter pro *evulsæ* ex fundo limoso *positæ sunt in arido*. —2) *separatus, sejunctus, seclusus est* Jos. 8, 16. Jer. 6, 29.

Pih. נִתֵּק; fut. יְנַתֵּק; *revulsit, rupit* Eze. 17, 9. Ps. 2, 3 etc., rumpendo *dilaceravit* Eze. 23, 34.

Hiph. inf. et imp. הַתִּיק; metaph. *sejunxit* Jer. 12, 3, *interclusit* Jos. 8, 6.

Hoph. הָנְתַּק *interclusus est* Jud. 20, 31.— Indè

נֶתֶק m. *pilorum defluvium, calvities* Lev. 13 30, seq., meton. *depilatus* vers. 33.

נָתַר undè fut. יִתַּר; pr. forsan *tremuit, trepidavit*, sed al. *saliit, subsiliit* cor Job 37, 1.

Pih. inf. נַתֵּר *salire* Lev. 11, 21.

Hiph. הֵתִיר; part. מַתִּיר; inf. הַתֵּר; fut. יַתִּיר, apoc. יַתֵּר; 1) pr. forsan *trepidare fecit* sed al. *dissolvit, dissipavit*, Hab. 3, 6.— 2) ex usu chald. et syr. Aph. *decussit* pr. folia arboris, indè *decussit, solvit* vincula jugi, captivorum Jes. 58, 6. Ps. 105, 20. 146, 7.—Quoad וַיֶּתֶר 2 Sam. 22, 33, forsan menda est pro וַיִּתֵּן quod Ps. 18, 33 in loco parall. scribitur.

Putat quidem Gesenius וַיִּתֵּר scribi more rabbin. pro יִתֵּר, sed sensus quem indè elicit, nimis contortum videtur. — Indè

נֶתֶר m. *nitrum alcali fossile* (diversum à בֹּרִית alcali vegetabili) quo pro sapone utuntur Orientales Jer. 2, 22. Prov. 25, 20. Ità dictum putant quòd aqua affusa *exsilit* et *fermentat.*

נָתַשׁ; part. act. נֹתֵשׁ, cum suff. נֹתְשָׁם; inf. absol. נָתוֹשׁ, constr. נְתוֹשׁ; fut. יִתּוֹשׁ, cum suff. יִתְּשֵׁם; pr. *evulsit* plantas, oppos. נָטַע, conf. Jer. 24, 6, ubi, sicut Deut. 29, 27 etc. de populis dicitur, et valet *expulsit* è terrâ. Hinc *evertit, diruit* oppida Ps. 9, 7, idola Mich. 5, 13, conf. vicin. נָתַץ, נָתַע, נָתַס.

Niph. נִתַּשׁ, fut. יִנָּתֵשׁ; 1) *expulsus est* Jer. 18, 14, Amos 9, 15, it. *eversus est*, de regno Dan. 11, 4. — 2) ut נִשַּׁת *exaruit* aqua Jer. 18, 14.

Hoph. הֻתַּשׁ; fut יֻתַּשׁ *evulsus est* Eze. 19, 12.

ס

ס quinta decima alphabeti littera hebraïcè סָמֶךְ *Samek* sonans; in numeralibus valet *sexaginta.* — In linguâ hebr. haud secus ac chald. et syr. sæpè permutatur cum שׂ et שׁ, interdùm cum זׂ et ץ.

סְאָה f. pl. סְאִים; dual. סָאתַיִם ex syriasmo Pro סְאָתַיִם; *satum*, mensura quædam aridorum, pars tertia *Ephæ* (אֵיפָה) Gen. 18, 6: 1 Sam. 25, 18: 1 Reg. 7, 1 etc. — Rad. סאה forsan ut arab. سَأَا (pro سَأَوَ) *extendit, expandit*, indè *mensus est.*

סָאוֹן m. *caliga* Jes. 9, 4. — Indè

סָאַן *caligam induit*; part. act. סָאֵן *caligatus* Jes. 9, 14.

סַאסְאָה fem. contract. forsan ex בְּסַאֲסָאָה־בְּסַאֲסָאָה (cum Dag. euphon., ut בַּמַּה־לָּכֶם pro מַה־לָּכֶם); undè בְּסַאסְאָה *in mensurâ mensurâ* i. e. modicè Jes. 27, 8.

סָבָא undè inf. constr. סְבֹא, cum suff. סָבְאָם; fut. cum ה parag. נִסְבְּאָה; *ingurgitavit se, mero se obruit* Jes. 56, 12. Part. act. סוֹבֵא *potatur* Deut. 21, 20, pl. סוֹבְאִים Eze. 23, 42. Prov. 23, 20, 21. Part. pass. pl. סְבוּאִים *inebriati* Nah. 1, 10. — Deriv. seq.

סָבָא m. Eze. 23, 42 in Chethib, ut סוֹבֵא quod. Keri refert.

סֹבֶא m. undè cum suff. סָבְאֵךְ, סָבְאָם; 1) *vinum* Jes. 1, 2, Nah. 1, 10. — 2) *compotatio* Hos. 4, 18.

סָבָא n. pr. viri, it. regionis et populi ab eo oriundi Gen. 10, 7. Jes. 43, 3. Ps. 72, 10. Nom. gent. pl. סְבָאִים Jes. 45, 14.

סָבַב, 1 pers. סַבּוֹתִי, pl. סָבְבוּ et סַבּוּ; part. act. סוֹבֵב et סֹבֵב, pl. סֹבְבִים; inf. constr. סְבֹב et סֹב; imp. סֹב, f. סֹבִּי; fut. יָסֹב et יָסֵב, cum suff. et נ epenth. יְסֹבְבֵנוּ; conv. וַיָּסָב; 1) *vertit se* 1 Sam. 15, 27. Prov. 26, 14; seq. עַל, לְ, אֶל *convertit se ad aliquem, ad locum;* seq. מֵעַל, מִן; מִפָּנַי *avertit se ab aliquo, à loco;* seq. אֶל־אַחֲרַי *retrò se vertit* ad alium sequendum. Ubi ponitur absol. valet *reversus est* Ps. 71, 21. Cant. 2, 17, vel *accessit* 1 Sam. 22, 17: 2 Sam. 18, 15, 30; sed ubi de rebus, est *ferri, deferri ad, immitti in* Num. 36, 7: 1 Reg.

2, 15, Hab. 2, 16 etc.— 2) *circumivit* in aliquo loco, *obivit* locum, seq. בְּ et acc. Cant. 3. 3. Jes. 23, 26 etc. — 3) *circumdedit*, *cinxit* seq. acc. Gen. 2, 11 etc. vel אֶל 2 Reg. 8, 21, vel עַל Jud. 20, 5 etc. 1 Sam. 16, 11: *non circumdabimus* subintellige *mensam* i.e. non accumbemus mensæ.—4) *conversus*, *mutatus est*, seq. כְּ *factus est instar* Zach. 14, 10.— 5) *causa fuit*, undè 1 Sam. 22, 22: *ego causa sum* scil. mortis *omnium hominum familiæ tuæ*.

Niph. נָסַב et נָסֵב, f. נָסְבָה (pro נָסַבָּה) et נְסֻבָּה, pl. נָסֵבוּ; fut. יִסַּב, pl. יִסֹּבוּ; 1) *vertit se* Eze. 1, 9 etc., sæpè de rebus inanim. ut de terminis; seq. לְ pers. *translatus est ad* aliquem Jos. 15, 3 etc. —2) *circumdedit* Jud. 19, 22, seq. עַל sensu hostili Gen. 19, 4. Jos. 7, 9.

Pih. inf. סַבֵּב *convertere*, i. e. *mutare* 2 Sam. 14, 20.

Poh. סוֹבֵב; fut. cum suff. et נ epenth. יְסוֹבְבֶנּוּ, יְסֹבְבֶנְהוּ; 1) *circumivit*, *ambivit*, seq. בְּ Cant. 3, 2, seq. acc. *obivit locum* Ps. 26, 6, seq. עַל, sensu hostili Ps. 55, 11.— 2) *circumdedit* Jon. 2, 4 etc., seq. dupl. acc. *aliquem aliquâ re*, maximè tuendi et defendendi causâ Deut. 32, 10. Jer. 31, 22.

Hiph. הֵסֵב undè pl. הֵסַבּוּ; part. מֵסֵב, pl. cum suff. מְסֻבַּי; inf. et imp. הָסֵב, fut. יָסֵב, ex chaldaismo יַסֵּב; 1) *vertere*, *convertere fecit* Ex. 13, 18, it. *vertit*, *convertit* aliquid 1 Reg. 8, 14 etc., et *transtulit* 1 Sam. 5, 8: 1 Par. 10, 14 etc. 2) *circumire*, *ambire fecit*, *circumduxit* Eze. 47, 2 etc. —3) *convertit*, *mutavit* 2 Reg. 23, 34. 24, 17.— 4) intrans, *vertit se* 2. Sam. 5, 23, it. *circumivit* locum Jos. 6, 11, et *cinxit* Ps. 140, 10.

Hoph. הוּסַב undè part. pl. fem. מוּסַבּוֹת et מְסֻבּוֹת; fut. יוּסַב; 1) *vertit*, *versavit se* Jes. 28, 27. Eze. 41, 24. —2) *cinctus est* Ex. 28, 11. 39, 6. — 3) *conversus*, *mutatus est* Num. 32, 38.—Deriv נְסִבָּה, מוֹסַב, מֵסַב et seq.

סִבָּה f. forsan *conversio*, *directio* rerum 1 Reg. 12. 15; conf. נְסִבָּה.

סָבִיב m. constr. סְבִיב; 1) *locus per circuitum circumscriptus*, *circuitus* Num. 16, 24: 1 Par. 11, 8 etc. — 2) sæpiùs adv. *circùm* Gen. 23, 17. Ex. 6, 13, סָבִיב סָבִיב *circumcircà* Eze. 40, 5. סָבִיב לְ præp. *circum* aliquid 40, 33. Num. 1, 53. Pl. m. סְבִיבִים; 1) *qui sunt circà*, *vicini* Jer. 48, 17, 39, it. *loca circumjacentia* (*les environs*) Jer. 33, 13. Ps. 76, 12. — 2) præp. *circum* Jer. 46, 14. Ps. 50, 3. Pl. f. סְבִיבוֹת 1) *circuitus*, *circuli*, *orbes* qui percurruntur Eccl. 1, 6. —2) *loca circumjacentia* Num. 22, 4 etc.—2) in st. constr. præp. *circum* Num. 11, 24. Eze. 6, 5 etc.

סָבַךְ *plexuit*, *implexit*, *implicavit*; part. pass. pl. סְבֻכִים Nah. 1, 10.

Pih. fut. pl. in pausâ יְסַבְּכוּ *implicabuntur* Job 8, 17.— Deriv. seq.

סֹבֶךְ m. *dumetum* Gen. 22, 13.

סֻבֶּךְ m. id. pl. constr. סִבְכֵי Jes. 9, 17. 10, 34.

סָבֵךְ m. cum Makkaph סָבָךְ־ id. Ps. 74, 5.

סְבַךְ m. id. cum suff. סִבְכּוֹ (cum Dag. forti euphon. in ב Jer. 4, 7.

סִבְכַי n. pr. viri 2 Sam. 21, 18 etc. pro quo מְבֻנַּי 2 Sam. 23, 27.

סָבַל; inf. constr. et imp. סְבֹל; fut. יִסְבֹּל, pl. cum suff. יִסְבְּלֻהוּ; *bajulavit, portavit* Gen. 49, 15. Jes. 46, 4, 7, trop. *tulit* dolores Jes. 53, 4, peccata alicujus i. c. pœnas ejus luit Jes. 53, 11. Thren. 5, 7.

Puh. part. pl. מְסֻבָּלִים boves *onustæ* carne et pinguedine Ps. 144, 12; ità non pauci, LXX παχεῖς, Vulgat. *crassæ*. S. Hieron. *pingues;* sed juxta Bochart *onus uteri gestantes, gravidæ* ex usu arab. et syr.

Hithp. fut. יִסְתַּבֵּל pro יִתְסַבֵּל, *pinguis fiet* Eccl. 12, 5; ità LXX et Vulgat., al. *molestus, oneri erit.* — Deriv. seq,

סַבָּל m. pl. סַבָּלִים; *bajulus* 2 Par. 2, 1, 17. 34, 13.

סֶבֶל m. *onus* 1 Reg. 11, 28 etc.

סֹבֶל m. id. suff. סִבְלוֹ (cum Dag. euphon.) Jes. 9, 3. 10, 27.

סִבְלָה vel סִבְלָה f. undè pl. constr. סִבְלוֹת, suff. סִבְלֹתָם; id. Ex. 1, 11. 2, 11 etc.

סִבֹּלֶת f. ex dialecto Ephraïmitarum pro שִׁבֹּלֶת *spica* Jud. 12, 6.

סִבְרַיִם n. pr. oppidi Syriæ Eze. 47, 16.

סַבְתָּה et סַבְתָּא n. pr. viri à quo gens et regio æthiopicæ nomen habent Gen. 10 7: 1 Par. 1, 9.

סַבְתְּכָא n. pr. viri, it. regionis et populi æthiopici, ab eo oriundi Ibid.

סִבִּים vid. סִיגִים.

סָגַד undè fut. יִסְגֹּד et יִסְגּוֹד; *procubuit* adorandi causâ, seq. לְ Jes. 44, 15. 17, 19 etc.

סְגוֹר m. 1) *clausura* spec. cordis i. e. pericardium Hos. 13, 8. — 2) *aurum optimum* (vid. in rad. סָגַר) Job 28, 15. — 3) plerisque Hebræor. est σάγαρις *persicus gladius* Ps. 35, 3; sed vix dubium est quin imperativ. sit et verti debeat: *claude* scil. viam i. e. intercipe.

סְגֻלָּה f. constr. סְגֻלַּת; suff. סְגֻלָּתוֹ; *peculium* Ex. 19, 5. Mal. 3, 17. Eccl. 2, 8 etc. — Rad. סגל in chald. *acquisivit.*

סָגָן vel סֶגֶן m. undè plur. סְגָנִים; suff. סְגָנֶיהָ; *antistes, primas, princeps* Jer. 51, 23. Esr. 9, 2 etc. — Videtur esse persic. vocabulum.

סָגַר; part. act. סֹגֵר, fem. סֹגֶרֶת, pass. סָגוּר; inf. constr. סְגוֹר; imp. סְגֹר; fut. יִסְגֹּר; 1) *clausit* seq. acc. portam, januam etc. Gen. 19, 6. Job 3, 10 etc. Passim subauditur janua Gen. 7, 16, Jos. 6, 1 etc.; seq. בְּעַד, עַל Ex. 14, 3: 1 Sam. 1, 6 etc. Part. pass. זָהָב סָגוּר *aurum clausum* i. e. pretiosum, purum 1 Reg. 6, 20 etc. — 2) ut. volunt, i. q. arab. שׁגר *aquâ implevit.*

Niph. נִסְגַּר, infin. et imp. הִסָּגֵר; fut. יִסָּגֵר; *clausus est* de januis, portis; *conclusus, inclusus* de homine Num. 12, 14, 15: 1 Sam. 23, 7, et *inclusit se* Eze. 3, 24.

Pih. סִגַּר; futur. יְסַגֵּר; 1) *tradidit concludendum* (vid. Hiphil) 1 Sam. 17, 46 etc.

Puh. סֻגַּר; part. f. מְסֻגֶּרֶת; *clausus est* Jos. 6, 1 etc.

Hiph. הִסְגִּיר; part. מַסְגִּיר pro מַסְגִּיר, inf. הַסְגִּיר; fut. יַסְגִּיר, apoc. יַסְגֵּר; 1) *clausit* Lev. 14, 38, *conclusit* aliquem Lev. 13, 4, 5, 11. — 2)

tradidit Deut. 23, 16. Ps. 31, 9 etc. —Deriv. מְסֻגֶּרֶת, מַסְגֵּר, סוּגַר, סְגוֹר et

סַגְרִיר m. *imber* Prov. 27, 15.

סַד m. *nervus, compes* Job 13, 27. 33, 11. — Rad. סדד, quam conferunt cum arab. שדד *obstruxit, occlusit obice.*

סְדֹם n. pr. *Sodoma* Gen. 10, 19 etc. *Uvæ Sodomæ* sunt uvæ degeneres Deut. 32, 32; *judices Sodomæ*, i. e. injusti, corrupti. Jes. 1, 10.

סָדִין m. undè constr. סְדִין; plur. סְדִינִים; *indusium* (*chemise, camisole*), vestis lintea quæ nudo corpori imponebatur. Jud. 1, 12. Jes. 3, 23 etc. — Rad. סדן vicin. arab. سَدَنَ *laxavit, dimisit vestem.*

סֵדֶר m. *ordo;* pl. סְדָרִים Job 20, 12. — Rad. סדר in chald. *seruit, ordinavit.*

סַהַר m. *rotunditas* Cant. 7, 3. — Rad. סהר in chald. *circumdedit, cinxit*, hinc *rotundus fuit.*

סֹהַר m. *turris, carcer* Gen. 39, 20. 40, 3 etc. — Vocabulum forsan Ægyptiacum.

סוֹא n. pr. viri 2 Reg. 17, 4.

סוּג vel סוֹג et 2 Sam. 1, 2, שׁוּג, undè præt. סָג; part. pass. סוּג, f. סוּגָה; fut. יָסוּג; 1) ut vicin. נָסַג, *recedere* maximè à Deo, seq. מִן Ps. 80, 19. Prov. 14, 14. — 2) ut cognat. שׂוּךְ et שָׂכַךְ, *sepire* Cant. 7, 3.

Niph. נָסוֹג et 2 Sam. 1, 22 נָשׁוֹג; part. pl. נְסוֹגִים; fut. יִסֹּג; *recedere factus est, recessit* hostis Jes. 42, 17. Jer. 46, 5. Ps. 35, 4, it. *defecit* à Deo Soph. 1, 6. Ps. 44, 19. 78, 55.—Deriv. שִׁיג, סִיג et

סוּג masc. *scoria* Eze. 22, 18 in Chethib.

סוֹגַר m. *claustrum, cavea* Eze. 19, 9. — Rad. סָגַר.

סוֹד m. (pro יְסוֹד); suff. סוֹדוֹ; סֹדָם; pr. forsan *lectulus, pulvinar, triclinium*, hinc 1) *consessus* amicorum vel judicum consultantium Jer. 23, 18. Job 15, 8; it. *consessus* in genere Jer. 6, 11. Eze. 13, 9 et *consortium familiare* Ps. 25, 14. Job 29, 4.—2) *consilium, deliberatio* Prov. 15, 21. — 3) *arcanum secretum* Amos 3, 7. Prov. 11, 13 etc. — Rad. יָסַד.

סוֹדִי n. pr. viri Num. 21, 10.

סוּחַ n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

סוּחָה f. *purgamentum, stercus* Jes. 5, 25. — Rad. סוח ut vicin. סָחָה *abstergere, everrere.*

סוֹטַי n. pr. Esr. 2, 54 etc.

סוּךְ; inf. absol. סוֹךְ; fut. יָסוּךְ, suff. יְסֻכֶךָּ, ut vicin. נָסַךְ *ungere* corpus in balneo post lotionem, quo differt à מָשַׁח de solemni unctione inter inaugurandum, usurpato, Seq. acc. pers. et בְּ unguenti Eze. 16, 9: 2 Par. 8, 15; intrans. *unxit se* Dan. 10, 3 etc., seq. acc. unguenti Deut. 28, 40 etc.

Hiph. fut. יָסֵךְ, conv. וַיָּסֶךְ; 1) *unxit se* 2 Sam. 12, 20. — 2) ut cognat. סָכַךְ, *texit*, undè part. מֵסִיךְ *tegens* Jud. 3, 24. — Deriv. אָסוּךְ.

סְוֵנֵה n. pr. *Syene*, urbs Ægypti Eze. 29, 10. 30, 6.

סוּס m. pl. סוּסִים et סְסִים; 1) *equus* Gen. 47, 17 etc.—2) *hirundo* Jes. 38, 14 et Jer. 8, 7 ubi Keri habet סִיס. — Rad. סוס forsan ut vicin. שׂוּשׂ.

סוּסָה f. *equa;* suff. סֻסָתִי Cant. 1, 9,

סוּסִי n. pr. viri Num. 13, 11.

סוּף undè fut. יָסוּף, pl. יָסֻפוּ; 1) pr. ut cognat. אָסַף, *rapere, auferre.* — 2) *cessare, desinere* Esth. 9, 28, it. *consumi* Jes. 66, 17. Ps. 73, 19, et Amos 3, 15 ubi וְסִפּוּ accentum habet in ultimâ syllabâ propter ו convers.

Hiph. fut. אָסֵף; suff. אֲסִיפֵם; *deficere fecit, consumsit* Jer. 8, 13. Soph. 1, 2, 3. — Deriv. seq.

סוּף m. 1) *alga marina* Jon. 2, 6, יַם־סוּף *mare algosum* i. e. sinus arabicus algâ marinâ abundans Ps. 106, 7 etc. Spec. *alga in Nilo* crescens Ex. 2, 3, 5. Jes. 19, 6. — 2) n. pr. oppidi Deut. 1, 1,

סוֹף m. suff. סֹפוֹ; *finis, extremitas* Eccl. 3, 11. Joël 2, 20 etc.

סוּפָה f. cum ה paragog. סוּפָתָה; suff. סוּפַתְךָ; pl. סוּפוֹת; pr. *id quod abripit, aufert*, spec. *turbo* Jes. 17, 13. Hos. 8, 7. Job 21, 18 etc.

סוּר undè præt. סָר; part. act. סָר; f. constr. סָרַת; pass. pl. constr. סוּרֵי, suff. סוּרַי; fem. סוּרָה; infin. absol. סוֹר; cum ה parag. סוּרָה; fut. יָסוּר et יָסֻר, conv. וַיָּסַר, cum ה parag. אֲסֻרָה; 1) pr. *recedere*, et ad hunc significatum plùs minùsve accedunt alii; sic passim valet *deficere* ab aliquo, aliquem *deserere, destituere*, aliquid *effugere*. Absol. positum de iis dicitur *qui à Deo defecerunt, degeneres facti sunt*, ut Deut. 11, 16. Jer. 5, 23 etc., it. de rebus quæ *transierunt* 1 Sam. 15, 32. Hos. 4, 18, vel *auferuntur, ablata sunt* 1 Reg. 15, 14. Job 15, 30 etc. — 2) seq. אֶל, *devertit* viâ ad aliquem, aliquid Gen. 19, 2. Jud. 4, 18 etc.. hinc *accessit* deflectens à viâ suâ Ex. 3, 3. Ruth. 4, 1, seq. עַל person. 1 Reg. 22, 32, seq. אֶל *apud, ad* aliquem Gen. 19, 3. Jud. 4, 18. Absol. *aditum habere ad* aliquem 1 Sam. 24, 14.

Hiph. הֵסִיר, part. מֵסִיר; infin. absol. הָסֵר, constr. הָסִיר, imp. הָסִיר, apoc. הָסֵר; fut. יָסִיר, apoc. יָסֵר, conv, וַיָּסַר ut fut. Kal à quo discernitur solo contextu; 1) *recedere fecit*, i. e. *removit*, 1 Sam. 28, 3. Jes. 36, 7 etc., vel, seq. אַחֲרֵי, *avertit avocavit* Deut. 7, 4, vel *revocavit* verba Jes. 31, 2. — 2) seq. אֶל *devertere fecit ad* 2 Sam. 6, 10.

Hoph. הוּסַר; part. מוּסָר, plur. מוּסָרִים; fut. יוּסַר; *remotus, sublatus est* Lev. 4, 31. Jes. 17, 1 etc.

Pihl. סוֹרֵר *recedere fecit, avertit* viam à recto Thren. 3, 11. — Deriv. סָרָה, יָסוּר et

סוּר m. pl. constr. סוּרֵי; 1) part. pass. Kal. — 2) *palmes degener* vitis Jer. 2, 21. — 3) n. pr. templi Jerusalem 2 Reg. 11, 6, sed in loco parall. 2 Par. 23, 5 legitur שַׁעַר הַיְסוֹד *porta fundamenti.*

סוּת undè Hiph. הֵסִית et הִסִית; suff. הֲסִיתְךָ et הֱסִיתְךָ; f. הֵסַתָּה, הֵסִיתָה; part. מַסִּית; fut. יָסִית et יַסִּית; suff. יְסִיתֵהוּ, יְסִיתְךָ, conv. וַיָּסֶת; *instigare, impellere, incitare* aliquem ad aliquid Deut. 13, 7. Jos. 15, 18, seq. בְּ pers. *contra* aliquem Jer. 43, 3 etc. — 2) *propulit expulit* Job 36, 16, 18: 2 Par. 18, 31.

סוּת m. (pro כסות) *operimentum*,

vestis, pallium; suff. כְּסוּתָהּ pro כְּסוּתוֹ Gen. 49, 11.

סָחַב; inf. absol. סָחוֹב, constr. סְחֹב; fut. pl. cum suff. יִסְחָבוּם; utin arab. *traxit per humum, raptavit* 2 Sam. 17, 13. Jer. 15, 3 etc. — 2) *distraxit, dilaceravit*, indè

סְחָבָה f. *dilaceratio;* pl. סְחָבוֹת Jer. 38, 11, 12.

סָחָה ut vicin. סָחַף *verrit, abstersit* (conf. chald. סְחָה *lavit*). Pih. סִחָּה id. Eze. 26, 4.

סְחִי m. *purgamentum, sordes verrendo congestæ* Thren. 3, 45.

סָחִישׁ m. forsan *id quod sponte provenit tertio à sementi* (semaille) *anno* 2 Reg. 19, 29; sed pro eo Jer. 37, 30 scribitur שָׁחִיס. — Etymon. ignotum.

סָחַף 1) pr. ut vicin. סָחָה *verrit*, undè part. act. סֹחֵף *verrens, verrendo abripiens* imber Prov. 28, 3. — 2) *prostravit* undè

Niph. נִסְחַף *prostratus est* Jer. 46, 15.

סָחַר; imp. סְחַר; fut. יִסְחַר; 1) *circumivit* peragravit regionem Gen. 34, 10, 21 spec. negotiandi causâ, hinc *mercaturam exercuit* Gen. 42, 34. Jer. 14, 18. Part. סֹחֵר *mercator* Gen. 23, 16 etc. *Mercatores regis* dicebantur, qui coëmendi causâ pro rege itinera faciebant 1 Reg. 10, 28; it. *nauta* Jes. 23, 2. Prov. 31, 14. Fem. סֹחֶרֶת *negociatrix* Eze. 27, 12. Cætera vide mox inter nomina. — 2) forsan ut vicin. שָׁחַר *niger fuit.*

Pilp. סְחַרְחַר *frequenter circuivit, agitatus est* i. e. palpitavit cor Ps. 38, 11. — Deriv. מִסְחָר et seq.

סַחַר m. undè constr. סְחַר; 1) *emporium* Jes. 23, 3. — 2) *lucrum ex mercaturâ* 45, 14.

סַחַר m. undè cum suff. סַחְרָהּ; *lucrum ex mercaturâ* Jes. 23, 18, hinc *gæstus quivis* Prov. 3, 14. 31, 18.

סַחֲרָה f. undè constr. סַחֲרַת; *negotiatio*, hinc concr. et collect. *mercatores* Eze. 27, 15, conf. vers. 21.

סַחֲרָה f. *clypeus* Ps. 91, 4.

סַחֲרֶת f. in pausâ סַחֶרֶת; lapis quidam pretiosus pavimento tesselando adhibitus Esth. 1, 6. Forsan *marmoris nigri* species, collat. syr. שהורתא lapis niger tinctorius LXX *πάριος λίθος.*

סְטִים pl. m. ut שְׂטִים q. v.

סִיג m. pl. סְגִים et סִגִּים, undè cum suff. סִגְיָךְ; *recedanea* metalli, *scoriæ* Jes. 1, 22. Prov. 25, 4 etc. — Rad. סוג.

סִיוָן m. nomen tertii mensis Hebræorum à novilunio Junii ad novilunium Julii nostri Esth. 8, 9. — Conferunt chald. סְוָה *lætatus est*, quasi sit סִיוָן mensis lætitiæ.

סִיחוֹן n. pr. viror. Num. 21, 21 etc.

סִין n. pr. 1) urbis Ægypti Eze. 30, 15, 16. — 2) deserti *Sin* in viciniâ montis Sinaï Ex 16, 1 etc.

סִינַי n. p. *Sinaï, Sina* mons Arabiæ Ex. 16, 1. Lev. 25, 1 etc., in quo duo vel tria eminent cacumina, quorum unum humilius *Horeb* appellatur, alterum κατ' ἐξοχήν *Sinaï* dictum, tertium ad Africam situm quod est mons St. Catharinæ; sed tertium hoc plerique rejiciunt. מִדְבַּר סִינַי *desertum monte Sinaï vicinum* Ex. 19, 1. Lev. 7, 38 etc.

סִינִי n. pr. 1) gentis Libano vicinæ Gen. 10, 17: 1 Par. 1, 15. — 2)

אֶרֶץ סִינִים Jes. 49, 12 terram *Pelusiotarum* et per sinecdoch. *Ægyptiorum* juxta Bochartum, sed, secundum Gesenium, et quidem verosimiliùs *terra Sinensium*.

סִיס Jer. 8, 7 Keri ut סוּס.

סִיסְרָא n. pr. viror. Jud. 4, 2 etc.

סִיעָא et סִיעֲהָא n. pr. viri Neh. 7, 47. Esr. 2, 44.

סִיר c. pl. סִירִים et סִירוֹת; 1) *olla* Ex. 16, 3. 38, 3. Jer. 1, 13. Eze. 24, 6 etc. Ps. 60, 10: *Moab* erit *olla lotionis meæ* i. e. co utar velut vilissimo vasculo. — 2) pl. סִירִים *spinæ* Jes. 34, 13. Hos. 2, 8. Eccl. 7, 6; plur. סִירוֹת *uncini, hami* Amos 4, 2.—Rad. סוּר vel potiùs סיר quam conferunt cum arab. שׂאר pro שׂור *efferbuit*, et cum hebr. גיר cui *æstuandi* significatum inesse volunt; sed perquàm incertum est etymon istud.

סָךְ m. *turba* hominum Ps. 42, 5; ità recentiores, flagitante contextu; sed veteres *tugurium, tabernaculum* vel *umbraculum* à סָכַךְ *texit, adumbravit*. Nullus dubitat Gesenius quin pr. sit *densa* arborum, *silva densa*, hoc loco poët. de densâ hominum turbâ, ut יַעַר *silva* de hominum turbâ dicitur. Sententia haud improbabilis.

סֹךְ m. suff. סֻכּוֹ pro quo סוּכוֹ et סֻכָּה; 1) *tugurium* Ps. 27, 5. 76, 3.— 2) *lustrum, latibulum* Jer. 25, 38. Ps. 10, 9. — Rad. סָכַךְ.

סֻכָּה f. constr. סֻכַּת; suff. סֻכָּתוֹ; pl. סֻכּוֹת; 1) *tugurium* Jes. 1, 8. Jon. 4, 5. סֻכּוֹת בְּנוֹת forsan *casæ, tabernacula* in quibus puellæ Babyloniorum se prostituebant 2 Reg. 17, 30, contemptim de domo parvâ et collapsâ Amos 9, 11, it. de tentoriis, seu tabernaculis Lev. 23, 43: 2 Sam. 11, 11 etc., poët. de habitaculo Dei Ps. 18, 12. Job 36, 29. —2) *septum* peccoris Gen. 33, 17. — 3) *lustrum, latibulum* Job 38, 40. — Rad. סָכַךְ.

סֻכּוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad. Jos. 13, 2 etc. — 2) stationis Israëlitarum in deserto Ex. 12, 37 etc.

סִכּוּת f. *tugurium, tabernaculum* Amos 5, 26. — Rad. סָכַךְ.

סֻכִּיִּים n. pr. populi africani 2 Par. 12, 3.

סָכַךְ; part. act. סוֹכֵךְ, pl. סֹכְכִים; fut. יָסֹךְ undè cum suff. יְסֻכֵנִי, plur. יָסֹכּוּ, suff. יְסֻכֻּהוּ; 1) *texuit* Ps. 139, 11. — 2) *texit, operuit* plrumquè seq. עַל Ex. 40, 3: 1 Reg. 8, 7 etc.; intrans. *texit, occultavit se* Thren. 3, 3, 43, 44. — 3) *protexit* seq. לְ Ps. 140, 8.

Hiph. part. מֵסִיךְ; inf. הָסֵךְ; fut. apoc. יָסֵךְ et יָסֶךְ; 1) *sepsit, obsepsit* seq. בְּעַד Job 3, 23. 38, 8.—2) *texit, protexit* seq. עַל, לְ Ps. 5, 12. 91, 4. *Texit pedes* per euphemismum dicitur pro *alvum deposuit* Jud. 3, 24: 1 Sam. 24, 4.

Pilp. סִכְסֵךְ; fut. יְסַכְסֵךְ; forsan *texit armis, armavit* Jes. 9, 10. 19, 2, al. *commiscuit, permiscuit*. — Deriv. סָךְ, סֹךְ, סֻכָּה, סֻכִּיִּים; סִכּוּת, מוּסָךְ, מָסָךְ.

סְכָכָה n. pr. oppidi in deserto Judæ Jes. 16, 61.

סָכַל ut vicin. כָּסַל *stultus fuit*.

Niph. נִסְכַּל; *stultè egit* Gen. 31, 20, it. *impiè egit* 2 Sam. 24, 10: 1 Par. 21, 8. Conf. נָבָל, כְּסִיל.

Pih. imp. סַכֵּל ; fut. וְכִסֵּל ; *stultum* i. e. *vanum, inane, irritum fecit* consilium 2 Sam. 15, 31. Jes. 44, 25.

Hiph. הִסְכִּיל *stultè egit* Gen. 31, 28 : 1 Sam. 26, 21. — Deriv. seq.

סָכָל m. pl. סְכָלִים ; *stultus* Jer. 4, 22. Eccl. 2, 19.

סֵכֶל m. *stultitia*, sed concr. *stultus* Eccl. 10, 6.

סִכְלוּת f. sed Eccl. 1, 17 שִׂכְלוּת ; *stultitia* Eccl. 2, 3 etc.

סָכַן undè fut. יִסְכֹּן ; 1) pr. ut vicin. שָׁכַן *habitavit* apud aliquem, hinc. — 2) *assuefactus est* ei. Part. act. סֹכֵן *familiaris, amicus* Jes. 22, 15 ; fem. סֹכֶנֶת *amica* 1 Reg. 1, 2, 4 ; indè—3) seq. לְ, עַל *profuit* alicui Job 22, 2. 35, 3, absol. 15, 3 ; it. intrans. *profecit* 34, 9, — ut arab. سَكِنَ *pauper, egenus* fuit.

Niph. fut. יִסָּכֵן *periclitabitur* Eccl. 10, 9.

Puh. part. מְסֻכָּן *ad egestatem redactus*, hinc *pauper, egenus* Jes. 40, 20.

Hiph. הִסְכִּין ; inf. abs. הַסְכֵּן ; imp. cum Makkaph הַסְכֵּן־ ; 1) *familiaritatem contraxit* seq. עִם *cum* aliquo Job 22, 21, it. cum aliquâ re, hinc *cognitam habuit* rem, cum acc. Ps. 139, 5. — 2) *consuevit, solitus fuit*, seq. inf. aliquid *facere* Num. 22, 30. — Deriv. מִסְכְּנוֹת .

סָכַר 1) ut vicin. סָגַר *clausit*. — 2) ut cognat. שָׂכַר *mercede conduxit* ; part. pl. סֹכְרִים Esr. 4, 5.

Niph. fut. וְנִסְכַּר ; *claudetur* Gen. 8, 2. Ps. 63, 12.

Pih. סִכֵּר ut vicin. סִגֵּר *tradidit* Jes. 19, 4.

סָכַת conf. vicin. שָׁקַט *quievit*, et arab. سَكَتَ *siluit*.

Hiph. הַסְכִּית undè imp. הַסְכֵּת *sile* Deut. 27, 9. LXX σιώπα, Vulgat. *attende*.

סַל m. pl. סַלִּים ; *canistrum, corbis* Gen. 40, 17. Lev. 8, 2 etc. — Rad. סָלַל .

סְלָא n. pr. oppidi prope Jerusalem 2 Reg. 12, 21.

סָלָא 1) pr. forsan ut vicin. סָלַל *sustulit*. — 2) spec. *sustulit, suspendit* libram, indè *pependit* (conf. lat. *pendeo* et *pendo*).

Puh. part. pl. הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז *qui ponderantur cum puro* i. e. tanti æstimantur, quanti aurum purum.

סָלַד ; Pih. סִלֵּד undè fut. cum ה parag. אֲסַלְּדָה *exsilio, exsulto* Job 6, 10. Hoc sensu LXX et Vulgat., al. *exæstuo*, collat. chald. סְלַד *arsit, adustus est ;* ità ut sensus sit : *licet æstuem in dolore.*

סֶלֶד n. pr. viri 1 Par. 2, 30.

סָלָה 1) ut in chald. et syr. *respuit, rejecit, sprevit* Ps. 119, 118. — 2) forsan ut vicin. שָׁלָה *quievit, siluit*, undè סֶלָה q. v.

Pih. סִלָּה *respuit, sprevit* Thren. 1, 15. — Puh. ut סָלָא appensus, *æstimatus est ;* fut. תְּסֻלֶּה Job 28, 16, ubi : non *appenditur* (sapientia) *pro auro Ophir* i. e. auro comparari nequit.

סֶלָה sæpissimè in Psalmis occurrit, sed alibi tantùm Hab. 3, 3, 9, 13 ; alii aliter explicant, sed interpretatio : *ad silentium, silentium !*

præferenda videtur.—Plura dabunt Michaëlis in *Supplem.* Rosenmüller in *Prolegom. in Psalm.* Noldius in *Concord. Particul. not.* 1877. Eichhorn in *Biblioth. der bibl. Litteratur t.* v. Gesenius in *Lexic. man. hebr. et chald.* — Rad. סָלַח.

סָלוּ n. pr. viri Neh. 12, 7, pro quo סַלַּי vers. 20.

סָלוּא n. pr. viri Num. 25, 14.

סַלּוּא n. pr. 1 Par. 9, 7, pro quo סַלָּא Neh. 11, 7.

סַלַּי n. pr. viror. Neh. 11, 8. 12, 20.

סַלּוֹן et סִלּוֹן m. pl. סַלּוֹנִים; *aculeus, spina* major Eze. 28, 24, metaph. de hominibus impiis Eze. 2, 6.

סָלַח; part. activ. סֹלֵחַ; infin. סְלֹחַ et סְלוֹחַ; imper. סְלַח, cum ה parag. in pausâ סְלָחָה; fut. יִסְלַח, sed Jer. 5, 7 in Chethib אֶסְלוֹחַ; *condonavit* Ex. 34, 9. Jes. 55, 7 etc.

Niph. נִסְלַח *condonatum est* peccatum Lev. 4, 20. Num. 15, 25 etc, —Deriv. seq.

סַלָּח m. *condonator* Ps. 86, 5.

סְלִיחָה f. pl. סְלִיחוֹת; *condonatio* Dan. 9, 9. Ps. 130, 4. Neh. 9, 17.

סַלְבָה n. pr. oppidi in extremis Hauranitidis finibus desertum versus siti Deut. 3, 10 etc.

סָלַל; part. pass. fem. סְלוּלָה et סְלֻלָה; imp. pl. סִלּוּ, suff. סָלּוּהָ; fut. pl. יִסְלּוּ; ut cognat. תָּלַל *sustulit, aggessit* in acervum Jer. 50, 26, sæpiùs viam, i. e. *complanavit, aggere munivit* Jer. 18, 15. Prov. 15, 19 etc.

Pilp. imp. סַלְסֵל undè cum suff. סַלְסְלֶהָ *effer eam* scil. laudibus Prov. 4, 1.

Hithp. הִסְתּוֹלֵל pro הִתְסוֹלֵל (denom. à סֹלְלָה) *aggeris instar opposuit se, restitit* seq. בְּ; part. מִסְתּוֹלֵל pro מִתְסוֹלֵל Ex. 9, 17. — Deriv. מַסְלוּל, מְסִלָּה, סִלּוֹן, סַלּוֹן, סַל et seq.

סֹלְלָה f. pl. סֹלְלוֹת; *agger* Jer. 33. 4. Eze. 4, 2 etc.

סֻלָּם m. *scala* Gen. 28, 12.

סַלְסַלּוֹת pl. f. *corbes* Jer. 6, 9.

סֶלַע m. suff. סַלְעוֹ; pl. סְלָעִים; 1) *petra, rupes* Jud. 15, 8 etc., metaph. de Deo utpotè refugio Deut. 32, 4 etc. — 2) n. pr. *Petra*, urbs Arabiæ à quâ Arabia Petrea nomen accepit Jes. 16, 1. 42, 1; cum artic. הַסֶּלַע Jud. 1, 36: 2 Reg. 14. 7. — Rad. סלע.

סָלְעָם m. *locustæ voracissimæ* species Lev. 11, 22.—Rad. quadr. סלעם in chald. *absumpsit.*

סָלַף undè Pih. סִלֵּף; part. מְסַלֵּף; fut. יְסַלֵּף; 1) *pervertit* Ex. 23, 8. Prov. 19, 3.—2) *evertit, præcipitem dedit* aliquem Job 12, 19. Prov. 21, 12 etc. — Indè

סֶלֶף m. 1) *eversio*, metaph. Prov. 15, 4. — 2) *perversitas* 11, 3.

סֹלֶת c. suff. סָלְתָהּ; *simila, similago* Gen. 18, 6. Ex. 29, 40 etc. — Origo ignota.

סַם m. undè pl. סַמִּים *aromata* Ex. 30, 7, 34 etc. — Rad. סמם forsan ut arab. שמם *olfecit.*

סַמְגַּר נְבוֹ n. pr. viri Jer. 39, 3.

סְמָדַר m. *uva florens* vel rectiùs

forsan *flos vitis odoratus* Cant. 2, 13 etc.

סָמַךְ; act. סוֹמֵךְ, pl. constr. סֹמְכֵי; pass. סָמוּךְ, pl. סְמוּכִים; imp. סְמָךְ; undè cum suff. סְמָכֵנִי; fut. יִסְמֹךְ, suff. יִסְמְכֵנִי; 1) *imposuit* spec. manum alicui rei, ità ut ei (manui) *incumberet* et *inniteretur* Ex. 29, 10. Amos 5, 19 etc., intrans. *incubuit* alicui rei Ps. 88, 8. — 2) *fulsit, sustentavit, adjuvit* seq. acc. Eze. 30, 6. Ps. 37, 17 etc., seq. ל Ps. 145, 14. Part. pass. סָמוּךְ *fultus* i. e. *firmus* Jes. 26, 3. Ps. 112, 8. Seq. dupl. acc. *sustentavit aliquem aliquâ re, largitus est aliquid alicui* Gen. 27, 37. Ps. 51, 14. — 3) ut in Syr. *appropinquavit* seq. אֶל Eze. 24, 2.

Niph. נִסְמַךְ; fut. יִסָּמֵךְ; *fultus, innixus est* Jud. 16, 29, metaph. Jes. 48, 2 etc. — Pih. imp. pl. cum suff. סַמְּכוּנִי *fulcite, recreate me* Cant. 2, 5.

סִמַּכְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

סֶמֶל, סֶמֶל m. *simulachrum*, Deut. 4, 16 etc. — Rad. סמל forsan ut מָשַׁל.

סָמַן ut vicin. זָמַן, hinc Niph. part. נִסְמָן *designatus, definitus* Jes. 28, 25.

סָמַר *horruit* (*frissonner d'effroi*) Ps. 119, 120, it. de aculeis (*être hérissé*), undè מַסְמֵר. — Pih. fut. f. תְּסַמֵּר *horrebit* coma Job 4, 15. — Indè

סָמָר m. *horripilans* Jer. 51, 27.

סְנָאָה n. pr. oppidi Judæ Esr. 2, 35, cum art. הַסְּנָאָה Neh. 3. 3.

סַנְבַלַּט n. pr. viri Neh. 2, 10 etc.

סְנֶה m. *rubus, sentis* Ex. 3, 2 seq. Deut. 33, 16. Rad. סנה.

סְנֵה n. pr. scopuli 1 Sam. 14, 4. undè הַסְּנוּאָה n. pr. Neh. 11, 9.

סַנְוֵרִים pl. m. *cæcitas* Gen. 19, 11 etc. — Rad. סָנַוֵר in chald. *excæcavit*.

סַנְחֵרִיב n. pr. viri 2 Reg. 18, 13 etc.

סַנְסַנָּה n. pr. opp. Judæ Jos. 15, 32.

סַנְסִנִּים pl. m. *spathæ, spathulæ*; suff. סַנְסִנָּיו Cant 7, 9. — Rad. סנן.

סְנַפִּיר m. *pinna* piscium Lev. 11, 9. Deut. 14, 9. — Origo latet.

סָס m. *tinea* Jes. 51, 8. — Rad. saltem quoad formam סוס.

סִסְמַי n. pr. viri 1 Par. 2, 40.

סָעַד; inf. constr. סְעַד undè cum suff. סַעֲדָה; imp. סְעָד pro סְעַד et סְעָד undè cum Makkaph. סְעָד־; cum ה parag. סְעָדָה; fut. יִסְעַד, suff. et נ epenth. יִסְעָדֵנִי; *fulsit, suffulsit* Ps. 18, 36. Prov. 20, 28, hinc *juvit, adjuvit* Ps. 20, 3 etc. *Fulsit cor* i. e. animum refecit, *recreavit*, sumpto cibo, Gen. 18, 5 etc.; intrans. *recreavit se* 1 Reg. 13, 7. Deriv, מִסְעָד.

סָעָה forsan ut arab. سعى *incessit cucurrit, ruit se*, etiam de procellis; part. act. f. רוּחַ סֹעָה *ventus currens* i. e. rapidus Ps. 55, 9.

סְעִיף m. pl. סְעִפִּים resoluto Chirik longum in breve cum Dag. forti; constr. סְעִיפֵי; suff. סְעִיפֶיהָ; 1) *fissura, rima* Jud. 15, 8. Jes. 2, 21 etc. — 2) *ramus* Jes. 17, 6. 27, 10. — 3) *opinio divisa; pars divisa* 1 Reg. 18, 21. — Rad. סָעַף.

סָעַף forsan ut vicin. arab. شعب *divisit*; undè Deriv. סְעִיף, סְעָפָה; סַעֲפִים; sed Pih. סִעֵף denom. est à סְעִיף et valet *ramos amputavit*; part. מְסַעֵף Jes. 10, 33.

סֵעֵף (pro סִעֵּף) m. undè pl. סֵעֲפִים pr. *homines animo nunc hùc, nunc illùc divisi* Ps. 119, 113. LXX παρανόμους. Vulgat. *iniquos*. Syr. *perversos*. Chald. *cogitantes vanas cogitationes*.

סְעַפָּה f. *ramus;* plur. eum suff. סְעַפֹּתָיו Eze. 31, 6, 8.

סְעִפִּים vid. in סְעִיף.

סָעַר; part. act. סֹעֵר, f. סֹעֲרָה; fut. יִסְעַר (conf. vicin. שָׂעַר); 1) *vehementer commotus, agitatus est* Jon. 1, 11, 13, trop. *jactatus est* rebus adversis Jes. 54, 11. — 2) *tumultuosè irruit* hostis Hab. 3, 14.

Niph. נִסְעַר *agitatus, conturbatus est* animus; fut. יִסָּעֵר 2 Reg. 6, 11.— Pih. סֵעֵר *exagitavit* populum; cum suff. אֵסָעֲרֵם (pro אֲסָעֲרֵם) Zach. 7, 14. — Poh. fut. יְסֹעֵר intrans. *exagitata, dispersa est* palea Hos. 13, 3. — Deriv. seq.

סַעַר m. suff. in pausâ סַעֲרֶךָ; *procella* Jer. 23, 19. etc.

סְעָרָה f. constr. סַעֲרַת; pl. סְעָרוֹת; constr. סַעֲרוֹת; id. Jes. 29, 6 etc.

סַף m. in pausâ סָף; pl. סִפִּים et סִפּוֹת; 1) *pelvis* Zach. 12, 2 et forsan Ex. 12, 22, ubi al. *limen*.— 2) *limen* Jud. 19, 27, etc. — 3) n. pr. viri 2 Sam. 21, 18, pro quo סִפַּי 1 Par. 20, 4. — Rad. ספף.

סָפַד; part. act. pl. סֹפְדִים; inf. absol. סָפוֹד, constr. סְפוֹד; imp. סְפֹד; fut. יִסְפּוֹד; *planxit* Zach. 7, 5. Eccl. 3, 4, seq. לְ, עַל et לִפְנֵי aliquem mortuum *luxit, deploravit* Gen. 23, 2. Jer. 4, 8: 2 Sam. 3, 31. עַל־שָׁדַיִם סֹפְדִים *super pectora plangentes* i. e. pectora percutientes Jes. 32, 12. Ità LXX et Vulgat., et interpretatio hæc ut simplicior aliis est anteponenda.

Niph. fut. יִסָּפְדוּ *plangentur* Jer. 16, 4. 25, 33. — Deriv. מִסְפֵּד.

סָפָה; infin. constr. סְפוֹת; imp. pl. סְפוּ; fut יִסְפֶּה; * 1) pr. forsan *exsorbuit, deglutivit*, * trop. *perire fecit, perdidit* Gen. 18, 24. Ps. 48, 15 et intrans. *periit* Jer. 12, 4. — 2) ut vicin. יָסַף *addidit* Jes. 29, 1. Jer. 7, 21. seq. עַל *addidit* aliquid *ad* aliquid Jes. 30, 1, hinc *auxit* Num. 32, 14.

Niph. נִסְפָּה; part. נִסְפֶּה; fut. יִסָּפֶה; 1) ut cognat. אָסַף *recepit se* Jes. 13, 5. — 2) *periit* Gen. 19; 15: 2 Sam. 12, 25 etc. — Hiph. fut. אַסְפֶּה *accumulabo* Deut. 32, 23.—Deriv. מִסְפּוֹא.

סִפּוּן m. *tegmen, laquear* 1 Reg. 6, 15. — Rad. סָפַן.

סְפוֹרָה f. *numerus*; pl. סְפוֹרוֹת Ps. 71, 15. — Rad. סָפַר.

סָפַח 1) ut vicin. סָפָא, יָסַף *addidit*.—2) ut cognat. arab. שָׂפַח *fudit, effudit*, hinc *unxit*; imp. cum suff. סְפָחֵנִי *unge me* 1 Sam. 2, 36.— 3) *expandit*.

Niph. præt. נִסְפַּח *additus est, adjunxit se* Jes. 14, 1.—Pih. part. מְסַפֵּחַ *infundens* Hab. 2, 15. —Puh. fut. pl. in pausâ יְסֻפָּחוּ *congregabunt se* Job 30, 7.—Hithp. inf. הִסְתַּפֵּחַ *adjungere se* 1 Sam. 26, 19. — Deriv. סָפִיחַ, מִסְפַּחַת et

סַפַּחַת f. (formam à Pih. habens) *erruptio, effluvium quod iteratur* Lev. 13, 2. 14; 56. conf. מִסְפַּחַת.

סִסַּי vid. סַף.

סָפִיחַ m. constr. סְפִיחַ; pl. cum

suff. סְפִיחֶיהָ; 1) *frumentum spontè proveniens è sementi anni præcedentis* Lev. 25 5, etc.—2) *inundatio, alluvio* Job 14, 19.

סְפִינָה f. *navis* Jon. 1, 5. — Rad. סָפַן.

סַפִּיר m. pl. סַפִּירִים; *sapphirus* Ex. 28, 18 etc. — Rad. סָפַר.

סֵפֶל m. *labrum, simpulum*, vel aliud id genus vasculum Jud. 5, 25. 6, 38. — Rad. ספל quod conferunt cum hebr. שָׁפַל et arab. שפל *humilis, depressior fuit*; sed longiùs exquisitum etymon istud.

סָפַן, undè part. pass. סָפוּן et סָפֻן, pl. סְפוּנִים; fut. יִסְפֹּן; pr. *texit* ut vicin. צָפַן, שָׂפַן, hinc 1) *contignavit* seq. duppl. acc. 1 Reg. 6, 9. 7, 3. — 2) *tabulavit, contabulavit* 1 Reg. 7, 7 etc. — 3) forsan *abscondit, reposuit* Deut. 33, 21, etsi alii aliter intelligant. — Deriv. סְפִינָה, סִפּוּן.

סָפַף undè Hithp. הִסְתּוֹפֵף (denom. à סַף) *in limine commoratus est* Ps. 84, 11.

סָפַק; imp. סְפֹק; fut. יִסְפּוֹק et juxta plures codices יִשְׂפֹּק; 1) *percussit*, hinc seq. עַל יָרֵךְ vel אֶל־יָרֵךְ *femur percussit*, luctûs et indignationis signum Jer. 31, 19. Eze. 21, 17; seq. כַּפַּיִם *manus complosit*, præ indignatione Num. 24, 10, vel præ irrisione Thren. 2, 15. Job 27, 23, etiam omisso כַּפַּיִם Job 34, 37, et ità forsan Jer. 48, 26, ubi notiones *volutandi, vomendi* nullo etymologico fundamento niti videntur. — 2) *castigavit* Job 34, 26.— 3) forsan ut in syr. *redundavit*. Indè

סֵפֶק m. *redundantia, abundantia*; suff. סִפְקוֹ Job 20, 22.

סָפַר; part. act. סֹפֵר, pl. סֹפְרִים; infin. constr. et imp. סְפֹר; fut. יִסְפֹּר יִסְפּוֹר;* 1) pr. forsan *numeravit, enumeravit* Gen. 15, 5. Lev. 15, 13 etc. hinc part. סֹפֵר dicebatur *tribunus, qui* populum, exercitumve *enumerabat*, adeòque *conscribebat*. 2 Reg. 25, 19. Jer. 37, 15; cùm autem ejusmodi *conscriptores* eruditi viri essent, proindèque alia interdùm munia obirent, hoc nomine donati sunt ii quibus in officio suo scribendi munus incumbebat; indè a) *scriba regius, qui ab epistolis* regis erat (*secrétaire du roi*). — b) *scriba* in genere Eze. 9, 2, 3. Ps. 45, 2. — c) in hebraïsmo recentiori *legis describendæ et explicandæ peritus* Esr. 7, 11 etc.*—3) an ut vicin שָׁפַר *splenduit, pulcher fuit*; undè סַפִּיר?

Niph. נִסְפַּר *numeratus est*; fut. יִסָּפֵר Gen. 16, 10. 32, 13.

Pih. סִפֵּר; part. מְסַפֵּר, pl. מְסַפְּרִים; infin. et imp. סַפֵּר; fut. יְסַפֵּר; 1) *accuratè numeravit, recensuit* Ps. 40, 6. Job 38, 37, hinc — 2) *narravit, enarravit* (conf. germ. *zæhlen, erzæhlen*) Gen. 24, 66. Job 28, 27, seq. אֶל *de* aliquâ re Ps. 2, 7 etc., spec. *cum laude, celebravit* Ex. 9, 16. Ps. 19, 2 etc., et —3) simplic. *locutus est* Jes. 43, 26. Ps. 64, 6. 73, 15.

Puh. סֻפַּר; fut. יְסֻפַּר; *narratum fuit* Ps. 22, 31. Job 37, 20.—Deriv. סְפוֹרָה, סַפִּיר, מִסְפָּר et seq.

סֵפֶר m. suff. סִפְרְךָ; pl. סְפָרִים; constr. סִפְרֵי;* 1) ut סְפָר, *numeratio*,

enumeratio Gen. 5, 1, it. *narratio, relatio* facti Num. 21, 14, hinc — 2) metonymicè *folium* (*feuillet*) *in quo quid numeratur* vel *narratur;* indè *epistola* 2 Sam. 11, 14: 2 Reg. 10, 1, *libellus* Deut. 24, 1 etc., *liber* Ex. 17, 14. Jos. 1, 8, et largiori sensu *scriptura, litteræ* Jes. 29, 11, 12. Dan. 1, 4, quamquàm his in locis al. de *epistolâ* vel *libro* intelligunt *.

סֵפֶר m, 1) *numeratio* 2 Par. 2, 16. —2) n. pr. oppidi Arabiæ Gen. 10, 30.

סְפָרַד n. pr. regionis in quam exules deportati sunt Israëlitæ Obad. 20.

סִפְרָה fem. *liber;* suff. in pausâ סִפְרָתְךָ Ps. 56, 9.

סְפַרְוַיִם n. pr. oppidi Assyriorum 2 Reg. 17, 24 etc. Nom. gent. pl. סְפַרְוִים 1 Reg. 17, 31.

סֹפֶרֶת et הַסֹּפֶרֶת n. pr. viri vel mul. Esr. 2, 55. Neh. 7, 57.

סָקַל; infin. absol. סָקוֹל, constr. cum suff. סָקְלוֹ; 1) *lapidavit, lapidibus obruit* aliquem Ex. 17, 4: 1 Sam. 30, 6 etc.

Niph. fut. יִסָּקֵל *lapidabitur* Ex. 19, 13 etc. — Pih. סִקֵּל; infin. et imp. סַקֵּל; fut. יְסַקֵּל; 1) *lapidibus petiit* aliquem 2 Sam. 16, 6. — 2) *elapidavit, lapidibus purgavit* agrum Jes. 5, 2. — Puh. סֻקַּל *lapidatus est* 1 Reg. 21, 14, 15.

סַר m. f. סָרָה; pr. *contumax, refractarius,* hinc *malo animo affectus, a, infensus, a* 1 Reg. 20, 43. 21, 4, 5. Alia vid. mox in סָרָה. —Rad. סָרַר.

סָרֵב m. *rebellis;* pl. סָרְבִים Eze. 2, 6. — Rad. סרב in chald. *refractarius, rebellis fuit.*

סַרְגוֹן n. pr. viri Jes. 20, 1.

סֶרֶד n. pr. viri Gen. 46, 14. Nom. patron. סַרְדִי Num. 26, 26.

סָרָה f. 1) pr. *recessio,* spec. à lege, *delictum, crimen* Deut. 19, 16, maximè à Jehovâ *defectio* Jes. 1, 5 etc. —2) *cessatio* Jes. 14, 6. — Rad. סָרַר.

סִרָה n. pr. cisternæ 2 Sam. 3, 26.

סָרַח undè part. act. f. סֹרַחַת; pass. סָרוּחַ, pl. סְרוּחִים et סְרֻחִים; fut. יִסְרַח; 1) *effusus fuit* de vite Eze. 17, 6. Amos 6, 4, 7. — 2) *redundavit* de aulæo Ex. 26, 12, 13. *redundantes mitris* i. e. mitris redimiti longis de capite dependentibus. — Niph. נִסְרַח *effusus,* i. e. superfluus, inutilis *factus est* Jer. 49, 7, quid. ex usu chald. *corruptus, fœtidus factus est.* — Indè

סָרַח masc. pr. *redundantia,* hinc concr. *redundans* Ex. 26, 12.

סְרִיוֹן m. pl. f. סְרִינוֹת; ut שִׁרְיוֹן *lorica* Jer. 46, 4. 51, 3. — Rad. סרה.

סָרִיס m. constr. סְרִיס; pl. סָרִיסִים, constr. סְרִיסֵי et סָרִיסֵי; 1) *castratus, eunuchus* Jes. 56, 3, 4 etc. — 2) *minister aulicus* quilibet 1 Sam. 8, 15. Jer. 34, 19 etc. — Rad. סרס forsan ut vicin. שׁרשׁ, *eradicavit,* dein *exstirpavit* spec. testiculos, *castravit* quod significat סָרַס in chald. et syr.

סִרְן m. unde pl. סְרָנִים, constr. סַרְנֵי; 1) *axes* currûs 1 Reg. 7, 30. — 2) *principes* Philistæorum Jos. 13, 3 etc. — Rad. סרן.

סַרְעַפָּה ut סַעֲפָה, inserto ר, *ramus;* pl. cum suff. סַרְעַפֹּתָיו Eze. 31, 5.

סָרַף ut vicin שָׂרַף. — Pih. part. מְסָרֵף *vespillo, combustor;* suffix. מְסָרְפוֹ Amos 6, 10.

סִרְפָּד m. fruticis species, vulgò *paliurus*, Vulgat. *urtica* Jes. 55, 13. — Origo ignota.

סָרַר; part. act. סוֹרֵר, pl. סוֹרְרִים; f. סוֹרֶרֶת et סוֹרֵרֶת; *refractarius, contumax fuit* Deut 21, 18. Hos. 4, 16 etc. — Indè סָר, f. סָרָה.

סְתָו et in keri סְתָיו m. *hiems* Cant. 2, 19. — Rad. סתה.

סְתוּר n. pr. viri Num. 13, 13.

סָתַם; part. pass. סָתוּם et סָתֻם; pl. סְתֻמִים; inf. constr. סְתוֹם; imp. סְתֹם; fut. pl. יִסְתְּמוּ; ut vicin. שָׁתַם; 1) *obstruxit, occlusit* fontes 2 Reg. 3, 19 etc. — 2) *conclusit, occultavit* Dan. 8, 26 etc. — Niph. inf. הִסָּתֵם *occludi* Neh. 4, 1. — Pih. סִתֵּם; fut. יְסַתֵּם; *occlusit* Gen. 26, 15, 18.

סָתַר *occultavit* undè fut. in pausâ יִסְתָּר Prov. 22, 3 in Chethib, sed Keri habet Niph. נִסְתַּר ut 27, 12. — Niph. נִסְתַּר; part. נִסְתָּר, pl. נִסְתָּרִים, f. נִסְתָּרוֹת; inf. הִסָּתֵר et הִסָּתֶר; fut. יִסָּתֵר; 1) *occultus fuit, latuit* Gen. 31, 49. Job 3, 23. Part. נִסְתָּרוֹת *occulta, arcana* Deut. 29, 28, spec. peccata Ps. 19, 13. — 2) *se occultavit* Gen. 4, 14: 1 Sam. 20, 5 etc.

Pih. imp. f. סַתְּרִי *absconde* Jes. 16, 3. — Puh. part. f. מְסֻתֶּרֶת *occulta, latens* Prov. 27, 20.

Hiph. הִסְתִּיר; part. מַסְתִּיר sed Jes. 53, 3 מַסְתִּר; infin. absol. הַסְתֵּר; constr. הַסְתִּיר cum præf. לַסְתִּיר; imp. הַסְתֵּר; fut. יַסְתִּיר, apoc. יַסְתֵּר; 1) *occultavit* Job 3, 10, *obvelavit* faciem Ex. 3, 6 etc. *obvelare faciem*, de Deo i. e. non curare Ps. 11, 11 etc. Dicitur etiam *faciem velare* seu *avertere* pro *favorem subtrahere*. — 2) *celavit* aliquem aliquid, seq. מִפְּנֵי, מִן pers. 1 Sam. 20, 2: 2 Reg. 11, 2. — 3) *tuitus est, defendit* Ps. 31, 21. 27, 5, seq. מִן *ab* aliquo 64, 3.

Hithp. part. מִסְתַּתֵּר; fut. יִסְתַּתֵּר; *occultavit se* 1 Sam. 23, 19 etc. — Deriv. מִסְתּוֹר, מִסְתָּר et seq.

סֵתֶר m. et סֶתֶר undè in pausâ סֵתֶר: suff. סִתְרִי; pl. סְתָרִים; 1) *occultatio, occultum, clandestinum* Jud. 3, 19, Prov. 9, 17 etc. בַּסֵּתֶר *occultè, clam* 1 Sam. 19, 2 etc. — 2) *recessus, latebra, latibulum* 1 Sam. 25, 20 etc. — 3) *præsidium, tutela* Jes. 32, 2. Ps. 27, 5 etc.

סִתְרָה f. *tutela* Deut. 32, 38.

סִתְרִי n. pr. viri Ex. 6, 22.

ע

ע Decima sexta alphabeti littera hebraïcè עַיִן *Hayin* sonans; in numeralibus valet *septuaginta*. Ex litteris gutturalibus duriorem pronunciationem habet quàm ח. Arabibus eadem littera duplex est, altera sine puncto *Aïn*, altera cum puncto supernè imposito *Ghaïn*. Quæ ut pronunciatione differunt, ità et diversæ significationis radices constituunt. Hoc autem, apud Hebræos obtinuisse, duo potissimùm suadere videntur. Et primùm quidem, passim ubi radix hebræa diversas complectitur significationes, quæ duas propriè radices redarguere videntur, harum altera arabicè litterâ *Aïn*, altera *Ghaïn* scribitur. Secundò, ipsa litteræ permutatio id evincere videtur; quippe quæ modò in molliorem gutturalem א transit,

modò in palatinas asperiores ג, כ, ק, et sæpè in duriorem sibil. ץ.

עָב c. constr. עַב; pl. עָבִים et עָבוֹת; constr. עָבֵי; 1) *caligo* maximè nubis Ex. 19, 9. Ps. 18, 12. —2) *nubes* ipsa Job 36, 29. 37, 11, 16. — 3) pl. *densitates, sylvæ densissimæ* Jer. 4, 29. — Rad. עוּב.

עֲב m. pl. עֲבִים (à sing. עַב) 1 Reg. 7. 6. Eze. 41, 25 vulgò *epystilium*, sed, ut scitè adnotat Gesenius, invito locorum contextu, qui *limina, gradus* quibus ad porticum ascenditur, expostulat, quemadmodum vertit Tragum in utroque loco. — Rad. עבב.

עַב vide in עָב proximè præced.

עָבַד; part act. עֹבֵד, pl. עֹבְדִים; imp. et inf. constr. עֲבֹד, suff. עָבְדוֹ; fut. יַעֲבֹד, sed 1 pers. אֶעֱבֹד; 1) *laboravit, opus fecit* (oppos. שָׁבַת) Ex. 20, 9. Eccl. 5, 11 etc. Scq. acc. rei *elaboravit, coluit* ut agrum, vincam etc. Gen. 2, 5 etc., de opificibus *tractavit* Jes. 19, 9. Eze. 48, 18 *laborantes urbis* i. e. vel qui in urbe ædificandâ operam collocant, vel qui publicis officiis funguntur, vel incolæ ipsi civitatis, quod innuere videtur vers. 19. — 2) *serviit* Gen 29, 20, seq. acc. pers. *alicui* Gen. 27, 40, seq. לִפְנֵי, עִם, לְ, *apud aliquem, servitutem coluit* Gen. 9, 25 : 1 Sam. 4, 9 etc. Spec. *servire* dicitur gens genti; Deo vel idolis i. c. Deum vel idola *colere* seq. acc. vel לְ; absol. de cultu Jehovæ Jes. 19, 23. Job 36, 11; dicitur etiam cum dupl. acc. *colere Jehovam aliquâ re* i. e. ipsi aliquid offerre. — 3) seq. בְּ pers. *laborem, servitutem exegit ab* aliquo Ex. 1, 14. Jer. 22, 13 etc.

Niph. נֶעֱבַד; part. נֶעֱבָד; fut. יֵעָבֵד; *cultus fuit* ager Deut. 21, 4 etc., rex Eccl. 5, 8 ubi sensus est forsan : *rex qui colitur à terrâ, cui servitur in terrâ.* — Puh. עֻבַּד; impers. *laboratum, opus factum fuit* Deut. 21, 3, *servitum fuit* Jes. 14, 3.

Hiph. הֶעֱבִיד; pl. מַעֲבִידִים; infin. הַעֲבִיד; fut. יַעֲבִיד, apoc. יַעֲבֵד; 1) *laborare fecit, ad laborandum coëgit* Ex. 1, 13 etc., hinc *fatigavit* Jes. 43, 23, 24. — 2) *servire fecit, ad servitutem redegit* Jer. 17, 4. Eze. 29, 18. —3) *colere fecit* Jehovam 2 Par. 34, 33. — Hoph. הָעְבַד undè fut. cum suff. יָעְבְּדֵם; *ad colendum inductus, promotus est* Ex. 20, 5. Deut. 5, 9 etc. — Deriv. מַעֲבָד et seq.

עֶבֶד m. suff. עַבְדּוֹ; pl. עֲבָדִים; suff. עֲבָדֶיהָם, עֲבָדֶיךָ; 1) *servus, mancipium* Gen. 12, 16 etc.—2) *minister aulicus* Gen. 40, 20, Ex. 5, 21. — 3) *miles regius* 2 Sam. 2, 12 etc. Vocatur *servus Dei*, homo pietatis erga Deum studiosus Ps. 18, 1. Job 1, 8 etc. it. is cujus ministerio Deus utitur, velut propheta, rex, angelus, Jos. 24, 9. Jer. 25, 9. Job. 4, 18. Passim de Messiâ intelligenda est denominatio illa, maximè in ultimis Jes. capitibus, etsi perperàm nonnulli recentiores de populo israëlitico, vel de prophetarum ordine illam intelligant. — Inter colloquendum cum nobilioribus vel inter precandum *servi* vocabulum usurpare solent Hebræi pro primâ pronominis personâ, ut : *liceat servo tuo* pro *mihi* Gen. 44, 18. conf.

Dan. 10, 17. Ps. 19, 12 etc.—4) n. pr. viror. Jud. 9, 26. etc.

עֲבַד m. *opus, factum;* pl. cum suff. עֲבָדֵיהֶם Eccl. 9, 1.

עֵבֶד n. pr. viror, Ruth 4, 17 etc.

עַבְדָּא n. pr. viror. 1 Reg. 4, 6 etc.

עֵבֶד אֱדֹם n. pr. viri 2 Sam. 6, 10 etc.

עַבְדִּיאֵל n. pr. viri Jer. 36, 26.

עֲבֹדָה f. constr. עֲבֹדַת; 1) *labor* Ex. 1, 4. Lev. 25, 39. — 2) *opus, negotium, officium* Num. 4, 7. Jes. 28, 21; spec. *opus rusticum, agricultura* Neh. 10, 38: 1 Par. 27, 26. — 3) *ministerium* Gen. 30, 26. Neh. 3, 5, spec. *sacrum, cultus* Ex. 35, 24: 1 Par. 28, 14. — 4) *usus* (*usage*) Ps. 104, 14. — 5) *suppellex* Num. 3, 26, 31, 36.

עַבְדָּה f. *famulitium, servi* Gen. 26, 14. Job 1, 3.

עַבְדּוֹן n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 21, 30: 1 Par. 6, 59.

עַבְדוּת f. *servitus;* suff. עַבְדֻתֵנוּ Esr. 9, 8, 9.

עַבְדִּי n. pr. viror. Esr. 10, 26 etc.

עַבְדִּיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 15.

עֹבַדְיָה et עֹבַדְיָהוּ n. pr. viror. 1 Reg. 18, 3. Esr. 8, 9 etc.

עֶבֶד מֶלֶךְ n. pr. viri Jer. 38, 7.

עֲבֶד נְגוֹ et עֲבַד נְגוֹא n. pr. viri Dan. 1, 7. 3, 29.

עָבָה *densus, crassus, pinguis fuit* vel *factus est* Deut, 32, 15: 1 Reg. 12, 10. — Deriv. מַעֲבֶה, עֹבִי, עָבִי.

עֲבוֹט m. suff. עֲבוֹטוֹ; *pignus* Deut. 24, 10, 11. — Rad. עָבַט.

עָבוּר m. undè constr. עֲבוּר; 1) *proventus, frumentum* Jos. 5, 11, 12. — 2) pr. *transitio, transitus*, hinc בַּעֲבוּר *in transitu* abit in —a) præp. *propter* Ex. 13, 8; cum suff. בַּעֲבוּרִי *propter me,* בַּעֲבוּרְךָ *propter te* etc.; *pro,* de pretio Amos 2, 6. 8, 6. — b) conj. *quia* seq. præt. Mich. 2, 10, *ut* (*afin de, que*) seq. fut. Gen. 27, 4. Ex. 9, 14 et inf. 2 Sam. 10, 3, plenè לְבַעֲבוּר Gen. 27, 10, it. בַּעֲבוּר אֲשֶׁר seq. inf. 2 Sam. 14, 20, *dùm* 2 Sam. 12, 21. — Rad. עָבַר.

עָבַט undè infin. constr עֲבֹט; fut. יַעֲבֹט; 1) *mutavit, permutavit* (vid. Pih.) — 2) spec. *pigneravit, pignus dedit pro mutuo* Deut. 24, 10; it. pignore dato *mutuum accepit* 15, 6.

Pih. futur. plur. cum נ parag. יְעַבְּטוּן *mutabunt* Ioël 2, 7. — Hiph. הֶעֱבִיט; infin. הַעֲבֵט; futur. cum suff. et נ epenthet. הַעֲבִיטֵנִי; *mutuum dedit* seq. acc. pers. *alicui* Deut. 15, 6; it. seq. dupl. acc. pers. et rei mutuo datæ, vers. 8. — Deriv. עָבוֹט et

עַבְטִיט m. vulgò *densum lutum* quasi ex עָב et טִיט; sed forsan rectiùs *multitudo pignorum* acceptorum Hab. 2 16; quod perfectè congruit præcedenti *væ! ei qui multiplicat, quæ sua non sunt!*

עָבִי m. *densitas* Job 15, 26: 2 Par. 4, 17. — Rad. עָבָה.

עֳבִי m. *crassities* undè cum. suff. עָבְיוֹ 1 Reg. 7, 26 etc. — Rad. עָבָה.

עָבַר; part. act. עֹבֵר, pl. עֹבְרִים, pass. constr. עָבוּר; infin. absol. עָבוֹר, constr. עֲבֹר, suff. עָבְרָם; fut יַעֲבֹר, sed אֶעֱבֹר; 2 pers. f. irreg. תַּעֲבוּרִי; 1) *transiit, trajecit* flumen, mare etc. seq. acc., בְּ Gen. 31, 20. Jos. 3, 11.

Asol. positum Jos. 2, 23, seq. acc. vel אֶל hujus loci ad quem transitur Num. 32, 7. Jer. 2, 10. Dicitur etiam de inanim. ut vento, aquis Jes. 8, 8. Ps. 103, 16. Metaph. *migravit, violavit* legem 2 Reg. 18, 12. Jer. 34, 18 etc. — 2) *pertransiit, pervasit* regionem, urbem, seq. acc. Jud. 11, 29 etc. sed sæpiùs seq. בְּ Gen. 12, 6. Jes. 8, 21 etc. כֶּסֶף עֹבֵר 2 Reg. 12, 5, pleniùs כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר *pecunia transiens mercatoribus* Gen. 3, 16. — 3) *præteriit* Gen. 36, 28. Ruth 4, 1. Spec. *periit, interiit* Jes. 29, 5. Job 33, 18; de tempore Gen. 50, 4. Jer. 8, 20, de nube, umbrâ *evanuit* Ps. 144, 4. Job 30, 15. Metaph. *præteriit super peccatum* i. e. *condonavit* Mich. 7, 18. Prov. 19, 11, et ità Amos 7, 8. 8, 2. *Præteriit jus alicujus* i. e. causam ejus neglexit Job 40, 27. — 4) *progressus est, perrexit, processit* Gen. 18, 5 etc., seq. מִן *discessit, abiit* 1 Reg. 22, 24, Ps. 81, 7, seq. עַל *ivit* aliquò, *petiit locum* 2 Reg. 6, 30. Amos 5, 5, לִפְנֵי *præivit* Gen. 33, 3, אַחֲרֵי *secutus est* aliquem 2 Sam. 20, 13. — Metaph. עָבַר בַּבְּרִית *iniit fœdus* Deut. 29, 11. — 5) seq. עַל *transiit super* aliquem, aliquid Num. 6, 5, hinc *obruit* aliquem Jer. 23, 9. Ps. 124, 4, *irruit in* aliquem, *invasit* eum Mich. 5, 7. Nah. 3, 19, it. *impositus est* alicui Deut. 24, 5; sed Jes. 45, 14 est: *transivit ad* alium dominum.

Niph. fut. יֵעָבֵר *trajicietur* Eze. 47, 5. — Pih. עִבֵּר; fut. יְעַבֵּר; *transire fecit, transmisit* spec. *pessulum*, hinc *pessulo clausit, repagulavit* 1 Reg. 6, 21, it. *membrum genitale* vel *semen*, indè *inivit* mas femellam Job 21, 10; sed vid. pag. 138, in Hiph. rad. גָּעַל.

Hiph. הֶעֱבִיר, 2 pers irreg. הֶעֱבַרְתָּ et הֶעֱבַרְתָּ pro הֶעֱבַרְתָּ; part. מַעֲבִיר, pl. מַעֲבִירִים; infin. הַעֲבִיר, cum præf. לְהַעֲבִיר et לְעַבִּיר; imp. הַעֲבֵר; fut. יַעֲבִיר, conv. וַיַּעֲבֵר; 1) *transire fecit, trajecit* aliquem trans flumen, seq. sæpiùs acc. objecti et fluminis, sed בְּ fluminis Ps. 78, 13. 136, 14; it. *traduxit* de loco in locum Gen. 47, 21. *Transire fecit* Jehovæ, aliquem, aliquid i. e. *obtulit, consecravit* Ex. 13, 12. Eze. 20, 26; it. *obtulit Molocho* liberos Lev. 18, 21 etc.; trop. *transgredi fecit* legem 1 Sam. 2, 24. — 2) *pertransire, pervadere fecit* Deut. 2, 30. Eze. 14, 15; trop. Ex. 36, 6. Lev. 25, 9. Esr. 1, 1. — 3) *præterire, ultrà progredi fecit* sagittam jaculando 1 Sam. 16, 9 etc.; trop. *prætermisit, remisit* peccatum 2 Sam. 12, 13. Job 7, 21. — 3) *abduxit, abstulit, removit, avertit* Jon. 3, 6. Zach. 13, 2. Ps. 119, 37 etc.

Hithp. הִתְעַבֵּר; part. מִתְעַבֵּר; fut. יִתְעַבֵּר; 1) pr. *modum excessit*, hinc *superbus, arrogans fuit* Prov. 14, 16, *irâ exarsit, excanduit* Ps. 78, 21, seq. בְּ, עַל, עִם *in* aliquem Ps. 78, 62. Prov. 26, 17 etc. — Deriv. עָבוּר, מַעְבָּרָה, מַעֲבָר et seq.

עֵבֶר m. suff.; עִבְרוֹ; pl. עֲבָרִים; constr. עִבְרֵי; suff. עִבְרֵיהֶם, עִבְרֵיו; pr. *transitus*, Jes. 47, 15, hinc meton. 1) *latus, pars parti opposita* sive *ulterior*, sive *citerior, ad quam transitur* Ex. 25, 37. Eze. 1, 9 etc. מִכָּל־עִבְרָיו *ab omnibus lateribus*,

undiquè Jer. 49, 32, מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם *ab utroque latere* Ex. 32, 15. — 2) Spec. *regio ulterior, trans flumen*, vel *mare sita* Jud. 11, 18. Jer 25, 22, maximè עֵבֶר הַיַּרְדֵּן *regio transjordanensis*, quamquàm pro *eis jordanensi* ponitur Deut. 1, 1. Jos. 5, 1. 9, 1. 12, 7 : 1 Par. 26, 30; it. עֵבֶר הַנָּהָר regio *transeuphratensis* Jos. 24, 2, 3: 2 Sam. 10, 6. Jes. 7 20 : 1 Par. 19, 16, sed *ciseuphratensis* 1 Reg. 5, 4 (4, 24 Esr. 8, 36. Neh. 2, 7.—3) cum præf. sæpè abit in partic. אֶל־עֵבֶר *trans, ultrà* Deut. 30, 13, *è regione* Jos. 22, 11, *versùs* Ex. 28, 26, pleniùs אֶל־עֵבֶר פְּנֵי *versùs regionem faciei oppositæ* i. e. rectà ante se Ex. 1, 9; עַל עֵבֶר פ' id. Ex. 25, 37. לְעֵבְרוֹ *rectâ ante se* Jes. 47, 15. מֵעֵבֶר seq. gen., suff. et לְ *ex regione ulteriore* Jos. 24, 3. Soph. 3, 10, *trans, ultrà* Deut. 30, 13, Jes. 18, 1. — 4) n. pr. a) *Heber*, *Eber* nepos Sem. Gen. 10, 24 etc., hinc בְּנֵי עֵבֶר Gen. 10, 21 et poët. עֵבֶר Num. 24, 4 ut עִבְרִים Hebræi. Vid. mox infrà עִבְרִי. — b) alior. viror. Neh. 12, 20 etc.— Alia de pl. עִבְרִים vide infrà suo loco.

עֲבָרָה f. 1) *ratis, navigium trajectorium* 2 Sam. 19, 19. — 2) pl. constr. עַבְרוֹת forsan ut עֲרָבוֹת (quod habet Keri) *loca compestria, inculta* 2 Sam. 15, 28. 17, 16.

עֶבְרָה f. constr. עֶבְרַת; suff. עֶבְרָתִי; pl. עֲבָרוֹת, constr. עֶבְרוֹת et עַבְרוֹת Ps. 7, 7 (quasi à sing. עַבְרָה); pr. *transgressio, excessus*, hinc *effusio* iræ Job 40, 11, 4; et ipsa *ira effusa* Jes. 14, 6, spec. divina Soph. 1, 15, 18. Prov. 11, 4; it. *superbia*, insolentia Jes. 16, 6. Jer. 48, 3. Ps. 7, 7.

עִבְרִי m. pl. עִבְרִים et עִבְרִיִּים; f. עִבְרִיָּה, pl. עִבְרִיּוֹת; nom. gent. *Hebræus, a*. Alii volunt nomen istud proximè ab *Hebero* deductum esse, et *Hebero exortum* valere; al. autem contendunt illud primitùs appellativum esse, ab עֵבֶר *terra transeuphratensis* ac proindè *advenam transeuphratensem* propriè significare Gen. 14, 13, ubi LXX ὁ περάτης habent. Hanc posteriorem sententiam defendunt inter alios Gesenius et Winer; sed vid. quæ opposuit Hævernick in *Handbuch der hist. krit. Einleit. in das A. T. Th. I. Abth. I.* § 25.

עֲבָרִים n. pr. regionis montanæ trans Jordanem, in quâ eminebat mons נְבוֹ *Nebo* Num. 27, 12. Jer. 22, 20 etc.

עִבְרוֹן n. pr. Jos. 19, 28 ut עַבְדוֹן.

עַבְרוֹנָה n. pr. stationis Israelitarum Num. 33, 34.

עָבַשׁ ut vicin. chald. עָפַשׁ *computruit* Joël 1, 17.

עָבַת *plexus, implexus fuit* (conf. affin. עוּת). — Pih. fut. cum suff. יְעַבְּתוּהָ *contorquent, pervertunt eam* Mich. 7, 3. — Deriv. seq.

עֲבֹת m. f. עֲבֹתָה; *implexus, a* Lev. 23, 40. Eze. 6, 13.

עֲבֹת c.; pl. עֲבֹתִים, suff. עֲבֹתֵימוֹ; pl. f. עֲבֹתוֹת et עֲבֹתֹת; pr. *implexum, perplexum*, hinc 1) *funis* Jud. 15, 13, 14, pl. *vincula* Eze. 3, 25. Ps. 2, 3 etc. — 2) מַעֲשֵׂה עֲבֹת *opus tortile* Ex. 28, 14; pl. f. *tortiles* catenæ Ex.

28, 14, 24.—3) pl. m. *rami perplexi, densi* Eze. 19, 11. 31, 3.

עָגַב; fut. יַעְגַּב; *adamavit, flagravit amore* maximè venereo (eonf. viein. אָהַב) eum ace. אֶת et עַל Eze. 23, 5 seq. Part. עֹגְבִים *amatores, amasii* Jer. 4, 30. — Deriv. עוֹגָב et seq.

עֲגָבִים pl. m. *deliciæ* Eze. 33, 32, spec. *quæ Deo placent* vers. 31.

עֲגָבָה sive עֲגָבָה f. *amor impudicus*; suff. עֲגָבָתָהּ Eze. 23, 11.

עֻגָה et עֻגָה f. eonstr. עֻגַת et עֻגַת; pl. עֻגוֹת et עֻגוֹת; *placenta sub cinere cocta* Gen. 18, 6. Ex. 12, 39 ete. — Rad. עוג.

עָגוּר m. *avis migratoriæ* species, al. *grus*, al., inter quos Gesenius, pr. *gyrans, in orbem volans* (à rad. עגר i. q. viein. עגל *volvit se, rotavit*), hinc epith, hirundinis Jes. 38, 14; sed obstant verba Jer. 8, 7 ubi copula ו inter סוס et עָגוּר impedit quominùs unum vocabulorum epith. sit alterius. Falsò addit Gesenius עָגוּר Jer. 8, 7 poët. pro ipsâ *hirundine* usurpari; siquidem ex ipso Gesenio סוּס quod proximè præcedit עָגוּר, valet *hirundo*; proindèque tautologiam istam supponendi nulla ratio est.

עָגִיל m. pl. עֲגִילִים; *annulus*, spec. *inauris* Num. 31, 50. Eze. 16, 12. — Rad. עגל.

עָגַל ut viein. גָּלַל *volvit, rotavit*; eonf. arab عجل *festinavit, properavit*. — Deriv. עֵגֶל, מַעְגָּל et seq.

עָגֹל m. f. עֲגֻלָּה undè pl. עֲגֻלוֹת; *rotundus*, a 1, Reg. 7, 23 seq.

עֶגֶל m. suff. עֶגְלֶךָ; pl. עֲגָלִים; constr. עִגְלֵי; *vitulus, juvencus* Ex. 32, 4: 1, Reg. 12, 28 ete.—Metaph. *juvenci populorum* i. e. duces populorum Ps. 68, 31.

עֶגְלָה f. constr. עֶגְלַת; suff. עֶגְלָתִי; pl. עֲגָלוֹת undè eonstr. עִגְלוֹת; 1) *vitula, juvenca* Gen. 15, 9. Hos. 10, 11 ete. — 2) n. pr. mul. 2 Sam. 3, 5 ete.

עֲגָלָה f. suff. עֲגָלָתוֹ; pl. עֲגָלוֹת; *currus, plaustrum* Gen. 45, 19: 1 Sam. 6, 7 ete.

עֶגְלוֹן n. pr. viri Jud. 3, 12, it. oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 3.

עָגַם *tristis, anxius fuit* (eonf. viein. אגם) Job 30, 25.

עָגַן ex usu ehald. *detinuit, occlusit*. — Niph. fut. pl. f. תֵּעָגֵנָה pro תֵּעָגֵנָה *detinebimini* i. e. à nubendo abstinebitis Ruth 1, 13.

עַד m., cum ו præf. et in pausâ וָעֵד; pl. constr. עֲדֵי; suff. עָדַי, עָדֶיךָ, עַד־הֵם et עָדֵיכֶם, עָדָיו 2 Reg. 9, 18 pro עֲדֵיהֶם; pr. *transitus, progressus*, dein *perpetuitas* temporis, undè *tempus perpetuum, æternum, æternitas* Jes. 9, 6. Hab. 3, 6. לָעַד *in perpetuum* Ps. 9, 19 etc.— 2) *præda* Gen. 49, 27. Jes. 33, 23. Soph. 3, 8. —3) sæpiùs abit in partie. tàm loci quàm temporis et copulatur cum aliis particulis et verbis haud seeùs atque cum nominibus, ut videre est ex subjectis exemplis עַד־עוֹלָם *usquè in sæculum* Ps. 18, 51; עַד־מָקוֹם *usque ad locum* (*Sichem*) Gen. 12, 6; עַד־הֱיוֹתִי *usque me esse, cùm adhuc essem* Jon. 4, 2; עַד־תֻּמָּתוֹן *donec moriamini* Jes. 22, 14; עַד כִּי *usque dùm, donec* Gen. 49, 10, עַד אִם Jes. 30,

17, עַד אֲשֶׁר Deut. 2, 14 id; עַד אֲשֶׁר לֹא *antequàm* Eccles. 12, 1; עַד־מָה, עַד־מָתַי, עַד־מָתַי אָן עַד *quousquè, quamdiù?* עַד־כֹּה *hucusquè, eo usquè;* עַד־הֵנָּה; contract. עֲדֵנָה vel עֲדֶנָה id.; עַד מֵהֵרָה עַד עַתָּה *usquè nunc;* עַד מְהֵרָה *usque ad celeritatem, celeriter.* — Cum suff. עָדַי *ad me;* עָדֶיהָ *ad eam* etc. — Rad. עָדָה.

עֵד m. suff. עֵדִי; pl. עֵדִים; constr. עֵדֵי et עֵידֵי; suff. עֵדֶיךָ, עֵדֵיהֶם; pr. part. radicis עוּד; 1) *testis* etiam de rebus inanim. Gen. 31, 44, 50. Jes. 19, 20. — 2) *testimonium* Ex. 20, 15 etc. — 3) *legislator, princeps* Jes. 54, 4. עֵד vid. עוּד.

עָדַד ut in arab. *numeravit, supputavit* maximè *dies, tempus.* Pihl. et Hithpahl. quæ hùc referunt. vid. in עוּד. — Indè tamen עֲדִים.

עָדָה; imp. עֲדֵה; fut. conv. f. וַתַּעַד, 2. pers. תַּעֲדִי; 1) *transiit, præteriit* Job 28, 8. — 2) *irruit, hostiliter invasit,* conf. חָלַף, undè ut chald. et ut syr. הדא in Aphel, *eripuit.* — 3) *transire fecit, ornatum induit* (conf. gall. *passer son habit* pro *faire passer son habit*) *ornavit se,* seq. acc. rei ut in לָבַשׁ; Jer. 4, 30. Job 40, 10 (5) etc.

Hiph. part. מַעֲדֶה; fut. יַעֲדֶה, undè cum suff. יַעִדֵךְ; 1) *transire fecit, removit, detraxit* vestem Prov. 25, 20 (ut הֶעֱבִיר Jon. 3, 6). — 2) seq. dupl. acc. *ornavit aliquem* aliquâ re Eze. 16, 11. — Deriv. עַד, עֲדִי et forsan עַתִּי, עַתָּה undè עַת (pro עֶדֶת).

עֲדָה n. pr. mulierum Gen. 4, 19 etc.

עֵדָה (pro יְעֵדָה) f. constr. עֲדַת; pl. עֵדוֹת; 1) *conventus, cœtus,* hominum Jer. 6, 18. Ps. 22, 17, animalium, de examine apum Jud. 14, 8. — 2) spec. *concio, cœtus Israëlitarum* Ex. 16, 22. Lev. 4, 15, plenè additur בְּנֵי יִשְׂרָאֵל vel יִשְׂרָאֵל vel יְהוָה. — 3) *cœtus domesticus, familia* Job 16, 7. 15, 34. — Rad. יָעַד.

עֵדָה f. pl. עֵדוֹת; 1) *testis* Gen. 31, 52. — 2) *testimonium* Gen. 21, 30. — 3) *præceptum* Ps. 119, 22 etc. — Rad. עוּד.

עִדּוֹ et עִדּוֹא n. pr. viror. 2 Chron. 12, 15. Zach. 1, 1 etc.

עֵדוּת fem. et עֵדֹת; pl. ex syrismo עֵדוֹת undè cum suff. עֵדוֹתֶיךָ; 1) * *locus testimonii.* Ex. 16, 34: לִפְנֵי הָעֵדֻת *coram testimonii loco* i. e. in loco castrorum Israëlit. quo Jehova testificatus est, se ibi peculiari quodammodo præsentem esse, et quo se Moysi patefecit; ponitur enim ut synonym. לִפְנֵי יְהוָה, quod vers. 33 exstat. — 2) *locus conventûs, concionis,* hinc אֹהֶל הָעֵדֻת Num. 9, 15. 17, 23 etc. synon. est אֹהֶל מוֹעֵד *tentorium conventûs* q. v. — 3) *lex conventûs, lex in conventu, concione populi prolata* Ex. 25, 16, 21. 16, 34: 2 Reg. 11, 12 (cæterum vid. quæ adnotavi in: *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exode, *pag.* 122, 123, 178) *; hinc *præceptum, præcepta* Ps. 119, 14. Neh. 9, 34 etc. sed quid significet Ps. 60, 1. 80, 1, nescitur omninò; aliis est initium cujusdam cantici, al. *carmen ad lyram canendum,* collat. arab. עוּד *testudo,*

lyra. Gesenius *carmen revelatum* vertit ; ego autem, si quid video , ad primam sententiam inclino. — Rad. עוד.

עֲדִי m. in pausâ עָדִי; suff. עֲדְיֵךְ; pl. עֲדָיִים; 1) forsan *ætas* i. e. *senectus* ut vertit Chald. suadetque contextus Ps. 103, 5, sed vulgò *os*, *maxilla*. — 2) *ornatus* Ex. 33 , 4 , 6. Jer. 4, 30 etc.

עֲדִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 4, 36 etc.

עֲדָיָה et עֲדָיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 22, 1. Esr. 10, 29 etc.

עִדִּים pl. m. *menstrua* mulierum. Jes. 64, 5 : בֶּגֶד עִדִּים *vestis inquinata menstruis*.

עָדִין m. undè f. עֲדִינָה *mollis*, *tenera*, *delicata* Jes. 47, 8.—Sed עֲדִינוֹ 2 Sam. 23, 8. aliis est n. pr. viri, al. *percussio ejus* collat. arab. عدن in V Conjug. *mucronato instrumento percussit;* favet locus parallel. 1 Chron. 11, 11, nec non 2 Sam 23, 18. — Rad. עָדַן.

עֲדִינָא n. pr. viri 1 Par. 11, 42.

עֲדִיתַיִם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 36.

עַדְלַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

עֲדֻלָּם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 12, 15 etc. it. speluncæ 1 Sam. 22, 1 etc. Nom. gent. עֲדֻלָּמִי Gen. 38, 1, 12.

עָדַן forsan *mollis*, *delicatus fuit*. — Hithp. fut pl. יִתְעַדְּנוּ *molles*, *delicatos se gerent*, *oblectabunt se* Neh. 9, 25. —Deriv. עָדִין, מַעֲדַנִּים et seq.

עֵדֶן m. pl. עֲדָנִים; 1) *voluptas*, *deliciæ* 2 Sam. 1, 24. Ps. 36, 9. — 2) n. pr. regionis amœnissimæ in quâ fuit hortus protoparentum nostrorum Gen. 2, 8, 10 etc.

עֵדֶן n. pr. regionis Mesopotamiæ vel Assyriæ 2 Reg. 19, 12, etc. בֵּית עֵדֶן, vid. pag. 93.

עַד־הֵנָּה, עֲדֶנָּה contract. pro עַד־הֵנָּה *hucusquè* Eccl. 4, 2, 3.

עַדְנָא n. pr. viri Esr. 10, 30.

עַדְנָה n. pr. viror. 1 Par. 12, 20 etc.

עֶדְנָה f. *voluptas* Gen. 18, 12.

עַדְעָדָה n. pr. oppidi in australi parte tribûs Judæ Jos. 15, 22.

עָדַף undè part. act. עֹדֵף, pl. עֹדְפִים; f. עֹדֶפֶת; *redundavit*, *pendulus fuit* de vestibus et stragulis Ex 26, 12, 13, it. *superfluus fuit* Ex. 16, 23. Num. 3, 46 etc. — Hiph. הֶעְדִּיף *superfluum collegit* Ex. 16, 18.

עָדַר undè part. act. pl. constr. עֹדְרֵי; infin. constr. עֲדֹר; 1) forsan ut in arab. (*ghadar*) *deseruit*. — 2) *ordinavit*, *disposuit* aciem 1 Par. 12, 33, 33. — 3) ex usu chald. *sarrivit* Jes. 5, 6. 7, 25.

Niph. נֶעְדַּר ; part. נֶעְדָּר, f. נֶעְדֶּרֶת; fut. יֵעָדֵר ; 1) *relictus est*, *remansit* 2 Sam. 17, 22. — 2) *desideratus est*, *defuit* 1 Sam. 30, 19. Jes. 40, 26. 59, 15. — 3) *sarritus*, *pastinatus fuit* Jes. 7 , 25. — Pih. fut. pl. יְעַדְּרוּ *deesse sinent* 1 Reg. 4, 27 (5, 7). — Deriv. מַעֲדֵר.

עֵדֶר m. suff. עֶדְרוֹ; pl. עֲדָרִים; constr. עִדְרֵי; suff. עֶדְרֵיהֶם; 1) *grex* Gen. 29, 2 etc. עֶדֶר יְהוָה *grex Jehovæ* i. e. populus Israëlit. Jer. 13 , 17 etc.—2) n.pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 21, it. viri 1 Par. 23, 23. מִגְדַּל עֵדֶר n. pr. vicus in viciniâ

Bethlehem Gen. 35, 21. Mich. 4, 8.

עֵדֶר n. pr. viri 1 Par. 8, 15.

עַדְרִיאֵל n. pr. viri 1 Sam. 18, 19.

עֶדֶשׁ vel עֲדָשׁ m. undè pl. עֲדָשִׁים *lentes* quibus præsertim pauperes pascebantur Gen. 25, 34 etc. — Rad. עדשׁ vicin. arab. عَدَسَ *pavit* gregem.

עָוָא 2 Reg. 17, 24 vid. עָוָה.

עוב ut vicin. עוף *caligine tegi, involvi.* — Hiph. fut. יָעִיב *caligine teget*, metaph. *ignobilem reddidit* Thren. 2, 1. — Deriv. עֵב.

עוֹבָל n. pr. viri Gen. 10, 28, qui עֵיבָל scribitur 1 Par. 1, 22.

עוג undè fut. יָעוּג cum suff. et נ epenth. תְּעַגְּנָה; *coquere* panem, vel placentam sub cinere Eze. 4, 12. — Deriv. מָעוֹג, עֻגָה.

עוֹג n. pr. viri Num. 21, 33 etc.

עוּגָב et עֻגָב m. suff. עֻגָבִי, עֻגְבִי; *genus instrumenti musici* Gen. 4, 21. Job 21, 12 etc. Vulgat. ubiquè *organum*. LXX in Job ψαλμός, in Gen. κίθαρα; aliis est *fistula*, *sarynx*. — Rad. עָגַב.

עוד 1) ut in arab. *reverti*, dein *iterare*, hinc forsan — 2) *iterùm iterumque dicere*, *testari*, *contestari* Thren. 2, 13. — 3) ut vicin. יעד (q. v. in Niph. Hiph. Hoph.) *convenit*, *congregatus est*. Fut. cum suff. אֲעִידֵךְ Thren. 2, 13 in Chethib, sed Keri habet אַעִידֵךְ in Hiph.

Pih. עִוֵּד *circumdedit* Ps. 119, 61.

Hiph. הֵעִיד, 2 pers. הַעִידוֹת et הַעֲדוֹתָה; part. מֵעִיד; infin. absol. הָעֵד; imper. הָעֵד, plur. הָעִידוּ; fut. יָעִיד; conv. וַיָּעַד et וַיָּעֶד; 1) *testem advocavit* aliquem Jes. 8, 2 etc., hinc *contestatus est*, seq. בְּ *contra* aliquem Deut. 4, 26 etc. — 2) *testatus est*, *testificatus est* in bonam et malam partem 1 Reg. 21, 10. Job 29, 11. Indè *obsecravit*, *obtestatus est* seq. acc., בְּ pers. *aliquem* Gen. 43, 3. Ex. 19, 21 etc., it. *graviter hortatus est*, seq. בְּ, עַל pers. Thren. 2, 13 in Keri. Jer. 6, 10. Ps. 50, 7 etc., hinc *castigavit*, *corripuit* Neh. 13, 15, 21, tandem *severè injunxit*, *mandavit*, *præscripsit* 1 Sam. 8, 9 : 2 Reg. 17, 15. Neh. 9, 34. — Hoph. הוּעַד *testatum*, *denunciatum est* Ex. 21, 29.

Pihl. עִדֵּד (quod alii derivant. à עָדַד) *restituit*, *confirmavit*; f. יְעַדֵּד; part. מְעוֹדֵד; Ps. 146, 9. 147, 6. — Hithpahl. fut. conv. וַנִּתְעוֹדֵד *et statuimus nos*, *erectos nos sustinuimus* Ps. 20, 9. — Deriv. עֵד, עֵדָה, עֵדוּת, תְּעוּדָה et

עוֹד et עַד adv. suff. עוֹדִי, עוֹדְךָ, עוֹדָם, cum Nun paràg. עוֹדֶנִּי, עוֹדֶנּוּ; plur. עוֹדִים undè cum suff. עוֹדֵינוּ, עוֹדֵיהֶם; pr. inf. absol. *redeundo*, *iterando*, sed ubiquè in particul. abit; 1) *iterùm*, *denuò* Gen. 4, 25. Jud. 13, 8. — 2) *iterùm et sæpiùs*, *identidem* (*à plusieurs reprises*) Gen. 46, 29. Jer. 1, 9. Ps. 84, 5. Ruth 1, 14. — 3) *præterea*, *ampliùs*, *insuper* Gen. 7, 4. Jes. 5, 4. — 4) *ad huc* Gen. 29, 7. Num. 11. 33, it. *etiam*, *magis etiam* Prov. 9, 9. — Cum suff. *adhuc ego* (*sum* vel *eram*, prout postulat contextus), *adhuc tu*, *ille* etc. — Cum præf. בְּעוֹד, בְּעֹד *dùm adhuc* (*est*,

erat), intrà adhuc; מֵעוֹד *ex quo,* מֵעוֹדִי *ex quo sum,* מֵעוֹדְךָ *ex quo tu es.*

עוֹדֵד n. pr. viror. 2 Par. 15, 1 etc.

עָוָה pr., ut videtur, *flexit, inflexit, torsit, distorsit,* hinc trop. *perversè, pravè egit* Dan. 9, 5, seq. עַל pers. *erga aliquem* Esth 1, 16.

Niph. נַעֲוָה; part. constr. נַעֲוֵה; *distortus est* doloribus Jes. 21, 3, *incurvatus; depressus est* calamitatibus Ps. 38, 7, trop. *perversus fuit* 1 Sam. 20, 30, Prov. 12, .

Pih. עִוָּה *subvertit, evertit* Jes. 24, 1. Thren. 3, 9.

Hiph. הֶעֱוָה, 1 pers. הֶעֱוֵיתִי; inf. absol. more chald. הַעֲוֵה, cum suff. הַעֲוֹתוֹ; *pravum fecit, pervertit* jus Job 33, 27, *depravavit* viam i. e. agendi rationem Jer. 3, 21, absol. positum *pravè egit* 2 Sam. 7, 14 etc. — Deriv. עַוָּה, עָוֹן, עִוְעִים, עִי, מְעִי.

עִוָּה et עַוָּא n. pr. oppidi Assyriorum 2 Reg. 17, 24. 18, 34 etc. Nom. gent. עַוִּים 2 Reg. 17, 31; alia vid. mox in עַוִּי.

עַוָּה f. *perversio, eversio* Eze. 21, 32. — Rad. עָוָה.

עָוֹן vid. עָוֹן.

עוֹז vid. עֹז.

עוּז *confugere* conf. vicin. חוּשׁ); inf. abs. עוֹז Jes. 30, 2, al. tamen ad עָזַז referunt.

Hiph. הֵעִיז; inf. abs. et imp. הָעֵז; *fugere fecit, in tuto collocavit* aliquid Ex. 9, 19, it. *confugit, se recepit* Jes. 10, 31. Jer. 46, 6, 1,

עוּט vid. עִיט.

עַוִּי m. pl. עַוִּים 1) nom. gent. aborigines terræ Philistæorum Deut. 2, 23. Jos. 13, 3, it. incolæ oppidi עִוָּה ubi vid.—2) הָעַוִּים oppidum in tribu Benjamin Jos. 18, 23.

עֲוִיל m. undè pl. עֲוִילִים; 1) *iniquus* (rad. עָוַל) Job 16, 11. — 2) pr. *lactati,* hinc *parvuli* (rad. עוּל) Job 21, 11, et forsan, quia favet contextus, 19, 18.

עֲוִית n. pr. oppidi in finibus Edomitarum Gen. 36, 35.

עָוַל forsan ut in arab. *declinavit* præsertim *à justo.*—Pih. part. מְעַוֵּל; fut. יְעַוֵּל; *jus* alicujus *depravavit, injurius fuit* Jes. 26, 10. Ps. 71, 4. — Deriv. עֲוִיל n. 1. עַוְלָה, עוֹלָה et seq.

עַוָּל m. *injurius* Job 18, 21 etc.

עֶוֶל et עָוֶל m. suff. עַוְלוֹ; *injuria, iniquitas* Ex. 30, 20 etc.

עוּל vel עִיל *lactare* de animalibus; part. act. pl. f. עָלוֹת *lactantes* Gen. 33, 13 etc. poët. *oves* Jes. 40, 11. Ps. 78, 71. — Deriv. עֲוִיל n. 2, et

עוּל m. *lactatus,* hinc *infans, parvulus* Jes. 49, 15. 65, 20.

עַוְלָה f. et per metath. עַלְוָה; cum ה parag. עַוְלָתָה; *injuria, iniquitas* Job 6, 29 etc. בְּנֵי עַוְלָה *iniqui* 2 Sam. 3, 34, et absque בְּנֵי, concret. id. Job 24, 20. Ps. 107, 42.

עוֹלָה pro עַוְלָה vid. עֹלָה.

עוֹלָל m. pl. עוֹלָלִים; *lactatus,* hinc *puer, puerulus,* sed natu major quàm יוֹנֵק *infans,* Jer. 6, 11. Joël 2, 16. Thren. 1, 5.

עוֹלֵל m. pl. עוֹלְלִים; constr. עֹלְלֵי; id. 1 Sam. 15, 3. Jer. 6, 11 etc. — Rad. עָלַל.

עוֹלֵלוֹת vid. עֹלֵלוֹת.

עוֹלָם et עֹלָם m. suff. עוֹלָמוֹ; pl. עוֹלָמִים; constr. עוֹלְמֵי; 1) pr. *occultum, absconditum*, *hinc trop. *ignorantia* Eccl. 3, 11, ubi totius comatis sensus, utpotè simplicissimus et solus contextui aptus, is esse videtur: *Omnia pulchrè fecit* (Deus) *tempore suo; ignorantiam tamen* (גַּם q. v. pag. 136) *posuit in corde eorum* (hominum), *ità ut non assequantur* i. e. non intelligant *homines opera quæ fecit Deus à principio usquè ad finem.* * Conf. Eccl. 8, 17. — 2) spec. *tempus cujus terminus est occultus, absconditus, æternitas, perpetuitas.* Dicitur autem a) de *tempore diù præterito, antiquo* in his et aliis quibusdam id genus formulis יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי עוֹלָם *tempora antiqua;* מֵעוֹלָם *ab antiquissimis temporibus*, adeòque de tempore ante mundum conditum Prov. 8, 23; seq. לֹא, *nunquàm* Jes. 63, 19. 64,3; גְּבוּל עוֹלָם *terminus à majoribus positus;* et ità דֶּרֶךְ, אֹרַח, נְתִיבוֹת, שְׁבִילֵי ante עוֹלָם i. e. *priscorum mores, agendi ratio, pietas;* עַם עוֹלָם *homines antiqui, pridem mortui.*—b) de *tempore futuro* in his et similibus exemplis עֶבֶד עוֹלָם *servus perpetuus* i. e. non dimittendus dùm vivit. Haud rarò enim de diebus vitæ intelligendum est; passim de temporis spatio intra quod subsistit familia, populus, et intrà quod universus orbis *substiturus est;* alibi nempè in votis pro regibus, de tempore longissimo; it. de vitâ æternâ post resurrectionem, ut Dan. 12, 1; tandem de *æternitate* propriè dictâ ubi Deo tribuitur, ut Gen. 21, 33. Jes. 40, 28. Cæterùm terminum ipsum temporis quod vocabulo עוֹלָם designatur, haud obscurè in quâvis sententiâ contextus indicat. — Rad. עָלַם.

עוֹנָה f. 1) *cohabitatio maritalis, debitum conjugale;* suff. עוֹנָתָהּ Ex. 21, 10. — 2) pl. cum suff. עוֹנֹתָם *peccata eorum* Hos. 10, 10 in Keri; sed sensui isti parùm favet contextus; vid. igitur עֵינוֹתָם quod Chethib habet, in עַיִן. — Rad. עון forsan *habitavit.*

עוֹן i. e. עֹוֵן vid. עִין.

עָוֹן, rariùs עָווֹן m. constr. עֲוֹן; suff. עֲוֹנֵךְ et more chald. עֲוֹנֵכִי; pl. cum suff. עֲוֹנֶיךָ, עֲוֹנֵינוּ; pl. f. עֲוֹנוֹת, suff. עֲוֹנוֹתֵיכֶם; pr. *perversitas, pravitas*, hinc 1) *actio prava, crimen, peccatum* Gen. 4, 13 etc. *Crimen judicum* i. e. judicibus puniendum Job 31, 11; it. *crimina ferri* i. e. ferro plectenda 19, 29; *crimen finis* i. e. finem, exitium afferens Eze. 21, 30. — 2) *culpa peccando contracta* Gen. 15, 16. Ps. 31. 11 etc.; it. *res iniquè parta* Hos. 12, 9. — 3) *pœna peccati* Gen. 19, 15. Jes. 5, 18 etc.— Rad. עָוָה.

עִוְעִים pl. m. (pro עִוְעֲוִים) *vertigo*, ut optimè Vulgat. Jes. 19, 14.—Rad. עָוָה.

עוּף; præt. עָף; part. act. f. עָפָה, pl. עָפוֹת; inf. absol. עוֹף, constr. עוּף; fut. יָעוּף, cum ה parag. יָעוּפָה et יָעֻפָה; conv. וַיָּעַף, וַיָּעָף, in pausâ וַיָּעֹף; 1) *volare, avolare, advolare* pr. de avibus Prov. 26, 2, metaph.

de exercitu, navibus etc. Jes. 11, 14. 60, 8, it. *citò evanescere* Ps. 90, 10. Job 20, 8.—2) ut עָטַף *operuit, texit.* Jes. 31, 5: *sicut aves tegentes* alis pullos suos, *ità Jehova exercituum teget*, proteget *Jerusalem.* — 3) *caligine tectum esse* (collat. syr. *obvolvit*) Job 11, 17: *caligine tectus eris*, sed *sicut lux matutina evades* i. e. etsi summis oppressus fueris calamitatibus, eris auroræ exorienti similis, videlicet ad magis magisque crescentem felicitatem pervenies. — 4) ex usu syr. et collat. vicin. Hebr. עָיַף *viribus defecit, animi deliquium passus est* Jud. 4, 21: 1 Sam. 14, 28. In utroque loco fut. conv. est וַיֵּעַף ut discernatur à וַיָּעָף *et volavit.*

Pihl. part מְעוֹפֵף; infin. עוֹפֵף; fut. יְעוֹפֵף; 1) *volavit* Gen. 1, 20. Jes. 6, 2. — 2) *volitare fecit, celeriter movit, vibravit* ensem Eze. 32, 10.

Hiph. fut. תָּעִיף *volare facies* Prov. 23, 5 in Keri, ubi Chethib habet תָּעוּף. — Hithpahl. fut. יִתְעוֹפֵף *avolabit, evanescet* Hos. 9, 11.—Deriv. מוֹעָף, מָעוּף, עֵיפָה, עַפְעַפִּים et עוֹף m. collect. *volatilia, aves* Gen. 1, 21, Ps. 50, 11 etc.

עוּץ ut vicin. יָעַץ *consulere*; imp. pl. עֲצוּ Jud. 19, 30. Jes. 8, 10.

עוּץ n. pr. regionis de quâ alii aliter Gen. 10, 23. Job 1, 1 etc.

עוּק ut vicin עוּץ *premi.* — Hiph. part. מֵעִיק; fut. יָעִיק; *pressit* seq. תַּחַת *depressit* (germ. *niederdrücken*) 2, 13. — Deriv. מוֹעָקָה, עָקָה.

עוֵר undè Pih. עִוֵּר; fut. יְעַוֵּר; *cæcavit, obcæcavit* 2 Reg. 25, 7. Jer. 39, 7; trop. *corrupit* judicem Ex. 23, 8. Deut. 16, 19. — Deriv. עִוָּרוֹן, עִוֶּרֶת et

עִוֵּר m. pl. עִוְרִים; f. עִוֶּרֶת; *cæcus* Ex. 4, 11. Lev. 19, 14; metaph. *qui in ignorantiæ* vel *miseriæ tenebris* versatur Jes. 29, 18. Ps. 146, 8 etc.

עוּר undè part. act. עֵר; imp. cum ה parag. עוּרָה; fut. cum suff. et נ epenth. יְעוֹרֵנִי Job 41, 2 in Keri, ubi Chethib habet יְעִירֵנִי in Hiph.; 1) *vigilare* Cant. 5, 2. «Mal. 2, 12: עֵר וְעֹנֶה *vigilans et respondens* h. e. vivus quisque, locutio proverbialis fortassè à Levitis petita in templo vigilias agentibus (Ps. 134), quorum alter vigilat et acclamat, alter respondet. In eamdem sententiam Arabes dicunt: *nemo clamans et nemo respondens* (Vit. tim. I. p. 108 ed. Manger). » Hæc Gesenius et forsan rectè. — 2) *expergisci* è somno Jes. 51, 9. Ps. 7, 7. 44, 24. — 3) *expergefacere* Job 41, 2. — 4) ut vicin. עָרַר, עָרָה *nudum, nudatum esse.* — 5) ut vicin. כּוּר, קוּר, *fodere.*

Niph. נֵעוֹר; fut. יֵעוֹר; 1) *expergefactus est* Zach. 4, 1. Job 14, 12; trop. de vento, populo, Deo Jer. 25, 32. Joël 4, 12 (3, 17) Zach. 2, 17. — 2) *nudatus est* Hab. 3, 3.

Pihl. עוֹרֵר; infin. עָרֵר; imp. cum ה parag. עוֹרְרָה; fut. יְעוֹרֵר pl. in pausâ יְעֹרְרוּ pro יְעַרְעֲרוּ mutat. ר in ע seq. ut in כְּכָר contract. ex כִּרְכָּר (vid. A. Ewald, *Krit. Gram. Seit* 479); *expergefecit* Cant. 2, 7. 3, 5, it. *excitavit, evocavit* è latebris Job 30, 8, trop. *excitavit* lixam Prov. 10, 12,

suscitavit potentiam Ps. 80, 3. — 2) *sustulit, agitavit* hastam 2 Sam. 23, 18, flagellum Jes. 10, 26, sed. 23, 13, vid. in Pihl. עָרַר.

Hiph. הֵעִיר, הַעִירוֹתִי; part. מֵעִיר; inf. cum præf. לָעִיר pro לְהַעִיר; imp. cum ה parag. הָעִירָה; fut. יָעִיר, apoc. יָעֵר, conv. וַיָּעַר; 1) *expergefecit* Zach. 4, 1 etc., *excitavit* ad aliquid Jes. 45, 13: 1 Par. 5, 26 etc., *provocavit* Deut. 32, 11. Job 41, 2. — 2) *vigilavit* Ps. 35, 23, seq. עַל *invigilavit* alicui Job 8, 6.

Hithpahl. הִתְעֹרֵר; part. מִתְעוֹרֵר; fut. יִתְעֹרַר; 1) *experrectus fuit* Jes. 51, 17, *excitavit se* 64, 6. — Deriv. מְעָרָה, מָעוֹר et

עוֹר m. suff. עוֹרִי; pl. עוֹרוֹת; suff. עֹרֹתָם; 1) *cutis* hominis et *pellis* animalium Gen. 3, 21. Ex. 24, 30, it. *corium* Lev. 4, 11 etc. *Cutis dentium* i. e. *gingiva* Job 19, 20. Poët. *corpus, vita* Job 2, 4. 18, 13.

עורים (lege עֲוָרִים) Jes. 30, 6 in Chethib pro עֲיָרִים *asini*.

עִוָּרוֹן masc. *cæcitas* Deut. 28, 28. Zach. 12, 4. — Rad. עָוַר.

עַוֶּרֶת f. id. Lev. 22, 22.

עוּשׁ ut vicin. חוּשׁ, עוּז; imp. עוּשׁוּ *festinate* Joël 4, 11. Vulgat. *erumpite* sed LXX. Chald. et Syr. *congregemini*.

עָוַת ut vicin. עָבַת. — Pih. עִוֵּת undè cum suff. עִוְּתַנִי, עִוְּתוֹ; infin. עַוֵּת; fut. יְעַוֵּת; 1) *flexit, incurvavit* Eccl. 7, 13, trop. jus *flexit* Job 8, 33 etc., seq. acc. pers. *pervertit causam alicujus* Thren. 3, 36. *Pervertit viam alicujus* i. e. in errores et perniciem eum inducere Ps. 146, 9. — Puh. part. מְעֻוָּת *curvatum, pravum* Eccl. 1, 15. — Hithp. הִתְעַוֵּת *incurvavit se, nutavit* Eccl. 12, 3. — Deriv. עַוָּתָה.

עוּת pr. forsan ut vicin. עוּשׁ *festinare, approperare* maximè ad juvandum, hinc *succurrere, juvare* seq. dupl. acc. Jes. 50, 4. Vulg. *sustentare*.

עוּתַי n. pr. viror. Esr. 8, 14 etc.

עַוָּתָה f. *incurvatio*, trop. *oppressio*; suff. עַוָּתָתִי Thren. 3, 59. — Rad. עָוַת.

עַז m. in pausâ עָז; pl. עַזִּים; constr. עַזֵּי; f. עַזָּה; pl. עַזּוֹת; 1) adj. *fortis, validus* Num. 13. 28, *gravis, vehemens* Gen. 49, 7. Ex. 14, 21, *firmus, munitus* Num. 21, 24, *durus, sævus* Jes. 19, 4. עַז־פָּנִים *durus vultu* i. e. impudens Deut. 28, 50 etc. — 2) subst. *robur, fortitudo* Gen. 49, 3. — Rad. עָזַז.

עֵז f. pl. עִזִּים; 1) *capra* Gen. 31, 38. Lev. 3, 12. — 2) pl. עִזִּים *pili caprini* Ex. 26, 7: 1 Sam. 19, 13 etc. — Quidam volunt עֵז contract. esse ex עֵנֶז, et referunt illud ad arab. ענז *declinavit, deflexit*, collat. Virg. (in *Culice*) *capra vaga*.

עֹז m. et עוֹז; seq. Makk. עָז־; suff. עָזִּי et עֻזִּי; עָזְךָ et עֻזְּךָ; עֻזּוֹ pro eo עֻזֹּה; עוּזֵּנוּ pro עֻזֵּנוּ; עֻזָּמוֹ; 1) *robur, fortitudo, potentia* Ps. 29, 11. Job 12, 16 etc. Concr. *fortes, heroes* Jud. 5, 21. — 2) *vehementia* Ps. 68, 34. — 5) *firmitas* Jud. 9, 51. *Firmitas faciei* i. e. impudentia Eccl. 8, 1. Trop. *tutela, refugium, præsidium* Ps. 28, 8. 46, 2. 62, 8, hinc. — 4) *majestas* Hab. 3, 4. Ps. 96, 6. — 5) *laus* Ex. 15, 2.

Ps. 8, 3 etc., undè 2 Par. 30, 21 : *instrumenta laudis* i. e. laudationi Dei adhibita. — Rad. עָזַז.

עָזָא et עֲזָה n. pr. viror. 2 Sam. 6, 3, 6, 7 etc.

עֲזָאזֵל Lev. 16, 8, 10, 26, vulgò est *hircus abiens* sive qui in desertum mitttebatur; et vocabulum ipsum conflatum putatur ex עֵז et אָזַל. LXX ἀποπομπαῖος, Vulgat. *emissarius*. Sed עֵז nbiquè *capram*, non *hircum* denotat. Aliis est nomen *dæmonis;* reverà opponitur vers. 8 voci לַיהוָה; dein in libro Henoch inter angelorum lapsorum principes adnumeratur, et apud Originem (*contra Cels.*) *diabolus* appellatur.

עָזַב; part. act. עֹזֵב, cum י parag. עֹזְבִי; plur. עֹזְבִים; fut. עִזֹּבֶת; pass. עָזוּב, f. עֲזוּבָה, constr. עֲזוּבַת, plur. עֲזֻבוֹת; inf. absol. עָזוֹב, constr. עֲזֹב; suff. עָזְבֶךָ; imp. עֲזֹב, cum ה parag. עִזְבָה; f. יַעֲזֹב, suff. אֶעֱזָבֶךָ, in pausâ cum נ epenth. אֶעֱזָבֶנָּה; 1) pr. forsan ut quidam censent *relaxavit vincula*, et, *relaxatis vinculis*, *dimisit* jumentum. Ex. 23, 5 : *cùm videris asinum osoris tui sub onere suo succumbentem, cave ne deseras eum, sed vincula ejus* (asini) *relaxando relaxabis* i. e. *diligenter relaxabis;* conf. Job 10, 1 : אֶעֱזְבָה עָלַי שִׂיחִי *habenas laxabo querelæ meæ.* — 2) *reliquit* Gen. 2, 24. Jer. 25, 35, *deseruit* Jud. 2, 12. Jes. 42, 16, *commisit* Job 39, 11, et intrans. *commisit se* Ps. 49, 11. Part. עֲזוּבָה *derelictum*, *desertum* de domibus, quæ ab incolis derelictæ nunc desertæ jacent Jes, 16, 12. 17, 9.—3) *omisit*, *intermisit aliquid* Eze. 23, 8. Hos. 4, 10, *remisit* iram Ps. 37, 8, *subtraxit* aliquid Gen. 24, 27. Ruth 2, 20. — * Formula proverbialis עָצוּר וְעָזוּב ellipticè ponitur pro עָצוּר כֹּחַ וְעָזוּב כֹּחַ *potens et imbecillis* i. e. omnes omninò homines; conf. enim Dan. 10, 8, 16 : 2 Chron. 13, 20. Prætereà hæc interpretatio sola congruit cum contextu Deut. 32, 36. *

Niph. נֶעֱזַב; part. נֶעֱזָב; plur. f. נֶעֱזָבוֹת; fut. יֵעָזֵב et יֵעָזֵב; *derelictus*, *desertus est* Lev. 26, 43. Neh. 13, 11; seq. ל *commissus est alicui* Jes. 18, 6. — Puh. עֻזַּב *derelictus*, *desertus est* Jes. 32, 14. Jer. 49, 25.— Deriv. עֲזוּבָה et

עִזְבוֹן m. undè pl. cum suff. excidente Dag. עִזְבוֹנַיִךְ; pr. *traditio* quâ quis aliquid alteri *committit*, *mercatura*, *commercium*, hinc 1) *nundinæ* Eze. 17, 12, 14, 19, 22.—2) *quæstus è mercaturâ* Eze. 27, 27, 33.

עַזְבּוּק n. pr. viri Neh. 3, 16.

עַזְגָּד n. pr. viri Esr. 2, 12 etc.

עַזָּה n. pr. *Gaza* urbs Philistæorum Jos. 11, 42 etc. Nom. gent. עַזָּתִי Jud. 16, 2.

עֵזָה vid. עָזָא.

עֲזוּבָה 1) vid. rad. עָזַב. — 2) n. pr. mulierum 1 Reg. 22, 42 etc.

עָזוּז m. *fortis*, *potens* Ps. 24, 8, collect. Jes. 43, 17. — Rad. עָזַז.

עֻזּוּז m. *robur*, *vehementia* Jes. 42, 25. Ps. 78, 4. — Rad. עָזַז.

עַזּוּר et עַזּוּר n. pr. viror. Jer. 28, 1. Eze. 11, 1 etc.

עָזַז; præt. in pausâ עָז; inf. constr.

עֲזוֹז et עוֹז; imp. cum ה parag. עָזוּזָה; fut. יָעֹז, conv. וַיָּעָז; 1) *robustus, validus fuit* vel *factus est, valuit, invaluit* Jud. 3, 10. Prov. 8, 28, *fortem, potentem se præbuit* Ps. 52, 9. 68, 29. — 2) trans. seq. לְ pers. *robur addidit alicui, confirmavit eum* Eccl. 7, 19.

Hiph. הֵעֵז; f. הֵעֵזָה pro הֵעֵזָּה; seq. בְּפָנִים, פָּנִים *obfirmavit faciem, impudens fuit* Ps. 7, 13. 21, 29. — Deriv. עַז, עוֹז, עִזּוּז, עֻזּוּז, מָעוֹז.

עָזָז n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

עֲזַזְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 27, 20.

עֻזִּי n. pr. viror. Esr. 7, 4 etc.

עֲזִיאֵל vid. יַעֲזִיאֵל.

עֻזִּיאֵל n. pr. viror. Ex. 6, 18 etc. Nom. patron. עֻזִּיאֵלִי Num. 3, 27.

עֻזִּיָּה et עֻזִּיָּהוּ n. pr. 1) viri 2 Reg. 15, 13 etc., qui etiam עֲזַרְיָה et עֲזַרְיָהוּ scribitur. — 2) alior. viror. Esr. 10, 21 etc.

עֲזִיזָא n. pr. viri Esr. 10, 27.

עַזְמָוֶת n. pr. 1) viror. 2 Sam. 23, 31 etc. — 2) vcii q. v. in בֵּית pag. 93.

עָזְנִיָּה f. *aquilæ* species, vulgò *haliætus;* juxta Bochart *Valeria* Lev. 11, 13. Deut. 14, 12. LXX ἁλιαίετος, Vulgat. *aquila marina.* — Rad. עזן, nisi sit pro עָזִיָּה fem. à masc. inus. עָזִי *fortis, validus.*

עָזַק ut in arab. *fodit, fidit* agrum *rastro.* — Pih. עִזֵּק id. fut. cum suff. יְעַזְּקֵהוּ Jes. 5, 2.

עֲזֵקָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 10. Jer. 34, 7 etc.

עזר; part. act. עוֹזֵר, pl. constr. עֹזְרֵי; pass. עָזֻר; infin. constr. עֹזֶר, cum præf. לַעְזֹר et לַעְזֹר, suff. עָזְרוֹ; imp. cum suff. עָזְרֵנִי, sed pl. עִזְרֻנִי; fut. יַעֲזֹר et יַעְזֹר; pl. יַעְזְרוּ, in pausâ יַעְזֹרוּ; pr. forsan ut vicin. עָצַר, עָטַר *circumcinxit, circumclusit, circumtexit*, adeòque *tuitus est;* prætereà עֲזָרָה et חָצֵר *septum, locus septo circumdatus* ambo valent; hinc *juvit, adjuvit.* Constr. absol. vel seq. acc. לְ et עִם pers. 2 Sam. 8, 5. Jes. 30, 7. Ps. 37, 40: 1 Par. 12, 21; *Adjuvit post* (אַחֲרֵי) *aliquem,* prægn. pro: *adjuvit aliquem partes ejus sequendo* 1 Reg. 1, 7. — Part. עֹזֵר *adjutor* Job 9, 13, *socius* in bello 1 Reg. 20, 16.

Niph. נֶעֱזַר; infin. הֵעָזֵר; futur. יֵעָזֵר; *adjutus est* maximè à Deo Dan. 11, 34. Ps. 28, 7 etc. — Hiph. ut Kal; part. מַעְזֵר (forma chald. pro מַעְזִיר), undè pl. מַעְזְרִים 2 Par. 28, 23; infin. cum præf. לַעְזִיר 2 Sam. 18, 3 in Chethib, ubi Keri habet לַעְזוֹר. — Deriv. seq.

עֵזֶר m. suff. עֶזְרוֹ et pro eo עֶזְרָה; 1) *auxilium* Ex. 18, 4 etc. et sæpè concr. *auxiliator, adjutor* Ps. 33, 20 etc., *adjutrix* Gen. 2, 18, 20. — 2) n. pr. viror. Neh. 3, 19 etc.

עֶזֶר n. pr. viror. Neh. 12, 42 etc.

עַזְּר vid. עַזּוּר.

עֶזְרָא n. pr. viror. Esr. 7, 1 etc.

עֲזַרְאֵל n. pr. viror. Esr. 10, 41 etc.

עֶזְרָה constr. עֶזְרַת, cum ה parag. עֶזְרָתָה; suff. עֶזְרָתִי; 1) *auxilium* Jud. 5, 23. Jes. 10, 3 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

עֲזָרָה f. pr. *clausura, cinctura,* hinc spec. 1) *atrium* templi 2 Chron. 4, 9. 6, 13. — 2) *crepido* (*terrasse*) altaris Ezc. 43, 14, 17, 20.

עֻזִּי n. pr. viri 1 Par. 27, 26.

עַזְרִיאֵל n. pr. viror. Jer. 36,26 etc.

עַזַרְיָה et עֲזַרְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 14, 21. Jer. 43, 2 etc.

עַזְרִיקָם n. pr. viror. 1 Par. 3,23 etc.

עֶזְרַת f. *auxilium* Ps. 60. 13 etc.

עַזָּתִי vid. עזה.

עֵט m. 1) *stylus* ferreus Jer, 17, 1. Job 19, 24. — 2) *calamus* scriptorius Jer. 8, 8. Ps. 45, 2. —Rad. עוט i. q. arab. *fodit, effodit*, ut volunt.

עָטָה; inf. absol. עָטֹה; fut. יַעֲטֶה, conv. וַיַּעַט; 1) ut vicin. עָטַף *obvelavit, operuit, amicivit* Lev. 13, 45. Eze. 24, 17 etc. — 2) *amicivit, vestivit se* aliquâ re, *induit* aliquam rem, seq. acc. Part. act. עֹטֶה *indutus* 1 Sam. 28, 14; f. עֹטִיָּה *obvelata* i. e. meretrix (Conf. Gen. 38, 14, 15) Cant. 1, 7. Interpretatio Schultensii (Oper. minora. pag. 241, 242) *deficiens, deliquium animi patiens*, quam suam fecit Gesenius, nimis quæsita et levioribus argumentis innixa videtur, ut eam admittamus. Metaph. Ps. 71, 13. 104, 2 etc. it. *convolvit, involvit se* Jes. 22, 17. Jer. 43, 12. — מְעָטָה quod quibusdam est part. Puh. vid. in מָעַט. — Vocabula וַיַּעַט 1 Sam. 14, 33 et וַתַּעַט 15, 19, vid. in rad. עיט.

Hiph. הֶעֱטָה *texit* seq. dupl. acc. Ps. 84, 7, vel. עַל rei tegendæ Ps. 89, 46. — Deriv. מַעֲטֶה.

עֲטִין m. undè pl. cum suff. עֲטִינָיו Job 21, 24 forsan *latera ejus*, collat. chald. et syr ܥܛܡܐ *latus* LXX ἔγκατα, Vulgat. *viscera*, Syr. *latera*. Sed Schultens post R. Jonam et Aben Esra ex usu arab. *locus ad aquam ubi pecus procumbit;* sed prius præstat. — Rad. עטן in arab. *circa aquam procubuit pecus.*

עֲטִישָׁה f. *sternutatio;* pl. cum suff. עֲטִישׁוֹתָיו Job 41, 10.— Rad. עטשׁ ut arab. عطس *sternutavit.*

עֲטַלֵּף m. pl. עֲטַלֵּפִים; *vespertilio* Lev. 11, 19. Jes. 2, 20. — Comp. ex עטל ut in arab. (*ghatal*) *caliginosus fuit* et עָף *volans*, eliso altero ע.

עָטַף undè part. pass. pl. עֲטוּפִים et עֲטֻפִים; infin. constr. עָטֹף, fut. יַעְטֹף; 1) ut vicin. עָטָה *texit, vestivit* seq. ל Ps. 73, 6. — 2) *tectus, vestitus est, induit* seq. acc. Ps. 65, 14, *involvit se*, cum acc. in aliquâ re, tanquàm in vestimento Job 23, 9. — 3) caligine *obtectus, obvolutus est*, metaph. de animo *elanguit, viribus defecit* Jes. 57, 16. Ps. 61, 3. Part. pass. *languidus* Thren. 2, 19, *debilis, macer* Gen. 30, 42.

Niph. infin הֵעָטֵף undè cum præf. בְּהֵעָטֵף pro בְּעָטְפָה *in elanguendo, cùm elangueret* Thren 2, 11. — Hiph. infin. הַעֲטִיף *languere* vel potius forsan *debilem facere* coïtum Gen. 30, 42.—Hithp. inf. הִתְעַטֵּף; fut. יִתְעַטֵּף et יִתְעַטֵּף; *elanguit* animus Jon. 2, 8. Ps. 77, 4 etc — Deriv. מַעֲטָפָה.

עָטַר undè part. act. pl. עֹטְרִים; fut. cum suff. et נ epenthet. תַּעְטְרֵנוּ; ut vicin. כָּתַר *circumdedit* tùm hostili animo 1 Sam. 23, 6, tùm defendendi causâ, seq. dupl. accus. Ps. 5, 13.

Pih. עִטֵּר; part. cum suff. Chald. מְעַטְּרֵכִי; fut. יְעַטֵּר; *cinxit coronâ*

sequent. dupl. accus. Ps. 8, 6 etc., seq. לְ person. Cant. 3, 11. — Hiph. part. fem. מַעֲטִירָה *coronans* Tyrus i. e. diademata distribuens, de Cyro intellige Jes. 23, 8. — Indè.

עֲטָרָה f. constr. עֲטֶרֶת; pl. עֲטָרוֹת; 1) *corona* regia 2 Sam. 12, 30 etc., convivalis Jes. 28, 1. sæpius trop. pro dignitate, potentiâ, ornamento usurpatur Job 19, 9. Prov. 12, 4 etc.—2) n. pr. mul. 1 Chon. 2, 26.

עֲטָרוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad Num. 32, 3. — 2) alius in tribu Ephraïm Jos. 16, 7, quod et אַטְרוֹת־אַדָּר 16, 5. 18, 13. — 2) עַטְרוֹת בֵּית יוֹאָב opp. in tribu Judâ 1 Par. 2, 54. — 4) עַטְרוֹת שׁוֹפָן opp. in tribu Gad Num. 32, 35.

עַי et cum art. הָעַי it. עַיָּא, עַיָּה, עַיָּת n. pr. urbis in tribu Ephraïm Gen. 12, 8. Jes. 10, 28 etc.

עִי (pro עֱוִי) m. pl. עִיִּים et עִיִּין; constr. עִיֵּי; 1) *rudera, ruinæ* Jer. 26, 18. Ps. 79, 1 etc.—2) עִיִּים Num. 33, 45 et pleniùs עִיֵּי הָעֲבָרִים pars montis *Abarim* Num. 21, 11. 33, 44. —3) עִיִּים oppid. tribûs Judæ Jos. 15, 29. — Rad. עָוָה.

עַיָּא vid. עַי.

עִיב vid. עוּב.

עֵיבָל n. pr. 1) viror. Gen. 36, 23 etc. — 2) montis in tribu Ephraïm Deut. 11, 29 etc.

עַיָּה vid. עַי.

עִיּוֹן n. pr. urbis munitæ in tribu Nephtali 1 Reg. 15, 20 etc.

עִיּוֹת f. 1 Par. 1, 46 in Chethib pro עֲוִית q. v.

עִיט fut conv. וַיָּעַט et pro eo וַיַּעַט (ut. וַתַּחַשׁ pro וַתָּחַשׁ et יַחַד pro יָחַד, יָחֵד); *invehere, vehementiùs irruere* (conf. vicin. עוּשׁ, עוּת), et ut in syr. et arab. *indignare* in aliq. seq. אֶל 1 Sam. 14, 32 in Keri. 15, 19, seq. בְּ 25, 14. — Indè

עַיִט m. constr. עֵיט; 1) *fera rapax* Jer. 12, 9, imprimis — 2) *avis rapax* Jes. 46, 11. Job 28, 7; collect. *aves rapaces* Gen. 15, 11. Jes. 18, 6. Eze. 39, 4.

עֵיטָם n. pr. oppidi in tribu Judâ 1 Par. 4, 3 etc., it. rupis vicinæ Jud. 15, 8, 11.

עִיִּים, עִיֵּי הָעֲבָרִים vid. עִי.

עֵילוֹם m. ut עוֹלָם, 2 Par. 33, 7.

עִילַי n. pr. viri 1 Par. 11, 29.

עֵילָם n. pr. *Elymaïs* regio ad sinum maris persici Gen. 10, 22. Jes. 11, 11 etc.

עֲיָם m. *vehementia*; præf. בַּעְיָם Jes. 11, 15. — Rad. עוּם.

עַיִן f. semel m. Cant. 4, 9 in Chethib; constr. עֵין, cum ה parag. עַיְנָה; suff. עֵינוֹ; dual. עֵינַיִם; constr. עֵינֵי sed עֵנֵי Jes. 3, 8; suff. עֵינֵיכֶם, עֵינָיו et עֵינֵיהוּ; pl. עֲיָנוֹת; constr. עֵינוֹת; suff. עֵינֹתָם; 1) *oculus* Gen. 23, 11. Ex. 21, 24 etc.; poët. de *bullâ* vini ferventis Prov. 23, 31. et meton. de oculorum *obtutu* Cant. 4, 9 in Chethib. etc. Zach. 9, 1: לַיהוָה עֵין אָדָם *Jehovæ est oculus hominis* i.e. in hominem defixus (conf. ad sententiam 4; 10. Jer. 32, 19) al. *oculus hominis ad Jehovam* conversus erit, sed invito contextu. Cæteræ loquendi formulæ intellectu sunt per-

faciles, idcircò eas prætermittimus. — 2) *facies, vultus* (*visage*); sed vel unum certum hujus significatûs exemplum desideratur, quamquàm significationes tropicas ab eo dimanantes habemus in : a) *superficies* Ex. 10, 5, 15 etc. —b) *species*, *forma* Lev. 13, 5. Eze. 1, 4 etc.— Verba בְּאַסְרָם לְשָׁתֵי עֵינֵתָם Hos. 10, 10 lubenter cum Maurero interpretor : *alligantes eos duobus lapidibus suis molaribus ;* collat. Talmud. בַּת עֵינָא *foramen lapidis molaris per quod transit frumentum ;* pr. tamen *filia oculi*. Al. aliter, sed sensus ille solus est facilis et aptus. — 3) *fons* Gen. 16, 7. Ex. 15, 27 etc. Hinc — 4) n. pr. forsan oppidi in Palæstinâ boreali Num. 34. 11 et alterius in tribu Judâ, Simeonitis dati Jos. 15, 32 etc. Plura alia sunt oppidorum, fontium, vicorumque nomina pr., ut עֵין גֶּדִי, n. pr. vicus in tribu Judâ, Jos. 15, 62 etc. עֵין גַּנִּים oppid. Jos. 15, 34. 19, 21. עֵין־דּוֹר oppid. Massanitar. Jos. 17, 11. עֵין־חַדָּה oppid. in tribu Issachar, Jos. 19, 21. עֵין־חָצוֹר in Nephtali, Jos. 19, 37. עֵין־חָרוֹד fons, Jud. 7, 1. עֵין־מִשְׁפָּט alio nomine קָדֵשׁ, fons, Gen. 14, 7. עֵין־עֻגְלַיִם oppid. Moabit. Eze. 47, 10. עֵין־רֹגֵל fons, Jos. 18, 16. 2 Sam. 17, 17. עֵין־רִמּוֹן oppid. in tribu Judâ, Num. 34, 11. עֵין־שֶׁמֶשׁ oppid. in finibus Judæ, Jos. 15, 7. עֵין־תַּנִּין fons, Neh. 2, 13. עֵין־תַּפּוּחַ oppid. in tribu Manasse, Jos. 17, 7. — Indè.

עַיִן vel עָיִן *oculans, oculis observans*, nocendi causâ 1 Sam. 18, 9, in Keri, ubi Chethib habet עָיִן.

עֵינַיִם et עֵינָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Gen. 38, 21. Jos. 14, 34.

עֵינָן n. pr. viri Num. 1, 15.

עָיַף *languit, viribus defecit* Jer. 4, 31 (conf. vicin. עוּף, יָעַף et עָטַף, עָלַף). Sed. וַיַּעַף vid. in עוּף. —Indè

עָיֵף m. pl. עֲיֵפִים ; f. עֲיֵפָה ; *fessus, lassus* Gen. 25, 29 etc.; metaph de terrâ *sitiente, aridâ* Jes. 32, 2. Ps. 143, 6.

עֲיָפָה f. cum ה parag. עֲפָתָה ; 1) *obscuritas, caligo* Amos 4, 13. Job 10, 22. — 2) n. pr. viror. mul. et gentis Gen. 25, 4. Jes. 60, 6 : 1 Par. 1. 33 etc. — Rad. עוּף.

עִיפִי n. pr. viri Jer. 40, 8 in Keri, ubi Chethib habet עוֹפַי.

עַיִר m. suff. עִירָהּ ; pl. עֲיָרִים ; pr. *pullus asini, asellus*, sed passim intelligitur adultus Gen. 49, 11. Zach. 9, 9 etc. — Rad. עִיר.

עִיר *fervere, æstuare* (conf. vicin. עוּר). Hos. 7, 4 : מֵעִיר al. *excitans ;* al. *vigilans* scil. pistor. part. Hiph. à עוּר ; al. *à cale faciendo*, infin. pro Hiph. הָעִיר cum præf. מִ pro מִן ; al. *fervere, æstuare* scil. furnus ; undè totius versiculi sensus est : *Omnes illi sunt mœchi ut furnus ardens* i. e. incensus *à pistore ; desinit* furnus *fervere indè à depsendo massam usquè ad fermentationem ejus* i. e. continuò fervet nec desinit fervere nisi per exiguum tempus quod interest inter depsendum et fermentationem ; nam furnus pistoris quovis mane incenditur, et qui mane (vers. 6) accenditur furnus per totum diem calidus manet, ità ut defrigescat sub illud demùm tempus, quo novam massam parat

pistor, maneatque refrigeratus ab illo ferè tempore usquè ad fermentationem, ubi ligna denuò solent incendi. Sic igitur isti homines perpetuò deorum commenticiorum studio flagrare, nec nisi per breve tempus, aliis distenti occupationibus illo desistere hîc dicuntur, ut, quemadmodùm prius hemistichium vehementissimum idolorum studium pingit, posterius ejusdem studii pingat perpetuitatem. Hæc Maurer, quæ mihi satis placent. — Deriv. עָר, עַיִר et

עִיר f. cum ה locali עִירָה; suff. עִירוֹ; pl. Jud. 10, 4 עֲיָרִים, alibi עָרִים à sing. עָר; 1) *urbs*, *civitas* Gen. 4, 14 etc. *Urbs alicujus* i. e. *patria ejus* Jud. 8, 27, vel *urbs in quâ quis habitat* Deut. 19, 12. Jos. 20. 6. *Urbs regis* i. e. *regia* (*résidence royale*) Gen. 36, 35, 39. *Urbs Dei*, *sanctitatis*, *Judææ* i, e. *Jerusalem* Jes. 52, 1 etc. Eccl. 10, 15 : *Labor stulti defatigat eum, quia nescit ire ad urbem* i. e. qui rectam rei agendæ rationem ignorat, inani se labore fatigat, veluti qui urbem aliquam aditurus, si viam rectam ignoret, per dispendia viarum iter faciens, incassùm sese fatigat; quippè qui rectam viam si tenuisset exiguo labore et tempore in urbem pervenire potuisset. Neque audiendi sunt qui ex usu arab. nomen עִיר *turbam hominum* explicant. — 2) *fervor iræ*, *ira*, ut flagitat contextus Hos. 11, 9 et forsan Ps. 73, 20. — 3) *pavor*, LXX τρόμος Jer. 15, 18. — 4) n. pr. a) viri 1 Par. 7, 12, pro quo עִירִי vers. 7. — b) urbium ut עִיר הַמֶּלַח in deserto Judâ propè mare salsum Jes. 16, 62. נַחַשׁ־ in tribu Judâ 1 Par. 4, 12. שֶׁמֶשׁ־ in tribu Dan Jos. 19, 41. הַתְּמָרִים־ *Jericho* Deut. 34, 3 etc. הַהֶרֶס־ vid. חֶרֶס.

עִירָא nom. pr. viror. 2 Sam. 20, 26 etc.

עִירָד n. pr. viri Gen. 4, 18.

עִירוּ n. pr. viri 1 Chron. 4, 15.

עִירִי vid. עִיר n. 4.

עִירָם n. pr. viri Gen. 36, 43.

עֵירֹם et עֵרֹם m. pl. עֵירֻמִּים; 1) *nudus* Gen 3, 7. — 2) *nuditas* Deut. 28, 45 etc.

עַיִשׁ Job 38, 32, vid. עָשׁ.

עַיִת n. pr. ut עַי.

עַכְבּוֹר nom. pr. viror. Gen. 36, 38 etc.

עַכָּבִישׁ m. *aranea* Jes. 59, 5. Job 8, 14. — Conf. arab. عَبَشَ *texuit* aranea, et عَكِبَ *agilis*, *celer*.

עַכְבָּר m. pl. constr. עַכְבְּרֵי; *mus* maximè agrestis animalibus immundis adnumeratus Lev. 11, 29 : 1 Sam. 6, 4 etc. Sed Jes. 66, 17, animal esculentum cuniculo simile esse videtur. Conf. quæ dixi in *Introd. hist. et crit etc. tom.* II, ARCHEOL. BIBL. *pag.* 116. — Compos. juxtà Bochartum ex chald. עכל *consumpsit* et בַּר *ager*, vel, ut mavult Gesenius, בַּר *frumentum*.

עַכּוֹ n. pr. urbis et portûs in tribu Aser Jud. 1, 31.

עָכוֹר n. pr. vallis haud procul à Jericho Jos. 15, 7 etc.

עָכָן n. pr. viri Jos. 7, 1. 22, 20, qui et עָכָר 1 Par. 2, 7.

עֶכֶס m. *compes* Prov. 7, 22; pl. עֲכָסִים *periscelides* feminarum Jes. 3, 18; ornamentum forsan tinniens,

quo mulieres in Oriente pedum talos ornant, ad aspectum virorum in se convertendum. — Indè denom.

Pih. עִכֵּס *periscelidibus istius modi ornavit se* mulier; fut. pl. f. תְּעַכַּסְנָה Jes. 3, 16.

עַכְסָה n. pr. mul. Jos. 13, 16 etc.

עָכַר; part act. עֹכֵר; pl. עֹכְרִים undè cum suff. עֹכְרַי; fut. יַעְכֹּר undè cum suff. יַעְכְּרֶךָּ; *turbavit, perturbavit, afflixit* aliquem Gen. 34, 11. Jud. 11. 35 etc.

Niph. part. נֶעְכָּר *commotus, excitatus* dolor Ps. 39, 3; f. נֶעְכֶּרֶת pr. *conturbatum*, hinc *conturbatio, perturbatio* Prov. 15, 6.

עָכָר n. pr. vid. עָכָן.

עָכְרָן n. pr. viri Num. 1, 13.

עַכְשׁוּב m. *aspis* Ps. 140, 4. — Rad. quadr. עכשב; conf. arab. عَكَشَ *retrorsùm flexit per circulos et gyros*, veluti serpens, cùm, capite ad caudam obverso, in spiram se colligit.

עַל et עָל; constr. עַל q. v. mox infrà; 1) pr. *summitas, pars supera* rei, hinc concr. *summus, supremus, altissimus* Hos. 11, 7; præmisso לֹא *non-summus*, collect. de idolis Hos. 7, 16; conf. לֹא אֱלֹהִים Jer. 5, 7. — 2) adv. *in altum, sursùm* 2 Sam. 23, 1. מֵעָל *desuper* Gen. 27, 39. 49, 25, it. *suprà* Ps. 50, 4. — Rad. עָלָה.

עַל constr. vocis עָל præcedentis; pl. constr. עֲלֵי; suff. עָלַי, עָלֶיךָ, עָלָיו, עָלֶיהָ, עָלֵינוּ, עֲלֵיכֶם, עֲלֵיהֶם, עֲלֵיהֶן, poët. עָלֵימוֹ; præpos. quæ pr. significat 1) *super* (*sur, au-dessus de*) Gen. 1, 20. Job 18, 6. Ex hâc autem primariâ signif. aliæ infinito ferè numero dimanant, quæ facillimè unoquoque loco dijudicantur. Has tantùm exponere sufficit. — 2) *in* sive cum ablat. Gen. 24, 30. Jes. 32, 13. Job 20, 11, sive cum accus. Jud. 7, 6. Jer. 5, 12. Hùc generatim pertinent exempla ubi עַל pro אֶל ponitur. — 3) *juxta, prope* Gen. 24, 13. Ex. 18, 13. — 4. *circum, circa* Jud. 9, 49, it. *versus* Ex. 9, 22. Jes. 17, 7. — 5) plures habet translatas signif.; notat enim a) officium: עָלַי *super me est, mihi incumbuit* 2 Sam. 18, 11. Prov. 7, 14. — b) potestatem, imperium *in* aliq. 1 Sam. 15, 17. Ps. 47, 9. — c) causam et rationem *propter* quam aliquid fit 1 Sam. 4, 13. Ruth 4, 19; hinc post verba gaudendi, lugendi, audiendi, dicendi, verti potest *de* Gen. 42, 15. Amos 6, 6. Job 27, 10 etc.; *pro* Deut. 24, 16. Esth. 7, 7. — d) animi conversionem *in, erga, contra* aliq. Gen. 19, 16. Jer. 11, 19. Prov. 17, 4. — e) normam *ad, secundum* quam aliquid exigitur Ex. 17, 1. Ps. 110, 4. — f) accessionem, societatem, communionem, *una, cum* (*avec*) Gen. 32, 12. Jer. 4, 20. — g) excessum, *supra, magis quàm* Gen. 48, 22. Job 23, 2, *ultrà* de tempore Lev. 15, 25, *præter* Gen. 28, 9. 31, 50. — Seq. infin. *quamvis, etsi* Job 10, 7, *propterea quòd, quia* Ex. 17, 7. Amos 1, 3. — 6) ut עַל כִּי, עַל אֲשֶׁר *quamquàm* Job 16, 17. 34, 6, *propterea quòd, quia* Gen. 31, 20. Ps. 119, 36. Esr. 3, 11. — Componitur cum aliis particulis כְּעַל pr. *sicut secundùm* Jes. 59, 18. 63, 7; מֵעַל *desuper* Gen. 24, 46. Jer. 36, 11, *ab, ex, à latere, ex vicinià* alicujus, pr. *de*

juxta, de propè (*d'auprès de*) Gen. 17, 22 : 2 Sam. 19, 10. Jes. 7, 17, et simpl. *juxta, propè* Jer. 36, 21. Esth. 3, 1, it. *supra, super* Eccl. 5, 7. Neh. 3, 28; מֵעַל לְ *supra, super* Gen. 1, 7. Neh. 12, 37, *juxta, propè* 2 Par. 26, 19.

עַל et עוֹל (Jer. 5, 5) m. suff. עֻלּוֹ; *jugum* quod jumentis imponitur Num. 19, 2. Deut. 21, 3, sæpiùs trop. 1 Sam. 6, 7. Jes. 9, 3 etc. — Rad. עָלַל.

עֶלְאָא n. pr. viri 1 Chron. 7, 39.

עֹלֵג m. *balbus, balbutiens*, pl. עֹלְגִים Jes. 32, 4.

עָלָה; part. act. עֹלֶה, pl. עֹלִים, f. עֹלָה, pl. עֹלוֹת; inf. absol. עָלֹה, constr. עֲלוֹת; imp. עֲלֵה, f. עֲלִי; fut. יַעֲלֶה, apoc. יַעַל, pl. f. תַּעֶלֶינָה et תַּעֶלֶנָּה; 1) *scandit, ascendit*, seq. עַל, בְּ, לְ, אֶל, et acc. loci quorsùm ascenditur Gen. 49, 4 etc. Frequenter *ivit* ex depressiori regione in editiorem, special. Judæam ex Ægypto, ex Assyriâ, ex Babyloniâ etc. Gen. 13, 1. Jes. 36, 1 etc.; dicitur etiam de iis qui sacrarium, urbem, desertum petunt, et qui principem judicesve adeunt Ex. 34, 24. Jud. 8, 8 etc.; nec non de rebus inanimat. ut de fumo, vapore, aurorâ, irâ, plantis progerminantibus et crescentibus, viâ sursùm tendenti etc. Gen. 2, 6. Ps 18, 9 etc. It. de veste quæ induitur Lev. 19, 19, de novaculâ quæ capiti admovetur Jud. 16, 17, de fasciâ quæ vulneri applicatur.—Per hypallagen, ut verba eundi, descendendi, fluendi ad ea transfertur in quibus aliquid ascendit. Prov. 24, 31 : *En! ascendit totus ille* (*ager*) *spinas* i. e. in spinas abit. Jes. 5, 6. 34, 13. Amos 8, 8. 9, 5. — 2) trop. a) *invaluit, incrementum cœpit* 1 Reg. 28, 42. Ps. 74, 23, seq. עַל *superavit* Deut. 28, 43. Prov. 31, 29. — b) *ablatus est, evanuit* Job 5, 26 etc. — c) *non relatus est* in tabulas 1 Par. 27, 24. — d) adjecto עַל לֵב *in mentem venit* Jes. 65, 17 etc.

Niph. נֶעֱלָה; infin. הֵעָלוֹת; fut. יֵעָלֶה, pl. conv. וַתֵּעָלוּ Eze. 36, 3 alii ad יעל, alii ad עלל (ad formam יִסַּב) referunt; 1) *elevatus, exaltatus est* de Deo Ps. 47, 10 etc.—2) *ascendere factus est* e Babyloniâ in Judæam Esr. 1, 11. — 3) *sublatus discessit* Eze. 9, 3, et generatim *discessit, abiit* 2 Sam. 2, 27. — 4) *abire coactus est* Num. 16, 24 etc.

Hiph. הֶעֱלָה, sed Hab. 1, 15 הֶעֱלָה, f. הַעֲלָתָה; 2 pers. הֶעֱלִית et הֶעֱלִית, cum præf. וְהַעֲלִית et וְהַעֲלִית; part. מַעֲלֶה, constr. מַעֲלֵה, plur. מַעֲלִים, constr. מַעֲלֵי, fem. מַעֲלָה, constr. מַעֲלַת; inf. הַעֲלוֹת et termin. chald. הַעֲלֵה; imp. הַעֲלֵה, apoc. הַעַל; fut. יַעֲלֶה, conv. וַיַּעַל; 1) *ascendere fecit* Gen. 37, 28, *sursùm tulit* 1 Sam. 2, 19, *imposuit* Ex. 25, 37, spec. altari sacrificium, *obtulit* Lev. 14, 20. — 2) *sustulit* Ps. 102, 25. — 3) *retulit* in tabulas 1 Reg. 9, 21. — 4) *obduxit, induxit* 1 Reg. 10, 17.

Hoph. הָעֲלָה pro הָעֳלָה; *abductus est* Nah. 2, 8; *oblatum est* sacrificium Jud. 6, 28; *relatus est* in tabulas 2 Par. 20, 34.

Hithp. fut. apoc. יִתְעַל pro יִתְעַלֶּה *extollat se* Jer. 51, 3. — Deriv. עָל, עַל, עֹלָה, עֳלִי, עֵלִי, עֶלְיוֹן, מַעַל, מַעַל, מַעֲלֶה, מַעֲלָה, תְּעָלָה et

עָלֶה m. constr. עֲלֵה; suff. עָלֵהוּ; pl. constr. עֲלֵי; suff. f. עָלֶיהָ et עָלֶהָ; *folium* Gen. 3, 7 etc., collect. *folia* Jes. 2, 30. Ps. 1, 3.

עֹלָה f. *ascensus, gradus;* pl. cum suff. עֹלוֹתָו Eze. 40, 26.—Rad. עָלָה.

עֹלָה et עוֹלָה f. (contract. pro עַוְלָה); constr. עוֹלַת; cum ה parag. עֹלָתָה; suff. עוֹלָתְךָ, in pausâ עֹלָתֶךָ; plur. עֹלוֹת; * pr. 1) *injuria, damnum injustum* quod alicui infertur (à rad. עָוַל) Job 5, 16. Ps. 58, 3. 64, 7, indè — 2) *sacrificium pro injuriâ expiandâ* oblatum (conf. אָשָׁם et חַטָּאת) Ex. 29, 18. Lev. 1, 3 etc.; hinc passim intelligi potest de *sacrificio piaculari* in genere et special. de *holocausto*, cùm in עֹלָה tota victima igne consumenda esset; hoc tantùm ultimo vel penultimo sensu adhibetur Gen. 8, 20. 22, 3, 6. — Vulgò עֹלָה deducunt à rad. עָלָה et primariam vim ipsi tribuunt *quod ascendit in altare;* sed vide quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç.*, etc. Exode, p. 201.*

עַלְוָה f. 1) per metathes. pro עַוְלָה *injuria, injustitia* Hos. 10, 9. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 40 et 1 Par. 1, 51 in Keri ubi Chethib habet עַלְיָה.

עֲלוּמִים pl. m. *juventus, ætas juvenilis* Ps. 89, 46. Job 33, 25, poët. *robur juvenile* Job 20, 11; sed Jes. 54, 4 de *juventute* populi Judæi; conf. Jer. 3, 24, 25. 31, 19. Eze. 16, 60; al. de *virginitate* intelligunt; satis aptè ad contextum. — Rad. עָלַם.

עַלְוָן et עַלְיָן n. pr. viri Gen. 36, 23: 1 Par. 1, 40.

עֲלוּקָה f. *hirudo* Prov. 30, 15. — Rad. עלק in arab. *adhæsit.*

עָלַז undè inf. constr. עֲלוֹז; imp. f. עָלְזִי, pl. עִלְזוּ; fut. יַעֲלֹז; ut vicin. עָלַס, עָלַץ *exsultavit* præ gaudio 2 Sam. 1, 20 etc., seq. בְּ *de* aliquâ re Hab. 3, 18 etc. Passim *insolenter exsultavit, extulit se* Jes. 23, 12. Ps. 94, 3. Metaph. de agris Ps. 96, 12.— Deriv. עַלִּיז et

עָלֵי m. *exsultns* Jes. 5, 14.

עֲלָטָה f. *caligo densa* Gen. 15, 17 etc. — Rad: עלט in arab. (ghalidh) *crassus, spissus fuit.*

עֵלִי n. pr. viri 1 Sam. 1, 3.

עֱלִי m. *pistillum mortarii* Prov. 27, 22. — Rad. עָלָה.

עִלִּי m. undè f. עִלִּית, pl. עִלִּיּוֹת; *superior* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. Rad. עָלָה.

עַלְיָה vid. עַלְוָה.

עֶלְיָה f. constr. עֲלִיַּת; suff. עֲלִיָּתוֹ; plur. עֲלִיּוֹת; 1) *cubiculum superius* ὑπερῷον Jud. 3, 23 etc. Metaph. de cœlo Ps. 104, 3, 13. — 2) *ascensus*, via strata quâ in templum ascendebant 2 Par. 9, 4. —Rad. עָלָה.

עֶלְיוֹן m. f. עֶלְיוֹנָה; pl. עֶלְיוֹנוֹת; 1) *superior* Gen. 40, 17: 2 Reg. 18, 17 etc., *in loco edito positus* 1 Reg. 9, 8. — 2) *supremus, summus, altissimus* de Deo Gen. 14, 18. Ps. 9, 3 etc. — Rad. עָלָה.

עַלִּיז m. undè plur. עַלִּיזִים; constr. עַלִּיזֵי; f. עַלִּיזָה; *exsultans, lætus* Jes. 24, 8, *insolenter exsultans* Jes. 13, 3. Soph. 2, 15 etc. — Rad. עָלַז.

עֲלִיל m. vulgò *catinus*, sed forsan *officina* Ps. 12. 7. — Rad. עָלַל.

עֲלִילָה f. pl. עֲלִילוֹת et עֲלֵלוֹת; *facinus* tàm in bonam quàm in malam partem Deut. 22, 14 : 1 Sam. 2, 3. Ps. 9, 12 etc. — Rad. עָלַל.

עֲלִילִיָּה f. *facinus egregium, præclarè factum* Dei Jer. 32, 19.—Rad. עָלַל.

עַלְיָן vid. עֶלְיוֹן.

עֲלִיצוּת f. *exsultatio;* suff. עֲלִיצָתָם Hab. 3, 14. — Rad. עָלַץ.

עָלַל 1) ut in chald. et syriac. *ingressus est, intravit.* — 2) forsan *religavit, revinxit.* — 3) *fecit, patravit facinus*, spec. *malè egit.* — 4) *racematus est*, collat. arab. in 2ª conjug. *fructus iterùm iterùmque carpsit.* — 5) ut vicin. עוּל, *lactavit*, non autem, ut leviori fundamento vult Gesenius, *animum explevit vexando* aliquem, undè *petulans fuit.*

Pohel præt. et imp. עוֹלֵל, fut. יְעוֹלֵל; 1) *ingredi fecit*, seq. בְּ *immisit, indidit* Job 16, 15. — 2) *malè affecit*, seq. לְ pers. *aliquem* Thren. 1, 22. 2, 20. 3, 51. — 3) *racematus est* Lev. 19, 10. Deut. 24, 21, metaph. Jer. 6, 9. — 4) part. מְעוֹלֵל pr. *lactens*, hinc, *parvulus, puer*, ut עוֹלֵל et עוֹלָל, Jes. 3, 12. — Pohal עוֹלַל *immissus, illatus est* Thren. 1, 12.

Hithpah. הִתְעַלֵּל; fut. יִתְעַלֵּל; 1) *egit, se gessit*, seq. בְּ pers. *erga, aliquem* Ex. 10, 2 : 1 Sam. 6, 6, spec. *malè affecit, tractavit* Num. 22, 29 etc. et ità Jud. 19, 25, vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* Exode pag. 74, 75. — Hithpoh. inf. הִתְעוֹלֵל *patrare* Ps. 141, 4. — Deriv. עוֹלֵל, עוֹלָל, עֲלִיל, עֲלִילָה, עֲלִילִיָּה, מַעֲלָל, תַּעֲלוּל et עוֹלֵלוֹת et עוֹלָלוֹת pl. fem. constr. עוֹלְלוֹת *racemationes* Jud. 8, 2. Jes. 17, 6 etc.

עָלַם *abscondit, occultavit;* part. pass. cum suff. עֲלֻמֵנוּ *occultum nostrum* scil. peccatum Ps. 90, 8.

Niph. נֶעְלַם; part. נֶעְלָם, f. נַעֲלָמָה; *absconditus fuit, latuit* Nah. 3, 11, seq. מִן vel מִפְּנֵי ejus quem res latet Lev. 5, 2. Num. 5, 13. Partic. plur. נַעֲלָמִים *tecti* i. e. *astuti* homines Ps. 26. 4.

Hiph. הֶעְלִים, sed pl. הֶעֱלִימוּ; part. מַעְלִים; inf. absol. הַעְלֵם; fut. יַעְלִים, apocop. יַעְלֵם; 1) *abscondit, abdidit*, seq. מִן alicui 2 Reg. 4, 27. *Oculos abdidit* i. e *avertit*, proindèque *neglexit* aliquem Jes. 1, 15. Prov. 28, 27, vel *connivit* in aliquâ re, seq. מִן Lev. 20, 4, seq. בְּ 1 Sam. 12, 3, item omissâ voce *oculos*, Ps. 10, 1. *Aurem abdidit* i. e. *audire noluit* Thren. 3, 56. — 2) trop. *obscuravit* aliquid verbis Job 42, 3.

Hithpah. הִתְעַלֵּם; inf. הִתְעַלֵּם; fut. יִתְעַלֵּם, apoc. יִתְעַלֵּם; *abscondit se* Job 6, 16, seq. מִן *avertit se, neglexit* Deut 22, 1 etc. — Deriv. תַּעֲלֻמָה, עֲלוּמִים, עוֹלָם et seq.

עֶלֶם m. in pausâ עָלֶם; *adolescens virginitatem professus, illibatus*, pr. *absconditus* i. e. à mundo et conjugio alienus 1 Sam. 17, 56. 20, 22. Apud Hebræos haud secus atque alios antiquitatis populos, in festis instituebantur chori puellarum tantummodò et adolescentium, qui castita-

tem voverant; sed vid. vocabulum sequent.

עַלְמָה f. pl. עֲלָמוֹת; *virgo juvenis et intacta quæ castitatis virtutem*, ut dicimus, *non violavit*, pr. adhuc domi *latitans* (sic apud Arab. בַּתַל *separavit, segregavit* et בְּתוּל *virgo pura, à mundo et conjugio aliena*) Gen. 24, 43. Ex. 2, 8. Jes. 7, 14. Ps. 68, 26. Prov. 30, 19. Cant. 1, 3. 6, 8. Differt à בְּתוּלָה *virgo* sive *juvenis*, sive *ætate provecta; femina quæ virginitatem physicam* seu *virginitatis signa* (*l'hymen*) *servavit integra*. Digna sunt ut legantur quæ de his fusè et eruditè disputavit D. Drach in *Troisième lettre d'un rabbin converti, etc. Rome* 1833. Neque audiendi sunt, qui, invitis omninò tàm critices quàm philologiæ legibus, Hebr. עַלְמָה, עֶלֶם, עָלַם conferunt cum arab. عَلَمَ (ghalim) *pubes fuit et coeundi cupidus*, عُلَامٌ (gholam) *juvenis pubes* et عُلَامَةٌ (gholamaht) *puella nubilis et viro matura*.—עַל עֲלָמוֹת Ps. 46, 1 : 1 Chron. 15, 20 al. est *more virginum* i. e. voce virgineâ acutâ (*soprano*), al. genus instrumenti musici, al. initium carminis.

עַלְמוֹן n. pr. oppid. in tribu Benjamin Jos. 21, 18, quod et עַלְמֹת 1 Par. 6, 45; sed עַלְמוֹן דִּבְלָתָיְמָה statio Israëlitar. in deserto Num. 33, 46.

עַלְמוּת f. 1) forsan ut עַל עֲלָמוֹת (q. v. in עַלְמָה) Ps. 9, 1.—2) *æternitas, in perpetuum*, flagitante contextu Ps. 48, 15. LXX et Vulgat. *in sæcula*, quasi legissent עָלְמוֹת. Multi cod. et editi libri habent עַל מוֹת *usque ad mortem* i. e. *perpetuò*; quod satis placet.

עַלְמֹת nom. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

עַלְמֹת vid. עַלְמוֹן.

עָלַס ut vicin. עָלַז et עָלַץ *exsultavit*; fut. יַעֲלֹס Job 20, 18.—Niph. part. f. נֶעֱלָסָה *exsultabunda, alacriter se agitans* Job 39, 13. — Hithp. fut. cum ה parag. נִתְעַלְסָה *ad exsultationem nos dabimus* Prov. 7, 18.

עָלַע ut לוּעַ. — Pih. fut. יְעַלְּעוּ *sorbebunt* Job 39, 30 (33).

עָלַף ut in arab. (ghalaf) *texit, obvolvit*. Indè Puh. עֻלַּף; part. fem. מְעֻלָּפֶת; *tectus est* Cant. 5, 14, metaph. *animo defecit, deliquium animi passus est* (conf. עָטַף) Jes. 51, 20.

Hithp. הִתְעַלֵּף undè fut. יִתְעַלָּף; *texit, obvolvit se* Gen. 38, 14, metaph. *viribus defecit* Amos 8, 13. Jon. 4, 8. — Indè

עֶלֶף m. *languens* Eze. 31, 15.

עָלַץ; infin. constr. עֲלֹץ; f. יַעֲלֵץ, cum ה parag. אֶעֱלְצָה; pl. יַעֲלְצוּ et יַעְלְצוּ; ut vicin. עָלַז, עָלַס *exsultavit, lætatus est* 1 Sam. 2, 1 etc., metaph. de agro 1 Par. 16, 32, seq. ל *insultavit*, Ps. 25, 2. — Deriv. עֲלִיצוּת.

עִם c., cum art. הָ et in pausâ עָם; constr. cum י parag. עִמִּי (vid. mox n. 4); suff. עִמְּךָ, in pausâ עִמָּךְ; pl. עַמִּים, constr. עַמֵּי; suff. עַמִּיר, et עַמָּמִיךָ; constr. עַמְמֵי, suff. עַמָּמִיךָ; pr. *adjunctus, conjunctus*, hinc *turba, agmen* ut animalium Ps. 74, 4 etc., spec. 1) *familia* Gen. 17, 14, 17. 25, 4. 35, 29 etc. — 2) *tribus* Jud. 5, 12; plur. sæpè tribus Israëlitarum notat. — 3) *populus, gens* Deut. 28, 10 etc. *Populus sanctus, Jehovæ, possessio-*

nis est populus Israëliticus, oppos. גּוֹיִם, Ex. 15, 13 etc. לֹא עַם *non populus* i. e. populi nomine indignus Deut. 32, 21. Poët. de peculiari quodam genere hominum Ps. 18, 28, conf. גּוֹי צַדִּיק *homines justi* Gen. 20, 4. — 4) *cives*, *vulgus* 1 Reg. 12, 16 etc., vel *milites* Jud. 5, 2. ubi ducibus regive opponitur; hinc passim *comites*, *servos* notat 1 Reg. 19, 21. Eccl. 4, 16. — מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב *currus comitum principis* Cant. 6, 12; ità lubens cum Gesenio interpretor; hîc enim, parag. est statûs constr. nota; si suffix. esset, scriptum fuisset è syntaxeos legibus עַמִּי הַנָּדִיב, quod sensum præbet contextui multò minùs congruentem. — 5) cum art. הָעָם *universum hominum genus* Jes. 40, 7. 42, 5. 44, 7 et forsan Job 12, 2 ubi, cùm desit art. ה, vertendum puto: *Vous êtes vraiment un monde entier, et avec vous mourra toute sagesse!* — *Populus meus*, ubi privatus homo loquitur, est *populus à quo oriundus ego, cujus civis sum* Ruth 1, 16. Jes. 53, 8 etc. — Rad. עָמַם.

עַם; suff. עַמּוֹ, עַמְּךָ, עַמְּךְ, עַמִּי, עַמָּם et עַמָּהֶם, עַמָּכֶם, עַמָּכֵן, עַמָּנוּ; pr. *conjunctio*, sed ubiquè abit in partic. 1) adv. *simul*, *præterea* 1 Sam. 17, 42. 16. 12. — 2) præp. a) *cum* Gen. 13, 1. Job 15, 11 etc., hinc *pariter atque*, *sicut* Gen. 18, 23. Eccl. 2, 16, it. *eo tempore quo*, *quamdiù* Ps. 72, 5: *te reverebuntur cum sole* i. e. quamdiù sol existet. — b) *apud*, *prope* Gen. 25, 11 etc. — *Apud aliquem* est spec. *in domo alicujus* (*chez quelqu'un*) Gen. 24, 25, conf. 1 Par. 13, 14, vel *in corpore alicujus* Job 6, 4, vel *in animo* Num. 14, 24. Job 27, 11 et sæpè, vel, ubi plur. *inter*, *in medio* 2 Sam. 13, 23. Jes. 38, 11. — c) metaph. *non obstante*, *nihilominus* Neh. 5, 18. — Cum præfix. מִן pro מִן: מֵעִם propriam vim servat adjectâ tantummodò *separationis*, *recessûs* notione; hinc, prout exigit contextus *a*, *ab* Deut. 23, 16 etc., *è domo* alicujus (*de chez* quelqu'un) Ex. 8, 8 etc., *ex animo*, *de sententiâ* 1 Sam. 16, 14. Job 34, 33, *è medio* Ruth 4, 10. — Rad. עָמַם,

עָמַד; part. act. עֹמֵד, f. עֹמֶדֶת; inf. absol. עָמוֹד, constr. עֲמֹד, suff. עָמְדִי, עָמְדֶךָ; imp. עֲמֹד, pl. עִמְדוּ, in pausâ עֲמֹדוּ; fut. יַעֲמֹד, pl. יַעַמְדוּ, in pausâ יַעַמְדוּ, cum ה paragog. נַעַמְדָה; 1) *stetit* Gen. 24, 30. Jos. 3, 16 etc. Seq. præp. לִפְנֵי *serviit*, *ministravit* Gen. 41, 46 etc., sed Lev. 18, 23 de coïtu dicitur; seq. עַל *præfuit* alicui Num. 7, 2. *adfuit* ei, *defendit* eum Dan. 12, 1. Esth. 8, 11, *confisus est* in aliquâ re Eze. 33, 26. — 2) *perstitit* Ex. 18, 23. Ps. 33, 11, seq. בְּ *perseveravit in* aliquâ re Jes. 47, 12 etc., semel seq. suffix. Eze. 17, 14; seq. מִן, נֶגֶד, לִפְנֵי, בִּפְנֵי *perstitit coram* aliquo, *restitit* ei Dan. 11, 8. Nah. 1, 6 etc. Hinc *mansit* in eodem loco, in eodem statu Ex. 9, 28. Jer. 32, 14, spec. *in vivis mansit* Ex. 21, 21. — 3) *substitit*, *cursum inhibuit* (*s'arrêter*) Jos. 10, 13: 1 Sam. 20, 38; seq. מִן *destitit ab* aliquâ re, *desiit* Gen. 20, 35. 30, 9. — 4) ut קוּם *exstitit*, *surrexit* Eccl. 4, 15: 1 Par. 20, 4, seq. עַל *adversus* aliquem Dan. 8, 25: 1 Par. 21, 1. — 5) *constitutus est* Dan. 11, 31. Esr. 10, 14.

Hiph. הֶעֱמִיד et הֶעֱמִידָה, הֶעֱמִידָתָה;

part. מַעֲמִיד; infin. absol. et imper. הַעֲמֵד, constr. הַעֲמִיד; fut. יַעֲמִיד, apoc. יַעֲמֵד; 1) *stare fecit, statuit* Lev. 14, 11. Ps. 31, 9, *decrevit* 2 Par. 30, 5, seq. ל *destinavit, promisit alicui* 2 Par. 38, 3; *constituit, muneri præfecit* 1 Reg. 12, 32 : 1 Par. 15, 16; seq. על pers. *imposuit alicui* Neh. 10, 33. —2) *stabilivit, confirmavit* 1 Reg. 15, 4. Prov. 29, 4, visionem i. e. eam eventu comprobavit Dan. 11, 14.—3) *erexit, statuit* Esr. 2, 68 etc., et *excitavit* Dan. 11, 11. Neh. 6, 7. — 4) intrans. *substitit* 2 Par. 18, 34. — 5) ut הֵמִעִיד transpos. litter. *vacillare fecit* Eze. 29, 7, conf. Ps. 69, 24.— Hoph. fut. יָעֳמַד *statuetur* Lev. 16, 10. Part. מָעֳמָד *stare, persistere coactus* 1 Reg. 22, 35; *firmum, stabile* quid Ps. 69, 3. — Deriv. עַמּוּד, מַעֲמָד et seq.

עֲמָד m. pr. forsan, ut putat Simonis, *statio*, et meton. *locus ubi statur.* Job 23, 10 דֶּרֶךְ עֲמָדִי *via stationis meæ* i. e. *in quâ sto*, collat. Ps. 1, 1. Jer. 6, 16. 48, 19 etc.— 2) alibi præp. cum suff. עִמָּדִי (pro לְעִמָּדִי, בְּעִמָּדִי) *mecum* Gen. 31, 5. Ps. 23, 4, *prope me, juxta me* Gen. 3, 12. Deut. 32, 39, *adversus, contra me* Ex. 17, 2. Ps. 55. 19.

עָמְדִי m. suff. עָמְדִי; *statio, locus ubi statur* Dan. 8, 17 : 2 Par. 34, 31 etc.

עֲמָדָה f. *subsistentia*, meton. *locus in quo subsistitur, hospitium;* suff. עֲמָדָתוֹ Mich. 1, 11.

עָמָה f. constr. עָמַת; ut לְעָמָה, 1) pr. *communitas, paritas.* Eccl. 5, 15: כָּל־עָמַת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ *omni paritate quâ venit, ità abit,* i. e. omninò prout venit, sic abit. — 2) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 30.— Rad. עָמַם.

עַמּוּד masc. plur. עַמּוּדִים, constr. עַמּוּדֵי et עַמְדֵי; suffix. עַמּוּדָיו et עַמְדָיו; 1) *columna* Ex. 33, 9. Jud. 16, 25. *Columnæ cæli* i. e. montes altissimi Job 26, 11, terræ i. e. fundamenta et fulcimina terræ 9, 6. — 2) *suggestus* 2 Reg. 11, 14. 23, 3. — Rad. עָמַד.

עַמּוֹן *Ammon* n. pr. viri Gen. 19, 38, et gentis *Ammonitarum* ab eo oriundæ 1 Sam. 11, 11, quæ sæpiùs בְּנֵי עַמּוֹן *filii Ammonis* appellatur; sed Eze. 25, 2-5 dicitur *filii Ammonis* pro *regio filiorum Ammonis.*— Nom. gent. עַמּוֹנִי, f. עַמּוֹנִית, plur. עַמּוֹנִיּוֹת 1 Reg. 11, 1. Neh. 13, 23.

עָמוֹס n. pr. prophetæ Amos, 1, 1.

עָמוֹק n. pr. viri Neh. 12, 7.

עַמִּיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 12 etc.

עַמִּיהוּד n. pr. viror. Num. 1, 10 etc.

עַמִּיזָבָד n. pr. viri 1 Par. 27, 6.

עַמִּיחוּר n. pr. viri 2 Sam. 13, 37.

עַמִּינָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 23 etc.

עָמִיר m. *manipulus* frugum Amos 2, 13. Mich. 4, 12 etc. — Rad. עָמַר.

עַמִּישַׁדַּי n. pr. viri Num. 1, 12.

עָמִית f. sed m. Lev. 19, 15; suff. עֲמִיתִי; *societas* Zach. 13, 7, et *socius* Lev. 5, 20 etc. — Rad. עמה forsan ut vicin. עָמַם.

עָמַל; fut. יַעֲמֹל; *laboravit* præsertim *cum molestiâ* Jon. 4, 10. Ps. 127, 1 etc. — Deriv. seq.

עָמָל m. sed f. Eccl. 10, 15 ; constr. עֲמַל ; suff. עֲמָלִי ; 1) *labor molestus* Eccl. 1, 3. 2, 11, trop. mentis Ps. 73, 16. — 2) *molestia, ærumna* Gen. 41, 15. Jes. 53, 11 etc.; sed Num. 23, 22. Jes. 10, 1 *mali, iniquitatis* significatio aptior videtur. — 3) *res labore partæ, lucrum ex labore* Ps. 105, 4. Eccl. 2, 19.—4) n. pr. viri 1 Chron. 7, 35.

עָמֵל m. pl. עֲמֵלִים ; 1) *laborans operosè* Eccl. 2, 22 etc. ; hinc *faber* Jud. 5, 26. — 2) *ærumnosus, molestiam sustinens* Job 3, 20. 20, 22.

עֲמָלֵק n. pr. 1) Esavi nepos Gen. 36, 12, 16. — 2) posteri ejus *Amalecitæ* Ex. 17, 8. Num. 24, 20 etc., alibi ut Gen. 14. 7. Num. 14, 25 etc. הָעֲמָלֵקִי (nom. gent.) appellati. — Quoad ad *montem Amalecitarum* in tribu Ephraïm situm (Jud. 5, 14. 12, 15) ità nuncupatus videtur, vel quia ibi profligatus est Amalecitarum exercitus, vel quia regionem istam antiquitùs tenuerant.

עָמַם 1) pr. *conjunxit*, in arab. *communis fuit* res. — 2) *texit, obscuravit*. Eze. 31, 8 trop. *cedri non obscurárunt eam* i. e. *non superaverunt* ut rectè Syr. et Vulgat., et intrans. *latuit* Eze. 28, 3. — Hoph. fut. יוּעַם *obscurabitur* Thren. 4, 1. — Deriv. לְעֻמָּה, עֻמָּה, עִם, עַם.

עַמִּים vid. עַם.

עִמָּנוּאֵל (*nobiscum Deus*) nom. propheticum Messiæ Jes. 7, 14. Ἐμμανουήλ Matth. 1, 23.

עָמַס undè part. act. pl. עֹמְסִים, sed Neh. 4, 11. עֹמְשִׂים ; pass. plur. עֲמֻסִים, f. עֲמוּסוֹת ; fut. יַעֲמֹס ; 1) *sustulit* Zach. 12, 3, hinc. — 2) *portavit, gestavit* Jes. 46, 3. — 3) *onus portandum imposuit* Gen. 44, 13. Jes. 46, 1, metaph. Ps. 68, 20.

Hiph. הֶעֱמִיס et הֶעְמִיס *onus portandum imposuit* 1 Reg. 12, 11 : 2 Par. 10, 11. — Deriv. מַעֲמָסָה.

עַמַסְיָה n. pr. viri 2 Par. 17, 16.

עַמְעָד n. pr. oppidi in tribu As. Jos. 19, 26.

עָמַק undè part. pass. f. עֲמוּקָה *profundus fuit* Prov. 23, 27, metaph. *abstrusus fuit* Ps. 92, 6. — Hiph. הֶעֱמִיק ; part. pl. מַעֲמִיקִים ; imp. הַעֲמֵק, sed pl. הֶעֱמִיקוּ pro הַעֲמִיקוּ ; *profundum fecit* Jes. 30, 33, metaph. Jes. 31, 6. Hos. 5, 2. Jes. 7, 11 : *profundum fac, pete* i. e. pete ut ex profundo eveniat miraculum. Jer. 49, 30 : *profundum facite ad habitandum, profundas facite habitationes vestras* i. e. habitate in profundis terræ faucibus. — Deriv. מַעֲמַקִּים et seq.

עָמֹק m. *profundus, abstrusus* ; pl. constr. עִמְקֵי Jes. 33, 19. Eze. 3, 5.

עָמֹק m. pl. עֲמֻקִּים ; f. עֲמֻקָּה, pl. עֲמֻקּוֹת ; *profundus* Lev. 13, 3 seq., metaph. *imperscrutabilis* Ps. 18, 4. Job 12, 22 etc.

עֵמֶק m. suff. עִמְקֵךְ ; pl. עֲמָקִים ; constr. עִמְקֵי ; suff. f. עֲמָקֵיךְ ; 1) *regio profunda, campus depressior, vallis* Gen. 14, 3 etc. — 2) meton. *incola vallis* 1 Par. 12, 15 ubi (quæ Gesenii conjectura est), pro כָּל־ הָעֲמָקִים *omnes vallium incolæ*, substituendi כָּל־הָעֲנָקִים *omnes Enacitæ* nulla sufficiens est ratio. — 3) n. pr.

a) complurium vallium ut עֵמֶק הָאֵלָה in viciniâ Bethlehem 1 Sam. 17, 2. 21, 10, et aliarum, quas suo loco videre est.—b) עֵמֶק קְצִיץ oppid. in tribu Benjamin Jos. 18, 21.

עֹמֶק m. *profunditas* Prov. 25, 3.

עָמַר 1) pr. *pressit, compressit, arctiùs colligavit*, ut in arab. *ghamar* (Castel.) — 2) ut in samar. *subjecit.* — Pih. part. מְעַמֵּר *colligans* manipulos Ps. 129, 7. — Hithp. הִתְעַמֵּר; fut. יִתְעַמֵּר; seq. בְּ pers. *gessit se in aliquem tanquàm in servum, mancipii loco habuit* Deut, 21, 14. 24, 7. — Deriv. עֹמֶר et seq.

עֹמֶר m. pl. עֳמָרִים; 1) ut עֹמֶר *manipulus* Lev. 23, 10. Job 24, 10 —2) aridorum *mensuræ* genus, decima pars Ephæ. Ex. 16, 16 etc.

עֲמֹרָה nom. pr. oppid. *Gomorra* Gen. 10, 19. 13, 10. Deut. 29, 23 etc.

עֲמֹרִי nom. pr. viror. 1 Reg. 16, 16 etc.

עַמְרָם n. pr. viror. Ex. 6, 18 etc. Nom patron. עַמְרָמִי Num. 3, 27 etc.

עָמַשׂ ut vicin. עָמַס *portavit;* part. act. pl. עֹמְשִׂים Neh. 4, 11.

עַמְשָׂא nom. pr. viror. 2 Sam. 17, 25 etc.

עַמְשַׂי n. pr. viror. 1 Par. 6, 10 etc.

עַמַשְׂסַי n. pr. viri Neh. 11, 13.

עֲנָב et עַנָּב n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 11, 21. 15, 50.

עֵנָב m. pl. עֲנָבִים; constr. cum Dag. euphon. עַנְבֵי; *uva* Gen. 40, 10. Lev. 25, 5 etc. — Rad. ענב.

עָנַג undè Puh. part. f. מְעֻנָּגָה *molliter et delicatè nutrita, educata* er. 6, 2.—Hithp. הִתְעַנֵּג; fut. יִתְעַנַּג; 1) *molliter et delicatè se habuit* Deut. 28, 56. — *oblectavit se* seq. עַל, מִן Jes. 66, 11. Job 22, 26 etc. — 3) in malam partem *irrisit* alicui, seq. עַל Jes. 57, 4. —Deriv. תַּעֲנוּג et seq.

עָנֹג m. f. עֲנֻגָּה *delicatus, a, mollis* Deut. 28, 54. Jes. 47, 1.

עֶנֶג m. *deliciæ, vita delicata* Jes. 13, 22. 58, 13.

עָנַד undè imp. cum suff. עָנְדֵם; fut. cum suff. et נ epenthet. אֶעֱנְדֵנוּ; *alligavit* Job 31, 36. Prov. 6, 21. — Conf. מַעֲדָן n. 3.

עָנָה; part. act. עֹנֶה, cum suff. et נ epenth. עוֹנְךָ, pl. עֹנִים; inf. constr. עֲנוֹת; imp. עֲנֵה, pl. עֲנוּ et עֳנוּ; fut. יַעֲנֶה, pl. cum suff. et ה parag. יַעֲנוּכָה; * 1) pr. *sustulit vocem, clamorem edidit* Jes. 13, 22 et in formulâ וַיַּעַן....וַיֹּאמֶר. Ea est primaria et quodam modo unica signif.; vid. mox Pihel et conf. quæ adnotavimus in *Le Pentat avec une traduct. franç.* Genèse, pag. 80, 81. Seq. acc. pers. *clamavit ad aliquem, allocutus est aliquem* Zach. 1, 11. Ex. 15, 21 : *et clamabat post eos* (*Moysen et Israëlitas*, conf. vers. 1) : *canite etc.* Jer. 51, 14: *et clamabunt contra te jubilum* (הֵידָד). Ex. 32, 18 עַנוֹת גְּבוּרָה *clamare victoriam* (*crier victoire*), עַנוֹת חֲלוּשָׁה *clamare cladem* (*crier défaite*). — Spec. *clamavit, ingemuit ob afflictionem*, hinc *afflictus, oppressus fuit* Jes. 31, 4. Ps. 116, 10 etc., vel *ob sollicitudinem, anxietatem*, indè *sollicitus, anxius fuit* seq. בְּ Eccl. 1, 13. 3, 10, seq. acc. Job 33, 13. — 2) *acclamavit* alicui, *exaudî-*

vit preces ejus, sæpè de Deo homines exaudiente 1 Sam. 14, 39. Ps. 3, 5 etc.; hinc seq. acc. pers. et בְּ rei: *exaudivit aliquem aliquâ re* i. e. *largitus eam illi* Ps. 65, 6 et seq. acc. rei *exhibuit, suppeditavit* Eccl. 10, 19. — Quoad *respondendi* significatum, neutiquàm inest radici עָנָה, etsi passim haud ineptè in nostris occidentalibus linguis ità vertatur. In colloquiis enim ad exprimendam *respondendi* notionem nonnisi radice אָמַר *dixit* utuntur Hebræi, quemadmodùm Arabes verbum קאל *dixit* unicè usurpant. De signif. *dictis intendit, significavit* vid. יַעַן.

Niph. נַעֲנָה; part. נַעֲנֶה, f. נַעֲנָה; infin. cum præf. לְ, לֵעָנֹת pro לְהֵעָנֹת; fut. יֵעָנֶה; 1) pr. *clamorem admisit, sustinuit* Job 11, 2 ubi optimè Vulgat. *Numquid qui multa loquitur, non et audiet?* indè *exauditus est* Job 19, 17. Prov. 21, 13.—2) seq. לְ pers. *acclamavit* alicui Eze. 14, 4, 7. —3) *clamavit ob afflictionem, afflictus fuit* Jes. 53, 7. Ps. 119, 107, it. *afflixit, submisit se* seq. לִפְנֵי *alicui* Ex. 10, 3.

Pih. עִנָּה; part. pl. cum suff. f. מְעַנַּיִךְ; inf. absol. עַנֵּה, constr. עַנּוֹת; imp. pl. עַנּוּ; fut. יְעַנֶּה; 1)* pr. *clamare, gemere fecit ob oppressionem, afflictionem*, hinc *oppressit, afflixit* Gen. 16, 6. 15, 13 et maximè Ex. 22, 22: *Si quomodocunque eum clamare facias* (אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ), *cùm indubitanter clamabit ad me* (כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי) etc.; quibus sanè verbis primaria verbi significatio larè patet. Spec. *clamare fecit* fœminam i. e. compressit eam Gen. 34, 2 etc.; metaph. animam i. e. *jejunavit* Lev. 16, 31. Num. 29, 7. — 2) forsan intens. vel frequent. *fortiter* vel *iterùm, iterùmque clamavit*, vulgò *cecinit* Ex. 32, 18. Jes. 27, 2. Ps. 88, 1; sed vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduction française*, Exode, pag. 220. 221.

Puh. עֻנָּה; part. מְעֻנֶּה; fut. יְעֻנֶּה; pr. *clamare, gemere factus est ob oppressionem*, hinc *oppressus, afflictus est* Lev. 23, 29 etc. Inf. עֻנּוֹת *oppressio, afflictio* Ps. 132, 1.

Hiph. part. מַעֲנֶה; fut. יַעֲנֶה; 1) ut Pih. n. 1. 1 Reg. 8, 35: 2 Par. 6, 26. — 2) seq. acc. et בְּ rei *acclamavit alicui aliquâ re, exhibuit, suppeditavit* (conf. Kal n. 2) Eccl. 5, 19.

Hithp. הִתְעַנָּה; inf. הִתְעַנּוֹת; imp. f. הִתְעַנִּי; 1) * pr. *passus est* ut aliquis *clamare, gemere ob oppressionem, vexationem eum faceret, vexationibus, afflictionibus se exposuit, submisit, subjecit* Gen. 16, 9: 1 Reg. 2, 26.—2) *afflixit se, humiliavit se* Dan. 10, 12. Esr. 8, 21. — Deriv. יַעַן, עָנָו, מַעֲנִית, מַעֲנֶה, מַעֲנָה, מַעַן, יַעֲנָה, עִנְיָן, עֳנִי, עָנִי, עֱנוּת, עַנְוָה, עֲנָוָה, תַּעֲנִית.

עֲנָה n. pr. viror. Gen. 36, 20 etc.

עָנָו m. sed עָנָיו Num. 12, 3 in Keri; pl. עֲנָוִים, pro quo sæpè in Keri עֲנִיִּים; constr. עַנְוֵי; *pr. *clamans, gemens* (vid. rad. עָנָה), hinc 1) *afflictus, miser* Ps. 9, 10 etc. — 2) *animo demissus, modestus*, adeòque *bonus, pius* Soph. 2, 3. Ps. 25, 9 etc. — 3) *mansuetus, mitis* Num. 12, 3.

עָנוּב n. pr. viri 1 Chron. 4, 8.

עֲנָוָה f. pr. *clamor*, *gemitus* (vid. rad. עָנָה), hinc 1) *animus*, *demissus*, *modestia* Soph. 2, 3. Prov. 15, 33 etc.—2) *mansuetudo*, *clementia* Prov. 18, 36.

עַנְוָה f. suff. עַנְוָתְךָ; *clementia* Ps. 45, 5. — Rad. עָנָה q. v.

עֲנוֹק n. pr. viri Jos. 21, 11.

עֲנוּת f. *clamor*, Ps. 22, 25; ità optimè LXX, Vulgat. et Chald., quamvis Gesenius contradicat; vid. rad. עָנָה.

עָנִי m. עָנִיָּה; f. pl. m. עֲנִיִּים pro quo sæpè in Chethîb עֲנָיִים; constr. עֲנִיֵּי; *pr. *clamans*, *gemens* ut עָנָו, hinc 1) *afflictus*, *miser*, *pauper* simulque passim *pius* Ex. 22, 24 etc. — 2) *mansuetus*, *mitis* Zach. 9, 9. — Rad. עָנָה q. v.

עָנִי m. in pausâ עָנִי et Ps. 107, 41 עֹנִי; suff. עָנְיִי; *1) *clamor*, *gemitus* Gen. 16, 11. 31, 42. — 2) *afflictio*, *miseria* Ex. 3, 7 etc. — Rad. עָנָה q. v.

עֲנִי n. pr. viri Neh. 12, 9 etc.

עֲנִיָּה n. pr. Neh. 8, 4 etc.

עָנִיו Num. 12, 3 pro עָנָו q. v.

עֲנִים n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 50.

עֳנִין m. constr. עֳנִי; *afflictio*, hinc meton., ut rectè Simonis, *res quâ quis se affligit*, *excruciat* Eccl. 1, 13 et passim tantùm in hoc libro.—Rad. עָנָה q. v.

עָנָם n. pr. oppidi in tribu Issachar 1 Par. 6, 58, pro quo Jos. 19, 21. 21, 29 עֵין־גַּנִּים occurrit.

עֲנָמִים n. pr. gentis origine ægyptiacæ Gen. 10, 13

עַנְמֶלֶךְ n. pr. idolum Sepharvæorum 2 Reg. 17, 31.

עָנַן forsan ut vicin. גָּנַן *texit*, hinc *tectè egit*, adeòque *artibus tectis et magicis usus est*, *præstigias fecit*; part. act. עֹנֵן, plur. m. עֹנְנִים, suff. עֹנְנֵיכֶם; Jes. 2, 6. 57, 3. Jer. 27, 8.

Pih. עִנֵּן (denom. à עָנָן) *collegit nubes*; inf. cum suff. עַנְנִי Gen. 9, 14. — Poh. עוֹנֵן; part. מְעוֹנֵן, plur. מְעֹנְנִים; fut. יְעוֹנֵן; *tectas artes exercuit*, *præstigiis usus est* Lev. 19, 26: 2 Reg. 21, 6 etc. — Deriv. seq.

עָנָן m. constr. עֲנַן; pl. עֲנָנִים; *nubes* Gen. 9, 14. Ex. 13, 21. — 2) n. pr. viri Neh. 10, 27. — Rad. עָנַן.

עֲנָנָה f. collect. *nubes* Job 3, 5.

עַנְעַנִי n. pr. viri 1 Par. 3, 23.

עַנַנְיָה n. pr. viri Neh. 3, 23, et oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 32.

עָנָף m. constr. עֳנַף; pl. cum suff. עֳנָפֶיהָ; *ramus* Lev. 23, 40. Ps. 80, 11 etc. — Rad. ענף ut vicin. עוף et עלף *texit*.

עֹנֶף m. id. suff. עָנְפֵיכֶם Eze. 36, 8.

עָנֵף m. undè f. עֲנֻפָּה *ramosa* Ex. 36, 8. — Rad. עָנַף ut vicin. עוף et עָלַף *texit*.

עָנָק m. pl. עֲנָקִים, f. עֲנָקוֹת; 1) *torques*, *monile* forsan *collare* Jud. 8, 26. Prov. 1, 9. Cant. 4, 9. — 2) n. pr. *gigantis* celebris Num. 13, 22; hinc gigantes עֲנָקִים *Anakitæ*, vel *filii*, *nati Anak* dicti sunt Num. 22, 28. Deut. 1, 28 etc.—Indè denom.

עָנַק *torque*, *monile ornavit*, trop. *cinxit monilis instar* Ps. 73, 6.

Hiph. הֶעֱנִיק forsan *ornavit donis*,

muneribus affecit; ità Syr. et Arab. sed LXX et Vulgat. *viaticum dedit;* infin. absol. הַעֲנֵיק et fut. יַעֲנִיק Deut. 15, 14.

עָנֵר n. pr. 1) viri Gen. 14, 13. — 2) oppidi Levitarum in agro Manassis 1 Par. 6, 55, aliàs תַּעֲנָךְ Jos. 12, 21 etc.

עָנַשׁ; part. pass. pl. עֲנוּשִׁים; inf. absol. עָנוֹשׁ, constr. עָנוֹשׁ, seq. Makk. עָנְשׁ־; fut. יַעֲנֹשׁ; *mulctavit, mulctam imposuit* Ex. 21, 22. Prov. 17, 26, seq. dupl. acc. *mulctavit aliquem aliquâ re* Deut. 22, 19. Amos. 2, 8. Impers. בַּעֲנֹשׁ־לֵץ *in mulctando, ubi mulctant pravum hominem* Prov. 21, 11.

Niph. נֶעֱנַשׁ; fut. יֵעָנֵשׁ; *mulctatus est* Ex. 21, 22, generatim *pœnas luit* Prov. 22, 3. 27, 12. — Indè

עֹנֶשׁ m. *mulcta* 2 Reg. 23, 33 etc.

עֲנָת n. pr. viri Jud. 3, 31.

עֲנָתוֹת n. pr. 1) oppidi Levitarum in tribu Benjamin Jos. 21, 18 etc. Nom. gent. עֲנָתֹתִי Jer. 29, 27. — 2) viror. Neh. 10, 20 etc.

עֲנָתוֹתִיָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 23.

עָסִיס masc. constr. עֲסִיס; *mustum* Joël 1, 5. Cant. 8, 2 etc. — Rad. עָסַס.

עָסַס *conculcavit* Mal. 3, 21.

עָעַר undè deducunt Poh. fut. pl. in pausâ יְעַעֲרוּ *tollent clamorem* Jes. 15, 5; quod forsan est pro יְעָרְעֲרוּ à rad. עור.

עֲפָה vid. עִיפָה.

עָפִי m. undè pl. עֲפָאִים *frondes* Ps. 104, 12. — Rad. עפה conf. syr. עפא *floruit.*

עָפַל *tumuit.* — Puh. עֻפַּל *tumidus,* trop. *inflatus fuit* Hab. 2, 4.

Hiph. fut. conv. וַיַּעְפִּילוּ *et arroganter egerunt* Num. 14, 44, conf. Deut. 1, 43. — Indè

עֹפֶל m. pl. עֲפָלִים; constr. עָפְלֵי; 1) *tumulus, clivus* Jes. 32, 14. Mich. 4, 8. — 2) pl. *tumores ani* vel *ani ipsi* Deut. 28, 27: 1 Sam. 5, 6 seq., pro quo in Keri est חוֹרִים q. v. — 3) cum art. הָעֹפֶל n. pr. clivi in monte Sion 2 Reg. 5, 24 etc.

עָפְנִי n. gent., cum art. הָעָפְנִי, præcedente כְּפַר, oppid. in tribu Benjamin Jos. 18, 24.

עַפְעַפַּיִם dual. masc. undè constr. עִפְעֲפֵי suff. עַפְעַפֶּיךָ; *palpebræ* Prov. 4, 25 etc.; metaph. *palpebræ* auroræ i. e. radii solis orientis Job 3, 9 etc. — Rad. עוף.

עָפַר conf. arab. عَفَرَ *subalbus, subrubicundus fuit, instar arenæ, dorcadis,* et عَفَرَ (ghafar) *villosus fuit.* — Deriv. עֹפֶרֶת, עָפָר.

Pih. עִפַּר (denomin. ab עָפָר) undè pleonast. עִפַּר בֶּעָפָר *pulverem crassiorem, arenam dispersit,* vel *arenâ conspersit* 2 Sam. 16, 13. Mos enim viget in Oriente, ut in eum quem capitali crimine accusant, terram conjiciant, ad testandum ipsum dignum esse qui humo tegatur.

עָפָר m. constr. עֲפַר; pl. f. constr. עַפְרוֹת; 1) *pulvis crassior, humus* (*de la terre*) Gen. 2, 7. 26, 15 etc.; indè *gleba* terræ Prov. 8, 26, auri in fodinis Job 28, 6; *agger* Hab. 1, 10; rarissimè *pulvis tenuis* Ps. 18, 43 et Num. 23, 10 ubi *pulvis Jacobi* i. e. posteri ejus arenulam multitudine æquantes. — 2) *lutum, cœmentum* Lev. 14, 42, 45. — 3) *terra, orbis* Job 19, 25 etc.

— 4) *sepulchrum* Ps. 22, 30. Job 20, 11 etc. — *Pulverem comedere* de serpentibus Gen. 3, 14, de hominibus qui supplices in terram se prosternunt Mich. 7, 17. Ps. 72, 9; conf. Jes. 49, 23. Thren. 3, 29.

עֵפֶר n. pr. viror. Gen. 25, 4 etc.

עֹפֶר m. pl. עֳפָרִים; *hinnulus* cervæ aut capreæ Cant. 2, 9 etc.

עֶפְרָה f. et plur. עֶפְרוֹת vid. in עֹפֶר et in seq.

עָפְרָה n. pr. 1) viri 1 Par. 4, 14. — 2) oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 23, plenè בֵּית לְעָפְרָה Mich. 1, 10, alterius in tribu Manass. Jud. 6, 11.

עֶפְרוֹן n. pr. 1) viri Gen. 23, 8. — 2) oppidi in tribu Benjamin 2 Par. 13, 19, ubi Keri עֶפְרַיִן habet. — 3) montis in confiniis tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 9.

עֶפֶרֶת fem. *plumbum* Ex. 15, 10. Num. 21, 32. Jer. 6, 29 etc. — Rad. עָפַר.

עֵץ m. suff. עֵצוֹ; pl. עֵצִים; constr. עֲצֵי; suff. עֲצֵיכֶם; 1) *arbor* et passim collect. *arbores* Gen. 1, 11. 3, 24. Eze. 17, 24 etc. — 2) *lignum*, spec. de palo ligneo, patibulo Gen. 40, 19 etc.; meton. *quod ex ligno confectum est*, ut *vas* Ex. 7, 21; *idolum* Jer. 2, 27. Plur. עֵצִים *ligna* in frusta cæsa et ad comburrendum parata Gen. 22, 3. Lev. 1, 7 etc. — Rad. saltem quoad formam עָצָה.

עָצַב; part. pass. f. constr. עֲצוּבַת; infin. cum suff. עָצְבִּי; 1) *laboravit*, *formavit*, *finxit* (conf. vicin. חָצַב, חָמַב, קָצַב). — 2) *molestiis*, *doloribus laboravit*, *doluit* et trans. *dolore*, *mœrore affecit* 1 Reg. 1, 6. Jes. 54, 6: 1 Par. 4, 10. — Niph. נֶעֱצַב; fut. יֵעָצֵב; *affectus est dolore* corporis Eccl. 10, 9, animi Gen. 45, 5 etc. — Pih. עִצֵּב; fut. יְעַצֵּב; 1) *formavit*, *finxit* Job 10, 8. — 2) *afflixit* Jes. 63, 10. Ps. 56, 6. — Hiph. inf. cum suff. fem. excidente Mappik הַעֲצִיבָהּ; fut. יַעֲצִיב; 1) *serviit* idolo, *coluit* illud Jer. 44, 19, ; ità Vulgat. al. *finxit imaginem* ejus. — 2) *dolore affecit*, *ad iram provocavit* Ps. 78, 40. — Hithp. הִתְעַצֵּב 1) *doluit*, *mœruit* Gen. 6, 6. — 2) *iram concepit* 34, 7. — Deriv. מַעֲצֵבָה et seq.

עָצָב m. *simulachrum idoli*; pl. עֲצַבִּים; constr. עַצְבֵּי; 1 Sam. 31, 9. Hos. 4, 17 etc.

עָצֵב m. *operarius*, *servus*; pl. cum suff. et Dag. euphon. עֲצָבֶיכֶם Jes. 58, 3.

עֶצֶב et עֵצֶב m. 1) *vas fictile* Jer. 22, 28. — 2) *labor molestus* Prov. 10, 22; pl. עֲצָבִים meton. *res labore partæ* Prov. 5, 10. Ps. 127, 2. — 3) *dolor* ut parturientis Gen. 3, 16. — 4) *asperitas*, *acerbitas* in verbis Prov. 15, 1.

עֹצֶב m. suff. עָצְבִּי; 1 *simulachrum idoli* Jes. 48, 5. Ps. 139, 25: דֶּרֶךְ עֹצֶב *cultus idolorum*. — 2) *dolor* Jes. 14, 3: 1 Par. 4, 9.

עִצָּבוֹן m. constr. עִצְּבוֹן; 1) *labor molestus* Gen. 3, 17. 5, 29. — 2) vulgò *dolor* Gen. 3, 16; *sed rectiùs forsan *incommoda* quibus obnoxia est mulier prægnans, ut fastidium, nauseæ, languores, quæque à doloribus pr. dictis seu cruciatibus (הֵרוֹן) diversa sunt.*

עַצֶבֶת fem. constr. עַצְבַּת (quasi à עַצֵבָה); pl. עַצָבוֹת undè cum suff. עַצְבוֹתָם; 1) *simulachrum idoli* Ps. 16, 4. — 2) *dolor* Ps. 147, 3. Job 9, 28 etc.

עָצָה 1) ut in arab. עַצָא pro עַצַי *durus, firmus fuit.* — 2) *clausit* oculos; part. act. עָצֶה Prov. 16, 30. — Deriv. עֵץ et seq.

עֶצֶה m. *spina dorsi* Lev. 3, 9, vel, ut vult Bochart, *os coccigis* collat. arab. عُصْعُص.

עֵצָה f. à m. עֵץ, collect. *ligna* Jer. 6, 6. עֲצַת־נֶפֶשׁ *ligna odorata* Prov. 27, 9.

עֵצָה f. (pro יְעֵצָה); constr. עֲצַת; suff. עֲצָתִי, עֲצָתֵךְ (cum suff. nominum pl., pro עֲצָתֶךָ); pl. עֵצוֹת; 1) *consilium* quod quis dat 2 Sam. 16, 20. Ps. 119, 24, quod quis capit Jes. 19, 3. Hos. 10, 6. *Fecit consilium* i. e. executus est Jes. 30, 1. *Consilium Dei* i. e. decretum divinum Jes. 14, 26 etc. — 2) *prudentia, sapientia* Jes. 11, 2. Jer. 32, 19 etc. — 3) plur. עֵצוֹת *curæ* Ps. 13, 3. — Rad. יָעַץ.

עָצוּם 1) *robustus, validus, potens* Gen. 18, 18 etc. Plur. עֲצוּמִים *heroes* Jes. 53, 12. Prov. 18, 18, it. *valida membra* leonis, al. *catuli* leonis Ps. 10, 10. — 2) *numerosus, copiosus* Joël 1, 6. Ps. 35, 18.

עֶצְיוֹן גֶּבֶר n. pr. urbis maritimæ ad sinum Ælaniticum maris rubri Num. 33, 35 etc.

עָצַל conf. arab. *otiosus fuit.* — Niph. fut. pl. תֵּעָצְלוּ *pigri eritis* Jud. 18, 9. — Deriv. seq.

עָצֵל m. *piger* Prov. 6, 6 etc.

עַצְלָה et עַצְלוּת f. *pigritia* Prov. 19, 15. 31, 27. Dual. עַצְלָתַיִם *pigritia duplex* i. e. maxima Eccl. 10, 18.

עָצַם et עָצֵם; part. act. עֹצֵם, pass. עָצוּם, pl. עֲצוּמִים et עֲצֻמִים; infin. cum suff. עָצְמוֹ; fut. pl. יַעַצְמוּ; 1) ut vicin. אָטַם *clausit*, spec. oculos Jes. 33, 15. — 2) *robustus, fortis, potens fuit, factus est* Gen. 26, 16. Ex. 1, 7 etc. — 3) *numerosus fuit* Ps. 38, 20. 40, 6, 13.

Pih. עִצֵּם; fut. יְעַצֵּם; 1) *clausit* oculos Jes. 29, 10. — 2) denom. ab עֶצֶם *exossuvit*, al. *ossa confregit* Jer. 50, 17. Conf. Pih. גָּרַם.

Hiph. fut. conv. cum suff. וַיְעַצְּמֵהוּ *et potentem effecit eum*, seq. מִן *potentiorem* Ps. 105, 24. — Derivat. תַּעֲצֻמוֹת et seq.

עֶצֶם f. semel m. suff. עַצְמִי; pl. עֲצָמִים; f. עֲצָמוֹת; constr. עַצְמוֹת; 1) *os, ossa* Gen. 2, 23. Ps. 51, 10 etc. — 2) per synecdoch. *totum, corpus*, vel *corporis species* Thren. 4, 7. — 3) seq. genit. *ipse, ipsa, ipsum*, sed de rebus tantùm עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה *hæc ipsa dies*; בְּעֶצֶם תָּמּוֹ *in ipsâ integritate suâ* Job 21, 23. — 4) n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 29 etc.

עֹצֶם m. suff. עָצְמִי; 1) *robur* Deut. 8, 7 etc. — 2) *corpus* Ps. 139, 15.

עָצְמָה f. constr. עָצְמַת; *robur* Jes. 40, 29 etc. — 2) *multitudo* Nah. 3, 9,

עַצְמוֹן n. pr. oppidi in finibus austral. Palæstinæ Num. 34, 4 etc.

עַצְמוֹת pl. f. *robora, munimenta*, trop. *argumenta firma* Jes 41, 21. Conf. Job 13, 12.

עֶצְנִי m. cum art. הָעֶצְנִי 2 Sam.

23, 8 in Keri videtur formâ suâ nom. gent. esse, et sic LXX; Chethib habet הֶעְצְנוֹ quod vertunt: *hasta ejus;* verùm, si ן foret pron. suffix., deesset art. ה vid. עֲדִין.

עָצַר; part. pass. עָצוּר et עָצֻר, f. עֲצָרָה; infin. absol. עָצוֹר constr. עֲצוֹר; fut. יַעֲצֹר et יַעְצוֹר; suff. יַעְצְרֵנִי, יַעַצְרֵהוּ, cum ה parag. יַעֲצָרָה; 1) *clausit* (conf. vicin. אָזַר, אָצַר) Gen. 16, 2. Deut. 11, 17 etc., it *inclusit* in carcerem 2 Reg. 17, 4. Jes. 33, 1 etc. seq. מִפָּנַי *vel exclusus est* à facie (*Saulis*), vel *inclusus est domi* ob (Saulem) i. e. metu (Saulis). — 2) *continuit, destinuit, cohibuit* Jud. 13, 16, seq. לְ 2 Reg. 14, 26, vel בְּ Job 4, 2 etc. עָצַר כֹּחַ *vires retinuit, valuit* Dan. 10, 8 etc., seq. לְ *potuit* 1 Par. 22, 14 etc., et omisso כֹּחַ 2 Par. 14, 10. 20, 37, et Deut. 32, 36, sed vid. עָזַב. — 3) *coërcuit imperio* seq. בְּ 1 Sam. 9, 17.

Niph. נֶעְצַר; part. נֶעְצָר; infin. הֵעָצֵר; fut. יֵעָצֵר; 1) *clausus fuit* 1 Reg. 8, 35: 2 Par. 6, 20. — 2) *cohibitus est* Num. 17, 13. Ps. 106, 30 etc. — 3) *continuit se* 1 Sam. 21, 8. — Deriv. מַעְצוֹר, מַעְצָר et seq.

עֹצֶר m. *imperium* Jud. 18, 7.

עֵצֶר m. 1) *occlusio* uteri i. e. uter sterilis Ps. 30, 16. — 2) *angustiæ, miseria* Jes. 53, 8. Ps. 107, 39.

עֲצֶרֶת et עַצֶּרֶת f. pl. cum suff. עֲצַרְתֵּיכֶם; 1) *cœtus* hominum Jer. 9, 1, maximè *concio populi* ad dies festos agendos Jes. 1, 13. Joël 1, 14 etc., spec. quæ septimo paschatis et octavo festi tabernaculorum die cogi solebat Lev. 23, 36. Deut. 16, 8 etc.

עָקַב undè infin. absol. עָקוֹב; fut. יַעְקֹב, suff. יַעְקְבֵנִי; 1) ut in arab. *ponè fuit, à tergo venit*, indè עָקֵב *calx*. — 2) denom. ab עָקֵב, *calcaneum tenuit* Hos. 12, 4, maximè ad aliquem in terram conjiciendum, hinc. — 3) *supplantavit, defraudavit, circumvenit* Gen. 27, 36. Jer. 9, 3. — Pih. fut. et cum suff. יְעַקְּבֵם *retardabit eos* Job 37, 4. — Deriv. seq.

עָקֵב m. constr. עִקְבֵי; suff. עִקְבוֹ; pl. constr. עִקְבֵי; suff. עִקְבַי; pl. f. cum Dag. euphon. עִקְּבוֹת; 1) *calx* hominum Gen. 3, 15 etc., it. *ungula* equorum Gen. 49, 17 etc. — 2) trop. *postremum agmen* exercitûs Jos. 8, 13. — Plur. *vestigia* Ps. 77, 20. 89, 52. Cant. 1, 8. — 4) *insidiator* Ps. 49, 6.

עָקֹב m. f. עֲקֻבָּה; 1) *clivus, locus acclivis*, collat. arab. عَقَبَة (haqabah) et favente contextu Jes. 40, 4. — 2) *fraudulentus* Jer. 17, 9. — 3) denom. ab עָקֵב. Hos. 6, 8: *calcata sanguine* i. e. vestigiis sanguinis referta.

עֵקֶב m. 1) *postremum rei, finis*, hinc adv. *ad finem usquè, perpetuò* Ps. 119, 33, 112. — 2) *merces, præmium* Ps. 19, 12. Prov. 21, 4. Indè עֵקֶב אֲשֶׁר et עֵקֶב כִּי Jes. 5, 23 *in præmium* i. e. *propter* Ps. 40, 16. 70, 4, it. *propterea quòd, quia* Num. 14, 24. Deut. 7, 12, plenè עֵקֶב אֲשֶׁר Gen. 26, 5, et עֵקֶב כִּי Amos 4, 12.

עֲקֻבָּה vel עֲקֻבָּה f. *insidiæ, fraus* 2 Reg. 10, 19.

עָקַד ut in arab. *ligavit* (conf.

etiam vicin. אָגַד); fut. יַעֲקֹד Gen. 22, 9. — Indè

עָקֹד m. pl. עֲקֻדִּים *lineis distinctus* (*rayé*) Gen. 30, 35 etc.

עֲקָה f. *oppressio*; constr. עֲקַת Ps. 55, 4. — Rad. עוק.

עֲקוּב n. pr. viror. Esr. 2, 42 etc.

עָקַל ut in syr. *contorsit, intorsit*, hinc sensu morali *pervertit*. — Puh. part. מְעֻקָּל *perversus* Hab. 1, 4. — Deriv. seq.

עֲקַלְקַל m. undè pl. f. עֲקַלְקַלּוֹת; *tortuosus* Jud. 5, 6, subst. *viæ tortuosæ* Ps. 125, 5.

עֲקַלָּתוֹן m. id. Jes. 27, 1.

עֲקָן n. pr. viri Gen. 36, 27, qui יַעֲקָן Num. 33, 31 etc. dicitur.

עָקַר 1) *eradicavit plantam*, infin. constr. עֲקוֹר Eccl. 3, 2. — 2) *sterilis fuit* mulier, ut in arab. عَقَرَ. — Niph. *eradicatus, eversus est*; fut. f. תֵּעָקֵר Soph. 2, 4. — Pih. עִקֵּר; fut. יְעַקֵּר; *enervavit* equum, taurum, *nervos pedum succidit* Gen. 49, 6. Jos. 11, 6 etc. — Deriv. seq.

עָקָר m. עֲקָרָה f. et עֲקֵרֶת; *sterilis* de mare et feminâ Gen. 11, 30. Deut. 7, 14 etc.

עֵקֶר m. 1) *tradux*, *surculus qui* vel *à radice avulsus*, vel *succisus aliò traducitur et transplantatur*; metaph. *homo qui è familiâ peregrinâ ortus, in terrâ sanctâ consedit* Lev. 25, 47. — 2) n. pr. viri 1 Par. 2, 27.

עַקְרָב m. pl. עַקְרַבִּים; 1) *scorpio* animal Deut. 8, 15 etc. — 2) *virgæ* seu *scuticæ spineæ* genus 1 Reg. 12, 11 etc. Sic lat. *scorpio* est virga nodosa et acculeata. מַעֲלֵה עַקְרַבִּים vid in. מַעֲלֵה. — Compositum videtur ex עָקַר in arab. *vulneravit*, et עָקֵב *calcaneus*.

עֶקְרוֹן n. pr. urbis Philistæorum Jos. 15, 45 etc. Nom. gent. עֶקְרֹנִי Jos. 13, 3 etc.

עָקַשׁ ut in arab. *contorsit, pervertit*. — Niph. part. נֶעְקָשׁ *perversus*; constr. נֶעְקַשׁ Prov. 28, 18. — Pih. עִקֵּשׁ; part. מְעַקֵּשׁ; fut. יְעַקֵּשׁ; *pervertit* Mich. 3, 9. *Pervertit vias suas* i. e. *perversè egit* Jes. 59, 8 etc. — Hiph. fut. conv. cum suff. וַיַּעְקְשֵׁנִי *perversum me arguet*, seu, ut optimè Vulgat. *pravum me comprobabit* Job 29, 9. Cæterùm וַיְעַקְּשֵׁנִי est chaldaïsm. pro וַיַּעֲקִישֵׁנִי, ut 1 Sam. 17, 25 יְעַשְּׁרֶנּוּ *ditabit eum* pro יַעֲשִׁירֶנּוּ. Al. tamen ad Kal referunt. — Deriv. מַעֲקַשִּׁים et seq.

עִקֵּשׁ m. pl. עִקְּשִׁים; 1) *perversus pravus* Deut. 32, 5. Ps. 101, 4 etc. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 26.

עִקְּשׁוּת fem. *perversitas* Prov. 4, 24 etc.

עָר m. suff. in pausâ עָרְךָ; pl. עָרִים; constr. עָרֵי; suff. עָרָיו; 1) *urbs* ut עִיר q. v. Num. 21, 15 et Deut. 2, 9 est pro עָר־מוֹאָב quod occurrit Num. 21, 28. Jes. 15, 1, scil. metropolis Moabitarum ad fluvium Arnonem sita. Plur. עָרִים *urbes* Num. 35, 2 etc. — 2) *hostis* 1 Sam. 28, 16. Ps. 9, 7 etc. Hoc posterius esse possit pro vicin. צָר permutatis ע et צ.

עֵר n. pr. viror. Gen. 38, 3 etc.

עָרַב; part. act. עֹרֵב, pl. עֹרְבִים, infin. constr. עֲרוֹב; imp. עֲרֹב, suff.

עָרַבְנִי; fut. יַעֲרֹב, sed pl. יַעַרְבוּ; 1) *miscuit*, ut in chald. et syr. it. i. q. vicin. אָרַב *texuit*, undè עֵרֶב *trama*, *subtegmen* vicin. אֶרֶב. — 2) *permutavit* merces, hinc *negociatus est* Ex. 27, 9, 27. — 3) *spopondit*, *fide jussit* seq. acc. עַל, עִם, לְ pers. *pro aliquo* Gen. 43, 9. Jes. 38, 14. Job 17, 3 etc. — 4) *pigneravit*, *oppigneravit* seq. acc. rei Neh. 5, 3 et forsan Jer. 30, 21 ubi עָרַב אֶת לִבּוֹ *oppigneravit animam suam* est *imminenti periculo se exposuit*, vel *spopondit pro vitâ suâ*. — 5) *dulcis*, *suavis*, *gratus fuit*, *placuit* seq. לְ, עַל pers. *alicui* Jer. 6, 20, Ps. 104, 34 etc. — 6) hinc forsan *suxit* undè עָרַב. — 7) *ut* arab. עָרַב (gharab) *longiùs recessit*, *abiit*, metaph. Jes. 24, 11; it. ut in syr. *occidit* sol, *vesperavit* Jud. 19, 19. — 8) ut vicin. חָרַב *aridus*, *sterilis fuit*, undè עֲרָבָה. — 9) ut arab. pass. עֹרַב (ghorib) *subalbus*, *albicans* fuit; à quo nomen עֵרָב (gharab) *salix*. Hinc hebr. עֵרָב *salix*, cujus folia *subalba*.

Hiph. infin. absol. הַעֲרֵב *vesperè faciendo*, hinc adv. *vesperè* 1 Sam. 17, 16. — Hithp. præt. et imp. הִתְעָרֵב; fut. יִתְעָרַב; 1) *immiscuit se* seq. בְּ, לְ, עִם *alicui rei* Prov. 14, 10. Ps. 106, 35 etc. — 2) *sponsionem fecit* 2 Reg. 18, 23. Jes. 36, 8. — Deriv. תַּעֲרֻבָה, מַעֲרָב et seq.

עֵרֶב m. *suavis*, *dulcis* Prov. 20, 17. Cant. 2, 14.

עָרֹב m. cum LXX κυνόμυιαι, *musca canina*, à sugendo sanguinem Ex. 8, 20 seq. Ps. 78, 45 etc. Vulgò tamen est *colluvies* animalium noxiorum; sed genus quoddam bestiarum suadet Ex. 8, 29, 31.

עֲרַב et עַרָב n. pr. *Arabia* Jes. 21, 13: 2 Par. 9, 14 etc. Nom. gent. עַרְבִי et עֲרָבִי; pl. עַרְבִים et עֲרַבִיאִים; *Arabs*, *Arabes* Jes. 13, 20 etc.

עֵרֶב 1) *miscellanea turba* exterorum qui Israëlitis sese *immiscuerunt* Ex. 12, 38. Neh. 13, 3. — 2) *trama*, *subtegmen* Lev. 13, 48 seq.

עֶרֶב m. sed f. 1 Sam. 20, 5; pl. עֲרָבִים; constr. עַרְבֵי; dual. עַרְבַּיִם; pl. f. עֲרֻבוֹת; 1) *vespera* Gen. 1, 5 seq. Jer. 5, 6, sed adv. *vesperè* Ex. 16, 6, pro בָּעֶרֶב vel לָעֶרֶב Gen. 19, 1. Ps. 59, 7 etc. — Dual. occurrit tantùm in formulâ בֵּין הָעַרְבַּיִם *inter duas vesperas*, Ex. 12, 6. Num. 9, 3 etc. quid autem sit illud temporis spatium, non concordant hodierni Judæi, et etiam inter veteres disceptatum est. Pharisæis et Rabbanitis *prima vespera* est, cùm sol declinare incipit, æstusque vehementior remittere, *secunda* cùm verè occidit: Karæis autem, quibuscum consentire videntur Samaritani, *prima vespera*, cùm sol occidit: *secunda*, cùm, crepusculo desinenti, ingruunt nocturnæ tenebræ; quod forsan præferend. cùm agnum Paschalem, duas inter vesperas mactandum, ipse Moyses mactari jubet *vesperi cùm sol occidit*, Deut. 16, 6. — 2) cum art. הָעֶרֶב *copiæ auxiliares*, *socii* 1 Reg. 10, 15. Jer. 25, 20. 50, 37. Ezc. 30, 5. — 3) tantùm in pl. עֲרָבִים *salices* Jes. 44, 4. Ps. 137, 2 etc. נַחַל עֲרָבִים *torrens salicum* in Moabitide Jes. 15, 7.

עֹרֵב m. pl. עֹרְבִים; constr. עֹרְבֵי;

1) *corvus* Gen. 8, 7 etc. Ex Lev. 11, 15. Deut. 14, 14 כָּל־עֹרֵב *omne genus corvinum (toute espèce de corbeaux)* videtur vocab. עֹרֵב alias quoque consimiles aves comprehendere. *Hoc autem infertur ex voce כל utpotè artic. determin. ה destitutâ, non verò ex formulâ לְמִינוֹ pr. *cum feminâ suâ*, ut falsò contendunt; vid. מִין pag. 324.* —2) n. pr. viri Jud. 7, 25 etc.; à quo rupes quædam nomen habet Jud. 7, 25, Jes. 10, 26.

עֲרָבָה f. suff. עֲרָבָתָהּ; pl. עֲרָבוֹת; constr. עַרְבוֹת; 1) *regio sterilis, desertum* Jes. 33, 9 etc. Cum art. הָעֲרָבָה a) ea regio campestris est, in quam vallis Jordanis circa Jericho excurrit, mare mortuum complexa Jos. 12, 1: 2 Sam. 4, 7; undè יָם הָעֲרָבָה est ipsum *mare mortuum* Deut. 4, 49 etc., et נַחַל הָעֲרָבָה *torrens Cedron* Amos 6, 14. —6) omnis planities quæ à mari mortuo ad sinum arab. extenditur Deut. 1, 1. Jos. 12, 1 etc. Plur. עַרְבוֹת יְרִיחוֹ *campestria Jericho* pars fuit illius campi הָעֲרָבָה dicti. — 2) n. pr. q. v. in בֵּית pag. 93.

עֲרֻבָּה f. suff. עֲרֻבָּתָם; 1) *sponsio, vadimonium* Prov. 17, 18.—2) *pignus* 1 Sam. 17, 18.

עֵרָבוֹן m. *pignus* Gen. 38, 17 etc.

עַרְבִי, עַרְבִי n. pr. vid. in עֲרָב.

עַרְבָתִי nom. gent. vocabuli עֲרָבָה n. 2 q. v. 2 Sam. 23, 31.

עָרַג undè fut. יַעֲרֹג; ut in arab. *ascendit*, hinc forsan — 2) seq. עַל, אֶל *desideravit* aliquid (conf. נָשָׂא נַפְשׁוֹ עַל, לְ) Ps. 24, 2. Joël. 1, 20. Hebræis interpr. est *glocitavit*, quod parùm congruit cum Joël. loc. cit. Vulgat. habet illic *desideravit*, hîc *suspexerunt*, quod in idem incidit. — Indè עֲרוּגָה q. v.

עֲרָד n. pr. viri 1 Par. 8, 15, it. oppidi in Palæstinâ Num. 21, 1 etc.

עָרָה pr. forsan ut vicin. עָרָה *carpsit, evellit* plantas, crines, undè depilis, calvus, plantis arboribusque *nudus fuit* (conf. vicin. עָרַם — 2) *evacuatus, effusus est.* — Niph. fut. יֵעָרֶה *effundetur* Jes. 32, 15. — Pih. עֲרָה; infin. עָרוֹת; imp. pl. עֲרוּ; fut. יְעָרֶה; apoc. וַיְתַעַר; 1) *nudavit*, pudenda, clypeum (quod de more tegumento indutum erat) etc. Jes. 3, 17. 22, 6 etc. — 2) *funditùs evertit* domum, pr. *denudavit fundamentum* Hab. 3, 13. Ps. 137, 7. Hinc. —3) *evacuavit* vas Gen. 24, 20 etc., hinc *effudit* metaph. Ps. 141, 8.

Hiph. הֶעֱרָה 1) *nudavit* pudenda Lev. 20, 18, 19.—2) *effudit* metaph. Jes. 53, 12. — Hithp. part. מִתְעָרֶה; fut. f. תִּתְעָרִי; 1) *nudavit se* Thren. 4, 21. — 2) *effudit, diffudit se* arbor Ps. 37, 35.—Deriv. עֶרְוָה, עֶרְיָה, מַעַר, מַעֲרֶה, תַּעַר et

עָרָה f. undè pl. עָרוֹת *loca nuda* i. e. arboribus destituta Jes. 19, 7.

עֲרוּגָה f. constr. עֲרוּגַת; pl. עֲרוּגוֹת et עֲרֻגוֹת; *areola* horti vel vineæ in in medio ascendens Eze. 17, 7. Cant. 5, 13 etc.

עָרוֹד m. *onager* Job 39, 5.— Rad. ערד In syr. Ethpah. *indomitus fuit.*

עֶרְוָה f. constr. עֶרְוַת; suff. עֶרְוָתוֹ; 1) *nuditas* Hos. 2, 11 (8); metaph. de locis parùm munitis, adeòque aditu facilibus Gen. 42, 9, 12. — 2) *puden-*

da, maximè *nuda* Gen 9, 22. Lev. 20, 11 etc. —3) *turpitudo*, *fœditas* Deut. 23, 15. 24, 1, *ignominia*, *dedecus* Jes. 20, 24. — Rad. עָרָה.

עָרוֹם et עָרֹם m. pl. עֲרוֹמִים; f. עֲרֹמָה; *nudus*; *a* Job 1, 21. Eccl. 5, 14, passim *pannosus*, *malè vestitus* Jes. 58, 7. Job 22, 6, vel *solâ tunicâ interiori* (כְּתֹנֶת) *vestitus* 1 Sam. 19, 24. Jes. 20, 2. — Rad. עָרַם.

עָרוּם m. pl. עֲרוּמִים; *callidus*, in malam partem *astutus* Gen. 1, 3 etc., in bonam *cautus*, *prudens* Prov. 12, 16 etc. — Rad. עָרַם.

עֵירֹם vid. vid. עֵירֹם.

עַרְעָר et עַרְעֵר m. (à rad. עָרַר, ut קַלְקַל à קָלַל); 1) forsan ut עַרְעָר pr. *nudus*, dein *egenus*, *pauper* Jer. 48, 6 (conf. 17, 6). LXX, *asinus agrestis*, Vulgat. *myrica*. — 2) n. pr. oppid. a) ad Arnonis borealem ripam Deut. 2, 36. Jos. 12, 2, quod et עֲרוֹעֵר Jud, 11, 26. — b) alterius magis septentr. haud procul à Jabboco fluvio Num. 32, 34: 2 Sam. 24, 5. — c) tertii in tribu Judâ 1 Sam. 30, 28. Nom. gent. עַרְעֵרִי 1 Par. 11, 44.

עָרוּץ vel עָרֻץ m. *horridum quid*, *horror*; m. constr. עֲרוּץ Job 30, 6. — Rad. עָרַץ.

עֲרִיָּה f. *nuditas*, *egestas* Eze. 16, 7. Hab. 3, 9. — Rad. עָרָה.

עֲרִי n. pr. viri Gen. 46, 16.

עֲרִיסָה f. undè pl. עֲרִיסוֹת; vulgò *massæ farinæ aquis immixtæ*, al. *polenta* Num. 15, 20 etc. — Rad. ערס in talmud. *commiscuit*, *mixtim conjunxit*; sed al. conferunt vicin. Hebr. גָּרַס *comminuit*.

עֲרִיפִים pl. m. *vapores*, *nebulæ* Jes. 50, 3o. Syr. et Vulgat. *caligo*. — Rad. עָרַף.

עָרִיץ (pro עַרְיִץ) m. plur. עָרִיצִים; constr. עָרִיצֵי; pr. *terrorem injiciens*, hinc 1) *prævalidus*, *præpotens* Jes. 25, 3. Jer. 20, 11. — 2) *violentus*, *atrox*, *tyrannus* Jes. 13, 11. Eze. 28, 7 etc. — Rad. עָרַץ.

עֲרִירִי m. plur. עֲרִירִים; *solitarius*, *prole carens* Gen. 15, 3 etc. — Rad. עָרַר.

עָרַךְ; part. act. pl. עוֹרְכִים; pass. עָרוּךְ, constr. עֲרוּךְ, f. עֲרוּכָה, pl. עֲרֻכוֹת; infin. absol. עָרֹךְ, constr. עֲרֹךְ; imp. cum ה parag. עֶרְכָה; fut. יַעֲרֹךְ; 1) *ordinavit*, *disposuit*, *struxit* Gen. 22, 9. Jes. 21, 5 etc. Spec. a) *instruxit aciem*, *pugnam* (pro עָרַךְ מִלְחָמָה) Jud. 20, 30. Jer. 50, 9 etc. — Job 6, 4: יַעַרְכוּנִי pro יַעַרְכוּ לִי *aciem instruunt contra me*. — b) *disposuit*, *protulit verba* (pro עָרַךְ מִלִּים) Job 37, 19. Ps. 5, 4; hinc *litem instruxit* (pro עָרַךְ מִשְׁפָּט) Ps. 50, 21. —2) seq. לְ, אֶל *contulit*, *comparavit* Jes. 40, 18. Ps. 40, 6.—3) *æstimavit*, *magni fecit* Job 36, 19.

Hiph. הֶעֱרִיךְ; fut. יַעֲרִיךְ; *æstimavit*, *taxavit* Lev. 27, 8 etc.—Deriv. מַעֲרָךְ, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת et

עֶרֶךְ m. suff. עֶרְכִּי; 1) *ordo*, *strues* Ex. 40, 23, it. *dispositio*, *structura* corporis Job 41, 4. — 2) *instructio*, *apparatus* Jud. 17, 10. — 3) *æstimatio*, *taxatio* Lev. 5, 15. Num. 18, 16 etc.; hinc *pretium* quo æstimanda res est Ps. 55, 14. Job 28, 13.

עָרַל 1) *præputiatus fuit*, undè עָרֵל. — 2) denom. ab עָרְלָה, *præputiatum* i.e. *profanum, impurum habuit* Lev. 19, 23.—Niph. imp. הֵעָרֵל *præputiatum te ostende, præputium retege*, ut ebrii solent Hab. 2, 16.

עָרֵל m. constr. עֶרֶל et עֲרַל; plur. עֲרֵלִים; constr. עַרְלֵי; f. עֲרֵלָה; *præputiatus, incircumcisus* Gen. 17, 14. Ex. 6, 12. Ità contemptim vocabantur gentiles 1 Sam. 17, 36 etc. Metaph. *præputiatus labiis* i.e. gravis loquelæ, balbus Ex. 6, 12; sic *auris præputiata* i. e. carne quasi obstructa, dicto non parens Jer. 6, 10, et *animus præputiatus* i. e. in quem pietatis monita penetrare non possunt Lev. 26, 41.

עָרְלָה f. constr. עָרְלַת; pl. עֲרָלוֹת, constr. עָרְלוֹת, 1) *præputium* Gen. 17, 14 etc. 2 Sam. 3, 14: *caro præputii* i. e. membrum præputiatum. Metaph. *impuritas* Deut. 10, 16. Jer. 4, 4. *Præputium arboris* sunt fructus primi triennii qui pro impuris habendi erant Lev. 19, 23. — 2) plur. עָרְלוֹת n. pr. collis Jos. 5, 3.

עָרַם 1) *nudavit*.—2) *callidus fuit*; inf. absol. עָרֹם 1 Sam. 23, 22. — 3) *coacervavit* ut in syr. et arab. (conf. etiam vicin. עָרַם, רוּם, רָמַם *altus fuit*). — Niph. נֶעֱרַם *coacervatus est* Ex. 15, 8. — Hiph. הֶעֱרִים; fut. יַעֲרִם; 1) *callidum fecit* consilium i. e. consilia callida iniit Ps. 83, 4. — 2) *callidè egit* 1 Sam. 23, 22, sed in bonam partem *prudenter egit* Prov. 15, 5. 19, 25. — Deriv. עָרוּם et seq.

עָרֹם *nudus* vid. עָרוֹם.

עֹרֶם masc. *calliditas*; suff. עָרְמָם Job 5, 13.

עָרְמָה f. 1) *astutia, dolus* Ex. 21, 14. — 2) *prudentia* Prov. 1, 4. 8, 5.

עֲרֵמָה f. constr. עֲרֵמַת; pl. masc. עֲרֵמִים; f. עֲרֵמוֹת; *acervus* Jer. 50, 26. Cant. 7, 3 etc.

עַרְמוֹן m. plur. עַרְמֹנִים; *platanus* Gen. 30, 37. Eze. 31, 8.

עֵרָן n. pr. viri Num. 26, 36. Patron. עֵרָנִי ibid.

עַרְעוֹר vid. עֲרוֹעֵר.

עֲרֹעֵר, עֲרֹעֵרִי vid. עֲרוֹעֵר.

עָרַף; part. act. עֹרֵף, pass. fem. עֲרוּפָה; fut. יַעֲרֹף; 1) ut רָעַף *stillavit* Deut. 33, 28, metaph. 32, 2.— 2) denom. ab עֹרֶף *cervicem amputavit* Ex. 13, 13. Jes. 66, 3 etc., metaph. *diruit* Hos. 10, 2. — Deriv. עֲרִיפִים.

עֹרֶף m. suff. עָרְפִּי; *cervix* Ex. 23, 27 etc. *Cervicem dedit* (נָתַן) i. e. *terga vertit, avertit se* 2 Par. 29, 6; פָּנָה עֹרֶף־אֶל id. Jer. 2, 27 etc. Sed הָפַךְ עֹרֶף, פָּנָה עֹרֶף *terga vertit, fugit* Jos. 7, 8, 12. *Posuit aliquem tergum* i.e. *fecit ut terga verteret, fugavit* Ps. 18, 41.

עָרְפָּה n. pr. mul. Ruth 4, 14.

עֲרָפֶל masc. *caligo nubium, nubes densæ* Ex. 20, 18 etc. — * Forsan ex עפל synonym. vicini אֹפֶל *caligo*, inserto ר, ut sæpè *; sed conflatum volunt ex עָרִיף *nubes* et אֹפֶל *caligo*.

עָרַץ; inf. constr. עֲרֹץ; fut. יַעֲרֹץ et יַעֲרוֹץ; 1) *terruit* Jes. 2, 19. Ps. 10, 18 etc.; sed Jes. 47, 12: תַּעֲרֹצִי veter. interpr. reddidêre: *fortior fies, roborabis te*. — 2) intrans. *contremuit, timuit* Deut. 1, 29, seq. acc., מִפְּנֵי *aliquem* Deut. 7, 21. Job 31, 34. — Niph. part. נַעֲרָץ *timendus*,

terribilis Ps. 89, 8. — Hiph. part. מַעֲרִיץ; fut. יַעֲרִיץ; 1) *terrorem injecit* Jes. 8, 13. — 2) *timuit* seq. acc. 8, 12. 29, 24. — Deriv. מַעֲרָצָה, עָרִיץ, עָרוּץ.

עָרַק unde part. act. pl. עֹרְקִים; ut in arab. syr. *rodit* Job 30, 3; ità Vulgat.; quæ signif. prorsùs congruit cum Job 30, 17: *rodentes me* (אֹרְקַי) *non quiescunt;* al. tamen cum LXX et Chald. *fugit*, etiam ex usu chald. et arab.

עַרְקִי n. pr. populi Gen. 10, 17.

עָרַר ut vicin. עור, עָרָה; 1) *nudatus fuit, nudavit se* imp. cum ה parag. עָרֵה *nudà te* Jes. 32, 11. — 2) *sterilis, inops fuit.* — Poli. עוֹרֵר *nudavit* fundamenta, *funditùs evertit* Jes. 23, 13. — Pilp. עַרְעֵר unde infin. עַרְעַר *nudando* Jer. 51, 58. — Hithpalp. fut. יִתְעַרְעַר *funditùs evertetur* ibid. — Deriv. עֲרִירִי, עֶרְעָר, עַרְעָר.

עֶרֶשׂ f. suff. עַרְשִׂי; plur. עֲרָשׂוֹת, unde cum suff. עַרְשֹׂתָם; *sponda, lectus* Deut. 3, 11. Ps. 6, 7 etc. — Etymon latet.

עֶשֶׂב m. suff. עִשְׂבָּם, pl. f. constr. cum Dag. euphon. עִשְׂבּוֹת; *herba* adultior quæ semen concepit (conf. דֶּשֶׁא) et pabulum præbet, *olera* Gen. 1, 11. Ex. 10, 12 etc. — Rad. עשׂב, conf. arab. عشب *germinavit.*

עָשָׂה f. ex chaldaïsmo part. act. עֹשֶׂה; constr. עֹשֵׂה; f. עֹשָׂה; pass. עָשׂוּי, pl. עֲשׂוּיִם, in Chethib עֲשׂוּם, f. עֲשׂוּיָה, plur. עֲשׂוּיוֹת et in Chethib עֲשׂוֹת; infin. absol. עָשֹׂה et עָשׂוֹ, constr. עֲשׂוֹת, עֲשׂוֹ et עֲשׂוֹת, suff. עֲשׂוֹתוֹ et עֲשׂתוֹ; imper. עֲשֵׂה; fut. יַעֲשֶׂה et more chald. יַעֲשֶׂה, conv. וַיַּעַשׂ; 1) *fecit, labore produxit*, ut navem, lateres, idola Gen. 8, 6. Ex. 5, 16. Deut. 4, 16; transl. *fecit* justitiam, *benignitatem*, bellum etc. i. e. exercuit Gen. 14, 2. Jer. 9, 24 etc. Seq. ל pers. *fecit alicui* aliquid Gen. 27, 45 etc. Sed *Deo facere* i. e. sacra ipsi facere, sacrificia offerre Ex. 10, 25 etc. Ex. 10, 25 etc., sic Græc. ῥέζειν θεῷ, Iliad. 2, 400. Odiss. 9, 553. sic et Lat. *facere*, Cic. pro Mur. — Cum dupl. acc. vel *fecit aliquid ex aliquâ re.* Ex. 25, 28. 26, 26. Hos. 8, 10 etc. vel *mutavit: fecit auroram tenebras* i. e. *mutavit auroram in tenebras.* Jer. 37, 15, seq. acc. et ל, varia exprimit: sic *faciam te in gentem magnam*, i. e. *conditorem gentis magnæ* Ex. 32, 10. *faciam te in cædem*, i. e. *cædi te exponam* Ezc. 35, 6. — 2) absol. *laboravit, operatus est* 1 Reg. 20, 40. Prov. 13, 16, seq. עִם *apud* aliquem, vel *cum* aliquo Ruth 2, 19; seq. בְּ *tractavit:* עָשָׂה בַזָּהָב *aurum tractavit* (*travailler sur l'or*) Ex, 31, 4; sed alibi *occupatus fuit in* aliquâ re Ex. 5, 19: 1 Reg. 20, 40 etc. — Not. עָשָׂה, apud Hebr. sicut *faire*, apud nos, notiones multò latiùs patentes exprimere; sic *exsecutus est, perfecit* decreta Jer. 23, 20 etc.; *obtemperavit* legibus Lev. 20, 22. Deut. 15, 5; *protulit, produxit* fructus Gen. 1, 11, trop. 2 Reg. 19, 30; *paravit, apparavit* cibum Jud. 13, 15; *comparavit, acquisivit* Gen. 11, 4. Jes. 19, 9. Not. *fecit ungues, barbam* Deut. 21, 12. 2 Sam. 19, 25 i. e. *nutrivit, paravit*, juxta Vers. Chald. et Arab.; et *rasit, resecuit*, juxta LXX, Vulgat.

et Syr. *celebravit*, *egit* festum Ex. 12, 48. Num. 9, 10; *egit*, *transegit* tempus Eccl. 6, 12; *constituit*, *præfecit* 1 Sam. 12, 6: 1 Reg. 12, 31. עָשָׂה טוֹב *bonum fecit* Eccl. 3, 12 i. e. forsan *benè se habuit*; huic explicationi magis favet contextus עָשָׂה מֵרָעָה *fecit* aliquem *procul à malo* i. e. *incolumem præstitit* 1 Par. 4, 10. — 3) ut vicin. chald. עַסֵּי *compressit* mammas mulieris i. e. contrectavit Eze. 23, 21.

Niph. נַעֲשָׂה, fem. נֶעֱשְׂתָה; part. נַעֲשֶׂה, f. נַעֲשָׂה; infin. הֵעָשׂוֹת; fut. יֵעָשֶׂה, apoc. יֵעַשׂ, f. cum ו epenth. תֵּיעָשֶׂה; *factus est* Lev. 7, 24; impers. לֹא יֵעָשֶׂה *non fit*, *fieri non solet* Gen. 29, 26, *non debet* 34, 7; *celebratus est* Esth. 9, 28; *paratus est* Neh. 5, 18; *impletus*, *perfectus fuit* Esth. 9, 1.

Pih. עִשָּׂה *compressit*, *contrectavit* mammas mulieris Eze. 23, 3, 8. — Puh. עֻשָּׂה *factus* i. e. creatus *est* Ps. 139, 15. — Deriv. מַעֲשֶׂה,

עֲשָׂהאֵל n. pr. viror. Esr. 10, 15 etc.

עֵשָׂו n. pr. *Esaü* Gen. 25, 25 etc.; alio nomine אֱדֹם q. v., hinc בְּנֵי עֵשָׂו, בֵּית עֵשָׂו et simpl. עֵשָׂו Jer. 49, 8, 10. Obad. 1, 6 sunt *Edomitæ*, *Idumæi*, et הַר עֵשָׂו *montanum*, *montes Idumæorum* Obad 1, 8. 9, 19.

עָשׂוֹר et עָשֹׂר m. 1) *decas dierum* Gen. 25, 55. — 2) *decima dies* mensis Ex. 12, 3 etc. — 3) *decachordum* instr. mus. Ps. 33, 2 etc. — Denom. ab עֶשֶׂר.

עֲשָׂיאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

עֲשָׂיָה n. pr. viror. 2 Reg. 22, 12 etc.

עֲשִׂירִי m. et עֲשִׂירִיָּה; f. עֲשִׂירִית; f. *decimus*, *a*, *um* Gen. 8, 5 etc. Fem. subst. *decima pars* Ex. 16, 36. Jes. 6, 13 etc.

עָשַׂק unde Hithp. הִתְעַשֵּׂק ut in chald. אִתְעַסַּק *litigavit*, *altercatus est* Gen. 26, 20, unde

עֵשֶׂק m. *lis*, *contentio* sed in n. pr. putei abiit Gen. 26, 20.

עֶשֶׂר f. et עֲשָׂרָה, עֲשָׂרֹת m. 1) *decem*, ubique cum nomine plur. constr. Ex. 27, 12. Jos. 22, 14 etc. Plur. עֲשָׂרוֹת *decades* Ex. 18, 21 etc. — 2) indefin. *sæpenumerò*, *multoties* Gen. 31, 7. Num. 14, 22. Job 19, 3. — Denom. מַעֲשֵׂר, עֲשִׂירִי, עָשׂוֹר et seq.

עָשָׂר m. et עֶשְׂרֵה fem. *decem*, sed tantùm in numeris cum denario compositis, ut אַחַד עָשָׂר masc. *undecim* שְׁלֹשָׁה עָשָׂר m. *tredecim*; it. *undecimus*, *tertius decimus* etc. Plur. עֶשְׂרִים c. (à sing. עֶשְׂרֵה) 1) *viginti* Gen. 31, 38. Lev. 27, 5. — 2) *vicesimus*, *a* Num. 10, 11: 1 Reg. 15, 9 etc.

עָשַׂר unde fut. יַעְשֹׂר; (denom. ab עֶשֶׂר) seq. acc. *decimavit*, *decimam partem accepit* 1 Sam. 8, 15, 17. — Pih. עִשֵּׂר, unde part. pl. מְעַשְּׂרִים; infin. עַשֵּׂר; fut. יְעַשֵּׂר; *decimam*, *partem dedit*, *solvit* Neh. 10, 38; seq. acc. rei cujus decima solvitur Gen. 28, 22. Deut. 14, 22. — Hiph. infin. cum præf. לַעֲשֵׂר, בַּעֲשֵׂר pro בְּהַעֲשֵׂר, לְהַעֲשֵׂר; *decimam partem dedit* Deut. 26, 12. Neh. 10, 39.

עֲשֵׂרָה vid. עֶשֶׂר.

עֲשָׂרָה vid. עָשָׂר.

עִשָּׂרוֹן m. plur. עֶשְׂרֹנִים; mensura aridorum, *decima pars* forsan Ephæ

(ut habent LXX in Num. 15, 4) Lev. 14, 10 etc.

עֶשְׂרִים *viginti* vid. in עָשָׂר.

עָשׁ m. et עַיִשׁ f. forsan *ursa major*, sidus Job 9, 9; *filii ejus* Job 38, 32 i. e. tres stellæ in caudâ ursæ. Conf. Niebuhr, *Description de l'Arabie*, *pag.* 160—164. — Etymon latet.

עָשׁ m. *tinea* Job 4, 19. 13, 28 etc. — Rad. עָשַׁשׁ.

עָשׁוֹק m. *violentus, oppressor* Jer. 22, 3. — Rad. עָשַׁק.

עֲשׁוּקִים et עֲשֻׁקִים pl. m. *oppressiones* Amos 3, 9 etc. — Rad. עָשַׁק.

עָשׁוּת m. *fabricatus, elaboratus* Eze. 27, 19. — Rad. עָשָׂה.

עֲשׁוּת n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

עָשִׁיר m. pl. עֲשִׁירִים; *dives* 2 Sam. 12, 1 etc., in bonam partem, *ingenus, nobilis* Eccl. 6, 10, sed in malam *improbus, scelestus* Jes. 53, 9. — Rad. עָשַׁר.

עָשַׁן; fut. יֶעְשַׁן; *fumavit* Ex. 19, 18; metaph. *exarsit, iratus fuit* Deut. 29, 19. Ps. 74, 1. — Deriv. seq.

עָשָׁן m. pl. עֲשָׁנִים; *fumans* Ex. 20, 15. Jes. 7, 4.

עָשָׁן m. constr. עֲשַׁן; 1) *fumus* Gen. 15, 17 etc. it. *nubes pulveris* Jes. 14, 31; metaph. *ira* 2 Sam. 22, 9 etc. — 2) n. pr. q. v. in כּוּר עָשָׁן.

עֵשֶׁן m. *fumus* Ex. 19, 18.

עָשַׁק; part. act. עֹשֵׁק et עוֹשֵׁק, pl. constr. עֹשְׁקֵי, plur. f. עֹשְׁקוֹת; pass. עָשׁוּק et עָשֻׁק, pl. עֲשׁוּקִים et עֲשֻׁקִים; infin. constr. עֲשֹׁק, suff. עָשְׁקָט; fut. יַעֲשֹׁק; 1) *violenter egit, oppressit* 1 Sam. 12, 3. Jes. 52, 4 etc. Hinc trop. de fluvio *exundante* Job 40, 18 (23). — 2) *defraudavit* aliquem seq. acc. pers. Lev. 19, 13. Deut. 24, 14, et acc. rei Mal. 3, 5. — Puh. part. f. מְעֻשָּׁקָה *vi compressa, stuprata fuit* virgo Jes. 23, 12. — Deriv. מַעֲשַׁקּוֹת, עֲשׁוּקִים, עָשׁוֹק et seq.

עֹשֶׁק n. pr. viri 1 Par. 8, 39.

עֹשֶׁק m. 1) *violentia, oppressio* Jes. 59, 13 etc. — 2) meton. *vi* vel *fraude ablata,* vel *acquisita res* Lev. 5, 23. Ps. 62, 11. Eccl. 7, 7. — 3) *violentia quam quis patitur, angor, angustiæ* Jes. 54, 14. 59, 13.

עָשְׁקָה f. id. n. 3. Jes. 38, 14.

עָשַׁר; fut. יֶעְשַׁר; *beatus fuit* (conf. vicin. כָּשַׁר, אָשַׁר) spec. *dives fuit* Hos. 12, 9. Job 15, 29. — Hiph. הֶעְשִׁיר; part. מַעֲשִׁיר; inf. הַעֲשִׁיר; fut. יַעֲשִׁיר; 1) *ditavit* Gen. 14, 23 etc. — 2) intrans. *ditatus est* Ps. 49, 17. Prov. 10, 4; seq. acc. rei quâ quis ditatur Dan. 11, 2. — Hithpah. part. מִתְעַשֵּׁר *divitem se fingens* Prov. 13, 7. — Deriv. עָשִׁיר et

עֹשֶׁר m. suff. עָשְׁרָם; *divitæ* 1 Sam. 17, 25. Ps. 52, 9 etc.

יָעַשׁ 1) *contabuit* (in arab. *concidit, marcuit*) Ps. 6, 8. 31, 10, 11. — 2) ut vicin. arab. עתת (hatsats) *rosit, arrosit* tinea.

עָשָׂה 1) (*nituit* præ pinguedine Jer. 5, 28. — 2) * ut vicin. עָשָׁה *fecit, elaboravit, fabricavit* et intrans. *factus, elaboratus, fabricatus est,* * hinc ad animum translat. *finxit, cogitavit,* ut chald. עֲשַׂת.

Hithp. fut. יִתְעַשֵּׂת *recogitabit,* ut

rectè Vulgat. Jon. 1, 6. — Deriv. עֲשׂוֹת et seq.

עֶשֶׁת m. 1) *elaboratum, fabricatum, affabrè factum* Cant. 5, 14. — 2) plur. constr. עַשְׁתֵּי ubique adjecto עָשָׂר, עֶשְׂרֵה *decem*, notat *undecim* et *undecimus*, a Deut. 1, 3 etc.

עַשְׁתּוֹת f. *cogitatio, opinio* Job 12, 5; ubi nonnulli cod. עַשְׁתּוֹת habent.

עַשְׁתְּנוֹת pl. f. *cogitationes, consilia* Ps. 146, 4.

עַשְׁתָּרֹת f. n. pr. (conf אַשְׁרָה) *Astarte*, dea Sidoniorum vicinarumque gentium 1 Sam. 31, 10: 2 Reg. 23, 13 etc., forsan *Venus*; vid. Euseb. *Præpar. Evang.* 1, 10. — Plur. עַשְׁתָּרוֹת 1) *statuæ Astartes* Jud. 2, 13 etc. — 2) constr. עַשְׁתְּרוֹת צֹאן vulgò *greges ovium*, al. *soboles, proles ovium* Deut. 7, 13. 28, 4, 18, 51; certè, ut notat Winer, à *Venere* ad *sobolem* facilis transitus. — 3) n. pr. urbis in Basan Deut. 1, 4 etc., plenè עַשְׁתָּרוֹת קַרְנַיִם Gen. 14, 5 et forsan בְּעֶשְׁתָּרָה (pro בֵּית עֶשְׁתָּרָה) q. v. Nom. gent. עַשְׁתָּרָתִי 1 Par. 11, 44.

עֵת (contract. ex עֶדֶת à masc. עֵד, rad. עָדָה, ut לַת pro לֶדֶת, rad. יָלַד) c. seq. Makk. עֵת־; suff. עִתּוֹ; *tempus*, spec. a) *tempus opportunum, justum* Jes. 60, 22. Eccl. 10, 17 etc. et forsan Hos. 13, 13 ubi adv. *tempore opportuno*, quamquàm nonnulli de *tempore longiori* intelligunt. לֹא עֵת *non* i. e. *ante tempus justum, præmaturè* Job 22, 16. — b) *tempus certum*, idque finem habiturum, opp. æternitati Eccl. 3, 1, 17. 8, 6. — c) *tempus felix* Ps. 81, 16, sæpiùs *infelix* Jes. 13, 22 etc. — Cum præf. בָּעֵת pro בְּזֹאת עֵת *hoc tempore, nunc* Jud. 13, 23 etc. בָּעֵת מָחָר *cras hoc* diei *tempore* Ex. 9, 18 etc. בָּעֵת חַיָּה vid. in חַי pag. 199. — Plur. עִתִּים et עִתּוֹת; *tempora, rerum vicissitudines, fata* Esth. 1, 13: 1 Par. 12, 32; it. *vices*, hinc עִתִּים רַבּוֹת *multis vicibus, identidem* Neh. 9, 28. — Denom. עִתִּי, עַתָּה.

עִתָּה קְצִין undè cum ה local. עִתָּה קָצִין n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13.

עַתָּ vid. עַתָּה.

עָתַד ut in arab. *paratus fuit*. Hinc Pih. עִתֵּד *paravit*; imper. cum suff. עַתְּדָהּ Prov. 24, 27. — Hithp. הִתְעַתֵּד *paratus, destinatus fuit*, seq. ל *ad aliquid* Job 15, 28. — Deriv. עָתוּד, עֲתִיד, עַתּוּד.

עַתַּי n. pr. viri Neh. 11, 4.

עַתָּה, sed. עַתָּ Eze. 23, 43. Ps. 74, 6 in Chethib; in pausâ עָתָה (compos. ex עֵת *tempus* et ה locali) pr. *ad tempus, tempore* (conf. germ. *zur Zeit*), hinc 1) *hoc tempore, nunc, jam* oppos. tempori tùm præterito, tùm futuro Jos. 14, 11. Jes. 48, 7. מֵעַתָּה *ab hoc tempore, hinc*; עַד־עַתָּה *hucusquè, usque ad hodiernum diem*. Passim temporis notio interiisse videtur, vertiturque commodè *age, ergò*, maximè seq. imperat. Gen. 3, 13. Jes. 36, 5 etc., *ità, quæ cum sint* Gen. 3, 13. Jes. 36, 5 etc., *ità, quæ cum ità sint* Gen. 26, 29 etc., undè וְעַתָּה *itaque* Gen. 11, 6; in sententiâ adversat. *nunc autem* Neh. 5, 5. — 2) *brevi tempore, mox* 1 Reg. 12, 26. Jes. 43, 19 etc.

עַתּוּד m. undè pl. עַתּוּדִים et עַתֻּדִים;

1) *hircus* pr. forsan *paratus et promptus* ad pugnam Gen. 31, 10. Jer. 50, 8 etc. Metaph. *dux populi* Jes. 14, 9. Zach. 10, 3. — Rad. עָתַד.

עָתוּד masc. undè in Chethib plur. עֲתוּדִים ut עָתִיד q. v. Jes. 10, 13. Esth. 8, 13.

עַתַי n. pr. viror. 1 Par. 2, 35 etc.

עִתִּי m. *opportunus, tempestivus* Lev. 16, 21. — Denom. ab. עֵת.

עָתִיד m. pl. עֲתִידִים; 1) *paratus, promptus* seq. לְ Job 15, 24 etc. — 2) *exercitatus, peritus* seq. inf. Job 3, 8. Plur. f. עֲתִידוֹת *quæ* alicui *parata sunt, instant, imminent* Deut. 32, 35, it. *quæ comparata sunt, opes* Jes. 10, 13. — Rad. עָתַד.

עָתִיק m. vulgò *duraturus*, al. ex usu arab. *splendens, nitidus* Jes. 23, 18. — Rad. עָתַק.

עַתִּיק m. pl. עַתִּיקִים; constr. עַתִּיקֵי; 1) *remotus, avulsus* Jes. 28, 9. — 2) *antiquus* 1 Par. 4, 22. — Rad. עָתַק.

עַתָּד n. pr. viri Num. 1, 13 etc.

עַתְלַי n. pr. viri Esr. 10, 28.

עֲתַלְיָה n. pr. 1) viror. Esr. 8, 7 etc. — 2) mul. 2 Reg. 11, 1 alibi עֲתַלְיָהוּ 8, 26. 11, 2.

עָתַם undè Niph. נֶעְתַּם *exustus, adustus est*, de terrâ Jes. 9, 18; ità LXX et Chald.; quod optimè congruit cum altero hemistichio: *et factus est populus sicut pabulum ignis.* Vulgò tamen *obscuratus est* ex usu arab. sed minùs rectè. Parùm placet quod suspicatur Gesenius, nempè עָתַם ejusdem vel similis potestatis fuisse atques תָּמַם (cognat. שָׁמַם).

עָתְנִי n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

עָתְנִיאֵל n. pr. viri Jos. 15, 17 etc.

עָתַק; fut. יַעְתֵּק; 1) *dimotus, translatus est* Job 14, 18 etc. — 2) *ætate provectus est, consenuit* Ps. 6, 8. Job 21, 7.

Hiph. הֶעְתִּיק; part. מַעְתִּיק; fut. conv. וַיַּעְתֵּק; 1) *dimovit, transtulit* Job 9, 5, spec. tentorium, hinc *castra movit* Gen. 12, 8. 26, 22, *transtulit* in librum, *transcripsit* Prov. 25, 1. — 2) *abstulit*, impers. Job 32, 15. — Deriv. עָתִיק, עַתִּיק et seq.

עָתָק m. *insolens, arrogans* 1 Sam. 2, 3. Ps. 31, 19 etc.

עָתָק m. Prov. 8, 18: הוֹן עָתָק al. *divitiæ antiquæ* i. e. à longo tempore collectæ, al. *durabiles*, al. ex usu arab. *nitidæ, pulchræ*, Vulg. *superbæ.*

עָתַר, fut. יַעְתֵּר; 1) ut vicin. קָטַר *suffivit*, suffimentum *adolevit.* — 2) *supplex, oravit, deprecatus est*, seq. לְ, אֶל Gen. 25, 21. Job 33, 26 etc. — 2) ut in Chald. et vicin. hebr. עָשַׁר *abundavit, dives fuit;* * conf. etiam יָתַר.*

Niph. נֶעְתַּר; part. pl. f. נֶעְתָּרוֹת; infin. absol. נֵעְתוֹר, constr. הֵעָתֵר; fut. יֵעָתֵר; 1) *exoratus est, precibus annuit* seq. לְ Gen. 25, 21. Jes. 19, 22. — 2) *largus, multus fuit* Prov. 27, 6.

Hiph. הֶעְתִּיר; fut. יַעְתִּיר; 1) *deprecatus est* Ex. 8, 25 etc.; seq. לְ, בְּעַד *pro* aliquo 8, 5, 24. — 2) *multiplicavit* Eze. 35, 13. — Deriv. seq.

עֶתֶר m. undè constr. עֶתֶר; pl. cum uff. עִתְרֵי; 1) *suffitus, vapor odoratus* Eze. 8, 11. — 2) *cultor* Dei Sophon. 3, 10.

עָתֵר n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 42. 19, 7.

עָתֶרֶת f. *abundantia* Jer. 33, 6.

פ

פ septima decima alphabeti littera, hebraïcè פֵּא *Fé* sonans; in numeralibus valet *octoginta*. Permutatur maximè cum aliis labialibus ב et מ.

פֹּא ut פֹּה q. v.

פָּאָה forsan ut vicin. פּוּחַ *flavit*; hinc Hiph. fut. cum suff. אַפְאִיהֶם (pro אַפְאֵם) *difflabo eos* i. e. ut vento dispergam eos. Deut. 32, 26. LXX διασπερῶ αὐτούς; al. *in angulo relegabo*, quasi esset denom. à פֵּאָה.

פֵּאָה f. constr. פְּאַת; plur. פֵּאוֹת; dual. פְּאָתַיִם undè constr. פַּאֲתֵי; 1) *plaga cœli* Ex. 26, 18 etc. — Hinc 2) *latus, regio* Num. 24, 17. Jer. 48, 11. —3) *angulus* Lev. 19, 9. Amos 3, 12, indè *extrema pars rei*; פְּאַת חָזָקָן *extremitas barbæ* sunt, juxta Rabbinos, *crines in malis et ante aures* (*favoris*) quos tondere vetitum erat Lev. 19, 27. 21, 5. Hinc gentes arab. quæ illos tondebant, contemptim vocantur קְצוּצֵי פֵּאָה Jer. 9, 25 etc.

פָּאַר undè Pih. פֵּאֵר, suff. פֵּאֲרָךְ ex Chald. pro פֵּאַרְךָ; infin. פְּאֵר; fut. יְפָאֵר; 1) *ornavit, decoravit, honoravit* Jes. 55. 5. Esr. 7, 27 etc. Spec. auxilio, beneficiis Ps. 149, 4. — 2) denom. à פְּאֹרָה *ramos scrutatus est* ad racemandum Deut. 24, 20. — Hithp. infin. et imper. הִתְפָּאֵר; fut. יִתְפָּאֵר et יִתְפָּאַר; 1) *ornatus, honoratus est* Jer. 60, 21. 61, 3. — 2) *illustravit se* seq. בְּ Jes. 44, 23. 49, 3. —3) *gloriatus est* seq. עַל *in* aliq. Jud. 7, 2. Jes. 10, 15, sed Ex. 8, 5 (9): הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי וגו׳ alii aliter. LXX et Vulg. *constitue mihi, quandò* etc., vulgò *gloriare super me, sume tibi hoc honoris* ut dicas *quandò* etc.; Gesenius *declara mihi* ità ut פָּאַר sit i. q. vicin. בָּאַר *fodit, foravit* maximè in terrâ, et transl. *explicuit, declaravit*; sed omnia hæc haud satis certa; vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Exode, p. 57, 58. — Deriv. תִּפְאֶרֶת et seq.

פְּאֵר m. pl. פְּאֵרִים; constr. פַּאֲרֵי; suff. פַּאֲרֵיכֶם pro פְּאֵרֵיכֶם; 1) *ornamentum* spec. capitis, hinc *tiara* Ex. 39, 28. Jes. 3, 20 etc.

פְּאֹרָה et פֹּארָה (ex syrismo pro פְּאָרָה) f. undè pl. פֹּארֹת; suff. פֹּארָתָיו sed פְּרֹאתָיו Ex. 31, 8; *ramus frondosus* Jes. 10, 33 etc.

פָּאֳרוּר (pro פַּאֲרוּר) m. *pulchritudo, nitor* vultûs Joël 2, 6. Nah. 2, 11 etc.

פָּארָן n. pr. regionis montanæ et incultæ inter Arabiam Petræam, Palæstinam et Idumæam Gen. 21, 21 etc., plenè הַר פָּארָן vel הָרֵי פָּארָן Deut. 33, 2. Hab. 3, 3.

פַּג m. *ficus immatura, grossulus*; pl. cum suff. פַּגֶּיהָ Cant. 2, 13.—Rad. פגג conf. vicin. פּוּג.

פִּגּוּל m. pl. פִּגֻּלִים; *res fœda, impura* Lev. 7, 18. Jes. 65, 4 etc.—Rad. פָּגַל in Talmud *fœtidus fuit*; ità arab. de cibo, vicin. פָּחַל.

פָּגַע; inf. constr. פְּגַע, suff. פְּגָעוֹ; imper. פְּגַע; fut. יִפְגַּע; 1) pr. forsan

trusit, pepigit; seq. בְּ *impegit in* aliquid, a) hostili impetu *irruit* in aliquem Ruth 2, 22 etc. maximè occidendi causâ, hinc *occidit*,, *trucidavit* Jud. 8, 21 : 2 Sam. 1, 15. Semel seq. acc. pers. et בְּ rei Ex. 5, 3. — b) in bonam partem *adiit* aliquem precibus, *institit* ei seq. בְּ pers. Jer. 7, 16 etc., seq. לְ pers. *intercessit pro* aliquo Gen. 23, 8. — c) *incidit in* aliquem, *obviàm venit* ei, seq. בְּ Gen. 28, 11 etc., seq. acc. Ex. 23, 4 etc. — d) sensu geogr. *concurrit, contigit, pertinuit ad* aliquid seq. בְּ Jos. 16, 7 etc., אֶל 19, 11.—2) cum Gesenio et forsan rectè *pepigit* fœdus, *pactus est* cum aliquo seq. אֵת Jes. 64, 4, et omisso אֵת 47, 3.

Hiph. הִפְגִּיעַ; fut. יַפְגִּיעַ; 1) *irruere fecit aliquid in aliquem* Jes. 53, 6. — 2) *supplicare fecit* Jer. 15, 11. —3) intrans. *invasit*, hinc part. מַפְגִּיעַ *hostis invadens* Job 36, 32, it. *precibus adiit* seq. בְּ aliquem Jer. 36, 25, et לְ pers. pro quâ interceditur Jes. 53, 12, absol. 59, 16. — Deriv. מִפְגָּע et

פֶּגַע m. *casus* 1 Reg. 5, 18. Eccl. 9, 11.

פַּגְעִיאֵל n. pr. viri Num. 1, 13 etc.

פָּגַר ut vicin. syr. בגר *lassus, viribus destitutus fuit.*— Pih. פִּגֵּר id. 1 Sam. 30, 10, 21. — Indè

פֶּגֶר m. pl. פְּגָרִים; constr. פִּגְרֵי; *cadaver* hominum et bestiarum Gen. 15, 11 etc. Metaph. *rudera* idolorum Lev. 26, 29.

פָּגַשׁ; infin. absol. פָּגוֹשׁ; constr. פְּגֹשׁ; fut. יִפְגַּשׁ; suff. יִפְגָּשְׁךָ; ut vicin. פָּגַע; 1) *irruit in* aliquem, *invasit* eum seq. acc. Ex. 4, 24. Hos. 13, 8.— 2) *obviam venit* alicui, seq. acc. et בְּ Gen. 32, 18. Prov. 17, 12 etc.—Niph. נִפְגַּשׁ *alter alteri obviam fuit* Ps. 85, 11 etc. — Pih. fut. יְפַגֵּשׁ *offendet* in aliq. Job 5, 14.

פָּדָה; part. act. פּוֹדֶה, suff. פֹּדֶךָ; pass. פָּדוּי unde pl. פְּדוּיִם, constr. פְּדוּיֵי; infin. absol. פָּדֹה, constr. פְּדוּת; imp. פְּדֵה; fut. יִפְדֶּה; 1) ut cognat. בָּדַד *separavit* —2) ut vicin. פָּדַע *redemit* soluto pretio Ex. 13, 13, seq. בְּ pretii 34, 20; hinc *redimendum curavit, redimi fecit* sacerdos Num. 18, 15, 16, 17. — 3) *liberavit* ex servitute, è periculo Deut. 7, 8. Ps. 34, 23, seq. בְּ Job 5, 20. —Niph. נִפְדָּה; fut. יִפָּדֶה; *redemptus est* Lev. 19, 20, *liberatus est* Jes. 1, 27. —Hiph. הֶפְדָּה *redimi fecit* Ex. 21, 8.—Hoph. infin. absol. הָפְדֵּה *redimendo* sensu pass. Lev. 19, 20. Deriv. seq.

פְּדָהְאֵל n. pr. viri Num. 34, 28.

פְּדָהצוּר n. pr. viri Num. 1, 10.

פְּדוּי m. undè pl. constr. פְּדוּיֵי; suff. פְּדוּיָו; 1) *pretium redemptionis* Num. 3, 46 seq. 18, 16, sed alibi —2) part. pass. pl. *servati* Jes. 35, 10. 51, 11.

פְּדוֹן n. pr. viri Esr. 2, 44.

פְּדוּת f. et פְּדֻת; 1) *divisio, discrimen* Ex. 8, 19, ità LXX et Vulgat. — 2) *redemptio, liberatio* Jes. 50, 2 etc.

פְּדָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 25 etc.

פְּדָיְהוּ n. pr. viri 1 Par. 20, 29.

פְּדוֹם, פְּדוֹן et פְּדִין m. *pretium redemptionis* Ex. 21, 30 etc.

פַּדָּן m. constr. פַּדַּן; cum ה locali ferreorum Gen. 34, 26 ; 1 Sam. 13, 21 etc.— 4) *extremitas, ora* Ps. 133, 2. Prov. 8, 20. מִפֶּה אֶל־פֶּה et פֶּה לְפֶה *ab unâ orâ ad alteram* 2 Reg. 10, 21. Esr. 9, 11. — 5) *pars, portio* pr. tantùm cibi quantùm quis ore capere potest. Deut. 2, 17 : פִּי שְׁנַיִם *duæ partes, duplex portio ;* sed *duæ tertiæ partes* Zach. 13, 8. — Cum præpos. ferè in part. abit, sed plerumque superfl. videtur. a) כְּפִי *secundum mandatum* 1 Par. 12, 23, *pro ratione, secundum* Lev. 25, 52, *sicut, instar* Job 33, 6; כְּפִי אֲשֶׁר *prout* Mal. 2, 9 et omisso אֲשֶׁר *ità ut* Zach. 2, 4.— b) עַל פִּי *secundum mandatum* alicujus Gen. 45, 21 etc., *pro ratione, secundum* Amos 6, 5. Prov. 22, 6.— In formulâ לְפִי videtur פִּי vel omninò superfl. esse, vel *pro* signif. - Quoad etymon, haud malè Gesenius פֶּה pro פֵּיָה dictum refert ad rad. פִּיָּה vicin. פָּאָה, פָּהָה, פּוֹחַ, פּוּחַ *flavit, spiravit.*

פֶּה et פּוֹ, sed Job 38, 11 פָּא ; 1) *hîc* Gen. 19, 12 etc. Rariùs — 2) *hùc* 1 Sam. 16, 11. Esr. 4, 2. מִפֹּה et מִפּוֹ *hinc* Ezc. 40, 21 etc. מִפֹּה—מִפֶּה *hinc — indè* Eze. 40, 10 etc. אֵיפֹה vid. suo loco p. 32,

פּוּאָה et פּוּהַ n. pr. viror. Gen. 46, 13. Jud. 10, 1 etc.

פּוּג, undè fut. יָפוּג, conv. וַיָּפָג ; ut in syr. et arab. *frigere* Gen. 45, 26 ; hinc *languescere* Ps. 77, 3, trop. de lege, *negligi* Hab. 1, 4.— Niph. נָפוּגוֹתַי *torpui, elangui* Ps. 48, 9. — Deriv. חֻפּוּגָה et

פּוּגָה f. *cessatio, remissio ;* constr. פּוּגַת Thren. 2, 18.

פָּדָה m. constr. פְּדַת ; cum ה locali ; suff. פָּדְתִּי, פָּדְתְּךָ, פָּדְתּוֹ, פָּדְתָּהּ, פָּדְתֵּנוּ, פָּדְתְּכֶם, פָּדְתָּם, poët. פָּדְתִּימוֹ ; pl. פְּדָתִים ; *pretium redemptionis* Num. 3, 46. 48. 18, 16. Lev. 25, 51. 52. Ps. 49, 9. Job 36, 18.

פָּדָה ut vicin. פָּרָה ; undè imp. cum suff. פְּדָעֵהוּ *redime eum* Job 33, 24.

פֶּדֶר (per metathes. pro פֶּרֶד ut חֶבֶשׁ et חֶשֶׁב etc.) m. suff. פִּדְרוֹ ; *Lev. 1, 8, 12. 8, 20 ; vulgò *adeps* isque *à carne sejunctus*, sed rectiùs forsan *truncus corporis ;* namque 1° in sacrificio *holocausto* omnes animalis partes igne consumendæ erant; porrò, juxta Moysen, partes illæ nihil aliud sunt quàm caput et פֶּדֶר ; undè manifestum est, hoc vocabulo *truncum* signari ; 2° פֶּדֶר nonnisi in holocausto usurpatur, in aliis autem sacrificiis ne semel quidem occurit ; dùm è contrà vox חֵלֶב quæ reverâ *pinguedinem, adipem* notat, semper in istis et nunquàm in holocausto, reperitur. — Rad. פדר per metathes. pro פרד. Multùm insudavit Gesenius in radicem istam exponendo, sed frustrà laboravit.

פֶּה m. constr. פִּי ; suff. פִּי, פִּיךָ, פִּיהוּ et פִּיו, פִּיהָם, פִּיהֶם, poët. פִּימוֹ ; pl. פִּים et f. פִּיוֹת ; *os, oris* hominis et animalium Gen. 8, 11. Ex. 4, 11 ; maximè tanquàm loquendi instrumentum 1 Reg. 8, 15. Ps. 55, 22. פֶּה אֶל־פֶּה *ore ad os* i. e. absque mediatore Num. 12, 8; פֶּה־אֶחָד *uno ore, unâ voce* Jos. 9, 2; בְּמוֹ־פִי *meo ore* toto i. e. altissimâ, quâ possum, voce Job 19, 16. Meton. *orator, legatus* Ex. 4, 16; *mandatum* Eccl. 8, 2. — 2) *orificium* Gen. 20, 2. 42. 27 etc.—3) *acies, mucro* gladii et alior. instrum.

פוּחַ undè fut. יָפוּחַ; ut vicin. נָפַח *flare, spirare* Cant. 2, 17. 4, 6. — Hiph. imper. f. הָפִיחִי; fut. יָפִיחַ; 1) seq. acc. *perflavit* Cant. 4, 16. — 2) seq. בְּ *sufflavit* Eze. 21, 36, seq. acc. Prov. 29, 8. — 3) trop. *efflavit*, ut mendacia Prov. 6, 19 etc., it. in bonam partem, 12, 18. — 4) *anhelavit, festinavit* Hab. 2, 3. — 5) *vehementer invectus est in* aliq. seq. בְּ et לְ, Ps. 10, 5. 12, 6. — Deriv. פִּיחַ.

פוּט n. pr. populi africani Gen. 10, 6 etc.

פּוֹטִיאֵל n. pr. viri Ex. 6, 25.

פּוֹטִי פֶרַע n. pr. viri Gen. 41, 45.

פּוֹטִיפַר n. pr. viri Gen. 39, 1.

פּוּךְ m. *stibium, fecus* 2 Reg. 9, 30, vid. Jer. 4, 30. Jes. 54, 11 : *in stibio ponam lapides tuos* i. e. stibio pro calce, sive mortario, utar in muris tuis condendis. — 2) *lapidis pretiosi* genus vel stibii colorem referentis, qualis est *Chalcedonius*, vel parietibus vestiendis et quasi *fucandis* adhibiti 1 Par. 29, 2. — Etymon prorsùs latet.

פּוֹל m. *faba* 2 Sam. 17, 28. Eze. 4, 9. — Etymon omninò ignotum.

פּוּל n. pr. 1) viri 2 Reg. 15, 19. — 2) populi et regionis africanæ, Vulgat. *Africa* Jes. 66, 19.

פּוּן *conturbari;* ità LXX et Vulgat.; conferunt etiam vicin. arab. אפן *consilii inops fuit;* fut. cum ה parag. אָפוּנָה Ps. 88, 16.

פּוּנָה n. pr. porta Jerusalem 2 Par. 25, 23, quæ etiam שַׁעַר הַפִּנָּה 2 Reg. 14, 13.

פּוּנִי n. patron. Num. 26, 13.

פּוּנֹן n. pr. oppidi in Idumææ Num. 33, 42.

פּוּעָה n. pr. mul. Ex. 1, 15.

פּוּץ; imp. pl. פֻּצוּ; fut. יָפוּץ, pl. יָפוּצוּ et יְפֻצוּ, f. תָּפוּצֶנָה et תְּפוּצֶיןָ; ut vicin. נָפַץ 1) *contundere, diffringere*, hinc - 2) *dispergere;* part. pass. פּוּצַי *dispersi mei* Zach. 3, 10; alibi *dispersit se* Gen. 11, 4. Eze. 34, 5 etc., it. *effudit se* de fontibus, *exundavit, redundavit* Prov. 5, 16, trop. *abundavit* bonis Zach. 1, 17.

Niph. נָפוּץ, pl. נָפֻצוֹתָם; part. נָפוּץ undè pl. נְפוּצִים, f. נְפֻצָּה 2 Sam. 18, 8, ubi Chethib habet נְפֻצוֹת; *dispersus, dilapsus est* Gen. 10, 18 etc. — Pihl. פִּצֵּץ *diffregit;* fut. יְפַצֵּץ Jer. 23, 9. — Pilp. fut. יְפַצְפֵּץ id. Job. 16, 12. — Hiph. הֵפִיץ; part. מֵפִיץ, pl. מְפִיצִים; inf. הָפִיץ; imp. הָפֵץ; fut. יָפֵץ, apoc. יָפֵץ, conv. retroacto accentu וַיָּפֵץ; 1) *sparsit* semen Jes. 28, 25, *dispersit* Deut. 4, 27 etc., it. *exagitavit* aliquem Eze. 34, 21 etc. — 2) *effudit*, metaph. Job 40, 11. — 3) intrans. *dispersit se* Ex. 5, 12 etc. — Hithpahl. fut. pl. יִתְפַּצְּצוּ *diffringentur, dissilient* montes Hab. 3, 6 (5). — Jer. 25, 34 : תְּפוּצוֹתֵיכֶם *dispersi vos* est forma *Tiphel;* ità lectio vulgaris, quæ quidem contextui accommodatior est; sed alii cod. et editi libri תְּפוּצוֹתֵיכֶם *dispersiones vestræ* exhibent. — Rad. מֵפִיץ.

פּוּק; præt. פָּק; 1) *vacillare, titubare* Jes. 28, 7. — 2) ut Chald. נְפַק *exire.*

Hiph. הֵפִיק undè part. pl. מְפִיקִים; fut. יָפִיק, apoc. יָפֵק, conv. retroacto accentu וַיָּפֵק; 1) *vacillavit* Jer. 10, 4; ità vulgò, sed possit causativè ac-

cipi *fecit ut vacillaret.* — 2) *exire, fecit, exprompsit, suppeditavit* Jes. 58, 10. Ps. 144, 13. — 3) *fecit ut prodiret ab* aliquo, *impetravit ab* eo Prov. 3, 13. 12, 2 etc. — 4) *exire, exitum habere, benè cedere sivit* Ps. 140, 9. — Deriv. פִּיךְ et

פּוּקָה f. *offendiculum* 1 Sam. 25, 31.

פּוּר 1) ut vicin. פָּרַר (quocum suos declinatus sæpè confundit) *frangere, disrumpere;* inf. abs. פּוֹר Jes. 24, 19. — 2) ut in arab. *æstuare, effervere bulliendo.* — Hiph. הֵפִיר et alia quæ hùc pertinent, vid. in פָּרַר,

פּוּר m. vocab. persic. quod Esth. 3, 7 explicatur גּוֹרָל *sors.* Pl. פּוּרִים et פֻּרִים *sortes, dies, festum sortium* Esth. 9, 24 etc.

פּוּרָה f. *torcular* Jes. 63, 3 etc.

פּוּרָתָא n. pr. viri Esth. 9, 8.

פּוּשׁ et פֻּשׁ; præt. פָּשׁ (ut מֻת) undè pl. פָּשְׁתֶּם; fut. יִפּוֹשׁ; 1) forsan ut in arab. *superbè incedere, superbire* Hab. 1, 8, hinc de pecude *lascivire* Jer. 50, 11. Mal. 3, 20 (4, 2); al. tamen ex usu chald. *crescere, multiplicari.* — 2) ut vicin. פּוּץ *diffundere, dispergere se.*

Niph. præt. pl. נָפְשׁוּ *dispersi, diffusi sunt* Nah. 3, 18. — Indè derivant פַּשׁ q. v.

פּוּתִי n. patron. 1 Chron. 2, 53.

פָּז m. *purgatus, purus* de auro Cant. 5, 9, hinc subst. *aurum purgatum, purum* Jes. 13, 12. Ab auro vulgari discernitur Ps. 19, 11. 119, 127. Prov. 8, 19. — Rad. פָּזַז.

פָּזַז 1) ut vicin. arab. فصّ (fadhdha), *discrevit, separavit,* hinc spec. metalla à scoriis, seu *purgavit.* — 2) *ubsiliit.* Gen. 49, 24: וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו *et subsilierunt* i. e. *intensi sunt musculi brachiorum ejus.*

Pih. part. מְפַזֵּז *subsiliens* 2 Sam. 6, 16; quod 1 Par. 15, 29 per מְרַקֵּד explicatur. — Hoph. part. מוּפָז 1 Reg. 10, 18 *purum* i. q. טָהוֹר ut explicatur 2 Par. 9, 17. — Indè פָּז.

פָּזַר ut vicin. בָּזַר *dispersit;* part. pass. f. פְּזוּרָה Jer. 50, 17. — Niph. נִפְזַר *dispersus est* Ps. 141, 7. — Pih. פִּזַּר; part. מְפַזֵּר; fut. יְפַזֵּר; 1) *dispersit, dissipavit* Ps. 53, 6. 89, 11. Jer. 3, 13: *dispersisti vias tuas* i. e. hùc illùc vagata es. — 2) *largiter distribuit* seq. acc. rei Ps. 112, 9, absol. *ib eralis fuit* Prov. 11, 24. — Puh. part. מְפֻזָּר *dispersus* Esth. 3, 8.

פַּח m. pl. פַּחִים; constr. פַּחֵי; 1) *rete, laqueus,* maximè aucupis Amos 3, 7. Eccl. 9, 12 etc. Trop. *id quo quis in exitium adducitur* Jos. 23, 13. Ps. 69, 23 etc., hinc *exitium, pernicies* Jes. 24, 17. Jer. 48, 43. — 2) pl. פַּחִים *laminæ,* metallum diductum Ex. 39, 3. Num. 17, 3, poët. *fulmina* Ps. 11, 6.

פָּחַד; fut. יִפְחַד; 1) *trepidavit* a) præ timore, *pavit, expavit* Deut. 28, 66. Jes. 12, 2 etc. Prægnanter *pavens ad alterum,* pro *pavens se* convertit ad alterum Jer. 36, 16. — b) præ gaudio Jes. 60, 5. Jer. 33, 9. — 2) *festinavit* Hos. 3, 5.

Pih. part. מְפַחֵד; fut. יְפַחֵד: *perpetuò timuit, timidus fuit* Jes. 51, 13; *cavit sibi, cautus est* Prov. 28, 14. — Hiph. הִפְחִיד *terruit* cum acc. Job 4, 14. — Deriv. seq.

פַּחַד m. suff. פַּחְדְּכֶם ; פַּחְדִּים ; suff. פַּחְדָּם ; 1) *pavor*, *terror*, Ex. 15, 16 etc. Meton. *objectum timoris* et *reverentiæ* Gen. 31, 42, 53. — 2) *femur* Job 40, 17 (12), al. *verenda*, *pudenda* al. *testiculi*.

פַּחְדָּה f. *terror*; suff. פַּחְדָּתִי Jer. 22, 19.

פַּחָה m. (pro פַּחֲה); constr. פַּחַת ; suff. פָּחֶם ; pl. פַּחוֹת, constr. פַּחֲוֹת ; suff. פַּחֹתֶיהָ ; *præfectus provinciarum* 1 Reg. 10, 15. Jer. 51, 23 etc. — Exoticum esse videtur.

פָּחַז ut חָפַז *festinavit*, hinc *petulans fuit*, undè part. act. pl. פּוֹחֲזִים *petulantes*, *vesani* Jud. 9, 4. Soph. 3, 4. — Deriv. seq.

פַּחַז m. *petulantia* pro verbo פָּחַזְתָּ *petulans fuisti* Gen. 49, 4.

פַּחֲזוּת f. id. Jer. 23, 32.

פָּרַח ut vicin. נָפַח *expandit*, hinc *diduxit*; conf. syr. in Ethpah. *attenuatus est*. — Hiph. הֶפִיחַ denom. à פַּח, *irretivit*, *illaqueavit*, inf. הָפֵחַ Jes. 42, 22.

פֶּחָם (pro פַּחַם); *carbo* Prov. 26, 21, it. *pruna* ardens Jes. 44, 12 etc. — Rad. פחם in chald. et arab. *ater fuit*.

פַּחַת m. pl. f. פְּחָתִים ; *fovea* 2 Sam. 17, 9 etc. ; sæpè adhibetur ut imago *exitii*, *perniciei* Jes. 24, 17. Thren. 3, 47 etc. — Rad. פחת in syr. Pahel *fodit*, *effodit*.

פַּחַת־מוֹאָב n. pr. viri Esr. 2, 6 etc.

פְּחָתֶת f. (à masc. פַּחַת) *locus corrosus* seu *depressior* in vestibus leprâ infectis Lev. 13, 55.

פִּטְדָה f. constr. פִּטְדַת ; vulgò *topasius* al. *smaragdus* Ex. 28, 17. Job 28, 19 etc. — Etymon latet.

פָּטִיר vid. פָּטוּר in rad. פָּטַר.

פַּטִּישׁ m. *malleus* Jes. 41, 7 etc. ; trop. de Babylone vastatrici Jer. 50, 23. — Rad. פָּטַשׁ ut arab. פטש *dilatavit* spec. ferrum ; et ut chald. et syr. transp. litteris, פשט *extendit*, *expandit*.

פָּטַר undè part. act. פּוֹטֵר, pass. pl. פְּטוּרִים 1 Par. 9, 33 in Keri ubi Chethib habet פְּטִירִים ; fut. יִפְטַר ; 1) ut vicin. בָּתַר *dissecuit*, *fidit*. פְּטוּרֵי צִצִּים *fissi florum* i.e. flores fissi, qui jam proruperunt 1 Reg. 6, 18 etc. — 2) *erumdere*, *prorumpere fecit* ut aquam Prov. 17, 14, hinc — 3) trop. *dimisit liberum* i. e. immunem ab officio 1 Par. 9, 33; 2 Par. 23, 8. Intrans. *abiit*, *evasit* 1 Sam. 19, 10. — Hiph. fut. יַפְטִיר *findunt*, *diducunt* labia, quod irridentis est Ps. 22, 8. — Deriv. פָּטִיר et seq.

פֶּטֶר m. pr. *fissio*, hinc concret. *id quod findit uterum*, *quod primùm prorumpit ex utero* i.e. primogenitus Ex. 13, 12 etc., plenè פֶּטֶר רֶחֶם Ex. 13, 13 etc.

פִּטְרָה fem. id. constr. פִּטְרַת Num. 8, 16.

פִּי vid. פֶּה.

פִּי־בֶסֶת n. pr. urbis in Ægypto inferiori Eze. 30, 17.

פִּיד m. suff. פִּידוֹ ; *calamitas* Job 30, 24. 31, 29. Prov. 24, 22. — Rad. פוד forsan ut vicin. arab. פוד *mortuus est*, in 4ª conjug. *perdidit*. Cæterum cognat. est verb. hebr. מוּת.

פִּיָּה fem. *os*, *acies gladii*; pl. פִּיוֹת Jud. 3, 16. — Etymon vid. in פֶּה.

פִּי־הַחִירוֹת n. pr. oppidi ad littus maris arabici Ex. 14, 2 etc.

פִּיחַ m. *favilla* Ex. 9, 8, 10.—Rad. פוּחַ.

פִּיכֹל n. pr. viri Gen. 21, 22 etc.

פִּילֶגֶשׁ ut פִּלֶגֶשׁ q. v.

פִּימָה f. *adeps* Job 15, 27. —Rad. פִּים ut arab. פַּאֵם *pinguis fuit.*

פִּינְחָס n. pr. viror. Ex. 6, 25 etc.

פִּינֹן n. pr. viri Gen. 36, 41.

פִּיפִיּוֹת plur. f. *geminæ acies* Jes. 41, 15. Ps. 149, 6; *gladius duarum acierum* i. e. *anceps* δίστομος. — Denom. à פֶּה.

פִּיק m. *titubatio, vacillatio* Nah. 2, 11. — Rad. פּוּק.

פִּישׁוֹן n. pr. fluvii qui ex horto Eden egrediebatur Gen. 2, 11.

פִּיתוֹן n. pr. viri 1 Par. 8, 35 etc.

פַּךְ m. *lenticula,* vasculum *stillatorium* 1 Sam. 10, 1 etc. — Rad. seq.

פָּכָה ut vicin. בָּכָה. — Pih. part. pl. מְפַכִּים *stillantes* Eze. 47, 2.

פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים n. pr. viri Esr. 2, 57.

פָּלָא ut vicin. כָּלָה. —Niph. נִפְלָא part. pl. נִפְלָאִים; fem. נִפְלָאת (pro נִפְלָאָת), pl. נִפְלָאוֹת, constr. נִפְלְאוֹת; fut. וְפָלָא; pr. *separatus, distinctus fuit;* hinc 1) *singularis, insignis, ingens fuit* 2 Sam. 1, 26. Dan. 11, 36. — 2) *arduus* factu, intellectu *difficilis fuit* 2 Sam 13, 2. Job 42, 3 etc.; hinc — 3) *mirabilis fuit* Ps. 118, 23. 139, 14. Part. f. נִפְלָאוֹת subst. *mirabiliter facta, miracula* Dei Ex. 34, 10. Ps. 9, 2, et adv. *mirabilibus modis* Dan. 8, 24. Job 37, 5.

Pih. פִּלֵּא; undè inf. פַּלֵּא; fut. יְפַלֵּא; *separavit, consecravit* ubiquè adjecto נֶדֶר *votum*, hinc *persolvit votum* Lev. 22, 21 etc.—Hiph. הִפְלִיא et הִפְלָא; part. מַפְלִיא; inf. הַפְלֵא et הַפְלִיא; 1) *consecravit* votum Lev. 27, 2 etc. — 2) *singulare, eximium fecit* Deut. 28, 59. Ps. 31, 22. Inf. הַפְלֵא adv. *eximio modo* 2 Par. 2, 8. — 3) *mirabile fecit* Jes. 28, 29, seq. אֶת *mirabiliter egit cum* aliquo in malam partem Jes. 29, 14. הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת *mirabiliter fecit* Jud. 13, 19. Inf. לְהַפְלִיא adv. *mirabiliter* Joël 2, 26. — Hithp. fut. יִתְפַּלָּא *mirabilem se exhibuit* Job 10, 16.—Deriv. פֶּלִיא, מִפְלָאָה et seq.

פֶּלֶא m. suff. פִּלְאֲךָ, in pausâ פִּלְאֶךָ; 1) *mirabile, miraculum* Dei Ex. 15, 11. Ps. 77, 12 etc. Plur. m. פְּלָאִים adv. *mirabiliter* Thren. 1, 9; f. פְּלָאוֹת *mirabilia* Dan. 12, 6. — 2) *admirabilis* de Messiâ Jes. 9, 5.

פְּלָאִי m. *admirabilis* Jud. 13, 18 ubi Keri habet פֶּלִי; f. פְּלָאִיָּה id. Ps. 139, 6 ubi Keri refert פְּלִיאָה forma à masc. פְּלָאִי.

פְּלָאְיָה n. pr. viri Neh. 8, 7.

פָּלַג ut in chald. syr. et arab. *fidit, divisit.* — Niph. נִפְלַג *divisus est* Gen. 10, 25 etc. — Pih. פִּלֵּג; imp. פַּלֵּג; *divisit* Job 38, 25, trop. Ps. 55, 10. — Deriv. מִפְלֶגֶת et seq.

פֶּלֶג m. pl. פְּלָגִים; constr. פַּלְגֵי; suff. פַּלְגָיו; 1) *rivus* Jes. 30, 25. Ps. 5, 16 etc. — 2) n. pr. viri Gen. 10, 25 etc.

פְּלַגָּה f. *rivus;* pl. פְּלַגּוֹת Jud. 5, 15, 16. Job 20, 17.

פְּלֻגָּה f. *classis* sacerdotum; plur. פְּלֻגּוֹת 2 Chron. 35, 5.

פִּלֶגֶשׁ et פִּילֶגֶשׁ f. suff. פִּילַגְשׁוֹ et פִּילַגְשְׁהוּ; pl. פִּלַגְשִׁים et פִּילַגְשִׁים; constr. פִּלַגְשֵׁי; 1) *concubina uxor* Gen. 22, 24 etc. — 2) *amasius, mœchus* Eze. 23, 20, conf. vers. 5 ubi legitur מְאַהֵב. — Etymon latet.

פַּלְדָּה f. undè pl. פַּלְדוֹת vulgò *lampades, tædæ* Nah. 2, 4; sed al. *ferramenta*, falces curruum bellicorum, collat. syr. פּוֹלְדָא et arab. פּוּלַאד fouladz) *ferri genus præstantissimum.* — Rad. פלד forsan ut in arab. (faladz) *secuit*.

פִּלְדָּשׁ n. pr. viri Gen. 22, 22.

פָּלָה ut vicin. פָּלָא. — Niph. נִפְלָה; *separatus, segregatus fuit* Ex. 33, 16, hinc *insignis, admirabilis factus est* Ps. 139, 14. — Hiph. הִפְלָה; imp. הַפְלֵה; fut. יַפְלֶה; *distinxit* Ex. 8, 18 (22) etc., hinc *mirificavit* Ps. 4, 4. 17, 7. — Deriv. פְּלֹנִי.

פַּלּוּא n. pr. viri Gen. 46, 9 etc. Patron. פַּלֻּאִי.

פָּלַח *fidit*, spec. *sulcavit* terram; part. act. פֹּלֵחַ Ps. 141, 7. — Pih. fut. יְפַלַּח; 1) *fidit* Job 16, 13. Prov. 7, 23, *dissecuit* 2 Reg. 4, 39. — 2) *fecit ut finderent, prorumperent* pulli uterum, i. e. *peperit* Job 39, 3. — Indè

פֶּלַח f. 1) *fragmen, segmentum* 1 Sam. 30, 12. Cant. 4, 3. — 2) *lapis molaris* utrinquè *resectus*; superior vocatur פֶּלַח רֵכֶב Jud. 9, 3 etc. inferior פֶּלַח תַּחְתִּית Job. 41, 16.

פִּלְחָא n. pr. viri Neh. 10, 25.

פָּלַט ut vicin. מָלַט *elapsus est* Eze. 7, 16.

Pih. פִּלֵּט part. מְפַלֵּט; imp. cum ה parag. פַּלְּטָה; fut. יְפַלֵּט; 1) *prorsùs evasit* Job 23, 7. — 2) *elabi fecit, liberavit* Ps. 17, 13.

Hiph. הִפְלִיט undè fut. יַפְלִיט *liberavit* è periculo Mich. 6, 14, *evadere fecit* in locum tutum Jes. 5, 29. — Deriv. מִפְלָט et seq.

פָּלֵט m. *fugâ elapsus*; pl. פְּלֵטִים et פְּלֵיטִים Jes. 66, 19. Jer. 44, 14. 50, 28 etc.

פַּלֵּט m. *liberatio* Ps. 32, 7.

פֶּלֶט n. pr. viror. 1 Par. 2, 47.

פְּלֵטָה vid. פְּלֵיטָה.

פַּלְטִי et פַּלְטִיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 9: 2 Sam. 3, 15 etc.

פִּלְטַי n. pr. viri Neh. 12, 17.

פְּלַטְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 21.

פְּלַטְיָהוּ n. pr. viri Eze. 11, 1.

פְּלִי, פָּלִיא vid. פִּלְאִי.

פְּלָיָה n. pr. viri 1 Chron. 3, 24.

פָּלִיט m. pl. פְּלִיטִים: *fugâ elapsus* Jos. 8, 22. Jer. 44, 28. *Cum artic. הַפָּלִיט *fugâ elapsorum turba* (*les fuyards*); non autem *unus fugâ elapsus*, ut vulgò volunt; vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. franç.* Genèse pag. 70. *

פְּלֵיטִים vid. פָּלֵט.

פְּלֵיטָה et פְּלֵטָה f. constr. פְּלֵיטַת; 1) *evasio, liberatio* Joël 3, 5, Obad. 1, 17. — 2) meton. *id quod evasit* Ex. 10, 5 etc.

פָּלִיל m. *judex*; pl. פְּלִילִים Ex. 21, 22 etc. Job 31, 11: *scelus judicum* i. e. judicibus puniendum — Rad. פָּלַל.

פְּלִילָה fem. *jus* Jes. 16, 3.—Rad. פָּלַל.

פְּלִילִי m. *judicialis* Job 31, 28; f. פְּלִילִיָּה *judicium* Jes. 28, 7. — Rad. פָּלַל.

פֶּלֶךְ m. suff. פִּלְכּוֹ; pr. *rotundum quid*, spec. 1) *circulus, tractus terræ circumjacens* Neh. 3, 9 seq. — 2) *orbiculus* fusi muliebris, hinc ipse *fusus* Prov. 31, 19. — 3) *baculus rotundus, scipio* 2 Sam. 3, 29. — Rad. פָּלַךְ.

פָּלַל in arab. 5ª conjugat. *rotundus fuit;* undè Pih. פִּלֵּל; fut. יְפַלֵּל; 1) *judicavit, litem diremit* 1 Sam. 2, 25, *judicium exercuit* puniendo Ps. 106, 30; seq. לְ *adjudicavit* alicui Eze. 16, 52. — 2) *censuit, extimavit.*

Hithp. הִתְפַּלֵּל; part. מִתְפַּלֵּל; pl. מִתְפַּלְּלִים; fut. יִתְפַּלֵּל; 1) *intercessit* seq. בְּעַד, עַל; לְ *pro* aliquo Deut. 9, 20 etc. — 2) generatim *supplicavit, precatus est* maximè Deum, seq. אֶל, לְ, לִפְנֵי, Dan. 9, 4. Ps. 5, 3. Neh. 1, 4 etc. — Deriv. פְּלִילִי, פְּלִילָה, פָּלִיל, תְּפִלָּה.

פָּלָל n. pr. viri Neh. 3, 28.

פְּלַלְיָה n. pr. viri Neh. 11, 11.

פַּלְמֹנִי vid. vocab. sequens.

פְּלֹנִי 1) *quidam*, ὁ δεῖνα (*un certain, un tel*). Ubiquè copulatur cum אַלְמֹנִי q. v. אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי *ad certum quendam locum* 1 Sam. 21, 3. Ex duobus his vocabulis conflatum est פַּלְמֹנִי Dan. 8, 13. — 2) nom. gent. 1 Par. 11, 27, 36.

פָּלַס undè Pih. פִּלֵּס; part. מְפַלֵּס; inf. et imp. פַּלֵּס; fut. יְפַלֵּס; 1) *complanavit, æquavit* i. e. *munivit* viam Jes. 26, 7. Prov. 4, 26 etc. — 2) *libravit appendit,* metaph. Ps. 58, 3; it. *expendit, accuratè consideravit* Prov. 5, 21. — Indè

פֶּלֶס m. *libra, statera,* Jes. 40, 12. Prov. 16, 11.

פָּלַץ undè Hithp. fut. pl. in pausâ cum נ parag. יִתְפַּלָּצוּן *contremiscent, concutientur* Job 9, 6. — Deriv. תִּפְלֻצֶת, מִפְלָצֶת et

פַּלָּצוּת f. *tremor, horror* Jes. 21, 4. Ezc. 7, 18. Ps. 55, 6 etc.

פָּלַשׁ undè Hithp. imp. f. הִתְפַּלְשִׁי, in pausâ הִתְפַּלְשִׁי Mich. 1, 10 in Keri, ubi Chethib habet הִתְפַּלַּשְׁתִּי 2 pers. præt. f. cum י parag.; *conspersit se* pulvere (עָפָר, בְּאֵפֶר) Jer. 6, 26. Mich. 1, 10 etc. Absol. Jer. 25, 34. Ità LXX chald. syr. Vulgat.; vulgò tamen *volutavit se;* sed caput pulvere aut cinere conspergebant, non autem in eo convolutabantur, qui calamitatem lugebant Jos. 7, 6; 2 Sam. 13, 19 etc. Hoc moris viguit apud Persas et etiam Græcos; conf Iliad. 18, 22. Odyss. 24, 315.

פְּלֶשֶׁת n. pr. *Philistæa,* regio versus occasum Palæstinæ 1 Sam. 17, 16 etc. nom. gent. פְּלִשְׁתִּי; pl. פְּלִשְׁתִּים et פְּלִשְׁתִּיִּים *Philistæi* Gen. 26, 1 etc.

פֶּלֶת n. pr. viror. Num. 16, 1 etc.

פְּלָתִי m. cum art. הַפְּלֵתִי collect. quoddam satellitum genus forsan *cursores publici* 2 Sam. 8, 15 etc. Ubiquè copulatur cum כְּרֵתִי q. v. — Rad. פלת vicin פָּלַט q. v.

פֵּן m. undè suff. f. פִּנָּהּ; pl. פִּנִּים; *angulus* Zach. 14, 10. Prov. 7, 8. — Rad. פָּנַן.

פֶּן ubiquè constr. seq. Makkaph פֶּן־; pr. *amotio, aversio*, hinc in partic. abit *ne*, et ponitur vel post sententiam, undè pendeat (quâ differt ab אַל). Gen. 11, 4: extruamus nobis urbem... פֶּן־נָפוּץ *ne dispergamur* etc.; vel ab initio sententiæ, adeòque est *vetantis, dehortantis* (ut אַל) Jes. 36, 18. Job 32, 13, aut *timentis, metuentis* Gen. 3, 22 etc. Sequitur autem præter., ubi timetur ne aliquid factum sit 2 Sam. 20, 6: 2 Reg. 2, 16. Sed Prov. 5, 6 valet simpl. *non*, nisi subintelligas *cavet*, et sit sensus: *cavet ne viam vitæ* sibi muniat i. e. in viâ vitæ incedat. — Rad. פָּנַן.

פַּנַג m. *dulciarii* vel *placentæ* genus Eze. 27, 17. Chald. vertit קוּלְיָא quod est gr. *κολλα bellaria ex melle* juxta Hesychium. — Rad. פנג.

פָּנָה; part. act. פֹּנֶה, pl. פֹּנִים, pl. f. פֹּנוֹת; inf. absol. פָּנֹה, constr. פְּנוֹת; imp. פְּנֵה; fut. יִפְנֶה, apoc. יִפֶן et וַיִּפֶן, conv. וַיִּפֶן; 1) trans. *vertit* in formulâ פָּנָה עֹרֶף *cervicem* i. e. *tergum vertit, fugit* Jos. 7, 12, seq. אֶל pers. *tergum alicui obvertit* i. e. *contempsit, neglexit aliquem* Jer. 2, 27 etc.; → 2) alibi semper intrans. *vertit se* a) eundi causâ Gen. 18, 22 etc.; hinc seq. אֶל, לְ et acc. *convertit se aliquò, ad aliquem, adiit aliquem* Deut. 2, 3. Jes. 53, 6 etc. פָּנָה אַחֲרֵי פ״ *secutus est partes alicujus* Eze. 29, 16; seq. מֵעַם *avertit se ab* aliquo Deut. 29, 17, absol. Deut. 30, 17: *avertit se cor* subintellige *à Deo;* metaph. de tempore, *dicessit, inclinavit* dies, ætas Jer. 6, 4. Ps. 90, 9; it. *appropinquavit*, undè לִפְנוֹת הַבֹּקֶר *appropinquante manè, sub tempus matutinum* Ex. 14, 27 etc., לִפְנוֹת עֶרֶב *sub vesperam* Gen. 24, 63 etc. — b) spectandi causâ, *spectavit* Ex. 2, 12. Eccl. 2, 12. Metaph. Deut. 9, 27. Ps. 25, 16 etc. Sensu geophr. *spectavit* aliquàm regionem Jos. 15, 2. Eze. 8, 3 etc.

Pih. פִּנָּה; imp. pl. פַּנּוּ; 1) *removit* Soph. 3, 15, hinc *everrit, purgavit* domum Gen. 24, 31, viam i. e. *paravit, munivit* eam Jes. 40, 3. Mal. 3, 1; et omissâ voce *via* Ps. 80, 10.

Hiph. הִפְנָה; part. מַפְנֶה; inf. הַפְנוֹת; fut. conv. וַיַּפֶן; 1) trans. *vertit* Jud. 5, 4, maximè cervicem, tergum, i. e. *discessit, fugit* 1 Sam. 10, 9. Jer. 48, 39. — 2) intrans. *vertit se, fugit* Jer. 46, 21. 49, 24, it. *retrò se vertit, in fugâ substitit* Jer. 46, 5. Nah. 2, 9; seq. אֶל *convertit se ad* aliquem Jer. 47, 3. — Hoph. part. מֻפְנֶה; imp. pl. הֻפְנוּ; *terga vertit* Jer. 49, 8, sensu geograph. *spectavit* aliquò Eze. 9, 2. — Deriv. פֶּן et seq.

פְּנֶה m. sed f. Eze. 21, 21; undè pl. פְּנִים; constr. פְּנֵי; suff. פָּנַי, פָּנֶיךָ, פָּנֶיהָם; 1) *pars* alicui *obversa, facies, vultus* Gen. 38, 15. Ex. 3, 6 etc. לֶחֶם הַפָּנִים *panis, panes facierum* LXX ἄρτοι ἐνώπιοι, Vulgat. *panes propositionis*, sunt paniculi qui singulis sabbatis in tabernaculo sacro Jehovæ proponebantur Ex. 25, 30 etc. שֻׁלְחַן הַפָּנִים *mensa in* quâ panes isti offerabantur Num. 4, 7. — Nota formulas sequent. a) פָּנִים אֶל־פָּנִים Gen. 32, 31, פָּנִים בְּפָנִים Deut. 5, 4 *de facie* (*face à face*). — b) *Dicere, facere*

aliquid "עַל פְּנֵי פ *in faciem alicujus* i. e. liberè, ingenuè, sed sæpè impudenter, insolenter (conf. gall. *dire à la barbe*) Jes. 65, 3. Job 1, 11 etc. אֶל־פָּנִים *fortiter, haud cunctanter* Deut. 7, 16. Hos. 5, 5. Job 2, 5. 13, 15.—c) שׂוּם פָּנִים אֶל, עַל *oculos convertere* in aliq. 1 Reg. 2, 15. Eze. 6, 2.—d) שׂוּם פָּנָיו seq. acc. *faciem suam convertit aliquò, eò tetendit, profectus est* Gen. 31, 21; hinc trop. שׂוּם פָּנָיו לְ, נָתַן seq. inf. *proposuit sibi, decrevit aliquid facere* 2 Reg. 12, 18. Dan. 9, 3 etc.; sed 2 Par. 32, 2 subauditur verbum: וּפָנָיו לַמִּלְחָמָה *et facies ejus* erat *ad bellum* i. e. *et moliebatur bellum.* — Spec. de *vultu irato* Ps. 21, 10. 34, 17. 80, 17, *tristi* 1 Sam. 1, 18. Job 9, 27; hinc — e) שׂוּם פָּנִים בְּ *vultu irato intueri* aliquem Lev. 20, 5.—f) נָתַן פָּנִים בְּ *iram suam effudit in* aliquem Lev. 20, 3, 6. 26, 17. Ezc. 14, 4. — 2) *persona* πρόσωπον Jes. 3, 15; hinc פָּנֶיךָ, פָּנַי *persona mea, tua* i. e. *ego, tu ipse præsens* (*moi, toi en personne*) Ex. 33, 14. Ps. 80, 17 etc. — 3) *facies, superficies* rei Gen. 2, 6. Job 38, 30, Passim in sublimiori oratione ità usurpatur, ut sequenti genitivo appositionis vim tribuat, adjectâ tamen quâdam emphasi. Jes. 25, 7: *superficies velaminis* est *velamen ipsum*; Job *superficies vestis ejus* (crocodili) est *vestis ipsa, tegumentum ipsum.* Hinc *externa species, habitus, conditio* rei Prov. 27, 23.—4) *modus, ratio*, vid. mox infrà in לְפָנִי. — 5) *pars anterior* rei, *frons* Ex 28, 25. Jer. 1, 13, de *primo agmine* exercitûs Joël. 2, 20.—Adv. פָּנִים *in fronte* Eze. 2, 10, לְפָנִים *prorsùm* (*tout droit, en avant*) Jer. 7, 24, de tempore: *anteà, olim* Deut. 2, 10 etc., מִלְּפָנִים *antiquitùs* Jes. 41, 26, מִפָּנִים *à fronte* 2 Sam. 10, 9. Conf. לְפָנַי mox infrà. — *Anterior pars* gladii est *acies* ejus Eze. 21, 21. Eccl. 10, 10.— Cum præf. et aliis præposit. perplures induit significatus quos in variis sententiis vel leviter attendenti facile est excogitare; præcipuos tantùm exponere sufficiat. אֶל פָּנֵי a) *in conspectu, in conspectum* alicujus *ante* aliquem, *coram* aliquo; spec. *coram Jehová* vid. statim in אֶת־פָּנֵי. — b) *in superficiem* rei Lev. 14, 53. Eze. 16, 5.—אֶת־פָּנֵי pr. *apud faciem*, hinc *in conspectu, in conspectum* alicujus, *coram* aliquo. אֶת־פָּנֵי יְהוָה passim est *apud tabernaculum sacrum*, in formulâ נִרְאָה אֶת־פָּנֵי יְהוָה *comparuit apud tabernaculùm sacrum.* In quâ sententiâ usurpatur etiam אֶל Ex. 23, 17 etc. —מֵאֵת פָּנַי *à coram* aliquo Gen. 27, 30, *ab antè, ab anteriori parte* 2 Reg. 16, 14. — בְּפָנַי *coram, antè*, plerumquè in formulâ עָמַד בְּפָנַי *perstitit coram* aliquo, *restitit* ei Deut. 7, 24 etc. — לְפָנַי a) *in conspectu, sub oculis* alicujus, *coram* aliquo, *apud* aliquem; spec. לִפְנֵי יְהוָה *apud, ante tabernaculum sacrum* Ex. 34, 34. Levit. 9, 5. 23; 40. Jud. 21, 2, *in templo ejusque porticibus* Jes. 23, 18; conf. quod proximè præcedit אֶת־פָּנַי.—b) *antè* de tempore, seq. inf. *antequàm* Gen. 13, 19. — c) *obviàm* Gen. 24, 12. — d) *contrà, adversùs* Num. 16, 2. Jos. 7, 12 etc. — e) *in modum, ad instar* Job 4, 19.— f) *pro*

in formulâ לִפְנֵי Prov. 17, 10.—מִלִּפְנֵי a) *è conspectu* Lev. 20, 9. Eccl. 8, 13 etc. — b) *propter* 1 Par. 16, 33. — מִפְּנֵי a) *à facie, è conspectu, ab anteriori parte.* — b) *auctore*, de causâ efficiente *à, ab, propter* Ex. 8, 20. Jes. 10, 27 etc. Seq. אֲשֶׁר in Conjonct. abit *propterea quòd, quia* Ex. 19, 18. Jer. 44, 23. — עַל פְּנֵי pr. *in superficie*, hinc a) *super* Gen. 1, 29 etc. — b) *ante*, de loco, 2 Par. 3, 17. — c) *coram* Lev. 10, 3. — d) *versus* Gen. 18, 16 etc. it. *adversus*. Nah. 2, 2. Ps. 21, 13. — e) *in modum, ad instar* 1 Reg. 6, 3. — f) *præter* Ex. 20, 3.

פִּנָּה f. constr. פִּנַּת; suff. פִּנָּתָהּ; pl. פִּנּוֹת; 1) ut masc. פִּן *angulus* Prov. 7, 8 etc. — 2) *turris muralis*, qualis in angulis murorum exstruebatur Soph. 2, 16. 2 Par. 26, 15. — 3) metaph. *princeps populi* Jud. 20, 2. Jes. 19, 13 etc. — Rad. פִּן.

פְּנוּאֵל et פְּנִיאֵל; n. pr. 1) oppidi trans Jordanem Gen. 32, 32. — 2) viror. 1 Par. 4, 4 etc.

פְּנִיאֵל n. pr. vid. פְּנוּאֵל.

פְּנִים vid. פָּנֶה.

פְּנִים m. *interius;* cum ה locali פְּנִימָה pr. *ad parietem* (domûs, conclavis, atrii), qui regione januæ est, et oculis intrantium patet Ps. 45, 14. Hinc in *pariete interno* 1 Reg. 6, 18, *intùs, in domo* 2 Reg. 7, 11, *introrsùm* 2 Chron. 29, 18. — Cum præf. לִפְנִימָה *intùs, intrinsecùs* 1 Reg. 6, 30, *introrsùm* Eze. 41, 3, seq. ל *intra* aliquid Eze. 40, 16. מִלִּפְנִים *intùs* 1 Reg. 6, 29. מִפְּנִימָה *intrinsecùs* 1 Reg. 6, 19, etc. Indè.

פְּנִימִי m. pl. פְּנִימִים; f. פְּנִימִית; pl. פְּנִימִיּוֹת; *interior* 1 Reg. 6, 27: 1 Par. 28, 11 etc.

פְּנִינִים pl. m. sed Prov. 3, 15 פְּנִינִים in Chethib; vulgò *margaritæ*, sed forsan rectiùs *coralia rubra* Prov. 8, 11. Thren. 4, 7 etc. — Rad. פנן.

פְּנִנָּה n. pr. mul. 1 Sam. 1, 2.

פָּנַק undè Pih. part. מְפַנֵּק *molliter, delicatè habens, enutriens* Prov. 29, 21; conf. arab. *molliter habuit et educavit.*

פְּסִים pl. m. vulgò *partes minutæ, frusta;* undè כְּתֹנֶת פַּסִּים Gen. 37, 3, 23: 2 Sam. 13, 18, 19 *tunica frustorum* i. e. cui varia frusta sive limbi et fimbriæ assutæ erant. LXX χιτὼν ποικίλος; al. *tunicata manicata et talaris* seu *tunica extremitatum*, collat. rad. פָּסַס *cessavit, desiit.* Quæ omnia quàm contorta, quàmque longè petita, nemo non videt. * Supponi potest פַּסִּים significatum habere similem significationi פִּשְׁתִּים *linum.* Cæterùm vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française etc.* Genèse, pag. 235*.

אֶפֶס דַּמִּים vid. דַּמִּים.

פָּסַג ut in chald. *dissecuit.*—Pih. פִּסֵּג undè imper. pl. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ *secate, dividite palatia ejus* i. e. vel perambulate ea, vel distinctè contemplamini; quod cum orationis serie magis congruit; præterea verba *secandi, dividendi* etiam *distinguere, considerare* significant.

פִּסְגָּה n. pr. jugi in agro Moab Num. 21, 20 etc.

פִּסָּה fem. forsan *diffusio;* constr. פִּסַּת־בַּר *diffusio, frementi (sit in ter-*

rd) i. e. abundantia Ps. 72, 16; plerique tamen, sed minùs aptè *pugillum*, *portiuncula*. — Rad. פָּסַס.

פָּסַח; part. act. pl. פֹּסְחִים; infin. absol. פָּסוֹחַ; *1) pr. *saltavit*, seq. עַל *transiliit* (*sauter par dessus*) Ex. 12, 13, 23, 27; quæ significatio sola vera mihi videtur, utpotè sola etymo pariter atque contextui perapposita. Notio *parcendi* quam non excluo, metaphorica omninò est. Absol. ponitur Jes. 31, 5, ubi manifestò propheta rem Ex. loc. citat. enarratam obiter innuit.* Hinc — 2) *claudicavit*, metaph. *fluctuavit* 1 Reg. 18, 21.

Niph. fut. יִפָּסֵחַ *claudus fiet* 2 Sam. 4, 4. — Pih. fut. וַיְפַסְּחוּ *saltitabant* 1 Reg. 18, 26. — Deriv. seq.

פִּסֵּחַ n. pr. viror. Esr. 2, 49 etc.

פֶּסַח m. * pr. *saltus* (*saut*); nam Jehova dicitur (Ex. 12, 27) domos Hebræorum in Ægypto *transiliisse*, cùm plagâ Ægyptios afficeret; hinc meton. 1) *agnus* paschalis; et plur. פְּסָחִים *agni paschales* Ex. 12, 21: 2 Par. 30, 17 etc. — 2) *festum paschalis* quo agnus iste comedebatur Ex. 12, 48. Num. 9, 4. Jos. 5, 11 etc.

פִּסֵּחַ m. plur. פִּסְּחִים (sine Dag.); *claudus* Lev. 21, 18 etc.

פָּסִיל m. undè pl. פְּסִילִים; constr. פְּסִילֵי; 1) *sculptilia*, *imagines sculptiles* idolorum Deut. 7, 25 etc. — 2) forsan ut in syr. *lapicidinæ* Jud. 3, 19, 26. — Rad. פָּסַל.

פָּסֵךְ n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

פָּסַל; infin. constr. et imp. פְּסֹל; fut. יִפְסֹל; *cecidit*, *cædit* lapides Ex. 34, 1, 4 etc. it. idolum forsan ligneum Hab. 2, 18. — Deriv. פָּסִיל et פֶּסֶל m. suff. פִּסְלוֹ; *simulachrum* idoli *sculptile* Ex. 20, 4. Jes. 44, 15 etc., *fusile* Jes. 40, 19 etc.

פָּסַס 1) ut vicin. אָפַס *cessavit*, *desiit*, præt. pl. פָּסוּ Ps. 12, 2. — 2) ut vicin. פָּשַׁשׂ et Chald. פְּסַס *diffudit se*. — Deriv. פַּס, פְּסָה.

פִּסְפָּה n. pr. viri 1 Par. 7, 38.

פָּעָה, undè fut. יִפְעֶה; vocab. onomatopoët. (conf. גָּעָה *boavit*, chald. et syr. פְּעָא *balavit*) *clamavit* mulier parturiens Jes. 42, 14, it, collat. arab. عَفَى, *flavit*, *sibilavit* serpens, vipera. — Deriv. אֶפְעֶה.

פָּעוּ et פָּעִי n. pr. oppidi Idumæor. Gen. 36, 39: 1 Par. 1, 50.

פְּעוֹר n. pr. montis moabitici Num. 23, 28, undè בַּעַל פְּעוֹר et undè פְּעוֹר n. pr. idoli moabitici Num. 25, 3. Jos. 22, 17 etc. Conf. בֵּית פְּעוֹר pag. 93.

פָּעַל; part. act. פֹּעֵל; pl. constr. פֹּעֲלֵי; fut. יִפְעַל, יִפְעֹל et seq. Makk. יִפְעַל; vocab. poët., ut עָשָׂה; 1) *fecit* Deut. 32, 27. Jes. 43, 13 etc. Seq. acc. et לְ rei *reddidit* Ps. 7, 14: חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל *sagittas suas scintillantes reddit*. Seq. לְ pers. *fecit alicui* aliquid, sive bonum, sive malum Job 22, 17 etc., seq. בְּ id. 35, 6. — 2) *confecit*, *fabricatus est* Jes. 44, 15. Ps. 7, 14; absol. *laboravit* Jes. 44, 12, it. *finxit*, *produxit*, *creavit* Ps. 14, 1. Job 36, 3. — 2) *paravit* Ex. 15, 17, hinc *molitus est* aliquid, oppos. עָשָׂה *effecit* Jes. 41, 4: מִי פָעַל וְעָשָׂה *quis molitus est et effecit?* Mich. 2, 1 etc. — 3) *exercuit* justitiam, scelus etc. Ps. 15, 2. Job 32, 32 etc. — Deriv. מִפְעָל et seq.

פֹּעַל m. suff. פָּעֳלוֹ et rariùs פֹּעָלוֹ, פָּעֳלָךְ(poholcha), in pausâ פָּעָלְךָ; pl. פְּעָלִים; 1) *factum, facinus* Ps. 28, 4. Prov. 24, 12, spec. *præclarè factum* 2 Sam. 23, 20, *malefactum* Job 36, 9. — 2) *opus* Jes. 45, 11 etc. — 3) *opes labore partæ* Prov. 21, 6, hinc *merces* Jer. 22, 13. Job 7, 2.

פְּעֻלָּה f. constr. פְּעֻלַּת; 1) *opera, opus, agendi ratio* Jer. 15, 16 etc. Plur. פְּעֻלוֹת *studia* prava hominum Ps. 17, 4. — 2) *merces* Lev. 19, 13. Ps. 109, 20.

פְּעֻלְתַּי n. pr. viri 1 Par. 26, 5.

פָּעַם 1) *icit, pulsavit.* — 2) metaph. *impulit, agitavit;* infin. cum suff. פַּעֲמוֹ Jud. 13, 25. — Niph. נִפְעַם; fut. conv. וַיִּפָּעֵם; *agitatus, perturbatus est* Gen. 41, 8 etc. — Hithp. fut. conv. וַיִּתְפָּעֵם *et perturbatus est* Dan. 2, 1. — Deriv. seq.

פַּעַם f. (m. Jud. 16, 28); pl. פְּעָמִים; constr. פַּעֲמֵי; suff. פְּעָמָיו; 1) *ictus, pulsus* spec. pedis, hinc *gressus, passus* Ps. 17, 5. 57, 7 etc.; metaph. Jud. 5, 28, tandem *pes* quo gradimur. Pl. f. פְּעָמוֹת *pedes* arte facti Ex. 25, 12. — 2) pro *vice, vicibus*, quia ictu manûs pedisque numerari solet (conf. gall. *pour le coup*). פַּעַם אַחַת *unâ vice, semel* Jos. 6, 3, *simul* Jes. 66, 8. Dual. פַּעֲמַיִם *bis* Gen. 27, 36, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים *ter* Ex. 23, 17; cum art. הַפַּעַם; *hâc vice, nunc* Gen. 29, 35 etc. כַּפַּעַם בְּפַעַם *hâc vice, ut anteà* (*comme l'autre fois*) Num. 24, 1 etc. פַּעַם פַּעַם *modò, modò.* — 3) *incus* Jes. 41, 7.

פַּעֲמֹן m. plur. פַּעֲמֹנִים; *tintinnabulum* Ex. 28, 33 etc.

פַּעֲנֵחַ vid. צָפְנַת־פַּעְנֵחַ.

פָּעַר addito פֶּה et בְּפֶה *distendit, distendendo aperuit os* magno hiatu Ps. 119, 31. Job 16, 10, trop. Jes. 5, 14.

פַּעֲרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 35, qui scribitur נַעַרַי 1 Par. 11, 37.

פָּצָה; part. act. פֹּצֶה; imp. פְּצֵה; fut. יִפְצֶה (conf. vicin. פָּצַח, פָּצַל, פָּתַח, פָּצַע פָּצַם); pr. forsan ut in arab. פצי *separavit* rem. à re, hinc 1) seq. פֶּה, *os diduxit* Jes. 10, 14. Ps. 22, 14 etc.; trop. Gen. 4, 11. — 2) ut in chald. et syr. *eripuit, liberavit* Ps. 124, 7, 10, 11.

פָּצַח; imp. f. פְּצָחִי; fut. pl. יִפְצְחוּ; *fregit, rupit,* hinc פָּצַח רִנָּה *jubila rupit, in jubila effusus est* Jes. 14, 7 etc. — Pih. פִּצֵּחַ *fregit* ossa Mich. 3, 3.

פְּצִירָה f. *hebetudo, obtusio,* al. *lima* 1 Sam. 13, 21. — Rad. פָּצַר.

פָּצַל ut vicin. בָּצַל. — Pih. פִּצֵּל; fut. יְפַצֵּל; *decorticavit* Gen. 30, 37, 38. — Indè

פְּצָלוֹת pl. f. *loca decorticata* virgarum Gen. 30, 37.

פָּצַם undè Pih. פִּצֵּם *disrupit, dehiscere fecit* terram Ps. 60, 4.

פָּצַע; part. pass. constr. פְּצוּעַ; infin. absol. פָּצוֹעַ; pr. *fidit, fissuram fecit*, indè *vulneravit* (conf. cognat. בָּצַע) Deut. 23, 2 etc. — Indè

פֶּצַע m. suff. פִּצְעִי; plur. פְּצָעִים; constr. פִּצְעֵי; suff. פְּצָעֶיךָ; *vulnus* Gen. 4, 24 etc.

פֶּצֶץ n. pr. viri 1 Par. 24, 15.

פָּצַר undè fut יִפְצַר; * pr. forsan ut cognat. בָּצַר *abscidit, amputavit* spec.

aciem, hinc ut vicin. arab. פָּטַר *obtudit, obtusum fecit*; it. seq. בְּ pers. *ursit, institit* sive rogando, sive vim inferendo Gen. 19, 3, 9 etc. — Hiph. infin. nominasc. הַפְצַר *pertinacia* 1 Sam. 15, 23. — Inde פְּצִירָה.

פָּקַד; part. act. פֹּקֵד; pass. plur. פְּקֻדִים; constr. פְּקוּדֵי et פִּקְדֵי; inf. absol. פָּקֹד, constr. פְּקֹד, suff. פָּקְדִי; imp. פְּקֹד; fut. יִפְקֹד; 1) *attendit* alicui Gen. 21, 1. Ex. 4, 31 etc. — 2) *adiit* aliquem, visendi, velexplorandi, vel lustrandi causâ; hinc *visitavit, exploravit, lustravit, censuit* 1 Sam. 17, 18: 1 Reg. 20, 15. Ps. 17, 3 etc. Part. pass. פְּקוּדִים, פְּקֻדִים *recensiti, qui in censum veniebant* Num. 1, 21. seq. 2, 4 seq.; it. *lustrando desideravit, non invenit in recensione* 1 Sam. 20, 6, 25, 15. Jes. 34, 16. — 3) *prospexit* alicui Gen. 21, 2. Jer. 23, 2 etc., it. *respexit* aliquem auxilium exspectans Jes. 26, 16; et causat. ut Hiph. *fecit ut* aliquis *prospiceret* alicui, hinc — a) *præfecit* aliquem alicui seq. acc. pers. et עַל Num. 4, 27 etc. Absol. Num. 3, 10. Deut. 20, 9. Part. pass. פְּקוּדִים *præfecti* Num. 31, 48: 2 Reg. 11, 15. et Ex. 30, 13, 14 ubi sensus ad litteram est: *transiens coram recensioni præfectis.* — b) *curæ* alicujus *commisit* seq. עַל pers. Job 36, 23. Esr. 1, 2 etc. — c) *deposuit, reliquit ut depositum* alicubi 2 Reg. 5, 24. — 4) *animadvertit* in aliquem, *punivit* eum Ex. 20, 5. Jer. 9, 24 etc.

Niph. נִפְקַד; infin. et imp. הִפָּקֵד; fut. יִפָּקֵד et retracto tono יִפָּקֵד; 1) *desideratus est in recensione* Num. 31, 49, generatim *desideratus est* Sam. 20, 18 etc. — 2) *præfectus est* Neh. 7, 1. 12, 44. — 3) *punitus est* Num. 16, 29 etc.

Pih. part. מְפַקֵּד lustrans. Jes. 13, 4. — Puh. פֻּקַּד 1) *lustratus est* Ex. 38, 21. — 2) *desideratus est* Jes. 38, 10.

Hiph. הִפְקִיד; imper. הַפְקֵד; fut. יַפְקִיד, apoc. יַפְקֵד; 1) *præfecit* aliquem alicui rei seq. acc. pers. et עַל, בְּ, לְ Gen. 39, 5 etc., absol. 2 Reg. 25, 23. — 2) *commisit, mandavit* curæ alicujus, seq. בְּיַד, עַל יְדֵי Ps. 31, 6 2 Par. 12, 10, et אֵת Jer. 40, 7. 41, 10. — 3) *deposuit* alicubi Jes. 10, 28. Jer. 36, 20. — Hoph. הָפְקַד; part. pl. מְפֻקָּדִים; *præfectus est* 2 Reg. 12, 12: 2 Par. 34, 10. — 2) *depositus est* seq. אֵת *apud* aliquem Lev. 5, 23. — 3) *punitus est* Jer. 6, 6.

Hithpah. præt. plur. הִתְפָּקְדוּ pro הִתְפַּקְדוּ; fut. pl. יִתְפָּקְדוּ; *lustratus est* Jud. 20, 15 etc. — Hothpah. præt. plur. הָתְפָּקְדוּ pro הָתְפַּקְדוּ; id. Num. 1, 47 etc. — Deriv. מִפְקָד, פְּקִיד et seq.

פְּקֻדָּה f. constr. פִּקְדַּת; pl. פְּקֻדוֹת; 1) *lustratio, recensio* 1 Par. 23, 11. — 2) *cura.* Job 10, 12, spec. *custodia* 2 Reg. 11, 18: 2 Par. 23, 18. Jer. 52 11; *domus custodiæ* i. e. *carcer.* — 2) *præfectura, officium* Num. 4, 16. Ps. 109, 8: 2 Par. 23, 18; concr. *præfectus* Jes. 60, 17: 2 Par. 24, 11. — — 4) *opes* custoditæ Jes. 15, 7. — 5) *animadversio, pœna* Jes. 10, 3. Eze. 9, 1.

פִּקָּדוֹן m. *depositum* Gen. 41, 36. Lev. 5, 21, 23.

פְּקֻדוּת vel פְּקִידָת f. *præfectura*, *munus præfecti* Jer. 37, 13.

פְּקוּד m. 1) *præfectura* et *præfectus* Eze. 23, 23.—2) *animadversio* nom. allegor. Babylonis, juxta quosdam Jer. 50, 21.

פְּקוּדִים pl. m. undè constr. פִּקּוּדֵי; suff. פְּקֻדֶיךָ; *mandata* Ps. 103, 18. 111, 7.

פָּקַח, part. act. פֹּקֵחַ; pass. pl. f. פְּקֻחוֹת; inf. absol. פָּקֹחַ; constr. פִּקַּח; imp. פְּקַח; fut. יִפְקַח; *aperuit* oculos 2 Reg. 4, 35 etc.; aures Jer. 42, 20. — Niph. נִפְקַח; fut. pl. f. תִּפָּקַחְנָה; *apertus est* oculus Jes. 35, 5; metaph. 3, 5, 7. — Deriv. seq.

פִּקַּח n. pr. viri 2 Reg. 15, 25 etc.

פִּקֵּחַ m. pl. פִּקְּחִים; *apertus oculis*, *videns* Ex. 4, 11. trop. 23, 8.

פִּקַּחְיָה n. pr. viri 2 Reg. 15, 22.

פְּקַחְקוֹחַ vel פִּקַּחְקוֹחַ m. *apertio* scil. carceris, *liberatio* Jes. 61, 1.

פָּקִיד m. constr. פְּקִיד; pl. פְּקִידִים; *præfectus* Gen. 41, 34 etc.—Rad. פָּקַד.

פַּקָּעוֹת pl. f. 2 Reg. 4, 39 vulgò *colocynthides*, sed rectiùs forsan ut Celsius (Hierobot.) *cucumeres agrestes*, seu *asinini*, qui maturi vel leviter tacti rumpuntur, semenque cum impetu jaculantur.—Rad. פקע ut vicin. נָקַע *fissus, ruptus est;* in syr. נְקַע id.

פְּקָעִים pl. m. id. 1 Reg. 6, 18. 7, 24 ubi tanquàm architecturæ ornamentum usurpatur.

פַּר et פָּר m. pl. פָּרִים; *taurus*, maximè *juvencus* Ex. 29, 1. Lev. 4, 3 etc. Metaph. Hos. 14, 4. Fem. est פָּרָה q. v. — Rad. פָּרַר, sed etymon latet.

פָּרָא 1)* forsan *ferox fuit** sed plerique ex usu chald. *cucurrit, celeriter latus est.* — 2) ut vicin. פָּרַח *tulit protulit* planta. — Hiph. fut. יַפְרִיא *feret* fructum Hos. 15, 15. — Indè

פֶּרֶא et Jer. 2, 24 פֶּרָה c. pl. פְּרָאִים; 1) * forsan adj. *ferox* Gen. 16, 12: פֶּרֶא אָדָם *homo ferox* i. e. fortis et audax; Vulgat. *ferus homo**; vulgò tamen ut — 2) *onager* animal cursu velocissimum Jer. 2, 24. Job 6, 5 etc.

פַּרְאֹךְ n. pr. viri Jos. 10, 3.

פַּרְאוֹת pl. f. vid. פַּרְוָה.

פַּרְוָה et פַּרְוָר m. pl. פַּרְוָרִים; *suburbium* 2 Reg. 23, 11: 1 Par. 26, 18. — Latet etymon.

פָּרַד 1) *separavit*, — 2) *expandit* alas; part. pass. pl. f. פְּרֻדוֹת *expansæ* Eze. 1, 11. — 3) *sparsit*. — Niph. נִפְרַד; part. נִפְרָד; pl. נִפְרָדִים; inf. et imp. הִפָּרֵד; fut. יִפָּרֵד; 1) *separavit se* Gen. 15, 9. Jud. 4, 11 etc. — 3) *dispersit se* Gen. 10, 5. Neh. 4, 13 etc.

Pih. fut. pl. in pausâ יְפָרְדוּ *separabunt se, secedent* Hos. 4, 14. — Puh. part. מְפֻרָד *separatus, dispersus* Esth. 3, 8.

Hiph. הִפְרִיד; part. מַפְרִיד; inf. הַפְרִיד; fut. יַפְרִיד; 1) *separavit* Gen. 30, 40 etc. — 2) *dispersit* Deut. 32, 8. —Hithp. הִתְפָּרֵד; fut. pl. יִתְפָּרְדוּ; in pausâ יִתְפָּרֵדוּ; 1) *separavit, sejunxit se* Ps. 22, 15. Job 41, 9. — 2) *dispersus est* Job 4, 11.—Deriv. seq.

פֶּרֶד m. suff. פִּרְדּוֹ; pl. פְּרָדִים; suff. פִּרְדֵיהֶם; *mulus* 2 Sam. 18, 9. Ps. 32, 9 etc.

פִּרְדָּה f. constr. פִּרְדַּת ; *mula* 1 Reg. 1, 33. 38, 44.

פְּרֻדוֹת pl. f. *grana* Joël 1, 17. Alia vid. in radice ipsâ.

פַּרְדֵּס m. pl. פַּרְדֵּסִים ; παράδεισος, *pomarum arboretum* Eccl. 2, 5 etc. — Etymon latet.

פָּרָה ; part. act. פֹּרֶה, f. פֹּרִיָּה et פֹּרָיָה (pro פֹּרָה) ; imp. פְּרֵה ; fut. יִפְרֶה ; פָּרֲתָה *tulit*, hinc spec. a) *fructum tulit* planta Gen. 49, 22. Ps. 128, 3 ; metaph. Jes. 45, 8. — b) *protulit fetum, fecundus fuit* Gen. 1, 22. Ex. 1, 7. 23, 30.

Hiph. הִפְרָה ; part. מַפְרֶה ; undè cum suff. מַפְרֶךָ ; fut. יַפְרֶה undè conv. וַיַּפְרוּ, cum suff. יַפְרֶךָ ; *fecundum reddidit* 41, 52, *sobole auxit* Lev. 26, 9 etc.—Deriv. פְּרִי.

פָּרָה f. suff. פָּרָתוֹ ; pl. פָּרוֹת ; 1) *juvenca* Gen. 41, 2. Hos. 4, 16 etc. metaph. de mulieribus luxuriosis Amos 4, 1. —2) cum art. הַפָּרָה n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 23.

פֶּרֶא vid. פֹּרֶא.

פָּרָה n. p. viri Jud. 7, 10.

פְּרוּדָא et פְּרִידָא n. p. viri Esr. 2, 52. Neh. 7, 57.

פְּרוּזִים pl. m. Esth. 9, 19 in Cheth. pro. פְּרָזִים q. v.

פָּרוּחַ n. pr. viri 1 Reg. 4, 17.

פַּרְוַיִם n. pr. regionis auriferæ 2 Par. 3, 6.

פַּרְוָר vid. פַּרְבָּר.

פָּרוּר m. *olla* Num. 11, 8. Jud. 6, 19. — Rad. פּוּר.

פָּרוֹת vid. in חֲפַר פָּרָה.

פָּרָז m. undè pl. cum suff. פְּרָזָו (pro פְּרָזָיו) forsan *præfectus* militum, *dux* Hab. 3, 14. LXX *potentes*, Vulgat. *bellatores* ; vulgò tamen *pagi*.— Rad. פרז in arab. *separavit, segregavit ab aliis* (conf. vicin. פָּרַד) it. *decrevit, diremit* rem.

פְּרָזוֹן m. suff. פִּרְזוֹנוֹ ; id. Jud. 5, 7, 11.

פְּרָזוֹת pl. f. *rura, pagi* oppos. urbibus muris cinctis et munitis Eze. 38, 11. Zach. 2, 8. Esth. 9, 19.

פְּרָזִי m. pl. פְּרָזִים Esth. 9, 19 in Keri, ubi Chethib habet פְּרוּזִים ; *paganus, in pago habitans* Deut. 3, 5 : Sam. 6, 18.

פְּרִזִּי n. pr. *Pheresæus*, collect. *Pheresæi*, gens Chananæa Gen. 13, 7. Jos. 11, 3 etc.

פָּרַח ; part. act. פֹּרֵחַ, f. פֹּרַחַת, pl. פֹּרְחוֹת ; infin. absol. פָּרֹחַ, constr. פָּרַח ; fut. יִפְרַח ; 1) *erupit, prorupit*, it. *germinavit, efloruit* Ex. 9, 9. Jes. 17, 11 etc. metaph. de statu prospero Jes. 27, 6. Ps. 92, 8.—2) ut in chald. et syr. *volavit* Eze. 13, 20 : *Vos* (mulieres) *venamini animas, ut advolent* ad vos. — Hiph. הִפְרִיחַ ; fut. יַפְרִיחַ ; 1) *florere fecit* Jes. 17, 11. Eze. 17, 24. — 2) intrans. *floruit* Ps. 92, 13. Job 14, 9 ; metaph. Prov. 14, 11. — Deriv. אֶפְרֹחַ et seq.

פֶּרַח m. suff. פִּרְחָם ; pl. cum suff. פִּרְחֵיהֶם ; *germen* Nah. 1, 4, *flos* Num. 17, 23, metaph. Jes. 5, 24, *flos arte factus* Ex. 25, 33.

פִּרְחַח פִּרְחָח m. vulgò *pubertas*, indèque meton. *puberes* filii Job 30, 12 ; al. *progenies prava, homines pravi, viles*, collat. arab. فَرْخٌ *pullus*, it. *homo vilis et abjectus*.

פָּרַט pr. ut vicin פָּרַשׂ, פָּרַד *sparsit*, hinc spec. *sparsit, effutivit verba;* part. act. plur. פֹּרְטִים *garrientes* ad modos nablii Amos 6, 5. — Indè

פֶּרֶט m. *sparsum* i. e. *deciduum* Lev. 19, 10.

פְּרִי m. in pausâ פֶּרִי; suff. פִּרְיִי, פִּרְיְךָ, פִּרְיֵךְ, פִּרְיוֹ, פִּרְיָהּ, פִּרְיְכֶם, פִּרְיָכֶן, פִּרְיָהֶן, פִּרְיָן, פִּרְיָהֶם, פִּרְיָמוֹ, פִּרְיָם; *fructus* terræ, arboris etc. Gen. 1, 12. Jes. 4, 2 etc. uteri seu *fetus, soboles* Thren. 2, 20, plenè פְּרִי בֶטֶן Gen. 30, 2 etc. metaph. *effectus, consequens* rei Jes. 3, 10. Ps. 104, 13 etc. — Rad. פָּרָה.

פָּרִידָא vid. פְּרוּדָא.

פָּרִיץ m. constr. פְּרִיץ, sed pl. formæ Daguessandæ פְּרִיצִים pro וּפְרִיצִים constr. פְּרִיצֵי; pr. *disrumpens, lacerans* fera Jes. 35, 9, hinc *effractor, violentus* homo Jer. 7, 11. Dan. 11, 14 etc. — Rad. פָּרַץ.

פָּרַךְ 1) ut in chald. *fregit.* — 2) ut vicin. פָּרַד *separavit.* — Deriv. seq.

פֶּרֶךְ m. *oppressio*, Ex. 1, 13 etc.

פָּרֹכֶת f. *velum* quod Sanctum à Sancto Sanctorum separabat Ex, 26, 31. Lev. 16, 2 etc.

פָּרַם undè part. pass. pl. פְּרֻמִים; fut. יִפְרֹם (vicin. sunt ferè omnes rad. à syllabâ פַּר incipientes); *scidit, discidit* vestes Lev. 10, 6 etc.

פַּרְמַשְׁתָּא n. pr. viri Esth. 9, 9.

פַּרְנָךְ n. pr. viri Num. 34, 25.

פָּרַס; inf. absol. פָּרֹס; fut. יִפְרֹס; *fregit* addito לֶחֶם ל *panem alicui* i. e. partem ejus præbuit Jes. 58, 7, et sine לֶחֶם Jer. 16, 7.

Hiph. הִפְרִיס; part. מַפְרִיס, f. מַפְרֶסֶת; fut. יַפְרִיס; denom. à פַּרְסָה quod ferè ubique additur, *ungulam divisit* i.e. *divisam, non penitùs fissam habuit* animal Lev. 11, 3. Deut. 14, 7 etc., sed Lev. 11, 4 *de ungulâ penitùs fissâ* dictum videtur. — Indè פֶּרֶס.

פָּרַס in pausâ פָּרָס n. pr. *Persia, Persæ* Dan. 5, 28. Esr. 1, 1. 3 etc., Nom. gent. פָּרְסִי *Persa* Neh. 12, 22.

פֶּרֶס m. *ossifraga*, aquilæ species Lev. 11, 13.

פַּרְסָה f. pl. m. פַּרְסִים undè cum suff. פַּרְסֵיהֶן, pl. f. פַּרְסוֹת; constr. כַּרְסוֹת; suff. f. פַּרְסָתֵיךְ; *ungula* pr. *fissa* Ex. 10, 26 etc., hinc etiam non fissa ut equi Jes. 5, 28 etc. — Rad. פָּרַס.

פַּרְסִי vid. nom. פָּרַס.

פָּרַע; part. act. פּוֹרֵעַ; pass. פָּרוּעַ et פָּרֵעַ; inf. constr. פָּרַעַ; imp. פְּרַע undè cum suff. פָּרְעֵהוּ; fut. יִפְרַע; radix ista perquàm difficilis variè à variis exposita est.* Schultensii (Comm. in Prov. 1, 25 et Job 4, 12) vestigia aliquantulùm premens eam sic evolvo: 1) ut pleræque rad. à syllabâ פַּר incipientes, *fregit, abrupit*, hinc *dissolvit, dissipavit, disturbavit.* Ex. 32, 25: פָּרֻעַ הוּא כִּי־פֵרַע אַהֲרֹן *disturbatus erat* (populus); *nam disturbaverat eum Aharon.* פָּרַע עֵצָה *fregit consilium* i. e. decretum Prov. 1, 25, et omisso עֵצָה Eze. 24, 14 ubi sensus est: *Ego Jehova dixi: adventat* (quod comminatus sum) et efficiam;

לֹא אֶפְרַע *non frangam* consilium *meum*. פָּרַע מוֹסָר מוּסָר *fregit, irritam fecit admonitionem* Prov. 13, 18. 15, 32, et absque מוּסָר 8, 33. 4, 15 ; *fregit semitam impiorum* i. e. non coluit eam declinavit ab eâ. Jud. 5, 2 : בִּפְרַעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל *in disturbando disturbationes in Israël* i. e. *dùm Israëlitæ in summâ disturbatione versarentur*. — 2) ut vicin. פָּרַח *erupit, prorupit, germinavit*, undè פֶּרַע. — 3) ut in chald. et Talmud. *nudavit* Lev. 10, 6. 13, 45. 21, 10. Num. 5, 18.

Niph. fut. יִפָּרַע ; *dissolvetur* Prov. 29, 18. — Hiph. הִפְרִיעַ ; fut. יַפְרִיעַ ; 1) *disturbationem intulit* 2 Par. 28, 19. — 2) seq. מִן *abstraxit* Ex. 5, 4. — Indè.

פֶּרַע m. pl. f. פְּרָעוֹת, *1) *calva*, pr. *pars capitis ubi erumpunt, crescunt capilli*; al. *principes* ; al. *ultiones*, sed invito contextu Deut. 32, 42.* — 2) *capilli* ipsi, *cæsaries* Num. 6, 5. Eze. 44, 20.

פַּרְעֹה n. pr. veterum Ægypti regum Gen. 12, 15. Ex. 1, 10 etc.

פַּרְעֹשׁ m. 1) *pulex* 1 Sam. 24, 15. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 3 etc.—Rad. quadril. פרעש forsan *saliit* ut in æthiop. ፈርዐ .

פִּרְעָתוֹן n. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jud. 12, 15. Nom. gent. פִּרְעָתֹנִי Jud. 12, 13.

פַּרְפַּר n. pr. rivuli qui in Libano oritur 2 Reg. 5, 12.

פָּרַץ ; part. act. פֹּרֵץ ; pass. plur. פְּרוּצִים et פְּרֻצִים ; infin. absol. פָּרֹץ, constr. פָּרֹץ ; fut. יִפְרוֹץ et יִפְרֹץ ; 1) trans. *violenter rupit, perrupit, diruit, destruxit* ut murum, maceriam etc. Jes. 5, 4 : 2 Par. 32, 5 etc. ; hinc *perrumpendo disturbavit, dispersit* copias hostiles 2 Sam. 5, 20 etc.—2) intrans. *erupit, prorupit*, hinc *diffudit se, diffusus est* Gen. 28, 14 : 2 Par. 31, 5 etc., it. *invaluit crevit* numero Gen. 30, 30. Ex. 1, 12. Hos. 4, 12 etc. ; *diffractus est* seq. acc. Prov. 3, 10 ; *irrupit, irruit* seq. בְּ *in* aliquem Ex. 19, 22 etc., seq. acc. Job 16, 14, hinc in malam partem *violenter egit* Hos. 4, 2, in bonam *institit, ursit* precibus 1 Sam. 28, 23 etc.

Niph. part. נִפְרָץ *diffusus* i. e. frequens 1 Sam. 3, 1. — Puh. part. f. מְפֻרָצַת *diruta* Neh. 1, 3. — Hithpah. part. pl. מִתְפָּרְצִים *abrupti, sejuncti* 1 Sam. 25, 10. — Deriv. פָּרִיץ, מִפְרָץ et

פֶּרֶץ m. pl. פְּרָצִים ; suff. f. פִּרְצִיתָן ; pl. f. פִּרְצוֹת ; 1) *eruptio, perruptio* aquarum 2 Sam. 5, 20 etc., hinc *ruptura, hiatus* muri 1 Reg. 11, 27 etc. *Stare in ruptura muri ; ascendere in rupturas* i. e. hostes ab irruptione arcere Eze. 13, 5. 22, 30 etc. — 2) *irruptio, invasio, impetus* Job 16, 14, hinc *strages, clades* Jud. 21, 15 etc. Indè — 3) n. pr. a) viri Gen. 38, 29, Patron. פַּרְצִי Num. 26, 20. — b) פֶּרֶץ עֻזָּא loci 2 Sam. 5, 8 etc.

פָּרַק ; part. act. פֹּרֵק ; fut. cum suff. יְפָרְקֵנוּ ; 1) *rupit, fregit*, hinc *dirupit, laceravit* Ps. 7, 3, seq. מֵעַל *abrupit* Gen. 27, 40. — 2) *eripuit, liberavit* Ps. 136, 24. Thren. 5, 8.

Pih. part. מְפָרֵק ; imp. פָּרֵק ; fut.

יִפְרֹק; *abrupit, avellit* Ex. 32, 2. Zach. 11, 16, *diffregit, dilaniavit* 1 Reg. 19, 11. — Hithp. הִתְפָּרֵק; imp. in pausâ הִתְפָּרֵק, fut. יִתְפָּרֵק; *diffractus est* Eze. 19, 12, *avellit sibi* aliquid, seq. acc. Ex. 32, 3, 24. — Deriv. מַפְרֶקֶת et seq.

פֶּרֶק m. undè constr. פֶּרֶק; *jusculum*, al. *frustum* Jes. 65, 4 in Chethib, ubi Keri habet מֶרֶק q. v.

פֶּרֶק m. *violentia, rapina* Nah. 3, 1, *bivium, divisio viæ* Obad. 14.

פָּרַר *fregit, disrupit;* infin. absol. פוֹר Jes. 24, 19 pertinet ad פּוּר. — Hiph. הֵפֵר, in pausâ הֵפֵר; part. מֵפֵר, infin. הָפֵר et הָפִיר, cum suff. הַפְרְכֶם; imp. הֲפֵר; fut. יָפֵר: 1) *fregit, rupit;* sed ubique trop. Lev. 26, 44 etc. — 2) *irritum fecit* 2 Sam. 15, 34 etc., *irritum declaravit* Num. 30, 9; intrans. *irritus fuit* Eccl. 12, 5. — 3) *sustulit* è medio Job 15, 4. 40, 8; prægn. Ps. 8, 5: *tolle iram nobiscum*, pro iram quam in nos effudisti. — Hoph. fut. f. תֻּפַר *irrita fiet.* Jes. 8, 10 etc. — Poh. פּוֹרֵר *fidit, diffidit* Ps. 74, 13. — Hithp. הִתְפּוֹרֵר *ruptus, fissus est* Jes. 24, 19.

Pilp. fut. cum suff, יְפַרְפְּרֵנִי *concutiet me* Job 16, 12.

פָּרַשׂ; part. act. פֹּרֵשׂ; pl. פֹּרְשִׂים; pass. פָּרוּשׂ; f. פְּרוּשָׂה; plur. פְּרוּשׂוֹת; fut. יִפְרֹשׂ; 1) ut vicin. פָּרַס *fregit, distribuit* Mich. 3, 3. Thren. 4, 4. — 2) *expandit* Ex. 25, 20. Prov. 31, 20 etc. Metaph. Prov. 13, 16: *stultus expandit* i. e. *prodit, præ se fert stultitiam.*

Niph. fut. יִפָּרֵשׂ *diffundetur, dispergetur* Eze. 17, 21. — Pih. פֵּרַשׂ; inf. פָּרֵשׂ; suff. פָּרְשָׂכֶם; fut. יְפָרֵשׂ; 1) *expandit* Jes. 1, 15. Ps. 143, 6 etc. Thren. 1, 17: פֵּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ *expandit Sion* (expansionem fecit) *manibus suis*, pro יָדֶיהָ *manus suas.* — 2) *dispersit* Zach. 2, 10. Ps. 68, 15. — Deriv. מְפֹרָשׂ.

פָּרַשׂ undè inf. constr. פָּרֹשׂ; pr. *fidit, separavit, distinxit* ut in chald. et syr., hinc *distinctè dixit, definivit* Lev. 24, 12. — Niph. part. plur. f. נִפְרָשׂוֹת *dispersæ* Eze. 34, 12, ubi plures cod. et edition. habent נִפְרָשׁוֹת. — Puh. פֹּרַשׂ *distinctè dictum, expositum fuit* Num. 15, 34; part. מְפֹרָשׂ *distinctè,* ut rectè Vulgat. Neh. 8, 8; al. *additâ translatione* scil. chaldæâ. — Hiph. ut in syr. *pupugit, vulneravit;* fut. יַפְרִישׂ Prov. 23, 32. — Deriv. seq.

פָּרָשׂ (pro פַּרְשׁ) m. constr. פֶּרֶשׂ Eze. 26, 19; pl. פָּרָשִׁים; suff. פָּרָשָׁיו; 1) *eques* Gen. 50, 9. Jer. 4, 29 etc. — 2) *equus* 1 Reg. 5, 6. Eze. 27, 14. בַּעֲלֵי פָרָשִׁים *equites* 2 Sam. 1, 6.

פֶּרֶשׂ m. suff. פִּרְשׁוֹ; 1) *fimus* ventriculi ut arab. فَرْث (farts), trop. Mal. 2, 3, sed Ex. 29, 14. Lev. 4, 11. 8, 17 de *ventriculo* ipso sumi videtur. — 2) n. pr. viri 1 Par. 7, 16.

פַּרְשָׁה fem. *expositio distincta;* constr. פָּרְשַׁת Esth. 4, 7. 10, 2.

פַּרְשֶׁגֶן et פַּתְשֶׁגֶן m. hebr. et chald. *apographum, exemplar* Esth. 3, 14. 4, 11 etc.

פַּרְשְׁדֹן m. ut פֶּרֶשׂ *fimus, stercus* Jud. 3, 22: וַיֵּצֵא הַפַּרְשְׁדֹנָה *et exiit stercus;* ità Chald. et Vulgat.; sed ob

ה parag. lubentiùs verto : *et exiit* (gladius) *per podicem* seu *interstitium pedum*, collat. quadril. verbum פרשׁד (conflat. ex פָּרַשׁ et פָּרַד) ut in arab. *distendit*, *divarricavit pedes*. LXX Vatic. καὶ ἐξῆλθεν (Λὼδ) τὴν πρωτάδα, quasi הַפַּרְשְׁדוֹנָה idem sit quod הַמַּסְדְּרוֹנָה vers. 23.

פַּרְשְׁנוּ quadril. *expandit* Job 26, 9. —Conflat. ex פָּרַשׁ et פָּרַד vicin., פָּרַד.

פַּרְשַׁנְדָּתָא n. pr. viri Esth. 9, 7.

פְּרָת n. pr. *Euphrates*, Syriæ fluvius Gen. 2, 14 etc.

פַּרָת part. f. vid. פָּרָה.

פַּרְתְּמִים pl. m. *proceres, magnates* Dan. 1, 3. — Esth. 1, 3. 6, 9. — Originis persicæ videtur.

פָּשָׂה; inf. absol. פָּשֹׂה; fut. יִפְשֶׂה; pr. ut vicin. פָּשַׁע *gressus est*, hinc *diffudit se* lepra Lev. 13, 7 seq.

פָּשַׁע undè fut. cum ה paragog. אֶפְשָׁעָה; ut chald. פְּסַע *gressus est*, seq. בְּ *aggressus est* Jes. 27, 4. — Deriv. מִפְשָׁעָה et

פֶּשַׁע m. *passus* 1 Sam. 20, 3.

פָּשַׁק *divaricavit*, *distendit* labia; part. act. פּשֵׂק Prov. 13, 3. — Pih. fut. יְפַשֵּׂק *divaricabit* crura Eze. 16. 25.

פַּשׁ m. Job 35, 15, al. *superbia*, *ferocia*, al. *multitudo* (à rad. פוּשׁ etsi formâ pertineat ad פָּשַׁשׁ), LXX et Vulgat. *scelus* quasi פַּשׁ dictum sit pro פֶּשַׁע; פַּשְׁעִי, ut שָׁו Job 15, 31 in Chethib pro שָׁוְא.

פַּשַּׁח ut in chald. et syr.; indè Pih. fut. cum suff. יְפַשְּׁחֵנִי *discerpet, dilaniabit me* Thren. 3, 11.

פַּשְׁחוּר n. pr. viror. Jer. 20, 3 etc.

פָּשַׁט; part. act. pl. פּוֹשְׁטִים; imp. cum ה parag., manente tono in penultimâ כְּשֹׁטָה; fut. יִפְשֹׁט et יִפְשַׁט; 1) ut in syr. *expandit*, *extendit*, hinc — 2) intrans. *diffudit se*, *grassatus est* Nah. 3, 16: 1 Par. 14, 9; seq. עַל, אֶל, בְּ, acc. *irruit*, *invasit* Jud. 9, 33: 1 Sam. 30, 14 etc. — 2) *exuit* vestem seq. acc. Lev. 6, 4 etc., absol. positum id. Jes. 32, 11.

Pih. inf. פַּשֵּׁט *exuere facere*, *spoliare* 1 Sam. 31, 8 etc. — Hiph. הִפְשִׁיט; part. pl. מַפְשִׁיטִים; inf. הַפְשִׁיט; imp. הַפְשֵׁט; fut. יַפְשִׁיט, apoc. יַפְשֵׁט; 1) *vestes exuere fecit*, *exuit* aliquem, seq. acc. pers., acc. vestis, vel acc. rei et מֵעַל pers. Gen. 37, 23. Mich. 3, 3 etc. — 2) *excoriavit* victimas Lev. 1, 6 etc. — Hithp. fut. יִתְפַּשֵּׁט *exuet se veste* 1 Sam. 18, 4.

פִּשַׁע f. פִּשְׁעַת; part. act. פֹּשֵׁעַ, pl. פֹּשְׁעִים; inf. absol. פָּשׁוֹעַ; constr. פְּשׁוֹעַ; fut. יִפְשַׁע; 1) pr. *fregit*, *rupit* fœdus cum aliquo (gall. *rompre avec quelqu'un*), *defecit* ab illo, *rebellavit* in eum seq. בְּ 2 Reg. 1, 1 etc., seq. מִתַּחַת 2 Reg. 8, 20, 22. Spec. à Deo, hinc — 2) *peccavit* Prov. 28, 21, seq. עַל Hos. 8, 1. Part. *peccator* Jes. 1, 28 etc. — Niph. part. נִפְשָׁע אָח forsan *fratres à se invicem deficientes* Prov. 18, 19; ita interpr. Chald., sed LXX Vulgat. Syr. Arab. *frater qui adjuvatur à fratre*. — Indè

פֶּשַׁע m. suff. פִּשְׁעֵכֶם; pl. פְּשָׁעִים; constr. פִּשְׁעֵי; 1) *defectio*, *rebellio* Prov. 28, 2. — 2) *delictum* Gen. 31, 36. 50, 17, maximè *peccatum* in Deum

Ps. 32, 1 etc. graviùs quam חַטָּאת esse innuitur Amos 1, 3, 6. Prov. 10, 12, imprimis Job 34, 37. — 3) meton. *sacrificium pro peccato* Mich. 6, 7.

פֶּשֶׁר m. *explicatio, interpretatio* Eccl. 8, 1. — Rad. פשר *interpretatus est* ut vicin. פָּתַר et chald. פְּשַׁר.

פִּשְׁתָּה m. et פִּשְׁתָּה; f. suff. פִּשְׁתִּי; pl. פִּשְׁתִּים; 1) *linum* Ex. 9, 31 etc. פִּשְׁתֵּי הָעֵץ *lina ligni* i. e. lina cum ligno, caule suo Jos. 2, 6, maximè verò *gossypia*. Optimè LXX, Vulgat. et Syr. *stipulæ lini*. — 2) *ellychnium* Jes. 42, 3. 43, 17. — Etymon latet.

פַּת f. suff. פִּתִּי; pl. פִּתִּים; *frustulum, buccella* Gen. 18, 5. Prov. 23, 8 etc. — Rad. פָּתַת.

פַּתְח m. pr. forsan *interstitium*, hinc *pudendum muliebre*; suff. f. פִּתְחָן Jes. 3, 17; pl. פִּתְחוֹת *cardines femineæ* 1 Reg. 7, 50. — Rad. פוּת in arab. 6ª conjug. *à se invicem distare*.

פִּתְאִים vid. פֶּתִי.

פִּתְאֹם (conf. vicin. פֶּתַע) pr. *momentum repentinum, subitum*, it. adv. *repentè, subitò* Num. 6, 9. Jos. 10, 9 etc. — Rad. פתא, sed etymon latet.

פַּתְבָּג m. constr. פִּתְבַּג suff. פִּתְבָּגוֹ; vox pers. *cibus delicatus, cupediæ* Dan. 1, 5 etc.

פִּתְגָם m. constr. פִּתְגַם; *sententia, edictum* Eccl. 8, 11. Esth. 1, 20.

פָּתָה undè part. act. פֹּתֶה, f. פּוֹתָה; fut. יִפְתֶּה, conv. וַיִּפְתְּ; 1) ut vicin. פָּתַח *pandit, aperuit* labia, de garrulo Prov. 20, 19. — 2) intrans. *apertus est*, metaph. *animi aperti et ingenui fuit*, hinc *pellectus, deceptus est* Deut. 11, 16. Job 31, 27. Part. *simplex, stolius, stolida* Hos. 7, 11. Job 5, 2. — Niph. נִפְתֶּה; fut. אֶפָּתֶה undè conv. וָאֶפָּת; *persuaderi sibi passus est* Jer. 20, 7, in malam partem Job 31, 9.

Pih. פִּתָּה; part. מְפַתֶּה undè cum suff. mutato ה in י מְפַתַּיִךְ, aliis est plur.; inf. cum suff. פַּתֹּתֵךְ imp. f. פַּתִּי; fut. יְפַתֶּה; *persuasit* alicui Jer. 20, 7 etc., hinc *pellexit, seduxit* Ex. 22, 15 Prov. 1, 10 etc., it. *decepit* Prov. 78, 36. Ps. 24, 28. — Puh. fut. יְפֻתֶּה *persuaderi sibi patietur* Prov. 25, 15, *decipi se patietur* Eze. 14, 9 etc. — Hiph. fut. יַפְתַּח undè apoc. יִפְתְּ *patere faciat, dilatet* Gen. 9, 27. — Deriv. פְּתַיוּת, פֶּתִי.

פְּתוּאֵל n. pr. viri Joël 1, 1.

פִּתּוּחַ m. suff. פִּתֻּחָה; pl. פִּתּוּחִים; constr. פִּתּוּחֵי; *sculptura, cælatura* Ex 28, 11. Zach. 3, 9. — Rad. פָּתַח.

פְּתוֹם n. pr. oppidi ad Euphratem Num. 22, 5. Deut. 23, 5.

פְּתוֹת m. *frustum*; pl. constr. פִּתּוֹתֵי Eze. 13, 19. — Rad. פָּתַת.

פָּתַח; part. act. פּוֹתֵחַ; pass. פָּתוּחַ, f. פְּתוּחָה et פְּתֻחוֹת; inf. absol. פָּתֹחַ, constr. פִּתְחַ, suff. פִּתְחִי; imp. פְּתַח; fut. יִפְתַּח; 1) ut vicin. פָּתָה *aperuit* Jud. 3, 25. Neh. 8, 4 etc. *Aperuit os* i. e. *loqui cœpit* Job 3, 1, vel *locutus est* 33, 2. Prov. 31, 26. *Januas cœli aperuit* i. e. pluviam demisit Ps. 78, 23. *Manum suam aperuit* i. e. *liberalis, beneficus fuit* Deut. 15, 8, 11. *Aperuit frumentum* i. e. cellis frumentariis

apertis frumentum vendidit Amos 8, 5. *Aperuit aurem alicui* i. e. revelavit, manifestavit ei Jes. 50, 5. — 2) *solvit* gladium i. e. strinxit Eze. 21, 33 etc., captivum Jes. 14, 17. — 3) *incepit, exorsus est* Ps. 49, 5. — Niph. נִפְתַּח; part. נִפְתָּח; infin. הִפָּתֵחַ; fut. fut. יִפָּתַח et יִפָּתֵחַ; 1) *apertus est* Gen. 7, 11 etc. — 2) *solutus est* Jes. 27, *liberatus est* Job 12, 14.

Pih. פִּתַּח et פִּתֵּח; part. מְפַתֵּחַ; inf. פַּתֵּחַ; fut. יְפַתֵּחַ; 1) *aperuit* Job 41, 6, et *aperuit se* Cant. 7, 13. — 2) *solvit* Jes. 20, 2. Job 30, 11 etc. — 3) *sulcavit* pr. aperuit aratro terram Jes. 28, 24. — 4) *sculpsit, insculpsit* Ex. 28, 36: 1 Reg. 7, 36. — Puh. part. pl. f. מְפֻתָּחוֹת *sculptæ* Ex. 36, 9.

Hithp. imp. הִתְפַּתְּחִי *solve tibi* vincula Jes. 52, 2. — Deriv. פִּתּוּחַ, פְּתִיחָה, מִפְתָּח, מַפְתֵּחַ et seq.

פֶּתַח m. suff. פִּתְחוֹ; pl. פְּתָחִים; constr. פִּתְחֵי; pr. *apertio, apertura:* Gen. 38, 14: בְּפֶתַח עֵינַיִם * *in apertione occulorum* (*ouvre-yeux*) i. e. in loco insigni, conspicuo in quem transeuntes oculos intendunt. Conf. quæ notavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* etc., Genèse, pag. 242. Spec. *ostium, janua et porta* urbis Jos. 20, 4: 1 Reg. 6, 8. Jes. 3, 26. Acc. פֶּתַח et cum ה locali פֶּתְחָה *ad januam* Gen. 18, 1. 19, 6. Metaph. *ostia oris* Prov. 8, 34, *porta spei* Hos. 2, 17.

פֵּתַח m. *declaratio, expositio, institutio aperta* Ps. 119, 130.

פִּתְחוֹן m. *apertio oris;* constr. פִּתְחוֹן Eze. 16, 63. 19, 21.

פְּתַחְיָה n. pr. viror. Esr. 10, 23 etc.

פִּתִּי m. in pausâ פֶּתִי; pl. פְּתָיִים et פְּתָאִים vel פְּתָאִים; 1) *simplicitas, fatuitas* Prov. 1, 22. — 2) concr. *simplex, persuasu facilis* Ps. 116, 6. Prov. 7, 7 etc., spec. *credulus* Prov. 14, 15, *imperitus* Ps. 19, 8. — Rad. פָּתָה.

פְּתִיגִיל m. forsan *zona, cingulum* Jes. 3, 24; opponitur enim מַחֲגֹרֶת שָׂק *cinctura cilicii;* al. *pallium amplum* LXX χιτὼν-μεσοπόρφυρος. Vulgat. *fascia pectoralis.* — Al. conflatum putant ex chald. פְּתַג *linum et* פְּתִיל *filum;* al. ex פִּתִּי ut in chald. פְּתִי *amplitudo* et ex chald. גְּוָלָא *pallium.*

פְּתָיוּת f. *fatuitas, stoliditas* Prov. 9, 13. — Rad. פָּתָה.

פְּתִיחָה f. undè pl. פְּתִיחוֹת *gladii stricti* Ps. 55, 22. — Rad. פָּתַח.

פָּתִיל m. constr. פְּתִיל; pl. פְּתִילִים; suff. פְּתִילֵךְ pro פְּתִילֵיךְ; *filum, funiculus* Num. 19, 15 etc., spec. cui alligatus erat annulus signatorius Gen. 38, 18, 25. — Rad. פָּתַל.

פָּתַל ut in arab. et æthiop. *torsit, contorsit.* — Niph. נִפְתַּל; part. pl. נִפְתָּלִים; 1) *contortus,* trop. *versutus dolosus fuit* Job 5, 13. Prov. 8, 8. — 2) *luctatus est* Gen. 30, 8. — Hithp. fut. תִּתְפַּתַּל, *contortum, tortuosum te exhibes* Ps. 18, 27, pro quo תִּתְפַּל legitur 2 Sam. 22, 27. — Deriv. פְּתִיל, נַפְתּוּלִים et

פְּתַלְתֹּל m. *perversus* Deut. 32, 5.

פִּתֹם n. pr. urbis Ægypti Ex. 1, 11

פֶּתֶן m. pl. פְּתָנִים; *vipera, aspis* Jes. 11, 8 etc. — Rad. פָּתַן.

פֶּתַע m. ut vicin. פֶּתְאֹם *momentum*

minutissimum temporis, hinc adv. *momento* i. e. *subitò*, *repentè* Num. 35, 22 etc. — Rad. פתע.

פָּתַר; part. act. פּוֹתֵר; infin. פְּתֹר; fut. יִפְתַּר ut vicin. chald. *interpretatus est* Gen. 40, 22 etc. — Indè.

פִּתָּרוֹן m. pl. פִּתָּרֹנִים; *interpretatio* Gen. 40, 5. 41, 8 etc.

פַּתְרוֹס n. pr. regionis quæ modò distinguitur ab Ægypto Jes. 11, 11. Eze. 29, 14, mox ejus pars esse perhibetur Jer. 44, 1, 15. Eze. 30, 14. Nom. gent. פַּתְרֻסִים Gen. 10, 14.

פַּתְשֶׂגֶן vid. פַּרְשֶׂגֶן.

פָּתַת *fregit* ut in arab. et æthiop. inf. absol. פָּתוֹת Lev. 2, 6. — Deriv. פַּת, פְּתוֹת.

צ

צ duodevigesima alphabeti littera hebraicè צָדִי *Tsâdê* sonans; in numeralibus valet *nonaginta*. — Permutatur cum ט, ץ, rariùs, cum ד, ז, ס, ג, ש, כ.

צֵאָה f. (pro יְצֵאָה) constr. צֵאַת; *stercus*, *excrementa* Deut. 23, 13. Eze. 4, 12. — Rad. יצא.

צָאֲלִים pl. m. Job 40, 21, 22 quidam ex usu arab. *loti sylvestres*, sed al. dictum putant ex aramaïsmo pro צְלָלִים *umbræ* i. e. umbrosæ arbores (collat. מָכָךְ cum aram. מְאָךְ; מָסָס cum aram. מְאָס etc.). Ità Vulgat. et Syr. — Rad. צאל in arab. *tenuis*, *exilis fuit*.

צאן et Ps. 144, 13 in Chethib צאון (ex syrismo pro צְאוֹן, צֹאן) c. suff. צאנְכֶם; nom. collect. *pecus parvum*, *oves et capræ* Gen. 4, 2. Jer. 50, 6 etc. De *ovibus* tantùm 1 Sam. 25, 2. — Etymon latet.

צַאֲנָן n. pr. oppidi in tribu Judâ Mich. 1, 11, forsàn i. q. צְנָן Jos. 15, 37.

צֶאֱצָאִים pl. m. constr. צֶאֱצָאֵי; *propagines*, *germina* terræ Jes. 42, 5 etc.; metaph. *prognati*, *liberi*, *posteri* Jes. 22, 24. Job 5, 25 etc. — Rad. יצא.

צֶב m. pl. צֳבִים; 1) *lectica*, *cameratum* Jes. 66, 20. Num. 7, 3: אֲגָלֹת צֶב *currus lecticæ* i. e. lecticis similes, *vehicula camerata* — 2) *lacertæ* species, *testudo* juxta multos Lev. 11, 29. — Rad. צבב forsan ut vicin. דָּבַב q. v.

צָבָא; part. act. pl. צֹבְאִים, f. צֹבְאוֹת; inf. constr. צְבָא; fut. יִצְבָּא; ut vicin. צָבָה *prodiit in aciem*, *bellum intulit* Num. 31, 7. Jes. 29, 7 etc., it. *convenit ad ministerium sacrum obeundum* Num. 4, 23 etc. — Hiph. part. מַצְבִּיא *militare faciens* i. e. conscribens milites, vel eos exercens 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25. — Indè

צָבָא c. constr. צְבָא; pl. cum suff. צְבָאָיו et צִבְאָו; f. צְבָאוֹת; constr. צִבְאוֹת; 1) *exercitus* Gen. 21, 22. Num. 31, 53 etc. it. de exercitu sacro Levitarum Num. 4, 23 etc., angelorum 1 Reg. 22, 19, siderum Jes. 34, 4, aliarum creaturarum Gen. 2, 1. — 2) meton. *militia*, hinc *conditio misera*, *molesta*, *laboriosa* Jes. 40, 2. Job 7, 1 etc. — Alia vid. in. צְבִי. — Etymon latet.

צָבִים, צְבִיִּים et צְבָאִים n. pr. op-

pidi in valle Siddim Gen. 10, 19. Deut. 29, 2 etc.

צְבֹיָה cum art. הַצְּבֹיָה n. pr. mul. 1 Par. 4, 8.

צָבָה; part. pl. cum suff. צֹבֶיהָ; ut vicin. צָבָא prodiit in *aciem, bellum gessit* Jes. 29, 7. — 2) *splenduit.* — 3) ut in arab. *prominuit* hinc *tumuit* venter Num. 5, 27. — Hiph. inf. constr. cum præf. לְהַצְבוֹת, pro לְהַצְבוֹת *ad tumefaciendum* Num. 5, 22. — Deriv. צְבִי, צְבִיָּה et

צֹבֶה m. *tumens*; f. צַבָּה Num. 5, 2.

צָבוּעַ m. *hyæna* Jer. 12, 9. — Rad. צבע in arab. *rapuit* fera.

צָבַט undè fut. יִצְבַּט; *porriget* Ruth 2, 14.

צְבִי m. in pausâ צֵבִי, pl. צְבִיִּם, צְבָיִים, צְבָאִים et fem. צְבָאוֹת, undè constr. צִבְאוֹת; 1) *splendor, decus, pulchritudo* Jes. 4, 2. Dan. 11. 16 etc. — 2) *dorcas* à pulchritudine et eleganti formâ Deut. 12, 15. Jes. 13, 14 etc. Hebræi haud secùs ac Arabes dorcadi comparabant quidquid pulchrum est atque venustum. — Rad. צָבָה.

צְבִיא n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

צְבִיָּה f. *dorcas femina* Cant. 4, 5. 7, 14. — Rad. צָבָה.

צִבְיָה n. pr. mul. 2 Reg. 12, 2.

צְבִיִּים vid. צְבָאִים.

צֶבַע m. pl. צְבָאִים; *tinctum, coloratum* Jud. 5, 30. — Rad. צבע ut in chald. syr. et arab. *intinxit* et *colore imbuit.*

צִבְעוֹן n. pr. viri Gen. 36, 2 etc.

צְבֹעִים n. pr. vallis cum oppido cognomine in tribu Benjamin 1 Sam. 13, 18 etc.

צָבַר undè fut. יִצְבֹּר *congeret, coacervabit* Gen. 41, 35 etc. — Indè

צְבָרִים pl. m. *acervi* 2 Reg. 10, 8.

צֶבֶת vel צֹבֶת m. undè pl. צְבָתִים *manipuli* Ruth 2, 16. — Rad. צבת in chald. *colligavit.*

צַד m. suff. צָדּוֹ; pl. צְדִים, constr. צְדֵי; suff. צְדָיו; 1) *latus* Deut. 31, 26 etc. Cum ה locali צְדָה *ad latus* 1 Sam. 20, 20. — 2) *adversarius* Jud. 2, 3. — Rad. צדד in arab. *avertit se* ab aliquo, *latus* ei *obvertit*, et in 3â conjug. *opposuit se* alicui, *repugnavit* ei.

צֶדֶד sive צְדַדָה n. pr. oppidi in Palæstinâ Num. 34, 8 etc.

צָדָה; part. act. צָדֶה; ut vicin. צוּד *insidiatus est* seq. acc. *alicui* Ex. 12, 13: 1 Sam. 24, 12. — Niph. נִצְדָּה ex usu chaldaïc. et syriac. *vastatus, desolatus est* Soph. 3, 6. — Indè צְדִיָּה.

צָדֶה vid. צֵידָה.

צָדוֹק n. pr. viror. Neh. 3, 4 etc.

צְדִיָּה f. *insidiæ*, al. *studium* Num. 35, 20, 22. — Rad. צָדָה.

צַדִּים cum art. הַצַּדִּים n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

צַדִּיק m. plur. צַדִּיקִים et defectè צַדִּיקֵם; 1) *justus*, qui suum cuique tribuit Deut. 32, 4 etc. — 2) *qui justam causam habet* in causâ forensi Ex. 9, 27. Prov. 18, 17, it. in assertione, undè adv. *rectè, verè* Job 41, 26. — 3) *probus, integer, vertutis pietatisque cultor* Gen. 6, 9. Ps. 5, 13 etc. — 4) *immunis à peccato* Eccl. 7, 20. — Rad. צָדַק.

צָדַק; fut. יִצְדַּק; pr. *rectus fuit,*

hinc 1) *justus fuit* Ps. 19, 10, 51, 6; sensu forensi Gen. 38, 26. Job 9, 15 etc.; indè *causam obtinuit* Jes. 45, 25. — 2) *rectus, probus fuit* Ps. 143, 2. Job 9, 2 etc.; *probus declaratus est* Eze. 16, 52. — Niph. נִצְדַּק *justificatus est* Dan. 8, 14. — Pih. צִדֵּק; infin. צַדֵּק, f. cum suff. צַדֶּקְתֵּךְ, fut. יְצַדֵּק; 1) *justificavit* Jer. 3, 11. Eze. 16, 51. — 2) *justum, insontem declaravit* Job 32, 2. 33, 32.

Hiph. הִצְדִּיק: part. מַצְדִּיק; inf. et imp. הַצְדִּיק; fut. יַצְדִּיק; 1) *justum, probum reddidit*, seq. acc. Dan. 12, 3, seq. לְ Jes. 53, 11. — 2) *justum declaravit* i. e. — a) *absolvit* eum judex Ex. 23, 7. Jes. 5, 23, *fecit ut vinceret causa* alicujus Jes. 50, 8. — b) *declaravit* aliquem *verum dixisse, probavit sententiam* ejus Job 27, 5. — Hithp. fut. נִצְטַדַּק (pro נִתְצַדַּק) *justificabimus nos* Gen. 44, 16. — Deriv. צֶדֶק et seq.

צֶדֶק m. suff. צִדְקוֹ; 1) *rectitudo* physica Ps. 23, 3. — 2) moralis, *justum, rectum, jus fasque* Jes. 64, 4. Ps. 15, 2 etc., it. *verum* Jes. 45, 19. Ps. 52, 5. — 3) *justitia* Lev. 19, 15. Ps. 9, 9. — 4) *probitas, integritas* Jes. 1, 21. Ps. 17, 15. — 5) *salus* utpotè integritatis et justitiæ præmium Jes. 41, 2. Jer. 33, 16. Dan. 9, 24 etc.

צְדָקָה f. constr. צִדְקַת; pl. צְדָקוֹת; constr. צִדְקוֹת; 1) *rectum, jus* 2 Sam. 19, 29. Jes. 53, 15. — 2) *justitia* Jes. 5, 16. 9, 6. 59, 16. — 3) *probitas, virtus* Deut. 6, 25. Jes. 5, 7. — 4) *benignitas, liberalitas, elemosyna*, ut passim LXX Ps. 11, 4. 24, 5. Prov. 10, 2. — 5) *salus* Jes. 45, 8. 46, 13 etc.

צִדְקִיָּה et צִדְקִיָּהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 24, 17 etc.

צָהַב undè Hoph. part. מְצֻהָב *splendens, fulgens* ut aurum (collat. vicin. זָהָב) Esr. 8, 27. — Indè

צָהֹב m. *flavus* Lev. 13, 30 seq.

צָהַל; imp. f. צַהֲלִי; fut. יְצַהֵל; 1) ut vicin. זָהַר, צָהַר *splenduit*. — 2) *acutam et claram vocem edidit* (conf. צָלַל) undè *hinnivit* equus Jer. 5, 8; de homine *altâ voce clamavit*, vel præ tristitiâ, indè *ejulavit* Jes. 10, 30, vel præ lætitiâ, hinc *jubilavit* Jes. 12, 6. Esth. 8, 5 etc.

Pih. imp. f. צַהֲלִי קוֹלֵךְ *acutam fac vocem tuam, altâ voce clama* Jes. 10, 30. Al. tamen referunt ad Kal. — Hiph. inf. הַצְהִיל *splendidum reddere vultum* i. e. exhilarare Ps. 104, 15. — Deriv. מְצָהֲלָה.

צָהַר ut vicin. זָהַר, טָהַר *splenduit*. — Deriv. צֹהַר, יִצְהָר.

Hiph. הִצְהִיר, denom. ab יִצְהָר *oleum expressit*; fut. יַצְהִיר Job 24, 11.

צֹהַר m. *lumen*. Gen. 6, 16: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה *lumen facies arcæ* i. e. fenestras. Ità vulgò, sed forsan צֹהַר valet *diminutio, contractio* (conf. vicin. צָעַר), et sensus est: *contractionem facies arcæ* construendo eam ità ut supernè in unum cubitum desinat. Haud secùs LXX qui habent: ἐπισυνάγων τετήσεις τὴν κιβωτόν. Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française etc.* Genèse, pag. 35, 44. — Dual. צָהֳרַיִם 1) *gemina*

lux, *meridies* Gen. 43, 16. Deut. 28, 29 etc. Jer. 6, 4 : *ascendamus* in hostes *meridiè* i. e. sine mora vel subitò; hoc enim diei tempore rarò impetum faciebant. — 2) metaph. *summa felicitas* Ps. 37, 6. Job 11, 17.

צַו et צָו m. *præceptum* Hos. 5, 11; undè Jes. 28, 10, 13 : *præceptum super præceptum*, *præceptum super præceptum* i. e. præceptum præcepto additur, præceptis perpetuis fatigamur. Vulgat. *manda*, *remanda*, *manda*, *remanda;* et tunc sensus esse videtur: manda, increpa, minare, Propheta, parùm curamus, minas non timemus. — Rad. צָוָה.

צוֹא m. sordidus; pl. צוֹאִים Zach. 3, 3, 4. — Rad. צוא ut vicin. syr. צַאֵא *fœdavit;* sed primaria rad. יָצָא esse videtur.

צוֹאָה f. constr. צֹאַת; suff. צֹאָתוֹ; *excrementa* Jes. 36, 12 etc. in Keri, hinc *sordes* Jes. 28, 8. Trop. de sordibus peccati Jes. 4, 4. Prov. 30, 12. — Rad. יָצָא.

צַוָּאר m. constr. צַוַּאר; suff. צַוָּארֵנוּ sed Neh. 3, 5 צַוָּרָם; plur. צַוָּארִים; constr. צַוְּארֵי; suff. צַוָּארָיו; plur. f. צַוָּארוֹת unde cum suff. צַוְּארֹתֵיכֶם; *collum* cum *cervicibus*. Signif. *collum* Gen. 41, 42. Jes. 8, 8 etc. Sed ubi dicitur vel insistere, ut Thren. 5, 5 etc. vel jugum imponi, decuti, ut Deut. 28, 48. Jes. 10, 27 etc. *cervices* intelligendæ sunt. Plur. *colla*, *cervices* sæpiùs singulariter usurpantur Gen. 27, 16 etc. — Etymon latet.

צוֹבָא et צוֹבָה n. pr. civitatis in Syriâ 1 Sam. 14, 4 etc., plenè אֲרַם צוֹבָה 2 10, 6. Ps. 60, 2.

צוּד præt, et part. צָד; inf. absol. צוֹד; constr. et imp. צוּד; fut. יָצוּד; ut vicin. צָדָה *insidiari*, spec. 1) *venari* feras Gen. 27, 3 etc. — 2) *aucupari* Lev. 17, 13; metaph. Mich. 7, 2. Thren. 3, 52. — Pihl. צוֹדֵד undè part. pl. f. מְצֹדְדוֹת; inf. צוֹדֵד; fut. יְצוֹדֵד; *insidiatus est* Eze. 13, 18, 20. — Hithp. הִצְטַיֵּד denom. à צַיִד (pro הִתְצַיֵּד); *commeatu se instruxit*, *viaticum sumpsit* Jos. 9, 12. — Deriv. צַיִד, צַיָּד, מְצָד, מָצוֹד, מָצוּד, מְצוּדָה, מְצוֹדָה.

צָוָה pr. forsan *posuit*, *statuit*, undè צִיּוּן. — Pih. צִוָּה; 1 pers. צִוִּיתִי et צִוֵּיתִי; part. מְצַוֶּה, constr. מְצַוֵּה; f. מְצַוָּה; inf. צַוֹּת; imp. צַוֵּה, apoc. צַו; fut. יְצַוֶּה, conv. וַיְצַו; 1) *constituit* aliquem super aliquâ re, *præfecit* rei, seq. acc. pers. et עַל rei 1 Sam. 13, 14. Neh. 5, 14; seq. acc. rei *constituit*, *decrevit*, *imperavit*, *existere jussit* Deut. 28, 8. Jes. 45, 12 etc. — 2) *jussit*, *præcepit*, seq. acc. pers. interdùm עַל, אֶל, לְ, et dupl. acc. Gen. 26, 11. Ex, 1, 22. 25, 22. Passim sine adjectâ mandati mentione, seq. acc. pers. *mandata dedit*, *delegavit* aliquem *cum mandatis* Jer. 14, 14. Esth. 4, 5 etc. — Puh. צֻוָּה; fut. יְצֻוֶּה; *jussus est* Ex. 12, 6. Lev. 8, 35. — Deriv. צַו, צִיּוּן, מִצְוָה.

צָוַח *clamavit*, *vociferatus est;* fut. יִצְוָח Jes. 42, 11. — Indè

צְוָחָה f. constr. צִוְחַת; *clamor* Jes. 24, 11. Jer. 14, 2.

צוּלָה f. *profundum maris*, *abyssus*

Jes. 44, 27. — Rad. צול conf. vicin. צָלַל.

צוּם præt. et part. act. צָם; inf. absol. צוֹם; constr. et imp. צוּם; fut. יָצוּם, conv. וַיָּצָם, in pausâ, manente tono, וַיָּצוֹם, pl. יָצֻמוּ; ut in chald. syr. et arab. *jejunare* Jud. 20, 26. Zach. 7, 5: צַמְתֻּנִי *jejunastis mihi* pro צַמְתֶּם לִי. — Indè

צוֹם m. suff. צֹמְכֶם; pl. f. צוֹמוֹת; 2 Sam. 12, 16. Esth. 9, 31.

צוּעָר n. pr. viri Num. 1, 8 etc.

צוּף *effluere*, *exundare*, seq. עַל *obruere* undè præt. צָף Thren. 3, 54. — Hiph. הֵצִיף; fut conv. וַיָּצֶף; *redundare fecit* Deut. 11, 4, it. *natare fecit* 2 Reg. 6, 6. — Derivat. צָפָה, צַפְצָפָה et

צוּף m. pl. צוּפִים; 1) *favus* mellis Ps. 19, 11. Prov. 16, 24. — 2) n. pr. viri 1 Sam. 1, 1; pro quo צִיף 1 Par. 6, 20 in Keri et סוֹפַי 1 Par. 6, 11.

צוֹפַר n. pr. viri Job 2, 11 etc.

צוּץ et צִיץ præt. צָץ. -Hiph. part. מֵצִיץ; fut. יָצִיץ, conv. וַיָּצֶץ; ut vicin. נוּץ, נָצַץ; 1) *micuit*, *splenduit* Ps. 132, 18, hinc *promicuit* i. e. furtim prospexit Cant. 2, 9. —2) *floruit* Num. 17, 23. Ps. 72, 16, metaph. Eze. 7, 10. Ps. 92, 8. — Deriv. צִיץ, צִיצָה, צִיצַת.

צוּק præt. pl. cum נ parag. צָקוּן; fut. יָצוּק; 1) ut vicin. עוּק *angustum*, *arctum*, *coarctum esse*. — 2) ut vicin. יָצַק *fundere* Job 28, 2. 29, 6, metaph. *fundere preces* Jes. 26, 16. Hiph. הֵצִיק; part. מֵצִיק, pl. מְצִיקִים; fut. יָצִיק; 1) *arctavit*, *coarctavit*, *pressit* aliquem, seq. לְ et acc. Deut. 28, 53 etc., spec. *obsidione pressit* urbem Jes. 29, 7. — 2) *ursit*, *institit* precibus seq. acc. et לְ pers. Jud. 14. 17. 16, 16.—Deriv. מָצוּק, מָצוֹק, מְצוּקָה, מוּצָק, מוּצַק et seq.

צוֹק m. *angustiæ* Dan. 9, 25.

צוּקָה f. id. Jes. 30, 6 etc.

צוֹר et צֹר n. pr. *Tyrus*, urbs celeberrima 2 Sam. 5, 11 etc. Nom. gent. צֹרִי *Tyrius* 1 Reg. 7, 14. Esr. 3, 7.

צוּר præt. צָר; part. pl. צָרִים; inf. constr. et imp. צוּר; fut. יָצוּר, conv. וַיָּצַר; pl. יָצוּרוּ et יָצֻרוּ; ut vicin. צָרַר *coarctare*, *premere*, *comprimere*, hinc 1) *colligare* in sarcinam, volumen Deut. 14, 25: 2 Reg. 5, 23. 12, 11. — 2) *obsidione premere*, *obsidere* vel urbem, seq. acc. sæpiùs עַל, אֶל Deut. 20, 19; 1 Par. 20, 1 etc.; absol. Jes. 21, 2, vel aliquem in urbe 1 Sam. 23, 8: 2 Sam. 20, 15. Metaph. Ps. 139, 5.— 3) *urgere*, *insistere* alicui in persequendo (*poursuivre sans relâche*) Ex. 23, 22. Deut. 2, 9. Esth. 8, 11, it. *concitare* aliquem Jud. 9, 31; hùc forsan spectat Jes. 29, 3: *concitavi* (צַרְתִּי) *contra te stationes militum*. — 4) ut in arab. *secare*, undè צוּר *acies*. — 5) ut cognat. יָצַר *fingere* Ex. 32, 4: 1 Reg. 7, 15 et Jer. 1, 5 in Chethib. — Deriv. צָר, צֵר, צִיר, צַוָּאר, צֹר, מָצוֹר, מְצוּרָה et seq.

צוּר m. suff. צוּרִי; pl. צֻרִים, f. צוּרוֹת; 1) *lapis*, *silex* Jes. 8, 14. Job 22, 24. — 2) *rupes* Job 18, 4 etc., metaph. *refugium* et *præsidium* de

Deo Deut. 32, 27. Ps. 18, 3 etc. Aliâ metaph. à lapicidinis deductâ, *conditor* gentis Jes. 51, 1. Job 28, 10. — 3) *acies* gladii Ps. 89, 44, hinc חַרְבוֹת צְרִים *cultri acierum* i. e. *acuti* Jos. 5, 2, 3, conf. צֹר Ex. 4, 25; ità Chald. sed LXX, Vulgat. Syr. et Arab. *cultri lapidei* quibus in castrando et circumcidendo utebantur veteres Orientales. — 4) *forma* Ps. 49, 15 in Keri. — 5) n. pr. viror. Num. 25, 15 etc.

צַוָּר vid. צַוָּאר.

צוּרָה f. undè constr. צוּרַת; pl. cum suff. צוּרֹתָו; *forma* Eze. 43, 11.

צַוָּרוֹן m. undè pl. cum suff. f. צוּרֹנַיִךְ *collula tua* Cant. 4, 9.

צוּרִיאֵל n. pr. viri Num. 3, 35.

צוּרִישַׁדַּי n. pr. viri Num. 1, 16.

צוּת ut vicin. יָצַת *incendi, accendi.* —Hiph. הֵצִית undè fut. cum suff. et נ epenth. אֲצִיתֶנָּה *incendam eam* Jes. 27, 4.

צַח m. f. צַחָה undè pl. צַחוֹת; 1) *candidus, nitidus, serenus* Cant. 5, 10. Jes. 18, 4, metaph. *clarus, perspicuus* de verbis Jes. 32, 4. — 2) ex usu syr. *calidus, æstuans* Jer. 4, 11. —Rad. צָחַח.

צִחָא n. pr. viri Esr. 2, 43 etc.

צִחֶה m. *aridus;* constr. צִחֵה Jes. 5, 13. — Rad. צחה ut chald. et syr. צְחָא *sitivit* locus aridus.

צָחַח undè pl. צַחוּ; 1) *candidus, nitidus fuit* Thren. 4, 7. — 2) *aridus fuit.* — Deriv. צַח, צַחְצָחוֹת et seq.

צְחִיחַ m. *aridus* Eze. 24, 7 etc.

צְחִיחָה f. *regio arida* Ps. 68, 7.

צְחִיחִי m. undè pl. צְחִיחִיִּים id. Neh. 4, 7, sed in Keri צְחִיחִים.

צַחֲנָה f. *fætor, putor;* suff. צַחֲנָתוֹ Joël 2, 20. — Rad. צחן ut cognat. זָנַח *fœtuit.*

צַחְצָחוֹת pl. f. *loca arida* Jes. 58, 11. — Rad. צָחַח.

צָחַק; fut. יִצְחַק et יִצְחַק; ut cognat. שָׂחַק *risit* Gen. 18, 12. 13, 15, seq. לְ pers. *irrisit aliquem* 21, 6. — Pih. צִחֵק undè part. מְצַחֵק; inf. צַחֵק imp. צַחֵק; fut. יְצַחֵק; pr. *identidem risit,* hinc 1) *lusit, jocatus est* Gen. 19, 14. Jud. 16, 25 etc. — 2) *ludibrio habuit* aliquem Gen. 21, 9, seq. בְּ *contumeliâ affecit* Gen. 39, 14, 17. — Indè

צְחֹק m. *risus* Gen. 21, 6.

צַחַר m. *candor* lanæ Eze. 27, 18. —Rad. צחר ferè ut vicin. צָהַר, טָהַר.

צָחֹר m. undè f. pl. צְחֹרוֹת *candidæ* asinæ i. e. forsan subrufæ, sed maculis candidis respersæ; prorsùs enim candidæ non reperiuntur. — Rad. eadem

צֹחַר n. pr. viror. Gen. 23, 8 etc.

צִי m. *ariditas, desertum,* undè צִיִּי q. v.

צִי m. pl. צִים et צִיִּים; *navis* Num. 24, 24. Jes. 33, 21. Dan. 11, 30. — Etymon latet.

צִיבָא n. pr. viri 2 Sam. 9, 2.

צַיִד m. constr. צֵיד; suff. צֵידוֹ; 1) *venatio* Gen. 10, 9. — 2) *fera venando capta,* et *cibus ex eâ paratus* Gen. 25, 28. 27, 5. — 3) *cibus* quivis, *commeatus* Jos. 9, 5. Ps. 132, 15 etc.—Rad. צוּד.

צַיָּד m. *venator* undè plur. צַיָּדִים

Jer. 16, 16 in Keri, sed Chethîb habet צַיָּדִים. — Rad. צוד.

צֵדָה, צֵידָה f. *cibus, commeatus* Gen. 42, 25. Ps. 78, 25. Rad. צוד.

צִידוֹן n. pr. *Sidon*, urbs Phœnicum opulentissima Gen. 10, 15 etc. Nom. gent. צִידֹנִי m. *Sidonius* f. צִדֹנִית *Sidonia* Deut. 3, 9 : 1 Reg. 11, 1.

צִיָּה f. pl. צִיּוֹת; *ariditas* Job 24, 19 etc., it. *terra arida* Ps. 78, 17 etc. — Rad. צִיָּה vel צָחָה vicin. צָחַח.

צִיּוֹן m.

צִיּוֹן n. pr. *Sion* mons in quo Jerusalem condita fuit, hinc sæpissimè pro Jerusalem ipsâ et pro incolis ipsius sumitur Jes. 2, 3. Ps. 97, 8 etc.

צִיּוּן m. pl. צִיֻּנִים; *cippus, monumentum* 2 Reg. 23, 17. Jer. 31, 21 etc. — Rad. צָוָה.

צִיִּי m. (deriom. à צִי), undè pl. צִיִּים *deserticolæ*, de hominibus Ps. 72, 9. 74, 14, de feris Jes. 13, 21. Jer. 50, 39. — Rad. צָחָה vel צִיָּה ut vicin. צָחַח.

צִין vid. צֵן.

צִינֹק m. *carcer* Jer. 29, 26. — Rad. צנק iu samar. *clausit.*

צִיעַר n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 54.

צִיץ vid. צוץ.

צִיץ m. pl. צִצִים pro צִיצִים; 1) *lamina splendens* in fronte summi sacerdotis Ex. 28, 36 etc. — 2) *flos* 1 Reg. 6, 18. Job 14, 2. — 3) *pluma, ala* Jer. 48, 9. — 4) n. pr. oppidi 2 Par. 20, 16. — Rad. צוץ.

צִיצָה f. *flos;* constr. צִיצַת Jes. 28, 4. — Rad. צוץ.

צִיצִת (pro צִיצִית) f. *cincinnus* Eze. 8, 3, metaph. *peniculamenta, fimbria comata* Num. 15, 38, 39. — Rad. צוץ.

צִיקְלַג, צִקְלַג et צִקְלָג n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 31 etc.

צִיר 1) ut vicin. דוּר *in orbem ire.* — 2) forsan *ire*, conf. vicin. סוּר, זוּר. — Hithp. הִצְטַיֵּר undè fut. pl. in pausâ וַיִּצְטַיְּרוּ *et legatos se finxerunt* Jos. 9, 4; ità vulgò; al. ex usu arab. *in viam se dederunt.* Sed veteres interpr. omnes ad unum legerunt וַיִּצְטַיְּדוּ *et commeatu se instruxerunt;* quod præstare videtur. — Indè

צִיר m. pl. צִירִים; constr. צִירֵי; suff. צִירַי; 1) *cardo* januæ Prov. 26, 14. — 2) *dolores, tormina* parturientis 1 Sam. 4, 19 etc. Metaph. *terror* Dan. 10, 16. — 3) *nuntius* Prov. 13, 17. 25, 13.

צִיר m. *forma* Ps. 49, 15 in Chethîb, ubi Keri habet צוּר; it. *imago, simulachrum* idoli Jes. 45, 16. — Rad. צור.

צֵל m. suff. f. צִלָּהּ; pl. צְלָלִים; *umbra* Jud. 9, 36 etc. Metaph. de re inani, fluxâ, fugaci Ps. 102, 12 etc. it. de tutelâ et præsidio Jes. 16, 3. Ps. 17, 8.

צָלָה undè inf. constr. צְלוֹת; fut. יִצְלֶה; *assavit* 1 Sam. 2, 15. Jes. 44, 16. — Deriv. צְלִי.

צִלָּה n. pr. mul. Gen. 4, 19.

צָלוּל Jud. 7, 13 in Chethîb, ubi Keri habet צְלִיל m. forsan *tostum, placenta.* — Rad. צָלַל.

צָלַח et צָלַח imp. צְלַח; fut.

יִצְלַח ; sed Eze. 17, 15 וְיִצְלָח ; 1) *pervasit, trajecit* fluvium, seq. acc. 2 Sam. 19, 18, hinc *invasit, irruit*, seq. עַל, אֶל pers. *in aliquem* Jud. 14, 19 : 1 Sam 16, 13 etc., seq. acc. Amos 5, 6. — 2) *benè cessit, prosperum successum habuit* Jes. 53, 10. Ps. 45, 5, seq. ל *profecit, aptus fuit ad* aliquid Jer. 13, 7, 10. — 3) forsan ut vicin. syr. זְלַח *effudit, infudit.*

Hiph. הִצְלִיחַ ; part. מַצְלִיחַ ; imp. הַצְלַח, cum ה parag. הַצְלִיחָה ; fut. יַצְלִיחַ, conv. וַיַּצְלַח ; 1) trans. *successum prosperum dedit, prosperavit*, aliquem vel alicujus negotium, seq. acc. et ל Gen. 24, 21 : 2 Par. 26, 5. Neh. 1, 11. — 2) *peregit, prosperè perfecit* Deut. 8, 25 : 2 Par. 7, 11. — 3) intrans. *prospero successu usus est* 1 Reg. 22, 12, 15. Jer. 2, 37 etc. — Deriv. seq.

צַלָּחָה f. undè pl. צַלָּחוֹת *paropsides* 2 Par. 35, 13.

צְלֹחִית f. id. 2 Reg. 2, 20.

צַלַּחַת f. id. Prov. 19, 24. 26, 15.

צָלִי m. constr. צְלִי ; *assatum* Ex. 12, 8, 9. — Rad. צָלָה.

צָלִיל vid. צָלוּל.

צָלַל pl. צָלְלוּ et צָלֲלוּ ; fut. pl. f. תִּצְלֶלְנָה et תְּצַלֶּלְנָה ; 1) ut in syr. et arab. *tinnivit* auris 1 Sam. 3, 11 : 2 Reg. 21, 12 ; de labiis præ tremore collidentibus Hab. 3, 16. — 2) mersus, demersus est Ex. 15, 10 ; conf. arab. צلل (dhalla) *periit, latuit, disparuit.* — 3) ut vicin. טָלַל *obumbratus est* Neh. 13, 19. — Hiph. part. מֵצַל pro מֵצֵל *obumbrans* Eze. 31. 3. — Deriv. צֵל, צְלוּל, צְלִיל, צַלְמָוֶת, מִצְלָה, צַלְצָל et

צֵלֶל m. undè cum suff. צְלָלוֹ ; pl. צְלָלִים, constr. צַלְלֵי ; *umbra* Jer. 6, 4. Cant. 2, 17 etc.

צְלֶלְפּוֹנִי n. pr. viri 1 Par. 4, 3.

צֶלֶם m. suff. צַלְמוֹ ; pl. צְלָמִים undè constr, צַלְמֵי ; suff. צַלְמֵיו ; 1) *imago*, Gen. 1, 26. 5, 3. 9, 6, trop. de re inani Ps. 39, 7. 73, 20. — 2) *simulachrum* 2 Reg. 11, 18. Ità vulgò, aliis est primariò *umbra*, dein *imago* ab umbrando dicta ; quibusdam pr. *forma, typus* juxta quem aliquis rem *effingit, format* aut concipit. Ubi ergò dicitur hominem creatum fuisse בְּצֶלֶם אֱלֹהִים, intelligendum est *ad formam, typum* quem de ipso Deus concepit. Ex hâc primariâ signif. fluit *imaginis* vel *umbræ* secundaria notio. Quam sententiam aliis præfero. — Rad. צלם in chald. et syr. *finxit, figuravit.*

צַלְמוֹן n. pr. 1) montis in Samariâ Jud. 9, 48 etc. — 2) viri 2 Sam. 23, 28.

צַלְמֹנָה n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 41.

צַלְמָוֶת f. *umbra lethalis* (comp. ex צֵל et מָוֶת), poët. pro *tenebris densissimis* Jes. 9, 1. Job 3, 5 etc.

צַלְמֹנַע n. pr. viri Jud. 8, 5 etc.

צָלַע *inclinavit se in unum latus, claudicavit* (forsan denom. à צֶלַע) ; part. act. צֹלֵעַ Gen. 32, 31 ; f. צֹלָעָה collect. de pecudibus defatigatis, hinc trop. de Israëlitis Mich. 4, 6, 7. Soph. 3, 19. — Deriv. צֶלַע.

צֶלַע c. constr. צֶלַע et צֵלַע ; suff.

צֵלָע; pl. צְלָעִים, f. צְלָעוֹת; constr. צַלְעֵי; suff. צַלְעוֹתָיו; 1) *latus* hominis Jer. 20, 10. Job 18, 12, spec. *costa*, ut voluut, Gen. 2, 21, 22. Sæpiùs de rebus inanimat. ut montis, tabernaculi, altaris etc. *Latera januæ* i. e. *valvæ* 1 Reg. 6, 34. Metonym. *contabulata* ex asseribus confecta 1 Reg. 6, 15, 16; it. *conclavia lateralia* 1 Reg. 6, 3. Eze. 41, 9; hinc sing. הַצֵּלָע *ædificium exstructum à latere* 1 Reg. 6, 8, vel collect. *ædificia à lateribus templi exstructa* Eze. 41, 5, 9, 11. בֵּית צְלָעוֹת Eze. 41, 9 est: *spatium inter utrumque templi murum his conclavibus* destinatum. — 2) n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 28 etc.

צֶלַע m. suff. צַלְעִי; *claudicatio*, hinc *casus* Ps. 35, 15. 38, 18.

צֶלֶף n. pr. viri Neh. 3, 30.

צְלָפְחָד n. pr. viri Num. 26, 33 etc.

צֶלְצַח n. pr. oppidi in tribu Benjamin 1 Sam. 10, 2.

צְלְצָל masc. constr. צִלְצַל; plur. צְלָצְלִים; constr. צִלְצְלֵי; 1) forsan *tinnitus*, *tintinnus*, ut aeris collisi, vel armorum, et *stridor* alarum. Hinc Jes. 18, 1: *terra stridoris alarum* i. e. exercituum; quod Æthiopiæ satis convenit, ex quâ agmina militum magno strepitu adducuntur; al. *terra utrimquè umbrosa*. — 2) *instrumentum tinniens* spec. *fuscina*, harpago piscatoris Job 40, 31, it. pl. *cymbala* 2 Sam. 6, 5. Ps. 150, 5. — 3) *bestiola stridens*, quibusdam *gryllus stridulus* Deut. 28, 42. — Rad. צָלַל.

צֶלֶק n. pr. viri 2 Sam. 23, 37.

צִלְּתַי n. pr. viror. 1 Par. 8, 20 etc.

צַם vid. צַמִּים.

צָמָא f. צָמֶת et צָמֵת (à צָמָה) fut. יִצְמָא; *sitivit* Ex. 17, 3; metaph. *avidè cupivit* seq. ל Ps. 42, 3. 63, 2. — Deriv. seq.

צָמָא masc. suff. צָמְאִי; *sitis* Eze. 17, 13.

צָמֵא m. pl. צְמֵאִים; f. צְמֵאָה; *sitiens* Jes. 5, 13, 44, 3.

צְמָאָה f. *sitis* Jer. 2, 25.

צְמָאוֹן m. *locus siticulosus et aridus* Deut. 8, 15 etc.

צָמַד ut in syr. *ligavit*, *alligavit*. — Niph. part. pl. נִצְמָדִים; fut. conv. וַיִּצָּמֶד; *alligatus est* i. e. addixit se Num. 25, 3 etc. — Puh. part. f. מְצֻמֶּדֶת *alligata* 2 Sam. 20, 8. — Hiph. fut. תַּצְמִיד *nectes*, *concinnabis* fraudem Ps. 50, 19. — Deriv. צָמִיד et

צֶמֶד m. suff. צִמְדּוֹ; plur. צְמָדִים; constr. צִמְדֵי; pr. *colligatio*, *copulatio*, hinc 1) *par* boum, asinorum Jud. 19, 10: 1 Sam. 11, 7. — 2) *jugum*, *jugerum* i. e. spatium agri quantùm uno die *par boum* arare potest.

צָמָה f. *velum* muliebre; suff. fut. צַמָּתֵךְ Jes. 47, 2. Cant. 4, 1. — Rad. צמם in chald. *velavit*.

צָמוּק masc. undè plur. צְמוּקִים et צְמֻקִים; *uvæ passæ* 1 Sam. 25, 18. etc. — Rad. צָמַק.

צָמַח; part. act. צֹמֵחַ; pl. f. צְמָחוֹת; fut. יִצְמַח; *progerminavit* Gen. 2, 5. Lev. 13, 37. Trop. Jes. 42, 9. Ps. 85, 12 etc. — Pih. צִמַּח; inf. צַמֵּחַ; fut. יְצַמַּח; *progerminavit* Jud. 16, 22.

Eze. 16, 7. — Hiph. הִצְמִיחַ; part. מַצְמִיחַ; infin. הַצְמִיחַ, fut. יַצְמִיחַ; conv. וַיַּצְמַח; *germinare fecit* Gen. 2, 9, seq dupl. acc. Ps. 147, 8. — Trop. Jes. 45, 8. 61, 11. — Indè

צֶמַח m. suff. fut. צִמְחָהּ; *germen*, *proventus* terræ, *fruges* Gen. 19, 25. Eze. 16, 7 etc. Metaph. *soboles*, Dei i. e. *Messias* Jer. 23, 5. 33. 15. Zach. 3, 8. 6, 12 et Jes. 4, 2; ubi enim minimè obstat פְּרִי הָאָרֶץ quod legitur in altero hemistichio.

צָמִיד m. plur. צְמִידִים; 1) *armilla* Gen. 24, 22, 30. — 2) *operculum* vasis Num. 19, 15. — Rad. צָמַד.

צַמִּים m. 1) *sitiens*, *sitibundus* ut vicin. צָמֵא. Job 5, 5: *inhiat sitibundus* i. e. egenus et avidus *opes eorum*; quod apprimè respondet hemistichio alteri: *cujus messem famelicus comedit*. Neque sunt audiendi qui vertunt: *inhiat exitium opibus eorum*. — 2) *nodus*, *nexus*, *tendicula*. Job 18, 9: *fortiter tenebit eum nodus*; quo sensu servatur membrorum parallelismus; siquidem in præcedenti membro legitur: *apprehendet calcaneum laqueus*. Conf. prætereà vicin. arab. טמם *plexuit* et צמם (dhamma) *ligavit*.

צְמִיתֻת f. pr. *excisio*, *extinctio*; hinc *vendi in exstinctionem* i. e. in perpetuum, sine spe redemptionis Lev. 25, 23, 30. — Rad. צָמַת.

צָמַק, *aruit*, *aridus fuit*, de mammis; part. act. pl. צֹמְקִים Hos. 9, 14. — Deriv. צִמּוּק.

צֶמֶר m. suff. צַמְרִי; *lana* Lev. 13, 47 etc. — Rad. צמר conf. vicin. זָמַר.

צְמָרִי n. pr. gentis Chananææ Gen. 10, 18.

צְמָרַיִם n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 22; indè forsan mons hujus nominis in montanis Ephraïm 2 Par. 13, 4.

צַמֶּרֶת fem. suff. צַמַּרְתּוֹ; pr. *lana*, hinc *coma*, *frondes* arborum Eze. 17, 3 etc. al. *cacumen*, al. *ramus gracilis*, *ramusculus*; sed illud præstat. — Vid. צֶמֶר.

צָמַת *exscidit*, *perdidit* Thren. 3, 53. — Niph. נִצְמַת, נִצְמַתִּי (pro נִצְמַתְתִּי); *exstinctus est* Job 6, 17. 23, 17. — Pih. צִמֵּת ut Kal Ps. 119, 39. — Hiph. הִצְמִית; part. pl. cum suff. מַצְמִיתַי; imp. cum suff. הַצְמִיתֵם; fut. יַצְמִית; id. Ps. 54, 7. — Pilp. צִמְתֵּת undè pl. cum suff. צִמְתֻּתוּנִי pro צִמְתְּתוּנִי; id. Ps. 88, 17. — Deriv. צְמִיתוּת.

צֵן vid. צִנָּה.

צִן n. pr. deserti ab austro Palæstinæ Num. 13, 21 etc., cum ה loc. צִנָּה 34, 4 etc.

צֹנֵא, צֹנֶה c. suff. צֹנַאֲכֶם ut צֹאן *pecus* maximè *oves* Num. 32, 24. Ps. 8, 8. — Rad. צנא.

צִנָּה f. pl. m. צִנִּים; fut. צִנּוֹת; 1) *spina* Prov. 22, 5. Job 5, 5, sed trop. *hami* Amos 4, 2. — 2) *scutum* majus, totum militis corpus tegens 1 Sam. 17, 7. Ps. 35, 2 etc. — 3) *refrigerium* Prov. 25, 13. — Rad. צנן 1° ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit*; 2° ut vicin. גָּנַן *texit*, *protexit*; 3° ut chald. צְנַן *friguit*.

צֹנֶה vid. צֹנֵא.

צָנוֹף vel צָנוּף Jes. 62, 3 in Chethib, ut צָנִיף q. v.

צִנּוֹר m. pl. cum suff. צִנּוֹרֶיךָ; *ca-*

tarracta Ps. 42, 8, *aquæ ductus* 2 Sam. 5, 8. — Rad. פנר.

צָנַח undè fut. יִצְנַח; *desiliit, descendit, se demisit* Jos. 15, 18 etc. De clavo, *in fixus est.* Jud. 4, 21.

צִנִּים pl. m. *spinæ* Num. 33, 55. Jos. 23, 13. — Rad. צנן ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit.*

צָנִיף m. constr. צְנִיף; *tiara, cidaris* Zach. 3, 5. Job 29, 14; pl. fem. צְנִיפוֹת *vittæ* mulierum Jes. 3, 23.— Rad. צָנַף.

צָנַם pr. *durus fuit* ut in samar.; conf. etiam syr. et Talmudic. צונמא *rupes;* part. pass. fem. plur. צְנֻמוֹת *duræ, emaciatæ, steriles* aristæ Gen. 41, 23.

צָנַן vid. צַאֲנָן.

צָנַע ut cognat. כָּנַע *humilis, submissus fuit;* part. pass. plur. צְנוּעִים Prov. 11, 2.—Hiph, imp. הַצְנַע *submissè, modestè agas* Mich. 6, 8.

צָנַף undè infin. absol. צָנוֹף; fut. יִצְנַף; suff. יִצְנָפֶךָּ; *convolvit* Jes. 22, 18, *circumvolvit* spec. tiaram Lev. 16, 4. — Deriv. מִצְנֶפֶת, צָנִיף et

צְנָפָה f. *glomus* Jes. 22, 18.

צְנָצֶנֶת f. vulgò *vasculum, urna* Ex. 16, 33; sed Gesenius vertit *corbem,* collat. vicin. טֶנֶא et chald. צֶנָא *corbis;* quod est probab. —Rad. צנן.

צִנֹּרֶת f. undè pl. constr. צִנְתְּרוֹת; *tubi, canales* per quos oleum lecythi (גֻּלָּה) in lucernas defluebat Zach. 4, 12. — Compos. volunt ex צָנוֹר q. v. et נָתַח chald. et syr. *defluxit.*

צָעַד, inf. constr. צְעַד undè cum suff. צַעֲדֶךָ; fut. יִצְעַד; 1) *gressus, progressus est, incessit* spec. *cum gravitate et apparatè* (*avec pompe*) Jud. 5, 4: 2 Sam. 6, 13 etc. Seq acc. *transgressus est* terram Hab. 3, 12; * seq. עַל *irrupit, insiliit in* Gen. 49, 22 ubi Jacobus alludit Putipharis uxori quæ, libidinis explendæ causâ Josephum invasit (Gen. 39, 6 — 12); sed conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une trad. franç.* Genèse, pag. 318, 319. *

Hiph. fut. תַּצְעִידֵהוּ לְמֶלֶךְ בַּלָּהוֹת *adduces eum regi terrorum* Job 18, 14, i.e. impers. *adducetur,* ut Gen. 10, 30. 13, 10: venire tuî, *si venias,* i. e. *si veniatur.* Quàm contortæ sint aliæ interpretationes, nemo non videt. — Deriv. מִצְעָד, אֶצְעָדָה et seq.

צַעַד m. suff. צַעֲדוֹ; plur. צְעָדִים; constr. צַעֲדֵי; suff. צְעָדָיו; *gressus* 2 Sam. 6, 13 etc.

צַעֲדָה f. pl. צְעָדוֹת; 1) *incessus* 2 Sam. 5, 24. — 2) *catenulæ crurales* quas gestabant mulieres orientales ad gressus coarctandos et exæquandos, elegantiæ causâ Jes. 30, 20.

צָעָה undè part. act. צָעֶה; plur. צֹעִים; fut. צָעָה; 1) *inclinavit* vas ad effundendum liquorem Jer. 48, 12.— 2) *inclinatus, curvatus fuit,* catenarum pondere Jes. 51, 14, it. *prostravit se* mulier ad concubitum Jer. 2, 20. — 3) *reclinavit caput, reclinato capite incessit* i. e. *superbivit.*—Pih. צִעָּה undè pl. cum suff. צִעֲהוּ *inclinaverunt ei* vas Jer. 48, 12.

צָעוֹר masc. in Chethib pro צָעִיר; undè pl. cum suff. צְעוֹרֵיהֶם, צְעוֹרֶיהָ;

parvus, exiguus Jer. 14, 3. 48, 4. — Rad. צָעַר.

צְעִיף m. suff. f. צְעִיפָהּ; *peplum* muliebre Gen. 24, 65. 38, 14. — Rad. צעף ut vicin. עָפַף.

צָעִיר m. suff. צְעִירוֹ; pl. צְעִירִים; f. צְעִירָה; *parvus, exiguus, a, um*, spec. numero Jes. 60, 22, *ætate minor* Gen. 19, 31 etc., dignitate, *vilis* Jud. 6, 15, *contemptus* Ps. 119, 141. — 2) n. pr. oppidi 2 Reg. 8, 21. — Rad. צָעַר.

צְעִירָה f. undè cum suff. צְעִירָתוֹ; *parvitas* Gen. 43, 33.

צָעַן undè fut. יִצְעַן; *tentoria movit, profectus est* ut vicin. arab. ظعن (dhâhan).

צַעַן n. pr. urbs Ægypti inferioris; LXX *Tanis* Num. 13, 22 etc.

צַעֲנַנִּים n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33 etc.

צַעֲצְעִים pl. m. Vulgat. *opus statuarium* 2 Par. 8, 10. — Rad. צוע, ut in arab. *finxit*.

צָעַק; part. act. plur. צֹעֲקִים; f. צֹעֶקֶת; inf. absol. צָעֹק, constr. צְעֹק; imp. f. צַעֲקִי et in pausâ פָּעֲקִי; fut. יִצְעַק; ut vicin. זָעַק *clamavit*, sed maximè ad auxilium impetrandum Gen. 41, 55. Deut. 22, 24 etc. — Niph. fut. יִצָּעֵק *convocabitur, concurret* Jud. 7, 23 etc. — Pih. part. מְצַעֵק *clamitans* 2 Reg. 12, 12. — Hiph. fut. conv. וַיַּצְעֵק *et convocavit* 1 Sam. 10, 17. — Indè

צְעָקָה f. constr. צַעֲקַת; *clamor* Ex. 3, 9 etc. Gen. 19, 13 : *clamor eorum* i. e. clamor perversitatis eorum.

צָעַר part. act. plur. צֹעֲרִים; fut. יִצְעַר; *parvus, exiguus*, metaph. *viluit, contemptus est* Jer. 30, 19 etc. — Deriv. מִצְעָר, צְעִירָה, צָעִיר.

צֹעַר et צוֹעַר n. pr. oppidi ad mare mortuum Gen. 13, 10 etc.

צָפַד ferè ut vicin. צָמַד *adstrictus est, adhæsit* Thren. 4, 8.

צָפָה; part. act. צֹפֶה; f. צָפִיָּה; pl. צֹפוֹת; pass. צָפוּי pro צָפוּי; infin. absol. צָפֹה; fut. apoc. יִצְפְּ; 1) forsan ut vicin. arab. صفو *nituit, splenduit* vid. mox Pih. — 2) *speculatus est, prospectavit*. Part. act. *speculator* in turri constitutus 1 Sam. 14, 16 etc.; metaph. *propheta* Jer. 6, 17 etc. — 3) *accuratè observavit* seq. acc. בְּ et בִּין Gen. 31, 49. Ps. 66, 7. Prov. 15, 3 etc. — 4) seq. לְ *insidiatus est* Ps. 37, 32. — 5) seq. אֶל *destinavit* pr. *prospectavit ad* aliquid Job 15, 22.

Pih. צִפָּה; part. מְצַפֶּה; imp. צַפֵּה; fut. יְצַפֶּה; conv. וַיְצַף; 1) *splendidum fecit* auro vel argento i. e. *obduxit* seq. dupl. acc. Ex. 25, 24 : 1 Reg. 6, 20 seq. — 2) *speculatus est* 1 Sam. 4, 13. Part. *speculator* Jes. 21, 6; *propheta* Mich. 7, 4. — 3) *exspectavit* aliquid, ut auxilium Thren. 4, 17, seq. בְּ Mich. 7, 7. Absol. Ps. 5, 4 : אֲצַפֶּה *exspecto*, scil. auxilium divinum. — Puh. part. מְצֻפֶּה, *obductus* (vid. Pih.) Ex. 26, 32. Prov. 26, 23. — Deriv. מִצְפֶּה, צְפִית, צְפִיָּה, צִפּוּי.

צְפָה f. *natatio* Eze. 32, 6; al. tamen aliter; sed hoc simplicissimum. — Rad. צוף.

צְפוֹ et צִפְּי n. pr. viri Gen. 36, 11 : 1 Par. 1, 36.

צְפוּי m. *obductio;* hinc *metallum obductum* Num. 17, 3 etc. — Rad. צָפָה.

צָפוֹן c. constr. צְפוֹן; cum ה locali צָפוֹנָה; constr. צְפוֹנָה; 1) *septentrio* plaga mundi Ex. 26, 20. Jes. 43, 6 etc. Meton. de *vento septentrionali* Cant. 4, 16, it. de *cælo septentrionali* Job 26, 7. — 2) forsan n. pr. oppidi in tribu Gad Jos. 13, 27. — Rad. צָפַן.

צְפוֹן vid. צְפִיוֹן.

צְפוֹנִי m. 1) *septentrionalis* Joël 2, 20. — 2) nom. gent. vocis צָפוֹן.

צָפוּעַ ut צָפִיעַ q. v.

צִפּוֹר c. pl. צִפֳּרִים; 1) *aviculu* Ps. 11, 1. Prov. 27, 8 etc., spec. *passer* Ps. 84, 4. Prov. 26, 2. — 2) *avis* quæcumque Lev. 14, 4 etc., collect. *aves* Gen. 7, 14. 15, 10. — 3) n. pr. viri Num. 4, 10 etc. — Rad. צָפַר.

צֹפַח, צוֹפַח n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

צַפַּחַת f. *ampulla* aquæ, olei 1 Sam. 26, 11 etc. — Rad. צפח ut vicin. טָפַח.

צְפִי vid. צָפוּי.

צְפִיָּה f. *specula* Thren. 4, 17. — Rad. צָפָה.

צְפִיוֹן et צְפוֹן n. pr. viri Gen. 46, 16. Num. 26, 15.

צְפִיחִית f. *speculatio, prospectus* Thren. 4, 17. — Rad. צָפָה.

צְפִין vid. צְפוֹן in צָפַן.

צְפִיעַ m. undè pl. constr. צְפִיעֵי *excrementa* Eze. 4, 15 in Keri, ubi Chethib habet צְפוּעֵי. — Rad. צפע ut vicin. arab. دفع *trusit, pepulit* et צפע (dhafah) *egessit stercus.*

צְפִיעָה f. undè pl. צְפִיעוֹת id. metaph. de sobole viliore Jes. 22, 24.

צְפִיר m. constr. צְפִיר; pl. constr. צְפִירֵי; *hircus* Dan. 8, 5 etc. — Rad. צָפַר.

צְפִירָה f. constr. צְפִירַת; *cidaris, diadema* Jes. 28, 5; sed Eze. 6. 7 *calamitosum* quid requirit contextus. Vulgat. *contritio* i. e. excidium, ruina; alii aliter sed omnia haud satis firma. — Rad. צָפַר.

צְפִית f. *speculatio, excubiæ* Jes. 21, 5. — Rad. צָפָה.

צָפַן; part. act. pl. cum suff. צְפֻנֶיהָ; pass. צָפוּן, suff. צְפוּנֶךָ Ps. 17, 14 in Keri, ubi Chethib habet צְפִינֶךָ; fut. יִצְפֹּן et יִצְפּוֹן; ut vicin. 1) *abscondidit, occultavit* Ex. 2, 2 etc. Part. pass. *absconditum* i. e. arcanum, inaccessum Eze. 7, 22. *Absconditi Jehovæ* i. e. qui in tutelâ Jehovæ sunt, clientes ejus Ps. 27, 5 etc. Intrans. *abscondidit se* ad insidiandum Ps. 56, 7 in Keri, seq. לְ Prov. 1, 11, 18. Ps. 10, 8. — 2) *recondidit, asservavit, reservavit* Ps. 31, 20 etc. Part. pass. *thesauri, opes* Job 20, 26, Ps. 17, 14 in Keri. — 3) *cohibuit* Prov. 27, 16, seq. מִן *denegavit* Job 17, 4.

Niph. נִצְפַּן, seq. מִן *absconditus fuit* alicui, *latuit* aliquem Jer. 16, 17 etc., seq. לְ *reconditus, asservatus est* alicui Job 15, 20. — Hiph. inf. הַצְפִּין; fut. cum suff. יַצְפִּנֵנִי; *abscondidit* Ex. 2, 3 etc., intrans. *abscondidit se* ad insidiandum Ps. 56, 7. — Deriv. מַצְפֻּנִים, צְפוּנִי, צָפוֹן.

צְפַנְיָה et צְפַנְיָהוּ n. pr. viror. Jer. 21, 1. Zach. 6, 10 etc.

צָפְנַת פַּעְנֵחַ n. pr. ægypt. quod Pharao Josepho imposuit Gen. 41, 45. Vulgat. rectè vertit *salvatorem*

mundi. LXX habent φονθομφανήχ in quo reverà linguæ copticæ periti vocabulum ægypt. *salutem* vel *salvatorem ævi, sæculi* notans agnovêre.

צֶפַע m. *proles viperina,* LXX γεννήματα ἐχιδνῶν Jes. 14, 29.—Hinc.

צְפֹעֲנִי m. pr. *qui est ex prole viperinâ* LXX ἔκγονα ἀσπίδων; hinc *vipera* ipsa Jes. 11, 8 etc. Aquil. et Vulgat. *basiliscus, regulus.* —Rad. צפע.

צָפַף undè Pilp. part. מְצַפְצֵף; fut. יְצַפְצֵף; *pipivit* avicula Jes. 10, 14. 38, 14.

צַפְצָפָה f. *salix,* juxta Hebræos omnes, ut arab. צַפְצָאף; undè Eze. 16, 5: *posuit eum sicut salicem,* כְּ, ut sæpè subaudito. — Rad. צוף *inundare,* quod salici egregiè convenit. Sed Syr. Arab. LXX habent *in prospectum, ut conspici possit* quasi à צָפָה vel à vicin. צוף aut צָפַף *speculatus fuit.* Vulgat. *in superficie.*

צָפַר undè fut. יִצְפֹּר; 1) *reversus est,* al. *manè discessit,* al. *festinavit* Jud. 7, 3. — 2) ut in arab. *sibilavit fistulavit.* — 3) ut vicin. arab. טפר (dhafar) *unguibus vulneravit.* — 4) ut arab. צפר (dhafar) *saltavit.*—Deriv. צִפֹּר, צִפּוֹר, צְפִירָה, צִפֹּרֶן.

צְפַרְדֵּעַ m. *rana* Ex. 7, 27 etc., collect. ranæ 8, 2. Plur. צְפַרְדְּעִים Ps. 105, 30 etc. — Conflatum videtur ex צָפַר *saltavit, saliit* et רָדַע (vel ex eodem nomine, sed aliam quamcumque formam præ se ferente) ut arab רַדַאע *palus; saliens in palude.*

צְפֹרָה n. pr. mul. Ex. 2, 21 etc.

צִפֹּרֶן m. pl. cum suff. צִפָּרְנֶיהָ; 1) *unguis* Deut. 21, 12.— 2) *cuspis* styli Jer. 17, 1. — Rad. צָפַר.

צְפֻחַת f. *capitellum* columnæ 2 Par. 3, 15. — Rad. צפה in syr. *ornavit,* vel צָפָה (ut קָרָה à קֻרַת) *texit,* undè pr. *tegumentum* columnæ.

צְפַת n. pr. oppidi in Canaan, posteà חָרְמָה Jud. 1, 17.

צְפָתָה n. pr. vallis in tribu Judâ 2 Par. 14, 9.

צְצִים vid. עֵין.

צִקְלַג vid. צִיקְלַג.

צַקְלוֹן m. *saccus, pera major,* ut. vicin. chald. עַקַל; 2 Reg. 4, 42. — Rad. צקל.

צַר cum accentu distinct. et artic. הַצַּר masc. suff. צָרִי; pl. צָרִים; f. צָרָה q. v. mox infrà; 1) *adversarius, hostis* Num. 10, 9. Ps. 81, 15 etc. — 2) *angustiæ* Ps. 4, 2. 44, 11 etc.— 3) ut צוּר *rupes, lapis* Jes. 5, 28. — Rad. צָרַר.

צַר m. f. צָרָה; *angustus, a* Num. 22, 26. Job 41, 7. Prov. 23, 27. — Rad. צוּר, vel צָרַר, collat. תָּם à תָּמַם.

צֵר n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

צֹר m. 1) *rupes* Eze. 3, 9. — 2) *culter* Ex. 4, 25. — 3) n. pr. ut צוּר *Tyrus* q. v. —Rad. צור.

צָרַב ut vicin. סָרַף, שָׂרַף.—Niph. נִצְרַב *adustus est* Eze. 21, 3. — Indè

צָרֶבֶת f. 1) *adustio* Prov. 16, 27.— 2) *cicatrix* Lev. 13, 23, 28.

צָרְדָה n. pr. oppidi in tribu Manasse 1 Reg. 11, 26 etc. Jud. 7, 22 scribitur צְרֵרָה; idem est צָרְתָן Jos. 3, 16 etc.

צָרָה f. constr. צָרַת; cum ה parag. צָרָתָה; pl. צָרוֹת; 1) *angustia, calamitas* Ps. 120, 1. — 2) *adversaria, æmula* 1 Sam. 1, 6. — Rad. צָרַר vel צוּר.

צְרוּיָה et צְרוּיָהּ n. pr. mul. 1 Sam. 26, 6 etc.

צְרוּעָה n. pr. mul. 1 Reg. 11, 26.

צְרוֹר vid. צָרַר.

צָרַח 1) forsan ut in arab. *clarus, manifestus, apertus fuit.* — 2) *valdè clamavit;* part. act. צֹרֵחַ Soph. 1, 14. — Hiph. id. fut. יַצְרִיחַ Jes. 42, 13. — Deriv. צְרִיחַ.

צָרִי n. gent. vid. in צוֹר.

צְרִי et צֳרִי m. in pausâ צֹרִי; *opobalsamum* lacryma arboris vel fruticis Gen. 37, 25. Jer. 8, 22 etc.—Rad. צרה forsan ut vicin. arab. צרי (dharaï) *manavit, fluxit* vulnus.

צָרִי n. pr. vid. יְצָרִי.

צְרִיָה vid. צְרוּיָה.

צְרִיחַ m. constr. צְרִיחַ; pl. צְרִיחִים; ut in arab. צָרַח *ædificium elatum, longè latèque manifestum, turris* Jud. 9, 46, 49, *specula* 1 Sam. 13, 6. — Rad. צָרַח.

צֹרֶךְ m. *indigentia;* suff. in pausâ צָרְכֶּךָ 2 Par. 2, 15. — Rad. צָרַךְ in syr. et arab. *egenus fuit.*

צָרַע * pr. ut vicin. זָרַע, זָרָה *sparsit, seminavit, disseminavit.* hinc *leprosus fuit;* macularum enim *disseminatio* una est è propriis et insignioribus lepræ notis (conf. Alibert, *Maladies de la peau, planches XXX, et suiv.*) Part. pass. צָרוּעַ et Puh. part. מְצֹרָע, f. מְצֹרַעַת; *leprosus,* pr. macularum *disseminatione affectus* Lev. 13, 44: 2 Reg. 5, 1 etc. * — Deriv. seq.

צְרָעָה f. *crabro* et collect. *crabrones* Ex. 23, 28. Deut. 7, 20. Jos. 24, 12. Ità generatim Hebræi et veter. Version.; sed conf. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.* Exode, pag. 159.

צָרְעָה n. pr. oppidi Danitarum Jos. 15, 33 etc. Nom. gent. צָרְעִי et צָרְעָתִי 1 Par. 2, 53, 54 etc.

צָרַעַת f. suff. צָרַעְתּוֹ, * pr. macularum *disseminatio,* * hinc *lepra* tàm hominum, quàm domorum et vestium Ex. 4, 6. Lev. 13, 47 etc. Vid. rad. צָרַע.

צָרַף inf. absol. צָרֹף; constr. צָרֹף; imp. cum ה parag. צָרְפָה Ps. 26, 2 in Keri, sed צָרוּפָה in Chethib; fut. יִצְרֹף; 1) *liquavit,* metalla, *igne purgavit* à scoriis (conf. vicin. שָׂרַף, סָרַף) Jes. 1, 25 etc. Part. צוֹרֵף *fusor, aurifex* Jud. 17, 4 etc. — 2) metaph. *probavit, exploravit* aliquem Ps. 17, 3 etc., it. *purgavit* Dan. 11, 35. Part. pass. צָרוּף *purus, sincerus* Ps. 18, 31 etc. — Niph. fut. pl. יִצָּרְפוּ *purgabuntur* Dan. 12, 10. — Pih. part. מְצָרֵף *aurifex* Mal. 3, 2, 3.

צַרְפִי n. pr. viri Neh. 3, 31.

צָרְפַת cum ה parag. צָרְפַתָה n. pr. *Sarepta* oppidum inter Tyrum et Sidonem 1 Reg. 17, 9, 10. Obad. 20.

צָרַר undè צָרַרְתִּי; plur. צָרְרוּ part. pass. צָרוּר; f. צְרוּרָה; pl. צְרוּרוֹת; inf. absol. צָרוֹר; constr. צְרוֹר; imp. צוֹר; ut vicin. צוּר *pressit, compres-*

sit, hinc 1) *constrinxit*, *colligavit* seq. בְּ *involvit* Ex. 12, 34 etc. Trop. *involuta fuit vita in fasciculum viventium apud Deum* i. e. fuit sub Dei præsidio 1 Sam. 25, 29, sed Hos. 13, 12 : *involuta est impietas Ephraïm* i. e. servata est usque ad diem vindictæ divinæ. — 2) *corripuit* Hos. 4, 19. — 3) *inclusit*, *conclusit* 2 Sam. 20, 3. — 4) *pressit hostiliter* Num. 33, 35, seq. לְ 25, 18. Part. act. צֹרֵר *adversarius* Jes. 11, 13 etc. It. *æmulatus*, *zelotypus fuit* Lev. 18, 18. — 5) intrans. *pressus*, *coarctatus*, *angustus fuit*; hinc præter. impers. צַר לִי *angustia fuit mihi* i. e, vel *in augustiis versor* Jud. 11, 7. Ps. 31, 10, vel *sollicitus sum* 1 Sam. 28, 15 ; 2 Sam. 24, 14, vel seq. עַל, *doleo* aliquâ re 2 Sam. 1, 26. Alia vid. in יֶצֶר.

Puh. part. pl. מְצֹרְרִים *colligati* Jos. 9, 4.—Hiph. הֵצַר ; inf. הָצֵר ; fut. יָצֵר ; 1) seq. לְ pers. *coarctavit* aliquem Jer. 10, 18, *pressit*, *vexavit* Neh. 9, 27, spec. *obsidione pressit* Deut. 28, 52 : 1 Reg. 8, 37. אִשָּׁה מְצֵרָה *mulier premens*, *premendo pellens* fetum i. e. *parturiens* Jer. 48, 41 etc. — Deriv. צַר, צָרָה · מָצֵר et

צְרֹר et צְרוֹר m. pl. f. צְרֹרוֹת ; 1) *fasciculus* colligatus 1 Sam. 25, 29. Cant. 1, 13, spec. pecuniæ, *crumena* Gen. 42, 35. Prov. 7, 20. — 2) ut צוּר *lapis*, *lapillus* 2 Sam. 17, 13 et Amos 9, 9 ubi al. *granum*.

צְרֵרָה vid. צְרֵדָה.

צֶרֶת n. pr. viri 1 Par. 4, 7.

צֶרֶת הַשַּׁחַר n. pr. oppidi Rubenitarum Jos. 13, 19.

ק

ק decima nona alphabeti littera hebraïcè קוֹף *Qôf* sonans; in numeralibus valet *centum*. — Permutatur cum aliis palatinis ג, כ, item cum gutturali ע et dentali ת. Notatu dignum videtur litteram ק, haud rarò, sicut gutturalium est, affici Scheva composito.

קֵא m. *vomitus*; suff. קֵאוֹ Prov. 26, 11. — Rad. קוֹא.

קָאַת f. cum art. הַקָּאַת ; constr. קְאַת ; avis quæ conchas marinas aliasque res absorptas revomit; *pelecanus*, sed recentiorum seu *butaurus*, juxta quosdam, et veterum sive *onocrotalus* secundum alios Lev. 11, 18. Jes. 34, 11 etc.—Rad. קוֹא.

קַב m. *cabus* mensura, sexta pars *sati* 2 Reg. 6, 25.—Rad. קָבַב.

קִבֵּב ; præt. defect. קַב, קַבֹּתָ ; inf. קֹב ; imp. cum suff. et נ epenth. קַבְנוֹ (pro קַבּוֹ) ; cum ה parag. קָבָה (pro קַבָּה); sed fut. יִקֹּב vid. in נָקַב ; 1) ut vicin. נָקַב *cavavit*, it. ut chald. קַבֵּב et arab. in 2ª cong. *fornice texit*, *cameravit*.—2) ut נָקַב *maledixit*, *exsecratus est* Num. 22, 11. 23, 8 seq. — Deriv. קַב, קְבָה.

קֵבָה f. (pro נְקֵבָה) *ventriculus* ruminantium Deut. 18, 3. Cum autem in ruminantibus quadruplex sit ventriculus, de infimo hîc agi videtur, utpote pinguissimo; Lat. *omasum* vocatur; græc. ἤνυσερον, ut habent LXX. — Rad. נָקַב.

קֹבָה f. (pro נְקֹבָה) ; suff. קֳבָתָהּ ;

vel ut chald. נְקוּבָה *anus*, vel *vulva* ut LXX et Vulgat.—Rad. נָקַב.

קֻבָּה f. *lupanar* juxta Chald. et Vulgat. Num. 25, 8. Sed forsan est interior tentorii pars ubi lectus collocatur, collat. arab قُبَّة (qobbaht), undè Hispan. *alcoba* (*alcove*). — Rad. קָבַב.

קִבּוּץ m. *collectio*, *caterva* Jes. 57, 13.—Rad. קָבַץ.

קְבוּרָה f. constr. קְבוּרַת et קִבְרַת; 1) *sepultura* Jer. 22, 19.—2) *sepulchrum* Gen. 35, 20. Deut. 34, 6 etc. — Rad. קָבַר.

קָבַל pr. forsan *antè*, *è regione fuit*, hinc *obviàm venit*.—Pih. קִבֵּל; inf. קַבֵּל; imp. cum Makkaph. קַבֵּל־; fut. יְקַבֵּל; 1) *accepit*, *recepit*, *admisit* aliquem, aliquid Job 2, 10. Prov. 19, 20: 1 Par. 12, 18 etc. — Hiph. part. pl. f. מַקְבִּילוֹת *obversæ*, *oppositæ* altera alteri Ex. 26, 5. 36, 12.—Deriv. seq.

קֶבֶל *ante*; cum Makkaph קֶבֶל־ 2 Reg. 15, 10.

קֹבֶל m. *res opposita*; suff. קָבְלוֹ vel קָבֶלוֹ Eze. 26, 9; sed vid. מָחִי.

קָבַע; part. act. plur. קֹבְעִים; fut. יִקְבַּע; pr. forsan *texit*, hinc *abdidit*, *abscondidit*, et trop. *decepit*, *defraudavit* aliquem Mal. 3, 8, 9, seq. dupl. acc. *spoliavit* aliquem aliquâ re. Prov. 22, 23. — Deriv. קֻבַּע et

קְבַעַת f. vulgò *fæx*, *fæces* Jes. 51, 17, 22, sed nonnullis est *calix* ipse, et קְבַעַת כּוֹס pleonast. dictum.

קָבַץ; part. act. קֹבֵץ; pass. pl. קְבוּצִים; inf. cum. suff. קָבְצִי; imp. קְבֹץ; fut. יִקְבֹּץ; pr. forsan ut in arab. *cepit*, *manu comprehendit* (conf. vicin. קָמַץ; קָבַץ), hinc *collegit*, *congregavit* res, homines 2 Sam. 3, 21. Prov. 13, 11, metaph. Ps. 41; 7. — Niph. נִקְבַּץ; part. pl. נִקְבָּצִים; inf. et imp. הִקָּבֵץ; fut. יִקָּבֵץ; *collectus est* Eze. 29, 5, *congregavit se* Jes. 34, 15 etc.

Pih. קִבֵּץ et קִבֵּץ; part. מְקַבֵּץ, inf. et imp. קַבֵּץ; fut. יְקַבֵּץ; 1) *manu cepit*, *recepit* Jes. 54, 7.—2) *collegit*, *congregavit* Deut. 30, 3. Jes. 22, 9 etc. — 3) *collegit* ad se, *retraxit* Joël. 2, 6. Nah. 2, 11. — Puh. part. f. מְקֻבֶּצֶת *congregata* Eze. 38, 8. — Hithp. הִתְקַבֵּץ; fut. יִתְקַבֵּץ; *congregavit se* Jos. 9, 2 etc. — Deriv. קְבָצָה, קִבּוּץ.

יִקְבְּצְאֵל vid. קַבְצְאֵל.

קְבָצָה f. *collectio*, *acervus*; constr. קִבְצַת Eze. 22, 20.

קִבְצַיִם nom. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 21, 22.

קָבַר; part. act. קֹבֵר, pass. קָבוּר, pl. קְבֻרִים; inf. abs. קָבוֹר, constr. קְבֹר, suff. קָבְרוֹ; imp. קְבֹר; fut. יִקְבֹּר; *sepelivit* Gen. 23, 4 etc. — Niph. fut. יִקָּבֵר *sepelietur* Jud. 8, 32. Ruth 1, 17.

Pih. part. מְקַבֵּר; inf. et imp. קַבֵּר; fut. יְקַבֵּר; *sepelivit* Num. 33, 4 etc. — Puh. קֻבַּר *sepultus est* Gen. 25, 10. — Deriv. קְבוּרָה et

קֶבֶר m. suff. קִבְרוֹ; pl. קְבָרִים; constr. קִבְרֵי; pl. f. קְבָרוֹת; constr. קִבְרוֹת; *sepulchrum* Gen. 23, 9. Jer. 26, 23 etc.

קִבְרוֹת־הַתַּאֲוָה n. pr. loci in deserto Sinaï Num. 11, 34 etc.

קָדַד unde fut. יִקֹּד; 1) ut in arab. et ut hebr. vicin. גָּדַד, גָּזַז *secuit, scidit.* — Inde קַדָּה et קָדְקֹד. — 2) denom. à קָדְקֹד *inclinavit verticem*, spec. *inclinavit se* honoris causâ Gen. 24, 26; 1 Reg. 1, 16 etc.

קַדָּה f. *casia* Ex. 30, 24 etc.

קַדּוּמִים plur. masc. Jud. 5, 21: נַחַל קַדּוּמִים *torrens vetustatis* i. e. antiquitus nobilis. Ità vulgò post Chald, LXX et Vulgat.; sed nonnulis est *torrens pugnarum*, collat. arab. قدم in 4ª conjug. *audacior ivit contra hostem*; sed longiùs petitum etymon. — Rad. קָדַם.

קָדוֹשׁ et קֹדֶשׁ m. constr. קְדוֹשׁ; 1) *sanctus* Ex. 15, 11. Lev. 19, 2 etc.; hinc *venerandus, venerabilis* de Deo Ps. 22, 4 etc.; ad hunc sensum pertinet formula: *sanctus Israëlis, sanctus in Israële* Jes. 1, 4. Eze. 39, 7 etc. — 2) *sacer, sacratus* Deo Ex. 19, 6. Ps. 106, 16 etc. Plur. קְדוֹשִׁים est a) plur. majestat. seu excellent. *Sanctus* i. e. Deus Jos. 24, 19. Hos. 12, 1 etc. — b) *angeli* Dan. 8, 13. Zach. 14, 5. Ps. 89, 6, 8. — c) *homines pii, divino cultui addictissimi* Ps. 16, 3. 34, 10, spec. Judæi Dan. 8, 24 et forsan Deut. 33, 3. — Rad. קָדַשׁ.

קָדַח; part. pl. constr. קֹדְחֵי; inf. constr. קְדֹחַ; 1) *accendit* ignem Jes. 50, 11 etc. — 2) *accensus est, conflagravit* Deut. 32, 22. Jer. 15, 14. — Deriv. אֶקְדָּח et

קַדַּחַת f. *febris ardens* Lev. 26, 16. Deut. 28, 22.

קֶדֶם m. 1) *pars antica, adversa*, cum ה locali קָדְמָה *in adversum, prorsùs* (germ. *vorwærts*) Hab. 1, 9, al. *ventus orientalis*, sed malè. — 2) *oriens, plaga orientalis* Eze. 47, 18 etc. plenè רוּחַ קָדִים Jes. 27, 8 etc. Metaph. *res inanis* simulque *perniciosa* Hos. 12, 2. Job 15, 2. — Rad. seq.

קָדַם in arab. (qadam) *præivit, prior fuit*, it. (qadom) *præcessit tempore, antiquus fuit.* — Pih. קִדֵּם; imp. cum ה parag. קַדְּמָה; fut. יְקַדֵּם, cum ה parag. נְקַדְּמָה; 1) *præcessit, præivit* Ps. 68, 26, seq. acc. pers. 89, 15. — 2) *antevertit* alicui, *occupavit* seq. acc. Ps. 17, 13. 119, 148; hinc ut in chald. syr. et arab. *maturè, manè fecit.* Ps. 119, 147: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף *manè surgo in diluculo.* Jon. 4, 2: *anteverti ad fugiendum* i. e. fugam maturavi. — 3) *subitò* et *inexspectatò irruit* Ps. 18, 6, 19. — 4) *obviam ivit, occurrit* seq. acc. pers. *alicui, succurrit* Ps. 51, 11. Job 3, 12 etc.: trop. Jes. 37, 33; seq. ב rei *obtulit alicui aliquid* Ps. 95, 2, *succurrit alicui aliquâ re* Deut. 23, 5 etc. it. seq. dupl. acc. Ps. 21, 4.

Hiph. הִקְדִּים; fut. יַקְדִּים; 1) *antevertit* alicui officiis præstandis Job 41, 3. — 2) *subitò irruit* seq. בְּעַד Amos 9, 10. — Deriv. קְדִים, קְדוּמִים et seq.

קֵדֶם m. pl. *id quod antè est* a) de loco, hinc adv. *antè, à fronte* (opp. אָחוֹר *à tergo*) Ps. 139, 5; spec. *oriens, plaga orientalis* Gen. 2, 8. Job 23, 8 etc. *Filii orientis* i. e. *Arabes* Jes.

11, 14 etc. *Terra orientis, terra filiorum orientis* i. e. *Arabia deserta* Gen. 25, 6 etc. et ità simpl. קֶדֶם Jud. 6, 3 etc. *Mons orientis* i. e. *montes Arabiæ* Gen. 10, 29, sed *Mesopotamiæ* Num. 23, 7. Jes. 2, 6: *repleti sunt oriente* i. e. forsan superstitionibus malisque artibus orientis. — 2) *priscum tempus* Jes. 19, 11. Ps. 44, 2, hinc *æternitas* Deut. 33, 27; adv. *olim* Jer. 30, 20. Thren. 5, 21, et præp. *ante* Prov. 8, 22. Plur. constr. קַדְמֵי *primordia* Prov. 8, 23.

קֶדֶם m. undè cum ה locali קֵדְמָה *orientem versus* (germ. *ostwærts*, angl. *eastward*) Gen. 25, 6 etc.

קַדְמָה f. undè constr. קַדְמַת, pl. cum suff. קַדְמוֹתֵיכֶם; 1) *primordium, origo* Jes. 23, 7. — 2) *status pristinus* Eze. 16, 55. — 3) in statu constr. seq. verbo finito abit in conjunct. *antequàm* Ps. 129, 26.

קַדְמָה n. pr. viri Gen. 25, 15.

קִדְמָה f. undè constr. קִדְמַת *ab oriente* Gen. 2, 14. 4, 16 etc.

קַדְמוֹן m. undè f. קַדְמוֹנָה *orientalis* Eze. 47, 8.

קְדֵמוֹת n. pr. oppidi in tribu Ruben Jos. 13, 18 etc., cum deserto vicino cognomini Deut. 2, 26.

קַדְמֹנִי m. 1) *anterior* Eze. 10, 19. 11, 1, hinc — 2) *orientalis. Mare orientale* i. e. *mortuum* Eze. 47, 18 etc. — 3) *priscus, antiquus* Eze. 38, 17; collect. *majores, antiqui* 1 Sam. 24, 14. Pl. קַדְמֹנִים *majores* natu inter æquales Job 18, 20. Pl. f. קַדְמֹנִיּוֹת *prisca, antiqua* Jes. 43, 18. Mal. 3, 4.

קַדְמִיאֵל n. pr. viri Esr. 2, 40 etc.

קָדְקֹד m. suff. קָדְקָדוֹ et קָדְקְדוֹ; *vertex capitis*, pr. pars capitis ubi capilli *dividuntur* et *discriminantur* Gen. 49, 26. Ps. 7, 17 etc. plenè קָדְקֹד שֵׂעָר *vertex capillorum* Ps. 68, 22, ubi poët. pro רֹאשׁ *caput*.

קָדַר 1) *sordidus, turbidus fuit*. Part. act. pl. קַדְרִים *turbidi* torrentes Job 6, 16; hinc *sordidis vestibus incessit* more lugentium, adeòque *luxit, mœstus, tristis incessit* Jer. 14, 2. Part. act. קֹדֵר *lugens, mœstus* Ps. 35, 14 etc. — 2) *pullo, subnigro colore fuit* cutis adusta sole Job 30, 28; hinc *obscuratus, attratus fuit* sol, dies, luna Jer. 4, 28 etc.

Hiph. הִקְדִּיר; fut. יַקְדִּיר; 1) *lugere fecit* Eze. 31, 15. — 2) *obscuravit* Eze. 32, 7, 8. — Hithp. הִתְקַדְּרוּ *obscurati sunt* 1 Reg. 18, 45. — Deriv. seq.

קֵדָר n. pr. filii Ismaëlis Gen. 25, 13, it. tribûs arabicæ ab eo oriundæ Jes. 42, 11 etc., quæ plenè dicitur בְּנֵי קֵדָר Jes. 21, 17.

קִדְרוֹן n. pr. torrentis et vallis prope Jerusalem 2 Sam. 15, 23 etc.

קַדְרוּת f. *obscuritas* Jes. 50, 3.

קִדְרַנִּית f. adverbialiter *habitu lugubri* Mal. 3, 14.

קָדַשׁ et קִדֵּשׁ; fut. יְקַדֵּשׁ; *sanctus, sacer fuit* a) de homine qui se Deo addixit, adeòque à profano vulgo separavit se Ex. 29, 37. Jes. 65, 5: קְדַשְׁתִּיךָ *sanctus sum tibi*, ubi suff. ךָ est ut sæpè pro לְךָ i. e. tu mihi impurus es, ut rectè Vulgat. quoad sensum; aliis est pro מִמְּךָ *sanctior te sum*, sed durissimum et inusitatum מִן

comparationis subintelligere. —b) de rebus sacro cultui destinatis Ex. 29, 21 etc., vel sacrorum contactu consecratis 1 Sam. 21, 6 etc., vel denique fisco sacro addictis Deut. 22, 9. —Niph. נִקְדַּשׁ; inf. cum suff. הֵקָּדְשִׁי; fut. יִקָּדֵשׁ; 1) *sanctus agnitus est* Lev. 10, 3 etc., it. *sanctum se præstitit* Eze. 20, 41 etc. — 2) *consecratus est* Ex. 29, 43.

Pih. קִדַּשׁ; part. מְקַדֵּשׁ, pl. cum suff. מְקַדְּשֵׁיכֶם sine Dag. inf. et imp. קַדֵּשׁ; fut. יְקַדֵּשׁ; 1) *sanctum habuit* aliquem, aliquid Ex. 20, 8. Lev. 21, 8 etc. — 2) *sanctum declaravit* Gen. 2, 3. Lev. 20, 8 etc., it. *rem sacram instituit* ut jejunium, panegyrin 2 Reg. 10, 20. Joël 1, 14. — 3) *consecravit* à profanis separando Ex. 19, 23: 1 Sam. 7, 1 etc. Hinc *ritibus sacris inauguravit* Ex. 13, 2. Jer. 51, 27. Mich. 3, 5 etc.—Puh. part. מְקֻדָּשׁ *consecratus* Eze. 48, 11 etc. Jes. 13, 3: מְקֻדָּשַׁי *consecrati mei* i. e. milites quos ipse ad bellum elegi et inauguravi.

Hiph. הִקְדִּישׁ; part. מַקְדִּישׁ; inf. abs. הַקְדֵּשׁ, constr. et imp. הַקְדִּישׁ; fut. יַקְדִּישׁ; 1) *sanctum habuit* Num. 20, 12. Jes. 8, 13. — 2) *sanctum declaravit* 1 Reg. 9, 3. Jer. 1, 5. — 3) *consecravit Deo* Lev. 27, 14. Jud. 17, 3. — Hithp. הִתְקַדֵּשׁ, pl. in pausâ הִתְקַדָּשׁוּ; part. f. מִתְקַדֶּשֶׁת, pl. fut. in pausâ יִתְקַדָּשׁוּ; 1) ab immunditie *purificavit se* lotionibus sacris et lustrationibus 2 Sam. 11, 4, hinc *ad rem sacram obeundam præparavit se* Ex. 19, 22: 2 Par. 5, 11 etc. — 2) *sanctum se ostendit* Eze. 38, 23. — 3) *celebratum est* festum Jes. 30, 29. — Deriv. קֹדֶשׁ, מִקְדָּשׁ et seq.

קָדֵשׁ m. pl. קְדֵשִׁים; 1) *cynœdus* pr. *consecratus* infando numini Deut. 23, 18: 1 Reg. 14, 24 etc. Fem. קְדֵשָׁה, pl. קְדֵשׁוֹת, *meretrix* Gen. 38, 21. Hos. 4, 14 etc. — 2) n. pr. oppidi in deserto (hinc מִדְבַּר קָדֵשׁ Ps. 29, 8) Gen. 14, 7 etc. plenè קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ Num. 34, 4 etc.

קֶדֶשׁ, cum ה locali קָדְשָׁה et קֶדְשָׁה n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 23. — 2) alterius in tribu Nephtali Jos. 12, 22. Jud. 4, 9, 10 etc. — 3) tertii in tribu Issachar 1 Par. 6, 57, quod et קִשְׁיוֹן Jos. 19, 20. 21, 28.

קֹדֶשׁ sed Dan. 11, 30 קוֹדֶשׁ m. suff. קָדְשִׁי; pl. קָדָשִׁים et קֳדָשִׁים (lege *kodaschim*) constr. קָדְשֵׁי; et קָדְשָׁיו; 1) *sanctitas* Amos 4, 2. Ps. 60, 8 etc. *Nomen sanctitatis meæ* i. e. nomen sanctum meum. *Vestes sanctitatis* i. e. sacræ. — 2) *sacrum, res sacra, Deo consacrata* Lev. 12, 4. 22, 2. Jer. 2, 3. *Argentum sanctitatum* i. e. templo consecratum 1 Par. 26, 20. — 3) *sacrarium* Ex. 28, 43. Ps. 20, 3 etc., semel *adytum* Eze. 41, 23. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים a) *res sanctissima* ut altare, vasa sacra etc. Ex. 29, 37, alibi קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים id. Lev. 21, 22 etc.— b) *adytum templi* Ex. 26, 33, 34, plenè בֵּית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים 2 Par. 3, 8, 10.

קָהָה ut vicin. כָּהָה *hebes factus est;* fut. pl. f. תִּקְהֶינָה Jer. 31, 29. Eze. 18, 2. — Pih. קִהָּה id. Eccl. 10, 10.

קָהַל *convocavit, congregavit;* part.

act. קֹהֶלֶת m. sed f. Eccl. 7, 27 ; n. pr. quo se Salomo insignivit in suo libro cui hoc nomen inscriptum est; rectè â LXX et Vulgat. vertitur: *Ecclesiastes* seu *congregans ad concionem, concionator*. Not. munerum nomina eorum maximè quæ virispropria sunt, frequenter formam feminin. induere. — Niph. נִקְהַל; part. pl. נִקְהָלִים; inf. הִקָּהֵל; fut. יִקָּהֵל; *congregavit se* Ex. 23, 1 etc. — Hiph. הִקְהִיל; inf. הַקְהִיל; imp. הַקְהֵל; fut. יַקְהִיל, apoc. יַקְהֵל et יַקְהֵיל; *convocavit, congregavit* Num. 8, 9. Eze. 38, 13 etc. — Deriv. מַקְהֵלוֹת, מַקְהֵלִים et seq.

קָהָל m. constr. קְהַל; *congregatio, cœtus* Gen. 35, 11 etc. Maximè concio populi Israëlitici, quæ plenè dicitur *concio Israëlis, Jehovæ, Dei* et simpl. חֲקָהָל Ex. 16, 3. Num. 20, 4 etc.

קְהֵלָה n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 12.

קְהִלָּה fem. constr. קְהִלַּת; *concio* Neh. 5, 7.

קֹהֶלֶת vid. in rad. קָהַל.

קְהָת n. pr. viri Gen. 46, 11 etc. Nom. patron. קְהָתִי Num. 3, 27 etc.

קָו et קַו m. suff. קַוִּם; 1) *funis* 1 Reg. 7, 23, spec. a) mensorius, *amussis* Jes. 44, 13. Thren. 2, 8 etc. Metaph. *lex, norma, regula* Jes. 28, 10: *legem legi, legem legi* addunt. — b) *chorda* et meton. *sonus* Ps. 19, 5. — 2) forsan ut in arab קוּה (qovvaht) *robur, vis* Jes. 18, 2: גּוֹי קַו־קָו *gens roboris, roboris* i. e. robustissima. — Rad. קָוָה.

קוֹא ut vicin. arab קיא *evomere*; part. act. f. קָאָה *evomens* metaph. Lev. 18, 28. — Hiph. הֵקִיא; fut. יָקִיא; id. Prov. 23, 8, metaph. Lev. 18, 28. Job 20, 15. — Deriv. קֵא, קִיא, קָאַת.

קוֹבַע masc. constr. קוֹבַע; ut כּוֹבַע *galea* 1 Sam. 17, 38. Eze. 23, 24. — Rad. קָבַע.

קָוָה undè part. act. קָוֶה, plur. constr. קֹוֵי; pr. forsan ut vicin. arab. קָוַי *torsit, ligavit;* hinc — 2) *robore valuit* (nam verba *constringendi, ligandi* ad robur referri solent). — 3) *exspectavit* seq. acc. Ps. 25, 3 etc. — Niph. נִקְוָה; fut. pl. יִקָּווּ; *congregatus* vel *conglomeratus est* Gen. 1, 9. Jer. 3, 17. Pih. — קִוָּה; inf. קַוֵּה et קַוֵּה; imp. קַוֵּה; fut. יְקַוֶּה; apoc. יְקַו; 1) *exspectavit* aliquid, seq. acc. לְ, אֶל Jer. 8, 15. Job 30, 26 etc. Spec. *exspectavit Jehovam* i. e. auxilium ejus, confidit in eo Ps. 25, 5 etc., it. *insidiatus est* Ps. 56, 7. 119, 95. — Deriv. תִּקְוָה, מִקְוֶה, מִקְוָה, קָו et קֶוֶה 1 Reg. 7, 23 in Chethib pro קָו.

קוֹהַ vid. פְּקַחְקוֹחַ.

קוּט et קוֹט undè fut. יָקוּט et יָקוֹט; 1) ut vicin. קוּץ, נָקַט *fastidire* Ps. 95, 10. — 2) ut vicin. arab. קַטַ *præcidi, abscindi* Job 8, 14. — Niph. נָקוֹט, undè pl. נָקֹטוּ pro נָקְטוּ; id. seq. בְּפָנַי Eze. 6, 9. 20, 43 etc. — Hithpahl. הִתְקוֹטֵט undè fut. יִתְקוֹטֵט; id. Ps. 119, 158, seq. בְּ 139, 21. — Deriv. קֹט.

קוֹל m. pl. f. קוֹלוֹת et קֹלוֹת; 1)

vox hominum et animalium Gen. 27, 22. Job 4, 10 etc. *Vox Jehovæ* i. e. persæpè *tonitru* Ex. 9, 28. Ps. 29, 3 etc. נָתַן קוֹל *edidit vocem* Gen. 45, 2 etc., de Jehovâ *tonuit* Ps. 77, 18. Seq. לְ *vocavit* Prov. 2, 3, seq. בְּ *proclamavit in* 2 Par. 24, 9. — 2) *rumor, fama* Gen. 45, 16. Jer. 3, 9. — 3) *sonus, strepitus*, ut gressûs Gen. 3, 8, 10, aquæ Ps. 93, 3 etc. — Rad. קוֹל forsan ut in arab. *dixit*.

קוֹלְיָה n. pr. viri Neh. 11, 7 etc.

קוּם; præt. קָם et קָאַם, f. קָמָה; part. act. pl. קָמִים, sed 2 Reg. 16, 7 קוֹמִים; f. קָמָה; inf. absol. קוֹם; imp. קוֹם et קֻם, cum ה parag. קוּמָה; fut. וַיָּקָם et וַיָּקָם; conv. וַיָּקָם; 1) *surgere* Gen. 19, 1 etc. Pleonast. præmittitur verbis eundi, progrediendi et aliquid cum impetu aggrediendi Gen. 22, 3. Job 1, 20 etc. Imper. sæpè est *age, agedum* Ex. 32, 1 Jud. 7, 9 etc. קוּמִי לָךְ *surge tibi* pleonast. pro *surge* Cant. 2, 10. Spec. a) *surgere, adversus* aliquem seq. עַל, אֶל, בְּ Gen. 4, 8. Jes. 31, 2. Ps. 27, 12. Part. cum suff. קָמַי, קָמָיו *surgentes contra me, eum* Ps. 18, 40. Deut. 33, 11. — b) *existere, prodire, exoriri* Ex. 1, 8. Num. 24, 17. Job 25, 3 etc. — c) *crescere, adolescere* Ps. 78, 6, hinc *emergere, efflorescere* Prov. 28, 12. Job 11, 7. — 2) *stare*, undè a) seq. לִפְנֵי pers. *consistere coram aliquo, resistere ei* Jos. 7, 13. — b) *persistere, manere, durare* 1 Sam. 24, 21. Job 15, 29 etc.; seq. לְ *manere alicui* Lev. 25, 30, seq. עַל *perseverare in aliquâ re* Jes. 32, 8. — c) *ratum fieri* Gen. 23, 17. Jer. 44, 28 etc.; it. *ratum esse, valere* Num. 30, 5. Deut. 19, 15. — d) *adesse* alicui, *juvare* eum seq. לְ Ps. 94, 16. — e) *stare* de oculo cœci cujus pupilla immobilis hæret 1 Sam. 4, 15 : 1 Reg. 14, 4.

Pih. קִיֵּם; infin. et imp. קַיֵּם; fut. יְקַיֵּם; 1) *surgere fecit, erexit* trop. Ps. 119, 28, sed al. ex usu samar. et collat. versu 25 *vivum servavit*. — 2) *stare fecit*, undè a) *ratum fecit, confirmavit* Ruth 4, 7. Esth. 9, 29, *eventu comprobavit* Eze. 13, 6. — b) seq. עַל *sanxit* aliquid alicui *injungendum, injuxit* aliquid alicui Esth. 9, 21; hinc קִיֵּם עָלָיו *sibimet ipsi injunxit, in se suscepit* Esth. 9, 7. — c) *præstitit promissa* Ps. 119, 106. — Pihl. קוֹמֵם undè fut. יְקוֹמֵם; 1) *exstruxit, instauravit* ædificia Jes. 44, 26 etc. — 2) intrans. *insurrexit*. Mich. 2, 8 : *populus meus in adversarium consurrexit*; ità et optimè Vulgat.

Hiph. הֵקִים, הֵקִמְתָּ; part. מֵקִים, cum י, מְקִימִי; inf. abs. הָקֵם et הָקִים, constr. הָקִים; imp. הָקֵם; fut. יָקִים; apoc. יָקֵם; conv. וַיָּקֶם; 1) *surgere fecit*, undè a) *erexit* lapsum, afflictum Deut. 22, 4. Job 4, 4. — b) *statuit* tentorium, etc. Ex. 26, 30 etc., hinc *restituit, instauravit* Jes. 49, 6, 8. De formulâ הֲקִים בְּרִית vid. quæ adnotavi in בְּרִית pag. 112, et in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.*, Genèse, *pag.* 36. — c) *prodire fecit, suscitavit* Jud. 2, 18. Jer. 29, 15 etc. *Suscitavit nomen, semen* alicui i. e. alicui mortuo prolem leviratu paravit quæ nomen ejus gereret. — 2) *stare fecit*

Ps. 40, 3, hinc a) *constituit* aliquem regem Deut. 28, 36. — b) *subsistere fecit*, *compescuit* Ps. 107, 29. — c) *ratum fecit* Num. 30, 14, *præstitit* jusjurandum, promissum Gen. 26, 3: 1 Sam. 1, 23. — Hoph. הוּקַם et הָקַם; 1) *erectus est* Ex. 40, 17. — 2) *constitutus est* 2 Sam. 23, 1. — 3) *ratum factum est* Jer. 35, 14.

Hithpahl. הִתְקוֹמֵם, undè part. מִתְקוֹמֵם; pl. מִתְקוֹמְמִים sed f. alia formâ מִתְקוֹמְמָה; *insurrexit* Ps. 17, 7; seq. לְ *contra* aliquem Ps. 59, 2 etc. — Deriv. יְקוּם, מָקוֹם, קִים, קִימָה, תְּקוּמָה, אַלְקוֹם, de quibus vid. suo loco.

קוֹמָה et קֹמָה; f. constr. קוֹמַת; 1) *proceritas*, *altitudo* Gen. 6, 15. Ex. 27, 18 etc. — 2) *statura* hominis 1 Sam. 16, 7. Eze. 13, 18 etc.

קוֹמְמִיוּת *erectè* Lev. 26, 13.

קוֹן vel קִין undè Piel. קוֹנֵן; part. pl. f. מְקוֹנְנוֹת; fut. יְקוֹנֵן; pl. fem. תְּקוֹנֵנָה (pro תְּקוֹנֵנְנָה); *lamentatus est*, *deploravit* 2 Sam. 1, 17, seq. עַל et אֶל 2 Sam. 3, 33. Eze. 27, 32.

קוּס vid. קָסַם.

קוּעַ m. forsan ut Vulgat. *princeps* Eze. 23, 23; cæteris veter. interpr. est n. pr.

קוֹף m. undè pl. קוֹפִים *simiæ* 1 Reg. 10, 22 etc. — Rad. קוּף.

קוּץ undè præt. et part. act. קָץ; fut. יָקֹץ et יָקִץ, conv. וַיִּקַץ; 1) forsan ut vicin. נָקַץ; — 2) ut cognat. יָקַץ. — 3) ut vicin. קוּט *fastidire*, *tædio habere*, seq. בְּ pers. Lev. 20, 23. Num. 21, 5; hinc seq. מִפְּנֵי *timere* Ex. 1, 12 etc. — 4) denom. à קַיִץ *æstivare* Jes. 18, 16. — Hiph. הֵקִיץ; inf. הָקִיץ; imp. cum ה parag הָקִיצָה; fut. יָקִיץ; 1) *expergefactus est* Dan. 12, 2. Ps. 3, 6 etc. — 2) *tædio*, vel *timore affecit* urbem longâ obsidione Jes. 7, 6; al. cum Vulgat. *suscitavit*. Deriv. קַיִץ et seq.

קוֹץ m. pl. קוֹצִים; 1) *spina* et collect. *spinæ* Gen. 3, 18. Jes. 32, 13 etc. — 2) n. pr. viror. Esr. 2, 61: 1 Par. 4, 8 etc.

קְוָצוֹת pl. f. *cincinni*, pr. *præcisiones* capillorum Cant. 5, 2, 12.

קוּר, præt. קָר undè קַרְתִּי; ut vicin. כוּר, נָקַר, כָּרָה *fodere* spec. puteum 2 Reg. 19, 24. Jes. 37, 25. — Pilp. קַרְקַר; part. מְקַרְקֵר; *suffodit*, *evertit* parietem Jes. 22, 5, metaph. *delevit* Num. 24, 17. — Hiph. הֶקֵר, undè f. הֶקֵרָה; inf. הָקִיר; *manare*, *scaturire fecit* aquam puteus Jer. 6, 7. — Deriv. קוּרִים, מָקוֹר.

קוֹרֵא vid. קָרֵא.

קוּרִים pl. m. *telæ*, *reticulæ* aranearum Jes. 59, 5, 6. — Etymon latet.

קוֹרָה f. suff. קֹרָתִי; pl. קֹרוֹת; *tignum*, *trabs* pr. *transversa* 2 Reg. 6, 2. Cant. 1, 17; per synecd. *domus* Gen. 19, 8. — Rad. קָרָה.

קוּשׁ et קוֹשׁ 1) forsan ut arab. קאשׁ pro קוּשׁ *incurvum esse* more arcûs, dorsi etc. — 2) ut cognat. יָקַשׁ *tendiculam ponere*, *aucupari*; fut. pl. cum נ parag. יְקוֹשׁוּן vel יְקוּשׁוּן Jes. 29, 21. — Deriv. קֶשֶׁת.

קוֹשְׁיָה et קִישִׁי n. pr. viri 1 Par. 6, 29. 15, 17.

קָט *fastidium* Eze. 16, 47. — Rad. קוט.

קִטְּב m. *excidium, exitium.* Jes. 28, 2 : שַׁעַר קִטֶּב *turbo exitialis.* Etiam Deut. 32, 24. Ps. 91, 6 de vento perniciosissimo, qualis est arab. *Samoum*, intelligi potest. Rad. קטב ut vicin. חָטַב, קָצַב, חָצַב.

קִטְּב m. *exitium;* suff. קָטְבָךְ (qotobchâ) Hos. 13, 14. — Rad. vid. in קֶטֶב.

קְטוֹרָה f. *suffimentum* Deut. 33, 10. — Rad. קָטַר.

קְטוּרָה n. pr. mul. Gen. 25, 1 etc.

קָטַל undè fut. יִקְטֹל; *occidit, interfecit*, vox poët. Ps. 139, 19. Job 13, 15. 24, 14. — Indè

קֶטֶל m. *occisio, cædes* Obad. 9.

קָטַן; fut. יִקְטַן; *parvus, exiguus fuit* 2 Sam. 7, 19, metaph. *vilis fuit* Gen. 32, 11. — Hiph. inf. הַקְטִין *parvum facere* Amos 8, 5. — Deriv. seq.

קָטָן m. pl. קְטַנִּים; f. קְטַנָּה; pl. קְטַנּוֹת, et

קְטֹן m. constr. קְטַן; 1) *parvus, exiguus* Gen. 1, 16 etc., it. *parvitas* Jes. 22, 24. Spec. a) *minor natu* Gen. 9, 24 : 1 Reg. 3, 7 etc. — b) *parvâ pollens auctoritate* Jes. 39, 6, de re minùs gravi Ex. 18, 22, 26. — 2) קָטָן n. pr. viri Esr. 8, 12.

קֶטֶן m. *parvitas;* hinc spec. *digitus minimus;* suff. קְטֻנִּי (qŏtonî) vel קְטָנִּי (qŏtonnî) a formâ קָטָן, 1 Reg. 12, 10 : 2 Par. 10, 10.

קָטַף; part. act. pl. קוֹטְפִים; fut. יִקְטֹף; (conf. vicin. חָטַב, קָצַב etc.) *decerpsit, avellit* Deut. 23, 26. Job. 30, 4. — Niph. fut. יִקָּטֵף *decerpetur* Job 8, 12.

קָטַר 1) * forsan ut vicin. עָטַר; undè part. pass. pl. f. חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת *atria circumcincta, circumclusa* Ez. 46, 20 *; al. *ligata*, collat. chald. קְטַר et hebr. קָשַׁר *ligavit* i. e. camerata, tecta; al. *atria sine tecto*, collat. syr. בֵּיטָא קְטִירָא *domus sine tecto.* Sic Talmudistæ, qui interpretantur : *exhalantia fumum, quòd ipsis deest tectum.* — 2) ut arab. קתר *redoluit, fragravit;* undè

Pih. קִטֵּר; part. מְקַטֵּר; inf. קַטֵּר; fut. יְקַטֵּר; *adolevit suffivit* Jer. 1, 16 etc. Part f. מְקַטְּרוֹת *aræ* spargentes odorem suffimenti 2 Par. 30, 14. — Puh. part. f. מְקֻטֶּרֶת *suffimentum* Cant. 3, 6.

Hiph. הִקְטִיר; part. מַקְטִיר. inf. הַקְטִיר; imp. הַקְטֵר; fut. יַקְטִיר, conv. וַיַּקְטֵר; *adolevit, suffivit* Ex. 29, 18 etc. — Hoph. part. מֻקְטָר *suffimentum* Mal. 1, 11; fut. יֻקְטַר *adolebitur* Lev. 6, 15. — Deriv. קְטוֹרָה, מִקְטֶרֶת, מְקֻטָּר, קִיטֹר, קְטֹרֶת.

קְטָרוֹן n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jud. 1, 30, quod Jos. 19, 15 קַטַּת vocatur.

קְטֹרֶת f. suff. קְטֹרְתִּי; 1) *suffimentum* Ex. 30, 1 etc. — 2) *adeps*, quæ adoleri solet Ps. 66, 15. — Rad. קָטַר.

קַטַּת vid. קְטָרוֹן.

קִיא m. *vomitus* Jes. 28, 8. Jer. 48, 26 etc. — Rad. קוּא.

קָיָה ut קוּא *vomuit;* imp. pl. קִיוּ Jer. 25, 27.

קִיטוֹר m. 1) *fumus* Gen 19, 28. Ps.

119, 83. — 2) *vapor, nebula* Ps. 148, 8. — Rad. קָטַר.

קִים n. pr. *insurrectio*, hinc meton. et collect. *adversarii*; al. *substantia*; קִימָנוּ Job 22, 10. — Rad. קוּם.

קִימָה f. *surrectio*; suff. קִימָתָם. Thren. 3, 63. — Rad. קוּם.

קִימוֹשׁ vid. קְמוֹשׁ.

קַיִן m. suff. קֵינוֹ; 1) *lancea* 2 Sam. 21, 16. — 2) n. pr. a) viri Gen. 4, 1. — b) gentis Num. 24, 22 etc., vid. קֵינִי. — c) oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 57. — Rad. קין ut vicin. קָנָה.

קִינָה f. pl. m. קִינִים, f. קִינוֹת; 1) *lamentatio* Jos. 15, 22. Jer. 7, 29 etc. — 2) n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 37. — Rad. קוּן.

קֵינִי, קֵנִי et קִינִי n. gent. populi cananitici Gen. 15, 19 etc.

קֵינָן n. pr. viri Gen. 5, 9 etc.

קַיִץ m. suff. קֵיצֵךְ; pr. *resectio*, hinc 1) *messis pomorum* Jes. 16, 9. 28, 4, it. *fructus aridi* ut forsan *ficus* 2 Sam. 16, 1. Jes. 4, 10. Amos 8, 1. — 2) pr. *tempus resectionis fructuum*, hinc *æstas* Gen. 8, 22. Ps. 74, 17. — Rad. קוּץ n. 1.

קִיצוֹן m. undè f. קִיצוֹנָה *ultima* Ex. 26, 4 etc. — Rad. קָצַץ.

קִיקָיוֹן m. vulgò *ricinus* frutex Jon. 4, 6 seq. LXX *cucurbita*. — Alii compos. putant ex קִיא *vomitus* et inusit. קִיוֹן *vomitus vehemens* à rad. קָיָה; alii vocem ægypt. esse volunt.

קִיקָלוֹן m. *vomitus ignominiæ* i. e. *gnominiosus* Hab. 2, 16; sic rectè Vulgat. — Conflatum ex קִיא et קָלוֹן.

קִיר et Jes. 22, 5 קִר c. pl. קִירוֹת; 1) *paries* Lev. 14, 37 etc., it. *murus urbis* Num. 35, 4. Jos. 2, 15, nec non *latera* aræ Lev. 1, 15. 5, 9 et *præcordia* Jer. 4, 19. — 2) forsan *locus muro munitus*, *arx*, undè קִיר מוֹאָב *arx Moab* n. pr. urbis munitæ in finibus moabitarum Jes. 15, 1, alibi קִיר חֶרֶשׁ, קִיר חֲרֶשֶׁת dicta. — 3) n. pr. populi et regionis Assyriis subjectæ 2 Reg. 16, 9. Amos 1, 5. 9, 7. — Etymon latet.

קִירָם et קִרָם n. pr. viri Esr. 2, 44. Neh. 7, 47.

קִישׁ n. pr. viror. Esth. 2, 5 etc.

קִישׁוֹן n. p. fluvii qui in monte Tabor ortus in sinum Acco seu Ptolemaïdis delabitur Jud. 4. 7 etc.

קִישִׁי vid. קוּשַׁיָהוּ.

קַל m. pl. קַלִּים; f. קַלָּה; 1) *levis*, *celer* Jes. 19, 1 etc., plenè קַל בְּרַגְלָיו 2 Sam. 2, 18; spec. *equus velox* Jes. 30, 16. — 2) *velociter*, *celeriter* Jes. 5, 26. Joël 4, 4. — Rad. קָלַל.

קֹל vid. קוֹל.

קָלָה ut vicin. קָהָל undè Niph. fut. conv. וַיִּקָּלֲחוּ *et congregati sunt* 2 Sam. 20, 14 in Chethib, ubi Keri וַיִּקָּהֲלוּ refert.

קָלָה; part. pass. קָלוּי; 1) *torruit frigendo*, *frixit* (conv. vicin. צָלָה) fruges, grana Lev. 2, 14 etc., homines supplicii gratiâ Jer. 29, 22. — 2) ut vicin. קָלַל *vilis fuit*. — Niph. נִקְלָה; 1) *adustus fuit*, undè part. נִקְלֶה *adustus*, sed meton. *adustio*, *inflammatio* Ps. 38, 8. — 2) *vilis factus est* Jes. 16, 14, *contemptim habitus est* Deut. 25, 3; part. *vilis*, *ignobilis* 1 Sam. 18, 23. Jes. 3, 5. Prov. 12, 9.

— Hiph. part. מַקְלֶה *vilipendens*; constr. מַקְלֵה Deut. 27, 16. — Deriv. קָלִי, קָלִיא et

קָלוֹן m. constr. קְלוֹן; 1) *contemptus, ignominia* Jes. 22, 18. Prov. 3, 35 etc. — 2) *turpitudo, turpiter factum* Prov. 18, 3. — 3) *pudenda muliebria* Jer. 13, 26. Nah. 3, 5.

קַלַּחַת f. *olla, lebes* 1 Sam. 2, 14 etc. — Rad. קלה ut קָלָה.

קָלַט 1) forsan ut vicin. arab. קָלַץ *contraxit se*; part. pass. קָלוּט *homo contractioris staturæ, pumilio* vel *curtus* aliquo membro Lev. 22, 23. — 2) ut in chald. *recepit* spec. fugitivum apud se. — Deriv. מִקְלָט.

קָלִי et קָלִיא m. *frixum, tostum* et collect. *frixa, tosta tritici, hordei grana* quibus vescuntur Orientales Lev. 23, 13; 1 Sam. 17, 17 etc. — Rad. קָלָה.

קַלַּי n. pr. viri Neh. 12, 20.

קַלְיָה et קַלְיָטָה n. pr. viri Esr. 10, 23. Neh. 8, 7 etc.

קָלַל, קָלוֹתָ; pl. קָלוּ; fut. pl. יִקְלוּ; 1) *levis fuit, factus est, imminutus est* Gen. 8, 11. — 2) *celer, velox fuit* 2 Sam. 1, 23 etc. — 3) *vilis contemptus fuit* Nah. 1, 12. Job. 40, 4. — Niph. נָקַל et נִקְלֹתִי, נָקְלוּ; part. נָקַל, f. נְקַלָּה; fut. יִקַּל; pl. יִקְלוּ; 1) *levis fuit*. עַל־נְקַלָּה *leviter* Jer. 6, 14 etc. seq. ל pers. *facilis fuit alicui* 2 Reg. 20, 10. Prov. 14, 6. — 2) *celer fuit* Jes. 30, 16. — 3) *levis, exiguus fuit* seq. בְּעֵינֵי 1 Sam. 18, 23. נָקַל מִן *parùm est, quòd, ut* Jes. 49, 6. Ezc. 8, 17. — 4 *vilis, contemptus fuit* Gen. 16, 4: 2 Sam. 6, 22.

Pih. קִלֵּל; part. מְקַלֵּל; suff. מְקַלֶּלְךָ, in pausâ excidente Dag. מְקַלְּלֶךָ, sed מְקַלְלוֹנִי conflatum videtur ex duabus lectionibus מְקַלֵּלַנִי et קִלְלוֹנִי; pl. מְקַלְלִים; inf. קַלֵּל, suff. קַלְלוֹ, cum נ epenth. קַלְלָהּ; imp. קַלֵּל; fut. יְקַלֵּל; 1) *maledixit, exsecratus est* 2 Sam. 16, 7, seq. acc. Gen. 8, 21 etc., sed seq. בְּ Jes. 8, 21, קִלֵּל לוֹ reflex. *maledixit sibi* 1 Sam. 3, 13. — Puh. part. מְקֻלָּל; fut. יְקֻלַּל; *maledictus est* Jes. 65, 20, Ps. 37, 22: *maledicti ejus* i. e. *ab eo*.

Hiph. הֵקַל, הֲקִלֹתָ, pl. הֲקַלּוּ; inf. et imp. הָקֵל; fut. יָקֵל; 1) *levem fecit, levavit*, seq. מֵעַל pers. et acc. rei *aliquid ab aliquo* et *abstulit, retraxit* 1 Sam. 6, 5: 1 Reg. 12, 10; omisso acc. sed subaudito *onere, negotio* Ex. 18, 22. Jon. 1, 5. Seq. מִן rei *levavit, remisit* aliquid *de* 1 Reg. 12, 4. — 2) *vilipendit* 2 Sam. 19, 44. Eze. 22, 7, *ignominiâ affecit*.

Pihlp. קִלְקֵל 1) *motitavit* Eze. 21, 26. — 2) *lævigavit, tersit* Eccl. 10, 10. — Hithpahlp. הִתְקַלְקֵל *commotus, concussus est* Jer. 4, 24. — Deriv. קִלְקֵל, קַלְקַל et seq.

קָלָל m. *tersus, politus* Eze. 1, 7. Dan. 10, 6.

קְלָלָה f. constr. קִלְלַת; pl. קְלָלוֹת; *maledictio, exsecratio, imprecatio* Gen. 27, 12 etc.; meton. *maledictus* Deut. 21, 23. 28, 15, 45.

קָלַס undè Pih. inf. קַלֵּס *irridere, spernere* Eze. 16, 31, ubi dicitur de meretrice quæ mercedem spernit ut major detur, seu ut rectè Vulgat. *fastidio augens pretium*. — Hithpah.

fut. יִתְקַלַּס *irridebit* seq. בְּ Ezc. 22, 5. Hab. 1, 10 etc. — Deriv. seq.

קֶלֶס m. *irrisio* Jer. 20, 8 etc.

קַלָּסָה f. id. Eze. 22, 4.

קָלַע 1) *sculpsit, cælavit* 1 Reg. 6, 29, 32, 35. — 2) denom. à קֶלַע, *fundâ projecit*, undè part. act. קַלָּע *funditor* Jud. 20, 26, trop. Jer. 10, 18. — 3) * forsan ut vicin. קָרַע *disrupit, dissecuit, avellit*, undè קֶלַע n. 2. q. vid. * — Pih. fut. conv. וַיְקַלַּע, cum suff. et נ epenth. יְקַלְּעֵנָּה; *fundâ projecit* 1 Sam. 17, 49 etc. — Deriv. מִקְלַעַת.

קֶלַע m. suff. קַלְעוֹ; pl. קְלָעִים; constr. קַלְעֵי; 1) *funda* 1 Sam. 17, 40. — 2) * pr. forsan *disruptio, dissectio, avulsio*, hinc *vela, cortinæ* (conf. פָּרַךְ à rad. פָּרֹכֶת) Ex. 27, 9. Num. 3, 26 etc. — 3) * pl. קְלָעִים ut vicin. צְלָעִים * *valvæ januæ* 1 Reg. 6, 34, nisi reapse reponendum sit in textu צְלָעִים quod exstat in primo hemistichio et in uno cod. Kennic. — Indè

קַלָּע m. *funditor*; pl. קַלָּעִים 2 Reg. 3, 25.

קְלֻקָּל m. *vilissimus* cibus Num. 21, 5. — Rad. קָלַל.

קֻלְשׁוֹן m. *furca* tridens quâ fœnum, stramen colligitur 1 Sam. 13, 21. — Rad. קלש per metathes., ut volunt, pro לָקַשׁ *collegit*.

קָמָה f. constr. קָמַת; pl. קָמוֹת; *culmus* et collect. *culmi segetis, seges in culmis stans*. Ex 22, 5. Jud. 15, 5 etc. — Rad. קוּם.

קְמוּאֵל nom. pr. viror. Gen. 22, 21 etc.

קְמוֹן n. pr. oppidi in Galaad Jud. 10, 8.

קִמּוֹשׁ, קָמוֹשׁ m. et pl. קִמְשׁוֹנִים; *urtica*; sic post Vulgat. Celsius (in Hierobot.) Jes. 34, 13. Hos. 9, 6. Prov. 24, 31. — Etymon latet.

קֶמַח m. *farina* Gen. 18, 6 etc. — Rad. קמה in talmud. *moluit*.

קָמַט plerisque *corrugavit* ex usu syr.; sed forsan *constrinxit* manibus, *firmiter comprehendit* ut in chald. conf. etiam vicin. קָפַץ, קָמַץ, קָבַץ; Job 16, 8. — Puh. קָמַט *comprehensus est* Job 22, 16.

קָמַל et קָמַל *emarcuit* planta Jes. 19, 6. 33, 9.

קָמַץ ut vicin. קָפַץ, קָבַץ *comprehendit, cepit pugillo* Lev. 2, 2 etc. — Indè

קֹמֶץ m. suff. קָמְצוֹ; pl. קְמָצִים; 1) *pugillus* Lev. 2, 2 etc. — 2) *manipulus* Gen. 41, 47.

קִמְשׁוֹנִים vid. קִמּוֹשׁ.

קֵן m. constr. seq. Makkaph קֶן־; suff. קִנּוֹ; pl. קִנִּים; 1) *nidus* Jes. 10, 14, meton. *pulli in nido* Deut. 32, 11. Jes. 16, 2. — 2) *habitatio, domicilium* quodcumque Num. 24, 21. Jer. 49, 16 etc. Plur. קִנִּים *mansiunculæ, cellulæ* arcæ Gen. 6, 14. — Rad. קָנַן, sed indè denom. קִנֵּן.

קָנָא undè Pih. קִנֵּא, pl. cum suff. absque Dag. קִנְּאוּנִי; part. מְקַנֵּא; inf abs. קַנֹּא et cum suff. קַנְּאוֹ et קַנְּאָתוֹ; fut. יְקַנֵּא; 1) *zelotypus fuit* seq. acc. et בְּ Gen. 30, 1. Num. 5, 14, it. *zelotypiam et iram* alicujus *concitavit* seq. בְּ aliquâ re Deut. 32, 21: 1 Reg.

14, 22. — 2) *invidit* seq. acc. בְּ, לְ et acc. pers. *alicui* Gen. 26, 14. Ps. 106, 16. Prov. 23, 17 etc. — 3) *ardenti studio flagravit* seq. לְ *in favorem* alicujus Num. 25, 11 etc., seq. בְּ *contra* aliquem Prov. 3, 31.

Hiph. הִקְנִיא undè part. מַקְנֶה tanquam à קָנֶה; fut. יַקְנִיא; *zelotypiam concitavit* Deut. 32, 16 etc. — Deriv. קַנְוֹא et seq.

קַנָּא m. *zelotes* Ex. 20, 5 etc.

קִנְאָה f. constr. קִנְאַת; pl. קִנְאוֹת; 1) *zelotypia* Num. 5, 15. Prov. 6, 34 etc. — 2) *invidia* Job 5, 2, meton. *objectum invidiæ* Eccl. 4, 4. — 3) *studium ardens* erga aliquem 2 Reg. 10, 16. Jes. 9, 6. קִנְאַת־עַם *studium* Dei erga populum Jes. 26, 11; generatim *amor ardens* Cant. 8, 6, et in malam partem *ira, indignatio* Deut. 29, 19. Ps. 79, 5.

קָנָה; part. act. קֹנֶה; constr. קוֹנֵה; inf. absol. קָנוֹ et קָנֹה; constr. קְנוֹת et קָנוֹת; imp. קְנֵה; fut. יִקְנֶה; conv. וַיִּקְנֶן; 1) * *laboravit, elaboravit, formavit* (conf. vicin. כּוּן), *creavit* Gen. 4, 1. 14, 19. Deut. 32, 6 etc. — 2) *laborando comparavit* sibi, *acquisivit* Prov. 4, 7. Ruth 4, 9 etc*. Spec. *emit* Gen. 25, 10 etc., it. *redemit* populum ex servitute Jes. 11, 11. Neh. 5, 18. — Niph. נִקְנָה; fut. יִקָּנֶה; *comparatus, acquisitus est* Jer. 32, 15, 43. — Hiph. הִקְנָה; *comparavit, emit* Zach. 13, 5; sed part. מַקְנֶה vid. in קָנָא. — Deriv. קִנְיָן, מִקְנֶה, מִקְנֶה et

קָנֶה m. constr. קְנֵה; suff. קָנֶהָ; pl. קָנִים; constr. קְנֵי; pl. f. קָנוֹת; 1) *canna, calamus, arundo*, spec. palustris Jes. 42, 3 etc., aromaticus et adoratus Jes. 43, 24, plenè קְנֵה־בֹשֶׂם Ex. 30, 23 et קְנֵה חַטּוֹב Jer. 6, 20. — 2) *culmus* frugum Gen. 41, 5, 22. — 3) *pertica mensoria* Eze. 40, 3 etc. — 4) *jugum stateræ*, undè bilances dependent Jes. 46, 6. — 5) *os lacerti* Job 31, 22, hinc *scapus* candelabri Ex. 25, 31. Plur. m. et f. *canales, brachia* candelabri lucernas gestantia Ex. 25, 31 36, etc. — Etymon latet.

קָנָה n. pr. 1) rivi Jos. 16, 8 etc. — 2) oppidi in tribu Aser Jos. 18, 28.

קַנּוֹא m. *zelotes* Jos. 24, 19. Nah. 1, 2. — Rad. קָנָא.

קֵנָז n. pr. viror. Gen. 36, 11 etc.

קְנִזִּי n. pr. 1) populi Cananæi Gen. 15, 19. — 2) patron. Num. 32, 33 etc.

קִנְיָן m. constr. קִנְיַן; 1) *efformatum, creatura* Ps. 104, 24. — 2) *acquisitio, emptio* Lev. 22, 11. Prov. 4, 7. — 3) *possessio, opes* Gen. 34, 23. Ps. 105, 21. — Rad. קָנָה.

קִנָּמוֹן masc. constr. cum Makkaph קִנְּמַן־; *cinnamomum* Ex. 30, 23 etc. — Etymon latet.

קָנַן forsan ut vicin. קָנָה *elaboravit, formavit* undè קֵן *nidus*. — Pih. קִנֵּן; fut. יְקַנֵּן; denom. à קֵן, *nidificavit* Jes. 34, 15. Ps. 104, 17. — Puh. part. f. cum ' parag. מְקֻנַּנְתִּי *instructa nido, nidulans* Jer. 22, 23 in Chethib, ubi Keri habet מְקֻנֶּנֶת pro מְקֻנַּנְתִּ, ut יוֹלֶדֶת pro יוֹלַדְתִּ.

קַנְצִי vid. קֵץ.

קָנָת n. pr. oppidi Num. 32, 42 etc.

קָסַם; part. act. קֹסֵם; inf. constr. קָסוֹם; imper. f. קָסְמִי (pro קָסֳמִי) 1

Sam. 28, 8 in Keri ubi Chethib habet retracto accentu קְסֹמִי; fut. יִקְסֹם; ut vicin. syr. קְצַם *divinavit, hariolatus est* Deut. 18, 10. Jos. 13, 2etc. — Deriv. מִקְסָם et

קֶסֶם m. pl. קְסָמִים; *divinatio* 1 Sam. 15, 23 etc.; meton. *divinationis præmium* Num. 22, 7. — 2) *oraculum divinum* Prov. 16, 10.

קָסַם ut vicin. קָצַץ. — Poh. fut. יְקוּסַּם *abscindet* Eze. 17, 9.

קֻסְּתָ fem. ut vicin. קֻשָּׂה *vasculum, phiala*; hinc *vasculum scribæ* i. e. attramentarium Eze. 9, 2, 3, 11.

קְעִילָה n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 44 etc.

קַעֲקַע m. *stigma*, nota cuti inusta Lev. 29, 18. — Rad. קעע ut cognat. כוה.

קְעָרָה f. constr. קַעֲרַת; pl. קְעָרוֹת; constr. קַעֲרוֹת; *scutella, patera, lanx* Num. 7, 13 seq. — Rad. arab. קָעַר *profundus fuit*; et קַעֲרַאן *scutella profunda*.

קָפָא; part. act. pl. קֹפְאִים; fut. pl. cum נ parag. in pausâ יִקְפָּאוּן; *concrevit, condensatus, coagulatus fuit* Ex. 15, 8 et Zach, 14, 6 in Chethib; trop. de iis qui in divitiis suis tantâ conquiescunt tranquillitate, ut nullis rerum eventis agitentur, haud secùs atque vinum quod non transfunditur sed suis fæcibus incumbit. Conf. Jer. 48, 11. — Hiph. fut. יַקְפִּיא *coagulabit* Job 10, 10. — Indè

קִפָּעוֹן m. *concretio, gelu* Zach. 14, 6 in Keri, ubi Chethib habet יִקְפָּאוֹן q. v. in rad.

קָפַד forsan ut in arab. *contraxit, convolvit*. — Pih. קִפֵּד ut in chald. *abscidit, præcidit*. Jes. 38, 12 : *præcidi ut textor vitam meam*. Vulgat. *præcisa est velut à texente vita mea*; multò commodiùs. — Deriv. seq.

קִפָּד m. *excidium*; cum ה parag. קִפֹּדָה Eze. 27, 5.

קִפֹּד m. *erinaceus*, qui metu se contrahit et convolvit Jes. 14, 23 etc.

קִפּוֹז m. ut in arab. קִפָּאזָה (qiffazaht) *serpens jaculus* Jes. 34, 15. — Rad. קפז ut in arab. et vicin. chald. קִפֵּץ *subsiliit, insiliit*.

קָפַץ; fut. יִקְפֹּץ; ut vicin. קָמַץ *contraxit, occlusit* os Ps. 109, 42. Job 5, 16, manum i. e. *illiberalis fuit* Deut. 15, 7; metaph. misericordiam Ps. 77, 10. — Niph. fut. plur. cum נ parag. יִקָּפְצוּן *occludentur* scilic. in sepulchro Job 24, 24. — Pih. part. מְקַפֵּץ *saliens* Cant. 2, 8.

קֵץ m. suff. קִצּוֹ et קִצָּה; pl. constr. resoluto Dag. in נ more chald. קִנְּצֵי; *finis, extremitas* Gen. 8, 6. Jes. 37, 24. Spec. a) *excidium, interitus* populi Gen. 6, 13. Eze. 7, 12 etc. — b) *eventus* vaticinii Hab. 2, 3. — Rad. קָצַץ.

קָצַב; part. pass. plur. f. קְצוּבוֹת; fut. יִקְצֹב; ut vicin. קָצָה, קָצַץ, קָצַר, *præcidit* lignum 2 Reg. 6, 6, hinc *totondit* oves Cant. 4, 2. — Indè

קֶצֶב m. pr. *præcisio*, hinc 1) *formatio, forma* (*taille*) 1 Reg. 6, 25. 7, 37. — 2) pl. constr. קְצֶבֵי חָרִים forsan *fines* i. e. radices *montium* Jon. 2, 7. Vulgat. *extrema montium*.

קָצָה 1) ut vicin. קָצַץ *præcidit, ab-*

scidit, hinc *perdidit* inf. constr. קְצוֹת Hab. 2, 10. — 2) *dijudicavit*. — 3) *finivit*. — Pih. part. מְקַצֶּה; inf. קַצּוֹת *abscindere* 2 Reg. 10, 32; part. מְקַצֶּה רַגְלַיִם *detruncans sibi pedes* i. e. nihil proficiens Prov. 26, 6. — Hiph. הִקְצָה ut vicin. קָצַע; inf. הַקְצוֹת pro הַקְצוֹת Lev. 14, 42, 43. — Deriv. קָצִין et seq.

קָצָה fem. constr. קְצַת; pl. constr. קְצוֹת; 1) *finis, extremitas* Ex. 26, 4. Jes. 40, 28 etc. — 2) *universitas, summa* 1 Reg. 12, 31. 13, 33.

קָצֶה m. constr. קְצֵה; suff. קְצֵהוּ; pl. cum suff. קְצֵיהֶם; 1) ut קֵץ *finis, extremum* Ex. 13, 20. Jes. 7, 18 etc. — 2) *universitas, summa* Gen. 47, 2. Jes. 56, 11 etc.

קֵצֶה m. *finis* Jes. 9, 7 etc.

קָצֵו vel קְצוֹ m. undè pl. constr. קְצָוֵי *fines, extremitates* Ps. 48, 11. 65, 6.

קְצָוָה vel קַצָּוָה; f. undè pl. קְצָוֹת et קְצָוֹת; suff. קַצְוָתָיו Ex. 37, 8. 39, 4 in Chethib, sed Keri habet קְצוֹתָיו; *fines, extremitates* Ex. 38, 5. Ps. 65, 9.

קֶצַח m. *nigella, melanthium* Jes. 28, 25, 27. — Rad. קצח forsan ut vicin. כָּסַח.

קָצִין m. constr. קְצִין; pl. constr. קְצִינֵי; 1) *judex, magistratus* Jes. 1, 10. Mich. 3, 9 etc. — 2) *dux* belli, *imperator* Jos. 10, 24. Dan. 11, 18 etc. — 3) *princeps* Prov. 6, 7. 25, 15. — Rad. קָצָה.

קְצִיץ n. pr. vid. in עֵמֶק.

קְצִיעָה f. 1) *cassia*; pl. קְצִיעוֹת Ps. 45, 9. — 2) n. pr. mul. Job 42, 14. — Rad. קָצַע.

קְצִיר m. constr. קְצִיר; plur. cum suff. קְצִירֵיהֶם; 1) *messis* Gen. 8, 22 etc. Meton. a) *fruges demessæ* Lev. 19, 9. 23, 22. — b) *messores* Jes. 17, 5. — 2) *ramus, frons* Ps. 80, 12. Job 14, 9 etc. — Rad. קָצַר.

קָצַע 1) ut vicin. arab. قَطَع *secuit, præcidit*. — 2) *abrasit, decorticavit*. — Hiph. fut. יַקְצִיעַ *abradet* Lev. 14, 41. — Hoph. part. pl. f. מְהֻקְצָעוֹת (pro מְקֻצָּעוֹת) *loca præcisa, anguli* Eze. 46, 22. — Deriv. קְצִיעָה, מִקְצוֹעַ, מַקְצֻעָה.

קָצַף; part. act. קֹצֵף; inf. constr. קְצֹף; fut. יִקְצֹף; 1) ut vicin. קָצַב. — 2) *ferbuit irâ, succensuit* Jes. 57, 16 etc., seq. עַל, אֶל Gen. 40, 2. Jos. 22, 18 etc. — Hiph. הִקְצִיף; part. pl. מַקְצִיפִים; inf. הַקְצִיף; fut. יַקְצִיף; *irritavit* Deut. 9, 7, 8, 22. — Hithpah. הִתְקַצֵּף *succensuit* Jes. 8, 21. — Deriv. seq.

קֶצֶף m. suff. קִצְפִּי, קִצְפְּךָ; 1) *fractum* quid, *sarmenta* Hos. 10, 7. LXX et Theodot. φρύγανον, Vulgat. *spuma*. — 2) *ira fervens* Jes. 9, 20. Eccl. 5, 16 etc. — 3) *altercatio, lis* Esth. 1, 18.

קְצָפָה f. *fractura* Joël 1, 7.

קָצַץ, קָצְתָה, קָצַץ; part. pass. pl. constr. קְצוּצֵי; ut vicin. קָצַב, קָצַע etc. *præcidit, amputavit* Deut. 25, 12. Jer. 9, 25 etc. — Pih. קִצֵּץ et קִצַּץ; fut. יְקַצֵּץ; 1) id. Jud. 1, 6. Ps. 129, 4 etc. — 2) *dissecuit* Ex. 39, 3. — 3) *abscidit, desecuit* 2 Reg. 18, 16 etc. — Puh. part. pl. מְקֻצָּצִים *amputati* Jud. 1, 7. — Deriv. קִיצוֹן, קֵץ.

קָצַר et קָצַר, part. act. קוֹצֵר; pass. pl. f. קְצִרוֹת; inf. absol. קָצוֹר;

constr. קְצַר; suff. קְצָרֵם; imp. קְצַר; fut. יִקְצֹר, יִקְצוֹר et יִקְצַר; 1) *abscidit* spec. fruges, hinc *messuit, demessuit* Lev. 19, 9 etc. Part. act. קוֹצֵר *messor* Ruth 2, 3 seq. Metaph. Job 4, 8. Prov. 22, 8. — 2) intrans. *curtus, brevis fuit* Jes. 28, 20. Spec. de manu, i. e. nihil potuit, valuit Num. 11, 23. Jer. 50, 2, de animo, i. e. impatiens fuit Num. 21, 4 etc.

Pih. קִצַּר *decurtavit* Ps. 102, 24. — Hiph. הִקְצִיר; 1) *messuit* Job 24, 6 in Chethib — 2) *decurtavit* Ps. 102, 24. — Deriv. קָצִיר et seq.

קָצֵר m. constr. קְצַר; pl. קְצֵרִים; *brevis* Eze. 42, 5, adjecto יָד, *impotens;* רוּחַ, אַפַּיִם *impatiens, proclivis ad iram,* יָמִים *parùm vivens.*

קְצַר m. undè קְצַר רוּחַ *impatientia* Ex. 6, 9.

קָצָת f. (form. מְנַת) sed ubiquè cum præp. מִן, undè מִקָּצָת pro מִקָּצָת; 1) *in fine* Dan. 1, 15 etc. לְמִקָּצָת id. vers. 18. — 2) *pars* ad verbum *è parte* Dan. 1, 2, 18. Neh. 7, 70. — Rad. קָצָה.

קַר vel קָר m. pl. קָרִים; 1) *frigidus* Jer. 16, 14. Prov. 25, 25. — 2) *quietus* Prov. 17, 27 in Chethib, ubi Keri habet יָקַר q. v. — Rad. קָרַר.

קַר vid. קִיר.

קֹר m. *frigus* Gen. 8. 22. Rad. קרר.

קָרָא, f. irreg. קָרָאת; part. act. קוֹרֵא; pl. קֹרְאִים; suff. קֹרְאָיו; pl. f. קֹרְאֹת; pass. קָרוּא; pl. קְרוּאִים et קְרֻאִים; inf. constr. קְרֹא, קְרֹאת; suff. קָרְאִי; it. קָרְאָה (formæ יִרְאָה) undè קָרַאת sed ex syraïsmo קָרַאת; suff. קָרָאתִי, קָרָאתֶם; imp. קְרָא; f. plur. f. קְרָאן; apoc. קְרָא; fut. יִקְרָא suff. יִקְרָאוֹ pro יִקְרָאוּ; suff. adjecto נ, יִקְרָאֵנִי; 1) *clamavit* Gen. 39, 14. Esth. 6, 9 etc. Spec. a) seq. אֶל, עַל pers. *clamavit ad aliquem, inclamavit aliquem* Jud. 18, 23. Jes. 34, 14, seq. אַחֲרֵי *clamavit ad aliquem abeuntem* (gall. *crier après quelqu'un*) 1 Sam. 20, 37 etc. — b) *opem implioravit* imprimis Dei Ps. 4, 2 etc., seq. אֶל, לְ 2 Reg. 20, 11. Ps. 57, 3; addito עַל pers. cujus gratiâ auxilium imploratur Deut. 15, 9. — c) *proclamavit, indixit* Jes. 40, 3. Jon. 3, 5. — 2) *vocavit*, spec. *vocando arcessivit* aliquem seq. acc. אֶל, לְ Gen. 27, 1. Ex. 3, 4. Jes. 46, 11; hinc *convocavit* Gen. 41, 8. Joël 1, 14, *invitavit* 1 Sam. 9, 13 etc., *elegit* seq. acc. לְ, et בְּשֵׁם פ" Jes. 22, 20. 42, 6. 43, 1, conf. Ex. 31, 2; sed פ" קָרָא בְשֵׁם interdùm est *celebravit nomen alicujus* ut Jes. 44, 5. Ps. 49, 12. Formula קָרָא שֵׁם vel בְּשֵׁם יְהוָה valet *invocavit nomen Dei, Deum celebravit, opem ejus imploravit* Gen. 4, 26. Ps. 99, 6 etc.; sed Ex. 33, 10 (19) est *nominatim clamabo : Jehova, nomen Jehovæ pronuntiabo.* — 3) *appellavit, nominavit, nuncupavit,* plenè קָרָא שֵׁם לְ *nomen clamavit, imposuit alicui* Gen. 1, 5. Jes. 47, 1, seq. dupl. acc. Gen. 4, 25. Num. 32, 41 etc. — 4) *recitavit, altâ voce legit* seq. acc. Ex. 24, 7 etc., seq. בְּסֵפֶר *legit* quæ *in libro* scripta sunt Jes. 36, 14. Neh. 8, 8 etc. Dein generatim *legit* Deut. 17, 19. Jes. 29, 11 etc. — 5) ut vicin. קָרָה *occurrit,* hinc *accidit, evenit* seq. acc.

pers. *alicui* Gen. 42, 4. Lev. 10, 19 etc. Inf. cum præp. לְ, לִקְרַאת a) *in occursum, obviàm* Ex. 4, 27, hostili sensu Jud. 7, 24, prægnanter Jos. 11, 20 : *ut pertinax fieret cor eorum* לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה *ad occursum belli* pro *et bello obviàm irent.* — b) *è regione* (*vis-à-vis*) Gen. 15, 10 : 1 Sam. 4, 2.

Niph. præt. et part. נִקְרָא; inf. abs. נִקְרֹא; fut. יִקָּרֵא; 1) *vocatus, arcessitus, convocatus est* Jer. 44, 26. Esth. 3, 12. — 2) *nominatus, nuncupatus est* seq. לְ pers. vel rei cui nomen imponitur, pr. *clamatum est aliquid alicui* Gen. 22, 23. Jes. 1, 26, it. seq. nominat. Zach. 8, 3, et addito שֵׁם Gen. 17, 5. Dan. 10, 1 etc. נִקְרָא בְשֵׁם פ׳ *nominatus est de nomine alicujus, nomen ejus gessit* Jes. 43, 7. 48, 1, vel simpl. בְּ Gen. 21, 12, vel עַל שֵׁם 48, 6, vel מִן Jes. 48, 2 : מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ *nomine urbis sanctæ appellati sunt* i. e. incolæ urbis sanctæ. Cæterùm haud rarò *appellari* dicitur pro *esse*, ut Jes. 1, 26. 9, 5, 30, 7 etc. — 3) *prælectum, recitatum est* Esth. 6, 1. Neh. 13, 1. — 4) ut vicin. נִקְרָה *obviàm factus est*, seq. לִפְנֵי, עַל pers. *alicui* Ex. 5, 3 : 2 Sam. 18, 9, de rebus Deut. 22, 6, hinc *fortè, casu fuit* 2 Sam. 1, 6. 20, 1.

Puh. קֹרָא; part. cum suff. מְקֹרָאַי 1) *electus est* Jes. 48, 12. — 2) *appellatus est* Jes. 65, 1, sæpiùs seq. לְ Eze. 10, 13 etc. — Hiph. fut. conv. וַיַּקְרֵא *et accidere fecit, attulit* alicui mala, cum dupl. acc. Jer. 32, 23. — Deriv. קְרִיאָה, קְרִיא, מִקְרָא et קֹרֵא m 1) *perdix* 1 Sam. 26, 20. Jer. 17, 11. — 2) n. pr. viri 1 Par. 9, 19 etc.

קָרַב et קָרֵב; inf. קְרֹב et קִרְבָה; cum suff. קָרְבָתָם, קָרְבְּכֶם; imp. קָרַב; cum ה parag. קָרְבָה; fut. יִקְרַב; *accessit, appropinquavit, propinquus fuit* de hominibus et rebus Gen. 47, 29. Jos. 10, 24 etc.; hostili sensu Deut. 20, 2. Jos. 8, 5 etc. seq. אֶל pers. vel rei, rariùs לְ et בְּ. *Appropinquavit* Deus i. e. *opitulatus est;* ità de hominibus 1 Reg. 2, 7. *Contrà accessit ad Deum* homo i. e. Deum coluit Soph. 3, 2, it. ministerio sacro in templo functus est Lev. 16, 1. Eze. 44, 46. *Accesit ad mulierem* i. e. cum eâ concubuit Gen. 20, 4. Jer. 8, 3. — Niph. נִקְרַב *accessit* Ex. 22, 7. Jos. 7, 14.

Pih. קֵרַב; imp. קָרַב; fut. יְקָרֵב; 1) *appropinquare fecit* Jes. 41, 21, hinc *admisit, excepit* Ps. 65, 5. — 2) intrans. et intensivè *valdè appropinquavit* Eze. 36, 8. — Hiph. הִקְרִיב; part. מַקְרִיב; pl. מַקְרִיבִים; infin. הַקְרִיב; imp. הַקְרֵב; fut. יַקְרִיב; conv. וַיַּקְרֵב; 1) *appropinquare fecit, jussit*, hinc *adduxit* Ex. 28, 1. Eze. 22, 4, *admisit* Num. 8, 9. Jer. 30, 21, *admovit* Jes. 5, 8, *attulit, obtulit* Lev. 3, 1. Jud. 3, 18 etc., *detulit* Deut. 1, 17; sed seq. מִן *recedere fecit, removit* 2 Reg. 16, 14. — 2) intrans. *appropinquavit* Ex. 14, 10, it. seq. gerundio *propè abfuit, in eo fuit ut faceret* Gen. 12, 11. Jes. 26, 17. — Deriv. קָרוֹב et seq.

קָרֵב m. pl. f. קְרֵבִים; *appropinquans* Deut. 20, 3 : 1 Reg. 5, 7 etc.

קְרָב m. pl. f. קְרָבוֹת ; *prælium*, *certamen* 2 Sam. 17, 11. Ps. 68, 31 etc.

קֶרֶב masc. suff. קִרְבִּי , קִרְבֵּנָה pro קִרְבָּן ; pl. cum suff. קִרְבַי ; 1) *intimum*, *medium* rei, undè בְּקֶרֶב *in medio*, sed sæpiùs tantùm *inter*, *in* Gen. 45, 6. Jud. 1 , 32. Ps. 48 , 10 etc. — 2) spec. *interiora* corporis, *viscera* Gen. 41, 21. Ex. 2, 9, 13; it. *cor*, *animus* Ps. 5 , 10 etc.

קִרְבָה f. *appropinquatio;* constr. קִרְבַת Jes. 58, 2. Ps. 73, 28.

קָרְבָּן m. constr. קָרְבַן ; plur. cum suff. קָרְבְּנֵיהֶם et קָרְבָּנֵיהֶם ; *oblatio*, sacrificium, cruentum vel incruentum Lev. 2, 1. 7, 13 etc.

קָרְבָּן m. *oblatio ;* constr. קָרְבַן Neh. 10 , 35. 1 , 31.

קַרְדֹּם m. undè cum suff. קַרְדֻּמִי ; pl. קַרְדֻּמִים ; f. קַרְדֻּמוֹת et קַרְדֵּמוֹת ; *securis* Jud. 9, 48. Ps. 74, 5 etc.

קָרָה f. suff. קָרָתוֹ ; *frigus* Nah. 3, 17 etc. — Rad. קָרַר .

קָרָה ; part. act. pl. f. קָרוֹת ; fut. יִקְרֶה ; conv. וַיִּקֶר ; suff. יִקְרֵנִי et cum Dag. יִקְרֶךָּ ; ut vicin. קָרָא n. 5 ; *occurrit*, *obviàm ivit* sensu hostili, seq. acc. pers. alicui Deut. 25 , 18 ; hinc *evenit*, *accidit* Jes. 41, 22, seq. acc. et לְ Gen. 44, 29. Dan. 10, 14 etc. — Niph. נִקְרָה ; fut. יִקָּרֶה ; conv. וַיִּקָּר ; *occurrit*, *obviàm factus est* Num. 23, 15, seq. עַל, אֶל et לִקְרַאת Ex. 3, 18. Num. 23, 3, 4, 16; it. *fortè*, *casu fuit* 2 Sam. 1, 6. — Pih. קֵרָה ; part. מְקָרֶה ; inf. קָרוֹת ; *occurere fecit* spec. *trabem trabi*, *contignavit* Neh. 2, 8 : 2 Par. 34, 11 etc., hinc *struxit*, *ædificavit* Ps. 104, 3. — Hipb. הֻקְרָה ; imp. הַקְרֵה ; *fecit ut occurreret* seq. לִפְנֵי Gen. 27, 20. 24, 12 ; it. *obvium fecit* sibi aliquid i. e. quæsivit, selegit Num. 35, 11. — Deriv. קוֹרָה , קֶרִי , קְרִיָּה , מִקְרֶה , מִקְרֶה , קֶרֶת et

קֹרֶה m. *casus ;* constr. מִקְרֵה לַיְלָה *propter casum nocturnum* i. e. pollutionem nocturnam Deut. 23, 11.

קָרוֹב m. pl. קְרֹבִים ; f. קְרוֹבָה ; pl. קְרוֹבוֹת ; 1) *propinquus* a) de loco Gen. 19, 20, seq. אֶל Deut. 22, 2 etc. — b) de tempore Jes. 13, 6 etc., seq. מִפְּנֵי Job 17, 12 : *lux propinqua est* (*propè abest à*) *tenebris* i. e. mox in tenebras mutabitur. — c) de cognato et affini seq. אֶל, לְ Num. 27, 11. Ruth. 2, 20. — d) de familiari Ps. 38, 12. Job 19, 14 ; hinc *familiare nomen* seu quod quotidiè ore profertur Ps. 75, 2. — e) de eo qui alteri fert opem Ps. 34, 19. 119, 151. 148, 14. — 2) *brevis*, hinc *breve*, *brevitas* Job 20, 5 : jubilum impiorum מִקָּרוֹב *breve est*, pr. *è brevitate* (*de courte durée*); est etiam מִקָּרוֹב *intra breve spatium*, *brevi*, *mox* Eze. 7, 8.

קָרַח imper. f. קָרְחִי ; fut. cum ה parag. יִקְרָחָה ; *glabravit*, *decalvavit se*, *calvitium sibi fecit* (conf. vicin. גָּלַח) Lev. 21, 5. Mich. 1, 16. — Niph. fut. יִקָּרֵחַ *calvitium inducetur* seq. לְ pers. *alicujus gratiâ* Jer. 16, 6. — Hiph. הִקְרִיחַ *calvitium induxit* Eze. 27, 31. — Hoph. part. מָקְרָח *calvatus* Eze. 29, 18. — Deriv. seq.

קָרַח n. pr. viri 2 Reg. 25, 23.

קֵרֵחַ m. *calvus* in occipite (divers. à גִּבֵּחַ q. v.) Lev. 13, 40 etc.

קֶרַח m. 1) *glacies* Job 6, 16 etc., hinc *frigus* Gen. 31, 40. Jer. 36, 30. — 2) *crystallus* Eze. 1, 22.

קֹרַח m. suff. קָרְחוֹ; 1) *grando* Ps. 147, 17. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 5. 14, 16: 1 Par. 2, 43 etc., in quibus memorabilis est Levita contra Moysen conjuratus Ex. 6, 21. Num. 16, 1 seq. Ejusdem gentis sunt בְּנֵי קֹרַח *filii Kore*, Levitæ et cantores quibus plures Psalmi tribuuntur. Nom. patron. קָרְחִי Num. 26, 58 etc.

קָרְחָא f. Eze. 27, 31, alibi חָרְחָה; suff. קָרְחָתֵךְ; *calvitium* in occipite Lev. 21, 1. Jer. 47, 5 etc., it. in sincipite ut גַּבַּחַת Deut. 14, 1.

קָרְחִי n. patron. vid. in קֹרַח.

קָרַחַת f. suff. קָרַחְתּוֹ; *calvitium* in occipite Lev. 13, 42, 43, hinc translatè *locus depilis* in aversâ parte panni Lev. 13, 55.

קְרִי m. in pausâ קָרִי *occursus hostilis* Lev. 26, 21 etc. — Rad. קָרָה.

קָרִיא m. *vocatus*, *electus*; plur. constr. קְרִיאֵי et קְרָאֵי; Num. 16, 2 in Chethib, et 1, 16. 26, 9 in Keri, ubi Chethib קְרוּאֵי refert. — Rad. קָרָא.

קְרִיאָה f. *proclamatio*, *præconium* Jon. 3, 2. — Rad. קָרָא.

קִרְיָה f. constr. קִרְיַת; 1) *urbs*, *oppidum* Deut. 2, 36. Jes. 1, 21 etc. — 2) n. pr. oppidorum quæ sunt: a) קִרְיַת q.v. mox ad litter. *e*; b) קִרְיַת־אַרְבַּע et cum art. קִרְיַת הָאַרְבַּע i. q. *Hebron* in montanis Judæ Gen. 23, 2. Neh. 11, 25; c) קִרְיַת־בַּעַל i. q. frequentiùs dicitur קִרְיַת־יְעָרִים (q. v. mox ad litter. *e*.) et בַּעֲלָה n. 2. litter. *a* (q. v. pag. 403); d) קִרְיַת־חֻצוֹת in Moabitide Num. 22, 39; e) קִרְיַת־חֻיְעָרִים et קִרְיַת־יְעָרִים, vel contractiùs קִרְיַת־עָרִים Esr. 2, 25, adeòque קִרְיַת Jos. 18, 28, etiam קִרְיַת־בַּעַל Jos. 15, 60; in confiniis tribuum Judæ et Benjamini Jos. 9, 17 etc.; f) קִרְיַת־סַנָּה et קִרְיַת־סֵפֶר, in tribu Judâ, alibi דְּבִיר Jos. 15, 15 etc.; g) קִרְיַת־עָרִים vid. ad litter. *e*; h) קִרְיָתַיִם (*urbs gemina*) quarum una in tribu Ruben Num. 32, 37 etc.; altera in tribu Nephtali 1 Par. 6, 5, alibi קִרְתָּן.

קִרְיוֹת n. pr. duorum oppidorum, unius in tribu Judâ Jos. 16, 25, alterius in Moabitide Jer. 48, 24 etc.

קִרְיַת n. pr. vid. קִרְיָה n. 2.

קָרַם; fut. יִקְרַם; ut in chald. *obduxit* Eze. 37, 6, it. intrans. *obductus est* vers. 8.

קֶרֶן f. suff. קַרְנִי; plur. קְרָנוֹת; constr. קַרְנוֹת; dual. קַרְנַיִם et קְרָנַיִם (quasi à sing. קַרְנָן); constr. קַרְנֵי; 1) *cornu* animalium Gen. 22, 13. Dan. 8, 5 etc. Meton. *vasculum corneum* 1 Sam. 16, 1 etc., it. *buccina cornea* Jos. 6, 5. Metaph. symbolum *roboris* et *potentiæ*, imagine ab animalibus cornutis desumptâ. *Robur* ergo atque *potentia* intelligenda sunt in formulis: *Fractum est cornu regis, populi; exaltavit, erexit Deus cornu alicujus; Altum est cornu meum;* et in pluribus aliis hisce similibus Job 16, 25: *immisi in pulverem cornu meum* i. e. caput meum in quo summum decus et summa gloria inest Ps. 18, 3: *cornu salutis meæ* i. e. instrumentum salutis. — 2) *vertex* montis Jes. 5, 1. — 3) *cornua altaris* i. e. eminentiæ

(*crénaux*) in quatuor altaris angulis, quibus victimarum sanguis aspergebatur, vel illinebatur Ex. 27, 2. Lev. 4, 7 etc. — 4) dual. קַרְנַיִם *utrumque cornu* solis i. e. radii Hab. 3, 4. — Indè verbum denom.

קָרַן *radiavit, radios sparsit, splenduit* Ex. 34, 29, 30, 35. — Hiph. part. מַקְרִין *cornua gerens* Ps. 69, 32.

קֶרֶן הַפּוּךְ n. pr. mul. Job 42, 14.

קָרַס; part. act. קֹרֵס; *curvavit se*, hinc *corruit, collapsus est*, ferè ut vicin. כָּרַע in altero membro Jes. 46, 1.

קֶרֶס m. undè pl. קְרָסִים; pr. *curvatura*, hinc *ansula, uncinus* (*agrafe*) Ex. 26, 6 etc.

קֹרֶס vid. קוֹרֶס.

קַרְסֹל m. undè dual. קַרְסֻלַּיִם; pr. diminut. à קֶרֶס (addito in fine ל q. v. pag. 294) *articulus, nodiculus*, spec. *talus* 2 Sam. 22, 37. Ps. 18, 37.

קָרַע; part. קֹרֵעַ, pass. קָרוּעַ, pl. קְרָעִים; inf. absol. קָרֹעַ, constr. קְרוֹעַ, suff. קָרְעִי; fut. יִקְרַע; 1) *disrupit, discidit* ut vestes in luctu Gen. 37, 29 etc., cœlum Deus Jes. 63, 19 etc. Jer. 4, 30: *oculos stibio disrupit;* nimio enim stibio quasi lacerantur oculi. — 2) *avellit* Lev. 13, 56 : 1 Sam. 15, 28 etc. — 3) *dissecuit* cultro Jer. 36, 23. — 4) *excidit* fenestras in muro Jer. 22, 14. — 5) verbis *proscidit, laceravit, maledixit* Ps. 45, 15. — Niph. part. נִקְרָע; fut. יִקָּרַע et יִקָּרֵעַ; *discissus est* Ex. 28, 32 : 1 Reg. 13, 3 etc. — Indè

קְרָעִים pl. m. *panni laceri* 1 Reg. 11, 30, 31. Prov. 23, 21.

קָרַץ; part. act. קוֹרֵץ; fut. plur. יִקְרְצוּ; 1) ferè ut vicin. קָרַע *scidit, laceravit*, hinc *excidit, perdidit.* — 2) *compressit* spec. *labia* i. e. *momordit*, quod est hominis insidiosi Prov. 16, 30, *oculos* i. e. *nictavit* quod est irridentis et de aliorum incommodo lætantis Ps. 35, 19. Prov. 6, 13. 10, 10. — Puh. קֻרַץ seq. מִן *divulsus, avulsus est.* Job 33, 6 : *è luto avulsus, digitis compressus sum* i. e. *formatus;* sumptâ metaph. à figulo, qui vasculum formaturus luti partem de massa divellit, atque digitis comprimit. — Indè

קֶרֶץ m. *excidium* Jer. 46, 20.

קַרְקַע m. *solum, fundus* vel maris Amos 9, 3, vel tabernaculi sacri et templi Num. 5, 17 : 1 Reg. 6, 15 etc. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 3. — Etymon latet.

קַרְקַר n. pr. oppidi Jud. 8, 10.

קֶרֶשׁ m. pl. קְרָשִׁים; *asser, tabula* Ex. 26, 15 etc. Collect. *tabulata* navis Eze. 27, 6. — Rad. קרשׁ conf. vicin. חָרַשׁ.

קֶרֶת f. (formæ כֶּסֶת à כָּסָה) voc. poët. *urbs* Job 29, 27. Prov. 8, 3 etc. — Rad. קָרָה.

קַרְתָּה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 21, 34.

קַרְתָּן n. pr. oppidi in tribu Nephtali, aliàs קִרְיָתַיִם Jos. 21, 32.

קָשָׁה f. undè pl. constr. קְשׁוֹת; *paterœ* (*coupes*), al. *phialæ* Ex. 25, 29. Num. 4, 7. — Rad. קשׁה, conf. vicin. arab. קَشَأَ *decorticavit*, hinc *dolavit, tornavit.*

קַשְׁוָה f. undè pl. קַשְׁוֹת id. Ex. 37, 16 : 1 Par. 28, 17.

קְשִׂיטָה f. *agnus*, juxta veter. Vers., quæ forsan intellexerunt nummos agni imagine signatos; sed alii aliter. Gen. 33, 19. Jos. 24, 32. Job 42, 11. — Rad. קשׂט.

קַשְׂקֶשֶׂת f. pl. cum suff. קַשְׂקְשֹׂתֶיךָ; pl. m. קַשְׂקַשִּׂים; *squamma* Lev. 11, 9: 1 Sam. 17, 5 etc. — Rad. קשׂה q. v. in nomine קָשָׂה.

קַשׁ m. *stipula* Ex. 15, 7. Jes. 5, 24, *palea* vento dispersa Jes. 40, 24. Job 13, 25. — Rad. קָשַׁשׁ.

קִשֻּׁא m. *cucumis*; pl. קִשֻּׁאִים Num. 11, 5. — Rad. קשׁא ut vicin. קָשָׁה.

קָשַׁב *attendit, attentus fuit*: fut. יִקְשַׁב Jes. 32, 3. — Hiph. הִקְשִׁיב; part. מַקְשִׁיב, inf. הַקְשִׁיב; imp. הַקְשֵׁב; fut. יַקְשִׁיב, conv. וַיַּקְשֵׁב; addito et omisso אֹזֶן, *intendit, attentam præbuit aurem* Ps. 10, 17 etc. constr. cum אֶל, לְ, עַל, בְּ et acc. Jes. 48, 18. Neh. 9, 31. — Deriv. seq.

קַשָּׁב m. *attentus*; undè f. קַשֶּׁבֶת Neh. 1, 6, 11.

קַשֻּׁב m. id. pl. f. קַשֻּׁבוֹת Ps. 130, 2.

קֶשֶׁב m. *attentio* Jes. 21, 7.

קָשָׁה; fut. יִקְשֶׁה, conv. וַיִּקֶשׁ; 1) *durus fuit* de verbis 2 Sam. 19, 44, *gravis fuit* de irâ etc. Gen. 49, 7 etc., it. *difficilis, arduus fuit* Deut. 1, 17. 15, 18. — 2) ut vicin. arab. קַשָּׁא *decorticavit*, hinc *tornavit*. — Niph. part. נִקְשֶׁה *gravatus, anxius* Jes. 8, 21. — Pih. fut. conv. וַתְּקַשׁ *et dura perpessa est* in pariendo i. e. perdifficilem experta est partum Gen. 35, 16. — Hiph. הִקְשָׁה; part. מַקְשֶׁה; infin. cum suff. הַקְשֹׁתָה; fut. conv. וַיֶּקֶשׁ, pl. יַקְשׁוּ; 1) *induravit* Ex. 7, 3. Ps. 95, 8 etc. — 2) *grave fecit* jugum 2 Reg. 12, 4. — 3) *difficilem fecit* Ex. 13, 15: *difficile fecit ad nos dimittendos* i. e. difficilem fecit demissionem nostram, noluit nos dimittere 2 Reg. 2, 10: *difficile fecisti ad petendum* i. e. difficile quid petiisti. — Deriv. קְשִׁי, מִקְשֶׁה. מִקְשָׁה et

קָשֶׁה m. constr. קְשֵׁה, pl. קָשִׁים, constr. קְשֵׁי; f. קָשָׁה, constr. קְשַׁת, pl. קָשׁוֹת; 1) *durus* de servitute Ex. 1, 14 etc., de verbis Gen. 42, 7 etc. Job 30, 23: *durus diei* i. e. qui diem, sortem infelicem experitur. — 2) *qui frangi nequit, firmus* Cant. 8, 6, et in malam partem *obstinatus, pertinax, impudens* Ex. 32, 9. Jes. 48, 4. Ex. 2, 4. קְשֵׁה רוּחַ *animo abjectus, æger* animi 1 Sam. 1, 15. — 3) *gravis* adeòque *vehemens* 2 Sam. 2, 17. Jes. 27, 8, *potens* 2 Sam. 3, 39. — 4) *difficilis, arduus* Ex. 18, 26.

קָשַׁח ut vicin. קָשָׁה. — Hiph. הִקְשִׁיחַ; fut. יַקְשִׁיחַ; 1) *induravit* animum Jes. 63, 17. — 2) *durè tractavit* Job 39, 16.

קשׁט et קשׁט m. ut chald. קוּשְׁטָא et syr. קוּשְׁתָא *veritas* Ps. 60, 6. Prov. 22, 21. — Rad. קשׁט conf. vicin. arab. קַשַּׁט *ex æquo divisit* et in 4a conjug. *æquus fuit*.

קְשִׁי m. *durities, pertinacia* Deut. 9, 27. — Rad. קָשָׁה.

קִשְׁיוֹן n. pr. oppidi tribûs Issachar Jos. 19, 20. 21, 28, quod קֵדֶשׁ 1 Par. 6, 57.

קָשַׁר; part. act. pl. קֹשְׁרִים; pass. pl. קְשֻׁרִים, f. קְשׁוּרָה; inf. constr.

קָשַׁר; imp.cum suff. קָשְׁרֵם; fut. יִקְשֹׁר; 1) *ligavit*, seq. acc. et עַל *alligavit* Gen. 38, 28. Prov. 3, 3 etc. seq. acc. et בְּ Jos. 2, 18 etc. Metaph. Gen. 44, 30. Prov. 2, 15. — 2) *colligavit se* spec. cum aliis ad conspirandum, hinc *conspiravit*, *conjuravit*, seq. עַל *contra* aliquem, 1 Sam 22, 8 etc.—3) *constrictus*, *constricto et compacto corpore* i. e. *robustus fuit* Gen. 30, 42. — Niph. נִקְשַׁר; fut. יִקָּשֵׁר; 1) *alligatus est* metaph. 1 Sam. 18, 1.— 2) *colligatus*, *compactus* ideòque *absolutus fuit* murus Neh. 3, 38.

Pih. fut. יְקַשֵּׁר; 1) *colligavit* Job 38, 31. — 2) *alligavit sibi*, *accinxit* Jes. 49, 18. — Puh. part. fem. pl. מְקֻשָּׁרוֹת; *constricto*, *compacto corpore* i. e. *robustæ* Gen. 30, 41. — Hithp. הִתְקַשֵּׁר; fut. יִתְקַשֵּׁר; *conspiravit*, *conjuravit* 2 Reg. 9, 14 etc. — Deriv. seq.

קֶשֶׁר m. suff. קִשְׁרוֹ; *conjuratio* 2 Reg. 11, 14. Jes. 8, 12 etc.

קְשָׁרִים pl. m. *cingula*, *fasciæ* malierum Jes. 30, 20.

קָשַׁשׁ undè imp. Kal et Hithpoh. pl. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וְקוֹשׁוּ Soph. 2, 1, al. *scrutamini et excutite vos*; al. *convenite et congregamini*. Satis arridet Maureri sententia, qui, quùm nec *congregandi* notionem admitti posse, nec *colligendi* vim sensum idoneum fundere sentiat, verba התקוששו et קושו non refert ad קָשַׁשׁ sed ad קוּשׁ (effert enim קוֹשׁוּ pro קוֹשׁוּ) *dorso incurvum*, *incurvatum esse*, collat. arab. קאשׁ (pro קוּשׁ), vertitque : *incurvate vos*, *incurvate* (pr. *incurvatos exhibete vos*, *estote incurvati*) i. e. frangite spiritus, animos demittite (coll. שָׁחַח), affligite vos conversi ad pœnitentiam ! Verùm nulla videtur ratio sufficiens Massor. lectionis mutandæ; possit esse Dag. euph. in שׁ, vel verbum קָשַׁשׁ eodem significatu gaudere atque cognat. קוּשׁ.

Poh. קֻשַּׁשׁ; part. מְקֻשָּׁשׁ, f. מְקֻשָּׁשֶׁת; pr. forsan denom. à קַשׁ undè pr. *stipulam*, *paleam collegit*, *conquisivit* Ex. 5, 7, 12, hinc aliud ut ligna Num. 15, 32. — Hithpoh. vid. in Kal.

קֶשֶׁת c. (à rad. קוּשׁ, ut שׁוּחַ à שָׁחַת, נוּחַ à נָחַת); suff. קַשְׁתּוֹ; pl. קְשָׁתוֹת; 1) *arcus* Gen. 21, 16 etc. *Filius arcûs* i. e. sagitta Job 41, 20. Formulam דֶּרֶךְ קֶשֶׁת vid. in דֶּרֶךְ. — 2) meton. *sagittarii* Jes. 21, 17. 22, 3. Ps. 78, 57, it. *carmen de arcu* 2 Sam. 1, 18, conf. vers. 22 in quo arcûs fit mentio. —3) metaph. *robur*, *potentia* Jer. 49, 35. Hos. 1, 5. Job 29, 20; it. *arcus cœlestis*, *iris* Gen. 9, 13 seq. Eze. 1, 28. —Indè denom.

קַשָּׁת m. *sagittarius* Gen. 21, 20.

ר

ר Vigesima alphabeti littera hebraïcè רֵישׁ *Rêsch* sonans; in numeralibus valet *ducenti*. — Permutatur cum ל et נ; it. cum guttur. ע. Gutture enim proferebatur; siquidem more gutturalium Dag. forte nunquàm admittit. Tandem permutatur cum ז rariùs cum מ. — Notand. passim invocabulis inseri, maximè pro litterâ quæ regular. geminanda esset, ut in דַּרְמֶשֶׂק pro דַּמֶּשֶׂק, כִּרְבֵּל ex כִּבֵּל;

quod frequentiùs occurrit in Aramaïsmo.

רָאָה; part. act. רֹאֶה, suff. רֹאִי, in pausâ רֹאֲנִי, pl. רֹאִים; f. רֹאָה, pl. רֹאוֹת, pass. f. pl. רְאֻיוֹת; inf. absol. רָאֹה et רָאוֹ, constr. רְאֹה, רְאוֹת et alia forma רַאֲוָה Eze. 28, 17; imp. רְאֵה, f. רְאִי; fut. יִרְאֶה sed Dan. 1 13, cum terminat. chald. תִּרְאֵה, apoc. יֵרֶא, conv. וַיַּרְא, וַתֵּרֶא, וָאֵרֶא; cum suff. et נ epenthet. יִרְאֶךָּ, pl. f. תִּרְאֶינָה et תִּרְאֶינָּה; ut חָזָה 1) *vidit* seq, acc. rarò לְ Ps. 64, 6. *Videre faciem regis* dicitur de familiaribus qui intimæ admissionis sunt 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25 etc. *Videre faciem Dei* i. e. ad Dei adspectum admitti quod passim de vitâ æternâ intelligitur. De loco difficili Gen. 16, 13 vid. quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Genèse, pag. 82. *Videre* de prophetis dicitur, cum eorum menti aliquid à Deo patefactum objicitur, ut Jes. 30, 11; undè part. act. רֹאֶה *propheta.* — 2) *spectavit, adspexit, intuitus est* seq. acc. Gen. 11, 5 etc., sæpiùs seq. בְּ, spec. a) *spectavit cum voluptate, aspectu rei delectatus est* Jes. 5, 3. Prov. 23, 31 etc.; it. *cum dolore aspexit* Gen. 21, 16. Esth. 8, 6 etc.— b) *despexit* Job 41, 26. Cant. — c) *respexit* Jes. 26, 18. Ps. 9, 14 etc.—d) *prospexit, providit* alicui rei, *curavit* rem Gen. 39, 23: 1 Reg. 12, 16 etc.—e) רָאָה לוֹ *providit, procuravit, elegit sibi* aliquid Gen. 22, 8. Deut. 33, 21. Part. pass. רָאוּי *selectus* Esth. 2, 9. — f) *visit, visitavit, adiit* aliquem *visitandi causâ* 2 Sam. 13, 5: 2 Reg. 8, 29 etc. — g) seq. אֶל *intuitus est* in aliquem auxilium ab eo exspectans Jes. 17, 7, seq. עַל ejus causam perspecturus (*informer contre quelqu'un*) Ex. 5, 21. — h) *spectavit, sibi propositum habuit* aliquid Gen. 20, 10. — 3) *expertus est, sensit, compertum, exploratum habuit* Gen. 3, 6. Jes. 44, 16. Prov. 27, 12 etc.; hinc *intellexit, animadvertit, cognovit* 1 Sam. 24, 12. Eccl. 1, 16 etc.

Niph. נִרְאָה; part. נִרְאֶה; inf. הֵרָאֹה et הֵרָאוֹת; cum præf. לְ, לְהֵרָאוֹת et לֵרָאוֹת; imp. הֵרָאֵה; fut. יִרָאֶה, apoc. יֵרָא; 1) *visus est* Jud. 5, 8 etc. — 2) *conspiciendum se præbuit, apparuit, comparuit* seq. אֶל, לְ pers. *alicui* Gen. 12, 7. Jer. 31, 3. — 3) *provisum, curatum est.* Gen. 22, 14, בְּהַר יְהוָֹה יֵרָאֶה *in monte Dei providetur*, i. e. forsan in monte Moriâ Deus providet hominibus et auxilium fert, veluti olim Abrahamo (vers. 8). — Puh. præt. pl. רֻאוּ *visi sunt* Job 33, 21 cum Dag. forti in א præter morem. — Hiph. הִרְאָה et הֶרְאָה; part. מַרְאֶה; inf. הַרְאוֹת, suff. cum ה parag. הַרְאֹתְכָה, cum præf. לְ, לַרְאֹת pro לְהַרְאֹת; imp. cum suff. הַרְאֵנִי; fut. יַרְאֶה. conv. וַיַּרְא; 1) *fecit ut posset videre* Deut. 1, 33, hinc. seq. dupl. acc. *monstravit, ostendit* aliquid alicui Ex. 25, 9. Nah. 3, 5, maximè de prophetis quibus visa divina objiciuntur 2 Reg. 8, 13. Amos 7, 1. — 2) *fecit ut quis aspectu delectaretur* seq. בְּ Ps. 59, 11. — 3) *expiriri fecit* seq. dupl. acc. aliquem aliquid Ps. 60, 5. 71, 20, *frui*

fecit bonis Ps. 85, 8. Eccl. 2, 4, seq. acc. pers. et בְּ rei Ps. 50, 23. 91, 16. — Hoph. הָרְאָה; part. מָרְאָה; pr. *videre factus est* aliquid, hinc *monstratum est* alicui aliquid Ex. 25, 40 etc. — Hithp. fut. נִתְרָאֶה פָּנִים *videamus invicem faciem* nostram i. e. in certamen descendamus 2 Reg. 14, 8, 11. תִּתְרָאוּ *aspicitis vos mutuò* i. e. cunctamini Gen. 42, 1. — Deriv. רְאוּת et רְאִית, רְאִי, רֹאִי, מַרְאֶה, מַרְאָה et seq.

רֹאֶה m. *videns;* constr. רְאֵה Job 10. 15.

רָאָה f. Deut. 14, 13, avis rapax quædam; sed forsan spuria est lectio pro דָּאָה *milvus* quod occurrit in loco gemino Lev. 11, 14 et in Pentat. Samar. Cæterum vid. quæ adnotavi in *Introd. histor. et crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test.* t. II. ARCHEOLOGIE BIBLIQUE, pag. 127.

רֹאֶה 1) part. act. *videns* scil. visiones, hinc *vates, propheta* 1 Sam. 9, 9: 1 Par. 9, 22 etc. — 2) ut רְאִי *visio prophetica* Jes. 28, 7.

רְאוּבֵן n. pr. *Ruben* filius Jacobi à quo tribus nomen accepit Gen. 29, 32 etc. Nom. patron. רְאוּבֵנִי Deut. 3, 12 etc.

רְאוֹת inf. Kal verbi רָאָה q. v.

רְאוּמָה n. pr. mul. Gen. 22, 24.

רְאוּת f. *visio, actio videndi* Eccl. 5, 10 in Keri. — Rad. רָאָה.

רְאִי m. *speculum* Job 37, 18. — Rad. רָאָה.

רְאִי m. in pausâ רָאִי; 1) *visio.* Gen. 16, 13: *Tu es Deus visionis meæ* i. e. forsan: tu prior vidisti me; conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. franç., etc.* GENÈSE, *pag.* 83. — 2) *aspectus* 1 Sam. 16, 12. Job 33, 21. — 3) *spectaculum, exemplum* Nah. 3, 6. — Rad. רָאָה.

רְאָיָה n. pr. viror. Esr. 2, 47 etc.

רְאֵים vid. רְאֵם.

רְאִישׁוֹן vid. רִאשׁוֹן.

רְאִית f. *visus* Eccl. 5, 10.

רָאַם ut vicin. רוּם *altus fuit* Zach. 14, 10. — Deriv. seq.

רְאֵם, רְאִים et רֵים; m. pl. רְאֵמִים et רְמִים; animal ex codice sacro alacre, cornutum, ferum et atrox bovi vituloque simile; al. *bos bubalus*, al. *oryx*, antiloparum species major et indomita; nil definio. Num. 23, 22. Deut. 33, 17. Jes. 34, 7. Ps. 29, 6 etc. LXX et Vulgat. *unicornis*, animal à Plinio descriptum, quod diù ut fictum et fabulosum habuerunt rerum naturalium periti, quodque nuper Angli in desertis Tibetanis superstes repererunt.

רָאמוֹת pl. f. 1) *excelsa*, metaph. *sublimia, ardua* Prov. 24, 7. — 2) *res quædam pretiosæ*, juxta Hebræos *coralia rubra* Eze. 17, 16. Job 28, 18. — 3) n. pr. oppid. a) in Galaad, alibi רָמַת מִצְפֶּה, רָמוֹת Deut. 4, 4 etc. — b) in tribu Issachar 1 Par. 6, 56, forsan רֵמֶת Jos. 19, 21, et יַרְמוּת 21, 29.

רַאמַת נֶגֶב n. pr. oppidi tribûs Simeon. Jos. 29, 28, sed רָאמַת נֶגֶב 1 Sam. 30, 27.

רָאשׁ *pauper* vid. רוּשׁ.

רֵאשׁ ut רִישׁ m. *paupertas* Prov. 30, 8. — Rad. רוּשׁ.

רֹאשׁ m. sed Deut. 32, 32 רוּשׁ; suff. רֹאשִׁי; pl. רָאשִׁים; constr. רָאשֵׁי;

suff. רֹאשֵׁיכֶם; semel Jes. 15, 2. רֹאשָׁיו; 1) *caput* pr. hominum et animalium Gen. 3, 15. Lev. 8, 12 etc. *Posuit* (נָתַן) *in caput alicujus* i. e. rependit ei (pravè facta) Eze. 9, 10 etc. בְּרֹאשֵׁינוּ *cum capitibus nostris* i. e. vitæ nostræ periculo 1 Par. 12, 19. Ut apud nostrates, in numerandis hominibus dicitur de *homine* (*individu*, *personne*) Jud. 5, 30 : 1 Par. 12, 23. — 2) translatè *quod summum est* et *principale* ut princeps, populi, familiæ etc., civitas regni primaria, summus locus, cacumen, montis, turris, spicæ etc. Hinc *caput gaudii* i. e. summum gaudium; *capita aromatum* i. e. præstantissima aromata. — 3) *numerus universus*, *summa* Lev. 5, 24. Ps. 119, 160, hinc *multitudo*, *caterva* maximè militum Jud. 7, 16 etc. — 4) *quod anterius* et *prius est*, *initium*, *principium* tàm de loco quàm de tempore Eze. 16, 25. Thren. 2, 19. Ex. 12, 2. מֵרֹאשׁ *indè à principio* Jes. 40, 21 etc. — 5) planta quædam passim cum absinthio copulata, al. *cicuta*, al. *colocynthis*, al. *lotium*, al. *papaver*; sed nil certum Deut. 29, 17. Hos. 10, 4. — 6) *liquidum venenatum*, *venenum* Deut. 32, 32, 33. Job 20, 16. Sed Deut. 32, 42 ponitur in parall. cum דָּם *sanguis*, undè possit esse *sanguis capitis*, quem serpentis et vipera capiti inesse supponunt; Vulgat. *fel*; neque jure ullo confutari potest. — 7) n. pr. populi Eze. 38, 2 etc. — Denom. מְרֹאָשׁוֹת, מֵרֹאָשׁוֹת, רִישׁוֹן et seq.

רֹאשָׁה f. (ex syriasmo pro רֹאשָׁה) *principium*; pl. cum suff. רֹאשֹׁתֵיכֶם; Eze. 36, 11.

רֹאשָׁה f. ut רֹאשׁ n. 2; hinc הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה *lapis principalis* i. e. *angularis* Zach. 4, 7.

רִאשׁוֹן (ex syriasmo pro רְאִישׁוֹן, conf. תִּיכוֹן à תָּוֶךְ) sed Job 8, 8 רִישׁוֹן m. pl. רִאשֹׁנִים; f. רִאשֹׁנָה; sed Jos. 21, 10 in Chethib רְאִישָׁנָה; plur. רִאשֹׁנוֹת; *primus*, *a*, *um* tùm tempore, tùm loco, ordine et dignitate Gen. 32, 18. Deut. 10, 10; 1 Par. 18, 17. Plur. m. *majores* Deut. 19, 4. Plur. f. *priora*, *res antehàc* gestæ Jes. 43, 18. 46, 9, it. *priùs prædicta* 42, 9. 43, 9. 48, 3. — Fem. sing. *primùm* Gen. 33, 2 etc., *priùs* Deut. 9, 18. Dan. 11, 29. בָּרִאשֹׁנָה *in fronte*, *in primâ acie* Jes. 60, 9, *primùm* Num. 10, 13, 14, *priùs* Gen. 13, 4, *antehàc* Jes. 52, 4. לָרִאשֹׁנָה *priùs* Jud. 18, 29.

רִאשֹׁנִית f. *prima* Jer. 25, 1.

רֵאשׁוֹת vid. מֵרֵאשׁוֹת

רֵאשִׁית f. et Deut. 11, 12 רֵשִׁית; suff. רֵאשִׁיתָם; 1) *initium*, *principium* Gen. 10, 10. Jer. 28, 1. De בְּרֵאשִׁית Gen. 1, 1 vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, *etc.* Genese, *pag.* 6, et 321, 322 (*Notes supplémentaires*). — 2) *status prior*, *pristinus* Job 42, 12, it. *tempus priscum*, *vetustum* Jes. 46, 10. — 3) *primum* in suo genere, sive ratione dignitatis i. e. *præcipuum*, *præstantissimum* Num. 24, 10. Amos 6, 1 etc., sive ratione temporis i. e. *primitivum* frugum Lev. 2, 12, 23 etc. Trop. *primitiæ viæ Dei* i. e. primitiæ rerum à Deo creatarum Prov. 8, 22. *Primitiæ roboris mei* i. e. *primogenitus meus* Gen. 49, 3 : conf. Ps. 78, 51.

רַב m. in pausâ רָב ; pl. רַבִּים ; f. רַבָּה, cum י parag. רַבָּתִי, constr. רַבַּת, pl. רַבּוֹת ; 1) *multus*, *numerosus* 1 Reg. 10, 2. Job 36, 28 etc. Masc. רַב et fem. רַבָּה sed sæpiùs constr. רַבַּת neutr. *multum* Gen. 33, 9 etc., hinc adv. *multùm*, *numerosè* Ps. 18, 15. Eccl. 6, 3, *satis*, *satis est*, *sufficit*, maximè in formulâ רַב עַתָּה 2 Sam. 24, 16 etc., pleniùs adjectis suff. לְךָ, לָכֶם *satis est tibi*, *vobis* i. e. *desiste*, *desistite* Deut. 3, 26. Eze. 45, 9; seq. inf. Deut. 1, 6 etc., מִן Ex. 9, 28 etc. — 2) *magnus* et subst. *magnitudo* Jes. 63, 7. Ps. 145, 7, *gravis*, *vehemens* Num. 11, 33. Ps. 19, 14 etc.; rariùs de spatio *vastus*, *amplus* Gen. 7, 11 etc.; de tempore *natu major* Gen. 25, 23, *ætate provectus* Job 32, 9; de ordine, præstantiâ et dignitate *potens* Jes. 63, 1, *præfectus* 2 Reg. 25, 8. Dan. 1, 3. Esth. 1, 8, *magister*, *artis peritus* Prov. 26, 10. — 3) *jacula*, *sagittæ* Job 16, 13, ità veter. vers. al. *jaculatores*, *sagittarii*. — Rad. רָבַב.

רִב vid. רִיב.

רֹב et רוֹב m. seq. Makkaph רָב־; suff. רְבָּם ; pl. constr. רְבֵּי ; pr. infin. verbi רָבַב 1) *multitudo*, *copia* Lev. 25, 16 etc. לָרֹב *multùm* Gen. 30, 30 etc. — 2) *magnitudo* Ps. 33, 16. 51, 3, *longitudo* viæ Jos. 9, 13.

רָבַב ; præt. defect. f. רַבָּה ; pl. רַבּוּ ; infin. רֹב ; 1) *multus factus*, *auctus est* Gen. 6, 1, it. *multus fuit* Jes. 59, 12 etc. — 2) ut vicin. רָמָה *jaculatus est*, undè præt. pl. רֹבּוּ Gen. 49, 23. Hùc multi referunt בְּרָקִים רַב *fulmina*, *jaculatus est* Ps. 18, 15, sed potiùs est adv. *numerosè*; vid. רַב n. 1. — Puh. part. pl. f. מְרֻבָּבוֹת (denom. à רְבָבָה) *in myriades multiplicatæ* Ps. 144, 13. — Deriv. רַב ; רֹב, רִבּוֹ, רִבּוֹא, רְבִיבִים et

רְבָבָה f. pl. רְבָבוֹת, constr. רִבְבוֹת ; *myrias* Lev. 26, 8. Jud. 20, 10 etc., sæpè pro numero indefin., sed maximo Gen. 24, 60. Ps. 3, 7 etc.

רָבַד 1) ut vicin. רָפַד *stravit lectum* Prov. 7, 16. — 2) ut cognat. arab. רַבַט *ligavit*. — Deriv. רָבִיד, מַרְבַּדִּים.

רָבָה ; part. act. רוֹבֶה ; inf. constr. רְבוֹת ; imp. רְבֵה ; fut. יִרְבֶּה ; apoc. יִרֶב ; conv. וַיֵּרֶב ; plur. cum נ parag. יִרְבּוּן ; et mutatâ tertiâ rad. ה in י, יִרְבְּיֻן ; 1) ut vicin. רָבַב *multiplicatus*, *auctus est* Gen. 1, 22. Ex. 1, 20 etc., it. *multus*, *numerosus fuit* Ps. 139, 18. — 2) *magnus factus est* 1 Sam. 14, 30, *major evasit* Deut. 30, 16, *magnus fuit* Gen. 43, 34, *potens fuit* Job 33, 12. Prov. 29, 2. — 3) * forsan *magister*, *peritus fuit*. Gen. 21, 20 : וַיְהִי רֹבֶה רַשָּׁת *et factus est peritus sagittarius*, conf. רַב n. 2. Vulgat. *factus est juvenis*, sed præcedit in eodem. vers. וַיִּגְדַּל quod hunc sensum exprimere videtur ; al. *jaculator*, *sagittarius*, sed, rogo, ad quid רַשָּׁת ?* — Pih. רִבָּה ; imp. רַבֶּה pro רַבֵּה ; 1) *multiplicavit*, *auxit* cum acc. Jud. 9, 29, absol. Ps. 44, 13 : *non auxisti in venditione eorum* i. e. parvo pretio covendidisti eos ; al. *non auxisti* scil. opes tuas ; conf. Prov. 22, 16. — 2) *crescere fecit*, *educavit* Eze. 19, 2. Thren. 2, 22.

Hiph. הִרְבָּה; part. מַרְבֶּה; constr. מַרְבֵּה; pl. מַרְבִּים; f. מַרְבָּה; infin. abs. הַרְבֵּה et הַרְבָּה; constr. הַרְבּוֹת; imp. הַרְבֵּה; apocop. הַרֶב; fut. יַרְבֶּה; apoc. יֶרֶב; 1) *multum fecit, multiplicavit, auxit* Gen. 3, 16. Prov. 22, 16. Seq. infin. et gerund. sæpè est adv. *multùm;* sic *multùm fecit ad precandum, ad malum faciendum* i. e. multùm precata est, multùm mali fecit; it. seq. verbo finito 1 Sam. 2, 3. Forma inf. abs. הַרְבֵּה sæpè adv. fit *multùm*, rariùs autem constr. הַרְבּוֹת Amos 4, 9. Prov. 25, 27. הַרְבֵּה מְאֹד *permultùm* 2 Sam. 8, 8 etc. — 2) *multùm habuit* Lev. 11, 42: 1 Par. 4, 10. Job 34, 37: *grandia* i. e. vana, impia *fecit verba sua in Deum.* — Deriv. מַרְבֶּה, אַרְבֶּה, תַּרְבִּית, תִּרְבּוּת, מִרְבִּית, מִרְבָּה.

רַבָּה n. pr. 1) urbis capitalis Ammonitarum 2 Sam. 11, 1 etc., plenè רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן Deut. 3, 11. — 2) urbis in tribu Judâ Jos. 15, 60.

רִבּוֹ f. (pro רִבּוֹת) et רִבּוֹא; pl. רִבְאוֹת, contr. רִבֹּאוֹת et רִבּוֹת; *myrias* Jon. 4, 1. Esr. 2, 64 etc. Dual. רִבּוֹתַיִם *duæ myriades* Ps. 78, 18. — Rad. רָבַב.

רִבּוֹת vid. רִבּוֹ.

רְבִיבִים pl. m. *imbres, pluviæ copiosæ* Deut. 32, 2 etc. — Rad. רָבַב.

רָבִיד m. constr. רְבִד; *torques* Gen. 41, 42. Eze. 16, 11. — Rad. רָבַד.

רְבִיעִי m. pl. רְבִיעִים; f. רְבִיעִית et רְבִיעָת; denom. à אַרְבַּע, *quartus, a* Gen. 1, 19 etc. *Filii quartorum* i. e. quartæ generationis 2 Reg. 10, 30 etc. Fem. רְבִיעִית etiam subst. *pars quarta, quadrans* Ex. 29, 40. Num. 15, 5.

רִבַּי n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 20.

רָבַךְ ut in arab. *commiscuit, benè paravit* spec. jusculo confractum, intritumve panem. — Hoph. part. f. מְרֻבֶּכֶת *benè commixtum* et *versatum* in oleo, hinc *frixum* Lev. 6, 14 etc.

רִבְלָה n. pr. urbis nobilissimæ ad Palæstinæ septentrionem Num. 34, 11 etc.

רָבַע undè part. pass. רָבוּעַ, pl. רְבֻעִים, f. רְבֻעָה; inf. רְבָעָה, cum suff. רִבְעָהּ; denom. à אַרְבַּע, hinc a) part. pass. *quadratus, a* Ex. 27, 1. 28, 16. — b)* *complicatis quatuor pedibus cubuit* animal (conf. רָבַץ), indè seq. acc. *concubuit, coïvit cum* alio Lev. 18, 23. 20, 16. — Puh. part. מְרֻבָּע, f. מְרֻבַּעַת, pl. מְרֻבָּעוֹת; id. 1 Reg. 7, 31. — Hiph. fut. יַרְבִּיעַ *coïre faciet* Lev. 19, 19. — Deriv. seq.

רֶבַע m. suff. רִבְעִי; pl. cum suff. רִבְעֵיהֶן, רִבְעֵיו; 1) *cubatio* Ps. 139, 3. — 2) denom. à אַרְבַּע, *quarta pars* Ex. 29, 40, hinc *latus unum corporis quadrati* Eze. 41, 8 etc. — 3) n. pr. viri Num. 31, 8 etc.

רֹבַע m. *quarta pars* 2 Reg. 6, 25 et Num. 23, 10 ubi al. sed minùs, rectè *concubitus.*

רִבַּע m. undè pl. רִבְּעִים *quartani, quartæ generationis soboles* Ex. 20, 5 etc.

רָבַץ; part. act. רֹבֵץ, f. רֹבֶצֶת; fut. יִרְבַּץ, pl. in pausâ cum נ parag. וְיִרְבָּצוּן;* pr. *subsedit, tergo incubuit* (*s'accroupir*) animal Gen. 49, 9 et 4,

7 ubi peccatum comparatur bestiæ in insidiis adsidenti (vid. quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Genèse, pag. 315)* — Hinc *cubuit*, *recubuit* quadrupes (conf. vicin. רָבַע) Gen. 29, 2 etc., sed de ave pullis incumbante Deut. 22, 6; metaph. de hominibus placidè quiescentibus et securè viventibus Jes. 14, 30 etc. it. de rebus inanim. Gen. 4, 7. 49, 25. Deut. 29, 19. — Hiph. undè part. מַרְבִּיץ; fut. יַרְבִּיץ; 1) *recubare fecit* pecudes Cant 1, 7, homines Ps. 23, 2 etc. — Derivat. מִרְבֵּץ et

רֶבֶץ m. suff. רִבְצוֹ; *cubile* animalium Jes. 35, 7 etc., it. *domicilium quietum* hominum Prov. 24, 15.

רִבְקָה n. pr. mul. Gen. 22, 23 etc.

רַבְשָׁקֵה n. pr. viri Jes. 36, 2 etc.

רֶגֶב m. *gleba;* pl. רְגָבִים, constr. רִגְבֵי Job 21, 33. 38, 38. — Rad. רגב, conf. vicin. רָגַם.

רָגַז; imp. cum ה parag. in pausâ רְגָזָה; fut. יִרְגַּז; *commotus, perturbatus est* (conf. vicin. רָעַשׁ, רָגַשׁ) 2 Sam. 7, 10. Jes. 14, 9 etc. Spec. a) irâ, *iratus est* Jes. 28, 11. Prov. 29, 9, seq. ל pers. *in aliquem* Eze. 16, 43. — b) dolore, *doluit* 2 Sam. 18, 33 (19, 1). — c) timore, *contremuit, trepidavit* Jes. 32, 10. Ps. 4, 5, seq. מִפְּנֵי *propter* aliq. Deut. 2, 25 etc. Mich. 7, 17: *contremisco sunt è claustris suis*, prægnant. pro *contremiscentes exeunt è claustris suis.* Etiam de rebus inanim. Jes. 5, 25 etc. — d) lætitiâ, *lætatus est* Jer. 33, 9.

Hiph. הִרְגִּיז; part. מַרְגִּיז; infin. הַרְגִּיז pro הַרְגִּיז; fut יַרְגִּיז; *commovit, perturbavit* seq. acc. 1 Sam. 28, 15, seq. ל Jer. 50, 34; *irritavit* Job 12, 6. — Hithp. seq. אֶל *commovit se, surrexit contra* aliquem; inf. cum suff. הִתְרַגֶּזְךָ 2 Reg. 19, 27 etc. — Deriv. אַרְגָּז et seq.

רַגַּז m. *trepidus* Deut. 28, 65.

רִגְזָה m. suff. in pausâ רִגְזָךְ; 1) *commotio, perturbatio* Jes. 14, 3. Job 3, 17 etc. — 2) *fremitus* equi Job 39, 24 (27), it. *fragor* tonitru Job 37, 2. — 2) *ira* Hab. 3, 2.

רִגְזָה f. *tremor* Eze. 12, 18.

רָגַל denom. à רֶגֶל pr. *pedes movit, ivit,* spec. *circumivit* obtrectandi et calumniandi causâ Ps. 15, 3. — Pih. רִגֵּל; inf. et imp. רַגֵּל; fut. יְרַגֵּל; id. seq. בְּ pers. 2 Sam. 19, 28; it. *explo-ravit* seq. acc. Jos. 14, 7. Jud. 18, 2 etc. Part. pl. מְרַגְּלִים *exploratores* Gen. 42, 9 etc. — Tiph. תַּרְגֵּל *incedere docuit, manuduxit* infantulum Hos. 11, 3.

רֶגֶל c. sed sæpiùs f. suff. רַגְלוֹ; dual. רַגְלַיִם, constr. רַגְלֵי, suff. רַגְלַי; pl. רְגָלִים; 1) pr. *pes*, sed passim *pes cum crure* Lev. 11, 23 etc. בְּרַגְלַי, לְרַגְלֵי, לְרַגְלַי *post, pone* aliquem, *à tergo* alicujus Gen. 30, 30. Ex. 11, 8. Job 18, 11 etc. הִשְׁקָה בְרֶגֶל *potavit pede* terram Deut. 11, 10 i. e. irrigavit agrum machinâ pedibus calcatâ, quæ hodiedùm etiam in Ægypto ad agros irrigandos adhibent, ut inter alios testatur Niebuhr in Itinerib. מֵימֵי רַגְלַיִם *aqua pedum* per euphemismum dicitur pro *urinâ* Jes. 36, 12 in Keri שַׂעַר חַרַגְלֵיהֶם *crines pedum* pro: *crines pudendorum* Jes. 7, 20.

— 2) metaph. *gressus, incessus* Gen. 33, 14. Hinc plur. רַגְלַיִם *ictus pedis, vices* (conf. פְּעָמִים) Ex. 23, 14 etc.— Indè denom. רָגַל (verbum), מַרְגְּלוֹת et seq.

רֶגֶל pr. ut volunt *calcator, fullo*; hinc עֵין רֹגֵל *fons fullonis* n. pr. loci in confinio tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 7 etc. Plur. רֹגְלִים n. pr. oppidi in Galaad 2 Sam. 17, 27 etc.

רַגְלַי m. pl. רַגְלִים; *pedes (fantassin)* Ex. 12, 37 etc.

רֹגְלִים n. pr. vid. in רֹגֶל.

רָגַם; inf. abs. רָגוֹם, constr. רְגוֹם; fut. pl. יִרְגְּמוּ; pr. forsan *acervatim* aliquid aliquò *projecit* (conf. arab. in 8ª conjug. *accumulata, conjesta fuit res* et chald. רַגֵּם *jecit, projecit* lapides, sagittas; angustiore sensu 1) *coacervavit, cumulavit.* — 2) seq. עַל בְּ; accus. pers. et plerumquè addito אֶבֶן vel בְּאֶבֶן; *lapides conjecit in aliquem, lapidavit aliquem* Lev. 14, 16. Eze. 23, 47 etc. — Deriv. אַרְגְּמָן, תַּרְגֵּם, רִגְמָה.

רֶגֶם n. pr. viri 1 Chron. 2, 47.

רֶגֶם מֶלֶךְ n. pr. viri Zach. 7, 2.

רִגְמָה f. *caterva, agmen;* suff. רִגְמָתָם Ps. 68, 28.

רָגַן *fremuit, murmuravit* (conf. vicin. רָגַז, רָעַם) part. act. pl. רֹגְנִים Jes. 29, 24. — Niph. part. נִרְגָּן; fut. יֵרָגֵן; id. seq. בְּ pers. *contra aliquem* Deut. 1, 27. Ps. 106, 25.

רָגַע; part. act. constr. רֹגַע; 1) *commovit, excitavit.* Job 26, 12: *vi suâ commovet mare, et sapientiâ suâ percellit superbiam ejus*; al. *compescit*, sed forsan minus rectè. Jes. 51, 15 et Jer. 31, 35: רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו *commovens* est *mare, et perstrepunt fluctus ejus*; Gesenius autem: *compescens mare, ubi tumultuantur fluctus ejus*; sed duriusculum videtur. — 2) forsan ut in æthiop. et ut vertit syr. interpr. *coagulatus est, contraxit se.* Job 7, 5: *cutis mea contrahit se.*—Niph. imp. f. הֵרָגְעִי *quieta esto* Jer. 47, 6.—Hiph. הֶרְגִּיעַ; inf. הַרְגִּיעַ pro הַרְגִּיעַ, cum suff. הַרְגִּיעוֹ; fut. יַרְגִּיעַ; 1) *quietum reddidit* Jer. 31, 2. 50, 34; it. *posuit* Jes. 51, 4. — 2) intrans. *quietam vitam egit, quietè habitavit* Deut. 28, 65. Jes. 34, 14.—3) denom. à רֶגַע, *momentum* temporis *egit, momento* temporis *aliquid fecit* Prov. 12, 19; adv. *exacto* temporis *momento, extemplò* Jer. 49, 19. 50, 44. — Deriv. מַרְגֵּעָה, מַרְגּוֹעָה et seq.

רֶגַע m. *quietus;* pl. constr. רְגֵעִי Ps. 35, 20.

רֶגַע m. pl. רְגָעִים; *momentum* temporis Ex. 33, 5 etc., hinc adv. *momento, repentè, illicò* Job 21, 13, plenè בְּרֶגַע Job 21, 13, כְּרֶגַע Ps. 73, 19 etc. כִּמְעַט רֶגַע *quàm minimo momento* Jes. 26, 20 etc. לְרָגָעִים *singulis momentis* Jes. 27, 3 etc., *repentè* Eze. 26, 16.

רָגַשׁ *strepuit, tumultuatus est* (conf. vicin. רָעַשׁ) Ps. 2, 1. — Deriv. seq.

רֶגֶשׁ m. *turba* Ps. 55, 15.

רִגְשָׁה f. undè constr. רִגְשַׁת id. Ps. 64, 3.

רָדַד; præt. defect. רַד Jud. 19, 11, quod hùc referunt, referri potest ad יָרַד; part. act. רֹדֵד; inf. רַד pro

רָד; ut vicin. רָדָה pr. *calcavit*, trop. *subjecit* populos Jes. 45, 1. Ps. 144, 2. — Hiph. fut. conv. וַיֵּרֶד *et extendit, diduxit* 1 Reg. 6, 32. — Indè רָדִיד.

רָדָה; part. act. רֹדֶה, suff. רֹדֵם pro רֹדָם, pl. רֹדִים; inf. constr. רְדוֹת; imp. רְדֵה; fut. יִרְדֶּה, apoc. יֵרֶד; pedibus *calcavit* torcular Joël 4, 13, seq. בְּ pers. *aliquem* Ps. 49, 15. — 2) trop. *subegit, dominatus est,* seq. בְּ et acc. pers. Gen. 1, 28. Jes. 14, 6, absol. Num. 24, 19; 1 Reg. 4, 24. — 3) *extraxit, desumpsit,* ut in Talmud. Jud. 14, 9. Ita LXX. Vulgat. et chald. —Hiph. fut. apoc. יַרְדְּ *dominari faciat* Jes. 41, 2.

רַדַי n. pr. viri 1 Chron. 2, 14.

רְדִיד m. pl. רְדִידִים; *peplum, palliolum*, genus vestis laxum et tenue (*voile*) Jes. 3, 23. Cant. 5, 7.— Rad. רָדַד.

רָדַם undè Niph. נִרְדַּם; part. נִרְדָּם; fut. in pausâ יִרְדָּם; 1) *gravi somno obrutus fuit* Jon. 1, 5. Prov. 10, 5. — 2) *attonitus concidit* Jud. 4, 21. Ps. 76, 7. Dan. 8, 18. 10, 9. — Indè תַּרְדֵּמָה.

דָּדָנִים n. pr. populi forsan *Rhodii* 1 Par. 1, 7 et Gen. 4, 10 juxta Samar. et LXX; sed textus hebr. דֹּדָנִים exhibet.

רָדַף; part. act. רוֹדֵף, pl. רֹדְפִים; inf. constr. רְדֹף, suff. רָדְפִי; imp. רְדֹף, suff. רָדְפֵהוּ; fut. יִרְדֹּף et יִרְדַּף, suff. in pausâ יִרְדָּפְךָ; 1) *insecutus, persecutus est, assiduè secutus est* seq. acc. et אַחֲרֵי Jud. 3, 28. Ps. 23, 6; trop. *sectatus est* justitiam, pacem etc. Ps. 34, 15. Prov. 22, 21; sæpiùs hostili sensu, Gen. 14, 14, seq. acc. אֶל, לְ, אַחֲרֵי Gen. 14, 15. Ex. 4, 14. etc.— 2) *fugavit* Lev. 26, 36.—Niph. נִרְדַּף *persecutionem passus est* Thren. 5, 5. Part. נִרְדָּף *propulsum, elapsum* i. e. *præteritum*, ut optimè Vulgat. Eccl. 3, 15.

Pih. רִדַּף; part. מְרַדֵּף; fut. יְרַדֵּף; 1) *sectatus est* Prov. 13, 11. 15, 9 etc. —2) *persecutus est* hostiliter Nah. 1, 8. Prov. 13, 21. — Puh. רֻדַּף *persecutionem passus est* Jes. 17, 13. — Hiph. הִרְדִּיף *persecutus est* Jud. 20, 43.—Hoph. part. מְרֻדָּף *persecutio* quam quis patitur Jes. 14, 6.

רָהַב; imp. רְהַב; fut. יִרְהַב; pr. forsan ut vicin. רָעַם *perstrepuit, tumultuatus est*, hinc seq. בְּ pers. *insolenter, ferociter egit contra aliquem* Jes. 3, 5; it. seq. acc. pers. *fortiter institit alicui, ursit aliquem* Prov. 6, 3. — Hiph. הִרְהִיב; fut. יַרְהִיב; *animosum* et quodammodo *superbum reddidit* Ps. 138, 3; ità plerique recentiores; sed veteres ferè cuncti *multiplicandi* sensum exhibent. — 2) *graviter institit, ursit* Cant. 6, 5. — Deriv. seq.

רָהָב m. *superbus, insolens;* pl. רָהָבִים Ps. 40, 5.

רַהַב m. 1) *superbia, insolentia* Job 9, 13, trop. 26, 12. — 2) cognomen Ægypti Jes. 30, 7. 51, 9, Ps. 87, 4. 89, 11.

רַהַב m. *superbia*, meton. *objectum superbiæ;* suff. רָהָבָם Ps. 90, 10.

רָהָגָה n. pr. viri 1 Par. 7, 34 in Kcri, sed in Chethib רוֹהָגָה.

רָהָה Jes. 44, 8, vid. רוּחַ.

רַהַט m. undè pl. רְהָטִים; 1) *canales* potatorii Gen. 30, 38. Ex. 2, 16. — 2) *cincinni* Cant. 7, 6. — Rad. רהט in chald. et syr. ut hebr. רוּץ *cucurrit, fluxit.*

רַהִיט m. *laqueare*; suff. רָהִיטֵנוּ Cant. 1, 17 in Keri ubi Chethib habet רָחִיטֵנוּ q. v. in רָחִיט.

רוּב vid. רִיב.

רוּד et רִיד unde præt. רָדְנוּ, רָד; fut. יִרְיַד; 1) forsan ut in arab. *ultrò citròque vagari discurrere*; spec. de jumentis quæ fracto et excusso jugo liberè vagantur. Jer. 2, 31: *cur dixit populus meus*, excusso jugo *vagamur* (רָדָנוּ); *non amplius veniemus ad te.* Hos. 12, 1: Juda adhuc effrenatè egit (רָד) *erga* (עִם) *Deo.* Gen. 27, 40: *et fiet, cùm liberè vagaberis* (כַּאֲשֶׁר) תָּרִיד *ut jugum ejus frangas et de collo tuo decutias.* Ps. 55, 3: *in sollicitudine meâ hùc illùc vagor, agitor* (אָרִיד) *et perstrepo.* Alii aliter exempla ista expediunt; sed multò minùs simpliciter ctymologiæque congruenter. — Deriv. מָרוּד.

רָוָה; f. רְוָתָה; fut. יִרְוֶה; pl. cum נ parag. et mutat. ה in י, יִרְוֵין; *ubertim expletus, satiatus est potu* (seq. acc. et מִן) spec. sanguine Jer. 46, 10, adipe Ps. 36, 9, voluptatibus Prov. 7, 18. — Pih. רִוָּה; imp. רַוֵּה; fut. cum suff. אֲרַוֵּךְ (pro אֲרַוְיֵךְ, et hoc pro אֲרַוֶּךָּ); *largiùs satiata* i. e. irrigita *est* terra seq. מִן Jes. 34, 7; *inebriatus est* gladius vers. 6. — 2) trans. *ubertim potavit, irrigavit* Ps. 65, 11, seq. dupl. acc. Jes. 16, 9, *satiavit* adipe Jer. 31, 14, voluptatibus Prov. 5, 19. — Hiph. הִרְוָה; part. מַרְוֶה; *potavit, irrigavit* Jer. 31, 25 etc., *satiavit* adipe Jes. 43, 24. — Deriv. רְוִיָּה (רִי juxta quosd. sed vid. בְּרִי pag. 111) et

רָוֶה m. f. רָוָה; *satiatus potu* Deut. 29, 28, *irriguus* Jes. 58, 11 etc.

רָוַח ut cognat. רוּחַ; undè fut. יִרְוַח לְפֶ *relaxatio facta est alicui, respirat, recreatur* 1 Sam. 16, 23. Job 32, 20. — Puh. part. pl. מְרֻוָּחִים *spatiosi, ampli* Jer. 22, 14. — Deriv. רְוָחָה et

רֶוַח m. *spatium* Gen. 32, 17, it. *relaxatio, liberatio* Esth. 4, 14.

רוּחַ *spirare flare*, maximè naribus (conf. cognat. פּוּחַ). — Hiph. הֵרִיחַ; inf. הָרִיחַ; fut. יָרִיחַ; apoc. יָרַח; pl. cum נ parag. יָרִיחוּן et יָרִיחֻן; *odoratus est, olfecit* seq. acc. Gen. 8, 21. 27, 27. Metaph. *sensit* Jud. 16, 9, *præsagivit* Job 39, 25. Seq. בְּ *cum voluptate odoratus est, odore* rei *delectatus est* Ex. 30, 38 etc., hinc generatim *delectatus est* Jes. 11, 3. Amos 5, 21. — Deriv. רֵיחַ et

רוּחַ f. rariùs m. suff רוּחֲךָ, cum ה locali רוּחָה; pl. רוּחוֹת et רְחוֹת; 1) *spiritus, flatus*, spec. *oris* i. e. *verbum, vitæ* seu *spiritus vitalis, narium* i. e. *anhelitus, aëris* i. e. *aër commotus, aura*, hinc *aura Diei* i e. *vespera* ubi aura frigidior spirat. — Sæpius est *ventus.* רוּחַ אֱלֹהִים *ventus Dei* i. e. *ventus vehementissimus* Gen. 1, 2 etc. Sed vid. mox infrà n. 4. *Ventus* autem dicitur tum de *cæli plagâ* Eze. 42, 16: 1 Par. 9, 24, tùm de *re inani*

Jes. 26, 18. Job 16, 3 etc. — 2) *anima* quâ vivitur Gen. 45, 27. Eccl. 3, 21 etc. Passim *anima humana* vocatur *spiritus Dei*, utpotè à Deo homini inspirata et ad eum rediens Ps. 104, 29. Eccl. 12, 7. — 3) *animus* quo sentimus et concupiscimus Gen. 41, 8. Jos. 2, 11. Jes. 19, 13 etc. Hinc dicitur spec. de certo quodam animi affectu et studio ut *zelotypiæ* Num. 5, 14, *scortationis* Hos. 4, 12; de *voluntate* Eze. 1, 12 etc, *animi fortitudine* Jos. 2, 11. 5, 1; rariùs de *intellectu* Ex. 28, 3. Jes. 29, 24 etc. Semel de *angelo* 1 Reg. 22, 21. — 4) רוּחַ יְהוָה, רוּחַ אֱלֹהִים et simpl. הָרוּחַ Num. 27, 18. Hos. 9, 7 est *vis divina* quâ rerum universitas facta est et conservatur Jes. 34, 16. Job 26, 13; et quâ homines ad sapienter honestèque agendum impelluntur Ps. 51, 13. 143, 10. Hinc *divino spiritu* afflati dicuntur homines fortes, artifices peritissimi, maximè prophetæ Ex. 31, 3. Num. 24, 2 etc.

רוּחָה f. suff. רוּחָתִי; *relaxatio, remissio* Ex. 8, 11. Thren. 3, 56.

רִוְיָה f. *ubertas* Ps. 23, 5. 66, 12. — Rad. רָוָה.

רוּם; præt. et part. act. רָם; inf. רוּם, רֻם; suff. רוֹמָם; imp. cum ה parag. רוּמָה; fut. יָרוּם, יָרֻם et יָרֹם; conv. וַיָּרָם; 1) ut cognat. רָמַם, *altum, excelsum esse* de cœlo Job 22, 12, maximè, translato sensu, de iis qui dignitate et potentiâ eminent Mich. 5, 8. Ps. 46, 11; de Deo auxilium non ferente Jes. 30, 18. — 2) *exaltari, altum fieri*, de viâ quæ munitur Jes. 49, 11, trop. *potentem fieri* Num. 24, 7. Ps. 140, 9; *laudibus extolli* Ps. 18, 47. — 3) *efferre, elevare se* Gen. 7, 17 etc., hinc *surgere* Ps. 21, 14, *crescere* Ex. 16, 20; metaph. Deut. 8, 14. Prov. 30, 13; *potentem se ostendere, gerere* Ps. 57, 6, seq. עַל pers. *aliquem superbè despicere* Ps. 13, 3. — Part. רָם; f. רָמָה; pl. רָמוֹת; a) *altus, excelsus* Deut. 1, 28. Jes. 6, 1. pl. רָמִים *excelsa cœli* Ps. 78, 60. Metaph. *alta* vox Deut. 27, 14, *superbus* Job 21, 22 etc., *arduus* intellectu Prov. 24, 7. — b) trop. *potens*; hinc זְרוֹעַ רָמָה, יַד רָמָה *brachium potens* Job 38, 15. Deut. 32, 27. בְּיָד רָמָה *brachio potenti* i. e. exertâ summâ potentiâ Ex. 14, 8. Num. 33, 3. — Niph. הֵרָם vid. in רָמַם.

Pihlel. רוֹמֵם; part. מְרוֹמֵם; fut. יְרוֹמֵם; *elevavit, altum fecit*, indè a) *statuit, exstruxit* domum Esr. 9, 9, dein *crescere fecit* Eze. 31, 4, et *educavit* Jes. 1, 2. 23, 4. — b) *sustulit, emergere fecit* Ps. 9, 14. Metaph. *in loco alto tutoque collocavit* aliquem, *tutum præstitit* Ps. 27, 5. 18, 40; *sublevavit, extulit* honoribus 1 Sam. 2, 7; *victorem fecit* Job 17, 4; *laudibus extulit, celebravit* Ps. 30, 2. 34, 4. — Puhlal רוֹמַם *exaltatus est* Ps. 75, 11. Part. מְרוֹמָם *excelsus* Neh. 9, 5.

Hiph. הֵרִים; part. מֵרִים; infin. הָרִים; imp. הָרֵם, cum ה paragog. הָרִימָה; fut. יָרֵם; apoc. יָרֶם; conv. וַיָּרֶם; 1) *fecit altum, sublime* aliquid hinc a) *erexit* monumentum, vexillum Gen. 31, 45. Jes. 62, 10. Trop. caput, cornu alicujus i. e. potentiam ejus auxit Ps. 3, 4. 75, 5 etc. — b) *sustulit* pedem, manum etc. Gen. 14,

22. Ps. 74, 3, seq. בְּ pers. *contra aliquem* 1 Reg. 11, 27; vocem Gen. 39, 18, seq. עַל *contra* aliquem Jes. 37, 23, seq. לְ *acclamavit* alicui Jes. 13, 2. — c) tributum *exegit* (*lever un impôt*) Num. 31, 28. — 2) *sustulit, abstulit* Ex. 21, 31. Jes. 57, 14. — 3) *obtulit* Lev. 2, 9. Num. 15, 19; 2 Par. 30, 24 etc. — Hoph. הוּרַם; fut. in pausâ יוּרָם; *elatus est* Ex. 29, 27. Lev. 4, 10, *sublatus, abrogatus est* Dan. 8, 11 in Keri, ubi Chethib habet הרים. — Hithpahlel fut. יִתְרוֹמֵם *extollet se* Dan. 11, 36. — Hithpahlal fut. in pausâ אֶתְרוֹמָם *exaltabor* Jes. 33, 10 pro אֶתְרוֹמָם. — Deriv. רָמָה, תְּרוּמָה, תְּרוּמִיָּה, מָרוֹם, רָמוּת et seq.

רוֹם m. *elatio, altitudo* Jes. 10, 12. Prov. 25, 3 etc.

רוֹם m. *altitudo, altum,* hinc adv. *in altum* Hab. 3, 10.

רוֹמָח n. pr. oppidi 2 Reg. 23, 36.

רוֹמָח f. *elatio,* sed adv. *erectè, elatè* Mich. 2, 3.

רוֹמָם m. pl. f. constr. רוֹמְמוֹת; *elatio, laudatio* Ps. 66, 17. 149, 6.

רוֹמְמוּת f. *elatio;* suff. in pausâ רוֹמְמֻתְךָ Jes. 33, 3.

רוּן fut. יָרוּן vid. in רָנַן. — Hithpahl. ex usu arab. *victus est.* Part. מִתְרוֹנֵן מִיַּיִן *victus, subactus à vino* Ps. 78, 65. Familiaris est Arabib. hæc locutio; vulgò tamen ad רָנַן referunt.

רוּעַ præt. רָעַ; f. רָעָה; pl. רָעוּ pertinet forsan ad רָעַע q. v. 1) pr. *tumultuari* (vid. Hiph.) — 2) *malum esse,* addito *in oculis* alicujus i. e. *displicere* alicui Num. 11, 10; *malum lignum esse* Deut. 15, 9, it. seq. לְ *perniciosum esse* 2 Sam. 19, 8. Cætera, quæ hùc referunt, vid. in רָעַע. — Niph. fut. יֵרוּעַ; 1) *malus evasit, depravatus est* ut vicin. רָעַע Prov. 13, 20. — 2) *malè habitus, damno affectus est* Prov. 11, 15.

Hiph. הֵרִיעַ, חֵרַעְתָּם et הֲרִיעֹתֶם; part. pl. מְרִיעִים; inf. et imp. הָרֵיעַ; fut. יָרִיעַ; conv. וַיָּרַע; pr. *tumultuatus est,* hinc 1) *vociferatus est,* clamore bellico, jubilo, lugubri Jos. 6, 16. Jud. 15, 14. Jes. 15, 4 etc. — 2) *tubâ clanxit* Num. 19, 9, spec. *classicum cecinit* Num. 10, 1 etc. — Puhl. fut. יְרֹעַע *jubilabitur* Jes. 16, 10. — Hithpahl. הִתְרוֹעֵעַ, fut. יִתְרוֹעָע; *jubilavit* Ps. 60, 10. 65, 16. 108, 10. Eadem forma pertinet ad רָעַע.

רוּעַ m. vid. in רֵעַ.

רוּף undè Puhl. fut. יְרוֹפָף *concutitur,* de columnis cœlorum Job 26, 11. — Deriv. תְּרוּפָה, רִיפוֹת.

רוּץ; præt. et part. act. רָץ; pl. more chald. רָצִין; imp. רוּץ et רָץ; fut. יָרוּץ et יָרֻץ; conv. וַיָּרָץ, in pausâ וַיָּרֶץ; *currere* Gen. 18, 7 etc.; spec. *hostiliter irruere,* seq. acc., עַל, אֶל pers. *in aliquem* Ps. 18, 30. Job 15, 26 etc. Metaph. Jer. 23, 11. Ps. 119, 32, etc. De rebus inanim. Ps. 147, 15. — Part. רָצִים et רָצִין *cursores* i. e. satellites regii qui regia mandata in provincias deferebant 2 Reg. 11, 13. Esth. 3, 13 etc. Conf. פְּלֹתִי. — Pihl. fut. יְרוֹצֵץ *curret* Nah. 2, 5. — Hiph. imp. הָרֵץ; fut. יָרֵץ; *accurrere fecit* Jer. 49, 19, hinc *celeriter adduxit, attulit* Gen. 41, 14 etc.,

Ps. 68, 32 : *Æthiopia celeriter affert manus suas ad Deum* i. e. forsan celeriter affert dona. — Deriv. מְרוּץ, מְרוּצָה.

רוּק undè Hiph. הֵרִיק; part. pl. מְרִיקִים; inf. הָרֵק; imp. הָרֵק; fut. יָרִיק; conv. וַיָּרֶק; 1) *effudit, profudit* Zach. 4, 12 etc. Metaph. *strinxit, exprompsit* gladium, hastam Ex. 15, 19. Ps. 35, 3, it. *expedivit, eduxit* milites ad pugnam Gen. 14, 14. — 2) *evacuavit* Gen. 42, 35 etc., it. *vacuum reliquit* Jer. 32, 6. — Hiph. הוּרַק; fut. יוּרַק; *effusus est* Jer. 48, 11. Cant. 1, 3. — Deriv. רִיק, רֵיק, רֵק; רֵיקָם.

רוּר ut vicin. arab. ראל (pro רול) *salivavit;* præt. רָר Lev. 15, 3. — Indè רִיר.

רוּשׁ ut ראשׁ n. 6.

רוּשׁ; præt. et part. רָשׁ et רָאשׁ, pl. רָשִׁים et רָאשִׁים; *egenum esse* (conf. vicin. ירשׁ in Niph.) Ps. 34, 11. Part. *pauper, egenus* Prov. 10, 4 etc. — Hithpahl. part. מִתְרוֹשֵׁשׁ *pauperem se fingens* Prov. 13, 7. Alia vid. in רָשַׁשׁ.

רוּת n. pr. mul. Ruth 1, 5.

רָזָה pr. *emaciavit*, hinc *consumpsit, perdidit* Soph. 2, 11. — Niph. fut. יִרָּזֶה *emaciabitur* Jes. 17, 4. — Deriv. רָזוֹן, רָזִי et

רָזֶה m. undè f. רָזָה *macilenta, macra* Num. 13, 20. Eze. 34, 20.

רָזוֹן m. 1) *macies* (à rad. רָזָה), hinc *tabes, phtisis* Jes. 10, 16. Ps. 106, 15, transl. *deminutio.* Mich. 6, 10 : *epha deminutionis* i. e. justo minor. — 2) *princeps* (à rad. רָזַן ad formam עָשׁוֹק, rad. עָשַׁק) Prov. 14. 28.

רִזּוֹן n. pr. viri 1 Reg. 11, 23.

רָזִי m. *pernicies, interitus* Jes. 24, 16; favet contextus; sed Chald. Syr. et Vulgat. *secretum.* — Rad. רָזָה.

רָזַם ut in chald. syr. et arab. رمز *oculis, nictavit, innuit* insolentem et superbum se gerens; fut. pl. יִרְזְמוּן Job 15, 12, ubi aliquot codices יִרְמְזוּן referunt.

רָזַן forsan ut in arab. رَزَنَ *gravis fuit* pondere et moribus; hinc part. act. רוֹזְנִים pr. *graves,* indè poët. *principes* Jud. 5, 3. Ps. 2, 2 etc. — Indè רָזוֹן n. 2.

רָחַב *latus fuit, dilatatus est* Eze. 41, 7, it. *latè apertus est* 1 Sam. 2, 1, metaph. de corde Jes. 60, 5. — Niph. part. נִרְחָב *spatiosus* Jes. 30, 23. — Hiph. הִרְחִיב; part. מַרְחִיב; infin. הַרְחִיב; imp. הַרְחֵב; fut. יַרְחִיב; 1) *latum, spatiosum fecit, dilatavit* Ex. 34, 24. Jes. 57, 8 etc. Spec. seq. לְ pers. *amplum spatium fecit* i. e. *aditum patefecit alicui* Prov. 18, 16 et *ex angustiis liberavit* Ps. 4, 2. הִרְחִיב פֶּה *os latè aperuit* Ps. 81, 11, seq. עַל *in* aliquem i. e. *derisit* eum Jes. 57, 4. Ps. 35, 21. — 2) intrans. *dilatatus est* Ps. 25, 17. — Deriv. מֶרְחָב et seq.

רְחַב m. constr. רַחַב; f. רְחָבָה; constr. רַחְבַת; 1) *latus, longus, spatiosus* Ex. 3, 8. Job 11, 9 etc. Metaph. Ps. 119, 96. *Amplus cordis, animæ* i. e. *tumidus, superbus* Ps. 101, 5. Prov.

28, 25, it. *superbia* Prov. 21, 4. — 2) n. pr. mul. Jos. 2, 1 etc.

רַחַב m. seq. Mak. רַחַב; pl. constr. רַחֲבֵי; *spatium amplum* Job 36, 16. 38, 18.

רֹחַב m. suff. רָחְבָּן *latitudo* Gen. 6, 15. Eze. 4, 6; metaph. *amplitudo animi* i. e. *intellectûs et sapientiæ* 1 Reg. 5, 9 (4, 29).

רְחוֹב et רְחֹב f. pl. רְחֹבוֹת; 1) *platea* Gen. 19, 2. Jud. 19, 20. — 2) *forum*, locus amplus ad portas urbium, ubi judicia, populi conventus habebantur, resque venales exponebantur 2 Par. 32, 6; conf. Neh. 8, 1. 3, 16. רְחוֹב בֵּית אֱלֹהִים *area pro templo Dei* Esr. 10, 9. — 3) n. pr. vid. בֵּית רְחוֹב pag. 93.

רְחֹבוֹת n. pr. 1) putei Gen. 26, 22. — 2) adjecto עִיר urbis Assyriæ Gen. 10, 11. — 3) adjecto הַנָּהָר, urbis forsan ad Euphratem sitæ Gen. 36, 37.

רְחַבְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 17 etc.

רְחַבְעָם n. pr. viri 1 Reg. 11, 43 etc.

רֵחַיִם m. undè dual. רֵחָיִם *mola, manuaria* constans duabus lapidibus Ex. 11, 5 etc. — Rad. forsan ut מָרַח et arab. رحح *trivit*.

רַחוּם m. (denom. à רַחַם vel רֶחֶם) *misericors*, de solo Deo Ex. 34, 6. Ps. 86, 15 etc.

רְחוּם n. pr. viror. Esr. 4, 8 etc.

רָחוֹק m. pl. רְחֹקִים; f. רְחֹקָה, pl. רְחֹקוֹת; *longinquus, remotus* de loco et tempore Gen. 37, 18. Jes. 22, 11 etc. Subst. *longinquum, longinquitas* Jos. 3, 4 etc. Trop. Ex. 23, 7 etc.; spec. a) de Deo auxilium homini non afferente Ps. 10, 1 etc. — b) de lege utpotè servatu difficili Deut. 30, 11. — c) de re carâ (*hors de prix*) Prov. 31, 10; sic apud Arab. *propinquus, longinquus pretio* i. e. vilis, pretiosus. — Rad. רָחַק.

רָחִיט m. *laquear* cum Vulgat., sed vulgò *ambulacrum*; suff. רָחִטֵנוּ Cant. 1, 17 in Chethib ubi Kerî habet רָהִיטֵנוּ q. v. Ewald in Comment. ad Cant. dictum putat per metathes. pro חָרִיט collat. arab. مَحْرُوط *opus tornatum*, sed non placet.

רֵחַיִם dual. vid. רֵחָה.

רָחֵל f. pl. רְחֵלִים; 1) *ovis mater* Gen. 31, 38. 32, 15, dein generatim *ovis* Jes. 53, 7. Cant. 6, 6. — 2) n. pr. mul. Gen. 29, 6 etc. — Rad. רחל, conf. רֶחֶם et maximè רַחַם, רֵחֶם.

רָחַם *1) pr. forsan ut רָחַף q. v. *commotus, agitatus fuit*, undè רַחַם, רֶחֶם q. v. — 2) denom. à רַחַם vel רֶחֶם pr. *visceribus commotus est*, hinc *tenerrimo affectu, amore complexus est*; fut. יְרַחֵם Ps. 18, 2.* — Pih. רִחַם; part. מְרַחֵם; inf. רַחֵם; fut. יְרַחֵם; *misertus est* seq. acc. et עַל Ex. 33, 19. Ps. 116, 5 etc. — Puh. רֻחַם; fut. יְרֻחַם; *misericordiam consecutus est* Hos. 14, 14 etc.

רָחָם et רָחָמָה m. *vultur percnopterus*, pietate in pullos insignis Lev. 11, 18. Deut. 14, 17. — Denom. à

רַחַם m.* 1) pr. *commotio*, hinc *viscera* quæ sunt animi commotionum sedes, et indè spec. *uterus muliebris* Gen. 49, 6. Jes. 46, 3.* — 2) poët. *puella, mulier* Jud. 5, 30. — 3) n. pr. viri 1 Par. 2, 44.

רֶחֶם m. sed f. Jer. 20, 17; suff.

רַחְמָה; id. n. 1, sed dicitur etiam de animalium *utero* Ex. 13, 2 etc.

רַחֲמָה f. *puella* (vid. רַחַם; dual. רַחֲמָתַיִם Jud. 5, 30.

רַחֲמִים m. pl. constr. רַחֲמֵי; 1) *viscera* (vid. רַחַם) Prov. 12, 10, hinc *tenerrimus affectus*, spec. *amor*, *pietas* erga suos Gen. 43, 30 etc., *misericordia*, *gratia*, *favor* Jes. 47, 6, maximè Dei Ps. 25, 6 etc.

רַחֲמָנִי m. (vid. רַחַם) undè f. pl. רַחֲמָנִיוֹת *misericordes* Thren. 4, 10.

רָחַף ut vicin. רָחַם *commotus*, *agitatus fuit*, hinc *contremuit* de ossibus perterriti Jer. 23, 9. — Pih. part. f. מְרַחֶפֶת; fut. יְרַחֵף; *agitavit*, *motitavit* scil. alas suas avis Deut. 32, 11, de vento Gen. 1, 2. Al. *incubuit*, *fovit*, sed immeritò juxta me.

רָחַץ; part. act. fem. רְחֻצָה, pl. רְחֻצוֹת; inf. constr. רְחֹץ et רָחְצָה; imp. רְחַץ; יִרְחַץ; 1) *lavit*, *abluit* corpus (differt à כָּבַס *lavit* vestes) Gen. 18, 4 etc., metaph. sordes peccati Jes. 4, 4. *Lavit manus in puritate* i. e. vacuum à culpâ, insontem se declaravit Ps. 26, 6. 73. 13. — 2) *lavit se*, *lotus est* Ex. 2, 5: 2 Sam. 11, 2 etc. — Puh. רֻחַץ *lotus est* Prov. 30, 12. — Hithp. הִתְרָחֵץ *lavit se* Job 9, 30. — Deriv. seq.

רַחַץ m. *lotio* Ps. 60, 10.

רַחְצָה f. *lavacrum* Cant. 4, 2. 6, 6.

רָחַק; inf. constr. רְחֹק et רָחְקָה; imp. f. רַחֲקִי; fut. יִרְחַק; *longè discessit*, *recessit* seq. מִן *ab* aliquo Job 30, 10 etc., it. *longè*, *procul abfuit*, *longinquus*, *remotus fuit* seq. מִן et מֵעַל Jer. 2, 5. Ps. 103, 12 etc. Multò sæpiùs metaph. Ex. 23, 7 etc., et spec. de Deo hominibus auxilium non ferente Ps. 22, 12 etc. — Niph. fut. יֵרָחֵק *amovebitur* Eccl. 12, 6 in Chethib.

Pih. רִחַק *procul amovit*, *removit* Jes. 6, 12, metaph. 29, 13. — Hiph. הִרְחִיק; inf. abs. הַרְחֵק; constr. הַרְחִיק; imp. הַרְחֵק; in pausâ הַרְחַק; fut. יַרְחִיק; 1) id. Job 13, 21 etc., peccata i. e. *condonavit* Ps. 103, 12. Seq. inf. et gerund. fit adv. *procul* Ex. 8, 28. Inf. absol. הַרְחֵק *procul* Gen. 12, 16. — 2) *procul discessit* Gen. 44, 4. Jos. 8, 4. — Deriv. רָחוֹק, מֶרְחָק, et

רְחֵק m. pl. cum suff. רְחֵקֶיךָ *qui à te recedunt* Ps. 73, 27.

רָחַשׁ ut in syr. *ebullivit*, metaph. seq. acc. Ps. 45, 2: *ebullit animus meus verba grata.* — Deriv. מַרְחֶשֶׁת.

רַחַת f. (à rad. רוּחַ ut נַחַת à נוּחַ) *vannus*, *ventilabrum* Jes. 30, 24.

רָטַב *maduit* pluviâ, in arab. maximè de humectâ et recenti viriditate plantarum Job 24, 8. — Indè

רָטֹב m. *succosus* Job 8, 16.

רִטָּה undè יִרְטֵנִי vid. in יָרַט.

רֶטֶט m. *terror* Jer. 49, 24. — Rad. רטט ut chald. רְתַת *territus est*.

רָטַפַשׁ *reviruit* Job 33, 25. — Conflatum ex רטב et טָפַשׁ.

רָטַשׁ undè Pih. רִטֵּשׁ; fut. יְרַטֵּשׁ; *allisit*, rupibus *allidendo necavit* 2 Reg. 8, 12, it. sagittis *prostravit* Jes. 13. 18. — Puh. רֻטַּשׁ; fut. יְרֻטַּשׁ; *allisus est* et ità *necatus est* Jes. 13, 16 etc.

רִי Job 37, 11 vid. in בָּרִי.

רִיב et רוּב; præt. et part. act. רָב; inf. abs. רֹב; constr. רִיב; imp. רִיבָה; cum ה parag. רִיבָה; fut. יָרוּב et יָרִיב, apoc. יָרֶב; 1) *litigare, altercari, contendere* seq. עִם, אֵת, אֶל, בְּ et acc. pers. quâcum contenditur Gen. 26, 20. Jes. 45, 9 etc. Seq. לְ ejus *pro* quo contenditur Jud. 6, 31. Job 13, 8, et עַל rei de quâ lis est Gen. 26, 21. — 2) spec. *contendere in judicio, causam agere* seq. acc. pers. cujus causa agitur Jes. 1, 17, plenè רִיב אֶת רִיב פ' *litigare litem alicujus* 1 Sam. 24, 16. — Hiph. part. מֵרִיב *contendens* 1 Sam. 2, 10. Hos. 4, 4. Not. יָרֶב fut. apoc. potest esse subst. *hostis, adversarius* Hos. 5, 13. 10, 6. — Deriv. מְרִיבָה, זְרִיב, et

רִיב rarò רָב m. pl. רִיבִים; f. רִיבוֹת; 1) *lis, rixa* Gen. 13, 7 etc. אִישׁ רִיבִי *adversarius meus* Job 31, 35. — 2) *causa forensis* Ex. 23, 2. אִישׁ רִיב *qui causam forensem habet* Jud. 12, 5.

רִיבַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 29 etc.

רִיד, vid. in רוּד.

רִיחַ vid. רוּחַ.

רֵיחַ m. suff. רֵיחוֹ; *exhalatio, odor* Gen. 27, 27 etc. Metaph. Job 14, 9. — Rad. רוּחַ.

רִים vid. רְאֵם.

רִיעַ vid. רוּעַ.

רֵיעַ m. et רֵעַ *socius, familiaris* Job 6, 27. — Rad. רָעָה.

רֵיעָה vid. רֵעָה.

רִיפוֹת pl. f. *grana contusa, polenta* 2 Sam. 17, 19. Prov. 27, 22. — Rad. רוּף.

רִיפַת n. pr. viri Gen. 10, 3.

רִיק *effundere*, vid. רוּק.

רִיק m. *vacuus, inanis* Jes. 51, 54, *inàne, inanitas* Ps. 4, 3; adv. *in vanum, frustrà* Ps. 73, 13, plenè לָרִיק; לָרִיק, בְּדֵי רִיק Lev. 26, 16 etc. — Rad. רוּק.

רֵיק sæpiùs רֵק m. pl. רֵיקִים et רִיקִים; f. רֵקָה; pl. רֵקוֹת; *vacuus, inanis* Jud. 7, 16 etc. Trop. *inanis, vanus* Deut. 32, 47, *inops* Neh. 5, 13, *levis, perditus, nequam* Jud. 9, 4. 11, 3 : 2 Sam. 6, 20. — Rad. רוּק, et indè

רִיקָם adv. *vacuè* Jer. 14, 3, *vacuis manibus* Gen. 31, 42. Ruth 3, 17 etc., *frustrà* 2 Sam. 1, 22, *sine causâ, temerè* Ps. 7, 5. 25, 3.

רִיק m. suff. רִיקוֹ; *saliva* 1 Sam. 21, 14; sed Job 6, 6 *albumen*, al. *succus* cujusdam cibi insulsi, vid. חַלְמוּת. — Rad. רוּק.

רֵישׁ et רִישׁ m. *paupertas* Prov. 13, 18. 28, 19. — Rad. רוּשׁ.

רִישׁוֹן ut רִאשׁוֹן q. v.

רַךְ m. pl. רַכִּים; f. רַכָּה; pl. רַכּוֹת; *mollis*, indè a) *tener* Gen. 18, 7. 33, 13. — b) *infirmus, debilis* Gen. 29, 17 : 2 Sam. 3, 39. — c) *delicatus* Deut. 28, 54, 56. — d) *blandus* Prov. 15, 1, undè רַכּוֹת *blanda verba* Job 40, 27. — e) addito לֵבָב *timidus* Deut. 20, 8 etc. — Rad. רָכַךְ.

רֹךְ m. *mollities* Deut. 28, 56. — Rad. רָכַךְ.

רָכַב; inf. constr. רָכֹב; imp. רְכַב; fut. יִרְכַּב; *vectus est* spec. a) jumento, *equitavit*, seq. עַל, בְּ et acc. ju-

menti Gen. 24, 61 : 2 Reg. 18. Neh. 2, 12. Part. act. רֹכֵב *eques* Ex. 15, 2 etc. fem. רֹכֶבֶת *equitans* 1 Sam. 25, 20.— b) curru Jer. 17, 25 etc., maximè de Jehovâ vecto super nubibus, cherubim et cœlis Jes. 19, 1 etc.

Hiph. הִרְכִּיב; imp. הַרְכֵּב; fut. יַרְכִּיב, conv. וַיַּרְכֵּב; 1) *fecit, jussit equitare* 1 Reg. 1, 33 etc. —2) *curru vehi fecit* Gen. 41, 43 etc., metaph. Job 30, 22; vid. etiam in בָּמָה; *vehendum currui imposuit* 2 Sam. 6, 3 : 2 Reg. 23, 30, hinc generatim *imposuit* 2 Reg. 13, 16. — 3) *currui junxit* jumentum Hos. 10, 11.— Deriv. מֶרְכָּבָה מֶרְכָּב et seq.

רֶכֶב m. (sed f. Nah. 2, 5); suff. רִכְבִּי; pl. constr. רִכְבֵי; 1) *equitatus* Jes. 21, 7. — 2) *currus* Jud. 5, 28, plerumque collect. pro pluribus curribus. רֶכֶב בַּרְזֶל *currus falcati* Jos. 17, 18. *Oppida curruum* i. e. in quibus currus bellici collocati erant 2 Par. 1, 14 etc. Passim *equi currûum* et milites *curribus insidentes* ut Sam. 8, 4 etc. —3) *lapis molæ superior, catillus* Deut. 24, 6 : 2 Sam. 11, 21.

רַכָּב m. suff. רַכָּבוֹ; *eques* 2 Reg. 9, 17, it. *auriga* 1 Reg. 22, 34.

רֶכָב n. pr. viror. Jer. 35, 2 etc. Patron. רֶכָבִי.

רִכְבָּה f. nom. act. *vectura, equitatio* Eze. 27, 20.

רֶכָּה n. pr. loci 1 Par. 4, 12.

רְכוּב m. *vehiculum* Ps. 104, 3.

רְכוּשׁ et רֶכֶשׁ m. pr. *comparatum, acquisitum*, hinc *opes, facultates* Gen. 14, 16 etc. — Rad. רָכַשׁ.

רָכִיל m. *obtrectatio* Eze. 22, 9. הָלַךְ רָכִיל *obivit obtrectandi causâ* Lev. 19, 16 etc. — Rad. רָכַל.

רָכַךְ præt. רַךְ, pl. רַכּוּ; *mollis fuit*, hinc trop. a) *delicatus fuit* Deut. 28, 56. — b) *debilis, fractus est* animus 2 Reg. 22, 19. — Niph. fut. יֵרַךְ; *debilitatus, timidus factus est* Deut. 20, 3 etc. — Puh. רֻכַּךְ *emollitum est* vulnus unguento Jes. 1, 6. — Hiph. הֵרַךְ *fregit* animum Job 23, 16. — Deriv. מֹרֶךְ, רַךְ, רַךְּ.

רָכַל, undè part. act. רוֹכֵל, fem. רֹכֶלֶת, suff. רְכַלְתֵּךְ; *circumvivit* a) negotiandi causâ, *negotiatus est*, hinc Part. *mercator, mercatrix* Eze. 27, 3, 13 etc. — b) obtrectandi causâ, *obtrectavit*. — Deriv. רְכֻלָּה, רָכִיל, מַרְכֻלֶת.

רָכָל n. pr. oppidi tribûs Judæ 1 Sam. 30, 29.

רְכֻלָּה f. *mercatura* Eze. 28, 5 etc.

רָכַם 1) *ligavit, alligavit;* fut. pl. יִרְכְּסוּ Ex. 28, 28. 39, 21. — 2) ex usu arab. *prostravit, præcipitem dedit.* — Deriv. seq.

רְכָסִים m. pl. *præcipitia, loca prærupta* Jes. 40, 4.

רֶכֶס m. *conspiratio* (*ligue*); pl. constr. רִכְסֵי Ps. 31, 21. Conf. קֶשֶׁר.

רָכַשׁ 1) *acquisivit, comparavit* Gen. 12, 5. 31, 18.—2) ut vicin. arab. רכץ (raqadh) *citò cucurrit* equus. — Deriv. רְכוּשׁ et

רֶכֶשׁ m. *equus velox* (*coursier*) 1 Reg. 5, 8. Mich. 1, 13.

רָם 1) part. act. verbi רוּם q. v. — 2) n. pr. viror. Gen. 22, 1 etc.

רְאֵם vid. רְאֵם.

רָמָה; part. act. constr. רֹמֵה, pl. constr. רוֹמֵי; 1) *jecit, dejecit* Ex. 15, 1, 21. — 2) *jaculatus est* arcu Jer. 4, 29. Ps. 78, 9. —3) ut cognat. רָפָה *remissus fuit* præsertim de manibus. — Pih. רִמָּה; inf. cum suff. רַמּוֹתֵנִי, pro רַמּוֹתָנִי; *decepit, fefellit, defraudavit* Gen. 29, 25 etc. 1 Par. 12, 17: *ad decipiendum me hostibus meis*, prægnant. pro; *et prodendum hostibus meis*. — Deriv. מִרְמָה, רַמְיָה, תַּרְמִית, תַּרְמָה.

רָמָה f. constr. רָמַת; pl. רָמוֹת; 1) part. f. verbi רוּם q. v. — 2) *locus editus* 1 Sam. 22, 6, imprimis idolorum cultui consecratus Eze. 16, 24 etc. — 3) n. pr. oppid. a) in tribu Benjamin Jud. 19, 13 etc. — b) in tribu Nephtali Jos. 19, 36. — c) in tribu Ephraïm 1 Sam. 1, 19 etc., alibi רָמָתַיִם צוֹפִים 1 Sam. 1, 1. — d) רָמַת הַמִּצְפֶּה oppid. in Galaad Jos. 13, 26, alibi רָאמֹת Deut. 4, 43, et רָמֹת 1 Reg. 4, 13. — e) רָמַת לֶחִי vid. in לֶחִי Nom. gent. רָמָתִי.

רִמָּה f. *vermis* Job 25, 6, plerumque *vermes* ex putredine orti Ex. 16, 24 etc. — Rad. רָמַם.

רִמּוֹן m. suff. רִמֹּנִי; pl. רִמֹּנִים; 1) *malus punica* Num. 20, 5. Joël. 1, 12 etc., *malum punicum* seu *granatum* Cant. 4, 3, etiam *arte factum* Ex. 28, 33 etc. — 2) n. pr. idoli Syrorum 2 Reg. 5, 18. — 3) n. pr. viri 2 Sam. 4, 2. — 4) n. pr. a) oppidi tribûs Simeonis Jos. 15, 32 etc. — b) oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13, forsan i. q. רִמּוֹנוֹ 1 Par. 6, 62. — c) rupis Jud. 20, 45, 47. d) רִמּוֹן פֶּרֶץ statio Israëlit. in deserto Num. 33, 19. — Etymon latet.

רָמוֹת et רָאמוֹת n. pr. vid. in רָמָה.

רָמוֹת נֶגֶב vid. in רָאמַת נֶגֶב.

רָמוּת f. pr. *altitudo* (à rad. רוּם), hinc *acervus, strues* cadaverum Eze. 32, 5; al. legunt רְמוֹת *vermes*, sed hic plur. numerus alibi non reperitur.

רֹמַח m. pl. רְמָחִים, suff. רְמָחֵיהֶם; *hasta, lancea* Num. 25, 7 etc. — Rad. רמח ut vicin. רָמָה.

רַמִּי, undè pl. חֲרַמִּים, vid. in אֲרַמִּי.

רַמְיָה n. pr. viri Esr. 10, 25.

רִמְיָה f. 1) *remissio, relaxatio*, hinc a) *arcus remissionis, remissus* i. e. qui, nervo rupto, fatiscit, nec ferit jaculando Hos. 7, 16. Ps. 78, 57; al. *arcus doli, fallax* qui perperàm jaculatur. Illud præfero. Quod proponit Gesenius in Ps. 78, 57: « poet. *sagittarii dolosi*, qui simulatâ fugâ fallunt » longiùs petitum videtur. — b) *remissio* manuum, *ignavia* Prov. 10, 4. 12, 24. Adv. *segniter, negligenter* Jer. 48, 10. — 2) *fraus, dolus* Ps. 120, 2. Job 13, 7. — Rad. רָמָה.

רַמָּךְ f. *equa*; pl. רַמָּכִים Esth. 8, 10. — Rad. רמך in arab. 9ª conjug. *tenuis, gracilis fuit medio corpore.*

רִמַלְיָה n. pr. viri 2 Reg. 15, 25.

רִמַלְיָהוּ n. pr. viri Jes. 7, 4 etc.

רָמַם, pl. רֹמּוּ vel רוֹמּוּ, in pausâ רָמוּ vel רָמוּ; part. f. רוֹמֵמָה; 1) ut vicin. רוּם, *altus, excelsus fuit* Ps. 118, 16 etc. — 2) ut in arab. *computruit.* — Niph. imp. pl. הֵרָמּוּ vel הֵרָמוּ; fut. pl. יֵרֹמּוּ vel יֵרוֹמּוּ; *extu-*

lit se Num. 17, 10 etc. — Deriv. רְמָה.

רַמַּתִי־עֶזֶר n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

רָמַס; part. act. רוֹמֵס; infin. constr. et imp. רְמֹס; fut. יִרְמֹס; ferè ut vicin. רָמַשׂ, רָפַס; 1) *calcavit* pedibus, seq. acc. et בְּ Jes. 41, 25. Nah. 3, 14, it. *supergressus est* aliquid Ps. 91, 13. — 2) *conculcavit* 2 Reg. 7, 17 etc. *Atria Dei conculcavit* i. e. profanavit Jes. 1, 12. — Part. *conculcator, vexator* Jes. 16, 4. — Niph. fut. pl. f. in pausâ תֵּרָמַסְנָה *conculcabuntur* Jes. 28, 3. — Deriv. מִרְמָס.

רָמַשׂ, undè part. act. רֹמֵשׂ; f. רֹמֶשֶׂת; fut. יִרְמֹשׂ; *repsit, reptavit* pr. de animalibus minoribus, quæ solo quodam modo adhærent, sive quatuor pedibus pluribusve instruantur, sive iis careant Gen. 1, 26. Lev. 11, 44 etc. Inversâ structurâ *terra reptare* dicitur pro *scatere reptilibus* Gen. 9, 2. — Hinc de reptilibus aquatilibus Gen. 1, 21 etc., cunctisque omninò bestiis terrestribus Gen. 7, 21. Ps. 104, 20. — Indè

רֶמֶשׂ m. *reptile*, undè collect. *reptilia* Gen. 1, 26 etc. Passim רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה *quidquid in humo reptat* Hos. 2, 18 etc.; de *bestiis aquatilibus* Ps. 104, 25; de *omnibus omninò animalibus terrestribus* Gen. 9, 2.

רֶמֶת n. pr. oppidi in tribu Issachar Job 19, 21.

רֵן m. (pr. inf. verbi רָנַן) *jubilum*; pl. constr. רָנֵי Ps. 32, 7.

רָנָה, undè fut. יִרְנֶה; ut vicin. רָנַן *sonum edidit tremulum et tinnulum, striduit* vel arcus, vel pharetra, vel sagitta jaculata Job 39, 23 (26).

רִנָּה f. suff. רִנָּתִי; 1) pr. *sonitus, tremulus* et *stridulus*, hinc *clamor*, maximè lugubris, *vagitus* Jer. 7, 16 etc., it. lætus, *jubilum* 1 Peg. 22, 36 etc. — 3) n. pr. viri 1 Bar. 4, 20. — Rad. seq.

רָנַן; inf. רֹן; imp. f. רָנִּי; fut. יָרֹן; sed Prov. 29, 6 יָרוֹן (tanquàm à רוּן ubi vid.); pr. *sonum tremulum* et *stridulum edidit*, hinc spec. 1) *vociferatus est, clamavit* clamore lugubri, *vagiit* Thren. 2, 19. — 2) *jubilavit* Lev. 9, 24 etc. Tribuitur etiam rebus inanim. Jes. 44, 23 etc.

Pih. רִנֵּן; inf. et imp. רַנֵּן; fut. יְרַנֵּן; pl. fem. תְּרַנֵּנָה (pro תְּרַנְּנָה); *jubilavit* Ps. 98, 4, seq. בְּ *de* aliquo, aliquâ re Ps. 33, 1 etc., seq. עַל *de* interitu alicujus Jer. 51, 48. Seq. acc. pers. vel rei *jubilando celebravit* Ps. 51, 16, seq. אֶל 84, 3, לְ 95, 1. — Puh. fut. יְרֻנַּן *jubilabitur* Jes. 16, 10.

Hiph. הֲרִנִּין; fut. יַרְנִּין; *jubilare fecit* Ps. 65, 19. Job 29, 13; it. *jubilavit* Deut. 32, 43 etc. — Hithp. vid. in רוּן. — Deriv. רִנָּה, רֹן et seq.

רֵנָן m. undè pl. רְנָנִים *struthiones* Job 39, 13 (16); ità Vulgat. et Bochart, vulgò tamen *pavones*.

רִנָּה f. constr. רִנַּת; pl. רְנָנוֹת; *jubilum* Job 3, 7. 20, 5. Ps. 63, 6.

רִסָּה n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 21.

רְסִיסִים pl. m. 1) *guttæ* roris Cant. 5, 2. — 2) *fragmenta, ruinæ* Amos 6, 11. — Rad. רָסַס.

רִסְנוֹ m. suff. רִסְנִי; 1) *capistrum* quod naso incumbit eum constringendo et coërcendo Jes. 30, 28, et ge-

neratim *frenum* Ps. 32, 9. Job 30, 11. — 2) Meton. *fauces oris* quibus frenum immittitur Job 41, 5. — 3) n. pr. urbis antiquissimæ in Assyriâ Gen. 10, 12. — Rac. רסן ut arab. رَسَنَ *ligavit.*

רָסַס 1) ut vicin. רָצַץ *rupit, confregit.* — 2) ut in chald. et in vicin. arab. رشش *conspersit;* inf. רָסֵס Eze. 46, 14. — Deriv. רֶסֶן, רְסִיסִים.

רַע cum accent. distinct. רָע m. pl. רָעִים; constr. רָעֵי; f. רָעָה; suff. more chald. רָעָתְכִי; pl. רָעוֹת; 1) *malus, a, um* tàm physico, quàm morali sensu Gen. 6, 5. Lev. 27 10 etc. *Malus fuit in oculis alicujus* i. e. *displicuit alicui* Gen. 38, 7 etc.; rariùs pro בְּעֵינֵי sequitur עַל Eccl. 2, 17, vel לִפְנֵי Neh. 2, 1. Spec. a) *noxius* Gen. 37, 33, *invidus* Prov. 23, 6. — b) *deformis*, maximè seq. מַרְאֶה Gen. 41, 3. — c) *miser, infelix* Jes. 3, 11. Jer. 7, 6. — d) *tristis* Gen. 40, 7. Prov. 25, 20. — 2) subst. *malum*, imprimis morale τὸ κακόν (*lemal*) Gen. 2, 9. Eze. 11, 2; it. *pravitas, malitia* Gen. 6, 5; sed hoc sensu sæpiùs usurpatur fem. רָעָה q. v.

רֵעַ m. suff. רֵעִי et רֵעֲהוּ; pl. רֵעִים; suff. רֵעֵיהֶם pro רֵעֵיהוּ; 1) *socius, familiaris* Job 2, 11 etc., sed minùs dicit quàm אֹהֵב *amicus* Prov. 18, 24. De *amato, amasio* Jer. 3, 1. Hos. 3, 1. Cant. 5, 16; de *quovis alio* Ex. 20, 17 etc. Hinc, præcedente אִישׁ, valet *alter, alter* Gen. 11, 3 etc. Etiam de rebus inanim. Gen. 15, 10. — 2) ex usu chald. *cogitatio, voluntas* Ps. 139, 2, 17. — Rad. רָעָה.

רַע m. suff. רֵעָה pro רֵעוֹ; *tumultus, vociferatio* Ex. 32, 17. Mich. 4, 9, it. *fragor* tonitru Job 36, 33. — Rad. רָעָה.

רַע raro רֹעַ m. 1) *mala conditio* Jer. 24, 2 etc., maximè *malitia, pravitas* Jer. 4, 4. 21, 12 etc. — 2) *deformitas* Gen. 41, 19. — 3) *tristitia, mœror* Eccl. 7, 3. Neh. 2, 2. — Rad. רָעַע.

רָעֵב; fut. יִרְעַב; *esurivit* Gen. 41, 55 etc.; seq. לְrei *esurivit aliquid* Jer. 42, 14. — Hiph. fut. יַרְעִיב; *esurire fecit* Deut. 8, 3, *esurire sivit* Ps. 10, 3. — Deriv. seq.

רָעָב m. suff. רְעָבָם; *fames* Thren. 5, 10., *annonæ caritas* Gen. 12, 10. 41, 30 seq.

רָעֵב m. pl. רְעֵבִים; f. רְעֵבָה; *esuriens* 2 Sam. 17, 29. Job 5, 5, *fame attenuatus, confectus* Job 18, 12.

רַעֲבוֹן m. constr. רַעֲבוֹן; *fames* Gen. 42, 19, Ps. 37, 19.

רָעַד, undè fut. יִרְעַד; ut in arab. *concussus est, contremuit* de terrâ Ps. 104, 32. — Hiph. part. מַרְעִיד; *contremens* de hominibus Dan. 10, 11. Esr. 10, 9. — Deriv. seq.

רַעַד m. *tremor* Ex. 15, 15.

רְעָדָה f. id. Ps. 2, 11. 48, 7.

רָעָה; part. act. רֹעֶה; constr. רֹעֵה cum י parag. רֹעִי; suff. רֹעִי; pl. רֹעִים; constr. רֹעֵי; f. רֹעָה; pl. רֹעוֹת; inf. constr. רְעוֹת; imp. רְעֵה; fut. יִרְעֶה; apoc. יִרַע; pr., ut suspicor cum Gesenio, i. q. vicin. רָאָה *adspexit* et רָצָה *adspexit cum voluptate;* hinc 1) *pavit* gregem, pr. *inspexit.* Ponitur absol., vel seq. acc. et בְּ Gen. 30, 31. Num. 14, 33: 1 Sam. 16, 11. Part. subst. *pastor* Gen.

13, 7 etc. Trop. *gubernavit, rexit*, 2 Sam. 5, 2. Ps. 23, 1 etc.; it. *nutrivit, aluit* Hos. 9, 2. — 2) *pastus est* grex Jes. 5, 17 etc. Seq. acc. loci ubi grex pascitur Jer. 50, 19 etc. Metaph. *depavit, consumpsit* Mich. 5, 5. Job 20, 26, et ità 24, 21, quamvis al. ex usu chald. *confregit* vertant. — 3) *delectatus est* aliquo, aliquâ re, seq. acc. pers. et rei Hos. 12, 2. Prov. 13, 20 etc. — Pih. רֵעָה denom. à רֵעָה *sodalem sibi adjunxit* aliquem Jud. 14, 20.

Hiph. fut. cum suff. יַרְעֵם *pascet eos* Ps. 78, 72. — Hithp. fut. apoc. תִּתְרַע *familiaritatem contrahas* seq. אֶת *cum* aliquo Prov. 22, 24. — Deriv. מַרְעִית, מִרְעֶה, מֶרַע, מַרְעִית et seq.

רָעָה f. constr. רַעַת; suff. more chald. רָעָתֵכִי; pl. רָעוֹת; 1) f. vocis masc. רַע q. v., *mala*. — 2) subst. *malum* quod quis agit Ps. 97, 10. Job 20, 12, vel quod alicui accidit, *calamitas, infortunium* Gen. 19, 19 etc. *Fecit malum cum* (עִם) *aliquo* i. e. malum intulit alicui Gen. 26, 29 etc.; it. *malitia, pravitas*. Hos. 10, 15: *pravitas pravitatis vestræ* i. e. *malitia summa vestra*.

רֵעֶה sed Job 6, 27 רֵיעֶה m. constr. רֵעֵה; pl. רֵעִים; *socius, amicus* 2 Sam. 15, 37 etc.

רֵעָה f. pl. רֵעוֹת; *sociæ* Jud. 11, 38. Ps. 45, 15.

רֵעָה pr. inf. rad. רָעַע; *fractio* Jes. 24, 19. Prov. 25, 19.

רְעוּ n. pr. viri Gen. 11, 18.

רְעוּאֵל n. pr. viror. Gen. 36, 4 etc.

רֵעוּת f. 1) *socia, amica* Ex. 11, 2. etc., seq. אִשָּׁה *altera, altera* Jes. 34, 15 etc. — 2) *studium* alicujus rei. רְעוּת רוּחַ *studium vani, studium inane* Eccl. 1, 14 etc.

רְעִי m. *pastio* 1 Reg. 4, 23 (5, 3): *boves pastionis* i. e. qui pascuntur.

רְעִי n. pr. viri 1 Reg. 1, 8.

רֹעִי m. denom. à רֹעֶה *pastoralis* Jer. 38, 12, *pastor* Zach. 11, 17.

רַעְיָה f. suff. רַעְיָתִי; pl. cum suff. רַעְיֹתַי in Chethib, sed Keri habet רֵעוֹתַי; *amica socia* Jud. 11, 37, *amata* Cant. 1, 9 etc.

רַעְיוֹן m. *studium* rei (vid. רְעוּת) Eccl. 1, 17 etc. al. *depastio, afflictio*.

רָעַל ut vicin. רָעַד. — Hoph. הָרְעַל *concussus est, tremuit* Nah. 2, 4. — Deriv. תַּרְעֵלָה et

רַעַל m. 1) *tremor, vertigo* ex ebrietate Zach. 12, 2. — 2) pl. f. רְעָלוֹת *pepla tremula*, ornamentum muliebre duabus constans partibus, alterâ in tergum, alterâ in pectus defluente, sed è regione oculorum per fibulas vel circellos ita connectendis, ut aliquod intercedat spatium per quod oculi transpiciant (Schrœder, *de vest. mul. Hebr.* pag. 87, 88).

רַעֲמְיָה et רְעַלְיָה n. pr. viri Esr. 2, 2. Neh. 7, 7.

רָעַם; fut. יִרְעַם; ut vicin. רָעַל, רָעַשׁ etc. *commotus, concussus est, tremuit* Eze. 27, 35, *fremuit* mare Ps. 96, 11 etc. — Hiph. הֶרְעִים undè inf. cum suff. הַרְעִימָם cum Dag. insolito in ר et מ; fut. יַרְעֵם, *commovit* a) aërem, nubes Jehova, *tonavit* 1 Sam. 2, 10 etc. — b) animum alicujus, *ad iram provocavit* aliquem 1 Sam. 1, 6. — Deriv. seq.

רַעַם m. suff. רַעַמְךָ; 1) *fremitus*,

fragor, tumultus Job 39, 25 (28). — 2) *tonitru* Ps. 77, 19 etc. Metaph. Job 26, 14.

רַעְמָא n. pr. viri; vid. seq.

רַעְמָה f. 1) forsan *tremor* de jubâ equi magnificâ inter currendum tremente Job 39, 19 (22) al. *celsitas, majestas* collat. chald. רְעֵם i. q. hebr. רוּם. — 2) n. pr. a) viri filii Cuschi Gen. 10, 7, qui et רַעְמָא 1 Par. 1, 9. — b) urbis vel regionis ab eo nuncupatæ Eze. 27, 22.

רַעְמְסֵס et חֲעְמְסֵס n. pr. urbis et regionis in Ægypto Gen. 47, 11. Ex. 1, 11 etc.

רָעַן undè Pihl. רַעְנֵן *viruit*; f. in pausâ רַעֲנָנָה Job 15, 32. Cant. 1, 16; quod tamen esse potest fem. sequentis.

רַעֲנָן m. pl. רַעֲנָנִים; *virens* Deut. 12, 2. Jer. 17, 18 etc.

רָעַע pl. רָעוּ pro רַעֲעוּ; inf. constr. רֹעַ et cum ה parag. רֹעָה q. v. suo loco; imp. pl. רֹעוּ; fut. יֵרַע; 1) ut in chald. et syr. *fregit, confregit, contrivit* Jer. 15, 12 et 11, 16 ubi רָעוּ impers. *fregerunt* vertas. Trop. Jes. 8, 9. Ps. 2, 9. Job 34, 24, de vultu *tristis fuit* Eccl. 7, 3. — Hiph. הֵרַע et חֵרַע; part. מֵרַע, in pausâ מֵרָע et מְרֵעַ undè pl. מְרֵעִים; infin. הָרַע et חָרַע; fut. יָרַע et יֵרַע; 1) *malum, malè fecit* aliquid Gen. 44, 5. Mich. 3, 4; it. malè, *pravè egit, vixit* Jes. 1, 16 etc. Seq. לַעֲשׂוֹת id. 1 Reg. 14, 9. — 2) *male fecit* alicui, *damnum* intulit ei seq. acc., בְּ, לְ, עַל, עִם Gen. 31, 7. Ps. 74, 3 etc. Part. *maleficus* Jes. 1, 4 etc. — Hithp. הִתְרוֹעֵעַ *confractus, comminutus est* Jes. 24, 19. Prov. 18, 24.

רָעַף undè fut. יִרְעַף; ut עָרַף *stillavit* seq. acc. Ps. 65, 12 etc. — Hiph. imp. pl. הַרְעִיפוּ *stillare faciatis, destillate* Jes. 45, 8.

רָעַץ undè fut. יִרְעַץ; ut vicin. רָצַץ, רָעַע *confregit*, metaph. *prostravit* Ex. 25, 6. Jud. 10, 8.

רָעַשׁ; part. pl. רֹעֲשִׁים; fut. יִרְעַשׁ; *commotus, concussus fuit*, hinc *contremuit* Jud. 5, 4. Jer. 4, 24 etc. — Niph. f. נִרְעֲשָׁה *commota est* terra Jer. 50, 46. — Hiph. הִרְעִישׁ; part. מַרְעִישׁ; fut. יַרְעִישׁ; *commovit, concussit* Jes. 14, 16. Ps. 60, 4, *contremere fecit, terruit* Eze. 31, 16; sed *salire fecit* equum locustæ instar Job 39, 20. — Indè

רַעַשׁ m. 1) *concussio, commotio, tremor* spec. terræ 1 Reg. 19, 11, hominis Eze. 12, 18. — 2) *strepitus, fragor* Jes. 9, 4. Nah. 3, 2 etc.

רָפָא; infin. absol. רָפוֹא; constr. רְפוֹא; suff. רְפָאִי; imp. cum ה parag. רְפָאָה; fut. יִרְפָּא; 1) pr. ut in arab. *consuit, sarsit, resarsit*, hinc — 2) *sanavit, curavit, medicatus est* pr. vulnus, hominem vulneratum seq. acc. et לְ Gen. 20, 4: 2 Reg. 20, 5. Part. רֹפֵא *medicus* Gen. 50, 2 etc. Impers. *curatio facta est* ei Jes. 6, 10. Metaph. *reparavit, restauravit, pristinæ felicitati restituit* Hos. 7, 1. Ps. 30, 3, hinc *condonavit* Jer. 3, 22 etc., *consolatus est* Job 13, 4. — 3) ut vicin. רָפָה *remissus fuit*. — Niph. נִרְפָּא; pl. נִרְפָּאוּ, ex Syrismo pro נִרְפְּאוּ; inf. הֵרָפֵא; fut. יֵרָפֵא; *sanatus, cura-*

tus est morbus, ægrotus Lev. 13, 37 Deut. 28, 27. Seq. ל impers. *curatum est, curatio facta est* alicui Jes. 53, 5. De aquâ, *salubris facta est* 2 Reg. 2, 22 etc. — Pih. רִפֵּא undè 1 pers. רְפָאתִי; part. מְרַפֵּא; inf. רַפּוֹא; fut. יְרַפֵּא; 1) *resarsit, reparavit* 1 Reg. 18, 30. — 2) *sanavit* Jer. 6, 14. Eze. 34, 4; *salubrem reddidit* aquam 2 Reg. 2, 21. — 2) *sanandum curavit* Ex. 21, 19 ubi inf. רַפּוֹא non est pleon., ut vult Gesenius, sed valet *prorsùs, omninò*, ità ut sensus sit: expensas solvet ad perectam sanationem usquè. — 3) ut vicin. רָפָה *remisit* Jer. 38, 4. — Hithp. inf. הִתְרַפֵּא *sanandum se curare* 2 Reg. 8, 29 etc. — Deriv. מַרְפֵּא et seq.

רָפָא m. 1) undè pl. רְפָאִים *mortui*, pr., si velis *flaccidi, debiles* i. e. *manes, umbræ* Jes. 14, 9. Ps. 88, 11 etc. — 2) n. pr. a) gigantis à quo gens Cananitica רְפָאִים q. v. originem ducit 1 Par. 20, 4, seq. — b) alior. viror. 1 Par. 4, 13. 8, 2.

רְפָאָה f. undè pl. רְפָאוֹת *medicamenta* Jer. 30, 13 etc.

רְפָאוֹת f. *sanatio* Prov. 3, 8.

רְפָאִים n. pr. gentis (à רָפָא q. v.) 2 Sam. 21, 16 יְלִידֵי הָרָפָה dictæ. Gen. 14, 15. Jes. 17, 5 etc.

רְפָאֵל n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

רָפַד ut vicin. רָבַד *stravit;* fut. יִרְפַּד Job 41, 22. — Pih. רִפֵּד *stravit, substravit* lectum Job 17, 13, hinc Cant. 2, 5: רַפְּדוּנִי *substernite mihi* scil. lectum, i. e. *recreate me* defatigatum. — Deriv. רְפִידָה.

רָפָה; imp. רְפֵה pro רְפֵה; fut. יִרְפֶּה, conv. וַיֶּרֶף; 1) *remissus fuit* præsertim, de manu hinc *remissæ fuerunt manus alicujus* i. e. *segnis fuit aliquis* in agendo 2 Par. 15, 7, sæpiùs autem *animum abjecit* Jes. 13, 7 etc., etiam omissâ voce *manus* Jer. 49, 24. — 2) *remisit, defecit* dies i. e. ad vesperam vergit Jud. 19, 9; it. *concidit, corruit* fœnum Jes. 5, 24, seq. מִן *destitit ab* aliq. Ex. 4, 26 etc. — 3) ut cognat. רָפָא *sanavit* Ps. 60, 4. Job 5, 18. — Niph. præt. f. in pausâ נִרְפְּתָה; part. pl. נִרְפִּים; inf. הֵרָפֵה; fut. pl. יֵרָפּוּ; 1) *remissus, otiosus fuit* Ex. 5, 8, 17. — 2) *sanatus, salubris fuit* 2 Reg. 2, 22. Jer. 19, 11. 51, 9. — Pih. רִפָּה; part. pl. מְרַפִּים; fut. pl. יְרַפּוּ; 1) *remissum fecit, remisit* alas Eze. 1, 24, *laxavit* balteum Job 12, 21. *Remisit manus alicujus* i. e. fregit animum ejus Jer. 38, 4 etc. — 2) *sanavit* Jer. 8, 11. — Hiph. הֵרְפָּה, undè imp. הַרְפֵּה, apoc. הָרֶף; fut. יַרְפֶּה, apoc. יֶרֶף; 1) *remisit* manum 2 Sam. 24, 16, seq. מִן pers. *deseruit* aliquem, *auxilio destituit* eum Jos. 10, 6; omissâ voce *manus* et seq. מִן *destitit ab* aliq. Deut. 9, 14. Ps. 37, 8. — 2) *missum fecit* aliquid Prov. 4, 13, aliquem i. e. *deseruit* eum Deut. 4, 31 etc. Absol. positum *deseruit, missa fecit* conamina sua 1 Sam. 15, 16. Ps. 46, 11. — Hithp. præt. הִתְרַפִּיתָ; part. מִתְרַפֶּה; 1) *remissum, segnem se gessit* Job 18, 3. Prov. 18, 9. — 2) *animum abjecit* Prov. 24, 10. — Deriv. רִפְיוֹן et seq.

רָפָה n. pr. 1) gigantis de quo vid.

in רְפָאִים. — 2) viri 1 Par. 8, 37, qui רְפָיָה 9, 43 dicitur.

רָפֶה m. constr. רְפֵה; f. pl. רְפוֹת; 1) *remissus* undè 2 Sam. 17, 2: *remissus manibus* i. e. defatigatus; sed Jes. 33, 3 etc.: *manus remissæ* i. e. animus abjectus, demissus. — 2) *debilis* Num. 13, 18.

רָפוּא n. pr. viri Num. 13, 9.

רָפַח n. pr. viri 1 Par. 7, 25.

רְפִידָה f. *fulcrum* Vulgat. *reclinatorium* lecti; suff. רְפִידָתוֹ Cant. 3, 10. — Rad. רָפַד.

רְפִידִים n. pr. stationis Israël. in deserto Ex. 17, 1 etc.

רָפָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 9 etc.

רְפָיוֹן m. *remissio* manuum i. e. desperatio Jer. 47, 3. — Rad. רָפָה.

רָפַס et רָפַשׂ; fut. יִרְפֹּשׂ; ut vicin. רָמַס pedibus *calcavit, calcando turbavit* aquam Ex. 34, 18 etc. — Niph. part. נִרְפָּשׂ *calcando turbatus* fons Prov. 25, 26. — Hithp. הִתְרַפֵּס; part. מִתְרַפֵּס; *calcandum se præbuit prostravit se* Prov. 6, 3. Ps. 68, 31: *Prosternens se cum frustis argenti* i. e. argenti frustra pro tributo demissè offerens. — Deriv. מִרְפָּשׂ.

רַפְסֹדוֹת f. pl. *rates* 2 Par. 2, 15. — Etymon ignotum.

רָפַף vid. רוּף.

רָפַק undè Hithp. ut in arab. 4ª conjug. *reclinavit se, innixus est*; part. f. מִתְרַפֶּקֶת Cant. 8, 5.

רָפַשׂ vid. רָפַס.

רֶפֶשׂ m. *cænum, lutum* Jes. 57, 20. — Rad. רפשׂ conf. vicin. רָפַס.

רַפְתִּים pl. m. forsan *stabula* boum, *bubilia* Hab. 3, 17. LXX. Vulgat. Arab. *præsepia*. — Etymon latet.

רַץ m. *fragmentum, frustum*; pl. constr. רַצֵּי Ps. 68, 31. — Rad. רָצַץ.

רָץ m. *cursor*. vid. רוּץ.

רָצָא 1) ut vicin. רוּץ, *cucurrit*; inf. abs. רָצוֹא Eze. 1, 14. — 2) ut cognat. רָצָה *benevolè excepit, acceptum habuit* Eze. 43, 27.

רָצַד ut in arab. *observavit* maximè *insidiosè*. Hinc Pih. id. fut. pl. cum נ parag. תְּרַצְּדוּן Ps. 78, 17.

רָצָה; part. act. רוֹצֶה; pass. רָצוּי; constr. רְצוּי; inf. constr. רְצוֹת; imp. רְצֵה; fut. יִרְצֶה; conv. וַיִּרְצֶה; 1) *voluit, placuit ei* seq. ל cum infin. Ps. 40, 14, hinc *acceptum, gratum habuit; delectatus est* aliquo vel aliquâ re, seq. ב Ps. 49, 14 etc., seq. acc. Jer. 14, 10 etc., seq. עִם pers. *consuetudine, familiaritate alicujus delectatus est* Ps. 50, 18 etc. — 2) trans. *solvit, persolvit* Lev. 26, 34: 2 Par. 36, 21. — Niph. נִרְצָה; fut. יֵרָצֶה; 1) *benevolè acceptus, approbatus est* Lev. 7, 18 etc. — 2) *solutus, persolutus est* Jes. 40, 2. — Pih. fut. pl. בָּנָיו יְרַצּוּ דַלִּים *filii ejus contentos reddent pauperes* Job 20, 10, scil. iis restituendo bona à patre erepta; sed al. legunt יְרֻצּוּ à רָצַץ et vertunt: *filios ejus vexabunt pauperes;* ad quem sensum magis accedunt veter. Version. — Hiph. f. הִרְצַת (formâ chald. pro הִרְצְתָה) *solvit, rependit* Lev. 26, 34. — Hithp. fut. יִתְרַצֶּה *gratum, acceptum se faciet* 1 Sam. 29, 4. — Indè

רָצוֹן m. constr. רְצוֹן; suff. רְצֹנִי;

1) *delectatio, approbatio* Jes. 56, 7. Prov. 14, 35.—2) *objectum delectationis, deliciæ* Prov. 11, 1 etc., spec. *quod Deo acceptum est* Mal. 2, 13. Prov. 10, 32.—3) *arbitrium, quod placet* alicui Dan. 8, 4. Ps. 40, 9 hinc *lascivia, libido* Gen. 49, 6. — 4) *benevolentia, gratia* Jes. 49, 8. Ps. 5, 13, metonym. *beneficia* Deut. 33, 23. Ps. 145, 16.

רָצַח; inf. abs. רָצוֹחַ; fut. יִרְצַח; 1) ut in arab. *contudit, confregit.* — 2) *occidit, interfecit* Ex. 20, 13 etc. Part. רֹצֵחַ *homicida* Num. 35, 6 etc. — Niph. f. נִרְצָחָה; fut. יֵרָצֵחַ; *occisus est* Jud. 20, 4. Prov. 22, 13. — Pih. רִצַּח 1) *contudit, evertit* Ps. 62, 4 ubi תְּרַצְּחוּ al. legunt in Puh. תְּרֻצָּחוּ *contundemini.* — 2) iterat. *multos interfecit, homicidam egit* Hos. 6, 9 etc. Part. מְרַצֵּחַ *occisor, homicida* 2 Reg. 6, 32 etc. — Indè

רֶצַח m. *contritio* Ps. 42, 11, *cædes* Eze. 21, 27.

רְצִיָּה n. pr. viri 1 Par. 7, 39.

רְצִין n. pr. viror. Jes. 7, 1 etc.

רָצַע ut in arab. *perforavit* Ex. 21, 6. — Deriv. מַרְצֵעַ.

רָצַף ut in chald. syr. et arab. *stravit* pr. pavimentum lapidibus ordine conjunctis, *tesselavit;* part. pass. רָצוּף Cant. 3, 10. — Deriv. מַרְצֶפֶת et seq.

רֶצֶף m. 1) *lapis candefactus* quo carnes et panem coquere et ad esum assare solebant, undè 1 Reg. 19, 6: עֻגַת רְצָפִים *placenta* super *lapidibus candefactis cocta;* al. *prunæ, carbones.* — 2) n. pr. urbis Jes. 37, 12.

רִצְפָּה f. constr. רִצְפַּת; 1) *lapis candefactus* Jes. 6, 6. Vulgat. *calculus,* LXX et Rabb. *carbo.* — 2) *pavimentum lapidibus stratum* Eze. 40, 17 etc. — 3) n. pr. mul. 2 Sam. 3, 7 etc.

רָצַץ, רַצּוֹתִי; part. pass. רָצוּץ; fut. יָרוּץ et יָרֻץ (pro יָרֻץ); 1) ut vicin. רָעַץ, רָעַע *fregit, quassavit* Jes. 42, 3. Intrans. *fractus est* Eccl. 12, 6.— 2) Metaph. *oppressit, vim intulit* 1 Sam. 12, 3, 4 etc. — Niph. נָרוּץ; fut. יֵרוּץ; *fractus est* Eze. 29, 7. Eccl. 12, 6.—Pih. רִצַּץ; fut. יְרַצֵּץ et יְרֹצֵץ; 1) intensiv. *contudit, confregit* Ps. 74, 14. — 2) *oppressit, violenter tractavit* Jud. 10, 8. Job 20, 19. sed יְרוֹצְצוּ Nah. 2, 5 pertinet ad רוּץ. — Hiph. fut. conv. וַתָּרֶץ *et confregit* Jud. 9, 53; sed וַתָּרֶץ *et currere fecit* pertinet ad רוּץ. — Hithpoh. fut. וַיִּתְרוֹצְצוּ *et sese invicem collidebant* Gen. 25, 22. — Deriv. רַץ.

רַךְ m. f. רַכָּה vid. mox infrà suo loco; pl. רַכּוֹת; 1) *tenuis, macer* Gen. 41, 19, 20, 27.— 2) adv. extenuandi et restringendi, hinc *tantummodò, duntaxat* Gen. 47, 22 etc., *præter, nisi* 2 Reg. 17, 18 etc., it. *certè, profectò* (conf. אַךְ) Gen. 20, 11. — Rad. רָכַךְ.

רֵק *vacuus*, vid. רִיק.

רֹק m. suff. רָקִי; *sputum* Jes. 50, 6 etc. — Rad. רָקַק.

רָקַב fut. יִרְקַב; *putruit, cariosus fuit* Jes. 40, 20, metaph. Prov. 10, 7. — Indè

רָקָב m. constr. רִקְבַּת; *putredo caries* Hos. 5, 12 etc., metaph. Hab. 3, 16.

רָקָבוֹן m. id. Job 41, 19.

רָקַד; inf. constr. רְקוֹד; *saliit, exsultavit* Eccl. 3, 4, trop. Ps. 114, 4, 6. — Pih. רִקֵּד part. מְרַקֵּד; *subsiliit, saltavit* Jes. 13, 21. Nah. 3, 2 etc. — Hiph. fut. cum suff. יַרְקִידֵם *subsilire* i. e. contremiscere *facit eos* scil. montes Ps. 29, 9.

רָקָה f. suff. רַקָּתוֹ; pl. רַקּוֹת; pr. *tenue* quid, hinc *tempus*, pars capitis Jud. 4, 21 etc., poët. *gena* Cant. 4, 3. 6, 7. — Rad. רָקַק.

רַקּוֹן n. pr. oppidi Danitarum Jos. 19, 46, cum artic. הָ.

רָקַח; fut. יִרְקַח; *condivit, confecit unguenta pigmenta*, Ex. 30, 33. Part. רוֹקֵחַ *unguentarius, pigmentarius* Eccl. 10, 1 etc. — Puh. part. pl. מְרֻקָּחִים *confecta* 2 Par. 16, 14. — Hiph. inf. הַרְקַח *condire* Eze. 24, 10. — Deriv. מִרְקָחָה, מִרְקָחָה, מִרְקַחַת et seq.

רֹקַח m. *conditura* Cant. 8, 2.

רֹקַח m. *unguentum* Ex. 30, 25.

רַקָּח m. undè pl. רַקָּחִים, f. רַקָּחוֹת; *pigmentarius* 1 Sam. 8, 13. Neh. 3, 8.

רְקָחִים pl. m. *unguenta* Jes. 57, 9.

רָקִיעַ m. constr. רְקִיעַ; *expansum* cœli LXX [et Vulgat. *firmamentum* Gen. 1, 6 etc. Crystallo assimilatur Eze. 1, 22. Dan. 12, 3, conf. θάλασσα ὑαλίνη Apoc. 4, 6.— Rad. רָקַע.

רָקִיק m. pl. constr. רְקִיקֵי; *placenta tenuis, laganum* Ex. 29, 2 etc. — Rad. רָקַק.

רָקַם undè part. act. רֹקֵם Vulgò *acupictor*, phrygio Ex. 26, 36 etc.; conf. Hisp. et Ital, *recamare, ricamare;* sed cùm Ps. 139, 15 de artificiosâ corporis humani formatione dicatur, quod nervis, ossibus, juncturis filisque constat, nonnullis est *textor liciorum versicolorum;* adde præterea *pictorem* Hebr. dici חָשֵׁב.—Puh. רֻקַּם *artificiosè contextus* Ps. 139, 15. — Deriv. seq.

רָקֶם n. pr. 1) viror Num. 31, 8 etc. — 2) oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 27.

רִקְמָה f. pl. רִקְמוֹת; dual. רִקְמָתַיִם; 1) *versicolor, variegatum* Eze. 17, 3; 1 Par. 29, 2. — 2) *vestis versicolor* Jud. 5, 30. Eze. 16, 13 etc.

רָקַע; part. act. רֹקֵעַ (pro רֹקֵעַ); inf. cum suff. רַקְעֲךָ; imp. רְקַע; fut. יִרְקַע; 1) *tutudit, pulsavit, percussit* humum pedibus præ lætitiâ vel indignatione Eze. 6, 11. 25, 6. — 2) *tundendo expandit* (conf. vicin. רָקַק), hinc generatim *expandit, extendit* Jes. 42, 5 etc.—3) *conculcavit* 2 Sam. 22, 43. — Pih. fut. יְרַקַּע; *tundendo diduxit*, ut laminam Ex. 39, 3 etc., hinc *obduxit* laminâ Jes. 40, 19. — Puh. part. מְרֻקָּע *diductus* malleo Jer. 10, 9. — Hiph. fut. תַּרְקִיעַ *expandis* Job 37, 18. — Deriv. רָקִיעַ et

רְקָעִים pl. m. *laminæ* Num. 17, 3.

רָקַק 1) pr. *tutudit*, hinc *tundendo expandit, tenue fecit* (conf. vicin. רָקַע). — 2) ut vicin. יָרַק *spuit, exspuit;* fut. יָרֹק Lev. 15, 8. — Deriv. רָקִיק, רָקָה, רַק, רֹק.

רַקַּת n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

רָשׁ *pauper*, vid. רוּשׁ.

רְשׁוּן m. *facultas* aliquid faciendi Esr. 3, 7. — Rad. רשה ut chald. רְשָׁא *potestatem habuit, licuit ei.*

רֵשִׁית vid. רֵאשִׁית.

רָשַׁם ut in arab. *exaravit, consignavit;* part. pass. רָשׁוּם Dan. 10, 21

רָשַׁע; fut. יִרְשַׁע; 1) *impiè, improbè se gessit* (opposit. צָדַק) 1 Reg. 8, 4 etc. Prægn. seq. מִן *impiè defecit à* Deo Ps. 18, 22.— 2) *injustam causam habuit, reus fuit* Job 9, 29. 10, 7, 15. — Hiph. הִרְשִׁיעַ; part. מַרְשִׁיעַ; inf. הַרְשִׁיעַ; fut. יַרְשִׁיעַ; 1) *reum injustum declaravit* aliquem, adeòque *condemnavit* judex Ex. 22, 8 etc. Sic 1 Sam. 14, 47: *et quocunque se vertebat*, יַרְשִׁיעַ *impium declarabat* seu *ostendebat* hostem suum i. e. *vincebat*, *superabat* eum; clades enim impietatis pœna habebatur. Ità vers. Chald. Syr. LXX et Vulgat. — 2) intrans *injustè, impiè egit* Job 34, 12 etc. Prægn. Dan. 11, 32: מַרְשִׁיעֵי בְרִית *impiè deserentes fœdus.* — Deriv. מִרְשַׁעַת et seq.

רָשָׁע m. pl. רְשָׁעִים; f. רְשָׁעָה; 1) *injustus, impius* Gen. 18, 23. Ps. 1, 1 etc. Passim in Psalmis de gentilibus populum israëliticum vexantibus. — 2) *injustam causam habens* (sensu forensi) Ex. 23, 7 etc.—3) *reus* Num. 35, 31.

רֶשַׁע m. suff. רִשְׁעוֹ; *improbitas, impietas* Jes. 9, 17. Ps. 5, 5 etc.; spec. *mendacium*, *fraus* Prov. 8, 7. Plur. רְשָׁעִים *improbè factà* Job 34, 26.

רִשְׁעָה f. constr. רִשְׁעַת; suff. רִשְׁעָתוֹ; 1) *improbitas, impietas* Jes. 9, 17 etc.; spec. *mendacium, fraus* Prov. 13, 6. — 3) improbè factum Deuter. 25, 2.

רִשְׁעָתַיִם vid כּוּשַׁן.

רֶשֶׁף m. pl. רְשָׁפִים; const. רִשְׁפֵּי; 1) *ardor* *forsan *sitis* Deut. 32, 24, ubi opponitur רָעָב *fames;* al. *febris ardens*, *pestis;* sed distinguitur à *peste* (דֶּבֶר) Hab. 3, 5 ubi etiam *ardor sitis* valet, ni fallor*; trop. *flamma* amoris Cant 8, 6.— 2) *fulmen* Ps. 78, 48, trop. *fulmina arcûs* i. e. *sagittæ* Ps. 76, 4, sed Job 5, 7: בְּנֵי רֶשֶׁף *filii adoris, flammæ* sunt vel *scintillæ* vel *alites* fulminis celeritate per aëra lati. — 3) n. pr. viri 1 Par. 7, 25.

רָשַׁשׁ undè Poh. fut. יְרֹשֵׁשׁ *conteret, diruet* Jer. 5, 17; ità Vulgat. favet usus syr. et cognat. hebr. רָצַץ; al. tamen *depauperabit* quasi esset à rad. רוּשׁ. — Puh. רֻשַׁשׁ *dirutus est* Mal. 1, 4.

רֶשֶׁת f. suff. רִשְׁתּוֹ; pr. inf. verbi יָרַשׁ, hinc *rete* Hos. 5, 1 etc. מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת *opus reticulatum* Ex. 27, 4.

רַתּוֹק m. pl. f. רַתּוֹקוֹת; *catena* Ex. 7, 23: 1 Reg. 6, 21. — Rad. רָתַק.

רָתַח ut in chald. et syr. *ferbuit, ebullivit.* — Pih. imp. רַתַּח *fervefac* Eze. 24, 5. — Puh. רֻתַּח *æstuavit* trop. Job 41, 23. — Indè

רְתָחִים pl. m. *ebullitiones* Eze. 24, 5.

רָתַם *alligavit* equos currui; imp. רְתֹם Mich. 1, 13. — Indè

רֹתֶם c. pl. רְתָמִים; *juniperus* juxta Vulgat. et Hebræos; sed potiùs forsan ut arab. רתמה (ratamaht) *genista* (*spartium junceum* Linn.); frutex qui in Arabiæ desertis frequens est, umbram præbet cubantibus (1 Reg. 19, 4, 5), haud secus atque cibum suâ radice pauperibus (Job 30, 4), tandem

adhibetur ad *ligandum*; quæ singula *junipero* non quadrant.

רִתְמָה n. pr. stationis Israelitar. in deserto Num. 33, 18, 19.

רָתַק *ligavit, vinxit.* — Niph. fut. יֵרָתֵק Eccl. 12, 6 in Keri, quod al. vertunt *ligetur, concatenetur*, invito contextu; al. *solvatur*, quasi Niph. ut Pih. privativam significationem habeat; sed cum hujus rei nulla suppetant exempla, rectiùs est cum Chethih legere יֵרָחֵק *removeatur*. — Puh. רָתַק *vinctus est* Nah. 3, 10. — Deriv. et

רְתוֹק pl. f. *catenæ* Jes. 40, 19.

רֶתֶת m. ut vicin. רֶטֶט *terror* Hos. 13, 1. — Rad. רתת in chald., syr. et samar. *tremuit.*

שׁ

Littera שׁ quæ vicesima prima alphabeti littera est, quæque in numeralibus *trecenti* valet, antiquitùs et ante inventa signa diacritica, modò simplex *s*, modò sonum densiorem *sch* Germanorum, seu *sh* Anglorum, nostrumque *ch*, nullo discrimine exprimebat. Posteà verò à Grammaticis ità distinctum est, ut lenior sonus *s* puncto in sinistro cornu (שׂ), densior eodem puncto in dextro cornu (שׁ) posito, indicaretur. Indè littera שׂ hebraïcè שִׂין *sín*, *scín*, שׁ autem שִׁין *schín* vocatur. — Mutatur haud rarò in reliquas sibilantes שׁ, ס, צ, ז. Semper ut radicalis, nunquàm ut servilis littera usurpatur.

שְׂאֹר m. *fermentum* Ex. 12, 15, 19.

שְׂאֵת (pro שְׂאֵה) f. suff. שְׂאֵתוֹ, et שְׂאֵתָהּ; pr. inf. verbi נָשָׂא, hinc 1) *elevatio* Job 41, 17; *elatio* vultûs i. e. *hilaritas* oppos. *demissioni* Gen. 4, 7, metaph. *elatio animi*, Hab. 1, 7, al. *effatum, decretum*, significatu quidem aptissimo sed non usitato. — 2) *eminentia* in cute, *tumor* Lev. 13, 2. 10, 19 etc. — 3) *excellentia* Gen. 49, 3, it *majestas* Dei Job 13, 11.

שְׂבָךְ m. undè pl. שְׂבָכִים *reticula* 1 Reg. 7, 17. — Rad. שָׂבַךְ ut vicin. סָבַךְ.

שְׂבָכָה f. pl. שְׂבָכוֹת; 1) *rete* Job 18, 8. — 2) *clathrum* 1 Reg. 7, 18 etc. — Rad. vid. in שָׂבַךְ.

שְׂבָם, et שִׂבְמָה n. pr. oppidi in tribu Ruben Num. 32, 3 etc.

שָׂבַע et שָׂבֵעַ; inf. absol. שָׂבוֹעַ, constr. שְׂבַע; imp. שְׂבַע; fut. וַיִּשְׂבַּע; *satur, satiatus fuit* Ponitur modò absol. modò seq. acc. rei, vel בְּ, vel מִן, vel לְ cum infin. Ex. 16, 12. Prov. 14, 14 etc. Metaph. Hab 2, 16 etc., hinc *tædio, fastidio affectus est* Job 7, 4 etc. — Pih. שִׂבַּע; fut. יְשַׂבַּע; *satiavit* Eze. 7, 19, seq. dupl. acc. pers. et rei Ps. 90, 14. — Hiph. הִשְׂבִּיעַ; part. מַשְׂבִּיעַ; inf. הַשְׂבִּיעַ; fut. יַשְׂבִּיעַ; seq. acc. pers., vel dupl. acc. pers. et rei, vel מִן, בְּ rei, sed לְ pers. et acc. rei Ps. 145, 16. Metaph. 91, 16. — Deriv. seq.

שָׂבַע m. *saturitas, abundantia* cibi Gen. 41, 29. Prov. 3, 10 etc.

שָׂבֵעַ m. adj. constr. שְׂבַע; pl. שְׂבֵעִים; f. שְׂבֵעָה; *satur, satiatus* 1 Sam. 2, 5 etc. Metaph. Deut. 23, 23 etc.

שִׂבְעָ m. suff. in pausâ שָׂבְעֲךָ; *sa-*

tietas Ex. 16, 3.— 2) *abundantia* Ps. 16, 11.

שִׂבְעָה f. *satietas;* constr. שִׂבְעַת Eze. 16, 49.

שָׂבְעָה f. suff. f. שָׂבְעָתֵךְ; id. Ruth 2, 18. Jes. 23, 88 etc.

שָׂבַר *contemplatus, intuitus est,* seq. בְּ; part. act. שֹׂבֵר Neh. 2, 13, 15. — Pih. 1) *exspectavit* Ruth 1, 13. — 2) *speravit* seq. אֶל, לְ Jes. 38, 18. Ps. 104, 27 etc. — Indè

שֵׂבֶר m. *spes;* suff. שִׂבְרוֹ Ps. 119, 116 etc.

שָׂגָא ut in chald. et syr. *magnus fuit, factus est, crevit;* fut. juxtà quosd. codices יִשְׂגֶּא Job 8, 7, 11. — Hiph. part. מַשְׂגִּיא; fut. יַשְׂגִּיא; 1) *auxit* seq. לְ Job 12, 23. — 2) *magnificavit, laudibus extulit* 36, 24. — Indè שַׂגִּיא

שָׂגַב 1) *altus,* trop. *arduus, inaccessus fuit* Deut. 2, 36. — 2) *extulit se* Job 5, 11. — Niph. נִשְׂגַּב; *altus fuit* Prov. 18, 11 etc. Hinc trop. *excelsus, sublimis fuit* Jes. 2, 11. Ps. 148, 13, *tutus præstitus est* Prov. 18, 10, *arduus, difficilis* intellectu *fuit* Ps. 139. 6. — Pih. שִׂגֵּב *potentem fecit* Jes. 9, 10, *tutum præstitit* Ps. 20, 2 etc. — Puh. fut. יְשֻׂגַּב *tutus præstabitur* Prov. 29, 25. — Hiph. fut. יַשְׂגִּיב *sublimiter aget, excelsum se præstabit* Job 36, 22.—Indè מִשְׂגָּב.

שָׂגַג vid. שׂוּג.

שָׂגָה ut vicin. שָׂגָא *magnus factus est;* fut. יִשְׂגֶּה Ps. 93, 13. Job 8, 7, 11.—Hiph. הִשְׂגָּה *auxit* Ps. 72, 12.

שְׂגוּב et שְׂגִיב n. pr. viror. 1 Reg. 16, 35 etc.

שַׂגִּיא m. *permagnus* Job 36, 26. 37, 23. — Rad. שָׂגָא.

שֵׂד sive שִׂדָּה vid. שִׂדִּים.

שָׂדַד undè Pih. שִׂדֵּד *occavit* Jes. Jes. 28, 24. Hos. 10, 11 etc.

שָׂדֶה m. constr. שְׂדֵה; suff. שָׂדֵהוּ; pl. f. שָׂדוֹת, constr. שְׂדֵי et שְׂדוֹת, suff. שָׂדֵינוּ, שְׂדֹתֵיהֶם et שְׂדֹתָם; 1) *campus* Jer. 17, 3, oppos. montibus, hinc שְׂדֵה אֲרָם *campi, campestria Syriæ* Hos. 12, 13; *terra continens* oppos. mari Eze. 26, 6, 8. — 2) *ager* cultus Gen. 23, 17 etc., oppos. vineis et hortis Ex. 9, 25 etc., it. *agri, rus,* undè *vir agrorum* i. e. vir in agris, non in tentoriis degens, *vir agrestis, rusticus* Gen. 25, 27, *bestiæ agrorum* i. e. *feræ* Gen. 2, 20 etc. Seq. nomine urbis vel populi *agri, fines* Gen. 14, 7. Neh. 12, 29; sed *territorium, regio* undè meton. *incolæ, cives* ejus Eccl. 5, 8.

שָׂדַי m. ut שָׂדֶה *campus, ager* sed poët. Deut. 32, 13. Ps. 8, 8 etc.

שִׂדִּים n. pr. vallis Gen. 14, 3 etc.

שְׂדֵרָה f. *ordo, series;* pl. שְׂדֵרוֹת 1 Reg. 6, 9 etc. — Rad, שׂדר ut vicin. chald. סְדַר *seruit, ordinavit.*

שֶׂה (pro שֵׂיֶה vel שֵׂהֶה) c. constr. שֵׂה; suff. שֵׂיוֹ et שֵׂיֵהוּ; una *ovis* vel *capra,* nom. unitatis cujus collect. est צֹאן Gen. 22, 7. Ex. 12, 3 etc. — Origo latet.

שָׂהֵד m. *testis;* suff. שָׂהֲדִי Job 16, 19. — Rad. שָׂהַד ut vicin. chald. et syr. סְהַד *testatus est.* — Indè

שָׂהֲדוּתָא f. voc. chald. et syr. *testimonium* Gen. 31, 47.

שַׂהֲרֹנִים pl. m. *lunulæ*, bullæ formam lunæ referentes, quas gestabant feminæ, viri et cameli Jud. 8, 21. Jes. 3, 18. — Rad. שָׂהַר conf. סָהַר.

שׂוּב, vid. שִׁיב.

שׂוֹבָךְ m. *rami perplexi, dumetum* ut סֹבֶךְ q. v. 2 Sam. 18, 19.

שׂוּג ut vicin. סוּג 1) *recedere.* — 2) *sepire.* — Niph. נָשׂוּג *avertit se* 2 Sam. 1, 22 ubi tamen plures cod. et edit. נָסוּג exhibent. — Pilp. שִׂגְשֵׂג *sepivit* Jes. 17, 11; al. *crescere fecit* quasi à שָׂגַג vicin. שָׂגָה, שָׂגָא.

שׂוּד, vid. שִׁיד.

שׂוּחַ Gen. 24, 63† al. *meditari* ut Vulgat., al. *colloqui* scil. cum amicis, servis in rure pascentibus; et ità LXX Aquil., Symmach. al.; cum Syr. *deambulare*, nobis verò est: *inter frutices et virgulta deambulare*, ità ut sit verbum denom. à שִׂיחַ *frutex, virgultum.* Hunc unum sensum suadet contextus et commendant tùm loci, tum personæ adjuncta. Conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, Genèse, pag. 142.*

שׂוּט ut vicin. שָׂטָה *declinare.* Ps. 40, 5: שָׂטֵי כָזָב *declinantes ad mendacium.* — Indè שָׂטִים

שׂוּךְ pr. forsan ut vicin. שׂוּג, סוּג; סָכַךְ, שָׂכַךְ (conf. etiam סָבַךְ) *texere, contexere, plectere*, hinc *ramis, perplexit, sepe circummunire, sepire, obsepire.* Job 1, 10: *sepivisti circa eum* i. e. eum tueris; it. in malam partem Hos. 2, 8: *obsepiens viam tuam* i. e. præcludens. — Pilp. fut. cum suff. תְּשׂוֹכְכֵנִי *plectis, contexis me* Job 10, 11; conf. Ps. 139, 13. — Deriv. מְשׂוּכָה et

שׂוֹךְ m. *ramus perplexus;* suff. שׂוֹכֹה (pro שׂוֹכוֹ) Jud. 9, 49.

שׂוֹכָה f. id. constr. שׂוֹכַת Jud. 9, 48.

שׂוֹכֹה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 35.

שׂוֹכָתִי n. gent. 1 Par. 2, 55.

שׂוּם et שִׁים; præt. et part. act. שָׂם, pass. f. שׂוּמָה 2 Sam. 13, 32 in Keri, ubi Chethib habet שִׁימָה; inf. abs. שׂוֹם; fut. יָשִׂים; semel יָשׂוֹם Ex. 4, 11, apoc. יָשֵׂם; conv. וַיָּשֶׂם, primariò et generatim *ponere, statuere, collocare*, gr. τιθέναι; sed indè plures alii dimanant significatus in seq. formulis animadvertendi. Seq. עַל pers. *imponere* alicui aliquid præstandum Ex. 5, 8 etc., seq. בְּ perpetiendum Deut. 7, 15. — *Liberos ponere* i. e. *procreare* (*mettre des enfants au monde*) Esr. 10, 44; *ponere triticum* i. e. *serere* Jes. 28, 25. A *ponendi* notione, multæ profluunt signific. ac locutiones tropicæ, ut *proponere, exponere* Job 5, 8, *decernere, constituere* Ex. 21, 13 etc. שׂוֹם שֵׁם לְ *nomen imponere, indere* alicui Dan. 1, 7; sed *nomen suum ponere*, de Deo i. e. *cultum suum, sacra sua constituere* Deut. 12, 5 etc. 1 Reg. 9, 3 etc. שׂוֹם לֵבָב *animum advertere, attendere* Jes. 41, 22. Hag. 2, 15, omisso לֵב Jud. 19, 30. Jes. 41, 20. Job 34, 23, cum לְ rei Job 23, 6, אֶל Ex. 9, 21, עַל Job 1, 8; sed שׂוֹם עַל לֵב *curare* aliquid (*prendre à cœur*) Jes.

57, 1, 11, cum אֶל לֵב 2 Sam. 13, 33, בְּלֵב 1 Sam. 21, 13; conf. Græc. θέσθαι ἐν φρεσί, ἐπὶ φρεσί Odis. 14, 227. 18, 157, ἐπὶ θυμῷ Iliad. 15, 591 etc. Sed est *decernere, secum constituere* Dan. 18. Mal. 2, 2. — *Iram Dei sibi ponere* i. e. *cumulare* Job 36, 13; conf. Rom. 2, 5. Vix notare necesse est notiones *ponendi, faciendi, tribuendi* vicissim inter se mutuò permutari; sic *miracula ponere* i. e. *patrare* Ex. 4, 11; *leges alicui ponere* i. e. *dare* 2 Sam. 23, 5 etc. — Hiph. part. מֵשִׂים *ponens* scil. לֵב i. e. *attendens, advertens* Job 4, 20. Imp. f. הָשִׂימִי *attende*, vel *instrue* scil. aciem Eze. 21, 21. — Hoph. fut. conv. וַיּוּשַׂם *et appositum fuit* Gen. 24, 33 in Keri, ubi Chethib habet וַיִּישֶׂם à rad. יָשַׂם. — Indè תְּשׂוּמֶת.

שׂוֹר; fut. conv. וַיָּשַׂר; ut vicin. שָׂרַר, שָׂרָה; 1) *contendere, certare* Hos. 12, 5. — 2) *principatum tenere, gerere* Jud. 9, 22. — 3) ut vicin. נָשַׂר *serrare* 1 Par. 20, 3. — 4) ut cognat. סוּר *recedere* Hos. 9, 12. — Hiph. הָשִׂיר *principes constituit* Hos. 8, 4. — Indè

שׂוֹרָה f. *series, ordo*, sed adv. *per ordinem* ut rectè Vulgat. Jes. 28, 25.

שׂוֹרֵק vid. שָׂרֵק.

שׂוּשׂ et שִׂישׂ; præt. et particip. שָׂשׂ; inf. absol. שׂוֹשׂ; fut. יָשׂוּשׂ et יָשִׂישׂ; pl. cum suff. יָשִׂישׂוּם; pr. forsan *exsilire, exsultare*, hinc *gaudere, lætari* Job 3, 22, seq. בְּ, עַל aliquo, aliquâ re Deut. 28, 63. Ps. 40, 17 etc. שָׂשׂוֹן, מָשׂוֹשׂ.

שַׂח m. *cogitatio*; suff. שִׂחִי Amos 4, 13. — Rad. שִׂיחַ.

שָׂחָה; part. act. שָׂחֶה; inf. constr. שְׂחוֹת; *natavit* Jes. 25, 11. — Hiph. fut. אַשְׂחֶה *inundabo* hyperbol. pro *madefaciam*. Ps. 6, 7. — Indè

שָׂחוּ f. *natatio* Eze. 47, 5.

שָׂחוֹק vid. שְׂחֹק.

שָׂחַט, *expressit* uvas; ut vicin. chald. סְחַט fut. יִשְׂחַט Gen. 40, 11.

שָׂחַק; infin. constr. שְׂחֹק; fut. יִשְׂחַק; ut vicin. צָחַק 1) *risit* Eccl. 3, 4; seq. אֶל *arrisit* Job 29, 24, seq. עַל *derisit, irrisit* aliq. Ps. 52, 8 etc., seq. לְ *ridendo contempsit* Job 5, 22 etc. — 2) *lusit*, hinc adhibitâ musicâ *saltavit* Jud. 16, 27. — Pih. שִׂחֵק; part. מְשַׂחֵק; inf. שַׂחֵק; fut. יְשַׂחֵק; 1) *identidem risit*, hinc *jocatus est* Jer. 15, 17. — 2) *lusit* Zach. 8, 5 etc. — 3) *cecinit* voce et instrumentis, *saltavit, choreas egit* Jud. 16, 25: 1 Sam. 18, 7 etc. — Hiph. part. מַשְׂחִיקִים *irridentes* 2 Sam. 30, 10. — Deriv. מִשְׂחָק et

שְׂחֹק, שְׂחוֹק; m. 1) *risus* Job 8, 21. Eccl. 2, 2. — 2) *irrisio*, hinc *objectum irrisionis* Jer. 20, 7. Job 12, 4. — 3) *lusus, jocus* Prov. 10, 23.

שָׂטִים pl. m. *declinationes* à recto, *delicta, peccata* Hos. 5, 2, ut שָׂטִים Ps. 101, 3. — Rad. שׂוּט.

שָׂטָה; imp. שְׂטֵה; fut. יִשְׂטֶה; apoc. יִשְׂטְ; ut vicin. chald. et syr. *declinavit, deflexit* Num. 5, 12. Prov. 4, 15 etc.

שָׂטַם; fut. יִשְׂטֹם; 1) *odio habuit, odio prosecutus est* (conf. vicin. שָׂטַן)

Gen. 27, 41. Job 16, 9 etc. — 2) * forsan ut vicin. שָׂטָה *declinavit*, undè מַשְׂטֵמָה q. v. *

שָׂטַן, inf. cum suff. שִׂטְנוֹ; *adversarius, infestus fuit* (conf. vicin. שָׂטַם) Ps. 38, 21 etc. Part. שָׂטָן *adversarius* Ps. 71, 13. — Deriv. seq.

שָׂטָן m. *adversarius* Ps. 109, 6, *hostis* in bello 1 Sam. 29, 4 etc., it. *obstaculum, impedimentum* Num. 22, 22 : 2 Sam. 19, 23. Cum artic. הַשָּׂטָן *diabolus* Zach. 3, 1. Job 1, 7 etc., et omisso artic. 1 Par. 12, 1.

שִׂטְנָה f. 1) *accusatio* Esr. 4, 6. — 2) n. pr. putei Gen. 26, 21.

שִׂיא (pro שְׂנִיא) m. *elatio, magnitudo;* suff. שִׂיאוֹ Job 20, 6. — Rad. נָשָׂא.

שִׂיאוֹן n. pr. montis Deut. 4, 48.

שִׂיב *canescere* 1 Sam. 12, 2. Part. act. שָׂב *canus, senex* Job 15, 10. — Deriv. seq.

שֵׂיב vel שִׂיב שָׂיב m. *canities, senectus;* suff. שֵׂיבוֹ 1 Reg. 14, 4.

שֵׂיבָה f. constr. שִׂיבַת; suff. שֵׂיבָתְךָ; et שֵׂיבָתוֹ; 1) id. Gen. 15, 15 etc. — 2) meton. *senex* Lev. 19, 32. Ruth 4, 15.

שִׂיד m. *calx* Deut. 27, 2 etc.

שִׂיג m. *secessio* 1 Reg. 18, 27. — Rad. שׂוּג.

שִׂיד *calce oblinere* Deut. 17, 2, 4. — Indè

שִׂיָּה ut שָׂהּ q. v.

שִׂיחַ; fut. יָשִׂיחַ; 1) pr. forsan *producere, protrudere*, collat. syr. שׂוּח *germinavit, floruit;* undè שִׂיחַ *frutex, virgultum*, à quo denom. verbum שׂוּחַ ubi vid. — 2) *loqui*, seq. לְ *ad* aliquem Job 12, 8, seq. acc. Prov. 6, 22, seq. בְּ *de* aliq. Ps. 69, 13. — 3) *canere* Jud. 5, 10. Ps. 145, 5, seq. בְּ *carmine celebrare* aliq. Ps. 105, 2, et in malam partem *querelas fundere, queri* Ps. 55, 18. Job 7, 11. — 4) *secum loqui, meditari* maximè de rebus divinis Ps. 77, 4 etc. — Pilp. שׂוֹחֵחַ *meditatus est* Ps. 143, 5, *cogitavit* aliquid Jes. 53, 8. — Deriv. שֵׂחַ et seq.

שִׂיחַ m. pl. שִׂיחִים; 1) *frutex, virgultum* Gen. 2, 5 etc. — 2) *sermo* Ps. 64, 2 etc. — 3) *querela* Job 7, 13 etc. — 4) *meditatio*, al. *colloquium*, al. *ambulatio* 1 Reg. 18, 27.

שִׂיחָה f. suff. שִׂיחָתִי; *meditatio*, max. de rebus divinis Job 15, 4 etc.

שִׂים *ponere* vid. שׁוּם.

שִׂישׂ *gaudere* vid. שׂוּשׂ.

שֵׂךְ m. undè pl. שְׂכִים *spinæ* Num. 33, 55. — Rad. שָׂכַךְ.

שֵׂךְ m. *sepes;* suff. שְׂכוֹ; Thren. 2, 6. — Rad. שָׂכַךְ.

שְׂכָה f. pr. *spina, aculeus*, hinc *telum acutum, missile;* pl. שְׂכוֹת Job 40, 31. — Rad. שָׂכַךְ.

שְׂכוּ n. pr. loci 1 Sam. 19, 22.

שֶׂכְוִי m. forsan ut מַשְׂכִּית *intellectus, mens, animus* Job 38, 36; al. *res adspectabilis, phœnomenon cœleste*, sed invito contextu. — Rad. שׂכה (conf. vicin. chald. סְכָא *adspexit, contemplatus est*) undè et seq.

שְׂכִיָּה f. *species, forma;* pl. שְׂכִיּוֹת Jes. 2, 16 ubi rectè Vulgat. *omne quod visu pulchrum est.*

שֵׂכִין m. *culter* ut chald. סַכִּין Prov. 23, 2. — Etymon latet.

שָׂכִיר m. constr. שְׂכִיר; *mercenarius* Ex. 22, 14 etc. — Rad. שָׂכַר.

שְׂכִירָה f. *conductio*. Jes. 7, 20: *novacula conductionis* i. e. *conducta*.

שָׂכַךְ ut vicin. סָכַךְ; 1) *texuit, sepsit*. — 2) *texit, operuit* Ex. 33, 22.—Deriv. מְשׂוּכָה, סֻכָּה, שׂךְ, שֵׂךְ.

שָׂכַל *prudenter se gessit* 1 Sam. 18, 30. — Pih. Gen. 48, 14: שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו *prudentes fecit manus suas* i. e. *scitè, consultò eas transversim posuit*, ut rectè, saltem quoad sensum, omnes veter. interpret. reddunt. — Hiph. הִשְׂכִּיל; part. מַשְׂכִּיל; f. מַשְׂכֶּלֶת; infin. absol. הַשְׂכֵּל; constr. הַשְׂכִּיל; fut. יַשְׂכִּיל; apoc. יַשְׂכֵּל; 1) * *intelligentem reddidit, intelligentiam dedit* Gen. 3, 6; al. *adspexit*, sed haud rectè, ut probavimus in *Le Pentat. avec une trad. franç., etc.* Genèse, *pag.* 21, 22*; it. *docuit* Ps. 32, 8, seq. dupl. acc. Dan. 9, 22, et לְ pers. Prov. 21, 11. — 2) *attendit, animum advertit* seq. acc. בְּ, אֶל, עַל Deut. 32, 29 etc. Passim jungitur notio *admirationis* Ps. 64, 10, *curæ* 41, 2. — 3) *intellexit, prudens evasit* Ps. 2, 10. Dan. 1, 4; *prudenter egit* Jer. 20, 11. 23, 5. — Part. a) *intelligens, prudens* Prov. 10, 5 etc., *probus, pius* Ps. 14, 2. Dan. 11, 33 etc. — b) subst. *carmen* Ps. 47, 8 et in titulis tredecim Psalmorum. — Infin. *intelligentia, prudentia* Jer. 3, 15. Prov. 1, 3 etc. — 4) *prosperè gessit* rem Jos. 1, 7 etc. — 5) *successum dedit* 1 Reg. 2, 3. — Indè

שֵׂכֶל, שֶׂכֶל m. suff. שִׂכְלוֹ; 1) *intellectus, intelligentia, prudentia* Prov. 13, 15 etc. it. in malam partem *astutia* Dan. 8, 25. — 2) *felicitas, prosperitas* Prov. 3, 4.

שִׂכְלוּת f. *stultitia* Eccl. 1, 17 ut סִכְלוּת, quod habent plures codices. et edit.

שָׂכַר, part. act. שֹׂכֵר; pass. שָׂכוּר; infin. absol. שָׂכֹר: constr. שְׂכֹר; fut. יִשְׂכֹּר; *mercede conduxit* Gen. 30, 16 etc.; it. *mercede corrupit, subornavit* Neh. 6, 12 etc. — Niph. נִשְׂכַּר *mercede conductus est* 1 Sam. 2, 5. — Hithp. part. מִשְׂתַּכֵּר (pro מִתְשַׂכֵּר) *pro mercede se elocans* Hag. 1, 6. — Deriv. מַשְׂכֹּרֶת, שְׂכִירָה, שָׂכִיר et seq.

שָׂכָר m. constr. שְׂכַר; 1) *merces* mercenarii Gen. 30, 28 etc., it. *pretium* quo quid elocatur Ex. 22, 14, et *præmium* quodcumque Gen. 15, 1. — 2) viror. 1 Par. 11, 35 etc.

שֶׂכֶר m. *merces* mercenarii Jes. 19, 10, *præmium* Prov. 11, 18.

שְׂלַו, in pausâ שְׂלָו (in Keri שְׂלָיו) m. pl. שַׂלְוִים (à sing. שַׂלְוֶה); *coturnix*, sed ubiquè collect. *coturnices* Ex. 16, 2. Num. 11, 32 etc. — Rad. שלה quam conferunt cum arab שלו, שמן *pinguis fuit*, undè שַׂלְוַי et שַׂמְאַנִי *coturnix*. Reapsè ad hunc pinguedinis sensum alluditur Ps. 78, 31.

שְׂלָיו vid. שְׂלַו.

שַׂלְמָה f. constr. שַׂלְמַת; pl. שְׂלָמוֹת; 1) ut שִׂמְלָה *vestis* Ex. 22, 8 etc. — 2) n. pr. viror. Ruth 4, 20 etc. — Rad. שלם ut שָׂמַל q. v.

שַׂלְמוֹן n. pr. viri Ruth 4, 21.

שַׂלְמַי n. pr. viri Neh. 7, 48 pro quo שַׂלְמַי Esr. 2, 46.

שְׂמֹאל, שְׂמֹאול m. suff. שְׂמֹאלוֹ; 1) *latus sinistrum* Gen. 13, 9 etc. יַד־שְׂמֹאל *manus lateris sinistri, ma-*

nus sinistra Jud. 3, 21. Eze. 39, 3, et ità omisso יָד Gen. 48, 14. Cant. 2, 6. 8, 3.— 2) *septentrio, plaga borealis* Gen. 14, 15. Job 23, 9.—Indè verbum

Hiph. הִשְׂמִאיל, הִשְׂמְאִיל et הִשְׂמִיל; part. pl. מַשְׂמִאִלִים; inf. הַשְׂמִיל; fut. יַשְׂמְאִיל; *ad sinistrum latus deflexit* Gen. 13, 9. Jes. 30, 21. — 2) *sinistrâ* (pro dextrâ) *manu usus est* 1 Par. 12, 2.

שְׂמָאלִי et שְׂמֹלִי m. f. שְׂמָאלִית; *qui, quæ est ad latus sinistrum, sinister, sinistra* 1 Reg. 7, 21 etc.

שָׂמַח et שָׂמֵחַ; infinit. constr. שְׂמֹחַ; imp. שְׂמַח; fut. יִשְׂמַח; *lætatus est* Jes. 65, 13 etc. constr. cum בְּ, לְ, עַל, et מִן Prov. 5, 18 ubi tamen plures cod. habent בְּ. Rebus inanim. tribuitur Jes. 14, 8. Prov. 13, 9. שָׂמַח בַּיהוָה *lætatus est in Jehová* i. e. de tutelâ ejus Ps. 9, 3 etc. שָׂמַח לִפְנֵי יְהוָה *lætatus est coram Jehová* de eo dicitur qui sacras epuin atrio tabernaculi sancti instituebat Lev. 23, 40 etc. — Pih. שִׂמַּח; paart. מְשַׂמֵּחַ; inf. שַׂמֵּחַ; imp. id. et שַׂמַּח; fut. יְשַׂמַּח; *lætitiâ affecit, lætitiam attulit* Deut. 24, 5 etc.; seq. מִן, עַל, לְ *de* aliquâ re Ps. 30, 2 etc. — Hiph. הִשְׂמִיחַ, id. Ps. 89, 43. — Deriv. seq.

שָׂמֵחַ m. pl. שְׂמֵחִים; constr. שִׂמְחֵי et שִׂמְחֵי; f. שְׂמֵחָה; *lætans, lætus, a* Deut. 16, 15. Ps. 35, 26 etc.

שִׂמְחָה f. constr. שִׂמְחַת; pl. שִׂמְחוֹת; 1) *lætitia* 1 Reg. 1, 40 etc. — 2) *objectum lætitiæ* Ps. 43, 4, hinc — 3) *voluptas, oblectamentum* Prov. 21, 17. Neh. 8, 12 etc.

שִׂמִיכָה f. *stragula* Jud. 4, 18. — Rad. שׂמך ut vicin. סָמַךְ.

שָׂמַל ut vicin. arab. سمل *cinxit, circumdedit.* — Hiph. הִשְׂמִיל vid. in הִשְׂמְאִיל sub שׂמאל. — Indè

שִׂמְלָה f. constr. שִׂמְלַת; pl. שִׂמְלוֹת; *vestis* virorum mulierumque imprimis exterior et ampla Gen. 9, 23. Jes. 3, 6 etc.

שַׂמְלָה n. pr. viri Gen. 36, 36 etc.

שְׂמֹלִי vid. שְׂמָאלִי.

שְׂמָמִית vel שַׂמְמִית f. *lacertæ venenatæ* species Prov. 30, 28. LXX χαλαβώτης, Vulgat. *stellio* et ità Bochart. — Rad. שׂמם in arab. *veneno infecit.*

שָׂנֵא part. act. שׂוֹנֵא, pass. pl. constr. שְׂנוּאֵי 2 Sam. 5, 8 in Keri, sed Chethib habet שִׂנְאוּ; inf. absol. שָׂנוֹא, constr. שְׂנֹא et שִׂנְאַת; fut. יִשְׂנָא; *odit, odio habuit* seq. acc. et לְ Deut. 4, 42. Ps. 5, 6 etc.—Part. שׂוֹנֵא *osor, inimicus* Deut. 7, 10 etc.; fem. pl. שְׂנֵאוֹת *inimicæ* Eze. 16, 27. — Niph. fut. יִשָּׂנֵא *odio erit* Prov. 14, 17. — Pih. part. מְשַׂנֵּא *osor, inimicus* undè cum suff. sine Dag. מְשַׂנְאַי plur. constr. מְשַׂנְאֵי, suff. מְשַׂנְאַי Ps. 18, 41 etc. — Deriv. seq.

שִׂנְאָה f. constr. שִׂנְאַת; suff. in pausâ שִׂנְאָתְךָ et cum superfluo שִׂנְאָתֶיךָ; pr. inf. *odisse, odium* Deut. 1, 27. Eze. 35, 11 etc.

שָׂנִיא undè f. שְׂנִיאָה *exosa* Deut. 21, 15.

שְׂנִיר n. pr. quo Amoræi montem

Hermonem vocarunt Deut. 3, 9. Eze. 27, 5; sed angustiori sensu pars Hermonis Cant. 4, 8: 1 Par. 5, 23.

שָׂעִיר et שָׂעָר m. 1) *pilosus, hirsutus* Gen. 27, 11, 23.—2) *hircus* Lev. 4, 24, pleniùs שְׂעִיר עִזִּים *pilosus caprarum* Gen. 37, 31.— 3) pl. שְׂעִירִים *dæmones sylvestres*, ità dicti vel quia sub *hirci* formâ colebantur, vel quia in sylvis et desertis tales apparebant Jes. 13, 21. 34, 14. — 4) pl.* *pluviæ tenues ut capilli* (à שַׂעַר), vulgò *imbres*, sed invito contextu Deut. 32, 2.* — Fem. שְׂעִירָה vide mox infrà. — Rad. שָׂעַר.

שֵׂעִיר n. pr. 1) viri Gen. 36, 20. —2) regionis montanæ Idumæorum Gen. 14, 6 etc. — 3) montis in tribu Judâ Jos. 15, 10.

שְׂעִירָה f. constr. שְׂעִירַת; 1) pr. *hirsuta*, hinc *capra* Lev. 4, 23. 5, 6. — 2) n. pr. loci in tribu Ephraïm Jud. 3, 26. — Rad. שָׂעַר.

שְׂעִפִּים pl. m. ferè ut סְעִפִּים q. v. *cogitationes* Job 4, 13. 20, 2.—Rad. שׂעף ut vicin. סָעַף q. v.

שָׂעַר ut vicin. סָעַר, שָׂעַר; 1) *horruit*, gr. φρίσσω, hinc *terrore, commotione correptus est* Jer. 2, 12. Eze. 27, 35, seq. עַל causæ 32, 10.— 2) forsan denom. à שָׂעִיר, *coluit* pr. *hirsuta numina* Deut. 32, 17. — 3) *exagitavit, turbine disjecit* Ps. 58, 10. — Niph. f. נִשְׂעָרָה impers. *tempestas sævit, procellosum fuit* Ps. 50, 3. — Pih. *turbine abripuit* Job 27, 21. — Hithp. fut. יִשְׂתָּעַר (pro יִתְשַׂעַר) *procellæ instar irruit* Dan. 11, 40. — Deriv, שְׂעִיר et seq.

שַׂעַר m. 1) *horror* Eze. 27, 35. Job 18, 20. — 2) ut vicin. סַעַר *procella* Jes. 28, 2. Aliud vid. in seq.

שֵׂעָר m. constr. שְׂעַר, sed Jes. 7, 20 שַׂעַר; suff. שְׂעָרוֹ; *pilus* sed collect. *pili* Lev. 13, 3 etc.

שְׂעָרָה f. ut vicin. סְעָרָה *procella* Nah. 1, 3 etc.

שַׂעֲרָה f. constr. שַׂעֲרַת; pl. שְׂעָרוֹת; undè constr. שַׂעֲרוֹת; *pilus, capillus* Jud. 20, 16. Ps. 40, 13 etc.

שְׂעֹרָה f. pl. m. שְׂעֹרִים; *hordeum* Ex. 9, 31 etc.

שְׂעָרִים n. pr. viri 1 Par. 24, 8.

שָׂפָה f. constr. שְׂפַת; dual. שְׂפָתַיִם, constr. שִׂפְתֵי, suff. שְׂפָתֵיהֶם, שִׂפְתֵימוֹ; pl. constr. שִׂפְתוֹת (à שָׂפָה; 1) *labium* 1 Sam. 1, 13 etc. *Aperuit labia* i. e. loqui cœpit; sed *labia alicujus aperuit* i. e. facultatem, copiam loquendi ei suppeditavit, oppos. *labia cohibuit.* — *Homo labiorum* i. e. garrulus, loquax. — *Verba labiorum* i. e. futilia, stolida. Meton. *loquela, verba* Eze. 36, 3 etc., it. *lingua, dialectus* Gen. 11, 1. Jes. 19, 18 etc. —2) *ora, extremitas, limes, terminus* Gen. 22, 17. Jud. ?, 22 etc.—Etymon latet, conf. tamen, si placet verb. vicin. סָפָה.

שָׂפַד pr. forsan ut vicin. סָפַח *fudit.* Hinc Pih. שִׂפֵּד *effluere fecit* capillos, hinc *decalvavit* Jes. 3, 17. Conf. סַפַּחַת.

שֶׂפֶם m. suff. שִׂפְמוֹ; *barba* Lev. 13, 45: 2 Sam. 19, 25 etc. Vulgò *mentum*, quasi esset à שָׂפָה *labium*; sed rectiùs forsan dimanat à rad. שׂפם ut cognat. seq. *texit*, scil. mentum barba.

שָׂפַן ut vicin. סָפַן, צָפַן *texit, ab-*

scondit; part. pass. pl. constr. שְׁפֻנֵי *absconditi* thesauri.

שָׁפַק; fut יִשְׁפֹּק; ut vicin. סָפַק 1) *percussit*, et spec. *complosit* manus Job 27, 23 juxta plures cod., it. *castigavit.* —2) *redundavit, abundavit* 1 Reg. 20, 10. — Hiph. fut. יַשְׁפִּיקוּ *percutiunt, pangunt fœdera* Jes. 2, 6. — Indè

שֶׁפֶק m. *plaga, castigatio* Job. 36, 18.

שַׂק m. שַׂקִּי pl. שַׂקִּים; 1) *cilicium, pannus crassus è filis cilicinis contextus* Jes. 34, 24. — 2) *saccus* Gen. 42, 25 etc. — 3) *vestis* lugentium Gen. 37, 34 etc., prophetarum Jes. 20, 2. Conf. Matth. 3, 4.—Etymon ignoratur.

שָׁקַד undè Niph. נִשְׁקַד *ligatum, compactum fuit* jugum (conf. עָקַד) Thren. 1, 14. Plures cod. habent נִשְׁקַד *vigilavit*, quod exprimunt LXX, Vulgat. et Syr., sed invito contextu.

שָׁקַר ut vicin. chald. סְקַר *intuitus est, aspexit;* hinc. — Pih. part. pl. f. מְשַׁקְּרוֹת עֵינַיִם *nictantes oculis* Jes. 3, 16. LXX et Vulgat. *nutibus occulorum;* aptè ad contextum ubi agitur de externis fœminarum gestibus lasciviam impudentiamque prodentibus. Alii ex aliâ signif. chald. *fucantes oculos* vertunt, sed invitâ orationis serie.

שַׂר m. pl. שָׂרִים; *dux, præfectus* quicumque, ut militum, urbis, civium adeòque, *princeps;* it. angelorum sive *archangelus*, etc. Gen. 21, 22 : 1 Reg. 22, 26. Jos. 5, 14. Dan. 12, 1 et 10, 13, ubi sensus est : *angelus persicis rebus præfectus.* — Rad. שָׂרַר.

שָׂרַג ut vicin. אָרַג, שָׁרַךְ, it. chald. et syr. סָרַג *implexit, implicuit.* - Puh. שֻׂרַג *implicatus, implexus fuit* Job 40, 17. — Hithp. fut. pl. יִשְׂתָּרְגוּ (pro יִתְשָׂרְגוּ) *implicant se* Thren. 1, 14.— Indè שַׂרְגִים.

שָׂרַד 1) forsan ut in arab. *consuit, contexuit.* — 2) ut in syr. *fugit, effugit* Jos. 10, 20.— Deriv. שָׂרִיד et seq.

שֶׂרֶד m. *textura*, undè בִּגְדֵי שֶׂרֶד *vestes textæ* i. e. ut chald. סְרָדִין *aulæa* scil. tabernaculi sacri Ex. 31, 10 etc. LXX *vestes ministerii*, quasi legissent בִּגְדֵי שֵׁרֵת; quæ tamen dicuntur בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ et ab illis disertè distinguuntur.

שָׂרָד m. Jes. 44, 13. Vulgat. *runcina*, al. *rubrica, filum mensorium, amussis*, al. *stylus* (collat. arab. שַׂרַאד *subula*), quod præfero.

שָׂרָה 1) vicin. arab. שַׂאַר pro שָׂוַר, *seruit, ordinavit*, undè juxta quosd. שׂוֹרָה q. v. — 2) *præfectus, dux, princeps fuit.* — 3) *contendit, certavit* seq. אֶת, עִם pers. *cum aliquo* Gen. 32, 29. Hos. 12, 4. Conf. vicin. שָׂרַר, שׂוּר. —Indè מְשֹׂרָה.

שָׂרָה f. masculini שַׂר), cum י parag. שָׂרָתִי; 1) *mulier princeps, nobilis* Jud. 5, 29 etc. Plur. שָׂרוֹת *primariæ* i. e. spec. uxores regum ab uxoribus secundi ordinis distinctæ 1 Reg. 11, 3. Metaph. Thren. 1, 1.—2) n. pr. mul. Gen. 17, 15 etc.

שְׂרוּג n. pr. viri Gen. 11, 20.

שְׂרוֹךְ m. *corrigia* calcei Jes. 5, 27. Proverbial. de re vili Gen. 14, 25. — Rad. שָׂרַךְ.

שְׂרוֹקִים pl. m. *palmites vitis nobilioris* (vid. שֹׂרֵק) Jes. 16, 8.

שָׂרַח n. pr. viri Gen. 46, 17 etc.

שָׂרַט *incidit, incisuras fecit* in corpore Lev. 21, 5. — Niph. נִשְׂרַט *laceratus est* Zach. 12, 3. —Deriv. seq.

שֶׂרֶט m. et שָׂרֶטֶת f. *incisura* Lev. 19, 28. 21, 5.

שָׂרַי n. pr. mul. Gen. 11, 29 etc.

שָׂרִיגִים pl. m. *surculi, palmites* vitis Gen. 40, 10 etc. — Rad. שָׂרַג.

שָׂרִיד m. pl. שְׂרִידִים; *superstes, elapsus* è clade Num. 21, 36 etc. — Rad. שָׂרַד.

שְׂרָיָה et שְׂרָיָהוּ n. pr. viror. 2 Sam. 8, 17. Jer. 36, 26 etc.

שְׂרִיקוֹת vid. ad rad. שָׂרַק.

שָׂרַךְ ut vicin. שָׂרַג — Pih. part. f. מְשָׂרֶכֶת *implicans* vias suas camela i. c. hùc illùc circumvagans Jes. 2, 23. — Indè שְׂרוֹךְ.

שַׂרְסְכִים n. pr. viri Jer. 39, 3.

שָׂרַע ut vicin. arab. שַׂרַע *extendit, protendit*. Part. pass. שָׂרוּעַ *protensus, prælongus* membro i. e. qui membrum habet justo longius Lev. 21, 18 etc. — Hithp. inf. הִשְׂתָּרֵעַ (pro הִתְשָׂרֵעַ) *sese extendere* Jes. 28, 20.

שַׂרְעַפִּים pl. m. ut שְׂעִפִּים, inserto ר, *cogitationes* Ps. 94, 19 etc. — Rad. שׂעף.

שָׂרַף, part. act. שָׂרַף; pass. f. שְׂרוּפָה et שְׂרֻפָה; infin. absol. שָׂרֹף; constr. שְׂרֹף; suff. שָׂרְפוֹ; fut. יִשְׂרֹף; *combussit, cremavit* Lev. 4, 21 etc., sæpè addito בָּאֵשׁ; hinc *urendo coxit* Gen. 11, 3. — Niph. נִשְׂרַף *combustus est* Lev. 4, 12. — Puh. שֹׂרַף id. 10, 16. — Deriv. מִשְׂרָפָה et seq.

שָׂרָף masc. 1) *serpentis venenosi* species, vulgò *prester* Num. 21, 6 etc. — 2) plur. שְׂרָפִים *Seraphim* alatorum angelorum genus, solio Dei adstantium Jes. 6, 2, 6. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

שְׂרֵפָה f. constr. שְׂרֵפַה; *ustio* Gen. 11, 3 *combustio, incendium* Lev. 10, 6 etc.

שָׂרַק 1) ut vicin. שָׂרַג, שָׂרַךְ *plexuit, implicuit*, undè שֵׂרֵק, שְׂרוּקִים. — 2) ut סְרַק in chald. et syr. *pectinavit, carminavit;* undè part. pass. pl. f. שְׂרִיקוֹת *pexa, carminata* lina Jes. 19, 9. — 3) ut, quidam volunt, sed incertè omninò, *rufus, fuscus fuit*, undè.

שָׂרֹק m. pl. שְׂרֻקִים *rufi fusci* equi Zach. 1, 8, collat. arab. אַשְׂקַר *equus fuscus*. LXX ψαροί (Gloss. ποικίλοι) i.e. *sturnini, in sturni morem varii et maculosi*.

שֹׂרֵק m. et שֹׂרֵקָה f. 1) *vitis nobilioris* species Gen. 49, 11 etc.; eadem forsan, quam vocant Arabes marrocani *serki* et Persæ *kischmisch*, cujus uvæ admodùm dulces et acinis ferè carentes; vid. Niebuhr (Descript. de l'Arabie, tom. 1, p. 207). — 2) n. pr. vallis inter Ascalon et Gaza Jud. 16, 4.

שָׂרַר; part. act. שֹׂרֵר; fut. pl. יָשְׂרוּ; ut vicin. שָׂרָה, שׂוּר, *principatum tenuit* Jes. 32, 1. Prov. 8, 16. Esth. 1, 22. — Hithp. הִשְׂתָּרֵר (pro הִתְשָׂרֵר); fut. יִשְׂתָּרֵר; *principatum sibi sumpsit*. Seq. עַל pers. *in aliquem* Num. 16, 13. — Deriv. שַׂר, שָׂרָה.

שָׂשׂוֹן m. constr. שְׂשׂוֹן; *gaudium*, et *objectum gaudii* Jes. 22, 13. Ps. 51, 10 etc. — Rad. שׂוּשׂ.

שֵׂת vid. שְׂאֵת.

שָׂתַם ut vicin. סָתַם *obstruxit, obturavit* preces Thren. 3, 9.

שָׂתַר forsan ut vicin. arab. שַׂתַר *fidit*, undè Niph. fut. conv. וַיִּשָּׂתְרוּ

et fissi sunt, eruperunt tumoris ani 1 Sam. 5, 9; al. et *occultati sunt*, quasi à סָתַר scripto שׁ pro ס, sed parum aptè.

שׁ

שׁ *schîn* de cujus nomine cæterisque proprietatibus vide suprà in שׁ; hoc tantùm adde, quòd inter *serviles* litteras numeretur.

שֶׁ, rariùs שַׁ, שְׁ et antè guttur. שָׁ Jud. 6, 17. forma brevior vocis אֲשֶׁר cujus varios induit significatus 1) *qui, quæ, quod* et plur. *qui, quæ, quæ* Eccl. 1, 11. Cant. 1, 7 etc.— 2) conj. *quòd* Eccl. 2, 13 etc., *ut* 3, 14, *eò quòd, quia* Cant. 1, 6. 6. 2, *nam* 1, 7. Cum præpos. עַד שֶׁ *usquedùm, donec* Jud. 5, 7; בְּשֶׁ *eò quòd* Eccl. 2, 16; כְּשֶׁ *secundùm id quod, quemadmodùm* 5, 14. 12, 7, *cùm* 9, 12. 10, 3; בְּשַׁגָּם *quia*, juxta omnes veter. Version. Gen. 6, 3; comp. ex בְּ, שׁ et גָּם pro גַּם; quibusd. est inf. verbi שָׁגַג cum suff., itâ ut sensus sit: *propter peccare* i. e. *peccata eorum;* quod procul dubio orationis seriei multò minùs quadrat. בְּשֶׁל (ex בְּ, שֶׁ, לְ) *propter*, cum suff. בְּשֶׁלִּי *propter me* Jon. 1, 12; בְּשֶׁלְּמִי *propter quem?* 1, 7. — Alia vide in שֶׁל et שִׁילֹה.

שָׁאַב; part. acc. שׁוֹאֵב, pl. שֹׁאֲבִים, inf. constr. שְׁאֹב; imp. f. שְׁאֲבִי; fut. יִשְׁאַב; *hausit* aquam, addito vel omisso מַיִם Gen. 24, 11: 1 Sam. 7, 6 etc. — Indè מַשְׁאַבִּים.

שָׁאַג; part. act. שֹׁאֵג, pl. שֹׁאֲגִים; inf. absol. שָׁאֹג; fut. יִשְׁאַג; *rugiit* pr. de leone Jud. 14, 5, de tonitru Jer. 25, 30, de hominibus Ps. 38, 9. 74, 4. — Indè

שְׁאָגָה f. constr. שַׁאֲגַת; suff. שַׁאֲגָתוֹ; *rugitus* leonis Jes. 5, 29, *clamor* gementis Ps. 22, 2 etc.

שָׁאָה 1) *strepuit, strepitum edidit.* — 2) *cum fragore concidit* Jes. 6, 11. — Niph. נִשְׁאָה 1) *strepuit* Jes. 17, 12, 13. — 2) *vastatus est* 6, 11. — Hiph. inf. cum præf. לְהַשְׁאוֹת ל et לַהְשׁוֹת *ad vastandum* Jes. 37, 26: 2 Reg. 19, 25. — Hithp. ut vicin. שָׁעָה; part. מִשְׁתָּאֶה (pro מִתְשָׁאֶה) *cum stupore contemplans* seq. לְ Gen. 24, 21. — Deriv. שַׁאֲוָה, שָׁאוֹן, שְׁאִיָּה, שֵׁאת.

שֹׁאָה vid. שׁוֹאָה.

שַׁאֲוָה f. *procella strepens* Prov. 1, 27 in Chethib, ubi Keri habet שׁוֹאָה. — Rad. שָׁאָה.

שְׁאוֹל et שְׁאֹל c. cum ה locali שְׁאֹלָה; pr. *cavitas*, hinc *infernus*, locus subterraneus, densâ caligine plenus, in quo mortuorum animæ degunt, *limbus* Patrum Gen. 37, 35. Jes. 14, 9 etc. — Rad. שָׁאַל.

שָׁאוּל n. pr. viror. Gen. 46, 10 etc. Nom. patronym. שָׁאוּלִי Num. 26, 13.

שָׁאוֹן m. constr. שְׁאוֹן; 1) *strepitus* aquarum, hominum etc. Ps. 65, 8. Jes. 5, 14 etc. Jer. 48, 45: *filii strepitûs* i. e. milites tumultuantes. — 2) *vastatio, ruina, interitus* Jes. 46, 17. Ps. 40, 3. — Rad. שָׁאָה.

שְׁאָט m. suff. שָׁאטְךָ; *contemptus*, hinc *fastus* Eze. 25, 6, 36, 5.— Rad. שׁוּט.

שְׁאִיָּה f. *vastatio, ruina* Jes. 24, 12. — Rad. שָׁאָה.

שָׁאַל et שָׁאֵל, pl. שְׁאֵלְתֶּם; part. act. שֹׁאֵל, pl. שֹׁאֲלִים, f. שֹׁאֶלֶת; pass. שָׁאוּל; inf. abs. שָׁאוֹל, constr. שְׁאֹל; imp. שַׁאַל, f. שַׁאֲלִי; fut. יִשְׁאַל; 1) *postulavit, poposcit* seq. acc. rei, et מִן, מֵאֵת pers. à quâ poscitur, etiam seq. dupl. acc. *poposcit aliquem aliquid* Deut. 14, 26. Ps. 2, 8 etc. — 2) *rogavit, petiit* aliquid ab aliquo Jes. 7, 11 etc. Seq. acc. rei Jud. 5, 25, et מִן, מֵאֵת, מֵעִם pers. à quâ quid petitur; cum לְ pers. *rogavit alicui, pro aliquo* 1 Reg. 2, 22. Spec. *mutuum petiit* ab aliquo Ex 3, 22 : 2 Reg. 6, 5; it. *stipem petiit, mendicavit* Prov. 20, 4. — 3) *interrogavit* Jud. 4, 20. seq. acc. pers. Gen. 24, 47 etc., sed לְ Job 8, 8; *de aliquo* vel *aliquâ re* seq. עַל Neh. 1, 2, לְ Gen. 32, 30 etc., acc. Jes. 45, 11. Hagg. 2, 11. Spec. *consuluit, oraculum captavit* sive à vero Deo, sive ab idolis seq. בְּ Jud. 1, 1. Eze. 21, 26 etc., seq. לְ *pro aliquo, in alicujus commodum* Num. 27, 21 etc.; שָׁאַל לְפ״ לְשָׁלוֹם *interrogavit aliquem de valetudine* salutando eum, hinc *salutavit* Gen. 43, 27. — 4) *cavus fuit* undè שְׁאוֹל; conf. Deriv. ex vicin. שׁעל.

Niph. נִשְׁאַל; inf. abs. נִשְׁאֹל; forsan *sibi petiit* (ut gr. αἰτοῦμαι peto mihi) 1 Sam. 20, 6, 28. Neh. 13, 6. — Pih. שִׁאֵל 1) *mendicavit* Ps. 109, 10. — 2) *interrogavit* 2 Sam. 20, 18. — Hiph. הִשְׁאִיל *postulatum quid concessit, dedit* Ex. 12, 36: 1 Sam. 1, 28. — Deriv. מִשְׁאָלָה et seq.

שְׁאַל n. pr. viri Esr. 10, 29.

שְׁאֵלָה f. suff. שְׁאֵלָתִי et שְׁאֶלְתִּי, contract. שְׁלָתֵךְ; *petitio, rogatio, preces* Esth. 5, 7. *Petiit petitionem* i. e. *petiit aliquid* ab aliquo, et *preces fudit* Jud. 8, 24 etc. Metonym. *petitum, postulatum*, hinc נָתַן שְׁאֵלָה *postulatum concessit, petenti satisfecit* Esth. 5, 6, 8. Ps. 106, 15 etc. בָּאָה שְׁאֵלָה *venit petitum, concessum est* Job 6, 8.

שְׁאַלְתִּיאֵל n. pr. viri Esr, 3, 2 etc.

שָׁאַן ut vicin. שָׁעַן. — Pihl. שַׁאֲנַן *tranquillus fuit, tranquillè vixit* Jer. 30, 10. Job 3, 18. — Indè

שַׁאֲנָן m. pl. שַׁאֲנַנִּים, f. שַׁאֲנַנּוֹת; 1) *tranquillus, securus* Jes. 33, 20. Job 12, 5. — 2) *socors, fastuosus, insolens* Jes. 32, 9. Ps. 123, 4 etc., et subst. *fastus, insolentia* 2 Reg. 19, 28. Jes. 37, 29.

שָׁאֵס vid. שָׁסַס.

שָׁאַף; part. act. שׁוֹאֵף, pl. שֹׁאֲפִים; inf. absol. שָׁאֹף; fut. יִשְׁאַף; ut vicin. שׁוף, נָשַׁב, נָשַׁף; 1) *anhelavit* iracundus Jes. 42, 14, festinans, hinc *festinavit* Eccl. 1, 5. — 2) *inhiavit, hiante ore captavit* aërem, umbram etc. Jer. 2, 24 etc. De loco Job 5, 5, vid. צַמִּים. Amos 2, 7: *Qui inhiant super* (עַל) *pulverem terræ in capite tenuium* i. e. qui nihil avidiùs cupiunt, quàm ut sit pulvis in capite pauperum, i. e. quàm ut eos in luctum detrudant, seu eos opprimant. Passim *inhiare alicui* est *sanguinem ejus sitire, acriter eum persequi, vexare.*

שָׁאַר *reliquus fuit, superfuit* 1

Sam. 16, 11. — Niph. נִשְׁאַר; part. נִשְׁאָר, f. נִשְׁאֶרֶת et נִשְׁאָרֶת; fut. יִשָּׁאֵר; 1) *reliquus factus est, superfuit* Gen. 7, 23 etc. Part. *superstes* Eze. 6, 12. — 2) *remansit* alicubi Ex. 8, 5 etc., it. *mansit* Job 21, 34. — Not. וְנֶאשְׁאַר Eze. 9, 8, ex duabus lectionibus נִשְׁאַר et אֶשְׁאַר conjunctis ortum nonnulli putant. Cùm verò plures cod. ואשאר sine נ habeant, ità forsan vocalibus instruendum est וְאֶשְׁאַר et *superstes fui, remansi;* quod non improbabile facit proximè sequens וְאֶזְעַק, וְאֶפְלְטָה etc. — Hiph. הִשְׁאִיר 1) *reliquum fecit* Ex. 10, 12, *reliquit* Deut. 28, 51 etc. — 2) *reliquum habuit, retinuit* Num. 21, 35 etc. — Deriv. מִשְׁאֶרֶת et seq.

שְׁאָר m. *reliquum, residuum, reliquæ* Jes. 10, 20. Soph. 1, 4 etc.

שְׁאָר יָשׁוּב n. pr. viri Jes. 7, 3.

שְׁאָר m. suff. שְׁאֵרִי; 1) *caro* (oppos. ossibus, non animo) Jer. 51, 35 etc., et *cibus quivis, alimentum* Ex. 21, 10. — 2) *consanguineus* et collect. *consanguinei* Lev. 18, 6 etc., plenè שְׁאֵר בָּשָׂר 25, 49.

שַׁאֲרָה f. *consanguinitas* Lev. 18, 17.

שְׁאָרָה n. pr. mul. 1 Par. 7, 24.

שְׁאֵרִית f. sed 1 Par. 12, 38 contr. שְׁרִית; *pars residua, superstites* Jer. 11, 23 etc.

שֵׁאת f. (pro שְׁאֵתָה) *vastatio, ruina* Thren. 3, 47. — Rad. שָׁאָה.

שְׁבָא n. pr. 1) viror. Gen. 10, 7. 25, 3 etc. — 2) gentis et regionis in Arabiâ felici, thure, aromatibus, auro gemmisque ditissimæ 1 Reg. 10, 1 etc.

שְׁבָבִים pl. m. *fragmenta* Hos. 8, 6. — Rad. שבב ut in chald. *fregit.*

שָׁבָה; part. act. pl. שֹׁבִים; pass. pl. שְׁבוּיִם; f. שְׁבִיּוֹת; infin. constr. שְׁבוֹת; imp. שַׁבֵּה (pro שְׁבֵה); fut. יִשְׁבֶּה; conv. וַיִּשְׁבְּ; cum suff. et נ epenth. יִשְׁבֶּךָ; *captivum egit, abduxit* Gen. 34, 29 etc. 31, 26: *captivæ gladii* i. e. in bello captæ. — Niph. נִשְׁבֶּה *captivus abductus est* Gen. 14, 14 etc. — Deriv. שְׁבִי, שְׁבוּת, שִׁבְיָה, שִׁבְיָת, et, saltem quoad formam, שֶׁבוֹ m. lapis quidam pretiosus, LXX et Vulgat. *achates* Ex. 28, 19. 39, 10.

שְׁבוּאֵל n. pr. viror. 1 Par. 23, 16 etc.

שְׁבוּל vid. שִׁבּוֹל.

שָׁבוּעַ m. constr. שְׁבוּעַ et שִׁבְעַ; dual. שְׁבֻעַיִם, pl. שָׁבֻעִים, et f. שְׁבֻעוֹת; constr. שִׁבְעוֹת; suff. שְׁבֻעֹתֵיכֶם; (denom. à שֶׁבַע *septem*) *septimana* a) dierum Gen. 29, 27. Dan. 2, 10 etc. *Festum septimanarum* i. e. *pentecoste* Deut. 16, 9, conf. Tob. 2, 1; sed Eze. 45, 21: *festum septimanarum dierum* i. e. pascha per septem integros dies celebratum. — b) annorum Dan. 9, 24, 26.

שְׁבוּעָה et שִׁבְעָה; f. pl. שְׁבֻעוֹת; *jusjurandum* Gen. 26, 3 etc. *Jusjurandum Jehovæ* i. e. per Jehovam Ex. 22, 10 etc. *Jusjurandum meum* i. e. mihi præstitum Gen. 24, 8, sed Ps. 105, 9: *jusjurandum ejus* i. e. quod ipse præstitit.

שְׁבוּת et שִׁבְיָת f. *captivitas* Num. 21, 29, metonym. *captivi* in formulâ שׁוּב שְׁבוּת *reducere captivos* Deut. 30, 3 etc.; quæ formula passim trop. usurpata, signat pristinæ *integrita-*

ti, *felicitati* aliquem *restituere*.

שָׁבַח undè Pih. שִׁבַּח; fut. יְשַׁבַּח; 1) *laudavit*, maximè Deum Ps. 63, 4 etc., it. *felicem prædicavit* Eccl. 4, 2. —2) *repressit, compescuit* Ps. 89, 10. Prov. 21, 11. — Hiph. part. מַשְׁבִּיחַ *compescens* Ps. 65, 8. — Hithp. inf. הִשְׁתַּבֵּחַ (pro הִתְשַׁבֵּחַ) *gloriari* seq. בְּ aliquâ re Ps. 106, 47 : 1 Par. 16, 35.

שֵׁבֶט et שֵׁבֶט c. suff. שִׁבְטְךָ; pl. שְׁבָטִים; constr. שִׁבְטֵי; *baculus, scipio*, spec. 1) *virga* quâ verberatur et castigatur Jes. 10, 15. Prov. 10, 15. Prov. 10, 13. *Virga Dei* i. e. calamitas divinitùs immissa Job 9, 34 etc. — 2) *pedum* pastorale Lev. 27, 32 etc. — 3) *sceptrum* regis, ducis Gen. 49, 10. Jud. 5, 14. — 4) *tribus* Israëlitarum Ex. 28, 21, it. *familia* alicujus tribûs Num. 4, 18 etc. — 5) *virga, pertica mensoria* et metonym. *portio demensa* Jer. 10, 16 etc. —6) *spiculum* vel *hastile* 2 Sam. 18, 14. — Rad. שבט.

שְׁבָט m. mensis anni Hebr. undecimus majori ex parte in Februarium incidens Zach. 1, 7.

שִׁבִּי m. in pausâ שְׁבִי; suff. שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָךְ, שִׁבְיכֶם, שִׁבְיָךְ; *captivitas* Deut. 21, 13 etc., it. *captivi* Num. 21, 1. Ps. 68, 19, et sing. *captivus* Ex. 12, 29. Fem. שִׁבְיָה *captiva* Jes. 52, 2. — Rad. שָׁבָה.

שִׁבַי n. pr. viri Esr. 2, 42 etc.

שִׁבְּי n. pr. viri 1 Sam. 17, 27.

שַׁבִּיב m. *flamma*; constr. שְׁבִיב Job 18, 5. — Rad. שבב in arab. *accendit*, it. *exarsit ignis*; al. conferunt vicin. hebr. שָׁאַף, נָשַׁף, נָשַׁב.

שִׁבְיָה f. *captivitas* Neh. 3, 36, *captivi* Deut. 21, 11 etc. — Rad. שָׁבָה.

שְׁבִיל sed in Chethib שְׁבוּל m. poët. *semita, via* Jer. 18, 15. Ps. 77, 20. — Rad. שבל.

שְׁבִיסִים pl. m. forsan *reticula*, ornamenta muliebria capitis Jes. 3, 18. — Rad. שבט forsan nt vicin. שָׁבַץ et chald. שְׁבַשׁ *perplexus fuit*.

שְׁבִיעִי m. f. שְׁבִיעִית; (denom. à שֶׁבַע); *septimus, a, um* Gen. 2, 2 etc.

שְׁבִית ut שְׁבוּת q. v.

שֵׂבֶל m. *coma, cæsaries* Jes. 47, 2; ità post LXX, Syr. et Arab. permulti, sed al. *syrma* vestis, collat. arab. שַׁבַּלَה (sçabalaht); quod magis arridet. — Rad. שבל.

שַׁבְּלוּל m. *limax* Ps. 58, 9.

שָׁבֶל m. *termes;* pl. constr. שִׁבְלֵי Zach. 4, 12. — Rad. שבל.

שִׁבֹּלֶת f. pl. שִׁבֳּלִים; 1) *spica* Gen. 41, 5 etc. — 2) *fluxus aquæ, fluentum* Jes. 27, 12 etc. — Rad. שבל.

שֵׁבְנָא et שֶׁבְנָה n. pr. viror. 2 Reg. 18, 18 etc.

שְׁבַנְיָה n. pr. viror. Nch. 9, 4 etc.

שָׁבַע (denom. à שֶׁבַע) *juravit;* part. pass. constr. שְׁבוּעֵי שְׁבוּעוֹת *jurantes juramenta* Eze. 21, 28. — Niph. נִשְׁבַּע; part. נִשְׁבָּע; pl. נִשְׁבָּעִים; inf. הִשָּׁבַע; constr. הִשָּׁבַע; fut. יִשָּׁבַע; constr. יִשָּׁבַע; *juravit* Gen. 21, 24 etc., seq. בְּ personæ *per* quam juratur Gen. 21, 23 etc., seq. לְ *juravit alicui* 24, 7. 21, 23, et addito acc. rei *jurando promisit aliquid alicui* Ex. 13, 5 etc. — Hiph. הִשְׁבִּיעַ; inf. absol. הַשְׁבֵּעַ; constr. הַשְׁבִּיעַ; fut. יַשְׁבִּיעַ; conv. וַיַּשְׁבַּע; 1) *jurare fecit, ad jusjurandum adegit* Gen. 50, 5

etc. — 2) *obtestatus est, obsecravit* 1 Reg. 22, 16. Cant. 2, 7 etc.

שֶׁבַע f. et שִׁבְעָה m. constr. שִׁבַע et שִׁבְעַת; 1) *septem* Gen. 5, 7 etc. Passim usurpatur pro numero indefinito Gen. 29, 18 etc., it. pro numero sacro ut apud Ægyptios, Arabes, Persas Ex. 37, 23 etc. — 2) *septimus* Gen. 7, 11 : 2 Reg. 25, 8. — 3) *septies* Lev. 26, 18. Ps. 119, 164. — 4) n. pr. oppidi Simeonitarum Jos. 19, 2, it. n. pr. virorum 1 Sam. 20, 1 etc. Fem. שִׁבְעָה n. pr. putei Gen. 26, 33.

Dual. שִׁבְעָתַיִם *septuplum* Gen. 50, 3 etc.

Plur. שִׁבְעִים *septuaginta*, sed plerumque ponitur pro numero indefinito Gen. 50, 3. Jes. 23, 15 etc. שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה *septiès et septuagesiès* Gen. 4, 24. — Deriv. שְׁבוּעַ, שְׁבוּעִי, שְׁבִיעִי.

שִׁבְעָה vid. שִׁבוּעָה.

שִׁבְעָנָה m. *septem* Job 42, 13.

שָׁבַץ ut in syr. *miscuit, plexit* et arab. in 5ª conjug. *perplexus fuit.* — Pih. שִׁבֵּץ *tessellatum, reticulum opus fecit* Ex. 28, 39. — Puh. part. pl. מְשֻׁבָּצִים *intexti, interserti* Ex. 28, 20. — Deriv. תַּשְׁבֵּץ, מִשְׁבְּצוֹת et

שֶׁבֶץ m. *perturbatio, confusio animi* 2 Sam. 1, 9. Vulgat. *angustiæ*, al. *vertigo* quod non dsiplicet.

שָׁבַר; part. act. שֹׁבֵר; pass. שָׁבוּר; inf. constr. שְׁבֹר; suff. שָׁבְרִי; imp. cum suff. שָׁבְרֵם; fut. יִשְׁבֹּר; 1) *fregit, confregit, diffregit* Gen. 19, 9. Jer. 2, 20 etc. Metaph. *fregit* i. e. *sedavit* Ps. 104, 11; * et ità Jes. 45; 1: *ite, frangite sitim vino et lacte;* it. *famem frumento*, hinc *frumentum* vel *emit* Gen. 42, 5, addito בָּר 42, 3. 47, 14, vel *vendidit* 41, 56. Sed vulgò hunc significatum repetunt à שֶׁבֶר *fractio* q. v.* — *Fregit animum* alicujus i. e. dolore affecit Ps. 69, 21 etc. — 2) *dilaceravit* fera 1 Reg. 13, 26. — 3) *destruxit, perdidit* Eze. 30, 21. Dan. 11, 26. — 4) *præfregit* terminum, *dimensus est, definivit* Job 38, 10. — Niph. נִשְׁבַּר; part. נִשְׁבָּר, f. נִשְׁבֶּרֶת et נִשְׁבָּרֹת; inf. הִשָּׁבֵר; fut. יִשָּׁבֵר et יִשָּׁבֵר; 1) *fractus est* Jes. 14, 29 etc., it. *fregit sibi* membra 8, 15 etc. Metaph. de animo tristi et pœnitentiâ contrito Jes. 61, 1. Ps. 51, 19. Sed Eze. 6, 9 נִשְׁבַּרְתִּי al. *animo fractus sum*, al. cum Chald. interpr. transit. *confregi* (cor eorun) quasi legend. in Hiph. הִשְׁבַּרְתִּי; quod præfero. — 2) *dilaceratus, læsus, vulneratus est* Ex. 22, 9 etc. — 3) *destructus, perditus est* Jes. 8, 15. Dan. 11, 22 etc. — Pih. שִׁבֵּר et שִׁבַּר; fut. יְשַׁבֵּר; *penitùs fregit, perfregit, confregit* 2 Reg. 18, 4. Ps. 3, 8 etc. — Hiph. הִשְׁבִּיר; fut. יַשְׁבִּיר; *frangere, rumpere fecit* uterum puer nascens Jes. 66, 9. Metaph. * *frangere fecit* famem frumento, hinc *frumentum vendidit* Gen. 42, 6. Amos 8, 5; vid. Kal. — Hoph. הָשְׁבַּר *fractus est* animus Jes. 8, 21. — Deriv. מִשְׁבָּר, מַשְׁבֵּר et seq.

שֶׁבֶר sæpiùs שֵׁבֶר m. suff. שִׁבְרוֹ; pl. שְׁבָרִים; 1) *fractio, fractura* Lev. 21, 19 etc., et metaph. * *fractio* i. e. *sedatio famis* (*brise-faim*), hinc *frumentum, annona* Gen. 42, 1 etc., plenè שֶׁבֶר רַעֲבוֹן vers. 19. Vulgò etymon

repetunt a *fragendo in molâ;* sed illud præfero; conf. verbum שָׁבַר*. It. *afflictio, calamitas* Jes. 65, 14. Ps. 60, 4, et *terror* Job 41, 17. — 2) *destructio, interitus* Jos. 7, 5. Thren. 2, 11 etc. — 3) *solutio, enucleatio* somnii Jud. 7, 15.

שִׁבְרוֹן m. constr. שִׁבְרוֹן; 1) *fractio, contritio* Eze. 21, 11. — 2) *excidium* Jer. 17, 18.

שָׁבַת; fut. יִשְׁבֹּת et יִשְׁבַּת; 1) *cessavit, desiit* seq. מִן *destitit ab* aliquâ re Jer. 31, 36 etc., seq. לְ Gen. 2, 3 ubi לַעֲשׂוֹת ad שָׁבַת præcedens referendum. Conf. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.*, Genese, pag. 12 et 322 *Notes suppl.* Abs. positum *esse desiit, finem habuit* Jes. 24, 8 etc. — 2) *feriatus est, non laboravit* Ex. 23, 12 etc. Metaph. de rebus inanim. Lev. 26, 34 etc. 3) addito שַׁבָּת *sabbatum celebravit* Lev. 23, 32. — Niph. נִשְׁבַּת *esse desiit* Jes. 17, 3 etc. — Hiph. הִשְׁבִּית; 1 p. הִשְׁבַּתִּי (pro הִשְׁבַּתְתִּי); inf. cum לְ, לְהַשְׁבִּית et לַשְׁבִּית; fut. יַשְׁבִּית; conv. וַיַּשְׁבֵּת; 1) *cessare fecit* seq. מִן *ab* opere Ex. 5, 5, vel *intermisit* opus 2 Par. 16, 5, hinc *compescuit, pacavit* hostem Ps. 8, 3. — 2) *fecit cessare, desinere* vel aliquem seq. מִן cum infin. Eze. 34, 10, et seq. לְבִלְתִּי Jos. 22, 25, vel aliquid i. e. *finem imposuit* alicui rei Jes. 16, 10. Ps. 46, 10 etc. Seq. לְ pers. Jer. 48, 35 etc. — 3) *amovit, abstulit* Ex. 12, 15 etc. — Deriv. מִשְׁבָּת et seq.

שֶׁבֶת m. suff. שִׁבְתּוֹ; 1) *cessatio, intermissio* Prov. 20, 3, hinc *desidia* Jes. 30, 7. — 2) *interpellatio* operis, *dispendium moræ* Ex. 21, 19. — Alterum שֶׁבֶת f. inf. est verbi יָשַׁב q. v.

שַׁבָּת c. constr. שַׁבַּת; suff. שַׁבַּתּוֹ; pl. שַׁבָּתוֹת; constr. שַׁבְּתוֹת; pr. *cessatio*, hinc *sabbatum*, dies hebdomadis septimus Ex. 16, 25. שַׁבַּת שַׁבָּת *quovis sabbato* 1 Par. 9, 32. שַׁבַּת שָׁנִים *septimus* quivis *annus* quo non colebantur agri Lev. 25, 4 etc. Sed 23, 15 in plur. dictum volunt de totâ *hebdomade* (vid. interpr. ad Matth. 28, 1).

שַׁבָּתוֹן m. pr. *cessatio omnimoda*, hinc *sabbatum magnum, perquàm solemne* Ex. 16, 23 etc., maximè in שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן Ex. 31, 15 etc.

שַׁבְתַּי n. pr. viri Esr. 10, 15 etc.

שָׁגָא n. pr.

שָׁגַג sed Lev. 5, 18 שָׁגֹג; part. act. שׁוֹגֵג; f. שׁוֹגֶגֶת, ut vicin. שָׁגָה; 1) *erravit* Job 12, 16. — 2) *deliquit per errorem et imprudentiam* Num. 15, 28 etc. Gen. 6, 3: בְּשַׁגַּם *propter peccare eorum* juxtà quosdam, quasi שַׁגַּם esset infin. formæ שַׁךְ Jer. 5, 26; sed vide suprà ad שׁ et adde, admissâ explanatione istâ, nullus verbis proximè sequentibus הוּא בָשָׂר *caro est* i. e. *perquàm corruptus*, sensus erit.

שְׁגָגָה f. suff. שִׁגְגָתוֹ; *error, erratum* Lev. 4, 2 etc.

שָׁגָה; part. act. שֹׁגֶה; inf. constr. שְׁגוֹת; fut. יִשְׁגֶּה; ut vicin. שָׁגַג; 1) *erravit, oberravit* Ezc. 34, 6, seq. מִן *aberravit*, trop. Ps. 119, 21. Prov. 19, 27. — 2) *titubavit* præ ebrietate Jes. 28, 7. Prov. 20, 1, trop. ebrius amore Prov. 5, 19, 20. — 3) *peccavit per imprudentiam* 1 Sam. 26, 21. — Pih. 1) forsan ut vicin. syr. סגי

laudavit, unde שִׁגָּיוֹן. — 2) *errare fecit*, unde inf. cum suff. שַׁגָּם juxta quosdam, sed vid. in שָׁגַג. — Hiph. הִשְׁגָּה; part. מַשְׁגֶּה; fut. יַשְׁגֶּה; 1) *errare fecit* in viâ Deut. 27, 18, metaph. *aberrare fecit* Ps. 119, 10, *seduxit* Job 12, 16. — Inde מִשְׁגֶּה.

שָׁגַח ut vicin. שָׁעָה. — Hiph. הִשְׁגִּיחַ; fut. יַשְׁגִּיחַ; *prospexit, spectavit* seq. אֶל rei *aliquid* Jes. 14, 16, seq. מִן *ex* aliquo loco Ps. 33, 14. Cant. 2, 9.

שְׁגִיאָה f. *peccatum per imprudentiam*; pl. שְׁגִיאוֹת Ps. 19, 13. — Rad. שָׁגָא ut vicin. שָׁגַה.

שִׁגָּיוֹן m. pl. f. שִׁגְיוֹנוֹת; *carminis* species Ps. 7, 1. Hab. 3, 1. — Rad. שָׁגַה.

שָׁגַל *iniit, compressit* mulierem; verbum obscœnum, unde Massorethæ שָׁכַב *concubuit*, ipsi substituunt; unde cum suff. et נ epenth. תִּשְׁגַּלְנָה Deut. 28, 30. — Niph. fut. pl. f. תִּשָּׁגַלְנָה *comprimientur* Jes. 13, 6. Zach. 14, 2. — Puh. שֻׁגַּלְתְּ *compressa es* Jer. 3, 2. — Inde

שֵׁגָל f. *uxor regia, regina* Neh. 2, 6. Ps. 45, 10.

שָׁגַע unde Puh. Part. מְשֻׁגָּע *amens, vesanus* Deut. 28, 34 etc. — Hithp. הִשְׁתַּגַּע (pro הִתְשַׁגַּע) *amentem, insanum egit* 1 Sam. 21, 15, 16. — Inde

שִׁגָּעוֹן m. *amentia* Deut. 28, 28 etc.

שֶׁגֶר m. constr. שְׁגַר; *fœtus* partu *editus* Deut. 7, 13 etc. — Rad. שָׁגַר ut in chald. Pah. *ejecit, emisit*.

שֶׁגֶר m. id. Ex. 13, 12.

שַׁד m. dual. שְׁדַיִם; constr. שְׁדֵי; *mamma* Gen. 49, 25. Cant. 4, 5 etc. — Rad. שָׁדָה quam conferunt cum chald. שְׁדָא *ejaculatus est, effudit* et arab. שَدَا (pro سَدَا) *irrigavit*.

שֵׁד m. unde pl. שֵׁדִים *mala, noxia dæmonia* Deut. 32, 17. Ps. 106, 27. — Rad. שָׁדַד.

שַׁד sed Job 5, 21 שׁוֹד m. 1) ut שַׁד *mamma* Jes. 60, 16. Job 24, 9. — 2) *violentia, oppressio* Ps. 12, 6 etc., metonym. *opes per vim comparatæ* Amos 3, 10. — 3) *vastatio, exitium* Hab. 2, 17. Job 5, 22 etc. — Rad. שָׁדַד.

שָׁדַד pl. שָׁדְדוּ et defect. שָׁדוּ; part. act. שׁוֹדֵד; pass. שָׁדוּד; f. שְׁדוּדָה; inf. abs. שָׁדוֹד; constr. שְׁדוֹד; imp. pl. שִׁדְדוּ; fut. cum suff. יְשָׁדְדֵם et יְשָׁדֵם; 1) forsan ut שָׁדָה q. v. in שַׁד. — 2) *vastavit* terram, urbem Jer. 25, 36 etc., *confecit, perdidit* hominem Jes. 33, 1 etc. — Niph. נִשְׁדַּדְנוּ (pro נִשְׁדּוֹנוּ) *vastati sumus* Mich. 2, 4. — Pih. part. מְשַׁדֵּד; fut. יְשַׁדֵּד; *vastavit, perdidit* Prov. 19, 26. 24, 15. — Puh. שֻׁדַּד et שָׁדַד *vastatus est* Jes. 15, 1. Nah. 3, 7 etc. — Poh. fut. יְשֹׁדֵד *perdet* Hos. 10, 2. — Hoph. *vastatus est*; fut. יוּשַׁד et יוּשָׁד Jes. 33, 1. Hos. 10, 14. — Deriv. שׁד, שֵׁד et seq.

שְׁדָה f. pl. שְׁדוֹת; alii aliter, sed forsan ut arab. سَيِّدَة (sayyidaht) *domina*, inde *uxor*. Eccl. 2, 8 : *comparavi mihi..... et delicias hominum* שְׁדָה וּשְׁדוֹת *uxorem et uxores* i. e. reginam et alias uxores regias.

שַׁדַּי m. pl. excellentiæ cum terminatione antiquiori à sing. שַׁד; vulgò *potentissimus, omnipotens*, *sed etymo et rei aptiùs *terribilis* Gen. 17, 1.

Ex. 6, 3 etc. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.* Genese, pag. 86, 87 et Exode, p. 85.

שְׁדִיאוּר n. pr. viri Num. 1, 5.

שַׁדַּי (vox comp. ex שׁ pro אֲשֶׁר et דַּי) *quòd judicium* scil. Dei sit ulturi injurias quibus me afficitis Job 19, 29. Keri habet שַׁדּוֹן quod in idem incidit.

שְׁדֵמָה f. 1) *uredo* frumenti Jes. 37, 27 ut שְׁדֵפָה (litteris affinibus מ et פ permutatis) quod occurrit in loco parall. 2 Reg. 19, 26.—2) pl. שְׁדֵמוֹת, constr. שַׁדְמוֹת *arva* 2 Reg. 23, 4 et Jer. 31, 40 in Keri, eaque consita vel frugibus Hab. 3, 17, vel vitibus, undè *vineæ* Deut. 32, 22. Jes. 16, 8. * Ità vulgò sed trium horumce ultimorum locorum contextus sensum *vitis* vel *plântæ* cujusvis id genus flagitare omninò videtur. * — Rad. שׁדם.

שָׁדַף *adussit* eurus segetes; part. pass. pl. f. שְׁדוּפוֹת et שְׁדֻפוֹת Gen. 41, 23, 27. — Deriv. seq.

שְׁדֵפָה f. *uredo* 2 Reg. 19, 26.

שְׁדָפוֹן m. pl. id. Gen. 41, 23 etc.

שֹׁהַם masc. 1) gemmæ species, plurimis ut Braunio (de Vest. sacerd. Hebr.) est *sardonyx* vel *onyx*, à similitudine unguis humani; al. cum Vulg. *beryllus* Gen. 2, 12. Job 28, 16 etc. — Rad. שׁהם vicin. arab. شَهِمَ *palluit.*

שַׁו Job 15, 31 in Chethib ut שָׁוְא.

שׁוֹא m. *malum;* plur. cum suff. שׁאֵיהֶם *mala eorum* i. e. mala quibus me afficiunt Ps. 35, 17. — Rad. שׁוא ut vicin. arab. شَأَى (pro شَوَأَ) *malus, vitiosus fuit.*

שָׁוְא (pro שָׁוֵא, formæ מָוֶת, sed absorpto ultimo Segol, ut in קֹשְׁט) m. 1) *malum* quod patratur, *scelus, nequitia* Jes. 5, 18. Job 11, 11, quod quis patitur, *calamitas* Jes. 30, 28 etc.; sensum utrumque habes in Job 15, 31.-2) spec. *falsum, mendacium, fraus* Ex. 23, 1. Ps. 12, 3 etc. לַשָּׁוְא *ad mendacium,* al. *in vanum* Ex. 20, 7. — 3) *vanum, inane, inutile* Mal. 3, 14 etc. לַשָּׁוְא *frustrà* Jer. 2, 30 etc. — Rad. שׁוא q. v. mox suprà in שׁוֹא.

שָׁוָה n. pr. viri Par. 18, 16.

שׁוֹאָה f. constr. שׁאַת; 1) *turbo, procella* (conf. rad. vicin. שָׁאָה ejusque Deriv.) Eze. 38, 9 et Prov. 1, 27 in Keri ubi Chethib habet שַׁוְאָה. — 2) *vastatio,* Soph. 1, 15 etc. — 3) *interitus, pernicies* Jes. 10, 3. Ps. 35, 8. — Rad. שׁוא q. v. in שׁוֹא.

שׁוּב, præt. f. שָׁבָה, et ex chald. שְׁבַת; inf. absol. שׁוֹב; imp. שׁוּב et שֹׁב; pl. f. שֹׁבְנָה; fut. יָשׁוּב, יָשֹׁב et יָשֹׁב; conv. וַיָּשָׁב; inter alia quæ facilè excogitari possunt pro diversis locis, significat 1) *reverti, redire, avertere se,* vel *averti, recedere, retroagi,* prout constr. absol., vel seq. acc. loci, ה local., אַחֲרֵי, מֵאַחֲרֵי, אֶל, לְ, מִן, מֵעַל. Item translato sensu sæpissimè et etiam de rebus inanimat. quæ in primum et pristinum statum restituuntur Gen. 8, 12. Jos. 22, 16. Hos. 14, 8. Special. dicitur de mandato, vaticinio *irritum fieri, rescindi* oppos. בּוֹא Jes. 45, 23. Eze. 7, 13; de irâ *sedari* Gen. 27, 44, 45. — 2) transit. *reduxit* Num. 10, 36, sed imprimis in formulâ שׁוּב שְׁבוּת; it. *instauravit* Nah. 2, 3. — 3) seq. alio verbo sive finito et adjectâ vel omissâ copulâ fit adv. *iterùm, rursùs, denuò* Gen. 30,

31 : 2 Reg. 1, 11, sive infinito Job 7, 7.

Pihl. שׁוֹבֵב tàm propr. quàm transl. sensu 1) *reduxit, convertit* Jes. 49, 5. Jer. 50, 19. — 2) *restituit* Jes. 58, 12, seq. לְ Ps. 60, 3. — *Restituere animam* alicujus i. e. eam *recreare, reficere* Ps. 23, 3. — 3) *avertit* Jes. 47, 10. Mich. 2, 4. — Puhl. שׁוֹבַב *aversus est* Jer. 8, 5; part. f. מְשׁוֹבֶבֶת *aversa* i. e. *erepta* Eze. 33, 8.

Hiph. הֲשִׁיבוֹת, הֲשִׁיבוֹתָ, הֲשִׁיבוֹת et הֲשִׁבוֹתִי, הֲשִׁבֹתָ; inf. absol. הָשֵׁב; constr. הָשִׁיב; imp. הָשֵׁב; in pausâ הָשֵׁב; fut. יָשִׁיב; apoc. יָשֵׁב; retracto accentu וַיָּשֶׁב; 1) *redire fecit*, undè *reduxit* captivos Jer. 32, 44, *retraxit* manum Thren. 2, 3 : *repulit* Jes. 28, 6 etc. *Repulit faciem* alicujus i. e. eum *petentem repudiavit* 1 Reg. 2, 16 etc. *Repulit iram* i. e. *avertit* vel *sedavit* Num. 25, 11. Job 9, 13 etc. — 2) *reddidit* aliquid alicui, *retribuit, remuneratus est*, it. *attulit, obtulit*, seq. acc. rei et dat pers. הֵשִׁיב Gen. 50, 15 etc., sed seq. עַל pers. Ps. 94, 23. הֵשִׁיב דָּבָר, אֲמָרִים, מִלִּין *reddidit verbum, dicta, sermones*, i. e. *respondit*, seq. acc. pers. 1 Reg. 12, 6 etc. Job 20, *cogitationes meæ mihi respondent* i. e. suggerunt, quod respondeam. — 3) *restituit, restauravit* Dan. 9, 25 etc., *animam* alicujus i. e. *recreavit, refecit* Jud. 15, 19 etc.; sed הֵשִׁיב רוּחוֹ *spiritum duxit, respiravit* Job 9, 18. — 4) *revocavit, rescidit* decretum, edictum etc. Amos 1, 3 etc. — 5) seq. מֵעַל, מִן *avertit à* Eze. 18, 30, 32 ubi פָּנִים *vultus* subauditur, conf. 14, 6. — 6) seq. בְּ, עַל, אֶל *convertit in, ad, contra* 2 Sam. 8, 3 etc. — Hoph. הוּשַׁב; fut. יוּשַׁב; 1) *reductus est* Ex. 10, 8. — 2) *redditus, restitutus est* Gen. 42, 28 etc. — Deriv. שִׁיבָה, תְּשׁוּבָה, מְשׁוּבָה et seq.

שׁוּבָאֵל n. pr. viri 1 Par. 24, 20 etc.

שׁוֹבָב m. pl. שׁוֹבָבִים; 1) *aversus, rebellis* Jer. 57, 17 etc. — 2) n. pr. viror. 2 Sam. 5, 14 etc.

שׁוֹבֵב m. id. undè f. שׁוֹבָבָה Jer. 31, 22. 49, 4.

שׁוּבָה f. *reditus*, metaph. *conversio* ad Deum Jes. 30, 15.

שׁוּבָךְ n. pr. viri 2 Sam. 10, 16.

שׁוּבָל n. pr. viror. Gen. 36, 20 etc.

שׁוּבָק n. pr. viri Neh. 10, 25.

שׁוּד vid. שׁדד.

שׁוּד; ut vicin. שָׁדַד *vastavit;* fut. יָשׁוּד Ps. 91, 6.

שָׁוֶה; part. act. שָׁוֶה; fut. יִשְׁוֶה; 1) pr. *planus, æquus fuit;* hinc 1) *par fuit* alicui rei, *æquavit* aliquid seq. בְּ Prov. 3, 15 etc. Impers. שָׁוֶה לִי *æquatum* i. e. *satisfactum est mihi* Job 33, 27. — 2) *aptus fuit, conveniens fuit* seq. לְ alicui Esth. 3, 8. — 3) *similis fuit* sequent. אֶל, לְ Jes. 40, 25. Prov. 26, 4. — Pih. שִׁוָּה; part. מְשַׁוֶּה; fut. יְשַׁוֶּה; 1) *complanavit* agrum Jes. 28, 25, trop. addito נֶפֶשׁ *animum composuit, sedavit* Ps. 131, 2 et subaudito נֶפֶשׁ Jes. 38, 13, al. tamen *assimilavi me*. — 2) ut vicin. שׂוּם, שִׁית et ex usu Targum. *posuit, fecit* Hos. 10, 1. Ps. 21, 6 etc.; seq. acc. et בְּ *similem reddidit, fecit* aliquem alicui Ps. 18, 34. — Hiph. fut. אַשְׁוֶה *æquiparabo* Thren. 2, 13. — Hithpah. Prov. 27, 15 : *stillicidium jugiter fluens imbris*

tempore וְאֵשֶׁת מְדוֹנִים נְשְׁתְּוָה *et uxor rixosa similes sunt;* ità vulgò, sed, cùm in Proverbiis non soleat inter duo hemistichia tam frigidum comparandi vocabulum interponi, נְשְׁתְּוָה Gesenio est *metuendæ*, collat. vicin. chald. שְׁוָה in Ithp. *metuit, trepidavit;* non multùm placet.

שְׁוֵה n. pr. planitiei Gen. 14, 17 etc.

שׁוּחַ; præt. f. שָׁחָה; fut. יָשׁוּחַ in Keri; ut vicin. שָׁחַח, שָׁחָה, *subsidere, desidere* Prov. 2, 18, trop. de animo *deprimi* Ps. 44, 26, et Thren. 3, 20, juxta Keri; sed rectiùs forsan servatur Chethib יָשִׁיחַ, legendum יָשְׁחָה *queritur* (*de me anima mea*). — Deriv. שִׁיחָה (שַׁחַת pertinet ad rad. שָׁחָה) et seq.

שׁוּחַ n. pr. viri Gen. 25, 2, undè patron. שׁוּחִי Job 2, 11 etc.

שׁוּחָה f. 1) *fovea* Jer. 2, 6 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 11.

שׁוּחָם n. pr. viri Num. 26, 42.

שׁוּט et שָׁט (Job 2, 2); præt. שָׁט; pl. יָשְׁטוּ; 1) pr. forsan ut vicin. arab. שאט (pro שוט) *flagellare*, scuticâ *percutere* (conf. שָׁבַט); hinc — 2) *remigare* seu remis mare percutere; part. act. שָׁטִים *remiges* Eze. 27, 8, 26. — 3) *cursitare, discurrere, cursitare, obire, peragrare* Num. 11, 8. Job 1, 7 etc. — 5) ex usu chald. et syr. *contemnere;* part. שָׁאט Eze. 16, 57. 28, 24, 26. — Pilp. שׁוֹטֵט *discurrit* Jer. 5, 1 etc.; metaph. librum i. e. *perscrutari* Dan. 12, 4. — Hithpahl. imp. pl. f. הִתְשׁוֹטַטְנָה *discurrite* Jer. 49, 3. — Deriv. מְשׁוֹט, שַׁיִט, שֵׁיט.

שׁוֹט m. *flagellum, scutica* 1 Reg. 12, 11 etc.; transl. de linguâ calumniatrice Job 5, 21; sed maximè de calamitatibus à Deo immissis Jes. 10, 26 etc. 28, 15, 18: *flagellum inundans* i. e. exercitus hostium irruens. Similis locutio viget apud Arab. conf. Coran. 88, 12. 89, 33.

שׁוּל m. pl. שׁוּלִים; 1) *lacinia*, vestis, *syrma* Jes. 6, 1 etc. — 2) *ora* vestis Ex. 28, 33, 34. — Rad. שׁוּל.

שׁוֹלָל m. 1) *spoliatus* Mich. 1, 8 in Keri. — 2) *captivus* Job 12, 17 etc. — Rad. שָׁלַל.

שׁוּלַמִּית n. pr. puellæ Cant. 7, 1.

שׁוּם m. *allium;* pl. שׁוּמִים Num. 11, 5.

שׁוּנִי n. pr. 1) viri Gen. 46, 16; 2) ejus patron. Num. 26, 15.

שׁוּנֵם n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 18 etc. Nom. gent. שׁוּנַמִּי, f. שׁוּנַמִּית 1 Reg. 1, 3 etc.

שׁוּעַ et שָׁעַע ut vicin. יָשַׁע; 1) *amplus fuit;* hinc — 2) *dives fuit, opibus valuit.* — 3) *liberatus est* ex periculis et angustiis. — 4) *clamare, vociferari;* undè imp. pl. שְׁעוּ Jes. 29, 9, esse vulgò volunt; sed vid. שָׁעַע. — Pih. שִׁוַּע; fut. יְשַׁוַּע; *clamavit, vociferatus est* Job 35, 9 etc., seq. אֶל *imploravit* Ps. 30, 3 etc. — Deriv. seq.

שַׁוְעָה m. *clamor, imploratio;* suff. שַׁוְעִי Ps. 3, 3.

שׁוּעַ m. 1) *imploratio* Jes. 22, 5. — 2) *dives, opulentus* Eze. 23, 23. Job 34, 19. — 3) *liberalis* Jes. 32, 5.

שׁוּעַ m. 1) *imploratio* Job 30, 24. — 2) *opes, divitiæ* 36, 19. — 3) n. pr. viri Gen. 38, 2, 12.

שׁוּעָא n. pr. viri 1 Par. 7, 32.

שַׁוְעָה f. constr. שַׁוְעַת ; *imploratio* Ex. 2, 23 : 1 Sam. 5, 12 etc.

שׁוּעָל m. pl. שׁוּעָלִים et שְׁעָלִים ; 1) *vulpes;* sed sub hoc nomine comprehendi videtur illud animalium genus, quod Persæ *schaghâl*, Turcæ *dschakâl* vocant (conf. quæ dixi in *Archéologie biblique, pag.* 89, 90, 2e *édit.*) Jud. 15, 4. Ps. 63, 11 etc. — 2) n. pr. a) loci 1 Sam. 13, 17 ; b) viri 1 Par. 7, 36.—Rad. שׁעל forsan *cavavit*, ut saltem ex Derivatis innuitur.

שׁוֹעֵר m. pl. שֹׁעֲרִים (denom. à שַׁעַר) ; *janitor* 2 Reg. 7, 10 etc.

שׁוּף al. ut vicin. שָׁאַף *inhiare*, indè *insidiari*. Gen. 3, 15 : *hoc* (mulieris semen) *capiti tuo insidiabitur ; et tu ejus calci insidiaberis ;* al. (ex usu Targ. Onkel. Deut. 9, 21) *conteret..... conteres ;* Vulgat. *conteret..... insidiaberis ;* Syr. *conteret..... feries.*— Job 9, 17 : *in turbine me conterit*, ità LXX et Vulgat. ; al. *invadit, adoritur.* — Ps. 139, 11 : *caligo me premit*, collat. Lat. *nocte, silentio, nubibus premi ;* al. *obscurat, tegit me*, quasi שׁוּף valeat id quod נָשַׁף denom. à נֶשֶׁף *crepusculum ;* al. *invadunt, occupant.* — * *Conterendi* significatus cæteris illis, saltem in Gen. et Job, præstare videtur ; sed in Ps. nequaquàm convenit ; *invadendi, occupandi* sensus magis arridet ; sed, quidquid dicat Gesenius, nullo etymologiæ fundamento nititur. Mihi verò שׁוּף pr. est ut vicin. נָשַׁף *flare, sufflare* (conf. etiam cognat. נָשַׁב, נָשַׁם, נָפַשׁ) et spec. de serpente *sibilare* (conf. שְׁפִיפֹן *serpens sibilus*) ; hinc Gen. 3, 11 : *ipsum capiti tuo sibilavit*, illud pede suo conculcando et conterendo ; *tu autem calci ejus sibilabis* seu punges ; serpens enim sibilare solet antequàm pungat. — Job 9, 17 : *turbine contra me exsufflat* vel *sibilat* i. e. vehementi procellæ sibilo me conficit. — Ps. 139, 11 : *denssisimæ tenebræ mihi adsufflabunt* i. e. circumdabunt me. In hoc ultimo exemplo, *sufflandi* notio, parùm quidem apta est ; sed tamen non minùs quàm aliæ.*

שׁוּפָךְ n. pr. viri 1 Par. 19, 16.

שׁוּפָמִי n. patron. Num. 26, 39.

שׁוֹפָר m. constr. שׁוֹפַר ; pl. שׁוֹפָרוֹת ; constr. שׁוֹפְרוֹת ; *lituus, tuba* Ex. 19, 16 etc. — Rad. שָׁפַר.

שׁוּק forsan ut vicin. שָׁקַק ; 1) *currere, discurrere*, hinc 2) *sectari, concupiscere.* — Hiph. הֵשִׁיק *abundavit, redundavit*, seq. acc. rei *aliquâ re* Joël 2, 24. — Pihl. שִׁקֵּק *redundare, abundare fecit* Ps. 65, 10. — Deriv. תְּשׁוּקָה et seq.

שׁוֹק c. dual. שֹׁקַיִם ; *crus* (quo *curritur*) tàm hominum Jes. 47, 2. Cant. 5, 15, quàm animalium in quibus et femur forsan comprehendit Ex. 29, 22 etc. Poët. de *pèditibus* oppos. סוּסִים *equitibus* Ps. 147, 10. Locutio proverb. est forsan Jud. 15, 8 : *et percussit eos crus super femur*, pro *eos confecit omninò, ad internecionem cecidit ;* conf. Deut. 28, 35.

שׁוּק m. pl. שְׁוָקִים ; *platea* per quam *discurritur* Prov. 7, 8.

שׁוֹר m. epic. pl. שְׁוָרִים ; *bos* vel potiùs *taurus* Ex. 21, 28 etc. ; collect. *armentum* Gen. 32, 6. — Rad. forsan ut שׁוּר chald. et syr. *saliit, insiliit*, et vicin. arab. תור (tsar) *assiliit, impetum fecit.*

שׁוּר, undè præt. et part. act. שָׂר; fut. יָשׁוּר; 1) ut vicin. תּוּר *circuire, obire, iter facere*, maximè ad negotiandum Eze. 27, 25; seq. בְּ *proficisci cum* aliquâ re i. e. eam *offerre* Jes. 57, 9. — 2) *circumspicere, prospectare* Cant. 4, 8.—2) *contemplari* Job 35, 5, hinc *observare insidiosè, insidiari* Jer. 5, 26 etc. — 3) *animadvertere, respicere* Job 33, 14. 35, 13, hinc *curare* Hos. 14, 9.— 4) *canere*, ut שִׁיר q.v.—5) forsan *serere, struere*. — Pihl. שׁוֹרֵר vid. in שִׁיר. — Deriv. תְּשׁוּרָה, שׁוֹר et

שׁוֹר m. pl. שׁוֹרִים; pl. f. שׁוֹרוֹת; 1) *murus, paries* Gen. 49, 22. Ps. 18, 30. Job 24, 11, ità vulgò, * sed forsan in Gen. et Ps. loc. citat. *taurus*, et in Job *ordines* seu *series* olivarum. Cæterùm confer quæ disputavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.*, Genese, pag. 318, 319.* — 2) *insidiator, hostis* Ps. 92, 12. —3) n. pr. urbis ab oriente Ægypti Gen. 16, 7 etc. Undè Ex. 15, 22 : מִדְבַּר שׁוּר desertum est istud ingens quod ab Ægypto Asiam secernit, quodque Arabibus *Djofár* dicitur.

שַׁוְשָׁא n. pr. viri 1 Par. 18, 16.

שׁוֹשַׁן m. seu שׁוּשָׁן, constr. שׁוֹשַׁן; 1) *album*, hinc *lilium* 1 Reg. 7, 19. — 2) שׁוֹשַׁן עֵדוּת Ps. 60, 1 instrum. musicum forsan *cymbalum* ob formam lilii quam habet. Vid. עֵדוּת. — 3) n. pr. *Susa*, urbs caput Susianæ Dan. 8, 2 etc. —Rad. שׁוּשׁ ut vicin. יָשַׁשׁ *canus fuit;* conf. etiam שָׁשׁ, שֵׂישׁ.

שׁוֹשַׁן m. pl. שׁוֹשַׁנִּים; ut שׁוּשָׁן q. v. 1) *lilium* Cant. 2, 16 etc. — 2) instr. musicum Ps. 145, 1 etc.

שׁוֹשַׁנָּה f. *lilium* Hos. 14, 6 etc.

שׁוּשַׁק n. pr. viri 1 Reg. 14, 25.

שׁוּת ut שִׁית q. v.

שׁוּתֶלַח n. pr. viror. Num. 26, 35 etc.

שָׁזַף, f. cum suff. שְׁזָפַתְהוּ (pro שְׁזָפַתְּהוּ); forsan *conspexit, vidit* Job 20, 9. 28, 7, et Cant. 1, 6 ubi aliis est ut vicin. שָׁזַף *ussit, adussit*, quod satis placet.

שָׁזַר forsan ut in arab. *torsit, retorsit filum à dextrâ ad sinistram.* — Hoph. part. מְשֹׁזָר *retortus* Ex. 26, 1 etc.

שַׁח m. *depressus, demissus* Job 22, 29. — Rad. שָׁחַח.

שָׁחַד; fut. f. conv. וַתִּשְׁחֲדִי; *muneravit* Job 6, 22, seq. acc. pers. Eze. 16, 33. — Indè

שֹׁחַד m. *munus* 2 Reg. 16, 8 etc., maximè quo judex corrumpitur Deut. 10, 17 etc.

שָׁחָה undè imp. pl. f. שְׁחִי; *depressit, inclinavit se* Jes. 51, 23, it. *subsidit, depressus est* (conf. vicin. שָׁחַח, שׁוּחַ). — Hiph. הִשְׁחָה *depressit* animum Prov. 12, 25.— Hithpahl. הִשְׁתַּחֲוָה (tertiâ rad. ה geminatâ et altero ה in ו mutato); part. מִשְׁתַּחֲוֶה; plur. מִשְׁתַּחֲוִים; sed Eze. 8, 16 מִשְׁתַּחֲוִיתֶם compos. volunt ex part. et præt., vel more aram., ex particip. et pron. אַתֶּם; sed potiùs est error scribæ pro מִשְׁתַּחֲוִים; inf. הִשְׁתַּחֲוֹת et formâ chald. הִשְׁתַּחֲוָיָה 2 Reg. 5, 18; futur. יִשְׁתַּחֲוֶה, apocopat. יִשְׁתַּחוּ; plur. יִשְׁתַּחֲוֻה et יִשְׁתַּחֲוּ Gen. 27, 29 in Chethib; *prostravit se, provolu-*

tus est gr. προσκυνεῖν honorandi causâ vel homines Gen. 23, 7: 2 Sam. 9, 8 etc., vel numen precibus colendum, hinc *precibus veneratus est* Deum Gen. 22, 5 etc., hinc etiam *se submisit*, alicui, *obsequium præstitit* alicui Ps. 45, 12. — 2) simpl. *subsidit*, *recubuit* in lecto Gen. 47, 31: 1 Reg. 1, 47. — Deriv. שְׁחוֹת, שְׁחִית.

שְׁחוֹר vid. שִׁיחוֹר.

שְׁחוֹר m. *nigredo* Thren. 4, 8. — Rad. שָׁחַר.

שְׁחוֹת f. *fovea;* suff. שְׁחוֹתוֹ Prov. 28, 10. — Rad. שָׁחָה.

שָׁחַח; præt. שָׁחוֹתִי; pl. שָׁחוּ et שָׁחֲחוּ; inf. שְׁחוֹחַ; fut. יִשַׁח; ut vicin. שׁוּחַ, שָׁחָה 1) *subsidit* mons, fera in lustro Hab. 3, 6. Job 38, 40 (39, 2) etc. — 2) *depressus est* Jes. 2, 11, 17, metaph. *ægritudine confectus est* Thren. 3, 30 etc.; it. *submisit se* Jes. 60, 14 etc. — Niph. fut. יִשַּׁח; *depressus est* Jes. 2, 9 etc. Sed Jes. 29, 4: *et ex pulvere deprimetur vox tua*, prægn. pro: *audietur vox tua depressa* i. e. exilis. — Hiph. הֵשַׁח *depressit, humiliavit* Jes. 25, 12 etc. — Hithpoh. *depressus est* animus, fut. יִשְׁתּוֹחַח (pro יִתְשׁוֹחַח) Ps. 42, 6, 7 etc. — Deriv. שַׁח.

שָׁחַט; part. pass. f. שְׁחוּטָה et שְׁחֻטָה; inf. abs. שָׁחֹט; constr. שְׁחֹט; et שָׁחֵט undè cum ה parag. שַׁחֲטָה; fut. יִשְׁחַט; *jugulavit, mactavit* pecudem Gen. 37, 31, maximè victimam Lev. 1, 5, 11 etc. — 2) *occidit, trucidavit* homines 2 Reg. 25, 7 etc. — 3) trop. זְהַב שָׁחוּט 1 Reg. 10, 16 etc. quibusd. est *aurum mixtum*, alio metallo temperatum, collat. arab. شَحَطَ *jugulavit* et *diluit, temperavit aquâ vinum;* sic lat. *jugulare*, *Falernum* (Mart. Epigr. 1, 19). LXX *ductile*, collat. שָׁטַח *expandit.* Vulgat. *purissimum, probatum;* Chald. *bonum.* — Niph. fut. יִשָּׁחֵט *mactabitur* Num. 11, 22. — Deriv. seq.

שַׁחֲטָה inf. rad. שָׁחַט ubi vid.

שְׁחִיטָה f. *mactatio* 2 Par. 30, 17.

שְׁחִין m. *pustula ardens, ulcus inflammatum* Ex. 9, 9 etc. Sed *pustula Ægypti* Deut. 28, 27 et *pustula mala* (רָעָ) Job 2, 7, i. e. *elephantiasis* Ægypto propria. — Rad. שחן ut in chald. et syr. *incaluit, ulceravit*, et vicin. arab. سَحَنَ *incaluit, inflammatus est.*

שְׁחִים m. Jes. 37, 30, vid. סְחִישׁ.

שְׁחִיף vel שְׁחִיף m. *tectorium* vel *tabula* lignea Eze. 41, 16; sic vulgò è contextu; al. *tenuitas, tenue, leve*, collat. arab. سَحِيفٌ *vestis tenuis fili*, et gener. *omne tenue.* — Rad. שחף forsan ut vicin. arab. سَحَفَ *tenuis* ac *macer evasit.*

שְׁחִית f. *fovea;* pl. שְׁחִיתוֹת Thren. 4, 20. Ps. 107, 20. — Rad. שָׁחָה.

שַׁחַל m. *leo*, vox poët. Hos. 5, 14. Job 4, 10 etc. — Rad. שחל.

שְׁחֵלֶת f. *unguis odoratus* i. e. forsan *blatta byzantina* Ex. 30, 34. — Rad. שחל.

שַׁחַף m. *larus* avis macie conspicua Lev. 11, 16 etc. — Rad. שחף q. v. in שְׁחִיף.

שַׁחֶפֶת f. *tabes* Lev. 26, 16 etc. — Rad. שחף q. v. in שְׁחִיף.

שַׁחַץ m. ut in talm. et in arab. *elatio, superbia;* undè *filii superbiæ* sunt forsan feræ majores seu superbæ, ut leo Job 28, 8. 41, 26 (25).

שַׁחְצִים n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 22 in Keri, ubi Chethib שַׁהֲצוֹם refert.

שָׁחַק; fut. יִשְׁחַק; 1) *contrivit, comminuit* Ex. 30, 36. trop. *delevit* hostes Ps. 18, 43. — 2) attrivit, *detrivit* Job 14, 19. — Indè.

שַׁחַק m. pl. שְׁחָקִים; 1) *pulvis tenuissimus* Job 40, 15. — 2) *nubes* Job 38, 37 etc.; meton. *cælum* Deut. 33, 26 etc.

שָׁחַר; 1) *niger fuit, factus est.* Job 30, 30: *cutis mea nigrescit à me,* prægn. pro *nigrescit et recedit à me.* — 2) *quæsivit, sectatus est* Prov. 11, 27. — Pih. שִׁחַר; fut. יְשַׁחֵר; *studiosè quæsivit,* seq. acc. Prov. 7, 15 etc., et לְ cum inf. Job 24, 5 etc. *Deum quæsivit* i. e. *desideravit* eum, vel ad eum *se convertit* Jes. 26, 9. Ps. 78, 34, seq. אֶל Job 8, 5. — Deriv. מְשַׁחֵר et seq.

שַׁחַר m. *aurora* Gen. 19, 15 etc. Adv. manè, *diluculò* Ps. 57, 9. 108, 3. Trop. *felicitas* post calamitates denuò affulgens Jes. 8, 20 etc.

שָׁחֹר, שָׁחוֹר m. f. שְׁחוֹרָה; Lev. 13, 31. Cant. 1, 5 etc.

שְׁחַר vid. שְׁיחוֹר.

שַׁחֲרוּת f. *juventus* Eccl. 11, 10.

שְׁחַרְחֹר m. *subniger;* f. שְׁחַרְחֹרֶת Cant. 1, 6.

שְׁחַרְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 26.

שַׁחֲרַיִם n. pr. viri 1 Par. 8, 8.

שָׁחַת *corrupit, perdidit;* undè Niph. נִשְׁחַת 1) *corruptus, putrefactus est* Jer. 13, 7; ethicè Gen. 6, 11, 12. — 2) *vastatus est* forsan *putredine infectus* Ex. 8, 20. — Pih. שִׁחֵת, שִׁחֵת (pro שִׁחֲתַת); 1) *corrupit, perdidit* vastando, destruendo, evertendo, vulnerando, occidendo, Gen. 9, 11. Eze. 26, 4 etc. Metaph. Eze. 28, 17. Amos 1, 11 etc. — 2) *perditè egit* pro שִׁחֵת דַּרְכָּיו Ex. 32, 7. Deut. 9, 12. 32, 5. — Hiph. הִשְׁחִית, הִשְׁחִית (pro הִשְׁחַתְתִּי); fut. יַשְׁחִית; apoc. יַשְׁחֵת; ut Pih. 1) *corrupit, perdidit* vastando etc. Gen. 19, 14 etc. — אַל־תַּשְׁחֵת *ne perdas* in titulis Ps. 57 etc., forsan initium carminis est ad cujus modum illi Psalmi canendi erant. — 2) *perditè egit* Deut. 4, 16 etc.; plenè הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ, עֲלִילוֹת Gen. 6, 12. Soph. 3, 7. — Hoph. part. מָשְׁחָת; f. מָשְׁחֵתֶת pro מָשְׁחָתֶת; *corruptus, a* Mal. 1, 14. Prov. 25, 26.

שַׁחַת f. suff. שַׁחְתָּם; 1) *corruptio, putredo* (quamquàm nonnulli contradicunt) Job 9, 31. 17, 14. Ps. 16, 10. 49, 10. — 2) *fovea* (à rad. שׂוּחַ) quâ insidiæ feris exstruntur, et metaph. *insidiæ* Ps. 7, 16. Eze. 19, 4 etc. Pro *summo periculo* Jon. 2, 7. Ps. 103, 4. — 3) *sepulcrum* Ps. 30, 10, Job 33, 18.

שִׁטָּה (pro שִׁנְטָה) f. *acacia,* spina ægyptiaca veterum Jes. 41, 19. Plur. שִׁטִּים 1) *acaciæ* Ex. 25, 5 etc. — 2) n. pr. vallis in terrâ Moab. Num. 25, 1 etc.; plenè נַחַל הַשִּׁטִּים Joël 4, 18 (3, 23). — Rad. שׁנט.

שָׁטַח; fut. יִשְׁטַח; *expandit* Num. 11, 32 etc. Job 12, 23: *expandit gen-*

tes i. e. amplas eis concedit sedes.— Pih. שִׁטַּחְתִּי *expandi* brachia Ps. 88, 19. — Deriv. מִשְׁטוֹחַ, מִשְׁטָח.

שֵׁט m. *flagellum*, *scutica* Jes. 23, 13. — Rad. שוט.

שָׁטַף; fut. יִשְׁטֹף et יִשְׁטוֹף; 1) *se effudit*, *largiter fluxit* Eze. 13, 13. Ps. 78, 20. — 2) *exundavit*, *superfluxit* fluvius Jes. 30, 28. 66, 12, metaph. exercitus Dan. 11, 10 etc. — 3) transit. *inundavit*, *immersit* Jer. 47, 2; *obruit* Jes. 43, 2 etc.; *alluendo abstulit* Jes. 28, 17 etc., et contrà *inundando attulit* Jes. 10, 22; it. *abluit* Lev. 15, 15, 11: 1 Reg. 22, 38.— 4) metaph. *concitato cursu ruit* equus Jer. 8, 6. — Niph. נִשְׁטַף 1) *inundatus est* Dan. 11, 22. — 2) *ablutus est* Lev. 15, 12. — Puh. שֻׁטַּף *ablutus est* Lev. 6, 21. — Indè

שֶׁטֶף, שֵׁטֶף m. 1) *effusio* Job 38, 25, trop. Prov. 27, 4. — 2) *inundatio* Nah. 1, 8 etc.; trop. de exercitu Dan. 11, 22.

שָׁטַר pr. forsan ut vicin. arab. שَطَرَ *scripsit*, undè part. act. שׁוֹטֵר pr. *scriba* ut habent LXX et Syr., dein (quoniam ars scribendi antiquitùs maximè rei forensi adhibebatur) *magistratus*, *præfectus populi*, *dux*, *exactor*. Spec. dicuntur שֹׁטְרִים præfecti populi Israël sive in Ægypto sive in deserto Ex. 5, 6. Num. 11, 16 etc.; magistratus in oppidis Palæstinæ Deut. 16, 18 etc.; tandem majores magistratus Prov. 6, 7 : 2 Par. 26, 11.

שִׁטְרַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

שַׁי m. *munus* Jes. 18, 7. Ps. 68, 30. 76, 12. — Etymon latet.

שִׁיאוֹן n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 19.

שִׁיבָה f. *reditus*, meton. *rèduces*, *turba revertentium*; constr. שִׁיבַת Ps. 126, 1. — Rad. שוב.

שִׁיבָה (pro יְשִׁיבָה) f. *domicilium* 2 Sam. 19, 33. — Rad. יָשַׁב.

שִׁיהַ forsan ut vicin. arab. سَهَا pro سَهَوَ *neglexit*; fut. apoc. in pausâ תָּשִׁי (ut תִּהְיִי ab הָיָה) Deut. 32, 18, LXX et Vulgat. *dereliquisti*; in parallel. וַתִּשְׁכַּח *oblitus es*. Vulgò tamen ad rad. נָשָׁה referunt.

שִׁיזָא n. pr. viri 1 Par. 11, 42.

שִׁיחָה f. pl. שִׁיחוֹת; *fovea* Ps. 57, 7. 119, 85. — Rad. שוּחַ.

שִׁיחוֹר, שִׁחוֹר et שִׁחֹר pr. *niger*, *turbidus*, hinc n. pr. *Nilus*, à Græcis etiam μέλας dictus Jes. 23, 3 etc.

שִׁיחֹר לִבְנַת n. pr. fluvii in tribu Aser Jos. 19, 26.

שַׁיִט m. 1) *flagellum* Jes. 28, 13. — 2) *remus* 33, 21. — Rad. שוט.

שִׁילֹה pr. *tranquillitas* (à rad. שָׁלָה), sed est n. pr. oppidi in tribu Ephraïm, quod etiam שִׁלוֹ, שִׁלוֹ, שִׁילֹה dicitur Jos. 18, 1. Jud. 21, 19, 21 : 1 Sam. 4, 3 etc. Nom. gent. שִׁילֹנִי 1 Reg. 11, 29 etc. Sed in loco Gen. 49, 10, cum pleraque *Mss.* Judæor. et omnes ferè libri habeant שִׁילֹה, al. est nomen hujus urbis, et vertunt *non recedet sceptrum de Judâ*, *usque dum perveniatur Siluntem*; al. *donec veniat tranquillitas* (Israëlitis securitas ab hostibus); al. per hanc *tranquillitatem* Messiam intelligunt qui procul dubio in mente Jacobi erat; sed magis pla-

cet eorum interpretatio qui legunt שֶׁלָּה vocabul. compositum ex. ש pro אֲשֶׁר et ex לָה pro לוֹ, undè sensus *donec veniat cujus est, ad quem pertinet sceptrum*, sic omnes veter. Version. (Vulgat. tamen *mittendus* quasi à שלח) nam LXX *donec veniant quæ reposita sunt ipsi* (tribui Judæ); Onkelos, *Messias cujus est regnum* Targ. Hierosol. id. Aquila et Symmach. *cui destinatum est* (sceptrum). Syr. et Arab. *is cujus illud est*; sic etiam Eze. qui manifestè nostrum locum respicit: Deum enim inducit eversionem regni Judæ annunciantem, et eloquium his verbis concludentem: *usque advenire ejus cujus est imperium et dabo ei* 21, 32. Not. hîc induci loquentem. Jacobum, qui 20 annos inter Aramæos exegit et præfixo ש ad imitationem Aramæorum ד adsuevit.

שַׁיְלָל Mich. 1, 8 in Chethib ut שׁוֹלָל q. v.

שַׁיְלֹנִי n. gent. 1) à שִׁילֹה q. v. — 2) à שֵׁלָה 1 Par. 9, 5.

שַׁיְמִין n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

שַׁיִן vel שִׁין m., *urina*; pl. שֵׁינִים Jes. 36, 12 etc. — Rad. שין ut vicin; syr. תוּן *mingere*.

שִׁיר et aliquoties שׁוּר; præt. et part. act. שָׁר; fut. יָשִׁיר sed Job 33, 27 יָשַׁר, conversiv. וַיָּשַׁר; 1) *canere* Jud. 5, 1 etc. Seq. acc. cantici. it. ejus qui, quod canitur Ps. 7, 1. 21, 14; seq. לְ *canere in* honorem alicujus Ps. 13, 6 etc., it. *de* aliquâ re Jes. 5, 1; seq. בְּ id. Ps. 138, 5; seq. עַל *ad* vel *coram* Prov. 25, 20. — 2) *altâ voce declamare* seq. עַל *coram* aliquo, sed al. est *intueri* (vid. שור) Job. 33, 27. — Pihl. שִׁרֵּר *cecinit, celebravit* Soph. 2, 14. Job 36, 24. Part. מְשֹׁרֵר *cantor* Neh. 12, 28 etc. — Hiph. fut. יוּשַׁר *canetur* Jes. 26, 1. — Deriv. seq.

שִׁיר m. pl. שִׁירִים; 1) *cantus, cantatio* 2 Par. 29, 28; *cantus instrumentorum* Amos 6, 5 etc. — 2) *carmen, canticum* Eze. 33, 32 etc. — *Canticum canticorum* i. e. canticum præstantissimum, eximium.

שִׁירָה f. pl. שִׁירוֹת; *carmen, canticum* Ex. 15, 1 etc.

שַׁיִשׁ m. *marmor candidum* 1 Par. 29, 2. — Rad. שוש *candidum esse*, prout ex derivatis constat.

שִׁישָׁא n. pr. viri 1 Reg. 4, 2.

שִׁישַׁק n. pr. viri 1 Reg. 11, 40 etc.

שִׁית præt. שַׁתָּה, שָׁת cum ה parag. pro שַׁתָּה, שַׁתִּי; pl. שָׁתוּ et שַׁתּוּ; inf. abs. שׁת; constr. שִׁית; imp. שִׁית; cum ה parag. שִׁיתָה; cum suff. שִׁיתָמוֹ; fut. יָשִׁית; apoc. יָשֶׁת et retracto tono יָשֵׁת; ut שׂום primariò et generatim *ponere, collocare, statuere* gr. τιθέναι; sed indè plures diffluunt alii significatus inter quos animadvertendi sunt seq. *Ponere, struere castra* vel *aciem* subaud. מַחֲנֶה vel מִלְחָמָה Jes. 22, 7. Ps. 3, 7. — *Ponere* pullos i. e. *partu edere* Ps. 84, 4. — *Imponere* seq. עַל Gen. 46, 14. Ruth 4, 16 etc., seq. לְ Ps. 21, 4; it. *comparare, conferre cum*, seq. עִם Job 30, 1. — שׁוּת לֵב *animum advertere* 1 Sam. 4, 30 etc.; hinc seq. לְ, אֶל *rationem habere* alicujus Jer. 31, 21. *Ponere manum suam super duos* i. e. *arbitrum se in-*

terponere Job 9, 33. *Ponere manum cum aliquo* i. e. *alicui se adjungere* Ex. 23, 1; *ponere oculos ad* i. e. *prospectare versùs* Num. 24, 1; hinc *moliri* Ps. 17, 11. Intrans. *poni*, de termino Job 38, 11; *collocari* Ps. 49, 15. — *Constituere*, *reddere* seq. dupl. acc. Jes. 5, 6 etc., seq. acc. et בְּ Jes. 16, 3; acc. et לְ Jer. 2, 15. 13, 16 et ità 3, 19. It. *facere patrare* Ex. 10, 1, *dare* Gen. 4, 25; intrans. *dari*, *parari* Hos. 6, 11. — Hoph. fut. יוּשַׁת *imponetur* Ex. 21, 30. — Deriv. שֵׁת, שִׁית et ut vulgò.

שַׁיִת masc. suff. שִׁיתוֹ; *spina*, sed collect. *spinæ* Jes. 5, 6 etc. — Quoad etymon, Gesenio probab. est שַׁיִת dictum esse pro שֵׁנֶת, ut בַּיִת pro בֶּנֶת, à rad. שָׁנַן, undè שֵׁן fem. שֵׁנֶת collat. דֶּלֶת à דָּלַל, רֶפֶת à רָפַף; * mihi verò est pro שְׁנִית à rad. שָׁנָה cognat. שָׁנַן, ut בַּיִת pro בְּנִית à rad. בָּנָה. *

שִׁית m. *ornatus, habitus* Prov. 7, 10. Ps. 73, 6.

שַׁךְ vid. שָׂכַךְ.

שָׁכַב inf. abs. שָׁכֹב; constr. שְׁכַב; suff. שְׁכָבָה; et שְׁכַב undè cum suff. שָׁכְבְּךָ; imp. שְׁכַב, cum ה parag. שְׁכָבָה; fut. יִשְׁכַּב; 1) *cubuit*, *recubuit* 1 Reg. 3, 19 etc. Spec. dicitur de cubitum petentibus, dormientibus, quietem capientibus, lugentibus, ægrotantibus, morientibus, mortuis, tandem de coeuntibus cum muliere; sed tunc seq. עִם, אֶת, suff. אֹתָהּ Gen. 19, 4: 1 Sam. 3, 2 etc. — 2) ut vicin. arab. שָׁכַב *effudit* vas (conf. Hiph. n. 2). — Niph. *compressa est* mulier Jes. 13, 16 et Zach. 14, 2 in Keri. — Puh. id. Jer. 3, 2. — Hiph. הִשְׁכִּיב; inf. abs. הַשְׁכֵּב; fut. יַשְׁכִּיב; 1) *fecit ut decumberet*, *prostravit* 2 Sam. 8, 2, *deposuit*, *collocavit* 1 Reg. 17, 19, *quiescere fecit*, *compescuit* Hos. 2, 20. — 2) שָׁכַב *effudit* vas (conf. Kal. n. 2) Job 38, 37. — Hoph. הָשְׁכַּב; part. מְשֻׁכָּב, imp. cum ה parag. הָשְׁכְּבָה; *prostratus est*, *decubuit* 2 Reg. 4, 32. Eze. 32, 19, 32. — Deriv. מִשְׁכָּב et seq.

שְׁכָבָה f. constr. שִׁכְבַת; 1) *effusio* roris Ex. 16, 13, seminis in coitu Lev. 15, 16 etc.

שִׁכְבָה f. vulgò *concubitus*, sed magis aptè ad sententiam *effusio* seminis ut שְׁכָבָה; suff. שִׁכְבָתוֹ Lev. 18, 23 etc.

שָׁכָה forsan ut vicin. שָׁגָה et æthiop. ש׀כי *erravit*, *oberravit*; undè Hiph. part. Jer. 5, 8: *ut equi benè pasti* מַשְׁכִּים חָיוּ *oberrant*; sed vulgò cum Hebræis *mane surgentes* ad libidinem explendam; vid. Hiph. verbi שָׁכַם.

שְׁכוֹל m. *orbitas* Jes. 47, 8. Ps. 35, 12. — Rad. שָׁכַל.

שַׁכּוּל m. f. שַׁכְּלָה; 1) *orbatus* liberis, pullis 2 Sam. 17, 8 etc. — 2) *pullis carens* Cant. 4, 2. 6, 6. — Rad. שָׁכַל.

שִׁכּוֹר, שִׁכֹּר m. f. שִׁכֹּרָה; *ebrius*, *inebriatus*, *a* 1 Sam. 25, 36 etc. — Rad. שָׁכַר.

שָׁכַח et שָׁכֵחַ; fut. יִשְׁכַּח; *oblitus est* Gen. 27, 45 etc.; seq. acc. Ps. 9, 13 etc., seq. מִן cum infin. Ps. 102, 5, *reliquit* alicubi rem *oblitam* Deut. 24, 19. — Niph. נִשְׁכַּח; part. f. נִשְׁכָּחָה; et נִשְׁכַּחַת; fut. יִשָּׁכַח et יִשָּׁכֵחַ; *oblivioni traditus est* Gen. 41, 30 etc.

Job 28, 4 : *oblivioni traditi à pede* i. e. pedum ope destituti. Deut. 31, 21: *non tradetur oblivioni ex ore posterorum ejus*, prægnanter pro : *neque exstinguetur ex ore* etc.—Pih. שִׁכַּח *in oblivionem adduxit* Thren. 2, 6. — Hiph. id. inf. הַשְׁכִּיחַ Jer. 23, 27. — Hithpah. fut. pl. יִשְׁתַּכְּחוּ (pro יִתְשַׁכְּחוּ) *oblivioni tradentur* Eccl. 8; 10. — Indè.

שָׁכֵחַ m. *obliviscens;* pl. שְׁכֵחִים; constr. שִׁכְחֵי Jes. 65, 11. Ps. 9, 18.

שַׁכְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 10.

שָׁכַךְ; inf. שְׁכֹךְ et שֶׁכֶךְ; fut. pl. יִשְׁכְּכוּ; ut vicin. שָׁחַח; 1) *demisit, incurvavit se* auceps Jer. 5, 26. — 2) *desedit* aqua Gen. 8, 1, *sedata est* ira Esth. 2, 1 etc. — Hiph. הַשְׁכֹּתִי *sedavi* seditionem Num. 17, 20.

שָׁכַל et שָׁכֵל undè שָׁכֻלְתִּי in pausâ שָׁכֻלְתִּי et שָׁכֻלְתִּי; fut. יִשְׁכַּל; 1) *orbatus fuit* sobole, *amisit* sobolem Gen. 27, 45. 43, 14 etc. Part. pass. f. שְׁכוּלָה *orbata* liberis Jes. 49, 21. — 2) forsan ut in arab. *ligavit, plexuit* undè אֶשְׁכּוֹל.—Pih. שִׁכֵּל; fut. יְשַׁכֵּל; 1) *orbavit, orbum reddidit* Gen. 42, 36 etc. — 2) *abortare fecit* 2 Reg. 2, 19, intrans. *abortavit* Gen. 31, 38. Ex. 23, 26, hinc *sterilis fuit* vitis Mal. 3, 14. Part. f. מְשַׁכֶּלֶת *abortatio* 2 Reg. 2, 21. — Hiph. part. מַשְׁכִּיל *orbans* i. e. juvenes trucidans Jer. 50, 9, *abortans* Hos. 9, 14. — Deriv. שַׁכּוּל, שִׁכּוּל, אֶשְׁכּוֹל et

שִׁכְלִים pl. m. *orbitas* Jes. 49, 20.

שָׁכַם undè Hiph. הִשְׁכִּים; infin. abs. הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּים, et more chald. אַשְׁכִּים; fut. יַשְׁכִּים; conv. וַיַּשְׁכֵּם; 1) *manè surrexit* addito vel omisso בַּבֹּקֶר Gen. 19, 27. Jos. 8, 14 etc. Seq. לְ *manè se contulit* aliquò Cant. 7, 13. Cum alio verbo cunjunctum adv. est *manè* Hos. 6, 4 etc. Hinc infin. absol. adv. *manè* Prov. 27, 14. Quoad Jer. 5, 8 : מַשְׁכִּים vulgò *manè surgens*, scil. ad libidinem explendam; sing. pro plur. מַשְׁכִּימִים, sed vid. שָׁכָה in Hiph. — 2) translat. *sedulò, summo studio fecit* aliquid Jer. 7, 13. Soph. 3, 7 : 2 Par. 36, 15 etc.

שֶׁכֶם m. in pausâ שֶׁכֶם; suff. שְׁכְמוֹ; 1) *humeri utriusque posterior compages* (conf. כָּתֵף et עֹרֶף), *dorsi pars superior*, quæ sub cervicibus est Gen. 9, 23 etc. — שְׁכֶם אֶחָד *uno dorso* i. e. *uno animo* Soph. 3, 9. — *Ponere, facere aliquem dorsum* i. e. *facere ut tergum det, eum fugare* Ps. 21, 13. — *Tergum vertere* i. e. *abire* 1 Sam. 10, 9. — 2) n. pr. a) urbis *Sichem* in tribu Ephraïm Gen. 12, 6. Jos. 20, 7 etc., et forsan Gen. 48, 22 ubi vulgò vertitur *tractus* vel *portio terræ*. Cum ה locali שְׁכֶמָה Hos. 6, 9, in pausâ שְׁכֶמָה Jer. 25, 3. — b) viri Gen. 33, 19 etc.

שֶׁכֶם n. pr. viror. 26, 31 etc. Nom. patron. שְׁכֶמִי Ibid.

שִׁכְמָה f. *humerus, dorsum* juxta quosd. Job 31, 22; sed forsan est m. שֶׁכֶם cum suff. הָ, quanquàm sine Mappik scribitur.

שָׁכֵן et שָׁכֵן; part. act. cum י parag. שׁכְנִי; f. שׁכֶנֶת (pro שׁכֶנֶת) Jer. 51, 13 in Keri, ubi autem Chethib habet שׁכַנְתִּי cum י parag. fut. יִשְׁכֹּן et

יִשְׁכּוֹן ; pl. f. תִּשְׁכֹּנָה (תִּשְׁכֹּנְנָה); 1) *subsedit, resedit* Ex. 24, 16. Num. 9, 17 etc. — 2) *cubuit* maximè ad quiescendum Num. 24, 2. Deut. 33, 20, hinc *quievit* Jud. 5, 17. Prov. 7, 11. — 3) *habitavit* seq. בְּ vel acc. loci Gen. 9, 27. Jes. 33, 16. Part. pass. שָׁכוֹן *habitans* Jud. 8, 11. — 4) *habitatus est* locus Jes. 13, 20 etc. — 5) ut vicin. סָכַן *assuefactus, familiaris fuit* Prov. 8, 11. — Pih. שִׁכֵּן *habitare fecit* Num. 14, 30 etc., additâ *securitatis* notione Jer. 7, 7. — *Habitare fecit nomen suum* Jehova i. e. locum indixit ubi sacris solemnibus coleretur Deut. 12, 11 etc. — Hiph. fut. יַשְׁכִּין apoc. יַשְׁכֵּן ; *habitare fecit* Eze. 32, 4, trop. Job 11, 14. Ps. 7, 6. *collocavit* Gen. 3, 24. Jos. 18, 1. — Deriv. מִשְׁכָּן et seq.

שָׁכֵן m. constr. שְׁכַן ; pl. cum suff. more Chald. שְׁכֵנַיִךְ ; fem. cum suff. שְׁכֵנְתָּהּ ; pl. שְׁכֵנוֹת ; 1) *habitans, incola* Jes. 33, 24. Hos. 10, 5. — 2) *accola* de populis Jer. 49, 18 etc., *vicinus* Prov. 27, 10, *vicina* Ex. 4, 22.

שֶׁכֶן m. *habitaculum ;* suff. שְׁכֶנוֹ Deut. 12, 5.

שְׁכַנְיָה n. pr. viror. Ezr. 10, 2 etc.

שְׁכַנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 31, 15.

שָׁכַר ; part. pass. f. constr. שְׁכֻרַת ; fut. יִשְׁכַּר ; 1) *ad satietatem usquè bibit* Gen. 43, 34. Hagg. 1, 6. Cant. 5, 1. — 2) sæpiùs *inebriavit se* Gen. 9, 21, seq. acc. et מִן potûs Jes. 29, 9. 51, 21. Trop. apud prophetas de impiis dicitur qui insaniâ quâdam abrepti in suam perniciem ruunt. — 3) ut vicin. שָׂכַר *præmio, mercede donavit.* — Pih. part. fut. מְשַׁכֵּרֶת ; fut. יְשַׁכֵּר ; *inebriavit* pr. et trop. (vid. Kal) 2 Sam. 11, 13 etc. — Hiph. הִשְׁכִּיר ; fut. יַשְׁכִּיר ; *inebriavit* (vid. Kal et Pih.) Deut. 32, 42 etc. — Hithpah. fut. f. cum נ parag. in pausâ תִּשְׁתַּכְּרִין (pro תִּתְשַׁכַּרְנָה) *ebriam ages* 1 Sam. 1, 14. — Deriv. שִׁכּוֹר et seq.

שֵׁכָר m. *potus inebrians, temetum* sive vinum Num. 28, 7, sive succus ex hordeo, melle, uvis passis dactylisve coctus aut destillatus, plerumque à vino distinctus Lev. 19, 9 etc. Sed Jes. 5, 22 forsan est, ut מֶסֶךְ, מֶסֶג . *vinum aromatibus conditum.*

שִׁכָּרוֹן m. *ebrietas* Eze. 23, 32 etc.

שִׁכְרוֹן n. pr. populi in tribu Judâ Jos. 15, 11.

שַׁל m. *error, delictum* 2 Sam. 6, 7. — Rad. שָׁלָה.

שֶׁל (conflat. ex .שֶׁ q. v. et לְ) *propter ;* hinc Eccl. 8, 17 : בְּשֶׁל אֲשֶׁר pr. *propter quod* i. e. quantumvis ; sed rectè dubitat Gesenius an legendum sit בְּכָל אֲשֶׁר, quod sententiæ egregiè accommodatum esset, addo egomet, et stylo scriptoris maximè in 9, 3. — Alibi semper sequitur Daguesch simul et vox suffixa ; exempla vid. in .שׁ.

שַׁלְאֲנָן m. *tranquillus* Job 21, 23. — Compos. volunt ex duobus synonymis שָׁלָה et שַׁאֲנָן ; sed potiùs ortum est ex hoc posteriore solo, inserto לְ ut זַלְעָפָה ex rad. זָעַף.

שָׁלַב forsan ut chald. *conjunctus, connectus est ;* undè Puh. part. pl. f. מְשֻׁלָּבוֹת *conjunctæ, connectæ* Ex. 26, 17 ubi sensus commatis esse videtur : *duo cardines asseri uni* sint *conjuncti* lignis transversis basin efformantibus (אַדָּנִים *soubassemens* vers. 19), ità ut

alter alteri ex opposito respondeat. LXX *contracadentes alter alteri*. Vulgat. *tabula alteri tabulæ connectatur*. — Indè

שַׁלֶּבִים pl. m. pr. *commissuræ*, dein forsan *limbi*, *tæniæ* commissuras tegentes 1 Reg. 7, 28, 29.

שֶׁלֶג masc. *nix* Ex. 4, 6 etc. Hinc denom.

Hiph. *albuit ut nix*. fut. f. apoc. תַּשְׁלֵג Ps. 68, 15 : *Cùm dispergeret Omnipotens reges in eâ* (terrâ), *albuit ut nix* solum ossibus hostium cæsorum conspersum ; conf. Æneid. 5, 865 : *scopuli ossibus albi*, et 12, 36 : *campi ossibus albent* ; it. Ovid. Fastor. Libr. 1 : *humanis ossibus albet humus*.

שָׁלָה et שָׁלַו, undè שַׁלְוָתִי ; plur. שָׁלוּ ; fut. apoc. וַיֶּשֶׁל ; plur. in pausâ וַיִּשְׁלִיוּ ; 1) *tranquillus*, *securus fuit*, *tranquillè vixit* Jer. 12, 1. Job 3, 26 etc. — 2) forsan ut cognat. שָׁלַל, בָּזַז *extraxit*. Job 27, 8 : *quandò extraxerit Deus animam ejus* scil. ex corpore. Ità Chald. et Syr., sed Vulgat. *liberet* quod in idem incidit. — 3) ut in chald. *erravit*, *per imprudentiam peccavit*, hinc — Niph. fut. pl. יִשָּׁלוּ *per imprudentiam peccabunt* 2 Par. 29, 11. — Hiph. *seduxit*, *fefellit* ; fut. יַשְׁלֶה 2 Reg. 4, 28. — Deriv. שַׁלְוָה, שַׁלְוִי, שַׁלְיָה et plur. scq.

שֶׁלָה n. pr. viri Gen. 38, 5 etc. Nom. patron. שֶׁלָנִי Num. 26, 20.

שִׁילֹה vid. שִׁלֹה.

שַׁלְהֶבֶת f. *flamma* Eze. 21, 3 etc. Cant. 8, 6 : שַׁלְהֶבֶתְיָהּ *flamma Jehovæ*, quod al. conjunctim legunt שַׁלְהֶבְתְיָהּ. — Rad. לָהַב undè chald. et syr. conjug. Schaph. שַׁלְהֵב *inflammatus arsit*.

שַׁלְיָו sed שַׁלְיוֹ Job 21, 23 et שְׁלֵיו Jer. 41, 31, m. pl. constr. שַׁלְיֵי ; f. שַׁלְוָה ; 1) *salvus*, *securus* 1 Par. 4, 40, *securè vivens* Ps. 73, 12. Job 16) 12, it. *tranquillitas* Job 20, 20. — 2) in malam partem *socors*, *impius* Eze. 23, 42.

שַׁלְוָה masc. *tranquillitas*, *securitas* suff. שַׁלְוִי Ps. 30, 7.

שִׁילֹה vid. שִׁלֹה.

שַׁלְוָה f. constr. שַׁלְוַת ; pl. cum suff. שַׁלְוֹתַיִךְ ; id. Jer. 22, 21. Ps. 122, 7 etc., sed Dan. 8, 25. 11, 21 : בְּשַׁלְוָה *in* mediâ *securitate* i. e. inopinatò, repentè. — 2) in malam partem *socordia*, *impietas* Prov. 1, 32.

שִׁלּוּחִים, שִׁלֻּחִים ; pl. m. *demissio* spec. a) uxoris, *repudium* Ex. 18, 2, hinc *libellus repudii*, metaph. Mich. 1, 14. — b) filiæ, *dotatio* 1 Reg. 9, 16. — Rad. שָׁלַח.

שָׁלוֹם m. constr. שְׁלוֹם ; plur. cum suff. שְׁלֹמָיו ; 1) adj. *integer*, spec. a) corpore, *sanus*, *benevalens* Gen. 43, 27 etc. — b) numero, *pleno numero* Jer. 13, 19. — c) statu, conditione, habitu, *securus*, *tranquillus* Job 21, 9, *pacem collens* Ps. 69, 23, hinc *amicus* Ps. 55, 21. — 2) subst. significatu respondens adj., hinc a) *integritas*, *incolumitas*, *salus* Deut. 29, 18 : 1 Sam. 6, 13 etc. Not. formulas seq. הֲשָׁלוֹם לְ *num benè valet* ; indè acclamatio שָׁלוֹם vel addito שָׁלוֹם לְךָ, לְךָ לְשָׁלוֹם *vale*. Sed passim, ut è contextu facilè dignoscitur verba שָׁלוֹם לְכֶם, לְךָ sunt affirmat. *salus est tibi*,

vobis, res tuæ, vestræ benè se habent. שָׁאַל לְפ׳ לְשָׁלוֹם *interrogavit aliquem de salute et valetudine* i. e. *salutavit aliquem.* רָאָה, פָּקַד, יָדַע אֶת שְׁלוֹם פ׳ *vidit, cognovit quomodo quis valeret.* — 2) *pax* oppos. bello Lev. 26, 6 etc. *Vir, verba pacis* i. e. *vir pacificus, verba pacifica.* — 3) *concordia, amicitia*, undè *vir amicitiæ* i. e. *amicus* Jer. 20, 10 etc. *Loquentes amicitiæ* i. e. *amicè loquentes* Ps. 28, 3. — Rad. שָׁלַם.

שַׁלּוּם vid. שָׁלַם.

שִׁלּוּם vid. שָׁלַם.

שַׁלּוּן n. pr. viri Neh. 3, 15.

שָׁלוֹשׁ *tres* vid. שָׁלֹשׁ.

שָׁלַח; infin. absol. שָׁלוֹחַ; constr. שְׁלַח, sed שַׁלַּח Jes. 58, 9; fut. יִשְׁלַח; 1) *misit* seq. acc. pers. vel rei, et בְּיַד pers. *aliquem, aliquid* Gen. 43, 8. Ex. 4, 13 etc.; seq. אֶל, לְ, et more chald. עַל pers. *ad aliquem, alicui* Gen. 37, 13. Jer. 29, 31 etc. Sæpè non exprimitur accus. personæ quæ mittitur Gen. 41, 8 etc. 31, 4: *misit* וַיִּקְרָא לְרָחֵל *et vocavit Rachelem* i. e. *misit aliquem, qui arcesseret Rachelem.* Ità explanandum videtur 2 Par. 17, 7: שָׁלַח לְשָׂרָיו *miserat ad Savarum*, pro *miserat qui arcesseret* (וְקָרָא) *Savarum;* ubi tamen vulgò לְשָׂרָיו objectum verbi שָׁלַח esse volunt. Ità etiam expedias, licet alia siti constructio 2 Sam. 15, 12: *misit Achitophelem* (אֶת־אֲחִיתֹפֶל) pro *misit qui arcesseret Achitophelem.* — 2) *dimisit, missum fecit* frenis quasi solutis Ps. 50, 19, seq. מִן, מֵעַל *remisit, retraxit* manum *ab* 1 Reg. 13, 4. Cant. 5, 4. — 3) *per nuntios, legatos indicavit, mandavit* (*envoyer dire*), seq. acc. rei et אֶל pers., vel dupl. acc. 1 Reg. 5, 23. Jes. 55, 11. Trop. de Deo *immittente* calamitates, auxilium etc. Jos. 24, 14 etc. — 4) *extendit, protendit* ut digitum, quod irridentis est Jes. 58, 9, falcem segeti Joël 4, 13; it. ramos suos arbor (vid. mox Pih.) undè part. pass. f. שְׁלֻחָה *extensa* q. v. pag. 30, in אַיָּלָה; sed maximè manum Gen. 3, 22 etc., seq. אֶל, בְּ vel *manum admovit rei, aggressus est* aliquid Job 28, 9, vel *vim intulit* alicui Gen. 37, 22. Ex. 24, 11, et omisso יָד 2 Sam. 6, 6. Obad. 13. Ps. 18, 17. — Niph. inf. abs. נִשְׁלוֹחַ *mitti* Esth. 3, 13. — Pih. שִׁלַּח; plur. שִׁלְּחוּ et שַׁלְּחוּ; inf. שַׁלֵּחַ et שַׁלַּח; imp. שַׁלַּח; fut. יְשַׁלַּח et יִשַׁלַּח; cum suff. et נ epenth. in pausâ יְשַׁלְּחֶנְּךָ; 1) ut in Kal *misit, ablegavit*, sed sæpiùs trop. *immisit* alicui Deus plagam, calamitatem Deut. 7, 20 etc.; it. *excitavit* litem Prov. 6, 14 etc. — 2) *dimisit, missum fecit* abiturum (oppos. *retinuit, coercuit*), captivum, servum seu *manumisit*, filiam foras i. e. *elocavit* Ex. 8, 28. Zach. 9, 11 etc.; it. abeuntem *deduxit, prosecutus est* Gen. 18, 16 etc.; seq. בְּיַד *reliquit potestati* alicujus Ps. 81, 13. Job 8, 4. Trop. *promisit* capillum Eze. 44, 20. — 3) ntensivè *jecit, abjecit, dejecit* vel res inanim. 1 Sam. 20, 20. Eccl. 11, 1 etc.; vel homines, hinc *expulit* aliquem Jes. 50, 1 etc., spec. *repudiavit* uxorem Deut. 21, 14 etc. — 4) *extendit* manum Prov. 31, 19, ramos

suos arbor Jer. 17, 8 etc.; trop. populum Deus Ps. 44, 3. — Puh. שָׁלַח 1) *missus, ablegatus est* Jud. 5, 15 etc. — 2) *dimissus, relictus est* Gen. 44, 3 etc., spec. de puero sibi suæque libidini permisso Prov. 29, 15. — 3) *ejectus, excussus est* Jes. 16, 2; *propulsus, prolapsus est* Job 18, 8. — Hiph. הִשְׁלִיחַ *immisit* Deus calamitatem Lev. 26, 22 etc. — Deriv. מִשְׁלַחַת, מִשְׁלַח, מִשְׁלָח, שִׁלּוּחִים et seq.

שֶׁלַח m. suff. שִׁלְחוֹ; pl. שְׁלָחִים; 1) *missile, tellum* Joël 2, 8 etc. — 2) *propago, surculus* Cant. 4, 13. — 3) n.pr. viri Gen. 10, 24, it. piscinæ prope Jerusalem *Siloë*, Neh. 3, 15, ejusdem ac seq.

שִׁלֹחַ ut שֶׁלַח n.pr. piscinæ Jes. 8, 6.

שִׁלְחוֹת pl.f. *propagines* Jes. 16, 8.

שִׁלְחִי n. pr. viri 1 Reg. 22, 42 etc.

שִׁלְחִים n. pr. urbis in tribu Judâ Jos. 15, 32.

שֶׁלְחָן masc. constr. שֶׁלְחַן; plur. שֻׁלְחָנוֹת; constr. שֻׁלְחַנוֹת; *mensa* Ex. 25, 23 etc. *Mensa Jehovæ* i. e. *ara* Mal. 1, 7.

שָׁלַט; infin. constr. שְׁלוֹט; fut. יִשְׁלַט; *dominatus est* seq. בְּ, עַל *in* aliquem Eccl. 2, 19. Neh. 5, 15; *dominus, superior factus* seq. בְּ Esth. 9, 1. — Hiph. הִשְׁלִיט; fut. apoc. יַשְׁלֵט; *dominari fecit* Ps. 119, 133; *potestatem dedit*, seq. לְ cum inf. *faciendi* aliquid Eccl. 5, 18. 6, 2. — Deriv. שַׁלִּיט et seq.

שֶׁלֶט m. undè pl. שְׁלָטִים *scuta* Jer. 51, 11. Cant. 4, 4 etc.

שִׁלְטוֹן m. *potens* Eccl. 8, 4, *potestatem habens* vers. 8.

שַׁלֶּטֶת f. masculini שַׁלִּיט q. v

שְׁלִי m. undè in pausâ בַּשֶּׁלִי 2 Sam. 3, 27. LXX et Vulgat. *per dolum*, al. *tranquillè* i. e. clàm.

שִׁלְיָה f. suff. שִׁלְיָתָהּ; *secundinæ* Deut. 28, 57. — Rad. שָׁלָה.

שָׁלְיו, שָׁלְיָו vid. in שָׁלָה.

שַׁלִּיט m. pl. שַׁלִּיטִים; *potestatem habens rei* Eccl. 8, 8, et subst. *dominator* Gen. 42, 6 etc. Fem. שַׁלֶּטֶת *impudens, procax* mulier Eze. 16, 30. — Rad. שָׁלַט.

שָׁלִישׁ et שְׁלִישׁ m. pl. שָׁלִישִׁים; 1) *mensuræ* species, vulgò *triens, triental* Jes. 40, 12, adv. pro בְּשָׁלִישׁ Ps. 80, 6. LXX ἐν μετρῷ. Vulgat. *in mensurâ*. — 2) in pl. instrum. music. *trichordium*, al. *triangulum* 1 Sam. 18, 6. — 3) quidam militum ordo; forsan *qui è curribus certabant*. LXX τριστάται. *Sumpsitque omnes currus Ægyptiorum* וְשָׁלִישִׁים עַל כֻּלּוֹ *et certantes super his omnibus* Ex. 14, 7, sed Ex. 15, 4. LXX habent ἀναβάτας τριστάτας. Τριστάτης autem vocabatur, juxta Origenem, *qui è curru pugnabat*, quia currus tres homines capiebat, ut unus auriga esset, duo autem certarent: vel *robustus qui cum tribus pugnare posset*, vel qui in acie post antesignanum et secundum ab eo *tertio ordine stabat*, vel qui sedente rege tertius staret, aut tertiam sedem occupabat. Vid. Montefalc. (in Hexapl. ad. not. in Ex. 14, 7). Dux eorum dicitur רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים, in parall. 2 Sam. 23, 8, occurrit רֹאשׁ הַשְּׁלִשִׁי,

ubi deest. ם plur. forsan sing. שָׁלִישׁ, idem est ac רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים 2 Reg. 9, 25. 15, 25. 7, 2. 17, 9. Plur. שָׁלִישִׁים forsan *principalia, nobilia* Prov. 22, 20 in Keri.

שְׁלִישִׁי m. f. שְׁלִישִׁית et שְׁלִשִׁית; pl. שְׁלִישִׁים (contr. pro שְׁלִשִׁים; denom. à שָׁלֹשׁ, *tertius, tertia* Gen. 2, 14 etc. Gen. 6, 16 sunt *conclavia tertiæ contignationis* (*troisième étage*). Fem. est *tertia pars* Num. 15, 6 etc., *dies tertius* 1 Sam. 20, 12, *tertius annus* Jes. 15, 5. Jer. 48, 34. Cum ה parag. שְׁלִישִׁתָה *tertiâ vice* Eze. 21, 14.

שָׁלַךְ vicin. שָׁלַח. — Hiph. הִשְׁלִיךְ; inf. abs. הַשְׁלֵךְ; constr. הַשְׁלִיךְ; fut. יַשְׁלִיךְ; conv. וַיַּשְׁלֵךְ; 1) prout construitur, *jecit, conjecit, projecit, abjecit, disjecit, deposuit* Gen. 21, 15. Ps. 2, 3 etc.; it. *excussit* dentes Job 29, 17. — Nota formulas trop. *Projecit animam suam è conspectu* i. e. vitam suam exposuit summo periculo. *Conjecit* aliquid *post se, post tergum suum* i. e. neglexit contemsit. *Conjecit* aliquid *super Deum* i. e. curæ Dei commisit. — *Rejecit Deus* aliquem *è conspectu suo* i. e. eum reprobavit, repudiavit. — 2) *dejecit, evertit* domum Jer. 9, 18; metaph. *perdidit* Job 18, 7. — Hoph. הָשְׁלַךְ et הָשְׁלַךְ; part. מֻשְׁלָךְ; f. מֻשְׁלֶכֶת; fut. יֻשְׁלַךְ; 1) *jactus, conjectus, projectus est* 2 Sam. 20, 21. Jes. 14, 19 etc., seq. ל *objectus, traditus est* alicui Jer. 36, 30. Metaph. Ps. 22, 11. — 2) *dejectus, eversus est* Dan. 1, 11. — Deriv. seq.

שֶׁלֶךְ masc. *catarrachtes* avis quæ magno impetu ad capiendos pisces in aquam se dejecit Lev. 11, 17 etc.

שַׁלֶכֶת f. 1) *dejectio* Jes. 6, 13. — 2) n. pr. portæ templi 1 Par. 26, 16.

שָׁלַל, שָׁלוֹל, sed pl. שָׁלְלוּ; part. act. pl. שֹׁלְלִים; inf. abs. שׁל; constr. שְׁלֹל; fut. pl. יִשְׁלוּ; suff. יְשָׁלוּךָ; 1) ut vicin. נָשַׁל *extraxit* Ruth 2, 16. — 2) *diripuit, spoliavit*, seq. acc. rei Eze. 26, 12, et pers. spoliatæ Hab. 2, 8 etc. שָׁלַל שָׁלַל *prædam egit* Jes. 10, 6 etc. — Niph. fut. יִשַּׁל *spoliabitur* Deut. 28, 40, sed possit esse à נָשַׁל. — Hithpoh. אֶשְׁתּוֹלֵל ex syrismo et chaldaïsmo pro הִתְשׁוֹלֵל *spoliatus est* Jes. 59, 15 etc. — Deriv. שׁוֹלֵל et

שֶׁלֶל m. constr. שְׁלַל; 1) *spolium, præda* Gen. 49, 27 etc. Jer. 21, 9: *erit ei anima sua pro prædâ* i. e. vitam suam serbabit. Sed Jud. 5, 30 forsan est pro אִישׁ שֶׁלָל *prædator*. — 2) *lucrum* Prov. 31, 11.

שָׁלֵם; fut. יִשְׁלַם; ut vicin. שָׁלֵהּ; 1) *integer, incolumis, salvus fuit* Job 9, 4. 22, 21. — 2) completus, *factus, peractus, absolutus est* 1 Reg. 7, 51 etc. — 3) denom. à שָׁלוֹם, *pacem, amicitiam* habuit cum aliq.; hinc part. act. cum suff. שְׁלֻמִי *amicus meus* Ps. 41, 10; pass. plur. constr. שְׁלֻמֵי *pacifici* 2 Sam. 20, 19. — Pih. שִׁלֵּם et שִׁלֵּם; fut. יְשַׁלֵּם; 1) *integrum, incolumem præstitit* Job 8, 6. — 2) *perfecit, absolvit* 1 Reg. 9, 25. — 3) *restituit, reddidit* surreptum, debitum Ex. 21, 36 etc., it. *persolvit* Hos. 14, 3 etc. — 4) *rependit, remuneratus est* seq. ל pers. Jud. 1, 7 etc., sed interdùm acc. Ps. 31, 24 etc. — Puh. שֻׁלַּם; 1) *persolutus est* Ps. 65, 2. —

2) *repensus est* Jer. 18, 20, hinc *præmio* tàm bonorum quàm malorum factorum *affectus est* Prov. 11, 31. 13, 13. — 3) *amicè vixit*, hinc part. מְשֻׁלָּם *amicus* Jes. 42, 19. — Hiph. הִשְׁלִים; fut. יַשְׁלִים; conv. וַיַּשְׁלֵם; 1) *perfecit, exsecutus est* decreta Jes. 44, 26 etc., *absolvit, finem fecit* rei Jes. 38, 12, 13. — 2) *pacem fecit* et *coluit* cum aliquo seq. אֶת, עִם Deut. 20, 12 etc., sed seq. אֶל, pace factâ, *in ditionem, fidem se tradidit, totum commisit* Jos. 11, 19. — 3) *pacatum, amicum fecit* aliquem Prov. 16, 7. — Hoph. הָשְׁלַם *pacatus, familiaris fuit* Job 5, 23. — Deriv. שָׁלוֹם, שְׁלֹם et seq.

שָׁלֵם m. pl. שְׁלֵמִים; f. שְׁלֵמָה; pl. שְׁלֵמוֹת; 1) *integer* i. e. vel pleni justique numeri et moduli Deut. 25, 15. Amos 1, 6, vel incolumis Gen. 33, 18. Nah. 1, 12. *Lapides integri* sunt nondùm cæsi vel dolati Deut. 27, 6 etc. — 2) *absolutus perfectus* 2 Par. 8, 16. — 3) *pacem* et *amicitiam colens* Gen, 34, 21, spec. *totus Deo deditus* 2 Reg. 20, 3 : 1 Par. 28, 9 : 2 Par. 15, 17, plenè addito עִם יְהוָה 1 Reg. 8, 61 etc. — 4) n. pr. urbis *Jerusalem* Gen. 14, 18. Ps. 76, 3.

שֶׁלֶם m. pl. שְׁלָמִים; constr. שַׁלְמֵי; *retributio, solutio* voti (conf. Hos. 14, 4. Ps. 50, 14), hinc זֶבַח שְׁלָמִים *sacrificium votivum* Lev. 3, 1 etc., et omisso זֶבַח Jud. 20, 26. 21, 4. Amos. 5, 22. Al. *sacrificium eucharisticum*, Vulgat. *hostia pacificorum*.

שֹׁלֶם m. 1) *retributio* Deut. 32, 35. — 2) n. pr. viri Gen. 46, 24. Nom. patron. שַׁלְשִׁי Num. 26, 49.

שִׁלֻם et שִׁלּוּם m. pl. שִׁלּוּמִים; *retributio* Jes. 34, 8. Hos. 9, 7 etc.

שַׁלֻּם nom. pr. viror. 2 Reg. 15, 10 etc.

שִׁלֻמָּה f. *retributio, punitio*; constr. שִׁלֻמַּת Ps. 91, 8.

שְׁלֹמֹה n. pr. viri, rex *Salomo* 2 Sam. 5, 14 etc.

שְׁלֹמִי n. pr. viri Num. 34, 27.

שְׁלֻמִיאֵל nom. pr. viri Num. 1, 6. 2, 12.

שְׁלֶמְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 14.

שְׁלֹמִית n. pr. complur. viror. et mul. Lev. 24, 11. Esr. 8, 10 etc.

שַׁלְמַנְאֶסֶר plenè n. pr. viri 2 Reg. 17, 3. Hos. 10, 14, etc.

שַׁלְמֹנִים plur. m. *præmia* quibus aliquis corrumpitur Jes. 1, 23.

שָׁלַף; pass. f. שְׁלוּפָה et שְׁלֻפָה; imp. שְׁלֹף; fut. יִשְׁלֹף; ut vicin. נָשַׁל, שָׁלַל, *extraxit* telum ex vulnere Job 20, 25, gladium è vaginâ i. e. *strinxit*. Num. 22, 23 etc. *Stringentes gladium* i. e. *armati* Jud. 8, 10 etc.; *exuit* calceum Ruth. 4, 7, 8, *evellit* gramen, sed impers. Ps. 129, 6, undè optimè LXX et Vulgat. *evellatur*.

שֶׁלֶף n. pr. viri Gen. 10, 26 etc.

שָׁלֹשׁ et שָׁלוֹשׁ f. constr. שְׁלֹשׁ, cum Makk. שְׁלֹשׁ; שְׁלֹשָׁה m. constr. שְׁלֹשֶׁת; 1) *tres* Gen. 11, 13 etc. Cum suff. שְׁלָשְׁתְּכֶם *vos tres* Num. 12, 4. שְׁלָשְׁתָּם *tres illi* ibid. — 2) *tertius* Esth. 3, 12 etc. — 3) *ter* Job. 33, 29. — Plur. שְׁלֹשִׁים c. *triginta* Gen.

5, 16, *trigesimus* 1 Reg. 16, 23, 29. — Deriv. שְׁלִישִׁי, שָׁלִישׁ et seq.

שֶׁלֶשׁ n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

שָׁלֵשׁ vid. שָׁלִישׁ.

שִׁלֵּשׁ Pih. (denom. à שָׁלֵשׁ) 1) *divisit in tres partes* Deut. 19, 3. — 2) aliquid *tertiò fecit* 1 Reg. 18, 34. — 3) *tertiâ die fecit* 1 Sam. 20, 19. — Puh. part. מְשֻׁלָּשׁ *triplex* Eze. 42, 6. Eccl. 4, 12. — 2) *triennis* Gen. 15, 9.

שְׁלֻשִׁים pl. m. *tertiæ generationis nepotes, pronepotes* Gen. 50, 23. Ex. 34, 7.

שִׁלְשָׁה nom. pr. regionis Palæst. 1 Sam. 9, 4, in quâ forsan situm est oppidum בַּעַל-שָׁלִשָׁה 2 Reg. 4, 42.

שִׁלְשָׁה n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

שִׁלְשׁוֹם et שִׁלְשֹׁם *nudius tertius*, Prov. 22, 20 (alibi semper copulatur cum תְּמוֹל) Ex. 5, 10; it. *pridem, dudùm, antehac* Gen. 31, 2, etc. — Comp. ex שְׁלִשָׁה et *tres* יוֹם *dies*.

שַׁלְתִּיאֵל nom. pr. viri Hagg. 1, 12 etc.

שָׁם adv. *ibi* de loco Gen. 2, 12 etc., sed post verba motûs *eò* 1 Sam. 2, 14 etc.; de tempore *tùm, tunc* Jud. 5, 11 etc. שָׁם-שָׁם *hìc, illic* Jes. 28, 10. — Præmisso אֲשֶׁר valet *ubi*, sed post verba motûs *quò* 1 Reg. 18, 10 etc. — Cum præf. מִשָּׁם *indè* tàm de loco quàm de tempore Gen. 2, 10, Hos. 2, 17. אֲשֶׁר־מִשָּׁם *undè* Deut. 9, 28 etc. Cum ה loc. שָׁמָּה (schâmmâ) *eò* Gen. 19, 20 etc., sed *ibi* Jer. 18, 2. אֲשֶׁר שָׁמָּה *quò*, rariùs *ubi* 2 Reg. 23, 8. Ruth. 7, 1.

שֵׁם m. sed f. Cant. 1, 3; constr. שֵׁם et passim seq. Makk. שֵׁם־; suff. שְׁמִי, שִׁמְךָ, in pausâ שִׁמְךָ; pl. שֵׁמוֹת, constr. שְׁמוֹת; 1) *nomen* Gen. 17, 5 etc. בְּשֵׁם, בִּשְׁמוֹת *nomine, nominatim* Ex. 33, 12. Esr. 10, 16; sed aliàs *in nomine alicujus* est *auctoritate alicujus* Esth. 3, 12. Jer. 11, 21. Spec. est, prout facilè ex adjunctis pernoscitur, *nomen celebre bonum, fama, gloria, fama post mortem* seu *memoria*, maximè in formulis *perdere, delere nomen* alicujus Deut. 9, 14 etc., adde Eccl. 6, 4: *caligine tectum est nomen ejus* (abortûs); it. *signum, monumentum* 2 Sam. 8, 13. Jes. 55, 13; tandem שֵׁם et הַשֵּׁם absolutè positum est *nomen Dei* vel *Deus* ipse Lev. 24, 11, 16. Deut. 28, 58. — שֵׁם יְהוָה *numen Jehovæ* quatenùs ab hominibus cognoscitur et colitur. Hinc formulæ: *nomen Jehovæ nosse, amare, celebrare* Ps. 5, 12 etc. De Ex. 15, 3 יְהוָה שְׁמוֹ, ubi perperàm vertunt *Jehova nomen ejus est*, vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduction franç.* etc., Exode, pag. 118. — 2) n. pr. filii Noë Gen. 5, 32 etc.

שַׁמָּא n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

שְׁמֶאבֶר n. pr. viri Gen. 14, 2.

שִׁמְאָם et שִׁמְאָה n. pr. viri 1 Par. 8, 38, 9, 38.

שַׁמְגַּר n. pr. viri Jud. 5, 31

שָׁמַד ut vicin. שָׁמַם. Hiph נִשְׁמַד; inf. cum suff. more chald. הִשְׁמְדֵךְ; fut. יִשְׁמַד; *vastatus est* Jer. 48, 8 etc., *deletus, excisus est* Deut. 4, 26. Ps. 37, 38 etc. — Hiph. הִשְׁמִיד;

inf. absol. הַשְׁמֵד et הַשְׁמִיד, constr. הַשְׁמִיד; suff. הַשְׁמִידְךָ (pro הַשְׁמִידֶךָ); fut. יַשְׁמִיד, conv. וַיַּשְׁמֵד *vastavit* Lev. 26, 30 etc., *delevit*, *perdidit* Deut. 1, 27 etc. Inf. הַשְׁמֵד *perditio*, *exitium* Jes. 14, 23.

שָׁמָּה vid. שָׁם.

שַׁמָּה f. pl. שַׁמּוֹת; 1) *vastatio*, *desolatio* Jes. 5, 9. Ps. 37, 19. — 2) *stupor* Jer. 8, 21, et meton. *objectum stuporis* Deut. 28, 37 etc. — 3) n. pr. viror. Gen. 36, 13 etc. — Rad. שָׁמַם.

שַׁמְהוּת n. pr. viri 1 Par. 17, 28.

שְׁמוּאֵל n. pr. viror. Num. 34, 24.

שַׁמּוּעַ n. pr. viri 2 Sam. 5, 14.

שְׁמוּעָה et שְׁמֻעָה f. constr. שְׁמֻעַת; pl. שְׁמֻעוֹת; pr. *quod auditur*, hinc 1) *nuncius*, 1 Sam. 4, 19 etc. — 2) *institutio*, *doctrina* Jes. 28, 9. — 3) *rumor* 2 Par. 9, 6. — Rad. שָׁמַע.

שָׁמוּר n. pr. viri 1 Par. 24, 24.

שָׁמַט 1) *misit*, *missum fecit*, hinc *omisit*, *intermisit* agrum, requiem ei dando Ex. 23, 11, *remisit* debitum Deut. 15, 2, *dejecit*, *præcipitavit* 2 Reg. 9, 33. — 2) intrans. *destitit* Jer. 17, 4 et 2 Sam. 6, 6. ubi Vulgat. *recalcitrabant*. — Niph. נִשְׁמַט *dejectus*, *præcipitatus est* Ps. 141, 6. — Hiph. fut. apoc. תַּשְׁמֵט *remittas* debitum Deut. 15, 3. Inde.

שְׁמִטָּה f. *remissio* debitorum Deut. 15, 1, 2, hinc *annus remissionis* i. e. septimus quisque annus, quo agricolationis omne opus intermittebatur et remittebantur debita 15, 9. 31, 10.

שַׁמַּי n. pr. viror. 1 Par. 2, 28.

שְׁמִידָע n. pr. viri Num. 26, 32 etc. Patron. שְׁמִידָעִי ibid.

שָׁמַיִם plur. m. constr. שְׁמֵי; suff. שָׁמַיִךְ, שְׁמֵיכֶם (à sing. inus. שָׁמַי); *cœli*, Ex. 24, 6 etc. Dicitur Dei Angelorumque sedes Gen. 28, 17. Ps. 2, 4. *Cœlum et terra* i. e. mundus universus Gen. 1, 1 etc. — Cum ה locali הַשָּׁמַיְמָה *cœlum versus* Gen. 15, 5 etc., quo sensu simpliciter etiam in accus. ponitur שָׁמַיִם, הַשָּׁמַיִם 1 Sam. 5, 12. Ps. 139, 8. — Rad. שמה ut vicin. arab. שَمَا pro שَمَوَ *altus fuit*.

שְׁמִינִי m. שְׁמִינִית f. (à שְׁמֹנֶה) *octavus*, *a* Ex. 22, 29 etc. Fem. שְׁמִינִית *octava*, in re musicâ 1 Par. 15, 21. Ps. 6, 1. 12, 1 al. instrumenti nomen, al. initium carminis ad cujus modos cantandum erat, al. vox ima et gravissima (*basse*) à viris cantata, oppos. עַלָּמוֹת q. v. in עַלְמָה pag. 432.

שָׁמִיר m. suff. שְׁמִירוֹ; pr. forsan *aculeus*, hinc 1) *spina* et collect. *spinæ* Jes. 5, 6 etc., metaph. de hostibus 10, 17. 27, 4. — 2) *adamas* Eze. 3, 9. Zach. 7, 12. — 3) n. pr. a) viri 1 Par. 24, 24, in Keri. — b) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 48. — c) oppidi in tribu Ephraïm Jud. 10, 1, 2. — Rad. שָׁמַר.

שִׁמְרָמוֹת n. pr. viri 1 Par. 15, 18.

שַׁמְרַי n. pr. viri Esr. 2, 46.

שָׁמֵם, pl. שָׁמְמוּ; in pausâ שָׁמֵמוּ; imp. pl. שִׁמּוּ; fut. יֶשׁוֹם, pl. יֶשַׁמּוּ; 1) *vastatus*, *desolatus fuit* Eze. 33, 28 etc. Part. act. שׁוֹמֵם *vastatus*, *desolatus* Thren. 3, 11, et subst. *vastatio*, *desolatio* Dan. 9, 27. 8, 13: חַפֶּשַׁע שׁוֹמֵם *peccatum quod est vastatio*, *desolatio*; quem solummodò sensum vocum constructio admittit. 12, 11: שִׁקּוּץ שֹׁמֵם *abominatio de-*

solationis. Pl. שׁוֹמֵמִים *perditi* Thren. 1, 16 et termin. chald. שׁוֹמֵמִין *vastati* vers. 4. Fem. שׁוֹמֵמָה *solitaria, non maritata* 2 Sam. 13, 20 Jes. 54, 1; pl. שׁוֹמֵמוֹת subst. *loca vastata, ruinæ* Jes. 61, 4. Eze. 36, 4 etc. — 2) *obstupuit, attonitus fuit* 1 Reg. 9, 8. Jer. 18, 16, seq. עַל *ob* aliq. Jes. 52, 14 etc. * Impers. *stupori fuit* seq. לְ pers. *alicui* 2 Par. 7, 21, de quo loco vid. suprà pag. 295 in לְ n. 10. — Verùm, quod volunt nonnulli, scilicet שַׁמּוֹת Eze. 36, 3 transit. *vastare* significare, falsum omninò videtur; nam verborum יַעַן בְּיַעַן שַׁמּוֹת sensus est: *propter clamorem repetitum: vastitates!* i. e. propterea quòd undique vastitatem vobis, repetitis clamoribus, minantur. Not. אֶתְכֶם quod וְשָׁאַף sequitur, minimè objectum esse vocabuli שַׁמּוֹת; conf. prætereà quæ dixi pag. 256 in יַעַן.* —Niph. fem. נָשַׁמָה; part. f. נְשַׁמָּה; pl. נְשַׁמּוֹת; 1) *vastatus, perditus est* Jer. 12, 11. Thren. 4, 5, *solitarius fuit* de viâ Lev. 26, 22. Jes. 33, 8. — 2) *obstupuit* Jer. 4, 9. Job 18, 20. — Poh. part. מְשֻׁמָּם *stupefactus, attonitus* Esr. 9, 3, *desolans* Dan. 9, 27. 11, 31.

Hiph. הֵשִׁם part. מַשְׁמִים; inf. abs. הַשְׁמֵם; imp. pl. הָשַׁמּוּ, quod alii referunt ad Hophal; fut. יָשֵׁם, et more chald. יָשִׁים, suff. יְשִׁמֵם; 1) *vastavit* Lev. 26, 31 etc. — 2) *stupefecit* Eze. 32, 10, intrans. *obstupuit* Eze 3, 15. Mich. 6, 13 etc. it. Job 21, 5, sed vid. mox. — Hoph. inf. הָשַׁם undè cum suff. excidente Mappik הָשַׁמָה, et cum præf. בְּ, בְּהָשַׁמָּה (pro בְּהָשַׁמָּה); *vastatus est* Lev. 26, 31 etc., it. juxta quosd., *stupuit* Job 21, 5 ubi in nonnullis libris הָשַׁמּוּ pro הָשַׁמוּ legitur. — Hithpoh. הִשְׁתּוֹמֵם, sed fut. תִּשּׁוֹמֵם Eccl. 7, 16 (pro תִּתְשׁוֹמֵם; 1) *seipsum vastavit, destruxit* Eccl. 7, 16. — 2) *obstupuit* Jes. 95, 16. 63, 5, *attonitus fuit* Dan. 8, 27, *animum abjecit desperans* Ps. 143, 4. — Deriv. seq.

שָׁמֵם m. שְׁמֵמָה f.; *devastatus, desolatus, a* Jer. 12, 11. Dan. 9, 17 etc.

שְׁמָמָה fem. plur. שְׁמָמוֹת; constr. שִׁמְמוֹת; 1) *vastatio, locus vastatus* Ex. 23, 29 etc. — 2) *stupor* Eze. 7, 27.

שִׁמָּמָה fem. pl. שִׁמָּמוֹת; *desolatio, locus vastatus* Jer. 25, 12 etc.

שִׁמָּמוֹן m. *stupor* Eze. 4, 16 etc.

שָׁמַן vel שָׁמֵן fut. יִשְׁמַן; *pinguis fuit, factus est* Deut. 32, 15 etc. — Hiph. imp. הַשְׁמֵן; fut. יַשְׁמִין; 1) *pinguem reddidit*, trop. *pingue reddidit cor* alicujus i. e. crassum torpens, omni sensu carens Jes. 6, 10. — 2) *pinguefactus est* Neh. 9, 25. — Deriv. מִשְׁמָן, מַשְׁמַנִּים et seq.

שָׁמֵן m. שְׁמִנָּה f. *pinguis, crassus, validus* Gen. 49, 20 Jud. 3, 29 etc.

שֶׁמֶן m. suff. שַׁמְנִי; plur. שְׁמָנִים; 1) *pinguedo* Jes. 25, 6 etc., *obesitas, corpulentia* 10, 27. — 2) *oleum* Gen. 28, 18. עֵץ שֶׁמֶן *oleaster* 1 Reg. 6, 23. — 3) *oleum conditum, unguentum* Prov. 21, 17 etc.

שְׁמֹנָה f. שְׁמֹנֶה m. constr. שְׁמֹנַת; Gen. 5, 4 etc., *octavus* Jer. 52, 29 etc. Plur. שְׁמֹנִים c. Gen. 5, 25 etc. — Indè שְׁמִינִי.

שָׁמַע et שְׁמַע; inf. cum suff. et cum ה parag. verso in ת propter suff. שָׁמְעָתוֹ; fut. וְיִשְׁמַע; *auribus percepit, audivit* Gen. 18, 10 etc., seq. acc. rei et pers. loquentis Gen. 3, 10: 1 Sam. 17, 28, seq. כִּי cum integrâ sententiâ Gen. 42, 2 etc. Spec. a) cum attentione, hinc *auscultavit, attendit* ad aliq., seq. אֶל, לְ, בְּ et acc., sed שָׁמַע בְּ plerumquè est *testis auritus fuit* Gen. 27, 5 etc. — b) cum voluptate, seq. בְּ 2 Sam. 19, 36. — c) cum assensu et obsequio, hinc *obedivit, morem gessit* seq. אֶל, אֵת, sed sæpiùs seq. לְקוֹל, בְּקוֹל Gen. 27, 13. Jud. 2, 20. — De Deo *exaudivit* Gen. 17, 20 etc. — 2) *audita intellexit* Gen. 11, 7; 1 Reg. 3, 9 etc. — Niph נִשְׁמַע; inf. הִשָּׁמַע; fut. יִשָּׁמַע; 1) *auditus est* 1 Sam. 1, 13, seq. לְ pers. *ab aliquo* Neh. 6, 1, 7. Spec. cum attentione, hinc *respectus, curatus est* Eccl. 9, 16, *exauditus est* Dan, 10, 12. — 2) *obedientem se præbuit* Ps. 18, 45. — 3) *intellectus est* Ps. 19, 4. — Pih. fut. conv. וַיְשַׁמַּע *et audire fecit, vocavit* 1 Sam. 15, 4. 23, 8. — Hiph. הַשְׁמִיעַ; inf. cum לְ, לְהַשְׁמִיעַ, et לַשְׁמִיעַ fut. יַשְׁמִיעַ apoc. יַשְׁמַע 1) *sonum, clamorem edidit*, hinc addito בְּקוֹלוֹ Eze. 27, 30. Ps. 26, 7; spec. *cecinit* tùm voce, tùm instrumentis Neh. 12, 42: 1 Par. 15, 28. — 2) *audire fecit* seq. dupl. acc. *aliquem aliquid* 2 Reg. 7, 6 etc., *fecit ut exaudiret* preces Deus Jes. 58, 4. — 2) *nunciavit* aliquid, seq. acc. rei et pers. Jes. 48, 6 etc. — 3) *vocavit, evocavit* 1 Reg. 15, 22 etc. — Deriv. שְׁמוּעָה, נִשְׁמַע, מַשְׁמַעַת et seq.

שָׁמָע n. pr. viri 1 Par. 11, 44.

שֵׁמַע m. et שְׁמַע; suff. שִׁמְעֲךָ; 1) *auditio, auditus* Ps. 18, 45, Job 42, 5. — 2) *sonus, clangor* Ps. 150, 5. — 3) *fama, rumor* Ex. 23, 1 etc.

שֶׁמַע n. pr. viror. Neh. 8, 4 etc.

שְׁמַע n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 26.

שֶׁמַע m. undè שָׁמְעוֹ *fama, rumor de eo* Jos. 6, 27 etc.

שִׁמְעָא n. pr. viror. 1 Par. 3, 5.

שִׁמְעָה n. pr. viri 2 Sam. 13, 3. Patron. שִׁמְעָתִי 1 Par. 2, 55.

שִׁמְעָה n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

שִׁמְעָה vid. שְׁמוּעָה.

שִׁמְעוֹן n. pr. viror. Gen. 29, 3. Patron. שִׁמְעֹנִי Num. 25, 14.

שִׁמְעִי n. pr. viror. Ex. 6, 17 etc. Patron. שִׁמְעִי pro שִׁמְעוֹנִי Num. 3, 21.

שִׁמְעִיָה et שִׁמְעֲיָהוּ n. pr. viror. 1 Reg. 12, 22 etc.

שִׁמְעָת n. pr. mul. 2 Reg. 12, 22.

שֶׁמֶץ m. ut Vulgat. *susurrus* i. e. sonus, sermo raptim prolatus Job 4, 12. 26, 14. Vers. Chald. Syr. et Arab. *exiguum*, paucum. — Etymon latet.

שִׁמְצָה f. *ignominia, infamia* juxta veter. interpr., sed multò meliùs *strages, destructio* Ex. 32, 25. — Rad. שמץ* quam conf. cum vicin. שָׁמַד. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.*, Exode, pag. 221.

שָׁמַר; infin. cum. suff. שָׁמְרָךְ; שָׁמֹר; fut. יִשְׁמֹר; primarios præcipuosque *custodiendi* et *servandi* significatus habet, in quibus cæteri continentur; sic 1) *custodivit* a) excubitoris instar, ut hortum, domum, gregem Gen. 2, 15. Eccl. 12, 3. Part.

שָׁמַר *custos, vigil* Cant. 3, 3, *pastor* 1 Sam. 17, 20, metaph. de prophetâ Jes 21, 11. 62, 6. — b) tuendi causâ, *tuitus est* seq. acc. עַל, בְּ, אֶל Gen. 28, 15 : 1 Sam. 26, 15 etc., seq. מִן *defendit ab* aliquâ re Ps. 121, 7 etc., — c) ad speculandum, *observavit, attendit* ad aliquid 1 Sam. 1, 12 etc., et in malam partem *insidiatus est* Ps. 56, 7. Job 13, 27. שָׁמַר עִיר *obsedit urbem* 2 Sam. 11, 16. — 2) *servavit*, hinc a) *asservavit, reservavit* Ex. 22, 6, it. *conservavit*, ut benignitatem Dan. 9, 4 etc., iram Amos 1, 11 et omissâ voce *ira* Jer. 3, 5 et forsan Job 10, 14 ubi אִם־חָטָאתִי וְשָׁמַרְתָּנִי *si peccavi, conservabas iram miki.* Spec. *custodivit mente et memoriâ* (φυλάττεσθαί τι), Gen. 37, 11. Ps. 130. — b) *observavit* fœdus, promissum etc. Gen. 17, 9 : 1 Reg. 3, 6, seq. gerundio *studuit* aliquid facere Num. 23, 12 etc. — c) *coluit, veneratus est* Hos. 4, 10 etc. — d) seq. מִן *abstinuit se ab* aliquâ re Jos. 6, 18. — Niph. נִשְׁמַר; imp. הִשָּׁמֶר, et retracto tono הִשָּׁמֵר; fut. יִשָּׁמֵר; 1) *custoditus, servatus est* Ps. 37, 28. — 2) *abstinuit se*, seq. מִן *ab* aliquâ re Deut. 23, 1 etc. — 3) *cavit sibi* ab aliquâ re, seq. מִן, מִפְּנֵי, בְּ, פֶּן et infin. Gen. 24, 6 : 2 Sam. 20, 10 etc. — Pih. part. pl. מְשַׁמְּרִים *colentes* Jon. 2, 9. — Hithpah. הִשְׁתַּמֵּר (pro הִתְשַׁמֵּר); *observavit* Mich. 6, 16, seq. מִן *cavit sibi ab* aliquâ re Ps. 18, 24. — Deriv. שָׁמִיר, אַשְׁמֶרֶת, מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת et seq.

שֶׁמֶר m. 1) undè pl. שְׁמָרִים *fæces* vini Jes. 25, 6 etc. — 2) n. pr. viror. 1 Reg. 16, 24 etc.

שֹׁמֵר n. pr. viri 1 Par. 7, 34, it. mul. 2 Reg. 12, 22.

שְׁמָרָה f. undè pl. שְׁמָרוֹת *palpebræ* Ps. 77, 5.

מִשְׁמָרָה f. *custodia* Ps. 141. 3.

שְׁמָרִים pl. m. *observationes, custodiæ* Ex. 12, 42. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduct. franç.*, Exode, pag. 110, 111.

שִׁמְרוֹן n. pr. 1) viri Gen. 46, 13. Patron. שִׁמְרֹנִי Num. 26, 24. — 2) oppidi tribûs Zabulon Jos. 11, etc.

שֹׁמְרוֹן f. n. pr. 1) urbis *Samariæ* 1 Reg. 16, 18 etc. — 2) regni *Samariæ* seu decem tribuum post decessum Salomonis 1 Reg. 13, 32 etc. Nom. gent. שֹׁמְרֹנִי 2 Reg. 17, 29.

שִׁמְרִי n. pr. viror. 1 Par. 4, 37.

שִׁמְרִיָה n. pr. viror. Esr. 10, 32.

שִׁמַרְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

שִׁמְרִית n. pr. viri 1 Par. 8, 21.

שֶׁמֶשׁ c. suff.; שִׁמְשָׁה; 1) *sol* Gen. 15, 17 etc. *Sub sole* i. e. in terris Eccl. 1, 3 et sæpissimè in hoc libro. Metaph. Deus dicitur *sol* i. e. lux alicujus Ps. 84, 12. — 2) plur. שִׁמְשׁוֹת LXX et Vulgat. *propugnacula*, Jes. 54, 12, al. *pinnæ* murorum, eo quòd Orientales solis radios tanquàm *cornua* sibi repræsentant, quibuscum *pinnæ* simile quid habent. — בֵּית שֶׁמֶשׁ n. pr. vid. suprà pag. 93.

שִׁמְשׁוֹן n. pr. viri Jud. 13, 24.

שִׁמְשַׁי n. Pr. viri Esr. 4, 8.

שַׁמְשְׁרַי n. pr. viri 1 Par. 8, 26.

שִׁמְתִי n. patron. 1 Par. 2, 53.

שֵׁן c. seq. Makk. שֶׁן־; suff. שִׁנּוֹ; 1) *dens* Ex. 21, 24 etc.; spec. *dens elephanti, ebur* (pleniùs שֶׁנְהַבִּים) 1 Reg. 10, 18. Cant. 5, 14 etc. — Dual. שִׁנַּיִם *dentes*, pr. *duplex dentium series* Gen. 49, 12 etc., sed pro plur. שְׁלֹשׁ שִׁנַּיִם *tres dentes* 1 Sam. 2, 13. — *Tollam carnem meam dentibus meis* i. e. vitam meam summo exponam periculo. — 2) metaph. *scopulus acutus* 1 Sam. 14, 4. Job 39, 28, sed ut n. pr. loci 1 Sam. 7, 12. — Rad. שָׁנַן.

שְׁנָא vid. שָׁנָה.

שֵׁנָא fem. (more chald.) ut שֵׁנָה, *somnus* Ps. 127, 2. — Rad. יָשַׁן.

שְׁנָאָב n. pr. viri Gen. 14, 2.

שְׁנָאן m. *iteratio*. Ps. 68, 18: *millia iterationis* i. e. *multa millia*. — Rad. שָׁנָה.

שְׁנָאצַּר n. pr. viri 1 Par. 3, 18.

שָׁנָה et שָׁנָא; part. act. שֹׁנֶה, pl. שֹׁנִים, fut, יִשְׁנֶה. et Thren. 4, 1 יִשְׁנָא; 1) *iteravit* 1 Reg. 8, 34 etc. Seq. לְ pers. 1 Sam. 26, 8 etc, et בְּ rei quæ iteratur Prov. 17, 9. 26, 11. — 2) intrans. *alius, diversus fuit* seq. מִן *ab* aliq. Esth. 1, 7. 3, 8. — 3) *mutatus est* max. in pejus Mal. 3, 6. Thren. 4, 1. — 4) ut vicin. arab. שָׁנִי *splenduit, fulsit*, undè שָׁנִי. — 5) * ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit* undè שִׁיתִ q. v. pro שָׁנִית. — Niph. inf. הִשָּׁנוֹת *iterari* Gen. 41. 32. — Pih. שִׁנָּה sed 2 Reg. 25, 29 שִׁנָּא; part. מְשַׁנֶּה; inf. שַׁנּוֹת; fut. יְשַׁנֶּה; 1) *mutavit* ut vestes, promissum 2 Reg. 25, 29. Ps. 89, 35, et in malam partem *mutavit jus* i. e. pervertit Prov. 31, 5, *faciem* i. e. deformavit Job 14, 20. *Mutavit mentem, rationem suam* (טַעֲמוֹ) i. e. insanientem se simulavit 1 Sam. 21, 14. Ps. 34, 1. Prægn. *mutavit eam in meliorem gynæcei locum* pro: *et transtulit in* etc. Esth. 2, 9.—2) *iterùm, iterùmque mutavit, variavit* viam Jer. 2, 36. — Puh. fut. יְשֻׁנָּא *deformabitur* Eccl. 8, 1. — Hithpah. præt. f. הִשְׁתַּנִּית (pro הִתְשַׁנִּית) *mutavisti te* i. e. mutasti vestes 1 Reg. 14, 2.—Deriv. שְׁנָאן, *forsan שִׁית,* מִשְׁנֶה et seq. præter שָׁנָה.

שָׁנָה f. constr. שְׁנַת; pl. m. שָׁנִים; constr. שְׁנֵי; pl. f. שָׁנוֹת; undè constr. שְׁנוֹת; dual. שְׁנָתַיִם; *annus*, pr. *iteratio* ejusdem in se cursûs solis ἐνιαυτός, conf. lat. *annum* et *annulum*, etiam *orbes* pro *annis* dictos). מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה שָׁנָה *quotannis* Deut. 14, 22 etc. Plur. est etiam indefin. *aliquot annos* (conf. יָמִים pag. 243) 1 Par. 18, 2. Dual. שְׁנָתַיִם יָמִים et שְׁנָתַיִם *biennium* Gen. 11, 10. 41, 1. — Trop. Joël 2, 25: *anni quos voravit locusta* pro: *proventus annorum.*

שֵׁנָה f. (pro יְשֵׁנָה); constr. שְׁנַת; pl. שְׁנוֹת 1) *somnus* Prov. 6, 4 etc. — 2) *somnium* Ps. 90, 5. — Rad. יָשַׁן.

שֶׁנְהַבִּים m. plur. *dens elephantorum, ebur*, ut LXX et Targ. 1 Reg. 10, 22: 2 Par. 9, 21. — Etymon latet.

שְׁנַט vid. שְׁטַה.

שָׁנִי m. constr. שְׁנִי; *color coccineus, coccus* Gen. 38, 28 etc., passim pleniùs תּוֹלַעַת שָׁנִי *vermis cocci* et שְׁנִי תוֹלַעַת *coccus vermis*: Pl. שָׁנִים

vestes coccineæ Jes. 1, 18 etc. — Pr. est *fulgens color*, al. δίβαφον *dibaphum*, *bis tinctum*; sed ut rectè ostendit Braunius (de Vest. sacerd. Hebr.) de Tyriâ tantùm purpurâ *dibaphum* dictum est, nunquàm autem de coccino.

שֵׁנִי m. pl. שְׁנִיִּם; *secundus* Gen. 1, 8 etc. Fem. שֵׁנִית *secunda* 4, 19 etc., it. adv. *iterùm* Lev. 13, 5 etc.

שְׁנַיִם dual. m. constr. שְׁנֵי, sed seq. עֶשְׂרֵה *decem*, est שְׁנֵים; *duo*, pr. *itérata*, *geminata*. Gen. 6, 19 etc. שְׁנַיִם שְׁנַיִם *bini* Gen. 7, 9. Cum suff. שְׁנֵיהֶם *duo illi* Gen. 2, 25. — 1 Reg. 17, 12 : *duo* et Jes. 17, 6 : *duo, tres* i. e. pauci. — Fem. שְׁתַּיִם (pro שְׁנָתַיִם); constr. שְׁתֵּי, sed seq. עֶשְׂרֵה *decem*, est שְׁתֵּים; 1) *duæ* Gen. 5, 18 etc. Cum suff. שְׁתֵּיהֶן *ambæ illæ* Eze. 23, 13. — 2) *duplicis generis* Jes. 51, 19. — 3) adv. *bis*, *iterùm* Neh. 13, 20. בִּשְׁתַּיִם id. Job 34, 14. שְׁנֵים עָשָׂר et שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה *duodecim* et *duodecimus*, *a* Ex. 24, 4. Lev. 24, 5 etc.

שְׁנִינָה f. *acutè dictum*, *dicterium*, hinc *ludibrium* Deut. 28, 37 etc. — Rad. seq.

שָׁנַן; *acuit*, *exacuit* Deut. 32, 41 etc., metaph. Ps. 64, 4 etc. — Pih. שִׁנֵּן *inculcavit* seq. acc. rei et ל pers. *aliquid alicui* Deut. 6, 7. — Hithpoh. fut. אֶשְׁתּוֹנָן (pro אֶתְשׁוֹנָן) *exacuar* i. e. *pungar* scil. dolore Ps. 73, 21.

שָׁנַס (conf. vicin. אָנַס). — Pih. שִׁנֵּס *accinxit* lumbos 1 Reg. 18, 46.

שִׁנְעָר n. pr. regionis circa Babylonem Gen. 10, 10 etc.

שָׁנַת Ps. 132, 4 ut שָׁנָה q. v.

שָׁסָה; part. act. שֹׁסֶה; pass. שָׁסוּי; fut. יִשְׁסֶה; ut vicin. שָׁסַס *diripuit*, *prædatus est* 1 Sam. 14, 48 etc. Part. pl. שֹׁסִים *prædatores* Jud. 2, 14 etc. — Poh. præt. שׁוֹשָׁה (pro שׁוֹסָה) *depredatus est* Jes. 10, 13.

שָׁסַס; part. pl. cum suff. שַׁאֲסָיִךְ ex syriasmo pro שֹׁסְסַיִךְ; fut. יִשַּׁס; ut vicin. שָׁסָה Jud. 2. 14. Jer. 30, 16 etc. — Niph. נִשַּׁס; fut. יִשַּׁס *direptus est* Jes. 13, 16. Zach. 14, 12. — Indè מִשְׁסָה.

שָׁסַע *fidit*, *scidit* ut ferè vicin. גָּדַע, בָּקַע, גָּזַע. Part. act. שֹׁסֵעַ pro שֹׁסֵעַ *findens* i. e. *fissam habens* ungulam Lev. 11, 7; f. שֹׁסַעַת id. 11, 3 etc. Part. pass. f. שְׁסוּעָה *fissa ungula* Deut. 14, 7. — Pih. שִׁסַּע; inf. שַׁסַּע; fut. יְשַׁסַּע; 1) *fidit*, *scidit* Lev. 1, 17. — 2) *discidit*, *laceravit* Jud. 14, 6, metaph. verbis *dilaceravit* i. e. *increpuit*, hinc *cohibuit* 1 Sam. 24, 8. — Indè.

שֶׁסַע m. *fissura* Lev. 11, 3 etc.

שִׁסֵּף conf. vicin. שִׁסַּע. — Pih. שִׁסֵּף *dissecuit* in frusta 1 Sam. 15, 33.

שָׁעָה; imp. שְׁעֵה; fut. יִשְׁעֶה et Ps. 119, 117 יִשְׁעָה (quasi à שָׁעָא), conv. וַיִּשַׁע; 1) ut vicin. chald. סְכָא; *spectavit*, hinc *circumspexit* auxilium 2 Sam. 22, 42, sæpiùs translat. seq. אֶל *respexit* aliquem, *rationem habuit* alicujus Gen. 4, 4, it. *intuitus est* aliquem, auxilium ab eo exspectans, seq. בְּ, אֶל, עַל Ex. 5, 9 etc.; seq. מִן et מֵעַל, *respexit*, *oculos avertit ab* aliq., trop. *missum fecit* aliquem Jes. 22, 4 etc. — 2) ut

vicin. שָׁעַע *oblitus, glutine obductus est* oculus Jes. 32, 3. — Hiph. imp. apoc. הָשַׁע (pro הַשְׁעֵה) *oculos averte* Ps. 39, 14. — Hithp. הִשְׁתַּעֲה (pro הִתְשַׁעֲה); fut. apoc. יִשְׁתַּע; 1) *circumspexit* auxilium Jes. 41, 10. — 2) *invicem aspexit* alter alterum i. e. certavit Jes. 41, 23.

שְׁעָטָה f. *strepitus, sonitus;* constr. שַׁעֲטַת Jer. 47, 3. — Rad. שׁעט.

שַׁעַטְנֵז m. *heterogeneum, è diversæ materiæ filis contextum* Lev. 19, 19. Deut. 22, 11. — Etymon latet.

שַׁעַל m. suff. שָׁעָלוֹ; pl. שְׁעָלִים; constr. שַׁעֲלֵי; 1) *vola* Jes. 40, 12. — 2) *pugillus* 1 Reg. 20, 10. Eze. 13, 19. — Rad. שׁעל forsan *cavus fuit*, conf. vicin. שָׁאַל.

שַׁעַלְבִּים et שַׁעַלְבִין n. pr. oppidi in tribu Dan. Jos. 19, 42. Jud. 1, 35. Nom. gent. שַׁעַלְבֹנִי 2 Sam. 23, 32 etc.

שַׁעֲלִים n. pr. id. forsan 1 Sam. 9, 4.

שָׁעַן undè Niph. נִשְׁעַן; pl. נִשְׁעֲנוּ (pro נִשְׁעַנְנוּ); part. נִשְׁעָן; fut. יִשָּׁעֵן; 1) *innixus est, incubuit* seq. עַל 2 Sam. 1, 6 etc. Metaph. *fiduciam reposuit* in aliq. seq. בְּ, אֶל, עַל Jes. 50, 10 etc., Abs. Job 24, 23. — 2) *adnixus est, acclinavit se* ad aliq. seq. עַל Jud. 16, 26, de regione *tetigit fines, limites* seq. לְ Num. 21, 15. — 3) *recubuit*, pr. *in cubitum innixus est* Gen. 18, 4. — Deriv, מִשְׁעֶנֶת, מִשְׁעָן, מִשְׁעֵן.

שָׁעַע ut vicin. שָׁעָה *oblitus, obductus* i. e. *excœcatus fuit* oculus Jes. 29, 9. — Hiph. imp. הָשַׁע *obline* oculos Jes. 6, 10. — Pilp. שִׁעֲשַׁע; fut. pl. יְשַׁעֲשָׁעוּ; 1) pr. *demulsit*, hinc *oblectavit* Ps. 94, 19. — 2) *oblectavit se* Jes. 11, 8, seq. acc. *aliquâ re* Ps. 119, 70. — Pulp. שֻׁעֲשַׁע *permulsus, blanditias expertus est;* fut. pl. in pausâ יְשֻׁעֲשָׁעוּ Jes. 66, 12. — Hithpalp. imp. pl. הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ (pro הִתְשַׁעֲשְׁעוּ); fut. יִשְׁתַּעֲשַׁע; 1) *sibimet oculos oblevit* Jes. 29, 9. — 2) *oblectavit se*, seq. בְּ aliquâ re Ps. 119, 16, 47. — Indè שַׁעֲשֻׁעִים.

שַׁעַף n. pr. viror. 1 Par. 2, 47 etc.

שָׁעַר 1) forsan ut vicin. arab. תער (tsaghar) *fissus est, rimam egit*, undè שַׁעַר *porta*. — 2) ut in chald. *æstimavit, pretium constituit*. — 3) ut vicin. שָׁעַע *horruit*. — Deriv. seq.

שַׁעַר c. pl. שְׁעָרִים; constr. שַׁעֲרֵי; 1) *mensuræ* genus quoddam Gen. 6, 12. — 2) *porta* templi, urbis etc. Gen. 23, 18. Eze. 8, 5 etc. Not. *portæ* alicujus *terræ* sunt *aditus terræ* istius Jer. 15, 7 etc. Passim pro *foro* Deut. 25, 7. Ruth 4, 1 etc., et pro *urbe* Ex. 20, 10. Deut. 12, 12 etc.

שָׁעָר m. *horrendus;* plur. שְׁעָרִים Jer. 29, 17.

שַׁעֲוֹר m. *horrendus;* f. שַׁעֲרוּרָה *horrendum* Jer. 50, 30. 23, 14.

שַׁעֲרוּרִי m. id. שַׁעֲרוּרִיָּה Hos. 6, 10 in Keri ubi Chethib habet שַׁעֲרִירִיָּה, et aliâ termin. שַׁעֲרֻרָת Jer. 18, 13.

שְׁעַרְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 38.

שַׁעֲרַיִם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 36 etc.

שַׁעַשְׁגַּז n. pr. viri Esth. 2, 14.

שַׁעֲשֻׁעִים pl. m. *oblectationes, deliciæ* Jer. 31, 20 etc. — Rad. שָׁעַע.

שָׁפָה 1) * forsan ut vicin. צָפָה *spe-*

culatus est, prospectavit, vid. mox in Niph. — 2) ut in chald. *contrivit*, vid. Puh. — Niph. part. נִשְׁפֶּה * forsan *spectabilis, conspicuus* mons Jes. 13, 2, LXX ὄρος πεδινόν, Vulgat. *caliginosus*, al. *planus*, al. *nudus* arboribus; sed primus sensus aliis præstat, utpotè contextui etymologiæque multò magis conveniens * — Puh. וְשֻׁפּוּ עַצְמוֹתָיו *et conterentur ossa ejus* Job 33, 21 in Keri; al. post Vulgat. *nudabuntur* carne; sed obstat, quod proximè sequitur, לֹא רָאוּ *non videbuntur, ità ut non videantur*; nam duriusculè verteretur *quæ non videbantur* i.e. quæ carne tecta fuerant. — Deriv. שְׁפִי et

שֶׁפֶה vel שֵׂפָה f. undè pl. constr. שְׁפוֹת *casei* 2 Sam. 17, 29, ità veter. interpr., sed etymon latet.

שְׁפוֹ n. pr. viri Gen. 36, 23, pro quo שְׁפִי 1 Par. 1, 40.

שְׁפוֹט m. *judicium, pœna* 2 Par. 20, 9; pl. שְׁפוּטִים Eze. 23, 10 posset esse à sing. שְׁפוּט, ad formam זְבוּל. — Rad. שָׁפַט.

שְׁפוּפָם n. pr. viri Num. 26, 39.

שְׁפוּפָן n. pr. viri 1 Par. 8, 5.

שִׁפְחָה f. constr. שִׁפְחַת; pl. שְׁפָחוֹת; suff. שִׁפְחוֹתָיו; *famula, ancilla* Gen. 16, etc. — Rad. שפח.

שְׁפַט, semel extrà pausam שָׁפֹט 1 Sam. 7, 17; imp., cum ה parag. שִׁפְטָה; fut. יִשְׁפֹּט, pl. cum ו more chald. יִשְׁפּוֹטוּ; 1) *judicavit, judicem egit, jus dixit* Ex, 18, 22 etc. Part. act. שֹׁפֵט *judex* Deut.. 16, 18, etc. Spec. *damnavit, punivit* 1 Sam. 3, 13. Obad. 21. Ps. 109, 31. it. *tuitus est jus* alicujus, maximè miseri, oppressi Jes. 1, 17. Ps. 10, 18. Seq. מִן vel מִיַּד prægnant. dicitur pro: *tuitus est jus alicujus et vindicavit eum è potestate* inimicorum ejus 1 Sam. 24, 16 etc. — 2) *rexit, gubernavit* Jud. 16, 31 etc. Part. שֹׁפֵט *princeps* Ps. 2, 10. Amos 2, 3, maximè de Israëlitarum magistratibus qui à Josue ad Saülem tribulos suos aut omnem populum ab hostium injuriis vindicârunt Jud. 2, 16 etc. — Niph. נִשְׁפַּט, fut. יִשָּׁפֵט; 1) *judicatus est* Ps. 37, 33. — 2) *litigatus est* cum aliquo, seq. עִם; עַל, לְ (אֶת) pers. Jes. 42, 26 etc.; seq. acc. rei de quâ litigatur 1 Sam. 12, 7 etc. — Poh. part. cum suff. מְשֻׁפָּטִי *judex meus* Job. 9, 15. — Deriv. מִשְׁפָּט, שִׁפּוּט et seq.

שָׁפָט n. pr. viror. Nnm. 13, 5 etc.

שֵׁפֶט m. undè pl. שְׁפָטִים, *judicia, pœnæ* Ex. 6, 6 etc.

שְׁפַטְיָה n. pr. viror. Jer. 38, 1.

שְׁפַטְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 12, 5.

שָׁפָטָן n. pr. viri Num. 34, 24.

שִׁפְעִי m. in pausâ שִׁפְעִי; pl. שְׁפָעִים et שִׁפְעִים; 1) *contritio* ossium Job 33, 21 in Chetib, al. *nuditas* à carne. — 2) *clivus* * pr. forsan *locus spectabilis, conspicuus* (vid. rad. שֶׁפֶה) Num. 23, 3. Jes. 41, 18 etc. — 3) n. pr. ut שְׁפוֹ q. v.

שְׁפִיפוֹן m. *serpens* * pr. forsan *sibilus* Gen. 49, 17. — Rad. שׁפף ut vicin. נָשַׁף et שׁוּף q. v.

שְׁפִים n. pr. viror. 1 Par. 7, 12.

שְׁפִיר n. pr. oppidi Mich. 1, 11.

שָׁפַךְ; fut. יִשְׁפֹּךְ; 1) ut vicin. סָפַח *fudit, effudit* libamen Jes. 57, 6, san-

guinem 1 Reg. 18, 28, quod passim valet *cædem commisit* Gen. 9, 6 etc. Metaph. *effudit iram suam* Eze. 14, 19 etc. *Effudit animam suam, cor suum* i. e. *lacrymas et querelas copiosè edidit*, maximè auxilium, favorem implorandi causâ Ps. 62, 9. Thren. 2, 19 etc. — 2) *aggessit aggerem* Eze. 26, 8.—Niph. נִשְׁפַּךְ; fut. יִשָּׁפֵךְ; 1) *effusus est* 1 Reg. 13, 5, trop. de jecore Thren. 2, 11, de homine penitùs afflicto Ps. 22, 15. — 2) *profusus* i. e. *copiosè erogatus est* Eze. 16, 36. — Puh. שֻׁפַּךְ *effusus est* sanguis i. e. commissa est cædes Num. 35, 33, trop. *effusus est* gressus i. e. lapsus est Ps. 73, 2. — Hithp. הִשְׁתַּפֵּךְ (pro הִתְשַׁפֵּךְ); *effusus est* Thren. 4, 1. trop. *effusa est anima* i. e. vel *in querelas sese effudit* Job 30, 16, vel *animam exhalavit, exspiravit* aliquis Thren. 2, 12. — Deriv. seq.

שֶׁפֶךְ m. *effusio*, hinc *locus* ubi quid *effunditur* Lev. 4, 12.

שִׁפְכָה f. *ureteres* Deut. 23, 2.

שָׁפַל; fut. יִשְׁפַּל; *depressus est* mons Jes. 40, 4, *dejecta est* silva, urbs Jes. 10, 33, 32, 19, trop. de voce attenuatâ Jes. 29, 4 etc., de homine qui de dignitate, potentiâ deturbatur Jes. 2, 9 etc. Inf. constr. שְׁפַל רוּחַ *demisso, modesto animo esse* Prov. 16, 19. — Hiph. הִשְׁפִּיל; part. cum, parag. מַשְׁפִּילִי; fut. יַשְׁפִּיל; 1) *depressit, dejecit* Jes. 25, 12 etc. *Deprimite sedete* i. e. in depressiore, humili loco sedete Jer. 13, 18. — 2) intrans. *depressus est* Job 22, 29. — Deriv. seq.

שָׁפָל m. cum ה paragog. שִׁפְלָה; constr. שִׁפַל; pl. שְׁפָלִים; f. שְׁפָלָה; constr. שִׁפְלַת; *humilis* arbor Eze. 17, 24, *depressus* locus in cute Lev. 13, 20, 21; trop. *ignobilis, vilis* 2 Sam. 6, 22 etc., it. *demissus animo* Jes. 57, 15, plenè שְׁפַל רוּחַ ibid. et Prov. 29, 23,

שִׁפְלֵנוּ m. suff. *conditio ignobilis et misera* Ps. 136, 23. Eccl. 10, 6.

שִׁפְלָה f. id. Jes. 32, 19.

שִׁפְלָה f. suff. שִׁפְלָתוֹ; *regio depressior* Jos. 11, 16; cum art. הַשְּׁפֵלָה tractus Palæstinæ inter montes et mare mediterraneum Deut. 1, 7. Jos. 11, 16 etc.

שִׁפְלוּת f. *demissio, remissio* manuum, *segnities* Eccl. 10, 18.

שָׁפָם n. pr. viri 1 Par. 5, 12.

שְׁפָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Num. 34, 18, forsan ejusdem quod et שִׁפְמוֹת 1 Sam. 30, 28. Nom. gent. שִׁפְמִי 1 Par. 27, 27.

שָׁפָן m. pl. שְׁפַנִּים; 1) animal quadrupes, ruminans Lev. 11, 5, in rupibus degens Ps. 104, 18, et astutiâ conspicuus Prov. 30, 26, quæ omnia simul conveniunt *muri jaculo* Linnæi non autem *cuniculo*, qui, ut notat Bochart, non ruminat, nec habitat in rupibus. — 2) viror. 2 Reg. 22, 3 etc. — Rad. שפן forsan *texit abscondit*, ut vicin. צָפַן, שָׁפַן.

שֶׁפַע m. * pr. *effusio, affluentia, inundatio* ut optimè Vulgat., hinc Deut. 33, 19: *inundatio maris* i. e. opes maritimo commercio partæ. — Rad. שפע ut rad. vicin. שָׁפַךְ, סָפַח quas cum Deriv. conf. *

שִׁפְעָה f. undè constr., שִׁפְעַת; id.

Job 22, 11. 38, 34, trop. 2 Reg. 9, 17 etc.

שִׁפְעִי n. pr. viri 1 Par. 4, 37.

שָׁפַר 1) ut in chald. et syr. *pulcher fuit*, seq. עַל *placuit* alicui Ps. 16, 6, conf. Dan. 4, 24. — 2) ut in æthiop. *mensuravit* undè אֶשְׁפָּר. — De loco Job 26, 13 vid. שִׁפְרָה. — Deriv. seq.

שֶׁפֶר m. 1) *pulchritudo* Gen. 49, 21. — 2) n. pr. montis in Arabiâ deserta Num. 33, 23.

שִׁפְרָה f. 1) forsan *pulchritudo*, hinc Job 26, 13: בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה *spiritu ejus cœli* facti sunt *pulchritudo* i. e. pulcherrimi. Vulgò tamen vertunt: *spiritus ejus exornavit cœlos*, quasi רוּחוֹ, utpotè subjectum propositionis, in casu nominativo subaudiatur et שִׁפְרָה sit pro שִׁפְרָה præt. f. Pih. *pulchros fecit, exornavit*, quod sanè durius culum videtur. — 2) n. pr. mul. Ex. 1, 15.

שַׁפְרִיר m. *splendidissimum quid*, hinc forsan *magnificum tentorium*; suff. שַׁפְרִירוֹ Jer. 43, 10 in Keri, ubi Chetib. habet שַׁפְרוּרוֹ.

שָׁפַת; fut. יִשְׁפֹּת; ut vicin. שׂוּת *posuit, apposuit* 2 Reg. 4, 38 etc. — 2) seq. ל pers. *dedit* Jes. 26, 12. — Deriv. מִשְׁפְּתַיִם, אַשְׁפּוֹת et

שִׂפְתַיִם dual. m. alii aliter, sed forsan ut מִשְׁפְּתַיִם (q. v. pag. 395) Ps. 68, 14, et Eze. 40, 4 ubi de *faliscis* agitur quæ in atrio templi animalibus immolandis destinata erant. Vulgat. *labia earum* quasi שִׂפְתֵיהֶם legisset.

שֶׁצֶף m. forsan *effusio* ut שֶׁטֶף. Jes. 54, 8: שֶׁטֶף קֶצֶף *effusio iræ*, conf. שֶׁטֶף אַף Prov. 27, 4. — Rad שצף ut vicin. שטף.

שָׁקַד; fut. יִשְׁקוֹד et יִשְׁקֹד; *insomnis fuit* Ps. 102, 8, *vigilavit* Ps. 127, 1. Esr. 8, 29, sed Job. 21, 23: *super tumulo vigilat*, de improbo qui non, ut probus in pulvere et infamiâ putrescit, sed erecto magnifico tumulo, adhuc quodam modo superstes est. Transl. seq. עַל *invigilavit* rei, *studium contulit in* eam Jer. 1, 12 etc.; hoc sensu Jes. 29, 20; it. *insidiatus est* Jer. 5, 6. — Puh. part. plur. מְשֻׁקָּדִים (denom. à שָׁקֵד) *amygdalati, ad formam florum amygdalæ facti* Ex. 25, 33, 34.

שָׁקֵד m. *amygdala* arbor omnium prima florens Jer. 11, 11, it. *nux amygdala* Gen. 43, 11. Num. 17, 23 et Eccl. 12, 5, de quo vid. pag. 362 נָאַץ in Hiph.

שָׁקָה ut vicin. שָׁתָה *bibit*. — Niph. נִשְׁקָה *irrigatus est* Amos 8, 8 in Chethib, sed Keri habet נִשְׁקָעָה q. v. — Puh. fut. יְשֻׁקֶה *irrigabitur* medulla ossium ejus i. e. vegeto gaudebit corpore Job 21, 24. — Hiph. הִשְׁקָה, inf. constr. חַשְׁקוֹת; imp. הַשְׁקֵה, fut. יַשְׁקֵה, apoc. יַשְׁקְ, pl. f. תַּשְׁקֶיןָ; *bibendum dedit, potum præbuit* seq. dupl. acc. pers. et rei Gen. 19, 32 etc.; sed seq. בְּ rei Ps. 80, 6. part. מַשְׁקֶה *pincerna, pocillator* Gen. 40, 1 etc., sed *potus* 40, 21; cæterùm vid. מַשְׁקֶה pag. 359.; *adaquavit*, pecus Gen. 24, 46 etc., *irrigavit* terram Ps. 104, 13 etc. — Deriv. שִׁקְמָה, מַשְׁקֶה et seq.

שִׁקּוּי m. *potus*; pl. cum suff. שִׁקּוּיָו Ps. 102, 10.

שִׁקּוּי m. pl. cum suff. שִׁקּוּיו; 1)

potus Hos. 2, 7. — 2) *irrigatio*, metaph, *recreatio* Prov. 3, 8.

שִׁקּוּץ m. et שֶׁקֶץ; pl. שִׁקּוּצִים et שִׁקְצִים; *abominandum*, *res abominanda*. Nahum 3, 6, maximè de idolis 2 Reg. 23, 24 etc. — Rad. שָׁקַץ.

שָׁקַט; fut. יִשְׁקֹט et יִשְׁקוֹט, cum ה parag. אֶשְׁקְטָה Jes. 18, 4 in Keri, ubi Chethib אֶשְׁקוֹטָה refert; *quievit*, *requievit*, *quietus*, *tranquillus fuit*. Dicitur vel de populo, vel regione quæ nullis exagitatur bellis, Jud. 3, 11. Jer. 30, 10 etc.; hinc passim additur מִמִּלְחָמָה ut Jos. 11, 23. 14, 15; vel de eo qui nihil agit, feriatur Jes. 62, 1. Jer. 47, 6, hinc de Deo ubi non auxiliatur Ps. 83, 2. — Hiph. הִשְׁקִיט fut. יַשְׁקִיט, apoc. יַשְׁקֵט; 1) *quiescere fecit*, *sedavit* Prov. 15, 18, it. *tranquillum*, *tutum præstitit*, *quietem concessit* Job 34, 29, seq. ל pers. et מִן rei Ps. 94, 13. — 2) intrans. *quietum se tenuit* Jes 7, 4. 57, 20. Inf. abs. הַשְׁקֵט et הַשְׁקִיט *quies* Jes. 30, 15. 32, 17. — Indè

שֶׁקֶט m. *quies* 1 Par. 22, 9.

שָׁקַל; fut. יִשְׁקֹל et יִשְׁקוֹל; cum ה parag. אֶשְׁקְלָה Esr. 8, 25 in Keri, ubi Chethib habet אֶשְׁקוֹלָה, et Jer. 32, 9 אֶשְׁקְלָה quasi à יִשְׁקַל; 1) *libravit*, *pependit* Ex. 22, 16 etc.; seq. עַל, עַל יְדֵי, לְ pers. *appendit alicui* Gen. 23, 16. Esth. 3, 9 etc. 2 Sam. 18, 12: *etiamsi ego librans* essem *in manibus meis mille siclos* i. e. etiamsi mihi appenderentur, numerarentur mille sicli. — 2) transl. *ponderavit*, *examinavit* aliq. Job 6, 2. 31, 6. — Niph. נִשְׁקַל, fut. יִשָּׁקֵל; *pensus est* Job 6, 2, *appensus est* Esr. 8, 33, trop. 28, 15. — Deriv. מִשְׁקָל, מִשְׁקוֹל, מִשְׁקֹלָה, מִשְׁקֹלֶת et

שֶׁקֶל m. pl. שְׁקָלִים; constr. שִׁקְלֵי; *siclus*, quoddam auri argentique pondus quod Hebræis pro monetâ in usu fuit, quodque 96 granulos parisienses valere plurimi putant Gen. 23, 15 etc. Videtur duplex fuisse, *regius* 2 Sam. 14, 26, et *sacer* Ex. 30, 13. Passim ubi כֶּסֶף vel זָהָב junguntur cum numeralibus, subintelligitur ut Gen. 20, 16. Deut. 22, 19 etc.

שִׁקְמָה, undè pl. m. שִׁקְמִים, et f. שִׁקְמוֹת; *sycomorus* arbor procera et maximè frondosa, fructibus ex ipso ramorum ligno provenientibus ficum, foliis morum referens, raraque extra Palæstinam, Arabiam et Ægyptum 1 Reg. 10, 27. Ps. 78, 47 etc. — Rad. שקם quam conferunt cum vicin. arab. شقم *malè habuit*, *ægrotavit*; qui significatus sycomoro eò magis convenit, quòd, cùm fructus concoctu sit difficiliori, morbos facilè creat; undè Dioscorid. (1, 82) eum καχοστόμαχον vocat.

שָׁקַע; fut. יִשְׁקַע; *sidit*, *desedit* ignis Num. 11, 2; *demersa est* terra Jer. 51, 64. Amos 9, 5. — Niph. נִשְׁקְעָה *demersa est* terra Amos 8, 8 in Keri, ubi Chethib habet נִשְׁקָה *irrigatus est*, minùs quidem rectè, cùm אֶרֶץ *terra* sit fem. gen. — Hiph. הִשְׁקִיעַ *desidere fecit* aquam Eze. 32, 14 *demersit*, *depressit* Job 40, 25. — Deriv. מִשְׁקָע et partìm

שִׁקַּעֲרוּרוֹת pl. f. *fossulæ*, *cavitates* Lev. 14, 37. — Conflatum ex שָׁקַע et קְעָרָה q. v.

שָׁקַף pr., ut videtur, *prominuit, protendit.* — Niph. נִשְׁקַף pr. *protendit se* spectandi causâ, hinc *prospexit, prospectavit* Jud. 5, 22 etc., *eminuit* mons regioni Num. 21, 20 etc., *imminuit* calamitas Jer. 6, 1. — Hiph. הִשְׁקִיף; fut. conv. וַיַּשְׁקֵף; *prospectavit* Gen. 26, 8 etc. — Deriv. מַשְׁקוֹף et seq.

שֶׁקֶף m. *prospectus*, al. *superliminare* 1 Reg. 7, 5.

שְׁקֻפִים m. pl. *projecturæ*, undè 1 Reg. 4, 4 : *fenestræ projecturarum* i. e. *fenestræ prominentes*, seu quarum limen superius prominet; alii aliter.

שָׁקַץ undè Pih. שִׁקֵּץ; fut. יְשַׁקֵּץ; 1) *abominandum fecit, contaminavit* Lev. 11, 43 etc. — 2) *abominandum habuit, detestatus est* Lev. 11, 11. Ps. 22, 25 etc. — Deriv. שִׁקּוּץ et seq.

שֶׁקֶץ m.

שִׁקָּץ vid. שִׁקּוּץ.

שָׁקַק, undè part. שׁוֹקֵק; fut. יָשֹׁק; ut vicin. שׁוּק *discurrit, discursitavit* avidè cupiens aliquid Jes. 33, 4. Joël 2, 9, hinc *avidus fuit* Jes. 29, 8. Prov. 28, 15 etc. — Hithpahlp. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן (pro יִתְשַׁקְשְׁקוּן) *discursitant* Nah. 2, 5. — Indè מַשָּׁק.

שָׁקַר *mentitus est, fallaciter egit*, seq. לְ pers. *ergà aliquem*; fut. יִשְׁקֹר Gen. 21, 23. — Pih. שִׁקֵּר id. seq. בְּ pers. Lev. 19, 11, cum בֶּאֱמוּנָה, בִּבְרִית *fœdus, fidem violavit, fefellit* Ps. 44, 18. 89, 34, et ità Jes. 63, 8 ubi absol. ponitur verbum. — Indè

שֶׁקֶר m. pl. שְׁקָרִים; suff. שְׁקָרֵיהֶם; 1) *mendacium* Ex. 5, 9 etc., adv. *falsò, mendaciter* 2 Reg. 9, 12. Jer. 37, 14, plenè בַּשֶּׁקֶר, לַשֶּׁקֶר Lev. 5, 24. Jer. 5, 31 etc. concr. *mendax* Prov. 17, 4. — 2) *fraus, falsitas, vanitas* Ps. 33, 17; hinc לַשֶּׁקֶר *frustrà* 1 Sam. 25, 21. Jer. 2, 23, et nudè שֶׁקֶר *sine causâ, immeritò* Ps. 38, 20 etc.

שִׁקַּת f. pl. constr. שִׁקַּתּוֹת (quasi à שָׁקָה) *canalis potatorius, aquarium* Gen. 24, 20. 30, 38. — Rad. שָׁקָה.

שָׂר vel שָׂרָה, undè pl. f. שָׂרוֹת *mœnia* ut vulgò volunt, flagitante contextu Jer. 5, 10. — Etymon latet.

שָׂר m. undè cum suff. in pausâ et cum Dag. insolito in ר, שָׂרֶךָּ et suff. f. שָׂרֵךְ; *umbilicus* Eze. 16, 4. Prov. 3, 8. — Rad. שָׂרַר.

שַׂרְאֶצֶר n. pr. viror. Jes. 37, 38.

שָׂרָב m. 1) *æstus, ardor solis* Jes. 49, 10. — 2) forsan ut arab. سَرَاب *species aquæ* seu splendor lucidus (*le mirage*), qui in desertis Arabiæ et Ægypti, cùm calor solis est vehementissimus, apparet, et similis prorsùs aquæ currenti sæpè viatores deludit. Jes. 35, 7 : *convertetur aquæ species in lacum* verum. — Rad. שׂרב ut vicin. צָרַב, שָׂרַף, סָרַף.

שֶׂרֶבְיָה n. pr. viri Esr. 8, 18 etc.

שַׁרְבִּיט m. i. q. שֵׁבֶט (inserto ר ut sæpè) *sceptrum* Esth. 4, 11 etc.

שָׁרָה ut vicin. chald. שְׁרָא *solvit.* — Pih. שִׁרָּה id. Jer. 15, 11 : *si non solvero te in bonum* i. e. *si non liberavero te*, in Keri, sed Chethib habet שְׁרוּתְךָ *solutio tua* erit. — Deriv. שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָה, שְׁרוֹת, מִשְׁרָה.

שֵׁרָה f. undè pl. שֵׁרוֹת *catenæ, armillæ* Jes. 3, 19. — Rad. שָׁרַר.

שָׁרוּחֶן n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 19, 6; sed LXX οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, quasi legissent שְׂדֵיהֶן.

שָׁרוֹן sed ubiquè cum art. הַשָּׁרוֹן *Saron*, n. pr. regionis fertilis inter Cæsaream et Joppen Jos. 12, 18 etc. Nom. gent. שָׁרוֹנִי 1 Par. 27, 29.

שְׁרוּקוֹת ut שְׁרִיקוֹת q. v.

שֵׁרוּת vid. ad rad. שָׁרָה.

שִׁרְטַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

שָׁרִי n. pr. viri Esr. 10, 40.

שִׁרְיָה fut. *lorica* Jes. 41, 18. — Rad. שָׁרָה.

שִׁרְיוֹן m. pl. שִׁרְיֹנִים; pl. f. שִׁרְיֹנוֹת id. 1 Sam. 17, 5 etc. Conf. vicin. סִרְיוֹן. — 3) n. pr. quod mons Hermon gerebat apud Sidonios Deut. 3, 9.

שִׁרְיָן m. id. 1 Reg. 22, 34 etc.

שְׁרִיקוֹת pl. f. *sibili* Jud. 5, 16. — 2) *exsibilationes, irrisiones* Jer. 18, 16 in Keri, ubi Chethib שרוקות refert. — Rad. שָׁרַק.

שָׁרִיר m. undè pl. constr. שְׁרִירֵי *firmæ, duræ partes* Job 40, 16. — Rad. שָׁרַר.

שְׁרִירוּת f. *durities*, addito לֵב et לֵב רַע *pertinacia cordis* Deut. 29, 18 etc.

שֵׁרִית vid. שְׁאֵרִית.

שְׁרֵמוֹת f. Jer. 31, 4 in Chethib pro שְׁדֵמוֹת q. v.

שָׁרַץ; fut. יִשְׁרֹץ; 1) *scatuit, copiosè provenit, natus est, mirum in modum multiplicatus est* Gen. 8, 17, 9. Ex. 1, 7. — 2) *repsit, reptavit* animal minus tàm reptile quàm aquatile Gen. 7, 21. Lev. 11, 29 etc. Seq. acc. *scatuit* locus aliquâ re Gen. 1, 20. Ex. 7, 28 etc. — Indè

שֶׁרֶץ m. collect. bestiolæ quævis ut *reptilia, vermes, insecta, aquatilia minora* Gen. 1, 20. Lev. 5, 2 etc.

שָׁרַק; fut. יִשְׁרֹק; *sibilavit, sibilando* a) seq. לְ *advocavit, arcessivit* Jes. 5, 26 etc. — b) *irrisit* 1 Reg. 9, 8 etc., seq. עַל Jer. 19, 8 etc. Impers. et prægn. Job 27, 23: *sibilabitur* (יִשְׁרֹק) *super eum ejectum* de loco suo. — Deriv. שְׁרִיקוֹת et

שְׁרֵקָה f. *sibilus, irrisio* Jer. 19, 8. Mich. 6, 16 etc.

שָׁרַר 1) ut in syr. *firmus, durus fuit.* — 2) ut vicin. צָרַר *pressit hostiliter;* hinc part. act. שֹׁרֵר *adversarius, inimicus* Ps. 27, 11 etc. — Deriv. שְׁרִירוּת, שְׁרִירִים, שֵׁרָה, שַׁרְשְׁרָה, שַׁרְשָׁה et seq.

שָׁרָר n. pr. viri 2 Sam. 23, 33.

שֹׁרֶר m. cum suff. f. שָׁרְרֵךְ *umbilicus tuus* Cant. 7, 3.

שֹׁרֶשׁ m. suff. שָׁרְשָׁם; pl. constr. שָׁרְשֵׁי; suff. שָׁרָשָׁיו, שָׁרָשֶׁיהָ; 1) *radix* Jer. 17, 8 etc. Transl. a) *pars ima* rei, ut montis, pedis, maris Job 13, 27 etc. — b) *causa litis* Job 19, 28. — 2) *surculus, germen* Jes. 53, 2 ubi de Messiâ sicut et trop. 11, 10; dein *stirps* ipsa 14, 30. — Indè denom. verbum.

שֵׁרֵשׁ Pih. fut. יְשָׁרֵשׁ; *eradicavit, exstirpavit* Ps. 52, 7 etc. — Puh. שֹׁרַשׁ *eradicatus est* Job 31, 8. — Pohel. שֹׁרֵשׁ *radices fecit, egit* Jes. 40, 20. — Pohal. שֹׁרַשׁ id. Jer. 12,

2.—Hiph. הִשְׁרִישׁ; fut. apoc. יַשְׁרֵשׁ; *radices egit* Ps. 80, 10, sed addito שָׁרָשִׁים; trop. Jes. 27, 6. Job 5, 3.

שַׁרְשָׁה (pro שַׁרְשֵׁרָה) f. pl. constr. שַׁרְשׁוֹת *catenulæ* Ex. 28, 22. — Rad. שָׁרַר.

שַׁרְשֵׁרָה f. pl. שַׁרְשְׁרוֹת id. Ex. 28, 14. 39, 15.

שָׁרַת undè Pih. שֵׁרֵת; part. f. מְשָׁרַת (pro מְשָׁרֶתֶת); inf. שָׁרֵת, et retracto tono שָׁרֵת; fut. יְשָׁרֵת, conv. וַיְשָׁרֵת; *ministravit, famulatus est* seq. acc. pers. Gen. 39, 4 etc., seq. לְ Num. 4, 9. Sæpiùs dicitur de ministerio sacro 1 Sam. 2, 11 etc. Part. מְשָׁרֵת *minister* Jos. 1, 1 etc.

שָׁרֵת, שָׁרֵת vid. rad. שָׁרַת.

שָׁשָׂה vid. שָׁסָה.

שֵׁשׁ f. שִׁשָּׁה m. constr. שֵׁשֶׁת; *sex* Gen. 7, 6. 30, 20, it. *sextus, a* 1 Reg. 16, 8 etc. — Plur. שִׁשִּׁים *sexaginta* Gen. 5, 15 etc. — Indè שִׁשִּׁי et verbum שִׁשָּׁה.

שֵׁשׁ m. *album, candidum*, hinc 1) *marmor candidum* Esth. 1, 6. Cant. 5, 13. — 2) *linum ægyptium, byssus* Gen. 41, 42. Ex. 26, 1 etc. — Rad. שׁוּשׁ *album, candidum esse.*

שָׁשָׁא undè Pih. שִׁשָּׁא *errare fecit, hùc et illùc quaquaversùm abduxit* (conf. vicin. נָשָׁא) Ezc. 39, 21; ità quoad sensum chald. LXX, Vulg., favet etiam contextus.

שֵׁשְׁבַּצַּר n. pr. viri Esr. 1, 8 etc.

שִׁשָּׁה Pih. (denom. à שֵׁשׁ) *sextam partem dedit* Ezc. 45, 13.

שֵׁשַׁי n. pr. viri Esr. 10, 40.

שֵׁשַׁי n. pr. viri Num. 13, 22 etc.

שִׁשִּׁי Eze. 16, 13 in Chethib pro שֵׁשׁ *sex.*

שִׁשִּׁי m. f. שִׁשִּׁית; *sextus, a* Gen. 1, 31 etc. Fem. etiam subst. *sexta pars* Eze. 4, 11. 45, 13.

שֵׁשַׁךְ n. pr. Babylonis Jer. 25, 26. 51, 41. — Etymon latet.

שֵׁשָׁן n. pr. viri 1 Par. 2, 31.

שַׁשַׁק n. pr. viri 1 Par. 8, 14.

שָׁשָׁר m. undè in pausâ שָׁשָׁךְ; vulgò *minium* Jer. 22, 14. Eze. 23, 14, sed rectiùs forsan *rubrica, sinopis* ut Vulgat.

שֵׁת m. pl. שָׁתוֹת *fundamenta*, sed metaph. *principes, proceres* Jes. 19, 10. Ps. 11, 3.—Rad. שִׁית.

שֵׁת m. 1) *nates* Jes. 20, 4, plur. cum suff. שְׁתוֹתֵיהֶם 2 Sam. 10, 4.— 2) n. pr. viri Gen. 4, 25 etc. — Rad. שִׁית.

שֵׁת f. contr. ex שְׁאֵת q. v.; *tumultus* juxta quosdam Num. 24, 17, quippè legitur שְׁאוֹן in loco parallelo Jer. 48, 45; sed alii aliter. — Rad. שָׁאָה.

שָׁתָה; part. שֹׁתֶה; infin. absol. שָׁתוֹ, שָׁתֹה et שָׁתוֹת; constr. שְׁתוֹת; imp. שְׁתֵה; fut. יִשְׁתֶּה, conv. וַיִּשְׁתְּ, pl. cum נ parag. יִשְׁתְּיוּן; 1) ut vicin. שָׁקָה *bibit*, seq. acc. potûs Ex. 34, 28, seq. מִן et בְּ *de* aliquâ re Job 21, 20. Prov. 9, 5, it. בְּ vasis Amos 6, 6. Metaph. Job 15, 6 etc. —2) *compotavit, convivatus est* Esth. 7, 1.— 3) ut syr. in Aphel *texuit*. — Niph. fut. יִשָּׁתֶה *bibetur* Lev. 11, 34.—Deriv. מִשְׁתֶּה et seq.

שָׁתוֹת vid. שָׁת.

שְׁתִי m. 1) *compotatio* Eccl. 10, 17. — 2) *stamen* telæ Lev. 13, 48 seq.

שְׁתִיָּה f. *potatio* Esth. 1, 8.

שְׁתִיל m. *planta*, *surculus*; plur. constr. שִׁתְילֵי Ps. 128, 3. — Rad. שָׁתַל.

שְׁתַּיִם vid. שְׁנַיִם.

שָׁתַל; fut. cum suff. et נ Epenth. יִשְׁתְּלֵנוּ; *plantavit*, vox. poët. Jer. 17, 8. Ps. 1, 3 etc. — Indè שְׁתִיל.

שִׁתַּלְחִי nom. patron. Num. 26, 35.

שָׁתַם pr. forsan ut in chald. *perforavit*, hinc *aperuit*. Part. pass. constr. שְׁתוּם הָעַיִן *apertus oculo, cui apertus est oculus* mentis scil. ad futura prævidenda Num. 24, 3, 15. LXX *verè videns*.

שָׁתַן undè Hiph. *minxit*, tantùm in formulâ: מַשְׁתִּין בְּקִיר *mingens ad parietem*, quâ, ut benè notat Gesenius, *parvulus* contemptim ferè designatur, maximè ubi totius gentis vel familiæ exstirpandæ mentio est. 1 Reg. 16, 11: *interfecit omnem familiam Baasæ, nec reliquit ei mingentem ad parietem* (ne parvulum quidem), *cognatos et amicos*. 1 Sam. 25, 22 etc. *Puer* autem in hâc formulâ ità contemptim ferè designatur idcircò quòd homines adultiores benè morati in Oriente nonnisi sedentes, neque facilè in aliorum conspectu mingere solent. Al. *servus* et *infimæ sortis homo*; al. *canis* quo nihil vilius apud Orientales; sed utrumque ab illorum locorum contextu alienius esse videtur.

שָׁתַק; fut. יִשְׁתֹּק; ut vicin. שָׁקַט *siluit*, *quievit* de fluctibus Jon. 1, 11 etc., de jurgio Prov. 26, 20.

שֵׁתָר n. pr. viri Esth. 1, 14.

שְׁתַר בּוֹזְנַי n. pr. viri Esr. 5, 3.

שָׁתַת; pl. שָׁתוּ; ut vicin. שִׁית *posuit*, *collocavit* Ps. 49, 15 et 93, 9 ubi: *posuerunt in cœlo os suum* i. e. cœlum quasi adoriuntur superbè et impiè dictis.

ת

ת vigesima secunda alphabeti littera Hebraïcè תָּו *Táv* sonans; in numeralibus valet *quadringenti*. — Permutatur interdùm cum ד, ט, שׁ et substituitur pro ה tertiâ verbi radicali, in tertiâ pers. fem. sing. præteritorum. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio* vel constituens in verbis tùm præformantem secundæ utriusque generis personæ, tertiæque fem. futuri, tùm unà cum ה syllabam characteristicam conjug. Hithpahel, vel formans nomina. — 2) *in fine* tàm verborum ad constituendas adformantes secundæ pers. sing. et plur., nec non primæ sing. et in chald. tertiæ sing. præteriti, quàm nominum, generis fem. saltem in iis in quibus radical. est, vel statûs constructionis indicandi causâ.

תָּא m. pl. תָּאִים et Eze. 40, 12 תָּאוֹת; *conclave* 1 Reg. 14, 28 etc. — Quibusdam תָּא est ex תָּו pro תָּוֶה (à rad. תָּוָה q. v.), litterâ ו propter præcedens Kamets mutatâ in א, ut in קָאם pro קָוַם contracto in קָם.

תָּאַב 1) *desideravit* (conf. vicin. אָוָה, אָבָה) seq. לְ Ps. 119, 140, 174. — 2) ut cognat. תָּעַב, undè Pih. part. מְתָאֵב *abominans* Amos 6, 8. — Indè

תַּאֲבָה f. *desiderium* Ps. 119, 20.

תָּאָה 1) forsan ut vicin. arab. تَأَى *cursu antevertit.*— 2) ut vicin. תָּוָה, undè Pih. fut. תְּתָאוּ *determinabitis, designabitis* Num. 34, 7, 8. — Deriv. תַּאֲוָה n. 2. et

תְּאוֹ et contract. תּוֹא m. gazellarum species forsan *oryx* Deut. 14, 5. Jes. 51, 20. Ità LXX, Vulgat. Aquil. Symmach. Theodot. et Bochart; vulgò tamen *bos silvestris*, sed minùs rectè ut ostendit Bochart (Hieroz.).

תַּאֲוָה f. constr. תַּאֲוַת; 1) à rad. אָוָה, *desiderium* in bonam partem Ps. 10, 17, in malam seu *libido, appetitus pravus* Num. 11, 4, 34 etc. — 2) *delectatio* Gen. 3, 6. Prov. 19, 22. — 3) à rad. תָּאָה, *terminus* collis i. e. *cacumen* Gen. 49, 26; vulgò *desiderium;* à rad. אָוָה; sed quid sibi vult *desiderium collis?*

תָּאוֹם m. *gemellus*; plur. תְּאוֹמִים et contr. per syrism. תֹּמִם; constr. תְּאוֹמֵי; Gen. 25, 24. 38, 27. Cant. 4, 5. — Rad. תָּאַם.

תַּאֲלָה f. *execratio;* suff. תַּאֲלָתֵךְ Thren. 3, 65. — Rad. אָלָה.

תָּאַם *geminus, duplex fuit*; part. act. pl. תַּאֲמִים *gemini* Ex. 26, 24 etc. — Hiph. part. pl. f. מַתְאִימוֹת *gemelliparæ* Cant. 4, 2 etc. — Deriv. תְּאוֹם et

תֹּאַם vel. תֹּם m. undè pl. constr. תָּאֳמֵי *gemelli* Cant. 7, 4.

תַּאֲנָה f. *occursus* spec. *venereus, coïtus*; al. *occasio*, sed parùm aptè ad contextum; suff. תַּאֲנָתָהּ Jer. 2, 24. — Rad. אָנָה.

תְּאֵנָה f. suff. תְּאֵנָתוֹ; pl. תְּאֵנִים *ficus*, vel arbor Gen. 3, 7 (ubi de ficu indicâ forsan agitur) Num. 13, 23 etc., vel fructus 2 Reg. 20, 7 etc. — Etymon latet.

תַּאֲנָה f. *occasio* Jud. 14, 4. — Rad. אָנָה.

תַּאֲנִיָּה f. *luctus, mœror* Jer. 29, 2. Thren. 2, 5. — Rad. אָנָה.

תְּאֻנִים pl. m. *molestiæ* Eze. 24, 12. — Rad. און ut vicin. אָנָה.

תִּמְנַת שֶׁלַח n. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 6.

תָּאַר *definitus, descriptus fuit* terminus regionis Jos. 15, 9 etc. — Pih. fut. יְתָאֲרֵהוּ *describet illud* Jes. 44, 13. — Puh. part. הַמְתֻאָר *quod descriptum est, pertinet* Jos. 19, 13. LXX et Vulgat. ut n. pr. loci habent. — Indè

תֹּאַר m. suff. תָּאֳרוֹ et תָּאֳרָם; *forma* corporis 1 Sam. 28, 14 etc. Spec. *forma pulchra* 1 Sam. 16, 18. Jes. 53, 2.

תַּאְרַע et תַּחְרֵעַ n. pr. viri 1 Par. 8, 35. 9, 41.

תְּאַשּׁוּר m. vulgò *buxus* Jes. 41, 19. 60, 13, al. *cedri species* ut arab. *Scherbîn* sed incertum.— Rad. אָשַׁר.

תֵּבָה f. constr. תֵּבַת; *arca* Gen. 6, 14. Ex. 2, 5 etc. — Etymon latet.

תְּבוּאָה f. constr. תְּבוּאַת; suff. תְּבוּאָתָהּ pro תְּבוּאָתוֹ; pl. תְּבוּאוֹת; *proventus* agrorum, vinearum etc. Num. 18, 30 etc., hinc *quæstus, lucrum* Prov. 10, 16 etc. *Proventus labiorum* i. e. quod ex sermonibus oritur Prov. 18, 20. — Rad. בוא.

תְּבוּן m. *intelligentia, prudentia;*

suff. תְּבוּנָם Hos. 13, 2. — Rad. בוּן.

תְּבוּנָה f. suff. תְּבוּנָתוֹ; pl. תְּבוּנוֹת; id. Deut. 32, 28 etc., sed Job 32, 11 forsan *argumenta, demonstrationes.*

תְּבוּסָה f. *conculcatio, excidium* constr. תְּבוּסַת 2 Par. 22, 7. — Rad. בוּס.

תָּבוֹר n. pr. 1) montis Galilææ in confinibus Zabulon et Nephtali Jos. 19, 22 etc. — 2) oppidi Levitarum in tribu Zabulon 1 Par. 6, 62. — 3) querceti in tribu Benjamin 1 Sam. 10, 3.

תֵּבֵל f. vox poët. 1) *terra habitata* oppos. מִדְבָּר Jes. 14, 17. — 2) *orbis universus* 1 Sam. 2, 8. Ps. 18, 16 etc. — 3) meton. *incolæ terræ* Ps. 9, 9 etc. — 4) hyperb. *terra, regio certis limitibus descripta*, ut israëlitica Jes. 24, 4, babylonica 13, 11. — Rad. יָבֵל sed etymon latet.

תֶּבֶל m. *permixtio, copulatio nefaria* Lev. 18, 23. 20, 12. — Rad. בָּלַל.

תָּבֵל vid. תּוּבַל.

תַּבְלִית f. *consumptio, abolitio* Jes. 10, 25. — Rad. בָּלָה.

תַּבְלֻל m. vitium quoddam oculi forsan *albugo* ut habet Vulgat. Lev. 21, 20. — Rad. בָּלַל.

תֶּבֶן m. *stramen, palea* Gen. 24, 25 etc. — Indè denom. מַתְבֵּן.

תִּבְנִי n. pr. viri 1 Reg. 16, 21.

תַּבְנִית f. 1) *structura* Ps. 144, 12. — 2) *exemplar* (*modèle*) Ex. 25, 9 etc. — 3) *forma, imago, simulachrum* Deut. 4. 16 etc. — Rad. בָּנָה.

תַּבְעֵרָה n. pr. loci in deserto arab. Num. 11, 3. Deut. 9, 22.

תֶּבֶץ n. pr. oppidi haud procul à Sichem Jud. 9, 50 etc.

תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר n. pr. regis Assyriæ, qui etiam scribitur תִּגְלַת פִּלֶאסֶר, פִּלְנֶסֶר et פִּלְנֶאסֶר 2 Reg. 16, 7 : 1 Par. 5, 6, 26 etc.

תַּגְמוּל m. *beneficium;* plur. cum suff. chald. תַּגְמוּלוֹהִי Ps. 116, 12. — Rad. גָּמַל.

תִּגָּרָה f. *conflictus;* undè constr. תִּגַּרַת Ps. 39, 11 ubi *conflictus manûs tuæ* i. e. plaga à te inflicta. — Rad. גָּרָה.

תּוֹגַרְמָה et תֹּגַרְמָה f. n. pr. viri à quo gens et regio nomen traxerunt Gen. 10, 3. Eze. 27, 14 etc.

תִּדְהָר m. arbor quædam crescens in Libano, vulgò *pinus*, Vulgat. *ulmus* Jes. 41, 19. 60, 13. — Rad. דָּהַר.

תַּדְמֹר n. pr. urbis ad Euphratem, gr. *Palmyra* 2 Par. 8, 4 et 1 Reg. 9, 18 in Keri, ubi in Chethib תָּמָר (*palma*) exstat.

תִּדְעָל n. pr. viri Gen. 14, 1.

תֹּהוּ m. (pro תֹּהֶו); 1) *inanitas* spec. *absque ulla basi, ullo fundo* Job 26, 7 et ità Gen. 1, 2 ubi copulatur cum בֹּהוּ *inanitas*, sed spec. *sine terminis et limitibus.* — 2) *vasta solitudo, desertum* Deut. 32, 10 etc. — 3) *vastatio* pr. *reductio ad desertum, inanitatem* Jes. 24, 10. 34, 11. — 4) trop. *res inanis, inane* 1 Sam. 12, 21. Jes. 41, 29 etc.; *nihil* (in parall. cum אַיִן) Jes. 40, 17, 23; hinc adv. *frustrà* Jes. 45, 19, plenè לְתֹהוּ 49, 4.

תְּהוֹם c. pl. תְּהֹמוֹת; pr. *unda mugiens, perstrepens*, hinc 1) *fluctus* Ex. 15, 5. Ps. 42, 8 etc. — 2) *magna*

vis aquarum Deut. 8, 7. Eze. 31, 4, *oceanus, mare* Job 28, 14. 38, 16, 30, plenè תְּהוֹם רַבָּה Gen. 7, 11 etc., hinc —4) *abyssus, voragines* terræ Ps. 71, 20. —Rad. הוּם.

תְּהִלָּה f. semel תְּהִלַּת Jer. 49, 25 in Keri suff. תְּהִלָּתִי, in pausâ et cum ' otioso תְּהִלָּתִיךְ; pl. תְּהִלּוֹת; 1) *pr. *lux fulgida, fulgor* Ex. 15, 11: נוֹרָא תְּהִלֹּת *terribilis, augustus fulgoribus* i. e. magestate; vulgò *terribilis, venerandus laudibus;* quod nullum prorsùs efficit sensum; * hinc metaph. — 2) *gloria* Jes. 42, 8. Ps. 9, 15, et *id quo quis gloriatur* Deut. 10, 21. Jer. 17, 14. — 3) *laus* Ps. 22, 26 etc., *hymnus* 22, 4 etc., et is qui laudatur Deut. 26, 19 etc. — Rad. הָלַל.

תְּהֵלָה f. pr. *stultitia*, hinc *pravitas* Job 4, 18. — Quoad etymon תְּהֵלָה fem. est vocis תְּהֵל vel תַּהַל à rad. הָלַל ut תֹּם, תֵּבֵל, תֹּהוּ à radicib. תָּמַם, בָּלַל, הָנַן. Dagesch autem à ל abest ut à ם in מְכִסָּה fem. masculini מָכֵס à rad. כָּסַס.

תַּהֲלוּכָה f. pl. תַּהֲלֻכוֹת *processiones, pompa* Neh. 12, 31. — Rad. הָלַךְ.

תַּהֲלֻת vid. תְּהִלָּה.

תַּהְפֻּכָה f. undè pl. תַּהְפֻּכוֹת; 1) *perversitas* Deut. 32, 20. — 2) *fallacia, fraudes* Prov. 2, 12 etc. — Rad. הָפַךְ.

תּוֹ m. (pro תָּוֵה); suff. תָּוִי; *signum* Eze. 9, 4; sed Job 31, 35 forsan *tabulæ signatæ* quibus causa defenditur in judicio; nam in parall. exstat סֵפֶר; al. est pro תַּאֲוָתִי *desiderium meum*, ità Vulgat. — Rad. תָּוָה.

תּוֹא vid. תָּאָה.

תּוּבַל et תֻּבַל n. pr. viri et gentis ab eo oriundæ Gen. 10, 2. Eze. 27, 13 etc.

תּוּבַל קַיִן n. pr. viri Gen. 4, 22.

תּוּבְנָה Job 26, 12 in Chethib pro תְּבוּנָה q. v.

תּוּגָה f. constr. תּוּגַת; *mœror, mœstitia* Prov. 14, 13 etc. — Rad. יָגָה.

תּוֹגַרְמָה vid. תֹּגַרְמָה.

תּוֹדָה f. constr. תּוֹדַת; pl. תּוֹדוֹת; 1) *confessio, accusatio culpæ* Jos. 7, 19. Esr. 10, 11. —(2 *gratiarum actio, sacrificium eucharistium* Ps. 56, 13, alibi additò זֶבַח Lev. 7, 13 etc. — 3) *chorus gratias agentium, laudantium* Neh. 12, 31, 38, 40. —Rad. יָדָה.

תָּוָה 1) ut vicin. תָּאָה *signavit, designavit.* — 2) ut in syr. *pœnituit.*, 3) ut vicin. arab. תָּוַי (tsavaï) commoratus est. — Pih. fut. conv. וַיְתַו *et signavit, notas pinxit* 1 Sam. 21, 14. — Hiph. הִתְוָה 1) *signum fecit* Eze. 9, 4. — 2) *pœnitere, dolere fecit* Ps. 78, 41. — Indè תָּו et juxta quosd. תָּא.

תּוֹחַ n. pr. viri 1 Par. 6, 19.

תּוֹחֶלֶת f. suff. תּוֹחַלְתִּי; *exspectatio, spes* Job 41, 1 etc. — Rad. יָחַל.

תָּוֶךְ m. constr. תּוֹךְ; suff. ex chald. תָּוְכִי, suff. pl. f. תּוֹכָהֵנָה (pro תּוֹכָן); *medium* rei Jud. 16, 29: 2 Sam. 4, 6. Cum præf. בְּתוֹךְ *in medio* sed passim est simpl. *in* Gen. 9, 21 etc., *inter*, ubi refertur ad plures Gen. 35, 2 etc. מִתּוֹךְ *ex medio* et simpl. *ex* Num. 3, 12. Jer. 51, 6 etc. — Rad. תוך quam conferunt cum vicin. arab. תכך (takka) *secuit, dissecuit.* —Denom תִּיכוֹן.

תּוֹךְ ut תָּךְ q. v.

תּוֹכֵחָה f. pl תּוֹכָחוֹת; *castigatio-pœna* Jes. 37, 3 etc. — Rad. יָכַח.

תּוֹכַחַת f. suff. תּוֹכַחְתּוֹ; pl. תּוֹכָחוֹת constr. תּוֹכְחוֹת; 1) *demonstratio, evictio rei* Job 13, 6. 23, 4. — 2) *admonitio, correctio* Prov. 1, 23, 25, 30 etc. — 3) *castigatio, pœna* Eze. 5, 15. Ps. 73, 14 etc. — Rad. יָכַח.

תּוֹכִיִּים vid. תֻּכִּיִּים.

תּוֹלָד n. pr. oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29.

תּוֹלָדוֹת pl. f. *pr. *quod gignitur, genitum est*, hinc *posteritas, posteri* Gen. 10, 32 et ubiquè. Gen. 5, 1 : סֵפֶר תּוֹלְדוֹת *enumeratio posterorum.* Hinc. metaphor. *quod productum est* Gen. 2, 4: אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ *hæc sunt quæ produxerunt cœlum et terra.* Al. *origines, historia*, sed arbitraria omninò est significatio ista, præterquàm quòd nec etymologiæ, nec ulli locorum convenit. Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. française*, etc., GENÈSE, pag. 16.* — Rad. יָלַד.

תּוֹלָל m. pr. *actus ejus qui* alium *ejulare facit, vexatio, oppressio*, hinc concr. *vexator, oppressor;* pl. cum suff. תּוֹלְלֵינוּ *oppressores nostri* Ps. 137, 3. Chald. *deprædatores nostri*, LXX, Vulgat. et Arab. *abducentes nos;* quasi esset pro vicino שׁוֹלְלֵינוּ; mutato שׁ in ת; et cum sensu activ., vel pro שׁוֹלְלֵינוּ. — Rad. יָלַל.

תּוֹלַע m. תּוֹלָעַת, תּוֹלֵעָה f.; plur. תּוֹלָעִים; 1) *vermis, vermiculus* Ex. 16, 20. Jon. 4, 7 etc.; metaph. de homine infirmo et contempto Ps. 22, 7. Job 25, 6. — 2) *coccineus color*, pleniùs תּוֹלַעַת שָׁנִי (vid. שָׁנִי) et *coccineo colore infectum* quid Jes. 1, 18. Thren. 4, 5. — 3) n. pr. viror. Gen. 46, 13. Jud. 10, 1, Nom. patron. תּוֹלָעִי Num. 26, 23. — Rad. תָּלַע.

תּוֹם vid. sub תָּמַם nonnullas formas quæ ad istam radicem pertinere videntur.

תּוֹמִים vid. תֻּמִּים.

תּוֹמָן (הוֹמָן) Gen. 36, 15 in Chethih pro תֵּימָן.

תּוֹעֵבָה f. constr. תּוֹעֲבַת; plur. תּוֹעֵבוֹת; constr. תּוֹעֲבוֹת; *abominatio, res abominabilis, quam* quis *ferre non potest* Gen. 43, 32. *Abominatio Ægyptiorum, Dei* i. e. res Ægyptiis, Deo abominabilis Ex. 8, 22 (26). Prov. 3, 32, etc.; spec. de idolorum cultu 1 Reg. 14, 24 etc., et de idolis ipsis 2 Reg. 23, 13. — Rad. תָּעַב.

תּוֹעָה f. 1) *error, nequitiæ* Jes. 32, 6. — 2) *calamitas* Neh. 4, 2 (8). — Rad. תָּעָה.

תּוֹעֲפוֹת pl. f. constr. תּוֹעֲפוֹת; 1) *celeritas, cursus velox* Num. 23, 22. 24, 8; ità ex linguæ Hebr. usu, sed LXX δοξάν, Vulgat, Onkelos, Syrus *fortitudinem*, nonnulli *celsitudinem*, collat. arab. יפע *ascendit, adolevit*; sed minùs rectè vertunt. — 2) *fatigatio, labor fatigans*, et meton. *id quod fatigatione partum est, opes, thesaurus*, al. *altitudo, cumulus, acervus* Ps. 95, 4. Job 22, 25. — Rad. יָפַע.

תּוֹצָאוֹת pl. f. constr. תּוֹצְאוֹת; 1) *exitus*, metaph. *liberatio* Ps. 68, 21. — 2) *locus undè exitur* Prov. 4, 23, hinc *porta* Eze. 48, 30; it. *locus ubi* aliquid *exit, terminatur, exitus terminorum, limitum* regionis Num. 34. 4. Jos. 15, 4. — Rad. יָצָא.

תּוּר fut. pl. יְתוּרוּ et יְתִרוּ; 1) ut vicin. דוּר *circuire* ad negotiandum 1 Reg. 10, 15, ad explorandum, hinc *explorare* Num. 13, 16 etc.; it. *exquirere* Deut. 1, 33 etc., et metaph. *investigare* animo seq. acc. Eccl. 7, 25, seq. עַל 1, 13. — 2) seq. אַחֲרֵי *sequi*, *sectari* metaph. Num. 15, 39. — Hiph. fut. יְתִיר *circuire facit*, *ducit* i. e. monstrat viam Prov. 12, 26; וַיְתִירוּ *et explorárunt* Jud. 1, 23. — Deriv. יְתוּר et

תּוֹר m. pl. תּוֹרִים et תֹּרִים; 1) *ordo*, *series in orbem* Esth. 2, 12, 15. — 2) *torques*, *murœnula* Cant. 1, 10, 11. — 3) *turtur* Gen. 15, 9 etc., trop. de amicâ Cant. 2, 12, de populo afflicto et timido Ps. 74, 12. — 4) *modus*, *ratio* 1 Par. 17, 17, ut תּוֹרָה quod in loco parall. 2 Sam. 7, 19 exstat.

תּוֹרָה f. constr. תּוֹרַת; pl. תּוֹרוֹת; suff. תּוֹרָתְךָ pro תּוֹרוֹתֶיךָ; 1) pr. *doctrina*, *institutio* humana Prov. 1, 7 etc., divina per prophetas Jes. 1, 10. Eze. 7, 26 etc. — 2) *lex* divina, sive una, seq. gen. Lev. 6, 7. 7, 7, sive collat. *legum complexus* Jos. 1, 8 etc. Plur. תּוֹרוֹת *leges* Ex. 18, 20 etc. — 3) *mos*, *consuetudo*, *modus*, *ratio* 2 Sam. 7, 19. — 4) *exemplar*, *forma* Eze. 43, 11, 12. — Rad. יָרָה.

תּוֹשָׁב m. plur. תּוֹשָׁבִים; constr. תּוֹשָׁבֵי; *inquilinus* i. e. habitans in loco ubi civitatis jus non habet Lev. 22, 10 etc. — Rad. יָשַׁב.

תּוּשִׁיָּה f. 1) ut vicin. תְּשׁוּעָה *auxilium*, *salus* Job 6, 13. Prov. 2, 7. — 2) *propositum*, *consilium* (*projet*, *dessein*) Job 5, 12. — 3) *sapientia*, *prudentia* Jes. 28, 29. Job 11, 6 etc. — Rad. יָשָׁה conf. vicin. יָשַׁע.

תּוֹתָח m. *malleus* Job 41, 21; ita LXX et Vulgat. al. *aries* vel *balista*, Bochart *fustis*. — Rad. יתח quam conferunt cum vicin. arab. وتح *fuste percussit*.

חָזַז undè, Hiph. הֵחֵז in pausâ הֶחְתֵּז *amputavit*, *resecuit* pampinos Jes. 18, 5.

תַּזְנוּת f. pl. תַּזְנוּתַיִם; pr. *scortatio* metaph. *idololatria* Eze. 16, 15, 25 etc.

תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבוּלוֹת pl. f. 1) pr. ut volunt, *gubernatio* (denom. à חֶבֶל *funis*, חֹבֵל *nauta*, *gubernator navis*) Job 37, 12, max. reipublicæ Prov. 11, 14, hinc — 2) *ars gubernandi*, *consilium* in bonam et malam partem Prov. 1, 5. 12, 5 etc. — Rad. חָבַל.

תַּחַן n. pr. viri 1 Par. 1, 1.

תַּחְכְּמֹנִי n. patron. 2 Sam. 23, 8.

תְּחִלָּה f. constr. תְּחִלַּת; *initium* Gen. 13, 3 etc. — Rad. חָלַל.

תַּחֲלוּאָה m. undè pl. תַּחֲלוּאִים et תַּחֲלָאִים; constr. תַּחֲלוּאֵי; suff. ex chald. תַּחֲלוּאַיְכִי; *infirmitates*, *morbi* Deut. 29, 21 etc. — Rad. חָלָא.

תַּחְמָס m. Lev. 11, 16. Deut. 14, 15, avis impura LXX et Vulg. *noctua*, al. *hirundo*, Bocharto *struthio mas*; sed vid. quæ adnotavi in *Archéol. Bibl.*, *pag.* 108, 109, *deuxième édit.* — Rad. חָמַס.

תַּחַן n. pr. viror. Num. 26, 35 etc. Nom. patron. תַּחֲנִי ibid.

תְּחִנָּה f. constr. תְּחִנַּת; cum suff. תְּחִנָּתָיִם; 1) *gratia*, *misericordia* Jos. 11, 20. Esr. 9, 8. — 2) *depreca-*

tio Ps. 6, 10 etc. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 12.—Rad. חָנַן.

תַּחֲנוּן masc. undè pl. תַּחֲנוּנִים; f. תַּחֲנוּנוֹת, *preces* Dan. 9, 17. Ps. 28, 2. 86, 6 etc.—Rad. חָנַן.

תַּחֲנוֹת f. *locus, ubi castra ponuntur;* suff. תַּחֲנֹתָי 2 Reg. 6, 8. — Rad. חָנָה.

תַּחְפַּנְחֵס, תַּחְפַּנְחֶס, sed תַּחְפְּנֵס Jer. 2, 16 in Chethib; n. pr. urbis in Ægypto, LXX Τάφνη, Τάφναι *Daphne* prope Pelusium Jer. 43, 7. Eze. 30, 18 etc.

תַּחְפְּנֵיס n. pr. mul. 1 Reg. 11, 19.

תַּחְרָא m. *lorica* Ex. 28, 32. 39, 23. —Rad. חרא ut חָרָה q. v.

תַּחְרָה vid. חָרָה in Tiph.

תַּחְרֵעַ vid. תַּאְרֵעַ.

תַּחַשׁ m. pl. תְּחָשִׁים Ex. 25, 4. Num. 4, 6. Eze. 16, 19 etc. vox perobscura, primariò autem animalis nomen esse videtur; nam ferè ubivis cum עוֹר *pellis* copulatur, hinc vulgò *taxus* seu *taxo* (*melis* Varr. Plin.); sed nomen est coloris, juxta veteres omnes interpr. LXX ὑακίνθινα, Aquil. Symm. ἰανθινα, Vulgat. *ianthinæ*, Chald. et Syr. *rubra*.

תַּחַת m. suff. תַּחְתִּי, תַּחְתָּם, pl. תַּחְתִּים, undè cum suff. תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתַּי, תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּינוּ, תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתָּיו, תַּחְתֵּיהֶם. Forma plur. frequentiùs usurpatur cum suff. 1) *pars inferior*, hinc *locus* in quo quid consistit Ex. 10, 23. Jos. 5, 8 etc. Sed sæpiùs in partic. abit.; a) adv. *infrà*, *infernè* Gen. 49, 25. Deut. 33, 13 etc. — b) præp. *sub*, *infrà* Gen. 18, 8. Prov. 30, 21 etc., it. *pro*, *loco* Gen. 22, 43. Prov. 17, 13 etc. תַּחַת מָה *pro quánam re? quam ob causam?* Jer. 5, 19. תַּחַת אֲשֶׁר id. Deut. 28, 62, sed *eo quòd*, *quia* 21, 14: 2 Reg. 22, 17, תַּחַת כִּי id. Deut. 4, 37. Eodem sensu תַּחַת seq. infin. Jes. 60, 15. Job 34, 26. — Compon. cum præf., plerumquè seq. לְ, et tunc abit in adv. vel præp., prout construitur, מִתַּחַת, אֶל־תַּחַת, לְמִתַּחַת *sub*, *subter*, *infrà*, *infernè* Gen. 1, 7: 1 Reg. 7, 32. Eze. 10, 2 etc.— 2) n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 26, it. n. pr. virorr. 1 Par. 6, 9 etc. — Etymon latet, sed indè seq.

תַּחְתּוֹן m. cum ה parag. Eze. 40, 19 תַּחְתֹּונָה; f. תַּחְתֹּונָה; pl. תַּחְתֹּנוֹת; *inferior*, *infimus*, *a* Jos. 18, 13, Eze. 40, 18 etc.

תַּחְתִּי m. pl. תַּחְתִּיִּים; f. תַּחְתִּיָּה; et תַּחְתִּית; pl. תַּחְתִּיּוֹת; id. Gen. 6, 16, Ps. 86, 13 etc.

תִּיכוֹן m. f. תִּיכֹנָה; pl. תִּיכֹנוֹת; denom. à תָּוֶךְ *medius*, *a*, *um* Ex. 26, 28. Eze. 42, 5 etc.

תִּילוֹן n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

תֵּימָא et תֶּמָא n. pr. filii Ismaëlis Gen. 25, 15, it. regionis et populi (ab eo originem ducentis) ad aquilonem Arabiæ desertæ Jes. 21, 14. Job 6, 19 etc.

תֵּימָן et Job 9, 9 תֶּמָן m. sed fem. Jes. 43, 6; 1) denom. à יָמִין, pr. *latus dextrum*, hinc *auster*, *australis plaga* Jos, 12, 3 etc. Cum ה locali תֵּימָנָה *austrum versus* Ex. 26, 18 etc. Poët. *ventus australis* Ps. 78, 26. Cant. 4, 16. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 11, à quo urbs, regio popu-

lusque Idumææ originem ducunt Jer. 49, 7. Eze. 25, 13 etc. Nom. patron. תֵּימָנִי Gen. 36, 34. Job 11, 22, diversum à תֵּימָנִי 1. Par. 4, 6.

תִּימָרָה f. undè pl. constr. תִּימְרוֹת עָשָׁן *columnæ fumi* Joël 5, 3. Cant. 3, 6. — Etymon incertum.

תִּירוֹשׁ et תִּירֹשׁ m. *mustum* Gen. 27, 28 etc. — Rad. יָרַשׁ.

תִּירְיָא n. pr. viri 1 Par. 4, 16.

תִּירָס n. pr. viri Gen. 10, 2.

תַּיִשׁ m. pl. תְּיָשִׁים; *hircus, caper* Gen. 30, 35. Prov. 30, 31 etc.

תַּךְ, תּוֹךְ m, *oppressio, vexatio*, vulgò *fraus, dolus*, sed non satis aptè Ps. 10, 7. 72, 14 etc. — Rad. תָּכַךְ ut in Chald. *damno affecit, multavit.*

תָּכָה undè Puh. præt. תֻּכּוּ vulgò *adjuncti sunt*, sed quibusdam est, ex usu vicin. arab., תַּכָּא *procubuerunt;* quod satis arridet Deut. 33, 3.

תְּכוּנָה f. suff. תְּכוּנָתוֹ; 1) *locus, sedes* (à rad. כּוּן) Job 23, 3. — 2) *dispositio, structura* (à rad. תָּכַן) Eze. 43, 11; it. *apparatus* Nah. 2, 10.

תֻּכִּיִּים et תוּכִיִּים pl. m. *pavones* 1 Reg. 10, 22: 2 Par. 9, 21. — Rad. תָּכַךְ.

תַּכָּכִים pl. m. *vexationes*. Prov. 29, 13 : *vir vexationum* i. e. *vexator*. LXX δανειστής, Vulgat. *creditor*. — Rad. תָּכַךְ ut in chald. *damno affecit, multavit.*

תְּכֻלָּה f. *absolutio, perfectio* Ps. 119, 96. — Rad. כָּלָה.

תַּכְלִית f. 1) *perfectio, consummatio* Ps. 139, 22. Job 11, 7. — 2) *extremitas, finis* Neh. 3, 21 etc. — Rad. כָּלָה.

תְּכֵלֶת f. color *hyacinthinus* Ex. 26 4 etc. Sed quis præcisè sit ille veterum hyacinthinus color, non omninò certum. Vid. Bochartum (Hieroz.) et Braunium (de Vestit. sacerd. Hebr.). — Latet etymon.

תָּכַן 1) pr. *æquavit, complanavit*, conf. vicin. תָּקַן et Niph. — 2) *libravit, ponderavit*, trop. *accuratè examinavit, exploravit* Prov. 16, 2 etc. — Niph. נִתְכַּן pr. *complanata, æqua fuit* via, trop. *recta fuit* agendi ratio Eze. 18, 25 etc. — Pih. תִּכֵּן 1) *libravit* Job 28, 25, trop. *accuratè examinavit* Jes. 40, 13. — 2) *mensus, dimensus est* Jes. 40, 12, hinc *disposuit* ad libellam Ps. 75, 4. — Puh. part. מְתֻכָּן *appensa* pecunia 2 Reg. 12, 12. — Deriv. מַתְכֹּנֶת, תְּכוּנָה et seq.

תֶּכֶן m. 1) *mensura* Eze. 45, 11, it. *demensum, pensum* Ex. 5, 18. — 2) n. pr. oppidi Simeonitarum 1 Par. 2, 32.

תַּכְנִית f. 1) *mensura, structura, dispositio* Eze. 43, 10. — 2) *forma perfecta, perfectio* 28, 12.

תַּכְרִיךְ masc. vulgò *stola, pallium* Esth. 8, 15. LXX διάδημα. Rad. כָּרַךְ in chald. et syr. *involvit, operuit.*

תֵּל m. suff. תִּלָּהּ; 1) *tumulus, agger*, spec. *acervus ruderum* Deut. 13, 17 etc.; it. *collis* Jos. 11, 13. Indè — 2) n. pr. oppidorum Babyloniæ תֵּל אֲבִיב Eze. 3, 15, תֵּל חַרְשָׁא Esr. 2, 59 etc., תֵּל מֶלַח ibid. — Rad. תָּלַל.

תָּלָא undè part. pass. pl. תְּלוּאִים et תְּלָאִים; ut vicin. תָּלָה *suspendit*, hinc part. pass. pl. חַיֶּיךָ תְּלָאִים *suspensa vita tua* i. e. in præsentissimo

periculo Deut. 28, 66; et תְּלוּאִים *adhærentes* defectioni i. e. indulgentes Hos. 11, 7.

תְּלָאָה f. *defatigatio, molestia* Ex. 18, 8 etc. — Rad. לָאָה.

תַּלְאוּבָה f. *siccitas, ariditas;* pl. תַּלְאֻבֹת Hos. 13, 5. — Rad. לאב ut vicin. arab. לַהַב, לַאַב (pro לוב) *sitivit.*

תְּלַאשָּׂר et תְּלַשָּׂר n. pr. regionis 2 Reg. 19, 12. Jes. 37, 12, forsan non diversæ ab אֶלָּסָר q. v.

תִּלְבֹּשֶׁת f. *vestitus* Jes. 59, 17. — Rad. לָבַשׁ.

תִּלְגַּת פִּלְנֶסֶר vid. תִּגְלַת.

תָּלָה part. act. תֹּלֶה; pass. תָּלוּי; pl. תְּלוּיִם; infin. constr. תְּלוֹת; fut. יִתְלֶה ut vicin. תָּלָא *suspendit* Gen. 40, 19. Esth. 7, 10 etc. — Niph. נִתְלָה *suspensus est* Thren. 5, 12. — Pih. תִּלּוּ *suspenderunt* Eze. 27, 10, 11. — Indè תְּלִי.

תְּלוּנָה f. *murmuratio;* pl. תְּלוּנֹת et תְּלֻנוֹת Ex. 16, 7 etc. — Rad. לוּן.

תֶּלַח n. pr. 1 Par. 7, 25.

תְּלִי m. *pharetra,* sic LXX et Vulgat., sed Onkelos et Syr. *gladius;* suff. תֶּלְיְךָ Gen. 27. 3.

תָּלַל ut vicin. סָלַל; part. pass. תָּלוּל *aggestus, elatus* Eze. 17, 22. — Deriv. תֵּל, תַּלְתַּלִּים.

תֶּלֶם m. plur. constr. תַּלְמֵי; suff. תְּלָמֶיהָ; *sulcus, porca* Hos. 10, 4. Ps. 65, 11 etc. — Rad. תלם.

תַּלְמַי n. pr. viror. Num. 13, 22.

תַּלְמִיד m. *discipulus* 1 Par. 5, 8. — Rad. לָמַד.

תָּלַע in Kal inusit., sed Puh. denom. à תּוֹלָע q. v., hinc part. מְתֻלָּעִים *coccino induti* Nah. 2, 4. — Indè quoad formam tantùm מְתַלְּעוֹת.

תַּלְפִּיּוֹת pl. f. Cant. 4, 4, vulgò *armamentaria* in quibus suspenduntur arma, quasi compos. ex תָּלָה et פִּיּוֹת *acies* gladiorum; al. *exitialia* scil. *arma,* ex usu arab. תלף *periit.*

תְּלַשָּׂר ut תְּלַאשָּׂר q. v.

תַּלְתַּלִּים pl. m. *spathæ palmarum* pendulæ quibuscum cincinni comparantur Cant. 5, 11. LXX ἐλάται, Vulgat. *elatæ palmarum.* — Rad. תָּלַל.

תָּם m. adj. pl. תַּמִּים; *integer* morali sensu Job 1, 1 etc., sed *mitis, placidus* ex contextu Gen. 25, 27; it. subst. *integritas, innocentia* Ps. 37, 37. — Fem. cum suff. תַּמָּתִי *integra, castamea* Cant. 6, 9 etc. — Rad. תָּמַם.

תַּמִּים pl. m. contr. pro תְּאַמִּים *gemini* Ex. 26, 24. 36, 29.

תם m. sed Prov. 10, 9 תּוֹם, seq. Makk. תָּם־; suff. תֻּמִּי; *integritas,* ut numeri et mensuræ, *plenitudo* Jes. 47, 9, statûs, fortunæ, *incolumitas, prosperitas* Ps. 41, 13. Job 21, 23, animi, *innocentia* Gen. 20, 5. Prov. 10, 9, it. *siæplicitas, sinceritas* 2 Sam. 15, 11 : 1 Reg. 22, 34. — Plur. הַתֻּמִּים *veritas,* vid. אוּר pag. 18. — Rad. תָּמַם.

תֵּמָא ut תֵּימָא.

תַּמָּה f. *integritas animi* Prov. 11, 13. Job 2, 3 etc. — Rad. תָּמַם.

תָּמַהּ pl. in pausâ תָּמָהוּ; imp. pl. in pausâ תְּמָהוּ; fut. יִתְמַהּ; *obstupuit, miratus est* Jes. 29, 9. seq. עַל causæ Eccl. 5, 7, prægn. *obstupuit alter*

ad alterum pro obstupentes intuiti sunt alter alterum Gen. 43, 33. Jes. 13,8. Alibi *attonitus, terrore perculsus est* Jer. 4, 9 etc. — Hithp. imp. pl. הִתַּמְּהוּ (pro הִתְתַּמְּהוּ) *obstupescite* Hab. 1, 5. — Indè

תְּמָהוֹן m. constr. excidente Dag. תִּמְהוֹן; *stupor, terror* Deut. 28, 28. Zach, 12, 4.

תַּמּוּז n. pr. idoli Syrorum, *Adonis* Græcorum Eze. 8, 14; ità vulgò sed conf. quæ adnotavi in *Encyclopédie catholique*, art. Adonis. — Latet etymon.

תְּמוֹל adv. ut אֶתְמוֹל et אֶתְמוֹל q. v. *heri* Ex. 5, 14 etc. Job 8, 9; תְּמוֹל אֲנַחְנוּ *hesterni sumus*. Copulatum cum שִׁלְשׁוֹם, valet *anteà* Gen. 31, 5.

תְּמוּנָה f. constr. תְּמוּנַת et תְּמֻנַת; 1) *imago simulachrum* rei Ex. 20, 4 etc. — 2) *forma, species* Num. 12, 8. Ps. 17, 15. Job 4, 16. — Quoad etymon, vid. מִין pag. 324.

תְּמוּרָה f. 1) *permutatio* spec. in emendo et vendendo Ruth. 4, 7, meton. *quod permutatur* Lev. 27, 10 etc. — 2) *compensatio, retributio* Job 15, 21. 31, 18. — Rad. מוּת.

תְּמוּתָה f. *occisio, mors* Ps. 79, 11. 102, 21. — Rad. מוּת.

תֶּמַח in pausâ תָּמַח n. pr. viri Esr. 2, 53. Neh. 7, 55.

תָּמִיד m. 1) *perpetuitas, tempus perpetuum* Ex. 27, 20 etc. *Holocaustum perpetuitatis* i. e. quotidiè manè et vesperè offerendum Num. 28, 6 etc. *Panis perpetuitatis* i. e. qui semper in mensâ sacrâ esse debebat Num. 4, 17. — 2) ipsum *sacrificium juge* Dan. 8, 11. 11, 31. — 3) adv. *perpetuò* Ps. 16, 8. 25, 15. 34, 2. — Rad, מוּד.

תָּמִים m. pl. תְּמִימִים; f. תְּמִימָה, pl. תְּמִימוֹת; 1) *perfectus, absolutus* Ps. 19, 8. Job 36. 4. — 2) *integer, totus* Lev. 3, 9. Jos. 10, 13. — 3) *integer* i. e. vel *labis expers*, de victimis Ex. 12, 5. Lev. 1, 3, vel *incolumis, salvus* Prov. 1, 12, vel *innocens, probus* Gen. 6, 9 etc. Subst. *integritas* Jos. 24, 14. Jud. 9, 16, 19; it. *verum, veritas* 1 Sam. 14, 41. — Rad. תָּמַם.

תָּמַךְ; part. act. irreg. תּוֹמִיךְ; inf. abs. תָּמוֹךְ; constr. וְתָמְכָה; fut. יִתְמֹךְ; 1) *prehendit, apprehendit* seq. acc. et בְּ Gen. 48, 17. Prov. 28, 17. — 2) *obtinuit, consecutus est* Prov. 11, 16. 29, 23. — 3) *prehensum, captum tenuit* Amos 1, 5, 8. metaph. Prov. 4, 4. — 4) *sustentavit* seq. בְּ Ex. 17, 12. translato sensu et seq. בְּ Jes. 42, 1. Ps. 41, 13, seq. acc. Ps. 16, 5. 17, 5. — 5) *sese invicem tenuerunt, cohæserunt* Job 38, 17. — Niph. fut. יִתָּמֵךְ *tenebitur* Prov. 5, 22.

תָּמַם; infin. תֹּם, suff. תָּמְמִי; fut. יִתֹּם, rarò יִתּוֹם et יִתֻּם; 1 pers. Ps. 19, 14 אֵיתַם (pro אֶתֹּם) undè in pausâ אֵיתָם; plur. יִתַּמּוּ in pausâ יִתָּמוּ; 1) *perfectus, absolutus est* 1 Reg. 7, 22. Jos. 5, 8 ubi gall. vertas : *quand on eut achevé de circoncire le peuple*; act. *absolvit* Ps. 64, 7, *desiit* Jos. 3, 17. 4, 1. — 2) *peractus, finitus est* annus, dies etc. Gen. 47, 18. Ps. 102, 28 etc. — 3) *consumptus, exhaustus est* Num. 32, 13. Jos. 5, 6 etc. — 4) *integer fuit* vel numero, Num. 17,

13 (28) : תַּמְנוּ לִגְוֹעַ *integro numero sumus ad exspirandum* i. e. omnes expiraturi sumus. 1 Sam. 16, 11 : הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים *nùm hi omnes sunt pueri* tui? vel animo, *culpâ caruit* Ps. 19, 14? — Niph. fut. pl. יֵתַמּוּ *consumentur* Num. 14, 35. — Hiph. הֵתֵם; inf. הָתֵם, suff. הֲתִימְךָ (pro הֲתִמְּךָ); fut. יַתֵּם; 1) *perfecit* carnes i. e. *percoxit* Ex. 24, 10, consilium 2 Sam. 20, 10. — 2) *finivit*, *desiit* esse Jes. 33, 1, it. causat. *desinere fecit*, seq. מִן *removit ab* aliq. Eze. 22, 25. — 3) *integrum fecit*, *complevit* vel numero Dan. 8, 23, hinc *persolvit* pecuniam 2 Reg. 22, 4, vel vias suas seu agendi rationem i. e. *integrè se gessit* Job 22, 3. — Hithp. fut. יִתַּמַּם (pro יִתְתַּמַּם) *integrè*, *probè se geret* Ps. 18, 26. — Derivat. תָּם, תֹּם, תָּמִים, מְתֹם.

תֵּמָן vid. תֵּימָן.

תִּמְנָה, cum ה locali תִּמְנָתָה n. pr. oppidi antiqui Cananæorum, primùm Judæ, deindè Dan tribui concessa Gen. 38, 12 etc. Nom. gent. תִּמְנִי Jud. 15, 6.

תֵּמָנִי vid. תֵּימָן.

תִּמְנִי vid. תִּמְנָה.

תִּמְנָע n. pr. mul. Gen. 36, 12.

תִּמְנָתָה vid. תִּמְנָה.

תִּמְנַת חֶרֶס vel תִּמְנַת סֶרַח n. pr. oppidi in montanis Ephraïm Jud. 2, 9. Jos. 19, 50 etc.

תֶּמֶס m. *liquefactio*, *dissolutio* Ps. 58, 9. — Rad. מָסַס.

תָּמָר m. pl. תְּמָרִים; 1) *palma* arbor Ex. 15, 27. Joël 1, 12 etc. — 2) n. pr. a) oppidi in austral. Palæstinæ finibus Eze. 47, 19 etc. — b) urbis ad Euphrat. 1 Reg. 9, 8, alibi תַּדְמֹר dictæ. — c) mulierum Gen. 38, 6 etc. — Rad. תמר.

תֹּמֶר m. *palma*, hinc *columna* Jer. 10, 5.

תִּמֹּרָה f. pl. m. תִּמֹּרִים, f. תִּמֹּרוֹת; *palma artefacta*, ornamen. architecturæ, 1 Reg. 6, 29. Eze. 40, 22 etc.

תַּמְרוּק m. pl. תַּמְרוּקִים et תַּמְרֻקִים; 1) *mundatio*, *purgatio* Esth. 2, 12, et metonym. *tersorium* i. e. *strigilis* vel *unguentum* 2, 3, 9. — 2) trop. *castigatio*, *correctio* Prov. 20, 30 in Keri ubi Chethib תַּמְרִיק exhibet. — Rad. מָרַק.

תַּמְרוּרִים pl. m. 1) *amaritudines* (à rad. מָרַר) Jer. 6, 26 etc. Adv. *amarè*, *acerbè* Hos. 12, 15. — 2) *columnæ*, *obelisci*, itineris indices (à rad. תמר) Jud. 31, 21.

תַּמְרִיק vid. תַּמְרוּק.

תַּן vel תָּן m. undè pl. תַּנִּים et chald. תַּנִּין Thren. 4, 3; pl. f. תַּנּוֹת vid. mox in תַּנָּה; fera quædam deserticola, forsan *canis ferus* Jes. 13, 22 etc. Hinc מְעוֹן, מְקוֹם תַּנִּים pro *deserto* Ps. 44, 20. Jer. 9, 10. — Rad. תנן.

תָּנָא vid. תָּנָה.

תָּנָה forsan ut vicin. נָתַן *dedit*, *dona distribuit*. Hos. 8, 10: יִתְּנוּ בַגּוֹיִם *dona distribuent inter gentes* i. e. *donis conducent sibi gentes*. — Pih. תִּנָּה; inf. תַּנּוֹת; fut. יְתַנֶּה; forsan ut vicin. chald. תַּנֵּי, syr. תְּנָא *narravit*, hinc *laudavit*, *celebravit* ut arab. תני (tsanaï) Jud. 11, 40 ubi veter. Vers. *ad lamentandum*; sed 5, 11 Chald. et

Vulgat. *narrandi*, LXX et Syr. *dandi*, Arab. *docendi*, *notum faciendi* sensum exhibent. — Hiph. הֶתְנוּ *conduxerunt* Hos. 8, 9. — Deriv. אֶתְנָה, אֶתְנָן.

תַּנָּה f. undè pl. תַּנּוֹת *habitationes* Mal. 1, 3, ità LXX et Syr.; quasi sit תַּנְאוֹת pro תַּנָּאוֹת à rad. נָאָה; sed Vulgat. *dracones* ut תַּנִּינִים.

תְּנוּאָה f. pl. תְּנוּאוֹת; pr. *abalienatio*, hinc *ultio* Num. 14, 34, et *inimicitia* Job 33, 10. — Rad. נוּא.

תְּנוּבָה fem. constr. תְּנוּבַת; plur. תְּנוּבוֹת; *proventus* Deut. 32, 13 etc. — Rad. נוּב.

תְּנוּךְ m. vulgò *extremum*, *extremitas* auris Ex. 29, 20 etc. — Rad. תנך.

תְּנוּמָה f. pl. תְּנוּמוֹת; *dormitatio*, Job 33, 15, hinc *segnities* Prov. 6, 10 etc. — Rad. נוּם.

תְּנוּפָה f. constr. תְּנוּפַת; 1) *agitatio* manus, minandi causâ Jes. 19, 16, sacrificiorum coram Jehovâ (vid. rad. נוּף in Hiph.) Ex. 29, 24 etc. — 2) *tumultus* undè Jes. 30, 32 : *bella tumultûs* i. e. tumultuosa.

תַּנּוּר m. pl. תַּנּוּרִים; *fornax*, *furnus* Gen. 15, 17 etc. — Conflatum volunt ex chald. אַתּוּן vel. inus. תַּן *fornax* (à rad. תנן in chald. et syr. *fumavit*) et נוּר *ignis*.

תַּנְחוּמִים et תַּנְחֻמִים; pl. m. *consolationes* Jes. 66, 11 etc. — Rad. נָחַם.

תַּנְחוּמוֹת pl. f. id. Job 15, 11 etc.

תַּנְחֻמֶת n. pr. viri Jer. 40, 8 etc.

תַּנִּים m. sing. *bellua marina* Eze. 29, 3 ut תַּנִּין quod plures cod. exhibent.

תַּנִּין m. pl. תַּנִּינִים; 1) *bellua marina* quævis, *piscis ingens* Gen. 1, 21 etc. — 2) *serpens* Ex. 7, 9 etc., spec. *draco*, *serpens magnus* Jer. 51, 34, et *crocodilus* ubi de Ægypto agitur Jes. 51, 9 etc. — Rad. תנן *extendit* prout saltem ex deriv. et radic. cognatis innuitur.

תִּנְשֶׁמֶת f. 1) animalis impuri genus, cum aliis lacertarum generibus copulatum Lev. 11, 30. LXX et Vulgat. *talpa*, sed Bochart *chamæleon* à continuâ auræ captatione. — 2) avis aquatica impura Lev. 11, 18. Deut. 14, 16, LXX πορφυρίων i. e. ardea purpurea, Vulgat. *cignus*, Hebræi et Bochart *noctua*. — Rad. נָשַׁם.

תָּעַב ut vicin. תָּאַב *abominatus est*. — Niph. נִתְעַב *abominabilis fuit* Job 15, 16 etc. — Pih. תִּעֵב; fut. יְתַעֵב et יִתְעַב; 1) *abominatus est* Deut. 7, 26 etc. Part. מְתַעֵב גּוֹי *abominabilis genti, quem gens abominatur* Jes. 49, 7 — 2) *abominabilem fecit*, *reddidit* Eze. 16, 25. — Hiph. הִתְעִיב; fut. conv. וַיַּתְעֵב; 1) *abominabile*, *turpe fecit* aliquid Ps. 14, 1. — 2) intrans. *turpiter egit* 1 Reg. 21, 26. Eze. 16, 52. — Indè תּוֹעֵבָה.

תָּעָה; part. act. תֹּעֶה; pl. constr. תֹּעֵי; inf. constr. תְּעוֹת; fut. יִתְעֶה; apoc. יֶתַע *erravit*, *oberravit* Ex. 23, 4 etc., seq. בְּ loci Gen. 21, 14 etc. seq. acc. loci *pererravit*. Dicitur etiam de ebriis qui ebrietate *aberrant*, *titubant* Jes. 28, 7. trop. de corde summâ anxietate jactato Jes. 21, 4; sed sæpiùs ad animum refertur et valet *Deum*, *pietatem*, *virtutem deserere* Eze. 44, 10 etc. — Niph. נִתְעָה; inf.

הָתְאוֹת; *oberravit* Jes. 19, 14, metaph. *errare factus, deceptus est* Job 15, 31. — Hiph. הִתְעָה; part. מַתְעֶה; fut. conv. וַיִּתַע; 1) *errare fecit* Jer. 50, 6 etc., *titubare fecit* ebrium Job 12, 25; metaph. *aberrare fecit* à virtute et pietate Jes. 3, 12 etc. — 2) intrans. *erravit* Prov. 10, 17, et Jer. 42, 20 in Keri. — Deriv. תּוֹעֶה.

תְּעוּ n. pr. viri 1 Par. 18, 9.

תְּעוּדָה f. *præceptum* Jes. 8, 16, 20 it. *consuetudo, mos* Ruth 4, 7. — Kad. עוּד.

תְּעִי n. pr. viri 2 Sam. 8, 9.

תְּעָלָה f. constr. תְּעָלַת; pl. תְּעָלוֹת; 1) *aquæductus* Jes. 7, 3 etc. — 2) *emplastrum*, vulneri superpositum Jer. 30, 13. 46, 11. — Rad. עָלָה.

תַּעֲלוּלִים pl. m. 1) *puerilia*, seq. meton. *pueruli* Jes. 3, 4. — 2) *machinationes, vexationes* Jes. 66, 4; hunc sensum flagitat contextus et suadet usus verbi; vulgò tamen *ludificationes*. — Rad. עָלַל.

תַּעֲלֻמָה f. pl. תַּעֲלֻמוֹת; *absconditum* Job 28, 11 etc. — Rad. עָלַם.

תַּעֲנוּג m. pl. תַּעֲנוּגִים; f. תַּעֲנֻגוֹת; 1) *oblectatio, voluptas* Mich. 1, 16 etc. — 2) *deliciæ, vita delicata* Prov. 19, 20 etc. — Rad. עָנַג.

תַּעֲנִית f. *afflictio suî, jejunium* Esr. 9, 5. — Rad. עָנָה.

תַּעְנָךְ et תַּעֲנָךְ n. pr. urbis regiæ Cananæorum Jos. 12, 21 etc.

תַּעַע ut vicin. תָּעָה, hinc Pihlp. part. מְתַעְתֵּעַ *errare faciens, in errorem inducens, fallens, decipiens* Gen. 27, 12; vulgò *irridens, illudens* Hithp. part. pl. מִתְתַּעְתְּעִים (pro מִתְתַּעְתְּעִים) id. seq. בְּ 2 Par. 36, 16. — Indè תַּעְתֻּעִים.

תַּעֲצֻמוֹת pl. f. *vires* Ps. 68, 36. — Rad. עָצַם.

תַּעַר m. suff. תַּעְרָהּ; pr. *nudatio, evacuatio*, hinc 1) *novacula* Num. 6, 5 etc. תַּעַר הַסֹּפֵר *scalprum scribæ* Jer. 36, 23. — 2) *vagina* gladii 1 Sam. 17, 51 etc. — Rad. עָרָה.

תַּעֲרֻבוֹת f. plur. *sponsiones vadimonia*; undè *filii sponsionum* sunt *obsides* 2 Reg. 14, 14 etc. — Rad. עָרַב.

תַּעְתֻּעִים plur. m. *fraudes* Jer. 10, 15. 51, 18; sed vulgò *irrisiones*. — Rad. תָּעַע.

תֹּף m. pl. תֻּפִּים; 1) *tympanum* Gen. 31, 27 etc. — 2) forsan *pala* gemmæ Eze. 28, 13. — Rad. תָּפַף.

תִּפְאֶרֶת f. it. abs. et constr. תִּפְאָרֶת suff. תִּפְאַרְתּוֹ; 1) *ornamentum, splendor* Ex. 28, 2. Jes. 3, 18 etc. — 2) *gloria* Jud. 4, 9. Jes. 63, 14, it. *gloriatio* Jes. 10, 12, et meton. *gloriationis objectum* 20, 5. 13, 19. Poët. de arcâ fœderis, ut potè divinæ majestatis sede Ps. 78, 61. — Rad. פָּאַר.

תַּפּוּחַ m. plur. תַּפּוּחִים; 1) *malum* fructus Cant. 7, 9. Prov. 25, 11, it. *malus* arbor Cant. 2, 3. 8, 5. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 12, 17. 15, 34, alterius in confinio tribuum Ephraïm et Manasse Jos. 16, 18; it. n. pr. viri 1 Par. 2, 43. — Rad. נָפַח.

תְּפוּצָה f. *dispersio;* pl. cum suff. תְּפוּצוֹתֵיכֶם Jer. 25, 34. — Rad. פּוּץ.

תְּפִינִים pl. m. *coctiones, coctura* (à rad. אָפָה ad formam תּוֹשִׁיָּה, תּוֹגָה, cum ן formativo ut in קָצִין à קָצָה)

Lev. 6, 14 (21): *In sartagine cum oleo parabitur* (oblatio), *frixam afferes eam* תְּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב *coctiones oblationis in frustula comminutæ offeres* i. e. oblationem illam coctam ut oblationem farream (מִנְחָה) et in frusta divisam offeres. Al. תְּפִינִים referentes ad rad. אפן in arab. *diminuit*, vertunt: *comminuta* i. e. in frusta concisa *oblationis comminutæ offeres;* sed illud magis placet.

תִּפֶל m. 1) *insulsum, insipidum* Job 6, 6, metaph. *ineptum, falsum* Thren. 2, 14.—2) *cæmentum, lutum* Eze. 13, 10 etc.—Rad. תפל.

תֹּפֶל n. pr. oppidi in deserto Sinaï Deut. 1, 1.

תִּפְלָה f. *insulsum, ineptum* adeòque *impium* Job 1, 22 etc.—Rad. תפל.

תְּפִלָּה f. pl. תְּפִלּוֹת; 1) *intercessio, deprecatio* pro aliquo 2 Reg. 19, 4 etc. — 2) *precatio* quævis, *supplicatio, preces* Ps. 4, 2 etc. Ps. 109, 4: וַאֲנִי תְּפִלָּה poët. pro *ego autem orabam*, ut optimè LXX, Vulgat. et Chald. — 3) *hymnus, carmen sacrum* Hab. 3, 1 et ità forsan in titulis quorumdam Psalmorum.—Rad. פָּלַל.

תְּפִלָּצָה f. tremor; suff. תְּפִלָּצָתְךָ Jer. 49, 16.—Rad. פָּלַץ.

תִּפְסַח n. pr. urbis in occident. Euphratis ripâ 1 Reg. 5, 4 (4, 24), diversæ juxta quosdam ab eâ de quâ in 2 Reg. 15, 16 agitur.

תָּפַף *pulsavit* spec. *tympanum;* part. act. pl. f. תּוֹפְפוֹת Ps. 68, 26. — Poh. part. pl. f. מְתֹפְפוֹת *pulsantes, tundentes* pectus, seq. עַל Nah. 2, 8.—Indè תֹּף.

תָּפַר; inf. constr. תְּפוֹר; *consuit* Gen. 3, 7 etc. — Pih. part. plur. f. מְתַפְּרוֹת *consuentes* Eze. 13, 18.

תָּפַשׂ; part. act., cum ׳ parag. תֹּפְשַׂי, inf. abs. תָּפֹשׂ, constr. תְּפֹשׂ; fut. יִתְפֹּשׂ et יִתְפּוֹשׂ; 1) *prehendit, comprehendit* seq. acc. et בְּ Deut. 9, 17: 1 Reg. 18, 40. תְּפוּשׂ זָהָב *comprehensus auro* i. e. *inclusus, obductus* Hab. 2, 19. Hinc *cepit* bello Jos. 8, 8 etc. Trop. *prehendit nomen Jehovæ* i. e. manus intulit nomini divino, violavit illud abnegando, pejerando Prov. 30, 9. — 2) *tenuit* manu, *gessit, tractavit* Gen. 4, 21. Jer. 50, 16 etc., trop. *tractavit* legem sacerdos Jer. 2, 8. — Niph. נִתְפַּשׂ *comprehensus est* Num. 5, 13, *captus est* Jer. 50, 46. Ps. 10, 2. — Pih. תִּפֵּשׂ *prehendit* Prov. 30, 28.

תֹּפֶת f. 1) vulgò *tympanizatio* i. e. *fabula* vulgi Job 17, 6, LXX γέλως, Vulgat. *exemplum*, quod in idem incidit; in parall. est מָשָׁל. Al. *res exspuenda*, collat. chald. תוּף *exspuere* et arab. *detestatus est exspuendo.* — 2) cum artic. הַתֹּפֶת n. pr. loci in valle Hinnom prope Jerusalem 2 Reg. 23, 10 etc. Cum ה parag. תָּפְתָּה Jes. 30, 33, quibusdam est nom. appellat. *locus ustionis, bustum.*

תִּקְוָה f. 1) ut קָו *funis* Jos. 2, 18. — 2) *exspectatio, spes* Job 5, 16 etc. — Rad. קוה.

תְּקוּמָה f. *standi, resistendi facultas* Lev. 26, 37. — Rad. קום.

תְּקוֹמֵם masc. *adversarius;* plur. cum suff. תְּקוֹמְמֶיךָ Ps. 139, 21. — Rad. קום.

תְּקוֹעַ n. pr. oppidi in tribu Judâ Jer. 6, 1 etc.—Nom. gent. תְּקוֹעִי, f. תְּקוֹעִית 2 Sam. 14, 4. 23, 26.

תְּקוּפָה fem. constr. תְּקוּפַת; plur. תְּקֻפוֹת; *circuitus*, *revolutio*, ut solis Ps. 19, 7, hinc *decursus* temporis Ex. 34, 22 etc. — Rad. קוּף *circuire* ut vicin. נָקַף.

תַּקִּיף m. *robustus*, *validus* Eccl. 6, 10. — Rad. תָּקַף.

תָּקַן ut vicin. תָּכַן *rectus fuit*, *factus est*; inf. constr. תְּקֹן Eccl. 1, 15. — Pih. תִּקֵּן *rectum fecit* Eccl. 7, 13, *rectè disposuit* parabolas 12, 9.

תָּקַע, inf. abs. תָּקוֹעַ, constr. תְּקֹעַ; fut. יִתְקַע; 1) *feriit*, *percussit*, addito כַּף *complosit manus* vel lætans Ps. 47, 2 seq. עַל *de* aliquâ re Nah. 3, 19, vel spondens Ps. 47, 2. Prov. 17. 18, seq. לְ *pro* aliquo Prov. 6, 1; omisso כַּף id. Prov. 11, 15. — 2) *feriendo fixit* ut paxillum Jud. 4, 21 etc., it. *affixit* rem clavo 1 Sam. 31, 10 etc., it. *infixit*, *adegit* hastam etc. Jud. 3, 21 etc.; adeòque *propulit*, *conjecit* in mare Ex. 10, 19. — 3) addito בַּשּׁוֹפָר vel שׁוֹפָר *tubam inflavit*, *tubâ clanxit* Num. 10, 3, 6 etc. — Niph. fut. יִתָּקַע *plaudetur* Job 17, 3; יִתָּקַע *clangetur* tubâ Jes. 27, 13. — Indè

תֵּקַע m. *clangor* Ps, 150, 3.

תָּקַף *firmus*, *robustus*, *validus fuit*, *prævaluit*, hinc transit. *crudeliter oppressit* Job 14, 20, Eccl. 4, 12 etc. — Deriv. תַּקִּיף et

תֹּקֶף m. suff. תָּקְפּוֹ; *robur*, *potentia* Dan. 11, 17 etc..

תֹּר vid. תּוֹר.

תַּרְאֲלָה n. pr. oppidi Benjaminitarum Jos. 18, 27.

תַּרְבּוּת f. *soboles*, *progenies* Num. 32, 14. — Rad. רָבָה.

תַּרְבִּית f. *fœnus* Lev. 25, 36. Eze. 18, 8 etc. — Rad. רָבָה.

תִּרְגֵּל vid. רָגַל.

תַּרְדֵּמָה f. *sopor* Gen. 2, 21 etc., trop. *summa inertia* Jes. 29, 10. Prov. 19, 15. — Rad. רָדַם.

תַּרְחֲקָה n. pr. viri 2 Reg. 19, 9.

תְּרוּמָה f. constr. תְּרוּמַת et תְּרֻמַת; pl. תְּרוּמוֹת; 1) *oblatio*, *donum*, *munus*. Prov. 29, 4: *vir munerum* i. e amans munera; spec. *oblatio sacra* sacerdotibus et templo Ex. 25, 2 etc. — 2) *sacrificium elevando consecratum* Ex. 29, 27 etc. — Rad. רוּם.

תְּרוּמָה Eze. 48, 12, ut תְּרוּמָה.

תְּרוּעָה f. 1) pr. *tumultus*, spec. *lætus clamor*, *jubilum*, vel *clamor bellicus* Job 8, 21. Jer. 4, 19 etc. — 2) *clangor* tubæ Lev. 25, 9 etc. — *Dies clangoris* sunt calendæ mensis septimi (posteà primi), qui clangore tubæ annuntiabatur.—*Sacrificia clangoris* i.e. sacrificia cum tubæ clangore oblata Ps. 27, 6, conf. Num. 10, 10.

תְּרוּפָה f. *curatio*, *sanatio* Eze. 47, 12. — Rad. רוּף ut vicin. רָפָא.

תִּרְזָה f. *ilex* Jes. 44, 14, ità Celsius post Vulgat.

תֶּרַח n. pr. 1) viri Gen. 11, 24 etc.— 2) stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 27.

תַּרְחַנָה n. pr. viri 1 Par. 2, 48.

תַּרְמָה f. *astutia*, *dolus* Jud. 9, 31. — Rad. רָמָה.

תַּרְמִית f. id. Jer. 8, 5 etc. 14, 14 in Keri, ubi Chethib. תַּרְמוּת habet. — Rad. רָמָה.

תֹּרֶן m. suff. תָּרְנָם; *malus*, arbor navis Jes. 33, 23. Eze. 27, 5; it. forsan *pertica* in montibus signi causâ erecta Jes. 30, 17; in parall. est נֵס. — Etymon latet.

תַּרְעֵלָה f. *titubatio, temulentia* Jes. 51, 17 etc. — Rad. רָעַל.

תִּרְעָתִי n. gent. 1 Par. 2, 55.

תְּרָפִים pl. m. *idolorum* vel *penatum* genus Gen. 31, 19. Jud. 17, 5 etc. — Etymon latet.

תִּרְצָה n. pr. urbis Israëlitarum Jos. 12, 24 : 1 Reg. 14, 17 etc.

תֶּרֶשׁ n. pr. viri Esth. 2, 21.

תַּרְשִׁישׁ n. pr. 1) urbs nobilissima ad mare Mediterraneum, occidentem versus, quam Tyrii frequentabant, utpotè maximè negociatricem; vulgò *Tartessus* in Hispaniâ Gen. 10, 4 etc. — 2) gemmæ species Ex. 28, 20 etc. LXX et Josepho est *chrysolithus* i. e. *topazius* recentiorum juxta Braunium (de Vest. Sacerd. Hebr.). — 3) n. pr. viror. Esth. 1, 14, etc.

תַּרְשְׁתָא cum art. הַתַּרְשְׁתָא cognomen Nehemiæ Esr. 2, 63 etc.

תַּרְתָּן n. pr. viri Jes. 20, 1 etc.

תַּרְתָּק n. pr. idoli Hevæorum 2 Reg. 17, 31.

תְּשׂוּמֶת f. seq. יָד, *positum in manu, depositum* Lev. 5, 21. — Rad. שׂוּם.

תְּשׁוּאָה f. undè pl. תְּשׁוּאוֹת; *strepitus, tumultus* multitudinis Jes. 22, 2, *fragor* Job 36, 29, *clamor* 39, 7. — Rad. שׁוּא ut vicin. שָׁאָה.

תִּשְׁבִּי n. gent. *Thesbita* (de Eliâ), 1 Reg. 17, 1 etc.

תַּשְׁבֵּץ m. *tessellatio*, Ex. 28, 4, *tunica tessellationis* i. e. *tessellata*. — Rad. שָׁבַץ.

תְּשׁוּבָה f. pl. תְּשׁוּבוֹת; 1) *reditus* 1 Sam. 7, 17 etc. — 2) *responsum* Job. 21, 34. 34, 36. — Rad. שׁוּב.

תְּשׁוּעָה f. et תְּשֻׁעָה; 1) *auxilium, liberatio, salus* Ps. 37, 39, etc. — 2) *victoria* 2 Sam. 19, 3 : 2 Reg. 5, 1. — Rad. שׁוּעַ.

תְּשׁוּקָה f. *desiderium, libido* Gen. 3, 16. Cant. 7, 11. — Rad. שׁוּק.

תְּשׁוּרָה f. *donum, oblatio* 1 Sam. 9, 7. — Rad. שׁוּר.

תְּשִׁיעִי m. et תְּשִׁיעִית f. *nonus, a* (תֵּשַׁע) Num. 7, 60.

תֵּשַׁע f. constr. תְּשַׁע; et תִּשְׁעָה m.; constr. תִּשְׁעַת; *novem* Gen. 5, 5 etc., it. *nonus* Lev. 23, 22 etc. Plur. תִּשְׁעִים c. *nonaginta* Gen. 5, 9 etc.

תִּשְׁעָה vid. תְּשׁוּעָה.

תַּתְּנַי n. pr. viri Esth. 5, 3.

FINIS LEXICI HEBRÆI.

LEXICON CHALDAICUM.

De variis א cæterarumque chaldaïcarum litterarum viribus, vid. *Grammaticam Chald.*

אַב m. *pater*, et maximè in pl. *majores;* suff. אֲבוּהִי, אֲבוּךְ, אֲבִי; pl. cum termin. f. אֲבָהָן, undè cum suff. אֲבָהָתְנָא, אֲבָהָתֵי; Dan. 2, 23. Esr. 4, 15 etc.—Rad. אבה.

אֵב m. *fructus;* suff. cum resoluto Dag.forti in נ, אִנְּבֵד Dan. 4, 9 etc. — Rad. אבב.

אֲבַד *periit;* fut. יֶאֱבַד Jer. 10, 11. — Aph. אוֹבֵד *perdidit*; infin. הוֹבָדָה et הוֹבָדָא; fut. יְהוֹבֵד (א rad. in ו mutato, et ה caract. ex Hebr. servato loco א) Dan. 2, 12 etc. — Hoph. more hebr. הוּבַד *perditum fuit* 7, 11.

אֶבֶן f. emphat. אַבְנָא; *lapis* Esr. 5, 8 Dan. 2, 35.

אִגְּרָא f. emphat. אִגַּרְתָּא; *epistola, litteræ* Esr. 4, 8 etc.

אֱדַיִן adv. *tunc* Dan. 2, 15 etc. בֵּאדַיִן *statim* Dan. 2, 14 etc. מִן אֱדַיִן *indè ab eo tempore* Esr. 5, 16.

אֲדָר n. pr. mensis (Vid. Lexic. Hebr.) Esr. 6, 15.

אִדַּר m. *area;* pl. constr. אִדְּרֵי Dan. 2, 35.

אֲדַרְגָּזְרַיִן pl. m. *senatores, judices* emphat. אֲדַרְגָּזְרַיָּא Dan. 3, 2, 3.

אַדְרַזְדָּא *sedulò, diligenter* Esr. 7, 23.

אִדְרָע m. *brachium* ut דְּרָע cum א prosthetico, Esr. 4, 23.

אֲזָא et אֲזָה *accendit;* part. pass. אָזֵה pers. syriasm. pro אָזֵה; infin. מְזָא; suff. מְזָיֵהּ; Dan. 3, 19, 22.

אֲזַד ut vicin. אֲזַל *abiit, profectus est;* sed. al. *firmus fuit*, collat. Talmud. אַזְדָּא *robur, firmitas*; f. אַזְדָּא Dan. 2, 5, 8.

אֲזַל id. Dan. 2, 17 etc. imper. אֱזַל Esr. 5, 15 pro אֲזַל.

אָח m. *frater*; pl. cum suff. אֲחָיִךְ Esr. 7, 18. — Rad. אחה.

אַחְוָיָה f. undè constr. אַחְוַת (pr. infin. Aph. a חֲוָה); *indicium, declaratio* Dan. 5, 12.

אֲחִידָה f. pro חִידָה (à rad. חוד cum א prosthet.) *enigma*; pl. אֲחִידָן Dan. 5, 12.

אֲחֲרֵי דְנָה *post*, undè אֲחֲרֵי *post hæc, posthac* Dan. 2, 29; suff. אֲחֲרֵיהוֹן *post eos* 7, 24.

אָחֳרִי f. *alia*, Dan. 2, 32 etc., pro אָחֳרִית.

אָחֳרִין *postremum* undè cum præced. עַד, *ad postremum, tandem* Dan. 4, 5.

אָחֳרִית fem. *finis, extremitas* Dan. 2, 28.

אָחֳרָן m. *alius* Dan. 2, 11 etc.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִין pl. m. undè emphat. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא *satrapæ* Dan. 3, 2 etc.

אִילָן m. emphat. אִילְנָא; *arbor* Dan. 4, 7, 8.

אִיתַי ut hebr. יֵשׁ *est, sunt*, sed in paucis formulis Dan. 2, 28 etc. Cum לָא *non est, non sunt* 2, 10 etc. Cum suff. אִיתַיכוֹן, אִיתָנָא, אִיתָיךְ, אִיתוֹהִי; *ille est, tu es, nos sumus, vos estis.* Hæ formæ cum participio constructæ verbum finitum circumscribunt, sic Dan. 3, 18: אִיתְנָא פָּלְחִין *colimus.* Absol. positum plerumque valet *existit, exstat* (*il y a*) Dan. 2, 10 etc., hinc seq. לְ *est alicui, habet* Esr. 4, 16.

אֲכַל; part. act. f. אָכְלָה; imp. f. אֲכְלִי; fut. יֵאכֵל; *comedit, voravit* Dan. 7, 5 etc. Formulam אֲכַל קְרַץ vid. in קְרַץ.

אַל *ne* Dan. 2, 24 etc.

אֵל m. ut in hebr. *illi, illæ, isti, istæ* Esr. 5, 15 in Keri; cum ה parag. אֵלָּה Jer. 10, 11 in Chethib ut Esr. 5, 11.

אֵלֶּה ut אֵל proximè præced.

אֱלָהּ m. emphat. אֱלָהָא, cum præf. לֶאֱלָהָא; cum suff. אֱלָהִי, אֱלָהָנָא, אֱלָהֵהּ, אֱלָהֲכוֹן, אֱלָהֲכֹם, אֱלָהָךְ, אֱלָהֲהוֹן, אֱלָהֲהֹם; *Deus* generatim Dan. 3, 28. Esr. 5, 5 etc. Status emphat. spec. de *Jehovâ* Dan. 2, 20, 3, 32. Plur. אֱלָהִין *dii* Dan. 2, 11 etc.; emphat. אֱלָהַיָּא Jer. 10, 11, constr. cum præf. לֶאֱלָהֵי Dan. 5, 23.

אֱלוּ *ecce!* Dan. 2, 31 etc., ut אֱרוּ, permut. ר et ל.

אִלֵּין et אִלֵּךְ *illi, isti, illæ, istæ* Dan. 2, 44 etc.

אִלֵּךְ *illi, isti* Dan. 3, 12. Esr. 4, 21. 5, 9 etc.

אִלֵּין vid. אִלֵּין.

אֶלֶף et אַלְפָּא *mille;* emphat. אַלְפָּא, pl. more hebr. אַלְפִּים in Chethib, sed Keri habet אַלְפִין Dan. 7, 10.

אַמָּה f. pl. אַמִּין; *ulna, cubitus* Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

אֻמָּה fem. pl. m. אֻמִּין, emphat. אֻמַּיָּא; *populus, natio* Dan. 3, 4, 29. Esr. 4, 10 etc.

אֲמַן; undè Aph. הֵימִן *credidit, confisus est* Dan. 6, 4; part. pass. מְהֵימַן *fidus, fidelis* Dan. 6, 5 etc.

אֲמַר, f. אֲמֶרֶת pro אֲמַרַת; part. activ. אָמַר; pl. אָמְרִין; infin. מֵאמַר; et מִמַּר; imper. אֱמַר; fut. יֵאמַר; *locutus est* Dan. 8, 16, alibi *dixit, imperavit, jussit* Dan. 2, 24. Esr. 5, 3 etc.

אִמַּר m. *agnus;* pl. אִמְּרִין Esr. 6, 9, 17. 7, 17.

אֻמְתָנִי f. (pro אֻמַּתָנִית) *terrifica* Dan. 7, 7; al. *valida, robusta* collat. arab. متن (matsan) *robustus, validus fuit.*

אֲנָא et sæpiùs אֲנָה c. *ego* Dan. 2, 8, 23; pl. אֲנַחְנָא et אֲנַחְנָה c. *pos* Esr. 4, 16 etc.

אִנּוּן *isti* Dan. 2, 44, f. אִנֵּין *istæ* 7, 17.

אֲנַחְנָא et אֲנַחְנָה vid. אֲנָא.

אֲנַס *pressit, negotium facessivit;* part. act. אָנֵס Dan. 4, 6.

אַנְפִּין masc. *facies;* plur. cum suff. אַנְפּוֹהִי Dan. 4, 46 etc.

אֱנָשׁ et אֱנַשׁ m. emphat. אֱנָשָׁא, אֱנָשָׁא, et Dan. 4, 13 in Chethib

אֱנוֹשָׁא pl. ex ehbr.; אֲנָשִׁים; *homo* et collect. *homines* Dan. 2, 10, 4, 29. Esr. 4, 11 etc.

אַנְתָּה m. *tu* Dan. 2, 29 etc. in Chethib, sed Keri ubique refert אַנְתְּ.

אֲסוּרִין m. pl. *vinculum* Dan. 4, 12. Eze. 7, 26.

אַסְפַּרְנָא *studiosè, diligenter* Esr. 5, 8. 6, 8 etc.

אֲסָר m. emphat. אֲסָרָא; *interdictum* Dan. 6, 8, 13 etc.

אָע m. emphat. אָעָא; *lignum* Esr. 5, 8. Dan. 5, 4 etc.

אַף *etiam* Dan. 6, 23 etc.

אַפַּרְסָיֵא n. pr. populi ex quo colonia in Samariam deducta fuit Esr. 4, 9.

אַפַּרְסַכְיֵא et אַפַּרְסַתְכָיֵא n. pr. duarum gentium Esr. 4, 9. 5, 6.

אַפְתֹּם *thesaurus, ærarium* Esr. 4, 13; ità vulgò; veter. interpr. vocab. istud vertendo prætermittunt; Castello (in Append. ad *Lexic.*) idem est atque armenicum ejusdem soni quod *rebellio* valet; Gesenius post Bohlenium (Symbol. p. 21) pro pers. פַּדַאם *finis, tandem* illud habet, et insuper cum pehlvico *Afdom, finis* conferens adv. *in fine, tandem* vertendum conjectat. Sed omnia hæc incerta omninò sunt.

אַרְבַּע f. אַרְבָּעָה m. *quatuor* Dan. 3, 25. Esr. 6. 17 etc.

אָרוּ *ecce!* Dan. 7, 6 etc.

אֹרַח undè pl. f. אֳרָחָן; suff. אָרְחָתָךְ; *viæ*, sed trop. *consilia* Dei Dan. 4, 34; *res, vicissitudines* alicujus 5, 23.

אַרְיֵה m. *leo* Dan. 7, 4; pl. f. אַרְיָן, undè emphat. אַרְיָוָתָא 6, 8.

אֲרַךְ undè part. pass. אֲרִיךְ *aptus, conveniens* Esr. 4, 14.

אַרְכָּא et אַרְכְּבָה f. *prorogatio* temporis Dan. 4, 24. 7, 12.

אַרְכּוּבָה f. *genu;* plur. cum suff. אַרְכְּבָתֵהּ Dan. 5, 6. In Targ., abjecto א prosthet., רְכוּבָה, רְכוּב.

אַרְכָּוָאֵי n. gent. Esr. 4, 9.

אַרְעָא undè emph. אַרְעָא; *terra* Jer. 10, 11. Dan. 2, 35 etc. Fem. אַרְעָא *inferior, inferius* Dan. 2, 39 in Keri, ubi Chethib habet אָרַע *infrà.*

אַרְעִית f. *inferius*, al. *infima* pars, *fundus* foveæ Dan. 6, 25.

אַרְקָא undè emphat. אַרְקָא *terra* ut vicin. אַרְעָא Jer. 10, 11.

אֵשׁ *ignis;* emphat. אֶשָׁא Dan. 7, 11.

אֻשׁ m. *fundamentum;* pl. אֻשִׁין, et emphat. אֻשַׁיָּא; suff. אֻשּׁוֹהִי Esr. 4, 12. 5, 16.

אַשָּׁף m. *incantator* Dan. 2, 10; sed pl. אָשְׁפַּיָּא, emphat. אָשְׁפַּיָּא (à sing. אָשֵׁף form. partic.) Dan. 2, 27. 4, 4 etc.

אֲשַׁרְנָא m. *murus* Esr. 5, 3.

אֶשְׁתְּדּוּר m. *molimen, conatus*, hinc *conspiratio, rebellio* Esr. 4, 15, 19. — Rad. שְׁדַר q. v.

אָת *signum, portentum;* pl. אָתִין; emphat. אָתַוָּא; suff. אָתּוֹהִי Dan. 3, 32. 6, 28.

אֲתָה pl. אֲתוֹ; part. act. אָתֵה; inf. מֵתָא; imp. pl. אְתוֹ; *venit* Dan. 3, 2. 7, 22, seq. עַל pers. Esr. 4, 12. 5, 3. — Aph. per hebraïsm. cum ה loco א, præt. הֵיתִי; pl. הֵיתִיו; infin. הֵיתָיָה; *adduxit* Dan. 6, 17, *attulit.* 5, 3, 23. — Hoph. ex hebraïsm., sed irregul

præt. הֵיתִי f. הֵיתַיְתְּ, pl. הֵיתִיו; *adductus, allatus est* Dan. 3, 13. 6, 18.

אַתּוּן c. emphat. אַתּוּנָא; *fornax* Dan. 3, 6 etc. — Simonisio est pro אַתְנוּן à rad. chald. תְּנַן (Ex. 19, 18) *fumavit.*

אֲתַר m. suff. אַתְרֵהּ; *locus* Dan. 2, 35. Esr. 5, 15, etc. אֲתַר דִּי *locus in quo, ubi* Esr. 6, 3; it. juxta quosd. *vestigium* (collat. arab. *atsar, itsr*), hinc בָּאתַר (pro בַּאֲתַר) *in vestigio, post* Dan. 7, 6, 7; cum suff. בָּתְרָךְ *post te* 2, 39.

ב

בְּ præp. *in* Dan. 2, 19 etc. *ex* (vasibus bibere) 5, 2, *ope* (manuum) 2, 34 etc.

בְּאוּשׁ m. *malus, malignus*; f. emphat. בְּאוּשְׁתָּא Esr. 4, 12. — Rad.:

בְּאֵשׁ *malum fuit*, seq. עַל pers. *displicuit alicui* Dan. 6, 15.

בָּאתַר *post.* vid. אֲתַר.

בַּבְלַי pl. *Babylonii*; emph. בַּבְלָיֵא Esr. 4, 9.

בְּדַר ut vicin. hebr. בָּזַר. — Pah. imp. pl. בַּדְּרוּ *dispergite* Dan. 4, 11.

בְּהִילוּ f. *festinatio, celeritas* Esr. 4, 23. — Rad. :

בָּהַל ut in hebr. — Ithpeh. inf. subst. הִתְבְּהָלָה Dan. 2, 25. 3, 24, et הִתְבְּהָלָא 6, 20 *festinatio, celeritas.* — Pah. *conturbavit, terruit:* fut. suff. יְבַהֲלִנּוּךְ, pl. cum suff. יְבַהֲלִנַּנִי Dan. 4, 2, 16 etc. — Ithpah. part. מִתְבַּהַל *perturbatus* Dan. 5, 9.

בוּת vel בִּית *pernoctare*; præt. בָּת Dan. 6, 19.

בְּטֵל, f. בְּטֵלַת; part. f. בָּטְלָא; *cessavit* Esr. 4, 24. — Pah. בַּטֵּל; infin. בַּטָּלָא; *cessare fecit, impedivit* Esr. 4, 21 etc.

בֵּין *inter* Dan. 7, 5, 8.

בִּינָה f. *intelligentia* Dan. 2, 21.

בִּירָה f. *palatium, regia;* emphat. בִּירְתָּא Esr. 6, 2.

בַּיִת m. undè emphat. בַּיְתָא et בַּיְתָה; constr. בֵּית; suff. בֵּיתִי, בֵּיתֵהּ; pl. בָּתִּין, undè cum suff. בָּתֵּיכוֹן; *domus* Dan. 2, 5 etc. *Domus regis* i. e. *palatium, regia; domus regni* i. e. *sedes regni; domus Dei* i. e. *templum*; *domus librorum* i. e. *tabularium* (*archives*); *domus gazarum regis* i. e. *ærarium regium; domus convivii* i. e. *cœnaculum* Dan. 5, 10. Esr. 6, 1 etc.

בֵּל m. *cor* Dan. 6, 15.

בְּלָא ut hebr. בָּלָה. — Pah. בַּלֵּא *attrivit*, metaph. *afflixit, vexavit;* fut. יְבַלֵּא Dan. 7, 25.

בְּלוֹ m. *tributum* Esr. 4, 13 etc.

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 2, 26. 4, 5 etc.

בֵּלְאשַׁצַּר et בֵּלְשַׁאצַּר n. pr. ultimi Chaldæorum regis Dan. 5, 1, 2. 7, 1 etc.

בַּר m. undè pl. בְּנִין, constr. בְּנֵי; suff. בְּנֵיהוֹן, בְּנוֹהִי (pro sing usurpatur בַּר) Dan. 2, 25. Esr. 6, 10 etc.

בְּנָא et בְּנָה, suff. בְּנָיְתֵהּ; part. act. masc. pl. בָּנִין; pass. בְּנֵה; inf. cum præf. לְמִבְנָא et לְבְנָא, cum ה parag. לְמִבְנְיָה; fut. plur. יִבְנוֹן; *ædificavit* Dan. 4, 27. Esr. 5, 2, 3 etc. — Ithpeh. *ædificatus est*; part. מִתְבְּנֵא;

fut. יִתְבְּנֵא Esr. 4, 13, 21, cum acc. materiæ 5, 8.

בְּנְיָן *ædificium*; emphat. בְּנְיָנָא Esr. 5, 4.

בְּנַס *iratus, indignatus fuit* Dan. 11, 12. Frequens occurrit in Targ.

בְּעָא et בְּעֵה, plur. בְּעוֹ, בְּעֵינָא; part. act. בָּעֵה, pl. בָּעַיִן; inf. מִבְּעֵא; fut. יִבְּעֵא; *quæsivit* cum acc. Dan. 2, 13. 6, 5, *rogavit, petiit* seq. מִן, מִן קֳדָם, קֳדָם pers. *ab aliquo* 2, 16 etc. — Pah. fut. יְבַעוֹן vel יְבַעְוֹן *requirent* Dan. 4, 33. — Indè

בְּעוּ fem. et בְּעוּת undè cum suff. בְּעוּתֵהּ; *petitio, precatio* Dan. 6, 8, 14.

בְּעַל ut hebr. בַּעַל *dominus*; hinc בְּעַל טְעֵם q. v. in טְעֵם.

בְּקְעָא vel בְּקְעָה *vallis*; constr. בְּקְעַת Dan. 3, 1.

בְּקַר undè Pah. בַּקַּר, pl. בַּקָּרוּ; (pro בַּקְּרוּ); inf. בַּקָּרָא; fut. יְבַקַּר; *inquisivit, investigavit* Esr. 4, 15 etc., seq. עַל 7, 14.

בַּר m. suff. בְּרֵהּ; *filius* Dan. 5, 22 etc., it. *nepos* Esr. 5, 1. Pro plur. usurpatur בֶּן à בְּנִין.

בַּר emph. בָּרָא *campus, ager* Dan. 2, 38. 4, 18 etc.

בְּרַךְ *in genua procubuit* Deo cultum præstandi causâ; part. act. בָּרֵךְ Dan. 6, 11, it. *benedixit, celebravit* undè part. pass. בְּרִיךְ Dan. 3, 28. — Pah. בָּרֵךְ (pro בָּרֲכַךְ) *celebravit* seq. לְ Deut. 2, 19 etc.; part. pass. מְבָרַךְ *celebratus* 2, 20.

בֶּרֶךְ vel בִּרְכָּא f. *genu*; pl. cum suff. בִּרְכוֹהִי Dan. 6, 11.

בְּרַם *sed, verùm, attamen* Dan. 2, 28. Esr. 5, 13 etc.

בְּשַׂר, emph. בְּשָׂרָא *caro* Dan. 2, 11. 7, 5. כָּל־בְּשָׂרָא *omnis caro* i. e. *cuncta animantia* 4, 9.

בָּת vid. in בוּת.

בַּת *bathus* mensura liquidorum (Vid. Lex. Hebr. pag. 117) pl. בַּתִּין Esr. 7, 22.

בָּתַר *post*, vid. in אֲתַר.

ג

גַּב ut in hebr. *dorsum*; suff. עַל גַּבַּהּ *in dorso suo* Dan. 7, 6 in Keri, ubi Chethib גַּבֵּיהּ refert. LXX, Theod. et Vulgat. *super se*.

גֹּב et גּוֹב; emph. גֻּבָּא, גּוֹבָא *fovea* Dan. 6, 8, 13. 20, 21 etc.

גְּבוּרָה *robur*, hinc *potentia*; emph. גְּבוּרְתָּא Dan. 2, 20.

גֻּבְרָא pl. גֻּבְרִין; emph. גַּבְרַיָּא (tanq. à sing. גַּבְרָא) *vir* Dan. 2, 25. 3, 8 etc.

גְּבָר *strenuus, heros*; pl. constr. גַּבְרֵי Dan. 3, 20. Sed in Esr. 2, 20, גִּבָּר inter nomina propria viror. computatur; cùm autem in loco parall. Neh. 7, 25 occurrat גִּבְעוֹן, ut n. pr. loci aliundè notum, quidam et ipsum גִּבָּר pro nomine oppidi habent.

גִּדְבַּר *thesaurarius, quæstor*, aliàs גִּזְבַּר; pl. emph. גַּדְבְּרַיָּא Dan. 3, 2, 3.

גְּדַד *succidit* arborem; imp. pl. גִּדּוּ Dan. 4, 11, 20.

גַּו, גּוֹ, גּוֹא; suff. גַּוֵּהּ, גַּוָּהּ; *medium* Dan. 3, 6 etc.

גּוֹב, גּוֹבָא, vid. גֹּב.

גַּוָּהּ f. *superbia* Dan. 4, 34.

גּוּחַ vel גִּיחַ *erumpere, prorumpere.* — Aph. id. part. pl. f. מְגִיחָן Dan. 7. 2.

גִּזְבָּר m. ut גָּדְבַר q. v.; pl. emph. גִּזַּבְרַיָּא Esr. 1, 8. 7, 21.

גְּזַר ut in hebr, *secuit, abscidit,* et forsan ut etiam in hebr. *decrevit, statuit,* spec. de fato (conf. גְּזֵרָה), hinc part. act. pl. גָּזְרִין, emph. גָּזְרַיָּא pr. *decernentes, definientes,* indè *Astrologi* Chaldæorum, qui è siderum in horâ natali dipositione variis computandi et hariolandi artibus singulorum hominum fatum definiebant. Dan. 2, 27 etc. — Ithpeh. f. אִתְגְּזֶרֶת et more hebr. הִתְגְּזֶרֶת *abscissa est* Dan. 2, 34, 45.

גְּזֵרָה f. *decretum, sententia* Dei, angelorum Dan. 4, 14, 21.

גִּיחַ *prorumpere,* vid. גּוּחַ.

גִּיר *calx;* emph. גִּירָא Dan. 5, 5.

גְּלָא *revelavit,* vid. גְּלָה.

גַּלְגַּל *rota;* pl. cum suff. גַּלְגִּלּוֹהִי Dan. 7, 9.

גְּלָה, גְּלָא; part. act. גָּלֵה et גָּלֵא, pass. גְּלִי et גֱּלִי; inf. מִגְלֵא; *revelavit* Dan. 2, 19, 22 etc. — Aph. more hebr. הַגְלִי *migrare fecit, deportavit* Esr. 4, 10. 5, 12.

גָּלוּת f. *exilium, migratio;* emph. גָּלוּתָא. *Filii exilii* i. e. *exules* Dan. 2, 25 etc.

גְּלָל m. *devolutio,* hinc *lapis devolutionis* i. e. *maximus* qui *volvitur,* non fertur Esr. 5, 8. 6, 4.

גְּמַר *perfecit;* part. pass. גְּמִיר *perfectus, consummatus* Esr. 7, 12.

גִּנְזִין pl. m. *thesauri, gazæ;* emph. גִּנְזַיָּא, constr. גִּנְזֵי; Esr. 6, 1. 7, 20. *Domus gazarum* i. e. *gazophylacium* 5, 17.

גַּף *ala;* plur. גַּפִּין, suff. גַּפַּיהּ pro quo in Keri גַּפָּה Dan. 7, 4. 6.

גֶּרֶם m. *os, ossis;* plur. cum suff. גַּרְמֵיהוֹן Dan. 6, 25.

גֶּשֶׁם masc. *corpus;* suff. גֶּשְׁמֵה, גֶּשְׁמְהוֹן Dan. 3, 27 etc.

ד

דָּא *hæc, ista, hoc, illud* Dan. 4, 27. דָּא לְדָא *hoc ad illud, invicem* 5, 6.

דָּאנִין vid. דִּין *judicare.*

דָּארִין vid. דּוּר.

דֹּב *ursus* Dan. 7, 5.

דְּבַח ut vicin. hebr. זָבַח *sacrificavit;* part. act. pl. דָּבְחִין Esr. 6, 3.

דִּבְחִין pl. m. *sacrificia* Esr. 6, 3.

דְּבַק *adhæsit, cohæsit;* part. act. pl. דָּבְקִין Dan. 2, 43.

דִּבְרָה f. *causa;* constr. עַל דִּבְרַת־דִּי *ideò ut* Dan. 2, 30.

דְּהַב m. emph. דַּהֲבָא, דַּהֲבָה; ut vicin. hebr. זָהָב *aurum* Dan. 2, 32. Esr. 7, 18 etc.

דֶּהָוֵא et in Keri דֶּהָיֵא n. pr. populi, cujus coloniam in Samariam deduxerunt Assyrii Esr. 4, 9.

דּוּן vid. דִּין.

דּוּק *comminui* (conf. vicin. hebr. דָּקַק); præt. pl. דָּקוּ Dan. 2, 25.

דּוּר *habitare;* part. act. pl. דָּארִין Dan. 2, 38, in Keri דָּיְרִין, constr. דָּארֵי 4, 32, in Keri דָּיְרֵי 4, 18; fut. תְּדוּר 4, 18, pl. יְדֻרוּן 4, 9, in Keri f. יְדֻרָן.

דּוּרָא n. pr. planitiei in Babyloniâ Dan. 3, 1.

דּוּשׁ *conculcare;* fut. f. cum suff. et נ epenth. תְּדוּשִׁנָּהּ Dan. 7, 23.

דַּחֲוָה f. undè pl. דַּחֲוָן vulgò *instru-*

menta musica Dan. 6, 19; vet. interpr. *cibos* vertunt, quidam *pellices*, *concubinas*, collat. arab. دحا (pro دحر) *subegit* feminam.

דְּחַל *timuit;* part. act. pl. דְּחָלִין Dan. 5, 19; pass. דְּחִיל; f. דְּחִילָה *terribilis* 2, 31. 7, 7. — Pah. דַּחֵל *terruit;* fut. cum suff. et נ epenth. יְדַחֲלִנַּנִי 4, 2.

דִּי ut hebr. אֲשֶׁר utriusque generis et numeri: *qui, quae quod; qui, quæ* Dan. 2, 10. Esr. 4, 10 etc. Substantivi verbi *est* locum tenet, ut בִּירְתָא דִי בְמָדַי *arx quæ* est *in Mediâ* Esr. 6, 2, sic Dan. 5, 2 etc. — Nota genitivi est Dan. 2, 15. Esr. 5, 13. — Sæpè additur Pronom. pleonast., ut שְׁמֵהּ דִי אֱלָהָא *nomen ejus Dei*, pro *nomen Dei* Dan. 2, 20. 6, 25 etc. Nota materiæ ex quâ, ut *caput ejus* דִי־דְהַב *ex auro* Dan. 2, 32. Nota relationis, ut דִי תַמָּה *ubi* Esr. 6, 1. Conjonct. *quòd, quia* Dan. 2, 8. Esr. 4, 13; *ut, ità ut* Dan. 2, 16. Initio orationis verti debet *dicendo* Dan. 2, 25 etc. Cum præfix. מִן־דִי *ex quo* (*depuis*) Dan. 4, 23; עַד דִי *usque dùm* Dan. 2, 9, עַל דִי *suprà, magis quàm* Dan. 3, 19; כְּדִי *quùm* Dan. 3, 7.

דִּין, דִּן *judicare;* part. act. pl. דָּאנִין Esr. 7, 25, in Keri דָּיְנִין.

דִּין m. emphat. דִּינָא et דִּינָה; *judicium* et meton. *senatus, judices* Dan. 7, 10, 26, *jus, justitia* Dan. 4, 34. 7, 22; *pœna* Esr. 7, 26.

דַּיָּן m. *judex, causidicus;* pl. דַּיָּנִין Esr. 7, 25.

דִּינָיֵא n. pr. populi Assyriæ in Samariam translati Esr. 4, 9.

דֵּךְ m. *hic, iste* Esr. 5, 16 etc. Fem. דָּךְ *hæc, ista, istud* 4, 15 etc.

דֵּכֵן *hic, iste* Dan. 2, 31 etc.

דְּכַר m. *mas* in genere (conf. vicin. hebr. זָכָר), dein spec. *mas ovium, aries;* pl. דְּכָרִין *arietes* Esr. 6, 9 etc.

דְּכָרוֹן masc. *memoriale;* emphat. דְּכָרוֹנָה Esr. 6, 2.

דְּכְרָן m. undè pl. emphat. דְּכְרָנַיָּא *monumenta, res memorabiles* Esr. 4, 15.

דְּלַק *arsit,* ità vulgò, sed conf. quæ diximus in *Lexic. Hebr.* in דָּלַק pag. 153; part. act. דָּלֵק Dan. 7, 9.

דְּמָה *similis fuit,* undè part. act. דָּמֶה *similis* Dan. 3, 25, fem. דְּמָיָה 7, 5.

דֵּן undè emphat. דְּנָה *hic, hæc, hoc* Dan. 2, 18 etc. אַחֲרֵי דְנָה *posthàc* Dan. 2, 29; כְּדְנָה *sicut hoc, ità* Jer. 10, 11. Esr. 5, 7 etc.; עַל דְּנָה *propterea* Dan. 3, 16 etc.

דְּקַק ut vicin. דוּק q. v. — Aph. הַדֵּק f. הַדֵּקַת, pl. הַדְּקוּ; part. מְהַדֵּק, f. מְהַדְּקָה (pro מְהַדַּקָה); fut. תַּדֵּק et תַּדְּקִנָּה, cum suff. et נ epenth. תַּדְּקִנָּה; *comminuit* Dan. 2, 34 etc.

דָּר *generatio, ætas* Dan. 3, 33 etc.

דְּרַע ut vicin. hebr. זְרוֹעַ *brachium;* plur. cum suff. דְּרָעוֹהִי Dan. 2, 32.

דַּת f. emph. דָּתָא; constr. juxta quosd. cod. דַּת (Esr. 7, 14); suff. דַּתְכוֹן; pl. constr. דָּתֵי; *lex* Dan. 6, 9 etc. *Lex, leges Dei alicujus* i. e. religio alicujus Dan. 6, 6. Esr. 7, 25; *edictum, decretum* Dan. 2, 13, 15; *sententia, consilium* Dan. 2, 9.

דְּתָא m. ut vicin. hebr. דֶּשֶׁא *herba tenera*, *gramen*, emph. דִּתְאָה Dan. 4, 12, 20.

דְּתָבְרַיָּא m. pl. emph. *legisperiti* Dan., 3, 2, 3.

ה

הָא *en*, *ecce*! Dan. 3, 25.

הֵא id. Dan. 2, 43.

הַדְּבְרִין plur. masc. undè emphat. הַדְּבְרַיָּא; constr. הַדִּבְרֵי; suff. הַדְּבְרַי, הַדְּבְרוֹהִי; *duces supremi*, *gubernatores* Dan. 3, 24 etc. — Forsan à radice דְּבַר in Targ. *duxit*, *egit*, *gubernavit*, et artic. hebr. הַ.

הַדְּמִין masc. *frustum*, plur. הַדְּמִין Dan. 2, 5.

הַדַּר undè Pah. הַדַּר; 2 pers. הַדַּרְתָּ, 1 הַדְּרֵת; part. מְהַדַּר; *honoravit* Dan. 4, 31, 34.

הוּא ut in hebr. *is*, *ille*, *id*, *illud* Dan. 2, 21. 4, 19 etc.

הֲוָא et הֲוָה, f. הֲוָת et הֲוַת, 2 pers. הֲוַיְתָ, 1 הֲוֵית, pl. הֲוֹו; imp. pl. הֱוֹו; fut. f. תֶּהֱוֵה et תֶּהֱוֶא; *fuit* Dan. 4, 2. Esr. 5, 5 etc. Inf. cum præf. לֶהֱוֵה Dan. 4, 22 et לֶהֱוֶא 2, 20. Esr. 4, 12 *ad τὸ esse*, sed al. est fut., excluso præform. ל, *ut sit*, *sit*, *erit*. Cum suff. לֶהֱוֹן, contrac. pro הוֹן לֶהֱוֵין *ut sint illi* Dan. 2, 43; לָךְ לֶהֱוֵי *tibi ad existendum illa*, *tua sunto* Dan. 5, 17; quæ aliis fut. plur. sunt sine suffix.

הוֹךְ undè infin. מְהָךְ; fut. יְהָךְ; *ire*, *proficisci* Esr. 5, 5 etc.

הִיא f. ut in hebr. *ea*, *id*. Dan. 2, 9. Esr. 5, 15 etc.

הֵיכַל masc. emphat. הֵיכְלָא; suff. הֵיכְלֵהּ; ut in hebr. *palatium* Dan. 4, 1 etc., *templum* 5, 2 etc.

הֵימִין vid. אֲמַן.

הֲלַךְ undè Pah. *ambulavit*; part. מְהַלֵּךְ Dan. 4, 26. — Aph. id. part. pl. מַהְלְכִין 3, 25. 4, 34.

הֲלָךְ *vectigal*, *tributum transeuntium viam regiam* Esr. 4, 13 etc.

הִמּוֹ et הִמּוֹן pl. *ii*, *illi* Dan. 2, 34. Esr. 4, 10 etc.

הַמְנוּךְ, vel secundum Keri הַמְנִיךְ m. undè emph. הַמְנוּכָא vel הַמְנִיכָא; *monile* vel *armilla* Dan. 5, 7 etc.

הֵן ut in hebr. *ecce*, *utique* Dan. 3, 17; *an*, *utrùm* Esr. 5, 17; *si* Dan. 2, 5 etc.; geminatum, *sive*, *sive* Esr. 7, 26.

הַרְהוֹר m. undè pl. הַרְהֹרִין *cogitationes* Dan. 4, 2. — Rad. הַרְהֵר *cogitavit*.

ו

ו eosdem ferè atque in hebr. usus habet; nota verò illud nunquàm conversiv. esse, nullibi puncto ר affici et ante ־: in ו transire.

ז

זְבַן *emit*, *redemit*; part. act. pl. זְבְנִין *redimentes* tempus i. e. dilationem quærentes Dan. 2, 8.

זְהַר, ut in hebr.; part. pass. plur. זְהִירִין *admoniti*, *cauti* Esr. 4, 22.

זוּד ut in hebr. — Aph. inf. הַזְדָּה *superbè*, *insolenter agere* Dan. 5, 20.

זוּן ut in hebr. — Ithpeh. fut. יִתְזוֹן *aletur* Dan. 4, 9.

זוּעַ ut in hebr. *tremere, timere;* part. act. pl. זָאעִין, sed in Keri זָיְעִין Dan. 5, 19. 6, 27.

זִיו m. suff. זִיוֵהּ; plur. cum suff. זִיוֹהִי, זִיוַי; *splendor* Dan. 2, 31 etc.

זְכוּ f. *puritas* Dan. 6, 22.

זְמַן ut in hebr. — Aph. præt. 2 pers. pl. m. הַזְמַנְתּוּן vel הַזְמַנְתּוּן *statuistis* Dan. 2, 9, sed Keri habet הִזְדַּמַנְתּוּן *inter vos convenistis*, ex Ithpahal, pro הִתְזַמַנְתּוּן.

זְמַן, זְמָן m. emph. זְמָנָא; pl. זִמְנִין; emph. זִמְנַיָּא; *tempus*, maximè *statutum et determinatum* Dan. 2, 16. etc.; pl. *vices* (*fois*) 6, 11; conf. angl. *times*.

זְמָר m, *cantus fidium*; emph. זְמָרָא Dan. 3, 5, 7 etc.

זַמָּר m. *cantor;* pl. emph. זַמָּרַיָּא Esr. 7, 24.

זַן m. *species;* pl. constr. זְנֵי Dan. 3, 7, 10, 15.

זְעִירָה f. *parvum* Dan. 7, 8.

זְעַק *clamavit* Dan. 6, 21.

זְקַף *erexit;* part. pass. זְקִיף Esr. 6, 11.

זַרְע *semen* Dan. 2, 43.

ח

חֲבוּלָה f. *actus pravus, malefactum, scelus* Dan. 6, 23.

חֲבַל undè Pah. חַבֵּל; infin. חַבָּלָה; imp. plur. cum suff. חַבְּלוּהִי; *læsit* Dan. 6, 23; *corrupit, destruxit* 4, 20. Esr. 6, 12. — Ithpah. fut. f. תִּתְחַבַּל *destruetur* Dan. 2, 44 etc.

חֲבַל m. *læsio* Dan. 3, 25.

חֲבַל m. undè emph. חֲבָלָא *noxa, malum* Esr. 4, 22.

חֲבַר m. *socius;* plur. cum suff. חַבְרוֹהִי Dan. 2, 13 etc.

חַבְרָה f. *socia;* plur. cum suff. חַבְרָתָהּ Dan. 7, 20.

חַד m. חֲדָא et חָדָה; f. *unus, a, um,* it. *quidam* Dan. 2, 31 etc. Fem. *prima, primum* Dan. 7, 1. Esr. 5, 13. etc. בַּחֲדָה *simul, unà* Dan. 2, 35.

חֲדוּה f. *gaudium* Esr. 6, 16.

חֲדִין plur. m. *pectus*, suff. חֲדוֹהִי Dan. 2, 32.

חֲדַת *novus* Esr. 6, 4.

חֲוָא et חֲוָה undè Pah. חַוָּא vel חַוֵּי, indè fut. יְחַוֵּא, suff. cum נ epenth. et Dag. forti, יְחַוְּנַנִּי, יְחַוְּנָךְ; ut in hebr. *indicavit* Dan. 2, 11, seq. ל pers. 2, 24. — Aph. inf. הַחֲוָיָה, imp. pl. cum suff. חַחֲוֹנִי; fut. יְהַחֲוֶה; pl. תְּהַחֲוֹן, suff. cum נ epenth. et Dag. forti תְּהַחֲוְנַנִּי; id. seq. ל Dan. 2, 16 etc., seq. acc. 2, 6, 9.

חוּט *consuere.* — Aph. metaph. *resarcire, restaurare;* fut. pl. יְחִיטוּ Esr. 4, 12.

חִוַּר m. *albus* Dan. 7, 9.

חֲזָא et חֲזָה, חֲזָת et חֲזָתָה, חֲזִית; pl. חֲזַיְתּוּן; part. act. חָזֶה, pl. חָזַיִן, pass. חֲזֵה; inf. מֶחֱזָא; *vidit* Dan. 5, 5. Esr. 4, 14 etc.

חֲזוּ masc. undè emph. חֲזוָא; suff. חֲזוּי; pl. constr. חֲזוֵי; *visio, visum* Dan. 2, 28 etc., *species* 7, 20.

חֲזוֹת f. *aspectus;* suff. חֲזוֹתֵהּ Dan. 4, 8, 17.

חֲטַי m. *peccatum;* suff. חֲטָיִךְ Dan. 4, 24.

חֲטִיָא f. *sacrificium pro peccato* Esr. 6, 17 in Chethib, sed Keri habet חֲטָאָה.

חַי m. emphat. חַיָּא ; plur. חַיִּין, emph. חַיָּיא ; constr. חֵיוֵי ; *vivus, vivens* Dan. 2, 30 etc., subst. *vita* Dan. 7, 12. Esr. 6, 10.

חֱיָא et חֱיָה *vixit;* imp. חֱיִי Dan. 2, 4 etc. — Aph. part. מַחֱא, ex syrismo pro מַחְיֵא *vivum servans* Dan. 5, 19, ubi Vulgat. *percutiebat,* à מְחָא sed contextus favet priori interpretationi.

חֵיוָא f. et חֵיוָה ; emph. חֵיוְתָא et חֵוְתָא ; constr. חֵיוַת ; pl. חֵיוָן, emph. חֵיוָתָא ; *animal, bestia* Dan. 4, 9 etc.

חַיִל m. constr. חֵיל ; suff. חֵילֵהּ ; *robur, fortitudo* Dan. 3, 4 ; *exercitus, copiæ* 20, 4, 32.

חַכִּים m. undè pl. חַכִּימִין, emph. חַכִּימַיָּא ; constr. חַכִּימֵי ; *sapiens* Dan. 2, 21, spec. *magus* 2, 12. 4, 3 etc.

חָכְמָה f. emph. חָכְמְתָא ; constr. חָכְמַת ; *sapientia, intelligentia* Dan. 2, 20. Esr. 7, 25 etc.

חֵלֶם m. emph. חֶלְמָא ; suff. חֶלְמִי ; pl. חֶלְמִין ; *somnium* Dan. 2, 4 etc.

חֲלַף *præteriit, transiit* de tempore, fut. pl. יַחְלְפוּן Dan. 4, 13 etc.

חֶלֶק m. suff. חֶלְקֵהּ ; *pars, portio* Dan. 4, 12. Esr. 4, 16.

חֵמָא, חֲמָא f. *ira, furor* Dan. 3, 13, 19.

חֲמַר m. emph. חַמְרָא *vinum* Dan. 5, 1. Esr. 6, 9 etc.

חִנְטִין pl. m. ut hebr. חִטִּים *triticum* Esr. 6, 9 etc.

חֲנֻכָּה f. *initiatio, dedicatio ;* חֲנֻכַּת Dan. 3, 2. Esr. 6, 16.

חֲנַן *misertus est;* inf. מְחַן Dan. 4, 24. — Ithpah. part. מִתְחַנֵּן *misericordiam implorans, supplicans* Dan. 6, 12.

חֲסִיר m. *cui aliquid deest, justo levior* de pondere Dan. 5, 27.

חֲסַן undè Aph., sed more hebr. præt. pl. הֶחֱסִנוּ ; fut. pl. יַחְסְנוּן ; *possedit* Dan. 7, 18, 22.

חֵסֶן masc. *robur, potentia ;* emph. חֲסְנָא ; suff. חֲסְנִי Dan. 2, 37 etc.

חַסְפָּא m. emph. חַסְפָּא ; *testa argillacea* Dan. 2, 33 etc.

חֲצַף undè Aph. אַחְצַף *accelera-vit ;* part. f. מְחַצְפָּה et מַחְצְפָה *accelerans, festinus* Dan. 2, 15. 3, 22.

חֲרַב ut in hebr. — Hoph. part. f. מְחָרְבַת *excisa, devastata est* Esr. 4, 15.

חַרְטֹם m. plur. חַרְטֻמִּין, emphat. חַרְטֻמַּיָּא ; *magus* Dan. 2, 10 etc.

חֲרַךְ *adussit.* — Ithpah הִתְחֲרַךְ (pro אִתְחֲרַךְ) *adustus est* Dan. 3, 27.

חֶרְצִין *lumbus, lumbi*, ut vicin hebr. חַלְצַיִם ; suff. חַרְצֵהּ Dan. 5, 6.

חֲשַׁב *reputavit, æstimavit ;* part. pass. pl. חֲשִׁיבִין Dan. 4, 32.

חֲשׁוֹךְ m. emph. חֲשׁוֹכָא *tenebræ* Dan. 2, 22.

חֲשַׁח *opus fuit*, it. necesse *habuit ;* part. act. pl. חֲשִׁחִין *necesse habentes* Dan. 3, 16 ; f. pl. וּמָה חֲשִׁחָן *et quæ opus, necessaria sunt* Esr. 6, 9.

חֲשׁוּת f. *necessarium* Esr. 7, 20.

חֲשַׁל *contudit ;* part. act. חָשֵׁל Dan. 2, 40.

חֲתַם ut in hebr. suff. חַתְמֵהּ *obsignavit eam* Dan. 6, 18.

ט

טְאֵב *bonum fuit, placuit*, seq. עַל Dan. 6, 24.

טָב m. *bonus*, *gratus*, *acceptus* Dan. 2, 32. Esr. 5, 17.

טַבָּח m. *satelles* regius; pl. emph. טַבָּחַיָּא:

טוּר m. emph. טוּרָא; *mons* Dan. 2, 35, 45.

טְוָט *jejunus* vel *jejunium*, undè adv. *jejunè* Dan. 6. 12.

טִין m. *argilla*; emph. טִינָא Dan. 2, 41, 43.

טַל m. *ros* Dan. 4, 12 etc.

טְלַל ut vicin. hebr. צָלַל. — Aph. fut. f. תַּטְלֵל *umbram captabit* Dan. 4, 9.

טְעַם ut in hebr. — Pah. *gustandum dedit;* fut. pl. יְטַעֲמוּן, suff. יְטַעֲמוּנֵךְ Dan. 4, 22. 5, 21.

טַעַם m. *decretum*, *edictum* Esr. 6, 14.

טְעֵם m. emph. טַעֲמָא; *sapor* spec. *suavis* Dan. 5, 2; *ratio* Dan. 2, 14. 6, 3; forsan *causa* judicanda Esr. 5, 5; *sententia*, *edictum* Dan. 3, 10. Esr. 4, 19 etc.

טְפַר m. undè pl. cum suff. טִפְרֵיהּ, טִפְרוֹהִי; *unguis* hominum Dan. 4, 30; *ungula* animalium 7, 19.

טְרַד undè part. act. plur. טָרְדִין; pass. sing. טְרִיד; *extrusit*, *depulit* Dan. 4, 22, 29, 30.

טַרְפְּלָיֵא n. pr. populi ex quo reges Assyrii coloniam in Samariam duxerunt Esr. 4, 9.

י

יְבַל undè Aph. הֵיבֵל; inf. הֵיבָלָה; *attulit* Esr. 5, 14. 6, 5.

יַבֶּשֶׁת fem. *arida*, *aridum*; emph. יַבֶּשְׁתָּא Dan. 2, 10.

יְגַר m. *cumulus*, *acervus* lapidum Gen. 31, 47.

יַד c. emphat. יְדָא; suff. יְדָךְ, יְדֶה, יְדֵהֹם; dual. יְדַיִן; suff. יְדַי; *manus*, *potestas* Dan. 6, 28. Esr. 5, 8 etc.

יְדָא ut vicin hebr. יָדָה. — Aph. part. מְהוֹדֵא et מוֹדֵא *laudans*, *celebrans* Dan. 2, 23. 6, 11.

יְדַע; part. act. יָדַע, plur. יָדְעִין, pass. יְדִיעַ; imp. דַּע; fut. יִנְדַּע; ut in hebr. *animadvertit*, *intellexit* Dan. 2, 8 etc.; *rescivit*, *cognovit* 4, 6 etc.; *scivit*, *novit* 5, 22. Esr. 4, 12, 13. — Aph. הוֹדַע; part. מְהוֹדַע; inf. הוֹדָעָה, suff. הוֹדָעוּתַנִי et הוֹדָעֻתַנִי; futur. יְהוֹדַע; suff. cum נ epenth. יְהוֹדְעִנַּנִי, יְהוֹדְעִנֵּהּ, pl. cum suff. יְהוֹדְעוּנַּנִי et יְהוֹדֶעֻנַּנִי; *notum fecit*, *indicavit*, seq. לְ pers., vel suff. Dan. 2, 15, 23 etc.

יְהַב; part. act. יָהֵב, plur. יָהֲבִין; pass. יְהִיב abiens in verbum, fem. יְהִיבַת, pl. יְהִיבוּ; imp. הַב *posuit* fundamentum Esr. 5, 16; *dedit*, *tradidit* Dan. 2, 37 etc. — Ithpeh. part. מִתְיְהֵב, emph. מִתְיַהֲבָא, pl. מִתְיַהֲבִין; fut. יִתְיְהֵב; *datus*; *traditus est* Dan. 4, 13 etc.

יְהוּד n. pr. *Judæa* Dan. 2, 25 etc.

יְהוּדַי m. *Judæus;* plur. יְהוּדָאִין, emph. יְהוּדָיֵא vel יְהוּדָאֵי; Dan. 3, 8. Esr. 4, 12 etc.

יוֹם m. emph. יוֹמָא; plur. יוֹמִין; emph. יוֹמַיָּא, constr. יוֹמֵי; it. pl. יָמִין, constr. יְמֵי; suff. יוֹמֵיהוֹן; pl. f. יוֹמָן, emph. יוֹמָתָא, constr. יוֹמָת; ut in hebr. *dies*. יוֹם בְּיוֹם *quotidiè* Esr. 6, 9. Plur. valet *tempus* maximè vitæ Dan. 7, 22 etc.

יְטַב *bonum visum est, placuit;* fut. יִיטַב Esr. 7, 18.

יְכַל et יְכֵל, יְכֻלְתָּ; part. act. יָכֵל et יָכִיל, pl. יְכִלִין, f. יְכֵלָה; fut. יִכַּל et forma hebr. יוּכַל; *potuit, valuit* Dan. 2, 47 etc.; *prævaluit, superavit* seq. לְ pers. Dan. 7, 21.

יַם m. *mare;* emphat. יַמָּא Dan. 7, 2, 3.

יְסַף undè Hoph. præt. f. הוֹסְפַת *addita est* Dan. 4, 33.

יְעַט ut vicin. hebr. יָעַץ; part. act. pl. יְעַטִין pro יָעֲטִין *consiliarii;* suff. יְעַטוֹהִי Esr. 7, 14, 15. — Ithpah. אִתְיְעַטוּ *inter se consultarunt* Dan. 6, 8.

יְצָא à quo usit. in Targ. conjug. Schaph. שֵׁיצֵי et שֵׁיצִי *rem perduxit ad exitum, finivit;* hinc part. pass. שֵׁיצִיא *absolutus, finitus* Esr. 6, 15 ubi Chethib שֵׁיצִי habet.

יְצַב *firmus, certus fuit.*—Pah. *certum, verum dixit;* infin. יַצָּבָא vel יְצָבָא Dan. 7, 19.

יַצִּיב m. emph. יַצִּיבָא et יְצִיבָה; *firmus, ratus* Dan. 6, 13; *verus* 2, 45. 3, 24. מִן יַצִּיב *certò* 2, 8.

יְקַד ut in hebr.; part. f. emph. יְקִידְתָּא et יְקִידְתָּא *ardens* Dan. 3, 6 etc.

יְקָדָא f. *incendium;* constr. יְקַדַת Dan. 7, 11.

יְקִיר masc. undè emph. יַקִּירָא, f. יַקִּירָה; *gravis* Dan. 2, 11; *honoratus, gloriosus* Esr. 4, 10.

יְקָר m. constr. יְקַר; emph. יְקָרָא et יְקָרָה; *res pretiosæ* Dan. 2, 6; *honor, dignitas* 2, 37 etc.

יְרוּשְׁלֶם et יְרוּשְׁלֵם n. pr. *Jerusalem* Dan. 5, 2. Esr. 4, 8 etc.

יַרְחִין m. pl. יַרְחִין; *luna, mensis* Dan. 4, 25. Esr. 6, 15.

יַרְכָּה f. *femur;* pl. cum suff. יַרְכָתֵהּ Dan. 2, 32.

יָת ut hebr. אֵת, nota accus. Cum suff. יָתְהוֹן *eos* Dan. 3, 12.

יְתַב; part. act. יָתֵב, undè plur. יָתְבִין; ut vicin. hebr. יָשַׁב *sedit, consedit* Dan. 7, 9, 10, 26; *habitavit* Esr. 4, 17. — Aph. הוֹתֵב *habitare fecit* Esr. 4, 10.

יַתִּיר m. f. יַתִּירָא et יַתִּירָה; *excellens, eximius* Dan. 2, 31 etc. Fem. יַתִּירָה adv. *valdè, abundanter* 3, 22. 7, 7, 19.

כ

כְּ ut in hebr. *sicut, tanquàm* Dan. 6, 1. כְּדָנָה *sicut, istud, ità, sic* Jer. 10, 11. Esr. 5, 7. כְּדִי vid. in דְּי.

כְּדַב m. *mendax;* f. כְּדְבָה Dan. 2, 9.

כְּדִי vid. דְּי.

כְּדָנָה vid. כְּ.

כָּה ut hebr. כֹּה, hinc עַד־כָּה *hucusque* Dan. 7, 28.

כְּהַל, undè part. act. כָּהֵל, plur. כָּהֲלִין; *potuit, valuit* Dan. 2, 26 etc.

כַּהֲנָא m. *sacerdos;* emph. כַּהֲנָא; pl. emph. כַּהֲנַיָּא; suff. כַּהֲנוֹהִי; *sacerdos* Esr. 6, 18 etc.

כַּו m. *fenestra;* pl. כַּוִּין Dan. 6, 11.

כּוֹר m. *corus;* pl. כּוֹרִין Esr. 7, 2. Vid. כֹּר in *Lexic. hebr.*

כִּכַּר f. *talentum;* pl. כִּכְּרִין Esr. 7, 22, sed vid. כִּכָּר in *Lexic. hebr.*

כֹּל, et cum Makk. כָּל־; seq. sing.

totus Esr. 6, 11 etc., seq. pl. *omnia* Dan. 3, 2 etc. suff. כֻּלְּהוֹן *omnia illa* Dan. 2, 3 etc. Emph. כֻּלָּא ut hebr. הַכֹּל *omnia* Dan. 2, 40. Esr. 5, 7; *ullus, quicunque* Dan. 6, 8. קָל־קְבֵל vid. in קְבֵל.

כְּלַל à quo Schaphel. שַׁכְלֵל vel שַׁכְלֵל, undè cum suff. שַׁכְלְלֵהּ, pl. שַׁכְלְלוּ; inf. שַׁכְלְלָה; *perfecit* Esr. 5, 1, 3. 6, 14, et 4, 12 in Keri ubi Chethib אשללו refert. — Ithpah. fut. יִשְׁתַּכְלְלוּן (pro יִתְשַׁכְלְלוּן) *perficientur* Esr. 4, 13, 16.

כֵּן *ità, sic* Dan. 2, 24 etc.

כְּנָן vid. כְּנַת.

כְּנֻמָא *hujus modi, hunc in modum* Esr. 4, 8 etc. — Conflatum videtur ex כ et אמר, quasi כְּנַאמַר *ut dicemus*; sic Talmudistæ habent אֵיכָא pro אֹמַר *dicam*, נֵימָא pro נֹאמַר *dicemus*.

כְּנַשׁ ut vicin. hebr. כָּנַס; infin. מִכְנַשׁ *congregare* Dan. 3, 2. — Ithp. part. plur. מִתְכַּנְשִׁין *congregantes se* Dan. 3, 3, 27.

כְּנַת f. *collega*; plur. כְּנָן; suff. כְּנָוָתְהוֹן, כְּנָוָתֵהּ Esr. 4, 9 etc.

כַּסְדִּי n. gent. ut כַּשְׂדִּי *Chaldæus* Esr. 5, 12.

כְּסַף m. emph. כַּסְפָּא; *argentum* Dan. 2, 35 etc.

כְּעַן *jam, nunc* Dan. 23, 3 etc. עַד כְּעַן *hucusque* Esr. 5, 16.

כְּעֵנַת undè וּכְעֵנַת et 'contr. וּכְעֵת Esr. 4, 17; *et cætera* Esr. 4, 10. 7, 12 etc. Hunc sensum flagitat contextus; sed, quidquid dicant, latet etymon.

כְּפַת *vinxit, ligavit*; præt. à Pehil כְּפִתוּ *vincti sunt* Dan. 3, 21. — Pah. part. Pehil. pl. מְכַפְּתִין *ligati* Dan. 3, 23, 24; inf. כַּפָּתָה *ligare* vers. 20.

כְּרָא ut in syr. *doluit* undè Ithpeh. præt. f. אִתְכְּרִית *doluit* Dan. 7, 15.

כַּרְבְּלָא f. vulgò *paludamentum*, sed rectiùs forsan cum LXX et Vulg. *calceamentum*; pl. כַּרְבְּלָן undè cum suff. כַּרְבְּלָתְהוֹן Dan. 3, 21.

כָּרוֹז masc. *præco*; emph. כָּרוֹזָא Dan. 3, 4.

כְּרַז undè Aph. הַכְרִזוּ *proclamárunt* Dan. 5, 29.

כָּרְסָא m. suff. כָּרְסְיֵהּ; pl. f. כָּרְסָן; ut hebr. כִּסֵּא *solium, thronus* Dan. 5, 20. 7, 9.

כַּשְׂדָּאָה emph. כַּשְׂדָּאֵה et כַּסְדָּאָה in Keri, sed Chethib habet כַּסְדָּיֵא et כַּשְׂדָּיֵא; pl. כַּשְׂדָּאִין; emph. כַּשְׂדָּיֵא in Chethib, sed Keri habet כַּשְׂדָּאֵי quod ponitur pro absoluto; *Chaldæus* Dan. 3, 8; *astrologus, magus* 2, 10. 4, 4.

כְּתַב pl. כְּתַבוּ; part. act. f. כָּתְבָה; plur. כָּתְבָן, pass. כְּתִיב; fut. יִכְתֹּב; *scripsit* Dan. 5, 5 etc.

כְּתָב m. emph. כְּתָבָא et כְּתָבָה; *scriptum, scriptura* Dan. 5, 8 etc.; *præscriptum, præceptum* Esr. 6, 18. 7, 22.

כְּתַל m. *paries* Dan. 5, 5.

כְּתַל m.; plur. emphat. כְּתָלַיָּא Esr. 5, 8.

ל

ל 1) præp. ut in hebr. *ad, in, versus* Dan. 2, 17 etc.; nota *dativi* Dan. 2, 5 etc., *accus.* post verba activa

Dan. 2, 10 etc., *genit.* Esr. 5, 11 etc. — 2) conj. *ut.* לֶהֱוֹא *ut sit* Dan. 2, 20. לֶהֱוֹן *ut sint* 2, 43 etc.

לָא sed לָה Dan. 4, 32 in Chethib; ut hebr. לֹא *non* Dan. 2, 5 etc.; *nihil* 4, 32.

לֵב ut in hebr. *cor, animus;* suff. לְבַי Dan. 7, 28.

לִבַּב suff. לִבְבָךְ, לִבְבֵהּ; id. Dan. 5, 20 etc.

לְבוּשׁ suff. לִבוּשֵׁהּ; pl. cum suff. לִבוּשֵׁיהוֹן; ut in hebr. *vestis* Dan. 3, 21 etc.

לְבַשׁ, ut in hebr.; fut. יִלְבַּשׁ *induet* Dan. 5, 7, 16. — Aph. הַלְבִּישׁוּ *vestiverunt* seq. acc. vestimenti et לְ pers. Dan. 5, 29.

לָה ut לָא q. v.

לָהֵן *quamobrem, itaquè* Dan. 2, 6, 9; *tamen, nihilominùs* Esr. 5, 12; *sed* Dan. 2, 30; *nisi* Dan. 2, 11 etc.

לֵוִי m. *Levita;* pl. emph. לֵוָיֵא Esr. 6, 14 etc.

לְוָת *ad, apud.* מִן־לְוָתָךְ *de apud te (de chez toi)* Esr. 4, 12.

לְחֵם *cibus, epulæ* Dan. 5, 2.

לְחֵנָה f. *concubina;* pl. cum suff. לְחֵנָתֵהּ, לְחֵנָתָךְ Dan. 5, 2 etc.

לֵילְיָא m. *nox* Dan. 2, 19 etc.

לְשָׁן, pl. emph. לִשְׁנַיָּא; *lingua, idioma,* hinc *natio, populus* Dan. 3, 4 etc.

מ

מָא ut מָה *quod,* sed מָא דִי *id quod* Esr. 6, 8.

מְאָה *centum* Dan. 6, 2; dual מָאתַיִן *ducenti* Esr. 6, 17.

מֹאזְנַיִן dual. ut in hebr. *bilanx, trutina,* emph. מֹאזְנַיָּא Dan. 5, 27.

מֵאמַר *edictum* Dan. 4, 14 etc.

מָאן m. *vas;* plur. מָאנִין, constr. מָאנֵי emph. מָאנַיָּא Dan. 5, 2. Esr. 5, 7 etc.

מְגַר ut in hebr. — Pah. fut. יְמַגֵּר *dejiciet* Esr. 6, 12.

מַדְבְּחָה *altare;* emph. מַדְבְּחָא Esr. 7, 17. — Rad. דְּבַח.

מִדָּה f. et Dag. forti in נ resol., מִנְדָּה; constr. מִדַּת; *tributum* Esr. 4, 13, 20 etc.

מְדוֹר m. *habitatio;* suff. מְדוֹרָךְ, מְדוֹרֵהּ Dan. 4, 22 etc. — Rad. דּוּר.

מָדַי n. pr. *Media* Dan. 5, 28. Esr. 6, 2 etc. Nom. gent. emph. מָדָאָה, in Chethib מָדַיָּא *Medus* Dan. 6, 1.

מְדִינָה f. emph. מְדִינְתָּא; constr. מְדִינַת; pl. מְדִינָן, emph. מְדִינָתָא; *provincia* Dan. 3, 2, 3, *terra, regio* 2, 48. Esr. 5, 8 etc.

מָדַר m. ut מְדוֹר *habitatio;* suff. מְדָרֵהּ Dan. 2, 11.

מָה 1) *quid?* לְמָה Esr. 4, 22, et עַל מָה Dan. 2, 15 *ad quid? quarè?* כְּמָה *quàm! quantoperè* Dan. 3, 33. — 2) *quod, quidquid* Dan. 2, 22. 4, 32. Esr. 6, 9. מָה דִי *id quod* Dan. 2, 28 etc.

מוֹת m. *mors* Esr. 7, 26.

מָזוֹן *cibus* Dan. 4, 9.

מְחָא et מְחַח, f. מְחָת; et juxta quosdam part. act. מָחֵא, sed vid. חֵיָא in Aph.; *percussit* Dan. 2, 34. — Pah. מַחֵא; fut. יְמַחֵא; seq. בְּיַד *percussit manum alicui* i. e. avertit, impedivit ne ageret Dan. 4, 32. — Ithpeh. fut. יִתְמְחֵא *percutiatur, affigatur* clavis Esr. 6, 11.

מַהְלָכָה *ordo, classis*, f. pl. cum suff. מַהְלָכָתְהוֹן Esr. 6, 18.

מְטָא et מְטָה, f. מְטַת et מְטָת, pl. מְטוֹ; fut. יְמְטֵא; *pervenit* aliquò Dan. 6, 24, 25; *pertigit* 4, 8 etc.; *venit, advenit* tempus 7, 22, seq. עַל pers. *accidit alicui* Dan. 4, 21, 25.

מִישָׁאֵל n. pr. viri Dan. 2, 17.

מֵישַׁךְ n. pr. viri Dan. 2, 49 etc.

מְלָא f. מְלָאת *implevit* Dan. 2, 35. — Ithpeh הִתְמְלִי *impletus fuit* 3, 19.

מִלָּה fem. emph. מִלְּתָא et מִלְּתָה; constr. מִלַּת; pl. מִלִּין, emph. מִלַּיָּא; constr. מִלֵּי; *verbum, sermo* Dan. 4, 28 etc.; *res* 2, 8, 15, 17.

מְלַח forsan denom. à מֶלַח, *salem comedit* i. e. *nutritus est* de servis quibus dominus victum præbet Esr. 4, 14; al. *salivit* al. *salarium accepit.*

מֶלַח m. *sal* Esr. 4, 14.

מֶלֶךְ m. emph. מַלְכָּא; pl. מַלְכִין et more hebr. מַלְכִים; emph. מַלְכַיָּא; *rex* Dan. 2, 37. Esr. 7, 12 etc.

מַלְכָּא m. *consilium*; suff. מַלְכֵּי Dan. 4, 24.

מַלְכְּתָא f. *regina*; emph. מַלְכוּתָא; Dan. 5, 10.

מַלְכוּ f. constr. מַלְכוּת; emphat. מַלְכוּתָא; suff. מַלְכוּתִי; pl. emphat. מַלְכְוָתָא; constr. מַלְכְוָת; *regnum* spec. *regia dignitas* Dan. 4, 28. Esr. 4, 24 etc.; *imperium, terra imperio subjecta* Dan. 2, 39, etc.

מְלַל unde Pah. מַלֵּל; part. מְמַלֵּל, fut. יְמַלֵּל; *locutus est* Dan. 6, 22 etc.

מָן, seq. Makk. מַן־; *quis? quid?* Dan. 3, 15. Esr. 5, 3. מַן־דִּי *quicunque* Dan. 3, 6 etc.

מִן suff. מִנִּי, מִנָּךְ, מִנֵּהּ; מִנָּהּ, מִנְהוֹן; ut in hebr. 1) pr. *pars* rei alicujus, ùpotè constr. nominis מִן. Dan. 2, 33: *quoad pedes ejus* מִנְהוֹן דִּי כַּרְוְלָךְ מִנְהוֹן דִּי חַסַף *pars eorum ferrea* erat, *pars eorum argillacea.* — 2) *ex, ab* Dan. 5, 19. Esr. 4, 21. מִן דִּי *ex quo, indè ab* de tempore Dan. 3, 22. Hinc privativa signif. *ut non sit* Dan. 4, 13. — 3) sensu comparativo *præ, magis quàm* Dan. 2, 30.

מְנָא vid. מְנָה.

מִנְדָּה f. ut מְדָה q. v.

מַנְדַּע masc. emph. מַנְדְּעָא; suff. מַנְדְּעִי; ut hebr. מַדַּע *scientia* Dan. 2, 21. 5, 12; *animus, intellectus* 4, 31, 33.

מְנָה et מְנָא; part. pass. מְמֻנָא; *numeravit, definivit* Dan. 2, 25, 26. — Pah. מַנִּי, imp. מְנִי; *constituit, præfecit* Dan. 2, 24. Esr. 7, 25 etc.

מִנְחָה f. plur. cum suff. מִנְחָתְהוֹן; *oblatio* Dan. 2, 46. Esr. 7, 17.

מְנִין m. *numerus*; constr. מִנְיַן Esr. 6, 17. — Rad. מְנָה.

מַעְבַּד m. *factum, opus*; pl. cum suff. מַעְבָּדוֹהִי Dan. 4, 34.

מְעִין *venter* (conf. hebr. מֵעִים à sing. מֵעָה); suff. מְעוֹהִי Dan. 2, 32.

מֵעַל m. *ingressus, occasus* solis; plur. constr. מֵעֲלֵי Dan. 6, 15. — Rad. עֲלַל.

מָרְא m. *dominus* Dan. 2, 47 etc. Cum suff. מָרְאִי *domine mi* Dan. 4, 6 ubi Keri מָרִי habet, vel א excluso per syriasm., vel forsan ab absoluto מָר aliàs in chald., syr. et talmud. usitato.

מְרַד m. *rebellio* Esr. 4, 19.

מָרָד m. *rebellis;* f. מָרָדָא; emph. מָרַדְתָּא Esr. 4, 12, 15.

מְרַט ut in hebr.; præt. ex Pehil מְרִיטוּ *evulsi, depilati sunt* Dan. 7, 4.

מְשַׁח m. *oleum* Esr. 6, 9 etc.

מִשְׁכַּב suff. מִשְׁכְּבִי; ut in hebr. *cubile, lectus* Dan. 2, 28 etc.

מַשְׁרוֹקִיתָא f. *fistula* Dan. 3, 5 etc.

מִשְׁתָּה m. ut in hebr. *convivium;* emph. מִשְׁתְּיָא Dan. 5, 10.

מַתְּנָא f. *donum;* plur. מַתְּנָן, suff. מַתְּנָתָךְ Dan. 2, 6 etc.

נ

נְבָא undè Ithpah. præt. הִתְנַבִּי *prophetavit* Esr. 5, 1.

נְבוּאָה f. *prophetia* Esr. 6, 14.

נְבִזְבָּה f. pl. cum suff. נְבִזְבְּיָתָךְ *donum, largitio* Dan. 2, 6. 5, 17. Conf. Targ. Onkelos in Jer. 40, 5 et Targ. Jonath. in Deut. 33, 24. Est etiam in Talm. בַּזְבֵּז *expendit, erogavit;* sed forsan in persic. נואזאן (nuvâzân) et נואזא (nuvâzâ) *donatio* quærenda est origo.

נְבִיא m. emph. נְבִיאָה; pl. emphat. נְבִיאַיָּא, pro quo plur. cod. habent נְבִיאַיָּא; *propheta* Esr. 5, 1, 2. 6, 14.

נֶבְרַשְׁתָּא f. *lichnuchus* Dan. 5, 5.

נְגַד *fluxit, manavit;* part. act. נָגֵד Dan. 7. 10.

נֶגֶד *ex adverso* Dan. 6, 11.

נֹגַהּ f. *lux;* emph. נָגְהָא Dan. 6, 20.

נְדַב undè Ithpah. הִתְנַדַּב; part. מִתְנַדַּב; pl. מִתְנַדְּבִין; seq, לְ *promptus fuit ad* aliq. Esr. 7, 13; *spontè dedit* vers. 15. Inf. more Syror. הִתְנַדָּבוּת *oblatio spontanea* vers. 16.

נִדְבָּךְ m. undè pl. נִדְבָּכִין; *murus, paries* (sic in Targ. et Talm.) Esr. 6, 4.

נְדַד, undè f. נַדַּת *fugit* (ut in hebr.) Dan. 6, 19.

נִדְנֶה masc. pr. *vagina* ensis, hinc trop. *corpus* Dan. 7, 15.

נְהוֹר m. *lux;* emph. נְהוֹרָא Dan. 2, 22 in Keri, sed in Chethib נְהִירָא.

נָהִירוּ f. id., sed trop. *illuminatio, sapientia* Dan. 5, 11.

נְהַר m. *fluvius* Dan. 7, 10; emph. נַהֲרָא et נַהֲרָה *fluvius per excellentiam, Euphrates* Esr. 4, 1 etc.

נוּד ut in hebr. *fugere;* fut. יָנֻד Dan. 4, 11.

נְוָלוּ f. *sterquilinium* Esr. 6, 11.

נְוָלִי f. id. Dan. 2, 5.

נוּר f. emph. נוּרָא; *ignis* Dan. 3, 6, 11. 7, 9 etc.

נְזַק *damno affectus, læsus est;* part. act. נָזִק Dan. 6, 3. — Aph. part. f. constr. מְהַנְזְקַת; inf. constr. הַנְזָקַת; fut. f. תְּהַנְזִק; *damnum attulit* Esr. 4, 13 etc.

נְחָשׁ m. emph. נְחָשָׁא; *æs, cuprum* Dan. 2, 32 etc.

נְחַת *descendit;* part. נָחֵת et נָחִת Dan. 4, 10, 20. — Aph. part. plur. מְהַחֲתִין; imp. אֲחֵת; fut. יַחֵת; *detulit* Esr. 5, 13; *deposuit* asservandum 6, 1, 5. — Hoph. (more hebr.) הָנְחַת *descendere factus, dejectus est* Dan. 5, 20.

נְטַל *levavit, sustulit* 1 pers. נִטְלֵת Dan. 4, 31; f. ex Pehil נְטִילַת *efferebatur* Dan. 7, 4.

נְטַר *servavit* Dan. 7, 28.

נִיחֹחִין plur. *odores suaves, grati* Dan. 2, 46. Esr. 6, 10.

נִכְסִין pl. constr. נִכְסֵי; *opes, divitiæ* Esr. 6, 8. 7, 26.

נְמַר m. *pardus* Dan. 7, 6.

נְסַח ut in hebr. *evellit*. Ithpeh. fut. יִתְנְסַח *avelletur* Esr. 6, 11.

נְסַךְ; undè Pah. inf. נַסָּכָה *libare* Dan. 2, 46.

נְסַךְ *libatio*; pl. cum suff. נִסְכֵיהוֹן Esr. 7, 17.

נְסַק ut in hebr. Aph. pl. הַסִּיקוּ; inf. הַנְסָקָה; *ascendere fecit* Dan. 3, 22 etc. — Hoph. (more hebr.) הֻסַּק *descendere factus, deductus est* Dan. 6, 24.

נְפַל part. act. pl. נָפְלִין; fut. יִפֵּל; *decidit, delapsus est* Dan. 4, 28. 7, 20, *accidit* Esr. 7, 20; *dejectus est* Dan. 3, 23; *prostravit, projecit se* Dan. 2, 46. 3, 6 etc.

נְפַק f. נֶפְקַת; part. act. נָפֵק; pl. נָפְקִין; imp. pl. פְּקוּ; *exiit* Dan. 2, 13, 14 etc. — Aph. הַנְפֵּק et הַנְפִּיק *eduxit* Dan. 5, 2. Esr. 5, 14.

נִפְקָא f. *sumptus*; emph. נִפְקְתָא Dan. 6, 4, 8.

נִצְבָּא f. *firmitas, durities*; emph. נִצְבְּתָא Dan. 2, 41.

נְצַח ut in hebr. — Ithpah. part. מִתְנַצַּח *superans*. Dan. 6, 4.

נְצַל ut in hebr. — Aph. part. מַצִּל; inf. הַצָּלָה, cum suff. הַצָּלוּתֵהּ; *eripuit, liberavit* Dan. 3, 29 etc.

נְקֵא *purus* Dan. 7, 9.

נְקֵשׁ *pulsavit, collisit*; part. act. pl. f. נָקְשָׁן Dan. 5, 6.

נְשָׂא; imp. שֵׂא; *abstulit* Dan. 2, 35; *cepit, sumpsit* Esr. 5, 15. — Ithpah. part. f. מִתְנַשְּׂאָה *extollens se, insurgens* Esr. 4, 19.

נִשְׁמָא f. *anima*; suff. נִשְׁמְתָךְ Dan. 5, 23.

נְשַׁר m. pl. נִשְׁרִין; *aquila* Dan. 4, 30. 7, 4.

נִשְׁתְּוָן m. (hebr. et chald.) *epistola*; emph. נִשְׁתְּוָנָא Esr. 4, 18 etc.

נְתַן; inf. מִנְתַּן; fut. יִנְתֵּן, et seq. Makk. יִנְתֵּן־, sed cum suff. et נ epenth. יִתְּנִנָּהּ; ut in hebr. *dedit* Dan. 2, 16. Esr. 4, 13 etc.

נְתַר, *decidit*. — Aph. imp. אַתַּרוּ *dejicite, decutite* folia Dan. 4, 11.

ס

סַבְּכָא et שַׂבְּכָא f. *sambuca*, gr. σαμβύκη, instrum. music. pulsatile et nablio simile Dan. 3, 5, 7 etc.

סְבַל ut in hebr. *sustulit, erexit*. — Pohal. part. pl. מְסוֹבְלִין *erecta* fundamenta Esr. 6, 3.

סְבַר ut vicin. hebr. שִׂבֵּר *speravit*, vel ut syr. סבר *putavit, cogitavit*; fut. יִסְבַּר Dan. 7, 25. Vulgat. *putabit*.

סְגִד ut in hebr. *procubuit adorandi causâ, adoravit*; part. act. plur. סָגְדִין; fut. יִסְגֻּד, pl. יִסְגְּדוּן; Dan. 2, 46. 3, 6 etc.

סְגַן m. *antistes*; pl. סִגְנִין, emph. סִגְנַיָּא Dan. 3, 2 etc.

סְגַר *clausit* Dan. 6, 23.

סוּמְפֹּנְיָה f. sed סִיפֹּנְיָא Dan. 3, 10 in Chetib ubi Keri habet סוּמְפֹּנְיָא; gr. συμφωνία, instrument. music. juxta quosdam, duabus tibiis per sacculum transmissis constans; hodienùm Syris *Sambonja* dicitur instr. mus. ex arundine confectum, Italis *Sampogna*.

סוּף *finem habere, impleri* de prophetiâ; præt. f. סָפַת Dan. 4, 30. — Aph. fut. f. תָּסֵף *consumet* Dan. 4, 44.

סוֹף m. emph. סוֹפָא *finis* Dan. 4, 8. 6, 27 etc.

סִיפְנְיָא vid. סוּמְפְנְיָא.

סְלַק et סְלֵק f. סְלַקַת et סְלֵקַת, pl. סְלִקוּ; part. act. f. pl. סָלְקָן; *ascendit* Dan. 7, 3, Esr. 4, 12 etc.

סְעַד unde Pah. *adjuvit*; part. plur. מְסַעֲדִין *adjuvantes* Esr. 5, 2.

סָפֵר m. unde constr. סַפַּר, emph. סַפְרָא; *scriba* regius Esr. 4, 8 etc.; *legis peritus* 7, 12, 21.

סְפַר m. pl. סִפְרִין, emph. סִפְרַיָּא; *liber* Dan. 7, 10. Esr. 4, 15.

סַרְבְּלִין plur. m. *saraballæ;* suff. סַרְבַּלֵיהוֹן Dan. 3, 21, 27.

סָרַךְ vel סָרֵךְ m. *eparchus, præses* pl. סָרְכִין; constr. סָרְכֵי, emph. סָרְכַיָּא Dan. 6, 3, 4, 8.

סְתַר unde Pah. præt. cum suff. סַתְּרַהּ (pro סַתְּרַהּ) *occultavit, removit è conspectu* hominum, hinc *destruxit eum* Esr. 5, 12. Part. plur. f. emph. מַסְתְּרָתָא *occulta, arcana* Dan. 2, 22.

ע

עֲבַד; part. act. עָבֵד; inf. מֶעְבַּד; fut. pl. יַעַבְדוּן; *fecit* Dan. 3, 1, Esr. 6, 8 etc. — Ithpeh. part. מִתְעֲבֵד; fut. יִתְעֲבֵד; *factus est* Dan. 3, 29. Esr. 4, 19 etc.

עֲבֵד נְגוֹ et עֲבֵד נְגוֹא n. pr. viri Dan. 1, 7. 3, 29 etc.

עַבְד m. pl. cum suff. עַבְדוֹהִי; *servus* Dei i. e. cultor ejus Dan. 3, 26. Esr. 5, 11 etc.

עֲבִידָא f. constr. עֲבִידַת; emphat. עֲבִידְתָּא; *opera, opus* Esr. 4, 24 etc.; *negotium* Dan. 2, 49. 3, 12.

עֲבַר *regio ulterior*, hinc עֲבַר נַהֲרָא *regio transeuphratensis*, ex Persarum loquendi usu Esr. 4, 10 etc.

עַד ut in hebr. 1) præp. a) *inter, intra* Dan. 6, 8, 13. — b) *usque ad* de tempore, Dan. 4, 5. Esr. 5, 16. — c) *ad* de consilio et fine Dan. 4, 14. — 2) conj., hinc עַד דִּי a) *dùm, interea dùm* Dan. 26, 25. — b) *usque dùm* 4, 30. 7, 22.

עֲדָא et עֲדָה, f. עֲדַת; fut. יֶעְדֵּא et יֵעְדֵּה; *transiit, sublatus est* Dan. 7, 14; *irrita evasit* lex 6, 9, 13, *ivit*, seq. בְּ *ad* aliquid, *venit* 3, 27, seq. מִן *abiit, discessit* 4, 28. — Aph. plur. הַעְדִּיר; part. מְהַעְדֵּה; fut. plur. יְהַעְדּוּן; *abstulit* 5, 20. 7, 26, *removit, abrogavit* 2, 21.

עִדָּן m. emph. עִדָּנָא; plur. עִדָּנִין; emph. עִדָּנַיָּא; *tempus* Dan. 2, 8. 3, 5 etc. spec. *annus* Dan. 4, 13. 7, 25 etc. — Rad. עָדַד q.v. in *Lexic. Hebr.*

עוֹד *adhuc* Dan. 4, 28.

עַוְיָא vel עַוְיָה f. *iniquitas;* pl. cum suff. עַוְיָתָךְ Dan. 4, 24.

עוֹף m. collect. *aves* Dan. 2, 38 etc.

עוּר m. *gluma* Dan. 2, 35.

עִזִּין pl. f. *capræ* Esr. 6, 17.

עִזְקָא f. constr. עִזְקַת; suff. עִזְקָתֵךְ; *annulus signatorius* Dan. 6. 18.

עֵטָא f. ut vicin. hebr. עֵצָה *consilium, prudentia* Dan. 2, 14. — Rad. יָעַט.

עַיִן c. constr. עֵין; pl. עֵינִין; constr. עֵינֵי; suff. עֵינַי; *oculus* Dan. 4, 31. Esr. 5, 5 etc.

עִיר m. pl. עִירִין; *vigil*, nomen Angelorum Dan. 4, 10, 14.

עַל; suff. עֲלֵיהוֹן, עֲלַיְנָא, עֲלוֹהִי; *super, ad, contra* prout efflagitat sententia Dan. 2, 10. Esr. 5, 17 etc. Transl. *ob, propter*, hinc עַל דְּנָה *propter hoc, propterea* Esr. 4, 15.

עֱלָא seq. מִן *super* Dan. 6, 3.

עִלָּה f. *occasio, causa* Dan. 6, 5.

עֲלָוָן pl. f. *holocausta* Esr. 6, 9.

עִלַּי m. emph. עִלַּיָּא; sed Keri ubique habet עִלָּאָה; *excelsus* Dan. 3, 26. 4, 14 etc.

עִלְּיוֹן m. undè pl. עִלְּיוֹנִין id. Dan. 7, 22, 25.

עִלִּית fem. *conclave superius;* suff. עִלִּיתֵהּ Dan. 6, 11.

עֲלַל, præt. עַל, f. עַלַת in Keri sed in Chetib עַלְלַת; part. act. pl. עָלְלִין, in Chethib sed Keri עַלַּיִן habet; *ingressus est, intravit* Dan. 2, 16 etc.; it. *occidit* sol 6, 15.—Aph. הַנְעֵל (inserto נ); inf. הַנְעָלָה et הַנְעֲלָה; imp. cum suff. הַנְעֵלְנִי; *introduxit, adduxit* Dan. 2, 24, 25 etc. — Hoph. (more hebr.) הָעַל *introductus est* 5, 13, 15.

עָלַם m. emph. עָלְמָא; pl. עָלְמִין; emph. עָלְמַיָּא; ut hebr. עוֹלָם q. v. *tempus cujus terminus est occultus, æternitas, tempus remotissimum* tàm præteritum quàm futurum Dan. 2, 20. 3, 33. Esr. 4, 15 etc.

עֵלַמַי n. gent. ab עֵילָם q. v. in *Lexic. Hebr.*; pl. עֵלְמָיֵא *Elamitæ* Esr. 4, 9.

עֲלַע f. ut vicin. hebr. צֶלַע *costa;* pl. עֲלָעִין Dan. 7, 5.

עַם m. emph. עַמָּא et עַמְּה; pl. emph. עַמְמַיָּא ut in hebr. *populus* Dan. 3, 4. Esr. 5, 12 etc.

עִם; suff. עִמֵּה, עִמְּהוֹן; ut in hebr. *cum, apud* Dan. 2, 11. Esr. 7, 13 etc.

עֲמִיק m. *profundus;* hinc *absconditus, impervius;* plur. f. emphat. עֲמִיקָתָא Dan. 2, 22.

עַמְמַיָּא, vid. עַם.

עַמַּר m. ut vicin. hebr. צֶמֶר *lana* Dan. 7, 9.

עֲנָא et עֲנָה, f. עֲנַת; pl. עֲנוֹ ut in hebr. (ubi vid. adnotata); pr. *sustulit vocem*, hinc *locutus est*, et, prout ex adjunctis intelligitur, *cepit loqui* vel *respondit* Dan, 2, 7 etc. Part. act. עָנֵה 2, 5 etc. — Spec. *clamavit, ingemuit ob afflictionem*, hinc *afflictus fuit.* Part. עֲנֵה undè plur. עֲנִין *afflicti* Dan. 4, 24.

עָנָן masc. *nubes;* pl. constr. עַנְנֵי Dan. 7, 13.

עָנַף m. *ramus;* plur. cum suff. עַנְפוֹהִי Dan. 4, 18.

עָנַשׁ m. *mulcta* Esr. 7, 26.

עִנְבְּתָא vid. כְּעֵנְבְּתָא.

עָפִי m. ut in hebr. *frons* et collect. *frondes* arboris; suff. עָפְיֵהּ Dan. 4, 9 etc.

עֲצַב, ut in hebr.; part. pass. עֲצִיב *mœrore affectus, tristis* Dan, 6, 21.

עֲקַר, undè Ithpeh. plur. אִתְעֲקַרוּ *avulsi sunt* Dan. 7, 8 in Chethib, sed Keri אִתְעֲקַרַת *avulsa fuit* exhibet.

עִקַּר m. *stirps, truncus;* constr. עִקַּר Dan. 4, 12, 20.

עָר m. *hostis;* pl. cum suff. עָרָיִךְ Dan. 4, 16.

עֲרַב undè Pah. part. מְעָרַב *mixtus* Dan. 2, 43. — Ithpah. part. plur. מִתְעָרְבִין *commiscentes se*, ibid.

עַרְדָּא m. ut hebr. עָרוֹד *onager*; pl. emph. עַרְדַּיָּא Dan. 5, 21.

עַרְוָה f. undè constr. עַרְוַת.

עַשָּׂב masc. emph. עִשְׂבָּא; *herba adultior* Dan. 4, 22 etc.

עֲשַׂר f. עַשְׂרָה m. *decem* Dan. 7, 7 etc. Plur. עֶשְׂרִין *viginti* 6, 2.

עֲשִׁית vel עֲשֵׁת *cogitavit, intendit* Dan. 6, 4.

עֵת m. vid. כְּעֶנֶת.

עֲתִיד m. *paratus*; plur. עֲתִידִין Dan. 3, 15.

עַתִּיק m. ut in hebr. *antiquus* Dan. 7, 9, 13, 22.

פ

פּוּם, פֻּם m. suff. פֻּמַּה; *os, oris* Dan. 4, 28. 7, 5; *ostium* 6, 18.

פֶּחָה m. constr. פַּחַת; pl. f. emph. פַּחֲוָתָא; ut in hebr. *præfectus provinciæ* Dan. 3, 2. Esr. 5, 3 etc.

פִּחַר m. *figulus* Dan. 2, 41.

פַּטּוּשׁ masc. undè plur. cum suff. פַּטּוּשֵׁיהוֹן Dan. 3, 21 in Chethib, sed Keri פַּטְשֵׁיהוֹן habet; vulgò *petasi eorum*, Vulgat. *tiaræ*, al. *tunicæ*, *interulæ*, collat. syr. פַּטְשָׁא.

פְּלַג ut in hebr.; part. pass. f. פְּלִיגָה *divisum* Dan. 2, 41.

פַּלַג m. *dimidium* Dan. 7, 25.

פְּלָגָה vel פְּלַגָּא f. ut in hebr. *classis* sacerdotum; pl. cum suff. פַּלְגָתְהוֹן Esr. 6, 18.

פְּלַח; part. act. פָּלַח, pl. פָּלְחִין; fut. plur. יִפְלְחוּן; *coluit* Deum, seq. acc. et לְ Dan. 3, 12. 7, 14. Esr. 7, 24 etc. — Indè

פֻּלְחָן m. *cultus* Dei Esr. 7, 19.

פַּס m. emph. פַּסָּא; vulgò *vola*, hinc פַּס יְדָא *vola manûs* Dan. 5, 5, 24; quibusd. est *extremitas manûs*, sed absque sufficienti ratione.

פְּסַנְתֵּרִין et פִּסַנְתֵּרִין plur. m. instr. music. gr. ψαλτήριον Dan. 3, 5, 7, 10, 15.

פַּרְזֶל m. emph. פַּרְזְלָא; ut vicin. hebr. בַּרְזֶל *ferrum* Dan. 2, 33 etc.

פָּרַס, in pausâ פָּרָס; emph. פַּרְסָיָא; n. pr. *Persia, Persæ* Dan. 5, 28. 6, 9, 13, 29.

פְּרַס; part. act. pl. פָּרְסִין, pass. פְּרִיס (pro פְּרִיס), f. constr. פְּרִיסַת; *divisit* Dan. 5, 25 etc.

פְּרַק *abrupit*, ut in hebr., hinc *redemit* peccata; imp. פְּרָק Dan. 4, 24.

פְּרַשׁ ut in hebr. — Pah. part. pass. מְפָרַשׁ *distinctè, accuratè* vel *manifestè*, ut Vulgat., Syr. *fideliter*; al. *additâ translatione* scil. chaldæâ Esr. 4, 18.

פַּרְשֶׁגֶן m. hebr. et chald. *apographum, exemplar* Esr. 4, 11 etc.

פְּשַׁר undè inf. מְפַשַׁר; ut vicin. hebr. פָּתַר *interpretatus est* Dan. 5, 16. — Pah. part. act. מְפַשַׁר *interpretans* vers. 12.

פְּשַׁר m. emph. פִּשְׁרָא et פִּשְׁרָה; pl. פִּשְׁרִין; *interpretatio* Dan. 2, 4. 4, 3 etc.

פִּתְגָם m. emph. פִּתְגָמָא; *verbum* Dan. 3, 16, hinc *edictum, sententia* Dan. 4, 14. Esr. 4, 17; *epistola* Esr. 5, 7; *res negotium* Esr. 6, 11.

פְּתַח *aperuit*; præt. ex Pehil פְּתִיחוּ;

part. pass. f. pl. פְּתִיחָן Dan. 6, 11, 7, 10.

פְּתִי m. *latitudo*; suff. פְּתִיהּ Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

צ

צְבָא et צְבָה, undè 1 pers. צְבִית; part. act. צָבֵא; inf. מְצְבָא, undè cum suff. מְצְבֵיהּ; fut. יִצְבֵּא; ut in syr. *voluit, cupivit, optavit* Dan. 4, 14. 5, 19 etc.

צְבוּ f. *voluntas, studium*, al. *res, causa* Dan. 6, 18.

צְבַע, undè Pah. *tinxit, intinxit*, part. plur. מְצַבְּעִין Dan. 4, 22. — Ithpah. fut. יִצְטַבַּע *tingetur* 4, 12. 5, 21, pro יְתְצַבַּע.

צַד masc. ut hebr. *latus*. לְצַד *ad latus, adversus, contra* Dan. 7, 25. מִצַּד *à latere, à parte* 6, 5.

צְדָא m. *consilium, industria*. Dan. 3, 14: הַצְדָא *num de industriâ? an certo consilio* factum est?

צְדָקָה f. *liberalitas, beneficentia* Dan. 4, 24, al. *virtutis studium*, quod satis aptum contextui videtur.

צַוָּאר masc. *collum*; suff. צַוְּארֵהּ, צַוְּארָךְ Dan. 5, 7, 16.

צְלָא, undè Pah. *oravit, precatus est*; part. act. מְצַלֵּא, pl. מְצַלַּיִן Dan. 6, 11. Esr. 6, 10.

צְלַח, undè Aph. הַצְלַח; partic. מַצְלַח; *prosperum effecit* Dan. 3, 30; *prosperè peregit* aliquid Esr. 6, 14; *prosperatus est* Dan. 6, 29; *prosperata est* res Esr. 5, 8.

צֶלֶם, צְלֵם m. emph. צַלְמָא *statua, simulachrum* Dan. 2, 31 etc.

צְפִיר m. *hircus*; pl. constr. צְפִירֵי; Esr. 6, 17.

צְפָרִין pl. c. emph. צְפָרַיָּא, constr, צְפָרֵי; *aves* Dan. 4, 9, 11, 18, 30.

ק

קָאֲמִין, קָאֵם vid קום.

קְבֵל undè Pah. קַבֵּל; fut. plur. יְקַבְּלוּן; *accepit* Dan. 2, 6 etc. — Indè קֳבֵל et קָבֵל pr. ut hebr. קִבֵּל, hinc cum præf. לְקָבֵל *è regione* Dan. 5, 5; *ante, coram* 2, 31. 3, 3. 5, 1; *propter* 5, 10. Ers. 4, 16. Seq. דִּי *propterea quòd, quia* Ers. 6, 13. כָּל־קֳבֵל *eam ipsam ob causam quòd* Dan. 2, 8 etc. כָּל־קָבֵל דְּנָה *eam ipsam ob causam* 2, 12. Esr. 7, 17 etc.

קַדִּישׁ m. pl. קַדִּישִׁין; constr. קַדִּישֵׁי; *sanctus* Dan. 4, 5 etc.

קֳדָם et קָדָם; suff. קָדָמוֹהִי et קֳדָמַי, קָדָמַיִךְ, קָדָמַיהּ, קָדְמוֹהִי, קָדְמֵיהוֹן; *ante, coram* Dan. 2, 7 etc.; etiam *ante* de tempore 7, 7. מִן קָדָם *à coram* i. e. *ab, ex adverso* 2, 6. 5, 19 etc.

קַדְמָה f. *tempus prius*; constr. מִן־קַדְמַת דְּנָה Dan. 6, 11, et מִקַּדְמַת דְּנָא Esr. 5, 11 *ab ante hoc, antehàc.*

קַדְמַי m. undè pl. emph. קַדְמָיֵא; f. sing. קַדְמָאָה, emph. קַדְמָיְתָא, pl. קַדְמַיָּן, undè emph. קַדְמָיְתָא; *prior, primus* Dan. 7, 4, 8, 24.

קוּם, undè præt. קָם; part. act. קָאֵם, pl. קָאֲמִין, emph. קָאֲמָיָא; imp. f. קוּמִי; fut. יְקוּם; ut in hebr. *surgere* Dan. 3, 24, *prodire* 2, 39 etc.; *stare, adstare* 2, 31. 3, 3; *durare,*

manere 2, 44. — Pah. inf. קַיָּמָה *statuere* statutum i. e. dare mandatum 6, 8. — Aph. הֲקִים, suff. הֲקִימֵה et אֲקִימֵה, 2 pers. הֲקִימְתָּ; הֲקִימֵת 1, pl. הֲקִימוּ; part. מְהָקֵים; infin. cum suff. הֲקָמוּתֵה; fut. יְקִים et יְהָקֵים; *erexit* statuam Dan. 3, 1 etc.; *constituit* regem Esr. 6, 18, seq. עַל *præfecit* Dan. 4, 14. 6, 2. — Hoph. f. more hebr. הָקִימַת *stare facta est* 7, 4.

קְטַל; part. act. קָטֵל; præt. ex Pehil קְטִיל, f. קְטִילַת; ut in hebr. *occîdit, interfecit* Dan. 5, 19, 30. 7, 11. — Pah. קַטֵּל; inf. קַטָּלָה, intens. *occîdit complures* ut in syr. et arab. 2, 14, 3, 22. — Ithpeh. inf. הִתְקַטָּלָה *interfici* 2, 13. — Ithpah. part. plur. מִתְקַטְּלִין *occisi* ibid.

קְטַר m. pl. קְטָרִין, constr. קִטְרֵי *nodi*, hinc *ligamenta* ossium Dan. 5. 6, et metaph. *quæstiones difficiles* 5, 12, 16. — Conf. vicin. hebr. קָשַׁר *ligavit, colligavit.*

קַיִט m. ut vicin. hebr. קַיִץ *æstas* Dan. 2, 35.

קְיָם m. *statutum* Dan. 6, 8, 16.

קַיָּם m. et קַיָּמָא f. *stabilis* 4, 23, 6, 27.

קִיתְרוֹס vel קִיתְרוֹס sed in Keri קִתְרוֹס m. *cithara* Dan. 3, 5, etc.

קָל m. ut. hebr. קוֹל *vox* Dan. 4, 28. 6, 21; *sonus* 3, 5, 7 etc.

קְנָא, *emit;* fut. יִקְנֵא Esr. 7, 17. — Conf. vicin. hebr. קָנָה.

קְצַף *efferbuit irâ* Dan. 2, 12.

קְצַף m. *ira* Esr. 7, 23.

קְצַץ undè Pah. imp. pl. קַצְּצוּ *amputate* Dan. 4, 11.

קֵצָת f. constr. קְצַת; et קְצָה; *finis* dierum, mensium Dan. 4, 26, 31; it. vulgò *pars* 2, 42, sed rectiùs forsan *summa, totum*, undè: מִן קְצָת מַלְכוּתָא ad verbum *pars summæ regni;* namque מִן est constr. nominis מֵן q. v. in מִן; aliundè in hoc ipso Dan. versu respondet מִנָּה *pars ejus*, ut scitè notat Gesenius.

קְרָא; part. act. קָרֵא, pass. קְרִי; inf. מִקְרֵא; fut. יִקְרֵא et יִקְרֵח, plur. יִקְרוֹן; *proclamavit* Dan. 3, 4 etc.; *recitavit* Esr. 4, 18, 23; *legit* Dan. 5, 8, 16, 17. — Ithpeh. יִתְקְרֵי *advocetur* Dan. 5, 12.

קְרֵב, קְרֵבַת, pl. קְרֵבוּ; inf. cum suff. מִקְרְבֵה; *appropinquavit, accessit* Dan. 3, 26 etc. — Pah. fut. יְקָרֵב *offeret* Esr. 7, 17. — Aph. præt. plur. הַקְרִיבוּ vel הַקְרֵבוּ; cum suff. הַקְרְבוּהִי; part. pl. מְהַקְרְבִין; *adduxit* Dan. 7, 13; *obtulit* Esr. 4, 10, 17.

קְרָב m. *proelium* Dan. 7, 21.

קִרְיָא et קִרְיָה f. emphat. קִרְיְתָא; *civitas* Esr. 4, 10 etc.

קֶרֶן c. emph. קַרְנָא; dual. קַרְנַיִן; emph. קַרְנַיָּא; *cornu* Dan. 3, 5 etc.

קְרַץ m. undè pl. cum suff. קַרְצוֹהִי, קַרְצֵיהוֹן; *frustum*, hinc *comedit frusta alicujus*, metaph. valet: *calumniatus est aliquem* Dan. 3, 8. 6, 25. Sic apud Arabes: *carnem alicujus comedere* dicitur pro: *famam lacerare.*

קְשׁוֹט et קְשֹׁט ut hebr. קֹשֶׁט *veritas* Dan. 4, 34, מִן־קְשֹׁט *ex veritate, verè* 2, 47.

קִיתָרֹס, vid. קַתְרֹס

ר

רֵאש m. emph. רֵאשָׁא; suff. רֵאשִׁי; pl. רָאשִׁין et more hebr. רָאשִׁין; undè cùm suff. רָאשֵׁהֹם; *caput* Dan. 2, 38 etc.; Metaph. *primarius, princeps* Esr. 5, 10, it. *summa* rei Dan. 7, 1.

רַב m. emph. רַבָּא; f. רַבְּתָה; *magnus, a, um* Dan. 2, 31. Esr. 4, 10 etc.; subst. *magnas, præfectus, princeps* Dan. 2, 48. 5, 11.

רִבְבָא f. *myrias*; pl. רִבְבָן Dan. 7, 10 in Keri, sed Chethib habet רִבָּן à sing. רִבּוֹ q. v.

רְבָה, f. רְבַת; 2 pers. רְבֵית vel רְבַיְתְּ *auctus est, crevit* Dan. 4, 8, 19. — Pah. רַבֵּי *magnificavit* Dan. 2, 48. — Indè רְבוּ.

רִבּוֹ *myrias*; pl. רִבָּן Dan. 7, 10 ubi in Keri רִבְבָן q. v. in רִבְבָא.

רְבוּ f. emph. רְבוּתָא; suff. רְבוּתָךְ; *magnitudo* Dan. 4, 19 etc. — Rad. רְבָה.

רְבִיעַי m. *quartus*; emph. רְבִיעָיָא in Chethib, sed Keri habet רְבִיעָאָה; f. emph. רְבִיעָיְתָא Dan. 2, 40, 19 etc.

רַבְרַב m. undè plur. m. רַבְרְבִין; *magnates, præfecti, principes* Dan. 3, 33 etc. Fem. רַבְרְבָן; emphat. רַבְרְבָתָא; *grandes, magnæ* Dan. 7, 3 et neutr. *grandia, superba*; hinc *grandia loqui* i. e. superbè, impiè loqui Dan. 7, 8, 11, 20.

רַבְרְבָן m. *magnas, princeps*; pl. cum suff. רַבְרְבָנוֹהִי, רַבְרְבָנַיִךְ, רַבְרְבָנַי Dan. 4, 33. 5, 1 etc.

רְגַז *iratus est.* — Aph. הַרְגִּזוּ *irritaverunt* Esr. 5, 12. — Indè

רְגַז m. *ira* Dan. 3, 13.

רֶגֶל, רַגַל c. *pes*; dual. רַגְלַיִן; emph. רַגְלָיָא; suff. רַגְלוֹהִי Dan. 2, 23, 41 etc.

רְגַשׁ *tumultuatus est.* — Aph. הַרְגִּישׁוּ et הַרְגִּשׁוּ *convenerunt tumultuosè* Dan. 6, 7, 12, 16.

רְוֵו (pro רְאֵו) m. *aspectus*; suff. רְוֵהּ Dan. 3, 25. — Rad. hebr. רָאָה.

רוּחַ c. emph. רוּחָא; suff. רוּחֵהּ; pl. constr. רוּחֵי; *ventus* Dan. 2, 35. 7, 2; *animus* 5, 20; *spiritus* Dei 4, 5. 5, 12.

רוּם *efferre se*; part. pass. רָם *elatus* Dan. 5, 20. — Pahl. part. מְרוֹמֵם *extollens* Dan. 4, 34. — Ithpahl. הִתְרוֹמַמְתְּ *te extulisti*, seq. עַל *contra* aliquem Dan. 5, 23. — Aph. part. מָרִים *extollens* 5, 19.

רוּם m. *altitudo*; suff. רוּמֵהּ Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

רָז m. emph. רָזָא; pl. רָזִין; emph. רָזַיָּא; *secretum, arcanum* Dan. 2, 18 etc.

רַחִיקִין vel רְחִיקִין; pl. m. *longè remoti* Esr. 6, 6.

רַחֲמִין pl. m. ut hebr. רַחֲמִים *viscera*, hinc *tenerrimus affectus* (*tendresse*) Dan. 2, 18.

רְחַץ undè Ithpeh. הִתְרְחֲצוּ *confisi sunt* Dan. 3, 28.

רֵיחַ m. *odor* Dan. 3, 27.

רְמָה et רְמָא, pl. רְמוֹ et רְמִיו, רְמָיָנָא; inf. מְרְמֵא; *jecit* Dan. 3, 21 etc.; *posuit, collocavit* 7, 9, *imposuit* tributum Esr. 7, 24. — Ithpeh. *projectus est* fut. יִתְרְמֵא, יִתְרְמוּן Dan. 3, 6, 15.

רְעוּת f. *voluntas* Esr. 5, 17. 7, 18

— Rad. hebr. רָעָה, conf. vicin. רְצָה.

רַעְיוֹן m. *cogitatio;* plur. constr. רַעְיוֹנֵי; suff. רַעְיוֹנָהִי, רַעְיוֹנָיִךְ Dan. 2, 29. 4, 16 etc.

רַעֲנַן m. *virens*, trop. *florens rebus secundis* Dan. 4, 1.

רָעַע, *confregit;* fut. f. תֵּרָעַ Dan. 2, 40. — Pah. part. מְרָעַע *confringens* ibid.

רְפַס *conculcavit;* part. act. f. רָפְסָה Dan. 7, 7.

רְשַׁם; part. pass. רְשִׁים; fut. יִרְשֹׁם; *exaravit, consignavit* Dan. 5, 24. 6, 9.

שׁ

שָׂב m. *canus, senior;* pl. emphat. שָׂבַיָּא; constr. שָׂבֵי Esr. 5, 5, 9. — Rad. hebr. שִׂיב.

שַׂבְּכָא vid. סַבְּכָא.

שְׂגָא; undè fut. יִשְׂגֵּא *magnus sit, augeatur* Dan. 3, 31. Esr. 4, 22. — Indè

שַׂגִּיא m. plur. f. שַׂגִּיאָן; *magnus* Dan. 2, 31; *multus* 2, 48. 4, 9; adv. *valdè* 2, 12. 5, 9.

שָׂהֲדוּת f. *testimonium;* emphat. שָׂהֲדוּתָא Geu. 31, 47.

שׂוּם et שִׂים; præt. שָׂם; 1 pers. שְׂמֵת; part. pass. שִׂים, f. שְׂמַת (forma hebr. pro שִׂימַת); imp. pl. שִׂימוּ; *ponere*, sed spec. *constituere, præponere* aliquem muneri Esr. 5, 14; *dare, promulgare* edictum Dan. 3, 10 etc.; *imponere, tribuere* nomen alicui Dan. 5, 12; *dirigere, intendere* animum, seq. לְ *ad* aliq. 6, 15. — Ithpeh. part. מִתְשָׂם; fut. יִתְשָׂם; *positus, oppositus est* Dan. 2, 5. Esr. 5, 8; *constitutus est* Esr. 4, 21.

שְׂכַל, undè Ithpah. part. מִשְׂתַּכַּל seq. בְּ *attendens ad* aliq. Dan. 7, 8.

שָׂכְלְתָנוּ f. *intelligentia* Dan. 5, 11 etc.

שָׂנְאָא undè part. pl. cum suff. שָׂנְאָיִךְ *odio te habentes, osores tui* Dan. 4, 16.

שְׂעַר m. suff. שַׂעֲרֵה; *coma* Dan. 5, 27. 4, 40.

שׁ

שְׁאֵל; part. act. שָׁאֵל; fut. cum suff. et נ epenth. יִשְׁאֲלִנְכוֹן; *petivit, postulavit* Dan. 2, 10, 11, seq. dupl. acc. Esr. 7, 21; *interrogavit* seq. לְ pers. et acc. rei Esr. 5, 9, 10.

שְׁאֵלָא f. *petitio, rogatio* emphat. שְׁאֵלְתָּא Dan. 4, 14.

שְׁאָר m. constr. שְׁאָר et שְׁאַר; emphat. שְׁאָרָה; *reliquæ, residuum* Dan. 7, 7. Esr. 4, 7 etc.

שְׁבַח undè Pah. שַׁבַּח; part. מְשַׁבַּח; *laudavit* Dan. 2, 23 etc.

שִׁבְטָא m. *tribus* Esr. 6, 17.

שְׁבִיב m. emph. שְׁבִיבָא; pl. שְׁבִיבִין; *flamma* Dan. 3, 22 etc.

שִׁבְעָה m. constr. שִׁבְעַת; *septem* Dan. 3, 19. Esr. 7, 14.

שְׁבַק undè inf. מְשְׁבַּק; imp. pl. שְׁבְקוּ; *reliquit* Dan. 4, 23. Esr. 6, 7 etc. — Ithpeh. fut. f. תִּשְׁתְּבַק *relinquetur* Dan. 2, 44.

שְׁבַשׁ ut vicin. hebr. שָׁבַע. — Ithpah. part. pl. מִשְׁתַּבְּשִׁין *perplexi, perturbati* Dan. 5, 9.

שַׁגְל f. *uxor regis, regina;* pl. cum suff. שִׁגְלָתֵךְ, שִׁגְלָתֵהּ Dan. 5, 2 etc.

שְׁדַר, *conatus est, studuit*; Ithpah. part. מִשְׁתַּדַּר *conans* Dan. 6, 5.

שַׁדְרַךְ n. pr. viri Dan. 1, 7 etc.

שְׁוָא vel שְׁוָה ut in hebr., hinc Pah. שַׁוִּי *æquavit* Dan. 5, 21; al. legunt Pehil שְׁוִי *æquatum*. — Ithpah. fut. יִשְׁתַּוֵּה *ponetur, reddetur, fiet* Dan. 3, 29.

שׁוּר m. *murus*; pl. emph. שׁוּרַיָּא Esr. 4, 13 et 12, ubi Chethib שׁוּרַי exhibet.

שׁוּשַׁנְכָיֵא n. gent. *Susæi* Esr. 4, 9.

שְׁזַב undè Pehel. seu Pehil שֵׁזִיב, שֵׁזִיב; part. מְשֵׁזִיב; inf. cum suff. שֵׁזָבוּתָךְ; fut. יְשֵׁזֵב, cum suffix. et נ epenthet. יְשֵׁזְבִנָּךְ; *eripuit, liberavit* Dan. 3, 15. 6, 17 etc.

שְׁחִיתָה f. vid. seq. שְׁחַת.

שְׁחַת ut in hebr.; particip. pass. f. שְׁחִיתָה *corruptum* verbum Dan. 2, 9, it. subst. *corruptela, delictum* 6, 5.

שֵׁזִיב, vid. שְׁזַב.

שֵׁזִיא vid. יְצָא.

שְׁכַח undè Ithpeh. הִשְׁתְּכַח, fem. הִשְׁתְּכַחַת, 2 pers. הִשְׁתְּכַחְתְּ; *inventus est*; Dan. 2, 35. Esr. 6, 2 etc. — Aph. הַשְׁכַּח, 1 pers. הַשְׁכַּחַת, plur. הַשְׁכַּחוּ; inf. הַשְׁכָּחָה; fut. יְהַשְׁכַּח; *invenit* Dan. 2, 25 etc.; *nactus est* Esr. 7, 16.

שַׁכְלֵל vid. כְּלַל.

שְׁכַן undè fut. pl. f. יִשְׁכְּנָן *habitabunt* Dan. 4, 18. — Pah. שַׁכְּנָן *habitare fecit* Esr. 6, 12.

שְׁלָה; part. pass. שְׁלֵה *securus, tranquillus* Dan. 4, 1.

שְׁלָה vel שְׁלָה ut שְׁלוֹת q. v.

שְׁלוֹ f. vid. שְׁלָוָה.

שְׁלָוָה f. *securitas, tranquillitas*; suff. שְׁלָוְתָךְ Dan. 2, 4.

שְׁלוֹת et שְׁלוּ f. *error, delictum* Esr. 4, 22. Dan. 6, 5 et 3, 29 in Keri, ubi Chethib refert שְׁלָה vel שְׁלָה.

שְׁלַח; part. pass. שְׁלִיחַ; fut. יִשְׁלַח; *misit* Dan. 5, 2 etc., seq. עַל pers. ad quam mittitur Esr. 4, 11 etc.; seq. יָד *extendit brachium* Dan. 5, 24, seq. לְ *aggressus est* aliquid Esr. 6, 12.

שְׁלַט, pl. שְׁלִטוּ; fut. יִשְׁלַט; *dominatus est* Dan. 2, 39 etc., *potestatem habuit* 3, 27; *irruit* in aliq. 6, 25. — Aph. הַשְׁלֵט, suff. הַשְׁלְטֵהּ; *dominari fecit* aliquem, seq. בְּ *in* alium Dan. 2, 38, 48.

שִׁלְטוֹן m. *magistratus, dominus*; pl. constr. שִׁלְטוֹנֵי Dan. 3, 2, 3.

שִׁלְטָן m. emph. שִׁלְטָנָא, constr. שִׁלְטָן, suff. שִׁלְטָנְהוֹן; *imperium, dominatus* Dan. 3, 33 etc. Plur. emph. שִׁלְטָנַיָּא *regna* 7, 27.

שַׁלִּיט m. emph. שַׁלִּיטָא; pl. שַׁלִּיטִין; *potens* Dan. 2, 10. 4, 23, *potestatem habens* seq. בְּ *in* aliq. 4, 14 etc.; subst. *princeps* Dan. 2, 15. 5, 29. Esr. 4, 20; seq. לְ cum infin. *licèt* aliquid facere Esr. 7, 27.

שְׁלַם ut in hebr., hinc part. pass. שְׁלִים *perfectus* Esr. 5, 16. — Aph. cum suff. הַשְׁלְמָה; imp. הַשְׁלֵם; *complevit, finem fecit* Dan. 5, 26; *reddidit, retribuit* Esr. 7, 19.

שְׁלֵם masc. emphat. שְׁלֵמָא, suff. שְׁלֵמְכוֹן; *salus, pax* Dan. 3, 31. Esr. 5, 7 etc.

שֵׁם m. suff. שְׁמֵהּ, שְׁמָהּ; plur. f.

שְׁמָהָן; cum ה epenth.; emph. שְׁמָהתָא, undè constr. שְׁמָהַת; suff. שְׁמָהַתְהוֹם; *nomen* Dan. 2, 20. Esr. 5, 1, 4 etc.

שְׁמַד, undè Aph. inf. הַשְׁמָדָה *perdere* Dan. 7, 26.

שְׁמָהָן vid. שְׁם.

שְׁמַיִן pl. m. undè emph. שְׁמַיָּא; *cœlum* et passim *cœlicolæ* Dan. 4, 8, 23. Esr. 5, 11 etc.

שְׁמַם undè Ithpoh. אִשְׁתּוֹמֵם *obstupuit* Dan. 4, 16.

שְׁמַע; part. act. pl. שָׁמְעִין; fut. יִשְׁמַע; *audivit* seq. עַל *de* aliq. Dan. 5, 14, 16. — Ithpah. fut. pl. יִשְׁתַּמְעוּן *audientes se præbebunt, auscultabunt* Dan. 7, 27.

שֹׁמְרַיִן n. pr. *Samaria* Esr. 4, 10.

שְׁמַשׁ undè Pah. שַׁמֵּשׁ ut in syr. *ministravit* Dan. 7, 10.

שְׁנָא, שְׁנָה plur. שְׁנוֹ, suff. שְׁנוֹהִי, part. act. pl. שָׁנַיִן; f. sing. שָׁנְיָא, pl. שָׁנְיָן; fut. יִשְׁנֵא; *mutatus est* Dan. 6, 18, maximè in pejus color faciei 5, 6, 9; seq. מִן *alius, diversus fuit ab* aliq. Dan. 7, 3 etc. — Pah. pl. שַׁנִּיו *mutaverunt* mandatum regis i. e. *migraverunt* Dan. 3, 28. Part. fem. מְשַׁנְיָה *diversa* 7, 7; fut. pl. יְשַׁנְּנוּן *mutabunt* cor ejus, impers. pro *mutabitur* 4, 13. Ithpah. אֶשְׁתַּנִי, sed in Chethib אֶשְׁתְּנִי; fut. יִשְׁתַּנֵּא; *mutatus est* Dan. 2, 9, *deformatus est* 3, 19. 7. 28. — Aph. part. מְהַשְׁנֵא; inf. הַשְׁנָיָה et הַשְׁנָיָא; fut. יְהַשְׁנֵא; *mutavit* Dan. 2, 21 etc.; *migravit* edictum Esr. 6, 11, 12.

שְׁנָא et שְׁנָה f. undè constr. שְׁנַת; pl. שְׁנִין; ut hebr. שָׁנָה *annus* Dan. 6, 1; ut hebr. שֵׁנָה *somnus* 6, 19.

שָׁעָה f. emph. שַׁעְתָּא et שַׁעְתָּא; pr. *oculorum obtutus* (*coup-d'œil*), hinc *momentum temporis*. בַּהּ שַׁעְתָּא *eodem momento, confestim, illicò* Dan. 3, 6 etc. כְּשָׁעָה חֲדָא *per breve tempus* 4, 16.

שְׁפַט undè part. act. pl. שָׁפְטִין *judices* Esr. 7, 25.

שַׁפִּיר m. *pulcher* Dan. 4, 9, 18.

שְׁפַל undè Aph. הַשְׁפֵּל; partic. מַשְׁפִּיל; inf. הַשְׁפָּלָה; fut. יְהַשְׁפִּיל; *depressit, dejecit* Dan. 5, 19. 7, 24, metaph. addito לִבָּה *animum dimisit, demissi fuit animi* 5, 22.

שְׁפַל m. *humilis* Dan. 4, 14.

שְׁפַר; fut. יִשְׁפַּר; *pulcher fuit*, seq. עַל vel קֳדָם *placuit* Dan. 3, 32. 4, 24 etc.

שְׁפַרְפַּרָא m. *aurora* Dan. 6, 20.

שָׁק m. ut hebr. שׁוֹק *crus;* dual. cum suff. שָׁקוֹהִי Dan. 2, 33.

שְׁרָא et שְׁרֵא *solvit* nodos i. e. quæstiones difficiles Dan. 5, 16; part. pass. pl. שְׁרִין *soluti* vinculis 3, 25; it. *diversatus, commoratus est, habitavit* 2, 22. Conf. gr. λύειν, καταλύειν undè κατάλυμα *diversorium*, et arab. هَلَّ *solvit* et *descendit* alicubi *ex itinere diversaturus*. Mos enim est iis qui in hospitium divertuntur, sarcinas jumentorum *solvere*. — Pah. pl. שָׁרִיו *cœperunt* Esr. 5, 2; part. מְשָׁרֵא *solvens* Dan. 5, 12. — Ithpah. part. pl. מִשְׁתָּרִין (pro מִתְשָׁרִין) *dissoluta* Dan. 5, 6.

שֹׁרֶשׁ masc. *radix*; plur. cum suff. שָׁרְשׁוֹהִי Dan. 4, 12.

שָׁרְשׁוּ f. *eradicatio*, trop. *expulsio*,

relegatio Esr. 7, 26 in Chethib ubi Keri שְׁרֹשִׁי habet.

שֵׁת et שִׁת ut vicin. hebr. שֵׁשׁ *sex* Dan. 3, 1. Esr. 6, 15. Pl. שִׁתִּין *sexaginta* Dan. 3, 1.

שְׁתָה et שְׁתָא; pl. cum א prosthet. אִשְׁתִּיו; part. act. שָׁתֶה; pl. שָׁתַיִן; fut. plur. יִשְׁתּוֹן; *bibit* Dan. 5, 1, 2, 3, 4, 23.

ת

תְּבַר ut vicin. hebr. שְׁבַר *fregit*. Part. pass. f. תְּבִירָה *fragilis* Dan. 2, 42.

תְּדִירָא f. *gyratio, circuitus* (conf. rad. hebr. דּוּר), hinc *periodus* temporis perpetua. בִּתְדִירָא *perpetuò, jugiter* Dan. 6, 17, 21.

תּוּב ut vicin. hebr. שׁוּב *redire, reverti;* fut. יְתוּב Dan. 4, 31, 33. — Aph. הֲתִיב; inf. cum suff. הֲתָבוּתֵךְ; fut. pl. יְתִיבוּן et יַהֲתִיבוּן; *reddidit, retulit* Esr. 6, 5. Passim *retulit verbum* i. e. *respondit*, seq. acc. pers. Dan. 3, 16. Esr. 5, 11. *Retulit litteras* i. e. *respondit per litteras* Esr. 5, 5. Sed Dan. 2, 14: *retulit Ariocho consilium et prudentiam* i. e. opposuit; al. *retulit legem et sententiam;* verùm prius magis arridet.

תְּוַהּ ut hebr. תָּמַהּ *obstupuit, attonitus fuit* Dan. 3, 24.

תּוֹר m. ut vicin. hebr. שׁוֹר *taurus;* pl. תּוֹרִין Dan. 4, 22. Esr. 6, 9 etc.

תְּחוֹת pr. nom. plur., hinc præp. *sub* ut hebr. תַּחַת Dan. 7, 27. Cum suff. תְּחֹתוֹהִי *sub eo* 4, 9, 18.

תַּחַת id. cum suff. תַּחֲתוֹהִי Dan. 4, 11.

תְּלַג m. ut vicin. hebr. שֶׁלֶג *nix* Dan. 7, 9.

תְּלִיתַי *tertias* (à תְּלַת *tres*); f. תְּלִתָאָה Dan. 2, 39.

תְּלָת, f. תְּלָתָה, תְּלָתָא m. ut vicin. hebr. שָׁלֹשׁ *tres* Dan. 3, 24. Esr. 7, 20. 6, 4. Cum suff. תְּלָתֵהוֹן *tres illi* Dan. 3, 23. Sed Esr. 6, 15: תְּלָתָה *tertius*. — Plur. תְּלָתִין *triginta* Dan. 6, 8, 13.

תְּלַת undè emphat. תַּלְתָּא; forsan *ordo tertius*, hinc Dan. 5, 29: שַׁלִּיט תַּלְתָּא *princeps tertii ordinis*, it. vers. 16 ubi subauditur שַׁלִּיט; sed al. *princeps tertius* à rege.

תַּלְתִּי m. *tertius* Dan. 5, 7.

תָּם adv. ut vicin. hebr. שָׁם *ibi, illic;* undè cum ה locali תַּמָּה Esr. 5, 17 etc.

תְּמַהּ m. undè pl. תִּמְהִין; emphat. תִּמְהַיָּא; suff. תִּמְהוֹהִי; *res stupenda, miraculum* Dan. 3, 32 etc.

תִּנְיָן m. *secundus;* f. תִּנְיָנָה Dan. 7, 5. — Rad. inus. תנה ut vicin. hebr. שָׁנָה *iteravit*. — Indè

תִּנְיָנוּת *iterùm* Dan. 2, 7.

תִּפְתָּיֵא pl. m. emph. *præfecti, judices, Mufti* Arabum Dan. 3, 2, 3.

תַּקִּיף m. undè pl. תַּקִּיפִין; f. sing. תַּקִּיפָא et תַּקִּיפָה; *durus* Dan. 2, 40, 42; *validus* 3, 33. — Rad. תְּקַף.

תְּקַל ut vicin. hebr. שָׁקַל; part. pass. תְּקֵל *pensus* Dan. 5, 25; præt. ex Pehil תְּקִלְתָּ *appensus es* 5, 27.

תְּקַן ut in hebr. — Hoph. 1 pers. more hebr. הָתְקְנַת *dispositus, restitutus* Dan. 4, 33.

תְּקֵף, fem. תִּקְפַּת, 2 pers. תְּקֵפְתְּ; part. pass. תְּקִיף; *fortis, validus fuit,*

evasit Dan. 4, 8, 19, trop. de animo obfirmato 5, 20. — Pah. inf. תַּקָּפָה *firmare* Dan, 6, 8.

תֹּקֶף m. emph. תָּקְפָּא ; *robur, potentia* Dan. 2, 37 etc.

תַּרְגֵּם *exposuit, interpretatus est;* part. pass. מְתַרְגָּם *expositum* Esr. 4, 7.

תְּרֵין m. *duo;* constr. תְּרֵי Dan. 4, 7.

4, 26 etc.; f. תַּרְתֵּין *duæ* Dan. 6, 1, *secunda* Esr. 4, 24.

תְּרַע m. ut vicin. hebr. שַׁעַר *porta, ostium*, ut fornacis Dan. 3, 26; sed *porta regis* i. e. *aula regia* 2, 49. — Indè.

תָּרָע (pro תַּרְהֵע) m. *janitor;* plur. emph. תָּרְעַיָּא Esr. 7, 24.

FINIS LEXICI CHALDAICI.

INDEX LATINUS (1).

A, ab, abs 76 b. 295 a. 332 b. 333 a. 428 b. 433 b. 464 a. — *ch.* 619 b. ab, apud 307 b.

abalienari 177 b. 261 a. 390 a.

abdere 231 b. 431 b, abdere se 187 a, abdi 187 a.

abdomen 211 a.

abducere 250 a. 304 b. 368 a. 369 a. 412 b. 551 b, abduci 391 b. 429 b. 551 b.

aberrare 84 b. 197 b. 198 a. 554 b. 599 b, facere 555 a. 600.

abesse 526 a, propè ut 507 b.

abhorrere 65 b.

abi (abire) 303 a.

abigere 111 b. 141 a. 367 a. 369 a.

abire 19 b. 111 b. 166 b. 206 a. 376 a. 412 a. 429 b. 444 a. 458 b. — *ch.* 605 b. 622 b, abire cogi 429 b.

abitus, ûs 20 a.

abjectus 96 b. 152 a. 179 b. 511 b.

abjicere 138 a. 367 b. 569 b. 571 a, animum præ desperatione 575 b, abjici 138 a. 367 b.

ablactare 136 b, ablactari 136 b.

ablegare 596 b, ablegari 570 a.

abluere 148 a. 274 b, 526 a, ablui 563 a.

abnegare 279 a.

abnuere 370 a.

abolitio 590 a.

abominabilis 599 b, res abominabilis 584 a. 592 b, abominabilem facere 599 b, esse 599 b.

abominandum 584 a, habere 585 a, facere 585 a.

abominatio 157 a. 368 a. 592 b.

abominari 362 a. 588 b. 599 b.

abortare 556 a, facere 566 a.

abortatio 566 a.

abortus 385 a.

abradere 134 a. 140 b. 505 b, abradere sibi 134 a.

abripere 130 a. 141 a. 356 a. 546 a, abripi 130 a. 141 a.

abrogare, — *ch.* 622 b, abrogari 523 a.

abrumpere 471 b. 472 a. — *ch.* 624 b, abrumpi 471 b.

abscidere et abscindere 105 b. 106 a. 291 a, b. 504 a, b, 505 a, b. — *ch.* 610 a, abscindi 247 a. 292 a. 380 b. 496 b.

abscondere 187 a, 231 b. 407 a. 409 a. 431 b. 488 b, abscondere se 187 a. 231 b. 431 b. 488 b, abscondi 187 a. 231 b. 488 b.

absconditus, — *ch.* 623 b, absondita 230 a. 346 b. 547 a. 600 a.

absinthium 304 a.

(1) Indicant notæ arithmeticæ, 1, 2, 3 etc. plagulas, tùm litteræ *a*, *b* columnas priorem, posteriorem, denique siglum *ch*, voces chaldaïcas.

absis vel apis 120 a.
absistere 191 a.
absolutio 283 a. 595 a.
absolutus 572 b. 597 b.—*ch.* 616 a.
absolvere 105 b. 151 a. 282 b. 283 b. 478 a. 571 b. 572 a. 597 b, absolvi 165 a. 217 a. 282 a, b. 387 b. 512 a. 571 b. 597 b.
absorbere 136 a, absorberi in se 97 b.
absque 31 b. 295 b. 333 a.
abstergere 320 a. 401 a.
absterrere 370 a.
abstinere 373 b, se 577 a.
abstrahere 471 a.
abstrusus 435 b, abstrusum esse 435 b.
absumere 35 b. 95 b. 97 a. 104 a. 282 b, absumi 130 b. 282 a, (igne) 104 a.
abundanter *ch.* 616 b.
abundantia 178 a. 271 a. 318 b. 328 a. 407 b. 453 a. 539 b. 540 a.
abundare 456 b. 547 a. 559 b, facere 271 a. 559 b.
abundè 271 a.
abyssus 479 b. 591 a.
ac 172 b.
acacia 562 b.
accedere 166 b. 367 a. 396 b. 400 b. 507 b. —*ch.* 626 b, facere 367 a.
accelerare 82 a. 194 b. 313 a.—*ch.* 614 b, accelerari 81 b. 375 a.
acceleratus 82 a.
accendere 18 a. 104 a, b. 222 a. 260 a. 493 a.—*ch.* 605 b, accendi 104 a. 260 b. 392 a. 493 a, irâ 220 a.
accensus 104 b.
acceptio 347 b. 353 b.
acceptum 536 a, habere 553 b.
acceptus 378 a. 391 b.—*ch.* 615 a, acceptum se facere 535 b.
accersere 304 b, accersi 305 a.
accidere 74 a. 165 a. 344 a. 348 b. 506 b. 508 a.—*ch.* 621 a, alicui *ch.* 619 a.
accinctus 20 b. 210 b.
accingere 56 b. 190 b. 512 a. 579 a, accingere se 20 b. 190 b. 206 b.
accipere 225 b. 305 a. 374 a. 492 a.—*ch.* 625 b, accipi benevolè 535 b.
accipiter 386 a.
acclamare 426 b. 437 a, b. 523 a.
acclamatio 164 b.
acclinare se 580 a.
acclivis locus 312 a. 442 b.
accola 139 a. 267 b. 567 a.
accumulare 406 b.
accuratè—*ch.* 624 b.
accurrere facere 523 b.
accusatio 543 a. 591 b.
acer 220 a. 317 b.
acerbè 348 b. 598 b.
acerbus 348 b, acerbum esse 350 a, reddere 352 b. 353 a.
acerbitas 332 a. 353 a. 440 b.
acerra 288 a.
acervus 209 a. 210 b. 367 a. 447 b. 477 b. 492 b. 529 b. 595 b, lapidum 132 a. 340 b.—*ch.* 615 b.
acetum 210 a.
achates 551 b.
acidum, fieri 210 a.
acies 342 b. 455 a. 458 b. 459 a, 463 b. 481 a. 596 b.
acinus 222 a.
aconitum 78 b.
acquirere 448 b. 503 a. 528 b, acquiri 344 b. 503 a.
acquisitio 503 b.
actio 67 b. 136 b, prava 419 b.
actor 366 b.
actus pravus—*ch.* 613 a.
aculeus 157 a. 404 a. 574 b.
acumen 191 a. 206 a.
acuminare 222 a.
acuminatus 220 a.
acuere 115 a. 190 b. 222 a. 302 b. 579 a.
acupictor 537 a.
acutus 190 b. 220 a. 302 b. 340 a. 481 a, acutum esse, fieri 190 b. 339 b.
ad 38 b. 75 b. 158 a. 294 b. 415 a. 428 b.—*ch.* 617 b. 618 a. 622 b. 623 b.
adagio uti 356 b.
adamas 242 a. 574 b.

adamare 414 a.
adaquare 583 b.
addere 254 a. 394 b. 406 b. — *ch.* 616 a,
addi 254 a. 406 b.
addicere 50 a, se 299 b. 484 b, addici 143 b. 225 a.
adducere 84 a. 367 a, 369 a. 486 b. 507 b. 523 b. — *ch.* 607 b. 623 a, 626 b, adduci 84 a. 305 a. 307 a.
adeò 39 a. 56 a. 71 b. 136 a. 295 a, nùm adèo, adèo ne 56 a, adèo ut 71 b.
ádeps 198 b. 202 b. 459 a, 499 b, adipe obduci, operiri 292 b.
adesse 31 b. 258 b. 344 b. 433 b. 497 b.
adhærens 144 a. 556. a.
adhærere 23 b. 143 b. 175 b. 196 b. 225 a. 299 a. 487 b. — *ch.* 610 b, adherere facere 143 b.
adhùc 417 b. — *ch.* 622 b, magis 254 a.
adigere 602 a.
adimere 3 a.
adire 158 b. 166 b. 454 a. 462 a. 467 a. 513 a.
aditus, ûs 307 b. 313 b. 580 b, aditum habere 400 b.
adjacere 121 b.
adjudicare 248 a. 461 a.
adjungere se 254 a. 299 b. 406 b. 565 a, adjungi 595 a.
adjutor 185 a. 423 b.
adjutrix 423 b.
adjuvare 196 a, b. 269 a. 391 b. 405 a, b. 423 b. — *ch* 622 a, adjuvari 423 b.
adminiculum 358 a, b.
admirabilis 459 b, admirabilem fieri 460a.
admirandus 262 a.
admissio, ad audiendum 357 b.
admittere 84 a. 305 a. 377 b. 492 a. 507 b.
admodium 306 b.
admonere 144 b. 176 a. — *ch.* 612 b, admoneri 176 a. 254 b.
admonitio 315 b. 338 a. 592 a.
admovere 392 a. 507 b, manum rei 369 b.
adniti 580 a.
adolere 499 b, adoleri 499 b.
adolescere 125 a. 497 a.
adolescens 125 b. 249 b. 383 b. 431 b.
adolescentia 249 b. 382 b.
adolescentula 116 b.
adorare. — *ch.* 621 b.
adstare 258 b.
adulari 279 a.
adulter 177 b. 380 a.
adulterium 361 b. 362 a, committere 361 b.
adunare 245 b, adunari 245 b.
adurere 556 a. 560 b. — *ch* 614 b, aduri 222 a. 276 a. 284 b. 452 a. 489 b.
adustio 280 a. 489 b. 500 b.
adusta pars 325 b.
advena 139 a.
advenire 365 b. 366 a. — *ch* 619 a.
adventus, ûs 307 b.
adversarius 29 a. 264 b. 477 b. 489 b. 490 a. 491 a. 527 a. 543 a. 586 b. 601 b, advesarium esse 543 a.
adversari 28 b.
adversus, a, um. Ab adverso, — *ch.* 625 b, ex adverso 16 a. 314 b. 365 a. — *ch.* 620 a. 625 b.
adversùs 38 b. 76 a. 434 a. 463 b. 464 a. — *ch.* 625 a.
advertere animum 89 b. 90 a. 108 a. 293 b. 541 b. 544 a. 564 b.
advocare 84 a. 586 b, advocari, — *ch* 626 b.
advolare 419 b.
adytum 143 a. 289 b. 495 b.
ædes 91 b.
ædificare 100 b. 508 a. — *ch.* 608 b. ædificari 101 a. — *ch.* 608 b.
ædificium 101 b. 308 b. — *ch.* 609 a.
æger 53 a. 148 a, b. 203 a. 382 a. 511 b, ægrum esse 53 a.
ægrè ferre 287 a. 296 a.
ægritudo 204 b. 288 a, ægritudinem affere 203 b, ægritude affici 373 a.
ægrotare 203 a, b, graviter 53 b.
ægrotus, ægrotum esse 202 a, fieri 203 b, se simulare 203 b.
æmulari 491 a.
æmulus 490 a.

æneum 374 a.
ænigma 199 b. 300 b. — *ch.* 605 b, proponere 192 a.
æquare 83 b. 461 b. 557 b. — *ch.* 629 a, æquari 557 b.
æquiparare 557 b, æquiparari 224 a.
æquum 358 b, esse 269 b.
ærarium 17 b. 245 a. 310 b. — *ch.* 607 a.
ærugo 202 b.
ærumna 435 a.
ærumnosus 435 a.
æs 224 b. 375 b. — *ch.* 620 b.
æsalon 29 a.
æstas 500 a. — *ch.* 626 a.
æstimare 233 b. 224 a. 446 b. — *ch.* 614 b, æstimari 223 b. 403 b, magna 125 a. 261 a.
æstimatio 446 b.
æstivare 498 b.
æstivans 481 a.
æstuare 153 b. 164 a. 210 a, b. 284 a. 426 b. 538 b.
æstus, ûs 161 b. 180 a. 183 a. 208 a, b. 210 b. 219 a. 220 a, b. 351 b. 585 b.
ætas 132 a. 149 a. 244 a. — *ch.* 611 b.
æternitas 387 b. 414 b. 419 a. 494 a. — *ch.* 623 a.
æternùm 414 b.
æternus 241 a.
ævum 132 a.
affabrè factum 451 a.
affatìm 150 a.
affectus tenerrimus 526 a. — *ch.* 627 b.
afferre 74 a. 83 b. 84 a. 304 b. 344 b. 367 a. 507 a, b, 523 b. 557 a. — *ch.* 607 b. 615 a, afferri 84 b. 235 a. 305 a.
afficere malè 431 a, male affici 53 a.
affigere 261 a. 602 a. — *ch.* 618 b.
affinis 226 b. 508 b.
affirmare 39 b.
afflare 384 a.
afflictus 148 a. 151 b. 152 a. 378 a. 379 a. 437 b. 438 a.
afflictio 437 b. 438 a, 554 a, suî 600 a, afflictioni se subjicere 437 a.
affligere 79 a. 95 b. 236 a. 291 b. 302 a. 428 a. 437 a, 440 b. — *ch.* 608 b, se 537 a, b, affligi 436 b. 437 a, b. — *ch.* 625 b.
affluentia 582 b.
affluere deliciis 194 b.
age, agedùm 240 b. 303 a. 361 a. 451 b. 497 a.
ager 11 a. 65 a. 207 b. 236 a. 290 b. 455 a. 540 b. — *ch.* 609 a.
agere 369 a. 431 a. 449 a.
agger 346 a. 404 b. 439 b. 595 b, munire aggere 404.
aggerere 404 a. 582 a.
aggestus 394 a. 596 a.
agglutinare 143 b, agglutinari 143 b. 144 a.
aggravare 273 a.
aggredi 167 a. 337 b. 473 a. 369 b. — *ch.* 629 b.
aggressio inopinata 105 a.
agitare 168 b. 322 a. 369 a. 370 b. 372 a, b. 421 a. 466 a. 525 a, mente 223 b, se 370 b, agitari 370 b. 372 a, b. 401 a. 406 a. 466 a.
agitatio 177 a. 599 a, capitis 334 a.
agitatus malo spiritu insanum agere 362 b.
agmen 124 a. 316 a. 321 b. 432 b. 519 a, postremum 442 b, primum 463 a.
agna 275 a. 292 a.
agnellus 231 a.
agnitio 165 b.
agnoscere 379 b. 380 a, agnosci 379 b. 380 a.
agnus 275 a. 289 b. 292 a. 511 a. — *ch.* 606 b.
agrestis 540 b.
agricola 32 b. 36 b. 236 a.
agricultura 411 a.
ah! 13 a. 21 b. 162 b. 163 b.
ahenum 280 b. 351 a, fervens 8 b.
ala 286 a. 482 a, ala exercitûs 9 a. — *ch.* 610 a.
alacer 49 b. 206 b, alacrem esse 206 b. 222 a, alacrem se gerere 49 b, alacrem reddere 49 a. 206 b.
alatus 103 a.
albedo 297 b.

albescere 194 a. 297 b, 568 a.
albugo 500 a.
albumen 527 a.
albus 297 b. — *ch.* 613 a, album facere 297 b.
alcali sal 112 b, fossile 396 a.
ales 117 a.
alere 125 a. 200 a. 532 a. — *ch.* 612 b.
alga 400 a.
alienare 379 b.
alienigena 139 a. 177 b.
alienus 177 b. 380 a, alienum facere 379 q, simulare 379 b. 380 a.
alimentum 111 a. 551 a, suppeditare 276 b.
aliorsùm 25 b.
aliquandiù 243 b.
aliquantisper 340 a.
aliquid 50 b. 145 b.
aliquis 10 b. 22 a. 33 a. 386 a.
aliquot 22 a.
alius 25 b. 177 b. 380 a. — *ch.* 605 b. alium esse 578 a.
allidere 526 b, allidi 526 b.
alligare 55 a, b. 189 b. 336 b. 512 a. 528 b. 538 b, alligari 484 b. 512 a.
allisio 343 b.
allium 558 b.
alloqui 144 b. 145 a. 436 b.
alluere 563 a.
alluvio 407 a.
aloe 13 b.
altare 318 b. — *ch.* 618 b.
alter 21 a. 22 a. 23 a. 25 b. 32 b. 67 a. 175 b. 531 a. 532 a.
altercatio 505 b.
altercari 248 a. 449 b. 527 a.
altilia 110 a.
altissimus 428 a. 430 b.
altitudo 120 b. 350 b. 353 498 a. 523 a. — *ch.* 627 b.
altor 1 b. 48 a.
altum 350 b. 523 a.
altus 105 b. 118 a. 120 b. 391 b. 522 b, altum esse 120 a. 514 b. 522 a. 529 b. 540 a, altum facere 120 b. 25 b, in altum 350 b. 428 a. 523 a.
alumna 116 b.
alumnus 47 a. 79 b.
alveolus 327 a.
alveus 57 b.
alvum deponere 402 b.
amabilis 12 b. 239 a.
amabo 361 a.
amalecitæ 435 a.
amaranthus 148 a.
amare 12 b. 187 a. 215 a. 225 a.
amarè 598 b.
amarescere 353 a.
amaritudo 348 b. 350 a. 351 a, b. 353 a. 598 b.
amarus 348 b. 351 b, amarum esse 350 a. 325 b, reddere 352 b.
amasius 12 b. 414 a. 460 a. 531 a.
amator 177 a. 414 a.
amatus 147 b. 531 a. 532 b.
ambire 167 a. 397 a, facere 397 a.
ambitus, ûs 192 a. 208 b. 290 b.
ambo 579 a.
ambulacrum 312 q. 525 b.
ambulare 167 a. — *ch.* 612 b.
ambulatio 543 b.
amens 555 a, amentem agere 555 a.
amentia 555 a.
amethystus 25 a.
amica 403 a. 532 a, b.
amicire 56 b. 255 b. 298 a. 424 a, amiciri 290 a.
amicitia 50 b. 325 a. 596 a, amicitiam colens 572 a, habere 571 b.
amictus, ûs 56 b. 340 a.
amiculum 340 a.
amicus 12 b. 21 a. 42 a. 147 b. 239 a. 352 a. 403 a. 531 a. 532 a. 568 b. 571 b. 572 a, amicum facere 572 a.
amissus, pro amisso habuit 3 a, res amissa 3 a.
amita 147 b.
amitti 2 b.
amnis 14 b. 370 a.
amœnitas 383 a.
amœnus 382 b, amœnum esse 383 a.

amoliri 134 b.
amor 12 b. 13 a. 147 b. 11 b. 239 a. 414 a, 503 a. 526 a, objectum amoris 13 a.
amotio 336 b.
amovere 163 b. 318 a. 380 a b. 326 b. 554 a, amoveri 326 b.
amphora 117 b.
amplecti 23 b. 188 b. 196 b, amore 225 a.
amplexari 188 b.
amplificatio 349 b.
amplitudo 525 a.
ampliùs 245 a. 254 a, b. 417 b, non ampliùs 58 a.
amplus 349 b. 516 a. 521 b. 524 b.
ampulla 488 a.
amputare 106 a. 125 b. 287 a. 390 a. 405 b. 505 b. 593 b. — *ch.* 626 b, amputari 180 b.
amuletum 302 a.
amussis 496 a. 547 b.
amygdala 583 b.
amygdalatus 583 b.
amygdalus 296 b.
an 45 b. 160 b. 169 a. 280 a. — *ch.* 612 b.
anceps 459 a.
ancilla 46 b. 383 b. 581 a.
angaria 335 b.
angelus 37 b. 41 a. 100 a. 328 a. 493 a. 522 a.
angor 450 b, in angore esse 259 b.
angularis lapis 515 b.
angulus 155 b. 177 a. 348 a. 453 a. 461 b.
angustia 316 b. 490 a.
angustiæ 302 a. 346 a. 347 a. 442 a. 450 b. 480 b. 489 b.
angustus 489 b, angusta via 358 a, angustum esse, 17 a. 259 b. 491 a, fieri 184 a.
anhelans 257 b.
anhelare 257 b. 369 a. 393 a. 456 a. 550 b.
anhelitus 309 b. 393 b. 521 b.
anima 116 a. 199 a. 200 b. 246 a. 385 b. 386 a. 393 a. 522 a. — *ch.* 621 a.
animadversio 108 b. 315 b. 467 b. 468 a.
animadversum est 239 b.
animadvertere 89 a. 108 a. 239 a. 467 a. 513 b. 560 a. — *ch.* 615 b.
animal 200 a. 530 a. — *ch.* 614 a.
animans 116 a. 286 a. 393 b.
animosum esse 49 a.
animus 201 a. 274 a. 283 b. 296 b. 312 a. 339 a. 386 a. 393 a. 508 a. 522 a. 543 b. — *ch.* 618 a. 619 b. 627 b, animum abjicere 534 b, sumere 120 a, dimittere ch. 630 b.
annales 479 b.
anniversarius 244 a.
annon ? 32 a. 37 a.
annona 36 a. 553 b.
annulus 134 b. 197 b. 228 a. 373 b. 414 a, signatorius 194 b. — *ch.* 612 b.
annumerare se 224 a, annumerari 223 b. 333 b.
annuntiare 192 b.
annuere 452 b.
annus 578 b. — *ch.* 622 b. 630 a.
ansula 510 a.
ante 75 b. 365 a. 379 a. 463 b. 464 a. 492 a. 493 b. 494 a. — *ch.* 625 b, ab ante 463 b, ab ante hoc, *ch.* 625 b.
anteà 19 a. 75 a. 243 b. 463 b. 597 a.
antecessor 365 b.
antehàc 515 b. 573 a. — *ch.* 625 b.
antemurale 200 b.
antequàm 233 a. 415 a. 463 b. 494 a.
anterior 304 a. 494 a. pars 463 a.
antevertere 493 b.
antiquitùs 463 b.
antiquus 419 a. 452 a, b. 494 a. — *ch.* 624 a.
antistes 398 b. — *ch.* 625 b.
antrum 194 a.
anus 230 a. 439 b. 492 a. tumores ani 230 a. 439 b.
anxius 511 a, anxium esse 414 b. 436 b.
aperire, 107 a, b. 133 a, b. 466 b. 468 a. 475 a. 524 b, aperire se 107 a. 475. 524 b. — *ch.* 624 b, aperiri 468 a. 475 a. 524 b,
apertio 344 a. 468 a. 475 a.
apertura 475 a.

apertus 133 a, b. 468 a. 588 a.
apis 143 a.
apographum 293 b. 472 b. — *ch.* 624 b.
apparare 448 b.
apparatus 446 b. 595 a.
apparere 133 a. 513 b.
appellare 50 a. 506 b, appelari 388 b.
appendere 461 b. 584 a, appendi 403 b. 584 b. 595 b. — *ch.* 631 b.
appetere 109 a 208 a. 287 b.
appetitus, ûs 5 a. 200 b. 589 a.
applicare animum 277 a.
apponere 583 a. — *ch.* 628 a, apponi 542 a.
apprecari fausta 113 a, b. 145 a.
apprecatio boni 114 a.
apprehendere 23 b 304 a. 597 b.
apprehensio 197 a.
approbari 535 b.
approbatio 536 a.
appropinquare 366 b. 367 a. 405 a. 462 b. — *ch.* 625 b, facere 507 b.
appropinquatio 508 a.
aptare 247 b. 277 a.
aptus 161 b. — *ch.* 607 a, aptum esse 276 b. 483 a. 557 b.
apud 73 b. 75 b. 304 a. 433 a 463 b. — *ch.* 618 a. 623 b.
aqua 324 a, b, locus ubi desedit aqua 359 a.
aquæductus 235 a. 486 a. 600 a.
aquarium 585 b.
aquatilia 586 b.
aquila 394 a. — *ch.* 621 b, marina 423 a.
ara 570 a.
aramaïcè, linguâ aramea 64 b.
aranea 427 b.
arare 222 b, arari 222 b.
aratio 220 b, tempus arationis 220 b.
arator 236 a.
arbitrum esse 248 a, se interponere 564 b.
arbitrium 536 a.
arbor 68 b. 369 b. 440 a. — *ch.* 606 a.
arboretum 137 a. 290 b. 469 a.
arca 62 a. 589 b, fœderis 62 a.
arcanum 399 b. — *ch.* 622 a. 627 b.
arcanus 409 a. 488 b.
arcere 106 a. 138 b. 335 a.
arcessere 506 b. 586 b, arcessi 507 a.
arctare 480 b.
arctatio 316 b.
arturus 319 b.
arctum esse 17 a.
arcus 512 b.
ardea 53 a. 253 a.
ardens *ch.* 616 a.
ardere 104 a. 153 b. 219 b. 260 b, 298 b. — *ch.* 611 b.
ardor 220 a, b. 538 b. 585 b.
arduus 273 b. 511 b. 514 b. 522 b, intellectu 106 a, arduum esse 106 a. 459 a. 511 a. 540 a.
area 140 b. 310 a. 525 a. — *ch.* 605 a.
arefacere 235 b, arefieri 222 b.
arena 193 a. 281 a. 364 b, arenâ conspergere 439 b.
areola 309 a. 445 b.
arere, arescere 485 a.
argentum 287 b. — *ch.* 617 a.
argila 210 b. 230 b. — *ch.* 615 a.
argumentum 18 b. 441 b. 590 a.
arguere 167 b. 247 b.
arida terra, regio 481 a, b. 482 a. — *ch.* 615 a.
aridîtas 481 b. 482 a. 596 a.
aridum 222 b. 236 a. — *ch.* 615 a.
aridus 235 b. 426 b. 481 a, b, locus 484 b, aridum esse 235 b. 485 a.
aries 29 b. 289 b. 320 b. 593 b. — *ch.* 611 b.
arista 4 b.
arma 20 a. 283 a. 329 b. 393 b. 596 b, bellica 170 a.
armamentarium 393 b. 596 b.
armatura 393 b.
armare 402 b, armare se 20 b. 293 b.
armatus 210 b, armati 572 b.
armentarius 85 b.
armentum 108 a. 559 b.
armilla 60 a. 485 a. 586 a. — *ch.* 612 b.
aroma 115 b. 378 b. 404 b.
aromatica herba 352 b.
arridere 542 b.

arrogans 242 a. 452 b, arrogantem esse 412 b.
arroganter agere 439 b.
ars 224 a. 283 a. 505 a.
articulus 59 b. 510 a.
artifex 48 b. 223 b. 259 b.
artificium 223 a.
arundo 3 b. 503 a.
arundinetum 3 b. 8 b.
arvum 291 a. 556 a, pingue 69 a.
arx 64 a. 91 a. 98 b. 117 a. 230 b. 345 a, 346 a. 353 b. 500 b.
ascendere 135 b. 382 b. 429 a. — *ch.* 622 a, facere 429 b. — *ch.* 621 a, fieri 429 b.
ascensio 341 a.
ascensus, ûs 340 b. 34, a. 430 a, b.
ascia 280 b.
asellus 426 b.
asina 74 a.
asinus 209 a. 421 a. 446 a, asini pullus 426 b.
aspectus, ûs 195 b. 309 b. 349 a. 514 b. — *ch.* 613 b. 627 b.
asper 140 a.
asperitas 440 b.
aspernari 307 a.
aspicere 363 a. 513 a, cum voluptate 108 a, sc 514 a. 580 a.
aspirare 12 b. 163 b.
aspis 428 a. 475 b.
assare 221 a. 482 b.
assatum 483 a.
assatura bubulæ carnis 69 b.
assequi 143 b. 158 a. 221 a. 344 a. 366 a. 392 a.
asser 120 a. 510 b.
asservare 488 b. 577 a, asservari 488 b.
assiduum esse 195 b.
assignare 50 a. 253 a. 255 a. 333 b.
assimilare 154 b. 557 b, assimilare se 154 b. 155 a, assimilari 154 b.
assistere 258 b.
assuefieri 303 b. 369 a. 567 a.
assuere 230 b.
assuescere 44 b. 303 a, assuescere se 111 a.
assuetus fuit 44 b.
assumere in tutelam 54 a, assumi 291 b.
astrictio 56 b.
astringi 487 b.
astrologus 161 a. 292 a. — *ch.* 600 a. 617.
astutia 379 b. 447 b. 544 a 602 b. 603 a.
astutus 202 a. 280 b. 431 b. 446 a.
asylum 190 a. 308 a. 316 a. 339 a, b. 347 a. 348 a.
at verò 6 b.
atque 172 b.
atramentarium 504 a.
atramentum 150 b.
atratum esse 494 b.
atriplex 329 a.
atrium 217 a. 423 b.
atrox 34 b. 446 b.
attamen, *ch.* 609 b.
attendere 20 a. 89 b. 90 a. 403 b. 467 a. 541 a. 541 b. 544 a. 576 a. *ch.* 628 a.
attentio 541 a.
attentus 541 a, attentum esse 541 a, se exhibere 90 a.
attenuari 153 b. 314 b. 325 b. 326 a.
attenuatus 152 b. 531 b.
atterere 562 a. — *ch.* 608 b, atteri viribus 203 a.
attinere, quod attinet ad 295 b.
attingere 143 b. 320 b. 365 b. 392 a, facere 143 b. 366 a. 392 a.
attonitus 147 a. 575 a, attenitum esse 263 b. 575 a, b. 597 a. — *ch.* 631 a, concidere 520 a.
attrahere 140 b. 141 a. 356 a.
attribuere 207 a. 333 b.
attritus 272 b, usu et vetustate 95 b.
auceps 260 b. 261 b.
auctor 1 b.
auctoritas 36 a.
aucupari 261 b. 479 b. 498 b.
audax 34 b.
audere 234 a. 337 b.
audientia 357 b.
audire 89 b. 436 a. 576 a. — *ch.* 630 a, audire fecit 576 a (bis), audiri 576 a, audita intellexit 576 a.
auditio 357 b. 576 b.

auditus, ûs 172 a.
auferre 3 a. 54 a. 60 a. 250 a. 255 b. 304 b. 353 b. 381 b. 382 b. 388 a. 391 b. 412 b. 452 b. 501 b. 523 a. 554 a. — *ch.* 621 a. 622 b, auferri 305 a. 335 b. 370 b. 400 a. 429 b.
aufugere 111 b. 367 b. 368 a.
augere 254 a. 406 b. 516 b. 517 a. 540 a. — *ch.* 628 a, sobole 469 a, augeri 146 b. 254 a. 370 a. 516 a, b. — *ch.* 627 a, sobole 101 a.
augur 161 a.
augurari 375 b.
augurium 375 b.
augustus 262 a.
aulæa, aulæum 264 b. 291 b. 336 b. 547 b.
aulicus 408 b. 410 b.
aura 161 a. 521 b, lenis 155 b.
aurifex 490 b.
auriga 528 a.
auris 20 a, aures intentas præbere 511 a, auribus percipere 576 a.
auritum testem esse 576. a.
aurora 355 b. 562 a. — *ch.* 630 b.
aurum 175 b. 220 a. 293 b. 398 a, b. 457 a. — *ch.* 610 b.
auscultare 20 a. 576 a.
auster 157 a. 251 b. 364 b. 594 b.
australis, ventus, plaga 157 a. 251 b. 594 b.
aut 14 a. 172 b, aut potius 14 a.
auxiliares copiæ 444 b.
auxiliator 423 b.
auxilium 197 a. 238 a. 268 a. 269 a. 423 b. 424 a. 593 a 603 b. accipere 269 a.
avellere 127 a. 388 a. 395 b. 472 a. 499 a. 510 a, sibi 472 a, avelli 356 b. 510 b. — *ch.* 623 b.
aversari 176 a.
aversatio 157 a.
aversio 335 a.
aversus 355 a. 557 b, aversa pars 265 a,
avertere 370 a. 376 b. 400 b. 412 b. 557 a, oculos 580 a, avertere se 396 b. 431 b. 447 b. 462 a. 541 a. 556 b, averti 556 b. 557 a.
avia 45.
avicula 488 a.
avidus 368 a. 485 a, avidum esse 585 a.
avis 286 a. 420 a. 488 a. — *ch.* 622 b, 625 b, rapax 425 b.
avocare 400 b.
avolare 386 b. 419 b. 420 a.
avulsor 129 b.
avulsus 452 a.
avus 1 b.
axilla 59 b.
axis 237 b. 408 b.
azymus 345 a.

Bacca 139 a.
baculus 323 a. 347 b. 358 b. 461 a. 552 a.
bajulare 398 a.
bajulus 398 a.
balbus 429 a. 447 a.
balbutiens 429 a.
balista 593 b.
balsamum 115 b, frutex balsamum ferens 115 b.
balteus 7 b.
barathrum 3 b.
barba 546 b.
barbarè loquens 304 a.
barbarus 177 b. 304 a.
baro 362 b.
basiliscus 489 a.
basis 11 b. 255 b. 284 b. 325 b.
bathus (mensura) — *ch.* 609 b.
batillus 323 a.
batus 117 b.
bdellium 81 a.
beatus 72 a.
bellaria 462 a.
bellare 301 b.
bellator 121 a. 136 a. 185 a. 469 b.
bellua 300 a, marina 599 a.
bellum 66 a. 329 b, inferre 476 b, inire 139 b, gerere 139 b. 387 a. 477 a.
benè 229 a. 247 a, esse 247 a.

benedicere 113 a, b. — *ch.* 609 a, benedicere sibi 113 b, benedici 113 a, b.
benedictio 114 a.
benedictus 113 a.
benefacere 136 b. 229 a. 247 a.
benefactum 136 b.
beneficentia. — *ch.* 625 a.
beneficium 136 b. 213 a. 536 a. 590 b.
beneficus 213 b.
benevalens 568 b.
benevolentia 213 a. 536 a.
benignè 229 a.
benignitas 213 a. 229 a, b. 383 a. 478 a.
benignus 213 b. 295 a. 382 b, benignem se exhibere 213 a.
beryllus 556 a.
bestia 82 a. 178 a. 200 a. — *ch.* 614 a, aqualitis 530 a.
bibere 567 a. 587 b. — *ch.* 631 a, bibi 587 b, bibendum dare 583 b.
biduum 243 b.
biennium 578 b.
bilanx 307 a. — *ch.* 618 a.
bini 579 a.
bipennis 280 b.
bis 466 a 579 a.
bitumen 210 b. 289 b.
bituminare 210 b.
bivium 45 b. 472 a.
blandè alloqui, appellare 284 b.
blandiri 207 a. 285 a.
blanditiæ 207 b.
blandities 207 b.
blandus 207 a. 527 b, blandum esse 206 b.
blaterator 88 a.
blatta 561 b.
boare 138 a.
bona, orum 229 a, b. 343 a.
bonitas 229 a, constans 50 b.
bonum 229 a, b.
bonus 229 a. 257 b. 437 b. — *ch.* 615 a, bonum esse 228 b. 247 a, b. — *ch.* 614 b, videri 247 a. — *ch.* 616 a, existimare 296 b.
borealis ventus 349 b, plaga 545 a.
bos 42 a. 44 b. 108 a. 559 b, sylvestris 589 a.
brachium 20 b. 184 b. 503 b. — *ch.* 605 b. — *ch.* 611 b. — *ch.* 629 b, fluvii 234 b.
brevi 451 b. 508 b.
brevis 506 a, brevem esse 506 a.
brevitas 508 b.
bruchus 213 b. 250 b.
bruta (arbor) 111 a.
brutus 104 b. 105 a, brutum esse, fieri 104 b.
bubalus 514 b.
bubile 535 b.
bubo 21 b. 277 b.
bucella 474 a.
buccina 509 b.
bulla 425 b.
buttaurus 491 b.
butyrum 208 a.
buxus 589 b.
byssus 85 a. 587 a.

Cabus 491 b.
cacabus 351 a.
cacumen 122 a. 485 b.
cadaver 127 b. 128 a. 343 b. 364 a, 386 a. 454 a.
cadere 95 b. 385 a, facere 384 b. 385 a, sinere 385 a.
caducum quid 161 a.
cadus 275 b.
cæcare 420 a.
cæcitas 405 b. 421 a.
cæcus 426 b.
cædere 110 a. 125 b. 130 b. 198 b. 216 a. 291 b. 384 b. 390 a. 465 a, cædi 125 b. 126 a. 366 a, cæsum se fingere 306 a, b.
cædes 3 b. 154 a. 170 b. 227 b. 325 b. 354 a. 499 a. 536 a.
cædua silva 223 a.
cælare 502 a.
cælum (instrum.) 219 a.
cælatura 474 b.
cæmentum 210 b. 330 a. 439 b. 601 a.
cæpa 105 b.
cæsaries 471 a. 552 b.

cæsio 130 a. 322 a.
cæsura 130 a.
cætera, et cætera. — *ch.* 617 a.
calamitas 16 b. 29 a. 163 b. 265 a. 204 b. 302 a. 336 a. 247 a. 351 b. 458 b. 490 a. 532 a. 554 a. 556 b. 592 b.
calamus 424 a. 505 a.
calathus 282 b.
calcaneum tenere 442 b.
calcatus 442 b.
calceamentum. — *ch.* 617 b.
calcare 85 a. 157 b. 158 a. 275 a. 520 a. 530 a. 535 a.
calcator 519 a.
calccare 382 b.
calceus 335 b. 383 a.
calculus 543 a.
calefacere 209 b. 425 b, calefacere se 209 b, calefiere 209 b.
calere, calescere 209 b.
calidus 208 a. 481 a.
caliga 396 b.
caligatus 396 b.
caliginosus 57b.
caligo 57 b. 161 a. 224 b. 307 b. 339 b. 410 a. 426 b. 430 b. 446 b. 447 b.
calix 69 b. 121 b. 122 b. 492 a.
callidè agere, se gerere 102 a. 447 a.
calliditas 199 b. 447 a.
callidus 202 a. 446 a, callidum facere 447 a, esse 447 a.
calor 208 a, b. 351 b.
calumnia 143 a.
calumniari 306 a, aliquem *ch.* 626 b.
calumniandi occasionem dare 362 a.
calvari 508 b.
calvities 395 b.
calvitium 121 b. 509 a, sibi inducere 508 b.
calvus 121 a. 207 a. 471 a. 508 b.
calx 442 b. — *ch.* 610 a.
calx (chaux) 132 a. 139 a. 543 a calce, oblinire 543 a.
camela 137 a, juvenca 95 a.
camelopardalus 181 a.
camelus 137 a, juvencus 94 b.
cameratum 476 b.
campestria 445 a. 540 b.
campus 109 b. 195 a. 291 a. 342 b. 455 a. 540 b. — *ch.* 609 a.
canalis 57 b. 254 b. 354 b. 486 a. 503 b. 521 a. 585 b.
cancelli 61 a. 221 a.
candelabrum 334 b.
candere, candescere 222 a.
candidus 481 a, b, candidum esse 481 a.
candor 481 b.
canere, o, is 145 a. 161 a. 181 a. 356 a. 437 b. 523 b. 543 b. 546 b. 564 a, b. 576 a, cani 564 b.
cancre, eo, es, canescere 543 a.
canis 282 a, ferus 598 b. 403 b.
canistrum 232 a. 282 b. 403 b.
canities 543 a.
cana 503 b.
cantatio 564 b.
cantatrix 363 b.
cantator et cantor 564 b. — *ch.* 613 a.
cantherius 288 b.
canticum 164 b. 321 b. 365 b. 564 b.
cantio, cantionis objectum 481 a.
cantor vid. cantator.
cantus, ûs 180 b. 181 a. 365 b. 564 b, fidium. — *ch.* 613 a, magister cantûs 353 a.
canus 268 b. 270 a. 543 a. — *ch.* 628 a.
capella 124 b.
caper 595 a.
capillus 471 a. 546 b.
capere 23 b. 196 b. 221 a. 225 b. 276 b. 302 b. 304 b. 356 a. 391 b. 492 b. 502 b. 601 b, capere se 303 a, capi 303 a. 305 a. 601 b. — *ch.* 621 a, capi bello 55 b.
capistrare 199 a.
capistrum 322 a. 530 b.
capitellum 489 b.
capparis 5 a.
capra 421 b. 540 b. 546 a. — *ch.* 622 b.
caprea 181 a.
captare 109 a. 550 b.

captivitas 551 b. 552 a.
captivus 53 b, 55 b. 551 b. 552 a. 558 b, captivum facere, agere, abducere 55 b. 551 b, fieri 55 b.
captura 303 a. 331 a. 345 b.
capulus 386 b.
caput 132 b. 454 a. 349 b. 515 a. — *ch.* 627 a, à capite, ad, juxtà caput, loca circùm caput 349 a, b.
carbasus 291 b.
carbo 131 a. 458 a. 536 a.
carbunculus 384 b.
carcer 53 b. 55 b. 85 b. 282 a. 282 b. 283 a. 324 a. 336 a. 399 a. 467 b. 482 a, subusterrane 85 b.
cardo 237 b. 294 a. 346 a. 474 a. 482 b.
cardus 157 a.
carere 214 a.
caries 536 b.
cariosum esse 536 b.
caritas annonæ 531 b.
carmen 50 a. 199 b. 319 b. 327 a. 357 a. 415 b. 544 a. 564 b. 601 a.
carminatus 548 b.
carnifex 227 b. 290 a. 292 a.
caro 115 b. 301 a. 551 a. — *ch.* 609 b.
carpere 61 b. 221 b. 247 b.
carpus 59 b.
carrago 338 b.
carus 260 b. 261 a.
casa 402 a.
caseus 121 b. 208 a. 581 a.
casia 493 a. 505 a.
castellum 91 a. 98 b. 329 a. 345 a, b.
castigare 247 b. 254 b. 255 a. 407 a. 417 b. castigari 248 a. 254 b.
castigatio 108 b. 315 b. 338 a. 547 a. 592 a. 598 b.
castigator 253 b.
castra 321 b, castrorum locus 594 a, castra movere 337 b. 382 a. 452 b, ponere, 384 b.
castrametari 211 b.
castratio 152 a.
castratus 395 b. 408 b.
castus 115 a. 596 b, castum se gerere 115 a.
casus 163 b. 343 b. 454 a. 484 a. 508 b, fortuitus 348 b.
catalogus 293 b.
catarractæ aquarum 61 a. 485 b.
catarractes avis 571 a.
catena 20 b. 192 b. 413 b. 538 b. 539 a. 586 a.
catenula 587 a, cruralis 60 a. 486 b, tortilis 308 b.
caterva 188 a. 200 b. 321 b. 347 b. 492 a. 515 a. 519 a, viatorum 62 b.
cathedra 286 a.
catillus 528 a.
catinus 347 a. 430 b.
catulus 129 a. 441 a, leonis 129 a. 139 a.
cauda 42 a. 181 b.
caudex 84 b.
caulæ 326 a. 359 a.
causa 146 a. 151 a. 358 b. 527 a. 586 b. — *ch.* 600 b. 623 a, peccati, damni 317 a. causam esse 397 a, obtinere 478 a, agere 144 b. 151 a. 527 a, sine causa 212 a. 527 b. 585 b. quam ob causam 594 b.
causâ 135 a. 256 a.
causidicus 151 a — *ch.* 611 a.
cautes 306 a.
cautus 446 a, cautum esse 457 b. — *ch.* 612 b.
cavea 283 a. 399 b.
cavere sibi 457 b. 577 a.
caverna 194 b. 321 a. 334 a. 342 a. 347 a.
cavitas 288 a. 584 b.
cavare 388 b.
cavus 362 b.
cedere 317 b. 384 b, benè 228 b. 293 a. 483 a, malè 265 b, benè cedere sinere 457 a.
cedo (imper.) 240 b.
cedrus 62 a. 67 b.
celare etc. 279 a. 286 b. 409 b. celari 279 a.
celeber 3 b.

celebrandus 167 b.
celebrare 50 a. 113 a. 161 b. 167 a. 179 a. 238 b. 370 b. 449 a. 407 b. 506 b. 530 b. 543 b. 564 b. 598 b. — *ch.* 609 a. 615 b, celebrari 125 a. 167 b. 449 a. 495 b.
celebratio 164 b. 179 b.
celer 82 a. 342 b. 347 b. 500 b, celerem esse 190 b. 501 a.
celeritas 257 a. 313. b. 592 b. — *ch.* 608 a.
celeriter 306 b. 313 b. 415 a. 500 b.
celeusma 162 a.
cella 191 b. 247 b. 305 b. 319 a. 323 b. 331 b. 393 a.
cellula 241 b. 502 b.
celsitas 533 a.
censere 467 a.
census 326 b.
centiès 206 b.
centesimus 306 b.
centum 306 b. — *ch.* 618 a.
centurio 306 b.
cera 149 a.
certamen, 508 a.
certare 542 a. 547 b.
certè 536 b.
certiorem facere 133 a.
certò, 6 b. 34 a. 48 b. — *ch.* 616 a.
certus 48 b, certum esse 48 b. 277 a. — *ch.* 616 a, certum dicere *ch.* 616 a.
cerva 30 a, b.
cervical 337 b.
cervix 343 b. 447 b. 479 a, cervicem amputare 447 h.
cervus 29 b.
cessans 191 a.
cessare 58 a. 88 b. 155 a. 191 a. 224 b. 400 a. 465 b. 554 a. — *ch.* 608 b, facere 554 a. — *ch.* 608 b.
cessatio, 191 b. 355 a. 408 b. 455 b. 554 a.
chalcedonius lapis 456 a.
chamæleon 599 b.
cherubinus 290 a.
chomer (mensura) 210 b. 290 a.
chorda, f. 271 a. 332 b. 496 a.
chorea 320 b, choream agere 542 b.
chorus 591 b.
Christus 356 a.
chrysolithus 603 a.
cibare 36 a. 233 b. 289 b.
cibus 34 b. 36 a. 79 a. 111 a. 112 a. 233 b. 301 a, b. 307 a. 319 a. 326 a. 481 b. 482 a. 511. a — *ch.* 618 a. 618 b, lautus 159 b, sapidus, delicatus 323 b. 338 b. 474 a.
cicatrix 489 b.
ciconia 213 b.
cicuratus 42 a.
cicuta 515 a.
cidaris 59 a. 346 b. 486. a. 488 b.
cilicium 547 a.
cinædus 282 a. 495 b.
cincinnus 321 a. 482 b. 498 b. 521 a.
cinctura 320 a.
cingere 20 b. 190 b. 196 a. 294 a. 397 a, b. 424 b. 438 b, cingere se 20 b. cingi 20 b. 294 a. 397 b.
cingulum 7 b. 19 b. 190 a. 224 a. 219 a. 475 b. 512 a.
cinis 59 a. 159 b, redigere in cineres 159 a, purgare à cineribus 159 a.
cinnamomum 503 b.
cippus 313 a. 344 b. 482 a.
circà 102 a. 335 b. 336 a. 397 b. 428 b.
circinare 192 a.
circinus 320 b.
circiter 271 b. 295 a.
circuire 210 a. 397 a. 401 a. 560 a. 593 a.
circuitus 149 a. 290 b. 315 a. 397 b. 602 a. — *ch.* 631 a.
circulus 134 b. 192 a. 281 a. 397 b. 461 a.
circum 335 b. 390 a. 397 b. 428 b.
circumagi 192 b.
circumcidere 314 b, se 314 b, circumcidi 314 b. 380 b.
circumcinctus 499 b.
circùm circà 390 a. 397 b.
circumcisio 315 a.
circumclusus 499 b.
circumdare 58 b. 294 a. 390 a, 397 a, 417 a 424 b.
circumducere 397 a.

circumire 167 a. 397 a, b. 401 a. 518 b, facere 397 a.
circumjacens locus 397 b.
circummunire 541 a.
circumscribere se 217 b.
circumspicere 108 a. 560 a. 579 b. 580 a.
circumvagari 210 a. 548 a.
circumvenire 294 a. 442 b.
circumvolvere 486 a.
ciseleu (mensis) 287 a.
cista 61 b. 62 a. 137 b.
cisterna 78 a. 85 b. 120 a. 290 a.
cithara 285 a. — *ch.* 626. a.
citare 255 b.
citò 58 a. 201 b. 313 b. 340 a.
citrullus 4 a.
civitas 427 a. — *ch.* 626. b.
civis 102 b. 117 a. 433 a. 540 b.
clades 204 a. 309 b. 471 b.
clàm 223 a. 299 b. 409 b, facere 214 b.
clamare 183 a. 234 b. 362 a. 436 b. 465 b. 478 b. 479 b. 487 a. 490 a. 506 b. 530 b. 558 b. — *ch.* 613 a. 623 b, cum gemitu 55 a, clamare facere 437 a, clamari 183 a. 507 a.
clamitare 487 a.
clamor 53 a. 183 a. 256 a, b. 341 b. 362 a. 438 a. 479 b. 487 a. 530 b. 549 b. 558 b. 602 b. 603 b, clamorem tollere, edere 439 a. 576 a.
clandestinus 409 b.
clangere 523 b. 602 a. clangi 602 a.
clangor 602 a, b. 576 b.
clarus 481 a.
classicum 242 b.
classis 52 b. 321 b. 343 b. 460 a. — *ch.* 619 a, sacerdotum *ch.* 624 a.
clathrus 61 a. 69 b. 221 a. 539 b.
claudere 23 b. 27 b. 128 a. 189 b. 226 a. 281 b. 382 b. 398 b. 412 a. 441 a, b. 442 a. — *ch.* 621 b. claudi 398 b. 403 a. 442 a.
claudicare 465 a. 483 b.
claudicatio 484 a.
claudus 465 a, claudum fieri 465 a.
claustrarius 336 a.
claustrum 336 a. 399 b.
clausura 398 a.
clavis 344 a.
clavus 173 b. 270 b. 337 a. 354 a.
clementia 209 b. 438 a.
cliens 488 b.
clivus 341 a. 439 b. 442 b. 581 b.
clunis 264 b.
clypeus 309 b. 401 b.
coacervare 60 a. 285 a. 477 b, coacervari 447 a.
coævus 132 a.
coagmentare 23 b. 24 a.
coagulare 504 a, coagulari 504 a. 519 b.
coarctare 480 b. 491 a, coarctari 259 b. 491 a.
coarctatio 346 a.
coccinum 291 a, coccino indutus 596 b.
coccineus 291 a, color 578 b. 592 a.
coccus 578 b.
coccyx, 441 a.
coctile 116 a. 189 b.
coctio 354 a. 600 b.
coctum 116 a. 176 b. 307 b.
coctura 600 b.
cœlicola *ch.* 630 a.
cœlum, pl. cœli 165 b. 562 a. 574 b. — *ch.* 630 a.
cœnare 35 a.
cœnum 105 a. 210 b. 230 b. 535 a.
cœpisse 234 a.
cœptum est 205 b.
coercere 138 b. 189 b. 442 a.
coercitio 282 a. 342 a.
cœtus, 200 b. 299 a. 316 a. 348 b. 415 b. 442 a. 496 a.
cogere 52 b.
cogitare 50 a. 108 a. 180 b. 223 b. 224 a. — *ch.* 612 b. 621 b. 624 a.
cogitatio 161 b. 260 a. 319 b. 322 b. 451 a. 531 a. 542 b. 543 b. 546 a. 548 a. — *ch.* pl. 612 b. 628 a.
cognatio 119 b.
cognatus 21 a. 32 b. 116 a. 119 a. 314 a. 315 a, 508 b.
cognata 23 a.
cognitio 156 a.

cognitum habere 403 a.
cognoscere 239 b. 380 a. 513 b. — *ch.* 615 b. cognosci 239 b.
cognoscendum se præbere 240 a.
cohabitare facere 267 b.
cohabitatio maritalis 419 b.
cohærere 143 b. 188 b. 303 a. 597 b. — *ch.* 610 b.
cohibere 106 a. 138 b. 189 b. 223 b. 281 b. 335 a. 370 a. 442 a. 488 b. 579 b, cohiberi 106 a. 223 b. 281 b. 335 a. 442. a, cohibere se pati 335 a.
cohibitio 106 b. 342 a.
coire 246 b. 517. b, facere 517 b.
coitus, ûs 589 a.
colchicum 188 b.
collabi 95 b. 510 a.
collare 438 b.
collaudare 167 a.
collectio 55 a. 225 b. 305 a. 492 a, b, pomorum 53 b. 55 a.
collega 285 a. — *ch.* 617 a.
collidere 385 a. — *ch.* 621 a, collidere se 536 b.
colligare 43 b. 189 b. 436 a. 480 b. 491 a. 512 a — *ch.* 626 a.
colligere 9 a. 54 a, b. 285 a. 289 a. 305 a. 492 b. 512 b, colligere se 285 a, extremum agmen 54 a, b. colligi 54 a, b. 492 b.
collis 122 a. 595 b.
collisio 152 a.
collocare 259 a. 263 b. 267 b. 371 a. 387 a. 394 b. 541 b. 564 b. 565 b. 588 a. — *ch.* 627 b, collocari 371 b. 386 b. 565 a.
colloqui 144 a. 145 a. 541 a.
collequium 543 b.
collulum 481 a.
collum 140 a. 479 a. — *ch.* 625 a.
collustrare 176 b. 365 a.
colere 97 a. 159 a. 262 a. 410 a. 440 b. 577 a. — *ch.* 624 a, facere 410 b, ad colendum induci 410 b, coli 410 b.
colocynthis 468 a. 515 a.
coloratum 477 a.
columba 244 b.
columbarium 61 a.
columna 30 a. 49 a. 154 a. 381 a. 434 b. 595 a. 598 b.
colus 280 b.
coma 153 a. 373 b. 485 a. 552 b. — *ch.* 628 b.
comburere 104 a, b. 548 a, comburi 260 a. 548 a.
combustio 548 b.
combustor 408 b.
comedere 35 a. 110 a, b. 130 b. 301 b. — *ch.* 606 a, comedendum dare 36 a. 110 b. 252 b. 304 a.
comes 32 b. 167 a. 433 a.
comesor 35 a.
comitari 166 b. 250 a.
commeatus, ûs 36 a. 321 a. 481 b. 482 a, commeatu instrui 276 b. 479 b.
commemorare 179 a.
commendare 167 a.
commensalis 302 a.
commentarius 145 b. 312 a.
commercium 182 a. 422 b.
commessator 179 b.
comminisci 80 a.
comminuere 149 b. 156 b. 562 a. — *ch.* 611 a. comminui 140 b. 156 b. 157 a. 533 b. — *ch.* 610 b.
comminutus 156 b.
commiserari 370 b.
commiscere 402 b, commiscere se *ch.* 623 b.
commiseratio 212 a.
commissura 144 a. 189 b. 320 a.
committere 422 a. 467 b, curæ 467 a, committere se 422 a. 572 a, committi 422 b.
commodus 161 b.
commonefieri 176 a.
commorari 63 b. 129 a. 149 a. 300 a. 371 a. 407 a. — *ch.* 630 b.
commoratio 309 a.
commotio 168 b. 312 b. 518 b. 533 b.
commovere 163 b. 168 b. 177 a. 310 b. 314 a. 518 a. 519 a. 532 b. 533 b, commovere se 138 b. 314 a. 518 b,

commoveri 138 b. 177 a. 194 b. 284 a. 406 a. 428 a. 501 b. 518 a. 532 b. 533 b.
communitas 434 a.
commutare 206 a.
compactum esse 547 a.
comparare 154 b. 290 a. 357 a. 446 b. 448 b. 528 b. 564 b, sibi 344 a. 503 a, comparari 344 b. 357 a. 503 a.
comparere 513 b.
compellere 369 a.
compensare 197 b.
compensatio 597 a.
compertum habere 89 b. 195 a. 513 b.
compes 60 a. 183 a. 192 b. 274 b. 354 a. 375 b. 399 a. 427 b.
compescere 138 b. 155 b. 498 a. 552 a. 554 a. 565 b.
complanare 269 b. 404 a. 461 b. 557 b.
complecti 196 b. 304 a, — amore affectu 525 b.
complere 226 a. 327 b. 598 a — *ch.* 629 b. compleri 83 b. 327 b, completum fieri 571 b.
complicare 135 a. 188 b.
complicatio 188 b. 288 b.
complodere 320 a. 407 a. 547 a. 602 a.
componere 247 b. 557 b. componi 269 b.
compotare 587 b.
compotatio 396 b. 588 a.
comprehendere 502 b. 601 b. comprependi 502 b. 601 b.
compressio 319 a. 325 a.
compressum 176 b.
comprimere 177 b. 302 a, mammas mulieris 449 a, feminam, cum eâ concubare 555 a, comprimi 177 b. 340 a, b. 450 b. 555 a. 565 a.
comprobare 497 b.
computare 224 a, computari 190 b. 223 b.
computrescere 413 b.
conari *ch.* 629 a.
concatenari 539 a.
concedere 394 b. 550 a.
conceptus, ûs, 171 a.
concertare 387 a.
concidere 95 b. 263 a. 363 b. 384 b. 385 a. 534 b. 549 b.
concilium 55 a.
concinare 232 b. 484 b.
concio 299 a. 347 a. 415 b. 442 a. 496 a.
concipere 170 b. 246 b, concipi 171 a.
concitare 129 a. 480 b, concitari 164 a.
concitatè 311 b.
concitatio 311 b.
concitatus 147 b. 150 a.
conclave 191 b. 305 b. 354 a. 393 a. 484 a. 588 b, superius 341 a. — *ch.* 623 a.
concludere 226 a. 281 b. 398 b. 409 a. 491 a. concludi 398 b.
concordia 569 a.
concrematio 354 b.
concrescere 504 a.
concretio 504 a.
concubina uxor 460 a. — *ch.* 618 a.
concubare 517 b.
concubitus 365 b.
conculcare 116 b. 149 b. 151 b. 275 a. 439 a. 530 a. 537 b. — *ch.* 610 b. 628 a, conculcandum se præbere 85 a, conculcari 149 b. 530 a.
conculcatio 308 a. 590 a, id quod conculcatur 351 b.
conculcator 530 a.
conculcatus 85 a.
concupiscentia 5 a.
concupiscere 87 b. 208 a. 234 a.
concurrere 454 a. 487 a.
concussio 350 b. 533 b.
concutere 322 a. 472 a. 533 b, concuti 138 b. 180 a. 461 b. 501 b. 531 b. 532 b.
condemnare 538 a.
condensari 504 a.
condere 49 a. 109 b. 377 a.
condire 211 b. 537 a.
conditio 62 b. 463 a, mala, misera 53 b. 582 b, vilis 116 b.
conditor 1 b. 481 a.
conditura 212 a. 537 a.
condocefacere 303 a, condocefieri 303 a.

condolere 370 b.
condonare 286 b. 289 a. 389 b. 391 a. 404 a. 412 a. 526 b. 533 b, condonari 286 a. 404 a.
condonatio 404 a.
condonator 404 a.
conducere 599 a, mercede 403 a. 544 b, conduci 544 b.
conductio 544 a.
confectum reddere 337 a.
confederatus 103 a.
conferre 446 b. 564 b.
confessio 591 b.
confestim *ch.* 630 b.
conficere 282 b. 465 b. 555 b, confici 152 a. 165 a. 207 b. 282 a. 337 a. 561 a,
confidens 149 a, confidenti animo 88 b,
confidere 88 a. 196 b. 433 b. — *ch.* 606 b. 627 b, confidere jubere 88 b.
confirmare 277 a. 417 b. 428 a. 434 a. 497 b, confirmare se 196 b, confirmari 196 a, b.
confirmatio 197 a.
confiteri 238 b. 364 b.
conflagrare 493 a.
conflictio 345 a.
conflictus, ûs 590 b.
confligere 387 a.
confluere 369 b.
confluxus 347 b.
confodere 118 a. 205 a, confodi 205 a, b.
confortatio 197 a.
confossor 290 a.
confractus 152 a.
confringere 126 a. 140 b. 152 a. 378 b. 385 a. 533 a. 536 b. 553 a, b. — *ch.* 628 a, confringi 152 a. 227 a. 533 b.
confugere 213 b. 388 a. 418 a.
confundere 96 b, confundi 85 b.
confusio 553 a.
congerere 9 a. 477 b.
conglomerari 496 b.
conglutinari 143 b.
congregare 54 a, b. 129 a. 285 a. 239 a. 492 b. 496 a. — *ch.* 617 a, congregare se 124 a. 129 a. 466 b. 492 b 496 a, congregari 54 a, b. 128 b. 225 a, b, 305 a. 369 a. 421 a. 496 b. 500 b.
congregans 9 a.
congregatio 55 a. 225 b. 315 b. 347 a, b. 496 a.
conjicere 264 a. 571 a. 602 a, conjicere se 384 b, conjici 571 a.
conjugale debitum 419 b.
conjunctio 245 b.
conjungere 23 b. 189 a. 225 a. 366 a, conjungi 23 b. 188 b. 189 a. 190 b.
conjunctus 567 b.
conjurare 512 a.
conjuratio 512 a.
conjux 76 a.
connectere 189 a, connecti 567 b.
connexus 567 b.
connivere 431 b.
conqueri 52 b.
conquirere 512 b.
consanguinea 23 a.
consanguineus 21 a. 116 a. 119 a. 551 a.
consanguinitas 551 a.
conscribere 293 a.
conscriptor 407 b.
consecrare 221 a. 355 b. 373 b. 412 b. 459 b. 495 a, se 373 b, consecrari 221 a. 355 b. 459 a.
consecratio 328 a. 373 b.
consedere, *ch.* 616 b.
consenescere 452 b.
consentire 19 a.
consequens 470 a.
consequi 344 a. 597 b.
conserere, evi 377 a.
conserere, ui 185 b. 225 a, conseri 185 b. 225 a.
conservare 200 a. 577 a.
conservatio 358 a.
consessus 348 a. 399 b.
considerare 461 b.
considere 211 b. 267 a. 371 a. 284 b. facere 267 b.
consignare 538 a. — *ch.* 628 a.
consiliarius, m. 275 a. — *ch.* 616 a.
consilium 145 b. 180 a. 283 a. 296 b.

316 a. 319 a. 342 b. 399 b. 441 a. 451 a. 593 a, b. — *ch.* 611 b. 619 a. 622 b. 625 a, eo consilio ut 431, consilium caperc, inire 253 a. 257 a. 330 a, admitterc 257 a, dare 257 a. — *ch.* 616 a, consilio parere 257 a.
consistere 258 b. 276 b. 497 a.
consitus locus 320 a.
consociare 189 a, se 189 a, consociari 188 b. 189 a.
consociatio 189 a.
consolari 145 a. 374 b. 375 a. 533 b.
consolatio 374 a. 599 a, consolatione affici 375 a.
consortium 207 b. 399 b.
conspectus, in conspectu 238 a. 365 a. 463 b, è conspectu 464 a.
conspergere 263 b. 372 a. 531 a, se 461 b, conspergi 184 b. 263 b.
conspicere 560 b.
conspicuus 147 a. 581 a.
conspirare 512 a.
conspiratio 528 b. — *ch.* 607 b.
constans, constantem esse 277 a.
consternari 227 a.
consternatio 204 a. 323 a. 351 b.
consternatus 225 b.
constituere, is etc. 49 a. 130 b. 240 b. 253 a. 255 a. 277 a. 333 b. 386 b. 387 a. 394 b. 395 a. 434 a. 449 a. 479 b. 498 a. 541 b. 565 a. — *ch.* 619 b. 628 a, constitui 277 a. 386 b. 433 b. 498 a.
constitutio 315 a.
constringere 97 a 196 b. 491 a, constringi 195 b.
consuere 230 b. 601 b. — *ch.* 613 b.
consuescere 403 a.
consuetudo 62 b. 217 b. 218 a. 358 b. 595 a. 600 a, consuetudinem habere 83 b.
consulere 158 b, alicui 257 a. 420 a. 550 a.
consultare alter cum altero 257 a.
consultò 544 a.
consumere 35 a, h. 95 b. 104 a. 213 b. 282 b. 400 a. 524 a. 532 a. — *ch.* 621 b. consumi 282 a. 291 b. 400 a. 597 b. 598 a.
consummare 380 b.
consummatio 282 b. 595 a.
consumptio 96 a. 590 a.
consurgere 497 b.
contabescentia 142 b.
contabescere 176 b. 279 a. 282 a. 316 b. 337 a. 384 b. 450 b, facere 282 b. 385 a.
contabulare 23 b. 407 a.
contabulatum 484 a.
contaminare 119 b. 379 b. 585 a, contaminari 119 a. 212 b, pati se contaminari 231 b.
contegere 231 a.
contemnere 84 b. 86 a. 164 a. 362 a. 384 a. 462 a. 542 b. 558 a, contemni 501 a.
contemplari 108 a. 195 a. 363 a. 540 a. 549 b. 560 a.
contemptio 86 b.
contemptus, ûs 84 b. 86 b. 179 b. 501 a.
contemptus, a, um 86 b. 362 a. 380 b. 487 a, contemptum esse 487 b.
contendere 139 b. 350 a. 527 a. 542 a. 547 b, fervidè 220 a.
contentio 306 a. 311 a, b. 449 b.
contentum reddere 535 b.
conterere 149 b. 151 b. 162 a. 227 a. 230 b. 350 b. 533 a. 538 b. 559 a. 562 a, conteri 152 a.
conterminum esse 121 b.
contestari 417 a, b.
contexere 541 b
contextus 537 b.
contignare 23 b. 407 a. 508 a
contignatio 348 b, superior 341 a.
continens (terra) 65 a 230 a.
continere 58 b. 276 b. 281 b 442 a, continere se 58 b. 305 a. 442 a.
contingere 454 a.
continuare 254 a, b. 356 a.
contorquere 413 b, contorqueri 193 a.
contortum esse 475 b.
contra (*adv.*) 6 b. (*præp.*) 38 b. 73 b. 76 a. 304 a. 365 a. 428 b. 434 a. 463 b. — *c.* 623 b. 625 b.
contractura 340 a.

contrahere 54 a. 504 b, se 549 b, contrahi 60 a.
contrarium 170 a.
contrectare 347 b. 348 a. 359 b. 449 a.
contremere 193 a, facere 193 a. 533 b.
contremiscere 219 a. 447 b. 461 b. 548 a. 526 a. 531 b. 533 b.
contribulis 21 a. 23 a.
contritio 152 a. 488 b. 536 a. 554 a. 581 b.
contritus 152 a. 350 b.
contumax 5 b. 334 a. 408 a, contumacem esse 350 a. 409 a.
contumelia 284 a. 362 a, contumeliâ afficere 364 a. 481 b, affici 283 b.
contundere 148 b. 152 a. 156 b. 168 a. 294 a, b. 536 a, b. — *ch.* 614 b, contundere se 294 b, contundi 151 a. 294 b.
conturbare *ch.* 608 a, conturbari 163 b. 406 a. 456 a.
conturbatio 428 a.
contusum 141 a. 294 a.
contusio 322 a. 343 b.
convalescere 196 a. 199 b.
convenicns 257 b, convenientem esse 357 b.
convenire 183 a. 255 a. 476 b, tumultuosè *ch.* 627 b.
conventus 315 b. 348 a. 415 b, conventûs locus 415 b.
conversio 381 a. 397 b. 557 b.
convertere 170 a. 397 a. 557 a, convertere facere 397 a, convertere se 396 b. 462 a, b, converti 170 a. 397 a, b.
convicia 124 b.
conviciari 126 a. 248 a. 283 b. 379 a.
convincere 247 b. 248 a.
convivari 587 b.
convivium 124 b. 359 b. — *ch.* 620 a.
convocare 183 a. 487 a. 496 a. 506 b, convocari 183 a. 369 a. 487 a. 507 a.
convocatio 348 b.
convolvere 135 a. 486 a, se 424 a, convolvi 56. 136 a.
copia 168 b. 274 a. 349 b. 516 a.
copiæ 9 a. 185 a. 200 b. — *ch.* 614 a.
copiosè 274 b.
copiosus 273 b. 441 a, copiosum esse 273 a.
copulare 44 b. 59 b.
copulatio 590 a.
coqua 227 b.
coquere 56 b. 116 a. 176 b. 417 a. 548 a, coqui 57 a. 116 a.
coquus 227 b.
cor 274 a. 296 b. 297 a. 339 a. 508 a. — *ch.* 608 b. 618 a, rapere 296 b, corde carere 296 b.
corallium 43 b. 464 b. 514 b.
coram 56 b. 73 b. 75 b. 238 a. 314 b. 365 a. 379 a. 463 b. 464 a. — *ch.* 625 b. à coram, *ch.* 625 b.
corbis 147 b. 232 a. 282 b. 403 b. 404 b, 486 a.
cordatus 32 b.
coriandrum 123 a.
corium 421 a.
cornu 509 b. — *ch.* 626 b, gerere 510 a, ferire 365 a, alter alterum 365 a.
cornutus 103 a.
corolla 122 b. 300 a, pensilis 302 b.
corona 294 a. 373 b. 425 a, borealis 319 b.
coronamentum 294 a.
coronare 283 b. 425 a, coronari 294 a.
corpulentia 575 b.
corpus 15 b. 116 a. 127 a, b. 128 a. 130 b. 138 b. 301 a. 386 a. 421 a. 441 b. — *ch.* 610 b. 620 b.
corrasus 141 a.
correctio 592 a. 598 b.
corrigia 547 b.
corripere 417 b. 491 a.
corroborare 49 a. 196 b, corroborare se 49 b.
corrosus locus 458 a.
corrugare 502 b.
corrumpere 3 a. 188 a. 392 b. 420 b. 544 b. 562 b. — *ch.* 613 a, corrumpi 188 a. 562 b.
corruere 292 b. 297 a. 326 a. 363 b. 384 b. 510 a. 534 b, ad corruendum impelli 292 b.
corruptela — *ch.* 629 a.
corruptio 268 a. 356 a. 562 b.
corruptus 42 a. 356 a. — *ch.* 629 a.
cortina 502 a.
corus (mensura) — *ch.* 646 b.

corvus 445 a.
costa 484 a. — *ch.* 629 a.
coturnix 544 b.
coxa 264 b.
coxendix 344 a.
crabro 490 b.
cranium 132 b.
crapula 247 b.
cras 108 b. 322 b.
crassities 411 b.
crassus 81 a. 398 a. 575 b, crassum esse 411 a.
crastinus 108 b. 322 a, b.
crater 121 b. 288 b. 320 a.
creare 109 b. 248 b. 249 a. 277 a. 465 b. 503 a, creari 110 a. 249 a. 449 a.
creata res 112 a.
creator 1 b. 109 b. 259 b.
creatura 503 b..
credere 48 b. — *ch.* 606 b.
creditor 392 b. 595 a.
credulus 475 b.
cremare 104 b. 548 a.
cremium 169 a. 317 a.
crepido 29 b. 423 b.
crepusculum 125 b. 393 b.
crescere 118 a. 125 a. 254 a. 370 a. 471 b. 497 a. 522 b. 540 a. — *ch.* 627 a, facere 516 b. 522 b.
cribrum 274 b. 325 b. 384 a.
crimen 358 b. 364 a. 408 b. 419 b.
crispans 348 b.
criticus 253 b.
crocodilus 300 a. 599 b.
crocus 290 b.
cruciari 193 a.
cruciatus, ûs 222 a.
crudelis 34 b.
crudelitas 34 b.
crudus 199 a. 361 a.
crumena 280 b. 491 a.
crus 291 b. 559 b. — *ch.* 630 b.
crusta 82 b.
crustosus 81 a.
crustulum 389 a.
crystallus 121 b. 178 b. 509 a.
cubare 518 a. 565 a. 567 a.
cubatio 356 b. 517 b.
cubiculum 191 b, superius 430 b.
cubile 349 b. 356 b. 518 a. — *ch.* 620 a.
cubitus 46 b. 59 b. 136 b. — *ch.* 606 b.
cucumer 468 a, cucumeribus consitus ager 348 b.
cucumis 511 a.
cucurbita 4 a. 500 a.
cudere 294 a, b.
culex 284 b. 285 a.
culina 308 b.
culmus 122 b. 502 a. 503 b.
culpa 69 a. 358 b. 419 b, culpam contrahere 68 b, à culpâ liberare 289 a, liberari 289 a, culpâ carere 598 a.
culter 219 a. 307 a. 489 b. 543 b, mactatorius 321 a.
cultor 109 a. 213 b. 452 b.
cultrix 116 b.
cultus, ûs, 158 a. 411 a, Dei, *ch.* 624 b, idolorum 440 b.
cum (prep.) 73 b. 76 a. 173 a. 238 a. 295 a. 313 b. 428 b. 433 a. 434 a. (conj.) 46 a. 279 b. 280 a. 414 b. — *ch.* 623 b.
cuminum 284 a.
cumulare 542 a.
cumulus 367 a. 592 b. — *ch.* 615 b.
cunctari 25 a, b. 86 a. 313 a.
cuniculus 582 b.
cupa 142 a. 260 a.
cupediæ 323 b. 335 b. 338 b. 474 a,
cupere 3 b. 12 b. 15 a. 87 b. 484 b. — *ch.* 625 a.
cupiditas 66 a. 163 b.
cupido 163 b.
cupidus 105 b. 215 a.
cupressina lancea 110 b.
cupressus 110 b. 139 a.
cupreus 374 a.
cuprum 374 a. 375 b. — *ch.* 620 b.
cur? 28 a. 311 a. 312 a, b.
cura 108 b. 441 a. 467 b, curam gerere, habere 159 a. 257 a, adhibere 369 b, curæ habere 108 a.
curare 89 b. 126 b. 159 a. 239 b. 380 a. 513 a. 533 b. 541 b. 560 a.

curari 513 b. 533 b. 576 a.
curatio 352 a. 602 b.
currere 371 b. 405 b. 523 b. 535 b, currere jussus 256 b.
currus 351 b. 414 b. 528 a.
cursitare 558 a.
cursor 461 b. 523 b. 535 b.
cursus 147 b. 350 b. 592 b.
curtus 501 a, curtum esse 506 a.
curvare 288 a, curvari 496 b.
curvatura 120 a.
cuspidare 115 a.
cuspis 489 b.
custodia 324 a. 357 b. 358 a. 467 b. 577 b, in custodiâ tenere 55 b, teneri 55 b.
custodire 377 b. 388 b. 576 b. 577 a, custodiri 577 a.
custos 577 a.
cutis 132 b. 421 a.
cyathus 121 b.
cycnus 599 b.
cymatium, cymatii projectura 30 b.
cymbalum 346 b. 484 a. 560 a.
cynomya, æ, f.
cyparissus 110 b.

Dactylus, i, m.
dæmon 422 a. 546 a.
dæmonium 555 b.
dama 246 b.
damascus 155 b.
damnare 151 a. 581 a.
damnum 53 b. 373 b. 430 a, inferre, afferre 533 a. — *ch.* 620 b.
damno affici 523 b. — *ch.* 620 b.
dare 240 b. 337 b. 338 a. 394 b. 542 a. 550 a. 565 a. 583 a. 598 b. — *ch.* 615 b. 621 b, edictum *ch.* 628 a, dari 395 a. 565 a.
daricus 12 a. 158 b.
david 147 b.
de 39 a. 76 b. 295 a. 428 b, de prope, juxtà 429 a.
deambulare 541 a.
debellare 218 b.
debilis 47 b. 156 b. 208 a. 216 a. 276 a. 424 b. 527 b. 535 a, debilem esse 203 a. 207 b. 275 b. 292 b. 528 b.
debilitari 153 b. 203 a. 224 b, 292 b. 528 b.
debilitas 42 b.
debilitatio 276 a.
debitum 192 a. 354 b. 355 a. 393 a.
decachordum 449 a.
decalogus 112 b. 145 b.
decalvare 546 b. se 508 b.
decas 449 a, b.
decaudicare 181 b.
decedere 166 b. 250 a.
decem 449 b. — *ch.* 624 a.
decens 361 b.
deceptio 354 b.
decernere 130 b. 145 a. 218 a. 253 a. 257 a. 293 a. 434 a. 463 a. 479 b. 541 b. — *ch.* 610 a, decerni 130 b.
decerpere 61 b. 499 a, decerpi 499 b.
decet 234 a.
decidere 363 b. 364 a. 393 a. — *ch.* 621 a, b, detritum 95 b.
decîdere 222 a, decîdi 226 a.
deciduus 470 a, decidua pars 343 a.
decima 343 a.
decimare 449 b.
decimus 449 b, decima dies 449 a, decima pars 449 b, decimam partem accipere 449 b, dare, solvere 449 b (bis).
decipere 137 b. 252 b. 392 b. 474 b. 492 a. 529 a. 600 a, decipi 392 b. 474 b. 600 a.
decipula 330 b.
decisio 220 a.
declarare 77 b. 89 b. 204 a. 247 b.
declaratio 22 b. 475 a. — *ch.* 605 b.
declinare 376 a, b. 541 a. 542 b, facere 376 b.
declivis locus 317 a.
declivitas 317 a.
decorare 162 b. 453 a.
decorticare 214 a, 466 b.
decorticatio 322 b.
decorticatus 223 a. 466 b.
decorus 361 b. 371 a, decorum esse 234 a. 361 a.
decretum 48 b. 217 b. 218 a. 222 a. 315 a. — *ch.* 610 a. 615 a.

decumbere 565 b.
decursus 242 b. 602 a.
decurtare 506 a.
decus 118 b. 162 b. 387 b. 390 b. 477 a.
decussio 390 a.
decutere 171 b. 187 b. 383 a. 395 b. — *ch.* 621 b.
dedecus 446 a.
dedere 309 b.
dedicare 212 a.
dedicatio 212 a. — *ch.* 614 a.
deditus 144 a. 572 a.
deducere 158 a. 263 a. 373 b. 569 b, deduci 263 a. — *ch.* 621 a.
deesse 197 b. 214 a. — *ch.* 614 b. 416 b, deesse sinere 416 b.
defatigare 236 b. 296 a, defatigari 236 b. 256 b. 296 a. 366 b.
defatigatio 236 b. 596 a.
defatigatus 236 b.
defectio 354 a. 355 a. 408 b. 473 b.
defectus 31 a. 96 a. 214 b. 322 a.
defendere 196 b. 214 b. 383 b. 409 b. 433 b. 577 a.
deferre 263 a. 507 b. — *ch.* 620 b, deferri 235 a. 396 b.
defessus 236 a. 257 a.
deficere 19 b. 58 a. 130 b. 137 a. 165 a. 191 a. 197 b. 214 a. 275 b. 279 a. 384 b. 394 a. 399 a. 400 a. 420 a. 424 b. 426 b. 432 b. 473 b. 534 b. 538 a, perfidè 79 a, facere, 400 a.
definire 218 a. 222 a. 472 b. 553 b. — *ch.* 619 b, definiri 226 a. 405 a. 589 b.
definitum 217 b. 222 a.
deflectere 177 b. 304 b. 376 a, b. 542 b, facere 376 b.
deflere 93 b. 94 a.
defluvium pilorum 395 b.
deformari 578 b. — *ch.* 630 a.
deformis 356 a. 531 a.
deformitas 531 b.
defraudare 130 a. 442 b. 450 b. 492 a. 529 a.
degenerare 170 a.
degenerem fieri 400 a.
deglutire 97 a. 300 b, deglutiri 299 a.
dehiscere facere, 466 b.
dehortari 176 a. 254 b.
deinceps 340 b.
dejectio 571 b.
dejicere 230 a. 263 a. 309 b. 371 a. 376 a. 383 b. 529 a. 569 b. 571 a. 582 a. — *ch.* 618 b. 621 b. 630 b, dejici 263 a. 377 b. 571 a. 574 a. 582 a. — *ch.* 620 b. 621 a.
delabi 163 b. — *ch.* 621.
delectari 12 b. 87 b. 208 a. 521 b. 532 a. 535 b.
delectatio 536 a. 589 a.
delegare 479 b.
delere 3 a. 145 a. 169 a. 216 a. 219 a. 252 a. 266 b. 279 a. 292 a. 320 a, b. 390 a. 498 b. 562 a. 574 a, deleri 2 b. 218 b. 279 a. 289 a. 291 b. 320 b. 363 b. 573 b.
delctio 282 b.
delibare 232 a.
delibatio 218 b.
deliberare secum 257 a.
deliberatio 399 b.
delicatè nutritus, educatus, 436 a, se habere 436 b.
delicatè habere, enutrire 464 b.
delicatus 208 b. 416 a. 436 b. 527 b. 600 a, delicatum esse 528 b, se gerere 446 a.
delicia 13 a. 208 b. 225 b. 321 b. 335 b. 338 b. 414 a. 416 a. 436 b. 536 a. 580 b. 600 a.
delictum 69 a. 408 b. 473 b. 567 b. — *ch.* 629 a, b.
deligere 87 b. 108 b, sibi 49 a.
delineare 218 a.
delineatus 217 b.
delinquere 68 b. 554 b.
deliquium pati 420 a. 432 b.
delirare 164 b.
delubrum 99 a.
deludere 172 a.
demensum 62 b. 217 b. 360 a. 595 b.
demergere 584 b, demergi 228 a. 584 b.
demetere 506 a.
deminutio 524 a.
demissio 376 a.

demissum 376 a.
demissus 560 b. 582 b.
demittere 263 a. 371 a. 376 a. 377 b, se 371 a. 384 b. 486 a. 566 a, demitti 263 a.
demonstratio 590 a. 592 a.
demulcere 203 b.
denegare 60 a. 223 b. 335 a. 488 b.
denigrare 279 a.
deniquè 173 a.
dens 360 a. 578 a, falcatus 219 a.
densitas 338 a. 410 a. 411 b.
densum esse 411 a.
denudare 445 b, denudari 133 b.
denudatus 223 a.
denuntiari 417 b.
denuò 417 b. 556 b.
deorsùm 323 a. 363 a.
depascere 104 a, b. 213 b. 532 a.
depastio 532 b.
depauperare 538 b.
depellere — *ch.* 615 a.
dependere 153 a.
depilare 351 a. — *ch.* 620 a.
depilatus 395 b.
depilis 317 b, locus 509 a, depilem fieri 351 a.
deplorare 406 a. 498 a.
deponere 371 a. 467 a, b. 565 b. 571 a. — *ch.* 620 b, deponi 371 b. 467 b.
deportare 133 b. — *ch.* 610 a, deportari 133 a, b. 391 b.
deportatio 134 a.
depositum 467 b. 603 b.
deprædari 579 b.
deprædatio 355 b.
depravare 418 a, b, depravari 523 b.
depreeari 109 a. 452 b.
deprecatio 593 b. 601 a.
deprehendere 302 b, deprehendi 303 a.
depressio 268 a.
depressus 151 b. 560 b. 582 b.
deprimere 285 b. 288 b. 291 b. 376 a. 420 a. 560 b. 561 a. 582 a. 584 b. — *ch.* 630 b, se 560 b, deprimi 285 b. 418 a. 558 a. 561 a. 582 a.
depsere 304 a.
depulsio 336 b.
depurare 352 b.
derelictus 44 a. 246 a, 422 a.
derelinquere 377 b, derelinqui 422 b.
deridere 524 b. 542 b.
derodere 140 a.
descendens 376 a.
descendere 262 b. 375 b. 486 a. — *ch.* 620 b, facere 263 a. 376 a. — *ch.* 620 b. 621 a.
desëensus, ûs 376 a.
describere 15 a. 218 a. 293 a. 589 b, describi 589 b.
descriptio 293 b.
desecare 505 b.
deserere 79 a. 371 a. 377 b. 400 a. 422 a. 534 b, deseri 377 b. 422 b.
deserticola 482 a.
desertum 28 b. 194 a. 310 a. 264 b. 257 a. 422 a. 445 a. 481 b. 590 b.
desiderabilis 208 a, b.
desiderare 3 b. 15 a. 234 a. 391 b. 445 a. 588 b, desiderari 416 b. 467 a, b.
desiderium 3 b. 14 a. 15 a. 66 a. 208 a, b. 225 b. 306 b. 321 b. 368 b. 589 a. 603 b, objectum desiderii 215 a. 324 b, desiderio affici 287 b, elanguere 284 a.
desidia 554 a.
desidere 558 a, 566 a. 584 b, facere 584 b.
designare 15 a. 388 b. 589 a, designari 405 a.
desilire 384 b. 486 a.
desinere 137 a. 154 b. 155 a. 191 a. 282 b. 400 a. 433 b. 465 b. 554 a. 597 b. 598 a, desinere esse 58 a 191 a. 554 a, facere 554 a. 598 a.
desipere 287 a.
desistere 191 a. 234 b. 385 a. 433 b. 516 a. 534 b. 554 a. 574 a.
desolare 575 a, desolari 218 b. 387 a. 477 b. 574 b.
desolatio 268 a. 574 a, b. 575 b.
desolatum 218 a.
desolatus 574 b. 575 b.
desperare 234 b.
desperatio 535 a.

desperatus 234 b.
despicere 84 b. 513 a. 522 b.
despondere animum 275 b. 276 a, fecit ut animum desponderet 81 b.
desponsare 65 b. 255 a. 326 b, desponsari 65 b.
desponsatus 66 a. 221 b.
destillare 377 a. 533 b, facere 377 a.
destillatio 386 a.
destinare 115 a. 248 a. 255 a. 259 b. 434 a. 487 b, destinari 259 b. 451 b.
destituere 214 a. 400 a. 534 b.
destitutus 191 a, destitutum esse viribus 454 a.
destructio 171 a, b. 554 a. 576 b.
destructor 171 b.
destruere 154 b. 162 a. 171 b. 366 a. 390 a. 395 a. 471 b. 553 b. — *ch.* 613 a, destruere se 575 b, destrui 171 b. 363 b. 395 a. 553 b. — *ch.* 613 a.
deesse 197 b.
desumere 520 a, desumi 305 a.
desuper 340 b. 428 a, b.
detergere 320 a.
determinare 121 b. 589 a.
deterere 562 a.
detestari 585 a.
detinere 442 a, detineri 414 b.
detonsum 129 b.
detrahere 35 b. 130 a. 140 b. 388 a. 415 a. detrahi 141 a.
detrudere 162 a. 263 a. 366 b. 368 a. 376 b, detrudi 149 b. 263 a. 309 b.
detruncare 505 a.
deturbare 82 a. 171 b. 364 a.
deus 37 a. 40 b. — *ch.* 606 a.
devastare 219 a, devastare se 218 b, devastari. — *ch.* 614 b.
devastus 576 b.
devertere 400 a, facere 402 b.
devolutio, — *ch.* 610 a.
devolvere 134 b. 35 a, devolvere se 135 a.
devorare 35 a. 97 a, b.
devoratio 97 b.
devotio 221 a.
devovere 221 a, devoveri 221 a.
dexter 251 b. 252 a, latus déxtrum 251 b.
dextera 251 b, dexteram petere, ad dexteram flectere 252 a, dexterâ uti 252 a.
diabolus 543 a.
diadema 373 b. 488 b.
dialectus 546 b.
dibaphus 579 a.
dicere 49 b. 50 a. 144 b. 331 a. — *h.* 606 b, secum 50 a, dici 145 a
dicterium 300 b. 328 333 b. 357 a. 365 b. 579 a, dicterio uti 356 b, impetere 301 a.
dictum 341 b.
diducere 458 b. 466 b. 520 a. 537 b.
diductus 269 b. 537 b.
dies 243 a, b. 244 a. — *ch.* 615 b.
differre 25 b. 63 b, differri 356 b.
difficilis 273 b. 511 b, difficilem, difficile esse 261 a. 459 a. 511 a. 540 a, facere 511 b.
difficultas 273 b.
diffindere 107 a. 216 a. 472 a, diffindi 107 b.
difflare 453 a.
diffluere 176 b. 307 b. 314 a. 348 a. 366 b, facere 250 a.
diffringere 168 a. 456 b. 472 b. 553 a, diffringi 456 b. 471 b. 472 b.
diffundere 377 b, se 356 a. 376 a. 377 b. 445 b. 471 b. 473 a. b, diffundi 366 b. 457 a. 377 b. 445 b. 471 b. 472 a.
diffusio 464 b.
digitus 59 b, minimus 499 a.
dignitas 261 b. — *ch.* 616 a.
digredi 258 a.
dijudicare 89 a.
dilabi 456 b.
dilacerare 107 a. 233 a. 395 b. 401 a. 553 b, dilacerari 553 b.
dilaceratio 401 a.
dilaceratus 317 b.
dilaniare 472 a. 473 a.
dilaniatum 233 b.
dilapidare 3 a. 97 b.
dilatare 474 b. 524 b, dilatari 524 b.
dilectio 239 a.

dilectus 109 b. 239 a.
diligere 87 b.
diligenter *ch.* 605 b. 607 a.
diluculò 562 a.
diluvium 308 a.
dimetiri 553 b. 595 b.
dimicare 301 b. 365 a.
dimidiari 246 b.
dimidium 155 a. 246 b. 322 a. — *ch.* 624 a.
dimidia pars 246 b.
diminuere 35 b. 140 b, diminui 339 b.
dimissio 357 b.
dimittere 377 b. 458 b. 569 b, animum. — *ch.* 630 b, dimitti 570 a.
dimotio 314 a.
dimovere 381 a. 452 b, dimoveri 314 a. 452 b.
directio 381 a. 397 b.
dirigere 162 a. 269 b. 277 a, animum *ch.* 628 a.
dirimere 461 a.
diripere 86 b. 105 b. 130 a. 199 a. 388 a. 571 b. 579 b, diripi 579 b.
dirumpere 471 b.
diruere 171 b. 395 a. 396 a. 447 b. 471 b 538 b, dirui 171 b. 395 a. 471 b. 538 b.
discalceatus 246 b.
discedere 80 b. 210 a. 258 a. 329 b. 382 a. 412 a. 429 b. 462 a, b. 526 a, b. — *ch.* 622 b.
disceptare 151 a. 247 b. 248 a. 350 a. 387 a.
discere 44 b. 303 a. 305 a.
discernere 80 b. 90 a.
discerpere 107 a. 233 a. 473 a, discerpi 233 b.
discessus 20 a.
discindere 105 b. 470 a. 510 a. 579 b, discindi 291 b. 510 a.
disciplina 109 b. 315 b, disciplinam admittere 254 b.
discipula 116 b.
discipulus 99 b. 303 b. 596 a.
discrimen 454 b.
discumbere 136 a.
discurrere 521 a. 558 a. 585 a.
discursitare 585 a.
discursitatio 359 a.
disjicere 546 a. 571 a, disjici 385 b.
disjunctio 118 a.
disjungere 80 b.
dispellere 233 a. 368 b, dispelli 368 b.
dispendium moræ 554 a.
dispensator 91 a.
disperdere 221 a.
dispergere 3 a. 87 a. 184 a, b. 185 b. 207 a. 368 a. 377 b. 384 a. 385 a, b. 456 b. 457 b. 468 b. 471 b. 472 b. — *ch.* 608 a, se 385 a. 456 b. 468 b, dispergi 184 b. 385 a. 406 a. 456 b. 457 a, b. 468 b. 472 a, b.
dispersio 385 b. 600 b.
displicere 265 b. 523 a. 531 a. — *ch.* 608 a.
disponere 416 b. 446 b. 595 b. 602 a, se 393 b.
dispositio 342 b. 446 b. 595 a. 595 b.
dispositus est *ch.* 631 b.
dispulsus 383 b.
disrumpere 107 a. 466 b. 472 a. 510 a,
disrumpi 107 a.
dissecare 86 a. 107 a. 118 a. 130 b. 216 b. 394 a. 458 b. 460 a. 505 b. 510 a. 579 b.
dissectus 141 a.
dissilire 456 b.
dissipare 87 a. 168 b. 184 b. 368 b. 384 a. 385 b. 395 b. 457 b. 470 b.
dissipatio 385 b.
dissitus locus 351 a.
dissolutio 598 a.
dissolutus 335 b. — *ch.* 630 b.
dissolvere 205 a. 313 b. 336 a. 395 b. 470 b, dissolvi 168 a. 313 b. 471 a
distendere 466 b. 473 a.
distinctè 472 b. — *ch.* 624 b, cognovit 89 a.
distinctus maculis 231 a.
distinguere 80 b. 460 a. 472 b.
distorqueri 418 a.
distrahere 401 a, se 356 a, distrahi 356 b.

distribuere 206 b. 207 a. 374 a. 457 b. 472 a. 598 b, sibi 207 a, distribui 207 a.
distributio 321 b.
disturbare 470 b. 471 a, b.
ditare 450 b, ditari 252 b. 450 b.
ditio 332 a.
diù noctuque 244 a.
diurnus 244 a.
diuturnus 63 b.
divaricare 473 a.
divellere 388 a, divelli 261 a. 390 a. 395 b. 510 b.
diversari *ch.* 630 b.
diversorium 329 a.
diversus 282 a, diversum esse 578 a. — *ch.* 630 a.
dives 159 b. 273 b. 320 a. 450 a. 558 b, divitem esse 273 a. 450 b, se fingere 450 b.
divexare 177 a.
divexatio 177 a.
dividere 206 b. 216 b. 217 a. 394 a. 459 b. 464 b. — *ch.* 624 a, b, se 207 a, dividi 207 a. 216 b. 291 b. 459 b.
divinare 504 a.
divinatio 348 a. 504 a.
divisa pars, opinio 405 b.
divisio 454 b.
divitiæ 87 a. 164 a. 168 b. 200 b. 229 a. 274 a. 450 b. 558 b. — *ch.* 620 b.
divortium 290 b.
docere 44 b. 90 a. 176 a. 263 b. 303 a. 544 a, doceri 303 b.
doctor 1 b. 308 a. 317 a.
doctrina 262 b. 305 a. 315 b. 574 a. 593 a.
doctus 90 a, doctum esse 303 b.
documentum 18 b, miraculorum 316 a.
dolere 193 a, b. 203 a. 259 b. 272 b. 440 b. 491 a. 518 a. — *ch.* 617 b, facere 591 b.
dolor 16 b. 188 a. 272 b. 325 a. 342 a. 440 b. 441 a. 482 b, parturientium 204 a, dolore afficere, affici 272 b. 440 a, b, dolorem excitare 307 b.
dolosum esse 475 b.
dolus 447 b. 529 b. 595 a. 602 b, perdolum 570 b.
domare 276 a.
domesticus 302 a.
domicilium 174 a. 216 b. 334 a. 347 b. 502 b. 518 a. 563 b.
domina 103 b. 121 b. 123 a.
dominari 102 b. 189 b. 356 b. 520 a. 570 a. — *ch.* 629 b, facere 357 a. 520 a. 570 a. — *ch.* 629 b.
dominatio 332 a. 357 a.
dominator 332 a, b. 570 b.
dominatus, ûs 332 a. 357 a. — *ch.* 629 b.
dominium 332 a. 374 b, habere, exercere 356 b.
dominus 9 b. 10 a. 102 b. 121 b. 356 b. — *ch.* 609 a. 619 b. 629 b, factus est 570 a.
domus 13 b. 91 a. 118 a. 498 b. — *ch.* 608 b, domi, in domo 433 a. 464 a.
donare 174 a.
donatio *ch.* 620 a.
donum 68 b. 114 a. 160 b. 174 a. 334 b. 336 a. 353 b. 360 a, b. 368 a, b. 392 a. 602 b. — 603 b. — *ch.* 620 a, præstantissimum, pretiosum 308 b.
donec 98 b. 295 b. 414 b. 549 a.
dorcas 151 b. 477 a.
dormire 268 b. 269 a.
dormitare 371 b.
dormitatio 371 b. 599 a.
dorsum 119 b. 126 b. 566 b. — *ch.* 619 b.
dotatio 568 b.
drachma 12 a. 158 b.
draco 300 a. 599 a, b, borealis 111 b.
dromas 290 b.
ducenti 306 b.
ducere 70 a. 235 a. 250 a. 369 a, b. 373 b. 382 b. 593 a, se 369 a, duci 70 a. 235 a. 369 a.
ductilis 561 b.
ductus, ûs 238 a.
dudum 274 b. 573 a.
dulcedo 332 b. 359 b. 360 b.
dulciarius 462 a.
dulcis 359 b. 444 a, dulcem esse, fieri, 331 a. 352 b. 360 a. 444 a, reddere, facere 360 b.

dùm 31 b. 77 b. 411 b. 417 b. — *ch.* 622 b.
dumetum 192 b. 397 b. 541 a.
dumus 192 b.
duntaxat 536 b.
duo 579 a. — *ch.* 632 a.
duodecim 579 a.
duodecimus 579 a.
duplex 288 b, duplicis generis 579 a, duplicem esse 589 a.
duplicare 288 b, duplicari 288 b.
duplicatio 288 b, duplicàtum 358 a.
duplum 288 b. 358 a.
durabilis 452 b
durare 193 a. 497 a. — *ch.* 625 b.
duraturus 452 a.
duritias 206 a. 511 b. 586 a. — *ch.* 621 a.
durus 34 b. 259 a. 374 a. 421 b. 486 a. 511 b. — *ch.* 631 b, durum esse 511 a.
dux 10 a. 41 b. 121 a. 167 a. 218 a. 232 b. 365 b. 452 a. 469 b. 505 a. 547 a. 563 a, duces suprem *ch.* 612 a.
dynasta 330 b.

E 333 a.
ebenus 161 a.
ebrietas 247 b. 567 b.
ebrius 565 b, ebrium agere 567 b.
ebullire 526 b, facere 102 a.
ebullitio 538 b.
ebur 578 a, b.
eccè 45 b. 46 b. 160 b. 169 a. — *ch.* 606 a, 607 a. 612 a, b.
ecclesiastes 496 a.
echo 21 b.
edax 386 a.
edere (comedere) 35 a. 36 a. 301 b.
edictum 145 b. 159 b. 307 a. 474 a. — *ch.* 615 a. 618 b. 624 a.
editus locus 340 b. 341 a. 350 b. 353 b. 384 a. 386 a. 529 a.
edocere 176 a. 240 a, edoceri 176 a.
educare 125 a. 232 b. 516 b. 522 b.
educatio 49 a.
educatus 125 a.
educere 107 a. 125 a. 258 b. 377 b. 524 a. — *ch.* 621 a, educi 258 b.
effatum 145 b. 353 a, b. 361 b. 539 b.
effectus, ûs, 470 a.
efferre 258 a. 391 a, b. 404 b. 522 b. 540 a. se 50 a. 118 a. 120 a. 391 a, b. 430 b. 522 b. 529 b. 540 a. — *ch.* 627 b, efferri 118 a. 120 a. 258 a. 391 b. 523 a,
effervere irâ *ch.* 626 a.
effigies 354 a.
effingere 80 a. 110 a.
efflare 384 a. 465 a, facere 384 a.
efflorescere 469 b. 497 a.
effluere 480 a.
effluvium 337 b. 406 b.
effodere 390 b, effodi 390 b.
effosa aquis loca 334 a.
effractor 470 a.
effugere 400 a. 547 b.
effugium 343 b.
effulgere 95 a.
effundere 183 b. 253 b. 259 a. 364 b. 366 b. 381 b. 394 b. 445 b. 456 b. 524 a. 565 b. 581 b, se 185 b. 259 a. 394 b. 445 b. 456 b. 563 a. 582 a, effundi 166 b. 250 a. 259 b. 366 b. 394 a. 408 b. 445 b. 466 b. 524 a. 582 a.
effusio 66 b. 563 a. 565 b. 582 a, b. 583 a.
effutire 88 a. 470 a.
egenus 4 b. 403 a. 446 a. 524 a, egenum esse 524 a.
egere 3 b. 214 a.
egestas 322 a. 446 a.
ego 52 a, b. — *ch.* 606 b, ego sum 52 a.
egredi 258 a.
egressus, ûs 316 b.
egressus a, um 258 b.
eheu 4 a. 13 a. 21 b.
eia 160 b.
ejicere 230 a. 266 a. 368 a. 377 b. 393 a, ejici 230 a. 383 a. 570 a.
ejulare 40 a. 250 b. 478 b.
ejulatus 250 b.
elabi 111 b. 393 a. 460 b, facere 329 b. 460 b.
elaborare 222 b. 410 a. 503 a.
elaboratus 450 a. 451 a.
elanguere 380 b. 424 b. 455 b.

elapidare 408 a.
elapsus 460 b. 548 a.
elatè 523 a.
elatio 118 b. 127 a. 340 b. 353 b. 523 a. 539 b. 543 a, vocis 350 b.
elatus 118 a. 391 b. 394 a. 596 a, res elata 118 b, elato animo 350 b.
electio 308 a.
electrum 225 a.
electus, a, um 87 a 109 b. 509 a.
eleemosyna 478 a.
elementum terræ 65 a.
elephantiasis, 561 b.
elevare 522 b, se 382 a. 522 b, elevari 429 b.
elevatio 340 b. 372 b. 539 b.
elidere 395 a, elidi 395 a.
eligere 87 b. 110 b. 115 a. 303 a. 506 b. 513 a, eligi 88 a. 303 a. 507 a.
ellychnium 474 a.
elocare 569 b, se 544 b.
eloquens 89 b.
eloqui 144 b. 145 a. 331 a.
eloquium 310. a.
emaciare 524 a, emaciari 524 a.
emaciatus 156, b. 486 a.
emarcescere 502 b.
embryo 135 b.
emendare se 115 a.
emere 290 a. 313 a. 503 a (bis). 553 b.— *ch.* 612 b. et 626 a.
emergere 497 a, facere 522 b.
emigrare 133 a.
emigratio 133 b.
eminentia 271 a. 372 b. 384 a.
eminere 585 a.
emissarius hircus 422 a.
emittere 377 b. 385 a.
emolliri 528 b.
emolumentum 245 a. 271 b. 293 a.
emplastrum 600 a.
emporium 401 b.
empta res 348 a.
emptio f. 348 a. 503 b.
emunctorium 319b. 331 b.
en 45 b. 160 b. 169 a. — *ch.* 612 a.
enarrare 407 b.
enervare 443 a.
enim 172 b.
eniti 188 a.
ens animatum 199 a.
enucleatio 554 a.
enumerare 407 b, enumerari 338 a.
enumeratio 408 a.
eò 573 a.
eo quòd 31 b. 71 a, b. 77 b .96a, b. 256 a. 279 b. 549 a. 594 b.
eousquè 275 b. 415 a.
eparchus *ch.* 622 a.
epha (mensura) 32 a.
ephippium 290 a.
ephod 57 a.
epigramma, atis, n.
epinicium 50 a.
epistola 9 a. 327 a. 394 a. — *ch.* 605 a. 621 b. 624 b.
epistylium 410 a.
epulæ 174 b. 227 b, 290 a. — *ch.* 618 a.
epulari 35 a. 290 a.
equa, æ 399 b. 529 b.
eques 472 b. 528 a.
equitare 527 b, facere 528 a.
equitatio 528 a.
equitatus 528 a.
equussi 399 b. 472 b. 528 b.
eradicare 443 a. 586 b, eradicari 443 a. 586 b.
eradicatio *ch.* 630 b.
erectè 498 a. 523 a.
ereptio 170 a.
ereptus 387 b. 557 a.
erga 391 a. 428 b.
ergo 451 b.
erigere 386 b. 434 a. 497 b. 522 b.— *ch.* 613 a. 621 b. 626 b, se 276 b, erigi 498 a.
eripere, 329 b. 330 a. 388 a. 466 b. 471 b. — *ch.* 621 a. 629 a, se 329 b, eripi 305 a. 335 b. 388 a.
erinaceus 504 b.
erogare. — *ch.* 620 a, erogari 582 a.
errare 370 b. 554 b. 599 b. 600 a, facere

232 a. 372 a. 555 a; 587 a. 600 a.
erratum 554 b.
error 355 a. 554 b. 567 b. 592 b. — *ch.* 629 b.
erubescere 86 a. 215 b.
eruca 130 a.
eructare 364 b.
erudire 255 a.
erumpere 102 a. 107 a. 131 b. 185 a. 421 a. 471 b. 549 a. — *ch.* 610 a, facere 458 b.
erui 305 a.
eruptio 337 b; 406 b. 471 b.
esca 36 a. 307 a. 319 a.
esse 31 a, b. 66 b. 163 b. 164 b. 267 a. 344 b. — *ch.* 606 a. 612 a, fortè, casu 507 a. 508 a, in eo ut 165 a. 224 a. 507 b.
esuriens 531 b.
esurire 289 a. 531 b, facere, sinere 531 b.
esus 34 b.
et 136 a. 172 b, et quidem 172 b.
etiam 56 a. 136 a. 172 b. 447 b. — *ch.* 607 a, etiamsi 56 a. 136 a.
etsi 40 b. 46 a. 71 a. 77 b. 173 a. 428 b.
eucharisticum sacrificium 591 b.
euge 160 b.
eunuchus 32 b. 408 b.
evacuare 98 a. 107 b. 445 b. 524 a, evacuari 108 a. 389 a.
evacuatio 85 a.
evadere 170 a. 329 b. 330 a. 388 a. 458 b. 460 b. — *ch.* 632 a, facere 460 b.
evanescere 2 b. 54 b. 108 a. 166 b. 206 a. 282 a. 329 a. 412 a. 420 429 b, facere 282 b.
evasio 321 a. 343 b. 460 b.
evellere 381 b. 382 a, b. 395 b. 396 a. 572 b. — *ch.* 620 b. 621 a, evelli 381 b. 382 a. 395 b. 396 a
evenire 74 a. 83 b. 165 a. 384 b. 506 b. 508 a, jubere 84 a.
eventilare 184 b.
eventus 27 a. 504 b, eventum dare 84 a.
everrere 141 a. 228 b. 462 b.
everriculum 323 a.
eversio 149 b. 341 b. 343 a. 404 418 a.
evertere 162 a. 169 b. 366 a. 396 a. 404 b. 418 a. 445 b 448 a. 498 b. 536 a. 571 a, everti 170 a. 396 a. 443 a. 448 a. 571 a.
evictio 592 a.
evigilare 261 a.
evocare 420 b. 576 a.
evomere 496 b.
evulgare 258 b. 364 b.
ex 75 b. 332 b. 333 a. 428 b. 591 b. — *ch.* 608 a. 611 a. 619 b.
exacerbare 353 a, se 353 a, exacerbari 135 b. 210 a. 352 b.
exactio 340 b.
exactor 366 b. 563 a.
exactrix 340 b.
exacuere 579 a, exacui 190 b. 579 a.
exæstuare 403 b.
exagitare 406 a. 456 b. 546 a, exagitari 370 b. 406 a.
exaltare 120 b. 522 b, exaltari 120 a. 392 a. 429 b. 522 a 523 a.
examinare 584 a. 595 b.
exanimare 87 b.
exarare 538 a. — *ch.* 628 a.
exardescere 104 b. 219 b. 260 a, b 412 b. 450 a, facere 220 a.
exarescere 85 a. 156 a. 222 a. 235 b. 394 a. 396 a.
exasciare 222 b.
exaudire 20 a. 159 a. 344 b. 436 b. 675 a, facere ut exaudiat 576 a, exaudiri 437 a. 576 a.
excœcaria agalocha (genus arboris odoriferæ) 14 a.
excandescere 442 b.
excavare 388 b.
excellens. *ch.* 616 b.
excellentia 271 a. 539 b.
excellere 271 a.
excelsum 350 b. 384 a. 514 b.
excelsus 350 b. 522 b. — *ch.* 623 a, excelsum esse 522 a. 529 b. 540 a.
exceptò 333 a.
excîdere 106 a. 155 b. 216 a. 279 a. 382 b. 510 a. — *ch.* 614 b, excîdi 130 a.

140 a. 154 b. 155 a. 198 b. 216 a. 279 a.
excidere facere 329 b.
excidium 117 b. 283 a. 499 a. 504 b. 510 b. 554 a. 590 a.
excipere 507 b. 535 b.
excisio 3 b. 130 b. 485 a.
excitare 139 b. 420 b. 421 a. 426 b. 434 a. 519 a. 569 b, se 139 b. 421 a,
excitari 428 a.
excludere 107 a. 329 b, excludi 130 b. 140 a. 442 a.
excogitare 215 b. 223 b. 224 a. 259 b, excogitari 215 b.
excoriare 473 b.
excrementum 218 b. 387 a. 476 a. 479 a. 488 a.
excubiæ 488 b.
excussus 383 b.
excutere 171 b. 187 b. 210 a. 383 a, b. 385 a. 571 a, se 383 a, b, excuti 187 b. 283 a. 570 a.
exemplar 155 a. 358 a. 472 b. 590 a.—*ch.* 624 b.
exemplum 315 b. 514 b.
exercere 465 b.
exercitari 303 b.
exercitatus 452 a.
exercitus 9 a. 185 a. 200 b. 321 b. 476 b. —*ch.* 614 a.
exhalare 582 a.
exhalatio 161 a. 343 a. 527 a.
exhaurire 223 b. 345 a. 346 b, exhauriri 153 b. 298 b. 345 a. 597.
exhaustus, a, um 152 b. 318 b.
exhibere 394 b. 437 a. b.
exhilarare 95 a. 191 a. 229 a. 247 b. 478 b, exhilarari 369 b.
exhilaratio 308 b.
exigere 258 b. 523 a, exigi 217 a.
exiguum 576 b.
exiguus 346 b. 487 a. 499 a, exiguum esse 487 b. 499 a. 501 a.
exilis 156 b.
exilium.— *ch.* 610 a.
eximia, orum 308 b. 365 b.
eximius 87 b. 208 b. 229 a.—*ch.* 616 b, eximio modo 459 b, eximium facere 459 b.
exinanire 98 a. 107 b
exinanitus 98 a.
exire 258 a. — *ch.* 621 a, facere 258 a. 457 a.
existere 165 a. 344 b. 433 b. 497 a.— *ch.* 606 a.
existimare 395 a.
exitialis 351 b, exitialem esse 264 a.
exitiosus 317 b.
exitium 3 b. 29 a. 66 a. 96 b. 97 b. 268 a. 280 a. 347 b. 457 b. 499 a. 555 b. 574 a, repentinum 82 a, exitio dare 97 b, exitium parari 97 b, locus exitii 3 b.
exitus 27 a. 316 b. 592 b.
exorari 452 b.
exordiri 475. a.
exoriri 185 a. 497 a.
exossare 441 b.
exosus 545 b.
expandere 232 a. 376 a, b. 381 b. 468 b. 472 a, b. 473 a. 537 b. 562 b, se 376 a, expandi 366 b.
expansio 332 a. 343 b. 356 a. 376.
expavere 457 b.
expedire 524 a.
expeditus 206 b. 220 a. 312 b, expeditum esse 222 a. 313 a, b.
expellere 111 b. 141 a. 162 b. 266 a, b. 368 a. 370 b. 396 a. 400 b. 569 b. expelli 141 a, b. 292 a. 368 a, b. 370 b, 381 b. 396 a.
expendere 461 b.—*ch.* 620 a, expendi jubere 258 a.
expergefacere 420 b. 421 a, expergefieri 420 b. 498 b.
expergisci 420 b. 421 a.
experiri 195 a. 239 b. 513 b, facere 513 b.
expetere 15 a. 287 b.
expiare 198 a. 289 a, expiari 289 a.
expiatio, 289 b.
explere 327 b, expleri 327 b. 521 a.

explicare 77 b. 89 b. 364 b. 376 a.
explicatio 474 a.
explorare 85 b. 87 b. 115 a. 184 b. 215 b. 218 b. 232 a. 381 b. 467 a. 490 b. 518 b. 593 a. 595 b, explorari 87 b.
explorator 87 a. 518 b.
expolire 351 a.
exponere 221 b. 541 b. — *ch.* 632 a, se 444 a, exponi 472 b.
expositio 472 b. 475 a.
exprimere 177 b. 345 a. 478 b. 542 b, exprimi 344 a.
exprobrare 221 b.
expromere 258 b. 457 a. 524 a.
expugnare 107 a, b, expugnari 107 a, b. 379 a.
expulsio 141 b. 310 a. 311 a. — *ch.* 630 b.
exquirere 593 a.
exscindere 216 a. 314 b. 485 b, exscindi 291 b. 292 a. 573 b.
exsecrari 39 b. 65 b. 113 b. 182 b. 491 b. 501 b.
exsecratio 40 a. 501 b. 589 a, exsecrationem parere 65 b.
exsequi 200 a. 448 b. 572 a.
exsibilatio 586 a.
exsiccare 219 a, exsiccari 218 b. 219 a. 235 b.
exsiccatus 233 a.
exsilire 149 a. 152 b. 403 b.
exsilium 127 b. 134 a. 370 b, in exsilium abducere, agere 133 b. 372 a, agi 291 b.
exspectans 246 a.
exspectare 201 b. 246 a, b. 267 a. 294 a. 487 b. 496 b. 540 a.
exspectatio 149 a. 308 a. 347 a. 591 b. 601 b.
exspirare 128 a. 193 a.
exspiratio 343 a.
exspuere 537 b.
exstinctio 485 a.
exstinguere 169 a. 218 b. 273 b. 288 a, exstingui 156 a. 182 b. 218 b. 273 b. 455 b.
exstirpare 3 a. 586 b.
exstare 433 b. — *ch.* 606 a.
exstruere 100 b. 497 b. 522 b.
exsufflare 384 a.
exsugere 345 a. 360 b.
exsul 127 b. 128 a. 134 a, exsules *ch.* 610 a.
exsulare 133 a. 403 b.
exsultabundus 432 b.
exsultans 430 b.
exsultare 127 b. 132 a. 149 a. 430 b. 432 b. 537 a, facere 373 a.
exsultatio 132 a. 431 a.
extemplò 519 b.
extendere 230 a. 232 a. 268 a. 289 a. 359 b. 376 a, b. 381 b. 520 a. 537 b. 569 b. — *ch.* 629 b, se 310 b. 376 a. 548 a, extendi 376 a.
extensio 310 b. 311 a. 332 a.
exterior 201 a.
exterminare 104 b. 216 a.
externus 177 b.
exterus 177 b.
extollere 258 b. 391 a, b. 522 b, se 349 a, 391 b. 392 a. 430 a. 523 a. — *ch.* 621. 627 b, extolli 391 b. 392 a. 522 b.
extrà 37 b. 194 a.
extrahere 152 b. 206 b. 258 b. 355 a. 356 a. 393 a. 520 a. 560 a. 571 b. 572 b, extrahi 388 a. 395 b.
extraneus 331 b.
extrema pars 25 b. 27 a. 265 a. 453 a.
extremitas 58 a. 181 b. 286 a. 400 a. 453 a. 455 b. 504 b. 505 a. 546 b. 595 a. 559 a. — *ch.* 605 b.
extremum 181 b. 505 a. 599 a.
extrinsecûs 194 a.
extrudère *ch.* 615 a.
exuere 206 b. 388 a. 393 a. 473 b, se 473 b.
exul etc. vid. exsul etc.
exundare 450 b. 456 b. 480 a. 563 a.
exuri 452 a.
exuviæ 205 a.

Faba 456 a.
faber 48 b. 223 a. 435 a.
fabricare 222 b. 465 b.
fabricatio 223 a.
fabricatus 450 a. 451 a.

fabrile opus 223 a.
fabula 601 b.
facerè 395 a. 448 b. 465 b. 542 a. 557 b. 565 a. — *ch*. 622 a, magni 125 a. 446 b, benè, rectè 229 a. 247 a, ut 333 b.
facies 56 b. 462 b. — *ch*. 506 b.
facilis 270 a, facilem esse 501 a, se præbere 3 b.
facinus 121 a. 145 b. 341 a. 342 b. 431 a. 466 a, præclarum 262 a.
factum 342 b. 411 a. 466 a. — *ch*. 619 b. præclarè 431 a. 466 a, stupendum 317 a.
facultas 16 b. 200 b. 214 a. 278 b, 379 b. 528 a. 537 b.
fax 482 a. 577 a.
faliscæ 359 a. 583 a.
fallacia 591 a.
fallaciter agere 585 a.
fallax 34 b. 207 a, fallacem deprehendi 278 b.
fallere 137 b. 172 a. 278 b. 279 a. 529 a. 568 a. 585 a. 600 a.
falsitas 585 b.
falsò 585 b.
falsus 601 a.
falx 221 b. 309 a. 460 a, putatoria 319 b.
fama 183 a. 497 a. 576 b (bis).
famelicum esse 289 a.
fames 268 a. 289 a. 389 b. 531 b, fame confectus 531 b.
familia 44 b. 91 b. 186 a. 247 a. 341 a. 358 b. 415 b. 432 b. 552 a.
familiaris 42 a. 240 a. 314 a. 327 a. 403 a. 508 b. 527 a. 531 a, familiarem esse 567 a. 572 a.
familiaritatem contrahere 403 a. 532 a.
famula 581 a.
famulari 587 a.
famulitium 411 a.
farina 502 b.
farrago 96 b.
fas 270 a. 379 a. 478 a.
fascia 225 b. 226 a, longa 62 a, pectoralis 475 b.
fasciæ 226 a. 512 a, fasciis involvere 226 a.
fasciculus 8 b. 491 a.
fascinare 188 b.
fastidire 87 a. 102 b. 138 a. 176 a. 182 a. 339 b. 496 b. 498 a.
fastidium 138 a. 184 a. 499 a, fastidio affici 539 b.
fastigium 138 b.
fastuosè agere 125 a, b.
fastuosus 118 a, b. 120 b. 550 b, fastuosum esse 118 a. 120 b.
fastus 118 b. 120 b. 125 b. 127 a. 369 a. 549 b. 550 b.
fatigare 410 b.
fatigatio 236 b.
fatuitas 475 b.
fatum 451 b.
fauces 139 a. 303 b. 331 a. 338 a. 531 a.
favere 300 b.
favilla 459. a.
favor 50 b. 211 a. 213 a. 213 a. 383 a. 526 a, favorem subtrahere 409 b.
favus 257 b. 386 a. 480 a.
fax 304 a.
faxit Deus! 25 a.
febris 154 a. 220 a. 493 a.
fecundare 249 a, fecundari 186 a.
fecundum esse 469 a, reddere 469 a.
fel 353 a. 515 a.
felicitas 18 a, b. 71 b. 72 a. 114 a. 199 b. 229 b. 325 a. 390 b. 544 a.
feliciter 123 b.
felix 71 b. 72 a. 239 a. 270 a, felicem reddi 70 a, prædicare 70 a.
femella 389 a.
femen 264 b.
femina 67 a. 117 a. 389 a.
feminalia 326 a.
femur 264 b. 458 a. — *ch*. 616 b.
fenerari 393 a.
feneratio 354 b.
fenerator 392 b.
fenestra 61 a. 204 a. 320 b. — *ch*. 616 b.
fenisecia 129 b.
fenum 225 b, serotinum 305 b.
fenus 349 b. 354 b. 393 a. 602 b.
fera 82 a. 178 a. 200 a. 425 b. 470 a. 540 b.

ferculum 59 a. 176 b. 373. a.
feretrum 314 a. 323 b. 356 b.
feriari 88 b. 191 a. 554 a.
ferire 320 a. 365 b. 366 a. 378 b.
fermentari 210 a.
fermentatum 210 a.
fermentum 539 a.
ferocia, 473 a.
ferocire 123 a.
ferox, 104, b. 348 b. 468 b.
ferramentum 460 a.
ferre 235 a 276 b. 391 a. 398 a. 468 b, ferri 396, b, ferre facere, ferendum imponere 391 b.
ferrum 111 a. — *ch.* 624 b.
ferruminatio 144 a.
fertilitas 159 b.
ferus 468 b.
fervefacere 538 b.
fervere 194 b. 210 a. 284 a. 426 b. 505b.
fervor 161 b. 427 a, solis 66 a.
fessus 236 b. 426 b, fessum esse 256 b. 292 b.
festinanter arcesceere 313 a.
festinare 17 a. 81 b. 82 a. 194 b. 214 b. 213 a. 371 b. 421 a. 456 a. 457 b. 489 a. 550 b.
festinatio 313 b. — *ch.* 608 a.
festinè 306 b.
festinus 313 b. — *ch.* 614 b.
festivus 166 a. 194 b.
festuca 132 b.
festum 189 b. 316 a, celebrare 190 a.
festus dies 243 a. 316 a.
fetere, 78 a, b. 182 a.
fetidum fieri 78 a, reddere 78 b.
fetor 78 b. 481 b.
fetus, ûs 100 b. 117 a. 470 a. 555 a, cum dolore editus 188 a.
fibula 197 a.
fictile opus 260 a.
ficus 453 b. 589 a, præcox 94 a, b.
fidejubere 444 a.
fidelis 47 b. 48 a. — *ch.*, 606 b, fidelem esse 48 a.
fidenter 88 b.
fides 47 b. 48 b. 51 a, fidem habere 48 b.
fides, ium 332 b, fidibus canere 365 b.
fidicen 365 b.
fiducia 88 b. 149 a. 287 a. 308 b. 387 b, fiduciam reponere 213 b. 580 a.
fieri 110 a. 165 a. 395 a. 449 a. — *ch.* 606 b, fidum esse 48 a.
figere 377 a. 602 a.
figlina 221 b.
figulus 244 b. 259 b. — *ch.* 624 a.
figura 354 a.
filamenta 124 b.
filia 101 a. 116 b, adoptiva 116 b.
filius 99 a. 109 a. 249 b. 264 b. — *ch.* 609 a.
filum 80 a. 192 b. 475 b. 547 b.
fimbria 124 b. 482 b.
fimetum 69 b. 311 b.
fimus 69 b. 155 b. 472 b.
findere 81 a. 86 a. 105 b. 107 a. 458 b. 460 a. 472 a. 579 b, se 107 a, findi 107 a, b. 472 a. 549 a.
fingere 101 a. 110 a. 193 a. 232 b. 259 b. 377 a. 440 b. 465 b. 480 b.
finire 282 b. 598 a. — *ch.* 616 a, finiri 282 a, b. 597 b.
finis 27 a. 58 a. 120 b. 400 a. 504 b. 505 a. 506 a. 540 b. 595 a. — *ch.* 605 b. 622 a. 626 a, ad finem usque 442 b, finem habere 554 a. — *ch.* 621 b, facere 572 a. — *ch.* 629 b.
firmare 49 a. 196 a, b. 277 a. 356 a. — *ch.* 632 a, se 277 a.
firmè 277 a.
firmitas 33 b 447. b. 50 b. 421 b. — *ch.* 605 b. 621 a.
firmus 33 b. 47 b. 259 a. 405 a. 421 b. 434 a. 511 b. — *ch.* 616 a, firmum esse 48 a. 49 a. 193 a. 259 a. 276 b. — *ch.* 605 b, reddere 49 a. 122 b.
fissio 458 b.
fissura 81 a. 107 a. 369 b. 389 b. 390 b 405 b. 579 b.
fistula (instrum.) 204 b. 388 b. 417 a. — *ch.* 620 a.

flaccidus 47 b.
flagellum 179 b. 180 a. 558 a. 563 a, b.
flagitiosus 364 a.
flagitium 364 a.
flagrare 153 b. 503 a, amore 414 a.
flamma 18 b. 297 a. 298 b. 299 a, 304 a. 305 b. 538 b. 552 a. 568 a. — *ch.* 628 b, flammare 298 b.
flare 384 a. 392 b. 393 b. 456 a. 465 b, facere 392 b.
flatus 385 b. 393 a. 521 b, flatu abigere 392 b.
flavedo 265 b. 266 a.
flavus 478 b.
flectere 215 a. 304 b. 376 b. 421 a, se 211 b. 291 a.
flere 93 b.
fletus 93 b. 94 a, b.
flexio 376 b.
floccifacere 384 a.
florens rebus secundis *ch.* 628 a.
florere 362 a. 372 b. 469 b. 480 a, facere 469 b.
flos 386 a. 387 a. 388 a. 469 b. 482 a.
fluctuare 465 a.
fluctus 132 a. 355 a. 590 b.
fluens 199 a.
fluentum 373 a. 552 b.
fluere 143 a. 166 b. 167 a. 176 b. 185 b. 250 a. 369 b. 373 a. 563 a, facere 250 a. 373 a.
flumen 235 a. 251 a. 370 a.
fluor 143 a.
fluvius 14 b. 234 b. 370 a. — *ch.* 620 b.
fluxus, ûs, 94 b. 157 b. 167 a. 176 b. 185 b. 552 b.
fluxus, a, um 161 a. — *ch.* 620 a.
foculus 21 b. 280 b.
focus 308 b. 317 a, Dei 63 a.
fodere 215 a. 277 b. 290 a. 423 a. 498 b, fodi 290 a.
fœderatus 187 b.
fœditas 364 a. 368 a. 446 a.
fœdus, a, um, 368 a. 453 b.
fœdus, eris, 40 a. 48 b. 112 a. 195 a, b. 336 b, signum fœderis 112 b, conditio fœderis 112 b, fœdus inire 381 b.
folium 430 a.
follis 343 a.
fons 77 b. 308 a. 340 a. 347 b. 363 b. 426 a.
foramen 194 a, b. 307 a. 369 b. 389 b.
forare 388 b.
foràs 194 a.
forceps 331 b.
forensis causa 527 a.
forinsecùs 194 a.
foris 194 a. 201 a.
forma 130 b. 155 a. 349 a. 426 a. 481 a. 482 b. 483 b. 504 b. 543 b. 589 b. 590 a. 597 a.
formare 193 a. 259 b. 276 b. 277 a. 440 b. 503 a, formari 193 a. 216 a. 259 b.
formatio 130 b. 259 b. 504 b.
formica 212 a. 380 b.
formidabilis 31 a.
formidare 236 b.
formido 309 b.
formositas 229 a.
formosus 32 b. 229 a. 257 a.
fornax 275 a. 278 a. 599 a. — *ch.* 608, a. lateraria 328 b.
fornicatum opus 8 b.
fornix 119 b. 120 a. 211 b.
forsan, fortassè 15 b. 45 b.
fortis 5 a. 33 b. 34 b. 37 a. 47 b. 49 b. 57 b. 121 a. 196 b. 200 b. 213 b. 421 b. 422 b, fortem esse 49 a. 196 a. 441 b. — *ch.* 634 b, fieri, evadere 205 b. 447 b, facere 122 b, se præbere, gerere 123 a. 423 a.
fortiter 463 a.
fortitudo 30 a. 121 a. 197 a. 200 b. 421 b. — *ch.* 614 a.
fortuna 72 a. 123 b, adversa 302 b.
fortunatus 114 a.
forum 140 b. 525 a. 580 b.
fossa 120 a. 200 b. 220 a. 321 a.
fossor 36 b.
fossula 584 b.
fovea 78 a. 85 b. 120 a. 128 a. 290 a.

313 a. 327 a. 458 a. 558 a. 561 a, b. 562 b. 563 b, — *ch.* 609 b.
fovere 147 a. 187 a. 526 a.
fractio 327 a. 532 a. 553 b. 554 a.
fractura 505 b. 553 b.
fractus 225 b. 276 a, animo fracto et demisso esse 272 b.
fragilis *ch.* 631 a.
fragmen 460 a.
fragmentum 530 b. 535 b. 551 b.
fragor 152 a. 161 b. 518 b. 531 b. 533 a, b. 603 b.
frangere 125 b. 126 a. 205 b. 227 a. 285 b. 294 a. 322 a. 385 a. 457 a. 466 b. 470 a. 471 a. 472 a. 476 a. 528 b. 533 a. 536 b. 553 a, b. — *ch.* 631 a,
frangi 125 b. 140 b. 227 a. 285 b. 395 a. 528 b. 536 b. 553 b.
frater 21 a. — *ch.* 605 b, uxoris 226 b.
fraternitas 22 b.
fratria 235 a.
fraudare 105 b. 252 b.
fraudulenter agere 340 b. 379 b.
fraudulentia 16 a.
fraudulentus 280 b. 319 b. 442 b.
fraus 199 b. 351 b. 354 b. 442 b. 529 b. 538 a. 556 b. 585 b. 591 a. 595 a. 600 b.
fremere 161 a. 168 b. 369 b. 519 a. 532 b.
fremitus 369 b. 375 a, b. 393 b. 518 b. 532 b.
frenare 199 a.
frendere 222 a.
frenum 359 b. 531 a.
frequentare 158 b.
fricare 350 b.
frigere eo, es 455 b.
frigere, o, is 500 b.
frigidus 506 a.
frigus 506 a. 508 a. 509 a.
frixorium 320 a.
frixus 517 b.
frondosus 107 b.
frons, dis 288 b. 439 a. 485 b. 505 b. — *ch.* 623 b.
frons 346 a. 463 a, à fronte 493 b, in fronte 515 b.
frontale 229 b. 346 a.
fructus 342 b, 470 a. 500 a, fructum ferre 469 a. — *ch.* 605 a.
fruges 36 a. 140 b, 291 a, 595 b.
frugifer 307 a.
frui 25 b, facere 513 b.
frumentum 36 a. 109 b, 140 b, 147 a, 407 a. 411 b. 553 b.
frustrà 161 a, 212 a. 527 b. 556 b. 585 b. 590 b.
frustulum 474 a.
frustum 352 b. 394 a. 464 b. 472 a. 474 b. 535 b. — *ch.* 612 a. 626 b, comedere frusta alicujus *ch.* 626 b.
frutex 543 b.
fucare 279 a. 547 a.
fucus 456 a.
fuga 215 a. 310 b. 321 a. 334 b, in fugam conjicere 87 a. 111 b.
fugare 111 b. 168 b. 367 b. 372 a. 447 b. 520, fugari 367 b.
fugax 111 b.
fugere 111 b. 169 b, 194 b. 213 b. 214 b. 367 b. 370 b. 371 b. 372 a. 378 a. 447 b. 448 a. 462 a, b. 547 b. — *ch.* 620 b, facere 372 a. 418 a.
fugitivus 111 b. 112 a. 308 b.
fulcire 48 a. 405 a, b, se 253 a, fulciri 405 a.
fulcrum 337 b. 358 a. 535 a, laterale 237 b.
fulgens 81 b. 478 b.
fulgere 176 a. 365 a.
fulgor 365 a. 591 a.
fulgur 18 a. 66 a. 86 b. 114 b. 131 a. 195 b.
fulgurare 114 b.
fullo 274 b. 519 a.
fulmen 195 b. 216 a. 457 b. 538 b.
fumans 450 a.
fumare 450 a.
fumarium 61 a.
fumus 450 a. 499 b.
funda 349 b. 354 b. 502 a, fundâ projicere 502 a.
fundamentum 47 a. 69 b. 68 a. 253 b,

315 a. 336 a. 346 a. — *ch.* 607 b.
fundare 253 a. 263 b. 277 a, fundari 253 a, b, 277 a.
fundatio 253 b. 315 a.
fundere 183 b. 259 a. 381 b. 480 a. 581 b, se 259 a, fundi 259 b. 394 a.
funditor 502 a.
fundus 510 b, foveæ *ch.* 607 b.
funiculus 188 a. 192 b. 271 a. 390 b. 475 b.
funis 19 b. 188 a. 271 a. 325 a. 356 a. 413 b. 496 a. 601 b.
fur 137 b.
furari 137 a.
fúrca 502 a.
furnus 599 a.
furôr, oris 182 b. —*ch.* 614 a.
furtim se subducere 137 b.
furto auferre, surripere 137 a, aufferri 137 b, surripi 137 b, ablatum quid 137 b.
fuscina 319 a. 484 a.
fuscinula 319 b.
fuscus 193 b. 548 b.
fusilis 316 b. 465 b.
fusio 259 b. 316 b. 336 b.
fusor 490 b.
fusura 259 b. 316 b. 336 b. 347 a.
fusus 280 b. 461 a.
fusus 259 a, fusum opus 316 b.
futurum tempus 23 a. 27 a.

Galbanum, 203 a.
galea 276 a. 496 b.
garrire 470 a.
garrulus 88 a.
gaudere 190 b. 542 a.
gaudium 191 a. 354 a. 382 b. 548 b. — *ch.* 613 b.
gaza *ch.* 610 a.
gazophylacium 137 b. 378 b. —*ch.* 610 a.
gelu 504 a.
gemellipara 589 a.
gemellus 589 a.
geminus 589 a. 596 b, geminum esse 589 a.
gemere 53 a. 161 a. 362 a.
gemitus 52 a. 53 a. 161 b. 362 a. 438. a.
gemma 6 b, scintillans 60 b.
gena 301 a. 537 a.
genealogia 247 a.
gener 226 b.
generatio 149 a. — *ch.* 611 b.
generosus 185 a.
genista 538 b.
genitrix 171 a. 248 b.
genitale membrum, genitales partes 264 b. 538 b.
gens 45 a. 91 b. 117 b. 127 b. 200 a. 305 b. 358 b. 432 b.
genu 114 a. — *ch.* 607 b. 609 a, flectere 113 a. 291 a, in genua procumbere 113 a. 291 a. — *ch.* 609 a, et procumbere facere 113 b.
genus 186 a. 247 a. 358 b, hominum 433 a.
gerere se 166 b. 167 a. 431 a, prave 187 b, violenter 209 b.
germen 469 b. 476 b. 485 a. 536 b.
germinare 159 a. 469 b, facere 485 a.
gestare 48 a. 232 a. 391 a. 435 b.
gestatio 232 b.
gestatus 48 a.
gibbosus 122 a.
gibbus 119 b. 146 b.
gigas 251 b. 384 a.
gignere 110 b. 186 a. 248 b. 249 a, gigni 193 a.
gingiva 421 a.
glaber 207 a. 317 b.
glabrare 351 a, se 508 b.
glabrities 207 b.
glacies 39 b. 121 b. 509 a.
gladius 219 a. 327 a, strictus 475 b, coruscans 114 b, persicus 398 b.
gleba 129 a. 340 a. 439 b. 518 a.
globulus 276 b.
glocitare 445 a.
glomus 486 a.
gloria 163 a. 273 b. 390 b. 591 a. 600 b, gloriam sibi parare 273 a.
gloriari 50 a. 162 b. 167 a, b. 252 a. 453 b. 552 a.

Gloriatio 369 a. 600 b.
glorificare 370 b.
gloriosè factum 273 a.
gloriosus 10 a. 17 b. 273 a. — *ch.* 616 a.
gluma 182 b. 316 b. — *ch.* 622 b.
gnatum esse 249 a.
gossypium 474 a.
gracilis 156 b.
gradi 124 a. 158 a. 473 a. 486 b.
gradus 339 a. 341 a. 410 a. 430 a.
gramen 159 a, 216 b. 225 b. — *ch.* 612 a, palustre 22 b.
granarium 306 a. 331 b.
granatus 11 a.
grandævus 274 a.
grandinare 110 a.
grandis 517 a. — *ch.* 627 a.
grando 39 b. 110 a. 212 a. 509 a.
granum 139 a. 469 a. 491 a. 501 a. 527 a.
grassari 107 a. 167 a. 473 b.
gratia 201 a. 211 a, b. 212 a. 213 a. 321 b. 383 a. 526 a. 536 a. 593 b, gratiarum actio 591 b.
gratificari 212 b.
gratiosus 382 b.
gratis 212 b.
gratuitò 212 a.
gratum 270 a.
gratus 270 a. 378 a. — *ch.* 615 a. 620 b, gratum esse 444 a, facere 212 b, habere 535 b, se facere 535 b.
gravatus 511 a.
graviditas 171 a.
gravidus a, um 171 a. 398 a, gravidam fieri 170 b.
gravis 196 b. 273 b. 421 b. 511 b. 516 a. — *ch.* 616a, gravem esse 272 b. 511 a, facere, reddere 273 a. 511 b.
gravitas 36 a. 273 b.
gremium 186 b. 216 b.
gressus, ûs 62 b. 67 b. 166 a. 346 q. 466 a. 486 b. 519 a.
grex 108 a. 322 a. 347 b. 352 a. 416 b.
grossulus 453 b.
grus 253 a. 414 a
gryllus 484 a, gregarius 61 a.
gubernare 532 a. 581 b, ars gubernandi 593 b.
gubernator 593 b. — *ch.* plur. 612 a.
gula 303 b.
gurges 313 a.
gustare 35 b. 232 a, gustandum dare 252 b. — *ch.* 615 a.
gustus 232 a.
gutta 348 b. 377 a. 530 b.
guttur 139 a, b.
gynæceum 191 b.
gyrare 192 b.
gyratio, *ch.* 631 a.

Habere 34 b. 165 a. 396a 275 a, minùs habere 214 a.
habitaculum 91 b. 309 a. 339 a. 356 b. 361 b. 370 b. 567 a.
habitans 567 a.
habitare 149 a. 175 a. 211 b. 267 a. 300 a. 370 b. 384 b. 567 a.—*ch.* 610 b. 616 b. 629 a. 630 b, facere 267 b. 567 a. — *ch.* 616 b. 629 a, habitari 267 b. 567 a.
habitatio 13 b. 149 b. 174 a. 216 b. 318 a. 339 a, b. 347 b. 361 b. 371 a. 502 b. 599 a. — *ch.* 618 b.
habitatrix 371 a.
habitus, ûs 463 a. 565 a.
hactenùs 168 a.
hædus 124 b.
hæreditandum relinquere 374 a.
hæreditas 374 b, hæreditate accipere 374 a.
hærere 23 b.
hæres 266 a, hæredem instituere 266 a, fieri 266 a.
hæsitare 313 a.
haliætus 423 a.
halimus 329 a.
halitus 161 a, b. 199 a. 385 b. 393 a.
hamus 192 b. 201 b. 402 a. 485 b.
hariolari 504 a.
hariolus 240 a.
harpago 484 a.
hasta 212 a. 529 b.
hastile 552 a.

haurire 152 b. 223 b. 549 a.
haustrum 153 a.
he! 163 b.
hebes, hebetem esse, fieri 273 a. 275 b. 495 b.
hebetare 273 a, hebetari 275 b.
hebetudo 446 b.
hei! 43 b.
helluator 179 b.
herba 159 a. 264 a. 448 a, amara 353 a, fetida 78 b, tenera *ch.* 612 a, adultior *ch.* 624 a.
heri 50 b. 75 a. 597 a.
herniosus 350 b.
heros 5 a. 37 a. 60 b. 63 a. 121 a. 424 b. 441 a. — *ch.* 609 b.
hesternus 597 a.
heterogeneus 282 a. 580 a.
heu! 4 a. 21 b. 163 b.
heus! 163 b.
hiatus 471 a.
hic, hæc, hoc 38 b. 40 a. 72 b. 73 a. 160 a. 162 b. 164 b. 166 a. 175 a. 176 b.—*ch.* 610 b. 611 b.
hìc 168 a. 169 a. 275 b. 455 b, hìc illic 275 b. 573 a.
hiemare 221 b.
hiems 221 b. 409 a.
hieroglyphicæ scripturæ peritus 220 b.
hilaris 229 a, hilari animo 338 b, hilarem esse, fieri 95 a. 228 b. 247 a.
hilaritas 229 b. 539 b.
hinc 451 b. 455 b.
hinnire 478 b.
hinnitus 345 b.
hinnulus 440 a.
hippopotamus 82 b.
hircus 452 a. 488 b. 546 a. 595 a. — *ch.* 625 b, sylvestris 60 b.
hirsutus 546 a.
hirudo 430 b.
hirundo 157 b. 399 b. 414 a. 593 b.
historia 592 a.
historiographus 179 a.
hoc 145 b. — *ch.* 610 b, hoc est 164 b.
hodiè 243 b.
hodiernus, a, um.
holcus 150 a.
holocaustum 283 b. 430 a. — *ch.* 623 a.
homicida 536 a.
homo 10 b. 32 a. 52 a. 116 a. 123 a. 132 b. 199 a. 386 a. 515 a.—*ch.* 607 a.
homunculus 33 a.
honestè 229 a. 247 a.
honestum 229 a.
honestus 229 a.
honor 162 b. 261 b. 273 b. — *ch.* 616 a, honorem sibi parare 273 a, sibi tribuere 373 b.
honorare 162 b. 273 a. 453 a.—*ch.* 612a, honorari 162 b. 261 a. 272 b. 273 a. 453 a.
honoratus 261 a. — *ch.* 616 a.
honorificè 274 a.
hordeum 546 b.
horrendus 262 a. 580 b.
horrere 405 a. 546 a.
horreum 17 b. 53 b. 306 a. 309 a.
horripilans 405 a.
horror 446 a. 461 b. 546 b, horrori esse 65 b. 307 b.
horsùm 169 a.
hortari 254 b. 255 a. 417 b.
hortus 137 a, b. 290 b.
hospes 139 a.
hospita 128 b.
hospitium 140 a. 329 a. 434 a.
hostia 174 b.
hostilis animus 29 a.
hostis 29 a. 34 b. 184 a. 443 b. 454 a. 489 b. 527 a. 543 a. 560 a.—*ch.* 623 b.
hùc 168 a. 169 a. 275 b. 455 b, hùc et illùc 54 b. 275 b, hucusque 168 a. 275 b. 284 b. 415 a. 416 a. 451 b. — *ch.* 616 b. 617 a.
humerale 294 a.
humerus 294 a. 566 b.
humiliare 561 a, se 437 b.
humiliatio 268 a.
humilis 486 a. 582 b. — *ch.* 630 b.
humus 11 a. 65 a. 439 b.
hyacinthus 305 b, hyacinthinus 595 b.

hyæna 477 a.
hydria 275 b.
hymnus 50 a. 180 b. 591 a. 604 a.
hyssopus 19 b.

Ianthinus 594 a.
iaspis 242 a. 269 b.
ibex 60 b. 256 a.
ibi 573 a (bis). — *ch.* 634 b.
ibis 253 a.
icere 466 a
ictus, ûs 313 a.
id 72 b. 162 b. 164 b. — *ch.* 612 a, id est 163 a. 173 a.
idcircò 19 a.
idem 21 b. 164 b.
identidem 417 b. 451 b.
ideò 19 a. 284 b, ut 146 a.
idioma 305 b. — *ch.* 618 a.
idololatra 181 b.
idololatria 182 a. 593 b, idololatriam exercere 361 b.
idolum 16 a. 31 a. 42 b. 116 b. 133 b. 260 a. 278 b. 318 a. 336 b. 343 b. 440 a, colere 361 b.
igitur 32 a. 57 a. 172 b.
ignavia 529 b.
ignis 18 b. 66 a, b. — *ch.* 607 b. 620 b.
ignitum, igne absumendum sacrificium 66 b.
ignobilis 152 b. 224 b. 500 b. 582 b, ignobilem reddere 417 a.
ignominia 116 b. 284 a. 446 a. 504 a. 576 b, ignominiâ afficere 86 a. 504 b, affici 283 b.
ignorantia 224 b. 419 a.
ilex 602 b.
ilia, ium 287 a.
illaqueare 458 a, illaqueari 261 b. 390 b.
ille, a, ud 40 b. 162 b. 164 b. 168 a. 169 a. 175 b. — *ch.* 606 a, b. 612 a.
illecebra 341 a. 327 a.
illidatus 31 b.
illiberalem esse 504 b.
illic 169 a. 275 b. 573 a. — *ch.* 634 b.
illicò 519 b. — *ch.* 630 b.
illidere se 294 b.
illinere 355 b.
illisio 152 a.
illùc 169 a. 275 b.
illucescere 17 b.
illudere 172 a. 303 b. 600 a, illudi 172 a.
illuminare 17 b, illuminari 17 b.
illuminatio *ch.* 620 b.
illusio 172 a. 313 b.
illustrare 17 b, se 453 b, illustrari 17 b.
illustris 10 a. 17 b, illustrem reddere 12 a, se præstare 273 a.
imaginatio 354 a.
imago 155 a. 354 a. 465 a. 482 b. 483 b. 590 a. 597 a.
imbecillis 422 b.
imber, imbris 84 b. 141 b. 185 a, b. 399 a. 517 a.
imbuere 212 a.
immergere 227 b. 563 a, se 227 b, immergi 228 a.
immeritò 212 a. 585 b.
imminere 452 a. 585 b.
imminui 141 a. 214 a. 501 a.
imminutio 310 a.
immiscere se 97 a. 444 a.
immittere 84 a. 162 a. 230 a. 368 a. 371 a. 431 a. 569 b. 570 a, immiti 84 a. 396 b. 431 a.
immolare 174 b.
immorari 25 b.
immundities 231 b.
immundus 378 a, res immunda 231 b, immundum esse 231 a, declarare 231 b.
immunis 216 a. 389 b, immunem esse 389 a.
imò 6 b. 71 a, b, verò 6 b.
impatiens 506 a, impatientem esse 506 a.
impatientia 506 a.
impedimentum 274 a. 342 a. 543 a.
impedire *ch.* 608 b.
impeditus 27 b. 273 b.
impellere 36 a. 149 b. 168 b. 367 a. 368 a. 400 b. 466 a, se 150 a.
impelli 141 a, 149 b. 368 a.
imperare 479 b. — *ch.* 606 b.

imperator 505 a.
imperitus 475 b.
imperium 330 b. 332 a. 356 a. 442 a. — *ch.* 619 a. 629 b, exercere 329 a.
imperscrutabilis 435 b.
impetigo 250 b.
impertire 206 b. 233 b.
impervius *ch.* 623 b.
impetrare 457 a.
impetuosus 343 a.
impetus 343 a. 471 b.
impiè se gerere, agere 167 a. 402 b. 538 a.
impietas 16 a. 213 a. 538 a. 568 b.
impingere 262 b. 366 a, b. 454 a, facere 292 b.
impinguari 159 b.
impius 175 a. 213 a. 295 b. 364 a. 538 a. 568 b, impium esse 213 a, reddere 213 a.
implectere 397 b.
implens 328 a.
implere 211 b. 327 a, b. — *ch.* 619 a, impleri 83 b. 327 b. 449 a. — *ch.* 621 b.
impletio 328 a.
implexus 413 b, implexum esse 547 a.
implicare 397 b, se 547 b, implicari 397 b. 547 a.
implorare 183 a. 506 b. 558 b.
imploratio 558 b. 559 a.
imponere 240 b. 392 b. 405 a. 429 b. 434 a. 435 b. 528 a. 541 b. 564 b, nomen alicui, *ch.* 628 a, tributum *ch.* 627 b, imponi 412 a. 565 a.
impos 27 b.
impotens 152 b. 506 a.
imprecatio 40 a. 501 b.
imprimi 340 a.
improbus 229 a. 353 a. 450 a.
improbitas 353 a. 364 a. 538 a.
imprudenter 96 a. 156 a.
impudens 255 b. 287 b. 421 b. 511 b, mulier 570 b, impudentem esse 423 a
impudenter 463 a.
impudentia 421 b.
impulsus 150 a.
impulsio 149 b. 156 b. 311 b.
impunem manere 389 a, dimittere 389 a.
impunitas, atis f.
impurare 231 a.
impuritas 231 b. 368 a. 447 a.
impurus 119 b. 231 b, impurares 368 a. 453 b, impurum esse 231 a, habere 447 a.
imputare 223 b. 395 a, imputari 224 a.
imus, ima pars 586 b.
in 39 a. 75 b. 76 a. 294 b. 313 b. 428 b. 508 a. 591 b. — *ch.* 608 a. 617 b.
inaccessus 105 b. 106 a, inaccessum esse 106 a. 540 a.
inane 16 a. 527 b. 556 b. 590 b.
inanis 42 b. 109 b. 527 b, res inanis 278 b, inanem facere 403 a.
inanitas 16 a. 81 a. 527 b. 590 b.
inaniter 161 a.
inauditus 177 b. 192 a. 380 b.
inaugurare 495 a.
inauris 373 b. 376 b. 414 a.
incalescere 153 b. 209 b. 246 b. 284 a.
incantare 189 a. 375 b.
incantatio 189 a. 302 a. 375 b.
incantator 69 b. 103 a. 302 a. — *ch.* 607 b.
incassum 150 b.
incedere 70 a. 158 a. 166 b. 167 a. 250 a. 369 b. 405 b. 486 b, lentè 147 a, minutis passibus 232 b, docere 518 b.
incendere 260 a. 298 b. 392 a. 431 a, incendi 260 a, b. 292 a.
incendium 105 a. 353 b. 548 b. — *ch.* 616 a.
incessus, ûs 62 b. 166 a. 346 b. 486 b. 519 a.
incestus 364 a.
incidere 123 b. 198 b. 218 a, 222 a, b. 547 b, se 124 a, incidi 216 a.
incidere 454 a.
incipere 205 b. 475 a.
incircumcisus 447 a.
incisio 124 a, incisionem sibi facere 124 a.
incisorium 349 b.
incisura 548 a, incisuram facere 547 b.
incitamentini 327 a.
incitare 367 a. 400 b.
inclamare 506 b.

inclinare 211 b. 304 b. 376 a, b. 462 a. 486 b, se 126 b. 493 a. 560 b, inclinari 486 b.
inclinatio 211 b.
includere 442 a. 491 a, se 398 b, includi 398 b. 442 a.
inclusio 282 a.
inclusus 601 b.
incola 32 b. 99 b. 102 b. 117 a. 267 b. 318 a. 540 b. 567 a.
incolumis 199 a. 597 b, incolumen esse 571 b, permanere 199 b, præstare 571 b.
incolumitas 568 b. 596 b.
incommodum 440 b.
inconstantem esse 317 a.
incrementum 349 b, capere 429 b.
increpare 138 b.
increpatio 138 b. 309 b.
incubare 517 b. 526 a.
inculcare 579 a.
incultus locus 413 a.
incumbere 405 a. 428 b. 580 a.
incurvare 288 a. 289 a. 421 a, se 289 a. 421 b. 566 a, incurvari 418 a.
incurvatio 421 b.
incus 466 a.
indagare 115 a.
indè 455 b. 573 a, ab 333 a.
indere 431 a. 541 b.
index 293 b, in indicem referre 293 a.
indicare 192 b. 240 a. 255 a. 263 b, per legatos 569 b. — *ch.* 613 b, indicari 365 a.
indicatio 22 b.
indicere 506 b.
indicium 321 a. — *ch.* 605 b.
indigena 20 b.
indigens 214 b.
indigentia 490 a.
indignari 182 b. 425 b. — *ch.* 609 a.
indignatio 503 a.
individuus 132 b.
indoles generosa 368 b.
inducere 84 a 429 b.
induere 298 a. 415 a. 424 a, b. — *ch.* 618 a, indui 290 a. 298 a.
idumentum 283 a. 297 a. 328 b.
indurare 273 a. 511 b.
indusium 399 a.
industria *ch.* 625 a.
indutus 424 a.
inebriare 567 b, se 567 a, inebriari 396 b. 521 a.
inebriatus 565 b.
ineptus 601 a.
inertem esse 188 b.
inertia 188 b. 602 b.
infamia 143 a. 156 b. 576 b.
infans 418 b.
infelix 3 a. 205 a. 531 a, infelicem esse 2 b.
infensus 408 a.
inferi, orum 188 a.
inferior 594 b. — *ch.* 607 b, inferiorem esse 141 a. 384 b.
inferius *ch.* 607 b.
infermentatum 345 a.
infernè 323 a 594 a, b.
infernus 549 b.
inferre 84 a, inferri 84 a. 395 a. 431 a.
infestatio 354 a.
infestum esse 543 a.
infigere 377 a. 602 a, infigi 228 a. 340 a. 486 a.
infimus 594 b, infima pars *ch.* 607 b.
infirmare 203 b, infirmari 203 b.
infirmitas 216 a. 593 b.
infirmus 152 b. 527 b, infirmum esse 203 a.
inflammare 154 a. 298 b.
inflammatio 500 b.
inflari 439 a.
inflectere 288 a. 289 a.
infligere 145 a.
infortunium 16 b. 29 a. 57 b. 163 b. 380 a. 532 a.
infrà 323 a. 594 a, b. — *ch.* 607 b.
infringere animum 275 b.
infundere 406 b.
infundibulum 316 b.
ingemiscere 51 b. 52 a. 53 a. 436 b. — *ch.* 623 b.
ingens 10 a. 274 a, ingentem esse 459 a.

ingenuè 463 a.
ingenuus 194 a. 368 b. 450 a.
ingluvies 349 a.
ingredi 83 a. 157 b. 158 a. — *ch.* 623 a, facere 84 a. 158 a. 431 a.
ingressus, ûs 38 b. 307 b. 313 b — *ch.* 619 b.
ingruere 105 a.
inguen 211 a.
ingurgitare se 102 a. 396 b.
inhiare 550 b.
inhibere 335 a.
inhonestus 86 a.
inimicitia 29 a. 599 a.
inimicus 29 a. 545 b. 586 b.
iniquitas 354 a. 418 b. 435 a. — *ch.* 622 b.
iniquus 406 a. 418 b.
inire 83 a. 412 a, b. 555 a.
initiare 212 a.
initiatio 212 a. — *ch.* 614 a.
initiatus 212 a.
initium 515 a, b. 593 b.
injungere 417 b. 497 b.
injuria 163 b. 210 a. 418 b. 430 a, injuriam inferre 209 b, injuriâ afficere 283 b, affici 284 a.
injurius 418 b, injurium esse 418 b.
injustitia 430 a.
injustus 538 a.
inniti 48 b. 405 a. 535 a. 580 a.
innocens 212 a. 597 b.
innocentia 109 b. 389 b. 596 b.
innotescere 239 b. 240 a.
innuere 524 b.
inopia 214 b. 322 a, ad inopiam redigi 266 a.
inopinatò 96 a.
inops 527 b, inopem esse 214 a.
inquam 56 a. 136 a. 173 a.
inquilinus 128 b. 139 a. 593 a.
inquinare 119 b. 232 a.
inquinatio 119 b.
inquirere 108 b. 215 a. — *ch.* 609 a.
inquisitio 108 b.
insania 163 b.
insanire 167 b. 298 b.
insanum agere 555 a.
inscribere 293 a, inscribi 218 a.
insculpere 77 b. 218 a. 222 b. 475 a.
insculptus 217 b. 223 a.
insecta 586 b.
insectari 124 a. 153 b.
insequi 520 a.
inserere 84 a, inseri 84 a.
insidiæ 60 b. 61 a. 307 b. 317 a. 319 a. 355 a. 442 b. 477 b. 562 b, insidiarum locus 61 a. 307 b, insidias struere, ponere 60 b. 145 a. 290 a.
insidiari 60 b. 109 a. 180 b. 477 b. 479 b. 487 b. 496 b. 559 a. 560 a. 577 a. 583 b.
insidiator 60 b. 307 b. 442 b. 560 a.
insignis 147 a, insignem esse 459 a. 460 a.
insilire 486 b.
insipidus 601 a.
insipiens 295 b.
insipienter 156 a.
insistere 17 a. 196 a. 454 a. 467 a. 471 b. 480 b.
insitio 328 a.
insolens 452 b. 520 b. 550 b.
insolenter 350 b. 463 a, agere 520 b. — *ch.* 612 b.
insolentia 125 b. 413 b. 520 b. 550 b.
insomnem esse 583 b.
insons 389 b, insontem esse 389 a, declarare 389 a. 478 a.
inspicere diligenter 108 a.
inspirare 384 a. 392 b.
instar 155 a. 271 b. 455 b. 463 b. 464 a.
instare 17 a. 44 b. 127 a. 452 a. 454 a. 467 a. 471 b. 480 b. 250 b.
instaurare 101 a. 196 b. 497 b. 556 b, instaurari 101 a.
insternere 189 b.
instigare 400 b.
instituere 255 a. 263 b, institui 303 b.
institutio 305 a. 315 b. 475 a. 574 a. 593 a,
institutum 238 a.
instratum 27 b.
instructio 342 b. 446 b.
instruere 90 a. 212 a. 446 b. 542 a.
instrumentum 223 a. 283 a. 422 a, musicum 110 b. 321 b. 365 b. — *ch.* 610 b.

insula 28 a.
insulsus 601 a.
insultare 432 b.
insuper 173 a. 417 b.
insurgere 497 b. 498 a.
integer 284 b. 379 a. 477 b. 568 b. 572 a. 596 b. 597 b, integra pars 360 a, integrum esse 48 a. 571 b. 597 b, facere 598 a, præstare 571 b.
integrè se gerere 598 a.
integritas 51 a. 200 b. 270 a. 478 a. 568 b. 596 b. 597 b.
intellectus 90 b. 156 a. 296 b. 386 a. 522 a. 543 b. 544 a. — *ch.* 619 b. intellectu carere 296 b.
intelligens 89 b. 544 a, intelligentem esse 89 b. 90 b, reddere 90 a. 544 a.
intelligentia 90 b. 156 a. 202 a. 224 a. 544 a. 589 b. — *ch.* 608 b. 614 a, 628 b.
intelligere 89 a, b. 90 a. 239 a. 513 b. 544 a. — *ch.* 615 b, facere 89 b, intelligi 576 a.
intendere 109 a. 239 b. 511 a. — *ch.* 624 a, intendi 457 b.
intentum esse 165 a.
inter 39 a, b. 75 b. 90 a. 102 a. 433 b. 508 a. 591 b. — *ch.* 608 b. 622 b.
intercedere 454 a. 461 a.
intercessio 601 a.
intercessor 90 b. 301 a.
intercipere 302 b.
intercludere 395 b, intercludi 395 b.
interdictum *ch.* 607 a.
interdiù 243 a, b. 244 a.
interea 275 b, dùm, *ch.* 622 b.
interfectus 331 b.
interficere 54 a. 170 b. 227 b. 318 a, b. 499 a. 536 a. — *ch.* 626 a, interfici *ch.* 626 a.
interior 464 b.
interire 2 b. 348 a. 412 a, facere 282 b, interitus 3 b. 96 a. 323 a. 355 a. 504 b. 524 b. 549 b. 554 a. 556 b, interitui esse 65 b.
interiùs 464 a.
intermissio 169 b. 554 a.
intermittere 422 b. 554 a. 574 a.
internecio 282 b, interneeioni dare 221 a.
internuncius 301 a.
interpellatio 554 a.
interpres 301 a.
interpretari 476 a. — *ch.* 624 b. 632 a.
interpretatio 474 a. 476 a. — *ch.* 624 b.
interrogare 102 a. 109 a. 550, a — *ch.* 628 b.
intersertus 553 a.
intestina 338 b.
intextus 553 a.
intimum, intima pars 89 a. 248 b. 296 b. 508 a.
intingere 227 b. — *ch.* 625 a, intingi 228 a.
intrà 75 b. 90 b, 91 b. 464 a, — *ch.* 622 b.
intrare 83 a. — *ch.* 623 a.
intrepidum esse 259 b. 276 b.
intrinsecùs 91 b. 464 a.
intrò ferre 84 a.
introducere 84 a. — *ch.* 623 a, introduci 84 a. — *ch.* 623 a.
introitus 77 b. 89 a.
introrsùm 464 a.
intueri 195 a. 363 a. 513 a. 540 a. 579 b.
intuitus, ûs 349 a.
intumescere 106 a. 210 b.
intùs 91 b. 464 a.
inundare 185 b. 563 a.
inundatio 407 a. 563 a. 582 b.
inutilis 556 b, inutilem fieri 408 b.
invadere 83 b. 105 a. 127 a. 384 b. 412 a. 454 a, b. 473 b. 483 a.
invalescens 197 a.
invalescere 122 b. 196 a, b. 423 a. 429 b. 471 b.
invasio 105 a. 471 b.
invehere 84 a. 425 b, invehi 456 a.
invenire 344 a. — *ch.* 629 a, inveniri 344 b, — *ch.* 629 a.
inversum 170 a.
invertere 169 b.
investigare 218 b. 593 a. — *ch.* 609 a.
investigatio 218 b.
inveterare et inveterari 268 b.
invicem 246 a. — *ch.* 610 b.
invidere 503 a.

invidia 503 a.
invidus 531 a, invidum esse 265 b.
invigilare 421 a. 583 b.
invisum fieri 78 a.
invitare 506 b.
invocare 113 a. 183 a. 506 b.
involucris tegere 296 a.
involvere 491 a, se 285 a. 424 a, b.
ipse, a, um. 72 b. 73 a. 140 b. 163 a. 164 b. 169 a. 386 a. 441 b. 463 a.
ira 56 a, b. 182 b. 183 a. 208 a, b. 288 a. 413 a. 427 a. 450 a. 463 a. 503 a. 518 b. — *ch.* 614 a. 626 a. 627 b, irâ ardens 220 a. 505 b, tardus ad iram 56 b. 63 b, ad iram provocare 440 b, iram concipere 440 b, irâ effervescere, *ch.* 626 a.
iracundus 56 a.
irasci 52 b. 182 b. 219 b. 450 a. 518 a. — *ch.* 609 a. 627 a, citò irascens 56 a.
iratus 182 b. 183 a, iratum se præbere 53 a.
ire 74 a. 83 b. 166 b. 250 a. 369 b. 412 a. 429 a. — *ch.* 612 a, 622 b, facere 250 a. 369 b.
iris 542 b.
irretire 458 a, irretiri 261 b.
irridere 300 b. 303 b. 316 b. 436 b. 431 b. 501 b. 542 b. 586 b. 600 a.
irrigare 263 b. 521 a, b. 583 b, irrigari 521 a. 583 b.
irriguus 521 b, locus 359 a.
irrisio 303 b. 304 b. 502 a. 542 b. 586 a, b. 600 b, irrisionis objectum 334 a. 354 a.
irrisor 300 b. 304 b.
irritare 288 a. 505 b. 518 b. — *ch.* 627 a, irritari 135 b. 139 b.
irritum facere 403 a. 471 a. 472 a, esse 314 b. 472 a, evadere, fieri 313 a. 556 b. — *ch.* 622 b, cadere 384 b.
irrumpere 124 a. 171 b. 226 b. 471 b. 486 b.
irruere 135 a. 170 a. 171 b. 172 a. 193 a. 206 a. 384 b. 385 a. 406 a. 412 a. 425 b. 454 a, b. 471 b. 473 b. 483 a. 493 b. 523 b. 546 a. — *ch.* 629 b, facere 454 a.
irruptio 471 b.
is, ea, id. 160 b. 162 b. 168 a. 169 a. — *ch.* 612 a, b.
iste a, ud 72 b. 163 a. 175 a. — *ch.* 606 a, b. 610 b. 611 b.
ità 32 a. 145 b. 275 b. 280 b. 284 b. 451 b. — *ch.* 616 b. 617 a, ut 173 a. 279 b. 295 b. 455 b, ut non 31 b. 96 a. 98 b. 333 a. — *ch.* 611 a, prorsùs 57 a.
itaque 172 b. 451 b. — *ch.* 618 a.
item 56 a.
iter 62 b. 158 a. 312 b. 337 b, facere 62 b. 382 a. 560 a.
iterare 578 a. — *ch.* 631 b, iterari 578 a.
iteratio 578 a.
iterùm 173 a. 254 a, b. 417 b. 556 b. 579 a. — *ch.* 631 b, et sæpiùs 417 b.
itio 158 a.

Jacere, io, is 230 a. 238 b. 263 b. 385 a. 529 a. 569 b. 571 a. — *ch.* 627 b, jaci 230 a. 571 a.
jactare se 167 b. 273 b, jactari 406 a.
jactatio 367 b.
jaculari 238 b. 277 a. 516 a. 529 a.
jaculatio 337 a.
jaculator 516 a.
jaculum 280 a. 516 a.
jaculus 504 b.
jàm 57 a. 451 b. — *ch.* 617 a, jampridem 274 b.
janitor 559 a. — *ch.* 632 b.
janua 152 b. 154 a. 475 a.
jaspis 242 a. 269 b.
jecur 273 b. 274 a.
jejunare 437 b. 480 a.
jejunium 480 a. 600 a. — *ch.* 615 a.
jejunus *ch.* 615 a.
jocari 481 b. 542 b.
jocus 542 b.
jubere 49 b. 144 b. 257 a. 333 b. 479 b. — *ch.* 606 b, juberi 479 b.
jubilæus 242 b.

jubilare 478 b. 523 b. 530 b, facere 530 b, jubilari 530 b.
jubilatio 162 a.
jubilum 164 b. 242 b. 530 a, b. 602 b.
jucundus 208 a. 229 a. 239 a. 382 b, jucundum esse 383 a.
judaïcè, judaïcâ linguâ 241 a.
judaïzare 240 b.
judex 41 a. 151 a. 218 a. 460 b. 505 a. 581 a, b. — *ch.* 605 a. 611 a. 630 b. 631 b, judicem agere 581 a.
judicare 151 a. 248 a. 395 a. 461 a. 581 a. —*ch.* 610 b, judicari 581 b.
judicialis 461 a.
judicium 149 a. 151 a. 220 a. 232 a. 310 a. 358 b. 461 a. 508 a, b. — *ch.* 611 a, exercere 461 a.
jugerum 484 b.
jugis 597 a.
jugiter *ch.* 631 a.
jugulare 227 b. 561 a.
jugulum 140 a.
jugum 314 a, b. 334 b. 429 a. 484 b, stateræ 503 b.
jumentum 82 a.
junctim 22 a.
junctura 59 b. 144 a. 189 b.
juncus 8 b. 22 b. 136 a. 288 b, funis junceus 8 b.
jungere 55 b. 59 b. 528 a.
juniperus 538 b.
juramentum 40 a.
jurare 39 b. 552 b, facere 552 b.
jurgari 372 b.
jurgium 345 a.
jurisdictio 311 b.
jus et jusculum 352 b. 472 a. —*ch.* 611 a.
jus 151 a. 270 a. 358 b. 379 a. 461 a. 478 a, jure 358 b, dicere 248 a. 581 a.
jusjurandum 40 a. 551 b, jurejurando astringere 40 a.
jussum 50 a.
justè 295 a. 325 a. 358 b.
justificare 478 a, se 478 a, justificari 478 a.
justitia 51 a. 325 a. 478 a. — *ch.* 611 a.
justum 358 b, 478 a.
justus 115 a. 477 b, justum esse 478 a, declarare 478 a, reddere 478 a.
juvare 196 a. 256 a. 405 b. 421 b. 423 b. 497 b.
juvenca 414 b. 469 a.
juvencula 116 b.
juvencus 414 a. 468 a.
juvenis 87 a. 99 b. 383 b.
juventus 88 a. 222 a. 382 b. 383 b. 430 a. 562 a.
juxtà 60 a. 76 b. 101 b. 238 a. 271 b. 295 a. 340 b. 428 b. 429 a. 434 a.

Labare 292 b.
labefacere 292 b.
labes 315 a, labis expers 597 b.
labium 546 b.
labi 292 b. 384 b, facere 292 b. 384 b.
labor 236 b. 411 a. 435 a. 440 b, laborem exigere 410 a, b.
laborans 435 a.
laborare 236 b. 296 a. 410 a. 434 b. 448 b. 465 b. 503 a, facere 410 b, laborari 410 b.
labrum 7 a. 9 a. 407 a.
labrusca 78 b.
lac 202 b. 208 a, b, coagulatum 121 b.
lacerare 331 a. 471 b. 540 a. 579 b, lacerari 547 b.
lacerata 209 a. 278 b. 302 a. 476 b.
lacertus 503 b.
lacinia 558 b.
lacryma 155 b.
lacrymari 153 b. 155 b.
lactare 252 b. 372 b. 418 b.
lactatus 418 b.
lactens 252 b.
lacteus verbum 321 b.
lacuna 120 a.
lacus 280 b.
ladanum 302 a.
lædere *ch.* 613 a, lædi 379 a. 553 b. — *ch.* 620 b.
læsio, *ch.* 613 a.
lætari 132 a. 432 b. 518 a. 542 a, 545 a, facere 373 a,

lætitia 545 a, lætitiâ afficere 545 a.
lætus 229 a. 430 b. 545 a, lætum esse 228 b. 247 a.
lævigare 207 a. 501 b.
lævis 207 a, b.
lævor et lævitas 207 b.
laganum 537 a.
lagena 106 b. 211 a. 364 a.
lambere 301 b. 305 b.
lamentari 250 b. 369 a. 498 a.
lamentatio 15 a. 164 b. 368 b. 377 b. 500 a.
lamentum 369 a.
lamia 302 b.
lamina 457 b. 482 a. 537 b, flammans 298 b. 299 a.
lampas 304 a. 460 a.
lana 485 a. — *ch.* 623 b.
laneea 500 a. 529 b.
languens 432 b.
languere et langueseere 5 b. 47 b. 142 b. 153 b. 424 b. 426 b. 455 b.
languidus 47 b. 148 a. 424 b.
languor 148 a.
lanx 504 a.
lapieida 216 a.
lapieidina 337 a. 465 a.
lapidare 408 a. 519 a, lapidari 408 a.
lapillus 217 a. 339 a. 491 a.
lapis 6 b. 480 b. 489 b. 491 a. — *ch.* 605 a, molaris 426 a. 460 a. 528 a, dolatus 337 a, cæsus, quadratus 130 a, eandefaetus 536 a, lapidibus purgare 408 a, obruere, petere 408 a.
lapsus, ûs 149 b. 292 b.
laquear 406 b. 521 a. 525 b.
laqueolus 303 a.
laqueus 188 a. 317 a. 354 a. 355 b. 457 b, laqueum ponere 390 b.
largiri 394 b. 405 a. 437 a.
largitas 367 b.
largitio *ch.* 620 a.
largum esse 452 b.
larus 561 b.
lascivia 536 a.
lascivire 457 a,
lassus 236 b. 257 a. 426 b. — *ch.* 607, lassum esse 454 a.
latebra 409 b.
latens 409 a.
latere 187 a. 409 a. 431 b. 435 a. 488 b.
later 297 b, lateres formare 297 a.
latibulum 61 a. 187 b. 320 a. 338 a. 402 a, b. 409 b.
latitudo 525 a. — *ch.* 625 a.
latrare 363 a.
latrina 316 b. 322 b.
latus 524 b, latum esse 524 b, faeere 524 b.
latus 59 b. 60 a 237 b. 265 a. 294 a. 412 b. 424 a. 453 a. 477 b. 484 a. 500 b. — *ch.* 625 a, à latere 314 b. 428 b. — *ch.* 625 a, ad latus *ch.* 625 a.
laudans 312 b. — *ch.* 615 b.
laudatio 312 b. 523 a.
laudare 113 a. 125 a. 167 a. 179 a. 238 b. 552 a. 593 b. — *ch.* 628 b, laudari 113 b. 167 b.
laus 421 b. 591 a.
lavaerum 280 b. 526 b.
lavare 274 b. 526 a, se 526 a, lavari 274 b. 526 a.
laxare 422 a. 534 b.
leæna 296 b. 297 a.
lebes 501 a.
lectiea 59 a. 323 b. 476 b.
leetio 348 b.
leetissimum rei 308 a.
leetus, i 214 b. 259 a. 323 a. 346 b. 356 b. 448 a. — *ch.* 620 a, pensilis 329 a.
leeythus 132 b. 133 b.
legatio 328 b.
legatus 328 a. 455 a.
legere 305 a. 506 b. — *ch.* 626 b.
legislator 218 a. 415 a.
legisperitus *ch.* 612 a. 622 a.
legitimum 358 b.
legumen 186 a.
lenitas 352 a.
leniter 27 b. 296 a.
lens 417 a.
lentè 27 b.
lentieula 132 b. 133 b. 459 a.

leo 62 b. 63 a. 296 b. 297 a. 302 b. 561 b, juveis 288 b. — *ch.* 607 a, leo Dei 60 b. 63 a.
lepra 490 b, innoxia 82 b.
leprosus 490 a.
lepus 64 b.
lethalis 318 b.
levare 501 b. — *ch.* 620 b.
leviathan 300 a.
levir 235 a, leviri uxor 235 a, leviri officium præstare 235 a.
levis 500 b. 527 b, levem esse, fieri 501 a.
levita 300 a. — *ch.* 618 a.
leviter 501 a.
lex 159 b. 217 b. 218 a. 358 a, b. 415 b. 496 a. 593 a. — *ch.* 611 b, divina 112 b, eâ lege 76 b.
libare 381 b. 382 a. — *ch.* 621 a, libari 382 a.
libatio 381 b. 382 a. — *ch.* 621 a.
libellus 408 a.
libens 215 a, libenti animo 367 b.
liber, ri 134 a. 293 b. 309 b. 408 a. — *ch.* 622 a.
liber, era, erum 216 a. 389 b.
liberalis 368 b. 558 b, liberalem esse 457 b. 474 b.
liberalitas 367 b. 478 a. — *ch.* 625 a.
liberare 152 b. 205 b. 206 b. 269 a. 388 a. 454 b. 460 b. 466 b. 471 b. 524 b. — *ch.* 621 a. 629 a, liberari 206 b. 269 a. 329 b. 388 a. 454 b. 475 a.
liberator, oris, m.
liberatio 170 a. 268 a. 269 a. 318 a. 352 a. 454 b. 460 b. 468 a. 521 b. 592 b. 603 b.
liberè 463 a.
liberi, orum, 99 a, 249 b. 476 b.
libertas 157 b. 216 a, libertate donari 215 b.
libet 225 a.
libido 15 a. 536 a. 589 a. 603 b.
libra 461 b.
librare 461 b. 584 a. 595 b.
libratio 343 b.
libum 68 a. 277 b.
licere 31 b. 248 a, licet aliquid facere *ch.* 629 b.
licèt 56 a. 77 b.
licium 152 b.
ligamenta ossium *ch.* 626 a.
ligare 55 a, b. 187 b. 189 b. 196 b. 442 b, 512 a, 528 b. — *ch.* 617 b. 626 a, ligari 55 b.
lignator 216 a.
lignum 84 b. 440 a. 441 a. — *ch.* 607 a, transversum 112 a.
ligo 74 a.
ligurius 305 b.
lilium 188 b. 560 a, b.
lima 466 b.
limax, f. 552 b.
limbus 184 a. 549 b. 568 a.
limen 344 a. 406 a. 410 a.
limes 120 b. 121 a. 217 b. 265 a. 546 b.
linea, lineis distinctus 443 a.
lingere 301 b. 305 b.
lingua 305 b. 310 a. 546 b. — *ch.* 618 a, linguâ proscindere 306 a.
lingula 305 b.
linteum 80 a.
linum 194 a. 474 a. 587 a.
liquare 183 b. 490 b, liquari, 484 a. 394 b.
liquatio 172 a.
liquefacere 314 a. 336 a, 394 b, liquefieri 142 b. 307 b. 313 b. 337 a. 348 a. 394 b.
liquefactio 598 a.
liquor 387 b.
lis 151 a. 311 a, b. 351 b. 449 b. 505 b. 527 a.
litigare 151 a. 449 b. 527 a. 581 b.
litigatio 151 a.
litteræ 9 a. 408 a. — *ch.* 605 a, litteris consignare 293 a.
littus 124 b. 193 b. 281 a. 320 b.
lituus 559 b.
lixivium 109 b, sal lixivii 109 b. 112 b.
lobus 215 a.
loculus 220 b.
locus 91 b. 237 b. 284 b. 325 b. 332 b. 343 b. 347 b. 357 a. 594 a, 595 a. — *ch.* 608 a, latus, amplus 351 a, excelsus, al-

tus 98 b. 350 b, campestris 413 a, conjunctionis 320, qui calcatur 312 a, in quo convenitur 315 b, ad aquam, ubi procumbit pecus 424 b, loco (pro) 76 b. 206 a. 347 b. 594 a.
locusta 61 a. 120 a. 127 a. 190 a. 219 b. 250 b. 404 b.
longævitas 63 b.
longævum esse 63 b.
longè, ab esse 526 a. — *ch.* 627 b.
loginquitas 525 a.
loginquus 525 a, locus 351 a, è longinquo 351 a, longinquum esse 526 a.
longitudo 63 b. 516 a.
longus 63 b. 524 b, longum esse 63 a, b, facere 63 a.
loquela 546 b.
loqui 49 b. 143 a. 144 a, b. 161 a, b. 331 a. 377 a. 407 b. 474 b. 543 a. — *ch.* 606 b. 619 a. 623 b, grandia, *ch.* 627 a, barbarè 303 b, temerè 88 a. 300 b.
lorica 408 b. 586 a. 594 a.
lorum 8 b.
lotio 526 a.
lotium 515 a.
lotor 274 b.
lotus sylvestris 476 a.
lubitus 15 a.
lubricum 207 b.
lubricus 207 b.
lucere 17 b. 257 b, facere 167 b.
lucerna 378 a. 390 b.
lucidum reddere 17 b, fieri 17 b.
lucifer 165 b. 319 b.
lucrum 106 a. 401 b. 435 a. 571 b. 589 b, iniquum 106 a.
luctari 7 b. 475 b.
luctus 6 b. 52 b. 94 b. 589 b, luctum afferre 6 a.
lucus 68 b. 72 a.
ludere 481 b. 542 b.
ludibrium 172 a. 579 a, ludibrio habere 481 b.
ludificatio 600 a.
luere pœnas 439 a.
lugere 5 b. 51 b. 93 b. 94 a. 370 b. 406 a. 494 b, facere 6 a. 494 b.
lugens 6 a.
lugubris habitu 494 b.
lumbus 206 b. 287 a. 360 a. — *ch.* 614 b.
lumen 18 a. 478 b.
luminare 306 b.
luna 264 a. 297 b. 331 a. 335 a. — *ch.* 616 b.
lunula 541 a.
lupanar 492 a.
lupus 174 a.
lurco 179 b.
lustralis aqua 198 b.
lustrare 467 a, lustrari 467 b.
lustratio 345 b. 467 b.
lustrum 339 b. 356 b. 402 a, b.
lusus 542 b.
lutulentum facere 153 a.
lutum 105 a. 230 b. 244 b. 411 b. 439 b. 535 a. 601 a. lux 18 a, b. 60 b. 306 b. 370 a. 591 a, — *ch.* 620 a, b, matutina 18 a. 108 b, lucem præbere, spargere 17 b. 257 b.
luxari 261 a.
lychnucus *ch.* 620 a.
lyra 364 a.

Macer 135 b. 156 b. 424 b. 524 a. 536 b.
maceratio 359 b.
maceria 126 a, b.
machina 224 a.
machinari 161 b. 222 b. 223 b. 224 a.
machinatio 180 b. 224 a. 319 b. 322 b. 600 a.
machinator 319 b.
macies 279 b. 524 a.
macilentus 152 b. 524 a.
mactare 174 b. 227 b. 561 a, mactari 561 b.
mactatio 4 a. 174 b. 227 b. 323 a. 561 b.
mactator 227 b.
mactatum animal 227 b.
mactra 354 b.
macula 82 b. 189 a. 306 b. 315 a, maculis respersus 389 a.
aculari 593 b.

maculosus 110 a.
madefacere 542 b.
madere 526 b.
magis 245 a. 254 b, etiam 417 b, quàm 333 a. 428 b. — *ch.* 611 a. 619 b, magis magisque 250 a.
magister 1 b. 516 a.
magistratus 183 b. 330 b. 505 a. 563 a. — *ch.* 629 b.
magnas *ch.* 627 a.
magnates 10 a. 225 a. 473 a. — *ch.* 627 a.
magnificare 540 a. — *ch.* 627 a, magnificari 12 a. 147 a.
magnificentia 12 a, b. 118 b. 120 b. 124 b. 125 b. 163 a. 261 b.
magnificus 10 a. 274 a, res magnifica 369 a.
magnificum esse 118 a, reddere 12 a.
magnitudo 124 b. 125 b. 516 a. 543 a. — *ch.* 627 a.
magnus 124 a. 125 b. 516 a. — *ch.* 627 a. 628 a, magnum esse, fieri 125 a. 272 b. 516 b. 540 a. — *ch.* 628 a, facere 125 a, se præbere, se præstare 125 b. 273 a.
magus 202 a. 292 b. 308 b. — *ch.* 614 a. 617 b.
majestas 118 b. 120 b. 124 b. 125 b. 162 b. 163 a. 274 a. 421 b. 539 b.
major natu 124 b. 516 a, majorem evadere 516 b.
majores, um 1 b. 494 a. 515 b. — *ch.* 605 a.
malè agere 78 b, haberi 523 b, esse 265 b.
maledicere 65 b. 113 b. 388 b. 491 b. 501 b. 510 a, maledici 65 b. 501 b.
maledictio 307 b. 501 b.
maledictus 65 b. 501 b.
malefacere 533 a.
malefactum 136 b. 466 a. — *ch.* 613 a.
maleficus 533 a.
malignus *ch.* 608 a, malignum 265 b. 523 b.
malitia 319 b. 531 a, b. 532 a.
malleare 302 b.
malleus 168 a. 280 b. 343 a, b. 347 a. 458 b. 593 b.
malogranatum 289 b.
malum 204 b. 435 a. 531 a. 532 a. 556 a, b, facere 533 a. — *ch.* 613 a.
malum (fructus) 600 b, malus (arbor) 600 b, punica, punicum, granatum 529 a.
malus navis 188 a. 603 a, mali nantici receptaculum 284 b.
malus, a, um 229 a. 531 a. — *ch.* 608 a. malum esse 265 b. — *ch.* 608 a, evadere 523 b, videri 265 b.
mamma 147 a. 555 a, b.
manare 373 a. — *ch.* 620 a, facere 498 b.
mancipium 10 b. 386 a. 410 b, mancipii loco habere 436 a.
mandare 49 b. 417 b. 467 b, per legatos 569 b.
mandatum 50 a. 343 b. 345 b. 455 a. 468 a, dare 479 b.
mandibula 331 a.
mandragora 148 a.
manè 108 a, b. 566 b, se conferre 566 b, discedere 489 a, surgere 565 b. 566 b.
manere 267 a. 433 b. 497 a. 551 a. — *ch.* 626 a.
manes, ium 534 a.
manifestare 475 a, manifestari 133 a.
manifestè *ch.* 624 b.
manifestus 133 b, manifestum esse 133 a.
manipulus 8 b. 44 a. 188 a. 434 b. 436 a. 477 b. 502 b.
manna 332 b.
mansio 91 b.
mansiuncula 502 b.
mansuefactus 42 a.
mansuescere 44 b.
mansuetudo 438 a.
mansuetus 437 b. 438 a.
mansus 233 b.
manubrium 288 a.
manuducere 518 b.
manumissio 157 b.
manumissus 216 a.
manus 237 a. 288 a. — *ch.* 615 b.
marcescere 95 b. 380 b. 384 b.
mare 251 a. 591 a. — *ch.* 616 a.
margarita 157 a. 464 b, margaritarum series 220 a.

margo 121 a. 184 a. 336 a.
mariscæ 230 a.
maritus 9 b. 32 a. 42 a. 102 b. 123 a.
marmor candidum 564 b. 587 a, nigrum 401 b.
marsupium 220 b. 280 b.
mas 32 a. 123 a. 178 b. 179 b. — *ch.* 611 b, ovium 611 b.
masculus 32 a. 123 a. 178 b. 179 b, masculum nasci 179 a.
massa 106 a. 446 a. 446 a, panis 281 a, ficuum 143 a, massam subigere 301 a.
mater 45 a. 171 a. 248 b.
matrimonium, in matrimonium expetere 145 a, expeti 145 a.
matrix 354 b. 355 a.
maturare 116 a. 136 b. 212 a.
maturè facere 493 b.
maturescere 116 a. 136 b.
matutinus 108 b.
maxilla 301 a. 416 a.
maximus, natu 124 b.
medicamentum 534 a.
medicari 533 b.
medicus 533 b.
meditari 154 b. 161 b. 171 a. 177 a. 180 b. 224 a. 259 b. 541 a. 543 b.
meditatio 161 b. 260 a. 298 b. 322 b. 543 b, meditullium 33 a.
medium 33 a. 126 b. 216 b. 322 a. 508 a. 591 b. — *ch.* 609 b.
medius 594 b, pars media 296 b, in medio 433 b, è medio 90 b. 433 b.
medulla 320 a.
medullatus 320 b.
medullosum reddere 159 a.
mel 146 a.
melanthium 503 a.
melo 4 a.
melongena 191 b.
membrum 79 b. 260 a. 441 a.
meminisse 179 a.
memorari 179 a.
memoria 179 b, revocare in memoriam 179 a, memoriæ prodere 179 a.
memoriale 19 b. 179 b. — *ch.* 611 b, sacrific. memor. offerre 179 a.
mendaciter 585 b.
mendacium 16 a. 80 a. 277 b. 279 b. 538 a. 556 b. 585 b, mendacii arguere 278 b.
mendax 34 b. 80 a. 278 b. 279 b. 585 b. — *ch* 616 b.
mendicare 158 b. 550 a.
mens 232 a. 543 b, mente carere 296 b.
mensa 570 a.
mensis 192 a. 264 a. — *ch.* 616 b.
menstrua 62 b. 368 a. 416 a.
menstruata 148 a. 378 a.
mensura 69 b. 281 a. 290 a. 298 a. 298 a. 310 a, b. 331 b. 353 b. 360 a. 580 b. 595 b.
mensurari 310 b.
mentiri 278 b. 279 a. 585 a.
mentum 183 b. 546 b.
mercator 285 b. 401 a, b. 528 b.
mercatrix 528 b.
mercatura 401 b. 422 b. 528 b, mercaturam exercere 401 a.
mercatus, ûs 336 b. 351 b.
mercenarius 543 b.
merces 75 a. 354 a. 442 b. 466 a. 544 b.
meretricium donum 368 a, b.
meretrix 67 a. 181 b. 495 b.
merges 44 a, mergitum acervus 125 a.
meridies 155 a. 276 b. 479 a.
meridionalis plaga 364 b.
merum, mero se obruere 396 b.
merus 34 b.
merx, 285 b. 342 a. 347 b.
Messias 41 a. 356 a.
messis 55 a. 500 a. 505 b.
messor 505 b. 506 a.
metallum 106 b, obductum 488 a.
metere 506 a.
metiri 276 b. 310 b. 595 b.
metropolis 45 a. 47 a.
metuere 142 b. 219 b. 236 b.
metus 309 a, sinè metu 88 b.
micare 13 a. 170 a. 388 a. 480 a.
migrare 206 a. 382 a. 412 a. — *ch.* 630 a,

edictum *ch.* 630 a, facere *ch.* 610 a.
migratio 127 b. — *ch.* 610 a.
miles 10 b. 32 b. 123 a. 200 b. 410 b.
militare 476 b.
militia 200 b. 476 b.
mille 44 b. — *ch.* 606 b.
millia facere, proferre, producere 44 b.
millium 150 a.
milvus 29 a. 142 b. 150 b. 514 a.
mina 333 b.
minari 144 b. 372 b.
minera 278 a.
mingere 588 a.
minister 410 b. 587 a.
ministerium 358 a. 411 a, ministerio 238 a.
ministrare 433 b. 587 a. — *ch.* 630 a.
minium 587 b.
minor, oris 487 a. 499 a.
minuere 214 a. 339 b, minui 339 b.
minutus 156 b, mirabile 459 b, mirabilim esse 459 a, mirabilibus modis 459 a, mirabilem facere 459 b, se exhibere 459 b.
mirabiliter 262 a. 459 b, factum 343 a. 459 a.
miraculum 19 a. 346 a. 459 a, b. — *ch.* 631 b.
mirari 596 b.
mirificare 460 a.
miscellanea turba 444 b.
miscere 336 b. 444 a. — *ch.* 623 b.
miser 3 a. 4 b. 148 a. 336 b. 437 b. 438 a. 531 a, miserum esse 2 b. 153 b.
miserandum esse 212 b.
miserari 212 b.
misereri 193 b. 209 a. 212 b. 374 b. 375 a. 525 b. — *ch.* 614 a.
miseria 4 a. 57 b. 58 a. 224 b. 336 b. 438 a. 442 a.
misericordia 374 a. 526 a. 593 b, misericordiam implorare 212 b. — *ch.* 614 a, consequi 525 b, misericordiâ affici 212 b.
misericors 211 b. 213 b. 525 a. 526 a.
missile 543 b. 570 a.
missilis 337 a.
missio 357 a.
missum facere 191 a. 371 a. 377 b. 584 b. 569 a, b. 574 a. 579 b.
mistio 318 b.
mistus 312 b.
mitis 437 b. 438 a. 596 b.
mitra 227 a. 308 b.
mittere 377 b, 569 a, b. 574 a. — *ch.* 629 b, mitti 569 b. 570 a.
moderari 150 b.
moderator 9 b.
modestè agere 486 a.
modestia 438 a.
modestus 437 b, modestum esse 582 a.
modicè 396 b.
modicum 182 b.
modiolus 225 b.
modius 32 a. 284 b. 358 b.
modò 34 b. 466 a.
modus 146 a. 158 a. 593 a, hoc modo 275 b, ad modum 76 b. 238 a. 271 b. 463 b. 464 a.
mœcha 95 b. 177 b.
mœchari 361 b.
mœchus 12 b. 177 b. 460 a.
mœnia 193 b. 585 b.
mœrere 51 b. 259 b. 440 b.
mœror, oris 52 b. 236 a. 288 a. 325 b. 332 a. 350 a. 351 b. 531 b. 589 b. 591 b, mœrore afficere 236 a. 288 a. 353 a. 440 a, affici 440 b. — *ch.* 623 b.
mœstitia 236 a. 591 b.
mœstus 236 a. 348 b. 494 b.
mola 230 a, b. 525 a.
molaris deus 230 b.
molere 230 b.
molestia 233 a. 273 b. 435 a. 589 b. 596 a.
molestus 236 b. 273 b, molestum esse 236 b. 272 b. 398 a.
molimen, *ch.* 607 b.
moliri 161 b. 171 a. 179 a. 180 b. 223 b. 290 a. 463 a. 465 b. 565 a.
molitrix 230 b.

mollis 416 a. 527 b, mollem se gerere 416 a.
mollities 351 b. 527 b.
momentum 519 b, temporis, *ch.* 630 b, momento 476 a. 519 b.
monere 176 a. 254 b. 255 a.
monile 204 a, b. 220 a. 276 b. 438 b. — *ch.* 612 b.
mons 98 b. 164 a. 170 a, b. 171 b. 227b. — *ch.* 615 a.
monstrare 133 a. 263 b. 513 b, monstrari 514 a.
montanus 171 b.
monumentum 238 a. 482 a. — *ch.* 611b.
morari 25 a, b. 63 b. 247 a. 313 a.
morbus 148 a. 204 b. 216 a. 268 a. 311 a. 321 a. 593 b, morbo afficere 203 b, affici 203 b.
mordere 393 a. 510 b.
mordices dentes 331 b. 360 a.
mori 166 b. 176 b. 318 a, facere 318 a, b.
moriens 318 a.
morituras 318 a.
morosum esse 182 b. 265 b.
mors 146 a. 318 b. 331 b. 597 a. — *ch.* 618 b, præmatura 94 a, reus mortis 318 b, morte affici 318 b.
mortales 116 a.
mortarium 311 b. 327 a.
mortifer 318 b.
mortuus 318 a. 359 b. 534 a, mortuorum sedes, locus 318 b.
mos 158 a. 217 b. 218 a. 358 b. 593 a. 600 a, more 238 a, ad morem 76 b, morem gerere 19 a. 250 a. 576 a, perditis moribus 42 a.
molitare 501 b. 526 a.
motio 377 b.
motus, ûs 377b, vagus 367 b.
movere 367 b. 372 a. 420 a, se 177 a. 367 b, moveri 314 a. 370 b. 371 b. 372 a.
mox 108 b. 243 b. 451 b. 508 b.
mucro 455 a.
mugire 138 a.
mula 469 a.
mulcta 287 a. 439 a. — *ch.* 623 b.
mulctare 439 a, mulctari 439 a.
mulier 67 a. 116 b. 525 b, honesta 67 a, princeps, nobilis 547 b.
multiplicare 274 b. 452 b. 516 b. 517 a, se 273 b, multiplicari 146 b. 516 b. 586 a.
multiplicatio 349 b.
multitudo 47 a. 168 b. 273 b. 309 b. 328 a. 349 b. 441 b. 515 a. 516 a.
multotiès 449 b.
multùm 274 b. 516 a. 517 a, facere 517 a, habere 517 a, haud multùm abfuit quin 340 a.
multus 274 a. 516 a. — *ch.* 628 a, multum esse, fieri 452 b. 516 a, b.
mulus 27 a. 251 b. 468 b.
mundare 178 b. 198 a. 297 b. 352 b, se 178 b. 198 a. 228 b. 297 b, mundari 228 b.
mundatio 350 b. 598 b.
mundities 228 b. 389 b.
mundus, i 203 a.
mundus, a, um 214 b. 228 a, mundum esse 389 a, declarare 228 b.
munerare 560 b.
munificus 114 a, munificum esse 474 b.
munimentum 106 b. 308 b. 339 a. 345 b. 346 a. 441 b.
munire 101 a. 106 b. 126 a. 461 b. 462 b.
munitio 345 b. 346 a.
munitus 421 b, locus 308 b. 339 a.
munus 114 a. 284 b. 344 b. 560 b. 563 a. 602 b, muneribus afficere 439 a.
munusculum 353 b.
murarius faber 126 a.
murænula 593 a.
murmur 27 a.
murmurare 168 b. 300 b. 519 a.
murmuratio 596 a.
murus 101 b. 126 a, b. 151 a. 193 b. 500 a. 560 a. — *ch.* 607 b. 620 a. 629 a, murum struere 126 a.
mus 215 b. 427 b, jaculus 582 b, araneus 53 a.
musca 174 a. 444 a.
musculus 184 b.
mussitare 161 a, b. 361 b.

mussitator 27 a.
mustum 439 a. 595 a.
mutare 170 a. 206 a. 252 a. 317 a. 397 a. 411 b. 448 b. 578 a, b. — *ch.* 630 a, se 170 a. 578 b, mutari 170 a. 206 a. 215 b. 317 a. 352 b. 397 a, b. 578 a. — *ch.* 630 a.
mutatio 204 b.
mutilus 222 a.
mutuari 299 a.
mutuò 246 a.
mutulus 232 b.
mutus 43 b. 149 a, mutum esse 43 b, agere 222 b.
mutuum 354 b, dare 299 b. 392 b. 393 a. 411 b, accipere 299 a. 392 b. 411 b, exigere 392 b.
myrias 516 b. 517 a. — *ch.* 627 a.
myrica 446 a, myrmeciis laborans 235 a.
myrrha 348 b.
myrtus 162 a.

Nablium 364 a.
nam 71 a. 172 b. 280 a. 549 a.
nancisci 374 a. — *ch.* 629 a.
napellus 78 b.
narcissus 188 b.
nardus 390 b.
naris 56 b. 374 a.
narrare 407 b, narrari 407 b.
narratio 337 b. 408 a.
nasci 110 a. 249 a.
nasus 56 a, b, nasi annulus 373 b.
natales 315 a. 325 b, profiteri 249 a.
natare 542 b, facere 480 a.
natatio 487 b. 542 b.
nates 264 b. 344 a. 587 b.
nathinæi 394 a.
natio 47 a. 305 b. — *ch.* 606 b. 618 a.
nativitas 249 a, b. 315 a, nativitatis locus 315 a.
natus, i 249 b.
natus, a, um 100 a. 117 a.
nausea 184 a.
nauta 52 b. 188 a. 329 b. 593 b.
navigium 283 a. 413 a.
navis 16 b. 52 b. 407 a. 481 b.
ne 36 b. 37 a. 95 a. 96 b. 98 b. 295 b. 333 a. 462 a, ne quidem 136 a.
ne (interrog.) 160 b.
nebula 161 a. 446 b. 500 a.
necare 3 a. 526 b, necari 526 b.
necessarius (cognatus) 32 b.
necessarium *ch.* 614 b.
necesse habere, *ch.* 614 b.
necnon 56 a.
necromantes 14 b.
necromantia 14 b.
nectere 55 b. 60 b. 189 a. 484 b.
nedum 56 a.
negare 279 a.
negligenter 529 b.
negligentia, æ, f.
negligere 86 b. 102 a. 377 b. 392 b. 431 b. 455 b. 462 a. 563 b.
negotiari 444 a.
negotiatio 401 b.
negotiator 285 b.
negotiatrix 401 a.
negotium 245 a. 342 b. 357 a. 411 a. — *ch.* 622 b. 624 b, facessere *ch.* 606 b.
nemo 10 b. 22 a. 31 b. 245 b.
nempè 173 a.
nemus 68 b. 72 a.
nèpos 99 b. 378 b. — *ch.* 609 a, nepotes 91 b, tertiæ generationis, vid. tertius.
neptis 116 b.
nequàm 86 a. 96 b. 527 b.
neque 46 a. 173 a.
nequitia 16 a. 96 b. 163 b. 364 a. 556 b. 592 b.
nere 229 b.
nervus 131 b. 271 a. 313 a. 325 a. 393 a. 399 a, nervos succidere 443 a.
netum 20 a. 323 b.
nexus, ûs 8 b. 485 a.
nictare 510 b. 524 b. 547 a.
nidificare 503 b.
nidulari 503 b.
nidus 502 b.

nigella 505 a.
niger 193 b. 562 a, nigrum esse 562 a.
nigredo 561 a.
nigrescere 562 a.
nigricans 276 a.
nigricare 275 b.
nihil 31 a, b. 58 a. 95 a. 96 a, b. 145 b. 281 b. 306 b. 590 b. — *ch.* 618 a, nihil ad 97 b.
nihilominùs 16 a. 433 b. — *ch.* 618 a.
nihilum 31 a. 36 b. 58 a. 95 a, res nihili 36 b, ducere pro nihilo 86 b.
nil nisi 34 b.
nisi 15 b. 46 b. 98 b. 280 a. 300 a. 536 b. *ch.* 618 a, fortè 14 b, quòd 98 a.
nitere 450 b.
nitidus 452 a, b. 481 a, nitidum esse 481 a.
nitor, oris 228 b. 453 b.
nitrum 396 a.
nix 568 a. — *ch.* 631 b.
nobilia 571 a.
nobilis 5 b. 10 a. 59 b. 124 b. 368 b. 450 a, nobilem esse 125 a.
noctu 302 b.
noctua 253 a. 277 b. 593 b.
nocturnus 77 a.
nodus 485 a. — *ch.* 626 a.
nomen 179 b. 573 b. *ch.* 630 a, perdere, delere nomen alicujus 573 b.
nominare 50 a. 388 b. 506 b. nominari 507 a.
nominatìm 573 b.
non 28 b. 31 a, b. 36 b. 58 a. 95 a. 96 a. 98 a. 295 b. 298 a. 299 a. 462 a. — *ch.* 618 a, non ad 97 b.
nonaginta 603 b.
nondùm 95 a. 233 a. 295 b.
nonne? 46 b. 160 b. 280 a. 295 b.
nonnemo 22 a.
nonnisi 34 a. 58 a.
nonobstante 433 b.
nonus 603 b.
norma 496 a.
nos 51 b. 52 a. 475 a. — *ch.* 606 b.
noscere 89 b. 90 a. 239 b. 380 a. — *ch.* 615 b, nosci 239 b.
nosocomium 216 a.
nota 321 a.
nothus 177 b. 331 b.
notus, i, 240 a. 314 a. 327 a.
notus, a, um, notum fieri 240 a, facere, *ch.* 615 b.
novacula 219 a. 317 b. 600 b.
novale 378 a.
novellare 378 a.
novem 603 b.
noverca 45 a.
novilunium 192 a.
novissimus 26 b.
novus 177 b. 192 a. 301 a. 380 b. — *ch.* 613 b.
nox 50 b. 302 b. 393 b. — *ch.* 618 a, nocte præteritâ 50 b.
noxa, 53 b. — *ch.* 613 a.
noxius 531 a, noxium esse 265 b.
nubere 102 b.
nubes 392 a. 410 a. 438 b. 477 b. 450 a. 562 a. — *ch.* 623 b, colligere 438 b.
nudare 133 a. 223 b. 445 b. 448 a. 471 a, se 445 b. 448 a, nudari 133 a. 420 b. 448 a, incolis 107 b.
nuditas 427 b. 445 b. 446 a.
nudius vid. tertius.
nudus, a, um 342 b. 427 b. 446 a. 447 a, locus, spatium, pars 342 a, b. 445 b.
nugæ 80 a. 204 a.
nullus 31 b. 281 b.
num? 37 a. 45 b. 160 b. 169 a.
numen 40 b.
numerare 287 b. 333 b. 407 b. — *ch.* 619 b, numerari 333 b. 407 b.
numeratio 407 b. 408 a.
numerosè 516 a, b.
numerosus 273 b. 441 a. 516 a, numerosum esse 441 b. 516 b.
numerus 326 b. 337 b. 406 b. — *ch.* 619 b, pro numero 337 b.
nummulus, nummus 8 b, aureus 175 b.
nunc 243 b. 451 b. 466 a.
nuncio, vid. nuntio.
nuncupare 506 b, nuncupari 507 a.

nundinæ 422 b.
nunquàm 237 b. 419 a.
nuntiare 115 b. 257 a. 364 b. 576 a; læta 115 b, nuntiari 133 a. 365 a.
nuntius (legatus) 328 a, (quod auditur) 145 b. 482 b. 574 a, lætus 115 a, lætum nuntium accipere 115 b, afferre 115 b.
nuper 243 b.
nupta 102 b.
nuptiæ 226 b.
nurus 282 b.
nutare 314 a. 338 b. 370 b. 371 b. 372 a. 421 b, facere 338 b.
nutrire 448 b. 532 a.
nutritor 1 b.
nutrix 48 a. 252 b.
nux 8 b.

Ob 256 a. 341 b. — *ch.* 623 b.
obcæcare 420 a, obcæcari 580 a.
obducere 214 b. 229 b. 429 b. 487 b. 509 b. 537 b, obduci 214 b. 229 b. 487 b. 509 b. 580 a.
obductio 56 b. 214 b. 488.
obductus 601 b.
obdurare 196 a, obdurari 273 a.
obediens 357 b, obedientem se præbere 576 a.
obedientia 260 b. 357 b.
obedire 20 a. 576 a.
obeliscus 598 b.
oberrare 367 b. 554 b. 565 b. 599 b. 600 a.
obesitas 575 b.
obesus 320 a.
obfirmare 49 a. 196 a. 423 a, se 49 b.
obfirmatus 255 b.
obire 250 a. 397 a. 558 a. 560 a.
objicere se 51 b, objici 571 a.
objurgare 138 b.
objurgatio 138 b.
oblatio 334 b. 508 a. 602 b. 603 b. — *ch.* 619 b.
oblatio hostiæ pro delicto 69 a, spontanea *ch.* 620 a.
oblectamentum 545 b.
oblectare 580 b, se 416 a. 436 b. 580 b.
oblectatio 215 a. 580 b. 600 a.
obligare 189 b, obligari 189 b.
obligatio 55 b.
oblinere 229 b. 289 a. 580 a, se 580 b, oblini 229 b. 580 a.
oblitterari 589 a.
oblivio 393 a, in oblivionem adducere 566 a, obliviscens 566 a, oblivioni tradi 392 b. 565 b. 566 a.
oblivisci 392 a, b. 565 b, facere 392 b.
obmutescere 43 b. 222 b.
obniti 196 b.
obolus 8 b.
obruere 105 a. 289 b. 412 a. 480 a. 563 a.
obscurare 224 b. 431 b. 435 a. 494 b, obscurari 224 b. 435 a. 452 a. 494 b.
obscuratio 316 a. 351 b.
obscuritas 316 a. 339 b. 351 b. 426 b. 494 b.
obscurus 224 b, obscurum esse 224 b.
obsecrare 417 b. 553 a.
obsecratio 211 b.
obsecrò 89 a. 361 a.
obsepire 402 b. 541 a.
obsequi 3 b. 19 a. 20 a.
obsequium 260 b, præstare 561 a.
obserare 382 b.
observantia 357 b.
observare 388 b. 426 a. 487 b. 535 b. 560 a. 577 a.
observatio 358 a. 577 b.
obses 600 b.
obsidere 191 b. 388 b. 480 b. 577 a.
obsidio 346 a.
obsignare 226 a. — *ch.* 614 b. obsignari 226 a.
obstaculum 543 a.
obstetricare 249 a.
obstinatus 511 b.
obstringere 187 b.
obstruere 101 a. 126 a. 189 b. 409 a. 548 b, obstrui 226 a.
obstupere 155 a. 218 b. 575 a (ter), b. 596 b. 597 a. — *ch.* 630 a. 631 a.
obtemperare 3 b. 448 b.
tenebrari 224 b.

obtestari 417 b. 553 a.
obtinere 344 a. 597 b.
obtingere 51 b, facere ut obtingat 51 b.
obtrectatio 143 a. 528 a.
obtundere 165 b, obtundi 314 b.
obturare 27 b. 213 b. 548 b.
obtusio 466 b.
obtutus 425 b, oculorum, *ch.* 630 b.
obumbrare 483 a, obumbrari 483 a.
obvallare 191 b.
obvelare se 286 b. 409 a. 424 a.
obvenire 51 b. 344 a, facere ut obveniat 51 b.
obvertere 462 a.
obversus 492 a.
obviam 463 b. 507 a, ire 493 b. 508 a, venire 454 a, b, fieri 507 a. 508 a, esse alterum alteri 454 b.
obvium, facere 508 b.
obvolvere 296 a. 299 b. 300 a, se 432 b, obvolvi 299 b.
occare 540 b.
occasio 589 a, b. — *ch.* 623 b, occasionem quærere 51 b.
occasus 251 a. 307 b, solis *ch.* 619 b.
occidens 251 a. 307 b. 352 a.
occiden alis 251 a, pars, plaga 23 a. 251 a.
occîdere 170 b. 227 b. 292 a. 318 b. 378 b. 454 a. 499 a. 536 a. 561 a. — *ch.* 626 a, complures *ch.* 626 a, occîdi 170 b. 221 a. 378 b. 379 a. 536 a.
occidere 83 a. 95 b. 384 b. 444 a. — *ch.* 623 a, jubere 84 a.
occisio 3 b. 170 b. 323 a. 499 a. 597 a.
occisor 536 a.
occisus 205 b. — *ch.* 626 a.
occludere 23 b. 24 a. 409 a. 504 b, occludi 409 a. 504 b.
occlusio 442 a.
occultare 187 a. 214 b. 279 a. 286 b. 299 b. 388 b. 409 a. 431 b. 488 b. — *ch.* 622 a, se 215 b. 285 b. 402 b. 409 a, b.
occultatio 409 b.
occultè 409 b, agere 299 b.
occultus 299 b. 409 a, b. — *ch.* 622 a, occultæ artes 300 a, occultum esse 409 a.
occupare 23 b. 266 a. 302 b. 304 b. 378 b. 493 b, occupari 448 b.
occupatio 374 b.
occurrere 493 b. 506 b. 508 a, facere 508 b.
occursus 343 a. 509 a. 589 a, in occursum 507 a.
oceanus 591 a.
ocellatio 354 b.
ocrea 346 a.
octavus 574 b. 575 b.
octingenti 306 b.
oculans 426 a.
oculus 425 b. — *ch.* 622 b, oculorum obtutus *ch.* 630 b, ob oculos ponere 364 b.
ode 365 b.
odiosum esse, fieri 78 a, b, reddere 78 b, se facere 78 b.
odisse 29 a. 545 b. — *ch.* 628 b.
odium 354 a. 545 b, esse 545 b, odio habere, prosequi 542 b. 545 b. — *ch.* 628 b.
odor 385 b. 527 a. — *ch.* 627 b, suavis 115 b. — *ch.* 620 b.
offendere 366 a. 454 b.
offendiculum 156 b. 327 a. 457 a.
oflensio 327 a. 366 b.
offerre 83 b. 84 a. 235 a, 304 b. 344 b. 367 a. 391 b. 412 b. 429 b. 493 b. 507 b. 523 a. 557 a. 560 a. — *ch.* 626 b, offerri 235 a. 367 a. 429 b.
officina 430 b.
officium 270 a. 411 a. 467 b.
olea 178 a.
oleaster 575 b.
oleum 178 b. 258 b. 575 b. — *ch.* 620 a,
olfacere 521 b.
olfactoriolum 191 b. 385 b.
olim 19 a. 463 b. 494 a.
oliva 21 b. 178 b.
olla 147 b. 492 a. 469 a. 501 a.
olus 18 b. 185 a. 265 b. 448 a.
omasum 491 b.
omen 375 b, captare 375 b, pro omine accipere 375 b.
omentum 326 b.
omittere 191 a. 377 b. 422 a. 574 a.

mninò 34 a. 246 a. 282 b. 283 b. 306 b.
mnipotens 555 b.
mnis 245 b. 281 b. — *ch.* 617 a.
mphax 222 a.
nager 445 b. 468 b. — *ch.* 624 a.
nerare 232 a.
nocrotalus 277 b. 491 b.
nus 36 a. 233 a. 316 a. 341 b. 353 a, b. 398 a, oneri esse 398 a.
nustus 273 b. 376 b. 398 a.
nyx 556 a.
palus 305 b.
pe 238 a.
opera *ch.* 622 b, serva 335 b, operam dare 159 a, dare frustra 296 a.
operari 236 b. 448 b.
operarius 440 b.
operculum 289 b. 485 a.
operimentum 286 b. 336 b. 400 b.
operire 214 b. 286 a, b. 289 a. 402 b. 420 a. 424 a. 544 a, se 285 b, operiri 286 a.
opes 16 b. 91 b. 164 a. 168 b. 200 b. 214 229 a, b. 236 b. 278 b. 328 b. 348 a. 351 b. 379 b. 452 a. 466 a. 467 b. 488 b. 503 b. 528 a. 555 b. 558 b. 592 b. — *ch.* 620 b.
opifex 47 a.
opilio 85 b.
opinari 154 b. 239 b.
opinio 354 a. 451 a.
opitulari 269 a. 507 b.
opobalsamum 490 a.
oppidum 347 b. 509 a.
oppignerare 444 a.
opponere se 404 b.
opportunus 452 a.
oppositus 492 a.
oppressio 302 a. 340 b. 343 a. 350 b. 421 b. 437 b. 443 a. 450 a, b. 470 a. 555 b. 595 a.
oppressor 150 a. 208 b. 300 b. 304 b. 346 b. 450 a. 592 a.
oppressus 4 b. 151 b.
opprimere 79 a. 151 a. 240 a. 252 a, b. 302 a. 393 a. 437 a. 450 a. 536 b. 602 a, opprimi 152 a. 436 b. 437 b.
opprobrium 222 a.
oppugnare 241 b. 301 b.
oppugnatio 301 b.
optare *ch.* 625 a.
optimas 33 b. 124 b. 183 b.
optimè 247 a.
optimum 229 a. 308 a.
optimus, a, locus 324 b, pars 324 b.
opulentus 159 b. 558 b, opulentum esse 273 a.
opus, eris 136 b. 328 b. 341 a. 342 b. 343 b. 411 a. 466 a. — *ch.* 619 b. 622 b, facere 410 a.
opus esse *ch.* 614 b.
ora 286 a. 320 b. 455 b. 546 b. 558 b.
oraculum 145 b. 195 b. 353 a. 361 b. 504 a, falsum 278 b.
orare 452 b. — *ch.* 625 a.
oratio 305 a.
orator 455 a.
orbare 566 a, orbari 566 a.
orbatus 565 b. 566 a.
orbiculus 461 a.
orbis 149 a. 281 a. 397 b, columnæ 133, b, terræ 11 b. 65 a. 439 b. 590 a, in orbem ire, orbem conficere 390 a.
orbita 338 b.
orbitas 565 b. 566 a.
orbum reddere 566 a.
orcus 3 a.
ordinare 416 b. 446 b, se 393 b.
ordo 146 a. 230 a. 342 b. 399 a. 446 b. 540 b. 542 a. 560 a. 593 a. — *ch.* 619 a.
organum 417 a.
oriens 18 a. 316 b. 319 b. 493 b.
orientalis 494 a.
orificium 455 a.
origo 315 a. 316 b. 325 b. 494 a. 592 a.
orion 287 a.
oriri 185 a.
ornamentum 289 b. 453 b. 600 b.
ornare 162 b. 229 a. 257 b. 370 b. 415 a 438 b. 453 a, se 257 a. 415 a. 428 a, ornari 453 a.
ornatus, ûs 118 b. 162 b. 163 a. 285 a. 416 a. 565 a, aureus 293 b.

ornus 64 b.
orphanus 204 a. 270 b.
ortus, ûs 185 a. 316 b.
oryx 514 b. 589 a.
os, oris 310 a. 455 a. 458 b. — *ch.* 624 a.
os, ossis 140 a. 416 a. 441 b.
oscitare 186 b.
osculari 393 b.
osculum 393 a.
osor 545 b. — *ch.* 628 b.
ossifraga 470 b.
ostendere 513 b.
ostium 475 a. — *ch.* 624 a. 632 b.
otiari 191 a.
otiosum esse 534 b.
ovile 106 b. 326 b. 326 a.
ovis 275 a. 418 b. 476 b. 485 b. 525 b. 540 b.
ovum 90 b.

Pabulum 337 b. 352 a, præbere 96 b.
pacare 554 a, pacatum facere 572 a, pacari 572 a.
pacisci 454 a.
pactum 195 a, quo pacto 71 a. 271 b.
paganus 469 b.
pagus 192 b. 217 a. 288 b. 289 b. 469 b.
pala 255 a. 270 b. 354 b. 388 6. 600 b.
palatha 143 a.
palatium 44 a. 56 b. 64 a. 91 a. 93 b. 165 b. 171 a. — *ch.* 608 b. 612 b.
palatus 201 b.
palea 132 b. 343 a. 511 a. 590 a, paleas colligere 512 b.
paliurus 409 a.
pallescere 194 a.
palliolum 520 a.
pallium 12 a, b. 134 a. 323 b. 340 a. 401 a. 475 b. 595 b.
pallor 265 b. 266 a.
palma 193 b. 232 b. 288 a, b. 598 a. b.
palmes 153 a. 179 b. 180 a. 376 b. 400 b. 547 b. 548 a.
palmus 232 b.
palpare 142 a. 317 b. 318 a. 359 b, facere 252 a.
palpebræ 439 b. 577 b.
palpitare 401 a.
paludamentum *ch.* 617 b.
palus, udis 8 b. 105 a. 120 a.
panderc 474 a.
pangere 291 b. 454 a. 547 a.
panicum 150 a.
panis 147 a. 302 a, mucidus 389 a.
pannosus 446 a.
pannus 79 b, tenuis 156 b, sericus 155 b. purpureus 61 b, byssinus 85 a, lacerus 96 a. 510 a.
papaver 515 a.
papula 82 b, papulas habens 235 a.
papyrus 3 b. 136 a.
par 484 b, parem esse 83 b. 557 b.
parabola 199 b. 357 a, parabolam proponere 356 b, parabolis uti 357 a.
paradisus 469 a.
parare 277 a. 282 b. 333 b. 448 b. 451 b. 462 b. 465 b, se 277 b, parari 277 a. 282 a. 449 a. 451 b. 565 a.
parasitus 304 a.
paratus 452 a. — *ch.* 624 a, paratum esse 164 a.
parcè uti 209 a.
parcere 193 b. 209 a. 223 b.
pardus 381 a. — *ch.* 621 a.
parens 45 a. 164 a.
parere, io, is 131 b. 188 a. 193 a. 248 b. 329 b. 330 a. 460 a, facere 249 a.
paries 201 a, 230 a. 293 b. 464 a. 500 a. 560 a. — *ch.* 617 b. 620 a.
paritas 434 a.
pariter 245 b.
parius lapis 157 a.
paropsis 483 a.
pars 81 a. 130 b. 207 b. 237 b. 333 b. 335 b. 355 b. 412 b. 455 b. — *ch.* 614 a. 619 b. 626 b, dissecta 118 a, maxima 349 b, dura, firma 586 a, summæ *ch.* 626 b, à parte 60 a. 332 b. 506 a. — *ch.* 625 a.
particula 81 a.
partiri 206 b. 207 a. 216 b. 333 b.

partitio 207 b. 321 b.
parturire 131 b. 193 a. 491 a, facere 193a, parturiri 193 a.
parùm esse quòd 501 a, facere, colligere 339 b.
parumper 182 b. 340 a.
parvi putare 164 a.
parvitas 487 a. 499 a.
parvulum 346 b.
parvulus 232 a. 418 b. 431 a.
parvum *ch.* 643 a.
parvus 346 b. 487 a. 499 a, parvum esse 487 b. 499 a, facere 499 a.
paschalis, e. agnus 465 a, festum 465 a.
pascere 531 b. 532 a.
pasci 532 a.
pascuum 146 a. 194 a. 289 b. 310 a. 352 a. 361 b. 369 b. 370 b. 371 a.
pascuus ager 310 a.
passer 488 a.
passus 466 a. 473 a.
pastinari 416 b.
pastio 352 a. 532 b.
pastor 389 a. 531 b. 532 b. 577 a.
pastoralis 535 b.
pastus, ûs 352 a.
patefacere 524 b.
pater 1 a. — *ch.* 605 a.
patera 9 a. 320 a. 335 b. 524 a. 540 b.
patiens 56 b, patientem esse 63 b.
patienter ferre 363 a.
patientia 63 a.
patrare 431 a. 542 a. 565 a.
patria 65 a. 315 a. 427 a.
patriarcha 92 a.
patronus 151 a.
patruus 147 b.
patulus 107 b, 108 a.
pauci 22 a. 337 b. 339 b, pauca dare 339 b.
paucissimè 340 a.
paucitas 319 b. 324 b. 339 b.
paucum 576 b.
paucus 339 b, paucum esse 339 b, facere 339 b.
paulatim 340 a.
paulisper 182 b. 319 b. 340 a.
paululùm 182 b. 319 b.
paulùm 339 b.
paulus 339 b.
pauper 4 b. 205 a. 336 b. 403 a. 438 a. 446 a. 514 b. 524 a. 537 b, pauperem esse 153 b, reddere 266 a, b, se fingere 524 a.
paupertas 4 a. 153 a. 336 b. 514 b. 527 b.
pavere 457 b.
pavidus 313 a.
pavimentum 352 b. 536 b.
pavo 530 b. 595 a.
pavor 142 b. 189 b. 351 b. 427 a. 458 a, pavorem injicere 336 a.
pax 114 a. 149 a. 325 a. 569 a. — *ch.* 629 b, pacem habere 571 b, facere, colere 572 a, colens 572 a.
paxillus 173 b. 270 b.
peccare 197 b. 340 b. 473 b. 554 b. 568 a, facere 498 a.
peccator 198 a. 473 b.
peccatrix 198 b.
peccatum 198 a, b. 419 b. 473 b. 542 a. 555 a. *ch.* 643 b.
pectorale 225 a.
pectus 195 a. 201 a. 339 a. — *ch.* 643 b.
pecuarius 389 a.
peculium 398 b.
pecunia 287 b. 375 b.
pecus, oris 102 b. 348 a. 476 a. 485 b, pingue 112 a.
pecus, udis 82 a. 328 b.
pedes, itis 519 a. 559 b.
pedica 188 a.
pediculus 284 b.
pedum 552 a.
pelicanus 491 b.
pellere 148 a.
pellicere 474 b, pellici 474 b.
pelliculâ 175 a.
pellis 274 a. 421 a.
pelvis 9 a. 280 b. 406 a.
penaria 336 b.

penates 603 a.
pendere, eo, es 153 a.
pendere o, is 584 a, pendi 584 a. — *ch.* 531 b.
pendulum esse 153 a. 416 b.
penè 31 b. 295 b.
penes 73 b. 238 a.
penetrale 191 b. 265 a. 296 b.
peniculamentum 482 b.
penna 8 a. 372 b. 387 a.
pensum 217 b. 360 a. 595 b.
pensus, *ch.* 631 b.
pentecoste 551 b.
peplum 487 a. 520 a. 532 b.
per 76 a, b. 102 a. 295 a. 313 b.
pera 251 a. 489 b.
peragere 483 a, peragi 282 a. 571 b. 597 b.
peragrare 558 a.
percellere terrore 81 b, percelli 81 b. 198 a. 597 a.
percipere 90 a. 232 a. 305 a.
percnopterus 525 b.
percolare 183 b.
percontari 158 b.
percoquere 598 a.
percussio 325 b. 366 a. 416 a.
percussus 378 a. 379 a, percussum se fingere 366 a.
percutere 168 a. 320 a. 332 a. 365 b. 366 a. 378 b. 407 a. 537 b. 547 a. — *ch.* 618 b, percutere manum alicui, *ch.* 618 b, percuti 366 a. 378 b.
perdere 3 a. 97 a, b. 145 a. 154 b. 155 b. 171 b. 188 a. 250 a. 252 a. 266 b. 272 b. 282 b. 320 b. 406 b. 485 b. 505 a. 524 a. 553 b. 555 b. 562 b. 571 a. 574 a. — *ch.* 605 a. 629 a. 630 a, perdi 97 a, b. 130 b. 187 b. 553 b. 575 a, perditum fuit *ch.* 605 a.
perditè agere 562 b.
perditio 3 a, b. 355 b. 574 a, perditionis locus 3 a.
perditus 527 b. 575 a, res perdita 3 a.
perdix 507 b.
perdurare 193 a.
peregrinari 128 a.
peregrinatio 309 a.
peregrinitas 380 a.
peregrinus, i 132 a. 139 a. 177 b. 380 a.
peregrinus, a, um 380 a.
perennis 33 b. 48 a.
perennitas 50 b. 387 b.
pererrare 599 b.
perfectio 326 a. 335 a. 595 a, b.
perfectus 283 b. 597 b. — *ch.* 610 a.
perficere 105 b. 137 a. 226 a. 282 b. 28 b. 285 a. 380 b. 448 b. 483 a. 571 b. 57 a. 598 a. — *ch.* 610 a. 617 a, perfici 28 a. 387 b. 449 a. 571 b. 597 b.
perfidè agere 79 a. 340 b. 379 b.
perfidia 79 b. 340 b. 379 b.
perfidus 79 b.
perflare 456 a.
perfodere 226 b. 277 b. 290 a. 390 b.
perforare 388 b. 536 a, perforari 205 a.
perfossio 323 a.
perfringere 553 b, perfringi 227 a.
perfrui 194 b.
perfundere 96 b. 381 b, perfundi 96 b.
pergere 254 b. 412 a.
peribolus 342 a.
pericardium 398 a.
periclitari 403 a.
periculum, a 562 b, facere 381 b.
periodus 149 a, temporis perpetua *ch.* 631 a.
perire 2 b. 54 b. 68 b. 81 b. 97 b. 108 a. 130 b. 154 b. 155 a. 187 b. 206 a. 250 a. 282 a. 291 b. 317 a. 318 a. 326 a. 406 b. 412 a. — *ch.* 605 a, facere 250 a. 406 b.
periscelis 427 b.
peritia 90 b. 202 a.
peritus 49 b. 90 a. 202 a. 212 a. 312 b. 452 a, peritum esse 90 a. 303 b. 313 a.
permagnus 540 b.
permanere 149 a. 300 a, facere 300 b.
permiscere 402 b.
permittere 134 b. 377 b. 394 b.
permixtio 590 a.
permulcere 232 a, permulceri 580 b.
permulsio 232 b.
permultùm 517 a.

permutare 252 a.
permutatio 204 b. 597 a.
pernicies 29 a. 96 b. 146 a. 156 b. 163 b. 165 a. 224 b, subita 95 b. 310 b. 318 b. 323 a. 355 b. 457 b. 524 b. 556 b.
perniciosum esse 264 a. 265 b. 523 b.
pernoctare 300 a, b. — *ch.* 608 a.
perpendiculum 52 b. 359 a.
perpeti 511 a.
perpetuitas 387 b. 414 b. 419 a. 597 a.
perpetuò 243 b. 244 a. 387 b. 432 a. 442 b. 597 b. — *ch.* 631 a.
perpetuus 419 a, in perpetuum 414 b. 432 a.
perplectere 541 a. — *ch.* 628 b.
perplexitas 307 b.
perplexum esse 84 b.
perquirere 158 b.
perrumpere 107 a, b. 226 b. 471 b, perrumpi 107 b.
perruptio 471 b.
perscribere 293 a, b, perscribi 293 b.
perscrutari 218 b. 558 a.
perscrutatio 215 b. 218 b.
persecutio 350 b. 520 b, persecutionem pati 520 b.
persentire 375 b.
persequi 28 b. 124 a. 143 b. 153 b. 520 a, b.
perseverare 433 b. 497 a.
persistere 433 b. 497 a, cogi 434 a.
persolvere 459 b. 535 b. 571 b. 598 a, persolvi 535 b. 571 b.
persona 56 b. 463 a.
perspicuus 481 a.
perstare 433 b.
perstillare 153 b.
persuadere 474 b, persuaderi 474 b.
perterrefacere 81 b. 82 a. 219 b.
perterrere 105 a, perterreri 81 b. 504 a.
pertica sive mensaria, sive quævis alia 225 b. 381 a. 503 b. 603 a.
pertinacia 467 a. 511 b. 586 a.
pertinax 197 a. 511 b, pertinacem esse 196 a.
pertinere 320 b. 454 a.
pertingere 344 a. 365 b. 366 a. — *ch.* 619 a.
pertransire 111 a, b. 127 a. 412 a, facere 412 b.
perturbare 163 b. 168 b. 428 a. 518 b, pertubari 81 b. 84 b. 85 b. 105 a. 466 a. 518 a. — *ch.* 608 a. 628 b.
perturbatio 307 b. 312 b. 428 a. 518 b, 553 a.
pervadere 412 a. 483 a, facere 412 b.
pervenire 83 b. 344 a. 365 b. 366 a. — *ch.* 619 a.
perversè agere 418 a. 443 b.
perversio 376 b. 418 a.
perversitas 301 a. 404 b. 419 b. 443 b. 591 a.
perversus 299 b. 406 a. 443 a, b. 475 b, perversum esse 300 b, arguere 443 b.
pervertere 170 a. 404 b. 413 b. 418 a. 421 a. 443 b, perverti 170 a. 418 a.
pervestigare 215 a, b, pervestigari 215 b. 218 b.
pervestigatio 270 b.
pervicax 5 b.
pervincere 248 b.
pes 237 a. 288 a. 466 a. 518 b. — *ch.* 627 b, ad pèdes, loca circà pedes 349 b.
pessulus 335 b.
pessumdare 97 b. 272 b.
pestis 146 a. 318 b. 538 b.
petasus *ch.* 624 a.
petere 102 a. 109 a. 412 a. 550 a. — *ch.* 609 a. 628 b, sibi 550 a.
petitio 109 a. 550 b. — *ch.* 609 a. 628 b.
petitum 550 b.
petra 33 b. 288 a. 404 b.
petrosus 34 a.
petulans 458 a.
petulantia 458 a.
petulcus 365 a.
pexus 548 b.
phænomena 543 b.
pharetra 69 b. 596 a.
phiala 504 a. 510 b.
phœnix 193 b.
phrygio 537 a.

phthisis 524 a.
pictus 217 b.
pictas 213 a. 262 b. 526 a.
piger 441 a, pigrum esse 441 a.
pigmentarius 537 a.
pigmentum conficere 537 a.
pignerare 411 b. 444 a.
pignus 188 a. 411 a, b. 445 a, dare 411 b, accipere 187 b, in pignus 187 b.
pigritia 441 b.
pila 149 a. 327 a.
pilosus 546 a.
pilus 421 b. 546 b.
pincerna 359 a. 583 b.
pingere 218 a. 591 b.
pinguedo 69 a. 159 b. 202 b. 357 b. 575 b.
pinguefieri 575 b.
pinguis 111 b. 112 a. 159 b. 320 a. 351 a. 357 b. 398 a. 475 b, pinguem esse, fieri 110 b. 159 a, b. 398 a. 411 a. 575 b, pingue reddere cor alicujus i e. torpens 575 b.
pinna 405 b. 577 b.
pinus 64 b. 590 b.
pipire 130 a. 489 a.
piscari 147 b.
piscatio 147 b.
piscator 147 b. 150 b.
piscina 114 a. 120 a.
piscis 142 b. 146 b, ingens 599 b.
pistacia 89 a.
pistillum 430 b.
pistor 57 a.
pius 213 b. 262 a. 437 b. 438 a. 493 a. 544 a, pium esse 262 a.
pix 183 a. 289 b.
placamentum 287 a.
placare 289 a.
placenta 203 b. 281 a. 297 a. 305 b. 339 a. 389 a. 414 a. 462 a. 482 b. 537 a, placentas parare 296 b.
placere 87 b. 88 a. 225 a. 228 b. 234 a. 247 a, b. 269 b. 293 a. 444 a. 535 b. 583 a. — *ch.* 614 b. 616 a. 630 b.
placet 228 b. 234 a. 247 a, b. 269 b, placidè 27 b.
placidus 596 b.
placitum 270 a.
plaga (vulnus) 237 b. 309 b. 366 a, b. 547 a, lethalis 318 b, plagam infligere 378 b, plagâ affici 379 a.
plaga (regio) 453 a. 521 b, arida 364 b.
planctus, ûs 337 b.
planè 282 b.
planeta 319 a.
plangere 406 a, plangi 406 b.
planities 107 b. 281 a. 325 a. 342 a, b.
planta 18 b. 377 a. 588 a, pedis 288 a.
plantare 185 b. 377 a. 588 a, plantari 377 a. 386 b.
plantarium 323 b. 377 a.
plantatio 186 a. 377 a.
planus 270 a, locus 325 a, planum esse 269 b.
platanus 447 b.
platea 194 a. 525 a. 559 b.
plaudere 320 a, plaudi 602 a.
plaustrum 414 b.
plectere 60 b. 61 b. 397 b. 541 b.
pleiades 280 b.
plenè 328 a.
plenilunium 286 a.
plenitudo 328 a. 596 b.
plenus 328 a, locus 328 b, plenum esse 327 b, planâ voce 328 a, pleno numero 328 a, pleno numero congregare se 328 a.
plorare 370 b.
pluere, facere 141 b.
pluma 482 a.
plumbum 52 b. 440 a, album 80 b.
plùs 340 b.
pluvia 245 a. 263 b. 323 b. 547 a, vehemens 84 b. 141 b. 185 a, serotina 331 a, verna 331 b, pluviam demittere 323 b, pluviâ irrigari 323 b.
pocillator 583 b.
poculum 277 b.
podex 473 a.
pœna 198 b. 315 b. 358 b. 419 b. 467 b.

581 a, b. 592 a. — *ch.* 611 a, pœnas facere solvere 68 b, dare, luere 68 b. 239 b, 439 a.
pœnitentia 375 a.
pœnitere 374 b. 375 a, facere 591 b.
poetria 363 b.
polenta 446 a. 527 a.
polire 115 a. 302 b. 352 b, poliri 339 b. 351 a.
politus 341 a. 501 b.
pollens 103 b, opibus 121 a.
pollex 82 b.
polluere 119 b. 182 b. 205 a. 231 a, se pollui 119 a, b, pollui 119 a, b. 205 a. 231 a, b, pollutus 231 b.
polymita vestis 110 b.
polymitarius 223 b.
pomœrium 201 a.
pompa 166 a. 391 a.
pomum, pomus 2 b, 3 b.
ponderare 584 a. 595 b, ponderari 403 b.
ponderatio 359 a.
pondus 7 a. 281 a. 359 a. 376 b.
ponè 22 b. 25 b. 26 a. 101 b. 518 b.
ponere 240 b. 259 a. 266 b. 371 a. 376 a, 386 b. 387 a. 394 b. 519 b. 541 b. 557 b. 564 b. 583 a. 588 a. — *ch.* 615 b. 627 b. 628 a, poni 266 b. 386 b. 395 a. 565 a. — *ch.* 629 a.
popanum 277 b.
populari 108 a.
popularis 21 a. 23 a. 315 a.
populus (natio) 45 a. 47 a. 127 b. 186 a. 200 a. 296 a. 358 b. 432 b, — *ch.* 606 b. 618 a. 623 a.
populus (arbor) 297 b.
porca 596 a.
porcus 195 b.
porrigere 477 a.
porrigo 139 a.
porrò 166 a.
porrum 216 b.
porta 154 a. 475 a. 580 b. 592 b. — *ch.* 632 b.
portare 391 a. 398 a. 435 b. 436 a, portari 391 b, portandum imponere 376 b.
portatio 353 a.
portentum 346 a. — *ch.* 607 b.
porticus 15 b. 74 b. 315 a. 336 a.
portio 188 a. 207 b. 237 b. 277 b. 333 b. 335 b, 355 b. 455 b. 552 a. — *ch.* 614 a, definita 62 b.
portiuncula 465 a.
portulaca 205 b.
portus 193 b. 320 b. 343 b.
poscere 109 a. 158 b. 550 a.
posse 248 a. 442 a. — *ch.* 616 a. 616 b.
possessio 24 a. 266 b. 317 b. 348 a. 356 b. 359 a. 274 b. 503 b, è possessione expellere 266 a.
possessor 9 b. 102 b, possessorem se constituere 374 b.
possidere 102 b. 266 a. 374 a, b. — *ch.* 614 b, facere 266 a, possidendum dare 374 a.
post 25 b. 26 a, b. 101 b. 330 a. 518. *ch.* 605 b. 608 a. 609 b.
posteà 26 a, b. 254 b. 284 b.
posteri, orum 26 b. 27 a. 91 b. 99 b. 186 a. 378 b. 476 b. 592 a.
posterior 26 b, pars posterior, postica 22 b. 25 b. 265 a.
posterius 25 b.
posteritas 27 a. 592 a.
posterus 26 b, postera die 322 b, in posterum 23 a. 322 b.
posthàc 322 b, *ch.* 605 b. 611 b.
postis 30 a. 49 a. 319 a.
postquàm 26 a, b. 71 b. 272 a.
postremò 26 b.
postremum 26 b. — *ch.* 605 b.
postremus 26 b, postrema pars 27 a.
postridiè 322 b.
postulare 109 a. 158 b. 550 a. — *ch.* 628 b.
postulatum 550 b.
potare 136 a. 521 a, b.
potatio 359 b. 588 a.
potator 396 b.
potens 5 a. 10 a. 15 b. 30 a. 33 b. 121 a. 124 b. 422 b. 441 a. 469 b. 511 b. 516 a. 522 b. 570 b. — *ch.* 629 b, po-

tentem esse 125 a. 441 b. 516 b, fieri 842 b. 522 a, se præbere 243 a. 522 b, facere 425 a. 441 b. 540 a.
potentia 121 a. 184 b. 197 a. 238 a. 421 b. 502 a. — *ch.* 609 b. 614 b. 631 b.
potestas 16 a. 37 b. 238 a. — *ch.* 615 b, potestatem habere, *ch.* 629 b, habens 570 b (bis), dare 570 a.
potio 359 b.
potiri 196 b. 252 b.
potus 359 a, b. 583 b. 584 a, inebrians 567 b, mixtus 318 b, 336 b, potum dare 583 b.
præ 333 a. *ch.* 619 b.
præcedere 166 b. 250 a. 493 b.
præcentor 387 b.
præceps 313 a, præcipitem ruere 163 b, dare 264 a. 404 b.
præceptum 145 b. 146 a. 345 b. 415 b. 479 a. 600 a. — *ch.* 617 b.
præcidere 404 b. 505 b, præcidi 314 b. 496 b.
præcinere 387 b.
præcipere 144 b. 479 b.
præcipitare 264 a. 574 a, præcipitari 297 a. 313 a. 574 a.
præcipitium 312 a. 528 b.
præcipuum 515 b.
præclarè agere 125 a.
præconium 509 a.
præcordia 230 a. 500 b.
præcox, præcoces fructus ferre 94 b.
præda 36 a. 86 a, b. 105 b. 207 b. 233 b. 331 a. 345 b. 358 a. 414 b. 571 b.
prædori 86 b. 579 b.
prædatio 358 a.
prædator 579 b.
prædicare 50 a. 552 a, se 50 a.
prædicere 257 a.
prædictus 515 b.
præditus 32 b. 103 b.
prædo 226 b.
præesse 433 b.
præfectura 467 b. 468 a.
præfectus 5 b. 121 a. 333 b. 365 b. 386 b. 387 b. 458 a. 467 a, b. 468 a. 469 a. 516 a. 547 a. 563 a. — *ch.* 627 a. 631 b. provinciæ, *ch.* 624 a.
præficere 333 b. 387 b. 434 a. 449 a. 467 a, b. 479 b. — *ch.* 619 b, 626 a, præfici 467 b.
præfica 202 a.
prægnans 171 a.
prægrandis 10 a.
præire 412 a. 493 b,
prælegi 507 a.
prælium 280 a. 329 b. 508 a. — *ch.* 626 b.
prælongus 548 a.
præmaturè 451 a.
præmium 321 a. 442 b. 544 b, præmio affici 572 a, præmia quibus aliquis corrumpitur 572 b.
præponere, o, is, etc. aliquem muneri *ch.* 628 a, præponi 386 b.
præpositus 387 b.
præpotens 446 b.
præputiatus 447 a.
præputium 447 a, præcedere, amputare 314 b. retegere 447 a.
præruptus locus 528 b.
præsagire 375 b. 521 b.
præscribere 293 a. 417 b.
præscriptum *ch.* 617 b.
præsentem facere 365 b.
præsepe 4 a. 18 b. 61 b. 535 b.
præses *ch.* 622 a.
præsidium 185 a. 201 a. 309 a. 387 b. 409 b. 421 b. 480 b.
præstans 87 b. 88 a. 229 a. 308 b. 365 b.
præstantia 271 a. 318 b. 368 b.
præstantior et præstantiorem esse, 88 a.
præstantissimum rei 229 a. 515 b.
præstare 136 b. 449 a. 497 b. 498 a.
præstigia, 223 a. 292 b. 299 a, 300 a. 302 a, præstigiis uti 292 b. 375 b. 438 b.
præstigiator 292 b. 293 a.
præstigiatrix 103 b. 292 b.
præstò esse 31 b. 344 b. 386 b.
præter 39 a. 74 a. 80 a. 97 b. 98 a. 177 a. 194 a. 245 a. 333 a. 340 b. 428 b. 464 a. 536 b, præterquàm quòd 98 a.

prætereà 58 a. 173 a. 447 b. 433 a, quod 245 a.
præterire 206 a. 412 a. 415 a. — *ch.* 614 a, facere 412 b.
præteritus 520 b.
prætermittere 222 b. 412 b.
prævalere 49 a. 122 b. 496 b. 248 b. — *ch.* 616 a.
prævalidus 446 b.
prævaricari 340 b.
prævaricatio 340 b.
prævidere 239 b.
prandere 35 a.
pratum 289 b, detonsum 129 b.
prâvè agere 301 a. 533 a.
pravitas 304 b. 419 b. 531 a, b. 532 a. 591 a.
pravus 299 b. 300 b. 304 b. 421 b. 443 b, pravum esse 300 b, facere 418 a.
precari 109 a. 211 b. 461 a. — *ch.* 625 a.
precatio 102 b. 601 a. — *ch.* 609 a.
preces 102 b. 211 b. 302 a. 354 b. 550 b. 594 a. 601 a.
prehendere 23 b. 196 b. 304 b. 356 a 597 b. 601 b.
prehensio 197 a.
premere 150 a. 177 b. 302 a. 366 b. 420 a. 480 b. 491 a. 559 a, se 302 a. — *ch.* 606 b, pressit alter alterum 366 b, premi 366 b. 491 a.
pressio 325 a.
pressura 346 a.
prester 548 a.
pretiosus 208 a, b. 211 b. 215 a. 229 a. 260 b. 261 a, b. 274 a. 309 a. 321 b, pretiosum esse 261 a.
pretium 261 b. 313 b. 321 a. 326 b. 331 b. 348 a. 446 b. 544 b.
pridem 75 a. 573 a.
primarius *ch.* 627 a, primaria (femina) 547 b.
primas 398 b.
primipara 94 b.
primitiæ 94 a. 515 b.
primitivus 515 b.
primogenitura 94 a.
primogenitus 94 a, b. 458 b. 515 b, primogenitum esse 94 b, facere 94 b.
primordium 494 a.
primores 15 b. 30 a.
primùm 545 b.
primus, a, um 22 a. 515 b. — *ch.* 643 b. 625 b.
princeps 5 b. 10 a. 30 a. 442 a. 232 b. 270 b. 330 b. 334 b. 357 a. 365 b. 368 b. 373 a. 381 b. 392 a. 398 b. 408 b. 415 a. 464 a. 498 a. 505 a. 524 b. 547 a. 581 b. 587 b. — *ch.* 627 a, tertii ordinis *ch.* 631 b, tertius à rege, 631 b, principem constituere 542 a.
principalia 571 a.
principalis 515 a.
principatus 16 a. 354 a, principatum tenere, gerere 542 a. 548 b, sibi sumere 548 b.
principium 253 b. 515 a, b.
prior 515 b. — *ch.* 625 b.
priscus 419 a. 494 a.
pristinus status 494 a. 515 b.
priùs 243 b. 515 b, priusquàm, 31 b. 233 a.
privare 214 a.
privilegium 358 b.
pro 76 b. 102 a. 150 b. 206 a. 238 a. 295 a. 365 a. 379 a. 411 b. 428 b. 455 b. 463 b. 594 a, pro eo quòd 280 a.
proavus 1 b.
probare 87 b. 478 a. 490 b.
probarì 87 b.
probatio 87 b. 336 a.
probè se gerere 598 a.
probitas 51 a. 200 b. 270 a. 325 a. 478 a.
probrosè dictum 357 a.
probrum 213 a. 222 a, probro afficere 213 a. 224 b.
probus 109 b. 270 a. 284 b. 379 a. 477 b. 544 a. 597 b, probum esse 48 a. 478 a, reddere 478 a.
procax mulier 570 b.
procedere 158 a. 166 b. 250 a. 258 a. 412 a.
procella 406 a. 546 b 549 b. 556 b.

procellosum esse 546 a.
proceres 10 a. 124 b. 183 b. 473 a. 587 b.
proceritas 120 b. 489 a.
processio 591 a.
procidere 126 b.
proclamare 183 a. 497 a. 506 b. 564 b. — *ch.* 617 b. 626 b.
proclamatio 509 a.
proclivem esse 3 b. 277 a.
procreare 541 b.
procreatrix 45 a.
procul 365 a. 526 b, à 333 a, abesse 526 a.
procumbere 126 b. 291 a. 398 a. 595 a. adorandi causâ *ch.* 621 b, facere 291 a.
procurare 513 a.
prodere 133 b. 364 b.
prodesse 256 a. 293 a. 403 a.
prodigium 316 a.
prodire 135 b. 258 a. 497 a. — *ch.* 625 b, in aciem 476 b, facere 497 b.
producere 109 b. 131 b. 235 a. 249 a. 258 b. 370 a. 448 b. 465 b, produci 249 a.
profanare 182 b. 205 a, b. 213 a. 231 a, se 205 a, profanari 205 a, b. 212 b.
profanus 177 b. 202 a. 205 b. 213 a, profanum esse 213 a, habere 447 a.
profectio 158 a. 337 a.
profectò 6 b. 34 a. 36 a. 49 a. 536 b.
proferre 381 a. 446 b. 448 b. 469 a.
proficere 256 a. 403 a. 483 a.
proficisci 166 b. 250 a. 337 b. 382 a. 463 a. — *ch.* 605 b, facere 382 a.
profiteri 238 b. 364 b.
profligare 181 b. 294 b, extremum agmen 181 b.
profluvium 143 a.
profugus 368 a.
profundere 394 b. 524 a.
profunditas 345 b. 436 a.
profundum 218 b. 345 b. 479 b.
profundus 435 b. — *ch.* 623 b, locus 341 b, profundum esse et facere 435 b.
progenies 315 a. 602 b.
progenitus 264 b.
progerminare 370 a. 484 b, facere 370 a.
prognati 476 b.
progredi 158 a. 166 b. 250 a. 258 a. 412 a. 486 b, facere 412 b.
progressus, ûs 166 a.
prohibere 276 a. 281 b. 335 a, prohiberi 281 b.
prohibitio 342 a.
projectio 231 a.
projectura 585 a.
projicere 230 a. 238 b. 263 b. 366 b. 384 b. 571 a. — *ch.* 621 a, se 385 a, projici 309 b. 571 a. — *ch.* 627 b.
prolabi 570 a.
proles 88 b. 91 b. 173 b. 315 a. 378 a. 451 a, prole carens 446 b.
prolongare 63 a, b. 356 a.
prolongatio vitæ 62 a.
prolo qui temerè 250 b.
prominentia 89 a.
promicare 480 a.
prominere 102 a.
promissio 50 b. 112 b. 145 b.
promissum 145 b.
promittere 125 a. 144 b. 434 a. 552 b, capillum 569 b.
promptitudo 367 b.
promptuarium 8 b. 17 b. 319 a.
promptus 270 a. 452 a, fuit *ch.* 620 a.
promulcere 203 b.
promulgare 258 b, edictum *ch.* 628 a.
promus 331 a.
pronepotes, vid. tertius.
pronum esse 3 b.
propago 285 a. 476 b. 570 a (bis).
propè 60 a. 73 b. 101 b. 304 a. 340 a, b. 428 b. 429 a. 433 a. 434 a, abesse 277 a.
propellere 156 b. 232 b. 367 a. 372 a. 400 b. 602 a, propelli 141 a. 368 a. 570 a.
propemodùm 31 b.
propensio 211 b.
propensum esse 3 b.
properare 150 a.
propheta 133 b. 195 a. 328 b. 363 a. 487 b. 514 a. — *ch.* 620 a, prophetæ uxor 363 b, prophetam agere 362 a.
prophetare 362 b. — *ch.* 620 a.

prophetia 363 a.—*ch.* 620 a.
prophetiam munus explere 362 b.
prophetissa 363 b.
propinquitas 119 b.
propinquus 119 a. 508 b, propinquum esse 507 b.
propitiatorium 289 b.
propitium esse 212 b.
proponere 394 b. 541 b, proponere sibi 180 b. 277 a. 463 a.
proportio 360 a.
propositio 462 b.
propositum 593 a.
propter 14 b. 39 a. 71 b. 76 b. 101 b. 135 a. 146 a. 256 a. 295 a. 341 b. 411 b. 428 b. 442 b. 464 a. 549 a.—*ch.* 623 b. 625 b, hoc *ch.* 623 a.
propterea 19 a. 284 b. 299 a. 312 b.—*ch.* 611 b. 623 a, propterea quòd 71 b. 146 a. 279 b. 280 a. 312 b. 333 a. 428 b. 442 b. 464 a.—*ch.* 625 b.
propugnaculum 119 b. 230 b. 577 b.
proripere se 330 a.
prorogatio temporis, *ch.* 607 a.
prorsùm 463 b, prorsùs 32 a. 34 a. 282 b. 283 b. 306 b. 387 b. 493 b.
prorumpere 107 a. 131 b. 471 b.—*ch.* 610 a, facere 107 a. 458 b.
prosapia 91 b.
proscindere 510 a.
prosequi 569 b.
prosilire 182 b. 330 a. 373 a.
prospectare 487. b. 560 a. 565 a. 585 a.
prospectus, ûs 488 a. 585 a.
prosper 270 a, status 390 b, res prosperas facere 100 b.
prosperare 293 a. 483 a, prosperari 113 b.—*ch.* 625 a.
prosperatus 114 a.
prosperè gerere 544 a, peragere aliquid. ch. 620 a.
prosperitas 114 a. 199 b. 278 b. 325 a. 335 a. 544 a. 596 b.
prosperum efficere ch. 625 a.
prospicere 369 b. 467 a. 513 a. 555 a. 585 a.
prosternere 162 a. 207 b. 291 a. 384 b. 526 b. 533 b. 565 b, se 384 b. 385 a. 486 b. 535 a. 560 b, prosterni 230 a. 401 a. 565 b.
prostrare *ch.* 621 a.
prostratus 216 a.
protectio 214 b. 286 a.
protector 129 b.
protegere 137 b. 138 a. 402 b.
protendere 63 a. 376 a. 569 b, protendi 376 a.
protensus 548 a.
protervè se gerere, agere 301 a.
protervia 175 a. 182 b. 304 b.
protervus 175 a. 300 b. 304 b.
protrahere 356 a, protrahi 356 b.
protrudere 258 b.
prout 455 b.
provectus ætate 516 a, provectum ætate esse 452 b.
provenire copiosè 586 a.
proventus 84 b. 141 b. 186 a. 234 b. 377 b. 411 a. 485 a. 589 b. 599 a.
proverbium 357 a.
providere 108 a. 239 b. 513 a, sibi 195 a, provideri 513 b.
provincia 311 b.—*ch.* 618 b.
provocare 139 b. 221 b. 421 a. 532 b.
provolvi 560 b.
proximus 119 a.
prudens 89 b. 202 a. 446 a. 544 a, prudentem esse 89 b, evadere 544 a.
prudenter agere, se gerere 447 a. 544 a.
prudentia 90 b. 224 a. 232 a. 441 a. 447 b. 544 a. 589 b. 593 a.—*ch.* 622 b.
pruina 212 a. 288 b.
pruna 131 a. 458 a. 536 a, prunarum receptaculum 323 a.
psalterium 319 b.—*ch.* 624 b.
pubertas 469 b.
pubes 469 b.
pudefacere 235 b, pudefieri 85 b.
pudenda 222 a 308 b. 339 b. 342 a. 364 a. 445 b. 458 a, virilia 116 a. 474 a. 501 a, facere committere 86 a. 235 b.
pudere 85 b. 283 b.

pudor 86 a. 116 a, b, pudore afficere 86 a. 284 a, suffundi 215 b. 283 b. 284 a.
puella 116 b. 249 b. 383 b. 525 b. 526 a.
puer 99 b. 249 b. 383 b. 418 b. 431 a.
pueritia 382 b. 383 b.
puerulus 418 b. 600 a.
pugillus 465 a. 502 b. 580 a.
pugna 301 b. 329 b. 386 a.
pugnare 301 b.
pugnus 9 a. 215 a.
pulcher 229 a. 257 b. 361 b. 452 b. — *ch.* 630 b, pulchrum admodum esse 228 b. 234 a. 257 b. 361 a. 583 a. — *ch.* 630 b.
pulchritudo 178 a. 211 a. 258 a. 453 b. 477 a. 583 a, summâ pulchitudine esse 257 b.
pulex 471 a.
pullulare 370 a.
pullus 59 a. 127 a. 249 b, pullo colore esse 494 b.
pulmentum 373 a.
pulsare 156 b. 365 b. 466 a. 537 b. 601 a. — *ch.* 621 a.
pulsatio (fidium) 365 b.
pulsus, ûs 345 a.
pulvillus 337 b.
pulvinar 335 b.
pulvinus 287 b.
pulvis 7 b. 59 a. 152 a. 439 b. 562 a.
pulviseulus 156 b.
pumilio 504 a.
punctum 389 a.
pungere 378 b, 472 b, pungi, 579 a.
punire 108 a, 151 a. 240 a. 248 a. 254 b. 467 a. 581 a, puniri 467 b.
punitio 572 b.
pupilla 33 a. 78 b.
pupillus 270 b.
purè 115 a.
purgamentum 399 b. 401 a.
purgare 115 a. 148 a. 183 b. 228 a. 274 b. 462 b. 490 b, se 115 a (bis), purgari 490 b.
purgatio 358 a. 598 b.
purgatus 457 a.
purificare se 495 a.
purificatio 228 b.
puritas 109 b, 228 a. 389 b. — *ch.* 613 a.
purpura 61 b.
purpurâ infectus 61 b.
purus 109 b. 115 a. 178 b. 214 b. 228 a. 457 a, b. 490 b. — *ch.* 621 a, purum esse 178 b. 228 a. 389 a, facere 178 b, se gerere 115 a.
postula 7 b. 82 b. 561 b.
putare 180 b. 198 b. — *ch.* 621 b.
putationis tempus 180 b.
puteus 77 b. 91 a.
putor 481 b.
putredo 536 b. 562 b.
putrefieri 562 b.
putreseere 536 b.
pyropus 275 b.
pygris unguentaria 53 b.

Quadraginta 61 a.
quadrans 517 b.
quadratus 517 b.
quadrupes 82 a.
quadruplum 61 a.
quærere 102 a. 108 b. 158 b. 159 a. 215 b. 562 a, quæri 102 a. 109 a. 159 a. 215 b.
quæso 89 a. 361 a. — *ch.* 609 a, ah quæso 51 b.
quæstiones difficiles, *ch.* 626 a.
quæstor *ch.* 609 b.
quæstus, ûs, 236 b. 245 a. 401 b. 422 b. 589 b, meretricius 75 a.
qualis 271 b. 312 a.
quàm 29 b. 271 b. 312 a.
quamobrem *ch.* 618 a.
quamvis 173 a. 428 b.
quandiù 51 a, b. 96 b. 98 b. 312 b. 360 a. 415 a. 433 a.
quandò 46 a. 272 a. 279 b. 360 a, quando quidem 46 a. 361 a.
quanquàm 46 a. 56 a. 280 a. 428 b.
quanto magis 56 a, minùs 56 a.
quantoperè 312 a. — *ch.* 618 b.
quantùm 272 a, quantùm est in 150 a.
quantumvis 567 b.
quantus 312 b.
quarè 28 a. 311 a. 312 a, b. — *ch.* 618 b.
quartani 517 b.

quartus 61 a. 517 a. — *ch.* 627 a, quarta pars 517 b.
quasi 272 a. 295 a.
quassare 322 a. 383 a. 536 b.
quatuor 61 a. — *ch.* 607 a.
quemadmodùm 271 b. 272 a. 549 a.
quercus 40 a. 41 b.
querela 543 b.
queri 543 b.
qui, æ, od 70 a. 160 b. 175 b. 176 b. 279 b. 324 a. 549 a. — *ch.* 611 a.
quia 71 a, b. 98 b. 173 a. 256 a. 272 a. 279 b. 280 a. 295 b. 333 a. 441 b. 428 b. 442 b. 464 a. 549 a. 594 b. — *ch.* 611 a. 625 b.
quicunque 324 a. — *ch.* 617 a, 619 a.
quid 312 a. — *ch.* 618 b. 619 a, ad quid *ch.* 618 b.
quidam 44 a. 386 a. 461 a. — *ch.* 613 b.
quidquam 306 b.
quidnam 312 a.
quidquam 312 a.
quidquid 312 a. — *ch.* 618 b.
quies 149 a. 155 a. 169 b. 334 a. 371 b. 376 a. 584 a, locus quietis 334 a. 349 b. 350 a, quietem habere 371 a, dare 371 a. 584 a, dari 371 a.
quiescere 154 b. 155 a. 191 a. 222 b. 224 b. 370 b. 371 a. 567 a. 584 a. 588 a, facere 371 a. 565 b. 584 a.
quietus 221 a. 261 b. 506 a. 519 b, quietum reddere 519 b, esse 222 b. 519 b. 584 a, se continere 223 a. 584 a.
quilibet 67 a. 123 a.
quin, etiam et imò 50 a.
quinquaginta 211 a.
quinque 211 a.
quintare 211 a.
quintatus 210 b.
quintus 209 a, quinta pars 209 a. 211 a.
quiritari 52 b.
quis 27 b. 324 a. — *ch.* 619 a.
quisque 33 a.
quisquis 324 a.
quivis 123 a. 281 b, alius 21 a.
quò (*adv.*) 51 a, 71 a, b. 243 b. 573 a (bis).
quò (*conj.*), ex quò 243 b. 333 a. 418 a.
quocumque 71 a, b.
quod (*pron.*) 312 a, id quod *ch.* 618 b.
quòd 70 b. 173 a. 272 a. 279 b. 280 a. 549 a. — *ch.* 618 a, b, quòd non 98 b, — *ch.* 611 a.
quomodò 29 b. 32 a. 71 a. 165 b. 271 b. 312 a, b.
quoniàm 279 b.
quorsùm 51 a, b. 312 b.
quot 312 b.
quotidianus 145 b. 244 a.
quotannis 244 a. 578 b.
quotiosè 243 b. — *ch.* 615 b.
quotiès 150 b. 312 b.
quousquè 312 b. 360 a. 415 a.
quùm 46 a. 71 a. 77 b. 243 b. 271 b. 272 a. 279 b. 295 b. — *ch.* 611 a.

Racemari 431 a.
racematio 431 b.
racemus 68 a.
radere 134 a. 448 b, se 134 a, radi 134 a.
radiare 510 a.
radius 225 b. 439 b, textorius 61 b.
radix 335 a. 586 b. — *ch.* 630 b, montis 66 b, radius facere 586 b. 587 a.
ramosus 438 b.
ramus 50 a. 79 b. 153 a. 180 a. 199 a. 288 b. 323 a. 388 b. 405 b. 406 a. 408 b. 438 b. 453 b. 505 b. — *ch.* 623 b, perplexus 414 a. 541 a, b.
ramusculus 485 b.
rana 489 b.
rapere 79 a. 86 a, b. 105 b. 130 a. 441 a. 199 a. 226 b. 356 a. 388 a, rapi 130 a, rapidus 405 b.
rapina 79 b. 105 b. 130 a. 472 a.
raptare 401 a.
raptum 130 a.
raptus, ûs, raptum asportare 86 b.
rarus 261 b, rarum facere 261 a.
rastro findere 423 a.
ratio 146 a. 224 a. 232 a. 593 a. — *ch.* 615 a,

vivendi, agendi 62 b. 136 b. 158 a. 166 a. 338 b. 342 b. 358 b. 466 a, pro ratione 455 b, rationem habere ad 363 a. 564 b. 579 b.
ratis 146 a. 413 a. 535 a.
ratus *ch.* 616 a, ratum esse, fieri 497 a, b. 498 a, facere 497 b. 498 a.
reatus 198 a.
rebellare 350 a. 473 b.
rebellio 350 a. 351 a. 473 b. — *ch.* 607 b. 619 b.
rebellis 349 a. 351 a. 355 a. 408 a. 557 b. — *ch.* 620 a, rebellem esse 350 a.
recalcitrare 102 a.
recalvus 121 a.
recedanea 401 b.
recedere 177 b. 253 b. 299 b. 347 b. 367 a. 381 a. 399 a. 400 a. 444 a. 526 a. 542 a. 556 b, facere 392 a. 400 b. 507 b.
recens 192 a. 199 a. 233 a, b. 304 a.
recensere 407 b, recenseri nominatim 83 b. 247 a. 467 a.
recensio 247 a. 343 b. 467 b.
receptaculum 8 b. 91 b.
recessus 265 a. 322 a. 409 b.
recipere 54 a, b. 305 a. 492 a, b, animam 385 b, se 54 b. 406 b. 548 a, recipi 54 b.
recitare 506 b. — *ch.* 626 b, recitari 507 a.
recitatio 348 b.
reclinare 486 b, se 535 a.
reclinatorium 535 a.
recogitare 550 b.
reconciliare, se 289 a.
reconciliatio, onis, f.
recondere 60 a. 226 a. 488 b, recondi 214 a. 284 a. 488 b.
recordari 154 b. 161 b. 179 a.
recreare 17 b. 405 a, b. 557 a, se 405 b, recreari 199 b. 385 a. 521 a.
recreatio 199 b. 385 a. 521 a.
rectà, antè 413 a, ducere 70 a.
rectè 229 a. 284 b. 477 b, procedere 269 b.
rectitudo 270 a. 325 a. 379 a. 478 a.
rectulus 270 a.
rectum 270 a. 379 a. 478 a.
rectus 270 a. 284 b, rectum esse, videri 70 a. 269 b. 276 b. 478 a. 595 b. 602 a, facere 269 b. 602 a, habere 269 b.
recumbere 518 a. 561 a. 565 a. 580 a, facere 518 a.
recusare 307 a. 370 a.
redarguere 247 b. 248 a.
reddere 465 b. 557 a. 565 a. 571 b. — *ch.* 629 b. 631 a, reddi 557 b. — *ch.* 629 a.
redemptio 118 b. 119 b. 454 b, redemptionis jus 119 b, pretium 119 b. 454 b, objectum 119 b.
redigi ad nihilum 95 b.
redimere 119 a. 454 b. 455 a. 503 a. — *ch.* 612 b, peccata *ch.* 624 b, se 119 a redimi 119 a. 454 b.
redire 556 b. — *ch.* 631 a, facere 557 a.
reditus 557 b. 603 b.
redivivus 199 a.
reducere 84 a. 373 b. 556 b. 557 a, reduci 557 b.
redundans 245 a. 408 b.
redundantia 407 b. 408 b.
redundare 408 b. 416 b. 456 b. 480 a. 547 a. 559 b, facere 559 b.
redux 563 b.
refectio 197 a.
referre 364 b. 429 b. *ch.* 631 a, verbum, litteras, etc., *ch.* 631 a, referri 429 b.
reficere 17 b. 49 a. 196 a. 405 b. 557 a.
refocillare 200 a, refocillari 199 b.
refractarius 307 a. 408 a, refractarium esse 350 a. 409 a.
refrigerium 348 b. 485 b.
refugium 213 b. 322 a. 334 b. 338 a. 339 a. 353 b. 421 b. 480 b.
regere 150 b. 532 a. 581 b.
regia *ch.* 608 b.
regimen, inis, n.
regina 121 b. 330 b. 331 a. 555 a. — *ch.* 619 a. 628 b.
regio 11 b. 65 a. 134 b. 188 a. 311 b. 453 a. — *ch.* 618 b. 622 b, plana 131 a. 590 a, ulterior 413 a, sterilis 310 a.

445 a, remota 28 a. 265 a, maritima 28 a, transmarina 28 a. transeuphratensis, *ch.* 622 b. è, regione 304 a. 314 b. 365 a. 379 a, b. 413 a. 507 a. — *ch.* 625 b.
regius, ornatus 330 b, regia dignitas 329a. — *ch.* 619 a.
regnare 329 a. 330 a, facere 330 a.
regnum 329 a. 330 b. 332 a. — *ch.* 619a, adipisci 330 a.
regula 305 b. 496 a.
regulus 489 a.
rejicere 102 b. 138 a. 182 a. 362 a. 364 a, 403 b, regici 307 b.
relatio 408 a.
relativè ad 295 a.
relaxare 422 a, relaxari 377 b.
relaxatio 521 b. 522 a, datur 521 b.
relegatio, *ch.* 631 a.
religio 158 a.
religiosus 262 a.
relinquere 140 a. 271 a. 387 a. 422 a. 467 a. 551 a. 565 b. — *ch.* 628 b, relinqui 271 a. 371 b. 387 a. 416 b. 570a.
reliquiæ 271 a. 551 a.
reliquum 245 a. 271 a. 551 a. — *ch.* 628 b.
reliquus 271 a, reliquum esse 550 b. 551 a, habere 551 a, facere 271 a. 371a. 551 a, factum 371 b.
remanere 271 a. 416 b. 551 a, jubere 371 a.
remediari, or, aris, etc.
remedium 352 a.
remex 558 a.
remigare 226 b.
remissio 276 a. 455 b. 522 a. 529 b. 535a. 574 a, annus remissionis 574 a.
remissus 535 a, remissum esse 534 b, remissa agendi ratio 352 a.
remittere 371 a. 377 b. 385 a. 412 b. 422 b. 501 b. 534 a, b. 574 a (bis), remitti 377 b.
remotus 166 a. 452 a. longè remotus, *ch.* 627 b. remotum esse 526 a.
removere 104 b. 162 a. 236 a. 255 b. 317 b. 367 b. 368 a. 370 a. 381 a. 392 a. 400 b. 412 b. 415 a. 462 b. 507 b. 526 b. 598 a. — *ch.* 622 b, è conspectu hominum, *ch.* 622 a, removeri 381 a. 400 b.
remunerare, remunerari 557 a. 571 b.
remuneratio, onis
remus 355 a, b. 563 b.
renes 230 a. 283 b.
renovare 191 b, se 192 a.
renuens 307 a.
renuere 307 a.
repagula 112 a.
repagulare 412 a.
reparare 196 a. 533 b. 534 a.
repellere 162 a. 182 a. 376 b. 557 a.
rependere 136 b. 535 b. 571 b, rependi 572 a.
repentè 22 a. 340 a. 474 a. 476 a. 519 b.
repere 177 b. 530 a. 586 a.
reperire 344 a.
repetere 158 b, pœnas 119 a, repeti 159 a.
replere 327 a.
repletus 328 a.
reponere 60 a. 407 a, reponi 60 a.
reposcere 158 b.
reprehendere 247 b.
reprimere 552 a.
reprobum esse 307 b.
reptare 143 a. 530 a. 586 a.
reptile 530 a. 586 b.
repudiare 141 a. 307 a. 368 a. 557 a. 569 b, repudiari 307 b.
repudium 568 b.
reputare 179 a. 223 b. 224 a. — *ch.* 614 b, reputari 223 b.
requies 369 a.
requiescere 584 a.
res 50 b. 91 b. 145 b. 215 a. 328 b. 343 a. 357 a. — *ch.* 619 a. 624 b, primaria, præcipua, 94 a, ventura 74 a, familiaris 91 b, gesta 145 b, vacua et inanis 84 a, adversa 66 a, labore porta 435 a. 440 b, iniquè parta 419 b, vi ablata 450 b; res memorabiles *ch.* 614 b, pretiosæ *ch.* 616 a.

resarcire 106 b. 230 b. 534 a.—*ch.* 613 b, resarciri 231 a.
rescindere 557 a, rescindi 556 b.
rescire 239 a.—*ch.* 615 b.
resecare 105 b. 448 b. 593 b.
reservare 60 a. 223 b. 231 b. 488 b. 577 a, reservari 223 b. 284 a.
residere 371 a. 567 a.
residuum 271 a. 551 a.—*ch.* 628 a.
residuus, residua pars 551 a.
resistere 196 b. 404 b. 433 b. 497 a, resistendi facultas 601 b.
respectu habito ad 295 a.
respicere 363 a. 467 a. 513 a. 560 a. 579 b, respici 576 a.
respirare 385 b. 521 b. 557 a.
respondere 437 a. 557 a.—*ch.* 629 b.
responsio 341 b.
responsum 341 b. 603 b.
respuere 138 a. 182 a. 307 a. 403 b.
restaurare 191 b. 200 a. 533 b. 557 a.—*ch.* 613 b.
restauratio 197 a.
restis 271 a. 325 a.
restituere 49 a. 101 a. 417 b. 497 b. 533 b. 557 a. 571 b, restitui 557 b.
restitutio 352 a.
restitutus, *ch.* 631 b.
retardare 25 a. 442 b.
retè 221 a. 326 a. 345 b. 457 b. 538 b. 539 b.
retegere 133 a. 223 b, se 133 b, retegi 133 a, b.
retentio, onis, f.
reticula 498 b. 539 b. 552 b.
reticulatum opus 61 a. 538 b, facere 553 a.
reticulus 245 a.
retinere 196 b. 281 b. 442 a. 551 a, retineri 195 b. 335 a.
retortus 560 b.
retrahere 54 a. 492 b. 501 b. 557 a.
retribuere 136 b. 557 a.—*ch.* 629 b.
retributio 136 b. 572 a, b. 597 a, voti 572 a.
retributor 129 b.
retrò vertere se 396 b.
retroagi 556 b.
retrocedere 299 b.
retrorsùm 22 b. 27 a.
reus 69 a. 198 a. 538 a, reum esse, fieri 197 b. 538 a, facere 192 a, declarare 198 a. 538 a, se agnoscere 68 b.
revalescere 199 b.
revelare 133 a, b. 475 a.—*ch.* 610 a, se 133 b. 240 a, revelari 133 a.
revelatio 18 a. 195 b.
revellere 395 b.
revertà 49 a.
reverentia 262 b. 317 a. 358 a, objectum reverentiæ 317 a.
revereri 262 a, b.
reveritus 219 b.
reverti 169 b. 396 b. 489 a. 556 b.—*ch.* 631 a.
revirescere 306 a. 526 b, facere 206 a.
reviviscere 199 b.
revocare 400 b. 557 a.
revolutio 602 a.
rex 330 a. 366 b.—*ch.* 619 a, regem esse, fieri 330 a, constituere 330 a, constitui 330 a.
rhamnus 27 b.
ricinus 500 a.
ridere 481 b. 542 b.
rima 81 a. 197 a. 405 b, rima agere 81 a, reparare 81 a.
ripa 124 a. 134 b. 237 b. 281 a.
risus 481 b. 542 b.
ritus 358 a.
rivus 57 b. 235 a. 374 b. 459 b.
rixa, f. 345 a. 351 b. 527 a.
rixari 387 a.
roborare 49 a. 196 a, se 447 b.
robur 16 b. 30 a, b. 33 b. 37 b. 49 b. 121 a. 184 b. 197 a. 200 b. 306 a. 238 a. 278 b. 421 b. 422 b. 441 b. 496 a. 602 a.—*ch.* 609 b. 614 a, b. 632 a, addere 423 a.
robustus 57 b. 200 a. 213 b. 356 b. 357 b. 441 a. 512 a. 602 a.—*ch.* 606 b, robustum esse 193 a. 423 a. 441 b. 512 a.—*ch.* 606 b, evadere 205 b, facere 122 b.
rodere 140 a. 448 a.
rogare 109 a. 550 a.—*ch.* 609 a.
rogatio 550 b.—*ch.* 628 b.

rogus 149 a. 311 a. 317 a.
ronchus 375 a, b.
ros 230 b.—*ch.* 615 a.
rota 7 a. 17 a. 132 b.—*ch.* 610 a.
rotundus 414 a.
rotunditas 309 a.
rubedo 11 a.
rubefacti coloris esse 210 a.
rubere 10 a. 210 b.
ruber 11 a, rubrum esse 10 a.
rubicundus 201 b.
rubigo 265 b.
rubinus 11 a.
rubrica 547 b. 587 b.
rubus 405 a.
rudera 340 a. 425 a. 454 a.
rudere 369 b.
ruere 384 b. 405 b. 563 a.
rufus 11 b. 548 b.
rugire 87 a. 383 a. 549 a.
rugitus 21 b. 549 b.
ruina 68 a. 132 a. 156 b. 219 a. 323 a. 327 a. 343 b. 355 a. 425 a. 530 b. 549 b. 550 a. 551 a; ruinæ 575 a.
ruminare 141 a.
ruminatio 139 b.
rumor 145 b. 183 a. 497 a. 574 a. 576 b (bis).
rumpere 395 b. 466 b. 471 b. 472 a, facere 553 b, rumpi 107 a. 395 b. 472 a.
runcina 547 b.
rupes 33 b. 288 a. 346 a. 404 b. 480 b. 489 b.
rupicapra 181 a.
ruptura 471 b.
rursùs 254 b. 556 b.
rus 109 b. 469 b. 540 b.
rusticus 540 b.
rutilare 10 a.
rutrum 322 b.

Sabbatum 554 b, celebrare 554 a.
saccus 51 a. 489 b. 547 a.
sacellum 99 a.
sacer 493 a, locus 347 a, sacrum esse 494 b.
sacerdos 32 b. 276 a. — *ch.* 616 b, sacerdotem esse, fieri 276 a.
sacerdotium 276 a, sacerdotis fungi 276 a.
sacrarium 347 a. 495 b.
sacratus 493 a, sacrata res 347 a.
sacrificare 174 b. — *ch.* 610 b.
sacrificium 174 b. 189 b. 283 b. 328 a. 334 b. 430 a. 602 b. — *ch.* 610 b, pro penato 69 a. 198 a, b. 474 a. — *ch.* 613 b.
sacrificuli idol. 284 b.
sacrum 411 a. 495 b.
sæpènumerò 449 b.
sævitia 34 b.
sævus 34 b. 421 b.
saginare 7 b. 110 a, se 110 a.
saginarium 349 b.
saginatorium 4 a.
saginatus 7 b. 112 a. 177 a. 351 a, saginatæ aves 110 a.
sagitta 183 a. 216 a, b. 217 a. 337 a. 512 b. 516 a. 538 b, sagittis confici 263 b.
sagittarius 103 a. 216 a. 217 a. 230 a. 263 b. 512 b. 516 a.
sal 329 b. — *ch.* 619 a, salem comedere *ch.* 619 a, sale aspergere 329 a, sale conspersus, lotus 329 b.
salarium accipere *ch.* 619 a.
salire (sale condere) *ch.* 619 a.
salire (saltare) 152 b. 395 b. 504 b. 537 a, facere 533 b.
salitum 329 a.
saliva 527 b.
salivare 524 a.
salix 444 b. 489 a.
salsus 329 a.
saltare 190 a. 193 a. 205 a. 291 b. 465 a. 527 a, in orbem 192 b. 542 b.
saltem 14 b.
saltitare 465 a.
saltus 465 a.
salubrem esse, fieri 534 a, b, reddere 534 a.
salus 199 b. 268 a. 269 b. 478 a, b. 568 b. 593 a. 603 b. — *ch.* 629 b.

salutare 113 b. 550 a.
salvator 488 b.
salvus 268 a. 568 b. 597 b, salum esse 269 a. 571 b.
sambuca, *ch.* 621 b.
sanare 126 b. 196 a. 533 b. 534 a, b, se 534 a, sanari 533 b. 534 b.
sanatio 62 a. 126 b. 319 a. 352 a. 534 a. 602 b.
sancire 497 b.
sanctitas 495 b.
sanctus, a, um 493 a. — *ch.* 625 b, sanctum esse 494 b, habere et declarare 495 a, se gerere 115 a, se præstare 495 a, agnosci 495 a.
sandalus 44 a.
sanè 36 a.
sanguinolentus 32 b.
sanguis 154 a.
sanitas 62 a.
sannio 304 a,
sanus 568 b, sana pars 360 a, sanum esse 386 b.
sapere 89 b. 90 a. 201 b. 239 b.
sapiens 89 b. 90 a. 202 a. 239 b. — *ch.* 614 a, sapientem esse 201 b, reddere 201 b. 202 a, se præbere 90 a.
sapere 89 b. 90 a. 201 b. 239 b.
sapientia 156 a. 202 a. 441 a. 593 a. — *ch.* 614 a. 620 b, sapientiam largiens 317 b.
sapor 232 a. — *ch.* 615 a.
sapphirus 407 a.
sarabaltum *ch.* 622 a.
sarcina 285 b.
sarcire 232 b.
sarculum 322 b. 338 b.
sardius (lapis) 11 a.
sardonyx 556 a.
sarmentum 505 b.
sarrire 416 b, sarriri 416 b.
sartago 320 a. 354 b.
sarynx 417 a.
satelles 227 b. 290 a. *ch.* 615 a.
satiare 521 a, b. 539 b, satiari 521 a. 539 b.
satiatus 521 b. 539 b.
satietas 540 a.
satio 186 a.
satis 150 a. 164 a. 516 a.
satisfieri 557 b.
satrapa 27 a. — *ch.* 606 a.
satum 185 a. 396 a, sata oram 185 a. 186 a.
satur 539 b, saturum esse 539 b.
saturitas 539 b.
saturnus 280 b. 330 b.
saxetum 33 b.
saxosus 34 a.
scabellum 162 a. 275 a.
scabere, se 139 b.
scabies 139 a. 221 b. 250 b.
scala 337 a, 404 b, cochleata 300 a.
scalprum 220 a. 348 a. 600 b.
scandere 429 a.
scapus 265 a. 503 b.
scatere 530 a. 586 a, b.
scaturiens 199 a.
scaturigo 132 a. 133 b. 308 a. 340 a. 347 b.
scaturire 364 b, facere 364 b. 498 b.
scelestè agere 176 b.
scelestus 249 b. 450 a.
scelus 16 a. 163 b. 180 a. 319 b. 364 a. 556 b. — *ch.* 613 a.
sceptrum 552 a. 585 b.
scientia 156 a. 305 a. 212 a. — *ch.* 619 b.
scindere 105 b. 470 a. 579 b.
sciriphes 284 b.
scintilla 280 a. 378 a.
scintillare 154 a. 388 a.
scipio 358 b. 461 a. 552 a.
scire 89 b. 90 a. 239 b. 380 a. — *ch.* 615 b, facere 240 a.
scitè 544 a.
scopæ 323 a.
scopulus 346 a. 578 a.
scopus 324 a.
scoria 65 a. 399 b. 401 b.
scorpio 443 a.
scortari 181 b, facere, pati 182 a.
scortatio 182 a. 593 b.
scortum 181 b.

scriba 407 b. 563 a. — *ch.* 622 a, hieroglyphiæ peritus 220 b.
scribere 293 a. — *ch.* 617 b, scribi 293 b.
scriptum 293 b. 327 a. — *ch.* 617 b.
scriptura 293 b. 327 a. 408 a. — *ch.* 617 b.
scrupulus 327 a.
scrupus 217 a. 339 a.
scrutari 215 b. 218 b.
sculpere 475 a. 502 a.
sculptile 465 a, b.
sculptor 223 a.
sculptura 223 a. 348 a. 474 b.
scurra 304 a.
scutilla 504 a.
scutica 443 a. 558 a. 563 a.
scutum 485 b. 570 a.
scyphus 121 b.
secare 124 a. 130 b. 222 a. 291 b. 331 a. 464 b. — *ch.* 610 a.
secedere 468 b.
secernere 258 a.
secessio 543 a.
secludere 80 b, secludi 80 b. 595 b.
secretum 399 b. 524 b. — *ch.* 627 b.
sectari 109 a. 159 a. 166 b. 520 b. 562 a. 593 a.
sectator 32 b.
secundarius 358 a.
secundinæ 570 b.
secundum 39 b. 76 b. 271 b. 295 a. 304 a. 428 b. 455 b.
secundus 25 b. 358 a. 579 a. — *ch.* 631 b. 632 b, ordo, locus 358 a.
securè 88 b. 295 a.
securis 140 a. 219 a. 292 b. 309 a. 342 a. 508 a.
securitas 47 b. 88 b. 308 b. 568 b. — *ch.* 629 b.
securus 550 b. 568 b. — *ch.* 629 a, securum esse 88 a. 568 a, facere 88 b.
sed 43 b. 46 b. 136 a. 172 b. 280 a. — *ch.* 609 b. 618 a.
sedare 169 b. 224 b. 553 a. 557 a, b. 566 a. 584 a, sedari 556 b. 566 a.
sedere 267 a. 370 b. — *ch.* 616 b, facere 267 b.
sedes 270 b. 286 a. 318 a. 595 a, fixan concedere 160 b.
sedile 351 b.
seditio 182 a.
seducere 368 a. 392 b. 474 b. 555 a. 568 a.
seduci 172 a, seduci se pati 368 a.
seductio 341 a.
sedulò *ch.* 605 b, facere 566 b.
sedulus 220 a.
seges 186 a. 502 a.
segmentum 130 b. 220 b. 460 a.
segnem esse 534 b.
segniter 529 b.
segnitia 582 b. 599 a.
segregare 80 b. 258 b, segregari 130 b. 338 a. 460 a.
sejungere 80 b. 115 a. 395 b, se 80 b. 468 b, sejungi 80 b. 395 b. 471 b.
selectus 513 a.
seligere 80 b. 115 a, seligi 80 b.
sella 286 a. 290 a. 318 a, parturientium, figulorum 7 a, gestatoria 59 a. 323 b.
semel 22 a. 466 a.
semen 186 a. — *ch.* 613 a, genitale 324 b.
sementis 186 a. 320 a. 401 a.
semicorus 306 a.
seminare 185 b.
semita 158 a. 394 a. 552 b.
senatores *ch.* 605 a.
senatus, — *ch.* 611 a.
senectus 143 a. 183 b. 283 a. 416 a. 543 a.
senescere, senere 183 b.
senex 183 b. 268 b. 270 a. 543 a, senem esse, fieri 183 b.
senior 183 b. — *ch.* 628 a; seniores 185 b.
sententia 145 b. 179 b. 199 b. 232 a. 353 a. 357 a. 358 b. 474 a. — *ch.* 616 a. 615 a. 624 b.
sententiosè dictum 357 a.
senticetum 383 a.
sentire 89 b. 195 a. 232 a. 513 b. 521 b.
sentis 405 a.
seorsùm 79 b. 80 a.
separare 80 b. 115 a. 161 b. 373 b.

468 b, se 373 b. 468 b, separari 395 b. 460 a. 468 b.
separatim 79 b.
separatio 79 b. 118 a. 216 a.
sepelire 492 b, sepeliri 492 b.
sepes 336 b. 353 b. 543 b.
sepimentum 336 b.
sepire 399 a. 402 b. 541 a.
seponere 60 a. 140 a.
septem 553 a. — *ch.* 628 b.
septentrio 488 a. 545 a.
septentrionalis 488 a.
septiès 553 a.
septimana 551 b.
septimus 552 b. 553 a.
septuagesiès 553 a.
septuaginta 553 a.
septum 106 b. 126 a. 216 b. 230 a. 402 b, tecti 342 a.
septuplum 553 a.
sepulcrum 85 b. 91 b. 148 b. 440 a. 492 a, b. 562 b.
sepultura 492 a.
sequens 25 b.
sequi 143 b. 166 b. 250 a. 412 a. 462 a. 520 a. 593 a.
sera 835 b.
seraphim 548 a.
serenitas 111 b.
serenus 481 a.
serere 185 b. 541 b, seri 185 b. 186 b.
sericum 155 b. 356 a.
series 230 a. 540 b. 560 a. 593 a.
sermo 50 a, b. 145 b. 305 b. 340 a. 328 b. 543 b. — *ch.* 619 a, impius 304 a.
serotinus 57 b, serotinos fructus colligere 305 b.
serpens 300 a, 375 b. 599 b, æneus 375 b.
serpere 177 b.
serra 309 b. 353 b.
serrare 542 a.
sertum 300 a. 302 b.
serva 46 b. 383 b.
servare 140 a. 223 b. 269 a. 377 b. 388 a. 577 a. — *ch.* 620 b, se 388 a, servari 269 a. 577 a.
servatus 268 a. 387 b. 454 b.
servire 410 a. 433 b. 440 b, facere 410 b, serviri 410 b.
servitus 411 a.
servitutem exigere, in servitutem redigere 410 b.
servus 383 b. 410 b. 411 a. 433 a. 440 b. — *ch.* 622 a.
severè 197 a.
sex 587 a, b. — *ch.* 631 a.
sexaginta 587 a. — *ch.* 631 a.
sexcenti 306 b.
sextus 587 a, b, sexta pars 587 b, sextem partem dare 587 a.
si 14 a. 40 b. 45 b. 71 a. 77 b. 169 a. 272 a. 280 a. 299 a. — *ch.* 612 b, 300 a, fortè 14 a. 361 a, ô si 299 a, sin autem 14 a.
sibilare 465 b. 586 b, sibilari 586 b.
sibilus 586 a, b, serpens 581 b.
sic 275 b. 280 b. 284 b. — *ch.* 617 a.
siccitas 106 b. 219 a. 596 a.
siccum 219 a.
siccus, 219 a. 235 b, sicca terra 219 a, sicco pede 236 a.
siclus 584 b, dimidius 107 b, argenteus 287 b.
sicut 71 a. 77 a. 148 b. 155 a. 173 a. 271 b. 313 b. 433 a. 455 b. — *ch.* 616 b, hoc *ch.* 606 b.
sidere 584 b.
sigillum 194 b, sigillo signare 226 a.
signare 15 a. 226 a. 591 b.
signifer 382 a.
signum 18 b. 316 a. 321 a. 353 b. 594 a. — *ch.* 607 b, facere 591 b.
silens 149 a. 221 a.
silenter 223 a.
silentium 43 b. 148 b. 149 a. 155 b. 403 b.
silere 43 b. 154 b. 155 a. 169 b. 222 b. 224 a, b. 371 a. 405 b. 583 a, facere 155 b. 224 b.
silex 206 a. 480 b.
silva 223 a. 257 a, b. 402 a. 410 a.
simia 498 a.

similа 404 b.
similago 404 b.
similis 324 b. 357 a. — *ch.* 611 b, similem esse, fieri 154 b. 357 a. 557 b. — *ch.* 611 b.
similiter 284 b.
similitudo 154 b. 155 a. 357 a, similitudinem proponere 356 b.
simplex 474 b. 475 b.
simplicitas 475 b. 596 b.
simpulum 407 a.
simul 22 a. 245 b. 433 a. 466 a. — *ch.* 613 b, simul atque 272 a.
simulacrum 57 b. 72 a. 280 b. 344 b. 381 b. 382 a. 392 a. 405 a. 440 b. 441 a. 465 b. 482 b. 483 b. 590 a. 597 a. — *ch.* 625 a.
simulare 279 a, sē alium 215 b.
simus 221 a.
sincerè 325 a.
sinceritas 51 a. 276 b. 325 a. 387 b. 596 b.
sincerus 276 b. 490 b, sincerum esse 276 b.
sinè 31 b. 58 a. 26 a. 97 b. 98 a. 335 a.
sinere 311 a. 294 b.
singularem esse 459 a, facere 459 b.
singulatim 22 a.
singuli 33 a. 132 b.
singultare 53 a.
sinister 545 a, sinistrum latus 544 b, ad sinistrum latus deflectere 545 a.
sinistra 545 a, sinistrâ uti 545 a.
sinopis 587 b.
sinus 194 a. 201 a. 216 b. 305 b.
siquidem 173 a. 361 a.
sistere 387 a, se 258 b. 386 b.
sistrum 335 b.
sitibundus 485 a.
siticulosus 484 b.
sitire 484 b.
sitis 484 b.
situla 153 a.
situs, ûs 318 a.
sive 14 a. 46 a. 172 b. — *ch.* 612 b.
smaragdites 81 a.
smaragdus 114 b. 458 b.
smegma 112 b.
soboles 88 b. 91 b. 186 a. 334 a. 349 b. 378 a. 451 a. 470 a. 485 a. 602 b, sobolem amittere 566 a.
sobolescere 371 b.
socer 208 a. 226 b.
socia 23 a. 189 b. 532 a, b.
sociare 44 b.
societas 189 a. 434 b.
socius 21 a. 42 a. 185 a. 189 a. 352 a. 423 b. 434 b. 444 b. 527 a. 531 a. 532 a. — *ch.* 613 b, socium sibi adjungere 532 a.
socordia 568 b.
socors 550 b. 568 b.
socrus 209 a. 226 b.
sodalis 189 a. 352 a.
sodalitium 189 b.
sol 18 a. 208 b. 221 b. 577 b.
solares statuæ 209 b.
solari 183 b.
solatium 375 a. 377 b, invenire 375 a.
solla 383 a.
solere 403 a.
solater excogitatum opus 322 b.
solertia 319 b.
solitariè 80 a, b.
solitarius 80 a. 246 a. 446 b, soeitaria (non maritata mulier) 575 a, solitarium esse 575 a, vivere 270 b.
solitudo 28 b. 80 a. 268 a. 348 b. 590 b.
solium 286 a. — *ch.* 617 b.
sollicitudo 142 b. 219 b.
sollicitum esse 203 a, b. 219 b. 436 b. 491 a.
solum 65 a. 510 b.
solùm 80 a. 245 b.
solus 34 b. 79 b. 80 a, b. 207 a.
solutio 554 a, voti 572 a.
soluere 205 a, b. 364 b. 395 b. 475 a. 535 b. 585 b. — *ch.* 630 b, solvi 475 a. 535 b.
somniari 164 b. 205 b.
somnium 203 b. 578 b. — *ch.* 614 a.
somnus 578 a, b. — *ch.* 630 a, somno obrui 520 a.

sonitus 161 b. 580 a.
sonus 21 b. 496 a. 497 a. 576 b. — *ch.* 626 a, sonum edere 576 a.
sopor 602 b.
sorbere 136 a. 300 b. 432 b, sorbendum dare 304 a.
sorbitiuncula 297 a.
sordere 231 b.
sordes 387 a. 401 a. 479 a.
sordidus 479 a.
soror 23 a.
sororiantem esse 276 b.
sororiare 276 b.
sors 62 b. 129 a. 158 a. 207 b. 277 b. 333 b. 348 b. 374 b, 457 a.
sospitem esse 269 a.
spargere 184 a, b. 185 b. 186 a. 356 a. 372 a, b. 373 a. 456 b. 468 b, spargi 184 b. 186 a. 373 a.
spatha 270 b. 288 a. 405 b. 596 b.
spatiosus 521 b. 524 b, spatiosum facere 524 b.
spatium 521 b. 525 a.
spatula 405 b.
species 155 a. 181 a. 195 b. 324 b. 349 a. 426 a. 463 a. 543 b. 597 a, — *ch.* 613 a, b.
spectabilis 195 b. 581 a.
spectaculum 514 b.
spectare 363 a. 462 b. 513 a. 555 a. 579 b.
spectrum 302 b.
specula 87 a, b. 151 a. 346 b. 488 a. 490 a.
speculari 60 b. 87 b. 487 b.
speculatio 488 a, b.
speculator 487 b.
speculum 134 a. 349 a. 514 a.
spelta 287 b.
spelunca 342 a.
sperare 246 a. 540 a. — *ch.* 621 b, facere 246 a.
spernere 84 b. 86 a, b. 307 a. 362 a. 403 b. 501 b, sperni 307 b. 362 a.
spes 88 b. 287 a. 308 a. 347 a. 368 b. 540 a. 591 b. 601 b, spem ponere 363 a, seo destituere 234 b.
sphærula 289 b.
spica 4 b. 330 a. 398 a. 552 b.
spicilegium 305 a.
spigulum 552 a.
spina 192 b. 402 a. 404 a. 485 b. 486 a. 498 b, dorsi 441 a. 543 b. 565 a. 574 b.
spinula 197 a.
spirare 52 b. 384 a. 393 a, b. 456 a.
spiritus 161 a. 393 a. 521 b. — *ch.* 627 b.
spitiama 186 b.
splendens 452 a. 478 b.
splendere 13 a. 176 a. 258 a. 365 a. 388 a. 480 a. 510 a, splendere facere 167 b. 257 b. 365 a.
splendidus 81 b. 261 a. 274 a.
splendor 18 b. 66 a. 118 b. 163 a. 176 a. 228 b. 229 b. 258 a. 274 a. 365 a. 387 b. 477 a. 600 b. — *ch.* 613 a.
spoliare 86 b. 107 b. 130 a. 206 b. 388 a. 473 b. 492 a. 571 b, spoliari 86 b. 571 b.
spoliatus 558 b.
spolium 571 b.
sponda 448 a.
spondere 444 a.
sponsa 282 b.
sponsalia 283 a.
sponsio 445 a. 600 b, sponsionem facere 444 a.
sponsus 226 b.
spontaneus 368 b, spontaneum donum, sacrificium 367 b.
spontaneitas 367 b.
spontè 367 b, dare, *ch.* 620 a, offerre 367 a, b, se offerre 367 a.
spuere 265 b. 537 b.
spuma 505 b.
spurius 331 b.
sputum 536 b.
squama 82 b. 511 a.
squameus 81 a.
stabilire 277 a. 285 a. 387 a. 434 a, se 277 a.
stabilis 434 a. — *ch.* 626 a, stabilem esse 48 a.
stabilitas 50 b.

stabulum 4 a. 18 b. 61 b. 359 a. 535 a.
stacte 377 a.
stadium 275 a.
stagnum 8 b. 114 a.
stamen 33 b. 588 a.
stannum 80 b.
stare 258 b. 276 b. 386 b. 433 b. 497 a. — *ch.* 625 b, facere 386 b. 387 a. 434 a. 497 b. — *ch.* 626 a, cogi 434 a.
statera 461 b.
statim 243 b. — *ch.* 605 a.
statio 337 b. 341 b. 344 b. 387 b. 434 a.
statua 280 b. 344 b. 387 b. — *ch.* 625 a.
statuarium opus 487 a.
statuere 49 a. 218 a. 233 a. 277 a. 293 a. 377 a. 386 b. 387 a. 434 a. 497 b. 522 b. 541 b. 564 b. — *ch.* 610 a, 613 a, statutum *ch.* 626 a, se 417 b.
statui 210 a. 277 a. 434 a, inter 89 b.
statura 498 a, procera 310 b. 311 a.
statutum 48 b. 217 b. 358 b. — *ch.* 626 a.
stella 276 b, veneris 72 a.
stellio 53 a. 302 a. 545 b.
stercus 135 a. 143 a. 155 b. 218 b. 220 b. 399 b. 472 b. 476 a.
sterilis 135 b. 443 a. 486 a, sterilem esse 566 a.
sternere 189 b. 258 b. 259 a. 516 b. 534 a.
sterni 259 a.
sternutare 186 b.
sternutatio 424 b.
sterquilinium, *ch.* 620 b.
stibium 456 a.
stigma 389 a. 504 a.
stilla 8 b. 348 b.
stillare 153 b. 377 a. 447 b. 459 a. 533 b, facere 533 b.
stillatio 94 b. 153 b.
stillicidium 153 b.
stillatorium 459 a.
stimulus 157 a. 331 a.
stipula 132 b. 169 a. 474 a. 511 a.
stirps 186 a. 344 b. 586 b. — *ch.* 623 b.
stola 310 a. 595 b.
stoliditas 475 b.
stolidus 287 a. 474 b.
strages 204 a. 280 a. 471 b. 576 b.
stragula 79 b. 133 a. 274 a. 310 a, 525 b. 351 b. 585 b.
stramen 359 b. 590 a.
strangulare 213 a, se 213 a.
strangulatio 322 a.
stratio 216 a.
stratum 259 a. 346 b. 349 b, facere 259 a.
strenuus 22 a. 121 a. 200 b. — *ch.* 609 b, strenuum esse 196 a. 206 b.
strepere 168 a, b. 519 b. 549 b, facere 168 b.
strepitus 151 b. 168 b. 497 a. 533 b. 549 b. 580 a. 603 b.
stridere 222 a. 530 a.
stridor 484 a.
strigilis 598 b.
stringere 475 a. 524 a. 572 b.
structura 446 b. 590 a. 595 a, b, separata 130 b.
struere 253 a. 446 b. 508 a. 564 b.
strues 342 b. 446 b. 529 b, lignorum 149 a.
struthio 530 b.
struthio camelus 256 b.
strix 21 b.
studere 159 a. 166 b. 577 a. — *ch.* 629 a.
studiosè agere 220 a. — *ch.* 607 a.
studiosum esse 195 b. 220 a.
studium 219 b. 358 a. 466 a. 477 b. 503 a. 532 a, b. — *ch.* 625 a., conferre 583 b, litterarum 298 b, virtutum, *ch.* 625 a.
stultè agere 402 b. 403 a.
stultitia 16 a. 163 b. 287 a. 364 a. 403 a. 544 b.
stultus 15 a, b. 287 a. 362 b. 364 a. 403 a, stultum esse 234 a. 287 a, reddere 167 b. 403 a.
stuppa 383 b.
stupefacere 575 a.
stupefactus 147 a. 575 a.
stupendus 262 a, res stupenda *ch.* 631 b.
stupidus 105 a, stupidum esse 232 b.
stupor 357 b. 574 a. 575 b. 597 a, objectum stuporis 574 a.
stuprare 231 a, stuprari 450 b.
stuprum, ad stuprum seducere, 182 a.
stylobates 11 b.

stylus 220 b. 424 a. 547 b.
styrax 297 b.
suasio 305 a.
suavis 229 a. 378 a. 382 b. 444 a. — *ch.* 615 a.
suavim esse, fieri 228 b. 331 a. 360 a. 383 a. 444 a, facere, reddere 360 b.
suavitas 211 a. 239 a. 360 b. 378 a. 383 a.
sub 562 b. 594 a, b. — *ch.* 631 a.
subacidus 209 a.
subactus 523 a.
subducere, se 206 b, se furtim 137 b.
subflavus 266 a.
subigere 145 a. 520 a, penitùs 85 a.
subitò 22 a. 474 a. 476 a.
subjectus 99 b.
subjicere 145 a. 207 b. 263 a. 275 a. 520 a, sibi 375 a, subjici 275 a.
sublevare 391 b. 522 b.
subligaculum 190 a.
sublime 350 b.
sublimis 350 b. 514 b, sublimem esse 540 a.
sublimitas 118 b.
sublimiter agere 540 a.
submergi 228 a.
submissè se gerere 285 b. 486 a, loqui 361 b.
submissus 486 a.
submittere se 285 b. 437 a. 561 a.
subniger 562 a.
subornare 554 a.
subparvum 346 b.
subripere 137 a. 340 b, subripi 137 b.
subrubidus, subrufus 11 a.
subsannare 303 b. 316 b.
subsannatio 303 b.
subsidere 517 b. 558 a. 561 a. 567 a.
subsidium 358 b.
subsilire 395 b. 457 b. 537 a, facere 537 a.
subsistentia 434 a.
subsistere 155 a. 386 b. 433 b. 434 a, facere 498 a, quod subsistit 260 b.
substantia 140 b. 500 a.
substernere 534 a.
substitui 252 a.
substructon 259 a.
subtegmen 444 b.
subter 594 b.
subtrahere 60 a. 292 a. 422 b, se 17 a. 206 b, subtrahere se 17 a.
subula 352 b. 547 b.
suburbium 468 b.
subversio 170 a.
subvertere 169 b. 395 a. 418 a.
subviridis 266 a.
succedere 266 a.
succendere 287 a.
succensere 505 b.
successus prosper 293 a, successum habere, successus uti 483 a, successum dare 483 a. 544 a.
succidere 128 b. 257 a. 314 b. — *ch.* 609 b, succidi 125 b. 380 b.
succosus 159 b. 526 b.
succurrere 421 b. 493 b.
succus 155 b. 359 b. 387 b. 527 b, vitalis 305 b.
sudor 182 b. 245 b.
sufferre 376 b.
sufficere 344 a. 516 a.
sufficiens 150 a. 311 b, esse 344 a.
sufficientia 150 a.
suffimentum 499 a, b.
suffire 499 b.
suffitus, ûs 347 b. 452 b.
sufflare 384 a. 456 a, sufflari 384 a.
suffodere 498 b.
suffulcire 405 b.
suffurator 137 b.
suffusus 201 b.
sugere 252 b. 345 a. 346 b, sugendum dare 252 b.
suggestus 280 b. 309 a. 341 a. 434 b.
sulcare 460 a. 475 a.
sulcus 124 a. 341 b. 596 a.
sulphur 139 a.
sumere 304 b. 391 b. — *ch.* 621 a, sumi 305 a.
summa 281 a. 505 a. 515 a. — *ch.* 626 b.
summum 515 a.
summus 428 a. 430 b.

sumptus, ûs 62 a.
supellex 20 a. 283 a. 471 a.
super 75 b. 76 a. 340 b. 428 a. 429 a. 464 a. —*ch.* 623 a.
sùperare 196 a. 248 b. 254 b. 429 b. 435 a. 538 a. — *ch.* 616 a.
superans *ch.* 621 a.
superba *ch.* 627 a.
superbè incedere 457 a, agere *ch.* 612 b.
superbia 118 b. 120 b. 127 a. 175 a. 413 b. 473 a. 520 b. 525 a. —*ch.* 609 b.
superbire 118 a. 123 a. 167 a. 176 b. 252 a. 457 a. 486 b.
superbus 118 a, b. 120 b. 121 a. 124 b. 175 a. 178 a. 242 a. 300 b. 452 b. 520 b. 522 b. 524 b, superbum esse 120 a. 412 b, reddere 520 b.
supercilium 120 a.
superesse 550 b. 551 a.
superficies 123 a. 426 a. 463 a.
superfluere 563 a.
superfluus esse, fieri 408 b. 416 b, colligere 416 b.
supergredi 530 a.
superior 430 b.
superliminare 29 b. 359 a. 585 a.
supernè 340 b.
superstes 548 a. 551 a.
superstruere 48 b.
supervenire 74 a. 83 b. 194 b.
suppeditare 337 b. 437 a, b. 457 a.
supplantare 442 b.
supplicatio 601 a.
supplicare 461 a. — *ch.* 614 a, facere 454 a.
supputare 224 a. 287 b. 333 b, supputari 223 b.
suprà 340 b. 428 a, b. 429 a. —*ch.* 611 a.
supremus 428 a. 430 b.
surculus 244 b. 252 b. 285 a. 347 b. 388 b. 548 a. 586 b. 588 a. 570 a.
surdus 223 a, surdum esse 222 b, agere 222 b.
surgere 139 b. 258 b. 433 b. 497 a. 518 b. 522 b. —*ch.* 625 b, facere 497 b.
surrectio 500 a.
sursùm 340 b. 428 a, ferre 429 b.
sus 195 b.
susupere 391 b, in se 497 b.
suscitare 421 a. 497 b. 498 b.
suspendere 261 a. 596 a, suspendi 596 a.
suspensus 261 a. 595 b.
suspirare 52 a, 257 b. 369 a.
suspirium 52 a. 161 b, suspiria ducere 51 b.
sustentare 48 a. 276 b. 356 a. 405 a. 421 b. 597 b.
sustinere 276 b.
sustollere 125 b. 381 a. 522 b. — *ch.* 620 b. 621 b. 622 b.
susurrare 302 a.
susurrus 302 a. 576 b.
sycomorus 584 b.
symphonia (instrum.) *ch.* 621 b.
syrma 552 b. 558 b.
syrupus 146 b.

Tabefacere 348 a.
tabescere 142 b. 348 a.
tabernaculum 165 b. 356 b. 402 a, b.
tabes 142 b. 283 a. 347 a. 524 a. 561 b, tabem injicere 147 b.
tabescens 282 b.
tabula 120 a. 134 a. 299 b. 510 b. 561 b.
tabulare 23 b. 407 a.
tabulatum 259 a. 348 b. 510 b.
tacere 155 a.
tacitè 149 a. 169 b.
tæda 460 a.
tædere 296 a.
tædium, tædio habere 498 a, afficere 296 a. 498 b, affici 539 b.
tænia 568 a.
talaris tunica 464 b.
talentum 281 a. — *ch.* 616 b.
talis 271 b.
talpa 203 a. 215 b. 599 b.
talus 58 a. 510 a.
tàm—quàm 136 a. 271 b.
tamen 58 b. 136 a. 172 b. — *ch.* 618 a.
tandem 57 a 173 a. — *ch.* 605 b.
tangere 365 b. 378 b. 580 a, facere 366 a, tangi 379 a.

tanquàm 148 b. 271 b. 295 a.—*ch.* 616 b.
tantùm 34 a. 272 a.
tantummodò 34 a. 80 a. 536 b.
tapes 216 a.
tardare 63 b.
tardus 63 b.
tardus 468 a. 559 b. — *ch.* 631 a.
taxare 446 b.
taxatio 446 b.
taxus 594 a.
tectorium 230 b. 561 b.
tectum 123 a.
tegere 214 b. 215 a. 286 a, b. 289 a. 399 b. 402 b. 420 a. 435 a. 544 a, se 286 b. 402 b. 432 b, tegi 286 a, b. 289 a. 424 b. 432 b.
tegmen 406 b.
tegumentum 286 a, b. 289 b. 309 b. 326 b. 336 b.
tela 498 b, textoris 336 b.
telum 178 a. 337 a. 543 b. 570 a.
temerarius 313 a, temerarium esse 234 a.
temerè 156 a. 527 b, pronunciatum 308 a.
temetum 567 b.
tempestas 345 b, sævit 546 a.
tempestivus 452 a.
templum 91 a, b. 165 b. 315 b. 356 b. — *ch.* 612 b.
tempus 58 a. 203 a. 243 b. 244 a. 451 a. — *ch.* 613 a. 622 b, posterum 23 a. 27 a, statutum definitum 180 b. 217 b. 315 b. 316 a, — *ch.* 613 a, opportunum 451 a. priscum 494 a, 516 b, remotissimum *ch.* 623 a, cujus terminus est occultum *ch.* 623 a, pius; *ch.* 625 b, ex eo tempore 19 a. 451 b, hoc tempore 451 b.
tempus (capitis) 537 a.
temulentia 603 a.
tendicula 317 a. 330 b. 485 a, tendiculam ponere 261 b. 390 b. 498 b.
tendere 356 a. 376 a, b. 463 a, tendi 376 a.
tendo 131 b. 393 a.
tenebræ 50 b. 58 a. 67 a. 69 a. 224 b. 322 b. 393 b. 483 b. — *ch.* 614 b.
tenebricosus locus 322 b.
tenebrosus locus 322 b.
tener 416 a, 527 b, a teneris 88 b.
tenere 23 b. 58 b. 356 a. 374 b. 388 b. 597 b. 601 b, se 303 a. 385 a. 597 b, teneri 597 b.
tentare 381 a, b.
tentatio 336 a.
tentorium 13 b. 91 a, tentoriarum series 230 b, tentoria movere 13 a, figere, ponere 13 a. 211 b.
tenuis 162 b. 156 b. 536 b, tenum esse fieri 314 b. 153 b. 156 b.
tenuitas 153 a. 156 b.
ter 466 a. 572 b.
terebinthus 30 a. 40 a. 41 b.
tenebrare 388 b.
terere 95 b. 149 b. 350 b.
tergere 351 a. 352 b. 501 b, tergi 352 b.
tergum 126 b. 566 b, a tergo 22 b. 25 b. 26 b. 518 b, tergum vertere 447 b. 462 a, b. 566 b, termes 552 b.
terminare 121 b.
terminus 120 b. 121 a. 217 b. 546 b.
terra 11 a. 65 a. 236 a. 311 b. 439 b. 540 b. 590 a. — *ch.* 607 b. 618 b, sterilis 329 b, solitaria 130 b.
terre partes (scoriæ metalli) 65 a.
terrere 95 b. 105 a. 219 b. 227 a. 262 a. 275 b. 447 b. 457 b. 526 b. 533 b. — *ch.* 608 a. 611 a, terreri 227 a.
terribilis 31 a. 262 a. 448 a. — *ch.* 611 a.
terriculum 31 a.
terrificus *ch.* 606 b.
territorium 120 b. 540 b.
terror 31 a. 47 a. 82 a. 95 b. 177 b. 223 b. 226 a. 227 a. 323 a. 342 b. 458 a. 482 b. 539 a. 554 a. 597 a, terrorem injicere 448 a.
tersorium 598 b.
tertius 501 b.
tertias — *ch.* 631 b.
tertio fecit 573 a.
tertius, a 571 a. 572 b. — *ch.* 631 b, tertiæ ordo *ch.* 631 b, annus, dies 571 a, nudius tertia pars 571 a, tertiæ generationis nepotes 573 a, tertia vice 571 a,

tertiâ die fecit 573 a.
tessellare 556 a.
tesselatio 354 b. 603 b.
tesselatum opus facere 553 a.
testa 222 b, argillacea *ch.* 614 b.
testaceus 222 b.
testari 364 b. 417 a, b.
testiculus 68 a. 458 a.
testificari 417 b.
testimonium 346 a. 415 a, b. 541 a. — *ch.* 628 a, testimoni locus 415 b.
testis 415 a, b. 540 b, testim advocare 417 b.
testudo 476 b.
tetricum esse 182 b.
texere 60 b. 61 b. 402 b.
textor 61 b. 537 b.
textorium jugum 61 b.
textura 61 b. 224 a. 547 b.
thalamus 191 b.
thermæ 251 b.
thesaurarius 129 b. — *ch.* 609 b.
thesaurus 17 b. 137 b. 214 a. 245 a. 323 b. 326 a. 488 b. 592 b. — *ch.* 607 a. 610 b, thesauro preponere 60 b.
thronus 286 a. — *ch.* 617 b.
thuribulum 347 b.
thus 297 b.
thyane ligna 43 b.
tiara 227 a. 346 b. 453 b. 486 a.
tibia 204 b. 374 a, tibiâ canere 205 a.
tignum 498 b.
timere 128 b. 142 b. 178 a. 227 a. 261 b. 262 b. 447 b. 448 a. 457 b. 498 a. — *ch.* 611 a. 613 a.
timens 262 a.
timendus 262 a. 447 b.
timidus 219 b. 236 b. 262 b. 527 b, timidum esse 276 a. 457 b. 528 b.
timor 142 b. 262 b. 309 a, 317 a, b, timoris objectum 317 a.
tinctum 477 a.
tinea 405 b. 450 a.
tingere 227 b. — *ch.* 625 a.
tinnire 483 a.
tintinnabulum 346 a. 466 a.
titio 14 b.
titubare 138 b. 456 b. 554 b. 599 b, facere 600 a.
titubatio 459 a. 603 a.
tolerare 391 a.
tollere 104 b. 353 b. 376 b. 391 a. 404 a. 421 a. 429 b. 435 b. 522 b. 523 a, se 391 a.
tolli 305 a. 400 b. 429 b. 523 a.
tollere, è medio 54 a. 472 a.
tonare 497 a. 532 b.
tondere 129 b. 287 b. 504 b.
tonderi 129 b.
tonitru 497 a. 533 a.
tonsio, onis f.
tonsor 132 b.
topazius 458 b. 603 a.
torcular 142 a. 260 a. 457 a.
tormentum, i, n.
tormina 188 a. 222 a. 482 b.
tornare, o, as, etc.
tornatilis, e, opus 348 b.
tornatura, æ, f.
tornus, i, m.
torpefacere, io, is, etc.
torpere 455 b.
torpinus, a, um.
torpor, oris, m.
torquere, eo, es, etc.
torqueri 193 a.
torques, 220 a. 438 b. 517 a. 593 a.
torrefacere, io, is, etc.
torrens 57 b. 374 b.
torrere 221 a. 500 b.
torris 14 b.
torridus, a, um.
tortilis, opus, catenula 122 a. 413 b.
tortor, oris, m.
tortula, æ, f.
tortuositas, atis, f.
tortuosus 170 a. 443 a, esse 475 b.
tortuosa vice 443 a.
tortura, æ, f.
torus 214 b.
torvus, a, um.

tostum 482 b. 501 a.
tostus, a, um.
tot.
totiès.
totum 281 a. 283 b. 441 b. — *ch.* 626 b.
totus 34 b. 281 b. 597 b. — *ch.* 617 a.
toxicum, i, n.
trabs (bis) f. 292 a. 398 b.
tractabilis, e.
tractare 410 a. 448 b. 601 , mali durè violenter 431 a. 511 b. 536 b.
tractatio, onis, f.
tractator, onis, m.
tractio 356 b.
tractus 134 b. 188 a. 281 a. 461 a.
tradere 309 b. 326 b. 344 b. 366 b. 398 b. 399 a. 403 a, se 326 b. 572 a. — *ch.* 615 b.
tradi 338 a. 395 a. 571 a.
traditio, onis, f.
traditor, oris, m.
traducere, 412 b.
traductio, onis, f.
tradux 443 a.
tragœdia, æ, f.
traha 317 a.
trahere 141 a. 355 a. 356 a. 401 a.
trahi 366 b.
trajectus, iri, m.
trajicere 206 a. 411 b. 412 b. 483 a.
trajici 412 a.
trama 444 b.
trames 394 a.
tranare, o, es, etc.
tranquillè 570 b, vivere 550 b. 568 a.
tranquillare 371 a.
tranquillitas, f. 568 b. — *ch.* 629 b.
tranquillus 550 b. 567 b. 586 b, esse 550 b. 568 a. 584 a. — *ch.* 629 a.
trans 413 a.
transactio, onis, f.
transcendere, o, is, etc.
transcribere 452 b.
transferre 381 a. 392 a. 397 a. 452 b,
transferri 397 a. 452 b.
transfigere 148 a. 157 a, transfigi 157 a.
transfodere 157 a. 205 b. 206 a. 378 b,
transfodi 157 a. 205 a, b. 232 a.
transfossio 312 a.
transgredi 486 b, facere 412 b.
transigere 449 a.
transilire 465 a.
transire 74 a. 111 a, b. 127 a. 400 a. 411 b. 415 a. — *ch.* 614 a. 622 b, facere 412 a, b. 415 a.
transitus 204 a. 338 a. 412 b.
transmittere 412 a.
transportare 127 a.
transvehere 127 a.
tredecim 449 b.
tremere 177 a. 193 a. 219 b. 265 a. 395 b. 532 b. — *ch.* 613 a.
tremor 179 b. 189 b. 204 a. 219 b. 461 b. 518 b. 531 b. 532 b. 533 a. 533 b.
trepidare 81 b. 132 a. 214 b. 219 b. 395 b. 457 b. 518 a, facere 395 b.
trepidatio 219 b.
trepidè fugere 81 b. 214 b, trepidi accurrere, festinare 219 b.
trepidus 219 b. 518 b.
tres 572 b. — *ch.* 631 b, divisit in tres partes 573 a.
triangulum (music.) 570 b.
tribuere 136 b, 344 b. 542 a.
tribula 114 b. 220 a, b. 317 a.
tribulus 114 b. 157 a.
tribunal 286 a. 358 b.
tribunus 407 b.
tribus 41 b. 296 a. 323 a. 358 b. 432 b. 552 a. — *ch.* 628 b.
tributum 310 b. 326 b. 334 b. 335 b. 336 b. 350 a, b. — *ch.* 608 b. 618 b, transeuntium viam regiam *ch.* 612 b.
trichordium (music.) 570 b.
triclinium 335 b.
triens 570 b.
triennis 573 a.
triental 570 b.
trigesimus 573 a.
triginta 272 b. — *ch.* 631 b.
triplex 573 a.
tripudiare 190 a. 205 a.

tripudium 320 b.
tristæ 570 b.
tristis 8 b. 148 a. 272 b. 348 b. 494 b. 531 a, tristem esse 47 b. 182 b. 265 b. 414 b. 533 a. — *ch.* 623 b.
tristitia 224 b. 348 b. 531 b.
triticum 198 b. 302 a. — *ch.* 614 a.
triturare 12 b. 149 b, triturari 149 b.
trituratio 151 b. 311 a.
trochlea 132 b.
trucidare 378 b. 454 a. 561 a, trucidari 379 a.
trudere 148 a. 149 b. 150 a. 156 b. 162 a. 232 b. 233 a. 368 a.
truncus 84 b. 130 a. 455 a. — *ch.* 623 b.
truo 277 b.
trutina 307 a. — *ch.* 618 a.
tu 72 b. 74 a, b. — *ch.* 607 a.
tuba 217 a. 559 b, tubâ clangere 217 a.
tubus 57 b. 486 a.
tudicula 311 b.
tueri 276 b. 388 b. 409 b. 577 a. 581 a.
tuguriolum 329 a.
tugurium 402 a, b.
tùm (*adv.*) 19 b. 26 a. 573 a.
tùm (*conj.*) 279 b.
tumefacere 102 a. 176 b. 477 a.
tumens 178 a. 477 a.
tumere 175 b. 177 a.
tumidus 524 b, tumidum esse 439 a.
tumor 175 a. 439 b. 539 b.
tumultuari 168 b. 169 a. 519 b. — *ch.* 627 b.
tumultuosè convenire *ch.* 627 b.
tumultus 312 b. 531 a. 533 a. 587 b. 599 a. 603 b.
tumulus 99 a. 125 a. 210 b. 439 b. 595 b.
tunc 19 a, b. 173 a. 243 b. 284 b. 573 a. — *ch.* 605 a.
tundere 148 b. 168 a. 537 b. 601 a.
tunica 293 b. 323 b. 340 a.
turba 47 a. 168 a. 328 a. 402 a. 432 b. 519 b, miscella 55 a.
turbare 153 a. 428 a. 535 a.
turbatus 352 a. 494 b.
turbo 132 b. 400 a. 499 a. 556 b.
turma 8 b. 124 a, viatorum 62 b.
turpis 86 a. 96 b.
turpiter agere 86 a. 599 b.
turpitudo 446 a. 501 a.
turris 87 a. 151 a. 309 a. 399 a. 464 a. 490 a.
turtur 157 b. 593 a.
tusus 293 b.
tutamen 286 a.
tutela 49 a. 409 b. 421 b.
tutò 88 b.
tutor 48 a.
tutus, in tuto collocare 418 a. 522 b, tutum præstare 225 b. 522 b. 540 a. 584 a, præstari 540 a.
tuus 74 a.
tympanum 600 b.
typus 483 b.
tyrannus 121 a. 357 a. 366 b. 368 b. 446 b.

Uber plenum 178 a.
ubertas 159 b. 522 a.
ubi 13 a. 27 b. 28 a. 29 a, b. 32 a. 51 b. 70 b. 71 a, b. 573 a (bis). — *ch.* 611 a.
ubicunque 71 b.
ubinam 175 b.
ulcisci 159 a. 375 a. 389 b.
ulcus 561 b.
ullus 281 b. — *ch.* 617 a, ullo modò 306 b.
ulmus 590 b.
ulna 46 b. — *ch.* 606 b.
ulteriùs 166 a. 254 a. 340 b.
ultimus 26 b. 500 a.
ultio 390 a. 471 a. 599 a, ultionem, sumere 375 a.
ultrà 166 a. 413 a. 428 b.
ululà 21 b. 253 a.
ululare 87 a. 250 b.
ululatus 21 b. 250 b.
ulva 22 b.
umbilicus 227 b. 585 b. 586 b.
umbo 119 b.
umbra 482 b. 483 b. 534 a, umbram captare *ch.* 615 a.
umbraculum 402 a.
umbrosus locus 346 b.
unà 22 a. 245 b. — *ch.* 613 b, cum 39 a. 295 a. 428 b.

uncinus 173 b. 402 a. 510 a.
unctio 355 b.
unctus 356 a. 381 b.
unda 590 b.
undè 28 a. 32 a. 51 a. 70 b. 573 a.
undecim 449 b. 451 a.
undecimus 449 b. 451 a.
undenam 28 a.
undique 413 a.
ungere 159 a. 355 b. 381 b. 399 b. 406 b, se 399 b, ungi 355 b. 382 a.
unguentarium vas 352 b.
unguentarius 537 a.
unguentum 352 b. 537 a. 575 b, conficere 537 a, unguenti confectio 352 b.
unguis 489 b.—*ch.* 615 a, adoratus 561 b.
ungula 442 b. 470 b. 579 b. — *ch.* 615 a, fissam, divisam habere 470 b. 579 b.
unicornis 514 b.
unicus 22 a. 246 a.
unigenitus 246 a.
unire se 22 b, uniri 245 b.
unitio 245 b.
unitus 22 a.
universitas 245 b. 281 a. 283 b. 505 a.
unus 21 b. 175 b. 190 b.—*ch.* 613 b.
unusquisque 33 a. 67 a.
upupa 148 b.
urbs 117 b. 427 a. 443 b. 509 a. 510 b, munita 346 a, perfugii 346 a.
urcens 364 a.
uredo 556 a.
urere 548 a. 560 b, uri 276 a.
urgere 17 a. 44 b. 52 b. 127 a. 196 a. 366 b. 467 a. 471 b. 480 b. 520 b, alter alterum 366 b, urgeri 375 a.
urina 518 b. 564 a.
urna 486 a.
ursa 142 b, major 450 a.
ursus 142 b. 147 b.—*ch.* 610 b.
urtica 220 a. 409 a. 502 b
usquè 414 b, ad 39 a. 83 b. 90 b. 379 a. 414 b.—*ch.* 622 b, dùm 46 a. 71 b. 280 a. 414 b. 549 a.—*ch.* 611 a. 622 b, non 98 b.
ustio 276 a. 280 a. 548 b.
ustus, usta pars 276 a.
usura 393 a, usuram exigere 393 a.
usus 411 a.
ut (*conj.*) 71 a. 173 a. 256 b. 271 b. 279 b. 411 b.—*ch.* 618 a, ut non 98 b, ut si 272 a.
uter 14 b. 211 a. 361 a. 364 a.
uterus 88 b. 338 b. 354 b. 525 b. 526 a.
uti, or, eris familiariter 166 b.
utilem esse 255 b.
utinàm 25 a. 46 a. 299 a. 361 a. 394 b.
utique 136 a.—*ch.* 612 b.
utrinque 175 b.
utrùm 45 b. 160 b.—*ch.* 612 b.
uva 68 a. 404 b. 436 a, acida et immatura 101 b, passa 484 b.
uxor 67 a. 189 b. 297 a. 555 a, b, concubina 460 a, regis *ch.* 628 b, uxorem fieri 102 b. ducere 102 b.

Vacare pœnâ 389 a.
vacillare 138 b. 314 a. 338 b. 372 a. 456 b, facere 372 a. 434 a.
vacillatio 338 b. 459 a.
vacuè 527 b.
vacuare 107 b.
vacuatas 31 a. 81 a. 85 a.
vacuus 371 b. 527 b. 536 b, culpâ 389 b, vacuum esse 389 a, relinquere 524 a.
vade 303 a.
vadimonium 445 a. 600 b.
vadere, o, is, etc.
vadum 338 a.
væ 15 a. 28 b. 43 b. 163 b. 164 b.
vagari 367 b. 370 b. 372 a. 521 a, facere 370 b. 372 a.
vagatio 370 b.
vagina 368 b. 600 b.
vagire 530 b.
vagitus 530 b.
valdè 271 a. 306 b.—*ch.* 616 b. 628 a.
vale 568 b.
valens 199 a.
valere 122 b. 199 b. 423 a. 442 a. 497 b. —*ch.* 616 a. 616 b, benè 228 b. 386 b.
valeria 423 a.

validus 5 a. 10 a. 33 b. 121 a. 196 b. 199 a. 356 b. 357 b. 421 b. 441 a. 575 b. 602 a. — *ch.* 606 b. 631 b, validum esse 49 a. 352 a. 423 a. — *ch.* 606 b. 631 b.
vallis 57 b. 107 b. 118 b. 131 a. 374 b. 435 b. — *ch.* 609 a.
vallum 329 a.
valvæ 152 b. 154 a. 299 b. 484 a. 502 a.
vanè 161 a, agere, loqui 160 b.
vanitas 16 a. 42 b. 161 a. 585 b.
vannus 526 b.
vanus 41 b. 42 b. 527 b, vanum facere 161 a. 403 a, in vanum 16 a. 527 b. 556 b.
vapor 9 a. 161 a. 392 a. 446 b. 452 b. 500 a.
vappa 42 a.
vapulare 379 a.
variare 578 b.
variegatus 537 b.
vas 283 a. 288 a. 320 a. 323 a. 364 a. 440 a, b. — *ch.* 618 b, vasculum 486 a. 509 b, fusorium 347 a.
vastare 3 a. 97 b. 154 b. 188 a. 291 a. 294 b. 555 b. 557 b. 574 a. 575 a, seipsum 575 b, vastari 68 b. 155 a. 218 b. 219 a. 268 b. 387. a. 477 b. 549 b. 555 b. 573 b. 574 b. 575 a, b.
vastatio 117 b. 155 a. 219 a. 355 a. 357 b. 549 b. 550 a. 551 a. 555 b. 574 a, b. 575 b. 590 a.
vastator 96 b.
vastatus 107 b. 219 a. 574 b. 575 a, locus 355 a. 575 a, b (bis).
vastitas 268 a. 355 a.
vastus 516 a.
vates 195 a. 514 a.
vaticinari 362 b. 377 a.
ve (*conj.*) 14 a.
vecordia 214 b.
vecors 214 b.
vectigal *ch.* 612 b.
vectis 79 b. 112 a. 314 a. 323 b.
vectura 333 b. 528 a.
vehemens 34 a. 196 b. 274 a. 421 b. 511 b. 516 a, vehementem esse 272 b. 352 a, facere 352 b.
vehementer 197 a. 306 b, vehementius 254 b. vehementia 197 a. 273 b. 306 a. 421 b. 422 a. 425 b.
vehere facere 369 a. 528 a, vehi 527 b.
vehiculum 528 a, cameratum 476 b.
vel 14 a. 172 b.
velamen 287 a. 300 a. 336 b.
velare 214 b. 409 a, se 286 b.
vellicare 97 a.
velle 3 b. 215 a. 234 a. 535 b. — *ch.* 625 a.
vellus 129 b.
velociter 500 b.
velox 500 b, velocem esse 190 b. 501 a.
velum 264 b. 287 a. 291 b. 336 b. 343 b. 381 a. 470 a. 484 b. 502 a.
venalis res 326 b. 331 b.
venalia 347 b.
velut, 271 b, veluti 272 a.
venari 479 b.
venatio 481 b.
venator 481 b.
vendere 326 b. 553 b, se 326 b, vendi, 326 b.
venditio 331 b. 332 a.
venditus, vendita res 331 b.
venenum 208 b. 353 a. 515 a.
venerabilis 262 a. 493 a.
venerandus 493 a.
venerans 262 a.
venerari 113 a. 561 a. 577 a.
venire 74 a. 83 b. 429 b. — *ch.* 607 b. 619 a. 622 b.
vener 88 b. 130 b. 291 b. 338 b. — *ch.* 619 b.
ventilabrum 319 b. 384 a. 526 b.
ventilare 184 a, b.
ventriculus 472 b. 491 b.
ventriloquus 14 b.
ventus 521 b. — *ch.* 627 b.
venustas 201 a. 211 a. 257 b. 321 b.
vepretum 383 a.
veracitas 47 b.

verax 115 a. 270 a.
verberari 379 a.
verbum 50 a, b. 145 b. 146 a. 328 b. 341 b. 546 b. — *ch.* 619 a. 624 b.
verè 48 b. 49 a. 477 b. — *ch.* 626 b.
verenda 458 a.
vereri 178 a. 262 a.
veridicus 270 a.
veritas 48 b. 51 a. 387 b. 511 b. 596 b. 597 b. — *ch.* 626 b, ex veritate *ch.* 626 b.
vermiculus 592 a.
vermis 529 a. 586 b. 592 a.
verna 91 a. 249 b.
verò 36 a. 43 b.
verrere 401 a.
verruca, virrucis laboram 235 a.
versare 169 b, se 397 b.
versatilis 134 b.
versicolor 537 b.
versùs 38 b. 158 a. 294 b. 344 b. 365 a. 379 a. 413 a. 428 b. 464 a, — *ch.* 617 b.
versutia 319 b.
versutum esse 170 a. 475 b.
vertex 47 b. 345 a, b. 494 b. 509 b.
vertere 169 b. 397 a. 462 a, b, se 169 b. 170 a. 210 a. 396 b. 397 a, b. 462 a, b.
verticillum 280 b.
vertigo 419 b. 532 b. 553 a, vertigine corrigi 190 a.
verùm 16 a. 36 a. 172 b. — *ch.* 609 b. verùm enim verò 16 a.
verum 48 b. 270 a. 478 a. 597 b, verum est 49 a, verum dicere *ch.* 616 a.
verumtamen 16 a. 58 b. 172 b.
verus 48 b. — *ch.* 616 a, verum esse 48 a, b. 276 b, agnosci confirmari 48 b.
vesanus 458 a. 555 a.
vesirus 2 a.
vespera 444 b. 521 b.
vesperare 444 a.
vespere 444 a, b.
vespertilio 424 b.
vespillo 408 b.
vestiarium 331 b.
vestibulum 15 b. 217 a.
vestigium 442 b.
vestimentum 326 b.
vestire 298 a. 424 q, se 424 b, vestiri 424 b,
vestis 79 b. 283 a. 287 a. 297 a. 310 a, b. 311 a. 328 b. 401 a. 544 b. 545 b. 547 a. — *ch.* 618 a, linteæ 80 a, pellucida 134 b, splendida 321 a, scissa 329 b,
vestitus, ûs, 596 a.
vestitus malè 446 a.
veterascere facere 95 b.
vetus 268 b.
vetustas 493 a.
vexare 95 b. 252 b. 393 a. 491 a. — *ch.* 608 b, vexari 366 b.
vexatio 182 b, 302 a. 346 a. 592 a. 595 a. 600 a.
vexator 530 a, 595 a.
vexillum 147 a. 381 a, erigere 146 b, vexillis instruite copiæ 147 a.
via 62 b. 158 a. 166 a. 312 b, 337 a. 338 b. 552 b. — *ch.* 607 a, tortuosa 342 a.
viaticum dare 439 a, sumere 479 b.
viator 62 b. 167 a.
vibex 187 a, b.
vibrare 420 a.
vice 206 a. 466 a.
vicesimus 449 b.
vicinus 128 b. 397 b. 567 a.
vicis 333 b. 451 b. 466 a. 519 a.
vicissitudo 204 b. 451 b.
victima 174 b. 189 b. 316 a.
victor 269 a.
victoria 121 a. 268 a. 329 b. 603 b, victoriam dare 269 a.
victus, ûs 199 b. 321 a.
victus, a, um, 523 a.
vicus 192 b. 347 b.
videns 514 a.
videre 89 a. 195 a. 363 a. 513 a. 560 b. — *ch.* 613 b, facere 363 a, videri 513 b.
vidua 44 a. 67 a.
viduitas 44 a.
viduus 44 a.
vigil 577 a. — *ch.* 622 b.
vigilare 420 b. 421 a. 426 b. 583 b.
vigilia 69 a.
viginti 449 b. 450 a. — *ch.* 624 a.

vigor 200 b. 301 a. 305 b. 368 b.
vilipendere 177 a. 180 a. 501 a, b.
vilis 179 b. 380 b. 487 a. 500 b. 502 a. 582 b, vilem esse fieri 487 b. 499 a. 500 b, habere 221 b.
vilitas 96 b. 179 b.
villa 217 a.
vimen 220 b.
vincere 207 b. 269 a. 378 b. 538 a.
vincire 55 a. 188 b. — *ch.* 617 a, vinciri 55 b. 539 a.
vinctus 55 b.
vinculum 8 b. 19 b. 20 b. 53 b. 183 b. 222 a. 315 b. 338 a, b. 356 a. 375 b. 413 b. — *ch.* 607 a.
vindemia 105 b.
vindemiare 106 a.
vindex 119 a. 151 a.
vindicare 119 a. 151 a. 159 a, se 389 b, vindicari 390 a.
vindicta 390 a, vindictæ cupidus 390 a, vindictæ cupido 390 a, vindictam sumeri 389 b.
vinea 290 b, non amputate 373 a.
vinitor 106 a. 290 b.
vinum 210 b. 247 b. 332 a. 396 b. 567 b. — *ch.* 614 a.
violare 209 b. 412 a. 585 a, violari 210 a.
violentia 185 a. 210 a. 342 b. 450 b. 472 a. 555 b.
violenter 197 a, tractari 210 a, agere 210 a. 450 a. 471 b.
violentus 446 b. 450 a. 470 a.
vipera 58 b. 475 b. 489 a.
viperina proles 489 a.
vir 10 b. 32 a. 123 a. 359 b. — *ch.* 609 b, virum se præstare 33 a.
virens 301 a. 533 a. — *ch.* 628 a.
virere 265 b. 533 a.
vires 16 b. 184 b. 278 b. 307 a. 600 b, addere 196 b.
virga 199 a. 323 a. 347 b. 443 a. 552 a.
virginitas 117 b. 430 a.
virgo 117 b. 432 a.
virgultum 543 b.
viridis 233 b.
viride 18 b. 264 a. 265 b.
virilem 123 a.
viror 2 b. 265 b.
virtus 200 b. 478 a.
vis 197 a. 200 b. 278 b. 496 a, vim facere, injicere 44 b. 365 b. 536 b, sibi facere 58 b.
viscera 338 b. 339 a. 424 a. 508 a. 525 b. 526 a. — *ch.* 627 b.
visio 195 b. 320 b. 349 a. 514 a. — *ch.* 613 b.
visere 513 a.
visitare 467 a. 513 a.
visum 349 a. — *ch.* 613 b.
visus, ûs, 514 b.
vita 199 a. 200 b. 203 a. 244 a. 321 a. 385 b. 421 a. — *ch.* 614 a, vitæ ratio 337 a, in vitam revocare 200 a.
vitellus ovi 206 a.
vitis 138 b. 548 b. 556 a, flos vitis 405 a.
vitium 315 a.
vitrum 178 b.
vitta 192 b. 486 a.
vitula 414 b.
vitulus 108 a. 414 a, saginatus 351 a.
vivens 199 a. — *ch.* 614 a.
vivere 35 a. 83 a. 166 b. 167 a. 199 b. 200 b. 250 a. — *ch.* 614 a, diù 63 a, pravè 533 a, vivere facere, finire 199 b. 200 a.
vividus 199 a. 200 a.
vivificare 200 a.
vivus 199 a. — *ch.* 614 a.
vix 95 a.
vindùm 34 b.
vocare 50 a. 84 a. 183 a. 497 a. 506 b. 576 a (bis), vocari 507 a.
vocatus 509 a.
vociferari 234 b. 479 b. 523 b. 530 b. 558 b.
vociferatio 531 b.
vola 288 a. 580 a. — *ch.* 624 b, manûs *ch.* 624 b.
volatilia 420 a.
volare 8 a. 142 b. 230 a. 419 b. 420 a, altè 120 b. 469 b, facere 420 a.
volitare 142 b, facere 420 a.

volubilis 134 b.
volumen 134 a. 309 b.
voluntarius 368 b.
voluntas 3 b. 14 a. 66 a. 215 a. 296 b. 531 a. — *ch.* 625 a. 627 b.
voluptas 338 b. 416 a, b. 545 b. 600 a.
volutare se 135 a. 461 b.
volutatus 135 a.
volvere 134 b. 135 a, animo 50 a, se 170a, volvi 135 a.
vomens 260 b.
vomer 322 b.
vomere 499 b.
vomitus 491 b. 499 b. 500 a.
vorago 33 b. 591 a.
vorare 35 b. 36 a. 130 b. — *ch.* 606 a.
vorax 179 b.
vos 74 b. 75 a.
votum 368 b, abstinentiæ 55 b, res voto promissa 368 b.
vovere 368 b.
vox 145 b. 497 a. — *ch.* 626 a, vocem tollere 436 b, sustollere *ch.* 623 b.
vulgaris 52 a.
vulgus 52 a. 433 a.
vulnerare 466 b. 472 b, vulnerari 105 b. 553 b.
vulnus 216 a. 322 a. 325 b. 466 b.
vulpes 559 a.
vultur 29 a. 394 a, 525 b, niger 150 b.
vultus 56 b. 462 b.
vulva 492 a.

Zea 287 b.
zelotes 503 a, b.
zelotypia 503 a, zelotypiam concitare 502 b. 503 a.
zelotypum esse 491 a. 502 b.
zodiacus 319 a, b.
zona 319 a. 475 b.

COMPENDIARIORUM VOCABULORUM EXPLICATIO.

1° *Hebræorum.*

פ' vel "פ pro פְּלֹנִי *aliquis*, *quidam;* quod usurpatur, in sententiis generalibus, ubi nomina propria referre scriptori non expedit.

וגו' vel "וגו pro וְגוֹמֵר *et complementum;* quo scribendi compendio frequenter utuntur Rabbini pro *et cætera.*

2° *Latinorum.*

ac. vel accus., pro accusativus.
affin. affine (vocabulum) alii.
al. alii (interpretes).
Arab. arabs interpres.
arab. arabica lingua.
Chald. chaldæus interpres.
chald. chaldaïca lingua.
cogn. vel cognat. cognatum (vocabulum) alii.
collat. collato, â.
c. commune, utriusque sexûs nomen.
comp. compositum.
conf. confer.
constr. status constructus.
contr. contractum.
dat. dativus.
denom. denominativa, à nomine deducta.
deriv. derivata (nomina).
emph. vel emphat. status emphaticus.
f. vel fem. feminimum.
gen. genitivus.
i. e. id est.
inus. inusitatus, a, um.
m. vel masc. masculinum.
n. gent. nomen gentilitium.
n. patron. nomen patronymicum.
n. pr. nomen proprium.
pers. persica lingua.
præf. præfixum, præfixa (particula).
prob. probabiliter.
pr. propriè.
q. v. quem, quam, quod vide.
rad. radix.
suff. suffixum (pronomen).
Syr. syrus interpres.
syr. syriaca lingua.
targ. targum seu versio chaldaïca.
vicin. vicinum (vocabulum) alii.

MONITUM.

Præ defectu caracterum minusculæ litteræ בגדכפת, ubi sunt initiales, punctulo Daghesch haud insignita sunt.

ERRATA.

Pag.	Col.	lin.	
2	1	27	*lege* Eliu.
4	1	25	l. אִבְחַת.
ib.	2	12	l. Ex. 13, 14.
7	2	18	l. Jos. 19, 20.
10	1	9	l. אֲדֹנָי.
11	1	31	l. subrubidus.
15	2	5	l. אֱוִילִי in.
16	1	17	l. Gen. 36, 11.
32	1	29	l. אֱנוֹשׁ in אֱנֹשׁ.
41	2	19	l. אַלָּה.
45	2	9	l. Job 1, 21.
56	2	28	l. argenteisve.
71	1	30	l. לֵאמֹר.
72	2	8	l. Jos. 15, 33.
74	2	23	l. 2 Sam. 23, 29.
80	1	19	l. בְּרָחִים.
86	1	29	l. אַרְצוֹ.
116	2	16	l. (contr. ex.
123	2	22	l. nullus alius.
124	2	20	l. גְּדוּפוֹת *convicia.*
127	1	20	l. גֵּוָה
131	2	21	l. גֵּיחַ et גִּיחַ.
176	2	26	l. *fluxus.*
183	2	24	l. זְקָנָתוֹ; id.
192	2	14	l. הוֹדַי.
248	2	18	l. רַת.

Pag.	Col.	lin.	
250	2	15	*lege* מַרְוֵחַ.
260	1	14	l. Jes. 9, 17.
265	2	18	*dele* 15, 9.
266	2	17	l. וַיָּשֶׂם.
290	2	9	l. רכב pro כרב.
317	2	15	l. Keri מוֹרָא.
329	2	5	l. m. *sal.*
342	1	5	l. f. *sulcus.*
352	2	20	l. *frustum.*
357	2	21	l. מַשְׁבְּנִים.
359	1	10	l. quâ.
393	2	11	l. *crepusculum.*
480	1	10	l. *jejunium.*
520	1	29	l. רְדָנִים.
553	2	13	l. יִשְׁבָּר.
562	1	8 ab infrâ	l. *niger, nigra.*
567	2	5 ab infrâ	l. *connexæ.*
583	1	3 ab infrâ	l. שְׁפָתֵיהֶם.
ib.	2	ultim.	l. שִׁקּוּיַי.
606	1	10	l. אֶגְבֶּה.
609	1	penultim.	l. בְּרֵךְ, בֶּרֶךְ.
612	2	2	l. הֵיכְלֵה.
681		23 ab infrâ	l. *apposuit.*

Cæterùm alia sunt tàm in latinis quàm in hebraïcis vocibus, quæ lector vel leviter attentus deprehendet faciléque emendabit.

PJ4831 .G54
Lexicon manuale hebraicum et chaldaicum
Princeton Theological Seminary-Speer Library
1 1012 00074 2652